

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

COLLECTIO
PISAURENSIS

OMNIUM POEMATUM, CARMINUM, FRAGMENTORUM LATINORUM,

SIVE AD CHRISTIANOS, SIVE AD ETHNICOS, SIVE AD CERTOS, SIVE AD INCERTOS POETAS,

A PRIMA LATINÆ LINGUÆ ÆTATE

Ad sextum usque Christianum Seculum & Longobardorum
in Italiam Adventum pertinens,

*Ab omnium Poetarum Libris, Collectionibus, Lapidibus,
Codicibus exscripta.*

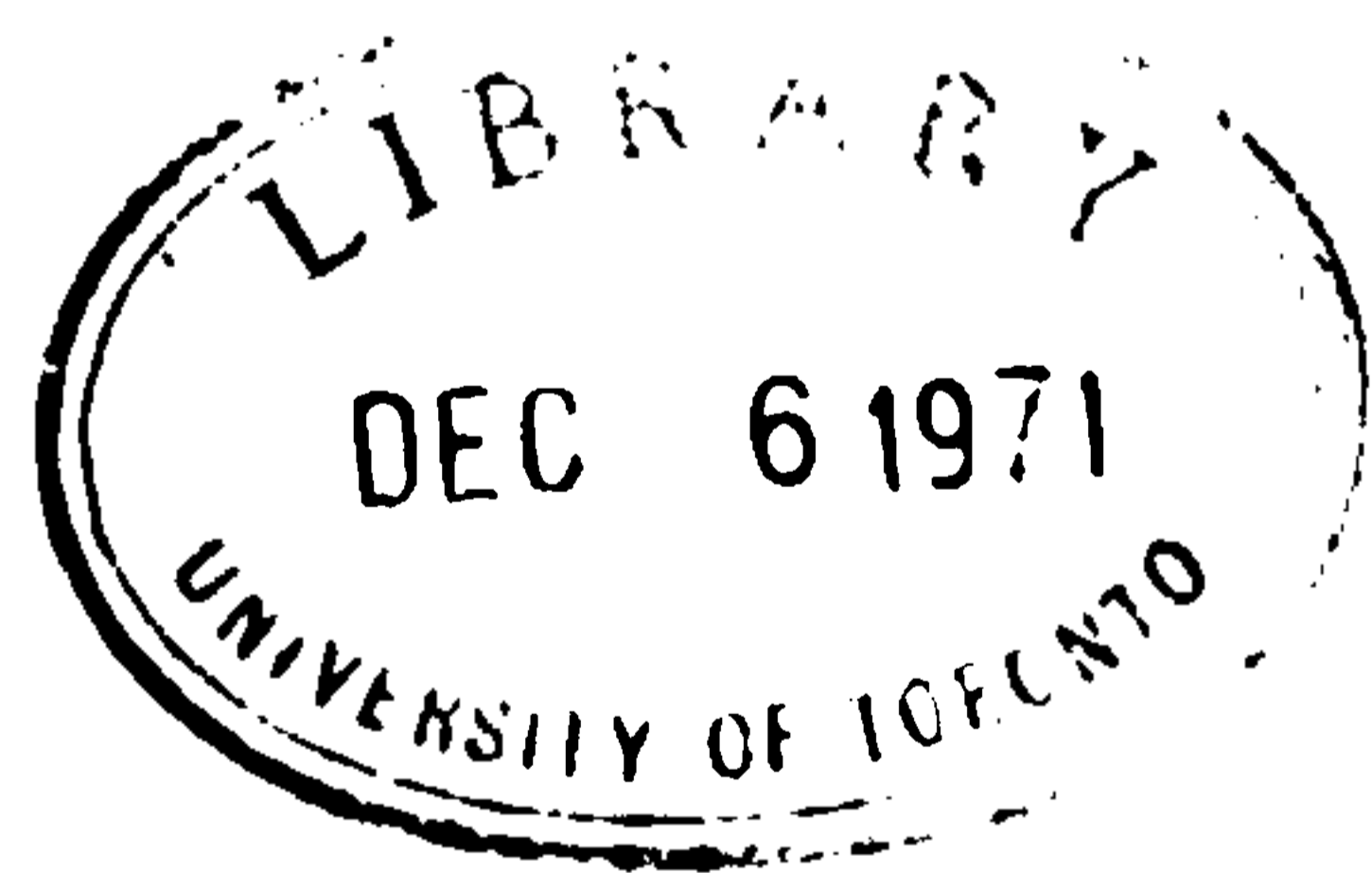
TOMUS QUARTUS
CONTINENS

ETHNICOS POETAS MINORES,
ETHNICA CARMINA MINORA INCERTORUM,
ETHNICOS POETAS MINIMOS,
ETHNICA CARMINA MINIMA INCERTORUM.

PISAURI)(MDCCLXVI.)(

EX AMATINA CHALCOGRAPHIA:
PUBLICA AUCTORITATE.

PA
6121
A7A56
t.4

PROLEGOMENA

PARTIS PRIMÆ

ETHNICOS POETAS MINORES CONTINENTIS.

DE M. TULLIO CICERONE.

M TULLIUS CICERO, Romanus, ex equestri familia, natus est in villa Arpinate A. U. C. DCXLVIII. Q. Servilio Cæpione & C. Arilio Serrano CoSS. diē [a] tertio Januarii. Vitam ipsius e veteribus, ne perditos *Tullii Tironis*, & *Cornelii Nepotis* libros memorem, *Plutarchus* scripsit, & brevius *Aurelius Victor* cap. LXXXI. Inter recentiores copiose eam atque diligenter singulari libro tradidit Franciscus Fabricius (b) Marcoduranus, digestam per annos ætatis, qua vixit Cicero,

(a) Conferatur illustris Doctrinæ Viri Steph. Baluzii dissertatio de die natali Ciceronis, & Epistola ad Em. Cardinalem Norisium, quæ exstat ad calcem notarum in librum Lactantii de mortibus persecutorum editionis Trajectinæ V. C. Pauli Bauldri 1693. 8. p. 118. 119.

(b) Prodiit hæc vita primum separatim Coløn. A. 1563. 8. ac deinde sæpius recusa est variis formis locisque ut notatum Tho. Crenio parte 2. animadvers. p. 193. seq. Etiam adjuncta legitur melioribus quibusdam editionibus Ciceronis, ut Gruterianæ, Hamb. 1618. fol. apud Frobenium. Ante Fabricium hoc argumentum tractaverant *Christoph. Mylæus*, *Henr. Bullingerus* ejus narrationem de vita Ciceronis Romæ repertam A. 1553. edidit *Wolfgangus Peristerus* Borussus. *Jac. Angelus de Scarparia*, *Leonhardus Aretinus*, qui pro Plutarchi interpretatione novam ipse Ciceronis vitam dedit, inter Plutarchi parallelas latine editas plus semel excusam: *Constantius Felix Durantius* libris duobus de exilio & glorioso reditu Ciceronis Lipsiæ, 1535. 4. *Christophorus Preyßius* Pannonius, Basil. 1535. 8. *Sebastianus Corradus* vir pereruditus in Egnatio sive Quæstura, qua Ciceronis etiam mores adversus Plutarchum aliosque tuetur, Bononiæ anno eodem: & *Petrus Ramus* in Ciceroniano, Paris. 1556. Post Fabricium memorandus venit *Lambinus* in sua Cic. editione: *Benedictus Herbostus* A. 1568. tum *Jo. Brantius*, qui cum elogiis virorum illustrium e Cicerone collectis Tullii vitam Chronologico ordine digessit, Antwerp. 1612. 4. *Davidis Chytræi* tabula Chronologica, cum Scarpariæ libello edita Berolin. 1587. 8. *Sim. Vallambertus* in vita Cic. Paris. 1587. 8. *Rudolphus Capellus* in Protheoria Ciceroniana, Hamb. 1683. fol. *Casp. Sagittarius* libro de vitis Plauti, Terentii, ac Ciceronis Altenburg. 1671. 8. Libro de lectione, & imitatione Ciceronis, ibid. & in Historia vitæ ac mortis Tullii filii, Jen.

1669.

quatuor & sexaginta. In præsentī annotare suffecerit, Consulatum gessisse Anno U. C. DCXCI. & Catilinæ furoribus patriam feliciter liberasse. Ab eo tempore missum esse in exsilium Anno DCXVI. sed mense decimo sexto post, omnium consensu atque *Italiae humeris*, ut ait ipse, in Urbem reportatum, præfuisse Ciliciæ cum imperio Anno DCCII. Hinc cum semper omni ope Reip. partes quantum poterat in bello civili tutatus esset, a Cæsare victore veniam consecutus, sed tandem Lepidi, atque Antonii maxime, adversus quem in Philippicis constantissime & gravissime verba fecerat, oppressum, Octaviano Augusto, qui Ciceronis suffragio Consulatum [c] acceperat, aliquamdiu frustra obnitente, proscriptum misereque obtruncatum (d) periisse VII. Id. Decembris, anno post C. Cæsarem in senatu transfossam, qui erat U. C. DCCXI. ante CHRISTUM XLIII.

Tullia gens utrum a Tullo Rege Rom. duceat originem, vide Claud. Dausquejum & Nic. Heinsium notis ad Siliii VIII. 407. Fuit & Tullius Cimber Rhetor, in quem scizontes in Catalectis Vett. Poetarum. Ciceronis pater fullo, si Dioni fides, cujus inde scomma lib. 46. ubi ait Ciceronem τὸς κρείσσονας αὐτῆ πατρὶς καὶ πλύνειν λοιδορίαις τισὶν ἐξ ἐργαστηρίων καὶ τελοδων. &c. Mater Ciceronis Helvia, pater equestris ordinis ex regio Volscorum genere. Vide Prosperi Chron. p. 679. ex Hieronymo. Cicero natus Arpini, Serrano & Cæpione CoSS. Anno 106. ante Christum natum. Vide Gellium XV. 28. & Pontacum ad Eusebii Chron. p. 481.

Cice-

1669. 4. Tullii vita nescio quo auctore Parisiis edita 1681. 8. Vide sis etiam Petrum Lambecium lib. 2. de Bibl. Vindob. p. 726. seq.

(c) Plutarchus in Cicerone p. 884.

(d) Ad si placet Senecam Suasoria VII. & quæ ad Cornelii Severi fragmentum Theodorus Gorallus sive Joannes Clericus V. C. De invento Ciceronis sepulchro in Zacyntho insula exstat Epistola Desiderii Lignaminei, Venet. 1547.

II

Ciceronis effigies extat in nummo Magnesium apud Tristanum Tom. 2. 429. & in alio apud Lambecium Tom. 2. pag. 726. atque in veteri Cyriaci Matthæi marmore ibid. nec non in gemma apud Laur. Begerum pag. 71. thesauri Palatini: & in veteri anaglypho porticus serenissimi Ducis magni Hetruriæ apud Jac. Gronovium Tom. 3. thesauri Græcar. Antiquitatum. De peregrinatione sua & studiis Cicero ipse in Bruto cap. 91. seq. cui jungendæ C. V. Jo. Georgii W. lchii amœnitates historicæ de Ciceronis peregrinatione, Lipsi. 1715. Quis vero non miretur Ciceronem, hominem novum, primo statim quo petere eum licebat tempore, hoc est quadragesimo anno ætatis Consulatum Romæ & petisse & impetrasse & gessisse tanta cum auctoritate. Confer Orat. contra Rullum c. 1. seq. & de Catilina a Cicerone Consule oppresso Excerpta Peiresciana pag. 797. & Orationes Catilinaras, Sallustium &c. Nummus in Ciceronis ex Cilicia triumphum apud Begerum Tom. 2. thesauri Brandenburg. Consulere etiam juvabit ejusdem Begeri examen dubiorum quorundam, ubi Ciceronem Proconsulem non Ciliciæ tantum, sed Cypri quoque & Asiæ fuisse disputat, Berolin. 1704. fol. Ex illa præfectura annua ad quingenta millia thalerorum ad eum redierunt, licet satis abstinentem. Unde colligas quantum exigere potuerint iniqui & avari locupletiorum Provinciarum Romanarum præfecti.

De Ciceronis majoribus consulendæ notæ virorum doctorum ad caput 1. Orationis contra Rullum Tom. 3. edit. Grævianæ p. 339. Uxorem ipsius Terentiam fuisse sororem Fabiæ Terentiæ virginis Vestalis, notat Plutarchus in Catione minore pag. 768. Filius Ciceronis Marcus Tullius ex paterno ingenio nihil admodum habuit præter affectationem urbanitatis sive jactandi joci, cujus exemplum affert Seneca Suasoria ultima. Non minus tamen ac pater Consulatum obtinuit, gessitque eodem quo Augustus An. U. C. 723. iussus ex Idibus Sept. & in consulatu suo auctor fuit, ut statuz, imagines, ornamenta M. Antonii omnia dejicerentur, sancireturque edicto, ut ex Antoniorum familia nemo Marcus nominaretur. Vide Plinium XXII. 6. & Plutarchum in Ciceronis patris vita pag. 886. Appianum &c. Multi sunt in hujus Ciceronis filii laudibus efferendis scriptores duo recentiores, quorum unus Latine, alter Gallice vitam ejus consignarunt, & simul

nonnulla attigerunt de rebus patris, fratrisque ejus Quinti, & quem hic habebat filium cognominem, Quinti Ciceronis. Uterque ad manus mihi est, & Latinus quidem, quem ex auctione Kielmannianæ Bibl. locupletissimæ nactus sum, raro obvius, scriptus diligenter terloque stilo, nec indignus qui prælo iterum subjiciatur. Titulus libri est. (e) *M. Tullii Ciceronis Vita continens rerum cum ab aliis tum ab ipso domi forisque præclare gestarum historiam*, Simone Vallamberto, *Heduo Avalonensi auctore*, Paris. apud Barthol. Maczum 1587. 8. Auctor posterioris quæ Gallice lucem vidit Hagæ 1715. 12. (f) *Histoire des quatre Cicerons*, ex Vallamberto profecit, licet vix usquam citet de nomine, nisi pag. 222. vitiose *Valembert* pro Vallamberto.

De Tullia Ciceronis filia & genero Dolabella (g) eruditam observationem leges in *A-cerra Philologica Hallensi Germanice A. 1715. 8. edita* pag. 533. seq. De sano, quod Tullia filia suæ defunctæ Cicero monumentum dedicasse se innuit XII. 25. 27. ad Atticum, Dissertatio Nicolai Mongalti inserta *Memoriis Academiæ Regiæ inscriptionum, vulgatis Gallice T. 2. p. 473.*

In Academiam & thermas Ciceronis, quæ oculis medebantur, argutum Epigramma Laureæ Tullii ejus liberti servatum a Plinio XXXI. 2.

De nece Ciceronis Plutarchus pag. 884. seq. Joannes Antiochenus in excerptis Peirescianis pag. 798. Valerius Max. V. 3. 4. Martialis III. 66., & quæ ex Livio & Seneca Suasoria VII. E recentioribus Jo. Conradus Dictericus in vita Augusti Imp. pag. 78. seq. & Theodorus Gorallus sive Jo. Clericus ad fragmentum Cornelii Severi.

Desiderii Lignaminei Patavini ad Jo. Baptistam Privitellium Cenetensem descripta, & Venetiis A. 1557. edita facies monumenti Ciceronis, reperti ut ajunt A. 1544. in Zacyntho insula cum inscriptione M. TYLLI CICERO HAVE ET TU TERTIA ANTONIA, cumque urna inscripta verbis MAR. TUL. AVE, & vasculo excipiendis lacrimis, recusa exhibetur in *Ampliss. Viri Burchardi Got-*

(e) Henr. Jo. Buremeisteri programma Wireb. 1720.

(f) *Acta Erud. A. 1715. pag. 155. Journal littéraire Tom. V. pag. 118. Neve Bibl. XXXIX. pag. 188.*

(g) Duo Dolabelle, de quibus Grævius ad Svetonii Cæsarem pag. 776.

Gotthelf Struvii Bibliotheca librorum variorum, theca 1. Jen. 1719. 4.

S. Hieronymus, cujus Epistolæ selectæ sub Tullii Christiani nomine a Monaco quodam Benedictino vulgatæ sunt novissime Parisiis A. 1718. 12. Eustochio suæ Epist. 22. narrat febricitanti sibi visum se coram divino tribunali vapulare, quod Ciceronianus magis esset quam Christianus. Pro re vere gesta accipiens Petrus Blesensis Epist. 140. B. Hieronymus, inquit, fere usque ad internecionem flagellatus est ab Angelo, quia rhetorici lepore sermonis illectus vanitati operam dabat. In Corpore Canonico Can. legimus 7. distinct. 37. Legimus de B. Hieronymo, quod cum libros legeret Ciceronis, ab Angelo est correptus, eo quod vir Christianus pagorum figmentis intenderet.

Vitam Ciceronis scriptam a Plutarcho præter Hermanum Crusarium & Guil. Xylandrum Latine vertit Achilles Bochius. Cum Christophori Preussii Pannonii vita Ciceronis & studiorum rerumque gestarum historia ex ejus ipsius libris testimoniisque potissimum observata, prodit Oratio de imitatione Ciceroniana, quod illa sola ad genus quodcumque elocutionis sufficiat, Basil. 1555. 8. Benedictus Herbestus Polonus, verbis Ciceronis vitam ipsius consignavit A. 1568. de cujus aliis scriptis Simon Starvolscius in Polonorum scriptorum hecatontade cap. LIII. De Seb. Corradi quæstura, quo libro vita Ciceronis insigniter illustratur, conferenda Bibl. selecta Jo. Clerici Tom. XIV. pag. 143. seq.

Vita Ciceronis scripta a Francisco Fabricio occurrit etiam in editione Veneta Manutiorum commentariis illustrata in fol. & in Gronoviana, adpersis quibusdam Jac. Gronovii notis.

Verissime prodidit Vellejus perfectum profæ eloquentiæ decus sub principe operis sui Tullio erupisse: atque S. Hieronymus, in arce eum Romanæ stetit eloquentiæ. Quæ enim vis, quæ suavitas, quanta copia in ejus oratione, quæ dignitas, quanta rursus abundantia rerum, honestas sententiarum: cumque familiariter agit cum amicis ac necessariis suis, quantus in simplicitate inimitabili nitor, quantus delectus verborum, ecquod porro doctrinæ genus, quæ pars, quam ille ingenio suo non dicam attigit, sed mirifice illustravit & amplificavit: quid tam abstrusum aut difficile, quod pro illo usu rerum & doctrinæ, qua abundabat, ubertate non potuerit explicare facillime, atque quam pulcherri-

misluminibus exornare. Ex innumerabili autem multitudine eorum, quibus admirabilis semper Cicero visus est, unicum dumtaxat adscribo testimonium Plinii VII. 30. Hist. *Salve primus omnium parens Patriæ appellate, primus in toga triumphum linguaque lauream merise, & facundia latinarumque litterarum parens: atque, ut dictator Cesar, hostis quondam tuus, de te scripsit, omnium triumphorum lauream adeptem majorem, quanto plus est ingenii Romani terminos in tantum promovisse, quam Imperii.* Antonil Schultingii erudita Oratio de jurisprudentia Ciceronis subjuncta est viri illius clarissimi dissertationibus editis Franqu. Ann. 1708. 4. & recusa ad calcem dissertationum ejus de recusatione judicis Lugd. Batav. 1714. 4. Cornelius van Bynkershoek in opusculis varii argumenti, de quibus acta Eruditorum Ann. 1720. pag. 111. & 116. seq. Nicolai Harschei diatribe de divinatione Ciceronis (Reip. mutationem præfagientis,) in exemplum divinationis civilis proposita, Marpurg. 1710. 8. Jac. Perizonii Oratio inauguralis de Ciceronis eruditione & industria, proposita in exemplum juventuti Academicæ, Franqu. 1682. Jo. Sam. Bergeri Cicero Medicus, Witeb. 1711. Jo. Casp. Haferungii Cicero Teologus, Witeb. 1701. Jo. Philippi Treuneri diss. de Theologia Tullii; Jenæ edita. Ex utroque horum, sed longè magis ex ipsa Ciceronis lectione constare puto, alienum fuisse ipsum ab errore Epicuri, quem illi impingit vir doctus Jo. Matthias Gesnerus, qui in Chrestomathia Ciceroniana, libro utilissimo alioqui & commendando adolescentibus pag. 277. providentiam Divinam ab Cicerone negatam fuisse affirmat.

Vim dictionis Tullianæ innuere videtur Ennodius Epist. 5. scribens de Avieno: *Aurum Demosthenis & ferrum Ciceronis expendit.* Idem Epistola XVI. *Adbibita, credo, adversus me fuisset Tulliani profunditas gurgitis, Chryssippi proprietas, Varronis elegantia.* Manus Ciceronis sive chirographa ejus adhuc superabant temporibus Quintiliani, quo judice X. 1. Tullius effluxit vim Demosthenis, Platonis copiam & Isocratis jucunditatem: atque, ut ait Vellejus, effecit ne quorum arma vicerant Romani, eorum ingenio vincerentur. Hieronymus Prologo quæstionum Hebr. *Sed & Tullius, qui in arce eloquentiæ Romanæ stetit, rex oratorum & Latine Lingue illustrator, repetundarum accusatur a Grecis.* Similiter Regem eloquentiæ appellat Pa-

Schafius Ratbertus prologo in Evangelium Matthæi. Et Themistio Græco scriptori Oratione XIII. ad Gratianum Imp. pag. 173. audit ὁ πάντοφ Τάλλι, ὁ τῆς πλῆξις, Ρωμαίων σοφίας ἡγεμῶν, qui nihil ignoraret, dux & auctor veteris Romanorum sapientiæ.

Inter ejus Opera Poetica est. *Pars Metaphraseos Phænomenon ac Diosemion, Arati, Heroico Carmine.* Nam poetam quoque non omnino malum fuisse [b] Ciceronem, & quædam illius λείψυχα poetica fidem faciunt & contendit Plutarchus in vita pag. 861. Hanc Arati Metaphrasin admodum adolescentulum se composuisse testatur Cicero II. de natura Deor. cap. 41. & videtur integram adhuc habuisse Lupus Ferrariensis [i] Epistola LXIX. Fragmenta quæ sola hodie supersunt, cum Græcis comparavit præter Perionium & H. Stephanum in libris modo laudatis, Carolus Sigonius in sua fragmentorum Ciceronis collectione, quibus addendæ observationes eruditissimorum virorum Pauli Leopardi XVI. 14. & XVIII. 16. seq. emendationum & Hadr. Turnebi VIII. 17. Adversar. Petri item Lescaloperii notæ ad Ciceronem de natura Deor. pag. 408. seq. & Hugonis Grotii viri summi Aratea, in quibus non modo fragmenta Ciceronis eo ordine quo Arato respondent exhibet, sed & alio litterarum caractere versus qui deerant ex suo ingenio suppletos interserit atque adjungit, Lugdun. Bat. 1600. 4. Johannis denique Cochanoii editio neutiquam prætereunda, qui Aratum Ciceronis recensuit & illustravit Cracov. 1579. 4. & quæ ad Aratea Tullii annotavit Janus Gruterus. Reliquias *Metaphraseos Arateæ* recensuit etiam inter fragmenta Ciceronis Andreas Patricius, quas e Gudiana Bibl. accepi emendatas ex MSS. Fragmenta cæterorum scriptorum Ciceronis subjiciuntur etiam editioni Officiorum Lipsiensi 1611. 8.

Elegia Tamelastis. Serv. in 1. Æneid.

Jocularis quidam libellus, e quo Quintilianus VIII. ult. hocce duos versus producit:

*Fundum Varro vocat, quem possim mittere
funda,*

Ni tamen exciderit qua cava funda patet.

[b] Ciceronem non malum fuisse Poetam notavit etiam nuper Regnerius Desmarais ad Gallicam suam librorum de Divinatione versionem.

(i) Lupus Ferrariensis Epistola LXIX. ad Ansbaldum: *Tu autem huius nostro cursori Tullium in Arato tradidisti, ut ex eo quem me impetraturum credo, quæ desse ille Egil noster aperuit, suppleantur.*

His adde poema Jambicum ab adolescentulo compositum, quod inscripserat *Pontius Glaucus.* Plutarch. Cic. p. 861.

Videtur etiam nonnulla loca insignia & forte libros integros *Homeri* latinis reddidisse verbis. Vide A. Patricii notas ad sectionem quartam fragmentorum p. 38. seq. De *Epigrammate* Ciceronis in *Tironem suum* videndus Plinius junior VII. 4. Epist.

DE VALERIO CATONE.

Dira Valerii Catonis (Grammatici, temporibus Sullanis, qui Patrimonium amisit, de quo Svetonius Tranquillus, & Catullus loquuntur) in Battarum fluvium, quas copioso neque inerudito commentario illustratas separatim. edidit Christophorus Arnoldus, Lugd. Bat. 1652. 12. Num ob agros suos inter creditores divisos in has execrationes se effuderit, vide, si placet, disputantem Boxhornium p. 41. seq. Epist.

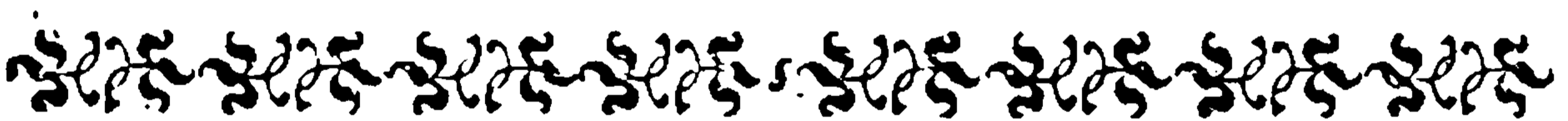
DE PEDONE ALBINOVANO.

Cæciliæ Pedonis Albinovani elegia in obitum C. Mæcenatis, quam Pedonis esse negat Vossius p. 32. de Poetis latinis, & II. 27. de arte Grammatica, Pedoni vindicat post Scaligerum Henricus Meibomius, qui notis illustratam commentario suo de vita Mæcenatis inseruit, Lugd. Bat. 1653. 4. & Theodorus Gorallus, de cujus editione mox dicam. *Elegiam in obitum Mæcenatis* Pedoni Ovidii æquali [k] tribuendam negant Caspar Barthius in Claudianum pag. 163. Jo. Masson in vita Horatii pag. 143. seq. & Petrus Burmannus præfat. ad Petron. in notis pag. 520. & in libro Gallice adversus Jo. Clericum edito pag. 212. & pag. 117. en effet, la latinité, la versification, les expressions peu poetiques, & tout le système de cette elegie font voir clairement, que c'est le sordide & miserable production d'un esprit scolastique

(k) Ad hunc Pedonem Ovidius IV. 10. e Ponto; *At tu, non dubito, quum carmine Thebes laudes, Mæcæiæ titulos quin tueate sua.*

Atque dos' derniers siecles. Ultima verba Mæcenatis, quæ incipiunt a versu: Sic est Mæcenat, atque in anterioribus editionibus cum elegia in obitum Mæcenatis post versum 144. cohærebant, sed divellenda ex Scaligeri judicio statuit Theod. Gorallus.

Ejusdem *Pedonis elegia* perquam elegans ad *Liviam Angustam de morte Drusi Neronis, & de navigatione Drusi Germanici per Oceanum septentrionalem, A. U. C. 769. CHRISTI 16.* suscepta fragmentum ex Senecæ *Suasoria I.* Has *Pedonis reliquias universas recensuit, ac seorsim cum interpretatione notisque & suis & Scaligeri ac Lindenbrogii, atque in Elegiam de morte Drusi annotationibus Nic. Heinsii, & utili indice edidit Theodorus Gorallus, sive quem supra latere sub hoc nomine dixi, vir doctissimus Jo. Clericus, Amstelod. 1703. 8.* In codicibus antiquis Ovidio tribui *Elegiam de morte Drusi* Nic. Heinsius affirmat, quod tamen ipsi nullo modo videtur verisimile, licet nec *Pedoni* eam certo adscribere velit. Recensuit tamen illam atque illustravit in *Ovidio suo.* Confer *T. 1. edit. Gnippingianæ p. 761. seq.* Vide etiam *Lipsum lib. III. Epist. quæst. 3.* ac de *Pedone ipso Gaddium T. 1. de scriptoribus non Ecclesiasticis pag. 253.* In *Elegiam de morte Drusi, haud indignam Pedone, commentarium suum memorat Barthius pag. 209. ad Claudianum. Janus Passeratius in præfationibus pag. 286. veterum editt. & quorundam Codicum fidei obsecutus consolationem hanc ad Liviam Ovidium habere auctorem sibi persuasit, & Senecam in suis ad Polybium, Martiam, Elbiamque sive Helviam consolationibus ex istoc poemate profecisse. De Pedone ipso vide Nic. Fabrum ad Senecæ suasoriam 1. De editione Goralli quæ Amst. 1715. 8. recusa est, Acta Erud. 1703. p. 494. & Bibl. selectam Joannis Clerici, qui sub Goralli illius nomine latet, T. XIV. pag. 236.*

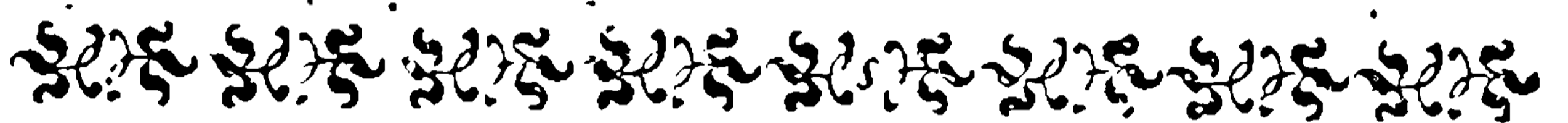
DE AULO SABINO.

EXtant Ovidii *Heroides* sive *Epistolæ XXI. legis versibus. 1. Penelope Ulissi. 2. Phyllidis Demophoonti. 3. Briseis Achilli. 4. Phædra Hippolyto. 5. Oenone Paridi. 6. Hypsipile Jasoni. 7. Dido Æneæ. 8. Hermione Orestæ. 9. Dejanira Herculi. 10. Ariadne Theseo. 11. Ca-*

nace Macareo. 12. Medea Jasoni. 13. Laodamia Protefilao. 14. Hypermnestra Lyncco. 15. Sappho Phaoni. 16. Paris Helenæ. 17. Helena Paridi. 18. Leander Heroni. 19. Hero Leandro. 20. Acontius Cydippæ. 21. Cydippe Acontio. Hoc scribendi genus tenerum, solers, eruditum primus invenit Ovidius, atque ut ipse ait III. artis amatorix v. 346.

Ignotum hoc aliis ille notavit opus.

Penopes ad Ulysses, reliquasque, quas simili charactere exprimi curavi, ipse agnoscit, lib. 2. Amorum elegia 181. Ex ceteris quædam forte Epistolæ auctorem habent Aulum Sabinum, quem eodem loco Naso laudat, sub cujus nomine tres Epistolæ habemus Ovidianis respondentes. & inter Ovidii poemata post editionem Venet. 1485. & Parmensem 1489. sæpius vulgatas. 1. Ulyssis ad Penelopen (1). 2. Demophoontis ad Phyllidem. 3. Paridis ad Oenonen. Non me fugit Vossium patrem in lib. de Poetis latinis eas Sabino indignas judicare. Sed malo sententiæ aliorum virorum doctorum subscribere, quibus genuinæ Sabini videntur: in his Nicolai Heinsii, qui etiam notis illustravit.

DE GRATIO.

GRATIUS patria Faliscus [m]. Poeta vixit cuiquam veterum memoratus nisi uni Ovidio æquali suo, qui lib. IV. ex Ponto Epist. ult. eum laudat his verbis:

Atque venanti Gratius arma (n) daret. Utrum Manilius quoque ad eum respexerit lib. II. v. 44. ut in notis ad hunc locum conjiciebat Josephus Scaliger, vide sis disputantem Barthium LVII. 17. Adversar. Certe Nemefianus

(1) Hanc Epistolam e MSto, in quo sine nomine auctoris Ovidianis adjuncta erat, recenset & illustrat Eustachius Swartius libro primo *Analectorum* capite undecimo.

(m) Gratius v. 40.

At contra nostris imbellia lina Faliscis, Hispanique alio spectantur Sætabes usu.

Ad nomen suum alludit v. 74. & 216.

(n) Gratius v. 23.

Carmine & arma dabo venanti, & persequar artem armorum cassesque, plagarumque ordiar astus.

Ita enim potius videtur legendus hic locus, pro eo quod *Ulitius* edidit, & *arma dabo venandi.*

VI

aus præter rem se gloriatur primum de venatione latinum poema condidisse, quod canit:

*Castaliusque mihi nova pocula fontis alumno
Ingerit, -- ducitque per avia, qua sola numquam*

Trita rotis --- --- ---

Exstat ejus *Cynegeticon* sive de Venatione carmen Epicum pure & eleganter scriptum, sed extrema parte mutilum. Prodiit primum cum (o) Ovidii Halieutico, Nemesiano & Calpurnio Venetiis apud Paulum Manutium 1534. 8. quæ editio manu Ulitii notata fuit apud Marquardum Gudium. Eodem anno eademque forma recusum habeo Augustæ Vindelicorum. *Gorgio* autem Logo Silesio Gratium, Ovidii Halieutica & Nemesianum nos debere, ex præfata illius ad Antonium Fuggerum Epistola apparet, qua edendos refert accepisse se illos Romæ a Joanne Lucretio Æliandro Germano, qui illos descripsit e vetustissimo Codice, quem *Sannazarius* Longobardicis scriptum litteris e Gallia aliquando in Italiam secum attulerat. Ab eo tempore post editionem Lugdunensem 1573. 8. Gratium cum Nemesiano & Calpurnio notis illustratum ediderunt *P. Pitæus* inter poemata vetera Paris. 1590. 12. recusa Genev. 1596. 8. *Robertus Titius* Florent. 1590. 4. *Caspar Barthius* Hanov. 1613., & *Janus Ulitius* Archigrammateus Bredanus, Lugd. Bat. 1645. 12. qui postremus utinam Barthio non ita aspere insultasset, neque Matthæo Logo ansam dedisset vindicias nominis Barthiani scribendi, in quibus notæ ac præfatio Ulitii ad examen revocantur, Lipsiæ 1659. 4. Ediderat etiam idem Ulitius in scriptores Venaticos diligenter a se recensitos, neque indocte illustratos curas secundas circa A. 1655. excusas. Gratium e latino Anglum fecit & cum eruditis notis edidit *Christophorus Wasius*, (idem cujus senarius sive liber de legibus & licentia veterum latinorum Poetarum (p) exstat) Lond. 1654. 12. cujus metaphrasin laudat ejus discipulus *Henricus Newton* Epist. 53. ad *Gisber. Cuperum*. Denique Gratium & Nemesianum ad MSS. Codices recensuit, & cum variis lect. & notis perpetuis in lucem emisit *Thomas Johnson*. A. M. Lond. 1699. 8. Gra-

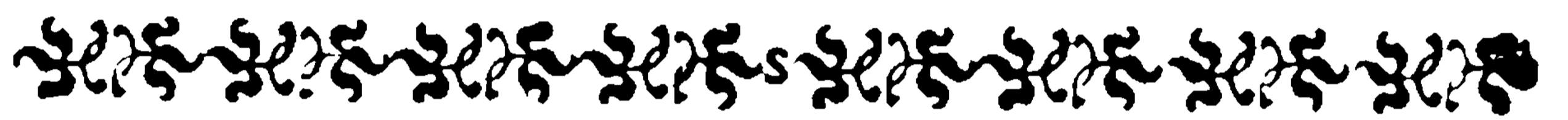
tius (q) cum Nemesiano, & Calpurnio recusis Lugd. 1527. 8. apud Sebastianum Gryphium. Sed & Tigurinam illius anni a Froshovero excusam editionem laudat Barthius, qui juvenis admodum scriptoribus illis illustrandis animum applicuit. *Janus Ulitius* in præclaris suis curis secundis ad Gratium laudat præter Codicem Thuanæum schedas vetustissimi exemplaris Mediolanensis. Ad nomen suum alludit Poeta vers. 74.

*Exige si qua meis respondet ab artibus ergo
Gratia, quæ vires fallat collata ferinas.*

Et vers. 216.

-- -- -- quem plurima semper

Gratia per nostros unum testabitur usus.

DE CORNELIO SEVERO.

ÆTna, quod Poema *Cornelio Severo* tribuendum esse observavit *Josephus Scaliger* ex hoc loco *Senecæ* Epist. LXXIX. ad *Lucilium*: donec Ætnam describas tuo carmine, & hunc solennem omnibus Poetis locum attingas, quem quo minus *Ovidius* (Lib. XV. *Metamorph.*) tractaret, nihil obstitit, quod jam *Virgilius* (lib. III. *Æneid.*) impleverat, ne *Severum* quidem *Cornelium* uterque deterruit. *Quintiliano* Varo adscribit *Julius Cæsar Scaliger* Pater in *Hiper critico* pag. 786. *Manilio Barthius* pag. 1044. ad *Claudianum* & *Stadium* X. *Theb.* pag. 911. Eideam plane in mentem venit *Christiano* scriptori vindicare XLIX. 6. *Adversar.* Jam olim esse de auctore dubitatum scribit *Tiberius Donatus* in *Virgilii* vita: *Poeticam* puer adhuc auspicatus in *Bulistam* ludimagistrum ob infamiam latrociniorum coopertum lapidibus distichon fecit. Deinde *Catalecton*, & *Priapeja*, & *Epigrammata* & *diras*, item *Cirim* & *Culicem*, cum esset annorum XVI. Scripsit etiam de qua ambigitur Ætnam. *Fulvius Ursinus* in *Virgilio* cum Græcis scriptoribus collato pag. 272. memorat Codicem manu *Pomponii Læti* scriptum, quo Ætnæ poema *Cornelio Severo* diserte tribuitur. Præter rem tamen in *Diario Veneto* Tom. X. pag. 266. traditur illud excusum esse jam sub *Galli*, jam sub *Manilii* nomine. *Theodori Goral-*

(o) Halieuticon hoc quoque Gratio tribuit Ulitius, sed perperam omnino, ut e *Plinio* annotavi.

(p) Oxonii 1687. 4. e theatro Sheldoniano.

(q) Gratium cum Nemesiano comparat *Julius Cæsar Scaliger* VI. 7. *Poeticæ*.

Goralli sive Jo. Clerici editio recusa Amstel. 1715. 8. Valde corruptum hoc carmen ad nos pervenisse queritur Petrus Burmannus V. Cl. (r) qui illud in editione quam parat Catalecton ac poematum Veterum, quamque avide harum literarum studiosi mecum expectant, nova atque insigni luce perfundet. De Severo videndus Nic. Faber ad Suasoriam secundam Senecæ. Quintilianus X. 1. magno ingenio & facili in versibus scribendis eum fuisse professus, addit morte præmatura impeditum non potuisse quæ inchoaverat consummare. Ovidius IV. 16. e Ponto. *Quique dedit Latio carmen regale Severus.*

Cornelii Severi carmen sive fragmentum in necem M. Tullii Ciceronis, ex M. Annæi Senecæ Suasoria VII. Hoc & superius Severi carmen cum perspicua interpretatione & eruditis notis Scaligeri, Lindenbrogii, suisque, & indice separatim edidit, & alia quædam Severi fragmenta, Petri item Bembi Ætnam prosa latina scriptam adjunxit Theodorus Gorallus, sive qui hoc sub nomine latet Jo. Clericus V. C. Amstelodami 1702. 8.

DE M. MANILIO.

M [f] MANILIUS, gente Romanus, non diversus forte a Manlio Mathematico, quem Plinius lib. 36. c. 10. ait auratam pilam apici obelisci addidisse in campo Martio ad deprehendendas solis umbras instituti ab Imp. Augusto. Scripsit Romæ post Varianam cladem ad eundem Augustum Epico carminis genere *Astronomicum*, Poema eruditum & juven-

(r) Libro *le Gazetteier menteur* pag. 212.

(f) Sunt qui Msti auctoritate, quod ab Antonio Panormita accepit Bonincontrius, nummorumque, in quibus C. Manilii effigies habitu peregrino cum sphaera Astronomica cernitur, Manilium prænomine Cajum appellant, non Marcum. Sed vide Scal. sub initium notarum, & Barthium p. 112. ad Claudian. ubi observat Marcum Manilium de Astologia etiam appellati a Gerberto Epist. 130. Porro diversus est ab hoc Manilio T. Manilius senator, Syllanis temporibus, quem diligentissimum rogarorum vocat Plinius lib. 10. c. 11. & laudat Cicero Orat. pro Roscio, Varro lib. 4. de lingua lat. Arnobius lib. 3. Vide Vossium p. 40. de Hist. latinis. Hic Marcus Manilius perperam dicitur a Glandorpio p. 567. Onomastici, a P. Victorio Mamilius. Confer Tho. Crenium in limine partis XII. animadversionum philolog. Eadem quoque Syllæ tempora Man-

lius

dum pluribus (r) ut videtur libris, sed quorum quinque tantum, neque quintus integer ad nos pervenit. Gerbertus live Silvester II. Papa Epist. 130. *Nosti quanto studio librorum exemplaria undique conquiram, nosti quot scriptores in urbibus aut in agris Italiae passim habeantur. Age ergo & te solo conscio ex tuis sumtibus fac, ut mihi scribantur M. Manilius de Astrologia, Victorinus de Rhetorica, & Demosthenes Ophthalmicus.* Cum Gevartio ad Statii Silvas lib. 3. cap. 8. pag. 186. aliisque Manilium perperam ad Theodosiana tempora retulit. Vossius lib. 3. de Analogia f. 300. edit. novæ: qui tamen ipse rectius sentit alibi, ut lib. de poetis latinis, & de scientiis Mathematicis. Rectius etiam Tristanus, qui ad Augusti ætatem refert Tom. 1. Imperator. pag. 71. seq. & 113. -- 119. Barthius ad Claudian. p. 112. seq. Crenius animadvers. parte 12. cap. 1. &c.

Cor-

lius Antiochenus attigisse videtur, quem Astrologiz conditorem vocat, & cum Plinio minographo consobri- suo, & Staberio Erote Grammatico eadem navi vectum refert idem Plinius lib. 35. c. 17. quare & hic diversus a nostro Manilio, qui scripsit postremis annis Augusti Imp. Licet Blancanus in Chronologia Mathematicorum utrumque confundens, nostrum vocat C. Manilium Antiochenum Astrologum, qui primus latinis carminibus quamvis Græcus Astronomica cecinerit. Manilium Antiochenum Plinio 35. 17. memoratum cum Manilio poeta confundit Ricciolus in Almagesto. Sed hic nomen ab eo diversus est quam T. Manilius Senator Syllanis temporibus Anno U. C. 656. P. Licinio & Cn. Cornelio COSS. quem diligentissimum togatorum vocat, & maximis nobilem doctrinis doctore nullo fuisse testatur idem Plinius X. 2. Hist. Andreas Schottus Manilium appellat indice scriptorum a Plinio laudatorum. Alias etiam Manilius Colinus in veteri marmore Patavino apud Ursatum lib. 1. sect. V. & Camillum Silvestrum p. 352. ad Juvenalem, a quo Manilia memoratur VI. 242. Fuit & Manilius Chrestus, quem de Deorum hymnis laudat Fulgentius in *injuges boves.*

[r] Scaliger ad librum V. pag. 348. notat periisse librum secundum sphaeræ Barbaricæ & suffragia Planetarum, h. e. librum sextum & septimum. Sane de occasu siderum & de planetarum viribus dicturum se plus simplici vice recipit. Eidem Scaligero in præf. Manilius est *Poeta ingeniosissimus, nitidissimus scriptor, qui obscuras res tam luculento sermone, materiam morosissimam tam jucundo charactere exornare potuerit, Ovidio suavitatem par, majestate superior.* Inprimis omnia ejus præmia & πρηνεῖς extra omnem aliam posita sunt. Nihil illis divinius, copiosius, gravius & jucundius dici potest. Audiamus itaque eorum canentem. Alibi affirmat Martineos non valde consultum fuisse, quod de Arato quoque notatum est & Firmico. Fati Astrologici assertor strenuus fuit Manilius, ita ut etiam fato se existimarit impulsurum ad hoc componendum poema. *Hoc quoque fatale est, sic ipsum expendere fatum IV. 118.*

VIII

Cornelium Severum Manilii imitatore[m] fuisse notat Theodorus Gorallus sive Jo. Clericus ad Ætnam pag. 90. 91.

Primus Manilium circa A. 1416. reperit Poggius, [u] quo jam anno 1459. Florentiæ 30. Octobr. æt. 78. defuncto, lucem demum viderunt Manilii Astronomica Bononiæ A. 1474. fol. Deinde Laurentius Bonincontrius Miniatensis commentarium etiam qualemcumque addidit Florent. 1484. De Bonincontrii in Manilium commentario Scaliger ad lib. V. pag. 406. *Quibus Bonincontrius in Manilium potest satisfacere, illis ego nunquam mirabor nostra displicere: quia ab illis neque confessionem ab ingenuitate, neque sensum literarum a genio eorum exigimus.* Ab eo tempore prodiit Manilius Norimb. ex officina Jo. de Regiomonte sine anni nota in 4. & apud Aldum 1492. fol. quæ editio collata cum Codice Gemblacensi fuit in Bibl. Jo. Mori Episcopi Eliensis, & in Germania cum Firmico fol. Basil. 1551. tum Lugduni forma minore A. 1566. Quæ editio lucem vidit apud Jo. Tornælium, ac debetur Antonio Molino Matiscenensi, qui ex antiquo Codice Manilium emendasse se profitetur. Postea una cum Josephi Scaligeri notis, qui primus præ ceteris insigniter de hoc Poeta meritus est Paris. 1579. 8. & ap. Commelinum 1590. 8. cum variantibus Lectionibus, notatisque Francisci Junii, qui multa itidem præclare observavit, *quod cum Scaliger in suis in Manilium distimulavit, candorem in eo requiro*, inquit Vossius Epist. ad Grotium pag. 24. Editio Commeliniana A. 1590. 8. collata cum MS. Collegii Corporis Christi Oxon. fuit apud clariss. Virum Jacobum Perizonium, qui eam legavit Bibl. Leidensi. Cum secundis Scaligeri curis Manilius iterum recusus Lugd. Bat. 1600. 4. cum iisdem Scaligeri notis ex auctoris MS. tertium auctis & emendatis, adjectisque etiam Thomæ Reinesii & Ismaelis Bullialdi ad quædam loca animadversionibus cura Jo. Henr. Boecleri Argentorat. 1655. 4. Denique in usum Delphini cum paraphrasi & notis Mich. Fayi & Observationibus illustris viri Petri Danielis Huetii adjectis imaginibus ære descriptis, omniumque

vocabulorum indice Paris. 1679. 4. Prodiit etiam hic scriptor ex officina Sebastiani Cramoisi, Typographi Regii Paris. ut ex ejus Catalogo pag. 69. didici. Audio præterea existare Sphæram Manilianam Anglico carmine redditam & observationibus illustratam a Nobilissimo viro Eduardo Scherburne. Non alio opere magis se jactavit magnus Scaliger, quam notis in Manilium, nec in alio sæpius est hallucinatus, judice Huetio, quem vide lib. V. commentariorum de rebus ad se pertinentibus pag. 291. Credas notas illas a primo ætatis fervore extrusas, adeo scatent castigationum facilitate, ut monet Jo. Conradus Dietericus in vita Augusti Imp. pag. 9. Trajectiones in Manilio & aliis scriptoribus antiquis line necessitate hariolantem perstringit Salmalius ad jus Atticum pag. 408. qui sæpius etiam ab Scaligeri sententia in interpretando Manilio discessionem facit commentario ad Solinum & libro de annis climactericis. Non raro præterea Scaligerum reprehendit Huetius in suis ad Manilium notis pridem editis, quem novas etiam notas & varias lectiones Codici suo adscripsisse testantur Jesuitæ Parisienses in Memoriis Trevoltinis 1707. mensis Augusto pag. 1426. Ex iisdem didici Manilium laudato Huetio videri patria Chartaginensem. *Scaligeri Manilium Rex Gallorum grate accepit*, inquit in Epistola quadam Andreas Schottus, *& annuam pensionem bis mille francorum dedit. Bene res habet &c.* Commentarios in Manilium suos memorat Jo. Crojus Observatt. in Nov. Test. cap. 35. p. 273. sed necdum in lucem prodierunt, uti nec *Gevariani*, de quibus vide Colomesii Opuscula pag. 101. nec quos ab præstantissimo *Bentlejo*, vel novissime a clariss. *Ruggero Cotefio* jussi sumus expectare. Varias Lectiones ex Codice MS. Lipsiensis Paulinæ Bibliothecæ diligenter excerptas ad celeberrimum Bentlejuna ante multos annos misit Nobiliss. Vir Jo. Fredericus Fellerus: Lectiones libri primi ipse servo adnotatas ad margines editionis Argentoratensis. Capitum argumenta e MS. edidit Barthius X. 26. Adversar.

MSum Manilii antiquissimum membranceum vidi Lipsiæ in Bibl. Paulina, ubique fere exhibens lectiones, quas ex Gemblacensi codice passim laudat Scaliger, etli illud oculis nunquam usurpavit, sed tantum usus est variis Lect. quas ex eo descriptas acceperat. Novam editionem Manilii meditatus pridem est apud
Anglos

(u) Vide elegantissimum & eruditiss. Virum Jo. Baptistam Recanatum in Poggii Vita p. X. & Poggiana a viro itidem eruditissimo Jacobo Lensant edita Gallice p. 22. nec non Michaelis Maittaire Annales typographicos pag. 103. qui pag. 176. Manilium cum Bonincontrii commentariis scribit prodisse Romæ 1484. fol.

Anglos vir doctissimus Rich. Bentley. Anglicæ Thomæ Creech Metaphrasi facta, tristia facta intercesserunt. Loca quædam hujus Poetæ feliciter castigavit Salmasius ad Solin. & de annis Climactericis Is. Vossius ad Catullum. Nonnulla etiam Gevartius in electis, Barthius in Adversar. &c. Idem Salmasius affert versus quosdam ex apotelesmaticis *Dorothei Sidonii* Græci Poetæ, quem in suis Astrologicis secutus esse fertur Manilius. Legisse etiam videtur & in quibusdam verbo tenus pene reddidisse *Manethonem*, de cujus Apotelesmaticis dixi lib. II. I. Bibl. Græcæ c. 20. Firmicus autem latinus scriptor non creditur Manilium oculis usurpasse, quod pluribus se argumentis docere posse ait Salmasius p. 587. de annis Climactericis, etsi Scaliger contendit multis in locis ipsissima verba Manilii exscripsisse. Vide imprimis notas ad librum Poetæ quintum p. 348. & Reinesii Epistolas ad Bosium p. 176. ubi non dubitat librum octavum Firmici e quinto Manilii esse compilatum, uti alii caput tertium libri primi Firmicum contendunt petiisse e Manilii proœmio libri IV. Saltem non per omnia Manilium secutum, neque ubi eum secutus videri possit, in Manilii verba jurasse, probe observat Huetius in notis ad Manil. p. 65. & 68. Et licet multos Græcos laudat Firmicus, innuit tamen excepto Figulo neminem se nosse ex latinis, qui apotelesmaticen litteris prodiderit. Multo minus autem Firmicum Manilius carmine expressit, quod Vossio Patri aliquando in mentem venit lib. 2. de arte Grammatica c. 26. quodque ipse retractat libro de Poetis latinis. Nam profecto falluntur, qui Manilium Constantini M. ætate tradunt vixisse, ut ab eruditis nescio quibus fieri scribit Harduinus ad Plin. vel qui ad Theodosiana tempora referunt cum Gaspare Gevartio ad Statii Silvas lib. 3. c. 8. pag. 186. atque Jacobo Gothofredo notis ad veterem expositionem mundi p. 25. Paganinoque Gaudentio in disp. Hetrusco sermone conscripta, qua Poetarum a Platone e rep. ejectorum causam agit.

IV. Ansa erroris doctissimis viris fuit, quod præeunte Gevartio Manilium eundem esse conjicerent cum Manlio Theodoro, quem a siderali scientia celebrat Claudianus. At quæ Manilius iste de astris scripta reliquit, non carmine sed soluto sermone exarata sunt, ut ex ipsis Claudiani verbis licet colligere, qui in Panegyrico Manlii v. 251. ipsius sermonis *mella politi* præfert blandis Orphei cantibus. Cla-

rissime autem apparet ex Salmasii præfatione ad Ampelium; in qua de Manlii libro hæc habet: *Non dissimile genio quo Ampelius etsi dissimili argumento scriptus Theodori Manlii liber (a) de rerum natura causisque naturalibus, de astris & aliis ejusmodi qui adhuc in Bibliothecis extat manu exaratus & pedestri sermone compositus. Is est Theodorus Manlius, cujus consulatum (b) celebravit carmine Claudianus, ut & opus ipsum. Inde occasionem arripuit vir quidam doctissimus transcribere illud Manilii, si-ve Manlius sit, cujus hodie Astronomicon habemus, ut idem sit Manlius ille Claudiano laudatus. Nos alibi pluribus pugnacius rationibus & quidem invictissimis, non posse, cum tot argumenta sint, quibus probari possit eum Manilium vixisse sub Augusto. Hæc Salmasius dicta præfatione, quibus adde Huetium ad Manil. p. 84. seq. Ruperti Epistolas ad Reines. pag. 660. seq. & Albertum Rubenium in dissertatione de vita Fl. Manlii Theodori, quam a præstantissimo Bentlejo, qui illam a Nobiliss. Eduardo Sherburno curandam acceperat, transmissam Cl. Grævius non ita pridem Ultrajecti in lucem emisit p. 27. & Jo. Clericum V. C. T. 2. Bibl. selectæ p. 240. Idem Bentleyus in litteris ad J. G. 4. Jul. 1692. Est apud nos Eduardus Shernburnus eques auratus, qui librum primum Manilii Anglice vertit, & commentario doctissimo auxit. Is abhinc annis aliquot apparatus Gasp. Gevartii ad Manilium ab ejus hærede emit Antverpiæ, mihique non ita pridem, quem novam ejus scriptoris editionem parare inaudiverat, schedas Gevartianas perlegendi copiam fecit. Comperi autem Virum Clarissimum omnem operam in eo posuisse, non qui Manilii textum corrigeret, vel illustraret, sed qui infelicem suam [mea quidem sententia] conjecturam de Theodoro Mallio Cos. quem Astronomici auctorem esse voluit, adversus Barthios & Salmasios & Tristanos (c) & Possinos defenderet. Nihil tamen in medium profert, quod momenti habeat quidquam ad opinionem suam stabiliendam, præterquam quæ dudum in lucem ediderat in Pampinianis & Variis Lectionibus.*

b

Ita-

(a) Hujus libri editionem quondam molitus fuit vir doctus Phil. Jacobus Maiffacus.

(b) Bis consul fuit Manlius si-ve Mallius iste A. C. 399. & 405. Priorem consulatum Claudianus celebrat.

(c) Tristan. T. 1. Imperator. p. 113. 119.

Itaque cum toties repetita crambe mihi fastidium moveret, mirifice tamen recreatus sum aureolis duabus Epistolis, quæ in isto chartarum fasce latitabant, quæque celeberrimum Grævii nomen ferebant inscriptum. Illud vero me perculisse fautor, quod ad Gevarti (d) sententiam de ætate Manilii videris accedere.

DE CÆSARE GERMANICO.

Germanici ætas. 1. Ejus metaphrasis Arati. 2. Editiones & antiquus in illam qui fertur scholiastes. 3. Epigrammata Germanico tributa, & scripta deperdita. 4.

CÆsar Germanicus, Augusti Imp. Nepos, Drusi F. præter alias virtutes, quæ Imperium (e) illi, ni sapius reculasset, conciliare potuissent, ingenium in utroque eloquentiæ (f) genere excellens nactus, veneno periit Antiochiæ, quod licet omnia alia præ se ferens Tiberius (g) qui ex Augusti voluntate adoptaverat, jussit illi præberi a Cn. Pisone A. U. C. 772. ætatis 35. Christi 19.

II. Extant (h) Aratea Phenomena latinis

(d) Alienum se a Gevartii sententia esse innuit Grævius in Epistola ad Bentleium vitæ Manilii præmissa.

(e) Vide Dionem lib. 57. pag. 604. seq. & 615. Suetonium in Cajo Caligula c. 3. seq.

(f) De Poetica Germanici facultate Ovidius i. Falor. v. 13.

Scimus & ad nostras cum se tulit impetus artes,
Ingenii currant flumina quantia tui.

Scilicet & fas est. vates roge vatis habenas.

Idem IV. 8. e Ponto v. 67.

Non potes officium vatis contemnere vates,
Judicio pretium res habet ista tuo.

Quod nisi Te nomen tantum ad majora vocasset,
Gloria Pieridum summa futurus eras.

(g) Tacitus III. Annal. 14.

(h) Etiam C. Julium Cæsarem Dictatorem præter libros de ortu & occasu siderum Arati poema latino carmine reddidisse Autor est Julius Firmicus lib. 2. præcæm. & lib. 8. cap. 5. Priscianus & Svidas: Sed forte Germanicum Cæsarem confuderunt cum Julio. Ceterum Metaphraseos Germanici meminit etiam S. Hieronymus ad T. 1. In phenomenis Arati legitur quem Cicero in latinum sermonem transtulit, & Germanicus Cæsar, & nuper Aræus & multi, quos enumerare perlongum est. Ante Hieronymum Lactantius V. 5. Ut Germanicus Cæsar in Arateo loquitur carmine. Cæsarem in Arato laudat plus simplici vice etiam Priscianus, versiculos nostri repetens.

versibus Hexametris non infeliciter etsi liberius paulo expressa ad Augustum Imperatorem jam senem.

Diosmeion sive prognosticorum fragmentum; at quæ non tam ex Arateis petita Diosmeiis quam ex aliis Græcis Astrologis depromta videntur, & singulorum siderum in quovis dodecatemorio apotelesmata exponebant.

Equidem Poemata hæc non Germanici Cæsaris, cui Ovidius ingeniosi vatis laudem tribuit Fastosque dicavit, sed Domitiani Imp. esse, quem Germanici (i) nomen velut a victa gente adscivisse constat, vix dubitant Gerh. Jo. Vossius de scientiis Mathematicis p. 169. de Poetis latinis p. 48. & Janus Rutgerius lib. 2. c. 9. Var. Lect. quem liquido hoc ostendisse ait Colomesius ad Gyraldum p. 271. ac demum Nic. Heinsius ad Val. Flaccum pag. 165. Sed non inficiandis argumentis Augusti nepoti vindicantur a Galp. Barthio lib. 10. c. 21. Adversar.

III. Prodierunt Bononiæ A. 1474 quam editionem innuebat idem Barthius cum Bononienses Membranas allegaret lib. 47. cap. 18. Inde Venetiis ex Aldi officina, & plus vice simplici Basileæ, & Parisiis 1559. 4. ap. Guil. Mörellum, cum castigationibus. Etiam cum Proclo, Leontii sphaera, Arato ipso, Metaphraseos a Cicerone compositæ reliquiis, Rufi Festi Avieni Metaphrasi, & antiquo qui vulgo appellatur Germanici Scholiaste (k) in Sicilia reperto,

(i) Vide quæ viri docti ad Martial. VIII. 65. ad Suetonii Domitianum cap. 13. Barthium ad Statium T. 1. p. 352. Silium lib. 3. 607. At in transcendens Germanice facta suorum.

(k) Aldus edidit hoc titulo: *Fragmenta Arati phenomenon per Germanicum in latinum versi cum commento in Sicilia reperto*. Proprie vero hoc quod vocat commentum non est commentarius in Arati Metaphrasin, unde H. Grotius illud tamquam alienum in Arateis suis prætermisit: Sed ut Jo. Fellus Oxoniensis Episcopus in sua Eratosthenis editione pulchre observavit, latina versio *catasferismorum Eratosthenis*, additis quibusdam excerptis e Nigidii Figuli sphaera Græcica, & recentioribus quibusdam e Plinio, Fulgentio Planciade, & Isidoro de natura rerum assumens. Persuasit sibi nempe Fellus commentarium istum (quidquid Scaliger alique viri docti aliter senserint) Germanici ipsius esse (quod & Politiano c. 38. Milc. & Barthio pridem visum) ab eoque non Aratum modo sed & Eratosthenem translatum esse latine. Neque hanc sententiam tantum conjecturis niri, quod in veteri MS. exemplari, quod olim in Sicilia traditur repertum, nec non altero veteri exemplo Collegii Eto-

perto, quem Aldus & Guil. Morellus ante ediderant, lucem adspexerunt A. 1589. 8. ex officina Sanct. Andreana. Denique elegantissime sed scholiaste illo antiquo omisso in Syntagma Arateorum, quod Jos. Scaligeri ductu adornavit notisque illustravit Hugo Grotius tum admodum adolescens Lugd. Bat. 1600. 4. In hac editione præter versus aliquos hætenus ineditos Diofemeion ex veteri MSto codice (1) literis Romanis capitalibus exarato, quem a Jac. Susio Grotius acceperat, quique postea in Bibliothecam Is. Vossii pervenit, accesserunt formis æneis expressæ imagines XLIV. signorum cælestium, etsi toto cælo eas læpius aberrare ipse, qui vulgandas curavit, Grotius non diffitetur. Hæc imagines ab insigni artifice Jacobo de Geyneri luculenter incisas seorsim postea luci exposuisse comperi Joh. Jansonium Amst. 1621. fol. Eisdem minoribus formis expressas in Mythographis suis exhibuit, & Poeticon Astronomicum Hyginianum exornare iussit Tho. Munckerus, ibid. 1681. 8. Germanici Aratea cum integris Hugonis Grotii notis, suisque & variorum animadversionibus, & una cum Epigrammatis Græcis & Latinis Germanico Druti F. tributis, carminibusque sive fragmentis carminum perpaucis Julii Cæsaris Augusti, & Neronis vulgavit vir egregius Jo. Conradus Julius Schvartz, (m) Coburgi 1715. 8. additæ explicatione nummorum, miscellaneorumque Theologorum appendice. Non

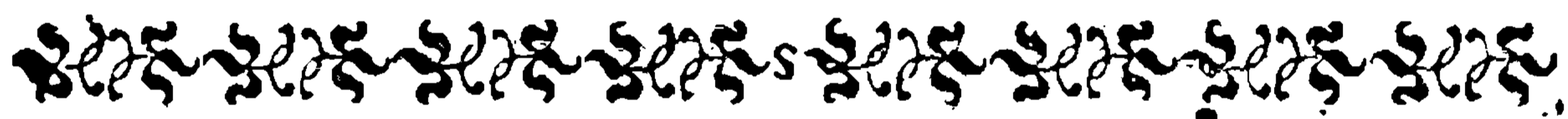
Etonensis Regii utrique simul compareant, aut quod restrictior stellarum in singulis asterismis numerus ævum proficetur saltem Claudio Ptolemæo antiquius: sed Lactantium Firmianum hoc statuere affirmat lib. I. cap. XI. ubi Cæsaris Aratum laudans illa ipsa refert verba, quæ in commentario illo pariter & in Græco Eratosthene reperiuntur. M. Antonio Delrioni auctor commentarii præsentis, vocatur Calpurnius Bassus, aliis Cæsius Bassus incetta plane conjectura. Thomas Munckerus in dissertatione de auctore Mythologiæ, quæ sub Hygini nomine ambulat, refert se in pervetustis Puteanæ Bibliothecæ membranæ Arateorum Germanici scholiasten deprehendisse latinum ab edito satis diversum, sed cum jam describendum eum sibi proposuisset, deprehendisse paulo post, esse Græca in Aratum scholia latinitate donata. Idem Vir Clariss. loca complura scholiastæ quem vocant Germanici sanavit non infeliciter in notis ad Mythographos Latinos. Indicem auctorum in hoc commentario allegatorum dedi in Bibliotheca Græca lib. III. cap. 18.

(1) Mentio hujus Codicis apud Joseph. Scaligerum Epist. 25.

(m) Acta Eruditor. 1715. pag. 397. Journal des Savans 1717. August. p. 223.

ingratam opinor rem fecisset eruditus, si Germanico veterem etiam quem vocant scholiastem recensitum a se emendatumque adjunxisset. Epigramma in Thracem puerum illustrat Angelus Decembrius lib. VI. de poliria literaria c. 69. Scholiastes quem vulgo vocant Germanici, ipse ille qui Metaphrasin Arati condidit, Germanicus est, si Barthio credimus T. 1. ad Statium pag. 465. & ad Claudianum p. 123. ubi eum in Grotii Arateo prætermisum dolet. Aliud videtur Hadriano Junio, quem vide lib. VI. cap. 20. animadversionum. Sane Barthius ipse alibi observavit versus, qui sine nomine p. 143. a scholiaste Germanici afferuntur, esse Prudentii, tot sæculis Germanico junioris. Nonnulla etiam cum iis, quæ scholiastes Germanici habet pag. 141. 143. eadem leguntur in mythologicis Fulgentii ut lib. 1. pag. 780. & lib. 2. pag. 822. nec non apud Plinium XVIII. 26. Fulvius Ursinus p. 114. Virgilii cum Græcis scriptoribus collati, scriptorem commentarii illius Calpurnium Bassum vocat. Nonnulla ejus loca tentat aut illustrat Meursius Critici Arnobiani IV. 3.

IV. Epigrammata quædam sub Germanici nomine occurrunt in appendice Virgilii & inter Poemata vetera collecta a P. Pithæo, ut Græca in præsentem præteream, quæ leguntur in Anthologia Epigrammatum Græcorum. Oravit causas Germanicus, etiam triumphalis, atque inter cætera studiorum monumenta reliquerat & Comœdias Græcas teste Sveton. Calig. cap. III. Sed horum omnium nihil quidquam ad nos pervenit.

DE PHÆDRO FABUL. SCRIPTORE.

Phædri ætas & fabularum libri 1. Falli eos qui Phædri has esse negant. 2. De Perotto & Faerno qui ante Pithæi editionem fabulis Phædri dicuntur usi fuisse, ibid. Editiones. 3. Obiter de Anonymo latino fabularum scriptore & Laur. Astemio, ibid. Fabule Phædri e Gudiano primo Codice prolatae in lucem. 4.

T Phædrus (n) Thrax, Augusti Imperatoris libertus, sub Tiberio Imperatore, b 2 atque

(n) Marquardus Gudius maiebat Phæder, licet non latebat virum doctiss. quod veteres etiam dixerent Teu-
crus,

atque ipso fortassis jam defuncto (a) verbis senariis suavissimis expressit.

Libros quinque fabularum (p) Æsopiarum, quorum quatuor priores Eutycho (q) postremum Phileto Urso Particuloni inscripsit, non vane illi ominatus chartis nomen victurum suis, latinis dum manebit pretium litteris. Quamquam inter veteres vix quisquam Phædrum meminit præter Martialem III. 20. & Avienum præfat. ad suas fabulas. Vincentius Gravina V. C. lib. I. de ratione poetica pag. 92. *picciol ritratto di Terenzio son le favole di Fedro per la purità, semplicità, e grazia. Phædrus* dicas, an quod Gudio magis placet, *Phæder*, ciccum non interdum: usus tamen & aurium convicium magis fert, ut Phædrus dicatur: neque id veterum consuetudini adversum, sicut *Periandrus* apud scholiastem Germanici p. 114. & apud Propertium *docte Menandre*, & *Menandrus* apud Philastrium c. 30. ne afferam alia notata Isaaco Verburgio ad Ovidii 2. Trist. 369. De aliis Phædris & illo Platonis & altero Atheniensi Epicureo dixi lib. 3. Bibl. Græcæ c. 1. §. 12. & cap. 33. pag. 814. De Thoma Phædro, recentiore scriptore, Bælius in Lexico. Thracem fuisse Phædrum negat Deniseus (r) qui Gallicis versibus ejus fabulas

crus, Istrus, Evandrus & sexcenta talia, quæ vide sis apud Claud. Dausquium T. 1. Orthographiæ pag. 72. Tho. Munckerum diss. de Hygino p. 31. & Jac. Gronovium pag. 59. ad Artian. Idem Gudius pag. 257. malit scribere Threx quam Thrax, quod tamen usus & Græcorum Ὀπαξ mihi suaserunt retinendum esse.

(a) Ita visum Rigaltio, & Gudio, qui fab. 2. libri 1. per hydram putant serum Caligulæ ingenium denotari.

(p) Æsopias vocat non Æsopi, quia ipse materiam quarundam reperit. *Usus vetusto genere, sed rebus novis*, ut ait. limine libri V. At mirantur viri docti, quod Æsopios logos intentatum Romanis ingeniis opus vocat. Seneca c. 27. consolatur ad Polybium. *Non audeo usque eo producere, ut fabellas quoque, & Æsopios logos intentatum Romanis ingeniis opus solita tibi venustate connectas.* Num igitur Phædrus Senecæ ignotus erat, aut noluit ille Thracem, ut Lipsio videbatur, ingeniis Romanis annumerare? Vel quæ Bælii est conjectura, Phædrum libelli adhuc versabantur in manibus paucorum dumtaxat privatorum, vel certe illorum Seneca cum scriberet haud meminit. Potest etiam aliter ad illum locum responderi. Nam cum trigésimum caput ejusdem libri Senecæ consulo, video eum loqui de Æsopiis logis non versu latino, ut Phædrus fecerat, sed latina prosa digerendis, atque, ut ipse loquitur, connectendis.

(q) De hoc Eutycho, qui apud Caligulam Imp. graciosus fuit, mentio apud Josephum XIX. 3. Antiq.

(r) *Memoires de Trevoux* 1708. p. 790.

reddidit: sed negat sine causa, nam Phædrus ipse discrete scribit in Pierio se natum jugo esse, & turpe ducit Threissæ gentis patriæ decus inertis somno delerere, cum auctores illa numeret Apolline & Musa parentibus editos, Linum atque Orpheum. Pro Thrace in antiquis inscriptionibus, & Codicibus quandoque occurrit *Thres*, veluti *Threx Ὀπιξ*, ut apud Gruterum p. 955. 4. nec minus *Thrax*. Vide Burmannum ad Petronium pag. 225. Usu tamen & aurium consuetudine Thrax magis probatur. Phædrum autem inter captivos Romam fuisse adductum (f) tunc, cum Thraces magno prælio fusi essent, de quibus Sveton. c. 3. August. non est opido verisimile, quoniam inter Caligulæ imperium & illud tempus, quo non Augustus, sed ante ejus principatum Octavius Augusti pater Thraces fudit, intercedunt plus quam septuaginta anni. Per hydram a Phædro notari Cajum Caligulam, de quo Tiberius apud Sveton. c. XI. Calig. prædicavit *senatricem populo Romano, Phætonem orbi terrarum educare*, Gudio & Tristano (t) adsentitur idem Burmannus ad Petron. p. 384. Apud hunc Caligulam graciosus fuit Eutyclus, cui libellos suos Phædrus inscripsit, ut notavit etiam Christianus Wase libro de senario p. 32. Nic. Perottum videtur auctorem fabularum Phædrum facere Petrus Scriverius. Certe scriptori antiquo Tiberiani ævi illas proæsus eripit & abjudicat ad Martialis III. 20. ac Perottum sane si audimus, [u] is cum testatus esset se adolescentem ex Avieno fabulas jambico carmine transtulisse, mox iisdem verbis deinde recitat integram fabulam, qualis de arboribus in Deorum tutela apud Phædrum III. 17. legitur, nisi quod rectius in Phædrum hodie extat Codice *pinus Cybelæ*, quam quod Perottus: *pinus Neptuno*, & Faernus: *Pinum humidi tridentifer rector sali*. Cæterum nec fabulæ cæteræ Perotti editæ usquam sunt: neque in Avieno fabula illius argumenti reperitur, quam carmine exprimere Perottus potuerit. Igitur Barthius

(f) Placet hoc virq. erudito, M. Gabrieli Schumanno, qui dissertationem de vita & scriptis Phædrum Germanico edidit in nova acerra Philologica Hallensi 1715. 8. pag. 170. 171.

(t) *Histotia Imperatorum e numinis*, Gallice exposita T. 2. p. 303.

(u) In Cornu Copiæ pag. 999. Confer Leonhardi Nicodemi additiones ad Bibl. Neapolitanam Nic. Toppi p. 184. & Bernh. Monetam ad Menagiana Tom. IV. p. 118. seq.

thius lib. XXXV. Adversar. c. 35. & p. 827. ad Claudian. Phædrum *citra omnem exceptionem Tiberiani scriptorem ævi* professus, Scriverium refellit, Perottum autem imponere lectoribus suis voluisse non dubitat, ratum apud se solummodo Phædrum extare; itaque versus illius pro suis audacter venditari a se posse.

II. Lucem debent Phædri libelli viro optimo, & juvandis literis nato *Petro Pithæo*, qui primus e fratris Franc. Pithœi Codice MS. vulgavit Augustoduni Tricassium Anno 1596. 12. Laudatur eo nomine Pithœus a Thuano ad Annum 1596. libro 117. Hist. Ad calcem primæ hujus editionis subjæctæ sunt lectiones vetustissimi, quem consuluit, Codicis: diligentius hoc deinde fecit Rigaltius in editione Anni 1599. usus etiam Remensi Codice, quem a Sirmondo accepit, lectiones tamen nonnullas Pithœo notatas prætermisisse mireris. Habeo primam Pithœi editionem notatam manu Clarissimi Gudii. Ante Pithœum in illos incidisse oportet Nicolaum Perottum, qui suppresso Phædri nomine nonnullos ejus versus pro suis in copiæ cornu recitat. Etiam *Gabrieli Faerno* hoc datum vitio est, quasi in suis Fabulis elegantissimis sane illis Phædrum imitatus vel æmulatus scripta ejus, ut ait lib. 28. Thuanus, *quæ legerat & penes se habebat suppressisset*. Sed Perraultus, qui Faerni fabulas carmine Gallico reddidit, inficiatur Phædrum Faerno umquam visum fuisse. Fabulas vero a Pithœo editas antiqui illius Phædri esse negarunt Vossius in Aristarcho II. 16. & Petrus Scriverius ad Martial. III. 20. Sed negarunt præter rationem, cum nihil illis fabulis sit tersius, ac venustius, & Tiberii se temporibus perspicue vindicet Phædrus ipse de Sejano actore teste ac judice suo conquerens prologo libri tertii.

III. Prodierunt ab eo tempore cum notis *Conradi Rittershusii* (x) [qui eodem anno 1596. Altdorffii Phædrum recensuit illustravitque] & spicilegio *Gasparis Scioppii* Lugd. Bat. 1598. 8. In hac editione habentur etiam *Celii Symposii* ænigmata cum notis. Josephi Castalionis, fabulæ Græcæ Babrii & Ænigmata veterum Poetarum Græcorum Latinorumque. Repeti-

(x) Operam a Rittershusio, in Phædri fabulis præstitam laudat, & a Rigaltio contemptam ægre fert atque indignatur doctissimus, & de Phædro singillatim præclare promeritus Petrus Burmannus ad Petronium pag. 512.

ta editio est Antwerp. 1610. 8. additis animadversionibus *Joannis Meursii*, parum felicitis in hoc scriptore, ut jam observatum viris doctissimis, Aristarchi. Eodem anno *Isaacus Neveletus*, Phædrum cum notis suis recudi curavit inter fabulas variorum auctorum Græcas 297. Æsopi, [y] 40. Aphthonii, 54. Gabriæ S. Babriæ, & Latinas 60. *Anonymi* veteris (z) in Bibl. Palatina reperti, versibus elegis, tum fabulas 42. *Avieni* (aa) eodem carminis genere scriptas, denique *Laurentii Abstemii*, Maceratensis, [qui circa A. C. 1522. scripsit, & cujus annotationes quasdam in varia auctorum loca Gruterus inseruit tomo primo Lampadis Artium] fabulas 199. sermone soluto, ap. Commelinum 1610. 8. Repetita hæc editio Francof. 1660. 8.

* Aphthonius, Gabrias, & cum Rigaltii notis Phædrus Hanoviæ apud Wechel. 8. Phædrus separatim cum *Neveleti* notis Lubecæ 1622. 8. apud Samuelem Jauchium. *Anonymi* veteris Christiani fabulæ 60. versibus elegis non incite descriptæ, in Ulmensi editione distinguuntur in libros duos, alias in tres. Sed Neveletus illas distinctiones, quarum in Palatino MS. & Veneta editione nullum vestigium reperit, recte prætermisit conjiciens illam confictam

(y) De Æsopo & aliis Græcis fabularum scriptoribus dictum a me est lib. II. Bibl. Græcæ cap. 9. •

(z) Nonnullas ex his fabulis Rigaltius e MS. Victoriano inseruit notis ad Phædrum, & ad lib. 1. Fab. 2 scriptorem vocat fabularum ante centum annos Venetiis excusum, & in Bibl. Pauli Petavii V. C. & in Victoriana Parisiensi MS. Editus est plus simplici vice non tantum Venetiis, sed Ulmæ quoque in Germania & in Galliis. In Ulmensi editione distinguuntur fabulæ hujus Anonymi in libros duos (non tres, ut legas in Menagianis p. 72.) ita ut liber secundus incipiat a fabula 21. Sed Neveletus illam distinctionem, cujus in Palatino MS. & altera editione nullum vestigium reperit, recte prætermisit, conjiciens illam confictam esse a *Rinuncio* quodam, qui has fabulas soluta oratione latina & Germanica convertit. Idem Neveletus notat hunc scriptorem passim Phædri vestigiis insistere, ita ut *Phædri finia* dici mereatur. Qualis autem fuerit, vel quando vixerit, incertum est, etsi constat eum jam a scriptoribus sæculi XIV. allegati. Apud Jul. Cæsarem Scaligerum lib. IV. Poetices p. 728. *Accius* vocatur, & laudibus effertur in cælum. Alii *Romulum* appellant vel *Salonem* teste Daumio. Vide & Barthium III. 22. Adversar. ubi *Romalii* vel *Bernardi* venit nomine. In Codice Regis Galliæ 893. inscribuntur hæc fabulæ *liber Hisopi* (Æsopi) teste Labbeo Bibl. nova MSS. p. 66.

(aa) De hoc infra lib. III. •

XIV

fictam esse a *Rimicio*, qui *Æsopi* fabulas nonnullas soluto sermone latino, & Germanico circa A. C. 1452. expressit, inscripsitque Antonio tituli S. Chrisogoni presbytero Cardinali A. 1459. defuncto. Prodiere Mediolani 1480. 4. & sæpius deinde una cum Anonymo illo alibi. Idem Neveletus notat Anonymum passim Phædri vestigiis insistere, ita ut Phædri simia dici mereatur. Qualis autem fuerit, vel quando vixerit, incertum est, etsi constat cum jam scriptoribus sæculi XIV. allegari. Apud Jul. Cæsarem Scaligerum lib. IV. Poetices pag. 728. *Accius* vocatur, & laudibus offertur in cælum. Alii *Romulum* (bb) appellant, vel *Salonem* Parmensem teste Gyrardo & Daumio. Vide & Barthium III. 22. Adversar. ubi *Romalii* vel *Bernardi* venit nomine. Diversæ sunt tamen licet itidem 60. quæ sub *Romuli* nomine ad Tibertinum sive Tiberinum filium a Rimicio & aliis editæ sunt, prosa non versu scriptæ ante annos circiter quingentos. Ex his fabulæ quinque & quadraginta respondent totidem fabulis apud Anonymum. Cæteræ quindecim, extravagantes a Rimicio vocantur, quod nempe Anonymus illas non habet, habet tamen plerasque Phædrus, ejus etiam verba ipsa sæpe servavit iste Romulus, perinde ut alter *Auctor antiquus*, cujus fabulas 67. ex Phædro fere desumptas & soluta oratione expressas e Codice MS. Il. Vossii, quem ab avunculo suo Jacobo Gronovio utendum acceperat, primus edidit notasque suas & Romuli fabulas addidit Jo. Fridericus Nilant, Lugdun. Bat. 1709. 8. (cc) Ejuscemodi fabulas in prosam leviter e Phædro solutas in codice Divionensi quoque Gudius reperit, a quo restitutas primus Clariss. Burmannus dedit quinque, in prioribus Phædri editionibus haud obvias. Laur. Astemii, Hecatomythium utrumque, (dd) quorum prius A. 1498. alterum 1505. primum edidit, prodiit etiam Tiguri in 8. sine anni nota cum *Æsopi* fabulis, quas Hermannus Canonicus S. Augustini ait ex oratione ligata se in solutam vertisse, nec non fabulis Aniani, quas Hadr. Barlandus & idem Guilelmus in prosam transtulit, fabulisque *Æ-*

sopi, quas verterunt Laur. Valla & Rimicius: nec non fabulis excerptis e variis scriptoribus. Phædrus. Paris. 1629. apud Sebast. Chapeletum, forma minore. Cum Gallica versione profaria *Albini* (D. de Saint Aubin, ejusdem qui Terentium quoque Gallice transtulit) Paris. 1647. 12. Hanc versionem cum animadversionibus in eam suis Phædro secundum a se recensito atque illustrato adjunxit Tan. Faber Salmur. 1665. 12. quæ editio recusa Anno 1673. 1689. &c. Jo. Scheferus Phædrum primum cum notis suis perquam eruditis & *Francisci Gujeri* Andegavensis castigationibus edidit Upsal. 1663. 8. quam editionem habeo notatam passim manu Gudii. Deinde iterum recensuit Anno 1666. & tertio 1673. Hamburg. 8. in quibus duabus posterioribus editionibus non raro Tan. Fabrum castigat, & in tertia addidit Freinsheimii indicem ex editione Argentoratensi, de qua statim dicam. Recusus est Scheferi Phædrus Hamburg. Anno 1686. 1693. 1706. 8. habetque subinde adjunctam Gallicam Albini versionem; & addita Belgica Jo. Hilaridis Metaphrasi Franequeræ 1694. 8. In editione Ratisbonensi 1657. 8. quam notis & indice illustravit Jo. Henricus Ursinus, nonnulla rescissa sunt, quæ adolescentum pudori obesse vir præstantissimus existimavit. Jo. Lud. Praschii notæ ad Phædrum Giessæ 1660. 8. Cum notis *Alexandri Arnoldi Pagenstecheri* Duisburg. 1662. 8. Cum notis *Nic. Rigaltii* prioribus & posterioribus, [ex edit. Paris. 1599. & altera perquam nitida 1617. tertia (ee) Anno 1630.] *Petrique Axenii* in librum 1. vulgata Hamburgi est 1671. 8. Cum P. Syri mimis, notisque, & animadversionibus Tan. Fabri, Salmur. 1657. 4. & addita versione Gallica *Albini*, & in illam animadversionibus ibid. 1665. 12. Phædrus cum historia congruente ad singulas fabulas ex veterum scriptis annotata, postumisque Jo. Freinsheimii animadversionibus, quibus insertæ notæ Ritthershusii, Rigaltii, Buchneri, & copiosissimo indice

(bb) Romulus iunior, Petri Mosellani æqualis, vir doctus & Julii Phlugii in Italia præceptor. Vide Petri Albini Chronicon Misnense p. 357.

(cc) Memoires de Trevoux A. 1712. Jul. p. 1369.

(dd) Vide Menagiana T. 4. p. 203.

(ee) Hanc editionem, quam deinde securus est T. Faber, tamquam minus accuratam perstringit Marquardus Gudius Epistola 7. ad Nic. Heinsium. Rigaltinæ editiones exstant; una Paris. 1599. 12. altera perquam nitida typis Stephani descripta majoribus, literisque miniatis distincta 1617. 4. utramque habeo Salmasii manu notatam. Tertia ex Cramoisi officina 1630. 12.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

XVI

cum versione *Gallica* (*ff*) & animadversionibus, ordineque constructionis in puerorum usum per numeros singulis vocabulis impositos notatis Paris. 1702. 12. Huic editioni additæ octo fabulæ e Gallicis *Fontani*, qui inter plurimas, quas ingeniose vel excogitavit vel expressit Gallico carmine, quadraginta amplius fabulas e Phædro mutuatus aut imitatus est. Phædrus cum notis selectis variorum, Dispositini, Gronoviorum, Kæberi, Hoogstratani, &c. Tiguri 1713. 8.

Fabulæ Phædri LVIII. *Gallica* & *Germanica* prosa Hamburg. 1707. 12. cum fabulis politicis Pilpæi & aliorum. *Belgica* versio Ioannis Hilaridis prodiit Doccomii Anno 1695. Belgico carmine præter Davidem Hoogstratanum Amst. 1704. 4. donavit Jo. Jacobus Slaterus A. 1718. *Germanico* (*gg*) Salomo Francke, Secretarius Vinariensis Jen. 1716. 8. *Anglica* prosa, Thomas Dyche, Lond. 1715. In fabularum Æsopiarum delectu, quem Oxoniæ A. 1698. nitidis typis excudi curavit A. Allop, fabulæ *Græca* Planudis prosa quotquot respondententes reperiri potuerunt tabulis singulis Phædri præmittuntur, utili adolescentibus & jucundo ad comparandum utriusque linguæ usum consilio. Cum notis Germanicis M. Gabrielis Schumanni, laudabili studio in tironum usus concinnatis Halæ Sax. 1715. 12. Dissertationem de Phædro, quam huic editioni præmittere voluit, deinde vulgavit in nova *Aceræ Philologica* pag. 167. seq. Hall. 1715. 8. Phædrus cum metaphrasi *Gallicis versibus* non infeliciter composita a Deniso, (*hb*) additis notis Paris. 1708. 8. Cum prosaria versione *Gallica* tota propemodum nova live reficta & Tan. Fabri notis emendatius excusis, atque P. Syri mimis Amst. 1712. 8. Cum brevibus notis Jo. Christophori Walsii, vindictis que Gudianis adversus Jac. Gronovium, Flensburg. 1709. 8. Cæterum norit lector, fabulam quæ incipit:

Ranæ paludis incolæ, ambiguum genus,
non esse antiqui auctoris, nedum Phædri, ut persuasum Tho. Crenio T. 2. method. p. 403. sed

Jesuitæ Galli, (*ii*) compositam circa An. 1670. cum Rex Galliarum bellum in Batavos instrueret. Vide artem metricam ab uno e Societate JESU jam quartum editam Viennæ Austriæ 1703. 8. in quo libro pag. 274. fabula illa sub titulo *appendicis ad fabulas Phædri ex Bibliotheca Leidensi* tamquam exemplum descriptionis Poeticæ bellum contra Batavos a Gallis initum A. 1670. allegorico mytho exponentis integra legitur. Jac. Tollii editio fabularum Phædri, cujus spem facit in dedicatione fortuitorum, non vidit lucem. Fontanus Phædro se inferiorem in fabulis scribendis esse confessus est. Fontenellus ait eum tam sinistre de se iudicasse *par bestise*; præiudicio occæcatum. Assentitur non inferior Fontano ne quidem familiari jocandi suavitate Mottæus. Dubitabunt alii, modestius ita de se Fontanus an verius iudicaverit.

IV. in editione Burmanniana p. 205. & p. 325. & iis, quæ deinceps eam secutæ sunt, accessere fabulæ quinque a Gudio e MS. Divionensi descriptæ, & numeris suis redditæ, quæ in prioribus desiderantur. *Crediderim eum plures*, inquit Burmannus, *ex eodem Codice descripsisse, nam ejus autographum, ex quo nos eas exhibemus, ut omnibus fere partibus, ita maxime in fine laterum & mutilum erat, & plura folia, quibus fabulas adhuc quasdam præscripserat [ut ipsius manus in capite primæ hujus fabulæ testatur, quæ, si bene memini, triginta novæ & numquam editas in his chartas ab ipso conjectas indicabat] desiderabantur & abscissæ esse videbantur. Forte & hæc aliquando claustra quibus continentur percurrunt.* Phædrus ipse in limine libri primi innuit arbores etiam, non modo feras loquentes a se inductas. At in fabulis quæ extant, nullæ arbores loquuntur excepta unica illa fabula a Gudio eruta.

DE L.

(*ff*) Journal des Sav. 1702. Jul. p. 29. seq.
(*gg*) Neve Bibliothec. LVII. p. 390. seq.
(*hb*) Mem. de Trev. A. 1707. p. 184. & A. 1708. p. 785. Journal des Sav. p. 1708. Maji. p. 238.

(*ii*) Jo. Commirii, in cuius poematis postumis existat pag. 134. Et versa Gallice in libro: recueil de vers choisies par le Bouchours p. 17. nec non in alio, fables choisies V. partie pag. 28.

DE L. COLUMELLA.

I. **L** Junius Moderatus Columella, Gaditanus, Patrum laudans (a) M. Columellam illustribus disciplinis eruditum, ac diligentissimum agricolam Baticæ Provincie, ipsi Plinio, Palladio, Isidoro Hispalensi (b) aliisque sæpius laudatus, sub eodem Claudio Imp. scripsit. Isidorus Hisp. XVII. Orig. *Rerum rusticarum scribendæ sollicitiam apud Græcos primus Hesiodus Boeotius humanis studiis contulit, deinde Democritus: Magnus (c) quoque Carthaginensis in XVII. voluminibus studium agricolationis conscripsit. Apud Romanos autem de agricultura primus Cato instituit, quam inde Marcus Terentius expoliivit: mox Virgilius laude carminum extulit. Nec minus studium habuerunt postmodum Cornelius Celsus & Julius Atticus, Æmilianus, (d) sive Columella insignis orator, qui totum corpus ejusdem discipline complexus est. Diversus, ut videtur, a Moderato Gaditano Pythagorico ejusdem ætatis Græco scriptore fuit, Gaditanus & ipse L. Junius Moderatus Columella, licet hoc in dubio relinquit Nic. Antonius, qui de Columella videndus lib. 1. Bibl. veteris Hispanæ cap. 5. Sane Pythagoricum illum quando appellant sive Latini Scriptores sive Græci, Moderatum semper vocant, Columellam nunquam. Et difficulter ab Oratore latino Philosophum Græcum, & tam prolixum opus Philosophici argumenti Græco stylo traditum expectaveris. Gaditanum se innuit noster V. 5. VII. 2. VIII. 16. & X. versu 185. Meminit & III. 3. Senecæ, ejusque vinearum, & sæpius Cornelii Celsi æqualis sui, ut cognoscas ex indice scriptorum a scriptoribus rei rusticæ laudatorum, quem dedi supra in Catone. Columellam laudavit Theodorus Beza hoc Epigrammate:*

(a) Lib. 5. cap. 5. p. 286. edit. Commelinianæ.

(b) Isidorus XVII. 1. Orig. sive Columella, insignis Orator, qui totum corpus ejusdem discipline (rerum rusticarum) complexus est.

(c) Lege Mago.

(d) Palladius de re rustica.

*Orphea mirata est Rhodope sua fata canentem,
Si modo Virgilio carmina pondus habent.
Tu vero, Juni, silvestria rura canendo
Post te ipsas urbes in tua rura trahis.
O superi, quales habuit tunc Roma Quirites,
Quum tam jucundum cerneret agricolam.*

De re rustica libros XII. (e) ad Publium Silvinum, quorum decimus de cultu hortorum, carmine Epico non infelici supplet Virgilio Georgica.

Sidereis Vatis referens præcepta Maronis.

Reliqui prosa oratione scripti sunt expetente hoc Claudio Augustali adolescente, qui etiam hortorum cultum simili sermone expositum a Columella maluisset. *Librum de cultu hortorum scriptum versu Heroico, Andreas Rivinus recensuit recudique curavit Lipsiæ 1654. in 8. una cum Palladii carmine de arte initionis, Walsfridi Strabi hortulo, Moroto Septimii Sereni, & aliis variis poematis & Epigrammatibus antiquis. Illo libello cum Virgilio Georgica supplere se indicet ipse Columella, mirum est Nicolaum Rapinum S. I. nullam ejus mentionem facere in præfatione ad quatuor libros hortorum (f) perquam certe elegantes: quæ vero temeritas tentare rem, quam partim propter difficultatem, eorum quæ prætermiserat Virgilius, partim propter eorum quæ cæperat excellentiam, persequi nullus posterorum ausus sit.*

Liber de cultu hortorum cum annotationibus Julii Pomponii Fortunati, Baptistæ Pii, Philippi Beroaldi & aliorum separatim prodiit Parisiis

(e) Ex ipso Columella constat opus illud 12. libris ab auctore fuisse absolutum, etsi in Cassiodori divinis lectionibus cap. 28. legas Columellam *sedecim libris per diversas agriculturæ species, eloquentem ac facundum illabi disertis potius, quam imperitis accommodum.* Itaque alios libros tres Columellam ad hoc argumentum spectantes, & librum de arboribus computavit Cassiodorus, vel numerum apud eum corruptum esse suspicemur. Obiter de Columellæ nomine notabis Donatum, qui ad Phormion. II. 2. scripsit Columellas a veteribus dictos servos maiores domus. *Columen columnæ. Unde apud veteres columellæ dicti servi majores domus. Lucilius XXII.*

*Servus neque infidus Domino, neque inutilis cuiquam
Lucili columella hic situs Metrophanes.*

Salmasio ad Solinum pag. 1220. alius sensus verborum Lucilii esse videtur, hic nempe: sub hac Columella, sive *σηλη* situm esse Metrophanem Lucilii servum. Gatakerus tamen II. 20. Cinni expositionem Donati probat. Confer quæ viri docti ad Martial. II. 90

(f) Paris. 1665. 4.

riliis 1543. 4. & cum Catone, Varrone, Palladio, ac reliquis Columellæ libris ibidem 1533. fol.

DE T. PETRONIO ARBITRO.

Petronii ætas. 1. Satyrici fragmenta prima. 2. Traguriana. 3. Nodotiana. 4.

T Petronius (g) Arbitrator Massiliensis Equestri genere natus, Vir Consularis & inter familiares Neronis Imp. sed artibus æmuli Tigellini invisus ei relictus, jussusque ab eo mori, incisis venis, lascivam animam efflavit. A. CHRISTI 67. Petronius (h) Neronianarum libidinum arbitrator, qui de scriptis etiam voluit suis summam prudentiam, exquisitissimam sapientiam & elegantissimam eloquentiam inter propudiosissimas libidines clucere, illudens utique dictis scriptisque vanitati curarum humanarum, homo voluptatibus corpore, animo virtuti deditus, ut docet omnis scena Satyrici illius. Singulare hoc elogium: sed qui corpore voluptatibus, & simul animo virtuti bona fide deditus esse possit, per eundem jungentur ante sæva sideribus freta, & ignis undæ, tartaro tristi polus. Huetius in Epistola ad Grævium: (i) De Petronio non ita sentio ut vulgus doctorum solet. Judicio usus est in literis valde limato & subtili: stilo deteriore, affectato, fucato, interpolato: ut plus ei ad existimationem profuisse putem obscenitatem rerum, quam sermonis elegantiam.

II. Scripsit *Satyricum*, sive *libros Satyricos*, quibus nequissimos mores ejus ætatis omni procul pudore, etsi dictione tersa & eleganti descripsit. Passim quoque exemplo satyrarum

(g) Apud Tacitum prænomen Petronii Cajus est, sed Titus apud Plutarchum & Plinium. Idem Tacitus auctor est, Petronium Neroni *elegantie arbitrum* fuisse, ut nihil amænum & molle affluentia putaret nisi quod ei Petronius approbasset. Hinc crediderim factum esse ut Arbitrator vulgo appelletur, quo nomine etiam occurrit apud Terentianum Maurum libro de metris. Equidem Henr. & Hadr. Valesii fratres doctissimi auctorem Satyrici ab illo Taciti Petronio distinguunt, & Antoninorum ætate vixisse opinantur, sed argumentis ducuntur parum exploratis. Quare receptæ sententiæ subscribere latius esse puravi.

(h) Gasp. Barthius pag. 28. ad Claudian.

(i) In Tilladeti collectione Tom. 2. p. 264.

Varronis Menippearum versus interposuit, imprimis carmen de bello civili, quod testatur eum non invitis Muls ad Poemata componenda accessisse. *Libros Satyricos* inscribendos potius, Græca forma, contendit recens eruditissimus Petronii editor Burmannus, quod verisimile faciunt alia consimiliter accipienda, ut Hygini Poëticon Astronomicon, Fulgentii Mythologicon, Ovidii Metamorphoseon & Halieuticon, Solini Ponticon, &c. Idem Burmannus probat per Codicillos, quibus exoletorum, & scæminarum supra ac libidines sub mortem consignasse Petronium refert Tacitus XVI. 19. hoc satyricon opus intelligi non posse. Nihil sane codicilli testamenti, quos obsignatos Neroni misit moriens Petronius, habent commune cum libris hisce ac voluminibus ad omnium notitiam in vulgus editis. Diversum tamen hunc scriptorem ab illo Taciti Petronio, & antiquiorem haud crediderim, si vel maxime Claudii & liberorum ejus flagitia notari ab eodiamus: nec Statilio assentior, qui Petronium putabat vixisse post Severum, atque non Neronem, sed neoplutos aliquos suæ ætatis perstrinxisse: mire enim cum Neroniano omnia conveniunt. Nec valde pugnem alienum fuisse a moribus quos perstringit: arduum certe est in his tam prolixè & tam ad vivum, ac nequiter percensendis & docendis se alere, ne dicam tam exquisitam notitiam taliam habere, qui sit illis ἀμόνη. Utinam vero unus esset vel fuisset Petronius, qui flagitia insectaretur, quibus ipse se volutasset. Habet hoc frequenter scelerata vita, ut suo etiam le testimonio condemnet atque excretur. Sed nimium dicere videtur, qui aliquorum turpi diligentia nos debere ait quod illæ tantum Petronii laciniæ ad nos venerunt, quæ illis lasciviæ & proterviæ manifestissimis argumentis blandirentur. Unde enim quæso constat cætera fuisse pudiciora? & quovis potius alio quam judicio lasciviæ consignata, vel servata illa fragmenta apparet. Salmasius præfat. ad Ampelium: *Consueverunt multi studiosi, si quem auctorem legerent, retento lectionis ordine quidquid ex eo judicarent excerptum, in Codicem suum revertere, & sibi servare.* Unde factum ut hæc in Bibliothecis privatorum reperta sæpe a librariis pro integris auctorum operibus descripta fuerint, ac ad posteritatem aliis subinde ea excipientibus ac describentibus propagata. Ita conservatus est elegantium nequitiarum curiosus Petronius Arbitrator. Frag-

Fragmenta (k) hujus satyrici (ex libro XV. & XVI. uti legitur in MSS.) primum edita Venetiis. A. 1499. per Bernardinum de Vitalibus Venerum. Hinc Lipsiæ A. 1500. per Jacobum Thanner, Herbipolensem, cura *Hermani Buschii* Pasiphili, Monasteriensis. Ibidem carmen de luxu Romanorum 1500. 4. separatim excusum. Hujus præclari viri ac nobilis Buschii memoriam & merita in literas tunc renascentes egregia digno nuper studio styloque celebravit clariss. Vir Jacobus Burckardus in vita Buschii, ejus vâllo humanitatis præmissa, Francof. 1719. 8. Parisiis A. 1520. curante Reginaldo Chalderio, ad cujus editionis paginas, suas observationes & castigationes 1562. direxit Adrianus Junius sive Theod. Beza. Cum castigationibus *Jo. Sambuci*, Antvv. 1565. 8. apud Plantin. Lugd. 1575. 8. apud Joh. Tornæsum, qui duobus impressis & totidem MSS. Cujacii & Dalechampii adjutus, & opera usus *Dionysii Lebei Batillii*, Jcti celeberrimi Petronium recensuit, eique variarum Iestionum libellum adjunxit Paris. 1575. 12. apud Patissonium. *Jani Doufæ* patris præcidaneorum in Petronium libri III. Lugd. Bat. 1583. 8. editi primum sunt & Danieli Rogeri inscripti, postea Petronio adjuncti A. 1585. ibid. 8. & Paris. 1585. 8. apud Guil. Linozerium & 1587. 12. apud Patissonium, additis etiam notis *Joannis Richardi* Biturigis & spicilegio *Dupeiratii*. Petronius cum notis eruditus *Jo. Wovverii* Hamburgensis (l) qui Josepho Scaligero librum inscripsit, Lugd. Bat. 1596. & 1604. apud Rapheleng. & Amstelod. 1624. forma minore. Paris. 1601. 12. ex officina Christophori Beys, cum notis *Pithæorum* & *Doufæ*, & veterum Poetarum Catalectis. *Melchioris Goldasti* editio Helenopoli sive Francofurti 1610. 8. curata, & Lugd. 1618. apud

(k) Conradus Rittershusius ad Phædri IV. 13. conjicit Petronii Satyricon ita truncatum & laceratum ab aliquo pio exscriptore, qui loca obscæna omiserit. Sed unde quæso tot rupta verba, tot obscæni sales in illis quæ supersunt fragmentis. Non magis credibile est, quod conjiciebat Bervilius, Eumolpi nomine a Petronio perstringi Senecam, quod merito rejicit San Evreuo:aius in judicio de Seneca T. 2. Opusc. Idem in judicio de Petronio ostendit hunc scriptorem exponere & commendare potius, quam satyrico sale perfundere libidines vitiaque aulæ, in qua versabatur.

(l) Fallitur Mich. Piccartus, qui notas in Petronium tribuit Wovverio Antvverpiensi c. 14. peric. Critic.

Frellonium & Francof. 1621. ex officina Wechel. & Genevæ curante Thoma Juges 1629. 4. repetita, variorum notas & castigationes partim ad id tempus ineditas complectitur, *Buschii*, *Ad. Junii* (diversas ab iis quas Sambuco ante miserat Pulmannus, an Aurati vel Æmari Ranconneti, aut Bezæ?) *Sambuci*, *Francisci & Petri Danielis*, *Christoph. Richardi*, *Francisci & Petri Pithæorum*, *Doufæ* patris, *Conr. Rittershusii*, *Jani Doufæ* filii spicilegium, notas *Wovverii* & *Gasparis Barthii* (m) tum quorundam Anonymorum & *Georgii Erhardi* Franci, sub quo nomine *Goldastum* latere patet ex Parei & Althusii versibus volumini præmissis, quibus Goldasto de editione Petronii gratulantur: atque servant etiamnum vasta Goldasti in Petronium collectanea MSS. Bremenses, in quibus omnia illa & longe plura, quam in Erhardi notis editis exstant, legi, laudatus Burmannus annotavit. Eidem editioni adjuncta *catalecta* (n) *Petroniana* & Epigrammata, cum H. Stephani emendationibus, Claudiique Bineti Bellovacensis Germani Coladonni Jc. & Herm. Buschii notæ in carmen de bello civili, Petri Guirandi Epistola de Petronio & elogia Petronii a Lundorpio collecta. Ad *Bineti* collectam Pictav. 1579. 4. editam conferenda Doufæ præcidanea III. 5. seq. Usus Goldastus est Codice membranaceo Bongarsii, quem Pithæi fratres etiam inspexerunt. Petrus Daniel in notis suis p. 91. seq. observat ex Baptistæ Pii annotat. posterior. apparere illum quoque vidisse plura editis Petronii fragmenta. Petrus Pithæus codicis sui editis locupletioris copiam Erico Memmio sive Henrico Memmio fecisse se testatur lib. 1. Adversar. subcesiv. c. 2. ubi locum ex illo producit. Alium ex Memmii exemplari describit Lambinus ad verba Horatii Epod. V. *lunamque celo deripit*, testatus id fuisse Petro Ronfardo, Antonio Baifio, Remigio Bellaqueo & sibi commodatum. Ex Codice Britannico verba quædam Petronii emendat Janus Mellerius Palmerius

(m) Vide Crenii animadvers. T. 5. p. 31.

(n) Ibidem habes fragmenta P. Petronii Rhetoris, Petronii Grammatici, Petronii Afranii, Petronii Indici, M. Petronii Venusiani, Petronii Antigenidis Pisarenis, & C. Petronii Hilari Pisarenis, Petronii Apollodori Pontificis & XV. viri Romani, & Petronii Levitæ. Fuit etiam Petronius Bononiensis Episcopus, quem cum Arbitro confundit Vincentius Bellovac. in speculo.

merius spicileg. T. 4. Lampadis artium Gruterianæ p. 693. Eodem anno, quo Petronius cum ingenti Jo. Petri Lotichii (o) commentario lucem vidit Francof. 1629. 4. prodiere junctim additæ eadem formæ notæ virorum doctorum in Petronium Jo. Alexandri Brassicæ, quas paulo ante obitum (A. 1540.) ad Jo. Oporinum cum Petronio a se emendato ut ederentur misisse testatur Conr. Gesnerus: Jo. Aurati A. 1562. [eadem quæ sub Hadr. Junii nomine in edit. Goldasti exstant] Henrici Memmii, Senatoris Regii, Alphonsi Delbenii Episcopi Albiensis, A. 1563. Claudii Puteani A. 1570. Jac. Bongarsii A. 1584. (eadem quæ sub titulo Anonymi auctoris leguntur in editionibus Goldasti post observationes Francisci Danielis] Mamerti Patissonii, & Petri Pithæi A. 1586. Jo. Wovverii A. 1595. Gasp. Scioppii Sirenes Petronianæ, sive elegantiores phrasæ ex Petronio excerptæ A. 1597. Jo. Weitziæ notæ A. 1614. Renati Moreau quæstiones. Medico Physicæ in Petronium A. 1629. Præterea Laur. Pignorii diatribe de Magnæ Dæmæ matris Idææ & Attidis initiis, Jani Doufæ schediasma ad Sulpiciæ satyram, Petri Pithæi & Justi Lipsii in Pervigilium Veneris & Floridum de qualitate vitæ. In idem Pervigilium notæ Jani Doufæ filii & Jo. Weitziæ. Præmissa sunt testimonia de Petronio veterum ac recentiorum collecta a Goldasto, Landorpio, & Lotichio, & Barthii dissertatio ex XLIX. II. Adversar. His addenda Lillii Gyraldi, Guirandi Aloscani & Roberti Titii (p) loca de Petronio, quæ in editione Goldasti leguntur. Prodiit eodem anno 1629. Pe-

(o) Ejusdem Lotichii libros quæstionum in Petronium ineditos servat Francofurti ad Mœnum nobiliss. D. Zacharias Conradus ab Uffenbach. Capitum elenchum habes in Massoni Hist. Critica Reip. literariæ Tom. XIV. p. 319. seq. Goldastus Epistola ad Gasp. Hofmannum 7. Cal. Octobris 1631. Mitto tibi Lotichii commenta in Petronium cum aliorum notis --- Vide quantum abs tuo instituto ac judicio Lotichius dissideat. Volebam hominem amicis hac occasione ad lectionem veterum Medicorum deducere --- Sed judicio destitutus, nec in bonis auctoribus versatus nobis undiquaque compilavit, quæ ad grandendum librum convasare ex cornu copie Calepino, Textoris officina, Erasmi Chiliadibus & consimilibus scriptis poterat, ut tandem monstruosum horrendum & insanum magnum istud commentum pareret. Adeo sibi philantia placet, ut etiam sordes suas putet vera elere cinnama.

(p) Hæc est Rob. Titii Apologia pro Petronio, quæ in Bibl. Barberina memoratur.

tronius Francofurti 4. sed charta minore cum commentario eximio Josephi Antonii Gonsalii de Salas, & Scioppii symbolis criticis; atque iterum ibid. 1643. 4. In Bibliotheca Wittiana p. 257. memoratur etiam editio Gonsalii A. 1633. 4. sed suspicor errorem esse pro 1643. Cum notis eruditis & glossario Jo. Bourdelotii Paris. 1618. 12. 1645. & 1677. 12. & edente atque interpolante Mich. Hadrianide, cujus etiam præfatio præmittitur, Amstelod. 1663. 12. Non habeo fidem Bourdelotio, inquit pag. 527. Burmannus, qui audacissime sæpe locos sanos tentat, & nescio quos codices crepat. Idem testatur servare se duas Hieronymi Aleandri Epistolas, quas V. C. Justus Fontanus ad ipsum miserat, quibus Petronii loca quædam illustrantur. Quæ in Petronium commentati sunt Laisneus & Venettius, memorata Petro Bælio in Epistolis Gallice vulgatis, non videntur lucem, quod sciam. Omitto ἀνεκδότους Petronii interpretes Lotichio memoratos, Ant. Oiselim, Hub. Giphanium, Hadr. Junium, Theod. Pulmannum, M. Antonium Muretum, Dionys. Lebeum Batillium, Franciscum Roardum, Janum Passeratium, Nic. Dobbinum, Petrum Arnaudum, Joh. Isaacum Pontanum, Melch. Heiminsfeldum Goldastum, & Eustathium Svartium. Denique cum notis selectis Variorum & præludiis edidit Simon Abbes Gabbema, Trajecti ad Rhen. 1654. 8.

Errores Venereos, sive incertorum auctorum poemata & Epigrammata cum his Petronii fragmentis a P. Pithæo aliisque edita, recensio infra lib. IV. Jure autem mireris nequissimum hunc scriptorem, inter Christianos tot tantosque interpretes (q) invenisse, sed quod unum restabat, nuper etiam repertus fuit, qui pueris in schola proponendum esse suaderet. Errores Venereos, sive varia Poemata, & Epigrammata vetera, quæ Petronio subjici solent una cum aliis per Scaligerum, Petrum Pithæum & alios viros doctos collectis, separato volumine recensere atque illustrare idem præclarus Burmannus confi-

(q) Nisi in Æsculapio incidisset, poterat Medicorum turba perire, inquit Octavius Ferrarius, qui aliquot Petronii loca emendat & illustrat lib. I. elector. cap. 7. seq.

stituit, quod non poterit non omnibus elegantiorum litterarum studiosis gratissimum accidere.

III. *Aliud* ejusdem Satyrici fragmentum integram cœnæ Trimalcionis fabulam completens, & *Tragurii* in Dalmatia in Nicolai Cippii Bibliotheca repertum, primus, incio, qui A. 1662. in Codice Catulli Tibulli ac Propertii etiam carmina continente & scripto (r) circa A. C. 1423. repererat, Martino Statilio, vulgavit Patavii Paulus Frambottus A. 1664. 8. quam editionem cum MS. collatam Perizonius legavit Bibl. publicæ Leidensi. Recusum eodem anno 8. Parisiis, præfixo de styli ratione judicio. Cum vero Hadrianus Valesius, & Joh. Christoph. (f) Wagenfeilius testari fuissent illud sibi fraudis suspectum videri, quorum tamen opinioni pauci eruditorum subscripserunt, Petr. Petitus sub Marini Statilii J. U. D. nomine apologiam edidit; hunc enim verum illius scripti auctorem esse auctor est Claudius Nicasius in Epistola de obitu & scriptis Petri Petiti ad Cl. Joh. Georg. Grævium. Itaque cum Caji Tlibomeni, sive, qui sub illo anagrammate tegitur, Jacobi Mentelii conjecturis & Statilii apologia, fragmentum idem recusum Paris. 1666. 8. atque iterum cum eadem Apologia Amstel. 1670. 8. Etiam cum notis Joh. Scheferi Upsaliæ 1665. 8. ac cum observationibus Thomæ Reinesii additis iisdem Scheferi notis, Lips. 1666. 8. & cum Mentelii conjecturis, Hadr. Valesii & Jo. Christoph. Vvagenfeilii dissertationibus Epistolicis & aliorum judiciis ad Christoph. Arnoldum, Norimb. 1667. 8. Denique fragmentum Tragurianum prioribus ante editis suo loco insertum cum selectis variorum commentariis vul-

(r) Vide Jacobi Sponii Itinerarium in Græciam &c. parte 1. fol. 20. b. versionis Germanicæ, & librum alio auctore editum Norimbergæ 1718. 8. cui titulus: Ulter und never Staat bes Ronigreichs Dalmatien. T. 2. p. 139.

(f) Cl. Vvagenfeilius ab eo tempore non pœnituit judicii sui, uti patet ex synopsis Historiæ universalis parte 2. p. 181. Tom. IV. peræ librorum juvenilium superiore anno vulgatæ, ubi probat vir doctissimus Joh. Lud. Praschii sententiam allatam ex ejus roseto sive præceptis styli latini, qua tamquam barbarum & absurdum rejicitur illud fragmentum. Cum Vvagenfeilio fecisse etiam Jo. Frid. Gronovium narrat vir Cl. Vincentius Placcius in Pseudonymorum catalogo p. 267. qui haud obscure innuit se quoque de fragmento illo an genuinum sit addubitare.

gatum est a *Michaele Hadrianide* Amst. 1669. 8. quæ elegantissima præstantissimaque hætenus est Petronii editio, additis etiam variorum auctorum Poematis eroticis, aliisque, quæ, ut dixi infra, recensentur. Hadr. Valesii & Joh. Christoph. Vvagenfeilii sententiæ, qui illud (t) pro supposito habuerunt, subscribit Franciscus Vavassor lib. 2. Epigrammate 81. seq. ad Ludovicum Borbonium, Principem Condeum:

*Assuitur compti Satyris male cento Petroni,
Nec fraudem, Princeps ingeniose, vides?
Hic nihil e Latio, nihil almas spirat Athenas &c.
Fragmentum ne crede; duplex Petronius est hic,
Advena Romano Dalmata servus hero est.
Iste sonum & linguam nunc primum discit herilem.
Incipit iste aliquid jam latiale loqui.*

Proficiet, spes est &c.

Apologiam, qua Petronio fragmentum illud asseritur, *Stephano Gradio* Vaticanæ tunc Bibliothecæ præfecto tribuunt Samuel Tennulius ad Frontinum p. 339. & Theodorus Rycquius ad Taciti XVI. 19. Annal. Sed illam *Petri Petiti* esse ex Nicasio notavi. In Ephemeridibus litterariis Romæ A. 1668. pag. 106. a Francisco Nazario relatum memini de codice illo MS. ex quo dictum fragmentum expressum est, eum videri scriptum ante 300. annos, & in Bibl. Vaticana extare librum alium manu exaratum Petrarchæ, qui cum hoc tum chartæ genere & forma, tum caractere litterarum ex asse conveniat, ut ab omni fraudis suspitione editor certe sit absolvendus. Confer Valer. Chimentellum de honore bisellii pag. 119. & Joh. Mabillonium T. Musei Italici p. 202. seq. * In iisdem Ephemeridibus litterariis Romæ A. 1670. 4. vulgatis pag. 31. laudatur Statilii Apologia (u) pro γνησιότητι fragmenti Petroniani Traguriensis. Equidem jam plerique eruditorum fragmentum illud Petronium agnoscere auctorem haud ambigunt, licet notant hunc in eo de industria quædam purida, & affectata ac sordida inseruisse, digna nempe personis, quas loquentes inducit. Notis *Jo. Scheferi* addendum supplementum, quod exstat inter ejus Miscellanea sive lectiones

(t) Confer Ephemerides Paris. A. 1666. Ephemeride 15.

(u) Exstat post Petronium Burmanni p. 324.

nes Academicas, vulgatas Hamburgi 1675. 8. Auctoritatem Petronii in aliquibus deprimit, & in dubium vocat Godfridus Hechtius diss. de voce *inpraesentiarum*, Witteb. 1709. ob locutiones quasdam male, ut illi quidem videntur, latinas. Sed ut a Christiano Schœtgenio probe animadversum est, cogitare poterat, Petronium præcipue in fragmento Traguriano exagitare Trimalcionem, & alios, qui isto more sunt locuti. Adeoque non Petronii habenda illa sunt, sed eorum, quos eo ipso nomine deridet.

Editio Petronii nitida & elegans, quam cum selectis variorum commentariis adornavit Michael Hadrianides, Amst. 1669. 8. recusa ibid. 1687. 8. Denique luculentam, accuratam & præstantissimam novissime dedit sæpe jam laudatus mihi Vir ingenii, & doctrinæ laude florentissimus Petrus Burmannus, Ultrajecti 1709. 4. in qua contextus scriptoris emendate descriptus, & in capita distinctus singulis paginis substrata habet integra virorum doctorum plerorumque commentaria: & notas antea ineditas Nicolai Heinsii & Guil. Goëssii, & frequentes ac pereruditas, ad Tragurianum præcipue fragmentum, ipsius Burmanni. Subjecta deinde volumini præcidanea Jani Doussæ, & Gonsalii de Salas commentarius, variorumque ex prioribus editionibus præfationes, & de fragmento Traguriano dissertationes atque Epistolæ, & Siren latina, sive locupletissimus index vocum Petronianarum. Gallice Petronius cum notis ad loca difficilia excusus Colon. 1687. 12. Hist. des Ouvrages des Sav. p. 117. Famam, quæ olim increbuerat, Petronii Satyricon plenius, & locupletius exstare apud Muretum, denique fallam deprehensam fuisse leges in Ephemeridibus, Paril. A. 1666. 12. April. Falsum quoque esse existimo quod Scioppius (x) strenuus ille maximorum nominum calumniator narrat a Baudio Parisiis dæmonem de thesauris reconditis consultum, inprimisque de Petronio, utrum is alicubi integer exstaret. Quamquam Leo quoque Allatius inter alia, quæ de eruditis Dæmonem consulentibus in limine libri de patria Homeri congeffit, meminit etiam nescio cuius, qui nesciis sacris ex impuro spiritu sit sciscitatus, utrum Petronius, & ubi integer superesset?

(x) In Amphotidibus Scioppianis p. 116.

IV. Nostris quidem temporibus fuit, qui Petronium *integrum* ex codice Anno 1688. Albæ Græcæ reperto edere se fuit professus, Franciscus Nodotus Parisiis, ac mox Roterd. 1693. 8. Equidem assentior viris eruditissimis, qui fraudem nimis apertam esse observant, cuius sententiæ auctores sunt celeberrimus Leibnitzius in litteris ad W. E. Tentzelium, & Joh. Frid. Cramerus in Vindiciis nominis Germanici contra quosdam obtrectatores Gallos, Jac. Perizonius in Curtio vindicato pag. 53. seq. Rich. Bentleyi diss. Anglice scripta de Epistolis Phalaridis p. 10. & auctor Observationum in Petronium Albæ Græcæ repertum Gallico idiomate (y) editarum Paris. 1694. 12. Equidem auctori Observationum respondit Nodotus in Anti-Critica Petroniana (z) itidem Gallice vulgata, sed ingenii plus prodidit in castigando adversario suo, quam pro tuendo pseudo Petronio suo iudicii vel solidorum argumentorum. Etiam vir doctus, qui cum vita Petronii & Gallica versione elegantissima ac clavi verborum omnium, quæ sub fictis illis personis Satyricus perstrinxerit, satyram, qualis a Nodoto edita fuerat, vulgari curavit Paris. 1694. 8. quin tota genuina sit, ne dubitat quidem. Sed erunt haud dubie, qui dicent vel Nodotum ipsum vel Nodoti amicum hunc laborem in se suscepisse, quo majorem novo fœtui gratiam auctoritatemque conciliaret. Petronium Nodotianum merito ut subdititium rejicit Burmannus in præfat. & in notis pag. 92. 217. 316. &c. adeoque nullam illius in sua editione habuit rationem. De iisdem Nodotianis supplementis Petrus Francius:

*Salve nec latio libelle naso,
Nec lingua facili, nec elegante,
Nec sane nimis Attici saporis,
Proles patris imaginosa Galli.
Tu te ludere credis & joculari
Romano sale, Gratiis Latinis?*

Tun'

(y) Titulus libri: *le tombeau du faux Petrone du Belgrade.*

(z) Integer titulus ita se habet: *la Contre Critique de Petrone, ou responce aux observations sur les fragmens trouvez a Belgrade en 1638. avec la responce a la lettre sur l'ouvrage & la personne de Petrone a Paris 1700. 8. Auctor ipse sibi promittit, quod lectores, qui Petronii studio ducuntur, in hoc libro cum voluptate contemplaturi sunt le triomphe des nouveaux fragmens.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

XXIV

propterea aliquibus abjiciendus esse videretur. De Persii, Lycophronis Latini (*bb*) patria Augustinus Oldoinus in Athenæo Ligustico p. 80. seq.

II. Ut hodie illustratus est Persius, etiam a mediocriter doctis legi & intelligi potest. Cum vero multorum industria in eo interpretando versata fuerit, præter ceteros, optime de hoc satyrico meruisse dicendus Petrus Pithæus, qui vetera Scholia (*ii*) utilissima in Persium ex veteri codice cum notis suis publicavit Paris. 1584. 1590. 8. Heidelberg. 1610. 8. tum Isaacus Casaubonus, cujus eruditiss. atque uti Josepho Scaligero videbatur divinus commentarius additis antiquis scholiis vulgatus est Paris. 1605. 1615. & auctior Londini 1647. 8.

Ex reliquis Persii editionibus hæc mihi in-

ab Ovidio, Horatius a Persio *vaser* dicitur, Lucretius a Lucano *difficilis*. Confer Bælii Lexicon in Persio, quem propter singularem carminum obscuritatem non dubitat Latinorum Lycophronem appellare. Neque ignotum est, quod passim narratur de S. Hieronymo, qui non capiens ejus tenebras *intellecturis ignibus ille dedit*, abjectoque libro, *si non vis intelligi*, inquit, *non debes legi*. Minus præclare de Persio sentit Vavassor libro de ludicra dictione pag. 239. seq.

(*bb*) Giornale de' letterati d' Italia Tom. VIII. pag. 76.

(*ii*) Scholia antiqua ante Pithæum ediderat Rob. Stephanus 1549. 8. Locupletiora Elias Vinetus Pictavii 1563. 4. sed magis selecta sunt, quæ Jos. Scaligeri Eclogario ex MSS. P. Pithæus vulgavit. Neque hæc tamen, neque illa qualia hodie existant, vel *Cornutum* vel *Probum* habent auctorem, sed ex diversæ ætatis, & eruditionis interpretum notis sunt conflata. Christiani scriptoris non esse probat Pithæus ex iis, quæ ad sat. 5. v. 183. leguntur. H. Ernestius lib. 1. c. 7. Obs. fide codicis antiqui Mediolanensis tribuere ea non dubitat Helenio Acroni, quod nec Vincentio Placcio improbable videtur p. 179. catalogi Pseudonymorum. At longe abest, ut credam viris doctis in mentem venisse integra, & sincera Acronis in Persium commentaria scholiis illis contineri. Janus Parrhasius p. 15. Epist. ait se alios genuinos *Probi* commentarios in primam Persii satyram manu exaratos legisse longe majori cura ac ingenio compositos. Alia scholia vetera in Persium profert Barthius lib. 56. c. 2. lib. 11. c. 27. Adversar. Scholiastes Persii Barthio p. 129. ad Claudianum videtur esse *Cornutus* Grammaticus, (cujus in Virgilium a Gellio, Charisio, Servio allegatur,) sed interpolatus ad sequiorum temporum captum atque usum. Helenio Acroni scholia illa tribuit Jo. Rhodius pag. 133. ad Scribonium Largum. Ex locupletiore Bonav. Vulcanii Codice quædam producit Paulus Merula ad fragmenta Ennii p. 67. referens & ipse scholia illa ad *Annejum Cornutum*. In Bibliotheca Goldasti fuit vetus Persii interpretes *Sabius Janens* MS. in membrana. Vide Erhardum, sive ipsum potius Goldastum, limine notarum ad Petronium.

notuerunt: Lovaniensis 1475. fol. per Joannem de Vvestphalio arte quadam characterisandi modernissima. Et Mediolanensis 1476. fol. per Anton. Zarottum; Daventriensis A. 1482. fol. In Ephemeridibus litterariis Germanicis Lips. 1710. pag. 899. reprehenditur Georgius Nicolaus Krieggk, quod pag. ultima diss. de Persio Jen. 1701. editæ scripsit Augustum gloriosæ memoriæ Ducem Brunsvincensem adhuc juvenem nomine suo dissimulato edidisse ἀνεκδότους antea Bartol. Fontii notas in Persium. Illam editionem haud vidi. Sed idem ante Krieggkium tradiderat Conringius de Bibl. Augusta pag. 86. & Codicem Guelpherbytanum Commentarii Fontiani dignum editione laudat Struvius introduct. in Hist. literar. p. 137. Cæterum haud dubie Persius, Fontii notis illustratus ducentis fere annis ante prodierat, ut Venetiis 1482. fol. per Baptistam de Tortis, & anno eodem atque eadem in urbe per Renaldum de Noviomago Theutonicum: atque iterum 1484. 1495. & apud Petrum Joannem de Quarengis 1492. fol. in qua editione Persius cum commentario Fontii & Jo. Britannici, Brixiani, extat, Juvenalis vero cum commentario Georgii Vallæ & Domitii Calderini. Persius cum notis Jo. Britannici prodierat Brixia 1486. fol. typis Jacobi Britannici Brixiani. In iisdem Ephemeridibus laudantur Variæ lectiones Persii & Juvenalis ex Codice MS. illustris Gersdorfæ; atque in Persii Sat. 1. & 2. Lud. Cendræ annotationes MSS. in Bibl. Rhedigeriana. Cantalycii circa A. C. 1472. clari commentarius in Persium Francisco Mariz Episcopo Viterbiensi dicatus, nescio an editus, memoratur a Labbeo Bibl. nov. MSS. pag. 68.

Persius sine notis apud Aldum A. 1501. 8. cum Juvenali; Lipsiæ 1507. fol. & sine anni nota in 4. Editio Persii Parisiensis Paris. 1523. fol. per Jodocum Badium Ascensum, additas habet præter ejusdem Badii notas Jo. Baptiste Plautii, Jo. Britannici, Ælii Antonii Nebriffensis, Jo. Murelii, Ruremundensis, & L. Jo. Scoppæ. Cum notis Nebriffensis (*a*) prodit etiam Persius Paris. 1527. 8. apud Rob. Stephanum, & Lucronii in Hispania 1529. 8. Per-

(*kk*) De hoc Nebriffensi fufe Nic. Antonius Bibl. Hisp. Tom. 1. in *Antonius de Lebriza*.

Perſius apud Sim. Colineum. Lugd. 1528. 8. Cum ſcholiis *Joannis Murmelii Ruremundani* & *Herm. Buſchii*, Pariſ. 1531. & 1538. 4. & apud Chriſtianum Wechel 1533. 8. item Magdeburgi 1537. Cum *Plautii, Cornuti, Britonis* ſive *Britannici Brixiani & Fontii* commentariis *Auguſtæ Vindel.* 1544. fol. Prodiit & *Perſius* cum *Juvenali Venet.* 1530. 12. 1535. 8. apud *Bernardinum Stagninum*; Lugd. 1534. 8. ap. *Gryph. & Pariſ. apud Rob. Stephanum* 1544. 8. Cum notis *Jo. Murmelii, & Eraſmi Colon.* 1538. 8. *Baſileæ* 1551. fol. cum notis *Badii, Britannici, Murmelii, L. Joannis Scoppe, Jo. Baptiſtæ Plautii, Ælii Antonii Nebriffenſis, & Cælii Secundi Curionis.* In hac tamen editione notæ *Nebriffenſis* non ſunt integre.

Perſius cum *Antonii Foquelini* commentario *Pariſ.* 1555. 4. Cum ſcholiis antiquis & commentario *Elie Vineti* *Pictav.* 1563. 4. *Juvenalis & Perſius* cum notis *Theod. Pulmanni* *Antvv.* 1565. 8. *Nicodemi Friſchlini* *Paraphraſis* *Baſil.* 1582. 4. *Francof.* 1596. 4. *Feder. Ceruti* *paraphraſin, Venet.* 1597. 8. editam, notasque *Phil. Engelberti* *Baſil.* 1580. 4. & *Theod. Marcilii* *Pariſ.* 1600. 8. *Lipenius* commemorat editionem *Perſii Amſtelodamenſem* *A.* 1595. 8. cum *paraphraſi & notis Eilhardi Lubini.* *Crenius* parte III. *animadverſ.* p. 17. & *Bibliotheca Bultelliana* p. 403. *Steph. Claverius*, qui in *Martialem & Claudianum* ſcripſit, *Perſium* quoque illustravit *Pariſ. A.* 1607. 8. de quo vide *Barthium* ad *Statium T.* 1. p. 432. Cum *Ecphraſi ſive paraphraſi & ſcholiis Franciſci Sanctii, Brocenſis, Salmanticæ* 1599. 8. *Perſius* cum notis *Vineti, Petri Pithæi, Theod. Marcilii, Jo. Tornupæi, & ſcholiis veteribus Cornuti, ſive quicumque illorum eſt auctor, Pariſ.* 1601. 4. apud *Morell.* Cum notis & *paraphraſi Eilhard. Lubini* *Hanov.* 1607. 8. & 1619. Cum notis poſtumis *Jo. Bond.* *Lond.* 1614. 8. *Norimb.* 1625. *Pariſ.* 1644. 8. & *Amſtel.* 1645. 12. Cum notis *Th. Farnabii* *Lond.* 1612. 8. *Francof.* 1623. 8. *Amſt.* 1634. 1648. 12.

Juvenalis & Perſius ex *reconfione Nic. Rigaltii* *Pariſ.* 1616. 12. *Aſterii Manlii* in 1. & 2. *Perſii Satyram* *Commentarii & notæ Parmæ* 1621. 4. *Juvenalis & Perſius* typis *Regiis* nitide excuſus *Pariſ.* fol. *Perſius* cum commentario *Dav. Wedderburni* *Scoti, Abredonenſis, Amſt.* 1664. 12. *Paraphraſin & commentarium Dav. Wedderburni* in *Perſium*, poſt aucto-

ris mortem edidit *frater Alexander Vvedderburnus, Amſtelod.* 1664. 12.

Editioni *Juvenalis & Perſii Friburgenſi* *Anno* 1608. 4. *Joſephus Langius* *indicem omnium vocabulorum* adjecit, qui deinde ſervatus in *edit. Genev.* 1612. forma minore, & a *Lud. Prateo*, a quo iidem auctores in uſum *Delphini* vulgati ſunt *Pariſ.* 1684. 4. *Juvenalis & Perſius* ex *Lud. Pratei* editione in uſum *Delphini* *recuſus Lond.* 1691. 1699. 8. His adde editiones *Juvenalis, & Perſii* cum notis *variorum Lugdunenſem* *Bat.* 1648. 1671. & utraque meliorem eodemque omnium verborum indice auctam *Amſtelodamenſem* *A.* 1684. 8. in quibus itidem *vetus ſcholiaſtes* occurrit, ſed aliquando, ut in *prologo* ſtatim, *mancus* cum a *Pithæo* plenior editus fuiſſet, *cujus annotationes* quoque *neglectas* miror. *Præclara denique editio* cum *Vett. ſcholiis integris, notis* *II. Caſauboni &c.* *Lugd. Bat.* 1697. 4. *adjuncta* *Juvenali Henniniano.* De notis *variorum* quæ ſunt ex *doctorum commentariis* a *Corn. Schrevelio* aliisque excerptæ *interpretationes*, *nemini ignotæ eſſe poſſunt* *eruditorum querelæ, quibus diſplicent, qui nescio quibus agitati Bacchicis furoribus quoviſ doctorum labores in pannuceos centunculos ſine nomine ſine judicio ſine miſeratione dilacerant, & dein miſerabiles ſuas quiſquiliis invidendo, & ſplendido variorum titulo oſtentant,* ut ait ad *Juvenalem* *V. C. Henr. Chriſtianus Henninius.* Neque tamen hoc æque de omnibus promiſcue dicendum: & qui *integras doctorum notas ſine modo accumulanti,* forte *rem ex vero putantibus* ſæpe melius de aucto-ribus notarum, vel *typographis ac bibliopolis,* quam de *lectoribus* eadem crebrius & ſæpe parum ad rem *facientia inculcari* ægre ferentibus *meriti poterunt videri.* Denique *Juvenalis & Perſius* prodierunt cum *interpretatione ac notis Joſephi Juvenci e S. J. Rothom.* 1697. 12.; & ex *reconfione Michaelis Maittaire,* *Lond.* 1716. 12. *additis Variis Lectio-nibus* editionum *quarundam antiquiorum, quæ* *Annum 1500. antecēſſere.*

* *Prologum Perſii Græca* *Metaphraſi* donavit præter *Joſephum Scaligerum* *Dionyſius Petavius* *lib. 2. Epift. 29.* *Gemma Bacchanalis,* *cujus icon* exſtat in *fronte commentariorum* *II. Caſauboni* ad *Perſium*, illustratur ab eodem *Caſaubono* in *libro de Satyra, & pulcherrimis imitationibus clariffimæ artificis Hajæ (Madame le Hay)* locum dedit. Vide *Memo-*
d rias

rias Trevoltinas A. 1717. pag. 1580. seq.

Gallice ut antiquam Metaphrasim Abelis Foulonii Paris. 1514. editam omittam, vertentur Persium Quercetanus, Paris. 1607. 8. Marollesius ib. 1653. 8. Sylvecanus, additis notis ib. 1693. 12. & carmine liberiore nuper, latinis ex adverso positis vulgavit Nobilius. *Satires du Perse* traduites en vers François, & accommodées au goût présent par Mr. Noble, Amst. 1706, 8. Cum Profaria luculenta paraphrasi Tarteroni Persius, & Juvenalis sæpius prodiit, & est mihi ad manus editio Paris. 1706. 12. *Italice* post Jo. Antonii Vallini expositionem, *le oscurissime satire di Persio con la chiarissima sposizione di Giovanni Antonio Vallone*, Neapoli 1576. 8. & post Metaphrasim Francisci Stellari cum commentariis editam Romæ 1630. 5. Amst. 1706. 8. novissime Camillus Sylvester (a) Nobilis Rhodiginus satyras Juvenalis, & Persii Hetrusco carmine expressas cum notis, & dissertationibus antiquitates varias illustrantibus prælo subjecit Patav. 1711. 4. Nam metaphrasin eruditissimi Viri, Antonii Mariæ Salvini (b) adhuc desideramus: *Anglice* cum commentario Juvenalem, & Persium edidit Bartenius Holyday, Oxon. 1616. 8. 1673. fol. Et ante paucos annos prodiit Persius ex Metaphrasi præstantissimorum poetarum Diepneyi, Drydenii, Creechi & Congrevii, cum notis, & dissertatione de natura origine ac progressu Satyræ. *Germanice* Metaphrasis Jo. Samuelis Adami lucem vidit Dresdæ 1674. 8. qui in præf. etiam prælectionum ineditarum Frid. Rappolti in Juvenalem & Persium meminit. *Hispanica* Didaci Lopez Valentini Burgis 1609. 8. Versiorem quoque Bartholomæi Melgareji, sed ineditam memorat Nic. Antonius.

DE SULPICIA.

Sulpicia *Poetriæ Satyra* sive Ecloga de edito Domitiani quo Philosophos urbe exegit, Pithæus in Collectione Poematum, pag. 247. Hæc cum Pithæi notis etiam subiecta Juvenali, quem cum Veterum Scholiis

(a) Journal des Savans 1713. Aout. p. 231.

(b) Giornale de' letterati d' Italia Tom. XIV. pag. 133.

Variorumque notis edidit Corn. Schrevelius: & a Mich. Hadrianide cum Jani Doufæ patris commentario exhibita ad calcem Petronii Arbitri, ut infinitas alias editiones jam omittam: Ceterum fuerunt, qui hanc Eclogam perperam dicerent esse Aufonii. Vide Barthium lib. 19. cap. 16. Adversariorum, Jul. Cæs. Scaligerum in hypercritico, & Janum Brouckhusium pag. 384. ad Tibullum & 402. Prodiit etiam ex Georgii Merulæ recensione Argentorat. 1509. 4. cum Georgii & Tiphernatis & aliorum carminibus.

DE TARENTIANO MAURO.

Tarentiani Mauri (c), de litteris, syllabis, pedibus & metris carmen ad Bassinum filium & generum Novatemum (vide v. 278.) omni elegantiarum genere conditum & amabili quadam ingenii amœnitate temperatum, vario poematis genere. Incertum utrum hic sit Posthumius Terentianus, cui Longinus dicavit librum suum aureolum de sublimi dictione, vel quem Syenes (d) in Ægypto præfectum celebrat Martialis lib. 1. Epigr. 87. Et si utrumque videtur Vossio lib. de Poetis Latinis. Equidem si Septimius Poeta, cujus plus simplice vice Terentianus meminit, idem sit cum Septimio Severo, ad quem exstat carmen Lyricum in quarto Sylvarum Statii, (ita persuasum Gyrardo dial. X. de poetis) Martialis ætati propiorem oportet esse Terentianum: non diu enim post hunc Septimium scripsisse se duobus locis significat:

*Dulcis Septimius qui scripsit opuscula nuper,
Atque iterum:*

*Nemo tamen culpet, si sumo exempla novella,
Nam melius nostri servarunt metra minores,
Septimius docuit quo ruris opuscula libro* &c
Cæterum Carmen illud Terentiani sæpius prodiit

(c) Carthaginensem esse negat T. Faber ad Longin. Maurum Patria se ipse fuisse docet p. 87. edit. Brissæi:

Maurus item quantos posui cognoscere Grajos?

(d) Sane in fronte editionis Parisiensis ap. Simonem Colineum A. 1531. 4. cum notis Nic. Brissæi Montivillarii dicitur *Terentianus Maurus Niliacæ Syenes præfectus*.

dicit tum seorsim tum in corpore Poetarum. Exstat etiam cum Scholiis Nicolai Brissæi, Jacobi Petrevini &c. Prima Terentiani editio cum Aufonio lucem adspexit Mediolani A. 1497. fol. emendavit post Georgium Merulam, Janum Parrhasium & Nic. Brissæum, Jacobus Micyllus Francof. 1584. 8. Terentiani Mauri meminit S. Augustinus VI. 2. de Civitate DEI: *Iste igitur vir tam insignis excellentisque peritiae, & quod de illo etiam Terentianus elegantissimo versiculo breviter ait, Vir doctissimus usquequaque Varro.* Idem libro de utilitate credendi cap. 17. *Nulla imbutus poetica disciplina, Terentianum Maurum sine magistro attingere non auderes. Asper, Cornutus, Donatus & alii innumerabiles requiruntur, ut quilibet Poeta possit intelligi.* Mentio etiam apud Ennodium lib. VIII. Epist. 29. & apud Victorinum libro tertio de metris, qui Terentiani vestigiis libenter insistit, p. 2578. pro Anniano legendum *Terentianus*, ex quo etiam Septimii Sereni illud affert:

*Quando flagella ligas ita liga,
Vitis & ulmus uti simul eant.*

Apud Terentianum est, *quando flagella jugas, ita juga*, quod perplacet. Citatur etiam Terentianus Maurus de literis a Rabano Mauro de arte Grammatica Tom. 1. pag. 39. Primus ejus librum in Bobiensi monasterio A. 1494. reperit (e) Georgius Merula, ediditque Mediolani 1497. fol. per Uldericum Schinzenzeler: Hieronymo Commelino autem debetur editio Heidelbergensis 1584. 8. ex officina Sanctandreaana, quam Putschius est secutus, junctos habens cum brevibus Commelini notis, *Marii Victorini* quatuor libros de quibus dixi supra & *Servii* de pedibus versuum, accentibus & quantitate Syllabarum libros duos.

DE PALLADIO.

I. **P**alladius (f) Rutilius Taurus (Volaterano Scaurus) Æmilianus Vir illustris

(e) Giornale de' letterati d' Italia Tom. 17. pag. 304. infra p. 475.

(f) Æmilianum inter auctores probabiles rei Geographicæ

& Græce doctus patria ut videtur Romanus, etsi fundorum suorum in Sardinia in territorio Neapolitano meminit lib. 4. pag. 578. edit. Commelin. scripsit post Apulejum, cujus testimonio semel utitur; non itaque sub Hadriano, ut perperam affirmat Lud. Vives libro tertio operis doctissimi de tradendis disciplinis. Scripsit inquam, dictione simplici nec ineleganti tamen, *De re Rustica libros XIV.* quorum primus præcepta rei Rusticæ varia complectitur, secundus ulque ad tertium decimum singulis libris singulorum mensium operas explicat, initium faciens a Januario. Ultimus denique ad *Pasiphilum*, quem virum doctissimum vocat, & cui superiores quoque inscripsit libros, agit de insitione, versibus Hexametris & Pentametris. Priores libri tredecim, ut ipsius auctoris verbis utar, sunt.

Nec stricti numeris, nec Apollinis amne fluentes. Prodiit hoc agricolare Palladii opus sæpius cum Aldi Manutii commentario de dierum generibus apud Palladium, & cum Catonis, Varronis, & Columellæ scriptis ejusdem argumenti & castigatum est a Petro Victorio at-

d 2

que

gicæ laudat Cassiodorus c. 28. divin. lectio. Memoratur etiam Isidoro Hispalensi XVII. 1. Originum. Ceterum notior est hic scriptor prænomine, uti Macrobius & pauci quidam alii: ac utique diversus esse videtur a Palladio Rhetore, qui frater a Symmacho dicitur, & cujus pompam atque sacundiam celebrat idem Symmachus atque Sidonius Apollinaris lib. 5. Ep. 10. Fuit etiam Palladius Medicus Alexandrinus Galeno junior qui Græce scripsit in quosdam libros Hippocratis. Alius Palladius Sophista Methonæus Palladii filius sub Constantino Imp. celebris teste Suida qui scripta ejus commemorat. Alius Palladius vitæ Chrysostomi & Historiæ Lausiacæ scriptor, ad quem haud dubie referendus liber de Gentibus Indiæ & Braehmanibus, quem sub Palladii nomine vulgavit Eduardus Bissæus, & sine auctoris nomine ante Bissæum, quod hunc fugit, Joachimus Camerarius ὁ πᾶνν in libello Gnomico de quo dixi lib. 2. Bibl. Græcæ cap. 11. §. 6. Omitto Palladium cujus Epistola ad Epiphanium Ancorato Epiphani præmittitur. Fuit & Palladius quidam cætor Theodosii Junioris, cujus meminit Socrates lib. 7. c. 19. &c. Nostrum porro de quo jam agimus Palladium ab aliis *Paludium*, ab aliis *Rutilium Palladianum* dictum reperio. Plures Tauri nomine claros refert Colomesius p. 240. Opusc. Apud Labbeum vero p. 198. Bibliothecæ novæ MSS. vitiose ni fallor nosser vocatur Palladius Rutilius Paulus Æmilianus, V. I. Palladius alios ultra quinquaginta recensui libro V. Bibl. Græcæ cap. 32. Volum. IX. pag. 10. seq. ubi de Palladio, Græco Historiæ Lausiacæ scriptore.

XXVIII

que Hieronymo Commelino, illustratum a Philippo Beroaldo. Vide quæ supra annotavi. Palladius & Columella Germanice per Theodorum Majum Magdeb. 1621. fol. Incertum cuiquam Pasiphilo libros suos inscribat Palladius. Pasiphili Philosophi, qui A. C. 371. sub Valente tortus, mentio apud Ammian. XXIX. 1. Ad Pasiphilum est Lib. 8. Cod. Theodof. de Jurisdictione, Olybrio & Probrino Cofs. A. C. 395. Epistola quæ libro decimo subjicitur, toti operi præmittenda est, ut pulchre notavit V. C. Joannes Conradus Schwartz, cui novam Palladii editionem libenter debebimus. Vide ejus Epistolam ad Virum nobiliss. Godfridum Thomassium insertam Actis Eruditorum Germanice editis Tom. 2. p. 342. seq. Sic notum est in antiquis Gellii editionibus Epistolam, quam toti operi Gellius promiserat, ad calcem rejectam legi. Commeliniana Palladii editio cum MS. collata exstat in Bibl. Leidensi. Indicem scriptorum a Palladio & aliis scriptoribus rei rusticæ laudatorum dedi supra ad lib. 1. c. 2. ubi etiam de variis editionibus. Gallicam Palladii versionem a Joh. Darcio compositam editamque Paris. 1553. 8. ap. Mich. Vasosanum memorat Crucimanius Bibl. Gall. pag. 491. & Catalogus Bibl. Bigotianæ p. 138.

DE SERENO SAMMONICO.

Q (g) Serenus Sammonicus pater Sereni Sammonici, qui Gordiano juniore præceptor fuit (h) ipse clarus sub Septimio Severo & Antonino Caracalla, a quo po-

(g) Quinti prænomen non repetio ap. Spartianum, Macrobius, aliove veteres, qui Sammonici meminere.

(h) Filium cum Patre confundit Riccobonus in ejus vita, Gyraldus Dial. 4. de Poetis & alii. A Septimio Sereno distinguendum monet Sidonius Epistola ad Polemium carmini 13. subjecta, & Sammonicum in Epist. ad Pontium Leontium quæ subjicitur carmini 21. peritissimis conditoribus Matheleos annumerat, nisi pro Sammonicum Saturninum legendum Fal-

lonium

stremo in cœna (i) interemptus perit. Vir inter sæculi sui doctissimos ingentem reliquit Bibliothecam voluminum 62000. quam filius Gordiano juniore dono dedit. A Septimio Sereno distinguendum Sammonicum monet Sidonius Epistola ad Polemium, carmini XIII. subjecta. Idem Sammonicum inter Matheleos peritissimos conditores laudat cum Firmico & Saturnino: atque alibi cum Varrone, Censorinoque.

II. Ex variis ejus scriptis, Physici, Mathematici & Philologici argumenti, solum ad nos pervenit *carmen Heroicum præcepta de medicina parvo pretio parabili* ad curandos præcipuos humani corporis morbos, complexum. In his superstitionosa nonnulla ex more illius ætatis occurrunt, quale est quod conum *Abracadabra* (k) chartæ inscriptum hemitritæo depellendo valere ait, plura forte transcribens quam credens. Etsi ejus usum plurimorum se probatione & eventu probasse affirmat Thomas Bartholinus (l) libro de Medicis Poetis. Confer de illo Amuleto præter Rob. Keuchenium in commentario ad Serenum, Jacobi Wolfi Scrutinium

lonium Saturninum ut in MS. Jo. Savaro reperit. Pseudo Luitprandi de Q. Sereno Sammonico, Hispano, si Diis placet, e Samone Gallæciæ opido, tum Christiano, denique Martyre commenta explosa ubi lubebit videbis a Nic. Antonio lib. 1. Bibl. Veteris Hispanæ c. 20. p. 94. seq.

(i) Spartianus in Caracalla p. 243.

(k) Colomeus Misc. Historic. pag. 94. *Les Juifs modernes au rapport du Buxtorfe le fils dans sa Synagogue chap. 45. disent que pour chasser le fièvre quarte il ne faut que prononcer le mot Abracalan, en diminuant toujours d' une lettre. Julius Africanus dans son grand ouvrage intitulé νεστοι qui se trouve Manuscrit dans la Bibliothèque du Roy d' Espagne & Serenus Sammonicus dans son poeme de Medicina attribuent le meme effet au mot Abracadabra ainsi prononcé. Il se peut faire que les Juifs ayent tiré leur recette de l' un de ces deux auteurs.*

(l) *Vulgatus hemitritæo depellendo conus plurimorum observatione & eventu se probavit, etsi rationem ignoremus. Vide profuisse in febribus (idem jactatum memorat sed explodit Lucianus in Philopseude) etiam sine superstitione collo appensum, addito solo cornu cervino, cujus appensi tanta potentia Constantino Casari Geopon. lib. 16. cap. 1. 3. ut nec boves nec equi possint egrotare. Hactenus Bartholinus. Similia jactant Talmudici de suo Schabiri. Confer Buxtorfi Lexicon, & clarissimi Collegæ mei Georgii Eliseris Edzardi præf. ad Avoda Sara pag. 25. Alia hujusmodi dabunt Balth. Bonifacius Hist. ludicæ XIV. 5. & Jo. Christianus Fromannus libro de fascinatione p. 25. & 30.*

tinium Amuletorum, diatribam singularem Medici ac Philologici præstantissimi Georgii Franci de Franckenau & Doctorem meum Thomam Ittigium de Hæresiarchis Apostolicæ atque Apostolis proximæ ætatis pag. 103. 104.

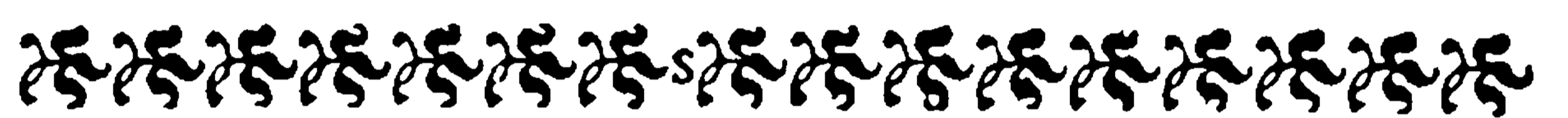
III. Carmen Sereni extrema parte truncum esse videtur, itaque pedibus eo in sententiam Roberti Constantini, qui versus in calce libri Marcelli Empirici de medicamentis, conjectura minime absurda sed verisimillima habet pro peroratione poematis Sereniani.

IV. Editum Sereni carmen est Venetiis Anno 1488. cum Arato, Avieno &c. fol. Deinde Venet. 1502. 4. & 1528. 4. apud Aldum cum Celso, quæ editio cum notis MSS. fuit in Bibl. celeberrimi Almeloovenii. Haganoæ 1528. 8. Ab eo tempore sæpissime, ut Patav. 1563. 8. Venet. 1566. 8. & Lugd. 1554. 12. quam editionem habeo Josephi Scaligeri emendationibus nonnullis MSS. ornatam. Teneo & varias lectiones codicis MS. membranacei Paderbornensis 400. fere annorum, quem A. 1683. contulit Marquardus Gudius. In Sammonico, quoniam pluries olim descriptus est & interpolatus, incredibilem lectionum varietatem offerunt MSti Codices, teste Rittershusio ad Oppianum, & Barthio XXVI. 27. Adversar. MS. Francisci Barberini laudat Joannes Rhodius p. 61. ad Scribonium.

Prodiit & Sereni carmen inter Medicos veteres Aldi Venet. 1547. fol. & H. Stephani, Paris. 1567. fol. atque inter Poemata antiqua a P. Pithæo recensita & cum notis edita. Tum Tiguri 1540. 4. 1581. 4. cum commentario Gabrielis Humelbergii, & Basil. 1571. 8. cum G. Piætorii scholiis. Et in Corporibus Poetarum. Sed omnibus editionibus facile præferenda, quam Robertus Keuchenius ad MS. Codicem castigatam cum locupletissimis notis & commentariis in lucem emisit Amst. 1668. 8. a quo pag. 78. seq. aliæ editiones nonnullæ recensentur. Recusus Keuchenii Serenus ibid. 1706. 8.

V. Ex libro quarto reconditorum Sammonici Sereni Macrobius l. 3. Saturnal. cap. 9. affert carmen, quo Dii antiquo ritu evocabantur, & aliud quo mos fuit devotas fieri civitates. Idem libri ejusdem capite 16. ubi de acipensere loquitur, Sereni verba recitat, quibus post productum Plinii de illo pisce locum, perperam affirmat illum naturæ Bibliothecarium ad usque Trajani Imperatoris ætatem per-

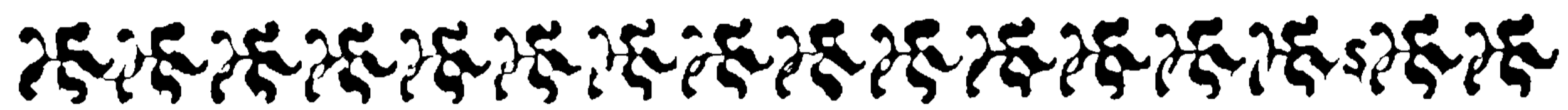
venisse, Majorem Plinium ita confundens cum Junio, ut notatum Scaligero p. 207. ad Euseb. De lege Fannia Sammonici fragmentum existat apud eundem Macrobius lib. 3. c. 17. De morbis magica carminum vi oppugnatis differit etiam Janus Brouckhusius ad Tibullum pag. 99. De Judæorum superstitione per suum *Abrucolos* febri quartanæ medentium, Jo. Henricus Majus vir eruditissimus in recensione Codicum MStorum Hebraicorum Uffenbachianorum p. 323. Vide etiam Cornelium Agrippam occultæ Philosophiæ libro 3. capite 11. Buxtorfii Lexicon Talmudicum pag. 2063. 2320. & celeberrimi Collegæ mei G. Eliseris Edzardi notas ad Avoda Sara cap. 1. p. 265.

DE NEMESIANO.

MAurelius Olympius Nemesianus Carthaginiensis, Poeta, quem *Halientica*, *Cynegetica* & *Nautica*, sive ut Casaubonus legit, *Ixeutica* scripsisse, omnibusque emicuisse coronis illustratum narrat Flavius Vopiscus, ubi Numerianum Cæsarem cum eo in *Poetica* contendisse refert. Sola supersunt illius *Cynegetica* carmine heroico descripta ad Carinum & Numerianum, divi fortissima pignora Cari. Tum *Eclogæ IV.* Quibus Poematibus non elegantiam tantum & ingenii laudem consecutus est, sed & castigata puraque dictione, præ ceteris se scriptoribus Afris commendat. Jam ante annos octingentos in Scholis prælegi solitus, ut ex Hincmaro Rhemensi observat Vossius de Poetis Latinis pag. 53. De Editionibus supra in Gratio & mox in Calpurnio dixi. Olympius & Nemesianus memoriæ lapsu vel calami pro Calpurnio & Nemesiano nominantur in Jo. Clerici arte Critica T. I. p. 80. 81. Hincmarus Tom. II. p. 481. *auditu & lectione puer scholaris in libro, qui inscribitur Cynegeticon Carthaginiensis Aurelii, didici*; Nemesianum innuit, cujus *Cynegetica* Cari Imp. liberis Carino & Numeriano inscripta sunt. Alius Nemesianus Episcopus, ad quem Epistolæ S. Cypriani, Episcopi Carthaginiensis. Nemesiani & Calpurnii Bucolica prodierunt cum commentario Dominici Guidalotti, Bonon. 1554. fol. Est etiam ad manus editio antiqua in 4. sine anni locique nota-

notatione, in qua Eclogæ quatuor Nemesiani Calpurnianis septem tamquam octava, nona, decima & undecima ejusdem scriptoris perperam subjiciuntur. De Georgio Logo, cui Gratium, Ovidii Halieutica & Nemesianum debemus, vide Jo. Henelium in Breslographia pag. 7. & in Silesiographia cap. VIII. pag. 116.

DE CALPURNIO.

T Julius Calpurnius, Siculus, ab inopia vexatus, ad eundem Nemesianum, suum ut videtur Patronum, misit Bucolica sive *Eclogas septem*, in quibus Gyraldus dialogo quarto de Poetis ait, facilitatem se & sermonis volubilitatem, sed parum interdum nervi & concinnitatis offendisse. Nescio an idem est Junius sive ut in Palatino Vopisci Codice legi refert Gruterus, Junius Calpurnius dictator memoriæ, cujus de morte Cari Epistolam ad Præfectum urbis datam producit Vopiscus in vita Cari Imperatoris. Diversus a T. Julio Calpurnio Eclogarum scriptore Æmilianus Calpurnius Rosilianus; cujus mentio in vet. inscriptione ap. Thomam Galeum pag. 126. ad Antonini iter Britannicum. Alius item Calpurnius Flaccus Rhetor, de quo supra lib. 2. cap. 15. §. ult. De egestate sua testatur Calpurnius ecloga IV. Musæ suæ etiam indignatus:

Frangere puer calamos & inanes desere Musas

Quid enim tibi fistula reddet

Quo tutere famem? certe mea carmina nemo

Præterquam scopulis ventosa remurmurat echo.

Eclogæ Calpurnii Siculi primum Parmæ lucem adspexerunt A. 1478. 4. Prodierunt deinde cum Nemesiani aliorumque Eclogis Florentiæ A. 1504. 8. Itaque Calpurnii & Nemesiani eclogas e Sannazarii codice acceptas esse non memorat Georgius Logus Silesius, ubi docet Nemesiani Gratiique Cynægetica & fragmentum Ovidianorum Halieuticon (quod Nemesiano perperam tribuebat Barthius XLIX. 7. Adversar.) quæ una cum Calpurnii Nemesianique Eclogis vulgavit, Actio Sincero Sannazario nos debere, qui codicem vetustum horum librorum litteris exaratum Longobardicis

ex Gallia (m) attulit, quem deinde Romæ descripsit Joh. Lucretius Æliander Germanus, descriptumque Logo muneris loco dedit, a quo acceptum Paulus Manutius primum excudit Venet. 1534. 8. Prodierunt deinde Augustæ Vindel. eodem anno eademque forma: mox Lugduni, Tiguri, Basileæ &c. Alias editiones, quibus virorum doctorum P. Pithœi, Rob. Tittii, Gasp. Barthii, & Jani Ulitii notæ accesserunt, indicavi supra lib. I. cap. 16. Exstat & Hugolini Martelli Epistola, qua Calpurnii & Nemesiani loca quædam illustrantur Florent. 1590. ut omittam quæ in Calpurnio castigavit Franciscus Modius in Lectionibus antiquis.

Calpurnium Nemesiano castigatiorem esse notat Vossius III. Institut. Poetic. p. 34. Idem paulo post; *Quædam autem alter alteri sublegit. Inter alia apud utrumque legas:*

Te sine, væ misero mihi, lilia nigra videntur,

At tu si venias, (n) & candida lilia fient, Potius autem censeam esse Nemesiani (o), quia Calpurnio is præstitit, suaque Calpurnio misit. Locum Jacobi de Cæsolis lib. IV. de ludo Schacchico, ubi vitiose Scalpurnius pro Calpur-

nia

(m) Hinc constat falli Laurentium Pignorium non ferentem bonos hosce scriptores Galliæ debere, quando p. 56. Epist. Georgii Logi, quem perperam Gregorium Longum vocat, sollicitat fidem, & illi objicit, quod Franciscus Petrarca jam Calpurnii carmen petiit a Guilelmo de Pastrengo Veronense lib. 38. Epist. additque velut Logo insultans: *an & tum Calpurnius e Gallia vestra petebatur? Non puto.* Neque vero Calpurnium primum edidisse se, neque ex codice Sannazarii petiitum usquam affirmavit Logus. Recte vero id dixit de Gratio, Ovidii Halieuticis & Cynægetico Nemesiani, de quibus ita Gyraldus dialogo quarto de Poetis: *Sed quod Cynægetica (tum temporis scilicet cum Gyraldus scriberet, adhuc inedita) Gratio scripsit, Ælius Sannazarius mihi aliisque pluribus asseruit & ostendit, cum Neapolim animi gratia ex urbe profecti essemus, sed enim ex Heduarum finibus atque ex Turonibus detulisse opusculum de piscibus Ovidii, & Cynægetica Gratio & Nemesiani, id quod etiam suo scripto testatus est Pontanus quadam sua Epistola ad ipsum Ælium, & P. Summontius.*

(n) Videtur esse legendum. *Nec candida lilia fient.*

(o) Calpurnio sane inopi magis conveniunt, scribenti ad Patronum suum Nemesianum. Et Nemesiano fortassis in ora libri hos versus e Calpurnio quidam adnotaverat, qui deinde a librario sunt Nemesiani carmini inserti.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

compositæ, & Probo (q) cuidam cognato suo, quem liberum instar diligere se ait, inscriptæ prodiit Venetiis A. 1488. 4. per Victorem Pisanum (r): & longe emendatior inter vetera poemata curante P. Pithæo viro clarissimo Paris. 1590. 8. & 1599. 12. a quo tempore Madriti recusa sunt opuscula Avieni, quæ existant omnia, typis luculentis, sed vix usquam quam Pithæus ediderat castigatiora, A. 1634. 4. edente ex Ramiresii Bibliotheca Petro Melian, in conventu Juridico Guatemalensi Regio ut vocant Auditore. Quod vero in Bæcleri libello de scriptoribus Græcis & latinis legitur Avieni Metaphrasim Dionysianam in Scaligeri thesauro temporum editam reperiri, memoriæ vel librarii hallucinatio est. Nam etsi Josepho Scaligero viro summo constitutum erat Avienum recensere, & junctim una cum suis commentariis edere, id tamen neque in thesauro temporum, neque alibi usquam præstitit, non magis quam Gaspar Barthius, qui lib. xlix. c. 13. Adversar. novam Avieni promisit editionem, quamvis & hic quoque in iisdem Adversariis aliquot capita præter illud quod jam innuimus, ejus Metaphrasi Dionysianæ impendit, nempe xxviii. 16. & xlvi. 16. quemadmodum descriptionem oræ maritimæ illustrat xxviii. 12. & 14. ubi etiam observat Lud. Nonium in Hispania sua (s) optime de pluribus locis hujus poematis esse meritum. Avienum ipsum scriptorem luculentissimum vocat, Poetam vero tam excellenti spiritu, ut nonnumquam se ipsum vix videatur capere, quod mihi ridiculum videtur. (t)

IV. *Fabulæ Æsopi XLII.* latinis elegis ab

larumque libellum non Avieno, sed Rufino cuidam Poetæ Britanno tribuit, castigatus ab Usserio c. 16. de origine Ecclesiar. Britannic. & Nicolao Antonio loco laudato. Plura oræ maritimæ loca emendat Martinus Opitius Libro variarum lectionum C. VII. & XI. edito Dantisci A. 1637. 4.

(q) Hic videtur esse Sextus Petronius Probus, de quo consule si placet Reinesium Epitt. ad Hofmannum pag. 582. 584. 638. & in Inscriptionum syntagmate.

(r) Laudat hanc editionem Daumius de causis amissarum radicum p. 129. & ad Paulinum Petrocorium pag. 348.

(s) Prodiit Nonii liber Antvverp. 1607. 8.

(t) Hic Auctor supplementum lacunæ Scholiorum Eustachii ad versum Dionysii Periegeseos 889. & sequentes intererat.

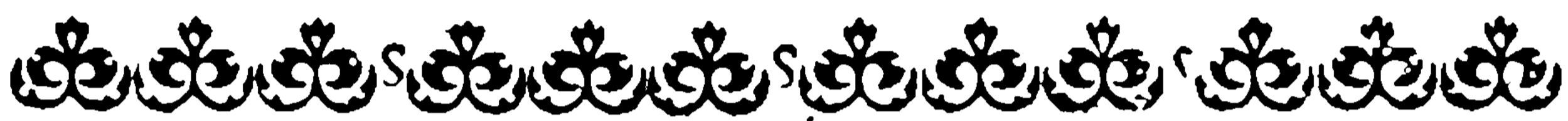
Avieno conscriptæ & (u) Theodosio dicatæ, sæpius minore forma lucem adspexerunt una cum fabulis Græcis Æsopi, aliisque Mythologis, & inter vetera poemata P. Pithæi, & inter fabulas variorum auctorum recensitas & illustratas ab Isaaco Nicolao Neveleto Heidelb. 1610. Francof. 1660. 8. Præterea a Theodoro Pulmanno castigatæ e tribus Codd. MSS. Antvverp. 1585. 12. additis Variis Lect. Prodierrunt etiam Genevæ in corpore Poetarum latinorum, & Madriti una cum reliquis Avieni poematis. Arnhemii itidem A. 1649. 8. & cum Homeri Batrachomyomachia selectisque Æsopi fabulis Græco-latinis Lugd. Bat. 1632. 8. Recensuerat quoque ad MS. & prælo paraverat Joannes Cabeliavius, cujus librum vidi inter codices Gudianos. Avieni fabulæ cum commento A. 1494. 4. sine loci notatione, & eodem anno Daventriæ in quarto sub titulo: *Æsopus moralisatus cum bono commento.* Æsopi & Avieni fabulæ opera Hadriani Barlandi, Lips. 1514. 4. Disticha epimythia quæ singulis Avieni fabulis subjunguntur, omnia supposititia esse καὶ κακῶ νόμματα, & in Codice Galei nulla comparere notat Richardus Bentley ad Horatium p. 433. Auctor glossarum ad Institut. lib. 3. tit. 26. allegat *fabulam Aniani* (Avieni) *de societate leonina.* At nulla hodie legitur fabula hujusmodi, neque in editis, neque in tribus Codd. MSS. quos consuluit Rigaltius, ut ipse monet ad Phædrum p. 409. editionis Burmannianæ.

V. Feruntur præterea sub Avieni nomine *breve carmen ad Flavium Murmelium V. C.* quo malogranata mitti sibi rogat, fellito oris sapore affectus. Fallit Crinitus, qui lib. V. de Poetis cap. 80. hoc carmine oram maritimam nuncupari Murmelio affirmat. *Sirenium allegoria,* Avieno haud indignum poemation, *Juliano* cui-

(u) Theodosius hic non Imperator, sed Macrobius Ambrosius Aurelius Theodosius, qui Avienum loquentem inducit in libris Saturnaliorum. Confer Colomesii *Κεῖμῆλιχ* litteraria c. 38. Porro falli puto eos qui fabulas illas nescio cui Aviano, vel alii scriptori præter Avienum nostrum tribuunt. Abidui enim, & Anieni, vel Aniani, & Aviani, & Abieni nomina librorum hallucinationes esse videntur. *Flavium Avianum* in præcis schedis vocari ait Barthius lib. 39. Adversar. c. 7. & 13. Vide & 50. 7. Flavium Avianum vocat etiam Vossius Barthium lib. 2. Instit. O-rator. cap. 15. themate 5.

cuidam ab aliis inscribitur. Vide lib. 4. Vett. Epigramm. p. 127. *Ad amicos de agro suo*, inter Martialis Epigrammata libro IV. quondam editum, sed a P. Scriverio aliisque auctori suo restitutum. Vide Nic. Antonii Bibliothecam veterem Hispanam T. 1. pag. 161. Occurrunt hæc poemata in editione Arati Avieni Veneta A. 1488. & Madritensi omnium Avienis scriptorum A. 1634. ut P. Pithœi Epigrammata vetera omittam.

Livium totum jambis scripserat Avienus, quæ Metaphrasis intercidit. Meminit Servius ad X. Æneid. 388. *Rhœti de gente vetusta Anchemolum. Hæc fabula in latinis nusquam invenitur auctoribus. Avienus tamen qui totum Livium jambis scripsit, hanc commemorat* (in illa nempe Metaphrasi Livii, obiter) *dicens Græcam esse.* Male ex hoc Servii loco viri docti quidam affirmarunt Virgilianas fabulas composuisse Avienum.

DE C. RUTILIO NUMATIANO.

Claudius Rutilius Numatianus Gallus, Vir Consularis urbiq; præfectus, & Magister officiorum, sive Magister palatii, Theodosio juniore imperium tenente Anno Urbis ut ipse innuit MCLXIX. h. e. Anno Christiano (a) CCCCXVI. scripsit de *reditu suo*, sive *Itinerarii* libros II. versibus elegis, ad Rufium Venerium Volusianum (b) in præfectura Urbana successorem. Posterioris libri maxima parte amissa, quæ hujus insignis Poematis supersunt primus edidit post Petrum Summontium, qui Neapoli vulgaverat, Jo. Baptista Pius, inscripsitque: *Poema* (c) *de laudibus Urbis, & Etruriae & Italiae*, Bononiæ 1520. 4. in ædibus Hieronymi de Benedictis, ac dicavit Leoni Pontifici, præmisso carmine elegiaco non ineleganti. Onufrius deinde Panvinus Rutilium

(a) Confer Scaligeri prolegomena ad Eusebium.

(b) Sirmond. ad Sidonium p. 103. & 17.

(c) Volaterranus auctor est Rutilii poema inventum sua ætate in cœnobio Bobiano. A Josepho Quenello autem perperam recentioribus Poetis italicis annumeratur in Catalogo Bibl. Thuanz. Ceterum Ethnicus fuit Rutilius, & in Iudæos, ac Christianos non obscure invêhitur, Monachos præcipue acriter perstringit lib. 1. v. 383. seq.

a Gabriele Faerno recensitum adjecit commentariis suis de urbe imperio & civitate Romana Vener. 1558. & Paris. 1588. 8. Josias Simlerus additis Onufriæ & Bononiensis edit. variis Læctionibus prælo iterum subjecit Basil. 1575. 12. una cum Æthiæ Cosmographia aliisque quæ in Mela indicavi. Hinc Josephus Castalio suis adnotationibus illustratum castigatius edidit Romæ 1582. 8. Petrus quoque Pithœus inter poemata vetera Paris. 1590. 12. recensuit & paucas quasdam emendationes subjunxit. Porro Lugduni A. 1616. cum Theodori Sizmanni animadversionibus recudi curavit Justus Zinzerlingius. Quem secutus Casp. Barthius addito Commentario primus in Germania edidit Francofurti 1623. 8. Denique Vir Cl. Theodorus Jansonius ab Ameloveen in elegantissima sua hujus Poetæ editione omnium hætenus memoratorum castigationibus, & notis, animadversiones eruditissimi Grævii propriasque addidit Amstelodami 1687. 8.

Rutilius ipse de se v. 21. & 157. seq. Lib. 1. & 563. seq. de ætate sua lib. 1. v. 135. & de parente suo prætore Tusciæ v. 173. seq. Scripsit Poema suum ad Rufium Venerium Volusianum Albani F. in præfectura Urbana successorem. Confer lib. 1. v. 417. & Christoph. Brovverum ad Venantium Fortunatum carm. lib. III. 8. pag. 67. Huic ut videtur Rutilio inscripta Comœdia Querolus ad Plautinæ Aululariæ exemplum composita, incerto auctore. Pro Claudio Rutilio Numatiano alii malunt Munatianum. Vide Vossium de Hist. & poetis Latinis. Posterioris Libri de redivo ex Gallia in Urbem, maxima pars amissa est. In celebranda lib. 1. v. 47. seq. Roma, Claudiani vestigiis insistere notatur a Barthio VI. 12. Advers.

DE MAXIMIANO GALLO.

Præsenti quidem loco memorandæ nobis veniunt *Elegiæ VI.* sub Cornelii Galli nomine editæ, & in quibusdam Catulli Tibulli ac Propertii editionibus, & in poematis veteribus a P. Pithœo collectis, atque inter Catalecta Ovidii a Goldasto vulgata obviæ, sed in quibus nihil observarunt viri docti antiquo

XXXIV

illo Poeta illustri dignum. *Miratus sum quorundam impudentiam, inquit Gyraldus, ne dicam amentiam, qui translatis quosdam & emensos versus sub Galli Poetae nomine ediderunt, cum in iis neque phrasibus nec tempus Gallo conveniant, qui tertio & quadragesimo aetatis suae anno sua sibi manu mortem sibi accersit, in iis autem se senem describit. Sed nec in plerisque versibus purus & sincerus est sermo Latinus, quin & syllabarum morae & tempora, metri leges nonnumquam excedunt. Maximiani (d) vero nugatoris cujusdam & nebulonis potius eorum versus plurimi sunt. Et si hoc avertis nosse, & vetustioribus adhuc quibusdam exemplaribus (e) est videre, in quibus Maximiani ipsius nomen legitur, illius inquam Maximiani, cujus & insignis Grammaticae nugator Alexander nugator irridet: quod nomen in editis, & excusis nuper libellis per fraudem est praetermissum.*

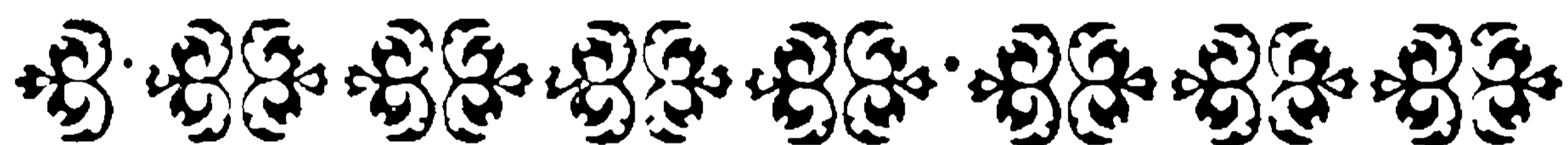
Illum itaque, ad quem Galli Elegiae VI. tamquam auctorem referri solent, Janus Brouckhusius p. 29. ad Tibullum vocat *Longinum Maximianum, malorum temporum haud omnino pessimum nugatorem.* Primus ejus meminit Alexander

de Villa Dei in Grammatica versibus scripta Leoninis: *jamque legent pueri pro nugis Maximiani.* Plura de hoc Maximiano, ut monuit me clariss. Schœrgerius, notata exstant in Reinellii Eponymologico MS. quod donec luci datur, contuli de eodem poterunt Daenius ad Reinellium Epist. 80. Barthius ad Claudianum pag. 1053. & ad Statium silv. 1. 2. 3. 4. & praecipue Bernardus Moneta observationibus ad Menagiana Tom. 3. p. 242. seq. & Polycarpus Leylerus in historia Poetarum mediæ ævi. Elegiae sex sub Galli nomine primum editae sunt a Pomponio Gaurico Venet. 1501. 4. inde Argentorati 1509. 4. cum Georgii Tiphernatis & aliorum carminibus & Paril. 1523. 4. De alia editione Parisiensi in 4. sine anni nota meminit Bernardus Moneta Tom. 3. Menagianor. pag. 245. Franciscus a Cruce Cenomana pag. 216. Bibl. Gallicæ: *Jean de Chevigny, natif de Beaune en Bourgogne, Poete Latin & François a traduit de Latin en François la Vie de Cornelius Gallus, excellent Poete latin, la quelle n' est encore en lumiere.*

PROLEGOMENA

PARTIS SECUNDÆ

Ethnica Carmina minora incerta continentis.

DE QUEROLO COMÆDIA.

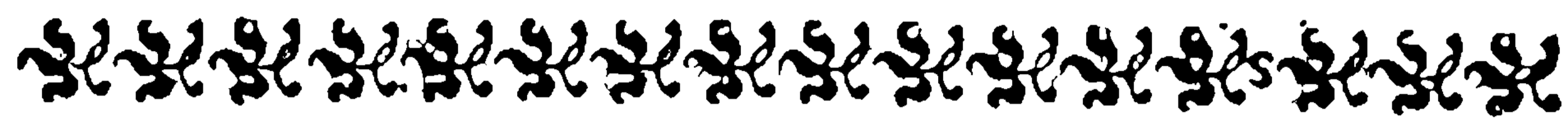
Johannes Philippus Pareus editioni suæ Plauti præclaræ, quam Neapoli Nemetum prodiisse

(d) Cornelium Maximianum Gallum Etruscum intellige. qui sub Anastasio Imp. floruit. & cujus nomine sæpius deinde editæ sunt hæc sex Elegiæ. Eius carmina super senectute, regulam metricam, carmen de virtute & invidia, ira & patientia atque avaritia memorat Labbeus Bibl. nova M. p. 63.

(e) Mstrum ejusmodi memorat etiam Aldus, & Vossius p. 25. de Poetis Latinis. Adde plurimorum virorum doctorum testimonia apud Bailletum judic. de Poetis parte 2. p. 126.

dixi An. 1619. 4. subjecit antiquam Comœdiam (f) quæ inscribitur *Querolus sive Aulularia* diversa ab Aulularia, quam inter Plautinas jam posui. Hæc primum in lucem prolata est a Petro Daniele Paril. 1564. 8. apud Rob. Stephanum: hinc prodiit cum notis ejusdem Danielis, *Conradi Reittersbusii & Jani Grueteri*, adjecta ejusdem argumenti Aulularia, quam ele-

(f) Scripta est sermone Poetico, non tamen accurata certa que pedum ratione observata, unde *clodo pede incedre* se affirmat in prologo, ad quem vide sis notas Petri Danielis. Recte igitur *dramma profuicum* vocat G. Jo. Vossius cap. 2. de natura Poetices, & *fabulam profum* Tho. Reinellius p. 175. Epist. ad Bosium.

DE EPITOME ILIADIS

PSEUDO, PINDARI THEBANI.

Pindari Thebani Epitoma Iliados, Latino carmine Hexametro scripta Basil. 1583. fol. Allegatur a Lutatio ad Statii VI. Thebaid. v. 120. ubi vide, si juvat, Lindebrogium itemque Barthium, qui auctorem vetustum bonique ingenii appellat LVIII. 14. & LIX. 1. & 15. Adversar. ubi integrum recenset, nec dubitat Josepho Iscano Devonio præferre. A Laurentio Valla inepte antelatus est ipsi Virgilio, ut notavit Jovianus Pontanus lib. 1. de sermone cap. 18.

DE PERVIGILIO VENERIS.

Pervigilium Veneris sive carmen trochaicum de vere, quod variorum notis illustratum Meursius parte 2. exerc. Critic. p. 143. Catullo; Jos. Scaliger, Q. Catulo Urbicario, cujus apud Juvenalem mentio; Senecæ Floro tribuit Barthius ad Claudian. pag. 147. edit. primæ & XVI. 6. Adversar. aliisque in locis; Lipsius Augustei ævi Poetæ; Salmasius & Menagius Poetæ mediæ ætatis Solino supparis, alii *Luxurio*, qui Carthagine floruit sub Trafimundo Vandalorum Rege, alii nescio cui *Floro* tribuunt. Idem carmen tum ex Lipsii recensione lib. 1. cap. 5. elect. cum ejus notis tum auctius ex MSto Claudii Salmasii exhibetur a Petro Scriverio in collectione variorum opusculorum, quæ *Baudii amores* inscripsit, Lugd. Bat. 1638. 8. additis notis P. Pithœi, Jani Doufæ F. Jo. Weitzii, Salmasii & Scriverii, in cujus postremis animadversionibus carmina nonnulla *Flori* & aliorum ex membranis Salmasii inferuntur. Paulus quoque Colomesius ad Gyraldi dialogos de Poetis p. 507. Josephi Scaligeri observationes in Pervigilium Veneris nactum se testatus est ex apographo Sarravii. Sed illarum editionem acerbus eximii viri obitus interceptit. Idem carmen emendatum cum notis subjicitur poematis Jo. Ludovici Praschii,

XXXVI

Norimb. 1666 12. Cum commentario *Andree Rivini* prodiit separatim Lipsi. 1645. 4. & cum Scriverii & aliorum notis ac Rivini commentario, Hagæ 1712. 8. addito Cupidine crucifixo Ausonii. Gallicam metaphrasin memorat Jo. Clericus Tom. 24. Bibl. Select. pag. 225. De Pervigilii vocabulo quo sacrum nocturnum innuitur, vide Petronium Burmanni pag. 72. Addam & hoc, quod Pervigilium Veneris, & Ausonii Cupidinem crucifixum Anglico translato carmine dedit Thomas Stanley Lond. 1651. *Florida sive Flori Poetae de qualitate vitæ* versus Trochaici, qui itidem cum Lipsii, Pithœi & Scriverii notis inter Baudii amores occurrunt.

DE MEDEA TRAGŒDIA.

Ex Burmanno.

Poema Medea, instar Tragœdiæ scriptum, & ex Centonibus Virgilianis conflatum, producimus ex vetusto Cod. Salmasiano, & Leidensi recentiore, Salmasiani libri apographo. Ejus initium usque ad v. 134. *Ramo frondente pendit*, edidit P. Scriverius sub titulo *Tragediæ Veteris* in Collectaneis veter. Tragicorum post Senecam pag. 187. ad pag. 190. ex iisdem membranis Salmasii, qui sæpe jactavit se habere antiquam Tragœdiam Medeam. Vide eum ad Capitolin. Macrin. cap. xi. & Trebell. Poll. Gallien. cap. 8. ubi ita laudat: *in Tragedia Medea, quam penes me scriptam in vetustissimis membranis habeo*. Sed in errorem adduxit viros eruditos, qui existimarunt eum possedisse deperditam Ovidii Medeam, quod & de Bilibaldo Pirkheimero traditum ita credebat Fabricius Vol. I. Bibliot. Latin. cap. 15. pag. 274. sed quod ipse correxit Vol. II. p. 380. Notum est Ovidianam Medeam memorari Quintiliano Lib. X. cap. I. ubi vide Patru mei notas pag. 912. & ad Lib. VIII. cap. 5. pag. 721. ubi & Salmasium & Scriverium erroris immunes facit, cum neuter Ovidio adtribuerit, sed Salmasius tantum notaverit penes se esse antiquam Tragœdiam Medeam in vetustissimis membranis, sed Ovidio tamen non adscripserit. Certe versus ille, quem ex Ovidii Medea altero loco adfert Quintilianus, *Servare potui, perdere an possim rogas?* in his legi non potest, quia di-

versi metri est, quem ex illo Virgilii in *Cicero* v. 275. desumptum esse Patruus meus putabat.

Ut me, si servare potes, ne perdere malis. ubi idem notavit Scaliger, & sic Barthius in *Adversariis*, & Delrius in notis ad Senec. Med. init. sed dubito an non adumbratus sit ex antiquiore poeta; veluti ex illo Aristophanis in *Nubib.* v. 1179.

Nūn ἔν ὅπως σώτης μ', ἐπεὶ κἀπώλετ' ας.

Nunc ergo me serves, quia & perdidisti. similiter ipse Ovidius Lib. IX. Met. 728.

— *si Di mihi parcere vellent,*

*Parcere debuerant, si non & perdere vel-
lent.*

quamquam versum istum adulterinum existimet Heinsius, & forte nota e Tragico vetustiore fuit sententia, ad quam etiam respexisse potuit Cicero pro *Planc.* cap. 36. in fine: *ut idem perditor Reipubl. nominarer, qui servator fuissim, neque dissimile illud Jasonis apud eundem Ovidium Epist. XII. 75.*

Perdere posse sat est, si quem juvet ipsa potestas.

Sed tibi servatus gloria major ero.

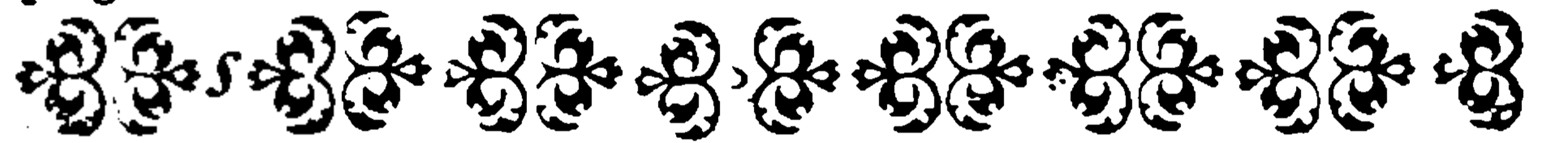
Ejusdem Medæ Ovidianæ meminerunt inter veteres Auctor de *Causis*. Corr. Eloq. cap. 12. *Nec ullus Asinii aut Messalæ liber tam illustris est, quam Medea Ovidii, aut Varii Thyestes, eamque scripsisse juvenem patet ex Lib. III. Amor. El. I. 29. & certus sum genuinum ex Medea Ovidiana versum haberi apud Senecam Suasor. III. Feror huc illuc ut plena Deo, licet tantum ex Tragœdia Ovidii, Medæ nomine non expresso, proferat. Gravius autem impegerunt viri eruditi, qui adfirmarunt de Ovidii Medea loqui Tertullianum de præscript. Hæret. cap. 39. quod falsum esse, & eodem in loco innui hanc ipsam, quam nunc primi integram publicamus, Medeam, e centonibus Virgilianis compositam, verumque ejus auctorem esse *Osidium* vel *Hosidium Getam*, qui cum Ovidio inter Getas exfulante confusus est, constabit, si ipsa Tertulliani verba adscribamus. Ita enim ille: *Vides hodie ex Virgilio fabulam in totum aliam componi, materia secundum versus, versibus secundum materiam concinnatis. Denique Hosidius Geta Medeam Tragœdiam ex Virgilio plenissime exsuxit, meus quidam propinquus ex eodem poeta inter cetera stili sui otia Pinacem Cebetis explicuit. Homero-Centones etiam vocari solent, qui de carminibus Homeri propria opera**

opera more centonario ex multis hinc inde compositis in unum sarciant corpus. Quæ ultima descriptis in Vocabulario suo Papiam, ubi de centonibus agit, supra notavi, nisi potius ea pro more compilaverit ex Isidoro Lib. I. Orig. c. 38. circa finem, ubi plane eadem occurrunt, & in fragmento MS. quod olim P. Danielis, deinde N. Heisii fuit, pari errore, quo apud Papiam, legitur *more centenario &c. in unum sarciant corpus; pro more centonario sarciantur.* Patet igitur Tertullianum memorare Medeam hanc Tragediam, e versibus Virgilianis artificio centonario concinnatam, ejusque auctorem esse Hosidium Getam, male cum Ovidio confusum, quia illius Tragediam Medeam extitisse olim noverant, sed quæ versibus Jambicis conscripta fuisse videtur, unde ridicule cæcutiit Delrius, qui initio Commentarii ad Senecæ Medeam scribit, *Tertullianum forte ad sententiam magis quam ad verba respexisse, dum Ovidii Medeam ex Virgilio centonem nuncupat,* neque sagacius rem egit Barthius, qui ad Claudian. p. 1160. conjicit illam Ovidii Tragediam versibus Virgilianis contextam a Tertulliano tradi, perperam quoque apud eundem Colomesius & alii emendarunt, *Ovidius Scythæ, vel Getam vocari crediderunt Nasonem, quia ipse Lib. IV. Ponticor. Epist. 13. 18. dicit:*

Carmina quæ faciam pene poeta Getes.

quæ certe viris eruditissimis non excidissent, si Tragediam hanc Medæ centonariam vidissent. An autem ille Osidius vel Hosidius Geta idem sit ac Cn. Hosidius Geta, qui sub Claudio Consul fuit cum L. Vagellio A. V. C. 800. & qui in Fastis Consul. Almelov. p. 119. atque Inscriptione insigni occurrit apud Reines. Cl. VII. n. XI. p. 475. & 476. quæ continet illud Sætum, cujus ad Tertull. d. l. meminit Rigaltius, sed quod emendatius existat in Inscriptionibus Donianis pag. 84. discernere vix possum, neque an ille sit, qui apud Dion. Cass. Lib. LX. cap. 20. pag. 678. Γυχιος ὁ Σιδιος male vocabatur, ut ibidem Rigaltius notat; nam recte Γυχιος Ουιδιος Γέτας edidit Reimarus, ut & corrigendum monuit Cuperus in Epist. ad la Croze p. 29. & an ad hunc vel patrem ejus referendus ille Ουιχιος Γέτας, cujus secundi Triumviratus meminit idem auctor Lib. XLVII. cap. 10. pag. 498. ubi quoque α in δ mutato ex correctione Fabricii edidit Reimarus Ουιδιος; vide etiam Lib. LX. cap. 9. pag. 947. ubi olim edebatur etiam Γυχιος ὁ Σιδιος. Et certe Hosidius ille Geta, Ter-

tulliano laudatus, ad inferiorem ætatem detruendus est, neque constare puto, id genus carminis centonarii jam Claudii tempore in usu fuisse, quod minime tam antiquum, neque facile aliud hac ipsa Medea, & Ausoniano Centone Nuptiali vetustius nobis superesse credo: neque credebat etiam Cuperus in Epistolis Gallicis Ep. VIII. pag. 23. & 24. qui Hosidium Getam, Medæ hujus auctorem, ad ætatem Tertulliani refert ex voce *hodie* in ejus loco: *Vides hodie ex Virgilio &c. & quia addit, meus quidam propinquus ex eodem poeta &c. Hosidius nempe.* Aliter tamen censet Fontanin. de Antiq. Hortæ Lib. II. pag. 205. ubi auctorem hujus Medæ facit antiquissimum præ cæteris, quorum centones Virgilianos habemus, Osidius Getam, qui sub Claudio I. vixit, & Tertulliano memoratur, atque inepte cum Ovidii Medea confunditur: quod pluribus se ostendisse dicit in Dissertationibus ineditis de Cornelio Gallo poeta, quas deinde inseruit Historiæ Literar. Aquilejensi, ubi vide cap. 2. p. 36. De aliis poetis antiquis qui *Medeam* Tragediam scripserunt, vide notata Patruo meo ad Ovid. II. Trist. v. 387. & de Statii Medea Gevart. Lect. Papin. pag. 15. Ennium quoque Medeam, ex Euripide expressam, conscripisse, notum est, quam *Medeam exsulem* inscriptam fuisse ex Nonio Marcello docet Victor. ad Cic. VII. ad Fam. Epist. 6. ne quid dicamus de Attii Medea, cujus fragmenta cum Euripideis egregie contulit Scaliger ad Varron. pag. 100.

ELEGIA

DE FORTUNÆ VICISSITUDINE.

Ex Burmanno.

Prolixam ineditam hanc Elegiam, quam inscripsi, DE FORTUNÆ VICISSITUDINE, poetæ minime quidem optimi, sed non penitus tamen absurdi, primus ex vetusto codice Ponticorum Ovidii, Colonix Agrippinæ a se comparato, cui in fine adscripta erat, in lucem produxit Barthius Lib. XL. Advers. cap. 18. qui judicat esse ingeniosi & disertissimi hominis fœtum, & continere sententias egregias, ac nulli bono scriptori pudendas. Sed nimio sæpe studio viri docti laudant & immodicè efferunt ea, quæ primi edunt: præsertim, si in sequioris ævi Scriptoribus assidui sue-

lo Virgilio in Ci-
Patruus meus pata-
is, ne perdere malis.
& sic Barthius in
a notis ad Senec. Med.
adumbratus sit ex an-
x illo Aristophanis in
t, ἐν τῷ κἀνάλειον.
quis & perdidisti.
b. IX. Met. 728.
re vellent,
non & perdere vel-
n adulterinum existi-
nota e Tragico vetu-
quam etiam respexisse
cap. 36. in fine: ut
ominaret, qui servator
e illud Jofonis apud
XII. 75.
si quem juvet ipsa po-
ria major ero.
iz meminerunt inter
Corr. Eloq. cap. 12.
fala liber tam illustris
aut Varii Thyestes,
a patet ex Lib. III.
tas sum genuinum ex
haberi apud Senecam
ut ut plena Deo, li-
Ovidii, Medæ no-
erat. Gravius autem
qui affirmarunt de O-
llianum de præscript.
illam esse, & eodem
t, quam nunc primi
Medeam, e centonibus
verumque ejus aucto-
tium Getam, qui cum
tante confusus est, con-
tini verba adscribamus.
die ex Virgilio fabulam
materiam secundum ver-
materiam concinnatis.
Medeam Tragediam ex
t, meus quidam pro-
ver cetera stili sui otis
Homero. Centones etiam
nibus Homeri propria
qtra

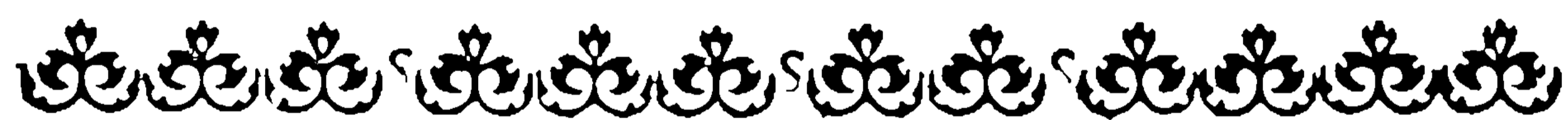
fuerint, facilius omnia sine discrimine admirantur, in quibus unus & alter eos adlicit panus purpureus, qui hic illic forte splendeat: quod præ ceteris Barthio perquam familiare est. Mihi adparent multa in hoc carmine non unius, sed variæ venæ, plurima languida & jejuna esse: alia vero, quæ poetam spirant supra mediocres positum: tam diverso enim colore efficta est, ut pene videatur non unum & eundem habere auctorem. Cel. etiam Oudendorpius existimabat, multorum hominum versus esse de variis rebus hinc inde excerptos quasi in Adversaria, & deinde congestos in unum carmen, quod quam plurimis vitiis & ineptiis scater, & sensu idoneo passim destitutum est. Quia tamen multis malis versibus nonnulli homini immixti sunt, & elegantes atque egregiæ inferuntur sententiæ, locum ei inter hæc concessi, quamquam multum curæ huic Elegiæ impendere, vix operæ pretium fuerit.

DE VITA P. VIRGILII A FOCA GRAMMATICO DESCRIPTA.

Ex Burmanno.

Vita P. Virgilii ex Foca Grammatico apud Scalig. Catalect. p. 135. & seqq. & in plerisque vetustioribus Virgilianorum Catalectorum editionibus: in veteri codice, quo usus est Scaliger, titulus erat, VITA VIRGILII A FOCA GRAMMATICO URBIS ROMÆ VERSIBUS EDITA. in codice Sriverii additur A FOCA GRAMMATICO URBIS ROMÆ PERSPICACISSIMO ET CLARISSIMO. Recte vero Vossius de Hist. Lat. Lib. III. cap. XI. p. 817. iudicat *versus hos non tam poetæ esse, quam quales esse Grammaticorum solent.* Illorum enim Musa nil nisi ingenuum & liberale spirat, horum vero artificium illepidum, plebejum, ac plenum rursus & infictiarum.

ELEGIA DE SPE.

Ex Burmanno.

Incerti inscribit Pithæus Lib. I. p. 37. DE SPE PER EXEMPLA Scaliger Lib. I. Catal. pag. 232. in schedis Scaligeri, DE SPE QUÆRITUR PER EXEMPLA, quomodo & vetus Vossii codex, quem eundem puto ac codicem il-

lum, ex quo Scaliger in schedis suis vetera descripsit Epigrammata. Emendatur egregia hæc optimi poetæ Elegia a Scioppio Lib. V. Susp. Lect. cap. 25. Pentadio eam adscribebat Barthius Lib. XVII. Advers. 3. & Lib. XXIII. c. 17. sed videtur melioris ævi esse, quam ut Pentadium auctorem habeat. Veteri poetæ tribuit Scaliger in notis ad Tibull. Lib. II. El. 7. init. cuius versus elegantissimi materiam huic carmini suppeditarunt. Ita enim Tibullus:

*Finirent multi leto mala: credula vitam
Spes fovet, & melius cras fore, semper
ait.*

*Spes alit agricolas: spes sulcis reddit aratis
Semina, quæ magno frenore reddat ager.
Hæc laqueo volucres, hæc captat arundine pi-
sces,*

*Quum tenues bamos abdidit ante cibus.
Spes etiam valida solatur compede victum,
Crura sonant ferro, sed canit inter opus.
Spes facilem Nemefin spondet mihi, sed ne-
gat illa.*

*Hei mihi! ne vincas, dura puella, Deam.
cum quibus confer illa Ovidii Lib. I. ex Pont.
Ep. 6. 29. & seq. ubi de Spe:*

*Hæc Dea, cum fugerent sceleratas Numina
terras,*

In Dis invisâ sola remansit humo.

*Hæc facit, ut vivat victus quoque compede
fossor,*

Liberaque a ferro cura futura putat.

*Hæc facit, ut, videat cum terras undique
nullas,*

*Naufragus in mediis brachia jactet aquis.
Sæpe aliquem sollers medicorum cura reli-
quit;*

Nec spes huic vena deficiente cadit.

Carcere dicuntur clausi sperare salutem,

Atque aliquis pendens in cruce vota facit.

*Hæc Dea quam multos laqueo sua colla li-
gantes*

Non est proposita passa perire nece.

*Me quoque conantem gladio finire dolorem
Arcuit, injecta continuitque manu.*

ubi vide Micylum. Quæ duo loca ideo adscripsi, quia certus sum, auctorem hujus Elegiæ ex utroque sibi argumentum imitatione optima desumpsisse, ut ex comparatione manifestum erit. Edidit etiam hanc Elegiam Christius in Excurs. ad Villaticum p. 335 & confer cum his Epigrammata εἰς ἐλπίδας in Antholog. Gr. Lib.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

tionis ratio requirebat. In Divionensibus non reperi, primos quatuor versus profert Salmaf. ad Histor. Aug. p. 462. ubi vetustum Centonem vocat, qui totam in tabula calculis testis et ludendi rationem luculentissime & elegantissime exponit: iisdemque Salmasii verbis hunc Centonem laudat Sauterius in Palamede cap. XXIII. p. 75. quem an ipse habuerit aut viderit, dubito: licet præcedentia Epigrammata, quæ de Tabula & Alea agunt, ex Scriveriano apographo produxerit cap. XV. pag. 40. & 41. Salmasius autem v. 7. 50. 51. 55. & 57. adfert ibid. p. 470. ex quo lacera tantum ista quinque fragmenta edidit Almelovent. pag. 16.

CARMEN DIDO ÆNEÆ.

Ex Burmanno.

EX Schedis Divionens. Salmaf. & Cod. Leidensi primi producimus. Conferendum est totum hoc carmen cum eximia Didonis querela ad Æneam apud Virg. IX. Æn. 304. & seqq. usque ad v. 330. & a v. 365. & seqq. ad v. 387. quam pulcherrime imitatum fuisse Ovidium in querela Scyllæ ad Minoem bene observavit Fredericus Ranaldus apud Ciosan. ad Lib. VIII. Met. v. 108. quibus adjungenda est egregia Ariadnes exostulatio ad Theseum apud Catullum Epithalamio Pelei & Thetidos a v. 32.

*Siccine me patriis abductam, perfide, ab
oris & seqq.*

quorum tamen incomparabili divitis ingenii fecunditati, & admirando aureæ ætatis artificio si quis conferre aut æquare vellet fœtum hunc decrepantis ævi, geniique ad veterum elegantias non adsurgentis, næ ille pro Junone nubem, aut pro integra ac floridæ juventutis virgine emeritam & effœtam anum amplecti mallet. Sed vel ideo hæc proferenda, ut hac etiam in arte constet,

Quantum ævi longinqua valet mutare vetustas.

CARMEN VERBA ACHILLIS IN PARTHENONA, DUM TUBAM DIOMEDIS AUDISSET.

Ex Burmanno.

VERBA Achillis in parthenona: sic optime legebat Celeb. Dorvilius, cum in Schedis Salmaf. Divionens. & Codice Leidensi scribatur in PARTE NONA. Intellige autem Παρθενῶνα, gynæceum Lycomedis, quæ certissima emendatio est, firmaturque ex Scholiaste Homeri ad Iliad. A. 131. Ἐνείδης γὰρ παρὰ πάντας τὰς ἥρωας Ἀχιλλεύς, καὶ γυναικοπρόσωπος, ὡς καὶ ἐν τῷ Λυκομήδης Παρθενῶνε ἀγνοηθῆναι ὅτι εἴη ἀνὴρ. Ita apud Tzetz. Chiliad. v. Hist. 16. pag. 78. legitur carmen cum hoc titulo, περὶ Ἀχιλλέως, τῆ ἐν τῷ Λυκομήδης Παρθενῶνι. Vide Nicephori Basilacæ Narrationes a Leone Allatio editas inter Excerpta Rhetorum cap. 1. de Achille pag. 137. quo toto capite hoc carmen illustratur. Alia dabit Meursius ad Lycophr. v. 276. Carmen hoc, licet non aureæ illius & probatissimæ ætatis, sed poetæ Scholastici sit, merebatur tamen, ut in lucem a nobis protraheretur. Conferendum est cum Statii Achilleidos Lib. II. ubi Theris oratione sua Achillem adloquitur & persuadet; ut femineo habitu indutus sexum celaret: sed deinde se prodit Achilles, & in turba mulierum, in Scyro insula diem festum celebrantium, præsertim coram Deidamia, qua ardebat, simulatum femineum habitum deponit & virum denuo exserit. In Divionensibus autem legebatur hoc carmen post Exercitationes Scholasticas eodem metro ad rhemata Virgiliana compositas a Rufino & Coronato, ut inscriptio præ se fert, sed an hoc ejusdem sit auctoris, nescio dijudicare. Certe ad hunc locum illud referre malui, cetera etiam in hac Epigrammatum & Poematium antiquorum Collectione deinde exhibiturus.

DE HIPPODAMIA

CARMEN

Ex Burmanno.

HÆc & sequentia carmina, ut & ea, quæ alibi in hac Catalectorum Sylloge proferuntur, ex centonibus Virgilianis consuta, quamquam delicato & melioris ævi dapibus adueto palato vix placitura, ideo a nobis eduntur, ne quid ex vetustissimi Codicis Salmasiani aliarumque Schedarum Excerptis supprimamus, sed bona fide exhibeamus, quæcumque in illis exstabant, quæ licet inter inferioris seculi Exercitationes scholasticas referenda sint, hic & illic tamen probatas a viris eruditis in poeta principe lectiones auctoritate harum schedarum MSS. confirmare possunt: in quibus vitiosissima ubique erat scriptura, non sine tædio inquirendorum hemistichiorum e Virgilio castigata. Ceterum ejusmodi poemata, artificiosa magis quam elegantia, ex Centonibus Virgilii aut Homeri contexta, sequioris ævi poetis frequentia fuerunt, nam antiquiora Ausonii Centone Nuptiali non habemus, qui in præfatione, isti opusculo præfixa, optime hoc genus carminis descripsit; ut de Probæ Falconiæ aliorumque Centonibus, ab H. Stephano in unum collectis, nihil dicamus, de quibus differendi otium fecit Fontanin. de Antiq. Hortæ Lib. II. cap. 5. Unicum addam Papiæ locum in Vocabulario hac occasione emendandum, quia corrupte circumfertur: ita enim ille, *Centones apud Grammaticos dici solent, qui carminibus Homeri seu Virgilii ad propria more centenario ex multis hinc inde compositis in unum sartiuntur corpus ad facultatem uniuscujusque materiæ.* sic habetur in utraque edit. Venet. 1485. & 1496. sed legendum esse, *qui carminibus Homeri seu Virgilii propria opera, more centenario, ex multis hinc inde compositis in unum sartiuntur corpus,* patebit ex loco Tertuliani, ex quo ista ad verbum more centenario descripta sunt, de præscript. Hæret. cap. 39. quem adfert Patruus meus ad Petron. cap. 45. ubi de centonariis.

ALCESTA.

CARMEN

Ex Burmanno.

Inuit Admetum, qui ab Apolline aprum & leonem currui junctos accepit, quibus Alcestim avexit, quam pater Pelias addixerat e procis illi, qui feras bestias ad currum junxisset. Hinc enim pendet carminis hujus intellectus usque ad v. 44. Vide Apollodor. Lib. I. Biblioth. pag. 40. Hygin. fab. 50. & Fulgent. Lib. I. Mythol. cap. 27. ubi in fine etiam *Alcesta* occurrit pro *Alcestis*, qualia exempla larga manu congeffit Munckerus Dissert. de Hygin. pag. 10. & seq. & ad Poet. Astron. cap. XII. Altera carminis hujus parte a v. 45. ad finem, describitur id quod addit Hyginus fab. 51. de Admeto: *Illud ab Apolline accepit, ut pro se alius voluntarie moreretur. Pro quo quum neque pater, neque mater mori voluissent, uxor se Alcestis obtulit, & pro eo vicaria morte interiit, quam postea Hercules ab inferis revocavit.* Vide Apollodor. Lib. I. Biblioth. p. 41. licet paullo aliter narret Paphatus p. 100. & 102. ed. Tollii.

CARMEN DE PONDERIBUS ET MENSURIS.

DE ponderibus & mensuris Libellus hexametro itidem carmine cum Celso & Sereno Samonico sapius editus, quem nonnulli Renio Favino, alii Q. Rhemio Fannio Palæmoni, plures Prisciano tribuunt. Recusus cum *Elie Vineti* notis Parisiis 1565. 8. & T. XI. thesauri Antiquitatum Romanarum Græviani p. 1693. seq. cum notis vero *Rob. Constantini* exstat ad calcem Celsi ac Sereni, Lugdun. 1566. 8.

DE PANEGYRICO AD CALPURNIUM PISONEM.

MAnnaei Lucani Panegyricum Carmen ad Calpurnium Pisonem, quod Virgilio vel Ovidio contra temporum rationem adscriptum a quibusdam, rectius Lucano ex auctoritate MSti Codicis vindicavit Josephus Scaliger & Hadc. Junius, a quo emendatum est lib. VI. cap. 1. Animadvers. Equidem Tho. Dempsterus ad Rosinum p. 99. objicit, quod v. 241. seq. paupertatem suam auctor carminis deflet, Lucanum vero marmoreis in hortis jacere scripsit Juvenalis Sat. VII. 79. Possit forte responderi, divitiis, quarum Tacitus quoque meminit, auctum demum esse Lucanum Pisonis, Neronisque beneficio, post carmen hoc scriptum, quo admodum adolescens se Pisoni commendat:

Est mihi, crede, meis animus constantior annis.

Quamvis nunc juvenile decus mihi pingere malas

Cæperit, & nondum vicesima venerit ætas.
Verum [a] humilis quoque domus objicitur, quæ Lucano quadrare minus videtur.

--- superest animosa voluntas,

Ipsaque nescio quid mens excellentius audet.

Tu nanti protende manum, tu, Piso, latentem

Exferet nos humilis domus & sincera parentum,

Sed tenuis fortuna sua caligine celat.

Igitur adhuc duxerim de auctore dubitandum, præcipue cum Inscriptio ipsa, quam Scaliger reperit, hoc jubere videatur; fuit enim hæc: *Lucani catalecton de laude Pisonis. De Carmine ad Pisonem* adeundus etiam Barthius ad Statium Tom. 1. p. 254. ad 456. ubi non dubitat illud ad Papinium tanquam auctorem referre: & lib. XLIX. Adversar. c. 7. ubi ἀτέλειστον ad nos pervenisse, & in libros aliquot ab auctore fuisse tributum putat, cultum alioquin & eruditum.

[a] Vide Nic. Antonii Bibl. Veterem Hispanam p. 47. & Illustris Viri Gisberti Cuperi Observationes lib. III. c. 1.

CATONIS DISTICHA.

Dionysii Catonis [b] *Disticha de moribus ad filium in quatuor libros distincta*, quibus parvulos olim initiari solitos testatur Jo. Sarisberienlis lib. 7. Policratici c. 9. *ut virtutis instructio, & usus teneris ebibitus animis non facile aboleretur.* Laudat etiam Isidorus in glossis, voce *officiperda*, Hincmarus Remen. tom. 2. p. 476. & Gaufrerus in poetria nova: *Ethnicus unde Cato, nemo sine crimine vivit.* Quæ ætate scripta sint, tam est incertum, quam constat elegantia, utilia, & Valentiniani Imperatoribus antiquiora esse, inferiora autem ætate Lucani Poetæ. Jam enim laudantur a Vindiciano Medico in Epistola ad Valentinianum Imp. Vicissim in limine libri secundi horum distichorum legendi commendantur præter Virgilium, Macrum, & Nasonem etiam Lucanus. Hinc Catoni (c) vel Censorio, vel Uticensi nemo nisi temere adscripserit, nam quod a Gellio lib. XI. cap. 2. laudatur *M. Catonis Carmen de moribus*, ab illis distichis plane fuit diversum, ut ex iis, quæ inde adducit idem Gellius, apparet. Neque validis argumentis nituntur, qui *Senecæ* inscribunt. *Ausonii* (d) autem esse nequeunt, cum *Ethnicus* (e) ista scripserit, *Ausonius* vero Christi saceris fuerit initiatus. *Octavianum* nescio quem auctorem facit Goldæstus notis ad paræneticos Veteres p. 104. & alibi. Catonis non esse, singulari diff. an: 1635. probatum dedit Boxhor.

[b] Alii horum distichorum auctorem faciunt nescio quem Octavianum, Tulliumve ad fidem Christianam conversum, vel Joannem Clothomium, quorum nomina haud magna apud me est auctoritas. Vide Jo. Saubertum libro de sacrificiis cap. 1. & Casp. Sagittarium in vita Catonis p. 106 seq.

[c] Vignol. Marvillius T. 1. Misc. Historico litterar. p. 56.

[d] Ausonio tribuunt Jo. Baptista Pius in præf. ad Euripidem, Guil. Canterus, Popma, & alii, quos refellit Scaliger II. 32. lectionum Ausonian. Sub Ausonii nomine prodierunt etiam Rostoch. 1572. 8.

[e] Qui Christiani esse Scriptoris arbitrantur, (ut Bonifacius XV. 8. Hist. ludicræ), eos toto errare caelo vere pronuntiavit Jos. Scaliger in Lect. Ausonianis & Gerb. Vossius notis ad Vellejum Paterculum, quorum

ISTICHA

Disticha de moribus et
libros distincta, quibus
tas testatur Jo. Sarras-
ici c. 9. ut virtutis in-
hibitis animis non sa-
ciam Isidorus in glos-
nemasus Remen. tom.
in poezia nova: Ebi-
e crimine vivit. Qua
est incertum, quam
& Valentiniani Imp.
se, inferiora autem z-
am enim laudantur a
Epistola ad Valentinia-
limine libri secundi ho-
commendantur prater
& Nasonem etiam Lu-
(.) vel Censorio, vel
ere adscripserit, nam
cap. 2. laudatur M.
us, ab illis distichis
ex iis, quæ inde ad-
ret. Neque validis ar-
senze inscribant. Au-
veunt, cum Ethnicus
nius vero Christi sa-
lvanum nescio quem
parzeticos
is non esse,

n auctorem faciat nescio
e ad fidem Christianam
hominem, quorum nomi-
si accedat. Vide Jo.
cap. 1. & Casp. Sagie-
26 seq
2. Misc. Historico lre-
Epistola Pios in p. et ad
opra, & alii, quos re-
m Antonian. Sub Auto-
Rossch. 172. 8.
poris arbitrarur, (m
z), eos toto errore ez-
ge in Lect. Antonianis
lequa Paterculom, quo-
rum

hornius, cujus ipse meminit in Epistola ad Ja-
num Bodec. Benningium data Kal. Jan. 1636.
(p. 69. Epistolar. edit. Lipsiens.], Fortassis ve-
ritati proxima Gerh. Jo. Vossii conjectura est,
Catonis nomen Distichis præfixum esse ab ar-
gumento, quod tractant, non ab auctore, cu-
jus non minus nomen, quam ætas nos fugiat.
Confer Aug. Buchnerum part. 3. Orat. 5. &
6. Qui Catonis nomen ab argumento præfixum
volunt, possunt exemplo uti, quod sic Marti-
nus Ravalus an. 1536. latine & Gallice edi-
dit Catonem Principum, cujus meminit Fran-
ciscus a Cruce Bibl. Gall. pag. 316. Sic sen-
tentiz monostichæ Marbodei Redonensis pag.
1634. Opp. inscribuntur: *Proverbia Catonis
Philosophi*. Editio (f) horum distichorum,
quæ Erasmus pridem scholiis illustravit, præ-
stantissima est, quam cum Græcis Metaphra-
sis Maximi Planudis, Jos. Scaligeri, Matthæi
Zuberi [g] & Jo. Mylii, Germanica [h] ve-

rum iste animadversiones etiam in Catonis Disticha
promisit. Argumentum autem quo Boxhornius in
Quart. XIV. Romana p. 78. illa Scriptori Christiano
vindicare contendit, quod nempe cæde victimarum sa-
cra facere Deo vetant, nimis ludicrum est, cum idem
Pythagoricis quoque, & innumeris aliis visum fuerit
Ethnicis. At homo Christianus non scripsisset: *Thu-
ro Deum placet. Et: Stultitia est morte alterius sperare
salutem.*

(f) Editionem Augustanam A. 1485. Argentinem-
sem A. 1487. cum commentar. Roberti de Evromod-
io, Norimbergensem An. 1494. Venetam 1495. &
Lugdunensem cum moralizatione Philippi a Pergamo
A. 1497. memorat Beughemius in incunabulis typo-
graphiæ. Catonis disticha prodierunt inter auctores o-
cto morales Lugd. 1507. fol. & 1520. forma quarta
majore. Jo. Mylii Cato Græcolatinus Lipsiæ 1588. 8.
Catonis disticha cum commentario Erasmi, P. Syri-
mimi, & septem Sapientum sententiæ, Institutio ho-
minis Christiani, Isocrates ad Demonicum, Rod. A-
gricola interprete, Epicteti enchiridion ex versione Po-
litiani, & Plutarchus de odio, & invidia ex versio-
ne Erasmi, Lips. 1517. 4. & Francof. ad Oderam 8.
Catonis disticha cum aliis edita Aboz 1669. & 1685,
8. curante Joanne Gezelio.

(g) Hæc Græca Zuberi Metaphrasis exstat quoque
in editione Hanoviensi An. 1619. 8. in qua præterea
adjuncta sunt disticha itidem moralia perquam elegan-
tia Michaelis Verini Minoricensis Hispani abstinentis-
simi juvenis, quæ lucem viderant Moguntiz A. 1536.
8. Lugd. 1547. &c. Vide de hoc Verino Vossium lib.
2. de arte Grammatica c. ult. & Colomesium Bibl.
selectæ p. 164. Verinum Pocciantus p. 166. de Scri-
ptor. Florent. docet Florentinum fuisse. Ejus disticha
moralia viderunt lucem primum Florentiæ An. 1487.
quo ipso ille diem obiit. Zuberum acriter perstringit
Reinesius Epist. ad Nesteros p. 36.

(h) Ante Opitium, cujus Metaphrasis prodiit Ura-
tis-

ro Martini Opitii, curis secundis adornavit
Christianus Daenius, qui Opitii etiam notis
suas addidit, plurimorumque veterum ac recen-
tiorum testimonia de hoc opusculo præfixit,
Cygnez 1672. 8.

RUFFINI VERSUS DE COMPOSI-
TIONE ET METRIS ORATO-
RUM.

Ruffini versus de compositione & metris
Oratorum, & de eodem argumento vario-
rum auctorum loca ab eodem collecta inter Gram-
maticos veteres Putschii pag. 312. & 321.
Apud Latinos ait pag. 318. de numeris O-
ratoriis scripsisse Ciceronem, Victorinum, Eu-
sebius, Terentianum, Varronem, Probum,
Charisium, Diomedem, Quintilianum, Dona-
tum, Victorem, Servium. Apud Græcos Thra-
symachum; Naucratem, Gorgiam, Ephorum,
Isocratem, Theodectem, Aristotelem, Theo-
dorum Byzantinum, Theophrastum, Hiero-
nymum.

M O R E T U M.

Moretum, quod Virgilio ipsi adscribere a-
liqui cum H. Vossio non dubitant, &
f 2 Par-

tislav. 1628. 8. Germanicis rhythmis reddiderat Abra-
ham Morterius a Wissenburg. Francof. 1590. 8. Post
Opitium Germanicis versibus Melchior. Dietericus Pro-
copius in collectione vernacula selectorum carminum
Moralium p. 73. Francof. & Lipsiæ 1720. 8. Galli-
cis versibus transtulit Maturinus Corderius, qui dica-
vit Rob. Stephano, & Loifellus; item Petrus Gro-
snerius Paris. 1543. *Les mots dorés du sage Caton*. Pi-
bracius quoque in tetrastichis suis Gallice edidit Cato-
nis hujus legit vestigia. Benedicti Burg Archidiaconi
Colchestriensis *Anglica* ex Gallico metaphrasis excusa
Westmonasterii 1487. fol. memoratur a Michaele
Maittaire in annalibus typographiæ pag. 172. Nes-
cio diversa ne ab hac quam in Codice membrana-
ceo MS. servasse accepi Joannem Morum Episcopum
Eliensem.

XLIV

Parthenium Nicænum poetam Græcum in illo imitatum esse observant. Sub *Suevii* nomine laudat Salmasius in Solin. *A. Septimio Severo* post Scaligerum, Barthium, aliosque tribuit Jo. Weirzius, qui notis illustravit Francof. 1642. 8. ad calcem Copæ. Græca Metaphrasis Jos. Scaligeri inter ejus Poëmata occurrit, ab auctore oblata Petro Ronsardo A. 1563. *Moretum* idyllium *Suevii* Poëtæ, quem virum longe doctissimum vocat, & versiculos quosdam ex eo affert Macrobius lib. 2. Saturnal. cap. 9. emendatos a Salmasio ad Solin. pag. 598. edit. Paris. diversum est a Moreto, quod poema legitur inter Virgiliti Catalecta, quodque Scaliger tribuit *A. Septimio Sereno* Poëtæ Falisco, qui Vespasianorum ætate vixit, & a Terentiano subinde laudatur auctor *ruris opusculorum*. De illo videndus Sirmondus ad Sidonii Epistolam carmini XIV. præmissam T. I. Opp. pag. 1249. Jo. Ruellii scholia viderunt lucem Paris. 1542. 8. apud Simonem Colineum. *Simylum* in Moreto allegat Casaubonus p. 162. ad Theophrasti characteres.

VESPÆ JUDICIUM COCI ET PISTORIS

Carmen.

Vespæ, quem versificatorem non illepidum laudat Barthius lib. 51. Advers. cap. 7.

10. 13. ubi loca quædam illius illustrat, carmen de Judicio Coci & Pistoris de primatu inter se contendentium Judice Vulcano refertur a Pithæo inter Epigrammata & Poëmata vetera.

LAUDES HERCULIS

Carmen.

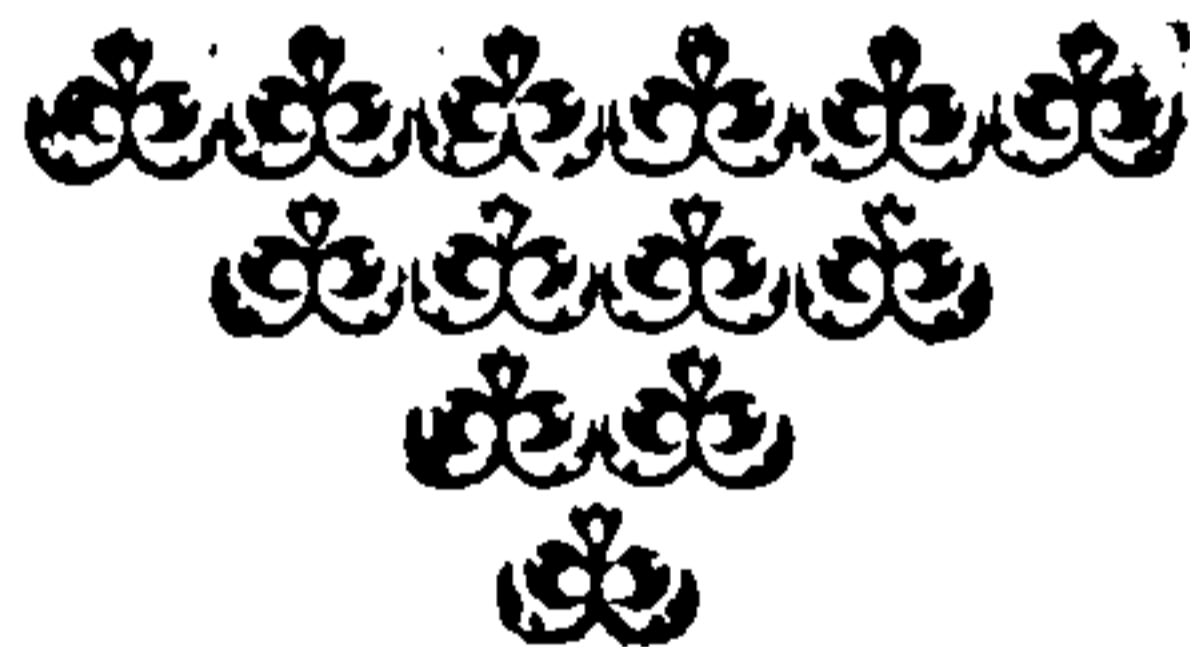
Carmen Laudes Herculis continens ignoti auctoris post Poëmata Claudiani edita solet.

METAPHRASIS PERIEGESEOS DIONYSIANÆ.

Carmen.

Metaphrasis Periegeos Dionysianæ auctorem alii Priscianum Grammaticum, alii Rhemnum Palæmonem, nescio quem Priscianum Favonium facit Barthius ad Claudianum pag. 87. 128. Edita est ab eodem Pithæo.

PROLEGOMENA

PARTIS TERTIÆ

Ethnicos Poetas minimos complectentis.

DE LIVIO ANDRONICO.

Ex Giraldo.

Primus inter Latinos scenæ poetas fuit, qui, ut Cicero & Gellius scribunt, apud Romanos primus fabulam docuit, Q. Claudio Cethego Appii Cæci filio, & M. Sempronio Tuditano Coss. anno ipso antequam natus est Ennius. Attamen de Livii tempore ac annorum numero controversia est inter scriptores: scripsit autem varia poemata, ut puta Epos, composuit hymnos in Deos, scripsit & Odysseam. Sane Livius cum prius servus esset, Andronicus vocabatur: donatus libertate, Andronicus ex nomine cognomen factus est: Ἀνδρόνικος enim Græca est dictio. Fuit & alter Andronicus poeta tempore Juliani Cæsaris Imperatoris, qui, ut Marcellinus scribit, studiis liberalibus & carminum splendore notus, nihilominus accusatus & in iudicium deductus, cum secura & intrepida mente nullisque suspitionibus urgeretur, purgando se semper objecta diluendo fidentius, absolutus est. Fuit & Andronicus grammaticus celebris, qui Syrus cum esset, Romæ docuit, dein Cumis agens in otio vixit.

DE Q. ENNIO.

QEnnii, patria Rudii (i) e Calabria, Poetæ eximii, quamquam temporum

(i) Patriam Ennii plerique viri docti habent Rudiam

vicio admodum hirsuti, sed quem eruditio, ut cum Catone loquar, in maximum decus, atque in excellentissimam claritudinem sublimavit; Scipioni Africano perdilectus, cujus

*Havebat doctus lateri, castrisque solebat
Omnibus in medias Ennius ire tubas.*

Natus est an. urbis 513. G. Claudio Centhone, & M. Sempronio Tuditano Coss. Vide Pontacum ad Eusebii Chron. pag. 459. & de Ennii patria p. 468. Generis quoque nobilitate efferre se Ennius potuit, quod a Messapo Rege repetebat, unde ποιητής ὁ Μεττάπιος dicitur Æliano apud Svidam in Ἐννίος. Vide Neocorum ad Svidam Tom. 1. pag. 747. & Henningi Forelli diatribam de Ennio, editam Upsaliæ 1707. 8. Obiit septuagesimo ætatis anno, Urbis DLXXXV. Fragmenta ejus dispersa, in unum velut corpus redigere in animo habuit Lud. Vives ad cap. 21. libri 2. Augustini de Civitate Dei. Susceptus hic labor postea a Stephanis duobus non infeliciter, & quod ad *Tragedias* attinet, a Martino Delrione, & Petro Scriverio. Ex XVIII. *Annalium libris* (k) Hexametro carmine historiam Romanam olim

am propter Tarentum, de qua Christophorus Cellarius T. 1. notitiæ Orbis p. 901. At Dominicus de Angelis in diff. Italice edita de patria Ennii Rom. 1701. 8. Rudiz hoc tribuit alteri, quæ duobus Aletio milibus distat.

(k) Annales Ennii in libros dispescuit Quintus Varogontejus, ut colligas e Suetonio c. 2. de Grammaticis, ad quem locum Casaubonus e Gellii XII. 5. observat, Annales istos solitos ad populum legi in teatro, quique id facerent, dictos Enniastas. Male XL. liber a quibusdam Festi Codd. memoratur, neque enim plures scripsit quam XVIII. De tempore, quod singulis *Annalium libris* Ennius fuit complexus, videndus Merula p. 54. 55. Primum Hexametros Latinos composuisse Ennium notat pag. 93. & 599. ex Diomede.

olim complexis, aliisque Ennii scriptis (1) quæ reperire potuit majore studio collegit, digessit, commentarioque pererudito illustravit Hieron. Columna politissimi vir ingenii, & nobilis Romanus, ad Joannem Filium, (m) Neapoli 1590. 4. Hunc secutus Paulus Merula Ennianorum Annalium fragmenta & ipse diligentissime collegit, cumque suis animadversionibus vulgavit Lugd. Bat. 1595. 4. Columnæ editionem, quæ rarissima fuerat, nitide recudi curavit typographus insignis H. Vvetsenius Amst. 1707. 4. recensente Francisco Hesselio (n) qui eruditorum Virorum emendationes undique conquistas, & ad tragædiarum fragmenta notas Vossii, Delrionisque opiniones, & denique fragmenta Annalium e Merulæ collectione (omissis ejus animadversionibus) adjunxit. Illam Merulæ collectionem Italice vertit Bernardus Philippinus, inter cujus opuscula Romæ An. 1659. 8. edita habentur etiam Ennii versus, quos imitatus est Virgilius, collati cum Maronis versibus a p. 724. 757. Fallitur autem Campanella, qui pag. 189. de libris propriis ait fragmenta Ennii fraudem subolere. Ennium passim laudat Cicero, & Vitruvio IX. 3. *judice quicumque litterarum jucunditatibus instructas habent mentes, non possunt non in suis pectoribus dedicatum habere si-*

(1) Cetera scripta Ennii sunt: Phagetica, Epigrammata, Scipio, Epicharmus, Asotus, & alix Satyræ, Protrepicus, & Præcepta. Tum Tragædiæ Achilles, Ajax, Alcestis, Alcæon, Alexander, Andromache, Andromeda, Athamas, Cresphontes, Cressæ, Dulorestes, Erechtheus, Eumenides, Hæctoris Iustra, Hecuba, Iliona, sive Polydorus, Iphigenia, Medea, Melanippe, Nemea, Phœnix, Telamon, Telephus, Thyestes. Comædiæ vero: Amphithraso, Ambriacia, Pancratiastes. Denique Evemerus, sive sacra Historia Evemerii, foito sermone conversa. De Satyris Ennii videndus Casaubonus lect. 2. de Satyrica poeti cap. 2.

(m) Neapolitana fragmentorum Ennii editio cum MSs Joannis Gravii adnotationibus fuit apud Joannem Morum, Episcopum Eliensem. Hieronymus Columna, cui Neapolitana illa editio debetur, Dausquejo in notis ad Silium p. 267. appellatur *Italiæ decus, a cujus ditissimis commentariis latrunculi manum non abstinerunt.*

(n) V. C. Franciscus Hesselius Eloquentiæ, & historiæ in Athenis Roterod. Professor, cui Vihium sequestrum novis curis expoliturum, curasque in Gruterianum Veterum inscriptionum corpus impensas debemus, novæ suæ atque elegantissimæ fragmentorum Ennii editioni etiam indicem omnium vocabulorum adjunxit.

cuti Deorum, sic & Ennii Poetæ simulacrum;
De Ennio, quem alterum Homerum vocabat Horatius, ita Josephus Scaliger in Scaligeranis p. 136. *Ennius Poeta antiquus magnifico ingenio. Utinam hunc haberemus integrum, & amississimus Lucanum, Statium; Silium, Italicum, & tous ces garçons la.* Fuit & alter Ennius junior, qui de literis syllabisque, item de metris, & de augurandi disciplina scripsit. Sueton. cap. 1. de Grammaticis. Vide & Paulum Merulam ad Ennii vetustioris fragmenta pag. 239.

D E O D E M

Ex Giraldo.

Quintus Ennius, ut Lucretius cecinit,
... *Primus amæno*
Detulit ex Helicone perenni fronde coronam.
Quam ferme quoque sententiam & Silius Italicus suo carmine retulit. Trigesima vero sexta supra centesimam Olympiadem, hoc est, Prioris Scipionis tempore floruit, sub quo etiam stipendia meruisse traditur, ita Claudiano poeta scribente:

*Hærebat doctus lateri; castrisque solebat
Omnibus in medias Ennius ire tubas.*

Fuit vero Romam deductus ex Sardinia insula a M. Catone quæstore ex Africa decedente, ut scribit Probus Æmilius in Catonis vita, quæ falso a quibusdam Cornelio Nepoti adscribitur. Meruisse & cum Q. Fulvio Nobiliore, cum is a senatu contra Ætolos imperator missus est; testis est ante alios M. Cicero: a M. vero Fulvii filio civitate donatus, ea tempestate, qua III. Vir coloniam deduxit. Ennii quidem patria Rudia, quod Calabriae oppidum est, ut Mela Pomponius & Plinius scribunt, & poeta Silius canit. Rhodias vero & Græcam urbem nuncupat Strabo. Hinc, puto, ab Ausonio Rudinus dicitur, & Rudius a M. Tullio, pro Archia, si fidis codicibus stamus: Eutropius tamen historicus, & Hieronymus in Chronico ex Eusebio, Tarentinum illum his verbis faciunt: Q. Ennius, ajunt, Poeta. Tarenti nascitur, qui a Catone quæstore Romam tralatus, habitavit in monte Aventino, parco admodum sumptu contentus & unius ancillæ ministerio. Sed enim de hac Ennii ancilla, ut puto, & Cicero in secundo de Oratore, cum de ridiculis agit, mentionem facit. Cum enim, inquit, Scipio Nasica ad poetam En-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

XLVIII

m. ne, quod a se scriptum est de bello Punico. Quia in re nec illud est omittendum, quod cum esset unicum volumen Nævii, Octavius Lampadio Grammaticus excellens divisit illud in VII. libros, ut alibi diligenter exposuimus. Prisci enim Grammatici consueverunt pro iudicio suo, atque eruditione, omnium scriptorum opera per censere, auctoresque ipsos aut numero eximere, aut in ordinem redigere. Scripsit Nævius præter Punicum bellum Comœdias ac Tragœdias stylo in primis erudito & gravi, ut veteres testantur. Comœdias aliquot exemplo Græcorum composuit probris atque maledicentia plenas, in quibus Romanæ civitatis Principes acriter est insectatus: ut qui Metellum consularem virum, & P. Scipionem Africanum maledictis suis oneravit. Sic enim de Scipione:

Etiam qui res magnas manu saepe gessit gloriose,

Cujus facta viva nunc vigent: qui apud gentes solus

Præstat: eum suus pater cum pallio una ab amica abduxit.

Hinc factum est, ut Poeta Nævius in vincula conjiceretur a Triumviris, propter immeritam verborum petulantiam ac mordacitatem. Et cum aliquandiu haberetur in custodiis, fabulas aliquot composuit. Paulo mox a Tribunis plebis e carcere exemptus est, ea conditione, ut delicta illa ac probra dilueret, quæ contra Romanos cives suis fabulis inferuerat. De quo scribuntur complura in Atticis commentariis. Qui de Nævii fabulis agunt, citant illum in Alceste, in Aureolo, Lycurgo, Tripholo, Leonte, in Colace, Ægistho, Terco, & Zenone. Terentius Varro in libris de Latina lingua ad M. Tullium, plures alias pro Nævianis commemorat, ut Esionam, Clastidium, Dolum, Demetrium, Persas, Lampadionem, Agedonem, Romulum, Stigmatiam. Ab hoc Nævio multa mutuatus est Pub. Virg. sicuti ab Ennio, Lucretio, Pacuvio & aliis: ut a Macrobio diligenti studio est observatum. Obiisse traditur Utricæ, cum factione nobilium, præcipueque Metelli, foret ex Urbe ejectus.

Fragmenta ex fabulis petita sunt, quarum nonnullas non Nævio solum, sed & Novio adscribunt grammatici. Non tam Novium quam Nævium in Colace, Danae, Exodio, Lycurgo, Pedio, & aliis citant. Nos au-

tem, nostrum de hac re suspendentes iudicium, omnes qui ex una eademque fabula afferuntur loci, uno in loco ponendos censemus; sive eadem diversitas nominis ab ipsismet grammaticis posita sit, sive ex nato librorum incuria errore irreperit. Siquidem non tantum diversa est in diversis exemplaribus scriptura, sed in uno eodemque codice iidem verius ejusdem fabulæ ab eodem grammatico citati nomine Nævii uno in loco, in altero nomine Novii reperiuntur: & quædam quæ Gellius Nævio, Nonius Marcellus Novio adscribit, si quidem fides vulgatis eorum editionibus adhibenda est. Quin & tertium quoddam nomen Nævius pro Nævius alicubi legitur.

D E M. P A C U V I O.

Ex Giraldo.

M. Pacuvius in scribendis tragœdiis nobilissimis, iisdem ferme temporibus natus est, quibus Caro quæstorius & Metellus clariore in urbe habebantur. Quidam tradunt illum fuisse ex Brundisio Calabriae urbe. Ne-
pos fuit Quinti Ennii, quod Eusebius ac Plinius referunt. Romæ vixit in summa claritate nominis. Commendatur maxime illius ingenium, & nativa quædam facilitas in capiendis liberalibus disciplinis. Neque defuit illi studium pingendi, quod & C. Plinius indicat, qui Pacuvii Poetæ opera in magno honore a veteribus habita affirmat, eaque in primis, quæ in æde Herculis foro boario perfecit: quocirca clariorem fecit eam artem in urbe propter gloriam scenæ. Idem Pacuvius amplum ac sonorum dicendi genus sequutus est, ut M. Varro testatur: quod si durior alicui ac prope horridus habitus est, id ipsum tamen non vitio illius, sed temporum adscribitur: nam Fabius Quintilianus aperte asserit, clarissimum fuisse Pacuvium gravitate sententiarum, verborum pondere, & auctoritate personarum. In qua sententia & M. Cicero fuit: qui hunc ipsum ex cæteris omnibus in Tragœdia facile præfert, carmenque illius magnopere commendat. Grammatici Veteres permultum Pacuvio concesserunt, ejusque fabulas complures enumerant, in quibus non mediocrem laudem acceperit: ut Peribœam, Hermionam, Atalantam, Ilionam, Antiopam, Teucrum, & Medeam. Citatur etiam

tiam in Chryse, in Niptris, in Paulo, in Oreste, in Armorum iudicio. Ex qua fabula decantatum carmen traditur, cum ludi celebrarentur in funere Julii Cæsaris, quo magis commiseratio, & invidia excitaretur contra ipsius interfectores. Horatius Flaccus in epistola ad Octavium Aug. cum de antiquis Poetis iudicium facit, in Pacuvio doctrinæ famam locavit. Paulo senior fuit L. Accio, & iisdem ædilibus, ut refert M. Cicero, Pacuvius atque Accius fabulas docuerunt. Vixit ad extremam senectutem, & ut servatum est in Latinis annalibus, cum tædio senectutis, ac morbo detineretur, Tarentum se contulit, ibique prope nonagenarius obiit, neque sine maxima iactura studiorum.

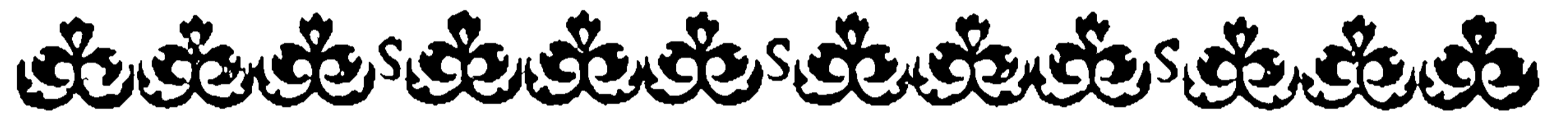
DE ST. CÆCILIO.

Cæcilius Statius, Comædiarum scriptor Ennio suppar, anno post eum diem obiit, U. C. 586. Cum Cælio Antipatro Sidonio a quibusdam confunditur. Novator fuit Verborum, inde malum eum latinitatis auctorem Cicero appellat. Principatum tamen illi inter Comicos tribuit Volcatus Sedigitus ap. Gellium. Excelluit enim in $\pi\alpha\lambda\lambda\alpha\sigma\tau\alpha\iota$, ut in $\eta\delta\epsilon\tau\iota\upsilon$ Terentius. Cæcilium Terentius cito est consecutus, quippe quorum Comædias quasdam novas idem L. Ambivius Turpio Comædus egit.

Ex Crinito.

Statius Cæcilius in Gallia natus est, ut creditur, & ob id Mediolanensem quidam dixerunt, quod ex annalibus Hieronymi acceperunt. Illud pro certo haberi debet, in urbe Roma eum vixisse, & in scribendis Comædiis principem locum tenuisse, ut a Volcatio Sedigito scriptum est, qui hunc ipsum Cæcilium non Terentio tantum & Plauto, sed reliquis omnibus comicis sine controversia præposuit. M. Cicero in eadem sententia est, tantumque Statio Cæcilio concedit, ut illius quidem carmen, ut constat, summis laudibus prosequatur. Fabius Quintilianus qui in omni antiquitate publicus censor est habitus, tres maxime nominat in describendis Comædiis, hoc est, M. Plautum, P. Terentium, & Statum Cæcili-

um. Vixit summa familiaritate cum Poeta Ennio, ut ab Eusebio refertur. Idem magnopere dilectus est a Terentio, qui tantum illius iudicio tribuit, ut ad Poetam Cæcilium, ceu ad optimum censorem, suas fabulas referret. Enumerantur supra XXX. Statii Comædiæ a Grammaticis veteribus. Neque togatas minore studio composuit, quam palliatis, unde singularem gratiam reportavit, iudicio eruditorum. In pretio magno fuerunt, Naucleus, Syracusæ, Pausimachus, Hypobolimus, Epiclerus, Cratinus, Plocius, Asotus, Ephæstion. Citatur etiam in Subditivo, in Fallacia, in Andria, in Annalibus, in Fœneratore, in Venatorio, in Umbris, in Obolo, in Synaristulis, quarum partem a Menandro, Philemone, & Apollodoro transtulit. Neque defuerunt antiqui Grammatici, qui hunc Cæcilium accusaverint, quod in vertendis a Menandro fabulis parum apte aut concinne quædam transtulerit. Mortuus est sequenti anno post obitum Quinti Ennii, & juxta Janiculum sepultus traditur.

DE L. ACCIO PISAURENSI

Ex Giraldo.

LU. Accius Serrano & Mancino Coss. parentibus libertinis natus, & sene jam Pacuvio floruit. Fundus fuit Accianus ab eo, ut ait Eusebius, juxta Pisaurum vocatus, quia illuc ipse cum aliis colonis deductus fuit. Accius ait, ut refert Cicero, iisdem Ædilibus (non ædibus, ut plerique scribunt) se & Pacuvium docuisse fabulam, cum ille LXXX. ipse XXX. annos natus esset. Sunt codices qui de numero evariant: quos ego emendatioribus existimo, sum secutus, quando & Gellius scribit: Cum Pacuvius grandi jam ætate & diutino corporis morbo affectus Tarentum ex urbe Roma concessisset, Accius tunc haud parvo junior proficiscens in Asiam, cum in oppidum venisset, divertit ad Pacuvium, comiterque invitatus, plusculisque ab eo diebus retentus tragœdiam suam, cui Atreus nomen fuit, desideranti legit: tum Pacuvium dixisse ajunt, sonora quidem esse quæ scripsisset, & grandia, sed videri ea tamen sibi duriora paulum & acerbiora. Ita est, respondit Accius, uti dicis:

Læque ejus sane me poenitet: meliora enim fore spero quæ deinceps scribam, nam quod in pomis est, itidem, inquit, esse ajunt in ingeniiis: quæ dura & acerba nascuntur, post fiunt mitia, & jucunda: sed quæ gignuntur statim vieta, & mollia, atque a principio sunt vivida, non matura mox fiunt, sed putria. Relinquendum igitur visum est ingenio, quod dies atque ætas mitificet. Hæc utique totidem verbis ex Gellio, quibus præter historiam multa notatione dignam, videtis Accium etiam Pacuvio longe juniorem. Fuit is quoque populo Romano gratus adeo, ut eum, qui L. Accium contumeliose nominaverat, P. Mutius condemnarit. Pusillæ insuper & brevis staturæ Plinius Accium fuisse ait, nihilominus sibi in æde Camœnarum maxima forma statuam poni curavit. Accium ajunt interrogatum, cur causas non ageret, cum apud eum in Tragediis tanta vis esset: optime hanc scribit Fabius reddidisse rationem, quod illic ea dicerentur quæ ipse veller, sed in foro essent dicturi adversarii quæ ipse minime veller. Amarus etiamnum in tantum Accius a Decimo Bruto fuisse dicitur, ut Accianis versibus templorum & monumentorum frontes & aditus exornare consueverit, ut auctor est Cicero: qui & alio loco ipsius Decimi familiarem fuisse scribit, seque de Bruti eloquentia ab ipso Accio didicisse: quæ quidem Ciceronis verba me de temporis ratione ambigere usque adeo faciunt, ut aliquando alterum hunc Accium a priore fuisse autumarim, ut hic vobis statim subjiciam, id quod parum alii animadvertere. Sed, ni piget, & tu Piso recita, quam de Pacuvio & Accio censuram fecit Fabius Quintilianus. Id quidem, Lili, libenter agam, respondit Piso, si tu nobis prius de isto Accio, quem alterum a priore aliquando putasti, quæ te movebant attuleris. Id agam scilicet, ut & vos eodem mecum errore ducamini, si vobis minus tempora utrique convenire videbuntur. Alter igitur hic L. Accius a priore is mihi visus, qui eodem quo Cicero & Cæsar floruit tempore, adeo ut de eo Val. Maximus libro tertio scribat: Accius, inquit, Julio Cæsari amplissimo ac potentissimo viro in collegium Poetarum venienti numquam assurrexit, non majestatis ejus immemor, sed quod in comparatione communium studiorum aliquanto superiorem se esse consideret: quapropter insolentiæ crimine caruit, quia ibi voluminum, non imaginum

certamina exercebantur. Et hæc quidem Valerius. Hujus præterea in nono meminit Vitruvius: meminit & Ovidius in tertio de Ponto, cum ait: *Auctor opus laudat (ad Brutum scribens) si forsitan Accius olim, Thersiten facie dixerit esse bona.* Fuerunt & qui hunc eum existimarent, quem Iliada scripsisse Persius Flaccus ait: *Non hic est Ilias Acci Ebriva voratra.* Scripsit vero L. Accius præter fabulas, annales, ut in primo Saturnalium Aurelius Macrobius observat, ex quibus & versus hos citat.

*Maxima pars Graium Saturno & maxima
Athensæ*

*Conficiunt sacra, quæ Cronia esse iterantur ab
illis.*

*Cumque diem celebrant per agros, urbesque fe-
re omnes,*

Exercunt epulas læti, famulosque procurant

*Quisque suos, nostrique itidem, & mos tra-
ditus illinc*

*Iste, ut cum dominis famuli epulentur ibi-
dem.*

Atque hæc quidem de Accio. Quæ cum retulissem, pensum, quod pollicitus Piso fuerat, exsolvere jam paratus erat. Sic itaque cœpit: Fabius igitur Quintilianus lib. X. de Pacuvio & Accio sic ait: Tragediæ, inquit, scriptores Accius & Pacuvius clarissimi, gravitate sententiarum, verborumque pondere & auctoritate personarum. Cæterum nitor & summa in excolendis operibus manus magis videri potest temporibus, quam ipsis defuisse: virium tamen Accio plus tribuitur. Pacuvium videri doctiorem, qui esse docti affectant, volunt. Et hætenus Fabius. Et Piso: Cæterum in Pacuvio Cicero ait ornatos esse versus & elaboratos. Sed & horum utriusque plurimæ fuisse feruntur fabulæ, quæ passim a scriptoribus citantur, ex quibus pleræque sententiæ circumferuntur. Ex Pacuvii quidem tragedia, quæ inscripta fuit Armorum judicium, decantatum carmen est, cum ludi in Julii Cæsaris funere celebrarentur, ut eo carmine commiseratio major & invidia contra conspiratos cæsares commoveretur. Accii vero nobilis illa sententiæ ex ejus Astyanacte in augures & divinatores dicitur, *Nihil, inquit, credo istis auguribus, qui aures verbis divitant alienas, suas ut auro locupletent domos.*

Editor ipse.

IN Pisaurensi Collectione de Pisaurensi Poeta L. Accio Tragicorum Latinorum facile Principe siluisse, cum præsertim Eusebii narrationem, Chronologiam, Pisaurumque ejus Patriam Giraldu in dubium vocet, Bælius autem, aliique passim etiam uti falsam traducant, turpe fuerit. Audendum igitur aliquid. Hæc autem fere Criticorum momenta, quibus omnia convellant.

Ajunt itaque primo. Eusebius affirmat, L. Accium Tragicum, natum Mancino & Serrano Coss., inter ceteros Colonos Pisaurum deductum fuisse, & fundum ab eo prope oppidum Accianum nominatum = (Euseb. in *Chronico*: *Olymp. CLX. anno II. L. Accius Tragediarum scriptor clarus habetur, natus Mancino & Serrano Coss. parentibus libertinis, & seni jam Pacuvio Tarenti sua scripta recitavit, a quo fundus Accianus juxta Pisaurum dicitur, quia illuc inter Colonos fuerat ex Urbe deductus.* Hæc autem inquirunt sibi non coherent. Annus enim, quo Pisaurum Colonia deducta, superior fuit, nimirum annus U. C. 566. Claudio & Licinio Coss. (Tit. Liv. & Fasti.) Annus vero Mancino & Serrano Coss., quo natus Accius autumat, posterior fuit, nimirum annus U. C. 580. (Idem Tit. Liv. & Fasti.) Ergo Accius Tragicus Mancino & Serrano Coss. natus nimirum 14. annis post Pisaurum Coloniam deductam, nec Pisaurum deduci, nec in distributione agrum nancisci, nec agro suo prope oppidum, qui Accianus vocaretur, nomen impertiri potuit, nec proinde Pisaurensem eum fuisse judicandum.

Ajunt autem secundo. Cicero affirmat, L. Accium 60. annis ante annum U. C. 710., quo anno post Cæsaris mortem quædam ejus Fabula reponeretur, vita functum fuisse, hoc est, si relegas tempora, anno U. C. 650. (Cicero Philip. I. = *Nisi forte Accio tum plaudis & sexagesimo post anno palmam dari putabatis, non Bruto* =) Sed quum Cicero mortuus anno ipso U. C. 710. Hircio & Pansa Coss. annorum 64. ætatem agens, (Plutarchus in Cicero) natus propterea fuerit A. Urb. Cond. 648., ipse autem dicat se pluries cum L. Accio serio locutum, (Cicero in Bruto cap. 28. = *Decimus Brutus, M. Filius, ut ex familiari ejus L. Accio Poeta sum audire solitus, dicere*

non inculte solebat. = duos annos itaque natus Cicero cum Accio egisse videretur, quod etiam quam sit ridendum nemo non videt.

Quæ ratio igitur has tam dissonas narrationes componendi? Eadem ipsa, quam hic Giraldu suspicatur, & quæ verisimillima, nimirum duos Accios Poetas fuisse.

L. Accium itaque Poetam alterum & primum inter Colonos Pisaurenses deductum fuisse juxta Eusebium putemus. Id enim esse potuit. Pacuvius nonagenarius obiit anno III. Olymp. CLVI. nimirum A. ab U. C. 600. (Eusebius ipse in *Chronico*) Pacuvius idem igitur, qui nonagenarius fuerit anno U. C. 600, octogenarius anno U. C. 590. procul dubio esse debuit. Ait autem alibi Cicero Pacuvium & Accium eisdem Ædilibus sive eodem anno fabulas docuisse, illum 80. hunc 30. annos natum. (Cicero in Bruto. = *Ut Accius iisdem Ædilibus ait se & Pacuvium docuisse fabulam, cum ille octoginta, ipse triginta annos natus esset* =) Annus igitur ab U. C. 590. ille fuit, quo Pacuvius 80. & Accius 30. annos fuerit natus. Si itaque triginta annos ab anno U. C. 590. retrahas, Accium hunc anno U. C. 560., quod quisque videat, natum esse oportuit. Pisaurum autem Colonia deducta A. U. C. 566. uti demonstravimus. Igitur L. Accius alter, sive prior, sex annos natus Pisaurum a Parentibus libertinis suis deduci potuit, & narratio Eusebiana constat.

Hic Accius primus ille ipse esse debuit, quem Cicero A. U. C. 650., & proinde nonagenarium obiisse autumat.

Accium autem alterum & secundum, illum ipsum fuisse putemus, qui juxta eundem Eusebium anno U. C. 580. Mancino & Serrano Coss. natus est, viginti annis junior, & primi fortasse filius, quod ex illis, quæ mox disputabuntur, suspicari facile possumus.

Hic vero Accius secundus ille ipse esse debuit, qui ultra annum U. C. 650. vixisse videretur, & cum quo serio se locutum Cicero affirmat. Vivere autem potuit aut debuit saltem ad annum U. C. 667. tempus nimirum illud, quo Cicero viginti annos natus de seriis rebus posset & cum eo egisse & meminisse.

Secum itaque ipse Cicero discors, secum ipse Eusebius discors, perhelle ambo convenient, si alter alteri conlatus fuerit, & si de Acciis duobus illos locutos fuisse judicaverimus. Judicium necessarium, ne secum ipse uterque au-

Et or dissentiens fiat; iudicium verisimillimum etiam, si, quæ sequentur, perpenderit.

Donatus Accium quemdam Comicum memorat [Donat. de Tragœd. & Comœd. = *Poeta Comicus Accius.* =

Acron autem Grammaticus non tantum cum ceteris auctoribus Accium alterum Tragicum memorat, & Græco Tragico Euripide præstantiorem affirmat, sed clarissime etiam hunc appellat Accium Poetam juniorem. (Acron in Horat. Epist. I. lib. II. = *Accius Poeta Junior suo ingenio præcelluit Euripidem, qui fuit altus, & ingenio sublimis.* =) *Accius Poeta junior* autem ea locutio est; ut *Accium Poetam seniore* alium distinguat & referat, utraq; autem locutiones = *Accius Junior* & *Accius Senior* = non tam diversos ætate, quam etiam communiore usu loquendi Patrem & Filium Poetas significare videantur. Duo igitur Accii Poetæ fuerint. *Accius Senior* & *Parens*, Comicus, & inter *Pisaurense* Colonos deductus, L. Accius Ju-

nior, & Filius, Tragicus, & Ciceronis adolescentis cœvus, & familiaris.

Argumenta quarundam Fabularum, quarum fragmenta in hoc opere adferantur, profecto ad Comœdias magis quam ad Tragœdias pertinent. Ita Comœdia videtur illa, quæ inscribitur = *Fidicinæ* = Item altera, quæ = *Putatores* = & aliæ etiam, quæ inter fragmenta videri possunt.

Plures inscriptiones ad Acciam Familiam pertinentes adfert Cl. Eques noster, Patriæ suæ decus, Annibal de Abbatibus Oliverius in eruditissimo Marmorum Pisaurensum opere, Inscriptiones quæ Acciam Familiam eandem Pisauro nostro certissime adjudicare videntur. Illa tamen, quæ numero XXIX. refertur, non videtur prætereunda. Hæc conceptis verbis memorat L. Accium Patrem, L. Accium Filium, T. Accium Nepotem. En ipsa Inscrip-
ptio.

Caput L. Accii
L. ACCIUS
L. F.

Caput T. Accii
T. ACCIUS
L. F.

In Ædibus Co. de Pardis ex vet. MSS.

Quid autem vetat hos putare eosdem Accios esse, de quibus agimus, primum quidem Avum L. Accium Comicum inter Colonos deductum, secundum vero Filium L. Accium Tragicum Ciceronis adolescentuli familiarem, tertium vero Nepotem T. Accium Oratorem eximium, Ciceronis adulti æmulum, & cœvum, quem Cicero ipse memorat, & clarissime Pisaurensem nuncupat, (Cicero ipse in Bruto cap. 78.) quibusque celeberrimis civibus honoris & grati animi ergo Pisaurense monumentum illud posuerint?

Mons amœnissimus, qui ad occidentem so-

lem vergit vix mille passuum ab oppido diffusus, & quem nunc *Imperialem* vocitamus, in chartis antiquioribus nostris indubie & passim appellari solet *Mons Atti*, sive *mons Acci*. Dux Lucernæ fistiles ad templum D. Marinæ in eodem monte situm nuperis temporibus effossæ, ab eodem Cl. Oliverio relatæ in *Marm. Pisauro. pag. 168. 169.* nunc vero apud Cl. V. Joannem Baptistam Passerium, alterum Patriæ nostræ decus, existentes, Inscriptionem perbellam illius Fundi Acciani referunt. Hæc autem Lucernarum Inscrip-
tio.

ACCIANA
P. SATRIC. F
CAM

Gum enim, ut clarissimus vir ibi observat, hæc figlina a Domino nomen habere non potuerit, qui P. Satrius fuit, profecto a Fundo, in quo extructa erat, nomen habuisse oportuit. Hæc observatio enimvero Eusebianam narrationem Fundi Acciani prope Pisaurum sibi confirmare videtur.

Reliquum est, ut videamus, quisnam ille Julius Cæsar fuerit, cui Poetarum Collegium ingredienti Accium Poetam non assurgentem apud Valerium Maximum a Giraldo relatum audivimus, & quisnam Accius ille ipse fuerit, qui id egisse putetur: id enim etiam Criticis negotium facessit. Neque vero profecto Julius Cæsar Dictator hic fuerit, cum Valerius Maximus, qui sub Tiberio scripsit, adulatoria locutione suis temporibus necessaria, & quam ipse numquam alibi negligit, eum non jam simplici modo = *Julium Cæsarem* = sed *Divum Julium* = neque tantum = *amplissimum* & *florentissimum virum* = sed = *Dictatorem* = appellasset. Deinde Cæsar Dictator, qui utpote anno U. C. 709. annorum 56. ætatem agens occisus [Plutarchus & Svetonius in vita Cæsaris] ortus esse debuerit anno U. C. 653., si tempora ab illo anno retrahantur; idcirco nec coævus Accii primi esse potuit, quem annis tribus ante, nimirum A. U. C. 650. obiisse demonstravimus, & quatuordecim annorum fere ætatem tantum habere eum oportuit tempore ipso postremo Accii secundi, quem pariter circa annum U. C. 667. obiisse diximus, qua ætate non = *amplissimus* & *florentissimus vir* = sed = *Puer* = Valerio Maximo vocandus omnino fuisse videretur. Satius itaque fuerit putare hunc *Julium Cæsarem*, vel illum ipsum *C. Julium Cæsarem* fuisse, qui Ædilitius anno U. C. 666. una cum Sulpicio Tribuno Plebis Syllanum bellum civile excitavit, Poeta ille profecto & Orator eximius omni urbanitate & lepore conditus, uti pluries laudatur a Cicerone, [in Bruto & in Oratore] vel fratrem illius *Lucium Julium Cæsarem*, qui Consularis & Censorius, non tam honoribus quam bellica laude in sociali bello clarissimus fuit, & revera dignus, quem amplissimum & florentissimum virum Valerius Maximus, uti vidimus, appellaret. Hi enim ambo fratres ex Juliorum familia altera progeniti, eodem anno U. C. 667. quo *L. Accium* Tragicum obiisse existimavimus, ita ut tempora etiam quam maxime convenient, a Mario proscripti, & interfecti traduntur. (Historici omnes.)

Tres itaque Pisauenses celeberrimi Accii fuerunt, nimirum *L. Accius Poeta Comicus Pater*, *L. Accius Poeta Tragicus Filius*, *T. Accius Orator Nepos*, quorum Chronologiam ex superioribus dictis concinnatam, hic disponendam & oculis subjiciendam putamus. Anno U. C.

560. *Accius primus oritur.*
 566. *P. Claudio Pulchro, L. Porcio Licinio Coss. Pisaurum Colonia deducitur. Accius primus sex annos natus etiam deducitur.*
 580. *A. Hostilio Mancino, & A. Attilio Serrano Coss. Accius secundus oritur.*
 590. *Accius primus 30. annos natus, & Pacuvius 80.*
 600. *Pacuvius nonagenarius moritur.*
 611. *Accius secundus claret.*
 612. *D. Brutus fuit Consul, cujus Accius secundus fuit familiaris.*
 630. *T. Accius tertius nasci potuit, nullo satis certo tamen indicio existente anni illius natalis.*
 647. vel 648. *M. Tullius Cicero oritur.*
 650. *Accius primus moritur.*
 653. *C. Julius Cæsar Dictator oritur.*
 667. *Accius secundus moritur. C. & L. Cæsares occiduntur.*
 688. *Cicero Cluentium defendit contra T. Accium tertium, Oratorem Pisauensem.*
 706. *T. Accius tertius moritur. Cicero eum dicit recens mortuum, in Bruto, qui liber a Cicerone scriptus anno U. C. 707.*
 709. *C. Julius Cæsar Dictator occiditur. Comædia L. Accii primi reponitur.*
 710. *M. Tullius Cicero occiditur.*

Hæc de popularibus nostris celeberrimis Acciis, ne omnino, uti diximus, siluisse videamur.

DE CAJO LUCILIO.

C Lucilii Sueffani Auruncani Equitis Romani, qui magnus avunculus Magno Pompejo fuit, fragmenta ex *Libris XXX. Satyrarum, Epodis, Hymnis, Serrano & Numularia* comædia post Stephanos (a) diligentius collecta digesta scholiisque illustrata a Francisco

(a) Lucilii fragmenta quædam e Stephanorum collectione subijuncta sunt Horatio Danielis Heinli.

is. & Ciceronis ad
 Fabularum, quarum
 adferantur, profecto
 ad Tragedias per-
 videtur illa, quæ in
 altera, quæ = Pu-
 quæ inter fragmen-

d Acciam Familiam
 nos, Patria hæc
 Oliverius in eru-
 urensium opere, In-
 familitam eandem Pi-
 videtur. Il-
 XXIX. refertur, non
 conceptis verbis me-
 n, L. Accium Fili-
 am. Ea ipsa Inscr-

iii
 S

um ab oppido diffi-
 altem vocitamus, in
 is indubie & passim
 sine mon. Acci. Duz
 am D. Mariz in eo-
 temporibus effusa,
 hæc in Mirm. Pi-
 vero apud Cl. V.
 am, alterum Patriæ
 nscriptionem perbel-
 eferant. Hæc autem

ſco Douſa, Jani filio, cujus centones quidam Luciliani ſunt adjecti (b) Lugd. Bat. 1597. 4. Non pauca Luciliana emendant atque illuſtrant Janus Guilhelmius lib. 2. Veriſimilium c. 1. 2. 7. 6. 10. Janus Rutgerſius Venuſinar. lectionum c. 15. & Juſtus Rycquius in Centuria nova Epistoſarum, Epistoſa ſexta ad Ludovicum Saregum, Lovan. 1615. 8. Fragmenta Lucilii collegit & *Joſepbus Iſeus* Romæ, ut me docuit Paulus Colomeſius ad Gyraldi Dialogum IV. de poetis pag. 193. Utrum vitam *Scipionis Africani majoris* ſcripſerit Lucilius, diſquirentem vide Bælium in Lexico, qui recte notat poetæ hujus fragmenta poſt Douſæ induſtriam etiamnum indigere, ut ab alio quodam viro docto plus lucis accipiant. Librum de vita & ſcriptis Livii Andronici, Nævii pag. 8. Ennii p. 14. Cæciliſi Statiſi pag. 31. Pacuvii pag. 36. Accii p. 41. Attilii p. 46. Lucilii p. 48. & Afranii pag. 56. & M. Porcii Catonis pag. 59. & 110. edidit Caſpar Sagittarius Altenbürg. 1672. 8. Lucilius Auruncæ alumnus (c) deceſſit anno ætatis 46. itaque *ſenex* dicitur Horatio, pro veteri. Primus Lucilius condidit ſtyli nalum, ut ait Pli-nius præf., h. e. ſatyraſ ſcripſit. Hinc apud Martialem XII. 96. *Lucilius eſſe laboras* i. e. vis ſatyraſ componere. Auſonius ad Tetradium ſatyraſ ſcriptorem Epist. 25. *Rudes Camænas qui Sueſſæ prævenis, ævoque cedis non ſtylo.* Solitum verba in verſibus ſuis audacius diſjungere, ac diſcerpere, ut *cere comminuit brum*, peſtringit Eugenius Toletanus carm. 23. Tom. XII. Bibl. Patrum edit. Lugdun. pag. 348.

*O Jo verſiculos nexos qui deſpicis hannes,
Excipe di ſollers ſi noſti jungere viſos.*

*Ceræ ca paſcentes dumoſo in littore me-
los,*

Et por triticea verrentes germina cellos.

*At ſtibunda petunt lympharum pocula
menta,*

*Atque bu glandifera recubant ſub ſegmine
bulci,*

*Nunc paſ lanigeras ducunt ad paſcua to-
res,*

(b) Fragmenta Lucilii in quibusdam exemplis præ-
ſerunt Amſt. 1661. 4. ſed tantum prima pagina ſecu-
da eſt ex veteri editione Lugd. Bat. 1597. 4.

(c) Juvenal. Sat. 3. v. 20.

*Et ſce conſumunt fraudantes munera turæ.
Pro tibi ut & noſtro veniat ex carmine
fectus*

Inſtar Lucilii rogor diſrumpere verſus.

De libro trigefimo ſatyraſ conſulendus Ja-
nus Guilhelmius lib. II. Veriſim. cap. 1. & 2.
Alia Lucilii emendat c. 7. 9. 10. Vide etiam
Chriſtophori Waſe ſtriçturas & animadverſiones
Nomianas, Oxoniæ editas, & Pauli Merulæ ad
Ennium commentaria.

Ex Crinito.

Cajus Lucilius Satyraſ ſcriptor, iisdem
prope temporibus floruit, quibus Poeta Ac-
cius, Sex. Turpilius, & Statius Cæcilius in
Scena celebres habiti ſunt. Ex Aurunca urbe
Auſoniæ fuit. Quocirca alumnus Auruncæ vo-
catus eſt a Junio Juvenale. Parentes habuit
ſatis nobiles, &, ut quidam Grammatici tra-
dunt, fuit avunculus Cnæo Pompejo. Illud
in primis manifeſtum eſt, fuiſſe Lucilium in-
genio acerrimo, & in ſcribendis verſibus feſti-
vo, & urbano. Amicos habuit Q. Attam
Poetam Comicum, Albutium Lapathum, Al-
binum, & C. Perſium, qui eſt appellatus ab
antiquis doctiſſimus: ad quos ſcribere etiam
conſuevit. Præter alios omnes Q. Philoco-
mum familiariſſime coluit. Idem Lucilius pri-
mus cæpit ſcribere Satyraſ, maximeque infe-
ctatus eſt Rutilium Lupum, Carbonem, L.
Tubulum, & alios plures, quorum ſcelera at-
que flagitia ferre æquo animo non poterat.
Fuit enim Lucilius optimis moribus, & alie-
næ iniquitatis acerrimus accuſator. Satyraſ
libros ſupra XXX. composuit, uti Varro & alii
Grammatici oſtendunt. Neque me præterit
Q. Philocomum & Lælium Archelaum fuiſſe
auçtores, ut Lucilii Satyræ in libros referren-
tur: quod a Suetonio ſcribitur. Nam Gram-
matici veteres cenſoria virgula utebantur, Poe-
tarumque carmen in libros dividebant: ut C.
Octavius Nævii opus de bello Punico, & Q.
Varguntejus Ennianos annales. Horatius Flac-
cus lutatentum vocat Lucilium, & in ſcri-
bendis carminibus incompoſitum. Qua in re
magni auçtores ab eo diſſentiunt: præcipue Gel-
lius & Fab. Quintilianus, cujus verba ſubji-
ciemus. " Satyra quidem tota noſtra eſt, in
" qua primus inſignem laudem adeptus eſt Poe-
" ta Lucilius, qui quosdam ita deditos ſibi
" habet amatores, ut eum non ejusdem modo
" operis auçtoribus, ſed omnibus Poetis præ-
" ferre non dubitent. Ego quantum ab illis,
" tan-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

LVI

ut a veteribus traditur. Menandrum Poetam præcipue imitatus est stylo & orationis charactere: quocirca sic Horatius in Epistola ad Octavianum Augustum:

Dicitur Afrani toga convenisse Menandro.

Furius Albinus, & Macrobius asserunt, Afranium ipsum permulta a Menandro sumplisse, quod ille etiam libere, atque ingenue professus est, ut omnibus aperte demonstraret, quam modestus, atque ingenuus foret. Itaque in compitalibus ita respondet suis obrectatoribus:

*Fateor, sumpsi non a Menandro modo,
Sed ut quisque habuit, quod conveniret mihi:
Quod me non posse melius facere credidi.*

Cumque ingenio ac salibus excelleret, sententias passim, & acute dicta inferebat suis fabulis, non sine summa elegantia, & mirifica venustate: quod cum alii multi, tum M. Cicero testatus est. Culpatur a Quintiliano Afranius, quod in suis argumentis amores proprios paulo imprudentius vulgaverit. In togatis, inquit, excellit Afranius, utinamque non inquinasset argumenta puerorum sædis amoribus, mores suos fassus. A. Gellius permultum Afranio tribuit, præcipueque illud carmen putavit commendandum, in quo de Sapientia sic loquitur,

Usus me genuit, &c.

Citatur idem Afranius sæpe ab antiquis Grammaticis, in Augure, in Consobriniis, in Cinerario, in Compitalibus, Brundusinis, in Fratibus, in Homine, in Incendio, in Emancipato, in Prodito, in Patella, in Rosa, in Suspecta, in Sella, in Talione. De obitu ipsius nihil apud veteres legimus.

DE Q. TRABEA.

Q Trabea inter Comicos veteres non infamæ notæ, quem in octavum locum Volcatius Sedigitus apud Gellium conjicit. De eo Varro apud Charisium lib. 2. extremo: πᾶσιν vero & Trabea & Atilius & Cæcilius facile

moverunt. Hoc liquet ex imaginibus iræ & inanis lætitiæ apud Cic. 2. de finibus & 4. Tusc. Laudare creditur Trabeam in *Ergastulo* Nonius c. 2. sed Pomponio asseritur bis, irrare & villicari. Causa erroris est, quod vocabulum trabes ad Ennii laciniam revocandum sit.

... Sed quasi ferrum aut lapis

Durat rarerem gemitum conatu trabens.

Pomponii nomen excidit, nec exstat ullum e Trabeæ fabulis nomen: nam *Harpaga* sive *Harpacem*, subditivam Muretus (d) prolem Scaligero, pro genuina venditavit, Comædiam scilicet ex Euripide translata. Hæc Christophorus Wase exercitatione tertia animadversionum Nonianarum.

Ex Crinito.

Quintus Trabeas Comædiæ auctor, in ordine Comitorum relatus est a Volcatio Sedigito. Locum octavum obtinuit post Terentium & Turpilium: de quibus commode diximus. Mentio de hoc Trabea fit a veteribus Grammaticis, qui sæpe citant ejus fabulas. M. Cicero minime dubitavit commendare eundem Trabeam, carmenque illius locis multis referre. Sunt qui credant, in scribendis Togatis præstitisse, quod & Sext. Pompejus demonstrat. Laudantur a Marco Tullio ii versus Trabeæ, in quibus credulitas amantis, ac nimia gestiæ animi lætitia lepide & eleganter describitur.

Lena, &c.

DE C. LICINIO IMBRICE.

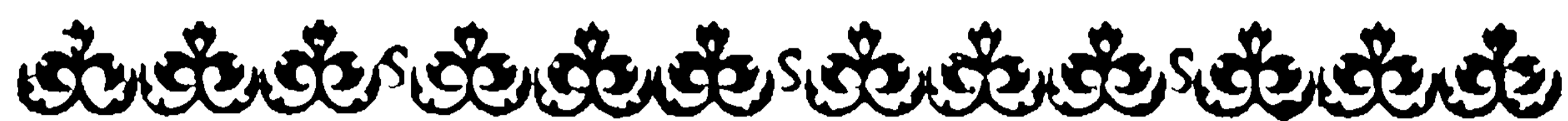
Ex Crinito.

CAjus Licinius Imbrex inter eos Poetas refertur, qui comædias scripserunt. Volcatius Sedigitus, cum de Comicis scriptoribus judicium facit, Licinio multum tribuit, eumque non Attilio tantum, & Ennio præposuit, sed & Turpilio atque Terentio. Grammatici veteres citant aliquot Licinii comædias, ut

Næ-

(d) Non diffiteretur hoc Muretus ipse ad calcem hymnorum suorum sacrorum in edit. Aldina A. 1575. 8. pag. 56. seq. Confer Jac. Thomasi notam ad Mureti poemata p. 50. Mich. Maittaire de vitis Stephanor. p. 266. seq. Vicissim sub Mureti nomine Epistolas supposuisse edidisseque Lambinus a Mureto arguitur vide Menagiana T. 4. p. 222. seq. Tamen sancte licet id affirmanti Mureto viri docti hoc non credunt.

Næviam & Nævram, de qua Gellius in Atticis noctibus scribit, quo loco de comprecationibus Deorum differit. Sextus quoque Pompejus ita Licinium nominat ut Poetam maxime lepidum atque urbanum.

DE Q. NOVIO.

Ex Crinito.

Quintus Novius Atellanarum scriptor illustris est habitus. Grammatici veteres, cum de ipsius ingenio & doctrina differunt, permultum illi concedunt. Aurelius Macrobius probatissimum Poetam hunc vocat inter eos auctores, qui Atellanas fabulas ediderunt. Qua in re post Novium, inquit, Pomponius atque Memmius præclari habentur, Scripsit Novius complures Comœdias, in quibus magnopere probavit ingenium suum atque urbanitatem. Citatur maxime in his fabulis, hoc est, in Fullonico, in Exodio, in Virgine prægnante, in Pedio, in Dotata, in Galinaria, in Geminis, in Partu. De quibus multa leguntur in commentariis Nonii Marceli. De obitu illius nihil apud antiquos auctores legimus. Nævio junior fuit CL. annis, & Sullanæ Dictaturæ vicinus in scena viguit.

DE L. POMPONIO BONONIENSI.

Ex Crinito.

Lucius Pomponius, Atellanarum scriptor, iisdem fere temporibus in Urbe præstitit, quibus Laberius, Publius, & Julius Calidius, ut in Latinis Annalibus relatum est. Eusebius & alii, Bononiensem hunc faciunt. Ingenio perurbano dicitur fuisse, & in notandis hominum moribus maxime festivo. Sunt enim Atellanæ fabulæ ab Atella urbe appellatæ, in quibus Poetæ veteres solebant varios jocos atque sales vernili quadam dicacitate admittere. De his Pomponii Atellanis M. Cicero & Annæus Seneca pluribus locis meminerunt, ingeniumque Pomponii vehementer commendant. Non. Marcel. magna diligentia observavit has Pom-

ponii fabulas: quod ipsum colligitur ex illius commentariis, in quibus supra XXX. ejus Comœdias nominat. Citatur Pomponius sæpe ab antiquis Grammaticis, in Aleonibus, in Prostitulo, in Pannuceatis, in Nuptiis, in Porcaria, in Privigno, in Piscatoribus, in Ergastulo, in Patruo, in Asinaria, in Rustico, in Dotata, in Decuma Fullonis, in Præcone posteriore, in Buccone, in Macchis geminis, in Verre ægroto, in Pistore, in Syris, in Medico, in Majali, in Sarculario, in Augure, in Petitore, in Annulo posteriore, in Præfecto, in Arista, in Hirnea, in Poraria. Item in Marsupio, in Æditumo, in Auctorata, in Satyra, & in Gallis transalpinis. Gellius præterea, & Priscianus de Atellanis Pomponii sæpe agunt, pluresque versiculos afferunt: ex quibus intelligi potest, quantum præstiterit gratia & salibus.

DE D. LABERIO.

DLaberius Eques Romanus ob asperam libertatem a Julio Cæsare, qui eum senem in theatro comparere & quos scriptitabet mimos (a) ipsum agere jusserat, [b] Publio Syro postpositus, obiit, ut testatur Eusebius, decem mensibus post Cæsarem interfectum. Nihil ex ejus Mimis Horatio etiam laudatis existat præter pauca quædam fragmenta a Rob. Ste-

(a) De mimis apud Græcos consulendus H. Valerius ad Ammiani lib. XXIII. 5. & Salmasius ad Solin. p. 76. 77. edit. Traiect. De Romanis Tho. Galtakerus ad Marci Antonini XI. 6. & Vossius lib. 2. Institut. Poetic. 2. 32. seq. qui de Pantomimis per gestus omnia exponentibus differit c. 36. seq. & de origine mimorum ac mimis apud Græcos cap. 29. &c. Mimi celebres Romæ præter Laberium & Publ. Syrum fuerunt Æsopus histrio, Roscius, Cn. Mattius, M. Marullus, L. Acilius, & (cujus Catinenses laudantur a Tertulliano c. 4. de pallio) Lentulus. Neque Judæos a mimis obscæna jocantibus abhoruisse patet e Flavii Josephi vita, qui narrat Alityrum μιμόλαγον Neroni charissimum Judæum genere fuisse, p. 999. Idem quoniam severas passim sententias admiscebant, vocantur interdum Aretalogi, Paradoxologi, etiam Neaniscologi apud Scholiasten Juvenal. Sat. VIII.

(b) Gell. III. 18. X. 17. & XVII. 14. Sueton. in Cæsare cap. 39. & ibi Pitiscus Macrobi. II. 7. Saturnal.

LVIII

Stephano collecta in fragmentis Poetarum latinorum p. 138. 144. & prologum quem servavit Macrobius lib. II. Saturnal. c. VII. Obiit *Laberius* (c) Puteolis major sexagenario, quem ob mordaces nimium lepores Cæsar Publico Syro liberto postposuerat.

Prælicenter verba latina Laberium finxisse notat Gellius XVI. 7. De mimis confer Vossium in Etymologico, de pantomimis Cassiodorum etiam lib. I. Epist. 20. & Benedictinos notis ad S. Ambrosium Tom. I. p. 1026. De utrisque, Octavii Ferrarii & Nic. Calliachi dissertationes & Ferd. Mendozam ad Concil. Illiberitanum Tom. I. Labbei pag. 1321. sequen.

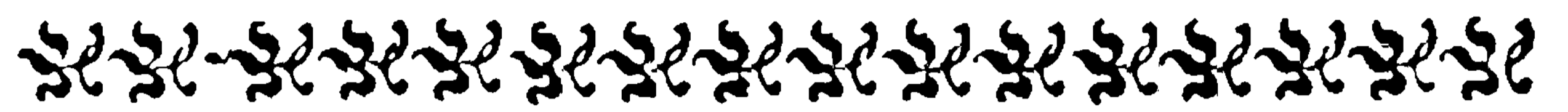
DE Q. CATULO.

Ex Londinensi Collectione.

Quintus Catulus ex Catulorum familia illustri natus, ingenio præclaro fuit, orator, epigrammatumque jucundissimus scriptor. Sunt qui Catulum hunc eum falso existimant, qui instauratum Capitolium dedicavit, & impeditæ linguæ fuit. Dilectus est maxime a C. Corra, & L. Crasso propter elegantiam ingenii, & morum suavitatem. Tam venuste atque egregie lusit Epigrammata, ut ab antiquis auctoribus relatum sit, nihil apud Latinos aut Græcos legi posse mundius, pressius, aut venustius Q. Catuli epigrammatis. Traditum est fuisse illum facili animo, & proclivi ad amores ac delicias. Itaque Roscium Gallum præcipue dilexit, qui tum adolescens eleganti forma, & indole optima florebat, etsi oculos perversos habuit, ut M. Cicero & Diomedes Grammaticus testantur. Sunt præterea qui Catulum hunc familiarem Mario consuli tradant, & cum eo de Cimbris triumphasse. A Marco Tullio magnopere laudatus est, quod Archiam Licinium & amare, & probare posset. Appianus Alexandrinus & Plutarchus scribunt in bellis civilibus, cum ei nuntiatum fuisset, mori

(c) De Laberio Mimo adeundus etiam Petrus Bælius in Dictionario historico, quod novissime longe locupletius exiit prælis Roterodamensibus. Alius Q. Laberius Durus, cujus mentio apud Cæsarem lib. V. de bello Gallico cap. 15. Huius tumulum in Antiquitatibus Rutupinis (Richburrugh) Oxon. 1711. 8. pag. 73.

oportere; illum domi in cubiculo conclusum, accensis carbonibus eorum vapore suffocatum occubuisse: at Plinius, in Naturali historia, ab Amphione occisum ait.

DE Q. ATTA.

Ex Londinensi Collectione.

Quintus Atta, Togatarum fabularum scriptor habitus est: & in his componendis magnopere a quibusdam commendatur. Sunt qui referant eundem Romæ versatum, his temporibus fuisse, quibus Pomponius Bononiensis in scena floruit, & Plotius Gallus in tradendis præceptis rhetorices præstitit. Horatius Flaccus in ea epistola, qua loquitur de Latinis poetis, videtur Attæ fabulas notare, indignasque existimare, ut a Romanis civibus tanto studio atque attentione audirentur. Citantur sæpe a Latinis Grammaticis comædiæ Q. Attæ. Quocirca verisimile est in magno pretio illas fuisse habitas. Traditum est cognomen Attæ illis esse impositum, qui eo vitio pedum laborant, ut videantur magis inniti plantis, quam libere ambulare. Is Romæ C. & LXX. Olympiade mortuus est, ut Hieronymus in Chronico Eusebii observat: sepultus vero via Prænestina secundo ab urbe milliario.

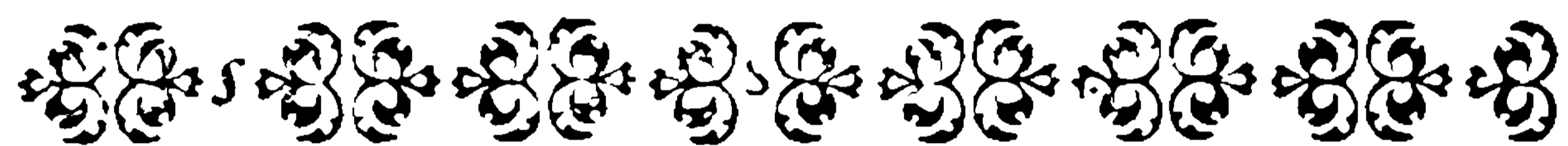

DE P. SYRO.

Publius Mimographus natione Syrus ob ingenii solertiam a Patrono suo manumissus, Juliique Cæsaris Imp., qui Laberianam ut jam dixi dicacitatem ferre nequibat, favorem expertus obiit incertum quo anno Augusti Imp. Ejus præter Hieronymum in Chronico ad Olympiad. 184. sapius meminit cum laude Seneca Philol. Plinius 8. 51. Hist. Gellius 17. 14. Macrobius 2. Saturnal. 2. & 7. & Petronius *Ciceronem disertioem, Publium honestioem* ait fuisse, ad quem locum conferendus Doufa lib. I. præcidan. in Petronium cap. 17. Pueris ediscendos olim traditos fuisse Publii Syri versus colligas ex Hieronymi ad Lætam Epistola. Ex *Mimis* ejus live *sententiis* lepidis & ad communem usum accommodatissimis pervenerunt

runt ad nos non paucæ, sive servatæ ab antiquis Seneca, Gellio, Macrobio, sive separatim in codicibus antiquis descriptæ. Sane leguntur sub Publii nomine, legendæ sæpius pueris ac totæ ediscendæ sententiæ ejusmodi DCCCC-LXXXII. singulis versibus Jambicis expressæ vel trochaicis, licet in his sunt sortassis aliqua, quæ ipsum non habent auctorem. Inter editiones præstare putem illam, quæ secundum litterarum seriem digesta, & a *M. Velfero* A. 1608. ex MS. Frisingensi locupletata cum notis ab *Adamo Sartorio* curatis subjicitur *M. Antonii Mureti* Orationibus & Epistolis, Ingolstadii, ac novissime Lipsiæ ex editione *Cl. Jacobi Thomasi*, iterum iterumque recensis. Edidere eosdem *Mimos*, sed nec numero eodem, nec ordine *Desiderius Erasmus*, qui e codice Cantabrigiensi recensitos ac castigatos paraphrasi etiam explicavit *Basil.* 1502. 4. *Georgius Fabricius* viginti antea ineditas *P. Syri* sententias primus vulgavit in sua sententiarum collectione excusa Lipsiæ 1550. & cum aliis sententiis a se collectis Lipsiæ 1567. 8. *H. Stephanus* ad calcem sententiarum e *Comicis* græcis & latinis A. 1563. forma minore; *Janus Gruterus* una cum tragædiis Senecæ A. 1604. 8. apud *Commelin.* & in *Florilegio Ethico Politico* sententiarum ac proverbiorum cum *Gruteri* notis edito *Francos.* 1610. 8. tribus volum. in quo opere *T. I. p. 159. seq.* occurrunt *P. Syri* ac *Senecæ* sententiæ aureæ recognitæ ad *MSS. Palatina & Frisingense*, additis *pag. 793. seq. Gruteri* notis; *Dionysius Gothofredus* ad calcem *Senecæ*, *Tan. Faber* ad calcem *Phædri*, *P. Pithæus* inter *Poemata antiqua*, & *Josephus Scaliger*, qui Græcis etiam versibus selectas sententias *CCCLXXV.* reddidit. Vide ejus *Poemata Græca* a *Petro Scriverio* edita *Lugd. Bat.* 1615. 12. *pag. 115. seq.* Occurrunt etiam *P. Syri* sententiæ, ne de *Morelliana* editione memorem, *Paris.* 1611. 8. in *Theodori Zwingeri* *morum Philosophia* 2. Tomis edita *Basil.* 1575. 8. Ex *MSto Frisingensi* easdem recensuit post *Gruterum* *Hupperius Faber Ubis* *Agrippinas Venet.* 1618. Denique sententiæ *P. Syri* *CCCLII.* cum notis & commentario copiosiore postumo *Jani Gruteri*, antea inedito, atque ad calcem rejecta *Græca* *Metaphrasi Josephi Scaligeri*, centum aliquot versibus ex autographo ipsius locupletata, prodierunt nitide excusæ *Lugd. Bat.* 1708. 8. curantibus *Sigeberto Haverkamp & Abrahamo*

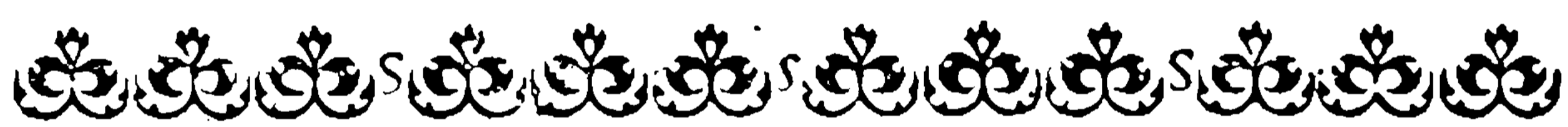
Preyger. Cum versione Græca *Scaligeri*, notisque *Erasmi & Emanuelis Svedbergii*, *Upsal.* 1709. 8. *Gerhardi Vossii* filii notæ & castigationes, quas cum *H. Hernstii* variantibus lectionibus circa annum 1637. edere voluit, haud viderunt lucem. Vide *Vossii* *Patris Epistolam* 299. ad *Salmas. Gallicam* *Caroli Montani*, qui circa A. C. 1500. floruit, *Metaphrasin* memorat in *Bibliotheca Gallica* *Crucimannius.*

DE PORCIO LICINIO.

Ex Crinito.

Porcus Licinius cum ex *Liciniorum* familia nobili ortus, vir clarus habitus est, tum ingenio facili & eleganti, præsertim in componendis *Epigrammatis*. *Julianus* rhetor (qui *Hadriani* principis temporibus vixit) *Licini* carmen magnis laudibus extollit, adeo ut hunc ipsum præferre non dubitaverit poetis omnibus Græcis. Afferuntur ejusdem *Licini* versus complures a nostris *Grammaticis*, ex quibus probari potest, quam eleganter atque egregie poetæ officium absolverit. Sunt qui credant eundem *Licinium* scripsisse *annales octonariis versibus*: sed hoc non satis mihi compertum est. Illud pro certo haberi debet, *Marcum Licinium* fuisse auctorem *annalium Romanorum.*

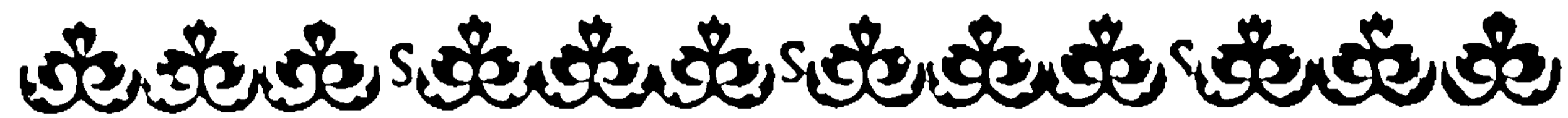

DE VALERIO ÆDITUO.

Ex Crinito.

Valerius Ædituus in scribendis *epigrammatis* Poeta insignis habitus est, maximeque aptus ad exprimendas *Veneres*, ac *delicias*. In quo numero a *Grammaticis* nostris relati præcipue sunt, *Quintus Catulus*, *Porcius Licinius*, & *Val. Catullus*. Magnopere commendatur *Ædituus* ab *Aul. Gellio*, tantumque illius carmini concessit, ut affirmare ausus sit, nihil se legisse vel apud Græcos *Poetas* venustius, aut suavius: qui videri solent cæteris omnibus in hoc genere scribendi gratiores atque elegantiores. Laudatur idem *Ædituus*, cum ab aliis multis, tum a *M.*

Varrone, qui ejus versiculos alicubi citavit. De moribus autem & vita ipsius nihil aliud legimus.

DE M. TERENCE VARRONE.

M Terentius (*d*) Varro, Romæ natus est anno U. C. DCXXXVIII. Vir undecumque doctissimus, Ciceronis & aliorum virorum clarissimorum familiaris, qui postquam tribunatu & aliis muneribus functus fuisset, & in bello civili Pompejanas partes strenue conatus esset tueri, (*e*) mature tamen Cæsari victori se permisit, & ab eo in gratiam receptus, Bibliothecisque græcis & latinis comparandis ac dirigendis præfectus in litterato otio delituit, totumque se tradidit scribendis libris. Septuagenario major ab Antonio una cum Cicerone anno U. C. DCCX. proscriptus evasit quidem, attamen direptis bibliothecis suis gravem jacturam passus est etiam scriptorum suorum, atque in his *επιχωρικῶν*, quem Cn. Pompejo scripserat, ut memorat Gellius XIV. 7. Reliquum vitæ tempus nulla interpellante vi totum peregit in litteris, plurimaque composuit, ita ut ipse duodecimam annorum hebdomadam, hoc est, septuagesimum & octavum ætatis annum ingressus memoret, se septuaginta hebdomades librorum (*f*) hoc est libros 490. conscripsisse. Diem obiit supremum prope nonagenarius, (anno enim octogesimo & octavo ætatis adhuc scripsisse traditur a Plinio XXIX. 4.] anno Urbis DCCXXVII. post CHRISTUM natum XXVII. De Varronis ætate confer Arnoldum Pontacum ad Chronicon Eusebii p. 52.

Inter plurimos itaque, quos scripsit, libros numerantur etiam Libri Logistorici, si-ve Satyræ, (*g*) quarum pleræque Menip-

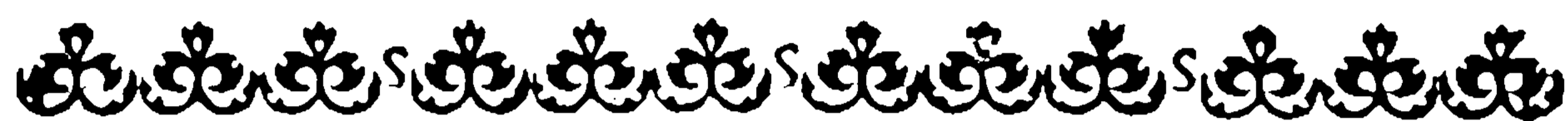
(*d*) Terentium Sabinorum lingua notare mollem, docet Varro apud Macr. II. 14. Saturn.

(*e*) Vide Vertranium Maurum & Ausonium Popnam in Varronis vita, ac præcipue Martinum Hankium V. C. libro 2. de Rom. Rerum Scriptoris cap. 6.

(*f*) Gellius III. 10.

(*g*) De Satyris Varronis adeundus Is. Casaubonus lib. 2. de Satyr. poeti cap. 2.

peæ, h. e. prosa, Menippi Cynici exemplo, carminis vario genere distincta atque ex-polita scriptæ erant, unde Varro *Menippeus* Athenæo dictus & Tertulliano, Arnobio & Symmacho *Cynicus Romanus*. Vide Probum in Eclogam VI. Virgilii, & Josiam Mercerum p. 207. ad Nonium.

DE C. JULIO CÆSARE.

C Julius Cæsar (*b*) Dictator, eloquentia doctrinaque non minus quam incredibili animi vigore (*i*) rerumque gestarum magnitudine clarissimus, post victum Cn. Pompejum & oppressam Remp. cum summa potestate paullo ultra quadriennium moderate satis usus fuisset, in curia a conjuratis confossus periit Idibus Martiis anno Urbis DCCX. ante CHRISTUM XLIV. ætatis LVI.

Scripsit præter cetera etiam *Poemata*, de quibus auctor de causis corruptæ eloquentiæ cap. XXI. *Fecerunt & carmina* (Cæsar ac Brutus) *& in Bibliothecas retulerunt, non melius quam Cicero, at felicius, quia illos fecisse pauciores sciunt.* Ex his *Poemata* iter memorat Svetonius in Julio c. 56. & *tragediam Oedipum*, quam perinde ut *laudes Herculis* ab adolescentulo scriptas publicari Augustus vetuit. Asconius in Orat. pro M. Scav-

ro

(*b*) Alius C. Julius Cæsar Strabo Lucii F. Orator suavissimus, cujus genus eloquentiæ secutus est Cæsar dictator, cum adhuc adolescens esset. Vide Pitiscum V. C. ad Svetonii Calig. c. ult. Cæsar's Dictatoris vitam e veteribus tradunt Plutarchus, Svetonius, & de quo infra §. VI. dicam, Julius Cæsar. Longe plures interciderunt. Sidonius Apollinaris ad Burgundionem [qui laudem Cæsar's Julii scripserat] lib. IX. Epist. 14. *Nam si omittantur que de titulis Dictatoris irvicti scripta Patavinis sunt voluminibus* [in T. Livii libris Historiarum deperditis] *quis opera Svetonii, quis Juvenci Martialis Historiam, quisve ad extremum Balbi Ephemeridem fando adæquaverit?* Hunc Balbum haud diversum esse a Balbo Cornelio Theophane, cujus meminit Capitolinus, adversus præclari Vossii in Hist. lat. sententiam recte observatum est Belio in Lex. ubi de Cæsar. Inter recentiores, qui de Cæsar's rebus scripserunt, sane infinitos, unum in præsentia laudabo Hubertum Goltzium, qui Cæsar's genealogiam vitamque composuit atque e nummis veteribus illustravit. Brugis 1760. fol.

(*i*) Confer Pliniam VI. 25. Hist.

ro tragœdiam Cæsaris *Julios* memorat his verbis: *Idem inter primos temporis sui Oratores, & tragicus Poeta admodum habitus est. Hujus sunt enim tragœdiæ quæ inscribuntur Julii.* Alia etiam versu scripsisse constat e Plinii XIX. 8. & Donato in Terentii vita. Sed Tragœdiam Tecmessam male Cæsari tribuit Lescaloperius ad Ciceronem de natura Deor. p. 624.

DE TITINIO.

Titinius [ita scribendum non *Titinnius*] togatarum scriptor, an fuerit ex equestri genere Titinorum, an libertus M. Titinii Prætorii, ad quem Cicero librum epistolarum scripserat, qui hodie desideratur, incertum est. *Hic nulli quam Titinio & Terentio servare convenit*, inquit Varro quinto de L. L. apud Charilium lib. 2. extremo. Scripsit *Barathrum Charif. Fest. Non Barbatum Fest. Non. Prisc. Cecum Charif. Ferentinatem Psaltriam Fest. Non. Prisc. Fullones Non. Geminam Non. Prisc. Hortensium Charif. Ilam rubram Non. Jurisperitam Charif. Preliam Charif. Non. Prisc. Privignum Non. Pullam Fest. Quintum Non. Prisc. Setinam Charif. Fest. Non. Tibicinam Charif. Vopiscum Non. Veliternam id.* Aliquid etiam de *Medicina* tradidisse e Q. Sereno Sammonico colligit Christophorus Wase exercit. 3. animadvers. Nonianarum, cui hæc debeo.

DE Q. CICERONE.

Libellus de petitione Consulatus, qui in editionibus Ciceronis exstat, non M. Tullii est, sed ad eum scriptus a Q. Cicerone fratre, & lectione haud indignus, nec injucundus, quamvis H. Stephanus in Pseudo-Cicerone p. 180. scripsit *ditionem ejus cum fratris sermone collatam, non minus radere delicatas aures, quam filii Ciceronis & Cælii & Asinii Pollionis, aliorumque Tullii æqualium, quorum ad illum Epistolæ exstant.* Q. Fratris liber de petitione Consulatus in editione Ciceronis Ve-

neta commentariis Manutiorum illustrata occurrit tomo nono, cum commentario *Valerii Palermi*, Veronensis. Libris etiam Tullii Rhetoricis subjicitur in editione Asulari & Barthol. Alexandrini, Venet. 1485. fol. Separatim nuper edidit V. C. *Christianus Gottlieb Schwvartzius*, Altdorfii 1719. 8. una cum versibus viginti hexametris, qui sub Quinti hujus Ciceronis nomine exstant, pridem editi, de *signis cælestibus*, quo tempore quodque illustre sit, in Eclogario Aufonii pag. 558. edit. Tollianæ, & inter poemata vetera a Viris doctis collecta. Ab eodem doctissimo Schwvartzio aliam editionem earumdem Quinti reliquiarum expectamus, ipsius & aliorum notis diligenter illustratam.

DE C. CASSIO PARMENSI.

Ex Burmanno.

Cassii Parmensis versus, qui sequuntur, in Bruttiis inventos, quos inde mihi Sertorius Quadrimanus juvenis doctrina moribusque elegantissimus curavit, publico damus, ne pereant scilicet: dignissimi enim Cassio vili sunt, cujus Horatius, Plinius, ceterique meminerunt. *Ach. Statius.* Ipsum A. Statium hos Cassii versus confinxisse communis est eruditorum opinio, a qua eum calumnia liberatum ixit Barthius ad Stat. II. Achill. 443. sed tamen ita, ut vel unum talem versum extundere potuisse neget: vid. Bayle *Fragmens d' un Diction. Critiq.* pag. 161. Scaligerum *Epist.* 409. Rittershus. ad *Phædr.* pag. 114. & Vossium de *Poet. Lat.* pag. 24. *Broukhusius.* Carmen hoc Cassii Parmensis, quia illud Pithœus Catalectis suis Lib. IV. pag. 185. inseruit, hic etiam exhibendum putavi, licet illud fictitium & quidem ab Achille Statio suppositum Viri docti dudum suspicati fuerint, quamquam Barthius ad *Claudian.* p. 904. supposititium quidem credat, ab Achille tamen Statio profectum neget. Spurious quoque esse notavit *Scrivenerius* in MSS. notulis, quas primis paginis editionis Parisinæ Pithœi adlevit, ubi hæc inter alia: *Complurium in hac Collectione recentiorum Poetarum, non inelegantia quidem, sed adfectate vetustatis, ab hominibus doctis confecta, ut sunt L. Apuleji ex Menandro Anechomenos, &c. Corn. Galli Elegia, Cassii Parmensis*

sis Orpheus, & alia quorum piget pudetque. neque aliter de hoc carmine cenlebat N. Heinius in notis ad Virg. vi. Æn. 556. *Cassius Parmensis in Orphæo, si tamen id poematum superiori seculo non est confictum.* Pro veris tamen ac genuinis eos venditavit, & commentario illustravit Chytraeus libro Francofurti edito anno 1585. ut notavit Patruus meus ad Sueton. Tom. II. pag. 399. unde notam Ach. Statii, & Broukhufii, sed nonnihil emendatam, excerpti. Idyllium hoc, ut vocat, elegantissimum notis suis ad Phædrum inseruit, ac metaphrasim Græcam avunculi sui Matthiæ Bergii, Brunsvicensis, dedit Rittershulius ad Prolog. Lib. III. Totum etiam produxit Lambinus ad Horatium Lib. I. Sat. X. & Georg. Fabricius ad Senecæ Herc. Oetaeum v. 1034. ubi illud non ita pridem Florentiæ inventum esse testatur. Ideo autem huic Cassii Parmensis carmini inter hæc Epigrammata vetera locum dedi, quia inter alia opera poetam hunc etiam Epigrammata scripsisse testatur antiquus Horatii Scholiastes Acro ad illum versum Lib. I. Epist. 4. 3.

Scribere quod Cassi Parmensis opuscula vincat.

ubi de Cassio dicit: *Hic aliquot generibus (forte operibus) stylum exercuit, inter quæ elegi & Epigrammata laudantur. Hic est qui in partibus Cassii & Bruti Tribunus militum fuit, quibus victis Athenas se contulit. Quintus autem Varus, ab Augusto missus, ut eum interficeret, studentem reperit, & perempto eo, scrinium cum libris tulit, unde multi crediderunt Thyestem Cassii Parmensis fuisse: scripserat enim multas alias tragœdias.* Quibus paria habet Porphyrio. Glossator in Codice Franequerano ad hunc versum adnotavit: *Hic Epicureus fuit & poeta, nescio an non voluerit potius, Hic Epicus fuit poeta.* Ad Thyesten illam Tragœdiam quod adtinet, eam Cassianum drama esse patet ex Scholiaste Horatii Crucquiano ad Lib. I. Sat. 10. v. 62. cujus locus adscribi meretur, quia dubitare nos jubet, an Cassius horum versuum auctor sit. Scribit enim, omnia Cassii Parmensis carmina periisse, jussu Senatus abolita: *Cassius Parmensis, cujus tragœdia Thyestes exstat, multos versus parvi momenti scribebat, ideo post ejus mortem decrevit Senatus, ut libri cum cadavere exurentur: quæ totidem fere verbis etiam leguntur in iisdem Codicis Franequerani scholiis.*

DE C. LICINIO CALVO.

C Licinius Calvus C. Licinii Macri filius in Poematis scribendis perelegans habitus est, & apud veteres inter optimos poetas relatus, ingenio lepido, & urbano fuit, cumque suavissimis moribus præstaret, præcipue dilectus est a Val. Catullo, qui summa familiaritate cum eo vixit, quod ex Catulli versibus facile possumus colligere. Dicitur fuisse brevi statura, & exiguo corpore, sed acer & vehemens in dicendo. Idem Calvus puellam Quintiliam incredibili amore dilexit, cujus præmaturam mortem quam molesto animo ferret, testatus est scriptis carminibus de obitu illius. Eruditionem Calvi atque elegantiam in componendis versibus præcipue commendavit Sentiarius poeta & M. Cicero, qui refert eum in scribendis jambicis præstitisse. In his enim minime dubitavit principes etiam civitatis acerrime insectari, ut C. Cæsarem & Pompejum. Scribit Suetonius, C. Calvo post famosa Epigrammata de reconciliatione per amicos agentis, ultro ac priorem scripsisse Cæsarem: *clemens usque adeo ubique Cæsar.* Fuisse eundem oratorem egregium & disertum ostendunt Fabius Quintil. & Annæus Seneca, qui hunc tradunt habuisse diu iniquissimam litem cum M. Cic. de principatu eloquentiæ, & contra Vatinius in eo accusando violentum se atque acerrimum præstitisse. Perit vero Calvus juvenis adhuc, ut ipse Cicero videtur ostendere.

DE C. HELVIO CINNA.

Ex Burmanno.

Philargyrius ad Virg. Ecl. IX. 35. e Catullo & Quintiliano [Lib. X. c. 4.] refert, Poema Smyrnam a Cinna per novem annos pressum elaboratumque fuisse, eoque respicere Horatium in Art. Poet. *nonumque prematur in annum;* licet Servius ibidem *decem* annos tradat. Quod vero addat, nonnullos ejus ætatis Grammaticos ex enarratione obscuri hujus poematis magnam gloriam consecutos, sine dubio ad Luc. Crassitium referendum est. Catulli Epigramma, quod idem innuit Philargyrius, est Ep. XCVI. & incipit;

*Smyrna mei Cinnae nonam post denique mensem,
Quam cepta est, nonamque edita post hiemem.*
unde firmatur, quod Philargyrius de poemate Cinnae per novem annos laborato tradit, &
tem-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

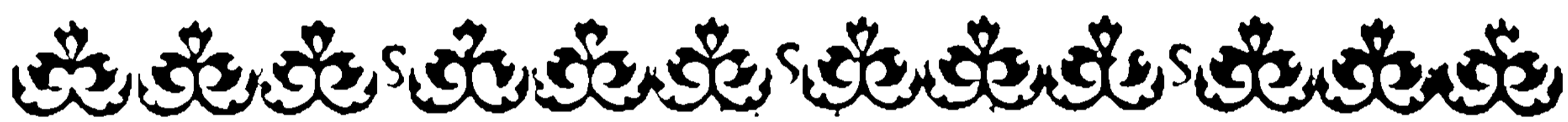
*Fair usage policy applies

DE C. T I C I D A .

Ex Crinito.

CAjus Ticida in scribendis Epigrammatis claruit his maxime temporibus, quibus Cor. Cinna, Val. Catullus & Cornificius præstiterunt. Afferuntur a Grammaticis nostris Ticidæ versus, ex quibus colligitur, fuisse illum eleganti ingenio, & ad scribendum carmen accommodato. Non desunt apud nos qui tradant ab eodem Ticida dilectam fuisse Metellam, quam mutato nomine Petillam appellavit: quod etiam Catullus fecit, qui Lesbiam pro Clodia nominavit. Habuit inter principes amicos Val. Catonem, cujus poemata illustravit editis versibus de Lydia illius. Priscianus Ticidam in Hymeneo citat. Ovidius quoque inter eos poetas hunc enumerat, qui amores decantarunt, ut Metellum, Cornificium Hortensium, Calvum, & alios. Hæc sunt quæ de C. Ticida apud veteres legimus.

DE FURIO ANTIATE.

Ex Crinito.

Furius Antias poeta insignis habitus est, & inter vetustiores receptus. Macrobius Furium hunc, & alios complures enumerat, a quibus poeta Virgilius permulta (ut fit) mutuatus est: ut Ennium, Nævium, Accium, Lucretium, & Varium. Idem Furius annales composuit hexametris versibus, & poemata satis erudite, & eleganter. Neque probandus est Cessellius Vindex Grammaticus, qui reprehendere Furium ausus est, atque in ordinem redigere. Qua in re parum prudenter se criticum professus est, ut A. Gellius testatur. Itaque petulantia simul atque inscitia arguitur, quod hæc verba damnaverit in Furii poematis, id est, terram lutescere, noctescere, increfcere, purpurare, opulescere. Nonius Marcellus & alii Grammatici persæpe afferunt versus Furii Antiatis, ex quibus colligitur, non defuisse ingenium aut eruditionem.

DE LAUREA TULLIO.

Ex Crinito.

LAurea Tullius, M. Tullii oratoris libertus fuit, & a patrono suo propter ingenium atque eruditionis elegantiam magnopere dilectus. Cicero enim Tironem ac Lauream libertos suos magni fecit, quod cum alia multa tum illius epistolæ testantur. Ipse autem Lauream ingenio præstitit, ac in poematis scribendis claruit: quæ res Plinii testimonio patet, qui præcipuis laudibus carmen illius commendat. Inter alia epigrammata scripsit illud notum de laude Marci Ciceronis, ac de aquis in Academia villa erumpentibus, quæ remedium agris oculis afferrent. Leguntur & apud Græcos epigrammata Laureæ, in quibus par elegantia atque eruditio habetur. Mihi non satis constat, an idem sit qui fuerit Marci Tullii libertus.

DE C. CÆSARE AUGUSTO,
ET C. CILNIO MÆCENATE.

Editor.

Cæsar Octavianus Augustus Imperator, & C. Cilnius Mæcenas Eques, Poetarum sui temporis amplissimi fautores, & ipsi etiam a Musis non alieni, adeo celebres fama feruntur, ut prolegomenis egere non videantur.

D E Q. V A R O .

Vari poetæ diversi ab Alfeno Varo Jcto, & a Varo duce exercitus, mentio apud Horat. & Servium in 8. Eclog. Vide Diarium Venetum Giornale de' letterati d' Italia Tom. 10. p. 266. seq.

est a poeta Tibullo: qui eum dicit aptissimum ad canendas laudes Messalæ, & assurgere in carmine ad Homerum.

TULLIO.

DE C. RABIRIO.

Ex Crinito.

CAjus Rabirius poeta insignis habitus, ut a multis traditur. Fabius Quintilianus censor omnium pene scriptorum, posuit hunc Rabirium in eodem poetarum numero, qui Epicuri appellantur: sicuti Varronem Atacinum, Corvinum Severum, Saleium Bassum, Lucanum, & alios. Laudatur maxime ab Annæo Seneca & Ovidio, quod in suis carminibus nultum animi ac virium demonstravit. Verba Senecæ hæc sunt de Rabirio. "Egregie mihi, hi videtur M. Antonius apud Rabirium poetam, tam exclamare, quum fortunam suam ad alios transeuntem videt, nihilque aliud sibi relictum præter jus mortis."

Hoc habui, quodcumque dedi...

Parum mihi compertum est, an idem sit hic Rabirius, qui Satyras scripsit: quod a Fulgentio refertur. Rabirius, inquit, in Satyris sic Mecennia:

Abstemium temulenta fugit Mecennia nomen.

Hæc sunt quæ legimus de C. Rabirio apud veteres auctores.

DE T. VALGIO.

Ex Crinito.

Titus Valgius inter eos poetas refertur a Veteribus, qui Elegias & Poemata scriferunt. Familia ortus est nobili, & insigni, et quæ consulares viros tulerit. Neque desunt, qui ejus ingenium atque elegantiam commentent in scribendis carminibus. Horatius Flaccus plurimum tribuit Valgio; & in eodem numero eum collocavit, in quo Plotium, Varium, Mecænatem, Asinium & Virgilium: ad quorum judicium sua scripta probari postulat. Messala item Corvinus (qui cum rebus præclare gestis tum eloquentia maxime præstitit) magnopere Valgium coluit propter ejus elegantiam & ingenium. Itaque præcipue laudatus

est a poeta Tibullo: qui eum dicit aptissimum ad canendas laudes Messalæ, & assurgere in carmine ad Homerum.

DE CORNELIO GALLO.

Cornelius Gallus Forojulienensis, Orator & Poeta clarissimus, cui Virgilius Eclogam X. & Parthenius Græcus scriptor Eroica sua inscripsit a Strabone Lib. XVI. p. 780. vocatur Ælius Gallus, ad quem locum vir summus H. Casaubonus: *Hic est Gallus ille Poeta egregius, qui Euphorionem latinis versibus expresserat, Virgilio apprime charus, ut testatur ecloga postrema, & ibi Servius. Fuit & Augusto aliquando charissimus, a quo primus omnium constitutus est ὑπαρχος Αἰγύπτου qui vocatur Præfectus Augustalis, ejusdemque jussu suscepit expeditionem, quæ hic a Strabone describitur. Postea in odium Augusti ita venit, ut coactus sit suis manibus se interficere [a] ut testatur Eusebius in Chron. & Sueton. ac Dio, qui mode eum Gallum Cornelium appellat, ut Suetonius Cornelium Gallum, modo Ælium Gallum, ut Strabo & Josephus. Eusebio dicitur Cajus Cornelius Gallus. Historiam hujus expeditionis refert Dio libro LIII. Alia de hoc Gallo lectorem docebit doctissimus & humanissimus vir Justus Fontanini in libro de Scriptoribus Forojulienensibus.*

Addit Gyraldus: *Unam vero vel alteram elegiam ipsius Galli esse non abnuerim. Quibus verbis respexit forte ad Elegiam a prioribus diversam, quam sub Galli nomine cum tribus Epigrammatibus separatim deinde Florentiæ vulgavit Aldus Manutius Pauli F. cujus hoc est initium:*

Non fuit Arsacidum tanti expugnare Seleucen,

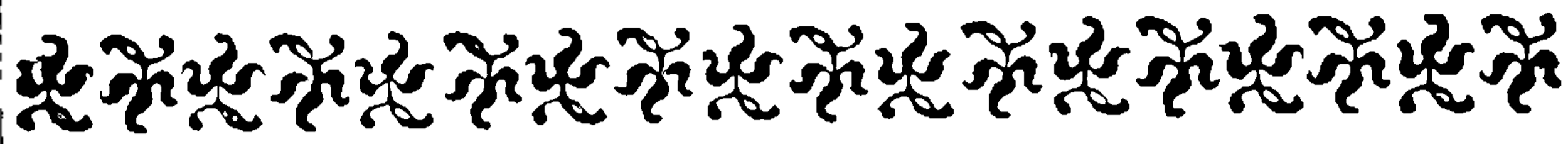
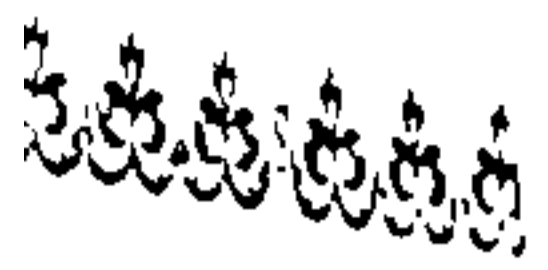
Italæque ultori signa referre Jovi.

Sed & hanc elegiam Gallo abjudicant P. Pithæus, & alii viri docti, quemadmodum & carmen Lyricum, quod incipit: *Lydia bella puella candida;* & decastringon ad Augustum

i

de

(a) Hoc factum est Anno U. C. 728. ante Christum 26. Vide Dionem Lib. LIII. p. 512.

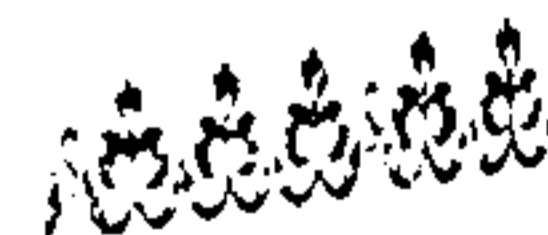

libertus
propter ingenium
nam magnopere dile-
ctum ac Lauream
cum alia multa
tur. Ipse autem Lau-
in poematis scriben-
tium testimonio patet
tamen illius commen-
tata scripsit illud no-
mionis, ac de aquis in
tribus, quæ remedia
Legatur & apud Gra-
z, in quibus par ele-
Mih non fati
Marci Tullii

libertus
propter ingenium
nam magnopere dile-
ctum ac Lauream
cum alia multa
tur. Ipse autem Lau-
in poematis scriben-
tium testimonio patet
tamen illius commen-
tata scripsit illud no-
mionis, ac de aquis in
tribus, quæ remedia
Legatur & apud Gra-
z, in quibus par ele-
Mih non fati
Marci Tullii

GUSTO:
NATE.

us Augustus Imperator
Mæcenæ Eques, Poeta
diffini fautores, & ip-
fe

O.
ICto
exercitus, mentio ap-
Vide Dianur
letterati d'Italia Ter

LXVI

de morte Virgilii, cujus hic primus est versus: *Temporibus letis tristamur, maxime Cæsar.* Omnia hæc leguntur in collectionibus P. Pithœi & Goldasti, & in editionibus quibusdam Catulli, Tibulli, Propertii, ut illa, quam Simon Abbes Gabbena adornavit.

Allegatur Gallus a Vibio Sequestre libello de fluminibus pag. 333. *Hypanis Scythiæ, qui ut ait Gallus,*

Ut tellures dividit amne duas.

Asiam enim ab Europa separat. Fugiebat hic locus elegantissimum Brouckusium, cum in præclaris suis ad Propertium notis pag. 209. scriberet, ne unum quidem Galli fragmentum exstare hodie apud Grammaticum ullum. Ita enim ille ad hæc Propertii II. 25. v. 91.

Et modo formosa qui multa Lycoride Gal-
lus

Mortuus inferna vulnera lavit aqua.

Ex Euphorione Chalcidico expressum notat eruditissimus Schottus lib. 2. *Observ. Human. c. 26.* cujus Poetæ scripta omnia interciderunt, quamvis eum latinum (b) fecisset hic ipse Gallus, qui nec in suis quidem carminibus mitiorem habuit sortem. Adeo enim funditus perierunt omnes viri eximii lucubrations, (nam præter Euphorionem Latio donatum quatuor Amorum libros laudat Servius ad Eclog. 10.) ut ne unum quidem inde fragmentum exstet hodie apud Grammaticorum ullum. Quod valde mirum videri potest, quum in magno pretio fuerit, etiam post mortem. Nam ne famæ ejus obfuisse putes indignationem Augusti, satis superque evincunt luculenta testimonia magnorum hominum, qui cum Augusto vixerunt. Itaque nihil nobis restat de Cornelio Gallo præter solam memoriam. Nam libellus ille, qui vulgo sub ejus nomine circumfertur, auctorem habet nescia quem Maximianum, scriptorem barbarum, lutulentum, ac tantum non stercorem. Primus fucum studiosis hominibus facere ausus est sub nomine tam bono Pomponius Gauricus, & successit ei mangonium,

(b) Servius in Eclog. VI. Hoc autem Euphorionis continent carmina, que Gallus transtulit in sermonem latinum. Et in Eclog. X. Hic est Cajus Asinius Gallus Orator, Asinii Pollionis filius, qui ante omnes primus Ægypti præfectus fuit, eximius poeta: nam & Euphorionem, ut supra diximus, transtulit in latinum sermonem, & amorum suorum de Cytheride libros scripsit quatuor. Pichus Grammaticus: Euphorion elegiarum scriptor Chalcidensis fuit, cujus in scribendo colorem. secutus videtur Cornelius Gallus.

quamquam contra starent viri eruditissimi, apud plaudentibus inficeti vulgi suffragiis. Verum quum lucem claram ferre non posset fœtus hic nocturnus, prodiit paulo post alia elegia auctorem ementita Asinium Gallum, cujus hoc est initium: Non fuit Arfacidum &c. Edita autem fuit Florentiæ ab Aldo Manutio P. F. De ea quid senserit jam tum Josephus Scaliger, notum est, & plus quam verum. Quid igitur sibi voluit homo multi nominis Renatus Rapinus, qui post composita nescio quam feliciter tot paria summorum ex antiquitate virorum, præferre ausus est Cornelium Gallum [in elegia ne erres] Catullo ac Mecenati? Ecce ejus verba: Il nous est resté quelques Elegies de Catulle, de Mécenas, de Cornelius Gallus, qui sont d'une grande pureté, & d'une grande délicatesse: mais le vers de Catulle & de Mécenas est d'une trop grande molesse, & d'une negligence trop affectée: celui de Cornelius Gallus est plus rond, & il soutient mieux. O jugement! Or tamen hæc qui libenter legunt, multum sibi proficere videntur. Quintilianus lib. I. Instit. Or. c. 5. In Oratione Labieni sive illa Cornelii Galli est in Pollionem casnar affectator: e Gallia ductum est. Servius ad Eclog. X. testatur Virgilium multos versus de Galli translatis carminibus Eclogæ illi inseruisse. Donatus vero in Virgilii vita, cum Euphorionem a Gallo reditum latino carmine, & libros quatuor amorum de Cytheride [quæ ipsi Lycoris] (c) scriptos ab eo narrasset, subjungit eum valde dilectum a Virgilio, ut liber quartus Georgicon a medio usque ad finem laudes ejus contineret: sed illo apud Augustum postea adducto in suspicionem conjurationis (d) & occiso, Virgilius jubente Cæsare Galli laudes in Aristæi fabulam commutavit. Galli commentarios de expeditione Arabica memorat Plinius VI. 28. Hist. Cornelianam chartam a Cornelio Gallo Ægypti præfecto primum confectam Isidorus VI. 19. Originum. In versibus Propertio, Ovidioque duriores jam olim judicavit Quintilia.

(c) Ovidius lib. 1. amor. elegia 15;
Gallus. & Hesperis, & Gallus notus Eois,
Et sua cum Gallo nota Lycoris erit.

(d) Gonfer Jo. Conradum Dietericum in vita Augusti Imp. p. 125. Petrum Crinitum de Poetis latinis c. 42.

tilianus lib. X. cap. 1. Dionysius Nestor in
 dictionario edito Argentorati A. 1507. fol.
 213. hoc Galli citat: *Praxitelis manibus vivo*
iterum Niobe, cum quo Bernardus Moneta
 confert hoc Epigramma Græcum lib. 4. Antho-
 log. c. 9.

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τεύξαν λίθον, ἐν δὲ
 λίθοιο

Ζωὴν Πραξιτέλης ἔμπαλιν ἐργάτατο.

DE L. VARIO.

Ex Crinito.

Lucius Varius iisdem temporibus floruit,
 quibus in eloquentia præclari habiti sunt
 Messala Corvinus, M. Callidius, Numatius
 Plancus, & Asinius Pollio. Relatum est ab
 antiquis eundem Varium inter Epicos poetas
 censerī, & in scribendis Tragædiis maxime
 præstitisse. Quocirca magnopere dilectus est a
 principe Octavio, qui in studio poetices ma-
 gna voluptate versatus creditur. Tantum illi
 tribuit Horatius Flaccus, ut, cum scriberet ad
 M. Agrippam consularem virum, unum dicat
 esse L. Varium, qui possit ejus gesta atque
 egregias virtutes præclarissimo carmine posteris
 commendare. Corn. Tacitus sub Materni per-
 sona ita laudat Varii Thyestem & Ovidii Me-
 deam, ut inter præcipua opera referat. Nul-
 lus, inquit, liber Pollionis Asinii aut Messa-
 læ tam illustris est, quam Medea Ovidii, aut
 Varii Thyestes. Sed & Fabius Quintilianus
 auctor est, Varii Thyestem cum omnibus qui-
 dem Græcis potuisse conferri. Tantum subli-
 mitate carminis & ingenii facilitate excelluit.
 Habuit inter amicos Horatium Flaccum, Pol-
 lionem Asinium, & Plotium Tuccam. Pu-
 blium autem Virgilium familiarissime coluit,
 ut in eodem contubernio versarentur. Neque
 desunt qui scribant fuisse dilectam a P. Vir-
 gilio uxorem Varii; eoque nomine dono illi
 datam tragædiam a se compositam; ac deinde
 sub nomine ipsius Varii editam. Quæ res a-
 perte refellitur auctoritate doctiorum. Illud pro-
 comperto habetur; relictos fuisse hæredes a P.
 Virgilio ex parte L. Varium & Plotium Tuc-
 cam: tum illis demandatum prudentia & au-
 thoritate Octavii principis, ut Ænean Virgilii
 emendarent; sed ea conditione, ut nihil operi
 adderetur. Quidam ætate nostra imprudenter

faciunt, qui cum L. Vario Quintilium Varum
 confundunt: parum intelligentes quantum in-
 ter se differant & carminum genere & mo-
 ribus.

DE DOMITIO MARSO.

Ex Crinito.

Domitius Marsus poeta insignis est habitus
 in scribendis Epigrammatis, ut veteres
 testantur. P. Ovidius & hunc ipsum nomi-
 nat inter poetas sui temporis; ut Corn. Seve-
 rum, Montanum, Pedonem, Rabirium, & re-
 liquos. Laudantur ejus Epigrammata, cum ab
 aliis, tum a Val. Martiale, qui, ad exem-
 plum illius, lascivam verborum licentiam ex-
 cusat in suis carminibus. Idem Marsus com-
 posuit bellam Herculis contra Amazonas: eo-
 que argumento vocavit Amazonidem suum o-
 pus: in quo non magnam laudem adeptus est,
 ut ex antiquis auctoribus possumus colligere,
 vulgatis versibus, in quibus poetæ Persio post-
 ponitur. Melenin puellam dilexit, eamque ce-
 lebravit longo carmine; ut Catullus Lesbiam.
 Quocirca sic de Marso Val. Martialis:

Nota tamen Marfi fusca Melenis erit.

DE CÆSIO BASSO.

Ex Crinito.

Cæsius Bassus inter poetas lyricos relatus
 est. Floruit ætate Claudii principis, &
 usque ad Flavioꝝ imperium pervenit; quod
 ipsum Fabius Quintilianus testatur: qui refert
 illum a se visum, quo tempore libros suos de
 oratoria institutione componeret. Fuit hoc ob-
 servandum ea ratione, ut facilius devitemus il-
 lorum errorem, qui parum prudenter de Cæso
 Basso differunt. Item libros aliquot scripsit
 vario & multiplici carmine: ut Flaccus apud
 nos, & Pindarus apud Græcos. Veteres aucto-
 res cum de poetis lyricis agunt, Horatium
 Flaccum & Cæcium Bassum præcipue enume-
 rant, qui legi mereantur. Diomedes quoque
 Grammaticus Molossicos numeros refert (qui
 durissimi habebantur) a Cæso Basso composi-
 tos. Amicos habuit P. Ovidium & Persium

LXVIII

Satyrarum Scriptorem, qui ad hunc Bassum scribit.

DE ÆMILIO MACRO.

Ex Crinito.

ÆMilius Macer patria Veroneasis fuit, ut quidam existimant. Ingenio & doctrina traditur præstitisse: quod ejus carmen satis indicavit. Floruit his maxime temporibus, quibus Messala Corvinus & Asinius Pollio in latina eloquentia claruerunt. Id quum aliis multis colligitur, tum ex Pub. Ovidio, qui comes illi fuit, dum iter faceret in Asiam, ac Siciliæ regionem perlustraret. Amicos præcipue habuit Albiū Tibullum & Ovidium ipsum: cum quibus propter suavitatem morum atque communia studia, magna familiaritate versatus est. Idem Macer præter opus de Bello Trojano scripsit etiam libros de venenatis animantibus, ac de herbis: secutus Nicandrum poetam Colophonium. In quibus non mediocrem laudem gult suæ diligentiae atque laboris. Fabius Quintilianus elegantiam carminis in hoc poeta commendavit; ac legenda quidem esse illius opera refert; etsi ad eloquentiam oratoris non multum pertinere videantur. Obiit in Asia paucis annis post Pub. Virgilium; ut ab Eusebio relatum est.

DE C. ASINIO GALLO.

Ex Crinito.

CAsinius Gallus patrem habuit Asinium Pollionem virum consularem & in Romana eloquentia excellentem. Filius Asinius diligentia & studio parentis secutus est primo disciplinam paternam: deinde in poetica suum ingenium præcipue excoluit. Annæus Seneca & alii veteres oratorem & poetam hunc faciunt. Afferuntur a nostris grammaticis versiculi aliquot Galli Asinii: ex quibus apparet quantum valuerit in scribendis epigrammatis & acumine & gratia. Fecit inter cætera carmen de Pomponio grammatico; quem pugilem fuisse jocatur. C. quoque Plinius de Asinii

epigrammatis meminit in epistola ad Pontium: Dicit enim scriptos libros a Gallo Asinio de comparatione patris & Ciceronis: in quibus amores M. Tullii cum suo Tyrone retulerit.

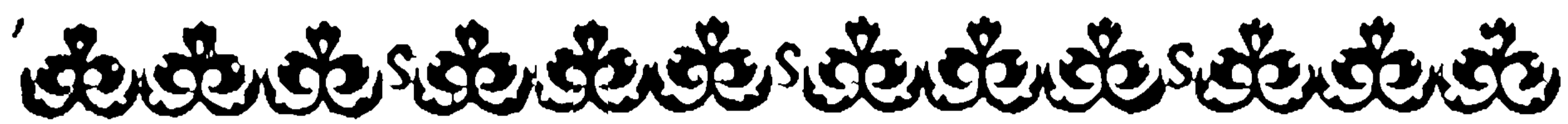
DE ALPHIO AVITO.

Ex Burmanno.

VOssius de Poet. Lat. p. 39. plura adfert de hoc Fl. Alphio Avito, quem duos virorum excellentium libros, e quibus petitum fragmentum, scripsisse notat. Qui utinam exstarent! nam reliquorum sane desiderium haud exiguum nobis movent hi versus ex tanto naufragio superstites, qui sunt ex libro II. Excellentium: nam ita eos tribus diversis locis adfert Priscianus. Sed plures tamen numero, quam duos Excellentium Libros reliquisse Avitum colligo ex Terentiano Mauro pag. 101. b. ed. Brissæi:

*Ut pridem Avitus Alphius
Libros poeta plusculos
(Usus dimetro perpeti)
Conscripsit Excellentium.*

Recte autem Steweckius & Valesius duos ultimos versus, licet separato a reliquis loco a Prisciano producantur, retulerunt ad hanc historiam; sunt enim proditoris Ludimagistri ad Camillum verba: ideoque ejus ceteris subjuncti. Vide etiam de hoc fragmento Barth. ad Claudian. Bel. Gildon. v. 276. & Salmasii ac Dukeri notas ad Florum Lib. I. cap. XII. §. 5. qui recte refutat errorem Salmasii, versus hos Varo, ut Steweckius fecit, adtribuentis, sub cujus nomine perperam eos etiam profert Delrius ad Livii Epit. Lib. V. init., ubi vide notas Drakenb. & ad c. 27.

DE POMPONIO SECUNDO.

Ex Crinito .

Pomponius Secundus nobili ac illustri familia natus, iisdem temporibus claruit in urbe, quibus optimi rhetores habiti sunt Porcius Latro, Domitius Afer, & Albutius Sylo. Inter eos poetas refertur qui tragœdias composuerunt, ut Accius, Pacuvius, & Attilius. Relatum est a Fab. Quintiliano, longe omnium excelluisse hunc Pomponium in eo genere carminis, quos ipse viderit. Tanta enim doctrina atque sublimitate excelluit, ut vulgo sit appellatus Pindarus Tragicus. Multa de Pomponio traduntur ab antiquis Scriptoribus; quæ copiose indicant vixisse illum in summa dignitate & gratia apud nobiliores civitatis. Quod & C. Plinius asserit, qui duos libros composuit de vita & moribus Pomponii Secundi: tantum illius nomini summisque virtutibus concessit. Germanico Cæsari gratissimus fuit, quem aliquando cœna accepit, ut notatum est ab antiquis. C. Plinius eundem Pomponium civem ac vatem clarissimum vocat; quo loco de monumentis Tiberii & Caii Gracchorum disserit. Afferuntur versus a Mauro Terentiano & aliis veteribus; ex quibus facile intelligitur quantum jacturæ factum sit ex amissione Tragœdiarum Pomponii. De obitu illius nihil apud auctores legimus.

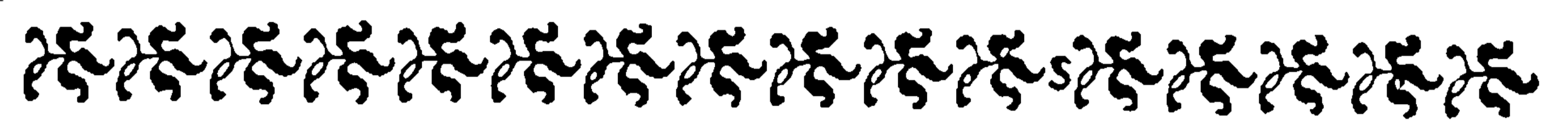

DE CNEO GETULICO.

Ex Crinito .

CN. Getulicus poeta nobilis habitus est in scribendis Epigrammatis, ut Grammatici nostri tradunt. Val. Martialis ad exemplum Getulici carmina sua excusat, si paulo lasivior in illis videretur. Relatum est ab antiquis scriptoribus fuisse ab eo dilectam puellam nomine Cesensiam, magnoque studio celebratam: ut Corinnam ab Ovidio, Lesbiam a Catullo, Argentariam a Lucano: quod a Sidonio scri-

bitur in epistola ad Hesperium. Valerius Probus affert versus Getulici, cum de cardinibus cæli loquitur.

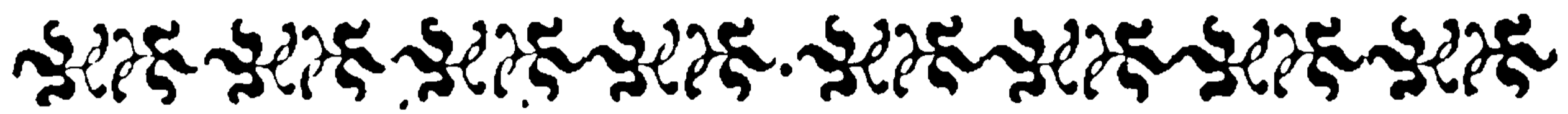

DE C. DOMITIO NERONE IMPERATORE.

Ex Burmanno .

Fragmentum Neronis servavit Scholiastes antiquus Lucani ad Lib. III. 261. ex quo illud adfert etiam Gruterus ad Senecæ Lib. II. Quæst. Nat. cap. 26. & a P. Pithæo secum communicatos hos versus vulgavit Obsopæus ad ejusdem Lib. III. cap. 25. quos ex Neronis Troicis desumptos recte suspicabatur Vossius de Poet. Lat. cap. 3. p. 43. probante illic Cels. Opdendorpio, primo versu *pererratam* juncta voce scribendum. Ista Neronis Troica indicat Juvenalis Sat. VIII. 221. *in scena nunquam cantavit Orestes, Troica non scripsit*, ubi Scholiastes a Pithæo editus: *hoc ideo, quia Nero Troados libros scripsit. Unde & maxime insanivit, quia poeta fuit.* Ibidem Scholiastes Vossianus ineditus hæc habet: *Nero Troica, id est excidium Trojæ scripsit, & volens probare quantum fuerat subversa Trojæ incendium, jussit Romam incendi, & per hoc nactus occasionem Seniores interfecit.* Et paulo post, *Quid Nero, Ne quis diceret sed casus Iliadum (Troica in alio codice) bene descripsit. Ad hoc poeta in tanta tyrannide, inquit, sua nihil [fuit quod] fecit, quippe qui intrepidus suam ardere passus est civitatem, ut describeret Troicam, quam ipse condiderat.* Meminit eorumdem Servius ad V. III. Georg. 36. *vel Cynthium dicit Regem Trojæ, quem in Troicis suis Nero commemorat.* Non enim Nero tantum adfectavit carminum studium, ut dicit Tacit. XIV. Ann. cap. 16. ubi vid. Lips. sed & ad Poeticam prænus carmina libenter ac sine labore composuit, nec, ut quidam putant, aliena pro suis edidit, teste Sueton. cap. 52. Plura vide apud Gonsal. ad Petron. cap. 89. ubi & promittit librum singularem de Neronis Operibus. Sub titulo *Neronis Troicon* laudat Scholiastes Persii ad Sat. 1. 137. idque forsân rectius, ut *Satyricon, Georgicon, Bucolicon, Argonauticon, & sim.* de qui-

quibus vide Nic. Heins. ad init. Bucolic. Virg.

DE SEXTILIO HÆNA.

Ex Crinito.

Sextilius Hæna natione Hispanus, patria Cordubensis fuit; ex eodem municipio quo Lucanus poeta, Annæus Gallio, & uterque Seneca. Traditum est de hoc Sextilio fuisse illum magis ingeniosum quam eruditum, & in suo carmine peregrinum quoddam & inæquale retinuisse; ut est auctor Seneca. Inter alia opera carmen composuit de laude & interitu M. Tullii; quod ab eodem recitatum est in ædibus Messalæ Corvini. Qua in re non præmittam referre hoc loco, quod acciderit factis urbanum ac lepidum de Asinio Pollione. Is enim cum esset convocatus ad audiendum Sextilium, non potuit sibi temperare quo minus indicaret, quam infensus esset nomini M. Tullii, quamque iniquo animo illius laudes acciperet. Nam cum principio Sextilius hoc carmen retulisset:

Desiendus Cicero, Latæque silentia linguæ;

Tum Pollio Asinius vehementer ea re permotus: Tu, inquit, Messala, videris, quid tibi liberum sit in domo tua: ego istum non sum auditurus, cui videor mutus. Et simul confurgens discessit, ne cæteros versus audiret. Per multa referuntur de hoc Sextilio & ejus ingenio, cum alibi, tum apud Annæum Senecam in controversiis.

DE VOLCATIO SEDIGITO.

Ex Crinito.

Volcatius Sedigitus in poetica illustris est habitus, ut a C. Plinio refertur; qui hunc ipsum locis pluribus celebrat. Gellius complures versus ejusdem Volcatii reperit in Atticis noctibus: ex quibus facile colligitur

præstitisse illum ingenio & multiplici doctrinâ: Neque desunt apud veteres, qui asserant appellatum fuisse Sedigitum ea ratione, quod singulis manibus senos digitos haberet. Unde & Horatii filia Sedigitæ nuncupata sunt: de quo scripsimus suo loco. Idem Volcatius librum composuit de poetis Latinis senariis versibus; quo opere judicem se atque criticum probavit in adnotandis atque judicandis poetis; quod & Lucilius & Horatius Flaccus fecerunt. Fuisse alterum Volcatium constat, qui Romæ nobilissimus est habitus, quique jus civile Cæsellium edocuit. Quod & Cajus Plinius commemorat.

DE C. PLINIO SECUNDO.

C Plinius Secundus Cæcilius (e) ex Novo Como Italiæ Transpadanæ oppido, Plinium Majorem Avunculum, Quintilianum & Nicetam Sophistam Præceptores habuit, disertissimus in foro causarum Patronus: variis honoribus, iisque maximis [f] in Republ. gestis, Imperatori Trajano charissimus obiisse videtur postremis annis ejus imperii. Vitam Plinii post Cataneum, Lycosthenem, Rittershulium & Christophorum Cellarium consignavit Saffius Gallicus interpres, & diligentissime Joannes Masson, a quo scripta Plinii vita editioni Oxoniensi Epistolarum A. 1703. 8. præmittitur. Castigantur in hac vita nonnulla tradita ab H. Dodvvello in Annalibus Statianis & Quintilianeis, a quo & ipso viro præstantissimo Annales Plinianos expectavimus. Plinii

(e) A Josepho Scaligero vocatur C. *Plinius Secundus Cæcilianus*. Sed vide Vossium lib. 1. de Analogia c. 7. *Veronensem* appellat Beda de sex ætatibus, sive per errorem, sive propter avunculum Veronensem Plinium, a quo fuit adoptatus. Confer Jo. Mansionarii animadversionem de duobus Pliniis Veronensibus oratoribus.

(f) Cum consulari potestate in Bithyniam missus est a Traiano. Confer Gruteri inscript. p. 454 & A. Pagi ad A. C. LXIX. num. IX. ubi discas consulari potestate [civilis] diversam fuisse ab imperio consulari (militari). Etiam Consulatum fuisse constat ex ipsius Panegyrico. Licet enim a Dione, Cassiodoro & aliis inter consules non refertur, Trajanus ei tertium suum consulatum Anno Christi 100. resignavit, ut præter alios notatum Joanni Lightfooto. p. 155. seq. Opposthum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

(b) Adventum amicum suum, capitibus 57. quorum index ab Auctore præfixus occurrit in editione præstantissima, quam cum locupletissimis & diffusæ eruditionis commentariis exercitationum Plinianarum titulo insignitis [i] *Salmastium* in lucem emisisse, paulo ante dixi.

Carmine quoque valuisse Solinum patet ex fragmento (k) Ponticon, quod in Appendice Virgilii, & inter Poemata vetera vulgata a Petro Pithoco, & emendatius in Salmastii prolegomenis legitur. Exhibetur item a Jano Ulitio inter rei venaticæ Scriptores p. 18. Confer ejus notas p. 442.

DE AULO SEPTIMIO SERENO.

Ex Burmanno.

Nic. Loensis Lib. V. Epiphyll. cap. 4. in Tom. V. Fac. Crit. Grut. multa erudita de hoc Septimio Sereno, Phalisco dicto ex genere carminis quo ulus est, ibidem collegit, nam & *poeta phaliscus* vocatur hic Serenus eidem Terentiano p. 82. b. Ejus etiam versus e Terentiano exhibet H. Stephanus in Fragm. Vet. Poet. Lat. pag. 410. Sed qui in eo errat, quod Septimium & Aulum Serenum diversos faciat: nam ex Septimio hos versus illic profert, & sequente pagina alios itidem apud Terentianum Maurum exstantes sub nomine Auli Sereni producit, ut recte ad marginem exemplaris sui notavit Jacobus Roverius, Hardinxveldii quondam Toparcha, & N. Heinfrici cognatus, aliudque Sereni hujus fragmen-

ter alia docet, Solini Polyhistorum ante 600. annos a monacho carmine heroico redditum esse versibus heroicis, idque carmen superesse MS.

(b) Is in antiquioribus editionibus perperam vocatur *Autius* pro quo *Antium* vel *Avitum* reponebat Delrio. Ineptius Jacobus Philippus Bergomensis legit *Augustum*, qui ei fons erroris de Solini ætate.

(1) Salmastio e Galliis Lugdunum Batavorum ingresso, P. Scriverius dixisse fertur: *Salvo sal & sol Solini*.

[k] In illo heroico carmine τὸντιν æquoreas caterwas, sive pisces, & animalia maris descripserat Solinus imitatus Halieutica Ovidii. Sed vix primi 22. versus supersunt, etsi Barthius p. 1990. Adversariorum illum neget umquam reliqua absolvisse.

tum exstare adscripserat apud Diomedem Grammaticum pag. 372. 4. *Severus Distractus atque salites*, ubi legendum *Serenus* putabat. Eundem hunc Serenum in Opusculis aliquoties etiam ad partes vocat Nonius Marcellus, Martianus Capella, & Marius Victorinus Lib. III. de ration. Carm. p. 178. & 179. ubi profert carmen ex Septimii Opusculis, *Inquit amicus ager &c.* ut & Terentianus pag. 87. b. quod suo loco in hæc Catalecta retulimus. Sæpe etiam Serenum hunc citat Servius ad Virgilium variis in locis, quos vide apud Gronov. Lib. III. Observ. cap. 16. ubi nonnulla de hoc Septimio Sereno notavit. Eum inter incertæ ætatis poetas retulit Vossius de Poet. Latin. cap. 8. & simpliciter vocat *Aulum Serenum*. Floruisse tamen Vespasianorum ævo, & a quibusdam cum Sereno Sammonico confusum fuisse putat Sirmond. ad Sidon. Apollin. pag. 145. Huic Aulo Septimio Sereno Moretum adscribebat Scaliger ad Catalect. pag. 158. & notat Crinitum nugari, qui Serenum hunc Faliscum Afrum faciat, & sic Barthius Lib. XXXV. Advers. 8. & ad Claudian. II. Rufin. 108. ed. pr. qui passim in notis ad Statium loca ex Moreto sub illius nomine producit. Ejusdemque esse opinor versus illos trochaicos, quos ex Commentatore antiquo adfert ad Lib. IV. Theb. 502. Ceterum hos Septimii de Jano versus illustrat Boxhornius ad Plutarch. Quæst. Rom. pag. 108. & observat veteres in sacrificiis primo omnium compellasse Janum, (vid. Herald. ad Martial. pag. 93.) & quidem cum cognomine *pater*, ut *Jane pater* invocaretur, de quo vide Scriver. ad Martial. Lib. VIII. Ep. 8. pag. 167. Id patris nomen Jano tributum egregie Gronovius in Observ. Eccles. p. 97. reddidit Julio Firmico de Error. Profan. Relig. ubi de Saturno dicit: *Hic ex Creta fugiens a Spartanis absconditur*: ubi optime, *Spartanis* illis ejectis emendat, *a patre Jano absconditur*, & nonnulla alia loca huc facientia adfert. Reliqua vero Jani hoc in carmine cognomina illustrat Ouzel ad Minuc. Felic. pag. III. ubi etiam hos Septimii versus adfert, ut & Neapolis ad Ovid. Lib. 1. Fastor. v. 65. sed qui perperam *Quintum Septimium* vocat.

DE HADRIANO IMPERATORE, ET FLORO.

Ex Burmanno.

HAdriani versus, quibus Floro respondet, noti etiam sunt, ut & illi, quibus animam suam morti vicinus adloquitur, quos ex Spartiano Pithœus Lib. IV. Epigr. vet. pag. 184. inseruit. Ei etiam tribuitur anacreonticum illud in equum Boristhenem, quod sub finem libri tertii idem edidit Pithœus, nisi id Græce ab eo compositum & a recentiore verum sit, ut putabat Vossius. Ita & Hadriani Epitaphium in tumulum Voconii memorat Apulejus in Apolog. pag. 13. ed. Pric. eumque etiam multos liberioris argumenti versus iussisse ibidem testatur, quod firmat Spartianus in Hadr. cap. 14. *Fuit enim poematum & literarum omnium studiosissimus, arithmeticæ, geometriæ, picturæ peritissimus. Jam psallendi & cantandi scientiam præ se ferebat: in voluptatibus nimius. Non & de suis dilectis multa versibus composuit, & amatoria carmina scripsit.*

DE L. APULEJO.

LApulejus ex Madaura Africæ Civitate semi Numida & semi Gætulus, Carthagine in pueritia disciplinas adeptus, orator, Jctus & Philosophus Platonicus nobilis doctusque utraque lingua Græca & Latina, non sub Trajano floruit, ut Petavio visum, neque Theodosii demum ætate, ut doctissimus quidam Jurisconsultus contendit, sed temporibus Antonini Pii ac fratrum M. Antonini Philosophi & Veri, uti ex Apologia Apuleji constat, qua ut alia jam omittam affirmat se Lolliano Avito præsentem differere, eique se purgare conatur. Floruit autem Lollianus sub divis fratribus Bithyniæ præses, qui attigit etiam Helvii Pertinacis adultam ætatem, etsi Pertinace ad imperium evecto Lollianum superfuisse ex Capitolino probari non possit. De ætate Apulleji falluntur haud dubie, qui ad quinti sæculi ini-

tia rejiciunt, ut Diarii Veneti auctores (Giornale de' Letterati d' Italia) T. 27. p. 80. nam post secundi sæculi initia floruisse, non inficiandis argumentis constat: meminitque ejus Lactantius V. 3 & ante Lactantium Septimius Severus Imp. in Epistola (Jul. Cap. in Albin. c. 12.) ad Senatum scribens, Clodium Albinum inter Milesias Punicas Apuleji sui consensescere. Apuleji effigies cum ramo lauri exstat in numo apud Andream Morellum in specimine rei numariæ antiquæ, Tabula 2. p. 45. ubi nomen sine prænomine *Apulejus* scribitur, non *Appulejus* sicut in aliis antiquis monumentis, ut in inscriptionibus Dalmaticis Jo. Lucidi p. 548. D. M. S. AP-PULEJO P. F. FRONTONI AE. II. VIR. QQ. PONT. SAE. MAXIMA MARITO D. S. B. M. Apuleji Theologiam exponit Christianus Falsterus in cogitationibus variis Philologicis editis Flensburgi A. 1719. 8. pag. 37.--43.

Diçtio Apuleji ingeniosa se audacique elegantia commendat, sed quandoque licentior est & durior in detorquendis vocabulis, adverbis præcipue & diminutivis. Multos passim in Metamorphoseon libris versus latere, qui neglecti & pro libera oratione habiti durum aliquid præferunt & inamœnum, observat Lipsius II. 11. elector. Sic statim initio libri I. Milesiar. versus jambicos observant Beroaldus & Rutgersius, & auctoritate Florentini Codicis ac veteris glossæ interlinearis in sua editione reponi curavit Elmenhorstius, etsi hoc minus probatur Priczo, in cujus tamen editione itidem versus, sed invito Priczo expressit typographus.

DE ABLAVIO CONSULE.

Ex Burmanno.

Pithœus & Scaliger ediderunt Ablavii Cos. sed *Ablavius* recte scribitur in Sidonii Cod. MS. Bibl. Leidens. qui olim P. Danielis fuit, hic enim *Ablavius Ægyptius* cum Annio Basso Consul A. V. C. 1083. A. Chr. 331. occurrit in Almelov. Fast. Cons. p. 109. ubi *Ablavio* in Fastis Idatianis. Ejus instinctu Sopatrem Jamblichi æqualem Constantini tempore occisum, ex Eunapio docet Jonsius de Script. Hist. Philos. Lib. III. cap. 12. p. 272.

DE Q. AURELIO SYMMACHO.

Q Aurelius Symmachus Romanus, Vir Consularis, & præfetus Urbis, causæ gentium adversus Christianos pertinax & ingeniosus assertor, Valentiniani II. Theodosii & filiorum tempora ingenio suo illustravit, inter præcipua, Ammiano judice, exempla doctrinarum & modestiæ numerandus. Perdita ejus Oratio in Vettium Agorium, (a) Prætextatum, cujus meminit lib. 1. Epist. 52. aliisque scriptis, exstant *Epistolarum ad diversos libri X.* post ejus obitum editi a filio Q. Flavio Memmio Symmacho V. C. quorum liber postremus Plinii junioris imitatione exhibet Epistolas scriptas ad Imperatores. Hujus libri Epistola LXI. est celebris illa *relatio pro ara Victoriæ* (b) Valentiniano oblata, sed fructus expers, & ab Ambrosio Prudentioque valide confutata.

DE TURCIO RUFO ASTERIO.

Ex Burmanno.

Est hoc celebratum illud Aproniani Asterii, qui Consulatum gessit cum Præsidio A.

C. 494. Epigramma, quod in antiquissimo Virgilio codice MS. Bibliothecæ Medicæ, literis Romanis exarato, legitur post Bucolica, manu paullo recentiori, & minutis sed tamen Romanis literis scriptum: unde id produxerunt plurimi viri eruditi, eosque inter Norisius ad Cenotaph. Pisan. Diff. IV. c. 2. §. 1. Henr. Vales. ad Socrat. Hist. Eccles. Lib. II. cap. 29. Gorius in Inscript. Florent. Tom. 2. p. 452. & 453. Mabillon. Lib. V. de Re Diplom. p. 354. Murator. in Thesaur. Inscript. Tom. II. p. 662. & N. Heinsius in Dissert. de Codice Virgilii Mediceo, quam in Tom. V. Syllog. Epist. pag. 193. & seqq. a Patruo meo exhibitam, ex schedis Heinlianis auctiorem præfixi majori Virgilii editioni: ubi in præfatione de hoc Epigrammate egi, specimenque codicis ipsius, ubi hi versus leguntur, tabulæ æneæ incisum dedi pag. 6. sed quod inepto scio & nasuti Typographi arbitrio insertum fuit N. Heinsii Dissertationi de codice Mediceo; quum specimen illud Cocchianum hoc sæculo factum sit, a Cel. Dorvilio mihi suppeditatum. In Heinsii quoque libello Inscriptionum MSS. apographum ejus inveni, quod quum ex ipso Mediceo codice descripserit, illud expressi, adhibita editione Fogginiana, quæ Florentiæ 1741. ipsis characteribus literisque uncialibus, quibus exaratus est, nobis codicem illum, vetustate venerabilem, repræsentavit, ubi ad finem Bucolicor. pag. 13. hoc Epigramma occurrit: cujus scripturam sequi, posthabitis aliorum lectionibus diversis, tutissimum arbitratus sum.

PROLEGOMENA PARTIS TERTIÆ

Ethnica carmina minima incerta, sive Ethnicam Anthologiam continentis.

Pars hæc Prolegomenis non indiget, cum inscripta indicia auctorum, ex quibus singula carmina sunt petita, satis omnia præstare videantur.

(a) De hoc Agorio vide Sponii Miscell. p. 149.

(b) Confer Nic. Antonii Bibliothecam veterem Hispanam part. 1. p. 170. Gallice utramque Symmachi, & Ambrosii orationem vertit Girys.

M. TULLII CICERONIS CARMINA

FRAGMENTUM LIBRI II. DE SUO CONSULATU.

Ipsè Cic. I. De Divinatione.

Pincipio ætherio flammatus Jupiter igni
Vertitur, & totum collustrat lumine mun-
dum,
Menteque divina cælum terrasque petiſſit:
Quæ penitus sensus hominum, vitasque re-
tentat,

Ætheris æterni septa atque inclusa caver-
nis.

Et si stellarum motus curſusque vagantes
Noſſe velis, quæ ſint ſignorum in ſede locatæ,
Quæ verbo & falſis Grajorum vocibus errant,
Re vera certo lapſu ſpatioque ſerantur:
Omnia jam cernes divina mente notata.
Nam primum aſtrorum volucres te Conſule motus,
Concuſusque graves ſtellarum ardore micantes:
Tu quoque cum tumulos Albano in monte nivales
Luſtraſti, & læto maſtaſti lacte Latinæ,
Audisti & claro tremulos ardore cometas,
Multaque miſceri noſturna ſtrage putasti,
Quod ſerme dirum in tempus cecinere Latinæ,
Cum claram ſpeciem concreto lumine Luna
Abdidit, & ſubito ſtelliganti nocte perempta eſt.
Quid vero Phoebi fax triſtis nuntia belli,
Quæ magnum ad columen flammato ardore volabat,
Præcipites cæli partes, obituſque petiſſet:
Aut cum terribili percuſus fulmine civis
Luce ſerenanti vitæ lumina liquit:

Aut cum ſe gravido tremefecit corpore tellus.
Jam vero variæ nocturno tempore viſæ
Terribiles formæ bellum motuſque monebant:
Multaque per terras vates oracla furenti
Pectore fundebant triſtes minitantiæ caſus:
Atque ea, quæ lapſu tandem cecidere vetuſto,
Hæc fore, perpetuis ſignis clarisque frequentans
Ipſe Deum Genitor cælo terrisque canebat.
Nunc ea Torquato quæ quondam & Conſule Cotta
Lydius ediderat Tyrrhænæ gentis haruſpex,
Omnia fixa tuus glomerans determinat annus.
Nam pater altitonans ſtelliganti nixus Olympo,
Ipſe ſuos quondam tumulos ac templa petivit,
Et Capitolini iniecit ſedibus ignes:

Tum ſpecies ex ære vetus, generoſaque Natæ
Concidit, elapſæque vetuſto numine leges:
Et Divum ſimulacra peremit fulminis ardor.
Hic ſilveſtris erat Romani nominis altrix
Marræ, quæ parvos Mavortis ſemine natos
Uberibus gravidis vitali rore rigabat:
Quæ tum cum pueris flammato fulminis iſtu
Concidit, atque avulſa pedum veſtigia liquit.
Tum quis non artis ſcripta ac monumenta volutans,
Voces triſtifiſcas chartis promebat Etruſcis?

Omnes civili generoſam ſurpe profeſtam
Vitare ingentem cladem peſtemque monebant:
Vel legum exitium conſtanti voce ferebant,
Templa deumque adeo flammis urbeſque jubebant
Eripere, & ſtragem horribilem cædemque vereri.
Atque hæc fixa gravi fato, ac fundata teneri,
Ni poſt exciſum ad columen formata decore
Sancta Jovis ſpecies claros ſpectaret in ortus.
Tum fore ut occultos populus ſanctusque Senatus
Cernere conatus poſſet, ſi ſolis ad ortum
Converſa, inde patrum ſedes populique videret.
Hæc tardata diu ſpecies, multumque morata,
Conſule te tandem celfa eſt in ſede locata:
Atque una fixi ac ſignati temporis hora
Jupiter excelfa clarabat ſceptra columna:
Ac clades patriæ flamma ferroque parata
Vocibus Allobrogum patribus populoque patebat.
Rite igitur veteres, quorum monumenta tenetis,
Qui populos urbeſque modo ac virtute regebant:
Rite etiam veſtri, quorum pietasque fidesque
Præſtitit, ac longe vicit ſapientia cunctos,
Præcipue ingenti coluerant numine divos,
Hæc adeo penitus cura videre ſagaci,
Orta qui ſtudiis læti tenuere decoris,
Inque Academia umbrifera nitidoque Lycæo
Fuderunt claras ſœcundi pectoris artes.
E quibus ereptum primo jam a flore juventæ,
Te patria in media virtutum mole locavit.
Tu tamen anxiferas curas requiete relaxas,
Quod patriæ voces ſtudiis nobiſque ſacraſti.

Nonius in verbo Eventus.

Atque animo pendens noctis eventa timebat.

DE SUO CONSULATU LIB: III.

Ipsè Cic: Epi. 2. ad Attic.

Interea curſus, quos prima a parte iuventæ,
Quoſque adeo Conſuli virtute animoque petiſti,
Hos retine, atque auge famam laudemque bonorum.

Quint. & ipſe Cic. de officiis Lib. I.

Edant arma togæ, concedat laurea linguæ.

Quint. Lib: II. cap. I.

Fortunatam natam me conſule Romam.

M. TULLII CICERONIS

ELEGIA TAMELASTIS.

Servius in I. Eclog. in Rauce tua cura perlumbes.

Jam mare Tyrrhenum longe penitusque palumbes
Reliquit.

JOCULARIS LIBELLUS.

*Quint. Lib. VIII. cap. ult. Charis. Lib. IV. Diomed.
Lib. II.*

Fundum Varro vocat, quem possim mittere funda,
Ni tamen exciderit qua cava funda patet,
Extractam puteo situlam cum ponit in horto,
Ulterius standi non habet ille locum.

MARIUS.

Ipsè Cic. de legibus. Lib. I.

Nuntia fulva Jovis, miranda visa figura.

Ipsè Cic. Lib. I. de Divinat.

Hic Jovis altisoni subito pennata satelles
Arboris e trunco serpentis faucia morfu,
Ipsa feris subigit transgens unguibus anguem
Semianimum, & varia graviter cervicè micantem,
Quem intorquentem lanians, rostroque cruentans,
Jam satiata animum, jam duros ultra dolores,
Abiicit efflantem & laceratum affligit in undas,
Seque obitu a solis nitidos convertit ad ortus.
Hanc ubi præpetibus pennis lapsuque volantem
Conspexit Marius divini numinis augur,
Fausaque signa suæ laudis reditusque notavit:
Partibus intonuit cæli pater ipse sinistris.
Sic aquilæ clarum firmavit Jupiter omen.

ALCYONES.

Nonius in verba Prævius.

Alcyonem genuit claris delapsus ab astris
Prævius auroræ solis noctisque satelles.

LIMON.

Donatus in Terentii vita.

Tu quoque qui solus lecto sermone, Terenti,
Conversum expressumque Latina voce Menandrum
In medio populi sedatis vocibus etters
Quidquid come loquens atque omnia dulcia promens.

Isidor. Lib. XIX. Cap. I. Orig.

Tunc se fluctigero tradit mandatque paroni.

IN CANINIUM REBILUM

Macrob. Saturn. Lib. 2. Cap. III.

Vigilantem habemus Consulem Caninium:
In Consulatu somnum non vidit suo.

CARMINA.

ARATI PHÆNOMENA.

LATINE, VERSA A CICERONE.

Ipsè Cic. Lib. II. Legum.

AB Jove Musarum primordia.

Ipsè Cic. Lib. II. Nat. Deorum.

Cætera labuntur celeri cælestia motu,
Cum cæloque simul noctesque diesque feruntur.
Extremusque adeo duplici de cardine vertex
Dicitur esse Polus.

Ex his altera apud Grajos Cynosura vocatur,
Altera dicitur esse Helice.

Quas nostri Septem soliti vocitare triones.

Hac fidunt duce nocturna Phœnices in alto.
Sed prior illa, magis stellis distincta resulget,
Et late prima confestim a nocte videtur.
Hæc vero, parva est, sed nautis usus in hac est:
Nam cursu interiore brevi convertitur orbe.

Has inter, veluti rapido cum gurgite flumen
Torvu' Draco serpit subter superaque revolvens
Sese, conficiensque sinus e corpore flexos.

Huic non una modo caput ornans stella relucet,
Verum tempora sunt duplici fulgore notata,
E trucibusque oculis duo fervida lumina flagrant,
Atque uno mentum radianti sidere lucet:
Obstipum caput & tereti cervicè reflexum
Ohtutum in cauda majoris figere dicas.

Quod caput hic paulum sese subitoque recondit,
Ortus ubi atque obitus partem miscentur in unam.

Attingens defessa velut mærentis imago.

Vertitur *

Εν γόνατιν vocitant, genibus quod nixa feratur.

Hic illa eximio posita est fulgore corona.

* propter caput Anguinenentis,
Quem claro perhibent ὀφιοῦχος nomine Graii.
Huic supera duplices humeros affixa videtur
Stella micans tali specie, talique nitore.
Hic pressu duplici palmarum continet Anguem,
Ejus & ipse manet religatus corpore toto.
Namque virum medium Serpens sub pectora cingit;
Ille tamen nitens graviter vestigia ponit,
Atque oculos urget pedibus pectusque Nepai.

Arctophylax vulgo qui dicitur esse Bootes,
Quod quasi temone adjunctam præ se quatit Arcton.

* Subter præcordia fixa tenetur
Stella micans radiis, Arcturus nomine claro.

Spicum illustre tenens splendenti corpore Virgo.

Ferrea tum vero proles exorta repente est:
Ausaque functum prima est fabricarier ensem,

Et

Electra, Steropeque, simul sanctissima Maia.
 Hæ tenues parvo labentes lumine lucent,
 At magnum nomen signi clarumque vocatur,
 Propterea quod ad æstatis primordia claret,
 Et post hiberni præpandens temporis ortus,
 Admonet ut mandent mortales semina terris:

Inde Fides leviter posita & convexa videtur,
 Mercurius parvus manibus quam dicitur olim
 Infirmis fabricatus, in alta sede locasse.
 Hæc genus ad lævum Nisi delapsa resedit,
 Atque inter flexum genus & caput Alitis hæsit.
 Namque est Ales avis, lato sub tegmine cæli
 Quæ volat, & serpens geminis secatur aera pennis.
 Altera pars huic obscura est & luminis expers,
 Altera nec parvis nec claris lucibus ardet,
 Sed mediocriter jacit quærens e corpore lumen.
 Hæc dextram Cephei dextro pede pellere palmam
 Gestit. jam vero clinata est ungula vehemens
 Fortis Equi, propter pennati corporis alam.

Ipse autem labens geminis Equus ille tenetur
 Piscibus. huic cervix dextrâ mulcetur Aquari.
 * Serius hæc obitus terrarum jussit equinis,
 Quam gelidum valido de corpore frigus anhelans
 Corpore semifero magno Capricornus in orbe,
 Quem cum perpetuo vestivit lumine Titan,
 Brumali flectens contorquet tempore cursum.
 Hoc cave te ponto studeas committere mense:
 Nam non longinquum spatium labere diurnum:
 Non hyberna cito volvetur curriculo nox:
 Humida non sese vestris aurorâ querelis
 Ocyus ostendet, clari prænuncia solis:

At validis æquor pulsabit viribus auster:
 Tum fidum tremulo quatietur frigore corpus:
 Sed tamen anni jam labuntur tempore toto,
 Nec cui signorum cedunt, neque flamina vitant,
 Nec metuunt canos minitanti murmure fluctus.

Atque etiam supero navi pelagoque vagato
 Mense, Sagittipotens solis tum sustinet orbem.
 Nam jam, cum minus exiguo lux tempore præsto est,
 Hoc signum veniens poterunt prænoscere nautæ.
 Jam prope præcipiti ante licebit visere nocti,
 Ut sese ostendens emergat Scorpius alte,
 Posteriore trahens flexum vi corporis Arcum.
 Jam lupera cernes Arcti caput esse minoris,
 Et magis erectum ad summum versarier orbem.
 Tum sese Orion toto jam corpore condit
 Extrema prope nocte, & Cepheus conditur antè
 Lumborum tenus a palma depulsus ad undas,
 Hic missore vacans, fulgens jacet una Sagitta,
 Quam propter nitens penna convolvitur Ales,
 Et clinata magis paulo est Aquilonis ad auras.

At propter se Aquila ardenti cum corpore portat,
 Igniferum mulcens tremebundis æthera pennis,
 Non nimis ingenti cum corpore, sed grave mœstis
 Ostendit nautis perturbans æquora signum.

Tum magni curvus Capricorni corpora propter
 Delphinus jacet, haud nimio lustratus nitore,
 Præter quadruplices stellas in fronte locatas,
 Quas intervallum binas determinat unum:
 Cætera pars late tenui cum lumine serpit.
 Illæ quæ fulgent laces ex ore corusco,
 Sunt inter partes gelidas aquilone locatæ,
 Atque inter spatium & læti vestigia solis.
 At pars inferior Delphini fusca videtur
 Inter solis iter, simul inter flamina venti,
 Viribus erumpit qua summi spiritus Austris.

Exinde Orion obliquo corpore nitens,
Inferiora tenet truculenti corpora Tauri.
Quem qui suspiciet in cælum nocte lærena,
Late dispersum non viderit, abdita vero
Cætera se speret cognoscere signa potesse.

Namque pedes subter rutilo cum lumine claret
Fervidus ille Canis, stellarum luce refulgens.
Hunc regit obscurus subter præcordia vesper.
Nec toto spirans rabido de corpore flammam,
Æstiferos validis erumpit flatibus ignes:
Totus ab ore micans jacitur mortalibus ardor.
Hic ubi se pariter cum sole in culmina cæli
Extulit, haud patitur foliorum tegmine frustra
Suspensos animos arbuta ornata tenere.
Nam quorum stirpes tellus amplexaprehendit,
Hæc augens anima vitali flamine mulcet:
At quorum nequeunt radices findere terras,
Denudat follis ramos, & cortice truncos.

Hunc propter, subterque pedes quos diximus ante,
Oriona, jacet levipes Lepus: hic fugit, iæctus
Horrificos metuens rostri tremebundus acuti:
Nam Canis infesto sequitur vestigia cursu,
Præcipitantem agitans, oriens jam denique paulum,
Curriculum numquam defesso corpore sedans.

At Canis ad caudam serpens prolabitur Argo,
Conversam præ se portans cum lumine puppim.
Non aliæ naves ut in alto ponere proras
Ante solent, rostro Neptunia prata secantes,
Sed conversa retro cæli semper loca portat,
Sicut cum cœptant tutos constringere portus,
Obvertunt navem magno cum pondere nautæ,
Adversamque trahunt optata ad litora puppim:
Sic conversa vetus super æthera vertitur Argo,
Atque usque a prora ad celsum sine lumine malum,
A malo ad puppim cum lumine clara videtur,
Inde gubernaculum disperso lumine fulgens,
Clari posteriora Canis vestigia condit.

Exin semotam procul in tutoque locatam
Andromedam, rament explorans fera quæserè Pistrix.
Pergit, & usque sitam validas aquilonis ad auras
Cærulea vestigat, finita in partibus austris.
Hanc Aries tegit, & squammosi corpore Pisces,
Fluminis illustris tangentem corpore ripas.

Namque etiam Eridanum cernes in parte locatum.
Cæli, funestum magnis cum viribus amnem,
Quem lacrimis mæstæ Phaetontis sæpe sorores
Sparserunt, letum mœrenti voce canentes.
Hunc Orionis sub læva cernere planta
Serpentem poteris: proceraque Vincla videbis
Quæ retinent Pisces, caudatum parte locata,
Flumine mixta retro ad Pistricis terga reverti.
Hic una stella nectuntur, quam jactat ex se
Pistrix e spina valida cum luce refulgens.
Exinde exiguæ tenui cum lumine multæ
Inter Pistricem fusæ sparæque videntur
Atque gubernaculum stellæ, quas contegit omnes
Formidans acrem morsum Lopus. his neque nomen,
Nec formam veteres certam statuisse videntur.
Nam quæ sideribus claris Natura polivit,
Et vario pinxit distinguens lumine formas,
Hæc ille astrorum custos ratione notavit,
Signaque signavit cælestia nomine vero:
Has autem quæ sunt parvo sub culmine fusæ,
Consimili specie stellæ parilique nitore,
Non potuit nobis nota clarare figura.

Exinde, Australem soliti quem dicere Piscem,

Volvitur inferior Capricorno versus ad austrum,
Pistricem observans, procul illis piscibus hærens:
At prope conspicias, expertes nominis omnes,
Inter Pistricem, & Piscem quem diximus Austris,
Stellas sub pedibus stellas radiantis Aquari.
Propter Aquarius obscurum dextra rigat amnem,
Exiguo qui stellarum candore nitescit.

E multis tamen his duo late lumina fulgent.
Unum sub magni pedibus cernitur Aquari.
Quod superest, gelido delapsum lumine fontis,
Spiniferam subter caudam Pistricis adhæsit.
Hæc tenues stellæ perhibentur nomine Aquari.
Hic aliæ volitant parvo cum lumine claræ,
Atque priora pedum subeunt vestigia magni
Arcitenentis, & obscuræ sine nomine condunt.

Inde Nepe cernes propter fulgentis acumen,
Aram, quam flatu permulcet spiritus austris,
Exiguo superum quæ lumina tempore tranat:
Nam procul Arcturo est adversa parte locata.
Arcturo magnum spatium supera dedit, orbem
Jupiter hunc parvum inferiori in parte locavit.
Hæc tamen æterno invisens loca curriculo Nox,
Signa dedit nautis, cuncti quæ noscere possent,
Commiserans hominum metuendos undique casus.
Nam cum fulgentem cernes sine nubibus atris
Aram sub media cæli regione locatam,
A summa parte obscura caligine rectam,

Tum validis fugito devitans viribus austrum.
Quam si prospiciens vitaveris, omnia caute
Armamenta locans, tuto labere per undas:
Sin gravis inciderit vehementi flamine ventus,
Perfringeret cellos defixo robore malos:
Ut res nulla feras possit mulcere procellas,
Ni parte ex aquilonis opacam pellete nubem
Cœperit, & subitis auris diduxerit Ara.
Sin humeros medio in cælo Centaurus habeat,
Ipseque cærulea contextus nube feretur,
Atque Aram tenui caligans vestiet umbra,
Ad signorum obitum vis est metuenda Favoni.

Ille autem Centaurus in alta sede locatus,
Qua sese clarum collucens Scorpios infert,
Hæc subter, partem præportans ipse virilem,
Cedit, equi partes properans conjungere Chelys.
Hinc dextram porgens, quadrupes qua vasta tenetur,
Quam nemo certo donavit nomine Graium,
Tendit, & illustrem truculentus cedit ad Aram.

Hic sese infernis de partibus erigit Hydra,
Præcipiti lapsu flexo cum corpore serpens.
Hæc caput atque oculos torquens ad terga Nepai,
Convexoque sinu subiens interna Leonis,
Centaurum leni contingit lubrica cauda.
In medioque sinu fulgens Cratera relucet:
Extremum nitens plumato corpore Corvus,
Rostro tundit. & hic, Geminis est ille sub ipsis
Ante canem, Graio Procyon qui nomine fertur.
Hæc sunt quæ visens nocturno tempore signa,
Legitimo cernes cælum lustrantia cursu.

Nam quæ per bis sex Signorum labier orbem
Quinque solent stellæ, simili ratione notari
Non possunt: quia quæ faciunt vestigia cursu,
Non eodem semper spatio portata teruntur,
Sic malunt errare vagæ per nubila cæli,
Atque suos vario motu metirier orbem.
Hæc faciunt magnos longinqui temporis annos,
Cum redeunt ad idem cæli sub tegmine signum.
Quorum ego nunc nequeo totos evolvere cursus:

Verum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Post mediam labens claro cum corpore noſtem.
Hæc obſcura tenens conveſtit ſidera tellus :
At parte ex alia claris cum lucibus errat
Orion humeris & lato peſtore fulgens,
Et dextra retinens non caſſum luminis Enſem .

Sed cum de terris vis eſt patefacta Leonis,
Omnia quæ Cancer præclaro detulit ortu ,
Cedunt obſcurata , ſimul vis major Aeti
Pellitur : ac flexo conſidens corpore Niſus
Jam ſupero ferme depulſus lumine, cedit :
Sed lævum genus atque illuſtrem linquit in altum
Plantam . tum contra exoritur clarum caput Hydræ,
Et Lepus , & Procyon , qui ſeſe fervidus infert
Ante canem : inde Canis veſtigia prima videntur .

Non pauca e cælo depellens ſigna repente
Exoritur cedens illuſtria lumina Virgo .
Cedit clara Fides Cyllenia : mergitur unda
Delphinus , ſimul obtegitur depulſa Sagitta :
Atque Avis ad ſummam caudam , primaſque recedit
Pinnas , & magnus pariter delabitur Amnis .
Hic Equus a capite & longa cervice lateſcit .
Longius exoritur jam claro corpore Serpens ,
Crateraſque tenus lucet mortalibus Hydra .
Inde pedes Canis oſtendit jam poſteriores,
Et poſi ipſe trahit claro cum lumine puppim :
Inſequitur labens per cæli lumina Navis :
Hæc medium oſtendit radiato ſtipite malum :
Et jamjam toto proceſſit corpore Chelæ ,
Exiſtit pariter larga cum luce Bootes ,
Cujus in adverſum eſt Arcturus corpore fixus ,
Totaſque jam ſupera fulgens prolabitur Argo ,
Hydraſque , quod late cælo diſperſa tenetur ,
Nondum tota latet , non caudam contegit umbra ,
Jam dextrum genus , & decoratam lumine ſuram
Erigit ille vagans vulgato nomine Niſus ,
Quem nocte extinctum atque exortum vidimus una
Perſæpe , ut parvum tranans geminaverit orbem .
Hic genus & ſuram cum Chelys erigit alte :
Ipſe autem præceps obſcura nocte tenetur ,
Dum Nepa & Arcitenens inviſant lumina cæli .
Nam ſecum medium pandit Nepa , tollere vero
In cælum totum exoriens conabitur Arcus .

Hic tribus elatus cum ſignis corpore toto
Lucet : at exoritur media de parte Corona ,
Caudaque Centauri extremo candore reſulget .
Hic ſe jam totum cæcas Equus abdit in umbras ,
Quem rutila fulgens pluma prætervolat Ales :
Occidit Andromedæ clarum caput , & fera Piſtrix
Labitur horribiles epulas funeſta requirens .
Hanc contra Cepheus non ceſſat tendere palmas .
Illa uſque ad ſpinam mergens ſe cærulea condit :
At Cepheus caput atque humeros palmaſque reclinat ,

Cum vero vis eſt vehemens exorta Nepæi ,
Late ſuſa volat , per terras fama vagatur ,
Ut quondam Orion manibus violaffe Dianam
Dicitur , excelsis errans in collibus amens ,
Quos tenet Ægæo deſixa in gurgite Echineis ,
Brachia cui viridi conveſtit tegmine vitis .
Ille teras vecors amenti corde necabat ,
OEnopionis avens epulas cœnare nitentes ;
At vero pedibus ſubito percuſſa Dianæ
Inſula diſceſſit , diſjectaque ſaxa revellens
Perculit , & cæcas luſtravit luce lacunas ;
E quibus ingenti exiſtit cum corpore præ ſe
Scorpios inſeſtus præportans ſtebile acumen ,
Hic valido cupide venantem perculit iſtu ,

Mortiferum in venas figens per vulnera virus :
Ille gravi moriens conſtravit corpore terram .
Quare cum magnis ſeſe Nepa lucibus eſtert ,
Orion fugiens commendat corpora terris .
Tum vero fugit Andromeda , & Neptunia Piſtrix
Tota latet , cedit converſo corpore Cepheus ,
Extremas medio contingens corpore terras .
Hic caput & ſuperas potis eſt demergere partes ,
Infera lumborum numquam conveſtiet umbra :
Nam retinent Arcti luſtrantes lumine ſuras ,
Labitur illa ſimul gnatam lacrimoſa requirens
Caſſiopeia , neque ex cælo depulſa decore
Fertur : nam verio contingens vertice primum
Terras , poſt humeros everſa ſede reſertur .
Hanc illi tribuunt pœnam Nereides almæ ,
Cum quibus , ut perhibent , aulæ eſt contendere forma .
Hæc obit inclinata : at pars exorta Coronæ eſt
Altera , cum caudaque omnis jam panditur Hydra .
At caput & totum ſeſe Centaurus opacis
Eripit e tenebris , linquens veſtigia parva
Antepedum contacta : ſimul cum lumina pandit
Ipſe teram dextra retinet . prolabitur inde
Anguitenens capite & manibus : profert ſimul Anguis
Jam caput & ſummum flexo de corpore lumen .
Hic ille exoritur converſo corpore Niſus ,
Alvum , crura , humeros , ſimul & præcordia luſtrans
Et dextra radios læto cum lumine jaçtans .

Inde Sagittipotens ſuperas cum viſere lucas
Inſtitit , emergit Niſi caput : & ſimul eſtert
Seſe clara Fides , & promit corpore Cepheus .
Fervidus ille Canis toto cum corpore cedit ,
Abditur Orion , obit & Lepus abditus umbra .
Inferiora cadunt Aurigæ lumina lapſu .
Inde obiens Capricornus ab alto , lumine pellit
Aurigam , inſtantiemque Capram , parvos ſimul Hædos ,
Et magnam antiquo depellit nomine Navem ,
Crus dextrumque pedem linquens , obit infera Perſeus .
In loca , tum cedens a puppi linquitur Argo .
Obruitur Procyon , emergunt Alites una ,
Et volucris terris exiſtit clara Sagitta .

Prifcian. Lib. VIII.

SUB pedibus profert vicina Booti .

Prifcian. Lib. VI.

TERTIA ſub caudam ad genus ipſum lumina pandit .

Prifcian. Lib. X.

QUEM neque tempeſtas perimet , neque longa vetuſtas
Interimet , ſtinguens præclara inſignia cæli .

Lactant.

MALEbant tenui contenti vivere cultu .

Lactant.

ET Jovis in regno , cælique in parte reſedit .

P R O G N O S T I C A .

Prifcian. Lib. X.

UT cum Luna means Hyperionis officiit orbi ,
Stinguuntur radii cæca caligine teſti .

Prif-

ASt autem tenui quæ candent lumine Phatnæ.

Ipsè Cic. Lib. I. de Divinatione.

ATque etiam ventos præmonstrat sæpe futuros
Inflatum mare, cum subito penitusque tumescit,
Saxaque cana falis niveo spumata liquore,
Tristificas certant Neptuno reddere voces:
Aut densus stridor cum celso e vertice montis
Ortus adaugefcit scopulorum sæpe repulso.
Cana fulix itidem fugiens e gurgite ponti,
Nuntiat horribiles clamans instare procellas,
Haud modicos tremulo fundens e gutture cantus.

Vos quoque signa videt aquai dulcis alumnæ
Cum clamore paratis inanes fundere voces,
Absurdoque sono fontes & stagna cietis.
Quis est qui ranunculos hoc videre suspicari possit?
Sæpe etiam pertriste canit de pectore carmen,
Et matutinis acredula vocibus instat,
Vocibus inflat, & assiduas jacit ore querelas,
Cum primum gelidos rores Aurora remittit.
Fuscaque nonnunquam cursans per littora cornix
Demersit caput, & fluctum cervice recepit.
Mollipedesque boves spectantes lumina cæli
Naribus humiferum duxere ex ære succum.

Jam vero semper viridis semperque gravata.
Lentiscus triplici solita est grandescere foetu,
Ter fruges fundens, tria tempora monstrat arandi.

Priscian. Lib. VI.

CAprigeni pecoris custos de gurgite vasto.

C A R M I N A H O M E R I.

L A T I N E V E R S A A C I C E R O N E.

Ipsè Cic. Lib. II. de Divinatione.

FErte viri, & duros animo tolerate labores,
Auguris ut nostri Calchantis fata queamus
Scire, ratosne habeant, an vanos pectoris orsus:
Namque omnes memori portentum mente retentant,
Qui non funestis liquerunt lumina fati.
Argolicis primum ut vestita est classibus Aulis,
Quæ Priamo cladem, Troiæ pestemque ferebant:
Nos circum latices gelidos fumantibus aris,
Aurigeris divum placantes numina tauris,
Sub platano umbrifera, fons unde emanat aquai,
Vidimus immani specie, tottuque draconem
Terribilem, Jovis ut pulsu penetrabat ab ara:
Qui platani in ramo foliorum tegmine septos
Corripuit pullos: quos cum consumeret octo,
Non super tremulo genitrix clangore volabat:
Cui ferus immani laniavit viscera morfu.
Hunc, ubi ram teneros volucres matremque peremit,
Qui luci ediderat, genitor Saturnius idem
Abdidit, & duro firmavit tegmine saxi.
Nos autem timidi fiantes mirabile monstrum
Vidimus in mediis divum versarier aris.
Tum Calchas hæc est fidenti voce loquutus:

Quidnam torpentes subito obstupuistis, Achivi?
Nobis hæc portenta Deum dedit ipse creator,
Tarda & sera nimis, sed fama ac laude perenni.
Nam quot aves terro mastratas dente videtis,
Tot nos ad Troiam belli exantlabimus annos:
Quæ decimo cadet, & pœna satiabit Achivos.
Edidit hæc Calchas: quæ jam matura videtis.

D. Augustinus Lib. V. Cap. VIII. de Civ. Dei.

TAles sunt hominum mentes, qualis pater ipse
Jupiter auctiferas lustravit lumine terras.

Ipsè Cic. de Divinat. Lib. I.

Tertia te Phthiæ tempestas læta locabit.

Ipsè Cic. de Divinat. Lib. II.

Prospera Jupiter his dextris fulgoribus edit.

*Gellius Lib. XV. Cap. VI. ex Cicerone de Gloria Lib. II.
Epitaphium Aiæcis.*

Hic situs est vitæ jampridem lumina linquens,
Qui quondam Hestoreo percussus concidit ense.
Fabitur hoc aliquis: mea semper gloria vivet.

Ipsè Cic. Lib. V. de Finibus.

ODecus Argolicum, quin puppim flectis Ulysses,
Auribus ut nostris possis dignoscere cantus?
Nam nemo hæc umquam est transvectus cæcula cursu,
Quin prius adstiterit vocum dulcedine captus,
Post variis avido satiatus pectore Musis,
Doctior ad patrias lapsus pervenerit oras.
Nos grave certamen belli, clademque tenemus,
Græcia quam Troiæ divino numine vexit,
Omniaque e latis rerum vestigia terris.

Ipsè Cic. Tuscul. Quæst. Lib. III.

Corque meum penitus turgescit tristibus iris,
Cum decore, atque omni me orbatum laude recordor.

Ipsè Cic. ibidem.

Qui miser in campis mœrens errabat Aleis
Ipse suum cor edens, hominum vestigia vitans.

Ipsè Cic. ibidem.

Namque nimis multos, atque omni luce, cadentes
Cernimus, ut nemo possit mœrore vacare.
Quo magis est æquum tumulis mandare peremptos
Firmo animo, & luctum lacrimis finire diurnis.

C A R M I N A E U R I P I D I S.

L A T I N E V E R S A A C I C E R O N E.

Ipsè Cic. Lib. I. De Nat. Deor.

Vides sublime fufum, immoderatum æthera,
Qui tenero terram circumvectu amplectitur:

Hunc

Hunc summum habeto divum: hunc perhibeto Jovem.

*Ipsè Cic. de Officiis Lib. III. Ex EURIPIDIS
Phœnijsis.*

NAm si violandum est Jus, regnandi gratia
Violandum est: aliis rebus pietatem colas.

Ipsè Cic. de Officiis Lib. III.
Juravi lingua, mentem injuratam gero.

Ipsè Cic. de Finibus Lib. II.

Suavis est laborum præteritorum memoria.

Ipsè Cic. Tusc. Quæst. Lib. I.

Ex Cresphonte EURIPIDIS.

NAm nos decebat cætas celebrantes domum
Lugere, ubi esset aliquis in lucem editus,
Humanæ vitæ varia reputantes mala.
At qui labores morte finisset graves,
Omnes amicos laude & lætitiâ exequi.

Ipsè Cic. Tusc. Quæst. Lib. III.

Theseus. = **N**Am qui hæc audita a docto meminif-
sem viro,
Futuras mecum commentabar misèrias,
Aut mortem acerbam, aut exilii mœstam fugam,
Aut semper aliquam molem meditabar mali,
Ut, si qua invec̄ta diriras casu foret,
Ne me imparatum cura laceraret repens,

Ibidem.

Mortalis nemo est, quem non attingat dolor
Morbusque. multi sunt humandi liberi,
Rursum creandi: morsque est finis omnibus,
Quæ generi humano angorem nequidquam atterunt.
Reddenda est terræ terra: tum vita omnibus
Metenda, ut fruges; sic jubet necessitas.

Ibidem.

Si mihi nunc tristis primum illuxisset dies,
Nec tam ærumnoso navigassem salo:
Effet dolendi causa, ut injecto equulei
Freno repente tactu exagitantur novo.
Sed tam subiectus miseris obtorpi.

Ipsè Cic. Tusc. Quæst. Lib. IV.

Neque tam terribilis ulla fando oratio est,
Neque fors, neque ita cælitum invec̄tum malum,
Quod non natura humana patièdo ferat.

CARMINA SOPHOCLIS.

LATINE VERSA A CICERONE

Ipsè Cicero Tusc. Quæst. Lib. II. Ex Trachiniis.

OMulta dictu gravia, perpeffu aspera,
Quæ corpore exanclato atque animo pertuli!

Nec mihi Junonis terror implacabilis,
Nec tantum invexit tristis Eurystheus mali,
Quantum una vecors Oenei partu edita:
Hæc me irretivit veste furiali inscium,
Quæ lateri inhærens morsu lacerat viscera,
Urgensque graviter pulmonum haurit spiritus:
Jam decolorem sanguinem omnem exforbuit.
Ipse corpus clade horribili absumprum extabuit.
Ipse alligatus peste interimor textili.
Hos non hostilis dextra, non terra edita
Moles gigantum, non bifornato impetu
Centaurus ictus corpori inflixit meo;
Non Graia vis, non barbara ulla immanitas,
Non sæva terris gens relegata ultimis;
Quas peragrans, undique omnem hinc feritatem expulsi:
Sed feminea vi, feminea interior manu.
O nate, vere hoc nomen usurpa patti,
Nec me occidentem matris superet caritas:
Jam cernam, mene an illam potiore putes.
Perge, aude, nate; illacruma patris pestibus:
Miserere: gentes nostras flebunt misèrias.
Heu! virginalem me ore ploratum edere,
Quem vidit nemo ulli ingemiscentem malo!
Sic feminata virtus afflicta occidit?
Accede, nate: assiste. miserandum adspice
Evisceratum corpus lacerati patris.
Videte cuncti: tuque cœlestium fator
Jace, obsecro, in me vim coruscam fulminis.
Nunc, nunc dolorum anxiferi torquent vortices:
Nunc serpit ardor. o ante victrices manus!
O pectora! o terga! o lacertorum tori!
Vestronè pressu quondam Nemeæus leo
Frendens efflavit graviter extremum halitum?
Hæc dextra Lernam tetra mac̄tata excetra
Placavit? hæc bicorpoream affixit manum?
Erymanthiam hæc vastificam abjecit belluam?
Hæc, e Tartarea tenebrica abstractum plaga,
Tricipitem eduxit Hydra generatum canem?
Hæc interemit tortu multiplicabili
Draconem, auriferam obtutu observantem arborem?
Multa alia victrix nostra lustravit manus.
Nec quisquam e nostris spolia cepit, laudibus.

Ibidem.

Ulysses. = **P**Edetentim ite, & sedato nilu,
Ne succussu arripiat major dolor.

Ipsè Cicero Tusc. Quæst. Lib. III.

Nec veto tanta præditus sapientia
Quisquam est, qui aliorum ærumnam distis alle-
vans,
Non idem, cum fortuna mutata impetum
Convertat, clade ut subita frangatur sua,
Ut illa ad alios dicta & præcepta excidant.

CARMINA ÆSCHYLI.

LATINE VERSA A CICERONE.

Ipsè Cicero Tusc. Quæst. Lib. II. Ex Prometheus.

Titanum soboles, socia nostri sanguinis,
Generata cælo, adspicite relegatum asperis

Vinctumque sanie; navem ut horrido freto
 Noctem paventes timidi adnectunt navitæ:
 Saturnius me sic infixit Jupiter,
 Jovisque nomen Mulciberi adscivit manus.
 Hos ille cuneos fabrica crudeli inferens
 Perrupit artus: qua miser solertia
 Transverberatus, castrum hoc furiarum incolo.
 Jam tertio me quoque funesto die,
 Trisli advolatu aduncis lacerans unguibus
 Jovis satelles pastu dilaniat fero:
 Tum jecore opimo farta & satiata affatim,
 Clangorem fundit vastum, & sublime advolans
 Pinnata cauda nostrum adulat sanguinem.
 Quum vero adsum inflatu renovatum est jecur,
 Tum rursus tetros avida se ad pastus refert.
 Sic hunc custodem mœlli cruciatus alo,
 Qui me perennivivum, fœdat miseria.
 Namque, ut videtis, vinculis constrictus Jovis,
 Arcere nequeo diram volucrem a pectore.
 Sic me ipse videns pestes excipio anxias,
 Amore mortis terminum anquirens mali:
 Sed longe a leto numine aspello Jovis:
 Atque hæc vetusta, seclis glomerata horridis,
 Luctifica clades nostro infixæ est corpori;
 Ex quo liquatæ solis ardore excidunt
 Guttæ, quæ saxa assidue instillant Caucaſi.
 Atqui Prometheu, te hoc tenere existimo,
 Mederi posse rationem iracundiæ.

Prometheus.

Si quidem qui tempestivam medicinam admoventes,
 Non ad graveſcens vulnus illidat manus.

EX HERODOTO.

Ipsæ Cicero de Divinat. Lib. II.

Cœsus Halin penetrans magnam pervertet opum
 vim.

EX EPICCHARMO SICULO.

Ipsæ Cicero Tusc. Quest. Lib. I.

EMori nolo: sed me esse mortuum nihili existimo.

V A L E R I I

D I

Attare, cycneas repetamus carmine voces:
 Divisas iterum sedes, & rura canamus,
 Rura, quibus diras indiximus, impia vota.
 Ante lupos rapiunt hædi, vituli ante leones,
 Delphini fugient pisces, aquilæ ante colum-
 bas,

Et conversa retro rerum discordia gliscet

Multa prius, fuerit quam non mea libera avena,
 Montibus, & silvis dicam tua facta, Lycurge,
 Impia Trinacriæ sterileſcant gaudia nobis,
 Nec fœcunda senis nostri, felicia rura,
 Semina parturiant segetes, non pascua colles,
 Non arbuta non ovas fruges, non pampinus uvas.

E X S I M O N I D E.

EPITAPHIUM LACONUM AD THER- MOPYLAS CÆSORUM.

Ipsæ Cicero Tusc. Quest. Lib. I.

Dic hospes Spartæ, nos te hic vidisse jacentes,
 Dum sanctis Patriæ legibus obsequimur.

EX CRANTORIS CONSOLATIONE.

Ipsæ Cicero Tusc. Quest. Lib. I.

IGnaris homines in vita mentibus errant:
 Euthynous potitur factorum munere læto.
 Sic fuit utilius finire ipsique tibi que.

SOLONIS EPITAPHIUM.

Ipsæ Cicero Tusc. Quest. Lib. I.

Mors mea ne careat lacrimis: linquamus amicis
 Mœrorem, ut celebrent funera cum gemitu.

SARDANAPALI EPITAPHIUM.

Ipsæ Cicero Tusc. Quest. Lib. V.

Hæc habui, quæ edi, quæque exsaturata libido
 Hausit, at illa jacent pulchra & præclara relicta.

EX GRÆCO VERSU.

Ipsæ Cicero de Divinat. Lib. II.

Bene qui conjiciet, vatem hunc perhibeto optimum.

EX GRÆCO VERSU.

Ipsæ Cicero ibidem.

Quod fore paratum est, id summum exsuperat Jovem.

EX PROVERBIO GRÆCO.

Ipsæ Cicero Tusc. Quest. Lib. I.

Quam quisque norit artem, in hac se exercent.

C A T O N I S

R Æ.

Ipsæ non silvæ frondes, non flumina montes:
 Rursus & hoc iterum repetamus, Battare, carmen.
 Effœtas Ceteris fulci condatis avenas:
 Pallida flavescant æstu sitientia prata:
 Immatura cadant ramis pendentia mala:
 Desint & silvis frondes & fontibus humor:
 Nec desit nostris devotum carmen avenis.
 Hæc Veneris vario florentia ferta decore,
 Purpureo campos quæ pingit avena colore.
 Hinc auræ dulces, hinc suavissimus spiritus agri
 Mittant pestiferos æstus, & tetra venena.
 Dulcia non oculis, non auribus ulla ferantur.

B

Sic

Sic precor : & nostris superent hæc carmina votis .
 Ludimus , & multum nostris cantata libellis
 Optima sylvarum , formosis densa viretis .
 Tondemus virides umbras , nec læta comantes
 Jactabis molles ramos instantibus auris ,
 Nec mihi sæpe meum resonabit , Battarè , carmen .
 Militis impia cum succidet dextera ferro ,
 Formosæque cadent umbræ , formosior illis
 Ipsa cades . veteris domini felicia ligna
 Nequidquam nostris toties devota libellis ,
 Ignibus æthereis flagrabunt . Jupiter ipse ,
 Jupiter hanc aluit : cinis hæc tibi fiat , oportet .
 Thracis tum Boreæ spirent immania vires :
 Euris agat mistam fulva caligine nubem :
 Africus immineat nimbis minitantibus imbrem :
 Cum tua cyaneo resplendens æthere sylva
 Nosset iter , ducens Erebo tua Lydia Ditis .
 Vicinæ flammæ rapiant ex ordine vites :
 Pascantur segetes , diffusis ignibus aura
 Transvolet arboribus , conjungat & arbor atillas .
 Pertica quæ nostros metata est impia agellos ,
 Qua nostri fines olim : cinis omnia fiant .
 Sic precor , & nostris superent hæc carmina votis .
 Undæ quæ vestris pulsatis litora lymphis ,
 Litora , quæ dulces auras diffunditis agris ,
 Accipite has voces : migret Neptunus in arva
 Fluctibus , & spissa campos perfundat arena .
 Qua Vulcanus agros pastor Jovis ignibus ardet ,
 Barbara dicatur Libycæ soror altera Syrtis .
 Tristius hoc , memini , revocasti Battare carmen .
 Nigro multa mari dicunt portenta natæ ,
 Monstra repentinis terrentia sæpe figuris ;
 Cum subito emersere furenti corpora ponto :
 Hæc agat infesto Neptunus cæca tridenti ,
 Atrum convertens æstum maris undique ventis ,
 Et fuscum cinerem canis exhauriat undis .
 Dicantur mea rura seram mare , nautæ caveto
 Rura , quibus diras indiximus , impia vota .
 Si minus , hæc , Neptune , tuis infundimus aris ,
 Battare fluminibus tu nostros trade dolores .
 Nam tibi sunt fontes , tibi flumina semper amica .
 Nil est quod perdam ulterius , merita omnia dixi .
 Flectite currentes lymphas vaga flumina tetro .
 Flectite , & adversis rursus diffundite campis .
 Incurrant amnes passim remeantibus undis ,
 Nec nostros servare sinant erroribus agros :
 Dulcius hoc , memini , revocasti Battare carmen .
 Emanant subito sicca tellure paludes ,
 Et metat hic iuncos , spicas ubi legimus olim :
 Occupet arguti grylli cava garrula rana .
 Tristius hoc rursus dicat mea filula carmen ,
 Præcipitent altis spumantes montibus imbres ,
 Et late teneant diffuso gurgite campos :
 Queis dominis infesta minantes stagna relinquunt ,
 Unde relapsa meos agros pervenerit undæ .
 Piscetur nostris in sinibus advena arator :
 Advena civili qui semper crimine crevit .
 O male devoti pratorum crimine agelli ,
 Tuque inimica tui semper discordia civis !
 Exsul ego , indemnatus , egens mea rura reliqui ,
 Miles ut accipiat funesti præmia belli .
 Hinc ego de tumulo mea rura novissima visam :
 Hinc ibo in silvas : obstabunt jam mihi colles :
 Obstabunt montes , campos nec adire licebit .
 Dulcia rura valere , & Lydia dulcior illis ,
 Et casti fontes , & felix nomen agelli .

Tardius , ah , miseræ descendite montes capellæ :
 Mollia non iterum carpetis pabula nota .
 Tuque resiste pater : en prima , novissima nobis .
 Intueor campos : longum manet hostis in illis .
 Rura valete iterum , tuque optima Lydia salve :
 Sive eris , & si non , mecum morleris , utrumque
 Extremum carmen revocemus , Battare , avena .
 Dulcia amara prius fient , & mollia dura :
 Candida nigra oculi cernent , & dextera læva :
 Migrabunt casus aliena in corpora rerum ,
 Quam tua de nostris emigret curæ medullis .
 Quamvis ignis eris , quamvis aqua , semper amabo .
 Gaudia semper enim tua me meminisse juvabit .
 Invideo vobis agri , formosæque præta :
 Hoc formosa magis , mea quo formosa puella
 Est vobis . tacite vestrum suspirat amorem .
 Vos nunc illa videt , vobis mea Lydia ludit .
 Vos nunc alloquitur , vos nunc arridet ocellis ,
 Et mea summissa meditatæ carmina voce ,
 Cantat & interea , mihi quæ cantabat in auribus .
 Invideo vobis , agri : disceris amare .
 O fortunati nimium , multumque beati ,
 In quibus illa pedis nivei vestigia ponet :
 Aut roseis digitis viridem decerpserit uvam ,
 [Dulci nunque tumet nondum viticula Baccho]
 Aut inter varios Veneris stipendia flores
 Membra reclinarit , teneramque illiserit herbam ,
 Et secreta meos furtim narrabit amores .
 Gaudebunt silvæ , gaudebunt mollia præta ,
 Et gelidi fontes , aviumque silentia fient .
 Tardabunt rivi labentes currere lymphæ ,
 Dum mea jucundas exponat cura querelas .
 Invideo vobis , agri : mea gaudia habetis .
 Et vobis nunc est , mea quæ fuit ante , voluptas .
 At mihi tabescunt morientia membra dolore ,
 Et calor infuso decedit frigore mortis ,
 Quod mea non necum domina est : non ultra puella
 Doctior in terris fuit , aut formosior , ac si
 Fabula non vana est , tauro Jove digna , vel auro .
 Jupiter avertas aures : mea sola puella est .
 Felix taure pater magni gregis , & decus : arte
 Vaccula non unquam secreta cubila captans ,
 Frustra te paritur silvis mugire dolore .
 Et pater hædorum felix , semperque bestæ !
 Sive petis montes præruptos saxa pererrans :
 Sive tibi sylvis nova pabula fastidire :
 Sive libet campis : tecum tua læta capella est .
 Et mas quocumque est , illi sua semina juncta ,
 Interpellatos nunquam ploravit amores .
 Cur non & nobis facilis natura fuisset ?
 Cur ego crudelentur patrot tam sæpe dolerem ?
 Sidera per viridem redeunt cum pallida mundana ,
 Inque vicem Phœbe excurrens , atque aureus orbis ;
 Luna tua est tecum : cur non est & mea mecum ?
 Luna , dolor nosti quid sit , miserere dolentis .
 Phœbe gerens in te laurus celebravit amorem ,
 Et quem pompa Deum , non silvis fama locuta est :
 Omnia vos estis : tecum sua gaudia gestat ,
 Aut insperata videt mundo , quæ dicere longum est .
 Aurea quin etiam cum sæcula voluebantur ,
 Conditio similis fuerat mortalibus illis .
 Hæc quoque prætereo , notum Minoïdis astrum ,
 Quæque virum virgo , sicut captiva , secuta est .
 Lædere , Cælicolæ , potuit vos nostra quid ætas ?
 Conditio nobis vitæ quo durior esset ?
 Ausus egon' prius castos violare pudores ?

Sacratamque meæ vitam tentare puellæ?
 Immatura meæ quoque noxæ solvere fata?
 Istius atque utinam facti mea culpa magistra
 Prima foret: lethum vita mihi dulcius esset.
 Non mea, non ullo moreretur tempore fama,
 Dulcia cum Veneris furatus gaudia primus
 Dicerer, atque ex me dulcis foret orta voluptas.
 Nam mihi non tantum tribuerunt impia vota,
 Auctor ut occulti noster foret error amoris.
 Jupiter ante sui semper mendacia furti
 Cum Junone, prius conjux quam dictus uterque est,
 Gaudia libavit dulcem furatus amorem:
 Et mecum tenera gavisa est ludere in herba,
 Purpureos flores, quos insuper accumbebat,

Candida formoso supponens brachia collo.
 Tum credo, fuerat Mavors distentus in armis.
 Nam certe Vulcanus opus faciebat, & illi
 Tristi, turpabatque mala fuligine barbam.
 Non aurora novos etiam ploravit amores,
 Atque rubens oculos roseo celavit amictu?
 Talia Cælicolæ. numquid minus aurea promo?
 Ergo quod Deus, atque Heros, cur non minor ætas?
 Infelix ego, non illo qui tempore natus,
 Quo facilis natura fuit. fors o mea læva
 Nascendi, miserumque genus, quo fera libido est!
 Tanta meæ vitæ cordis fecere rapinam,
 Ut maneam, quod vix oculis cognoscere possis.

C. P E D O N I S A L B I N O V A N I

A D

L I V I A M A U G U S T A M.

D E

M O R T E D R U S I N E R O N I S F I L I I E J U S ,

Q U I I N

G E R M A N I A M O R B O P E R I I T.

Isa diu felix, mater modo dicta Nero-
 num,
 Jam tibi dimidium nominis hujus a-
 best:
 Jam legis in Drusum miserabile, Livia,
 carmen.
 Unum, qui dicat jam tibi, mater, ha-
 bes.

Nec tua te pietas distendit amore duorum:
 Nec posito fili nomine, dicis: Uter?
 Et quisquam leges audeat tibi dicere stendi?
 Et quisquam lacrimas temperat ore tuas?
 Hei mihi, quam facile est (quamvis hic contigit omnes)
 Alerius luctu fortia verba loqui!
 Scilicet exiguo percussa es fulminis ictu;
 Fortior ut possis cladibus esse tuis.
 Occidit exemplum juvenis venerabile morum:
 Maximus ille armis, maximus ille toga.
 Ille modo eripuit latebrosas hostibus Alpes,
 Et titulum belli dux duce fratre tulit.
 Ille genus Svevos acre, indomitosque Sycambros
 Contudit, inque fugam barbara terga dedit:
 Ignotumque tibi meruit, Romane, triumphum.
 Protulit in terras imperiumque novas.
 Solvere vota Jovi, fatorum ignara tuorum
 Mater, & armifera solvere vota Deæ,
 Gradivumque patrem donis implete parabas;
 Et quoscumque celi jusque piisque Deos.
 Maternaque sacros agitabas mente triumphos:
 Forsitan & curæ jam tibi currus erat.
 Funera pro sacris tibi sunt ducenda triumphis,
 Et tumulus Drusum pro Jovis arce manet.

Fingebas reducem; præceptaque mente fovebas
 Gaudia; & ante oculos jam tibi victor erat.
 Jam veniet: jam me gratantem turba videbit:
 Jam mihi pro Druso dona ferenda meo.
 Obvia progrediar, felixque per oppida dicar;
 Collaque & hos oculos illius ore premam.
 Talis erit: sic occurret: sic oscula junget:
 Hoc mihi narrabit: sic prior ipsa loquar.
 Gaudia vana foves, spem pone, miserrima, falsam.
 Desine de Druso læta referre tuo.
 Cæsaris illud opus, voti pars altera vestri,
 Occidit. indignas, Livia, solve comas.
 Quid tibi nunc mores profunt, actumque pudice
 Omne ævum, & tanto tam placuisse viro?
 * Quidque pudicitia tantum inviolata bonorum,
 Ultima sit laudes inter ut illa tuas?
 Quid tenuisse animum contra sua secula rectum;
 Altius & vitiis exseruisse caput?
 Nec nocuisse ulli, & fortunam habuisse nocendi?
 Nec quemquam nervos extimuisse tuos?
 Nec vires errasse tuas Campoque Foroque;
 Quamque libet citra constituisse domum?
 Nempe per hos etiam Fortunæ injuria mores
 Regnat; & incerta est hic quoque nixa rota.
 Hic quoque sentitur: ne quid non improba carpat,
 Sæviti; & injustum jus sibi ubique facit.
 Scilicet immunis si luctus una fuisset
 Livia; Fortunæ regna minora forent?
 Quid si non habitu sic se gessisset in omni,
 Ut sua non essent invidiosa bona?
 Cæsaris adde domum. quæ certe funeris experts
 Debuit humanis ætior esse malis.

Ille vigil, summa facer ille locatus in arce,
 Res hominum ex tuto cernete dignus erat:
 Nec fieri ipse suis, nec quemquam flere suorum;
 Nec, quæ nos patimur vulgus, & ipse pati.
 Vidimus erepta mærentem stirpe sororis.
 Luctus, ut in Druso, publicus ille fuit.
 Condidit Agrippam, quo te, Marcelle, sepulcro:
 Et cepit genitos jam locus ille duos.
 Vix posito Agrippa tumuli bene janua clausa est:
 Perficit officium funeris, ecce, soror.
 Ecce, ter ante datis jactata novissima Drusus:
 A magno lacrymas Cæsate quartus habet.
 Claudite jam, Parcæ, nimium reserata sepulcra:
 Claudite: plus justo jam domus ista patet.
 Cedis; & incassum tua nomina, Druse, levantur.
 Ultima sit fati hæc summa querela tui.
 Ille potest implete dolor vel sæcula tota,
 Et magni luctus obtinuisse locum.
 Multi in te amissi: nec, cui tot turba bonorum,
 Omnis cui virtus contigit, unus eras.
 Nec genetrice tua sæcundior ulla parentum:
 Tot bona per partus quæ dedit una duos.
 Heu! par illud ubi est, totidem virtutibus æquum?
 Et concors pietas, nec dubitatus amor?
 Vidimus attonitum fraterna morte Neronem,
 Squallida promissa flere per ora comam:
 Dissimilemque sui vultu proficiente dolorem.
 Hei mihi, quam toto luctus in ore fuit!
 Tu tamen extremo moriturum tempore fratrem
 Vidisti: lacrymas vidit & ille tuas.
 Affigique suis moriens tua pectora sensit,
 Et tenuit vultu lumina fixa tuo:
 Lumina cærulea jam jamque natantia morte,
 Lumina fraternas jam subitura manus.
 At miseranda parens suprema neque oscula fixit,
 Frigida nec sovit membra tremante sinu.
 Non animam apposito fugientem excepit hiatu;
 Nec traxit cæsas per tua membra comas.
 Raptus es absenti, dum te fora bella morantur,
 Utilior patriæ, quam tibi, Druse, tuæ.
 Liquitur: ut quondam Zephyris & solibus icæ
 Solvuntur teneræ, vere tepente, nives.
 Te queritur, casusque malos, irrisaque tales,
 Accusatque annos, ut diuturna, suos.
 Talis in umbrosis mitis nunc denique silvis
 Deslet Threicium Daulias ales Ityn:
 Halcyonum tales ventosa per æquora questus
 Ad surdas tenui voce sonantur aquas.
 Sic plumosa novis plangentes pectora pennis
 Oenidem subitæ concinuisit aves.
 Sic flevit Clymene: sic & Clymeneides, alte
 Cum juvenis patriis excidit ictus equis.
 Congelat interdum lacrimas, duratque, tenetque,
 Suspensaque oculus fortior intus agit.
 Erumpunt, iterumque gravant gremiumque sinusque,
 Effusæ gravidis uberibusque genis.
 In vires abiit flendi mora. plenior unda
 Defluit, exigua si qua retenta mora.
 Tandem ubi per lacrimas licuit, sic flebilis orsa est,
 Singultu medios impediante sonos.
 Nate, brevis frustus, duplicis fors altera partus;
 Gloria confectæ, nate, parentis, ubi es?
 Sed neque jam duplicis neque jam fors altera partus,
 Gloria confectæ nunc quoque matris, ubi es?
 Heu! modo tantus ubi es? tumulo portaris & igni.
 Hæc sunt in reditus dona paranda tuos?

Siccine dignus eras oculis occurrere matris?
 Sic ego te reducem digna videre fui?
 Cæsaris Uxori si talia dicere fas est;
 Jam dubito, magnos an rear esse Deos.
 Nam quid ego admisi? quæ non ego numina cultu,
 Quos ego non potui demeruisse Deos?
 Hic pietatis honos? artus amplector inanes.
 Et vorat hos ipsos flamma rogusque sinus.
 Tene ego sustineo positum scelerata videre?
 Tene meæ poterunt ungere, nate, manus?
 Nunc ego te infelix summum teneoque tuorque?
 Estingoque manus? ora que ad ora fero?
 Nunc primum adspiceris consul victorque parenti?
 Sic mihi, sic miseræ nomina tanta refers?
 Quos primum vidi fasces, in funere vidi;
 Et vidi everfos, indiciumque mali.
 Quis credat? matri lux hæc mæstissima venit,
 Qua natum in summo vidit honore suum.
 Jamne ego non felix? jam pars mihi rapta Neronum?
 Materni celebrer nomine Drusus avi?
 Jamne meus non est, nec me facit ille patrem?
 Jamne fui Drusi mater? & ipse fuit?
 Nec cum victorem referetur adelle Neronem,
 Dicere jam potero, Major, an alter adest?
 Ultima contigimus. jus matris habemus ab uno.
 Unius est munus, quod tamen orba negor.
 Me miseram! extimui, frigusque per ossa cucurrit:
 Nil ego jam possum certa vocare meum.
 Hic meus ecce fuit. jubet hic de fratre vereri.
 Omnia jam metuo: fortior ante fui.
 Sospite te saltem moriar, Nero! tu mea condas
 Lumina, & excipias hanc animam ore pio.
 Atque utram Drusi manus altera & altera fratris
 Formarent oculos comprimerentque meos.
 Quod licet, hoc certe tumulo ponemur in uno,
 Druse: neque ad veteres conditus ibis avos.
 Miscebor cinerique cinis, atque ossibus ossa.
 Hanc lucem celeri turbine Parca neat!
 Hæc & plura refert: lacrimæ sua verba sequuntur,
 Oraque nequidquam per modo quæssa flunt.
 Quin etiam corpus matri vix vixque remissum
 Exequiis caruit, Livia, pene tuis.
 Quippe ducem arsuris exercitus omnis in armis,
 Inter quæ periit, ponere certus erat.
 Abstulit invitis corpus venerabile frater;
 Et Drusum patriæ, quod licuitque, dedit.
 Funera ducuntur Romana per oppida Drusi;
 (Heu facinus!) per quæ victor iturus erat.
 Per quæ deletis Rhætorum venerat armis.
 Hei mihi, quam dispar huic fuit illud iter!
 Consul in fractis mærentem fascibus urbem.
 Quid faceret victus, sic ubi victor init.
 Mæsta domus plangore sonat: cui figere lætus
 Parta sua dominus voverat arma manu.
 Urbs gemit, & vultum miserabilis induit unum.
 Gentibus adversis forma sit illa, precor!
 Incerti clauduntque domos, strepitantque per urbem:
 Hic illi pavidi clamque palamque dolent.
 Jura silent, mutæque tacent sine vindice leges:
 Adspicitur toto purpura nulla foro.
 Dique latent templis, neque iniqua ad funera vultus
 Præbent; nec poscunt thura ferenda rogo.
 Obscuros delubra tenent. pudet ora colentum
 Adspicere invidiæ, quam meruere, metu.
 Atque aliquis de plebe pius pro paupere nato
 Sustulerit timidæ sidera ad alta manus:

Jamque

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Et modo per somnos agitaris imagine falsa,
Teque tuo Drusum credis habere sinu?
Et subito tentasque manu, sperasque receptum;
Quæris & in vacui parte priore tori?
Ille pio (si non temere hæc creduntur) in arvo
Inter honoratos excipietur avos.
Magnaque maternis majoribus, aqua paternis
Gloria quadrijugis aureus ibit equis:
Regalique habitu, curruque superbus eburno,
Fronde triumphali tempora vinctus erit.
Accipient juvenem Germanica signa ferentem
Consulis imperio, conspicuumque decus.
Gaudebuntque suæ merito cognomine gentis;
Quod solus domito victor ab hoste tulit.
Vix credent tantum rerum cepisse tot annos.
Magna viri latum querere facta locum.
Hæc ipsum sublime ferent: hæc, optima mater,
Debuerant luctus attenuare tuos.
Femina digna illis, quos aurea condidit ætas,
Principibus natis, principe digna viro.
Quid deceat Drusi matrem, matremque Neronis,
Adspice. quo surgas adspice mane toro.
Non eadem vulgusque decent & lumina rerum.
Est quod præcipuum debeat ista domus.
Imposuit te alto Fortuna, locumque tueri
Iussit honoratum, Livia: perfer onus.
Ad te oculos, aureisque trahis. tua facta notamus.
Nec vox missa potest principis ore regi.
Alta mane; supraque tuos exsurge dolores:
Infragilemque animum, quod potes, usque tene.
An melius per te virtutum exempla petemus,
Quam si Romanæ principis edis opus?
Fata manent omnes. omnes expectat avarus
Portitor: & turbæ vix satis una tatis.
Tendimus huc omnes: metam properamus ad unam.
Omnia sub leges mors vocat atra suas.
Ecce necem intentam cælo terræque fretoque
Casurum triplex vaticinatur opus.
I nunc, & rebus tanta impendente ruina,
In te solam oculos & tua damna refer.
Maximus ille quidem juvenum, spes publica vixit;
Et, qua natus erat, gloria summa domus.
Sed mortalis erat: nec tu secuta fuisti,
Fortia progenie bella gerente tua.
Vita data est utenda: data est sine scenore nobis
Mutua, nec certa perfoluenda die.
Fortuna arbitriis tempus dispensat iniquis.
Illa rapit juvenes: sustinet illa senes.
Quaque ruit, furibunda ruit: totumque per orbem
Fulminat, & cæcis cæca triumphat equis.
Regna Deæ immitis parce irritare querendo:
Sollicitare animos parce potentis heræ.
Quæ tamen hoc uno tristis tibi tempore venit,
Sæpe eadem rebus favit amica tuis.
Nata quod en alte es, quod sætibus aucta duobus;
Quodque etiam magno consociata Jovi:
Quod semper domito redit tibi Cæsar ab orbe,
Gessit & invicta prospera bella manu:
Quod spes implerunt maternaque vota Neronis;
Quo pullus tories hostis utroque duce.
Rhenus, & Alpinæ valles, & sanguine nigro
Decolor infecta testis Itargus aqua:
Danubiusque rapax, & Dacius orbe remoto
* Apulus huic hosti per breve Pontus iter:
Armeniusque fugax, & tandem Dalinata supplex,
Summaque dispersi per juga Pannonii:

Et modo Germanus Romanis cognitus oris.
Adspice quot meritis culpa sit una minor.
Adde quod est absens functus: nec cernere nati
Semineces oculos sustinere tui.
Quique dolor menti lenissimus influit ægræ,
Accipere es luctus aure coacta tuos.
Prævertitque metus per longa pericula luctum;
Tu quibus auditis anxia mentis eras.
Non ex præcipiti dolor in tua pectora venit,
Sed per mollitos ante timore gradus.
Jupiter ante dedit fati mala signa cruenti,
Flammifera petiit cum tria templa manu:
(Junonisque gravi nocte impavidæque Minervæ,
Sanctaque & immensi Cæsaris ista domus.)
Sidera quin etiam cælo fugisse feruntur;
Lucifer & solitas destituisse vias.
Lucifer in toto nulli comparuit orbe,
Et venit stella non præeunte dies.
Sideris hoc obitus terris instare monebat,
Et mergi Stygia nobile lumen aqua.
At tu, qui superes mæstæ solatia matri,
Comprecator illi ipsi conspiciare senex.
Perque annos diuturnus eas fratrisque tuosque,
Et vivat nato cum sene mater anus.
Eventura precor. Deus excusare priora
Dum volet, a Druso cætera læta dabit.
Tu tamen ausa potes tanto indulgere dolori:
Longius ut nolis, heu male fortis, ali.
Vix etiam fueras paucas vitalis in horas,
Obtulit invitæ cum tibi Cæsar opem:
Admovitque preces, & jus immiscuit illis:
Aridaque affusa guttura tinxit aqua.
Nec minor est nato servandæ cura parentis:
Hic adhibet blandas, nec sine jure, preces.
Conjugis & nati meritum pervenit ad omnes:
Conjugis & nati, Livia, sospes ope es.
Supprime jam lacrimas. non est revocabilis istis,
Quem semel umbrifera navita lintre tulit.
Hæstora tot fratres, tot desistere sutores;
Et pater, & conjux, Astyanaxque puer;
Et longæva parens. tamen ille redemptus ad ignes;
Nullaque per Stygias umbra renavit aquas.
Contigit hoc etiam Thetidi. populator Achilles
Iliaca ambustis ossibus arva premit.
Illi cæruleum Panope matertera crinem
Solvit, & immensas fletibus auxit aquas.
Consortesque Dex centum, longævaque magni
Oceanus conjux, Oceanusque pater;
Et Thetis ante omnes: sed nec Thetis ipsa, neque omnes
Mutarunt avidi tristia iura Dei.
Prisca quid huc tepeto? Marcellum Octavia flevit,
Et flevit populo Cæsar utrumque palam.
Sed rigidum jus est & inevitabile mortis.
Stant rata non ulla fila renenda manu.
Ipse tibi emissus nebulosi littore Averni,
Si liceat, forti verba tot ore sonet.
Quid numeras annos? vixi maturior annis.
Acta senem faciunt: hæc numeranda tibi.
His ævum tuit implendum, non seignibus annis.
Hostibus eveniat longa senectæ meis.
Hoc atavi monuere mei, proavique Neronis.
Fregerunt ambo Punica bella duces:
Hoc domus ista docet, per te mea, Cæsaris alti.
Exitus hic, mater, debuit esse meus.
Nec meritis [quamquam illa juvant magis] absuit illis,
Mater, honos, titulis nomina plena vides.

Consul,

Consul, & ignoti victor Germanicus orbis,
 (Qui fuit heu mortis publica causa!) legos.
 Cingor Apollinea victricia tempora lauro,
 Et sensi exsequias funeris ipse mei.
 Decursusque virum notos mihi, donaque Regum,
 Cunctaque per titulos oppida lecta suos.
 Et quo me officio portaverit illa juvenus,
 Quæ fuit ante meum tam generosa torum.
 Denique laudari sacrato Cæsaris ore
 Emerui, lacrimas elicuique Deo.
 Et cuiquam miserandus ero? jam comprime fletus.
 Hoc ego, qui flendi sum tibi causa, rogo.
 Hæc sentit Drusus, si quid modo sentit in umbra.
 Nec tu de tanto crede minora viro.
 Est tibi, sitque precor, multorum filius instar:
 Parsque tui partus sit tibi salva prior.
 Est conjux tutela hominum: quò sospite vestram,
 Livia, funestam dedecet esse domum.

E J U S D E M
IN MÆCENATIS OBITUM ELEGIA.

Desperam juvenis tristi modo carmine fata:
 Sunt etiam merito carmina danda seni.
 Ut juvenis desendus erat tam candidus, & tam
 Longius annoso vivere dignus avo.
 Irreligata ratis nunquam defessa carinâ
 It, redit in vastos semper onusta lacus.
 Illa rapit juvenes prima florente juventa:
 Non oblita rapit sed tamen illa senes.
 Nec mihi Mæcenias tecum fuit usus amici:
 Lollius hoc ergo conciliavit opus.
 Fides erat nobis nam propter Cæsaris arma,
 Cæsaris & similem propter in arma fidem.
 Regis eras genus Etrusci: tu Cæsaris almi
 Dexterâ, Romanæ tu vigil urbis eras.
 Omnia cum posses tanto tam carus amico:
 Te sensit nemo posse nocere tamen.
 Pallade cum docta Phœbus donaverat artes.
 Tu decus, & laudes hujus & hujus eras.
 Vincit vulgares, vincit Beryllus arenas,
 Litore in extremo quas simul unda movet.
 Quod discinctus eras animo quoque, carpitur unum:
 Diluitur nimia simplicitate tua.
 Sic illi vixere, quibus fuit aurea virgo:
 Quæ bene præcinctos postmodo pulsa fugit.
 Invide, quid tandem tunicæ nocere solutæ?
 Aut tibi ventosi quid nocere linus?
 Num minus urbis erat custos, & Cæsaris hospes?
 Num tibi non tutas fecit in urbe vias?
 Nocte sub obscura quis te spoliavit amantem?
 Quis tetigit ferro durior ipse latus?
 Majus erat potuisse tamen, nec velle triumphos:
 Major res, magnis abstinuisse, fuit.
 Maluit umbrosam quercum, Nymphasque canentes,
 Paucaque pomosi jugera cæta soli.
 Pieridas, Phœbumque colens in mollibus hortis,
 Sederat argutas garrulus inter aves.
 Marmora Mæonii vincunt monumenta libelli:
 Vivitur ingenio: cætera mortis erunt.
 Quid faceret? defunctus erat, comes impiger idem,
 Miles & Augusti fortis, & usque pius.
 Iulum piscos viderunt saxa Pelori

Ignibus hostilis reddere ligna tatis.
 Pulvere in Emathio fortem videre Philippi.
 Quam tunc ille tener! quam gravis hostis erat!
 Cum freta Niliacæ texerunt lata carinæ,
 Fortis erat circum, fortis & ante Ducem.
 Militis Eoi fugientis terga secutus,
 Territus ad Nili dum fugit ille caput.
 Pax erat, hæc illos laxarunt otia cultus.
 Omnia victores Marte sedente decent.
 Actius ipse lyram plectro percussit eburno,
 Postquam victrices conticuere tubæ.
 Hic modo miles erat, ne posset femina Romam
 Dotalem stupri turpis habere sui.
 Hic tela in profugos (tantum curvaverat arcum)
 Misit ad extremos exorientis equos.
 Bacche, coloratos postquam devicimus Indos,
 Potasti galea dulce juvante merum.
 Et tibi securo tunicæ fluxere solutæ:
 Te puto purpureas tunc habuisse duas.
 Sum memor, & certe memini sic ducere thyrsos
 Brachia purpurea candidiora nive.
 Et tibi thyrsus erat gemmis ornatus & auro:
 Serpentes hederæ vix habuere locum.
 Argentata tuos etiam sandalia talos
 Vinxerunt certe: nec, puto, Bacche negas.
 Mollius es solito mecum tum multa locutus,
 Et tibi consulto verba fuere nova.
 Impiger Alcide multo defuncte labore,
 Sic memorant curas te posuisse tuas.
 Sic te cum tenera lætum lussisse puella
 Oblitum Nemeæ; jamque, Erymanthe, tui.
 Ultra numquid erat? torsisti pollice subis:
 Lenisti morsu lævia fila parum.
 Percussit crebros te propter Lydia nodos.
 Te propter dura stamina rupta manu.
 Lydia te tunicas jussit lasciva fluentes
 Inter lanificas ducere sæpe suas.
 Clava torosa tibi pariter cum pelle jacebat,
 Quam pede suspensio percutebat Amor.
 Quis tunc credebat, premeret cum jam impiger infans
 Hydros ingentes vix capiente manu?
 Cumve renascentem terret velociter Hydram?
 Frangeret immanes vel Diomedis equos?
 Vel tribus adversis communem fratribus alvum,
 Et sex adversas solus in arma manus?
 Fudit Aloidas postquam dominator Olympi,
 Dicitur in nitidum procubuisse diem:
 Atque aquilam misisse suam, quæ quæreret, æquis
 Posset amaturo vina referre Iovi:
 Valle sub Idæa dum te, formosæ sacerdos,
 Invenit, & presso molliter unguæ rapit.
 Sic est: victor amet, victor potiarat in umbra,
 Victor odorata dormiat inque rosa.
 Victorem victus metuat: metus imperet illi,
 Membra nec in strata sternere discat humo.
 Tempora dispensant usus, & tempora cultus:
 Hæc homines, pecudes, hæc moderantur aves.
 Lux est, taurus arat: nox est, requiescit, atator
 Liberat emerito fervida colla bovi.
 Conglaciantur aquæ: scopulis se condit hirundo,
 Verberat egelidos garrula vere lacus.
 Cæsar amicus erat: poterat vixisse sojute,
 Cum jam Cæsar idem, quod cupiebat, erat:
 Indulsi merito: non est temerarius ille.
 Vicimus: Augusto judice dignus erat:
 Argo saxa pavens postquam Scyllæia legit,

Cyaneosque metus jam religanda ratis :
 Viscera dissesti mutavit in arietis agnum
 Ætias, & succis omne perita suis.
 His te Mæcenas juvenescere posse decebat.
 Hæc utinam nobis Colchidos herba foret !
 Redditur arboribus florens revirentibus ætas :
 Ergo non homini, quod fuit ante, redit ?
 Vivacesque magis cervos decet esse paventes,
 Si quorum in torva cornua fronte rigent ?
 Vivere cornices multos dicuntur in annos :
 Cur nos angusta conditione sumus ?
 Pascitur Auroræ Tithonus nestare conjux :
 Atque ita jam tremulo nulla senectæ nocet,
 Ut tibi vita foret semper medicamine sacro,
 Te vellem Auroræ complacuisse virum.
 Illius aptus eras croceo recubare cubili :
 Et modo puniceo rore levante torum :
 Illius aptus eras roseas adjungere bigas,
 Tu dare purpurea lora regenda manu :
 Tu mulcere jubam, cum jam torsisset habenas
 Procedente die respicientis equi.
 Quæsiwere tori juvenem sic Hesperon illum,
 Quem nexum medio solvit in igne Venus.
 Quem nunc in sulcis placida sub nocte nitentem
 Luciferum contra currere cernis equis.
 Hic tibi Corycium, casias hic donat olentes :
 Hic e palmiferis balsama missa jugis.
 Nunc pretium candoris habes: nunc redditus umbris,
 Te sumus obliti decubuisse senem.
 Ter Pylium flere sui, ter Nestora canum :
 Dicebant tamen hunc non satis esse senem.
 Nestoris annosi vixisses sæcula, si me
 Dispensata tibi stamina nente forent.
 Nunc ego quid possum? tellus levis ossa teneto,
 Pendula librato pondus & ipsa tuum :
 Semper setta tibi dabimus, tibi semper odores :
 Non umquam sitiens, florida semper eris.

VERBA SUPREMA MÆCENATIS.

Sic est Mæcenas fato veniente locutus,
 Frigidus, & jam jam cum moriturus erat.
 Mene, inquit, juvenis primævi Jupiter ante
 Augustam Bruti non cecidisse fidem ?
 Pectore maturo fuerat puer, integer ævo,
 Et magnum magni Cæsaris illud opus.
 Discedo: vellemque prius. non omnia dixit,
 Inciditque pudor, quæ prope dixit amor.
 Sed manifestus erat inorians: quærebat amatæ
 Conjugis amplexus, oscula, verba, manus.
 Si tamen hoc satis est, vixi te Cæsare amico :
 Et morior, dixit, dum moriorque, satis.
 Mollibus ex oculis aliquis tibi procidet humor,

Cum dicar subita voce fuisse tibi.
 Hoc mihi contingat: jaceam tellure sub æqua ?
 Nec tamen hoc ultra me potuisse velim.
 Sed meminisse velim, vivam sermonibus: illic
 Semper ero: semper si meminisse voles.
 Et docet, & certe vivam tibi semper amicus:
 Nec tibi qui moritur, desinit esse tuus.
 Ipse ego quidquid ero, cineres, interque favillas,
 Tunc ego non potero non memor esse tui,
 Exemplum vixi te propter molle beate:
 Unus Mæcenas teque ego propter eram:
 Arbitrator ipse sui: volui, quod contigit esse:
 Pectus eram vere pectoris ipse tui.
 Vive diu mi care senex: pete sidera sero.
 Est opus hoc terris: te quoque velle decet.
 Et tibi succrescant juvenes bis Cæsare digni.
 Et tradant porro Cæsaris usque genus.
 Sit secura tibi cum primum Livia conjux,
 Expleat amissi munera rupta gener.
 Cum Deus in terris Divis insignis avitis,
 Te Venus in patrio collocet alma sinu.

E J U S D E M

DE NAVIGATIONE DRUSI GERMANICI,
 FRAGMENTUM

Ex Senecæ Suasor. 1.

Ampridem post terga diem, solemque relictum,
 Jampridem notis extorres fugimus oris
 Per non concessas audaces ire tenebras,
 Hesperij metas, extremaque litora mundi,
 Nunc illum, pigris immania monstra sub undis
 Qui ferat, Oceanum: qui sævas undique Pristes,
 Equoreosque canes, ratibus consurgere pansis.
 Accumulat fragor ipse metus: jam sidere nullo
 Navigia, & rapido desertam flamine classem.
 Seque feris tradunt per inertia fata marinis
 Tam non felici laniandos sorte relinqui.
 Atque aliquis prora se dat sublimis ab altâ,
 Aera pugnaci luctatus tumpere nisu.
 Ut nihil erepto valuit dignoscere mundo,
 Obstructo tales effundit pectore voces:
 Quo ferimur? ruit ipse dies, orbemque relictum
 Ultima perpetuis claudit Natura tenebris.
 Anne alio positas ultra sub cardine gentes:
 Atque alium libris intactum quærimus orhem?
 Dii revocant, rerumque vetant cognoscere finem,
 Mortales oculos: aliena quid æquota remis,
 Et sacras violamus aquas, Divumque quietas
 Turbamus sedes?

A. SABINI EPISTOLÆ TRÆS

TRIBUS

OVIDII EPISTOLIS RESPONDENTES.

EPISTOLA PRIMA.

ULYSSES PENELOPÆ.

Pertulit ad miserum tandem tua casus
 Ulysses,
 Penelope, chartis verba notata piis.
 Agnovi caramque manum, gemmasque
 fideles.
 Solamen longis illa fuere malis.
 Arguis ut lentum: malle quoque for-
 sitan esse;
 Quam tibi quæque tuli dicere, quæque feram.
 Non hoc objecit mihi Græcia: cum mea fictus
 Detinuit patrio littore vela furor.
 Sed thalamis nec velle tuis, nec posse carere:
 Causaque fingendæ tu mihi mentis eras.
 Nil tibi rescribam curæ est, properemque venire.
 Dum propero, adversi vela tulere Noti.
 Non me Troja tenet Graiis odiosa puellis;
 Jam cinis, & tantum flebile Troja solum.
 Deiphobusque jacet, jacet Asius, & jacet Hector:
 Et quicumque tui causa timoris erat.
 Evasi & Thracum cæso duce prælia Rhefo,
 In mea captivis castra relictus equis:
 Turus & e media Phrygiæ Tritonidos arce
 Fatalis palmæ pignora capta tuli.
 Nec timui commissus equo; male sedula quamvis
 Clamabat vates, Urite Troes equum;
 Urite, mendaci celantur robore Achivi:
 Et Phrygas in miseros ultima bella ferunt.
 Perdiderat tumuli supremum munus Achilles:
 Sed Thetidi est humeris redditus ille meis.
 Nec laudem Danaï tanto renuere labori:
 Erepti pretium corporis arma tuli.
 Quid refert? pelago sunt obruta. non mihi classes,
 Non socii superant: omnia pontus habet.
 Solus adhuc mecum, qui me tot casibus unus
 Duravit, patiens ad mala perstat Amor.
 Illum non avidis canibus Niseia virgo
 Fregit: non tumidis torta Charybdis aquis:
 Non feras Antiphates, nec in uno corpore diffors
 Parthenope, blandis insidiosa modis.
 Non quod Colchiacis Circe tentaverit herbis,
 Non quod solennes altera Diva toros.
 Utraque se nobis mortalia demere fila
 Spondebat: Stygias utraque posse vias.
 Te tamen hac etiam sprete mercede perivi,
 Passurus terra tot mala, totque mari.
 Sed tu femineo nunc forsitan nomine tacta,
 Non secura leges cætera verba mea.
 Quæque mihi Circe, quæ sit mihi causa Calypto,
 Jamdudum ignoto sollicitere metu.
 Certe ego cum Antinoum, Polybumque, Medontaque
 legi;
 Heu toto sanguis corpore nullus erat!

Tot juvenes inter, tot vina licentia, semper
 (Hei mihi! quo credam pignore?) casta manes?
 Curve placent ulli, si sunt in fletibus ora,
 Deperit & lacrimis non decor iste tibi?
 Pacta quoque es thalamo, nisi mendax tela moretur,
 Et cœptum revoces callida semper opus.
 Ars pia; sed quoties oculos frustrabere lana,
 Successum toties ars dabit ista tibi.
 Ah melius, Polypheme, tuo superatus in antro
 Finissem ingratos ad mala tanta dies!
 Threicio melius cecidissem milite victus,
 Ismaron errantes cum tenuere rates:
 Crudelemve illo satiassem tempore Ditem,
 Quo redii Stygiis fata moratus aquis.
 Vidi ubi [nequidquam quod me tua littera celat]
 Sospes digresso quæ mihi mater erat.
 Rettulit illa domus eadem mala: meque querentem
 Fugit ab amplexu ter resoluta meo.
 Phyllaciden vidi, contemptis fortibus ille
 Primus in Hectoreas intulit arma domos.
 Felix laudata cum conjuge! læta per umbras
 Illa suum fortes it comitata virum.
 Nec dum illi Lachesis dictos numeraverat annos:
 Sed juvat ante suum sic cecidisse diem.
 Vidi, nec lacrimas oculi tenuere cadentes,
 Deformem Atriden [hei mihi!] cæde nova.
 Ilium Troja virum non læserat: ille furentem
 Nauplion, Euboicos transferatque sinus.
 Quid refert? animam per vulnera mille profudit,
 Jam reduci solvens debita vota Jovi.
 Tyndaris has illi læso pro fœdere pœnas
 Struxerat; externos ipsa secuta viros.
 Ah! mihi quid prodest (captivas Teucridas inter
 Dum statet conjux Hectoris atque soror)
 Defectis Hecubem potius legisse sub annis,
 Ne tibi suspectus pellicis esset amor?
 Prima meis omen metuendum puppibus illa
 Fecit, non membris ipsa reperta suis.
 Latratu miseras finivit inœsta querelas;
 Et stetit in rabidam protinus aëta canem.
 Prodigio tali placidum Thetis abstulit æquor,
 Æolus infusus incubuitque Notis.
 Pervagus hinc toto non felix differor orbe;
 Et, quocumque vocat fluctus & aura, feror.
 Sed si Tiresias tam læti providus augur,
 Quam verax vates in mala nostra fuit;
 Et terra & pelago, quidquid mihi triste canebat,
 Emissus fato jam meliore vagor.
 Jam mihi nescio quo comitem se in littore jungit
 Pallas, & hospitibus per loca tuta trahit.
 Nunc primum Pallas versæ post funera Trojæ
 Visa mihi: medium temporis ira tulit.

Quidquid

Quidquid Oilides commiserat, omnibus unus
 Peccavit: Danais omnibus ira nocens.
 Nec te, Tydide, cuius modo foverat arma,
 Eximit: errato tu quoque ab orbe venis.
 Non Telamone fatum capta de conjugè Teucrum:
 Non ipsum, pro quo mille fuere rates.
 Felix Plistenide, quacumque in sorte fuisti
 Conjugè cum cara: non gravis illa fuit.
 Seu venti fecere moras, sive æquora vobis;
 Ad nulla est vester damna retentus amor.
 Oscula nec venti certe tenuere, nec undæ:
 Promtaque in amplexus brachia semper erant.
 Sic utinam errarem! faceres tu mollia, conjux,
 Æquora: te socia nil mihi triste foret.
 Nunc quoque, Telemacho tecum mihi sospite lecto,
 Omnia sunt animo jam leviora mala.
 Quem tamen infestas rursus queror ire per undas,
 Herculeam Sparten, Nestoreamque Pylon.
 Ingrata est pietas, cui tanta pericula subsunt:
 Nam male commissus fluctibus ipse fuit.
 Sed labor in fine est. occursum in litore vates
 Dixit. in amplexus, care, ferere tuos.
 Noscendus soll veniam tibi. tu preme solers
 Lætitiâ, & tacito gaudia corde sinu.
 Non vi certandum, nec aperta in bella ruendum.
 Sic cecinit laurus ille monete suas.
 Forsitan ante dapes, interque vacantia vina,
 Ultoris pharetris utile tempus erit.
 Et modo despectum subito mirentur Ulysses.
 Heu precor, ut properet ille venire dies!
 Antiqui renovet qui lætus sædera læsti:
 Et tandem incipias conjugè cata frui.

E P I S T O L A II.

DEMOPHOON PHYLLIDI.

Phyllidi Demophoon patria dimittit ab urbe:
 Et patriam meminit muneris esse tui.
 Nec face Demophoon alia, nec conjugè captus,
 Sed tam non felix, quam tibi notus erat.
 Thesea, (quo socero nequidquam, Phylli, tumebas;
 Impuleritque ignes forsitan ille tuos)
 Turpe pati nobis, regno ferus expulit hospes:
 Hunc illi finem longa senectâ dedit.
 Qui modo peltiferas fudit Mæotidas armis,
 Alcideæ magni, non minus ipse, comes.
 Qui socerum Minoa gravi sibi fecit ab hoste,
 Mirantem monstri cornua victa sui.
 Arguor exilii (quis credat?) causa fuisse:
 Nec tacitum frater me finit esse reum:
 Dum thalamos, inquit, dilectæ Phyllidos urges,
 Et tuus externo cessat in igne furor;
 Fluxere interea pede tempora lapsa fugaci;
 Prævenitque tuas flebilis hora moras.
 Forsitan aut nondum fractis occurrere rebus,
 Aut poteras fractis utilis esse tamen.
 Cur potiora tibi Rhodopeia regna fuere,
 Quæque magis tegnis cara puella fuit?
 Intonat his Acamas: eadem mox objicit Æthra;
 Infelix sanctæ jam prope sortis anus.
 Et quod non condant nati sua lumina palmæ,
 Fecisse hæc nolitas arguit usque moras.

Non equidem inficior: multum clamavit uterque;
 Staret Threiciis cum mihi puppis aquis.
 Poscunt, Demophoon, [quid cessas?] carbasa venti:
 Demophoon patrios respice dure Deos.
 Respice: & exemplum, qua gaudes, Phyllida sume.
 Sic amat, ut terra nolit abire sua.
 Urque redire velis, non ut comitetur euntem,
 Te rogat: & præfert barbara regna tuis.
 Me tamen hæc inter tacitum convicia sæpe
 Adversis memini vota tulisse Notis.
 Sæpe abitura tuo ponentem brachia collo,
 Gavisum in fluctus æquora mota truces.
 Nec metuam hoc ipso coram genitore fateti:
 Libertas meritis est mihi facta tuis.
 Dicere, non duro dilectam Phyllida liqui
 Pectore: nec præceps vela ferenda dedi.
 Et flevi; & flentem solando sæpe, remansi,
 Cum staret cursus jam mihi certa dies.
 Denique Threicia veni rate. non dare Phyllis
 Quam potuit, jussit tardius ire ratem.
 Ignosce & falso: memor es Minoidos ipse.
 Antiquus necdum pectore cessit amor.
 Et quoties oculis circumdat sidera, dixit,
 Quæ fulget cælo, nostra puella fuit.
 Illum dilectâ Bacchus sibi cedere jussit
 Conjugè: desertæ crimen at ille subit.
 Exemploque patris perjurus dicor & ipse:
 Nec quæris causas, Sithoni dura, inoræ:
 Nec satis ampla putas redituri pignora, si me
 Non amor alterius, non amor ullus habet.
 Nullane fama tibi turbatos, Phylli, penates
 Theseos, & miseræ rettulit acta domus?
 Non laqueos audis cari me flere parentis?
 Flebilior laqueis [hei mihi!] causa subest.
 Non fratrem Hippolytum: cecidit miserabilis ille
 Præceps attonitis per freta raptus equis.
 Non tamen excuso reditus. licet undique fata
 Accumulent causas, tempora parva peto.
 Thesea, quod superest, pattem tumulabimus ante:
 Succedat tumulo non sine honore decens.
 Da spatium veniamque, peto: non perfidus absum:
 Nec mihi jam terra tutior ulla tua est.
 Quidquid mite fuit post diruta Pergama, quidquid
 Aut bella, aut pelagi detinere moræ;
 Sola fuit Thrace. patria quoque jactor in illa:
 Auxilium superes casibus una meis.
 Si modo mens eadem. nec quod sit jam mihi dives
 Regia, Cecropia non minor arce, movet:
 Nec patris offendent casus, nec crimina matris;
 Nec jam non felix omine Demophoon.
 Quid si Phœbeam peterem te conjugè Trojam,
 Perque annos sequerer bella gerenda decein?
 Penelopen audis: toto laudatur in orbe
 Exemplum fidi non leve facta tori.
 Illa piæ [sic rumor ait] mendacia telæ
 Struxit, & instantes distulit arte procos:
 Cum properata palam revocaret flamina noctis,
 Atque iterum in lanas omne rediret opus.
 At tua ne fugiant sprete connubia Thraces,
 Phylli, times. ulli nubere, dura, potes?
 Estque tibi pectus cujusquam accedere tædæ?
 Obstet perfidiæ nec metus iste tue?
 Ah tibi quantus erit facti rubor! ah tibi quantus
 Tum dolor, aspicias cum mea vela procul!
 Damnabisque tuos sero temeraria questus!
 Demophoon, dices, hei mihi, fidus erat!

Demophoon rediit, & sævos forsitan Euros
 Passus, & hyernas dum quoque currit aquas.
 Ah cur nescio quam properavimus (hei mihi!) culpam?
 Rupi, quam ruptam sum mihi quæsta, fidem.
 Sic tamen ah potius, sic perstes; quam mihi de te
 Ulterior tangat pectora, Phylli, dolor!
 Quos tibi [me miserum!] laqueos, quæ fata minaris?
 Et nimis audaces gens habet ista Deos.
 Parce, precor: famamque domus mihi erimen habentis
 Perdidit, gemina ne preme, dura, nota.
 Excuset patrem fatis in parte relicta
 Gnoxis: non merui, cur ferar ipse nocens.
 Nunc venti mea verba ferant, qui vela tulerunt.
 Est animus reditus: sed pia causa tenet.

E P I S T O L A III.

P A R I S O E N O N Æ.

Quæ satis apta tibi tamæ julie, Nympha, querenti
 Rescribam, fateor quærere verba manum.
 Quærit, nec subeunt. sentit sua crimina tantum:
 Solvere, quæ sentit, non finit alter amor.
 Si levat hic iras, ipso me iudice damnor.
 Quid refert? causa tu meliore cales.
 Damnatumque tibi me sub sua jura Cupido
 Retrahit. alterius sic quoque præda sumus.
 Prima meis tu pacta toris: falsusque juventam
 Te primum accepta est conjuge noster amor.
 Nondum tantus eram. quo me genitore superbura
 Arguis; hoc dominus tunc retinendus eram:
 Non ego Deiphobum sperabam, aut Hectora fratrem,
 Cum pastos agerem te comitante greges:
 Reginamque Hecuben nisi matris nomine noram:
 Et fueras illi digna manere nutus.
 Sed non est rationis amor. te consule, Nympha.
 Læsa es: sed læsam scribis amare tamen.
 Cumque petant Satyri connubia, cum tua Panes:
 Rejectæ memor es tu tamen usque facis.
 Adde, quod hic fatis amor est adjutus, & illum
 Præscia venturi viderat ante foror.
 Nondum Tyndaridos nomen mihi federat aure,
 Nec cecinit Grajos illa vocare viros.
 Omnia vera vides. superant mea vulnera tantum,
 Utque tuam supplex poscere cogat opem.
 Te penes arbitrium nostræ vitæque necisque:
 Victuri jam nunc pectora sume tibi.
 Flevisti, memini, tamen hac in voce canentis:
 Et, Mala, dixisti, sint precor ista procul.
 Nec sic fata ferant, tulerint sic cætera quamvis,
 Ut possim Oenone perdere læsa Parin.
 Tot superare metus, qui me, nec credere cogit,
 [Ignoscas] idem te quoque fallit Amor.
 Imperat ille Deis: cum vult, in cornua tauri,

Cum vult, in pennas destruit ille Jovem.
 Non foret in terris tanto miranda decore
 Tyndaris; [hæu flammis nata puella meis!]
 Si sua non cycno mutasset Jupiter ora.
 Fluxerat in Danaes aureus ante sinus:
 Piniferamque Iden falsus lustraverat ales:
 Inter Agenoreas constiteratque boves.
 Victorem Alciden dominæ quis pensa tenere
 Crederet? at lana nere coegit Amor.
 Dicitur & Coæ sedisse in veste puellæ.
 Illa Cleonæo testæ leone fuit.
 Te memini Phœbum, Oenone, [mea crimina dico]
 Fugisse, & nostros præposuisse toros.
 Non ego præstabam Phœbo: sed tela Cupido
 His in te voluit legibus ire sua.
 Consolare tamen digna tua pellice damna:
 Quam tibi prætulimus, nata puella Jove est.
 Sed quod nata Jove est, minimum me tangit in illa:
 Quod non est facies pulcrior ulla, nocet.
 Atque utinam formæ iudex incallidus essem
 Creditus Idæis, Pegasi Nympha, jugis!
 Non mihi Junonis, nec obesset Pallados ira;
 Laudata est oculis quod Cytherea meis.
 Dividit hæc aliis flammis celeresque paresque:
 Ut libitum est, nati temperat ipsa faces.
 Non tamen evaluit vitare domestica tela.
 Quos aliis arcus & sibi dura tulit.
 Deprensam conjux iliam in Mavorte dolebat.
 Testibus hic Divis cum Jove questus erat.
 Jam dolet & Mavors, terras ultroque reliquit;
 Prætulit Anchisen huic habitura suum.
 Anchisen propter voluit formosa videri:
 Visaque post latam jacuit ulta Deam.
 Quid mirum est potuisse Parin succumbere Amori,
 Imminis sub quo non fuit ipsa Parens?
 Quam læsus Menelaus amat, non læsus amavi.
 Adjice, non læso quod comes ipsa fuit.
 Et magnos [video] cogit mihi rapta tumultus:
 Armataque petunt Pergama mille rates.
 Non vereor belli ne non sit causa probanda;
 Est illi facies digna movere duces:
 Si mihi nulla fides; armatos respice Atridas.
 Quam sibi sic repetunt, sic metuenda mihi est.
 Quod si vertendæ spem mentis concipis hujus:
 Cur cessant herbæ, carmina curve tua?
 Nam te nec Phœbi solertior artibus ulla est;
 Phœbæque Hecates somnia vera vides.
 Te cum sideribus, te cum deducete Lunam
 Nubibus, & memini surripuisse diem.
 Pascebam tauros: interque armenta leones
 Obstupui placidos vocibus ire tuis.
 Quid retro Xanthum, retro Simoenta vocatum
 Adjiciam cursus non tenuisse suos?
 Ipse pater Cehren, natæ male tutus ab ore,
 Cantatas quoties restitit inter aquas.
 Nunc locus Oenonæ est, nunc illam ostende: parabis
 Sive tuos ignes pellere, sive meos.

3

GRATII FALISCI CYNEGETICON LIBER.

Ona eano Divum, lætas venantibus
artes,
Auspicio, Diana, tuo. Prius omnis in
armis
Spes fuit, & nuda silvas virtute mo-
vebant
Inconsulti homines; vitæque erat error
in omni.

Post alia propiore via, meliusque profecti,
Te sociam, Ratio, rebus sumpsere gerendis.
Hinc omne auxilium vitæ, rectusque reluxit
Ordo: & contiguas didicere ex artibus artes
Proferre. hinc demens cecidit violentia retro.
Sed primum auspiciam Deus artibus, altaque circum
Firmamenta dedit. tum partes quisque secutus
Exegere suas, tetigitque industria finem.
Tu trepidam bello vitam, Diana, ferino,
Qua primam quærebat opem, dignata repertis
Protegere auxiliis, orbemque hac solvere noxa.
Ascivere tuo comites sub nomine Divæ,
Centum omnes nemorum, centum de fontibus omnes
Najades, & Latii cultor qui Faunus amœni;
Mænaliusque puer; domitrixque Idæa leonum
Mater, & inculto Sylvanus termitæ gaudens.
His ego præsidibus nostram defendere sortem
Contra mille feras, & non sine carmine, nisus,
Carmine & arma dabo venanti, & persequar artem
Armorum; cassesque, plagarumque ordiar altus.
Prima jubent tenui nascentem jungere filo
Limbum, & quadruplices tormento astringere limbos.
Illa operum patiens, illa usus linea longi.
Tunc ipsum medio cassem qui nascitur ore,
Per senos circum usque sinus laqueabis, ut omnem
Concipiat tergo, si quisquam est plurimus, hostem.
Et bis vicenos spatium prætereundæ passus
Rete velim, plenisque decem consurgere nodis.
Ingrati majora sinus impendia sument.
Optima Cinyphiæ, ne quid cunctere, paludes
Lina dabunt. bonus Æolla de valle Sibyllæ
Fœtus, & aprico Tuscorum stupea campo
Messis, contiguam sorbens de flumine rorem;
Qua cultor Latii per opaca silentia Tibris
Labitur, inque sinus magno venit ore marinos.
At contra nostris imbellia lina Faliscis:
Hispanæque aiio spectantur Sætabis usu.
Vix operata suo sacra ad Bubastia lino
Velatur sonipes æstivi turba Canopi.
Ipse in materia damnosus candor inertæ
Ostendit longe fraudem, atque exterruit hostes.
At pauper rigui custos Alabandicus horti
Cannabias nutrit silvas, quam commoda nostro
Armamenta operi: gravis est tutela sed illis.

Tu licet Hæmonios inclûdas retibus urfos,
Tantum, ne subeat vitiorum pessimus humor,
Ante cave: non est humentibus usus in armis,
Nulla fides: ergo, (seu pressa flumina valle,
Inter opus, clausæque malum fecere paludes:
Sive improvisus cælo perfuderit imber)
Illa vel ad flatus Helices oppande serenæ;
Vel caligineo laxanda reposito fumo.
Idcirco & primas linorum tangere messes
Ante vetant, quam maturis accenderit annus
Ignibus, & claro Plejas se prompsit ortu.
Imbiborit, tanto respondet longius usu,
(Magnum opus) & tangi, nisi cura vincitur, impar.
Nonne vides, veterum quos prodit fabula rerum
Semideos, illi aggeribus tentare superbis,
Ire freta, & matres ausi tractare Deorum,
Quam magna mercede meo sine munere silvas
Impulerint? flet adhuc, & porro flebit Adonin
Victa Venus, ceciditque suis Ancæus in arvis,
Ut prædexter erat, geminisque securibus ingens.
Ipse Deus, cultorque feri Tirynthius orbis,
Quem mare, quem tellus, quem præceps janua Ditis
Omnia tentantem, qua laus erat obvia, passi,
Hinc decus, & famæ primus paravit honorem.
Exige, si qua meis respondet ab artibus ergo
Gratia, quæ vires fallat collata ferinas.
Sunt, quibus immundo decerptæ vulture plumæ
Instrumentum operis fuit, & non parva facultas.
Tantum inter nivei jungantur vellera cygni,
Et satis armorum est. hæc clara luce coruscant
Terribiles species: ab vulture dirus avaro
Turbat odor silvas: meliusque alterna valet res.
Sed quam clara tuis & pinguis pluma sub armis,
Tam mollis tactu, & non sit creberrima nexu:
Ne reprehensa suis properantem linea pinnis.
Implicitet, atque ipso mendosa coarguat usu.
Hic magis in cervos valuit metus. ast ubi lentæ
Interdum Libyco succantur sandyce pinnæ,
Lineaque extructis lucent anconibus arma:
Rarum, si qua metus eludat bellua falsos.
Nam fuit & laqueis aliquis curacibus usus:
Cervino jussere magis contexere nervo;
Fraus teget insidias, habitu mentita ferino.
Quid qui dentatas iligno robore clausit
Venator pedicas? cum dissimulantibus armis
Sæpe habet imprudens alieni lucra laboris.
O felix, tantis quem primum Industria rebus
Prodidit auctorem! Deus ille, an proxima Divos
Mens fuit, in cæcas aciem quæ magna tenebras
Egit, & ignarum perfudit lumine Vulgus?
Dic age, Pierio, (fas est) Diana, ministro.
Arcadium stat fama senem, quem Mænalus altor

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Amplexus, primos nequidquam effunderet actus.
 Jam vero impensum melior fortuna laborem
 Cum sequitur, juxtaque domus quærita ferarum;
 Ut sciat, occultos & lignis arguat hostes:
 Aut effecta levi testatur gaudia cauda,
 Aut ipsa infodiens uncis vestigia plantis
 Mandit humum, celsasve adprentat naribus auras:
 Et tamen ut ne prima ardentem pignora fallant,
 Circa omnem, aspreis medius qua clauditur orbis,
 Ferre pedem, accessusque abitusque notasse ferarum
 Admonet; & si forte loci spes prima fessellit,
 (Rarum opus) incubuit spatii ad prospera veris,
 Intasto repetens prima ad vestigia gyro.
 Ergo ubi plena suo rediit victoria sine,
 In pattem prædæ veniat comes, & sua norit
 Præmia: sic operi juvet inservisse benigno.
 Hoc ingens meritum est, hæc ultima palma tropæi,
 Hagnon inagne, tibi divum concessa favore.
 Ergo semper eris, dum carmina, dumque manebunt
 Silvarum dotes, atque arma Diania terris.
 Hic & semiferam Thoum de sanguine prolem
 Finxit. non alio major sua pectore virtus;
 Seu norit voces, seu nudi ad pignora Martis.
 Thoes commissos (clarissima fama) leones
 Et subiere astu, & parvis domuere lacertis.
 Nam genus exiguum, & pudeat quam informe fateri
 Vulpina specie, tamen huc exacta voluntas.
 At non est alius, quem tanta ad munia fœtus
 Exercere velis, aut tejtua culpa refellat
 Inter opus, quo fera cadit prudentia damno.
 Junge pares ergo, & majorum pignore signa
 Fœturam, prodantque tibi Metagonta parentes,
 Qui genere sua pecus hoc immane juventa.
 Et primum expertos animi, quæ gratia prima est,
 In Venerem jungunt: tum fortis cura secundæ,
 Ne renuat species, aut quæ detrectet honorem.
 Sint celsi vultus, sint hirtæ frontibus aures,
 Os magnum, & parulis agitato moribus ignes
 Spirent, astricti succingant ilia ventres:
 Cauda brevis, longumque latus, discretaque collo
 Cæsaries, non pexa nimis, non frigoris illa
 Impatiens: validis tum surgat pectus ab armis,
 Quod magnos capiat motus, magnisque superlit.
 Effuge qui lata pandit vestigia planta,
 Mollis in officio. siccis ego dura lacertis
 Crura velim, & solidos hæc in certamina calces.
 Sed frustra longus properat labor, abdita si non
 Altas in latebras, unique inclusa marito
 Femina, nec patitur Veneris sub tempore magnos
 Illa, nec cineritæ servat fastigia laudis.
 Primi complexus, dulcissima prima voluptas:
 Hunc Veneri dedit impatiens natura furorem.
 Si tenuit cunctos, & mater adultera non est,
 Da requiem gravidæ, solitosque remitte labores,
 Vix oneri super illa suo, tum deinde monebo,
 Ne matrem indocilis natorum turba fatiget,
 Percensere notis, jamque inde excernere parvos.
 Signa dabunt ipsi. teneris vix artubus hæret
 Ille tuos olim non defecturus honores:
 Jamque illum impatiens æquæ vehementia sortis
 Extulit, astrictat materna regna sub alvo.
 Ubera tota tenet, a tergo liber aperto,
 Dum tepida indulget terris clementia mundi:
 Verum ubi Caurino perstrinxit frigore Vesper,
 Ira jacet, turbaque potens operitur inertis,
 Jilius e manibus vires sit cura futuras

Perpensare, leves deducet pondere fratres:
 Nec me pignoribus, nec te mea carmina fallent.
 Protinus & cultus alios, & debita fœtæ
 Blandimenta feres, curaque sequere merentem:
 Illa perinde suos, ut erit delata, minores,
 Ac longam præstabit opem. tum denique fœtu
 Cum desunt, operis fregitque industria mæres,
 Transeat in catulos omnis tutela relictos.
 Lacte novam pubem, facilique tuebere maza:
 Nec luxus alios, avidæque impendia vitæ
 Noscant. hæc magno redit indulgentia damno.
 Nec mirum: humanos non est magis altera sensus:
 Tollit se ratio, & vitiis adeuntibus abstat.
 Hæc illa est, Pharios quæ fregit noxia reges,
 Dum servata cavis potant Mareotica geminis,
 Nardiferumque metunt Gangem, vitiisque ministrant.
 Sic & Achæmenio cecidisti, Lydia, Cyro:
 Atqui dives eras, fluvialibus aurea venis.
 Scilicet ad summam nequid restaret habendum,
 Tu quoque luxuriæ fictas dum colligis artes,
 Et sequeris demens alienam, Græcia, culpam,
 O quantum & quoties decoris frustrata paterni!
 At qualis nostris, quam simplex mensa Camillis!
 Qui tibi cultus erat post tot, Serrane, triumphos?
 Ergo illi ex habitu, virtutisque indole præcæ
 Imposuere orbi Romam caput: atque ab illis
 Ad cælum virtus, summosque tetendit honores.
 Scilicet exiguis magna sub imagine rebus
 Prospicies, quæ sit ratio, & quo fine regendæ.
 Idcirco imperium catulis, unusque Magister
 Additur: ille dapes, pœnamque operamque ministrans
 Temperet: hunc spectet silvas domitura juventus.
 Nec vile arbitrium est: cuiusque hæc regna dicantur,
 Ille tibi egregia juvenis de pubæ legendus,
 Utrumque & prudens, & sumptis impiger armis.
 Quod nisi & accessus, & agendi tempora belli
 Noverit, & socios tutabitur hoste minores;
 Aut cedent, aut illa tamen victoria damno est.
 Ergo in opus vigila, factusque ades omnibus armis;
 Arma acuere viam. tegat imas fascia suras.
 Sit famulis vitulina tuis, aut tergo fulvo
 Mantica, curia chlamys, canaque e Mæle galeri:
 Ima Toletano præcingant ilia cultro:
 Terribilemque manu vibrata salarica dextra
 Det sonitum, & curva rumpant non pervia falce.
 Hæc tua militia est: quin & Mavorria bello
 Vulnere & errantes per tot divortia morbos,
 Causasque, affectusque canum tua cura tueri est.
 Stat iatum supra, torumque avidissimus orcus
 Palcitur, & nigris orbem circumsonat alis.
 Scilicet ad magnum major ducenda laborum
 Cura; nec expertos fallit Deus: hinc quoque nosse
 Est aliud, quod præstat opus placabile numen.
 Nec longe auxilium, licet alti vulneris ora
 Abstiterint, atroque cadant cum sanguine fibræ;
 Inde rape ex ipso, qui vulnus fecerit hoste,
 Virosam eluviem, lacrique per ulceris ora
 Sparge manu, venas dum succus comprimat acer.
 Mortis enim patuere viæ. tum pura monebo
 Circum labra sequi, tenuique includere filo.
 At si perniciæ angusto palcitur ore,
 Contra pande viam, fallentesque argue causas.
 Morborum in vitio facilis medicina recenti.
 Aut tactu impositis mulcent pecuaria palmis,
 (Id fatis) aut nigræ circum picis unguine signant,
 Quod si destrieto levis est in vulnere noxa,

Ipse habet auxilium validæ natale salivæ.
 Illa gravis labes; & cura est altior illis,
 Cum vitium causæ totis egere latentes
 Corporibus, feraque aperitur noxia summa.
 Inde emissa lues, & per contagia morbus
 Venere in vulgus, juxtaque exercitus ingens
 Æquali sub labe ruit: nec viribus ullis
 Aut merito venia est, aut spes exire precanti.
 Quod sive a Stygia lethum Proserpina nocte
 Extulit, & Furiis commissam ulciscitur iram:
 Seu vitium ex alto, spiratque vaporibus æther
 Pestiferis; seu terra suos populatur honores:
 Fontem avertite mali. trans altas ducere valles
 Admoneo: latumque fuga superabitis amnem.
 Hoc primum effugium lethi. tum dicta valebunt
 Auxilia, & nolita quondam redit usus ab arte.
 Sed varii motus, nec in omnibus una potestas:
 Disce vices, & quæ tutela est proxima, tenta,
 Plurima per catulos rabies, invictaque tardis,
 Præcipitat lethale malum: sic tutius ergo
 Anteire auxiliis, & primas vincere causas.
 Namque subit, nodis qua lingua tenacibus hæret,
 (Vermiculum dixere) mala atque incondita pestis.
 Ille, ubi falsa siti percepit viscera longa,
 Æstivos vibrans accensis febribus ignes,
 Moliturque fugas, & sedem spernit amatam.
 Scilicet hoc motu, stimulisque potentibus acti
 In furias vertere canes. ergo insita ferro
 Jam teneris elementa mali causasque recidunt.
 Nec longa in facto medicina est ulcere: purum
 Sparge salem, & tenui permulce vulnus olivo.
 Ante relata suas quam nox bene compleat umbras:
 Ecce aderit; factique oblitus vulneris ultro
 Blanditur mensis, Cereremque efflagitat ore.
 Quid priscas artes, inventaque simplicis anni
 Si referam? non illa metus solatia falsi
 Tam longam traxere fidem. collaribus ergo
 Sunt qui lucifugæ cristas inducere Mælis
 Jussere, aut factis conferta monilia conchis,
 Et vivum lapidem, & circa Melitesia nectunt
 Curalia, & magicis adjutas cantibus herbas.
 Ac sic effectus, oculique venena maligni
 Vicit tutela pax impetrata Deorum.
 At si deformi lacerum dulcedine corpus
 Persequitur scabies, longi via pessima lethi;
 In primo accessu tristis medicina; sed una
 Pernicies redimenda anima, quæ prima sequaci
 Sparsa malo est, ne dira trahant contagia vulgi.
 Quod si dat spatium clemens, & promovet ortu
 Morbus, disce vias, &, qua finit, artibus exi.
 Tunc & odorato medicata bitumina viro,
 Imponasque picës, immundæque unguen amurcæ.
 Miscuit, & summam complectitur ignis in unam.
 Inde lavant ægros. est ira coercita morbi
 Laxatusque rigor; quæ te ne cura timentem
 Dissertat, & pluvias & Cauri frigora vitent;
 Sic magis, & nudis incumbunt vallibus æstus,
 A vento, clarique faces ad solis, ut omne
 Exudent vitium, subeatque latentibus ultro,
 Quæ facta est medicina, vadis: nec non tamen illum
 Spumosi catulos mergentem litoris æstu
 Respicit, & facilis Pæan adjuvit in artes.
 O rerum prudens quantam experientia vulgo
 Materiem largita boni, si vincere curent
 Desidiam, & gratos agitando prendere fines!
 Est in Trinacria specus ingens rupe, caviqve

Introrsum reditus. circum atræ mœnia silvæ
 Alta premunt, ruptique ambustis faucibus amnes;
 Vulcano condita domus, quam suhter eunti
 Stagna sedent, venis oleoque madentia vivo.
 Huc defecta mala vidi pecuaria tabe
 Sæpe trahi, victosque malo graviore magistras.
 Te primum, Vulcane, loci pacemque precamur,
 Incola Sancte, tuam, des ipsis ultima rebus
 Auxilia: &, meriti si nulla est noxia tanti,
 Tot miserere animas, liceatque attingere fontes,
 Sancte, tuos. ter quisque vocant, ter pingua libant
 Thura foco: struitur ramis felicibus ara.
 Hic dictu mirum, atque alias ignobile monstrum
 Adversis specubus, ruptoque e pectore montis
 Venit, ovans austris & multo flumine flammæ.
 Emicat ipse, manu tamum pallente sacerdos
 Termitum quatens: procul hinc extorribus ire
 Edico præsentem Deo, præsentibus aris, (est,
 Queis scelus aut manibus sumptum, aut in pectore motum
 Inclamat: cecidere animis trepidantia membra.
 O quisquis misero fas umquam in supplice fregit,
 Qui pretio fratrum, meliorisve ausus amici
 Sollicitare caput, patriosve laceffere Divos;
 Illum agat infandæ comes huc audacia culpæ:
 Discet commissa quantum Deus ultor in ira
 Pone sequens valeat. sed cui bona pectore mens est,
 Obsequiturque Deo, Deus illam molliter aram
 Lambit, & ipse, suos ubi contigit ignis honores,
 Defugit ab sacris, rursusque reconditur antro.
 Huic fas auxilium, & Vulcania tangere dona.
 Nec mora, si medias exedit noxia fibras,
 His lave præsidiiis, affectaque corpora mulce,
 Regnantem excutiens morbum. Deus auctor, & ipsa
 Artem aluit natura suam. quæ robore pestis
 Acrior? aut leto propior via? sed tamen illi
 Hinc venit auxilium valida vehementius ira.
 Quod primam si faller opem dimissa facultas,
 At tu præcipitem, qua spes est proxima, labem
 Adgredere. in subito subita est medicina tumultu.
 Stringendæ nares, scindenda ligamina ferro
 Armorum, geminaque cruor ducendus ab aure.
 Hinc vitium, hinc illa est avidæ vehementia pesti.
 Illicet auxiliis fessum solabere corpus:
 Subsidualque fraces, defusaque Massica prisco
 Sparge cado. Liber tenues e pectore curas
 Exiget, est morbo Liber medicina furenti.
 Quid dicam tussis, quid mœlli damna veterni,
 Aut incurvatæ si qua est tutela podagræ?
 Mille tenent pestes, curaque potentia major.
 Mitte age; non opibus tanta est fiducia nostris.
 Mitte, Anime; ex alto ducendum numen Olympo,
 Supplicibusque vocanda factis tutela Deorum.
 Idcirco aeriis molimur compita lucis,
 Spicataque faces factum, ad nemora alta, Dianæ
 Sistimus, & solito catuli velantur honore;
 Ipsaque per flores medio in discrimine luci
 Stravere arma, sacris & pace vacantia fella.
 Tum cadus, & viridi fumantia liba feretro
 Præveniunt, teneraque extendens cornua fronte
 Hædus, & ad ramos etiamnum hærentia poma,
 Lustralis de more facti, quo tota juvenus
 Lustraturque Deæ, proque anno reddit honorem.
 Ergo impetrato respondet multa favore
 Ad partes, qua poscis opem: seu vincere silvas,
 Seu tibi fatorum labes exite minasque
 Cura prior, tua magna fides tutelaque Virgo.

Restat equos finire notis, quos arna Dianæ
 Admittant. non omne meas genus audet in artes.
 Est vitium ex animo; sunt quos imbellia fallant
 Corpora; præveniens quondam est incommoda virtus.
 Consule, Penei qualis perfunditur amne
 Thessalus, aut patriæ quem conspexere Mycenæ
 Glaucum. nempe ingens, nempe ardua fundit in auras
 Crura. quis Eleas potior lustravit arenas?
 Ne tamen hoc attingat opus; jastantior illi
 Virtus, quam silvas, durumque laceßere Martem.
 Nec sævos miratur equos terrena Syene.
 Scilicet & Parthis inter sua mollia rura
 Mansit honor, veniant Caudini saxa Taburni,
 Garganumve trucein, aut Ligurinas desuper alpes,
 Ante opus excussis cadet unguibus; & tamen illi
 Est animus, fingetque meas se jussus in artes.
 Sed juxta vitium posuit Deus. at tibi contra
 Callæcis lustratur equis scruposa Pyrene.
 Non tamen Hispano Martem tentare minacem
 Ausim. Murcibii vix ora tenacia ferro
 Concedunt. at tota levi *Nafumonia virga*
 Fingit equos. Pisis Numidæ solvere jugales,

Audax & patiens operum genus. ille vigebit
 Centum actus spatii, atque eluſtabitur iram.
 Nec magni cultus: sterilis quodcumque remiſit
 Terra, tuit; tenuesque sitim producere rivi.
 Sic & Strymonio facilis tutela Bisaltæ;
 Possent Ætnæas utinam se ferre per artes;
 Qui ludus Siculis. quid tum, si turpia colla,
 Aut tenuis dorso curvatur spina? per illos
 Cantatus Graiis Agragas, viſtæque fragosum
 Nebroden liquere seræ. o quantus in armis
 Ille meis, cujus dociles pecuaria sætus
 Sufficient, queis Chaonias contendere contra
 Ausit, vix merita quas signat Achaia palma.
 Spadices vix Pellæi valere Cerauni,
 Et tibi devotæ magnum Pecuaria Cyrrhæ,
 Phœbe, decus, nostras agere in sacraia tenfas.
 Venanti melius pugnat color: optima nigri
 Crura illi, badiosque legunt *in pectore crines*,
 Et quorum fessas imitantur terga favillas.
 O quantum Italiæ, sic Dii voluere, parentes
 Præstant, & terras omni præcepimus usu!
 Noſtræque quam *pernix* illustrat prata *juventus*.

CORNELII SEVERI

ÆTNA.

Ætna mihi, ruptique cavis fornacibus
 ignes,
 Et quæ tam fortes volvant incendia
 causæ:
 Quod fremat imperium, quid raucos
 torqueat æstus,
 Carmen erit: dexter venias mihi car-
 minis auctor:

Seu te Cynthos habet, seu Delos gratior illa,
 Seu tibi Dodone potior, tecumque faventes
 In nova Pierio properent a fonte sorores
 Vota: per insolitum Phœbo duce cautius itur.
 Aurea securi quis nescit secula regis?
 Cum domitis nemo Cererem jaçtaret in arvis,
 Venturisque malas prohiberet frugibus herbas;
 Annua sed saturæ complerent horrea messes,
 Ipse suo fluet Bacchus pede, mellaque lentis
 Penderent foliis, & pingui Palias oliva,
 Secretos amnes ageret cum gratia ruris.
 Non cessit cuiquam melius sua tempora nosse.
 Ultima quis tacuit juvenum cæramina Colchos?
 Quis non Argolico deslevit Pergamon igni
 Impositam, & trislem gnatorum sinere in utrem,
 Adversumve diem spartumve in semine dentem?
 Quis non perjuræ doluit mendacia puppis,
 Desertam vacuo Minoida litore questus?
 Quidquid in antiquum jaçtata est fabula carmen,
 Fortius ignotas molimur pectore curas:
 Qui tanto motus operi, quæ causa perennes
 Explicet in densum flammis, & ructet ab imo
 Ingenri sonitu moles, & proxima quæque
 Ignibus irriguis urat: mens carminis hæc est,
 Principio, ne quem capiat fallacia vatam,

Sedes esse Dei, timidisque e faucibus ignem
 Vulcani ruere, & clavis resonare cavernis
 Festinantis opus. non est tam sordida Divis
 Cura, neque e extremas jus est dimittere in artes
 Sidera: subducto regnant sublimia cælo
 Illa, neque artificum curant tractare laborem.
 Discrepat a prima facies hæc altera vatam.
 Illis Cyclopas memorant fornacibus usus,
 Cum super incudem numerosa in verbera sortes,
 Horrendum magno quaterent sub pondere fulmen,
 Armarentque Iovem. turpe est sine pignore carmen.
 Proxima vivaces ætæ verticis ignes
 Impia sollicitat Phlegæis fabula castris.
 Tentavere, nefas, olim detrudere mundo
 Sidera, captivique Iovis transferte Gigantes
 Imperium, & visio leges imponere cælo.
 His natura sui est alvo tenus: ima per orbem
 Squameus intortos sinuat vestigia serpens.
 Construitur magnis ad prælia montibus agger:
 Pellon cæsa terit: summus premit Ossa Olympus,
 Jam coacervatas nitantur scandere moles:
 Impius & miles meruentia coininus astra
 Provocat infestus cunctos ad prælia Divos.
 Provocat e * admotis *
 Jupiter e cælo meruit: dextramque coruica
 Armatus flamma remover caligine mundum.
 Incurtant vasto primum clamore Gigantes.
 Hic magno tonat ore pater, geminarque faventes
 Undique discordes comitum simul agmine ventos.
 Densa per attonitas funduntur fulmina nubes:
 Quin & in arma ruit quæcumque potentia Divum:
 Et Mars sævus erat, jam cetera turba Deorum.
 Stant utrimque metus. validos tum Jupiter ignes

Incre-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Cura sine arbitrio est: eadem procul omnia cernis.
 Nec tamen est dubium penitus quis torqueat Ætnam,
 Aut qui mirandus tantæ faber imperet arti.
 Pellitur exustæ glomeratus nimbus arenæ:
 Flagrantes properant moles: volvuntur ab imo
 Fundamenta: fragor tota nunc rumpitur Ætna:
 Nunc fusca pallent incendia mista ruina.
 Ipse procul magnos miratur Jupiter ignes,
 Neve sepulta novi surgant in bella Gigantes,
 Neu Ditem regni pudeat, neu Tartara cælo
 Vertat: in occulto tantum premit omnia dextra.
 Congeries operis, saxorum, & putris arena
 (Quæ nec sponte sua faciunt; nec corporis ulli
 Sustentanta cadunt robustis viribus) omnis
 Exigitur: vertit vasa omnia vertice sævo:
 In densum congesta rotant, volvuntque profundo.
 Hac causa expectata ruunt incendia montis.
 Spiritus inflatis nomen, languentibus aer.
 Nam prope natura par est violentia semper.
 Ingenium velox illi motusque perennis.
 Verum opus auxilio est, ut pellat corpore: nullus
 Impetus est ipsi: qua spiritus imperat, audit.
 Nunc princeps, magnusque sub hoc duce militat ignis.
 Nunc quoniam in promptu est operis natura, solique,
 Una ipsi venti: quæ res incendia pascit,
 Cum subito cohibetur: inest quæ causa silenti,
 Subsequar. imminens labor est, sed fertilis idem:
 Digna laborantis respondent præmia curis.
 Non oculis solum pecudum miranda fuere
 More, nec effusis in humum grave pascere corpus:
 Nosse fidem rebus, dubiasque exquirere causas
 Sacra perurgentem, capitique attollere cælum:
 Scire quot, & quæ sint: cur magno talia mundo
 Principia occasus metuunt, ad sæcula pergunt:
 Et firma æterno religata est machina mundo.
 Solis scire modum, & quanto minor orbita lunæ est:
 Cur illi brevior, cur ipsi pervolet orbis
 Annuus: ille monet, quæ certo sidera currant
 Ordine, quæve sua careant incondita cura.
 Scire vices etiam signorum & tradita jura:
 Nubila cur cælo terræ denuntiet imbres,
 Quo rubeat Phœbe, quo frater palleat igni:
 Tempora cur variant anni, primaque juvenæ
 Ver præxit ætatem cur ætas ipsa senescit,
 Autumnoque obrepit hiems, & in orbe recurrit:
 Axem scire Helices, & tristem nosse cometen:
 Lucifer unde micet, quæve Hesperus, unde Bootes:
 Saturni cur stella tenax, cur Martia pugna:
 Quo rapiant nautæ, quo sidere lintea tendant.
 Scire vias maris, & cæli prædicere cursus.
 Quo volet Orion, quo Seirius incubet index,
 Et quæcumque jacent tanto miracula mundo.
 Non digesta pati, nec acervo condita rerum,
 Sed manifesta notis certa disponere sedæ
 Singula: divini est animi, ac jucunda voluptas.
 Sed prior hæc hominis cura est cognoscere terram,
 Et quæ nunc miranda tulit natura notare:
 Hæc nobis magna affinis cælestibus astris.
 Nam quæ, mortales, spes est, quæ amentia major,
 In Jovis errantem regno perquirere velle:
 Tantum opus ante pedes transire & perdere segnes?
 Torquemur miseri in parvis, premimurque labantes,
 Dum sese pretio redimant: verumque professæ,
 Tum demum viles taceant, inopesque relictæ.
 Noctes atque dies festinant arva coloni:
 Calient rure manus: glebarum usu experiuntur.

Fertilis hæc, segetisque feracior, altera vitis:
 Hæc platanis humus, hæc herbis dignissima tellus:
 Hæc diti melior pecori, silvisque fidelis.
 Aridiora tenent olæ: succosior ulmis
 Grata: leves cruciant animos, & corpora causæ.
 Horrea uti saturent, tumeant & dolia multo,
 Plenaque deserto surgant fenilia campo.
 Sic avidi semper, qua visum est carius istis,
 Implendus sibi quisque bonis est artibus. illæ
 Sunt animi fruges: hæc rerum maxima merces,
 Scire quid occulto naturæ terra coeret:
 Nullum fallere opus, non multos cernere factos
 Ætnæ montis fremitus, animumque furentis:
 Non subito pallere sono, non credere. subter
 Scrutamur rimas, evertimus omne profundum.
 Quæritur argenti semen, nunc aurea vena;
 Torquentur flamma terræ, ferroque domantur,
 Cælestes migrasse minas ad Tartara mundi.
 Nosse quid impediatur ventos, quid nutriat ignes:
 Unde repente quies, & multo sædere pax sit.
 Concresecant animi penitus: seu forte cavernæ,
 Introitusque ipsi fervent: seu terra minutis
 Rara foraminibus, ne venis abstrahat auras.
 Plenius hoc etiam rigido qua vertice surgit,
 Illinc infestus, atque hinc obnoxius, intus
 Undique diversas admittere cogitat auras,
 Et conjuratis addit concordia vires:
 Sive introrsus agunt nubes, & nubilus Auster:
 Seu forsan flexere caput, tergoque feruntur.
 Præcipiti delata sono premit una, fugatque
 Torrentes curas, pullataque corpora densat.
 Nam veluti resonante diu Tritone canoro,
 Pellit opes collectus aquæ, victusque movere
 Spiritus, & longas emugit buccina voces,
 Carmineque irriguo magni coriina theatri
 Imparibus numerosa modis canit arte regentis,
 Quæ tenuem impellens animam subremigat undam:
 Haud aliter submota furens torrentibus aura
 Pugnat in angusto, & magnum commurmurat Ætna.
 Credendum est etiam ventorum existere causas
 Sub terris similes harum quas cernimus extra.
 Ut cum densa cremant inter se corpora turba,
 Elisa in vacuum fugiant: & proxima secum
 Nomina tota trahunt, tutaque in rede resistunt,
 Quod si forte mihi quædam discordia tecum est,
 Principiisque aliis credas consurgere ventos:
 Non dubium tupes aliquas penitusque cavernas
 Prorueri ingenti sonitu, casuque propinquas
 Dissugere impellique animas: hinc cernere ventos,
 Aut hamore etiam nebulas effundere largo:
 Ut campis, agrisque solent, quos obruit annis.
 Vallibus exoriens caligat nubilus aer.
 Flumina parva ferunt auras: vis proxima vento est.
 Eminus adipirat fortis, & verberat humor,
 Atque hæc in vacuo si tanta potentia rerum est,
 Hoc plura efficiant infra clausique necesse est.
 His agitur causis extra, penitusque coactis
 Exagitant ventos, pugnant in faucibus arcte.
 Pugnantes suffocant intus. ut unda profundo
 Terque quaterque exhausta graves ubi perbibit Euros,
 Ingeminat fluctus, & primos ultimus urget:
 Haud secus adstrictus certamine tangitur ictu
 Spiritus, involvensque suo sibi pondere vires,
 Densa per ardentis exercet corpora venas,
 Et quacumque iter est properat, transitque morantem,
 Donec confluvio revolutis æstibus amnis

Exsi-

Et sic, atque furenti
 Sed si forte puras
 Fumus, atque illi
 his oculis locus ipse
 Jamvis turbato licet
 curaque rubens si
 obliqua semper c
 de quo desolo circum
 sedar sublimis opus
 Nam videt Ætna,
 tur quacumque
 etiam cælesti
 cerne jugo, ve
 spectus hiat, tan
 nitet flammæ,
 igitur credis, tot
 terramque voi
 vites, & præc
 am ipsa suo deci
 dra diripiant: val
 nisi fallor, adel
 erus attentos ocul
 levitas tantos igit
 liquore manus l
 berat ore tamen, p
 rant: adeo tenuis
 cinerem stipulam
 nita: non tenuis pl
 laboratis sublimis
 que illi est & pa
 regnis igitur præ
 am animæ causis
 partes atras
 concursu trepid
 que simul flamm
 alter, quam cum p
 Aquilone fremunt si
 hæc serpant ju
 etiam stolidi
 cessare sinus:
 vites, reper
 tenas animo, men
 est divinis tam s
 parvas mendicat
 sunt operi vent
 latet, querunt pa
 premit fauces mag
 claudique vi
 veluti tecto sul
 ac teneros
 est, rutoque lice
 continuare mor
 oppositas moles,
 in obliquum est
 eritur: magn
 micat, lætoque
 a rure, ferunt
 querant quacumqu
 amas alimenta vo
 pierunt. illis
 oppotumque
 esse calidus nu
 crebro præ
 que bromæ adel, &
 flammæ: illis ex
 hæc hæc

ior, altera vitis:
bis dignissima tellus
lique nobilis.
in ultimis
& corpora caule,
& dolia multo,
a campo.
est carius istis,
et arboribus, ille
a maxima merces,
ra coarctat:
litos cernere sacros
unquam furentis:
credere, subter
mine profundum,
aurea vena;
roque domantur,
mora mundi.
quid nutriat ignes:
a fœdere pax sit.
vel forte caventur,
et terra minimis
abstrahat auras.
a vertice surgit,
brachia, intra
regit auras,
a vites:
inhibilis Ausiter:
roque seruntur.
ura, fugatione
corpora densat.
ritone canoro,
aliqua morare
colina voces,
aurea theatri
mit arte regentis,
in subremigat undam:
crenentibus aura
in communitur Ætna.
an evitire causas
cerentibus extra.
se corpora turba,
proxima secun-
de in rede restant.
diffordia tecum est,
aque ventos:
aliqua caventur
que propinquas
line cernere ventos,
fundere largo:
nos obruit amnis.
his aer.
is proxima ventos est.
erentat humor,
a potentia ramus est,
aque necesse est.
in hauribus arbor.
in unia profundo
provis ubi peribit Ætna,
ulimus arbor:
que tangitur istu
bi ponere vites,
opora vena,
a. arboribus morantur
bis amnis

Exsilit, atque furens tota vomit igneus Ætna.
Quod si forte putas iisdem decurrere ventos
Faucibus, atque iisdem pulsos remeare: notandas
Res oculis locus ipse dahit, cogetque negare.
Quamvis caruleo siccus sic frigeat æther,
Purpureoque rubens surgat jubar aureus ostro,
Illinc obscura semper caligine nubes,
Pigraque defuso circumstupet humida vultu:
Prospectat sublimis opus, vastosque recessus.
Non illam videt Ætna, nec ullo intercipit æliu:
Obsequitur quacumque jubet levis aura reditque.
Placantes etiam cælestia numina thure,
Summo cerne jugo, vel qua liberrimus Ætna
In prospectus hiat, tantarum semina rerum,
Si nihil irriter flammam, stupeatque profundum.
Huic igitur credis, torrens ut spiritus ille,
Qui tupes terramque vorat, qui fulminat ignes,
Cur egit vires, & præceps flexit habenas.
Præsertim ipsa suo declivia pondere numquam
Corpora diripiant: validoque absolveret arcu.
Quod, nisi fallor, adest species: tantusque ruinis
Impetus attentos oculorum transfugit ictus.
Nec levitas tantos igitur fetit aura, moverque,
Sparsa liquore manus factos ubi ventilat ignes:
Verberat ore tamen, pulsataque corpora nostra
Incurfant: adeo tenuis vim causa repellit,
Non cinerem stipulamve levem, non arida sorbet
Gramina: non tenuis plantis liquor exit iisdem.
Surgit odoratis sublimis fumus ab aris,
Tanta quies illi est & pax innoxia patti.
Sive peregrinis igitur propriisve potentes
Conjurant animæ causis: ille impetus ignis
Et montis partes atras subvertit arena,
Vastaque concursu trepidantia saxa fragoris,
Ardentesque sinui flammam, ac fulmina rumpunt.
Haud aliter, quam cum prono jacuere sub Austro,
Aut Aquilone freinunt silvæ, dant brachia nodo
Implicitæ, hæc serpunt junctis incendia ramis.
Nec te decipiant stolidi mendacia vulgi,
Exhaustos cessate sinus: dare tempora rursus,
Ut rapiant vires, repetantque in prælia victi:
Pelle nefas animo, mendacemque exue famam.
Non est divinis tam sordida rebus egestas:
Nec parvas mendicat opes, nec corrogat auras.
Præsto sunt operi ventorum examina semper,
Causa latet, quærunt pariter, coguntque morari.
Sæpe premit fauces magnis exstructa ruinis
Congeries, clauditque vias luctamine ab imo,
Et scisso veluti tecto sub pondere præsto est:
Haud secus ac teneros * cum secum frigida monti
Desidia est, tutoque licet discedere montes:
Post ubi continuere motam, velocius urgent,
Pellunt oppositas moles, ac vincula rumpunt.
Quidquid in obliquum est, frangunt iter: acrior ictu
Impetus exoritur: magnis operata rapinis
Fiamma micat, lætosque ruens exundat in agros:
Si cessant a ture, ferunt spectacula venti:
Nunc superant quacumque regunt incendia silvæ,
Quæ flammam alimenta vocent, quid nutriat Ætna,
Incendi poterunt. illis vernacula causis
Materia, oppositumque igni genus utile terrent.
Uritur assidue calidus nunc sulfuris humor,
Nunc spissus crebro præbetur vimine succus:
Pingue bitumen adest, & quidquid cominus atras
Irritat flammam: illius corporis Ætna est.
Atque hanc materiam penitus discurrere fontes,

Infectæ erumpunt & aquæ radice sub ipsa.
Pars oculis manifesta jacet: quæ corpore dura est,
Ac lapis: in pingui fervent incendia succo.
Quin etiam varie quædam sine nomine saxa
Toto monte liquant: illis custodia flammæ
Vera, tenaxque data est: sed maxima causa molaris
Illius incendii lapidis sic vindicat Ætnam.
Quem si forte manu teneas, & robore cernas,
Nec servare putes ignem, nec spargere posse.
Sed simul ac ferro quæras, respondet, & ictu
Scintillat calor. hunc multis circumdate flammis,
Et potes extorquere animos, atque exue robur,
Fundetur ferro citius. nam mobilis illi,
Et metuens natura mali est, ubi cogitur igni.
Sed simul atque hausit flammam, non tutior haustu
Ulla domus servans aciem, duramque tenaci
Septa fides: tutum est illi patientia victo,
Vix umquam redit in vires, atque evomit ignem.
Totus enim denso stipatur robore: tarda
Per tenues admissa vias incendia nutrit,
Cunctanterque eadem, pigreque accepta remittit,
Nec tamen hoc uno quod montis plurima pars est,
Vincit, & incendi causam tenet: illa profesto
Miranda est lapidum vivax, animosaque virtus.
Cætera materies, quæcumque est fertis igni,
Ut semel accensa est, moritur: nec restat in illa,
Quod repetas: tantum cinis, & sine semine terra est.
Hic semel atque iterum patiens, ac mille perhæustis
Ignibus instaurat vires: nec desinit ante,
Quam levis excocto defecit robore pumex.
In cinerem, putresque jacet delapsus arenas.
Cerne locis etiam similes arsisse catervas.
Illic materiæ nascentis copia major:
Sed genus hoc lapidis certissima signa coloris,
Quod nullas adjunxit opes, & languit ignis.
Dicitur insidiis flagrans Ænaria quondam,
Nunc extincta super: testisque Neapolin inter
Et Cumas locus est, multis jam frigidus annis:
Quamvis æternum pinguescat ab ubere sulfur,
In mercem legitur; tanto est fecundior Ætna
Insula, cui nomen facies dedit ipsa rotunda.
Sulfur enim solum, nec obesa cacumine terra est,
Et lapis accretus regerendis ignibus aptus.
Sed raro fumat, qui vix, si accenditur, ardet:
In breve mortales flammam quod copia nutrit,
Insula durata Vulcani nomine sacra.
Pars tamen incendi major refrigit, & alto
Jactatas recipit classes, portuque tuetur.
Quæ restat, minor & dives satis ubere terra est:
Sed non, Ætnæ vires quas conferat, illi.
Atque hæc ipsa tamen jam quondam extincta fuisset,
Ni furim aggereret secretis callibus humor
Materiam, silvamque suam, pressoque canali
Huc illuc ageret ventos, & pasceret ignes.
Sed melius res nota ipsa est, spectataque veris
Occurrit signis: nec tentat fallere pestem.
Nam circa latera, atque imis radicibus Ætna
Candentes efflat lapides, disjectaque saxa
Intereunt venis, manifesto ut credere possis
Pabula, & ardendi causam lapidem esse molarem:
Cujus defectus jejunos colligit ignis.
Ille, ubi collegit flammam, jacit, & simul ictu
Materiam accendit, cogitque liquefcere secum.
Haud equidem mirum factu, quod cernimus extra.
Si lenitur opus, restat magis: uritur illic;
Sollicitatque magis vicina incendia laxum,

Certaue venturæ præmittit pignora flammæ.
 Num simul atque mover curis; turbamque minutos
 Di lugit: extemploque solum trahit, istaque ramis,
 Et grave sub terra murmur demonstrat, & ignes.
 Tum pavidum fugere, & factis tum credere rebus,
 Parere, & tuto specularis omnia colli.
 Nam subito effervent onerosa incendia raptis:
 Accensæ subeunt moles, truncæque ruinæ:
 Provolvunt, atque atra sonant examina arenæ:
 Nec recipit flammæ manus, hic defessus anhelat,
 Atque aperit se hostis, decrescit spiritus illic.
 Haud aliter, quam cum læto devicta tropæo
 Prona jacet campis acies, & castra sub ipsa.
 Tum si quis lapidum summo pertabuit igni,
 Asperior sopita, & quædam sordida saxa est:
 Qualem purgato cernes discedere ferro.
 Verum ubi paulatim exsiluit sublata caducis
 Congeries saxi, angusto vertice surgunt.
 Sic veluri in fornace lapis torretur, & omnis
 Exiit penitus venis, subit altius humor
 Amittis opibus, levis & sine pondere punex
 Excoquitur: liquor ille magis servare magisque
 Fluminis in speciem mitis procedere tandem
 Incipit, & primis demittit collibus undas:
 Ille paulatim bis sena in millia pergunt.
 Quispe nihil revocat, curtis nihil ignibus obstat:
 Nulla tenet frustra moles: simul omnia pugnant.
 Nunc silvas, rupesque vorant hæc tela, solumque.
 Ipsa adjutat opes, facilesque sibi induit annos.
 Quod si forte cavis cunctatus vasibus hæsit,
 Utpote inæquales volvens perpassitur agros,
 Ingeminat fluctus, & stantibus increpat undis.
 Sicut cum curvo rapidum mare cernitur æstu,
 Ac primum tenuis sinus agit ultiores
 Progrediens late diffunditur, & succernens.
 Flumina consistunt tipis, ac frigore durant,
 Paulatimque ignes coeunt, ac flammea messis,
 Exiit facies tunc prima: u quæque rigescit,
 Effumat moles, atque ipso pondere tracta
 Volvitur ingenti strepitu præcepique sonanti.
 Cum solido inflexa est, pulsantes dissipat istus,
 Et qua disclusa est, candenti robore fulget,
 Et micat examen plagis: ardentia saxa
 Scintillant. procul ecce fide, proci ecce ruentes
 Incolumi fervore cadunt. verum impetus ignes
 Si sumant quondam ut ripas trajecerit amnis:
 Vix cunctis quisquam fixo dimoverit illas.
 Vicenos per sæpe dies jacet obtuta moles.
 Sed frustra certis disponere singula causis
 Tentamus, si firma manet tibi fabula mendax,
 Materiam ut credas aliam, furere igne favillam,
 Plurima proprietate simul concreescere: sicque
 Commistum vento flagrare bitumine sulphur.
 Nam post exhaustam cretam quoque robora fundit:
 Et figulos huic esse fidem; dein frigoris usu
 Duritiem revocare suam, & constringere venas.
 Sed signum commune leve est, atque irrita causa,
 Quæ trepidat: verum ubi certo pignore constat.
 Nam velut arguti natura est æris & ignis,
 Cum dormitum constat, eademque & robore salvo,
 Utramque ut possis æris cognoscere portam:
 Haud aliter lapis ille tenet, seu forte madentes
 Effluit in flammæ, seu sit securus ab illis:
 Conseruatque notas, nec vultu perdidit ignes.
 Quin etiam externam multis color ipse resolvit,
 Non odor aut levitas: putris magis ille, magisque

Una operis facies, eadem perque omnia terra est.
 Nec tamen inficior lapides ardescere certos,
 Interius furere accensos: hæc propria virtus.
 Quin ipsis quædam Siculi cognomina saxi
 Imposuere: Fricas etiam ipso nomine signant
 Fulvium esse notas: numquam tamen illa liquefcunt,
 Quamvis materies foveat succosior intus,
 Nec penitus venæ fuerint commissa molari.
 Quod si quis lapidis miratur fusile robur:
 Cogitet obscuro verissima dicta libelli
 Heracleiti, & ibi nihil insuperabile gigni,
 Omnia quæ rerum natura semina jacta.
 Sed nimium hoc mirum; densissima corpora sæpe,
 Et solido vicina, tamen compescimus igni.
 Non animos æris flammis succumbere cernis?
 Lentitiem plumbi non exiit? ipsaque ferri
 Materies prædura, tamen subvertitur igni,
 Spissaque suspensis fornacibus aurea saxa
 Exsulant pretium. quædam fortasse profundo
 Incomperta jacent, similique obnoxia sorti.
 Nec locus ingenio est: oculi te iudice vincent.
 Nec lapis ille tigeat percussus: & ignibus obstat,
 Si parvis torrere velis: cæloque patenti
 Candentem, pressumque agetum fornace coerce:
 Nec sufferre potest; nec sævum durat in hostem:
 Vincitur, & solvit vires, captusque liquefcit.
 Quæ majora putas autem tormenta moveri
 Posse manu? quæ tanta putas incendia nostris
 Sustentari opibus, quantis fornacibus Ætna
 Uritur, a sacro nunquam non fertilis igne?
 Sed non qui nostro fervet moderatior usu,
 Sed cælo propior: vel quali Jupiter ipse
 Armatus flamma est, his viribus additus ingens
 Spiritus, adstrictis elisus faucibus: ut cum
 Fabriles operæ rudibus contendere massis
 Festinant, ignes quatiunt, sollesque trementes
 Exanimant, pressosque instigant agmine ventos.
 Hæc operis fama est. sic nobilis uritur Ætna,
 Terra foraminibus vires trahit, urget in arctum,
 Spiritus incendi vivit per maxima saxa.
 Magnificas laudes, operosaque visere templa
 Divitiis hominum, aut facta memorare vetusta
 Traduce materia, & tetrus per proxima fati
 Curtimus, atque avidi veteris mendacia famæ
 Eruimus, cunctasque libet percurrere gentes.
 Nunc juvat Ogygiis circumdata mœnia Thebis,
 Carnereque & fratres: ille impiger, ille canorus
 Condere felices alieno interferit ævo.
 Invitata pio nunc carmine saxa lyraque,
 Nunc gemina ex uno fumantia saxa vapore
 Miramur, septemque Duces, raptumque profundo.
 Detinet Eurotas illic & Sparta Lycurgi,
 Et facer in bellum numerus sua turba recenti.
 Nunc hic Cecropiæ variis spectantur Athenæ
 Carminibus, gaudentque sua victrice Minerva.
 Excidit: hic reduci quondam tibi, perfide Theseu,
 Candida sollicito permittere vela parenti.
 Tu quoque Athenarum carmen jam nobile sidus
 Erigone: sedes vestra en Philomela canoris
 Evocat in silvis, & tu soror hospita tectis
 Acciperis: solis Tereus ferus exulat agris.
 Miramur Trojæ cineres, & flebile viciis
 Pergamon, extinctosque suos Phrygas: Hæctora primum
 Conspicimus magni tumulum Ducis. hic & Achilles
 Impiger, & victus magni jacet Hæctoris ultor.
 Quin etiam Graiæ fixos tenuere tabellæ,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

MARCI MANILII ASTRONOMICON. LIBER PRIMUS.

Armine Divinas artes, & conscia Fari
Sidera, diversos hominum variantia ca-
sus,
Cælestis Rationis opus, deducete Mundo
Aggredior; primulque novis Heliconæ
move
Cantibus, & viridi nutantes vertice sil-
vas,

Hospita facta serens nulli memorata priorum.

Nunc mihi tu, Cæsar, patriæ Princepsque Paterque,
Qui regis Augustis parentem legibus Orbem,
Concessumque Patri Mundum Deus ipse meteris,
Das animum, viresque facis ad tanta tenendum.

Jam propiusque lavet Mundus scrutantibus ipsum,
Et rapit æthereos per carmina pandere census.

Hoc sub pace vacat tantum. juvat ire per ipsum
Aera, & immenso spatiantem vivere Cælo:

Signaque, & adversos stellarum noscere cursus.

Quod solum novisse, parum est. impensus ipsa
Scire juvat magni penitus præcordia Mundi;
Quæque regat generetque suis animalia Signis
Cernere, & in numerum, Phæbo modulante, referre.

Bina mihi positis lucent altaria flammis.

Ad duo Tempa precot duplici circumdatus æstu,
Carminis & rerum: cetta cum lege canentem
Mundus & immenso Vatem circumstrepit orbe;
Vixque soluta suis immittit verba figuris.

Quem primum infernis licuit cognoscere terris
Munera Cælestum? quis enim condentibus illum
Clepsisset furto Mundum, quo cuncta reguntur?
Quis foret humano conatus pectore tantum,
Invitis ut Dis cuperet Deus ipse videri?
Sublimes aperire vias, inumque sub Orbem.

Et per Inane suis parentia legibus astra;
Nominaque & cursus Signorum, pondera, vires?

Tu princeps, auctorque sacri, Cyllenic, tanti;
Per te jam Cælum in Terris, jam sidera nota;
Major uti facies Mundi foret, & veneranda
Non species tantum: sed & ipsa Potentia rerum;
Sentirentque Deum Gentes, quam maximus esset,
Qui sua disposuit per tempora, cognita ut essent
Omnibus, & Cæli faciem, Cælumque supernum:
Naturæque dedit vires, se quæ ipsa reclusit,
Regales animos primum dignata movere,
Proxima tangentes rerum falligia Cælo:

Qui domuere seras Gentes Oriente sub ipso,
Quas secat Euphrates, in quas & Nilus inundat,
Qua Mundus redit, & nigras superevolat urbes.

Tum qui Tempa Sacris cõluerunt omne per ævum,
Delectique Sacerdotes in publica vota,
Othcio junxere Deum; quibus ipsa potentis
Numinis accendit castam præsentia mentem;
Inque Deum Deus ipse tulit, paruitque Ministris.
Hi tantum novere decus, primique per artem

Sideribus videre vagis pendentia Fata.

Singula nam proprio signarunt tempora casu,
Longa per assiduas complexi secula curas.

Nascendi quæ cuique dies, quæ vita fuisset:

In quas Fortunæ leges quæque hora valetet:

Quantaque quam parvi facerent discrimina morus.

Postquam omnis Cæli species redeuntibus astris

Percepta in proprias sedes, & reddita certis

Fatorum ordinibus sua cuique potentia formæ

Per varios usus: artem experientia fecit,

Exemplo monstrante viam; speculataque longe,

Deprendit tacitis dominantia legibus astra,

Et totum æterna Mundum ratione moveri,

Fatorumque vices certis discurrere Signis.

Nam rudis ante illos, nullo discrimine, vita

In speciem conversa, operum ratione carebat;

Et stupefacta novo pendebat lumine Mundi.

Tum velut amissis mœrens, tum læta renatis

Sideribus; variosque dies, incertaque noctis

Tempora, nec similes umbras, jam Sole regresso,

Jam propiore, suis poterat discernere caussis.

Nec dum etiam doctas solertia fecerat artes:

Terraque sub rudibus cessabat vasta Colonis:

Tuncque in desertis habitabat montibus aurum:

Immotusque novos Pontus subduxerat Orbes:

Nec vitam Pelago, nec ventis credere vela

Audebant; sed quisque satis se nosse putabat.

Sed cum longa dies acuit mortalia corda,

Et labor ingenium miseris dedit, & sua quemque

Advigilare sibi jussit Fortuna premendo;

Seducta in varias certarunt pectora curas:

Et quodcumque sagax tentando repperit usus,

In commune bonum commentum læta dedere.

Tunc & lingua suas accepit barbara leges:

Et fera diversis exercita frugibus arva:

Et vagus in cæcum penetravit Navita Pontum;

Fecit & ignotis itiner commercia Terris:

Tum belli pacisque artes commenta vetustas;

Semper enim ex aliis alios profeminat usus.

Nec vulgata canam. volucrum prædiscere linguas:

Consultare fibras: & tumpere vocibus Angues:

Sollicitare umbras; inumque Acheronta movere:

In noctemque dies, in lucem vertere noctes.

Omnia conando docilis solertia vicit.

Nec prius imposuit rebus finemque modumque,

Quam Cælum ascendit ratio, cepitque profundis

Naturam rerum caussis, viditque quod usquam est.

Nubila cur tanto quaterentur pulla fragore:

Hiberna æstiva nix grandine mollior esset:

Arderent terræ; solidusque tremisceret orbis:

Cur imbres ruerent: ventos quæ causa moveret,

Pervidit, solvitque animis miracula rerum;

Eripuitque Jovi fulmen, viresque tonandi,

Et sonitum ventis concessit, nubibus ignem.

Quæ

I
ON

Quæ postquam in proprias deduxit singula causas,
Vicini ex alto mundi cognoscere molem
Intendit, totumque animo comprehendere Cælum;
Attribuitque suas formas, sua nomina Signis;
Quasque vices agerent certa sub lege notavit;
Omniaque ad numen mundi, faciemque moveri,
Sideribus vario mutantibus ordine fata.

Hoc mihi surgit opus, non ullis ante sacratum
Carminibus. faveat magno Fortuna labori;
Annosa & molli contingat vita senecta,
Ut possim rerum tantas emergere moles,
Magnaque cum parvis simili percurrere cura.

Et quoniam Cælo carmen descendit ab alto,
Et venit in terras fatorum conditus ordo:
Ipsa mihi primum naturæ forma canenda est,
Ponendusque sua totus sub imagine mundus.

Quem sive ex nullis repetentem semina rebus
Natali quoque egere placet, semperque fuisse,
Et fore principio pariter fatoque carentem:

Seu permixta chaos rerum priinordia quondam
Discrevit partu, mundumque enixa nitentem
Fugit in infernas caligo pulsa tenebras:

Sive individuis, in idem reditura soluta,
Principiis natura manet, post secula mille;
Et pene ex nihilo summum, nihilumque futurum;
Cæcaque materies Cælum perfecit & orbem:

Sive ignis fabricavit opus, flammæque micantes,
Quæ mundi fecere oculos, habitantque per omne
Corpus, & in Cælo vibrantia fulmina fingunt:

Seu liquor hoc peperit, sine quo riget arida rerum
Materies, ipsumque vorat, quo solvitur, ignem:

Aut neque terra patrem novit, nec flamma, nec aer,
Aut humor; faciuntque Deum per quatuor artus;
Et mundi struxere globum; prohibentque requiri
Ultra se quidquam, cum per se cuncta creentur,
Frigida ne calidis desint, aut humida siccis,
Spiritus aut solidis; sitque hæc discordia concors,
Quæ nexus habiles, & opus generabile fingit,
Atque omnis partus elementa capacia reddit:
Semper erit genus in pugna, dubiumque manebit,
Quod latet, & tantum supra est hominemque Deumque.

Sed facies, quacumque tamen sub origine, rerum
Convenit, & certo digestum est ordine corpus.

Ignis in æthereas volucer se sustulit auras,
Summaque complexus stellantis culmina cæli,
Flammarum vallo naturæ mœnia fecit.

Proximus in tenues descendit spiritus auras,
Aeraque extendit medium per inania mundi.
Ignem flatus alit vicinum subditus astris.

Tertia fors undas stravit, fluctusque natantes,
Æquora perfundit toto nascentia Ponto,
Ut liquor exhalet tenues atque evomat auras;
Aeraque ex ipso ducentem semina pascit.

Ultima subsedit glomerato pondere tellus,
Convenitque vagis limus commixtus arenis,
Paulatim ad summum tenui fugiente liquore.

Quoque magis puras humor secessit in undas;
Et siccata magis strinxerunt æquora terras,
Adjacuitque cavis fluidum convallibus æquor,
Emergere fretis montes, orbisque per undas
Exiliit, vasto clausus tamen undique Ponto.
maque de cunctis mediam tenet undique sedem.
Idcircoque manet stabilis, quia rotus ab illa
tantumdem refugit mundus; fecitque cadendo
Undique, ne caderat. medium totius & imum est.
Itaque contractis consistunt corpora plagis,

Et concurrento prohibent in longius ire.

Quod nisi librato penderet pondere tellus,
Non ageret cursum mundi, subeuntibus astris,
Phœbus ad occasum, & nunquam remearet ad ortum:
Lunave submersos regeret per inania cursus:
Nec matutinis fulgeret Lucifer horis,
Hesperus immerso dederat qui lumen Olympo.

Nunc quia non imo tellus dejecta profundo,
Sed medio suspensa manet, sunt pervia cuncta,
Qua cadat & subeat Cælum, rursusque resurgat.

Nam neque fortuitos ortus surgentibus astris:
Nec toties possum nascentem credere mundum:
Solisve assiduos partus & fata diurna;
Cum facies eadem signis per secula constet:
Idem Phœbus eat Cæli de partibus iisdem:
Et natura vias servet, quas fecerat ipsa:
Lunaque per totidem luces mutetur & orbem,
Nec tyrocinio peccet; circumque feratur
Æterna cum luce dies, quod tempora monstret
Nunc his, nunc illis eadem regionibus orbis
Semper; & ulterius vadentibus ortus ad ortum,
Occasumve obitus, Cælum & cum Sole perennet.

Nec vero tibi natura admiranda videri
Pendentis terræ debet, cum pendeat ipse
Mundus, & in nullo ponat vestigia fundo.
Quod patet ex ipso motu cursuque volantis.
Cum suspensus eat Phœbus, cursumque reflectat
Huc illuc, agiles & servet in æthete metas:
Cum luna & stellæ volitent per inania mundi;
Terra quoque aeris leges imitata pependit.

Est igitur Tellus mediam sortita cavernam
Aeris, & toto pariter sublata profundo:
Nec patulas distenta plagas, sed condita in orbem
Undique surgentem pariter, pariterque cadentem.
Hæc est naturæ facies: sic mundus & ipse
In convexa volans teretes facit esse figuras
Stellarum; solisque orbem, lunæque rotundum
Aspicimus tumido quærentis corpore lumen,
Quod globus obliquos totus non accipit ignes.

Hæc æterna manet, Divisique simillima forma,
Cui neque principium est usquam, nec finis in ipso:
Sed similis toto remanet, perque omnia par est.

Sic stellis glomerata manet mundoque figura.
Idcirco terris non omnibus omnia signa
Conspicimus. nusquam invenies fulgere Canopum,
Donec Niliacas per pontum veneris oras.
Sed quærent Helicen, quibus ille supervenit ignis,
Qui laterum tractus habitant, mediique tumores
Eripiunt terræ Cælum, visusque coercent.

Te testem dat, Luna, sui glomerabilis orbis,
Quæ cum mersa nigris per noctem deficiis umbris,
Non omnes pariter confundis sidere gentes;
Sed prius Eoæ quærent tua lumina gentes;
Post medio subjecta Polo quæcumque coluntur;
Ultima ad Hesperios infectis voveris alis;
Seraque in extremis quatiuntur gentibus æra.
Quod si plana foret tellus, simul icta per omnes
Deficeret, pariter toto miserabilis orbe:

Sed quia per teretem deducta est terra tumorem,
His modo, post illis apparet Delia terris,
Exoriens simul atque cadens quia fertur in orbem
Ventris, & acclivis pariter declivia jungit,
Atque alios superat gyros, aliosque relinquit.
Ex quo colligitur terrarum forma rotunda.

Hanc circum variæ gentes hominum atque ferarum,
Aeris que colunt volucres, pars ejus ad Arctos

Eminet,

Fata.
tempora casu,
la ceras.
ita fuerit:
ora valeret:
distinctione motus.
redemptibus astris
etiam certis
potentia formæ
nata facit,
evolutione longe,
scibus anim,
stude moram,
ante Signis.
lo dicitur. visa
ratione carebat;
unite Mundi.
n licta recans
maque noctis
lam Sole remisso,
tenere causis.
tia fecerat artes:
e vana Colonis:
monibus aurum:
daxerat Orbes:
is credere vela
le nosse parabat.
mortalia corda,
sit, & sua quemque
præmendit:
edora curas:
cudo reperit usus,
num lora dederat.
omnino leges:
bus arva:
Nativa Pontum,
na Terris:
tenna veritas;
colentur ubi.
anum prædicere linguas:
re vocibus Angas:
ne Achænaa moveret:
im venere noctis.
ria rictis.
is animæque modumque,
cepique profundis
litque quod aliquam est.
cur pulsa fragore:
e mollior esset:
remittentem orbis:
s quæ tanta moveret,
nata hanc terra:
reque torandi,
subibus ligna.

Que

Eminent, Austrinis pars est habitabilis oris;
Sub pedibusque jacet nostris, supraque videtur
Ipsa, sibi fallente solo declivia longa,
Et pariter surgente via, pariterque cadente.

Hanc ubi ad occasus nostros sol aspicit ortus,
Illic orta dies sopitas excitat urbes,
Et cum luce refert operum vadimonia terris:
Nos in nocte sumus, somnosque in membra locamus.
Pontus utrosque suis distinguit & alligat undis.

Hoc opus immensi constructum corpore mundi,
Membraque naturæ diversa condita forma
Aeris, atque ignis, terræ, pelagique jacentis,
Vis animæ divina tegit, sacroque meatu
Conspirat Deus, & tacita ratione gubernat;
Et multa in multas dispensat fœdera partes,
Alteræ ut alterius vires faciatque feratque,
Summaque per varias maneat cognata figuras.

Nunc tibi signorum lucentes undique flammæ
Ordinibus certis referam. primumque canentur
Quæ media obliquo præcingunt ordine mundum,
Solemque alternis vicibus per tempora portant,
Atque alia adverso luctantia sidera mundo,
Omnia quæ possis cælo variare sereno.
E quibus & ratio fatorum ducitur omnis:
Ut sit idem mundi primum, quod continet arcem.
Aurato Princeps Aries in vellere fulgens
Respicit admirans adversum surgere Tautum,
Summisso vultu Geminos & fronte vocantem,
Quos sequitur Cancer: Cancrum Leo: Virgo Leonem.

Æquato tum Libra die cum tempore noctis
Attrahit ardenti fulgentem Scorpion aëro,
In cuius caudam contentum dirigit arcum
Mixtus equo, volucrum missurus jamque sagittam.
Tum venit angusto Capricornus sidere flexus.
Post hunc inflexam diffundit Aquarius utnam
Piscibus assuetas avide subeuntibus undas,
Quos Aries tangit claudentes ultima signa.

At, qui fulgentes cælo consurgit ad Arctos,
(Omnia quæ summo despectant sidera Mundo,
Nec norunt obitus, unoque in vertice tantum
In diversa sitæ cælumque & sidera torquent,)
Aera per gelidum tenuis deducitur Axis,
Libratumque gerit diverso cardine Mundum,
Sidereus circa medium quem volvitur orbis,
Æthereosque rotat cursus. immotus at ille
In binas Arctos magni per inania mundi,
Perque ipsum terræ directus conlinit orbem,
Nec vero e solido stat robur corporis ejus,
Nec grave pondus habet, quod onus ferat ætheris alti:
Sed cum aer omnis semper volvatur in orbem,
Quoque semel capit, totus volet undique in ipsum,
Quodcumque in medio est, circa quod cuncta moventur,
Usque adeo tenue, ut verti non possit in ipsum,
Nec jam inclinati, nec se convertete in orbem,
Hoc dixere Axem, quia motum non habet ullum;
Ipse videt circa volitantia cuncta moveri.

Summa tenent eius miseris notissima Nautis
Signa, per immensum cupidos ducentia Pontum,
Majoremque Helice major decircinat arcum,
Septem illam stellæ certantes lumine signant,
Qua duce per fluctus Grajæ dant vela carinæ.
Angusto Cynosura brevis torquetur in orbe,
Tam spatium, quam luce minor. sed iudice vincit
Majorem Tyrio; Pœnis hæc certior auctor
Non apparentem Pelago quærentibus Orhem.
Nec paribus positæ sunt frontibus, utraque caudam

Vergit in alterius rostro, sequiturque sequentem:
Has interius, circumque amplexus utramque
Dividit, & cingit stellis ardentibus Anguis,
Ne coeant, abeantve suis a sedibus umquam.

Hunc inter, mediumque orbem, quo sidera septem
Per bis sena volant contra nitentia signa,
Mixta ex diversis consurgunt viribus aëra:
Hinc vicina Poli, cælique hinc proxima flammis;
Quæ quia dissimilis, quæ pugnant, temperat aer,
Frugiferum sub se reddunt mortalibus orbem.

Proxima frigentes Arctos Boreamque rigentem
Nixa venit species genibus, sibi conscia causæ.

A tergo nitet Arctophylax, idemque Bootes,
Quod similis junctis instat de more juvenis;
Arcturumque rapit medio sub pectore secum.

At parte ex alia claro volat orbe Corona,
Luce micans varia. nam stella vincitur una
Circulus, in media radians quæ proxima fronte,
Candidaque ardenti distinguit lumina flamma;
Gnostia desertæ hæc fulgent monumenta puellæ.

Et Lyra diductis per cælum cornibus inter
Sidera conspicitur, qua quondam ceperat Orpheus
Omne quod attingerat cantu, Manesque per ipsos
Fecit iter, domuitque infernas carmine leges.
Huic cælestis honos, similisque potentia causæ:
Tunc silvas & saxa trahens, nunc sidera ducit,
Et rapit immensum mundi revolubilis orbem.

Serpentem magnis Ophiuchus nomine signis
Dividit, & toto mergentem corpore corpus
Explicat, & nodos sinuataque terga per orbem,
[Respicit ille tamen molli cervice reflexus,]
Et didit fuis per laxa volumina palmis.
Semper enim paribus bellum, quia viribus æquant.

Proxima fors Cycni, quem cælo Jupiter ipse
Imposuit formæ pretium, qua cepit amantem,
Cum Deus in nivem descendit versus Olorem,
Tergaque fidenti subjecit plumea Leda.
Nunc quoque diductas volitat stellarum in alas.

Hinc imitata nitent cursumque habitumque Sagittæ
Sidera. tum magni Jovis ales fertur in altum
Assueto volitans, gesserit ceu fulmina mundi,
Digna Jove, & cælo, quod factis instruit armis.

Tunc quoque de Ponto surgit Delphinus ad astra,
Oceani cælique decus, per utrumque sacratum.
Quem rapido conatus Equus comprehendere cursu
Festinat, pectus fulgenti sidere clarus,
Et finitur in Andromeda, quam Perseus armis
Eripit, & lociat sibi, cui succedit iniquo
Divisum spatio, cui tercia lampada dispar
Conspicitur paribus, Deltoton nomine sidus,
Ex simili distans. Cepheusque & Cassiopea
In pœnas signata suas, juxtaque relictam
Andromedam vallos metuentem Piscis hiatus;
Expositam Ponto desset, scopulisque relictam,
Ne veterem Perseus cælo quoque servet amorem,
Auxilioque juvet, fugiendaque Gorgonis ora
Sustineat, spoliūque sibi, testemque videnti.

Tunc vicina ferens nixo vestigia Tauro
Heniochus, studio mundumque & nomen adeptus;
Quem primum curru volitantem Jupiter alto
Quadrijugis conspexit equis, cæloque sacravit.

Tum subeunt Hædi claudentes sidere Pontum
Nubibus; & mundi nutrito Rege Capella,
Cujus ab uberibus magnum ille ascendit Olympum,
Lactæ sero crescens ad fulmina, vimque tonandi.
Hanc ergo æternis merito sacravit in astris

Hyades, & Cæli
Hyades Hyad
Boream scand
Alpice nunc in
Quæ super exultas
Quæque intra gelid
Lactem vertit
Censere vicinam
Cæli ter
extento
fulgentes hu
obliquis de
Orion exce
ducto sign
clara minu
per totum
rapido
terris viol
cedit. v
Solis ful
mov
surgentem
ab excello sp
fragum vari
valetudo v
pacemque
vidit, l
hoc posse
Sole mi

magis Man
Dea facta Deos
dipolitis imi
facit Ales

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Arctos & Orion adversis frontibus ibant.
Hæc contenta suos in vertice flectere gyros:
Ille ex diverso vertentem surgere contra
Obvius, & toto semper decurrere Mundo.
Temporaque obscuræ noctis deprendere Signis
Jam poterant; Cælumque suas distinxerat horas.

Quot post excidium Trojæ sunt eruta regna?
Quot capti populi? quoties fortuna per Orbem
Servitium imperiumque tulit, varietque revertit?
Trojanos cineres in quantum oblita refovit
Imperium? Fatis Axiæ jam Græcia pressa est.
Secula dinumerare piget, quotiesque recurrens
Lustravit Mundum vario Sol igneus Orbe.
Omnia mortali mutantur lege creata.
Nec se cognoscunt Terræ vertentibus annis
Exutas. variant faciem per sæcula gentes.

At manet incolumis Mundus, suaque omnia servat,
Quæ nec longa dies auget, minuitque senectus.
Nec motus puncto currit, cursusque fatigat:
Idem semper erit, quoniam semper fuit idem.
Non alium videre Patres, aliumve Nepotes
Aspicient. Deus est, qui non mutatur in ævo.

Numquam transversas Solem decurrere ad Arctos;
Nec mutare vias, & in Ortum vertere cursus,
Auroramque novis nascentem ostendere terras;
Nec Lunam certos excedere luminis orbes,
Sed servare modum quo crescat, quove recedat;
Nec cadere in terram pendentia sidera Cælo,
Sed dimensa suis consumere tempora Signis.
Non casus opus est, magni sed Numinis ordo.

Hæc igitur texunt æquali sidera tractu
Ignibus, in varias Cælum laqueantia formas.
Altius his nihil est. hæc sunt fastigia Mundi.
Publica naturæ domus his contenta tenetur
Finibus, amplectens pontum terrasque jacentes.
Omnia concordia tractu veniuntque caduntque,
Qua semel incubuit Cælum, versumque resurgit.

Ipse autem quantum convexo Mundus Olympo
Obtineat spatium: quantis bis sena serantur
Finibus astra, docet ratio, cui nulla resistunt
Claustra, nec immensæ moles, ceduntque recessus,
Omnia succumbunt, ipsum est penetrabile Cælum.
Nam quantum a terris atque æquore Signa recedunt,
Tantum bina patent: quantumque inciditur orbis
Per medium, pars efficit tum tertia gyri,
Exiguo dirimens solidam discrimine summam.
Summum igitur Cælum bis bina resurgit ab imo,
Altera bis binis ut sit pars tertia Signis.

Sed quia per medium est Tellus suspensa profundum,
Binis a summo Signis discedit & imo.

Hinc igitur quodcumque supra te suspicis ipse,
Qua per inane meant oculi, quaque ire reculant,
Binis æquandum est Signis. sex tanta rotundæ
Efficiunt orbem zonæ, qua Signa feruntur
Bis sex æquali spatia tenentia Cælum.

Nec mirere vagos partus eadem esse per astra,
Et mixtum ingenti generis discrimine Fatum:
Singula cum tantum teneant, tantoque serantur
Tempore sex tota surgentia sidera luce.

Restat ut æthereos fines tibi reddere coner,
Filaque dispositis vicibus comitantia Cælum,
Per quæ dirigitur Signorum flammæ ordo.

Circulus ad Boream fulgentem sustinet Arcton,
Sexque fugit solidas a Cæli vertice partes.

Alter ad extremi decurrens sidera Cancri,
In quo consummat Phæbus lucemque moramque,

Tardaque per longos circumfert lumina flexus.
Æstivum medio nomen sibi sumit ab æstu,
Temporis & titulo potitur, metaque volantis
Solis; & extremos distinguit servidus ætus;
Et quinque in partes Aquilonis distat ab orbe.

Tertius in media Mundi regione locatus,
Ingenti spira totum præcingit Olympum,
Parte ab utraque videns Axem: quo limite Phœbus
Componit paribus numeris noctemque diemque,
Veris & Autumnus currens per tempora mixta,
Cum medium æquali distinguit limite Cælum.
Quatuor & gradibus sua fila reducit ab æstu.

Proximus hunc ultra Brumalis nomine cingens
Ultima designat fugientis limina Solis,
Inviaque; obliqua radiorum munera flamma
Dat per iter minimum nobis: sed finibus illis
Quos super incubuit, longa stant tempora luce,
Vixque dies transit candentem extensa per æstum,
Bisque jacet binis summotus partibus orbis.

Unus ab his superest, extremo proximus Axi
Circulus, Austrinas qui stringit & obsidet Arctos.
Hic quoque Brumalem per partes quinque relinquit;
Et quantum a nostro sublimis cardine gyros
Distat, ab adverso tantumdem proximus illi.

Sic tibi per binas vertex a vertice partes
Divisus, duplici summa circumdat Olympum,
Et per quinque notat signantes tempora fines.

His eadem est via, quæ Mundo: pariterque rotantur
Inclines, sociosque ortus occasibus æquant;
Quandoquidem textu, quo totus volvitur Orbis,
Fila trahunt, alti cursum comitantia Cæli:
Intervalla pari servantes limite semper,
Divisosque semel fines, sortemque dicatam.

Sunt duo, quos recipit ductos a vertice vertex,
Inter se adversi, qui cunctos ante relatos
Seque secant, gemino coeuntes cardine Mundi,
Transversoque polo rectum ducuntur in Axem,
Tempora signantes anni, Cælumque per astra
Quatuor in partes divisum mensibus æquis.

Alter ab excelso decurrens limes Olympo,
Serpentis caudam, siccas & dividit Arctos,
Et juga Chelarum medio volitantia Cælo.
Extremamque secans Hydram, mediumque sub Austri
Centaurum, adversus concurrat rursus in Axe,
Et redit in Cæum, squamosaque tergora Ceti,
Lanigerique notat lines, clarumque Trigonum,
Andromedæque sinus imos, fastigia matris,
Principiumque suum reperito cardine claudit.

Alter in hunc medium, summumque incumbit in Axem
Perque pedes primos, cervicem transit & Ursæ,
Quam septem stellæ primam, jam Sole remoto,
Producunt nigra præbentem lumina nocti:
Et Geminis Cancrum dirimit, stringitque flagrantem
Ore Canem, clavumque Ratis, quæ vicerat æquor.
Inde axem occultum per gyri Signa prioris
Transversa, atque illo rursus de limite tangit
Te, Capricorne, tuisque Aquilam designat ab astris;
Perque Lyram inversam currens, spirasque Draconis,
Posteriora pedum Cynosuræ præterit astra,
Transversamque secat vicino cardine caudam.
Hic iterum coit ipse sibi, memor unde profectus.
Atque hæc æternam fixerunt tempora sedem,
Immotis per signa modis, statione perenni.

Hos volucres fecere duos. namque alter ab ipsa
Consurgens Helice, medium præcidit Olympum,
Discernitque diem, sextamque examinat horas,

Et partibus spatii
Hic mutans pe
Sed petit Hesper
Verticibus superat
Cælum, & diviso
Quando aliquid n
Quoque loco terra
aque ubi se primi
Sexta manet, q
ad Hesperios
Nominam ac sum
quodam extremo
Hic finis si vi
transfer faciles ocu
quid erit Cæli
quod ipse sibi mul
aque aut recipit
tenui tran
quaque per totu
tantum ad m
nunc septem
quaque vagæ
modo terrarum,
per erit novus &
quæ aliud Cælum
quodam regit arq
& cum visu pa
tractus erit, qu
Cælum plano pe
tine trahens ti
adice obliquos d
quæ partes: quorum
quæ, per quæ Pl
quæque suo Sol
quæque ad vertice
quæque partes
quæque a summo Ca
quæque, lucem qui ci
quæque de Libæ signi
quæque partes imitæ
quæque de vero fallit
quæque aciemque sue
quæque potest, licet cæ
quæque ingenti stelli
quæque fiet cæ
quæque vicinas partes p
quæque bis sex late
quæque vario labe
quæque in adversum po
quæque a Boreæ gyri
quæque inter se per
quæque obliquum defe
quæque fecat fines,
quæque æquantes
quæque, intra cauda
quæque Sagittarii
quæque hinc flexus pe
quæque abieris, ruriu
quæque quæque ra
quæque Mundi gyru
quæque hinc hinc
quæque partes, super
quæque et illa capu
quæque hinc hinc gy
quæque & binis, quæ
Nec quærenda est.

Et paribus spatiis Occasus cernit & Ortus .

Hic mutans per Signa vices ; seu si quis Eoos ,
 Sea petit Hesperios , supra se circinat orhem
 Verticibus superstantem , mediumque secantem
 Cælum , & diviso signantem culmine Mundum ;
 Quando aliis aliud medium est , volat hora per Orbem ,
 Cumque loco terræ Cælumque ac tempora mutat .
 Atque ubi se primis attollit Phœbus ab undis ,
 Illis sexta manet , quos tunc premit aureus orbis .
 Rursus ad Hesperios sexta est , ubi cedit in umbras .
 Nos primam ac summam sextam numeramus utramque ,
 Et gelidum extremo lumen sentimus ab igne .

Alterius fines si vis cognoscere gyri ,
 Circumfer faciles oculos , vultumque per Orhem ,
 Quidquid erit Cælique imum , terræque supremum ;
 Qua coit ipse sibi nullo discrimine Mundus ,
 Redditque aut recipit fulgentia sidera ponto ,
 Præcingit tenui transversum limite Mundum ;
 Hæc quoque per totum volitabit linea Cælum ,
 Nunc tantum ad medium vergens , mediumque repente
 Orhem : nunc septem ad stellas : nunc mota sub astra .
 Sed quocumque vagæ tulerint vestigia plantæ ,
 Has in modo terrarum , nunc has gradientis ad oras ,
 Semper erit novus & terris murabitur arcus .
 Quippe aliud Cælum ostendens , aliudque relinquens ,
 Dimidium regit atque refert , varioque notabit
 Fine , & cum visu pariter sua fila moventem .
 Hic terrestris erit , quia terræ amplectitur Orbem ,
 Et medium plano præcingit limite gyrus ,
 Atque a fine trahens titulum memoratur Horizon .

His adice obliquos diversaque fila trahentes
 Inter se gyros : quorum fulgentia Signa
 Alter habet , per quæ Phœbus moderatur habenas ;
 Subsequiturque suo Soleni vaga Deha currus
 Et quinque advertit lustrantia sidera Mundo
 Exercent varias nature lege choreas .
 Hunc tenet a summo Cancer , Capricornus ab imo :
 Bis recipit , lucem qui circulus æquat & umbras ,
 Lanigeri & Libræ signo sua fila secantem .
 Sic per tres gyros inhxus ducitur orbis ;
 Rectaque de vexo tallit vestigia clivo .
 Nec vilis aciemque fugit , tantumque notari
 Mente potest , sicut cernuntur mente priores ;
 Sed nitet ingenti stellatus balteus orbe ,
 Insignemque facit cælato lumine Mundum :
 Et ter vicenas partes patet atque trecentas
 In longum : bis sex latefcit fascia partes ,
 Quæ cohibet vario labentia sidera cursu .

Alter in adversum positas succedit ad Arctos ;
 Et paulum a Boreæ gyro sua fila reducit ,
 Transitque inversæ per sidera Cassiopeæ .
 Inde per obliquum descendens tangit Olorem :
 Æstivosque secat fines , Aquilamque supinam :
 Temporaque æquantem gyrum : Zonamque ferentem
 Solis equos , intra caudam , qua Scorpius ardet ,
 Extremamque Sagittarii lævam , atque sagittam .
 Inde suos sinuat flexus per crura pedesque
 Centauri alterius , rursusque ascendere Cælum
 Incipit : Argivamque ratem per aplustria lumina ,
 Et medium Mundi gyrum , Geminisque per ima
 Signa secans , subit Heniochum : teque , unde profectus ,
 Cassiopea , petens , super ipsum Persea transit ,
 Orbemque ex illa cæptum concludit in illa .
 Tresque secat medios gyros , & Signa ferentem
 Partibus e binis , in quot præciditur ipse .

Nec quærendus erit , visus incurrit in ipsos

Sponte sua , seque ipse docet , cogitque notari .
 Namque in cæruleo candens nitet orbita Mundo ,
 Ceu missura diem subito , Cælumque recludens .
 Ac veluti virides discernit semita campos ,
 Quam tetit assiduo renovans iter orbita tractu :
 Inter divisas æquabilis est via partes .

Ut freta canescunt sulcum ducente carina ,
 Accipiuntque viam fluctus , spumantibus undis ,
 Quam tortus verso movit de gurgite vortex :
 Candidus in nigro lucet sic limes Olympo ,
 Cæruleum findens ingenti lumine Mundum .

Utque suos arcus per nubila circinat Iris :
 Sic superincumbit signato culmine limes
 Candidus , & resupina facit mortalibus ora ,
 Dum nova per cæcam vibrantur lumina noctem ;
 Inquiruntque sacras humano pectore causas .

Num se diductis conetur solvere moles
 Segminibus , taraque labent compagine rimæ ,
 Admittantque novum luxato tegmine lumen ?
 Quid ? quali non timeant , magni cum vulnera Cæli
 Conspiciant , feriatque oculos injuria Mundi ,
 An coeat Mundus , duplicisque extrema cavernæ
 Conveniant , Cælique oras & sidera jungant ?
 Perque ipsos fiat nexus manifesta cicatrix ,
 Fissuram faciens Mundi ? stipatus , & orbis
 Aeriam in nebula clara compagine versus ,
 In cuneos alti cogat fundamenta Cæli ?

An melius manet illa fides per secula prisca ,
 Illac Solis equos diversis cursibus isse ;
 Atque aliam trivisse viam ; longumque per ævum
 Exutas sedes , incoctaque sidera flammis
 Cæruleam verso speciem mutasse colore ,
 Infusumque loco cinerem , Mundumque sepultum ?

Fama etiam antiquis ad nos descendit ab annis ,
 Phaethontem patrio curru per Signa volantem ,
 Dum nova miratur propius spectacula Mundi ,
 Et puer in Cælo ludit , curruque superbus
 Luxuriat Mundo , cupit & majora parente ,
 Monstratas liquisse vias , orbemque recentem
 Imposuisse Polo : nec Signa insueta tulisse
 Errantes nutu flammæ : curramque solutum ,
 Deflexum solito cursu , curvisque quadrigis ,
 Quod querimur , flammæ totum sævisse per Orbem ,
 Terrarumque rogam cunctas aruisse per urbes ,
 Cum vaga dispersi fluitarunt lumina currus ,
 Et Cælum exustum est : luit ipse incendia Mundus ,
 Et nova vicinis flagrarunt sidera flammis ,
 Nunc quoque præteriti faciem servantia casus .

Nec mihi celanda est famæ vulgata vetustas
 Mollior , e niveo lactis fluxisse liquorem
 Pectore Reginæ Divum , Cælumque colore
 Infecisse suo . quapropter Lacteus orbis
 Dicitur , & nomen causa descendit ab ipsa .
 An major densa stellarum turba corona
 Contexit flammæ , & crasso lumine candet ,
 Et fulgore nitet collato clarior orbis ?

An fortes animæ , dignataque nomina Cælo
 Corporibus resoluta suis , terræque remissa
 Huc migrant ex Orbe , suumque habitantia Cælum
 Æthereos vivunt annos , Mundoque fruuntur ?

Atque hic Æacidæ , hic & veneramur Atridas ,
 Tydidemque ferum ; terræque marisque triumphis
 Naturæ victorem Ithacum ; Pyliumque senecta
 Insignem triplici ; Danaumque ad Pergama Reges ,
 Auroræque nigrum partum ; stirpemque Tonantis
 Rectorem Lyciæ . nec te , Mavortia virgo ,

Præteream; Regesque alios, quos Græcia misit;
 Atque Asiæ gentes, & Magni maxima bello.
 Quique animi vires, & strictas pondere mentes
 Prudentes habuere viri, quibus omnis in ipsis
 Censuræ erat; justusque Solon; fortisque Lycurgus;
 Æthereusque Plato; & qui fabricaverat illum,
 Damnatusque suas melius damnavit Athenas.
 Perfidis & victor strarat qui classibus æquor.
 Romanique viri, quorum jam maxima turba est;
 Tarquinioque minus Reges; & Horatia proles,
 Tota acies partis: nec non & Scævola trunco
 Nobilior: majorque viris & Clælia virgo:
 Et Romana gerens, quæ textit, mœnia Cocles:
 Et comilitio volucris Corvinus adeptus
 Et spolia & nomen, qui gestat in alite Phœbum:
 Et Jove qui meruit Cælum, Romamque Camillus
 Servando posuit: Brutusque a Rege receptæ
 Conditor, & Pirthi per bella Papyrius ultor:
 Fabricius Curiusque pares: & tertia palma
 Marcellus: Cossusque prior de Rege necato:
 Certantesque Decii votis, similesque triumphis:
 Invisusque mora Fabius: victorque necati
 Livius Hasdrubalis socio per bella Nerone:
 Scipiadeque duces, satum Carthaginis unum:
 Pompeiusque Orbis domitor, per tresque triumphos
 Ante Deum princeps; & censu Tullius oris
 Emeritus Cælum; & Claudia magna propago;
 Æmilieque domus proceres; clarique Metelli;
 Et Cato fortunæ victor; matrisque sub armis
 Miles Agrippa suæ; Venerisque ab origine proles
 Julia descendit Cælo; Cælumque replevit,
 Quod regit Augustus socio per signa Tonante.
 Cernit & in cœtu Divum magnumque Quirinum.
 Altius ætherei quam candet circulus orbis,
 Illa Deum sedes; hæc illi proxima Divum,
 Qui virtute sua similes vestigia tangunt.
 Ac prius incipiam stellis quam reddere vires,
 Signorumque canam fatalia carmine jura,
 Implenda est mundi facies, corpusque per omne
 Quidquid ubique nitet, (vigeat quandoque) notandum est.
 Sunt alia adverso pugnantia sidera mundo,
 Quæ Cælum terramque inter volitantia pendent,
 Saturni, Jovis, & Martis, Solisque; sub illis
 Mercurius Venerem inter agit lunamque locatus.
 Sunt etiam raræ sortis natalis, euntes
 Protinus & raptim. subitas candescere flammæ
 Aera per liquidum, tractosque perire cometas
 Rara per ingentes viderunt sæcula motus.
 Sive quod, ingenitum terra spirante vaporem,
 Humidior sicca superatur spiritus aura:
 Nubila cum longo cessant depulsa seteno,
 Et solis radiis arefcit torridus ær,
 Aptæ alimenta sibi demissus corripit ignis,
 Materiamque sui deprendit flammæ rapacem.
 Et quia non solidum est corpus, sed rara vagantur
 Principia auratum, volucrique simillima fumo,
 In breve vivit opus, cœptoque incendia sine
 Subsistunt pariterque cadunt fulgente cometa.
 Quod nisi vicinos agerent occasibus ortus,
 Et tam parva forent accensis tempora flammis,
 Alter nocte dies esset, Cælumque rediret,
 Immersum & lœmo totum deprenderet orbem.
 Tum quia non una specie dispergitur omnis
 Aridior terræque vapor comprehenditur igne,
 Diversas quoque per facies accensa feruntur
 Lumina, quæ subitis existunt nata tenebris.

Nam modo ceu longi fluitent de vertice crines,
 Flammæ comas imitata volat, tenuisque capillus
 Diffusos radiis ardentibus explicat ignes.
 Nunc prior hæc species dispersis ignibus exit,
 Et globus ardentis sequitur sub imagine barbæ.
 Interdum æquali laterum compagine ductus
 Quadratamve trabem fingit, teretemve columnam.
 Quin etiam tumidis exæquat dolia flammis
 Procero distenta utero; parvosque capillos
 Mentitur parvos ignis glomeratus in orbem.
 Hirta figuratur tremulo sub lumine mæssis:
 Lampadas & fissas ramosos fundit in ignes.
 Præcipites stellæ passimque volare videntur,
 Cum vaga per liquidum scintillant lumina mundum;
 Et tenues longis jaculantur crinibus ignes,
 Exiliuntque procul volucres imitata sagittas,
 Arida cum gracili tenuatur semita filo.
 Sunt autem cunctis permixti partibus ignes;
 Qui gravidas habitant fabricantes fulmina nubes;
 Et penetrant terras, Ætnamque minantur Olympo;
 Et calidas reddunt ipsis in fontibus undas;
 Ac silice in dura, viridique in cortice sedera
 Inveniunt, cum siiva sibi collisa crematur.
 Ignibus usque adeo natura est omnis abundans.
 Ne, mirere faces subitas erumpere Cœlio;
 Aeraque accensum flammis lucere coruscis,
 Arida complexum spirantis semina terræ,
 Quæ volucer pascens ignis sequiturque fugitque;
 Fulgura cum videas tremulum vibrantia lumen
 Imbribus in mediis; & Cælum fulmine ruptum.
 Sive igitur ratio præbentis semina terræ,
 Involvens ignes potuit generare cometas:
 Sive illas natura faces ob juncta creavit
 Sidera, per tenues Cælo lucentia flammæ:
 Seu trahit ad semet rapido Titanius æstu,
 Involvitque suo flammantes igne cometas,
 Ac modo demittit, sicut Cyllenius orbis,
 Et Venus, accenso cum ducit vespere noctem,
 Sæpe micant, falluntque oculos, rursusque revisunt.
 Seu Deus instantis fati miseratus in orbem
 Signa per ætæstus Cælique incendia mittit.
 Numquam futilibus concanduit ignibus æther;
 Squalidaque eluli deplorant arva Coloni,
 Et steriles inter sulcos defessus arator
 Ad juga mœrentes cogit frustrata juvencos.
 Aut gravibus morbis, & lenta corpora tabe
 Corripit exutulis lethalis flammæ medullis,
 Tabentesque rapit populos; totasque per urbes,
 Publica succensis peraguntur fata sepulchris.
 Qualis Erechtheos pestis populata colonos
 Extulit antiquas per funera pacis Athenas,
 Alter in alterius labens cum fata tuebat.
 Nec locus artis erat medicæ, nec vota valebant:
 Cesserat officium morbis, & funera decrant
 Mortibus & lacrimæ. testis defecerat ignis,
 Et coacervatis ardebant corpora membris.
 Ac tanto quondam populo vix contigit hæres.
 Talia significant lucentes sæpe cometæ.
 Funera cum facibus veniunt, terrisque minantur
 Ardentes sine fine rogos, cum mundus, & ipsa
 Ægrotet natura novum sortita sepulchrum.
 Quin & bella canunt ignes, subitoseque tumultus,
 Et clandestinis surgentia fraudibus arma.
 Externas modo per gentes ut sædere rupto
 Cum fera ductorem rapuit Germania Varum,
 Infecitque trium legionum sanguine campos,

Arferunt toto p
 Lumina, & ipsa
 Quæ voluitque sua
 Nec mirere gra
 Sæpe domit capta et
 Civiles etiam me
 Significat. nec pl
 Substitit, quam cu
 Ama Philippæos i
 Vis etiam sicca n
 Cælitum, lacero
 Invenitque suis c
 Sæpe Patris Paten
 Medum finis er
 Sæpe commissa ac
 Sæpe, & in ponto q
 Sæpe in sortita ju
 Sæpe ipsa sicca ce
 Sæpe abant profug
 Sæpe patriis armis
 Sæpe Pompejus
 Sæpe iatis hoc Fat
 Sæpe adamanteis
 Sæpe habeat fra
 Sæpe Patris invictus p
 Sæpe Deum Cæ

LIBER

M. Manilius Iliacæ ge
 Et quinquaginta
 Sæpe etiamque facem
 Sæpe etiamque ducis torid
 Sæpe etiamque bello, gemine
 Sæpe etiamque in patria,
 Sæpe etiamque cecinit, par
 Sæpe etiamque dabat, eripuit: q
 Sæpe etiamque Cænis pulchritas latice
 Sæpe etiamque in tenuis
 Sæpe etiamque fecunda bonis
 Sæpe etiamque memorat D
 Sæpe etiamque Chaos enixum terr
 Sæpe etiamque primum t
 Sæpe etiamque juvenis Semis
 Sæpe etiamque fratre viri nome
 Sæpe etiamque iterum patrio n
 Sæpe etiamque immenso vi
 Sæpe etiamque etiam raris cultu
 Sæpe etiamque solum, quo
 Sæpe etiamque fecunda Ceres
 Sæpe etiamque turbata vagis ef
 Sæpe etiamque Deos, fac
 Sæpe etiamque opus, magnos
 Sæpe etiamque varas qui
 Sæpe etiamque dicitur passio
 Sæpe etiamque cupulque
 Sæpe etiamque Andromedæ
 Sæpe etiamque patrem
 Sæpe etiamque Jovis Cyno
 Sæpe etiamque Cæcum; pi
 Sæpe etiamque Erigonem; hæcque N
 Et mota Cæcum

Arti

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Cum maneant ignara sui, legisque per ævum,
Natura tamen ad Mundum revocante patentem,
Attollunt animos, cælumque ac sidera servant;
Corporaque ad lunæ nascentis cornua lustrant:
Venturalque vident hiemes, reditura serena.

Quis dubitet post hæc hominem conjungere cælo,
Cui eximiam natura dedit linguamque, capaxque
Ingenium, volucrumque animum, quem denique in unum
Descendit Deus, atque habitat, seque ipse requirit?

Mitto alias artes, quarum est permissa facultas,
Infidas adeo, nec nostri munera census.

Mitto quod æquali nihil est sub lege tributum:
Mitto quod & certum est & inevitabile fatum:
Materiæque datum est cogi, sed cogere mundo.

Quo patet auctoris summam, non corporis esse.
Quis cælum possit, nili cæli munera nosset,
Et reperire Deum, nisi quis pars ipse Deorum est?

Atque hanc convexi molem sine fine parentis;
Signorumque Choros: ac mundi flumina tectâ:
Æternum ac stellis adversus sidera bellum:

Ac terras cæloque fretum, subjectaque utrisque
Cernere, & angusto sub pedore claudete possit,
Ni tantos animis oculos natura dedisset,

Cognatamque sibi mentem vertisset ad ipsam,
Et tantum didicisset opus: cæloque veniret
Quod vocat in cælum, sacra ad commercia rerum,

Et primas quas dant leges nascentibus astra?
Quid neget esse nefas invitum prendere mundum,
Et velut in semet captum deducere in orbem?

Sed ne circuitu longo manifesta probeatur,
Ipsa fides operi faciet pondusque fidemque.
Nam neque decipitur ratio, nec decipit unquam.

Rite sequenda via est a veris credita caulis,
Eventusque datus qualis prædicitur ante.
Quod fortuna ratum faciat, quis dicere falsum

Audeat, & tantæ sufragia vincere fortis?

Hæc ego divino cupiam cum ad sidera flatu
Ferre, nec in turbam, nec tu hæc carmina dicam:
Sed solus vacuo veluti veclatus in orbe,

Verbere agam currus, non occurrantibus ullis;
Nec per iter socios commune gerentibus actus:
Sed cælo noscenda canam, mirantibus atris,

Et gaudente sui mundo per carmina vatis:
Vel quibus illa sacros non invidere meatus,
Notitiamque sui [minima est quæ turba per orbem].

Illa fluit, quæ divitias, quæ diligit aurum,
Imperia & fasces, mollemque per otia luxum,
Et blandis diversa iouis, dulcemque per aures

Affectum, at modico noscenda ad Fata labore.
Hoc quoque Fatorum est legein prædiscere Fati.

At primum astrorum varia est natura notanda
Carminibus per utrumque genus: nam mascula sunt sex:
Diversi totidem generis sub principe Tauro

Alternant genus, & vicibus variantur in orbem.
Humanas etiam species in parte videbis:

Nec mores distant. pecudum pars atque ferarum
Ingenium facient. quin jam signanda sagaci
Singula sunt animo, propria quæ sorte feruntur.

Nunc binis insiste: dabunt geminata potentes
Per socium esse Ætus, multum comes addit & aufert:
Ambiguisque valent, queis sunt collegia, Fatis

Ad meritum noxamque. duos per sidera Pisces,
Et totidem Geminos nudatis aspice membris;
His conjuncta manent alterno brachia nexu.

Dissimile est illis iter in contraria versis.
Par numerus: sed enim dispar natura notanda est.

Atque hæc ex paribus toto gaudentia censu
Signa meant; nihil exterius mirantur in ipsis,
Amissumve dolent; quædam quod parte recisa,
Atque ex diverso commissis corpore membris,
Ut Capricornus, & hic qui tentum dirigit arcum
Junctus equo: pars huic hominis, sed nulla priori.

Hoc quoque servandum est alta discrimen in arte:
Distat enim gemina duo sint, duplaxe figura.

Quin etiam Erigone binis numeratur in astris,
Nec facie ratio duplex. nam desinit Æstas:
Incipit Autumnus media sub Virgine utrimque.

Idcirco Tropici præcedunt omnibus astra
Bina, ut Lanigero, Chelis, Cancroque, Caproque,
Quod duplices retinent connexo tempore vires.

Ut quod subsequitur Cancer per sidera Fratres,
Ex Geminis alter florentia tempora Veris
Suticit: Æstatem subeuntem provehit alter.

Nudus uterque tamen, sentit quia uterque calorem:
Ille senescentis Veris: subeuntis at ille
Æstatis pars est, primæ fors ultima partis.

Nec non Arcitenens, qui te, Capricorne, sub ipso
Præmittit, duplici formatus imagine fertur.
Militior Autumnus molles sibi vindicat artus

Materiamque hominis, fera tergo membra rigentem
Excipiunt hiemem, mittuntque in tempora signum.
Quoique Aries præ se mittit dæmon, tempora Pisces

Bina dicant: hiemem claudit, ver inchoat alter.
Cum sol æquoreis revolans decurrat in atris,
Hiberni coeant cum vernis torribus umbres.

Utraque lors hamæris habet fluctantia signa.

Quin tria signa novem signis conjuncta repugnant,
Et quasi seditio cælum tenet. aspice taurum,
Cernis ut adversus redeundo surgat in arcum

Clunibus? & Geminos pedibus, testudine Cancrum
Surgere: cum rectis orientur cætera membris?
Nec mirere moras, cum sol adversa per astra
Æstivum tardis attollat mentibus annum.

Nec te prætereant, nocturna diurnaque signa
Quæ sint perspicere, & propria deducete lege,
Non tenebris aut luce suam peragentia sortem,

[Nam commune foret nullo discrimine nomen,
Omnia quod certis vicibus per tempora fulgent,
Et nunc illa dies, nunc noctes illa se juvantur:]

Sed quibus illa parens mundi natura lacratas
Temporis attribuit partes statione perenni.
Namque Sagittarii signum, rabidique Leonis,

Et sua respiciens aurato vellere terga,
Nunc Pisces, nunc Cancer, & acri Scorpios idu,
Aut vicina loco, divisa aut partibus aquis,

Omnia dicuntur simili sub sorte diurna.
Cætera sex numero, consortia vel vice sedis,
Interjecta locis totidem, nocturna feruntur.

Quiretiam sex continuis dixere diurnas
Castris esse vices, quæ sunt a principe signo
Lanigeri: sex a Libra nocturna videri.

Sunt quibus esse diurna placet, quæ mascula surgunt:
Feminea in noctem tutis gaudere tenebris.

Quin nonnulla libi, nullo monstrante, loquuntur
Neptuno debere genus, Scopulosus ut undis
Cancer; & eisulo gaudentes æquore Pisces.

Ut quæ terrena cententur sidera sorte,
Princeps armenti Taurus, regnoque superbus
Lanigeri gregis est Aries; Positusque duorum;

Prædatorque Leo; dumosis Scorpius arvis.
Sunt etiam mediæ legis communia signa,
Humida terrenis æquali sidere mixta:

Ambiguus terra Cap
Parique mari inaiter
Non licet a minin
Nec quidquam ration
facundum est propri
Scorpius. & partu cor
Virgo est si
aut captos
manet
contento fulget
Aries a
Taurumq
Nec nulla putes i
terram rerum, quo
Arcitenens,
re car suis libra
Geminis,
Nec sella sedent pig
depositis collo
sub emerito con
Capricor
terra jacens Cancer
incumbens p
obliqui Pisces
Quod si solerti circ
invenies an
Libra confi
in curvo claudi
Centauri sup
nostros casus solat
docet patie
cum celo fortuna
debilibus formen
temporibus quoque lu
Geminis: Autur
Sagittario: Ven
in partes scribur
autuma
Nec satis est proprias
Fata m
alio alia succedu
dextro signo
æquales discuti
vicem extremis
que ferit, d
partus quod
manent term
partibus spati
Sagittarii, diver
& Tauri Capri
sunt simili ration
fortes, que
discrimen erit de
que præce
en Tauro Capri
est. f
æquali laterum
designat norma
Libram
hinc Aries: ai
& hinc lava su
temeritatis cen
Sic licet in eadem parte
Termaque istius quæ
eorum proprio red
si quis contemna ei

Ambiguus terræ Capricornus & æquoris undis,
Parque mari innitens fundentis semper Aquarii.

Non licet a minimis animum deflectere rebus:
Nec quidquam rationis eget, frustrave creatum.
Fœcundum est proprie Cancri genus: acer & ictu
Scorpius; & pattu complentes æquora Pisces.
Sed sterilis Virgo est simili conjuncta Leoni:
Nec capit, aut captos effundit Aquarius ortus.
Inter utrumque manet Capricornus corpore mixto;
Et qui contento fulget Centaurus in arcu;
Communisque Aries æquantem tempora Libram,
Et Geminos Taurumque pari sub sorte recenset.

Nec tu nulla putes in eo commenta vocasse
Naturam rerum, quod sunt currentia quædam,
Ut Leo & Arcitenens, Ariesque in cornua tortus.
Aut quæ recta suis librantur stantia membris,
Ut Virgo & Gemini, fundens & Aquarius undas.
Vel quæ fessa sedent pigras referentia mentes;
Taurus depositis collo sopitus aratri:
Libra sub emerito confidens orbe laborum:
Tuque tuo, Capricorne, gelu contractus in astris:
Contra jacens Cancer patulam distentus in alvum:
Scorpius incumbens plano sub corpore terræ:
In latus obliqui Pisces, semperque jacentes.

Quod si solerti circumspicis omnia cura,
Fraudata invenies amissis sidera membris:
Scorpius in Libra consumit brachia: Taurus
Succidit in curvo claudus pede: lumina Cancro
Desunt: Centauro superest & quæritur unum.

Sic nostros casus solatur mundus in astris,
Exemploque docet patienter damna subire,
Omnis cum cælo fortunæ pendeat ordo,
Ipsaque debilibus formentur sidera membris.

Temporibus quoque sunt propriis pollentia signa:
Æstas a Geminis: Autumnus Virgine surgit:
Bruma Sagittifero: Ver Piscibus incipit esse.
Quatuor in partes scribantur sidera terna:
Hyberna æstivis, autumnis verna repugnant.

Nec satis est proprias signorum noscere formas.
Consensu quoque Fata movent, & fœdere gaudent;
Atque aliis alia succedunt sorte locoque.
Circulus ut dextro signorum clauditur orbe,
In tres æquales discurret linea ductus,
Inque vicem extremis jungit se finibus ipsa:
Et quæcumque ferit, dicuntur signa Trigona,
In tria partitus quod ter cadit angulus astra,
Quæ divisa manent ternis distantia signis.
Laniger ut paribus spatiis duo signa, Leonis,
Atque Sagittarii, diverso conspicit ortu:
Virginis & Tauri Capricorno consonat astrum.
Cætera sunt simili ratione Triangula signa
Per totidem sortes, quæ desunt, condita mundo.

Sed discrimen erit dextris seu causa: sinistra,
Quæ subeunt; quæ præcedunt, dextra esse feruntur.
Dexter erit Tauro Capricornus: Virgo, sinistra.
Hoc satis exemplo est. sic quæ divisa quaternis
Partibus, æquali laterum sunt condita ductu,
Quorum designat normalis virgula sedes,
Dextra ferunt. Libram Capricornus spectat, & illum
Conspicit hinc Aries: atque ipsum partibus æquis
Cancer: & hunc læva subeuntis sidera Libræ.
Semper enim dextris censentur signa priora.
Sic licet in totidem partes deducere cuncta;
Ternaque bis senis-quadrante fingeré signis,
Quorum proposito redduntur in ordine vires.
Sed si quis contentus erit numerasse quadrata,

Divisum ut signis mundum putet esse quaternis:
Aut tria sub quinis signis ornare Trigonum,
Ut socias vires & amicos exigat ortus,
Fœdera que inveniat mundi cognata per ast-
Falsus erit. nam quina licet sint undique signa,
Qui tamen his signis, quæ quinto quoque feruntur
Astra loco, fuerint nati, sentire Trigoni
Non poterunt vires; licet illud nomine servant,
Amilere: loco dotes numerisque repugnant.
Nam cum sint partes orbis per signa trecentæ,
Et ter vicinæ, quas Phœbi circuit ardor,
Tertia pars ejus numeri latus efficit unum
In tres perducti partes per signa Trigoni.
Hanc autem numeri non reddit linea summam,
Si signum a signo, non pars a parte notetur;
Quod, quamvis duo sint hæc a dirimentibus astra,
Si tamen extremam lævi primamve ptloris
Inter se conferre voies, numerumque notare,
Ter quinquagenas implebunt ordine partes.
Transibit numerus formam, finesque sequentis
Consumet ductus. licet ergo signa Trigona
Dicantur, partes non servant illa Trigoni.

Hæc eadem species faller per signa Quadrata,
Quod cum totius numeri qui construit orbem,
Ter triginta Quadrum partes per sidera reddant,
Evenit, ut prima signi de parte prioris
Si partem ad summam ducatur virga sequentis,
Bis sexagenas faciat: sin summa prioris,
Et pars confertur subjuncti prima, duorum
Signorum numerum medium transitque, refertque;
Triginta duplicat partes, pars tertia deerit:
Et quamvis quartum a quarto quis computet astrum,
Naufragium facient par es ipsius in ipsis.

Non igitur satis est signis numerasse Trigona:
Quadrative fidem cæli per signa quaterna.
Quadrati si forte voles estingere formam;
Aut trinis paribus facies cum membra Trigoni:
Hic poscit quintam partem centesima summa:
Illic amittit decimam. sic convenit ordo.
Et queiscumque quater cunctis favet angulus usque,
Quæque loca in triplici signarit linea ductu,
Cum signata viæ linquet dispendia rectæ,
His natura dedit communi fœdere legem,
Inque vicem affectus & mutua jura favoris.

Quocirca non omnis habens genitura Trigonos
Consumet ductus. licet ergo signa Trigona
Dicantur partis: non servant illa Trigonis
Consensum signis. nec cum sint forte Quadrata,
Continuo inter se servant commercia rerum.
Distat enim, an partes consumat linea justas,
Detrahetve modum numeri quem circulus ambit:
Nunc tres efficiat, nunc quatuor undique ductus,
Quos in plura jubet ratio procedere signa
Interdum, quam lint numeris memorata per orbem.

Sed longe major vis est per signa Trigoni,
Quam quibus est titulus sub quarto quoque quadratus.
Altior est horum summoto linea Templo:
Illa magis vicina meat, cæloque recedit;
Et propius terras accedit visus eorum,
Aeraque infectum nostras dimittit ad auras.
Deviaque alternis data sunt commercia signis:
Mutua nec magno consensu fœdera servant,
Invita angusto quod linea flectitur orbe.
Nam tum per calles formantur singula limos
Sidera, & alterno divertitur angulus astro,
Sexque per anfractus curvatur virgula in orbem:

A Tauro venit in Cancrum : tum, Virgine tacta,
Scorpion ingreditur, quo te, Capricorne, rigentem,
Et geminos a te Pisces, adversaque Tauro
Sidera contingens finit, qua cæperat, orbem.
Alterius ductus locus est per transita Signa.
Utque ea præteream, quæ sunt mihi singula dicta,
Flexibus hic totidem similis fit circulus illi.

Transversos igitur fugiunt subeuntia visus,
Quod nimis inclinant, ac ne limisque videntur,
Vicinoque latent. ex recto certior ictus.
Tertia convexo conduntur Signa recessu;
Et quæ succedit, connexa est linea Cælo,
Singula circuitu quæ tantum transeat altra.
Vis ejus procul est, altoque vagatur Olympo,
Et tenues vires ex longo mittit in Orbem.
Sed tamen est illis sædus sub lege propinqua,
Quod non diversum genus est, quod euntibus astris,
Mascula sex Maribus respondent: cætera sexus
Feminei sic jungunt commercia Mundi.
Sic, inquam, aeternis paret natura figuris,
Et cognata jacent generis sub legibus astra.

Jam vero nulla est hærentibus addita Signis
Gratia; nam consensus hebet, quia visus ademptus.
In se cuncta ferunt animos, quæ cernere possunt.
Sunt & diversi generis connexa per orbem
Mascula Femineis, semperque obsessa vicissim.

Disparibus non ulla datur concordia Signis:
Sexta quoque in nullas memorentur eorum vires,
Virgula per totum quod par non ducitur orbem:
Sed duo Signa facit mediis summota quaternis,
Tertius absumpto ductus non sufficit orbe.

At quæ diversis ex partibus astra resurgent,
Per medium adverso Mundum pendentia vultu,
Et toto divisa manent contraria Cælo.
Singula quæque loco quamvis summota ferantur,
Ex longo tamen illa valent, viresque ministrant
Vel bello, vel pace suas, ut tempora possunt;
Nunc Phæbo, stellis nunc & distantibus iras.

Quod si forte libet, quæ sunt contraria Signa
Per titulos celebrare suos sedesque, memento
Solstitium brumæ, Capricornum opponere Cancro:
Lanigerum Libræ, par nox in utroque diesque:
Piscibus Erigonen: Juvenique Urnæque Leonem:
Scorpius e summo cum fulget, Taurus in imo est:
Et cadit Arcitenens, Geminis orientibus orbi.
Observant inter sese contraria cursus:
Sed quamquam adversis fulgent contraria Signis,
Natura tamen interdum sociata feruntur,
Et genere. exemplis Concordia mutua surgit,
Mascula si paribus; vel si diversa suorum
Respondent generi. Pisces & Virginis astrum
Adversi volitant, sed amant concordia jura,
Et vincit natura locum: sed vincitur ipsa
Temporibus, Cancerque tibi, Capricorne, repugnat,
Femina femineo, quia Brumæ dissidet æstas.
Hinc rigor & glacies, nivibusque albertia rura:
Hinc sitis & sudor, nudusque in collibus Orbis,
Æstivosque dies æquat nox frigida brumæ.
Sic bellum natura gerit, discordat & annus.
Nec mitere in ea pugnantia sidera parte.
At non Lanigeri Signum, Libræque repugnat
In totum, quia Ver Autumnno tempore distert:
Fructibus hic implet maturis, floribus illud;
Sed ratione pares, æquali nocte diebus,
Temporaque efficiunt simili concordia textu,
Permixtosque dies, mediis hiemem inter & æstum

Articulis, uno servantia tempore utrinque,
Quo minus infesto decertent sidera Cælo.
Talis erit ratio diversis addita Signis.

His animadversis rebus, quæ proxima cura,
Noscere tutelas, adjectaque Numina Signis;
Et quæ cuique Deo rerum natura dicavit,
Cum divina dedit magnis virtutibus ora,
Condidit & varias sacro sub nomine vires,
Pondus uti rebus persona imponere possit.
Lanigerum Pallas: Taurum Cytherea tuetur:
Formosos Phæbus Geminos: Cyllenie, Cancrum:
Jupiter & cum matre Deum regit ipse Leonem:
Spiciferæ est Virgo Cereris: fabricataque Libra
Vulcano; pugna Mavortii Scorpius hæret:
Venantem Diana virum, sed partis equinæ;
Atque angusta tovet Capricorni sidera Vestæ:
E Jovis adverso Junonis Aquarius astrum est:
Agnoscitque suos Neptunus in æquore Pisces:
Hinc quoque magna tibi veniant momenta futuri;
Cum ratio tua per stellas & sidera curret,
Argumenta petes omni de parte, viaque
Artis, ut ingenio Divina potentia surgat,
Exæquentque fidem Cæli mortalia corda.

Accipe divisas hominis per sidera partes,
Singulaque propriis patentia membra figuris,
In quibus præcipuas toto de corpore vires
Exercent. Aries caput est ante omnia princeps
Sortitus: censusque sui pulcherrima colla
Taurus: & in Geminis æquali brachia forte
Scribuntur connexa humeris: pectusque locatum
Sub Cancro est: laterum regnum, scapulaque Leonis,
Virginis in propriam descendunt ilia sortem:
Libra regit clunes: & Scorpius inguine gaudet:
Centaurio femora accedunt: Capricornus utrisque
Imperat in genibus: crurum fundentis Aquarii
Arbitrium est: Piscesque pedum sibi jura reposcunt.

Quin etiam propriis inter se legibus astra
Conveniunt, & certa gerunt commercia rerum:
Inque vicem præstant visus, atque auribus hærent:
Aut odium sædusve gerunt: conversaque quædam
In semet proprio ducuntur plena favore.
Idcirco adversis nonnumquam gratia Signis,
Et bellum sociata gerunt, alienaque sede
Inter se generant conjunctos omne per ævum:
Utrique & sorti pugnant, fugiuntque vicissim.
Sic Deus in leges Mundum cum conderet omnem,
Affectus quoque divisit variantibus astris:
Atque aliorum oculos, aliorum contulit aures:
Junxit amicitias horum sub sædere certo,
Cernere ut inter se possint audireque quædam,
Diligerent alia, & noxas bellumque moverent:
His etiam propriæ foret indulgentia sortis,
Ut se diligerent semper, libique ipsa placerent.
Sicut naturas hominum plerasque videmus,
Qui genus ex Signis ducunt fornicantibus artus.

Consilium ipse suum est Aries, ut principe dignum est:
Audit se, Libramque videt, frustratur amando.
Taurus, Lanigero qui fraudem nescit, & ultra
Fulgentes videt atque audit per sidera Pisces,
Virgine amans capitur. sic quondam gesserat ante
Europam dorso retinentem cornua læva,
Indutusque Jovi. Geminorum ducitur auris
Ad Juvenem æternas fundentem Piscibus undas:
Inque ipsos animus Pisces; oculique Leonem.
Cancer (ut adverso Capricornus conditur astro)
Vertitur in semet oculis; in mutua tendit

Auribus:

M. I
Auribus: at Cancr
Leo cum Gemin
Centaurio geminas;
Ergone Taurum for
que Sagittiferi con
sua suos sequitur fer
Lanigerum, atque anim
videt Pisces; audi
Arcitenens ma
oculis
adfluevit; fo
Ergonem. con
vultus, (qui
in Augusti feli
& summi capta
Geminis inter
colit Can
Sagittarii. Pisces
aciem, cupi
natura vices tribu
orti similes refe
cupiunt audire a
rem odio, nunc ho
infidias tendunt,
Quin adversa mean
era quæ in bellum
sic veri per to
que Aries, Leo &
negant Chelis se
Geminis excipiunt
duplex ratio cogit
na Signa tribus Si
æque æterna manent
ata est facies Libræ
redunt pecudes,
illam est majus. vi
Lanigero concessit
partem Centaurus
quæ deo est hominis vi
entis Libræ superari
Quin etiam brevior ra
quæcumque nitenti
ta, manent illis vir
sed tamen in propri
parata gerunt secre
æro genitis bellum
Libra, & gemini Pif
Tauri sub Canc
& in Chelis, &
at quos Gem
Lanigero bellum
æro genitos Capri
æro partus, & quos
lib adversi mur
in communis erit
sed totidem bell
Taurumque tim
æro, & Pisces, &
ta turba perit Lib
æro Cancer, Cheli
æro in Lanigero mur
æro in totidem secu
æro in juvenem, G
Ergonem Libramque f
que Sagittiferi veni
æro Geminis nat, lib

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Tauro, complecti cupiunt: sed sæpe queruntur,
 Quosque dabunt Chelæ, & quos dat Aquarius ortus,
 Unum pectus habent, fideique immobile vinculum.
 Magnus erit Geminis amor & concordia duplex:
 Magnus & in multos, veniet successus amicos.
 Scorpium & Cancer fraternalia in nomina ducunt
 Ex semet genitos, illis, (nam sæpe est subdolos actus),
 Scorpium aspergit noxas sub nomine amici.

At quibus in lucem Pisces venientibus adsunt,
 His non una manet semper sententia cordi:
 Commutant animos interdum & fœdera rumpunt,
 Ac repetunt: testæque lues sub fronte vagantur.
 Sic erit ex Signis odium tibi paxque notanda.
 In terris geniti tali sub lege creantur.

Nec satis est tantum solis insistere Signis.
 Contemplare locum Cæli, sedemque Vagantum.
 Parte genus variant; & vires linea mutat.
 Nam sua Quadratis veniunt, sua jura Trigonis,
 Et quæ per senos decurrit virgula ductus,
 Quæque secant medium transverso limite Cælum.
 Hinc modo dat Mundus vires, modo detrahit idem:
 Quæque illic sumunt iras, hic acta reponunt;
 Distat enim surgantne eadem, subeantne, cadantne.
 Crebrius adversis odium est: cognata Quadratis.
 Corpora censentur Signis: & amica trigonis.

Nec ratio obscura est, nam quartum quodque locavit
 Eiusdem generis Signum natura per orbem,
 Quatuor æquali Cælum discrimine signant,
 In quibus articulos anni Deus ipse creavit.

Ver Aries: Cererem Cancer: Bacchumque ministrat
 Libra: Caper Brumam genitusque ad frigora Piscis.
 Nec non & duplici quæ sunt connexa figura,
 Quartum quemque locum retinent, duo cernere Pisces.
 Et geminos Juvenes, duplicemque in Virgine formam,
 Et duo Centauri licet uno corpore textos.

Sic & simplicibus Signis stat forma quadrata;
 Nam neque Taurus habet comitem: nec jungitur ulli
 Horrendus Leo: nec metuit sine corpore quemquam
 Scorpium: atque uno censetur Aquarius astro.

Sic quæcumque manent Quadrato condita templo
 Signa, parem referunt numeris aut tempore sortem;
 Ac veluti cognata manent sub fœdere tali.

Idcirco affines signant, gradibusque propinquis
 Accedunt, unaque tenent sub imagine natos.
 Quotquot Cardinibus proprio Quadrante moventur
 Proxima, Vicinis subscribunt, tortia quæque
 Hospitibus, sic astrorum servabitur ordo.

Quæ quamquam in partes divisi quatuor orbis
 Sidera Quadrata efficiunt, non lege Quadrati
 Censentur: minor est numeri quam Cardinis usus.
 Longior in spatium porrecta est linea majus,
 Quæ tribus emensis Signis, facit astra Trigona.
 Hæc ad amicitias imitantes jura gradumque
 Sanguinis, atque animis hærentia pectora ducunt,
 Utque ipsa ex longo coeunt summota recessu:
 Sic nos conjungunt majoribus intervallis.

Hæc meliora putant, mentes quæ jungere possunt,
 Quam quæ nonnumquam fœdus sub sanguine fallunt.

Jam nihil in totum servit sibi, mixta seruntur,
 Iphis dant fines Astris, capiantque vicissim;
 Quæ mihi mox certo digesta sub ordine surgent.
 Adde suas partes Signis, sua partibus astra:
 Omnibus ex istis ratio est repetenda per artem,
 Pacata infestis Signa ut perdiscere possis.

Perspice nunc tenuem visu rem, pondere magnam,
 Quæ tantum Grajo-Sighari nomine possit,

Dodecatemoria in titulo signantia causas.
 Nam cum tricenas per partes sidera consent,
 Rursus bis senis numerus deducitur omnis.
 Ipsa igitur ratio binas in partibus esse
 Dimidiasque docet partes. his finibus esse
 Dodecatemorion constat, bisseque cuncta
 Omnibus in Signis, quæ Mundi conditor ille
 Attribuit totidem numero fulgentibus astris,
 Ut sociata forent alterna sidera sorte;
 Et similis Mundus sibi, & omnia in omnibus astra,
 Quorum mixturis regeret concordia corpus,
 Et tutela foret communi mutua causa.

Idcirco quamquam Signis nascuntur iisdem,
 Diversos referunt mores, inimicaque vota:
 Et sæpe in pecudes errat natura, maremque
 Femina subsequitur: miscentur sidere partus,
 Singula diversis variant quot partibus astra,
 Dodecatemoriis proprias mutantia causas.

Nam quid sit, cujusve canam, quoque ordine constet,
 Ne vagus ignotis Signorum partibus erres.

Ipsa suo retinent primas in corpore partes
 Sidera: vicinis subeuntes attribuuntur:
 Cetera pro numero ducunt ex ordine partes,
 Ultima & extremis ratio conceditur astris.
 Singula sic retinent binas in sidera quæque
 Dimidiasque sui partes: & summa repletur
 Sortibus exactis triginta sidere in omni.

Nec genus est unum, ratio nec prodita simplex,
 Pluribus inque modis verum natura locavit,
 Didixitque vias, voluitque per omnia quæri.

Hæc quoque comperta est ratio sub nomine eodem:
 Quacumque in parte, nascentum tempore, Luna
 Constiterit, numeris hanc ter dispone quaternis,
 (Sublimi totidem quia fulgent sidera mundo:)
 Inde suas illi Signo, quo Luna refulsit,
 Et quæ dehinc fuerint, partes numerare memento.

* * * * *

Proxima tricenas partes sententia ducit:
 Hic ubi deficient numerus, tunc summa relicta.
 In binas sortes adjecta parte locetur
 Dimidia, reliquis tribuatur ut ordine Signis.
 In qua destituerit te, justum Luna tenebit
 Dodecatemorion Signi. post cetera duces
 Ordine quæque suo, sicut stant astra locata.

Hæc quoque ratio ne fallat, perspice paucis.
 Major in effectu, minor est, quod partibus ipsis
 Dodecatemorii quid sit, quod dicitur esse
 Dodecatemorion. namque id per quinque notatur
 Partes; nam totidem præfulgent sidera Cælo,
 Quæ vaga dicuntur: ducunt & singula partes
 Dimidias, viresque in eis & jura capeffunt.

In quocumque igitur stellæ quandoque locata
 Dodecatemorio fuerint, spectare decebit.
 Cuius enim stellæ fines in sidere quoque
 Inciderint, dabit effectus in viribus ejus.

Undique miscenda est ratio, per quam omnia constant.

Verum hæc posterius proprio cuncta ordine reddam.
 Nunc satis est docuisse suos ignota per usus,
 Ut cum perceptis steterit fiducia membris,
 Sic totum corpus facili ratione notetur.

Et bene de summa veniet post singula carmen,
 Ut rudibus pueris monstratur littera primum
 Per faciem nomenque suum; tum ponitur usus:
 Tum conjuncta suis formatur syllaba nodis:

Hinc verbis structe
 Tunc rerum vires
 Parque pedes prop
 Singulaque in sum
 Quæ nisi constent
 Veris, quæ proprie
 Et illud in vanum rer
 Sic mihi per totum v
 Erantque obstrusa p
 Ceterum numeris et
 Quæ Deus regnat
 Partes ducenda s
 Quæ gradibus traden
 Quæ steterint, pr
 Quæ in nudis
 Quæ & vacuos n
 Quæ ante manu
 Quæ opus; prout ecc
 Quæ ambunt, Solem
 Quæ omne loco v
 Quæque domos
 Quæ illicem in mo
 Quæ manet; ferrique
 Quæque hinc artes
 Quæ demum confu
 Quæ melius rumpat
 Quæ mihi constanti
 Quæ primum, n
 Quæ fanda est, ratio n
 Quæmenta novis sty
 Quæ age noscendis
 Quæbus, qui per M
 Quæ mihi saepe, muta
 Quæ ab exortu Cæli ne
 Quæ primum terras æqu
 Quæ ab adversa respon
 Quæ agit Mundus, pe
 Quæ excelsi signat fal
 Quæ de illis equis Phœ
 Quæ quoque diem, me
 Quæ tunc quartus fund
 Quæo principium est
 Quæbus; partiterque
 Quæ loca præcipuas
 Quærum effectus refer
 Quæ æthereis veluti
 Quæ perpetuis alter
 Quæ excipiant, nec
 Quæ, atque innum
 Quæ sua resoluta
 Quæ fanda tamen vis
 Quæ fanda loci variant
 Quæ fanda summi qu
 Quæ tenui partit
 Quæ excelsa sub
 Quæ tutela decer
 Quæ emineat sibi
 Quæ, & varios tribu
 Quæ fanda species, at
 Quæ fanda com
 Quæ fanda suis exter
 Quæ fanda sua cujus
 Quæ fanda, diu qu
 Quæ fanda creata cum
 Quæ fanda minor specie
 Quæ fanda tenet re

Hinc verbis structura venit per verba legendi :

Tunc rerum vires atque artis traditur usus,
Perque pedes proprios nascentia carmina surgunt ;
Singulaque in summa prodest didicisse priora .

Quæ nisi constiterint propriis fundata elementis,
Versis, quæ propere dederint præcepta magistri,
Effluat in vanum rerum præposterus ordo .

Sic mihi per totum volitanti carmine Mundum
Erutaque obstrusa penitus caligine Fata,
Pieridum numeris etiam modulata canenti,
Quaque Deus regnat revocanti numen ab arce,
Per partes ducenda fides, & singula rerum
Sunt gradibus tradenda suis, ut, cum omnia certa
Notitia steterint, proprios revocentur ad usus .

Ac velut in nudis cum surgunt mœnibus urbes,
Conditor & vacuos muris circumdare colles
Destinat, ante manu quam tentet scindere fossas,
Vertit opus ; ruit ecce nemus ; salusque vetusti
Procumbunt, Solemque novum nova sidera cernunt ;
Pellitur omne loco volucrum genus atque ferarum,
Antiquasque domos, & nota cubilla relinquunt :
Ast alii silicem in muros, & marmora Templis
Rimantur ; ferrique rigor per tempora nota
Quæritur ; hinc artes ; hinc omnis convenit usus ;
Tunc demum confargit opus, cum cuncta supersunt,
Ne medios rumpat cursus præpostera cura .
Sic mihi cunctanti tantæ succedere moli,
Materies primum, rerum ratione remota,
Tradenda est, ratio ne sit post irrita, neve
Argumenta novis stupeant nascentia rebus .

Ergo age noscendis animum compone sagacem
Cardinibus, qui per Mundum sunt quatuor omnes
Dispositi semper, mutantque volantia Signa .
Unus ab exortu Cæli nascentis in Orbem,
Qui primum terras æquali limite cernit .
Alter ab adversa respondens ætheris ora,
Unde fugit Mundus, præceptisque in Tartara tendit .
Tertius excelsi signat fastigia Cæli ;
Quo defessus equis Phœbus subsistit anhelis,
Declinatque diem, mediasque examinat umbras .
Ima tenet quartus fundato nobilis Orbe,
In quo principium est reditus, finisque cadendi
Sideribus ; pariterque Occasus cernit & Ortus .
Hæc loca præcipuas vires, summosque per artem
Fatorum effectus referunt, quod torus in illis
Nititur ætherois veluti compagibus Orbis,
Quæ nisi perpetuis alterna sorte volentem
Cursibus excipiant, nectantque in vincula bina
Per latera, atque imum Templi, summumque cacumen,
Dissociata fluat resoluta machina Mundo .

Sed diversa tamen vis est in Cardine quoque,
Et pro sorte loci variant, atque ordine distant .

Primus erit summi qui regnat culmine Cæli,
Et medium tenui partitur limite Mundum,
Quem capit excelsa sublimem gloria sede .

Scilicet hæc tutela decet fastigia summa,
Quidquid ut emineat sibi vindicet, & deus omne
Adferat, & varios tribuendo regnet honores .

Hinc favor & species, atque omnis gloria vulgi ;
Reddere jura foro : componere legibus Orhem :
Fœderibusque suis externas jungere Gentes :

Et pro sorte sua cujusque extollere nomen .

Proximus, est ima quamquam statione locatus,
Sustinet æternis nixum radicibus Orhem :

Effectu minor in specie, sed major in usu :

Fundamenta tenet rerum, censusque gubernat :

Quam rata sint fossis scrutatur vota metallis ;
Atque ex occulto quantum contingere possis .

Tertius æquali pollens in parte nitentem
Qui tenet exortum, qua primum sidera surgunt :
Unde dies redit, & tempus describit in horas ;
Hinc inter Grajas Horoscopus editur urbes,
Nec capit externum, proprio quia nomine gaudet .
Hic tenet arbitrium vitæ ; atque hic regula morum est ;
Fortunamque dabit rebus, ducetque per artes ;
Qualiaque excipiant nascentes tempora prima ;
Quos capiant cultus ; quali sint sede creati,
Utrumque admixtis subscribant viribus astra .

Ultimus, emenso qui condit sidera Mundo,
Occasumque tenens submersum respicit Orbem,
Pertinet ad rerum summas, finemque laborum ;
Conjungitque epulas, extremaque tempora vitæ ;
Ortaque & cœtus hominum, cultusque Decorum .
Nec contentus eris percepto Cardine quodque,
Intercepta etiam memori sunt mente notanda,
Per majus dimensa, suas reddentia vires .

Quidquid ab exortu summum curvatur in Orbem,
Ætatis primæ, nascentisque asserit annos .

Quod summo premitur devexum culmine Mundi,
Donec ad Occasus veniat, puerilibus annis
Succedit, teneramque regit sub sede juventam .

Quæ pars Occasus interque imumque sub Orbem
Descendit, regit hæc maturæ tempora vitæ,
Et propria serie, varioque exercita cursu .

At quæ perficitur cursu redeunte sub imo .

Tarda supinatum lassatis viribus arcum
Ascendens, seros demum complectitur annos,
Labentesque dies vitæ, tremulamque senectam .

Omne quidem Signum sub qualicumque figura
Partibus inficitur Mundi ; locus imperat astris,
Et dotes noxamque facit, vertuntur in orbem .
Singula, & accipiunt vires, Cæloque remittunt .
Vincit enim natura genus, legesque ministrat .
Finibus in propriis, & prætereuntia cogit
Esse sui moris, vario nunc dives honore,
Nunc sterilis, pœnamque ferentia sidera sedis .

Quæ super exortum est a summo tertia Cælo,
Infelix regio, rebûsque inimica futuris,
Et vitio sæcunda nimis, nec sola, sed illi
Par erit, adverso quæ fulget sidere sedes
Juncta sub Occasu, ne præstet Cardine Mundi,
Utraque præterita fertur dejecta ruina :
Porta laboris erit, scandendum est atque cadendum .

Nec melior super Occasum, contraque sub Ortum
Sors agitur Mundi, præceptis hæc, illa superne
Pendens aut meruit vicino Cardine finem,
Aut fraudata cadet, merito Typhonis habentur
Horrendæ sedes, quem Tellus sæva profudit,
Cum bellum Cælo peperit, nec matre minores
Extiterunt partus : sed fulmine rursus in altum
Compulsi, montesque super rediere cadentes :
Cessit & in tumultum belli, vitæque Typhoeus :
Ipsa tremit mater flagranti monte sub Ætna .

At quæ fulgenti sequitur fastigia Cælo
Proxima, [neve ipsi cedat qui fungitur alto,]
Spe melior, palmamque petens, victrixque priorum,
Altius insurgit summæ comes addita fini :

Imperiisque manent cursus, nec vota supersunt .
Quocirca minime est mirum, si proxima summo,
Atque eadem interior veneranda sorte dicatur :
Cui titulus felix, censum si proxima Grajæ
Nostra subit linguæ, veterique a nomine nomen .

Jupiter hic habitat. Fortunæ crede regenti.

Huic in perversum similis dejecta sub Orbe,
Imaque submersi contingens culmina Mundi,
Adversa quæ parte nitet, defessa peracta
Militia, rursusque novo devota labori,
Cardinis & subitura jugum, sortemque potentem,
Nondum sentit onus Mundi, jam sperat honorem.
Dæmoniem memorant Graii: Romana per ora
Quæritur inverso titulus. sub corde sagaci
Conde locum, numenque Dei, nomenque potentis.

Quæ tibi posterius magnos revocantur ad usus,
His momenta manent nostræ plerumque salutis,
Bellaque morborum tetræ pugnancia telis.
Viribus ambiguum geminis, causaque diei,
Nunc huc, nunc illuc sortem mutantis utramque.
Sed medium post castra diem, curvataque primum
Culmina nutantis summo de vertice Mundi,
Æthere Phœbus amat: sub quo quoque corpora nostra
Decernunt vitia, & fortunam ex viribus ejus
Concipiunt. Deus ille locus sub nomine Graio
Dicitur. huic adversa nitens, quæ prima resurgit
Sedibus ex imis, iterumque reducit Olympum,
Pars Mundi, sulvumque nitet, noctemque gubernat,
Et dominam agnoscit Phœben, fraterna videntem
Regna per adversas Cæli fulgentia partes,
Fataque damnosis imitantem finibus orbis.
Huic parti Dea nomen erit Romana per ora:
Græcia voce sua titulum designat eundem.

Arce sed in Cæli, qua summa acclivis finem
Inveniunt, qua principium declivis sumunt,
Culminaque insurgunt Occasus inter & Ortus,
Suspenduntque suo libratum examine Mundum,
Afferit hanc Cytherea sibi per sidera sedem,
Et veluti faciem Mundi sua collocat ora,
Per quæ humana regit: propria huic est addita parti
Vis, ut connubia & thalamos, rædasque gubernet.
Hæc tutela decet Venerem sua tela movere.
Nomen erit Fortuna loco; quod percipe mente,
Ut brevia in longo compendia carmine præstem.

At qua subsidit converso Cardine Mundus
Fundamenta tenens, adversum & suspicit Orbem,
Ac media sub nocte jacet, Saturnus in illa
Parte suas agit vitæ, dejectus & ipse.
Imperio quondam Mundi, solioque Deorum
Et pater in patrios exercet Numina castus,
Fortunamque senum. prima est tutela duorum,
Nascentum atque patrum, quæ Cæli condita pars est.
Asperum erat tempus, titulum cui Græcia fecit
Dæmonium, signatque suas pro nomine vires.

Nunc age, surgentem primo de Cardine Mundum
Respice, qua solito nascentia Signa recursum
Incipiunt: udus gelidis & Phœbus ab undis
Enatat; & fulvo paulatim accenditur igne,
Et tua templa ferit, Maja Cyllenie nato,
O! facies signata nota, quod nomen & ipsi
Auctores tibi dant artis, quæ ducit Olympum,
In qua fortunam natorum condidit omnem.
Natura, eque illa suspendit vota parentum.

Unus in Occasu locus est super: ille ruentem
Præcipitat Mundum terris, & sidera merfat,
Tergaque prospectat Phœbi, qui viderat ora.
Ne mirere nigri si Ditis janua fertur,
Et finem vitæ retinet, mortique locatur.
Hinc etiam ipse dies moritur, terrasque per Ordem
Subripit, & noctis captum sub carcere claudit.
Nec non & Fidei tutelam vindicat ipsam,

Pectoris & pondus. tanta est in sede potestas,
Quæ vocat & condit Phœbus, recipitque refertque,
Consumitque diem. tali sub lege notandæ
Templorum tibi sunt vires, quas pervolat omnis
Astrorum series, ducitque & commodat illis
Ipsa suas leges; stellæque ex ordine certo,
Ut natura finit, lustrant, variasque locorum
Efficiunt vires: utcumque aliena capeffunt
Regna, & in extremis subsidunt hospita castris.

Hæc mihi sub certa stellarum parte canentur.
Nunc satis est Cæli partes titulosque notasse,
Effectusque loci per se cuiusque, Deosque,
Cui parti nomen posuit, qui condidit artem,
Ostotopos, per quos stellæ diversa volantes,
Quos reddant motus, proprio venit ordine rerum.

LIBER TERTIUS.

IN nova surgentem, majoraque viribus ausum,
Nec per inaccessos metuentem vadere saltus
Ducite Pierides; vestros extendere fines
Conor, & indignos in carmina ducere cantus.
Non ego in excidium Cæli nascentia bella,
Fulminis & flaminis; partusque in marre sepultos;
Hæc tora venalem, cinerum Priamumque ferentem;
Colchida nec referam vendentem regna parentis,
Et lacerum fratrem stupro; segetesque virorum;
Taurorumque truces flaminas; vigilemque Draconem;
Et reduces annos; auroque incendia facta;
Et male conceptos partus, pejusque necatos.
Non annosa canam Messanz bella nocentis,
Septenosque duces, ereptaque fulmine flammis
Mœnia Thebarum, & victam quæ vicerat urbem:
Germanosque patris referam, matrisque nepotes:
Natorumque epulas, conversaque sidera retro,
Ereptumque diem. nec Persica bella profundo
Indicta, & magna Pontum sub classe latentem,
Immissumque fretum terris, iter æquoris undis:
Non reges magnos. spatio majore canenda,
Quam si tanta loquar, Romanæ gentis origo;
Totque duces Orbis, tot bella, tot oria, & omnis
In populi unius leges ut cesserit Orbis,
Differtur. facile est ventis dare vela secundis:
Fœcundumque solum varias agitare per artes,
Auroque atque ebori decus addere, cum rudis ipsa
Materies niteat. speciosis condere rebus
Carmina vulgatum est opus, & componere simplex.

At mihi per numeros, ignotaque nomina rerum,
Temporaque & varios casus, momentaque Mundi,
Quorum quæque vices, partesque in partibus ipsis,
Luctandum est. quæ nosse nimis: quod dicere quantum est
Carmine quod proprio, pedibus quod jungere certis!

Huc ades, o quicumque meis advertere cœptis
Aurem oculosque potes, veras & percipe voces.
Non ad juratos Reges, Trojamque cadentem
Impendas animum, nec dulcia carmina queras.
Ornari res ipsa negat contenta doceri,
Et si qua externa referentur nomina lingua,
Hoc operis, non Vatis erit. non omnia flecti
Possunt, & propria melius sub voce notantur.

Nunc age, subtili rem summam perspice cura,
Quæ tibi præcipuos usus monstrata ministrat,
Et certas dat in arte vias ad Fata canenda,

... pugnantes re
... alterno tel
... a summa
... erat Mundi
... & vit
... operu
... asserer
... per media
... obtineant;
... stellas, ne
... regimen natu
... vices, fa
... ne Fati ra
... quodcumque
... opera, atq
... in vita pot
... est: tot &
... certisq
... torumque
... sub certo duci
... partu vicinis
... operum fort
... in æterna Cæli
... hominum pa
... loci
... acciperent p
... alio fors qua
... genitura nov
... incerto con
... pars operum, q
... propriam nate
... succedunt, Sign
... ducem sequatur,
... series ter
... quibus omnis eit
... quoniam stelle se
... movet
... aut trille ven
... illius fors est fo
... mihi sole mi sun
... liganda suis
... poltrua oper
... fors prima d
... qui p
... domus, de
... in servis, c
... magnas o
... fulgentis com
... militæ locu
... peregrinas inte
... illævit, titulo
... ad Urbanos sta
... militæ gen
... fideique re
... & la
... cont
... Mani
... opus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Cum tibi nascentis percepto tempore forma
Constiterit Cæli stellis ad signa locatis;
Transverso Phœbus si cardine celsior ibit,
Qui tenet exortum, vel qui demergit in undas,
Per tempus licet affirmes natum esse diei.
At si subiectis senis fulgebit in astris,
Inferior dextra lævaque tenentibus orbem
Cardinibus, noctis fuerit per tempora natus.

Hæc tibi cum fuerint certo discrimine nota,
Tunc si sorte dies nascentem exceperit alina,
A sole ad Lunam numerabis in ordine partes
Signorum: Ortivo totidem de Cardine duces;
Quem bene partitis memorant Horoscopon astris.
In quodcumque igitur numerus pervenerit astrum,
Hoc da fortunæ. junges tunc cætera Signis
Athla suis, certo subeuntibus ordine cunctis.

At cum obducta nigris nox orbem texerit alis,
Si quis erit, qui tum materna cesserit alvo,
Vette vias, sicut naturæ vertitur ordo.
Consule tunc Phœben imitantem lumina fratris
Semper, & in proprio regnantem tempore noctis.
Quotque ab ea Phœbus partes, & Signa recedit,
Tot numerare jubet fulgens Horoscopus a se.
Hunc fortuna locum teneant, subeuntibus Athlis,
Ordine naturæ sicut sunt cuncta locata.

Forſitan & quæras agili rem corde notandam,
Qua ratione queas in tali tempore nati
Exprimere immenso surgentem Horoscopon orbe.
Quod nisi subtili visum ratione tenetur,
Fundamenta tuunt artis, nec consonat ordo.
Cardinibus quoniam falsis, qui euncta gubernant,
Mentitur faciem mundus, nec constat origo,
Flexaque momento variantur sidera templi.
Sed quanta effectu res est, tam plena laboris,
Cursibus æternis mundum per Signa volantem,
Ut totum lustret curvatis arcubus orbem,
Exprimere, & vultus ejus componere certos,
Ac tantæ molis minimum deprendere punctum.
Quæ pars Exortum, vel quæ fastigia mundi,
Aut ferat Occasus, aut imo sederit orbe.

Nec me vulgatæ rationis præterit ordo,
Quæ binas tribuit Signis surgentibus horas,
Et paribus spatiis æqualia digerit astra,
Ut parte ex illa, qua Phœbi cœperit orbis;
Discedat numerus, summamque accomodat astris,
Donec perveniat nascentis tempus ad ipsum;
Atque ubi substiterit, Signum dicatur oriri.

Sed jacet obliquo Signorum circulus orbe,
Atque alia inflexis oriuntur sidera membris:
Ast illis magis est rectus surgentibus ordo,
Ut propius nobis aliquod, vel longius astrum est.
Vix finit lucēs Cancer, vix Bruma reducit:
Quam brevis illa jacet, tam longus circulus hic est,
Libra Ariesque parem reddunt noctemque diemque,
Sic media extremis pugnant, extremaque summis,
Nec nocturna minus variant, quam tempora lucis,
Sed tantum adversis idem stat mensibus ordo.

In tam dissimili spatio, variisque dierum
Umbrarumque modis, quis possit credere in auras
Omnia signa pari mundi sub lege meare?
Adde; quod incerta est horæ mensura, neque ullum
Altera pars sequitur: sed sicut summa dierum
Vertitur, & partes surgunt, rursusque recedunt,
Cum tamen in quocumque dies deducitur aſiro,
Sex habeat supra terras, sex Signa sub illis.
Quo fit, ut in binas non possint omnia nasci,

Cum spatium non sit tantum pugnantibus horis,
Si modo bis senæ servantur luce sub omni.

Quem numerum debet ratio; sed non capit usus.
Nec tibi constabunt aliter vestigia veri,
Ni lucem noctemque pares dimensus in horas;
In quantum vario pateant sub tempore, notis;
Regulaque exactas primam formetur in horas,
Quæ segnemque diem, segnes perpendat & umbras.
Hæc erit in Libra, cum lucem vincere noctes
Incipiunt, vel cum medio concedere Vere.
Tunc etenim solum bis senas tempora in horas.
Æqua patent, medio quod curtis Phœbus Olympo.
Hic cum per gelidas hiemes, summotus in Austras,
Fulget in octava Capricorni parte biformis,
Tunc angusta dies verna fertur in horas
Dimidiam atque novem. sed nox oblita diei
Bis septem apposita numerus ne claudicet hora
Dimidia. sic in duodenas exit utrimque,
Et redit in solidum naturæ condita summa.
Inde cadunt noctes, surguntque in tempora luces;
Donec ad ardētis pugnarint sidera Cancri.
Atque ibi, conversis vicibus, mutantur in horas
Brunales, noctemque dies, lucemque tenebræ
Hybernæ referunt, alternaque tempora vincunt.
Nunc huc nunc illuc gradibus per sidera certis
Impulsæ; quarum ratio manifesta per atrem
Collecta est, venietque suo per carmina textu.

Atque hæc est illas demum mensura per oras,
Quas rigat æstivis gravidus torrentibus amnis
Nilus, & cumpens imitatur sidera mundi.
Per septem fauces, atque ora fugantia ponrum.

Nunc age, quot stadiis & quanto tempore surgant
Sidera, quotve cadant, animo cognosce sagaci,
Ne magna brevibus careant compendia diſtis.

Nobile Lanigeri sidus, quod cuncta sequuntur,
Dena quater stadia exorrens: duplicataque ducit,
Cum cadit; atque horam surgens, ejusque trientem
Occupat, occidens geminat. cum cætera signa
Orionis crescunt stadiis orientia in orbem;
Et totidem amittunt gelidas vergentia in umbras,
Hora novo crescit per singula signa quadrante,
Tertiaque in quantas partes inducitur ejus.

Hæc sunt ad Libræ sidus surgentibus astris
Incrementa. pari momento damna trahuntur,
Cum subeunt orbem; rursusque a sidere Libræ,
Ordine mutato, paribus per tempora versa
Momentis redeunt. nam per quot creverat astrum
Lanigeri stadia, aut horas; tot Libra recedit.
Occidensque Aries spatium, tempusque cadendi,
Quod tenet, in tantum Chelæ consurgere perstant.
Ejus in exemplum se signa sequentia vertunt.

Hæc ubi constiterint vigilantem condita mente,
Jam facile est, si quod quandoque horoscopat astrum,
Noscere, cum liceat certis surgentia signa
Ducete temporibus, propriisque ascribere in horas
Partibus, ut ratio lignis ducatur ab illis,
In quibus Phœbus erit, quorum mihi reddita summa est.

Illam etiam poterit nascens via ducere ad astrum,
Quod quandoque vadis emissum redditur orbi.
Nam quota sit lucis, si luce requiritur hora.
Aspicias; atque hunc numerum revocabis in ipsam
Multiplicans decies, adjectis insuper eidem
Quinque tamen summis, quia qualicumque sub hora
Ter quinas mundi se tollunt sidera partes.
Hic ubi constiterit numerus, conjungere & illas,
Quæ superent Phœbo, partes per signa memento.

Ex hæc

Et hæc tricenarius
Distribuit; primam
Fallerit: hinc alius
Tum quo subisset
Quæve in parte suam
Hæc erit eronius & f
Continuus partes. ubi
Tricenarius ab ex illa
Dicitur dicitur numer
Hæc cadet, credas i
Et hominis, pariter
Et ipse tibi rap
Mundi, certo
Ex hoc sedes
Hæc non possit sum
Hæc obliquus: ste
Hæc veri stellarum on
Hæc ut in propria
Hæc neque per terra
Hæc eademque eadem
Hæc modus est
Hæc Phryxi
Hæc fides,
Hæc consurgunt. b
Qua medius recto
Hæc super tra
Hæc perpetua jungun
Hæc noctes: aqu
Hæc manifesta patet si
Hæc simili simili toto
Hæc Autumnus Si
Hæc aequali lustrati
Hæc tunc quo Ph
Hæc coque coque. Can
Hæc medius an qu
Hæc quamquam per tre
Hæc jacet, recto ti
Hæc surgunt, supraque ce
Hæc partes spatium per si
Hæc diviso mundus
Hæc simul ex illa terre
Hæc quid ab extremo
Hæc convexa gradus ge
Hæc am teretis natura fo
Hæc mediam, & mediar
Hæc ubi confides, Orbe
Hæc plere, simul fugiet
Hæc reddetur, sed quan
Hæc inclinabit Cæli p
Hæc quæ fuerunt surg
Hæc curvato dicuntur
Hæc ubi obliquus Signo
Hæc aſtutus erat spat
Hæc erantur sedes.
Hæc jam ratio cogit
Hæc regione dies, c
Hæc conſtant curſus o
Hæc tunc alius aliud,
Hæc ipſo mora magna
Hæc longos. Cæli
Hæc ea esse effugent, ca
Hæc quæ ad gelidas pre
Hæc magis effugent oculi
Hæc tunc vultus erit
Hæc credas, tota condetur
Hæc tunc trabes sua

Ex hac tricenae summa per sidera partes
 Distribues; primamque vicem, quo Phœbus in astro
 Fulserit: hinc aliis, Solem quæcumque sequentur.
 Tum quo subsistet numerus consumptus in astro,
 Quæve in parte suam summam, momene relinquet,
 Hæc erit exoriens & pars & forma. per ignes
 Continua partes. ubi summam feceris unam,
 Tricenae dabis ex illa per singula Signa,
 Donec deficiat numerus, quæque illa sub astri
 Parte cadet, credas illam cum corpore natam
 Esse hominis, pariterque orbem vidisse per ignes.
 Sic erit ipse tibi rapidis quærendus in atris
 Natalis mundi, certoque Horoscopus ortu,
 Ut cum ex hoc sedes steterit sub Cardine primo,
 Fallere non possit summi fastigia Cæli.
 Signifer obliquus: stent fundamenta sub Imo:
 Stent veri stellarum ortus, verique subortus:
 Denique ut in proprias vires, fortesque recedant.

Sed neque per terras omnes mensura dierum,
 Umbrarumque eadem est; simili nec tempora summa
 Mutantur. modus est varius. ratione sub una.
 Numquam: Phryxii ducuntur vellera Signi,
 Chelarumque fides, justæque examina Libræ,
 Omnia consurgunt binas si Signa per horas.

Qua medius recto præcingitur ordine mundus,
 Equalisque super transversum vertitur axem,
 Illic perpetua junguntur pace diebus
 Obscuræ noctes: æquo stat sædere tempus:
 Nec manifesta patet falsi fallacia mundi,
 Et similis simili toto non vertitur ævo:
 Omnibus Autumnus Signis: Ver omnibus unum;
 Una quod æquali lustratur linea Phœbo.
 Nec refert tunc quo Phœbus decurrat in astro:
 Littoreumve coquat Cancrum; contrave feratur
 Sideribus: mediis an quæ sint quatuor inter.
 Quod quamquam per tres Signorum circulus arcus
 Obliquus jaceat, recto tamen ordine zonæ
 Consurgunt, supraque caput, terrasque feruntur:
 Et paribus spatiis per singula lustra resurgunt:
 Et bene diviso mundus latet orbe, patetque.

At simul ex illa terrarum parte recedas,
 Quidquid ab extremo temet præverteris axe,
 Per convexa gradus gressum vestigia terræ,
 Quam teretis natura soli decircinat orbem
 In tumidum, & mediam mundo suspendit ab omni:
 Ergo ubi confides, Orbem scandensque rotundum
 Digrediere, simul fugiet pars altera terræ,
 Altera reddetur, sed quantum inflexerit Orbis,
 Tantum inclinabit Cæli positura volantis;
 Et modo quæ fuerunt surgentia limite recto
 Sidera, curvato ducuntur in æthera tractu:
 Atque erit obliquus Signorum balteus orbe,
 Qui transversus erat spatium: quando illius una est,
 Nostræ mutantur sedes, ergo ipsa moveri
 Tempora jam ratio cogit, variosque referre
 Sub tali regione dies, cum sidera flexo
 Ordine conficiant cursus obliqua malignos;
 Longius atque aliis aliud; propriusve recumbat.

Pro spatium mora magna datur, quæ proxima nobis
 Consurgunt, longos Cæli visuntur in orbes:
 Ultima quæ effulgent, cæcis merguntur in umbris.
 Et quanto ad gelidas propius quis venerit Arctos,
 Tam magis officiant oculis brumalia Signa,
 Vixque ortus occasus erit, si longius inde
 Procedas, totis condentur singula membris,
 Tricenæque trahent connexo tempore noctes,

Et totidem luces adiment. sic parva dierum
 Efficitur mora, & attritis consumitur horis,
 Paulatimque perit statio fulgentibus astris,
 Pluraque per partes subrepto tempore Signa
 Terræ quæruntur medio celata tumore,
 Adducentque simul Phœbum, textentque tenebras,
 Mensibus ereptis donec sit debilis annus.
 Si vero natura sinat sub vertice Cæli,
 Quem gelidus rigidis fulcit compagibus axis,
 Æternas superare nives, Orbemque rigentem
 Prona Lycaoniz spectantem membra puellæ,
 Stantis erit Cæli species: laterumque meatus
 Turbinis in morem recta vertigine currit.
 Inde tibi obliquo sex tantum Signa patebunt
 Circuitu, nullos unquam fugientia visus,
 Sed teretem acclivi Mundum comitantia semper.
 Hic erit una dies per senos undique menses,
 Dimidiumque trahens contextis lucibus annum,
 Numquam erit occiduus quod tanto tempore Phœbus,
 Dum bis terna suis perlustrat cursibus astra:
 Sed circumvolitans recto versatur ab orbe:

At simul e medio præceps descenderit orbe,
 Inferiora petens dejecto sidera cursu,
 Et dabit in prouum laxas effusus habenas,
 Per totidem menses junget nox una tenebras.
 Vertice sub Cæli nam quisquis spectat ab omni,
 Dimidium e toto Mundum videt Orbe rotundo:
 Pars latet inferior, neque enim circumvenit illum
 Recta acies, mediaque tenuis distinguitur alvo.
 Effugit ergo oculos summo spectantis ab Orbe,
 Dum sex submersis veftatur Phœbus in astris;
 Adducitque simul luces, tenebrasque relinquit,
 Sideribus donec totidem, quot mensibus actis,
 Cesserat unde, redit; geminasque ascendit ad Arctos.
 Hic locus in binas annum noctesque diesque
 Per duo partitæ dirimit divortia terræ.

Et quoniam, quanto variantur tempora motu,
 Et quibus e causis, dictum est; nunc accipe Signa
 Quot surgant in quoque loco, cedantque per horas,
 Partibus ut preni possint orientia certis,
 Ne falsus dubia ratione Horoscopus erret.

Atque hoc in totum certa sub lege sequendum est,
 Singula quod nequeant per tot distantia motus
 Temporibus, numerisque suis exacta referti,
 A me sumat iter positum sibi quisque, sequatur,
 Perque suos tendat gressus, mihi debeat artem.

Quacumque hoc parti terrarum quisque requirat,
 Deducat proprias noctemque diemque per horas,
 Maxima sub Cancro minimis quæ cingitur umbris:
 Et sextam summæ, fuerit quæ forte, diurnæ
 Vicino tribuat post Cancri templa Leoni.
 At quæ nocturnis fuerit mensura tenebris,
 In totidem partes simili ratione secanda est,
 Ut quantum una ferat, tantum tribuatur ad ortus
 Temporis adverso nascenti sidere Tauro.
 Has inter, quasque accipiet Nemeæius horas,
 Quod discrimen erit, per tres id divide partes,
 Tertia ut accedat Geminis, quæ tempora Tauro
 Vinciat; atque eadem Cancro; similisque Leoni.
 Sic erit ad suam nam ratio perducta priorem,
 Quomodo divisus Nemeæus duxerit horis.
 Inde pari Virgo procedat temporis auctu,
 Sed certa sub lege, prioris semper ut astri
 Incolumem servet summam; crescentisque novando.

His usque ad denas horarum partibus auctis:
 Per totidem a Libra decrescent sidera partes.

Et quantis in utrumque modis tollentur ad ortus,
Diversam in sortem tantis mergentur in umbras.

Hæc erit horarum ratio ducenda per Orhem,
Sidera ut in stadiis orientur quæque, cadantque,
Quæ bis ter centum numeris, vicenæque constant.
Detrahitur summæ tota pars, quota demitur inde
Omnibus ex horis, æstivæ nomine noctis

Solstitium summo peragit cum Phœbus Olympo.
Quodque his exuperat demptis, id didito in æquas
Sex partes; sextamque ardenti trade Leoni.
Rursus qui steterit numerus sub nomine noctis,
Ejus erit Signo Tauri pars sexta dicanda.

Quodque hanc exuperat partem, superatur ab illa,
Distinguitque duas medio discrimine summas:
Tertia pars ejus numero superaddita Tauri,
Traditur & Geminis. simili tunc cetera lucro
Procedunt numeros semper tutata priores,
Augebuntque novo vicinas nomine summas,
Donec perveniant ad justæ tempora Libræ.
Ex illa totidem per partes sic breviantur
Lanigeri ad fines: conversaque nomina legem
Accipiunt, perduntque pares cedentia sortes.

Hæc via monstrabit stadiorum ponere summas,
Et numerare suos ortus per sidera cuncta.
Quod bene cum propriis simul acceptaveris horis,
In nulla fallit regione Horoscopus umquam,
Cum poterunt certis numerari singula signa
Temporibus parte ex illa, quam Phœbus habebit.

Nunc quibus hiberni momentis surgere menses
Incipiant, [neque enim paribus per sidera cuncta
Procedunt gradibus, nivei dum vellera Signi
Contingunt, æquum lucis cogentia & umbras
Ferre jugum]; magna est ratio breviterque docenda.

Principio capienda tibi est mensura diei,
Quam minimam Capricornus agit: noctisque per horas
Quam summam. quoque ab iusto superaverit umbra,
Et trepidant luces, ejus pars tertia Signo
Tradenda est medio semper: qua sorte retenta
Dimidio vincat primum, vincatur & ipsam
Extremo. totum in partes sic digere tempus.
His opibus tria Signa valent, sed summa prioris
Accedit numeri conjuncta sequentibus astris.

Cesserit ut, ternis fuerit si longior horis
Brumali nox sorte die, Capricornus ut hora
Dimidia attollat luces; & Aquarius horam
Ipse suam proprie ducat, summæque priori
Adjungat; Pisces tantum sibi temporis ipsi
Construant, quantum accipiant de sorte priorum,
Et tribus expletis horis noctemque diemque
Lanigero tradunt æquandam tempore Veris.

Incipit a sexta tempus procedere parte
Dividuam: duplicant vires hærentia Signa;
Ultimaque acceptas triplicant. ita summa diebus
Cedere diversa labentia tempora lege.
Jamque Aries totidem deducit noctibus horas,
Quot prius abstulerant proprio sub nomine Pisces.
Hora datur Tauro; cumulentque ut damna priora,
Dimidiam adiungunt Gemini. sic ultima primis
Redditur. æquatæ solvuntur sanore noctes.

(Rursus & incipiunt propria de sorte diebus:
Respondent pariterque illis, quæ proxima fulgent,
Et media æquatis censentur viribus astra,
Præcipuosque petunt varianda ad tempora motus.)
Hac vice discedunt noctes a lidere Brumæ,
Tollunturque dies, annique invertitur orbis,

Solstitium tardi cum sit sub sidere Cancri;
Tuncque diem Brumæ nox æquat: tempora noctis
Longa dies: similique redit, quam creverat, actu.

Nunc sua reddentur generatim tempora Signis,
Quæ divisa etiam proprios ducuntur in annos,
Et menses, lucisque suas, horasque dierum,
Per quos præcipuas ostendunt singula vires.
Primus erit Signi, quo Sol estulserit, annus,
Annum quod lustrans consummat tempora Mundi.
Proximus atque alii subeuntia Signa sequuntur.
Luna dabit menses, peragit quod menstrua cursum.
Tutelæque suæ primas Horoscopus horas
Asserit, atque dies, traditque sequentibus astris.

Sic annum, mensesque suos natura, diesque
Atque ipsas voluit numerari Signa per horas,
Omnia ut omne foret divisum tempus in astra;
Perque alterna suos variaret sidera motus,
Ut cujusque vices ageret redeuntis in orbem.

Idcirco tanta est rerum discordia in ævo;
Et subtexa malis bona sunt, lacrimæque sequuntur
Vota, nec in cunctis servat Fortuna tenorem:
Usque adeo permixta fuit nec permanet usquam:
Amisitque hædem variando cuncta per omnes.

Non annis anni, non menses mensibus usque
Conveniunt, seque ipse dies, aliumque requirit,
Horaque non ulli similis perducitur horæ.
Tempora quod sistant propriis patentia Signis,
Per numeros omnes ævi divisa volantis;
Talesque efficiunt menses, casusque minantur,
Qualia sunt, quorum vicibus convertimur, astra.

Sunt, quibus ut Cæli pateat nascentis ab horæ
Sidere, quem memorat, Horoscopus inventuris,
(Parte quod ex illa describitur hora diebus,)
Omne genus rationis agi per tempora & astra,
Et capite ex uno menses, annosque diesque
Incipere, atque horas, tradique sequentibus astris;
Et, quamquam locia nascantur origine cuncta,
Diversas tamen esse vices, quod tardius illa,
Hæc citius peragunt orbem. venit omnis ad astra
Horæ die bis; mense dies: semel unus in anno
Mensis; & exactis bis sex jam Solibus annus.

Difficile est in idem tempus concurrere cuncta,
Unius ut Signi pariter sit mensis & annus.
Asperiores ut agat mensem, si mensis in astrum
Lætius incidit: Signum sit triste diei,
Si Fortuna diem fovet, sit durior hora.
Idcirco nihil in totum sibi credere fas est,
Non annos Signis, menses vertentibus annis,
Mensibus aut luces, aut omnes lucibus horas;
Quod nunc illa nimis properat, nunc illa morantur,
Et modo deest aliud, modo adest, vicibusque recedit,
Aut redit, atque alio mutatur tempore tempus
Interpellatum variata sorte dierum.

Et quoniam dixi per singula tempora vitæ,
Quod quandoque genus venit, cujusque sit astri
Quisque annus, cujus mensis, simul hora, diesque:
Altera nunc ratio, quæ summam continet ævi,
Reddenda est; quot quæque annos dare Signa feruntur,
Quæ tibi, cum finem vitæ per sidera quæris,
Respicienda manet ratio, numerisque notanda.

Bis quinos annos Aries, unumque triente
Fraudatum dahit. appositis, tu, Taure, duobus
Vincis: sed totidem Geminorum vinceres astro.
Taureque bis octavos, Cancer, binosque trientes,
Bisque novem, Nemeze, dabis, bessemque sub illis.
Erigone geminatque decem, geminatque trientem.

Nec

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Tunc & opes, & regna fluunt & sapius orta
 Paupertas, artesque data, moresque creati,
 Et vitia, & clades, damna & compendia rerum.
 Nemo caret dampno, poterit nec habere negatum;
 Fortunamve suis invitam, prendere votis,
 Aut fugere instantem. fors est sua cuique ferenda.

An nisi Fata darent leges vitæque necisque,
 Fugissent, ignes Æneam? Troja sub uno
 Non everfa viro fatis vicisset in ipsis?

Aut Lupa projectos nutrisset Martia fratres?
 Romaque sic enata foret, pecudumque magistri
 In Capitolino auxissent culmina montes,
 Include sua potuisset Jupiter arce?

Captus & a captis Orbis foret? igne sepulto
 Vulneribus victor reperisset Mutius Urbem?

Solus & oppositis clausisset Horatius armis
 Pontem Urbemque simul? rupisset fœdera Virgo?
 Tresque sub unius fratres virtute jacerent?

Nulla acies vicit tantum. pendebat ab uno
 Roma viro, regnumque Orbis sortita jacebat.

Quid referam Cannas, admotaque mœnibus arma?
 Varronemque pigrum Magnum, quod vivere posset?
 Postque tuos, Thrasymene, lacus? Fabiumque morantem?
 Accepisse jugum victas Carthaginis arces?
 Speratum Annibalem nostris cecidisse catenis,
 Exiliumque rei furtiva morte luisse?

Adde etiam vires, Italas, Romamque suismet
 Pugnantes membris? adice & civilia bella?

Et Cimbrum in Mario, Mariumque in carcere victum;
 Quod consul toties, exulque, ex exule consul;
 Et jacuit Libycis compar jactura ruinis,

Eque crepidinibus cepit Carthaginis urbem?
 Hoc nisi fata darent, numquam Fortuna tulisset.

Quis te Niliaco periturum, littore, Magne,
 Post victas Mithridatis opes, pelagusque receptum,
 Et tres emenso meritos ex orbe triumphos,
 Cum jam etiam posses alium cognoscere Magnum,
 Crederet, ut corpus sepeliret naufragus ignis,
 Ejectæque rogum facerent fragmenta carinæ?
 Quis tantum mutare potest sine Numine Fati?

Ille etiam Cælo genitus, Cæloque receptus,
 Cum bene compositis victor civilibus armis
 Jura Togæ reget, toties prædicta cavete
 Vulnera non potuit, toto spectante Senatu,
 Indicium dextra retinens, nomenque cruore
 Delevit proprio, possent ut vincere Fata.

Quid numerem everfas urbes, Regumque ruinas?
 Inque rogo Cræsum, Priamumque in littore truncum,
 Cui nec Troja rogas? quid Xerxem, majus & ipso
 Naufragium Pelago? quid captio sanguine Regem
 Romanis positum? raptosque ex ignibus ignes,
 Cedentemque viro flammam, qui templa ferebat?

Quot sabitæ veniunt validorum in corpore mortes?
 Seque ipsæ rursus fugiunt, errantque per ignes?
 Ex ipsis quidam elati rediere sepulchris:
 Atque his vita duplex, illis vix contigit una:
 Ecce levis perimit morbus, graviorque remittit;
 Succumbunt artes, rationis vincitur usus;
 Cura nocet, cessare juvat: mora sæpe maiorum
 Dat causas: læduntque cibi, parcuntque venena.

Degenerant nati patribus, vincuntque parentes,
 Ingeniumque suum retinent: transitque per illum,
 Ex illo Fortuna venit: furit alter amore,
 Et Pontum tranare potest, & vertere Trojam:
 Alterius fors, est scribendis legibus apta:
 Ecce patrum nati perimunt, natosque parentes:

Mutuaque armati coeunt in vulnera fratres.
 Non nostrum hoc bellum est: coguntur tanta moveri
 Inque suas ferri pœnas, lacerandaque membra.

Quod Decios non omne tulit, non omne Camillos
 Tempus, & invictum devicta morte Catonem,
 Materies in rem superat, sed lege repugnat.

Et neque paupertas breviores excipit annos:
 Nec sunt immensis opibus venalia Fata:
 Sed rapit ex sceptro funus Fortuna superbo,
 Inducitque rogum Summis statuitque sepulchrum.
 Quantum est hoc regnum, quod regibus imperat ipsis!

Quin etiam infelix virtus, & noxia felix:
 Et male consultis pretium est; prudentia fallit:
 Nec Fortuna probat causas, sequiturque merentes;
 Sed vaga per cunctos nullo discrimine fertur.

Scilicet est aliud, quod nos cogatque rogatque,
 Maius, & in proprias ducat mortalia leges,
 Attribuatque suos ex se nascentibus annos,
 Fortunæque vices. permiscet sæpe ferarum
 Corpora cum membris hominum; non seminis ille
 Partus erit (quid enim nobis commune ferisque,
 Quisve in portenti noxam peccarit adulter?)
 Astra novant formas, Cælumque interferit ora.

Denique si non est Fati, cur traditur, ordo?
 Cunctaque temporibus certis ventura canuntur?

Nec tamen hæc ratio facinus defendere pergit,
 Virtutemve suis fraudare in præmia donis.

Nam neque mortiferas quisquam minus oderit herbas,
 Quod non arbitrio veniunt, sed semine certo:
 Gratia non levior tribuetur dulcibus escis;
 Quod natura dedit fruges, non ulla voluntas.

Sic hominum menti tanto fit gloria major,
 Quod Cælo gaudente venit; rursusque nocentes
 Oderimus magis in culpam pœnasque creatos.

Nec refert, scelus unde cadat: scelus esse fatendum.
 Hoc quoque fatale est sic ipsum expendere Fatum.

Quod quoniam docui, superest nunc ordine certo
 Cælestes fabricare gradus, qui ducere flexo
 Tramite prudentem valeant ad sidera Vatem.

Nunc tibi Signorum mores, summumque colorem,
 Et studii varias artes ex ordine reddam.

Dives sæcundis Aries in vellera lanis,
 Exutusque novis rursus spem semper habebit:
 Naufragiumque inter subitum censusque beatos
 Crescendo cadet, & natis in damna feretur;
 In jugulumque dabit fructus, & mille per artes
 Vellera diversos ex se patientia quæstus:

Nunc glomerare rudes, nunc rursus solvere lanas,
 Nunc tenuate levi filo, nunc ducere telas,
 Nunc emere, & varias in quæstum vendere vestes,
 Quæ sine non poterant ullæ subsistere gentes,
 Vel sine luxuria; tantum est opus! ipsa suismet
 Asseruit Pallas manibus, dignumque putavit.
 Seque in Arachnea magnum putat esse triumphum.

Hæc studia & similes ducet nascentibus artes,
 Et dubia in trepido præcordia pectore finget,
 Seque sua semper cupientia vendere laude.

Taurus simplicibus donabit rura colonis,
 Pacatisque labor veniet: nec præmia laudis,
 Sed terræ tribuet partus: summittit aratris
 Colla, jugumque suis poscit cervicibus ipse.

Ille, suis Phœbi portat cum cornibus orbem,
 Militiam indicit terris, & segnia rura
 In veteres revocat cultus dux ipse laboris;
 Nec jacet in sulcis, solvitque in pulvere pectus.

Serranos Curiosque tulit, fascesque per arva

Tradidit,

...it, eque suc
 ...amor, tacit
 ...valent, habi
 ...Mollis e Gemi
 ...varios canis n
 ...graciles callos,
 ...genturque tonum
 ...ma erul hucque
 ...ne & ænem per
 ...in altra
 ...ant orbem,
 ...regio mino
 ...facudi Gemi
 ...ad ardent
 ...ebus summis
 ...Mundi rei
 ...anmi, nuli
 ...varios quæst
 ...pergrina Fort
 ...anna annonæ sp
 ...ore opes, Orbisq
 ...per ignotas co
 ...alio sub Sole
 ...rem pretio sub
 ...gat, & celeres
 ...bus usuris quo
 ...ænum solers, lue
 ...quis dubitet valli
 ...suo dister Sig
 ...oras semper pug
 ...et, & pecorum s
 ...ebet in studium,
 ...et, & captis domi
 ...sare metu silvas, &
 ...ænam similes anime
 ...æorum membris nec
 ...ætos aris suspendant
 ...æque parent cadem
 ...am ad sobitas iras,
 ...ale est puero: sente
 ...et, quibus Erigone di
 ...magisterio nodoque
 ...studium ducit mores
 ...sus instruit: nec ta
 ...causas, viresque
 ...æus linguæ faciet,
 ...æculos mentis, q
 ...æ occultis Naturæ
 ...tempor erit velox,
 ...æus linguam sup
 ...longas nova per c
 ...bonus: & tener
 ...æa nature cohibe
 ...æus erit, quoc
 ...æstem Chel:
 ...æantur post anti
 ...æribent usus &
 ...æus certantem
 ...æus numeros rebu
 ...æus, ætæque mox
 ...æus legum tabulas,
 ...æus ætæ notis levi
 ...æus, & ventem
 ...æus quæstivato in
 ...æus poluægata s
 ...æus leges potius pœat,

Tradidit, eque suo Dictator venit aratro.
 Laudis amor, tacitæ mentes & corpora tarda
 Mole valent, habitatque puer sub fronte Cupido.
 Mollius e Geminis studium est, & mitior ætas
 Per varios cantus modulataque vocibus ora,
 Et graciles calamos, & nervis insita verba,
 Ingenitumque sonum. labor est etiam ipsa voluptas.
 Arma procul lituosque volunt, tristemque senectam:
 Otia & æternam peragunt in morte juventam:
 Inveniunt & in alia vias, numerisque modisque
 Consummant orbem, postquam ipsos sidera linquunt.
 Natura ingenio minor est, perque omnia servit.
 In tot sæcundi Gemini commenta feruntur.

Cancer ad ardentem fulgens in Cardine vittam,
 Quam Phœbus summis revocatus curribus ambit,
 Articulum Mundi retinet, lucisque reflectit:
 Ille tenax animi, nullosque effusus in usus,
 Attribuit varios quæstus, artemque lucrorum:
 Merce peregrina Fortunam ferre per urbes,
 Et gravia annonæ speculantem incendia, ventis
 Credere opes, Orbisque Orbi bona vendere posse,
 Totque per ignotas commercia jungere terras,
 Atque alio sub Sole novas exquirere prædas,
 Et rerum pretio subitos componere census.
 Navigat, & celeres optando sortibus annos,
 Dulcibus usuris æquo quoque tempora vendit.
 Ingenium solers, suaque in compendia pugna.

Quis dubitet vasti quæ sit natura Leonis?
 Quasque suo dicit Signis nascentibus artes?
 Ille novas semper pugnas, nova bella ferarum
 Apparat, & pecorum spolio vivitque rapinis.
 Hoc habet in studium, postes ornare superbos
 Pellibus, & captas domibus præfigere prædas,
 Et pacare metu silvas, & vivere rapto.
 Sunt quorum similes animos nec mœnia frenent,
 Sed pecorum membris media grassentur in urbe,
 Et laceros artus suspendant fronte tabernæ,
 Luxuriæque parent cædem, mortesque lucentur.
 Ingenium ad subitas iras, facilesque recessus,
 Ac quale est puero: sententia pectore simplex.

At, quibus Erigone dixit nascentibus ævum,
 Ore, magisterio nodoque coercita virgo,
 Ad studium ducit mores & pectora doctis
 Artibus instituit: nec tam compendia census,
 Quam causas, viresque dabit perquirere rerum.
 Illa decus linguæ faciet, regnumque loquendi,
 Atque oculos mentis, quæ possit cernere cuncta,
 Quamvis occultis Naturæ condita causis.
 Hic & scriptor erit velox, cui littera verbum est,
 Quique notis linguam superet, cursimque loquentis
 Excipiat longas nova per compendia voces.
 In vitio bonus: & teneros pudor impedit annos,
 Magnaque naturæ cohibendo munera frænat.
 Hinc sæcundus erit, quod mirum in Virgine, partus.

Librantes noctem Chelæ cum tempore lucis,
 Per nova maturi post annum tempora Bacchi,
 Mensuræ & tribuent usus & pondera rerum,
 Et Palamedeis certantem viribus ortum,
 Qui primus numeros rebus, qui nomina summis
 Imposuit, certumque modum, propriasque figuras,
 Hic etiam legum tabulas, & condita jura
 Noverit, atque notis levibus pendentia verba:
 Et licitum sciet, & vetitum quæ poena sequatur,
 Perpetuus populi privato in limine Prætor.
 Non alio potius genitus sit Servius astro,
 Qui leges potius posuit, quam jura retexit,

Denique in ambiguo fuerit quodcumque locatum,
 Et Rectoris egens, diriment examina Libræ.
 Scorpius, armata violenta cuspide cauda;
 Qui (sua cum Phœbi currum per sidera ducit)
 Rimatur terras & fulcis semina miscet,
 In bellum ardentis animos, & Martia caltra
 Efficit & multo gaudentem sanguine civem:
 Nec præda, quam cæde magis; cumque ipsa sub armis
 Pax agitur, capiunt saltus, silvasque pererrant:
 Nunc hominum, nunc bella gerunt violenta ferarum:
 Nunc caput in mortem vendunt, & funus aræ:
 Atque hostem sibi quisque parat, cum bella quiescunt.
 Sunt quibus & simulacra placent, & ludus in armis,
 (Tantus amor pugnae est,) discuntque per otia bellum,
 Et quodcumque pari studium producit arte.

At quibus in bisero Centauri corpore fors est
 Nascendi concessa, libet subjungere currus,
 Ardentes & equos ad mollia ducere fræna,
 Et totis armenta sequi pascentia campis,
 Quadrupedum omne genus positis domitare magistris,
 Exorate tigres, rabiemque auferre leoni,
 Cumque elephantem loqui, tantamque aptare loquendo
 Artibus humanis varia ad spectacula mores.
 Quippe fera mixtum est hominis per sidera corpus,
 Impositumque manet; quocirca regnat in illis.
 Quodque intenta gerit curvato spicula cornu,
 Et nervos tribuit membris, & acumina cordi.
 Et celeres motus, nec delassabile pectus.

Vesta tuos, Capricorne, fovet penetralibus ignes:
 Hinc artes studiumque trahis. nam quidquid in usus
 Ignis agit, poscitque novas ad munera flammæ,
 Sub te censendum est. scrutari cæca metalla,
 Depositæ & opes, terræque exurere venas,
 Materiemque manu certa duplicari arte:
 Quidquid & argento fabricatur, quidquid & aurum:
 Quod ferrum calidi solvant, atque æra camini,
 Consumantque foci Cererem; tua munera surgent.
 Addis & in vestes studium, merceinque fugantem
 Frigora, brumalem servans per sidera sortem,
 Qua retrahis ductas summa ad fastigia noctes,
 Nascentemque facis revocatis lucibus annum.
 Hinc est mobilitas rerum, mutataque sæpe
 Mens nutat. at melior juncto sub Pisce senecta est.
 Pars prior at Veneri mixto cum crimine servit.

Ille quoque inflexa fontem qui projicit urna,
 Cognatas tribuit juvenilis Aquarius artes.
 Cernere sub tetræ undas, inducere terris,
 Ipsaque conversis aspergere fluctibus astra:
 Littoribusque novis per luxum ludere ponto;
 Et varios fabricare lacus, & flumina ficta,
 Et peregrinantes domibus suspendere rivos.
 Mille sub hoc habitant artes, quas temptat unda,
 Quæ per aquas veniunt, operum pontesque sequuntur.
 Quippe etiam Mundi faciem sedesque movēbit
 Sidereas, Cælumque novum versabit in orbem.
 Mite genus, docilesque fluunt ab sidere partus:
 Pectora nec sordent: faciles in damna feruntur:
 Nec deest, nec superest census. sic profluit Urna.
 Ultima quos gemini producunt sidera Pisces,
 His erit in pontum studium, vitamque profundo
 Credent, & puppes, aut puppibus arma parabunt:
 Quidquid & in proprios pelagus desiderat usus;
 Innumeræ veniunt artes, vix nomina rebus
 Sufficiunt. tot sunt, parvæ quot membra carinæ,
 Adde gubernandi studium. pervenit in astra,
 Et Pontum Cælo conjunxit. noverit Orbem

Fluminaque & portus Mundi, ventosque necesse est:
Jamque huc atque illuc agilem convertete clavum,
Et frænare ratem, fluctusque effindere rectos:
Aut remos agitare & lentas flectere tonfas.
Et placidum indultis evertere retibus æquor,
Littoribusque suis populos exponere captos:
Aut uncas celare cibis, aut carcere fraudem.
Navales etiam pugnas, pendentia bella
Attribuunt, pelagique infectos sanguine fluctus.
Fœcundum genus est natis & amica voluptas.
Et celeres motus, mutataque cuncta per ævum.

Hos tribuunt mores, atque has nascentibus artes
Bis sex materia propria pollentia Signa.

Sed nihil in semet totum valet. omnia vires
Cum certis sociant Signis sub partibus æquis,
Et velut hospitio mundi commercia jungunt,
Conceduntque suas partes retinentibus astris.
Quam partem decimam dixere Decania gentes;
A numero nomen positum est, quod partibus astra
Condita tricenis propria sub sorte feruntur,
Et tribuunt denas in se coeuntibus astris,
Inque vicem terris habitantur sidera Signis.

Sic altis natura manet concepta tenebris,
Et verum in Cælo est multa cum ambagine rerum.
Nec brevis est usus, nec amat compendia Cælum:
Verum aliis, alia opposita est & fallit imago,
Mentiturque suas vires, & numina celat.

Quæ tibi non oculis, alta sed mente fuganda est
Caligo, penitusque Deus, non fronte notandus.

Nunc quæ sint conjuncta, quibus, quove ordine reddam,
Ne lateant aliæ vires aliena per astra.

Astrorum princeps primam servat sibi partem:
Altera fors Tauro: Geminis pars tertia cedit.
Sic inter denas divisum ducitur astrum.

Tot ducit vires, dominos quotcumque recepit.

Diversa in Tauro ratio est, nec parte sub ulla
Censetur: Cancro primam: mediamque Leoni:
Extremam Erigonæ tribuit natura per astrum.
Stat tamen & proprias miscet per singula vires.

Libra decem partes Geminorum prima capeffit:
Scorpius adjunctas: Centauri tertia pars est.
Nec quisquam numero discernitur: ordine cedit.

Cancer, qui adversum Capricorni dirigit astrum;
Bis quinas primum partes dignatur in illo:
(Temporis articulo sub quo censetur & ipse,
Quod facit æquales luces brumalibus umbris,
Cognatamque gerit diverso in Cardine legem:)

Alterius partis perfundit Aquarius ignes:
Quem subeunt Pisces extremo sidere Cancri.

At Leo consortis meminit sub lege Trigoni,
Lanigerumque ducem recipit: Taurumque quadrato
Conjunctum sibi: sub Geminis pars tertia fertur.
Hos quoque conjungit per senos linea flexus.

Præcipuum Erigone Cancro concedit honorem,
Cui tribuit primam partem: vicina reliqua est
Vicino, Neineæ, tibi: pars ipsius ima est,
Quæ fastidito concessa est jure potiri.

Sed Libra exemplo gaudet, pariterque regentem
Noctes atque dies diverso in tempore secum
Lanigerum sequitur. veris juga temperat ille,
Hæc Autumnales componit lancibus horas.
Nulli concedit primam: traditque sequenti
Vicinam partem: Centauri tertia summa est.

Scorpius in prima Capricornum parte locavit:
Alterius dominum, qui nomen fecit ab undis:
Extremas voluit partes sub Piscibus esse.

At qui contento minitatur spicula nervo,
Lanigero primas tradit sub lege Trigoni:
Et medias Tauro partes: Geminisque supremas.

Nec manet ingratus Capricornus crimine turpi,
Sed munus reddit Cancro, recipitque receptus,
Principiumque sui donat: conjuncta Leonis
Regna ferunt: summas partes at Virginis esse.

Fontibus æternis gaudens urnaque fluenti,
Jura sui Libræ permittit prima regenda:
Hærentesque decem partes Nepa vindicat ipsi:
Summas Centaurus retinet Juvenile per astrum.

Jam superant gemini Pisces, qui sidera claudunt.
Lanigero primos tradunt in finibus usus:
Perque decem medias partes tu, Taure, receptus:
Quod superest, ipsi sumunt; utque orbe feruntur
Extremo, sic & sortis pars ultima cedit.

Hæc ratio reteggit latitantis tempora mundi,
In pluresque modos, repetitaque nomina Cælum
Dividit, & melius sociat quoque. sæpius Orbem,
Ne tua sub titulis fallantur pectora notis,
Dissimulant, non ostendunt mortalibus astra.

Altius est acies animi mittenda sagacis;
Inque alto quærenda manent, junctisque sequendum
Viribus. & cujus Signis quis parte creatur,
Eius habet mores atque illo nascitur astro.
Talis per denas sortes natura feretur.

Testis erit varius sub eodem sidere fœtus,
Quodque in tam multis animantium millibus, uno
Quæ veniunt Signo, tot sunt, quot corpora, mores,
Et genus extremum referunt aliena per astra,
Confusique fluunt partus hominum atque ferarum.
Scilicet in partes junguntur condita plures,
Diversasque ferunt proprio sub nomine leges:
Nec tantum lanas Aries, nec Taurus aratra,
Nec Gemini Musas, nec merces Cancer amahit,
Nec Leo venator veniet, nec Virgo magistra,
Mensuris aut Libra potens, aut Scorpius armis,
Centaurusque feris, igni Capricornus, & undis
Ipse suis Juvenis, geminique per æquora Pisces:
Mixta sed in plures sociantur sidera vires.

Multum, inquis, tenuemque jubes me ferre laborem
Cernere cum facili lucem ratione viderer.

Quod quæris, Deus est. coneris scandere Cælum,
Fataque fatali genitus cognoscere lege,
Et transire tuum pectus, Mundoque potiri.
Pro pretio labor est, nec sunt immunia tanta.
Nec mirere viæ flexus, rerumque catenas.
Admitti potuisse fat est: sunt cæteta nostra.

At nisi perfossis fugiet te montibus aurum,
Rursus & in magna mergis caligine mentem,
Obstabitque suis opibus superaddita tellus.
Ut veniant gemmæ, totus transibitur Orbis:
Nec lapidum pretio pelagus cepisse pigebit.
Annua solliciti consummant vota Coloni,
Et quantæ mercedis erunt fallacia rura?
Quæremus lucrum navi, Martemque sequemur
In prædas? pudeat tanto bona velle caduca!
Luxuriæ quoque militia est vigil, atque ruinis:
Venter & ut parcat, suspirant sæpe nepotes.
Quid Cælo dabimus? quantum est, quo veneat omne?
Impendendus homo est, Deus esse ut possit in ipso
Hac tibi nascentum mores sunt lege notandi.

Nec satis est Signis dominantia discernere Signa
Per denos numeros, & quæ sunt insita cuique.
Sed proprias partes ipsas spectare memento,
Vel glacie rigidas, vel quas exusserit ignis;

Et si quæ utroque ta
que minor iam si
& vario cont
Est æquale nihil. re
maris, & notis fugie
men abique frequens
Cælis terris lætis in
dibus rumpit parvi
sso portus erat pel
aque cadit post pa
per scopulos, n
tas iter, aut qu
Cæli partes va
Signo, sic
que negat vire
per has genitur
aut multis seu
signandæ pro
tot numeros tot
genes iterare queat
hos casus? faciet
omnis sic verba, p
aque labor cec
tibi per carmen F
ros Cæli motus,
ingenda datur, t
dille Deum nimis
era. nec fas est vert
æ enim major. nec
tamen hæc poter
dæ, damandæ qu
pars quarta noce
pars illi a decima
æz hæc duplicat sum
æ viginti numeris pa
nota, & duram con
sua nota mala est; si
decimam, nec non
æ vedena nocens; &
æz decem tresque in
æna numeris: & tu
sifera in Geminis p
ama non melior; t
æque bis denis brev
similis noxæ veniet
æpe dux subeant;
Cæli prima im
ænta octava similis
ænt; nec ter quina
æ post decimam luc
æz accedens, & fer
æque contactu p
æz lab parte prem
æret Cælo: vice
æ oppositis junctio
æz prima melior
æz nec pars prim
æz, nec quarta
æz viginti numeris.
æz æt ætiam claud
ænta in Cælis, &
ænta hæc decima, de
æz hæc denis ab
æz hæc claudunt,
æz hæc hæc hæc hæc
ænta & decima, & qu

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Alta per imperium tribuit fastigia summum :
Rectoremque dabit legum iurisque sacrati,
Sancta pudicitia Divorum templa colentem .

Sed cum autumnales cœperunt surgere Chelæ,
Felix æquato genitus sub pondere Libræ,
Judex extremæ sistet vitæque necisque :
Imponetque jugum terris , legetique rogabit .
Illum urbes & regna tremant , nutuque regentur
Unius , & Cæli post terras jura manebunt .

Scorpius extremæ cum tollit lumina caudæ,
Si quis erit terris tum suffragantibus ortus ,
Urbibus augebit terras , junctisque juvenis
Mœnia succinctus curvo describet aratro ,
Aut iterum positas urbes , inque arva reducet
Oppida , & in domibus maturas reddet aristas .
Tanta erit & virtus , & cum virtute potestas .

Nec non Arcitenens , prima cum veste resurgit ,
Pectora clara dahit bello , magnisque triumphis
Conspicuum patrias victorem ducet ad arces :
Altaque nunc statuet , nunc condita mœnia vertet .
Sed nimium indulgens rebus fortuna secundis
Invidet in faciem , sævitque asperrima fronti .
Horrendus bello Trebiam , Cannasque , lacumque
Ante sugam tali pensabat imagine victor .

Ultimus in caudæ Capricornus acumine summo
Militiam ponto dictat , puppisque colendæ
Dura ministeria , & vitæ discrimen inertis .

Quod si quem sanctumque velis castumque , probumque,
Hic tibi nascetur , cum primus Aquarius exit .

Neve sit in primos animus procedere Pisces ;
Garrulitas odiosa datur , linguæque venenum
Verba maligna novas mustantis semper ad aures :
Crimina per populum populi fert ore maligno :
Nulla fides inerit natis , sed lumina libido :
Ardentem medios animum libet ire per ignes .
Scilicet in Piscem sese Cythêrea novavit ,
Cum Babylonicas submersa profugit in undas
Anguipedem alatis humeris Typhona furentem :
Inferuitque suos squammosis piscibus ignes .
Nec solus fuerit geminis sub Piscibus ortus :
Frater erit , dulcisve soror , materve duorum .

Nunc age diversis dominantia sidera terris
Percepe . sed summa est rerum repetenda figura .

Quatuor in partes Cæli describitur Orbis ,
Nascentem , lapsamque diem , mediosque calores ,
Teque , Helice . totidem venti de partibus iidem
Erumpunt , secumque gerunt per inania bellum .
Asper ab Axe ruit Boreas : fugit Eurus ab Ortū :
Auster amat Medium Solem : Zephyrusque profectum ,
Hos inter binæ mediis e partibus auræ
Exspirant similes murato nomine flatus .

Ipsa natat tellus pelagi lustrata corona
Cingentis medium liquidis amplexibus Orbem .
Inque linus pontum recipit , qui vespere ab atro
Admissus , dextra Numidas , Libyamque calentem
Abluit , & magnæ quondam Carthaginis arces ;
Littoraque in Syrtes revocans sinuata vaduas ,
Rursusque ad Nilum directis fluctibus exit .

Læva freii cadunt Hispanas æquore gentes ;
Teque in vicinis hærentem , Gallia , terris ;
Italique urbes dextram insinuantis in undam
Usque canes ad , Scylla , ruos , avidamque Charybdim ,
Ac ubi se primum porta mare fudit ab illa ,
Enatat Ionio , laxasque vagatur in undas :
Et prius in lævam se fundens circuit omnem
Italiam , atque Adriam comitatur nomine pontum ,

Eriadique bibit fluctus , secat æquore lævum
Illyrium , Epirumque lavat ; clarisque Corinthum ,
Et Peloponnesi patulas circumvolat oras .
Rursus & in lævum refluit , vastoque recessu
Thessaliæ fines , & Achaica præterit arva .
Hic pontus , juvenisque fretum mensæque Puellæ
Truditur invitum , faucesque Propontidos arctæ
Euxino jungit ponto , Mæoris & undis ,
Quæ tergo conjuncta manet , pontumque ministrat .
Inde ubi in angustas iterum se navita fauces
Hellepontiacis revocatus fluctibus effert ,
Icarium Ægæumque secat , lævaque nitentes
Miratur populos Asiæ , totidemque Tropæa ,
Quot loca ; & innumeras gentes , arcumque minanter
Fluctibus ; & Cilicum populos , Syriamque perustam ,
Ingentique sinu fugientes æquore terras ,
Donec in Ægyptum redeant curvata per undas
Littora , Niliacis iterum morientia tipis .
Hæc medium terris circumdat linea pontum ,
Atque his undarum tractum contrahit habenis .
Mille jacent mediæ diffusa per æquora terræ .
Sardiniam in Lybico signant vestigia plantæ :
Trinacria Italia tantum præcisa recessit :
Adversa Euboicos miratur Græcia montes ,
Et genitrix Crete civem sortita Tonantem :
Ægypti Cypros pulsatur fluctibus omnis .

Totque minuta solo tamen emergentia ponto
Littora ; & æquales Cycladas ; Delonque ; Rhodoneque ;
Aulidaque , & Tenedon ; vicinaque Corsica terræ
Littora Sardinia ; primamque intrantis in Orbem
Oceani victricem Ebusum , Balearica regna .
Innumeri surgunt scopuli , montesque per altum .

Nec tantum ex una pontus sibi parte reclusit
Faucibus abruptis Orhem . nam littora plura
Impulit Oceano pontus (sed montibus altis
Est veritus , totam ne vinceret æquore terram .)

Namque inter Borean , Ortumque æstate nitentem ;
In longum angusto penetrabilis æquore fluctus
Pervenit , & patulis tum demum funditur arvis ,
Caspiaque Euxini similis facit æquora ponti .

Altera sub medium Solem duo bella per undas
Intulit Oceanus terris . nam Persica fluctus
Arva tenet , titulum pelagi prædatus ab iisdem ,
Quæ rigat ipse , locis ; latoque infunditur Orbi .

Nec procul , in molles Arabes , terramque ferentem
Delicias , variæque novos radicis odores ,
Leniter adfundit gemmantia littora pontus ,
Et terræ mare nomen habet . media illa duobus .

Quondam Carthago regnum sortita sub armis ,
Ignea Albanas cum contudit Annibal arces ,
Fecit & æternam Trebiam Cannasque sepulcris
Obruit , & Libyam Italicas infudit in urbes .
Huic varias species diversaque monstra ferarum
Concessit bellis natura infesta futuris :
Horrendos angues , habitataque membra veneno ,
Et mortis partus , viventia crimina terræ ,
Et vastos Elephas habet ; sævosque leones
In pœnas sæcunda suas parit horrida tellus ,
Et portentosos Cercopum ludit in ortus ;
Ac sterilis peior siccas infestat arenas ,
Donec ad Ægypti ponat sua jura colonos .

Inde Asiæ populi divesque per omnia tellus ,
Auratique fluunt amnes , geminisque relucet

Pon-

Oras : odorata
notitia maj
& in Cæli
illud circa
Ad Tansim Syriæ
Mæoticæ lævæ , E
Eurus , & extrem
Quæ superest , Eu
his exceptique
palla sibi si
pallari donavit
sarcinamenta sub l
Mæoniam terra viri
in regnum l
manu ; Theba
princeps T
Epirumque
& Thrace Ma
sua i
per census ; Hi
summa , quar
positis terris ; Ca
Hos erit in fines
em Deus in part
sua cuique dedit
proprias gentes ,
quibus afferent p
velut humana e
quamquam comm
in proprium
Artes capiti : T
Gemini cent
Nemææ , s
colit clunes . & So
Arcitenens : gen
defendit Juveni
alios terras sibi
in varias leges ,
genus est hon
mantur gentes ; loc
sueriamque patem p
ira per ingentes si
vicino minus
solidos Hispan
Romanis Orbis
suum mi
coloratas subelli
calum præfert vul
prodant tot
maculant Orbe
hominum gent
mediumqu
tellusque
infestat ce
astrorum
& Ma
titulumque
totidem vo
forte pares r
proprium sim
Cæcæcæ vana redeunt
Nec paribus aliquas refe
Bætes , pan do
alios alius
nec totis pi

Pontus: odorata spirant medicamina silvæ.
 India notitia maior: Parthique, vel Orbis
 Alter; & in Cælum surgentis mœnia Tauri;
 Totque illum circa divisæ nomine gentes.
 Ad Tanaim Scythicas dirimentem fluctibus urbes,
 Mœotisque lacus, Euxinique aspera ponti
 Equora, & extrema Propontidos Hellepontum,
 Hic Asiæ metam posuit natura potentis.
 Quod superest, Europa tenet, quæ prima natantem
 Fluctibus excepitque Jovem, taurumque resolvit,
 Condere passa sibi signisque humerisque juvantem.
 Ille puellari donavit nomine fluctus,
 Et monumenta sub hoc titulo sacravit amoris.
 Maxima terra viris, & sæcundissima doctis
 Urbibus: in regnum florentes oris Athenæ;
 Sparta manu; Thebæ Divis; & rege vei unō
 Illa domus princeps Trojani Graia belli;
 Thessalia; Epirusque potens; vicinaque ripis
 Illyris & Thrace Martem sortita colonum:
 Et stupefacta suos inter Germania partus:
 Gallia per census; Hispania maxima bellis:
 Italia summa, quam rerum maxima Roma
 Imposuit terris; Cæioque adjungitur ipsa.
 Hos erit in fines Orbis Pontusque notandus,
 Quem Deus in partes & singula dividit astra,
 Ac sua cuique dedit tutelæ regna per Orbem,
 Ac proprias gentes, atque urbes addidit altas,
 In quibus asserent præstantes sidera vires.
 Ac velut humana est Signis descripta figura,
 Ut, quamquam communis eat tutela per omne
 Corpus, & in proprium divisis artubus extet:
 Namque Aries capiti: Taurus cervicibus hæret:
 Brachia sub Geminis censentur: pectora Cancro:
 Te scapulæ, Nemææ, vocant: teque ilia, Virgo:
 Libra colit clunes: & Scorpius inguine regnat:
 Et femur Arcitenens: genua & Capricornus amavit:
 Cruraque defendit Juvenis: vestigia Pisces:
 Sic alias aliud terras sibi vindicat astrum.
 Idcirco in varias leges, variasque figuras
 Dispositum genus est hominum: proprioque colore
 Formantur gentes; sociataque jura per artus,
 Materiamque parem privato fœdere signant.
 Flava per ingentes surgit Germania partus;
 Gallia vicino minus est infecta rubore:
 Asperior solidos Hispania contrahit artus:
 Martia Romanis Orbis Pater induit ora;
 Gradivumque suum miscens bene temperat artus.
 Perque coloratas subtilis Græcia gentes
 Gymnasium præfert vultu, fortesque palæstras:
 At Syriam produnt torti per tempora crines:
 Æthiopes maculant Orbem, tetrisque figuris
 Perfusas, hominum gentes: minus India tostas
 Progenerat, mediumque facit moderata tenorem:
 Jam propior, tellusque natans Ægyptia Nilo
 Lenius irriguis infuscat corpora campis:
 Pœnus arenosis astrorum pulvere terris
 Exsiccat populos; & Mauritania nomen
 Oris habet, titulumque suum fert ipsa colore.
 Adde sonos totidem vocam, totidem infete linguas
 Et mores pro sorte pares ritusque locorum.
 Adde genus proprium simili sub semine frugum,
 Et Cere rem varia redeuntem messe per Orbem,
 Nec paribus filiquas referentem viribus omnes:
 Nec te, Bacche, pari donantem munere terras,
 Atque alias aliis fundentem collibus uvas:
 Ciunama nec totis passim nascentia campis:

Diversas pecudum facies, propriasque ferarum,
 Et duplici clausos Elephantes carcere terræ.
 Quot partes Orbis, totidem sub partibus Orbes;
 Et certis descripta nitent regionibus astra,
 Perfluuntque suo subjectas æquore gentes.
 Laniger in medio sortitus sidera Mundo
 Caurum inter gelidum, tepidi per tempora Veris,
 Asserit in vires pontum, quem vicerat ipse,
 Virgine delapsa cum fratrem ad littora vexit,
 Et minui deslevit onus, dorsumque levare.
 Illum etiam venerata colit vicina Propontis:
 Et Syriæ gentes: & laxo Persis amictu,
 Vestibus ipsa suis hærens: Nilusque tumescens
 In Cancrum: & tellus Ægypti iussa natare.
 Taurus habet Scythiæ montes, Asiamque potentem;
 Et molles Arabes silvarum ditia regna.
 Euxinus Scythicos pontus sinuatus in arcus
 Sub Geminis te, Phœbe, colit: post brachia fratris
 Ultimus est positus Ganges. colit India Cancrum:
 Ardent Æthiopes Cancro, cui plurimus ignis;
 Hoc color ipse docet. Phrygia, Nemææ, potiris,
 Idææ matris famulus, regnique ferocis
 Cappadocum, Armeniæque: jugis Bithynia dives
 Te colit, & Macedum tellus; quæ vicerat Orbem.
 Virgine sub casta felix terraque matique
 Es, Rhodos; hospirium recturi principis Orbem:
 Tuque domus vere Solis, cui tota sacra es,
 Cum cuperent lumen magni sub Cæsare Mundi;
 Ionæ quoque sunt Urbes, & Dorica rura,
 Arcades antiquæ, celebrataque Caria fama.
 Quod potius regat Italiam, si feligis, astrum
 Quam quod cuncta regit, quod rerum pondera movit,
 Designat summas, & iniquum separat æquos,
 Tempora quo pendent, coeunt quo noxque diesque.
 Hesperiam sua Libra tenet, qua condita Roma
 Et propriis frænâ pendente nutibus Orbem;
 Orbis & imperium retinet: discrimina rerum
 Lancibus & positas gentes tollitque premitque:
 Qua genitus cum fratre Remus hanc condidit urbem.
 Inferius victæ sidus Carthaginis arces,
 Et Libyam, Ægyptique latus, donataque regna
 Eligit: Italiæque tamen respectat ad undas,
 Tyrrhenas lacrimis radiatus Scorpius arces
 Sardiniamque tenet, susasque per æquora terras.
 Gnoſſia Centauro tellus circumdata ponto
 Paret, & in Geminum Minois filius astrum
 Ipse venit geminus. celeres huic Crera sagittas
 Asserit intentosque imitatur sideris arcus.
 Insula Trinacriæ fluitantem ad jura sororem
 Subsequitur Creten, sub eodem condita Signo:
 Proximaque Italiæ & tenui divisa profundo
 Ora pares sequitur leges, nec sidere rupta est.
 Tu, Capricorne, regis, quidquid sub Sole cadente
 Est positum, gelidamque Helicen quod tangit ab illo
 Hispanas gentes, & quod fert Gallia dives;
 Teque feris dignam tantum, Germania, matrem
 Asserit ambiguum sidus terræque marisque,
 Æstibus assiduis terram pontumque tenentem.
 Sed Juvenis nudo formatus mollior artu,
 Ægypto ad Clydasque arces Tyriasque recedit,
 Et Cilicum gentes, vicina & Aquarius arva:
 Piscibus Euphrates datus est, ubi piscis amator,
 Cum fugeret Typhona Venus, subsedit in undis.
 Magna jacet tellus magnis circumdata tipis,
 Parthis; & a Parthis domitæ per sæcula gentes;
 Baſtraque; & Arii; Babylon; & Susa, Parosque;

Nominaque innumeris vix amplexanda figuris :
 Et Tigris, & Rubri radiantia littora ponti,
 Sic diversa manet tellus per sidera cuncta,
 quibus in proprias partes sunt jura petenda ;
 Namque eadem, quæ sunt Signis, commercia servant.
 Utque illa inter se coeunt, odioque repugnant,
 Nunc diversa polo, nunc & conjuncta trigono,
 Quæque alia in varios effectus causa gubernat,
 Sic terræ terris respondent, urbibus urbes,
 Littora littoribus, regnis contraria regna,
 Sic erit & sedes fugienda, petendaque cuique ;
 Sic speranda fides ; sic & metuenda pericia,
 Ut genus in terram Cælo descendit ab alto.

Percipe nunc etiam, quæ sint Ecliptica Grajo
 Nomine, quæ certos quasi delassata per annos
 Nonnunquam cessant sterili torpentia motu.

Scilicet immenso nihil est æquale sub ævo,
 Perpetuosque tenet flores, vivumque colorem :
 Mutantur sed cuncta diu, variantque per annos ;
 Et sæcunda suis subsistunt frugibus arva,
 Continuosque negant partus effœta creando :
 Rursus quæ fuerant steriles ad semina tetræ,
 Post nova sufficiunt, nullo mandante, tributa :
 Concutitur tellus validis compagibus hærens,
 Subduxitque solum pedibus : natat Orbis in ipso,
 Et vomit Oceanus pontum, sitiensque resorbet,
 Nec sese ipse capit : sic quondam meriserat urbes,
 Humani generis cum solus constitit hætes
 Deucalion, scopuloque Orbem possedit in uno :
 Nec non cum patrias Phaethon tentavit habenas,
 Arserunt gentes, timuitque incendia Cælum,
 Fugeruntque novas ardentia sidera flammæ,
 Atque uno timuit condi natura sepulchro :
 In tantum longo mutantur tempora cursu,
 Atque iterum in semet redeunt : ut tempore certo
 Signa quoque amittunt vires, fumuntque receptas :

Causa patet, quod Luna quibus defecit in aliris
 Orba sui fratris, noctisque immersa tenebris,
 Cum medios Phœbi radios intercipit Orbis,
 Nec trahit in se tum, quo fulget, Delia lumen :
 Hæc quoque Signa suo pariter cum sidere languent
 Incurvata simul, solitoque excepta vigore,
 Et veluti elatam Phœben in funere lugent.

Ipsa, (docet titulus causæ,) quæ Ecliptica Signa
 Dixere antiqui, pariter subbina laborant,
 Nec vicina loco, sed quæ contraria fulgent :
 Sicut Luna suo tunc tantum deficit Orbe,
 Cum Phœbum adversis currentem non videt astris,

Nec tamen æquali languescunt tempore cuncta ;
 Namque modo infectus rotus producitur annus,
 Nunc brevius lassata manent, nunc longius alira,
 Exceduntque suo Phœbeia tempora casu.

Atque ubi perfectum est spatium, quod cuique dicatur,
 Impleruntque suos certa statione labores
 Bina per adversum Cælum fulgentia Signa,
 Tunc vicina labant ipsis hærentia Signis,
 Quæ prius in terras veniunt terrasque relinquunt ;
 Sideræo non ut pugnet contrarius Orbis :
 Sed, qua Mundus agit cursus, inclinat & ipse,
 Amittitque negat vires, nec munera tanta,
 Nec similes reddit noxas, locus omnia vertit.

Sed quid tam tenui prodest ratione nitentem
 Scrutar? Mundum, si mens sua cuique repugnat,
 Spemque timor tollit, prohibetque a limine Cæli ?
 Condit enim quidquid vasto natura recessu,
 Mortalesque fugit visus & pectora nostra,

Nec prodesse potest, quod Fatis cuncta reguntur,
 Cum Fatum nulla possit ratione videri,
 Quid juvat in semet sua per convicia ferri,
 Et fraudare bonis, quæ nec Deus invidet ipse ;
 Quosque dedit natura, oculos deponete mentis ?
 Perspicimus Cælum, cur non & munera Cæli ?
 Inque ipsos penitus Mundi descendere census,
 Seminibusque suis tantam componere molem,
 Et præcium Cælo sua per nutritia ferre,
 Extremumque sequi portum, terræque subire
 Pendens tractus, & toto vivere in Orbe ?
 Quanta at pars superest rationem discere noctis ?
 Jam nusquam natura latet, pervidimus omnem :
 Et capto potimur Mundo, nostrumque Parentem
 Pars sua conspiciamus, genitique accedimus astris.
 An dubium est habitare Deum sub pectore nostro ?
 In Cælumque redire animas, Cæloque venire ?
 Utque fit ex omni constructus corpore Mundus
 Aetis, atque ignis summi, terræque, marisque ;
 Spiritus & Toto rapido qui iussa gubernat ;
 Sic esse in nobis terrenæ corpora fortis,
 Sanguineasque animas, animum, qui cuncta gubernat,
 Dispensatque hominem. quid mirum noscere Mundum
 Si possunt homines, quibus est & Mundus in ipsis ?
 Exemplumque Dei quisque est in imagine parva ?

An quoquam genitos, nisi Cælo, credere fas est
 Esse homines ? projecta jacent animalia cuncta
 In tetra, vel merisa vadis, vel in aere pendent :
 Omnibus una quies ; venter sensusque per artus,
 Et quia consilium non est, & lingua remissa,
 Unus at inspectus rerum, viresque loquendi,
 Ingeniumque capax varias inducit in artes :
 Hic partus, cui cuncta regit, secessit in Orbem,
 Et domuit terram ad fruges, animalia cepit,
 Imposuitque viam ponto, stetit unus in arcem
 Erectus capitis, victorque ad sidera mittit
 Sideræos oculos, propiusque aspectat Olympum,
 Inquirisque Jovem, nec sola fronte Deorum
 Contentus manet, & Cælum scrutatur in alvo,
 Cognatumque sequens corpus se quarit in astris.

Hinc in tanta hinc petimus, quam sæpe volucres
 Accipiunt, trepidæque suo sub pectore fibræ ?
 An minus est sacris rationem ducere Signis,
 Quam pecudum mortes, aviunque attendere cantus ?

Atque ideo faciem Cæli non invidet Orbi
 Ipse Deus, vultusque suos, corpusque recludit
 Sempervolvendo, seque ipsum inculcat & offert,
 Ut bene cognosci possit, doceatque videndo
 Qualis eat, doceatque suas attendere leges.

Ipsæ vocat nostros animos ad sidera Mundus,
 Nec patitur, quia non condit, sua jura latere,
 Quis putat esse nefas nosci, quod cernere fas est ?

Ne contemne tuas quali parvo in corpore vires :
 Quod valet, immensum est, sic auri pondera parvi
 Exuperant pretio numerosos æris acervos :
 Sic Adamas, punctum lapidis, pretiosior auro est :
 Parvula sic totum pervisit pupula Cælum ;
 Quoque videat oculi minimum est, cum maxima cernant
 Sic animi sedes tenui sub corde locata,
 Per totum angusto regnat de limite corpus,
 Materiam ne quate modum, sed perspice vires,
 Quas ratio, non pondus habet. ratio omnia vincit.

Ne dubites homini divinos credere visus ;
 Jam facit ipse Deos, mittitque ad sidera Numen,
 Majus & Augusto crescit sub principe Cælum.

Andromedamque se
 Quis volat stellar
 Delphinus certans, &
 Cæteraque in toto pa
 Quæ mihi per prop
 valeant ortu, qu
 de bis sex altr
 stellis proprias vires
 magni quond
 gregis & ponti vi
 onusque dedit ;
 & magicas arte
 movit
 vicinam p
 lateris ducit
 prima suos pup
 in partes cum
 quisque erit terris
 erit puppis, cla
 Avabit Pelago terras
 totumque
 atque alios
 in cautes Ti
 parvus homin
 bellum Troje
 & appullam
 nec pelagus Xer
 Salamis
 nec toto fluitabu
 sine inter
 in ponto Cæli
 caeco ducunt
 sibi Tellus,
 ventis ac
 lateris surg
 Orion magnus
 super terr
 diem migras
 Solentis strinas, velocia
 atque agilitate me
 lassato propensia c
 erit populi, ter

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

E gelido stellata polo, quæ dextera pars est,
 Officio magni mater Jovis. illa Tonanti
 Fundamenta dedit, pectusque implevit hiantis
 Lacte suo, dedit & dignas ad fulmina vires.
 Hinc timidæ mentes tremebundaque corda creantur
 Suspensa in trepidis, levibusque obnoxia causis.
 His etiam ingenium, visendi ignota cupido.
 Ut nova per montes quærunt arbuta capellæ
 Semper, & ulterius pascentes tendere gaudent.

Taurus in averfos præceps ut tollitur ortus
 Sexta parte sui, certantes lucis ad oras
 Pleiades ducit, quibus aspirantibus almam
 In lucem eduntur Bacchi Venerisque sequaces;
 Perque dapas mensasque super perulantia corda;
 Et sale mordaci dulces quærentia risus.
 Illis cura sui cultus frontisque decoræ
 Semper erit: tortos in fluctum ponere crines,
 Aut vinclis revocare comas, & vertice denso
 Fingere; & appositis caput emutare capillis:
 Pumicibusque cavis horrentia membra polire,
 Atque odisse virum, sterilesque optare lacertos.
 Femineæ vestes: nec insunt tegmina plantis,
 Sed species, fictique placent ad mollia gressus.
 Naturæ pudet: atque habitat sub pectore cæco
 Ambitio, & morbum virtutis nomine jactant.
 Semper amare parum est, cupiunt & amare videri.

Jam vero Geminis fraterna ferentibus astrâ
 In Cælum, summoque natantibus æquore ponti,
 Septima pars Leporem tollit, quo sidera natis
 Vix alas natura negat, volucresque meatus;
 Tantis erit per membra vigor referentia ventos.
 Ille prius victor stadio, quam missus abibit;
 Ille cito motu rigidus eludere cæstus:
 Nunc exite levis missas, nunc mittere palmas:
 Ille pilam celeri fugientem reddere planta,
 Et pedibus pensare manus & ludere saltu,
 Mobilibusque citos ictus glomerare lacertis:
 Ille potens turbam perfundere membra pilarum,
 Per totumque vagas corpus disponere palmas,
 Ut teneat tantos orbis, sibique ipso reludat,
 Et velut edoctos jubeat volitare per ipsam:
 Invigilat somnis: curas industria vincit:
 Oria per varios exercet dulcia lusus.

Nunc Cancro vicina canam, cui parte sinistra
 Confurgunt Jugulæ; quibus aspirantibus orti
 Te, Meleagre, colunt flammis latitantibus ustum,
 Reddentemque tuæ per mortem munera matri;
 Cujus & ante necem paulatim vita sepulta est;
 Atque Atalanteos conatum ferre labores,
 Et Calydoniaca bellantem rupe puellam,
 Vincentemque viros; & quam potuisse videri
 Virgine majus erat stementem vulnere primo;
 Quamque erat Actæon silvis imitandus & ante
 Quam canibus nova præda sicut ducuntur & ipsi
 Retibus, & claudunt campos formidine mortis,
 Mendacesque parant foveas, laqueosque tenaces.
 Currentesque feras pedicarum compede nestant,
 Aut canibus, ferrove necant, prædasque reportant.
 Sunt quibus in ponto studium est cepisse ferarum.
 Diversas facies, & cæco mersa profundo
 Sternere lictoris monstrorum corpora arenis,
 Horrendumque feris in bella lacessere pontum,
 Et colare vagos inductis teribus amnes,
 Ac per nulla sequi dubitant vestigia prædas.
 Luxuriæ quia terra parum, fastidiet Orbem
 Venter, & ipse gulam Nereus ex æquore pascet.

At Procyon oriens cum jam vicesima Cancri
 Septimaque ex undis pars sese emergit in astra,
 Venatus non ille quidem, verum arma creatis
 Venandi tribuit: catulos nutrire sagaces;
 Et genus a proavis, mores numerare per artes
 Retiaque, & valida venabula cuspide fixa,
 Lentaque contextis formare hastilia nodis;
 Et quodcumque solet venandi poscere cura,
 In proprios fabricare dabit venalia quæstus.

Cum vero in vastos surgit Nemeæus hiatus,
 Exoriturque Canis, latratque Canicula flammæ,
 Et rabit igne suo, geminatque incendia Solis;
 Quæ subdente facem terris, radiosque movente,
 Districat in cineres Orbis, fatumque supremum
 Sortitur, languetque suis Neptunus in undis:
 Et viridis nemori sanguis decedit, & herbis:
 Cuncta peregrinos Orbis animalia quærunt,
 Atque eget alterius mundus: natura suis met
 Ægrotat morbis nimios obsessa per æflus,
 Inque rogo vivit. tantus per sidera fervor
 Funditur, atque uno ceu sunt in lumine cuncta.
 Hæc ubi se ponto per pronas extulit oras,
 Nascentem si quem pelagi perstrinxerit unda,
 Effrænos animos, violentaque pectora fingit,
 Irarumque dabit fluctus, odiumque metumque
 Totius vulgi: præcurrunt verba loquentis,
 Ante os est animus: nec magnis concita causis
 Corda micant, & lingua rabit, latratque loquendo,
 Moribus in crebris dentes in voce relinquit.
 Ardescit vitio vitium, viresque ministrat
 Bacchus, & in flamma sævas exsuscitat iras:
 Nec silvas rupesque timet, vastosque leones,
 Aut spumantis apri dentes, atque arma ferarum;
 Effunditque suas concessa in robora flammæ,
 Nec tales mirere artes sub sidere tali;
 Cernis, ut ipsum etiam sidus venerit in astris,
 Prægressum quærît Leporem comprehendere cursu.

Ultima pars magni cum tollitur Orbe Leonis,
 Crater auratis surgit cælatus ab astris.
 Inde trahit quicumque genus moresque, sequetur
 Irriguos ruris campos, amnesque, lacusque:
 Et te, Bacche, tuas nubentem junget ad ulmos;
 Disponetque jugis imitatas fronde choreas,
 Robore vel proprio fidentem in brachia ducet,
 Teque tibi credet semper; quin matre resectum
 Adjunget calamis, segetemque interseret avis:
 Quæque alia innumeri cultus est forma per Orbem,
 Pro regione colet. nec parce vina recepta
 Hauriet emiscens, & fructibus ipse fruetur,
 Gaudebitque mero, mergetque in pocula mentem.
 Nec solum terræ spem credet; inania vota,
 Annonæ quoque vestigal, mercesque sequetur,
 Præcipue quas humor alit, nec deseret undas.
 Tales effinget Crater humoris amatot.

Jam subit Erigone, quæ cum ter quinque feretur
 Partibus ereptis ponto, tollentur ab undis
 Clara Ariadneæ quondam monumenta Coronæ;
 Et molles tribuent artes. hinc dona Puellæ
 Namque nitent: illinc otians est ipsa Puella.
 Ille colet nitidis gemmantem floribus hortum,
 Pallentes violas, & purpureos hyacinthos;
 Liliaque, & Tyrias imitata papavera lucas,
 Vernantisque rosæ rubicundo sanguine florem.
 Cæruleum foliis viridemque in gramine collem
 Conferet, & veris depinget prata figuris:
 Aut varios nectet flores fertisque locabit,

... forte labor raris
 ... sine nulla Ceres,
 ... fructu illici
 ... pendentes orb
 ... torere focis, hor
 ... unum genus in
 ... dispositis aptat
 ... instructus
 ... suis cel
 ... parte octava
 ... dabit & j
 ... calamus nervis, g
 ... suamque suo vol
 ... vel triplici, seci
 ... potius dederim
 ... Philostrate, cui ma
 ... ille facies arcu t
 ... qui suos ignes i
 ... pharetram T
 ... armatis hostis sub
 ... etiam ille pater
 ... potest, qui serpente
 ... canit somnumque
 ... illo petere, &
 ... esse patrem, vici
 ... pinter juvenem som
 ... iterum natum, &
 ... cum secretis impr
 ... simili fratrum
 ... gregem longo p
 ... animos, agrataq
 ... variis nec defici
 ... contenta domo, pop
 ... magistratus & pub
 ... lo careat digito, q
 ... bonis testor,
 ... & patriam fraud
 ... verbis nec no
 ... potique forum
 ... & scenz
 ... fugente Lyra, te
 ... per heredem tantu
 ... quodam sonitum refer
 ... scopulis, & filvis
 ... domo beatus, & mari
 ... veniens dotes, B
 ... quædamque manu loqui
 ... dabit cantus insonavi
 ... ubique sono

Quin etiam curas inter, secreta movebit
Carmina, furtivo modulatus murmure vocem;
Solutus & ipse suas semper cantabit ad aures.

Hinc distante Lyra, cum pars vicesima sexta
Chelarum surget, quæ cornua ducit in astra,
E regione, Neptæ vix partes octo trahentis,
Ara ferens thuris, stellis imitantibus ignem,
In qua devoti quondam cecidere Gigantes.
Nec prius armavit violento fulmine dextram,
Jupiter, ante Deos quam constitit ipse sacerdos.
Quos potius finget partus, quam Tempa, colentes;
Atque auctoratos in tertia jura ministros,
Divorumque sacra, venerantes numina voce;
Pene Deos, & qui possunt ventura videre?

Quatuor appositis Centaurus partibus, effert
Sidera, & ex ipso mores nascentibus addit.
Aut mulos ager, aut mannos, mistosque jugabit
Semine quadrupedes, aut curru celsior ibit:
Aut onerabit equos armis, aut ducet in arma:
Ille tenet medicas artes ad membra ferorum,
Et non auditos mutorum tollere morbos.
Hoc est artis opus, non expectare gementes,
Et sibi, non ægrum jamdudum credere corpus.

Nunc subit Arcitenens, cujus pars quinta nitentem,
Arcturum ostendit ponto; quo tempore natis,
Fortuna ipsa suos audet committere census,
Regales ut opes & sancta æraria servent,
Regnantes sub rege suo, rerumque ministri;
Tutelamque gerent populi, domibusque regendis
Præpositi curas alieno limine claudent.

Arcitenens cum se totum produxerit undis,
Ter decuma sub parte feri, formantibus astris,
Plumeus in Cælum nitidis Olor evolat alis:
Quo surgente trahens lucem matremque relinquit
Ipse quoque aetios populos, Cæloque dicatum
Alituum omne genus, studium censusque vocabit.
Mille fluent artes, aut bellum indicere Mundo,
Et medios inter volucrem prensare meatus:
Aut nido damnare suo; ramove sedentem,
Pascentemve super surgentia tendere lina.
Atque hæc in luxum, jam ventri longius itur,
Quam modo militiæ, Numidarum pascimus oris,
Phasidos, & damnis, arcessitur inde macellum,
Unde aurata novo convecta est æquore pellis.
Quin etiam linguas hominum sensusque docebit
Aerias volucres, novaque in commercia ducet,
Verbaque præcipiet naturæ lege negata.
Ipse Deum Eycnus condit, vocemque sub illo
Non totus volucer, secumque immurmurat intus.
Nec te prætereant clausas qui culmine summo
Pascere aves gaudent Veneris, & reddere cæcas,
Aut certis revocare notis: totamque per urbem
Qui gestant, caveis volucres ad iussa paratas;
Quorum omnis, parvo consistit passere census.
Has erit & similes, tribuens Olor aureus artes.

Anguitenens magno circumdatus orbe Draconis,
Cum venit in regione tuæ, Capricorne, figuræ,
Non inimica facit serpentum membra creatis,
Accipiunt finibusque suis, peploque fluenti,
Osculaque horrendis jungunt impune venenis.

At cum se patrio producit ab æquore Piscis
In Cælumque ferens alienis finibus ibit,
Quisquis erit tali capiens sub tempore vitam,
Littoribus ripisque suos circumferet hamos,
Pendentem & cæco captabit in æquore piscem,
Cumque suis, domibus, Conchas valloque latentis

Protrahit immerfus. nil est audere relictum.
 Quæstus naufragio petitur, corpusque profundo
 Immissum pariter cum præda exquiritur ipsa.
 Nam semper tanti merces est parva laboris.
 Censibus æquantur Conchæ, rapidumque notari
 Vix quidquam est. locuples oneratur terra profundo.
 Tali sorte suas artes per littora tractat.

Aut emit externos pretio mutatque labores
 Institor æquoreæ varia sub imagine mercis.

Cumque Fidis magno succedunt sidera mundo,
 Quæstitor scelerum veniet, vindexque reorum,
 Qui commissa suis rimabitur argumentis,
 In lucemque trahet tacita latitantia fraude.
 Hinc etiam immitis tortor, pænæque minister,
 Et quisquis vero favit, culpamve perodit,
 Proditur, atque alto qui jurgia pectore tollat.

Cæruleus ponto cum se Delphinus in astra
 Erigit, & squammam stellis imitantibus exit,
 Ambiguus terræ partus pelagoque creatur.
 Par ex diverso studet, & sociatur utrumque
 In genus, atque uno digestus semine surgit.

Nam velut ipse citis perlabitur æquora pinnis,
 Nunc summum scindens pelagus, nunc alta profundî,
 Et sinibus vires sumit, fluctumque figurat:
 Sic venit ex illo quisquis, volitabit in undis,
 Nunc alterna ferens in lentos brachia tractus,
 Et plausa resonabit aqua: nunc æquore merfas
 Deducet palmas furtivo remus in ipso:

Nunc in aquas rectus veniet, passimque natabit,
 Et vada mentitus reddet super æquora campum:
 Aut immota ferens in tergo membra latusque,
 Non onerabit aquas, summisque accumbet in undis,
 Pendebitque super tutum sine remige pontum.

Illis in ponto jucundum est quærere pontum;
 Corpora qui mergunt undis, ipsumque sub anttis
 Nerea, & æquoreas conantur visere Nymphas:
 Exportantque maris prædas, & rapta profundo
 Naufragia, atque imas avidi scrutantur arenas.

Adnumeres etiam illa licet cognata per artem
 Corpora, quæ valido saliant excussa petauro,
 Alternosque cient motus; elatus & ille
 Nunc jacet, atque hujus casu suspenditur ille:
 Membraque per flammam Orbisque emissa flagrantes
 Molliter ut liquidis per humum ponuntur in undis;
 Delphinumque suo per inane imitantia motu,
 Et viduata volant pinnis, & in aere ludunt.

At si deficient artes, remanebit in illis
 Materies tamen apta. dabit natura vigorem,
 Atque alacres cursus, campoque volantia membra.

Sed regione means Cepheus humentis Aquarii
 Non dabit in lusum mores. facit ora severa:
 Frontes ac vultus componit pondere mentis.
 Pascuntur curis, veterumque exempla revolvunt
 Semper, & antiqui laudabunt verba Catonis,
 Tutorisve supercilium, patruive vigorem.

Componet teneros etiam qui nutriat annos,
 Et dominum dominus prætextæ lege sequatur,
 Quodque aget, id credat stupefactus imagine juris.
 Quin etiam tragico præstabant verba cothurno,
 Cujus erit quamquam in chartis stylus ipse cruentus,
 Nec minus & scelerum facie, rerumque tumultu
 Gaudebunt: atri luctum memorare sepulchri,
 Rustantemque patrem natos, Solemque reversum,
 Et cæcum sine Sole diem: Thebana juvabit
 Dicere bella uteri: mixtumque in fratre parentem:
 Quærere Medæ natos, fratremque patremque:

Hinc vestes, flammam illinc pro munere missas;
 Aeriamque fugam; vestrosque ex ignibus annos.
 Mille alias rerum species in carmine dicent.
 Forsitan ipse etiam gestus referet in actis.
 At si quis studio scribendi mitior ibit,
 Comica componet lætis spectacula ludis:
 Ardentes juvenes, raptasque in amore puellas,
 Elusosque senes, agilesque per omnia servos,
 Quis in cuncta suam produxit sæcula vitam
 Doctor in urbe sua linguæ sub flore Menander,
 Qui vita ostendit vitam, chartisque sacravit.
 Et si tanta operum vires commenta negarint,
 Externis tamen aptus erit nunc voce Poetis,
 Nunc saturo gestu; referetque affectibus ora,
 Et sua dicendo faciet; solusque per omnes
 Ibit personas & turbam reddet in uno:
 Aut magnos heroes aget, scenisque rogas.
 Omnis fortunæ vultum per membra reducet,
 Æquabitque choros gestu, cogetque videre
 Præsentem Trojam, Priamumque ante ora cadentem.

Nunc Aquilæ sidus referam, quæ parte sinistra
 Rorantis Juvenis, quem terris sustulit ipsa,
 Fertur, & extensis prædam circumvolat alis:
 Fulmina missa refert, & Cælo militat ales;
 Bis sextamque notat partem fluvialis Aquarii.
 Illius in terris orientis tempore natus
 Ad spolia & partas surget vel cæde rapinas.
 Cumque hominum dederit strages, dabit ille ferarum:
 Nec pacem a bello, civem discernet ab hoste:
 Ipse sibi lex est, & qua fert cumque voluntas,
 Præcipitat vires; laus est contendere cuncta.
 Et si forte bonis accesserit impetus ausis,
 Improbitas fiet virtus. & condere bella,
 Et magnis partiam poterit ornare triumphis.
 Et quia non tractat volucris, sed suggerit, arma,
 Immissosque refert ignes, & fulmina reddit,
 Regis erit, magnive Ducis per bella minister;
 Ingentesque suis præstabit viribus usus.

Verum ubi Cassiope, bis denis partibus actis
 Æquorei juvenis, dextra de parte resurgit,
 Artifices auri faciet, qui mille figuris
 Vertere opus possint, catæque acquirere dotem
 Materiarum, & lapidum vivos miscere colores.
 Sculptentem faciet sanctis laquearia Templis,
 Condentemque novum Cælum per tecta Tonantis.
 Hæc fuerat quondam Divis concessa figura:
 Nunc jam luxuriæ pars est. triclinia Templis
 Concertant; tectique auro jam vescimur auro.
 Hinc Augusta nitent sacratis munera Templis:
 Et Mithridateos vultus induta tropæa:
 Aurea Phœbeis certantia lumina flammis:
 Gemmarumque Juli radiantem lucibus ignes.
 Hinc Pompeja manent veteris monumenta triumphii,
 Et quod erat Regum decus, id fuit una malorum
 Non extincta lues, semperque recens ea flammis.
 Hinc lenocinium formæ, cultusque repertus
 Corporis, atque auro quæstæ est gratia frontis;
 Perque caput ducti lapides, per colla manusque,
 Et pedibus niveis fulserunt aures vincla.
 Quid potius matrona velit tractare creatos
 Quam factum revocare suos quod possit ad usus?
 Ac ne materies tali sub munere desit,
 Quærere sub terris aurum, furtoque latentem
 Naturam eruere omnem, Orbemque evertere terræ
 Imperat, & glebas inter deprendere gazam,
 Invitamque novo tandem perducere Cælo.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Squammigeri gregis. extentis laqueare profundum
 Retibus, & pontum vinclis arstare furentem.
 Et velut in laxo securas æquore Phocas
 Carceribus claudunt raris, & compede neſtunt,
 Incautosque trahunt macularum vimine Thynnos.
 Nec cepiſſe ſat eſt. luſtantur corpora nodis,
 Expeſtantque novasacies, ferroque necantur,
 Inficiturque ſuo permixtus ſanguine pontus
 Totus, cum toto jacuerunt littore prædæ.
 Altera fit cædis cædes; ſcinduntur in artus
 Corpora, & ex uno varius deſcribitur uſus:
 Illa datis melior ſuccis pars: illa retentis:
 Hinc ſanies pretioſa fluit, ſtoremque cruoris
 Evomit, & mixto guſtum ſale temperat oris.
 Illa puttis turba eſt, ſtrages confuditur omnis,
 Permiſcetque ſuas alterna in damna figuras.
 Communemque cibus uſum, ſuccumque miniſtrat.
 At dum cæruleo ſtetit ipſa ſimillima ponto
 Squammigerum nubes, terræque immobilis hæret,
 Excipitur vaſta circumvallata ſagina,
 Ingentesque lacus, & Bacchi dolia complet,
 Humoresque vomit, ſocia per mutua dote,
 Et fluit in liquidas tabos reſoluta medullas.
 Quin etiam magnas poterunt celebrare ſalinas,
 Et pontum coquere, & ponti ſecernere virus,
 Cum ſolidum certo diſtendunt margine campum,
 Adpelluntque ſuo deductum ex æquore fluctum,
 Claudendoque negant. tum demum ſuſcipit undas
 Area, tum pontus per Solem humore nitelcit.
 Congeritur ſiccum pelagus, merſique profundi
 Canities emota, maris ſpumæque rigentis
 Ingentes faciunt tumulos, pelagique venenum.
 Quodque erat uſus aquæ ſucco corruptus amaro,
 Vitali ſale permutant, redduntque ſalubrem.
 At revoluta polo cum primis vultibus Arctos
 Ad ſua perpetuos revocat veſtigia paſſus,
 Numquam tinſta vadis, ſed ſemper flexilis Orbe:
 Ac Cynofura minor cum prima luce reſurgit,
 Et pariter vaſtuſve Leo, tum Scorpius acer.
 Noſte ſub extrema permittunt jura diei;
 Non inimica feræ tali ſub tempore natus.
 Ora feret; placidusque geret commerciæ gentis.
 Ille manu vaſtos poterit frænare leones,
 Et palpare lupos, pantheris ludere captis,
 Nec fugiet validas cognati ſideris urſas,

Inque artes hominum, perverſaque munera ducet.
 Ille elephantæ premet dorſo, ſtimuliſque movebit,
 Turpiter in tanto cedentem pondere cunctis.
 Ille tigrim rabie ſolvit, pacique domabit;
 Quæque alia infeſtant ſilvis animalia terras.
 Junget amicitia ſecum, catuloſque ſagaces.

* * * * *

Tertia Pleiades dotabit forma ſorores,
 Feminæum rubro vultum ſuffuſa pyropo,
 Invenitque parem ſub te, Cynofura, colorem:
 Et quos Delphinus jaculatur quatuor ignes;
 Deltonque tribus ſacibus, ſimilique nitentem.
 Luce Aquilam; & flexos artus per lubrica terga:
 Tum quartum quintumque genus diſcernitur omne
 E numero, ſummaque gradus; qui jungitur Angui.
 Maxima per minimos cenſu concluditur uno,
 Quæ neque per cunctas noctes, neque tempore in omni
 Reſplendent alto Cæli ſummota profundo.
 Sed cum clara ſuos avertit Delia curſus,
 Cumque vaga eſt illa, & terris ſua lumina condit:
 Merſit & ardentes Orion aureus ignes;
 Signaque tranſgreſſus mutat per tempora Phœbus,
 Eſt fulget tenebris, & nocte accenditur atra;
 Tunc conferta licet Cæli fulgentia templa
 Cernere ſeminibus denſis, totiſque micare
 Floribus, ut ſiccæ curvum per littus arenæ:
 Nec ſpatium ſtellis, mundo nec cedere ſummam;
 Sed quot eant ſemper naſcentes æquore fluctus,
 Quot delapſa cadant foliorum millia ſilvis,
 Amplius hoc ignes numero volitare per Orbem,
 Utque per ingentem populus deſcribitur urbem,
 Præcipuumque Patres retinent, & proximum Equeſter
 Ordo locum; populumque Equiti, populoque ſubito
 Vulgus iners videas etiam ſine nomine turbam:
 Sic etiam magno quædam reſpondere Mundo
 Hæc natura facit, quæ Cæli condidit orbem.
 Sunt ſtellæ procerum ſimiles; ſunt proxima primis
 Sidera; ſuntque gradus; atque omnia juncta priori.
 Maximus eſt populus, ſummo qui culmine fertur,
 Cui ſi pro numero vires natura dediſſet,
 Ipſe ſuas æther flammas ſufferre nequiret,
 Totus & accenſo Mundus flagraret Olympo.

GERMANICI CÆSARIS

ARATI PHÆNOMENA

IN LATINUM CONVERSA,

B Jove principium magno deduxit Aratus
 Carminis: at nobis genitor tu maxi-
 mus auctor:
 Te veneror, tibi ſacra ſero, doctique
 laboris
 Primitias. probat ipſe deum rectorque
 ſatorque,

Quantum etenim poſſunt anni certiffima ſigna,
 Qua Sol ardentem Cancrum rapidiffimus ambit,
 Diſverſaque ſecat metas gelidi Capricorni:

Quæve Aries & Libra æquant divortia lucis:
 Si non parta quies, te præſide, puppibus æquon,
 Cultorique daret terras, procul arva ſilerent.
 Nunc vocat audaces in Cælum tollere vultus,
 Sideraque & varios Cæli cognoſcere motus,
 Navita quid caveat, quid vitet doctus araton,
 Quando ratem ventis, aut credat ſemina terris.
 Hæc ego dum lætis cogor prædicere muſis,
 Pax tua tuque adſis nato, numenque ſecundes.
 Cetera quæ toto ſulgent vaga ſidera mundo,

Indeſſa

Indefessa trahit proprio cum pondere Cælum :
Axis at immotus semper vestigia servat,
Libratisque tenet terras, & cardine firmo
Orhem agit extremum. Geminus determinat axem,
Quem Graii dixere polon: pars merula sub undas
Oceanii, pars celsa sub horrifero aquilone.

Axem Græzæ dextra lævaque tuentur,
Sive Arcti, seu Romani cognominis Urzæ
Plaustrumve: & facies stellarum est proxima vero,
Tres temone rotisque micant, sublime quaternæ:
Si melius dixisse feras, obversa refulgent
Ora feris, caput alterius super horrida terga
Alterius lucet: pronas rapit orbis, in ipsos
Declives humeros. veteris si gratia formæ,
Cressia vos tellus aluit, moderator olympi
Donavit Cælo: meritum custodia fecit:
Quod fidæ comites prima incunabula magni
Viderunt Jovis, attonitæ cum furta parentis
Ærea pulsantes mendaci cymbala dextra,
Vagitus pueri patrias ne tangeret aures,
Distæi exereent dominæ famuli Corybantes.
Hinc Jovis altrices, Helice Cynosuraque fulgent.
Dat Graiis Helice cursus majoribus astris,
Phœnicas Cynosura regit. sed candida tota,
Et liquido splendore Helice nitet, haud prius ulla,
Cum Sol Oceano fulgentia condidit ora,
Stella micat Cælo, septem quam Cressia flammis.
Certior est Cynosura tamen fulcantibus æquor:
Quippe brevis totam fido se cardine vertit,
Idoniamque ratem numquam spectata sefellit.

Has inter medias, abrupti fluminis instar,
Germanis serpens sinuosa volumina torquet
Hinc atque hinc, superatque illas mirabile monstrum.
Cauda Helicen superat, tendit simul ad Cynosuram
quam niger lapsu qua desinit ultima cauda,
Iac caput est Helices, flexu comprehenditur alto
serpentis: Cynosuræ ille explicat amplius orbis,
ablatumque retro majorem respicit Arcton.
ardent ingentes oculi, cava tempora claris
ornantur flammis, mento sedet unicus ignis,
tempus dexterius quæ signat stella Draconis,
uxque fedet mento: lucet novissima cauda,
extremumque Helices sidus micat, ac radiatur
serpentis declive caput, quæ proxima signa
occasus ortusque uno tanguntur ab ore,
ceani tumidis ignotæ fluctibus Arcti,
imper in occiduis servantur ignibus axem.

Haud procul etigies inde est defecta labore,
non illi nomen, non magni causa laboris:
extro namque genu nixus, diversa que tendens
lachia, suppliciter panis ad numina palmis,
serpentis capiti figit vestigia læva.

CORONA.

Clara Ariadnæ propius stant signa Coronæ.
Hinc illi Bacchus thalami memor addit honorem.

OPHIUCHUS.

Terga nitens stellis, a quo se vertice tollit
Sciduis genibus lapsum & miserabile monstrum,
Ophiuchus erit, longe caput ante nitendo
In vastos humeros, tum cetera membra sequuntur.
Is languet honor humeris, manus integer ardor.
Illa etiam mensam cum pleno dividit Orbe,

Lux tenuis manibus per quas elabitur Anguis
Pressus utraque manu, medium cingens Ophiuchum.
Scorpius ima pedum tangit, sed planta sinistra
In tergo residet, vestigia dextera pendent.
Est impar manibus pondus, nam dextera parvam
Partem anguis retinet: per lævam attollitur omnis:
Quantumque a læva distantia Serta notantur,
Erigitur tantum Serpens, atque ultima mento
Stella sub ætherea lucet crinita Corona,
Ad quam si dorso pervadit lubricus Anguis,
Insignes Cælum perfundunt lumine Chelæ.

ARCTOPHYLAX.

Inde Helicen sequitur senior, baculoque minatus
Se velle Arctophylax, brachiorum munera cæcus
Icarus, ereptam pensavit munere ripam.
Non illi obscurum caput est, non tristia membra:
Sed proprio tamen una micat sub nomine flamma,
Arcturum dixere, sinus qua vincula nodant.

VIRGO.

Fulget spica manu, maturisque ardet aristis,
Quam te diva vocant: tangunt mortalia si te
Carmina, nec surdam præbes venerantibus aurem,
Exosa heu mortale genus, mediis mihi cursu
Stabant quadrupes, & flexis lætus habenis,
Teque tuumque canam terris venerabile nutrem.
Aurea pacati regeres cum secula mundi
Justitia, inviolata malis, placidissima virgo,
Seu genus Astræi fueris, quem fama parentem
Tradidit astrorum, seu vero interfecit ævo
Ortus fama tui, mediis te læta ferebas
Sublimis populis, nec dedignata subire
Testa hominum & pueros mores sine crimine; diva
Jura dabas, cultuque novo rude vulgus in omnem
Formabas vitæ sinceris artibus usum.
Nondum vesanos rabies nudaverat enses,
Nec consanguineis fuerat discordia nota,
Ignotique maris cursus, privataque tellus
Grata satis, neque per dubios avidissima ventos,
Spes procul amotas fabricata nave petebat
Divitias, fructuque dabat placata colono
Sponte sua tellus, nec parvi terminus agri
Præstabat dominis signo tutissima rura.

At postquam argenti crevit deformior ætas,
Rarius invisit maculatas fraudibus urbes,
Seraque ab excelsis descendens montibus, ore
Velato, tristisque genas abscondita ripa,
Nulliusque larem, nullos adit illa penates.
Tantum cum trepidum vulgus cœtusque notavit,
Increpat, O patrum soboles oblita priorum,
Degeneres quæ habuit semperque habitura minores,
Quid me nunc habitus super & mala vota vocatis?
Quærenda est sedes nobis nova: secula vestita,
Artibus indomitis tradent scelerique cruento.
Hæc effata; super montes abire alite cursu;
Attonitos linquens Populos, graviora paventes.

Ærea sed postquam proles tætris data, nec jam
Semina virtutis vitis demersa resistunt:
Quisque priora tenet vestigia, quisque secunda:
Ferreque invento mens est lætata metallo,
Polluit & tantus mensas, assuetus aratro.
Deseruit prope terras justissima Virgo,
Ex Cæli sortita locum, qua proximus illi

Tardus

maxima dicitur,
aque movetur,
cuncta,
domabit;
sua terras
sagaces.

maxima,
proprio,
luna, colorem;
tuor ignes;
ique nitentem
et lubrica terga:
differantur omne
ungitur Angui.
aditur uno,
neque tempore in omni
ra profundo.
sua curis,
sua lumina condit:
s ignes;
in tempore Phœbus,
inditur ara;
maxima templa
que micare
littus arenæ:
o cœtere summam;
s æquore fluctus,
milia stris,
lucare per Orbem,
sacrificatur urbem,
& proximum Equæstet
puni, populoque subire
ne nomine turbam:
pondera Mundo
condidit orbem.
sunt proxima primis
omnia juncta priorum.
o qui cubamine terras,
arua dedisset,
sacra acquirere,
flagraret Olympo.

GERMANICI
CÆSARIS
PHÆNOMENA
S.A.

unt divomia laeis:
lita, pupillis aquor,
rocali arva elerent.
Cælum tollere vulvas,
osponere mores,
vret aditus arator,
credat semina terra,
prezidete mads,
numenque secundo,
vaga sileza mundo.

Tardus in occasum sequitur sua plaustra Bootes.

Virginis at placidæ præstanti lumine signat
Stella humeros, Helicenque ignis non clatior ambit,
Quique micat cauda, quique arnum fulget ad ipsum,
Quique priora tenent vestigia, quique secunda
Clunibus hirsutis & qui sua sidera reddit:
Namque aliz, quibus expletum cervixque caputque,
Vatibus ignotæ præcis, sine honore feruntur.

GEMINI,

Qua media Helice, subjectum respice Cancrum:
At capiti suberunt Gemini,

LEO,

Qua posterior pes,
Horrentesque jubar & fulvum cerne Leonem,
Hunc ubi contigerit Phæbi violentior axis,
Accensa in Cancro jam, tunc geminabitur æstas.
Tunc lymphæ tenues, tunc est tristissima tellus.
Et densas lætus segetes bene condit arator.
Ne mihi tunc remis pulset vaga cæcula puppis:
Dem potius ventis excluso vela rudente.
Excipiam sinu zephyris spirantibus auras,

ERICHTHONIUS.

Est etiam Aurigæ facies, sive inclyta forma,
Natus Erichthonius, qui curru sub juga duxit
Quadrupes, seu Myrtoas demersus in undas
Myrtilos hunc potius species in sidera reddit.
Sic nulli cursus, sic ruptis mœstus habenis,
Perfidia Pelopis raptam gemit Hippodamiam,
Ipse ingens transversus abit lævam Geminorum,
Majorisque Ursæ contra delabitur ora.
Numina præterea secum trahit: una putatur
Nutrix esse Jovis, si vere Jupiter infans
Ubera Cretæ multæ fidissima capræ:
Sidere quæ claro gratum te gestat alumnum,
Hanc auriga humero totam gerit: at manus hædos
Ostendit, nauris inimicum sidus in undis.
Orbis ab oceano celsus rapit, haud semel hædi
Jaclatam videre ratei nautasque paventes,
Sparsaque per sævos morientum corpora fluctus,

TAURUS,

Aurigæ pedibus trux adjacet ignea Taurus
Cornua fronte gerens, & lucidus igne minaci,
Quem Liber ignarum Cæli formando docebat:
Et caput, & patulas nares, & cornua Tauri:
Fronte micant Hyades: quæ cornua flamma sinistra
Summa tenet. sub hæc eadem, vestigia dextræ
Aurigæ, mediaque ligant compagine divos.
Myrtilos exoritur summo cum Piscibus ore,
Torus cum Tauro lucet, ruit oceano bos
Ante, super terras cum fulget Myrtilus ore,

CÆPHEUS.

Jasides etiam Cælum cum conjugè Cepheus
Ascendit, totaque domo: quia Jupiter auctor
Est generis: prædest majestas sæpe parentis.
Ipse brevem patulis manibus stat post Cynosuram,
Biduo passim quantum latus a pede dextro,

Cepheus extremam tangit Cynosurida caudam:
Tantumdem a lævo distat minor. utraq; jungit
Regula. Cepheos vestigia baltheus ambit.

CASSIPEIA,

Qua latus afflexum sinuosi respicit Anguis,
Cassiopeia virum relidet sublimis ad ipsum,
Clara etiam, pernox cælo cum Luna refulget,
Sed brevis & paucis decorata in sidere flammis,
Qualis ferratos subicit clavicula dentes,
Succutit, & foribus præducit vincula claustris:
Talis dispositis stellis ipsa horrida vultu,
Sic tendit palmas ceu lit planctura relictam
Andromedam, meriti non iusta piacula matris.

ANDROMEDE.

Nec proci Andromede, totam quam cernere nondum
Obscura sub nocte licet, sic emicat ore,
Sic magnis humeris candens nitet, ac media ambit,
Ignea substricta fulget qua zonula palla,
Sed pene facies remanet, distractaque pandit
Brachia, ceu magni teneantur robore laxi,

EQUUS DIMIDIUS.

Andromedæ vero radiat qua stella sub ipsa
Alvo, fulget Equus: tres armo, sed latera æquis
Distinguunt spatii: capiti tristissima forma,
Et cervix sine honore obscuro lumine sordet.
Spumanti mandit sed qua ferus ore lupato,
Et capite & longe cervice insignior exit
Stella nitens, atq; laterique simillima magno.
Nec totam illæ tamen formam per singula reddit.
Primo præstat equo, medio rapta ordine membra
Destituunt, vitus radiis hinc surgit imago.
Gorgonis hinc proles in Pierio Helicone,
Vertice cum summo nondum decurreret unda,
Musæos fontes dextræ pedis ictibus hausit.
Inde liquor genitus nomen tenet Hippocrenæ.
Fontes nomen habent, sed Pegasus æthere summo
Veloces agitât pennas, & sidere gaudet.

ARIES,

Inde subest Aries, qui longe maxima torrens
Orbis, & ad finem spatii non tardior oram
Pervenit, & quando graviore Lycaonis Arctos
Axem vel tutor quem tanto gratior ille
Distantes cornu properat contingere metas.
Claraque non illi est facies, nec sidera possunt.
Officiat si Luna, sua virtute nitere.
Sed querendus erit zonæ ratione micantis,
Ut chelæ, candens aut baltheus Orionis.

DELTON.

Est etiam propiore Daum cognoscere signo,
Deltoton, si quis donum hoc spectabile Nili,
Divitibus veneratum undis in sede notarit,
Tres illi laterum ductus, æquata duorum,
Sunt spatia, unius brevior, sed clarior ignis.
Hinc Aries juxta medium Deltoton habebit,

PISCIS.

later Lanig
Eac ultra gen
Tendit, Threici
videntes auras,
in illis liber ci
pertrunque
stella præ
destran

et ille mi
stata simil
fulget ped
aligeris pur

ita commune
per traduntur
dente oculo di
mina sed cunct
stra, Alcyonæ
sterope, Merop
ero genita, si
ca Jovis superoq;
æ non multo F
æro sed honore
pianum agricolæ
an surgit hiems

læva premi
geni subverla

entra spectat aven
tus de thalamis c
ra Jovis alta vol
æ medi fulgoris
ærior juxta regal
ra fugit instanter

AQU

æro metus, sop
oculus ortuq;
æ terrores auget
æ clamatos frui
æ aut rapidus
æstera, & nai
ææ animi teme
ææ oritur, quæ
ææ& semper rumi
æærare undas ju
ææ heni deprende
ææ carus prope
æære alio terras pi
ææ exanimat parv
ææ præcæ & terra
ææ& hos brevis sign
æærum a leto, quæ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Hujus pars undæ lævum ferit Orionis
Lapsa pedem, procul a motis qui Piscibus usus,
Vincula coniecit nodus: cristam super ipsam,
Æquore Pistis adit. sunt illi libera cælo
Sidera, nonnullam specie reddentia formam:
Sub Leporisque latus, versam post denique puppim,
Inter & Eridanum, flexusque cavumque carinæ.
Atque hæc ipsa notat si nullam ferre figuram,
Sunt etiam toto sparsi sine nomine mundi
Inter signa ignes etiam, quibus & sua desit
Forma, per oppositi noscuntur lumina signi.

PISCIS.

Infimus Hydrochoos sed qua vestigia figit,
Sunt aliz stellæ, qua caudam bellua flectit,
Quaque caput Piscis, media regione locatz:
Nullum nomen habent, nec causam nominis ullam:
Sic tenuis cunctis jam pene evanuit ardor:
Nec procul hinc dextra diffundit Aquarius undas,
Atque imitata cadunt errantis signa liquoris.
E quibus una magis sub cauda flamma relucet
Squamigeræ pistis: pedibus subit altera signi
Fundentis latices: est & sine honore corona,
Ante Sagittiferi multum: pernicia crura.

Oceanum occasu tangit raptò & magis arte,
Thuribulum metæ vim Cælo suscipit, & jam
Præcipiti tractu vastis dimittitur undis.
Multa dedit natura homini raris signa salutis
Venturamque novis cladem depellere suasit.
Inter certa licet numeres sub nocte cavenda
Thuribulum. nam si sordebunt cætera cæli
Nubibus obductis, illo splendore timeto,
Ne pacem pelagi solvat violentior auster:
Tunc mihi siccentur astricto cornua velo,
Erigat, emittatque latus per inane rudentes.
Quod si deprensa turbavit linthea puppis,
Incubuitque sinu laxo, vel mergitur undis
Prora raris, solvetque inimicum Nerea prora:
Vel si perspexit servator Jupiter æger,
Ultima persolvunt jactatæ vota salutis:
Nec metus ante fugit, quam pars effinxerit orbis,
Quæ Boream cælum spectantibus indicet ortum.

CENTAURUS.

Inde per ingentes costas, per crura, per armos,
Nascitur intacta Sonipes sub Virgine dextra,
Seu prædam e silvis portat, seu dona propinqua
Placatura deos, cultor Jovis admovet aræ.
Hic erit ille pius Chiro, tutissimus omnes
Inter nubigenas, & magni doctor Achilles.
Hic humero medium scindens iter ætheris alti,
Si tenuem traxit nubem stellæve recondit,
Toto clarus equo, venientes nunciat euros.

HYDRA.

Hic primus ortus Crater premit ulterioris,
Vocalis rostro Corvi, super Hydraque lucet.

Ætherium venit thalamum super imbribus atrum,
Et tonitru, crebraque abscondit grandine terras.
Temperat in Geminis annum, nec crede sereno,
Nubila nec diuturna putes cum sidere Cancri.
Fons erit ardentis, tamen hoc in litore certum

Flagrantis placide lucens hic temperat annum.
Cum posuit sedem Nemezis sinibus astrum,
Virgineque & Libra, semper pendentia tantum
Nubila continua magis in statione manebunt.
Nunc quoque nulla fides, cælum cum Scorpion acer:
Stat super: incerta namque omnia lege feruntur:
Heu quantis terras tum Jupiter ignibus omnes
Obruet, aut glomerata cadet quam densa per astra
Immitis grando cælo, quam sæpe sonabit,
Cum spatium attigerit tendentis singulaque ignis!
Non terris imbres, ponto non flamina deerunt,
Et cæli terret sonitus mortalia corda,
Cum sedem Ægoceri Cythereus attigit ignis.
Horridus at gelidos portendit Aquarius ignes,
Hibernæque cadunt pluviz, concretaque grando.
Piscibus a geminis sub prima recurrerit astra
Hesperus, hæc tibi signa feret, cum lucifer ora
Ingreditur Venus alma polum, sed ubi Hesperus ignes
Provocat ætherios, & noctem ducere terris
Incipit, exorients ecce hæc Cytherea movebit.
Vere caveto imbres, & fulmina culmine ab alto,
Phryxum rutilo pecus irradiaverit astro
Nubila, commixtusque fragor pluvialibus undis,
Flaminaque assiduo terris tum stantia pulsu.
E cælo diri dejecti grandinis istus,
Vere magis nitido Tauri cum sidere fulsit.
Appota Geminis eadem constantia præstat,
Cum dederit soles, inducit nubila cælo:
Nubila cum fuerint, subitos mirabere soles:
Et modo te vento gelido, modo protinus imber
Lucens alterna superabit nube serena.
Sin levis ingressa est spatiosi sidera Cancri,
Pacem mundus habet, nonnulli corpore soles
Pestiferi incendunt, non sidera densa solutos
Astringunt artus: alieno tempore lenis
Omnia pacato tum sidere temperat aer.
Ac rapidis idem ne solibus æstuet orbis,
Efficient magni conspectu signa Leonis.
Virgine erunt pluviz, plerique in nube fragores,
Concava quos reddunt incluso nubila vento.
Detrahit autumnno pluvias, eademque repellit,
Nubibus assiduis, cælumque ob frigora prima,
Extremum autumnni superent glacialia terræ.
Scorpios at raris ne quis cava terra gravetur,
Horrebit pluviz. ad diros omnia nimbos,
Continuosque ruit, cum per sinuosa tenetur
Cornua Centauri rapida distincta sagitta.
Ægoceros imbres, & crebro lumine ruptos
Nubibus elidet sonitus, tremuloque nitore
Flagrantis teli mortalia numina vincent.
Hæc eadem fundens prædicat Aquarius imbrem.
Extremis sævis maria increbrescere ventis,
Ostendunt Pisces Veneris quos stella notarit.
Et quoniam certis extat via cognita signis,
Accipe quid moveat mundo Cyllenius ignis,
Si modo Phœbei flammæ evaserit axis,
Matutina ferens solitos per sidera cursus.
Cum pecudum vilis auratum fulserit astrum,
Ventorumque graves, & diræ grandinis iræ,
Non intermisso patienti tempore surgent.
Quin pluvias alias etiam in regione notabis
Afflore non omni: namque est tunc imber in arvis.
Ast ubi se Taurus sinuatis cornibus effert,
Grandine significat. Geminis tranquilla sereni
Et placidum nautis spondet cælumque fretumque,
Nubila atque imbres, æstus ac frigora miscet.

Quorundam ardor erit,
Cum vasti calida ra
Templa sed æthere
Quæ mixta feret,
Sedique grando venit
Cantauri attigit cum
Sed ubi conurgit Cap
Sed ubi Cælo de
Sed ubi aut jactu m
Sed ubi lenato Capric
Sed ubi aut gelid
Sed ubi melius sign
Sed ubi hæc eadem q
Sed ubi eadem exoriti
Sed ubi primum
Sed ubi occasus me
Sed ubi hibernis torum
Sed ubi tonitru jun
Sed ubi novæ segetis o
Sed ubi Cælum, magn
Sed ubi pecudis in
Sed ubi Agenorei stel
Sed ubi ferant Gemini
Sed ubi quæritas: T
Sed ubi nec contra
Sed ubi Cæro, aut Ger
Sed ubi qd dicit Leo fer
Sed ubi at Geminis m
Sed ubi nberque manu tenc
Sed ubi imit Divæ, sed ut
Sed ubi cæ, & ventis cell
Sed ubi in pluvias raris
Sed ubi agnimbos: & l
Sed ubi Sagittiferi tetigit c

P

P

AUGU

FAB

L. I

L. I

L. I

P R O

Elopus au

Hanc ego

Duplex li

Et quod

net.

Calumnian

thores loquatur, co

vari nos memine

Certior ardor erit, quamvis juvet aura Favoni,
 Cum vasti calida radiabit sede Leonis.
 Tempa sed ætherei simul ac possederit ignis,
 Omnia mixta feret, pluvias meditabitur ingens,
 Undique grando venit, rumpuntur culmina nimbis.
 Centauri attrigerit cum jam Cyllenius arcus,
 Aut ubi consurgit Capricornus & ipse biformis,
 Aut subitos Cælo deducet crebrius imbres,
 Fulminis aut jactu magnum perrumpit Olympum.
 Nulla serenato Capricornus nubila Cælo
 Comparat, aut gelidos flatus, Cælique fragores
 Non alio melius signo prædicere possis.
 Piscibus hæc eadem quamvis cognoscere fas sit,
 Quandoquidem exoritur mundo Cyllenius ignis.
 Quid faceret primum moto cum lumine Solis,
 Tempus & occasus moneat quoque discere Phœbi.
 Ver erit hibernis totum execrabile nimbis,
 Et crebro tonitru junget florentia tura,
 Spesque novæ segetis quatientur grandinis ictu,
 Uretur Cælum, magni cum regna Tonantis
 Ingrediens pecudis ingreditur aurea tærga.
 Hinc & Agenorei stellantia cornua Tauri,
 Quidve ferant Gemini, rapido quid sidere Cancer,
 Si penitus quæras: Tantum sævire videbis,
 Grandine nec contra ferri ratione probanda,
 Aut Cancro, aut Geminis. calidus vestigia servat
 Hic quo dicta Leo sævisque caloribus ardet.
 Flatus at Geminis miscet tranquilla serena,
 Spiciferæque manu tendenti libera nutu
 Dissentit Divæ, sed ut hæc ventura serena
 Nunciat, & ventis cessat mare, cessat & aer.
 Scorpions iu pluvias tarus, sed nubibus artus
 Creber agit nimbos: & sæva tonitrua portat,
 Clara Sagittiferi tetigit cum lumina Signi.

Egocero semper cælo levis excidit imber.
 Frigidus at rapidis horrebit Aquarius euris,
 Brumalesque dabit pluvias, atque igne perenni
 Cum sonitu quatiet nubes secunda laboris,
 Non frustrans animum certo me limite ducat.
 Hæc eadem tibi signa dabunt non irrita Pisces.

EPIGRAMMA GERMANICI

AD HECTORIS TUMULUM.

Ex Pithæo.

Martia Progenies, Hector, tellure sub ima
 (Fas audire tamen si mea verba tibi.)
 Respira, quoniam vindex tibi contigit hæres,
 Qui patriæ famam præferat usque tuæ.
 Ilios en surgit rursus incluta, gens colit illam,
 Te Marte inferior, Martis amica tamen.
 Myrmidonas periisse omnes dic Hector Achilli,
 Thessaliam & magnis esse sub Æneadis.

EJUSDEM.

Ex eodem.

Thrax puer adstricto glacie cum ludit in Hebro,
 Pondere concretas frigore rupit aquas.
 Dumque imæ partes rapido traherentur ab amne,
 Abscidit tenerum lubrica tæsta caput.
 Orba quod inventum mater dum conderet urna,
 Hoc peperit flammis, cetera, dixit, aquis.

P H Æ D R I

AUGUSTI CÆSARIS LIBERTI

FABULARUM ÆSOPIARUM

LIBRI QUINQUE.

LIBER PRIMUS.

PROLOGUS.

Æsopus auctor quam materiam repperit,
 Hanc ego polivi versibus senariis.
 Duplex libellis os est: quod risum mo-
 vet,
 Et quod prudenti vitam consilio mo-
 net.

Calumniari si quis autem voluerit,
 Quod arbores loquantur, non tantum feræ,
 sed etis joculari nos meminerit fabulis.

FABULA I.

LUPUS & AGNUS.

Ad rivum eundem Lupus & Agnus venerant
 Siti compulsi: superior stabat Lupus,
 Longeque inferior Agnus. tunc fauce improba
 Latro incitatus jurgii causam intulit.

L. Cur, inquit, turbulentam mihi fecisti aquam
 Istam bibenti? Laniger contra timens:
 A. Qui possum, queso, facere, quod querevis, Lupe?

A. Qui possum, quaeso, facere, quod quereris, Lupe?
A se decurrit ad meos haustus liquor.
Repulsus ille veritatis viribus,

L. Ante hos sex menses at maledixisti mihi.
Respondit Agnus: Equidem natus non eram.
L. Pater hercule tuus; inquit, maledixit mihi:
Atque ita correptum lacerat injusta nece.

"Hæc propter illos scripta est homines fabula,
"Qui fisis causis innocentes opprimunt.

F A B. I I.

RANÆ REGEM POSTULANTES.

Athenæ quum florent æquis legibus,
Procax libertas civitatem miscuit,
Frænumque solvit pristinum licentia.
Hinc conspiratis factionum partibus,
Arcem tyrannus occupat Pisistratus.
Quum tristem servitutem flerent Attici,
Non quia crudelis ille, sed quoniam grave
Omnino insuetis onus, & cœpissent queri,
Æsopus talem tum fabellam rettulit.

Ranæ vagantes liberis paludibus,
Clamore magno Regem petiere a Jove,
Qui dissolutos mores vi compesceret.
Pater Deorum risit, atque illis dedit
Parvum tigillum, missum quod subito vadis
Motu sonoque terruit pavidum genus.
Hoc mersum limo cum jaceret diutius,
Forte una tacite profert e stagno caput,
Et, explorato rege, cunctas evocat.
Ille timore posito certatim adnatant,
Lignumque supra turba petulans insilit:
Quod quum inquinassent omni contumelia,
Alium rogantes regem misere ad Jovem,
Inutilis quoniam esset qui fuerat datus.
Tum misit illis hydram, qui dente aspero
Corripere cœpit singulas: stultam necem
Fugitant inertes: vocem præcludit metus.
Furtim igitur dant Mercurio mandata ad Jovem;
Afflictis ut succurrat. tunc contra Deus.
Quia nolulistis vestrum ferre, inquit, bonum,
Malum perferte. Vos quoque, o cives, ait,
Hoc sustinete, majus ne veniat malum.

F A B. I I I.

GRACULUS SUPERBUS.

"NE gloriari libeat alienis bonis,
Suoque potius habitu vitam degere,
Æsopus nobis hoc exemplum prodidit
Tumens inani Graculus superbia,
Pennas, Pavoni quæ deciderant, sustulit,
Seque exornavit: deinde contemnens suos,
Immiscuit se pavonum formoso gregi.
Illi impudenti pennas eripiunt avi,
Fugantque rostris, malo multatus Graculus
Redire mœrens cœpit ad proprium genus.
A quo repulsæ tristem sustulit notam.
Tum quidam ex illis, quos prius despexerat:
Gr. Contentus nostris si fuisses sedibus,
Et quod natura dederat voluisses pati:
Nec illam expertus esses contumeliam,
Nec hanc repulsam tua sentiret calamitas.

F A B. I V.

CANIS NATANS.

"Mittit merito proprium, qui alienum appetit.
Canis per flumen carnem dum ferret natans,
Lympharum in speculo vidit simulacrum suum,
Aliamque prædam ab alio ferri putans,
Eripere voluit: verum decepta aviditas,
Et, quem tenebat, ore demisit cibum;
Nec, quem petebat, potuit adeo attingere.

F A B. V.

VACCA, CAPELLA, OVIS & LEO.

"Numquam est fidelis cum potente societas.
"Testatur hæc fabella propositum meum.
Vacca & Capella, & patiens, Ovis injuriæ,
Socii fuere cum Leone in saltibus.
Hi quum cepissent Cervum vultu corporis,
Sic est locutus, partibus factis, Leo:
Ego primam tollo, nominor quia Leo:
Secundam, quia sum fortis, tribuetis mihi:
Tum quia plus valeo, me sequetur tertia:
Malo adficietur, quis quartam tetigerit.
Sic totam prædam sola improbitas abstulit.

F A B. V I.

RANÆ ad SOLEM.

"Vicini furis celebres vidit nuptias
"Æsopus, & continue narrare incipit
Uxorem quondam Sol quum vellet ducere.
Clamorem Ranæ sustulere ad sidera.
Convicio permotus querit Jupiter
Causam querelæ: quædam tum stagni incola
Nunt, inquit, omnes unus exurit lacus,
Cogitque miseram arida sede emori:
Quidnam futurum est, si creavit liberos?

F A B. V I I.

VULPES ad PERSONAM TRAGICAM.

Personam tragicam forte vulpes viderat:
O quanta species, inquit, cerebrum non habet!
"Hoc illis dictum est, quibus honorem & gloriam
"Fortuna tribuit, sensum communem abstulit.

F A B. V I I I.

LUPUS & GRUS.

"Qui pretium meriti ab improbis desiderat
"Bis peccat: primum quoniam indignos adjuvat
"Impune abire deinde quia jam non potest.
Os devoratum fauce quum hæreret Lupi,
Magno dolore victus cœpit singulos
Inlicere pretio, ut illud extraherent malum.
Tandem persuasa est jurejurando Gruis;
Gulæque credens colli longitudinem,
Periculosam fecit medicinam Lupo.
Pro quo quum pactum flagitaret præmium:
L. Ingrata es, inquit, ore quæ nostro caput
Incolume abstulcris, & mercedem postulas.

Ibi non est
Stultum esse
Oppellian
Eorum oburgabat
inquit, illa est
loquitur, ipsi
vane vano clam
animus m
modo securus
perela fata di

LUPUS & VU

Uicumque v
Eriam si ve
Hoc adteste
Lupus arguebat V
abat illa se esse c
ex iudex inter ill
erque causam cur
cisse ferru Simius
non videris perdid
modo subripuisse qu

ASINUS &

Vtrius expert
Ignotos fallit,
Venari Afelle
tuit illum fruce,
cheta voce terrere
vates ipse exciperet
earem subito tolli
noce turbat bestias
tum paventes, exit
eis affliguntur hori
postquam exde fell
berque vocem prem
A. Qualis videtur
Inquis, inquit,
rem, genusque, su

F A

LUPUS COR.

Audaris utiliora
Sepe inveniri,
Ad fontem ce
tore vidit est
ramola mirans
nimiam tem
subito vocibu
zum fugere cœp
est: silva tum
vantis impeditus
cepit moribus
vantis, vocem ha
estem, qui nunc d
amibi presertim, qu
la laudam, quaten

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

OVIS, CANIS, & LUPUS.

“**S**olent mendaces luere pœnas maleficii.
Calumniator ab Ove quum peteret Canis,
Quem commodasse panem se contenderet,
Lupus citatus tellis, non unum modo
Deberi dixit, verum affirmavit decem.
Ovis damnata falso testimonio,
Quod non debebat, solvit. post paucos dies
Bidens jacentem in fovea conspexit Lupum:
Hæc, inquit, merces fraudis a Superis datur.

F A B. XVIII.

MULIER PARTURIENS.

“**N**emo libenter tecolit, qui læsit, locum.
Instante partu mulier, actis mensibus,
Humo jacebat flebiles gemitus ciens.
Vir est hortatus, corpus lecto reciperet,
Onus naturæ melius quo deponeret.
*Minime, inquit illa, posse confido loco
Malum finire quo conceptum est initio.*

F A B. XIX.

CANIS PARTURIENS.

“**H**abent insidias hominis blanditiæ mali,
Quas ut vitemus, versus subjecti monent.
Canis parturiens, quum rogasset alteram,
Ut sætum in ejus tugurio deponeret,
Facile impetravit, dein reposcenti locum
Preces admovit: tempus exorans breve,
Cum firmiores catulos possit ducere.
Hoc quoque consumpto, flagitare validius
Cubile cœpit: *Si mihi & turbe mee
Par, inquit, esse potueris, cedam loco,*

F A B. XX.

CANES FAMELICI.

“**S**ultum consilium non modo effectu caret,
Sed ad pernitem quoque mortales devocat.
Corium depressum in fluvio viderunt Canes;
Id ut comesse extractum possent facilius,
Aquam cœpere ebibere, sed rupi prius
Periere, quam, quod petierant, contingerent.

F A B. XXI.

LEO SENIO CONFECTUS.

“**Q**uicumque amisit dignitatem pristinam
Ignavis etiam jocus est in casu gravi.
Defectus annis & desertus viribus
Leo quum jaceret spiritum extremum trahens,
Aper fulmineis ad eum venit dentibus,
Et vindicavit istu veterem injuriam,
Infestis Taurus mox confodit cornibus
Hostile corpus. Asinus ut vidit serum
Impune lædi, calcibus frontem extudit.
At ille exspirans: *Fortes indigne tuli
Mibi insultare; te, naturæ dedecus,
Quod ferre cogor, certo bis videor mori,*

MUSTELA & HOMO.

Mustela ab homine presa quum instantem necem
Effugere vellet: *M. queso, inquit, parceas mihi,
Que tibi molestis muribus purgo domum.*
Respondit ille: *H. faceres si causa mea,
Gratum esset, & dedissem veniam supplici:
Nunc quia laboras, ut fruaris reliquis,
Que sunt rosuri, simul & ipsos devores,
Noli imputare vanum beneficium mihi.*
Atque ita locutus improbam leto dedit.
“*Hoc in se dictum debent illi agnoscere,
“ Quorum privata servit utilitas sibi,
“ Et meritum inane jaclant imprudentibus.*

F A B. XXIII.

CANIS FIDELIS.

“**R**epente liberalis stultis gratus est,
“**V**erum peritis irritos tendit dolos.
Nocturnus quum fur panem misisset Cani,
Objecto tentans an cibo posset capi:
*Heus, inquit, linguam vis meam præcludere,
Ne latrem pro re domini? multum falleris.
Numque ista me jubet benignitas
Vigilare, facias ne mea culpa lucrum.*

F A B. XXIV.

RANA RUPTA.

“**I**nops potentem dum vult imitari, perit.
In prato quodam Rana conspexit Bovem,
Et tacta invidia tantæ magnitudinis,
Rugosam inflavit pellem: tum natos suos
Interrogavit, *an Bove esset latior.*
Illi negarunt. rursus intendit cutem
Maiore nisu, & simili quæsit modo,
Quis major esset? illi dixerunt: *Bovem.*
Novissime indignata, dum vult validius
Inflare sese, rupto jacuit corpore.

F A B. XXV.

CANIS & CROCODILUS.

“**C**onsilia qui dant prava cautis hominibus,
“**E**t perdunt operam, & deridentur turpiter.
Canes currentes bibere in Nilo flumine,
A Crocodilis ne rapiantur, traditum est.
Igitur quum currens bibere cœpisset canis,
Sic Crocodilus: *Quamlibet lambe otio,
Noli vereri. at ille; Facerem mebercule,
Nisi esse scirem carnis te cupidum meæ.*

F A B. XXVI.

VULPES & CICONIA.

“**N**ulli nocendum: si quis vero læserit,
“**M**ultandum simili iure fabella admonet.
Vulpes ad cœnam dicitur Ciconiam
Prior invitasse, & illi in patina liquidam
Posuisse sorbitionem, quam nullo modo
Gustare esuriens potuerit Ciconia:
Que Vulpem quum revocasset, intrito cibo

Plenam lagonam posuit: huic rostrum inserens
Sariatur ipsa, & torquet convivam fame:
Quæ quum lagonæ frustra collum lamberet,
Peregrinam sic locutam volucrem accepimus:
Sua quisque exempla debet equo animo pati.

F A B. XXVII.

CANIS, THESAURUS, & VULTURIUS.

“ **H**æc res avaris esse conveniens potest,
Et qui humiles nati, dici locupletes student.
Humana effodiens ossa, thesaurum Canis
Invenit: & violavit quia Manes Deos,
Injecta est illi divitiarum cupiditas,
Pœnas ut sanctæ religioni penderet.
Itaque aurum dum custodit, oblitus cibi
Fame est consumptus: quem stans Vulturius super
Fertur locutus: *O Canis, merito jaces,
Qui concupisti subito regales opes,
Trivio conceptus, & educatus stercore.*

F A B. XXVIII.

VULPES & AQUILA.

“ **Q**uamvis sublimes debent humiles metuere:
Vindicta docili quia patet solertiæ.
Vulpinos catulos Aquila quondam sustulit:
Nidoque posuit pullis, escam ut carperent:
Hanc persecuta mater, orare incipit,
Ne tantum miseræ luctum importaret sibi.
Contempsit illa, tuta quippe ipso loco.
Vulpes ab ara rapuit ardentem facem,
Totamque flammis arborem circumdedit,
Hosti dolorem damno miscens sanguinis.
Aquila ut periculo mortis eriperet suos,
Incolumes natos supplex Vulpi tradidit.

F A B. XXIX.

ASINUS IRRIDENS APRUM.

“ **P**lerumque stulti risum dum captant levem,
Gravi destringunt alios contumelia,
Et sibi nocivum concitant periculum.
Asellus Apro cum fuisset obvius:
*Salve, inquit, Fraser. ille indignans repudiat
Officium, & querit, cur sic mentiri velit.
Asinus demisso pene; si similem negas
Tibi me esse, certe simile est hoc rostro tuo.
Aper cum vellet facere generosum impetum,
Repressit iram: &, Facilis vindicta est mihi,
Sed inquinari nolo ignavo sanguine.*

F A B. XXX.

RANÆ METUENTES TAURORUM
PRÆLIA.

“ **H**umiles laborant, ubi potentes diffident.
Rana in palude pugnam Taurorum intuens;
Heu quanta nobis instat pernicies! ait.
Interrogata ab alia, cur hoc diceret,
De principatu quum illi certarent gregis,
Longeque ab illis degerent vitam boves:
Natio, ait, *separata, ac diversum est genus.*
*Sed pulsus regno nemoris qui profugerit,
Paludis in secreta venio latibula,*

*Et proculcatas obteret duro pede:
Caput ita ad nostrum furor illorum pertinet.*

F A B. XXXI.

MILVIUS & COLUMBÆ.

“ **Q**ui se committit homini tutandum improbo,
Auxilia dum requirit, exitium invenit.
Columbæ sæpe quum fugissent Milvum,
Et celeritate pennæ vitassent necem,
Consilium raptor vertit ad fallaciam:
Et genus inerme tali decepit dolo:
*Quare sollicitum potius ævum ducitis,
Quam regem me creatis isto fœdere,
Qui vos ab omni tutas præstem injuria?*
Illæ credentes, tradunt sese Milvio:
Qui regnum adeptus cœpit vesci singulas,
Et exercere imperium sævis unguibus.
De reliquis tunc una: *Merito plectimur.*

LIBER SECUNDUS.

Exemplis continetur Æsopi genus.
Nec aliud quidquam per fabellas queritur,
Quam corrigatur error ut mortalium,
Acuatque sese diligens industria.
Quicumque fuerit ergo narrandi locus,
Dum capiat aurem & servet propositum suum,
Re commendatur, non auctoris nomine.
Equidem omni curâ morem servabo Senis:
Sed si libuerit aliquid interponete,
Dictorum sensus ut delectet varietas,
Bonas in partes (lector) accipias velim.
Sic istam tibi repondet brevitatis gratiam,
Cujus verbosa ne sit commendatio,
Attende cur negare cupidus debeas;
Modestis etiam ostende, quod non petierint.

F A B U L A I.

LEO SAPIENS.

Super Juvenum stabat dejectum Leo:
Prædator intervenit partem postulans:
Darem (inquit) nisi soleres per te sumere:
Et improbum rejecit. forte innoxius
Viatot est deductus in eundem locum,
Feroque viso retrulit retro pedem.
Cui placidus ille: *Non est quod timeas,* ait:
*Et, quæ debetur pars tue modestiæ,
Audacter tolle.* Tunc diviso tergo,
Silvas petivit, homini ut accessum daret.
“ Exemplum egregium prorsus & laudabile;
“ Verum est aviditas dives, & pauper pudor.

F A B. II.

REPENTE CALVUS.

Afeminis utcumque spoliari viros,
Ament, amentur, nempe exemplis discimus:
Ætatis mediæ quemdam mulier non rudis
Regebat, annos celans elegantia:
Animosque ejusdem pulcra juvenis ceperat.

Ambæ videri dum volunt illi pares,
Capillos homini legere cœpere invicem.
Quum se putaret pingi cura mulierum,
Calvus repente factus est; nam funditus
Canos puella, nigros anus evellerat.

F A B. III.

HOMO & CANIS.

L Aceratus quidam morfu vehementis Canis,
Tinctum cruore panem misit malefico,
Audierat esse quod remedium vulneris.
Tunc sic Æsopus: *Noli curam pluribus
Hoc sacre canibus, ne nos vivos devorent,
Quum scieris esse tale culpæ premium.*
Successus improborum plures allicit.

F A B. IV.

AQUILA, FELIS & APER.

Aquila in sublimi quercu nidum fecerat:
Felis cavernam nata, in media pepererat:
Sus nemoricultrix sœtum ad imam posuerat.
Tum fortuitum Felis contubernium
Fraude & scelestâ sic evertit malitia:
Ad nidum scandit volueris: *Pernicies, ait,
Tibi paratur, forsân & miseræ mihi.*
*Nam fodere terram quod vides quotidie
Aprum insidiosum, quercum vult evertere,
Ut nostram in plano facile progeniem opprimat.*
Terrorè offuso, & perturbatis sensibus,
Derepit ad cubile setosæ suis;
Magno, inquit, in periculo sunt nati tui.
*Nam simul exieris pastum cum tenero grege,
Aquila est parata rapere porcellos tibi.*
Hunc quoque timore postquam complevit locum,
Dolosa tuto condidit sese cavo.
Inde evagata noctu suspenso pede,
Ubi cœca se replevit & prolem suam,
Pavorem simulans prospicit toto die.
Ruinam metuens Aquila ramis desidet:
Aper rapinam vitans non prodit foras.
Quid multa? inedia sunt consumpti cum suis,
Felisque catulis largam præbuerunt dapem.
Quantum homo bilinguis sæpe concinnet mali,
Documentum habere stulta credulitas potest.

F A B. V.

CÆSAR ad ATRIENSEM.

Est Ardelionum quædam Romæ natio,
Trepide concursans, occupata in otio,
Gratis anhelans, multa agendo nihil agens,
Sibi molesta, & aliis odiosissima.
Hanc emendare, si tamen possum, volo
Verâ fabella: pretium est operæ attendere.
Cæsar Tiberius quum petens Neapolim,
In Misenensem villam venisset suam,
Quæ monte tumino posita Luculli manu,
Prospectat Siculum & prospicit Tuscum mare;
Ex alticinctis unus atriensis,
Cui tunica ab humeris linteo Pelusio
Erat destrieta, cirris dependentibus,
Perambulante læta Domino viridaria,
Alveolo cœpit ligneo conspergere

Humum æstuantem, come officium jactans:
Sed derideretur: inde notis flexibus
Præcurrit alium in Xystum, sedans pulverem.
Agnoscit hominem Cæsar, remque intelligit.
Id ut putavit esse nescio quid boni,
Heus, inquit Dominus. ille enimvero adsilite
Donationis alacer certe gaudio.
Tum sic jocata est tanti majestas Ducis:
Non multum egisti, & opera nequidquam peris:
Multo majoris alape mecum veniunt,

F A B. VI.

AQUILA, CORNIX, & TESTUDO.

“ **C**ontra potentes nemo est munitus satis:
“ Si vero accessit consiliator maleficus,
“ Vis & nequitia quidquid oppugnant, ruit.
Aquila in sublime sustulit Testudinem,
Quæ quum abdidisset corneâ corpus domo,
Nec ullo pacto lædi possent condita,
Venit per auras cornix, & propter volans:
*C. Opiniâ sane prædam rapuisti unguibus,
Sed nisi monstraro, quid sit faciendum tibi,
Gravi nequidquam te lassabis pondere.*
Promissa parte, suadet, ut Scopulum super
Altris ab astris duram inlidat corticem,
Qua comminuta facile vescatur cibo.
Inducta verbis Aquila monitis paruit,
Simul & magistræ large divisit dapem.
Sic tuta quæ naturæ fuerat munere,
Impar duabus occidit trilli nece.

F A B. VII.

MULI & LATRONES.

Muli gravati sarcinis ibant duo;
Unus ferebat fiscos cum pecunia,
Alter tumentes multo saccos hordeo.
Ille onere dives celsa cervice eminens,
Clarumque collo jactans tintinnabulum:
Comes quieto sequitur & placido gradu,
Subito Latrones ex insidiis advolant,
Interque cædem ferro mulum trusitant.
Diripiunt nummos, negligunt vile hordeum.
Spoliatus igitur calus quum fletet suos,
*Equidem, inquit alter, me contemptum gaudeo,
Nam nil amisi, nec sum læsus vulnere.*
“ Hoc argumento tuta est hominum tenuitas,
“ Magnæ periculo sunt opes obnoxie.

F A B. VIII.

CERVUS & BOVES.

Cervus nemorosis excitatus latibulis,
Ut venatorum fugeret instantem necem,
Cæco timore proximam villam petit,
Et opportuno se bovili condidit.
Hic bos latenti: *Quidnam voluisti tibi,
Infelix ultro qui ad necem cucurreris,
Hominumque te cæco spiritum commiseris?*
At ille supplex: *C. Vos modo, inquit, parcite,
Occasione rursus erumpam data.*
Spatium diei noctis excipiunt vices;
Frondem bubulcus adfert, nec ideo videt.
Eunt subinde & redeunt omnes rustici,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Quasi inventuri mortuam postridie.
 At illa vires ut refecit languidas,
 Veloci saltu fovea sese liberat,
 Et in cubile concito properat gradu.
 Paucis diebus interpositis, provolat,
 Pecus trucidat, ipsos pastores, necat,
 Et cuncta vastans sævit irato impetu.
 Tum sibi timentes, qui feræ pepercerant,
 Damnum haud recusant, tantum pro vita rogant.
 At illa; *Memini, qui me saxo pesierint,*
Qui panem dederint: vos imere abstulite;
Illis revertor hostis, qui me læserant.

F A B. III.

ÆSOPUS & RUSTICUS.

” **U** Su peritus hariolo velocior,
 ” Vulgo esse fertur: caussa sed non dicitur:
 Notefecit quæ nunc priquam fabella mea.
 Habenti cuidam pecora pepererunt Oves
 Agnos humano capite: monstro exterritus
 Ad consulendos currit mœrens hariolos.
 Hic pertinere ad domini respondit caput,
 Et advertendum victima periculum.
 Ille autem affirmat conjugem esse adulteram,
 Et insitivos significari liberos;
 Sed expiari posse majori hostia.
 Quid multa? variis dissident sententiis,
 Hominisque curam cura majore aggravant;
 Æsopus ibi stans naris emunctæ senex,
 Natura numquam verba cui potuit dare:
 Si procurare via ostentum, rustice,
 Uxores, inquit, da tuis pastoribus.

F A B. IV.

SIMIUM CAPUT.

P Endere ad Lanium quidam vidit Simium.
 Inter reliquas merces atque opsonia:
 Quæsit, quidnam saperet; tum Lanium jocans:
 Quale, inquit, caput est, talis præstatur sapor.
 ” Ridicule magis hoc dictum quam vere æstimo;
 ” Quando & formosos sæpe inveni pessimos,
 ” Et turpi facie multos cognovi optimos.

F A B. V.

ÆSOPUS & PETULANS.

” **S** Uccessus ad perniciem multos devocat.
 Æsopo quidam petulans lapidem impeggerat:
 Tanto, inquit, melior; assem deinde illi dedit,
 Sic prosequutus: *Plus non habeo mehercule;*
Sed unde accipere possis, monstrabo tibi.
Venit ecce dives & potens: huic similiter
Impinge lapidem, & dignum accipies premium.
 Persuasus ille fecit, quod monitus fuit.
 Sed spes sefellit impudentem audaciam,
 Compensus namque pœnas persolvit cruce.

F A B. VI.

MUSCA & MULA.

M Usca in in temone sedit, & Mulam increpans,
Quam tarda es, inquit: non vis citius progredi?
Vide, ne dolore collum compungam tibi.
 Respondit illa: *Verbis non moveor tuis;*

Sed istum timeo, sella qui prima sedens
Jugum flagello temperat lento meum,
Et lora frenis continet spumantibus.
Quapropter aufer frivolum insolentiam:
Namque ubi strigandum est, & ubi currendum, scio.
 ” *Hac derideri fabula merito potest,*
 ” *Qui sine virtute vanas exercet minas.*

F A B. VII.

CANIS & LUPUS.

” **Q** Uam dulcis sit libertas, breviter proloquar.
 Cani per pasto macie confectus Lupus
 Forte occurrit: salutantes dein invicem
 Ut reslitterunt: *L. Unde sic quæso nites,*
Aut quo cibo fecisti tantum corporis?
Ego, qui sum longe fortior, pereo fame.
 Canis simpliciter: *Eadem est conditio tibi,*
Præstare domino si par officium potes.
L. Quod? inquit ille. C. Custos ut sis liminis,
A furibus tueatis & noctu domum.
L. Ego vero sum paratus: nunc patior nives
Imbresque, in silvis asperam vitam trahens.
Quanto est facilius, mihi sub tecto vivere,
Et otiosum largo satiari cibo?
C. Veni ergo mecum. Dum procedunt, aspicit
 Lupus a catena collum detritum Canis.
L. Unde hoc amice? C. Nihil est. L. Dic quæso tamen.
C. Quia videor acer, alligant me interdum,
Luce ut quiescam, & vigilem, nox quum venerit:
Crepusculo solutus, qua visum est, vagor.
Adfertur ultro panis, de mensa sua
Dat ossa dominus, frustra jactat familia,
Et quod fastidit quisque pulmentarium.
Sic sine labore venter impletur meus.
L. Age, si quo abire est animus, est licentia?
C. Non plane est, inquit. L. Fruere, que laudas, Canis
Regnare nolo, liber ut non sim mihi.

F A B. VIII.

FRATER & SOROR.

” **P** Ræcepto monitus sæpe te considera.
 Habebat quidam filiam turpissimam,
 Idemque insigni & pulchra facie filium.
 Hi, speculum in cathedra matris ut positum fuit,
 Pueriliter ludentes, sorte inspexerant.
 Hic se formosum jactat: illa irascitur,
 Nec gloriantis sustinet fratris jocos,
 Accipiens (quid enim?) cuncta in contumeliam.
 Ergo ad patrem decurrit læsura invicem,
 Magnaque invidia criminatur filium,
 Vir natus quod rem seminarum tetigerit.
 Amplexus utrumque ille, & carpens oscula,
 Dulcemque in ambos charitatem partiens:
 Quotidie, inquit, speculo vos uti volo:
 Tu formam ne corrumpas nequitia malis:
 Tu faciem ut istam moribus vincas bonis.

F A B. IX.

SOCRATIS DICTUM.

” **V** Ulgare amici nomen, sed rara est fides.
 Quum parvas res sibi fundasset Socrates,
 (Cujus non fugio mortem, si famam adsequar)
 Et cedo invidiæ, dummodo absolvar cinis.)

E popul

E populo sic nel
 iose tam angust
 nam, inquit,

RES GES

Enicolum e
 Utriusque exe
 Hippolytus c

quia non
 ploranda est
 multa prave
 fabula ne vetul
 tibi memori
 quidam qui
 que puram ja
 in secretum
 heredem su
 de puero n
 de flagitiis
 id, quod se
 amant
 turpi poli
 ille tallo ux
 iter ad vill
 deinde not
 cubicu
 dormire mater
 adulam servat
 lumen, du
 impetum no
 accedit, tenta
 tonum, gladi
 respiciens, dum de
 adlata, simul a
 uxorem dori
 que nil son
 in se per
 inebuit, quod
 postularum
 pertraxer
 insignem de
 bona possideat.

innoce
 tuoc pe
 jurand
 implic
 tenebras d
 verit
 pœnas ca
 nato sim
 quis quom
 manda peric
 esset, si me
 mallet a radici
 scelere fun
 nec
 illi pec
 peccant, imp
 simplici
 ne quis
 namque esse
 scribit, re
 notus, quæ pe

E populo sic nescio quis, ut scietur solet.
Quæso tam angustam talis vir ponis domum?
Utinam, inquit, veris hanc amicis impleam.

F A B. X.

RES GESTA SUB AUGUSTO.

Periculosum est credere & non credere,
 Utriusque exemplum breviter exponam rei.
 Hippolytus obiit, quia novercæ creditum est:
 Cassandræ quia non creditum, ruit Ilium.
 Ergo exploranda est veritas multum prius,
 Quam stulta prave judicet sententia.
 Sed fabulosa ne vetustate elevem,
 Narrabo tibi memoria quod factum est mea.
 Maritus quidam quum diligeret conjugem,
 Togamque puram jam pararet filio,
 Seductus in secretum a liberto suo
 Sperante hæredem suffici se proximum:
 Qui dum de puero multa mentitus foret,
 Et plura de flagitiis castæ mulieris,
 Adjecit id, quod sentiebat maxime
 Doliturum amanti, *venitare adulterum,*
Stuproque turpi pollui famam domus.
 Inceusus ille falso uxoris crimine,
 Simulavit iter ad villam, clamque in oppido
 Subsedit, deinde noctu subito januam
 Intravit, recta cubiculum uxoris petens,
 In quo dormire mater natum jusserat,
 Ætatem adultam servans diligentius.
 Dum quærunl lumen, dum concursat familia,
 Iræ furentis imperum non sustinens
 Ad lectum accedit, tentat in tenebris caput.
 Ut sentit tonsum, gladio pectus transigit,
 Nihil respiciens, dum dolorem vindicet.
 Lucerna adlata, simul aspexit filium,
 Sanctamque uxorem dormientem cubiculo,
 Sopita primo quæ nil somno senserat:
 Repræsentavit in se pœnam facinoris,
 Et ferro incubuit, quod credulitas strinxerat.
 Accusatores postularunt mulierem,
 Romamque pertraxerunt ad Centumviros.
 Maligna in fontem deprimit suspicio,
 Quod bona possideat. stant patroni fortiter
 Causam tuentes innocentis femine.
 A Divo Augusto tunc petiere iudices,
 Ut adjuvaret juris jurandi fidem,
 Quod ipsos error implicuisset criminis,
 Qui postquam tenebras dispulit calumnie,
 Certumque fontem veritatis repperit:
Luat, inquit, pœnas causa libertus mali,
Namque orbam nato simul & privatam viro,
Miserandam potius quam damnandam existimo.
 Quod si damnanda perscrutatus crimina
 Paterfamilias esset, si mendacium
 Subtiliter limasset a radicibus,
 Non evertisset scelere funesto domum.
 Nil spernat auris, nec tamen credat statim.
 Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes;
 Et qui non peccant, impugnantur fraudibus.
 Hoc admonere simplices etiam potest,
 Opinione alterius ne quid ponderent:
 Ambitio namque dissidens mortalium
 Aut gratiæ subscribit, aut odio suo.
 Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Hæc executus sum propterea pluribus,
 Brevitate nimia quoniam quosdam offendimus.

F A B. XI.

EUNUCHUS ad IMPROBUM.

Eunuchus litigabat cum quodam improbo:
 Qui super obscœna dicta & petulans jurgium,
 Damnum insectatus est amissi corporis.
En, ait, hoc unum est, cur laborem validius,
Integritatis testes quia desunt mihi.
Sed quid fortune, stulte, delictum arguis?
Id demum est homini turpe, quod meruit pati.

F A B. XII.

MARGARITA IN STERQUILINIO.

In Sterquilinio pullus gallinaceus
 Dum quærit escam, margaritam repperit.
Jaces indigno quanta res (inquit) loco!
O si quis pretii cupidus vidiſſet tui!
Olim rediſſes ad splendorem maximum.
Ego qui te inveni, potior cui multo est cibus,
Nec tibi prodesse, nec mihi quidquam potes.
 Hoc illis narro, qui me non intelligunt.

F A B. XIII.

APES & FUCI VESPA JUDICE.

Apes in alta quercu fecerant favos:
 Hos Fuci inertes esse dicebant suos:
 Lis ad forum deducta est, Vespa iudice:
 Quæ genus utrumque noſſet cum pulcherrime,
 Legem duabus hanc proposuit partibus:
Non inconueniens corpus, & par est color,
In dubium plane res ut merito venerit:
Sed ne religio peccet imprudens mea,
Alvos accipite & ceris opus infundite,
Ut ex sapore mellis, & forma favi,
De queis nunc agitur, auctor horum appareat.
 Fuci recusant, Apibus conditio placet.
 Tunc illa talem sustulit sententiam:
Apertum est, quis non possit, aut quis fecerit,
Quapropter Apibus fructum restituo suum.
 Hanc præterissem fabulam silentio,
 Si pactam Fuci non recusassent fidem.

F A B. XIV.

ÆSOPUS LUDENS.

Puerorum in turba quidam ludentem Atticus
 Æsopum nucibus quum vidisset, restitit;
 Et quasi delirum risit: quod sensit simul
 Derisor potius quam deridendus senex,
 Arcum retensum posuit in media via;
Heus, inquit, sapiens, expedi quid fecerim?
 Concurrat populus: ille se torquet diu,
 Nec quæstionis positæ causam intelligit.
 Novissime succumbit: Tum victor Iophus:
Cito rumpes arcum, semper si tensum habueris.
At si laxaris; quum voles, erit utilis.
 " Sic lusus animo debet aliquando dari,
 " Ad cogitandum melior ut redeat tibi.

AGNUS & CAPELLA NUTRITUS.

Inter capellas Agno balanti Canis,
Stulte, inquit, erras: non est hic mater tua:
Ovesque segregatas ostendit procul.
A. Non illam quero, quæ, quum libitum est, concipit,
Dein portat onus ignotum certis mensibus:
Novissime prolapsam effundit sarcinam:
Verum illam, quæ me nutrit admoto ubere,
Fraudasque natos lacte, ne desit mihi.
C. Tamen illa est potior, quæ te peperit. A. Non ita est.
Unde illa scivit, niger an albus nasceret?
Age porro scisset: quum crearet masculus,
Beneficium magnum sane natali dedit,
Ut expectarem lanium in horas singulas.
Cujus potestas nulla in gignendo fuit,
Cur hac sit potior, quæ inentis miserita est,
Dulcemque sponte præstat benevolentiam?
Facit parentes bonitas, non necessitas.
" His demonstrare voluit auctor versibus,
" Obistere homines legibus, meritis capi.

FAB. XVI.

CICADA & NOCTUA.

" **H**umanitati qui se non accommodat,
" Plerumque pœnas oppetit superbiæ.
" Cicada acerbum noctuæ convicium
Faciebat, solitæ victum in tenebris querere,
Cavoque ramo capere fomnum interdium.
Rogata est, ut taceret: multo validius,
Clamare cœpit. rursus admota prece,
Accensa magis est, noctua ut vidit sibi,
Nullum esse auxilium, & verba contemni sua,
Hac est adgressa garrulam fallaciâ:
Dormire quia me non sinunt cantus tui,
Sonare cithara quos putes Apollinis.
Potare est animus nectar, quod Pallas mihi
Nuper donavit: si non fastidis, veni;
Una bibamus. Illa, quæ ardebat siti,
Simul cognovit vocem laudari suam,
Cupide advolavit. noctua egressa cavo
Trepidantem confectata est, & leto dedit.
Sic, viva quod negarat, tribuit mortua.

FAB. XVII.

ARBORES IN DEORUM TUTELA.

Olim quas vellent esse in tutela sua,
Divi legerunt arbores. quercus Jovi,
Et myrtus Veneri placuit, Phœbo laurea,
Pinus Cybelæ, populus celsa Herculi.
Minerva admirans; quare steriles sumerent,
Interrogavit. causam dixit Jupiter;
Honore fructum ne videantur vendere.
M. At mehercule narrabis quod quis voluerit,
Oliua nobis propter fructum est gratior.
Tunc sic Deorum genitor atque hominum-fator:
O nata, merito suspicis dicere omnibus:
Nisi utile est quod facimus, stulta est gloria.
" Nil agere, quod non proffit, fabella admonet.

PAVO ad JUNONEM.

Pavo ad Junonem venit, indigne ferens,
Cantus luscini quod sibi non tribuerit:
Illum esse cunctis avibus admirabilem,
Se derideri, simul ac vocem miserit.
Tunc consolandi gratia, dixit Dea:
Sed forma vineis, vincis magnitudine,
Nitor smaragdi collo præfulget tuo,
Pictisque plumis gemmeam caudam explicas.
P. Quo mi, inquit, mutam speciem, si vincor sono?
J. Fatorum arbitrio partes sunt vobis data:
Tibi forma, vires aquilæ, luscini melos,
Augurium corvo, leua cornici omina.
Omnesque propriis sunt contentæ dotibus.
" Noli adfectare quod tibi non est datum,
" Delusa ne spes ad querelam recidat.

FAB. XIX.

ÆSOPUS ad GARRULUM.

Æsopus domino solus cum esset familia,
Parare cœnam iussus est maturius.
Ignem ergo querens, aliquot lustravit domos,
Tandemque invenit ubi lucernam accenderet.
Tum circumeunti fuerat quod iter longius,
Effecit brevius: namque recta per forum
Cœpit redire: & quidam e turba garrulus:
Æsopè, medio sole quid cum lumine?
Hominem quero, inquit, & abit festinans domum.
" Hoc si molestus ille ad animum rettulit,
" Sensit profecto se hominem non visum seni,
" Intempestive qui occupato adluserit.

FAB. XX.

ASINUS & GALLI.

" **Q**ui natus est infelix, non vitam modo
" Tristem decurrit, verum post obitum quoque
" Persequitur illum dura fati miseria.
" Galli Cybeles circum questus ducere
Asinum solebant bajulantem sarcinas.
Is quum labore & plagis esset mortuus,
Detracta pelle sibi fecerunt tympana.
Rogari mox a quodam, delicia suo
Quidnam fecissent, hoc locuti sunt modo:
Putabat se post mortem securum fore,
Ecce aliæ plagæ congeruntur mortuo.

LIBER QUARTUS.

PROLOGUS.

Joculare tibi videtur: & sane leve:
Dum nihil habemus majus, calamo ludimus.
Sed diligenter inruere has nœnias,
Quantam sub illis utilitatem reperies?
Non semper ea sunt quæ videntur: decipit
Frons prima multos: rara mens intelligit,
Quod interiore condidit cura angulo.
Hoc ne locutus line mercede existimer,
Fabellam adjiciam de mustela & muribus.

FAB.

Mustela quam
Mures veloce
Involvit se fa
cilitate. I
& compressi
vilitate; deinc
secutus, veni
laqueos & m
indicias cer
inquit, a

Ame coasta Vult
Uram adpeteba
Quam tangere
matura est,
Qui facere quæ no
tribere hoc debet

Quis sedare soliti
Dum sese Aper
Hinc orta lise.
Hinc petiit hominis
ad hostem: jactis
interfecit, sic b
Læta tulisse auxilium
predam cepi, & di
ita coegit franos i
mollus ille: E. Pa
capere dement, sero
Hæc iracundos ad
impune potius ladi,

Lus esse in uno sap
Narratione postea:
Quidam decedens
in formosam, & ocu
deam lanficam &
vino tertiam,
matrem h
atione, totam
in diffidat, si
gladant aut fru
zere deserunt, qua
vanti conferant: si
viam impler:
vultu consue: ne
vultu non possidean
vultu capiant: dei
vultu confere
vultu sollicita est
vultu vultu vultu le
vultu advocati, pus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Illic per artus fratris explicuit fugam,
Hic cæcæ Patris Peliadum infecit manus.*

Quid tibi videtur? Hoc quoque insulsum est, ais,
*Falsoque dictum; longe quia verustior
Ægea Minos classe perdomuit freta;
Iustoque vindicavit exemplo impetum.*
Quid ergo possum facere tibi, lector Cato,
Sic nec fabellæ te Juvant, nec fabulæ?
Noli molestus esse omnino literis,
Majorem exhibeant ne tibi molestiam,
“Hoc illis dictum est, si qui stulti nauseant:
“Et ut putentur sapere, Cælum vituperant.

F A B. VII.

VIPERA & LIMA.

“**M**Ordaciorem qui improbo dente appetit.
Hoc argumento se describi sentiat.
In officinam fabri venit Vipera,
Hæc quum tentaret, si qua res esset cibi;
Limam momordit: illa contra contumax,
*Quid me, inquit, stulta dente captas ledere,
Omne adsuevi ferrum quæ conrodere?*

F A B. VIII.

VULPES & HIRCUS.

“**H**Omo in periculum simul ac venit callidus,
Reperire effugium alterius querit malo.
Quum decidisset Vulpis in puteum inscia,
Et altiore clauderetur margine;
Devenit Hircus sitiens in eundem locum,
Simul rogavit, *esset an dulcis liquor,
Et copiosus?* Illa fraudem moliens;
*Descende, amice; tanta bonitas est aquæ,
Voluptas ut satiari non possit mea.*
Immisit se barbatus: tum Vulpecula
Evasit puteo, nixa celsis cornibus;
Hircumque clauso liquit hærentem vado.

F A B. IX.

PERA,

Peras imposuit Jupiter nobis duas;
Propriis repletam vitis post tergum dedit,
Alienis ante pectus suspendit gravem.
“Hac re videre nostra mala non possumus;
“Alii simul delinquant, censores sumus,

F A B. X.

FUR ARAM COMPILANS.

Lucernam fur accendit ex ara Jovis,
Ipsamque compilavit ad lumen suum;
Onustus qui sacrilegio quum descenderet,
Repente vocem sancta misit religio:
*Malorum quamvis ista fuerint munera,
Mihique irvisa, ut non offendar subripi;
Tamen, scelste, spiritu culpam lues,
Olim quum adscriptus veneris pœne dies.*
*Sed ne ignis noster facinoræ præluceat,
Per quem verendos excolit pietas Deos,
Veto esse tale luminis commercium,*
Ita hodie nec lucernam de flamma Deum,
Nec de lucerna fas est accendi factum,

Quot res contineat hoc argumentum utiles,
Non explicabit alius quam qui repperit.

“Significat primo, sæpe quos ipse alueris,
“Tibi inveniri maxime contrarios.
“Secundo ostendit, scelera non ira Deum,
“Fatorum dicto sed puniri tempore.
“Novissime interdicit, ne cum malefico
“Usum bonus confociet ullius rei.

F A B. XI.

HERCULES & PLUTUS.

“**O**Pes invisæ merito sunt forti viro,
“Quia dives arca vetam laudem intercipit.
Cælo receptus propter virtutem Hercules,
Quum gratulantes persalutasset Deos,
Veniente Pluto, qui Fortunæ est filius,
Avertit oculos: causam quæ sivit Pater:
H. Odi, inquit, illum, quia malis amicus est,
Simulque objecto cuncta corrumpit lucro.

F A B. XII.

LEO REGNANS.

“**U**Tilius homini nihil est quam recte loqui.
“Probanda cunctis est quidem sententia:
“Sed ad perniciem solet agi sinceritas.
Quum se ferarum regem fecisset Leo,
Et æquitatis vellet famam consequi,
A pristina deflexit consuetudine:
Atque inter illas tenui contentus cibo,
Sancta incorrupta jura reddebat fide.

Postquam levare cepit penis tentia
A fictione veretri linguam mulieris;
Adfinitatem traxit inde obscœnitas,

F A B. XIII.

Rogavit alter tribadas & molles mares
Quæ ratio procreasset: exposuit senex.
Idem Prometheus, auctor vulgi scilicet,
Qui simul offendit ad naturam frangitur:
Naturæ partes, veste quas celat pudor,
Cum separatim toto finxisset die.
Aptare mox ut posset corporibus suis;
Ad cœnam est invitatus subito a Libero.
Ubi irrigatus multo venas nectare
Sero domum est reversus titubanti pede.
Tum semisomno corde, & errore ebrio
Adplicuit virginale generi masculino,
Et masculina membra adplicuit feminis:
Ita nunc libido pravo fruatur gaudio.

F A B. XIV.

CAPELLÆ & HIRCI.

Barbam Capellæ quum impetrassent ab Jove,
Hirci inærentes indignari cœperant,
Quod dignitatem feminæ æquassent suam.
Sinite, inquit, illas gloria vana frui,
Et usurpare vestri ornatum muneris:
Pares dum non sint vestra fortitudini,
“Hoc argumentum monet, ut sustineas tibi
“Habitum esse similes, qui sint virtute impares,

FAB.

Uum de formisq
Ægeus fœdit et
Verax larvis na
raorum lacrimas
ad serenam sub
andis tuta coe
nautas hilari
pendo tum gul
ate gaudere op
qua vitam mi

F A I

CANES LEC

Æges legatos olim
Melioris vitæ te
Ut seie eriperet
tribus sibi conspet
aque turpi maxi
techi sunt legati i
naribus scrutantu
non respondent:
Mercurius, & turbi
no vultum magi
mentes concaca
vero subtilibus, va
mitti magnos illo
legatos non rev
estimantes aliquid
quod tempus alios
legatos superiores
rarius aliquid in
tribus animum, sed
dant; legati mit
rogantes aditum
est genitor tum De
aque fulmen, tres
es [confusus subito
ante odorem mixtu
amant omnes vind
locutus ante pœne
legatos reges non a
aspicere pœnas cali
ver dimitti, verum
verum continere non
estis pro judicio
qui miserunt
carebant homin
legatos expectat
venire qui vic

F A

HOMO &

Ubi fert malis auxi
Gubernem qu
Sinape fovit, et
cape, velle est, n
x alia quum reger
xistit: Ne quis dicit

GUBERNATOR & NAUTÆ.

QUUM de fortunis quidam quereretur suis,
Æsopus finxit consolandi gratia.
Vexata sævis navi tempestatibus,
Inter vectorum lacrimas & mortis metum,
Faciem ad serenam subito mutatur dies,
Ferri secundis tuta cœpit flatibus,
Nimiaque nautas hilaritate extollere.
Factus periclo tum gubernator sopsus;
"G. Parce gaudere oportet, & sensim queri:
"Totam quia vitam miscet dolor & gaudium.

F A B. XVI.

CANES LEGATI. ad JOVEM.

CANES legatos olim misere ad Jovem,
Melioris vitæ tempus oratum suæ,
Ut sese eriperet hominum contumeliis,
Furfuribus sibi conspersum quod panem darent,
Fimoque turpi maximam explerent famem.
Profecti sunt legati non celeri pede,
Dum naribus scrutantur escam in stercore.
Citati non respondent: vix tandem invenit
Eos Mercurius, & turbatos adtrahit.
Tum vero vultum magni ut viderunt Jovis,
Totam timentes concacarunt regiam.
Propulsi vero fustibus, vadunt foras;
Vetat dimitti magnus illos Jupiter.
Mirati sibi legatos non revertier,
Turpe æstimantes aliquid commissum a suis,
Post aliquod tempus alios adscribi jubent.
Rumor legatos superiores prodidit:
Timentes rursus aliquid ne simile accidat,
Odore canibus anum, sed multo, replent;
Mandata dant; legati mittuntur: statim
Adeunt: rogantes aditum, continuo impetrant.
Confedit genitor tum Deorum maximus,
Quassatque fulmen, tremere cœpere omnia;
Canes [confusus subito quod fuerat fragor]
Repente odorem mixtum cum merdis cacant.
Reclamant omnes vindicandam injuriam.
Sic est locutus ante pœnam Jupiter:
Non est legatos regis non dimittere,
Nec est difficile pœnas culpæ imponere:
Non vero dimitti, verum cruciari fame,
Ne ventrem continere non possint suum:
Sed hoc feretis pro judicio præmium,
Illi autem, qui miserunt vos tam futiles,
Nunquam carebunt hominis contumelia.
Ita nunc legatos expectant & posteri;
Novumque venire qui videt, culam olfacit.

F A B. XVII.

HOMO & COLUBRA.

QUI fert malis auxilium, post tempus dolet.
Gelu rigentem quidam Colubram sustulit,
Sinuque fovit, contra se ipse misericors.
Namque, ut resecta est, necuit hominem protinus.
Hanc alia quum rogaret causam facinoris,
Respondit: Ne quis disces prodesse improbis.

VULPES & DRACO.

VUlpis cupile fodiens, dum terram eruit,
Agitque plures altius cuniculos,
Pervenit ad Draconis speluncam ultimam,
Custodiebat qui thesauros abditos.
Hunc simul aspexit; V. Oro ut imprudentie
Des primum veniam, deinde si pulchre vides,
Quam non conveniens aurum sit vitæ meæ,
Respondeas clementer, quem fructum cupis.
Hoc ex labore, quodve tantum est præmium,
Ut careas somno & ævum in tenebris exigas?
D. Nullum, inquit ille: verum hoc a summo mihi
Jove adtributum. V. Ergo nec sumis tibi,
Nec ulli donas quidquam? D. Sic fati placet.
V. Nolo irascaris, libere si dixerò:
Diis est iratis natus, qui est similis tibi.
Abiturus illuc, quo priores abierunt,
Quid mente cæca miserum torques spiritum?
Tibi dico, avare, gaudium hæredis tui,
Qui thure superos, ipsum te fraudas cibo,
Qui tristis audis musicum citharæ sonum;
Quem tibi arum macerat jucunditas:
Obsoniorum pretia cui gemitum exprimunt;
Qui dum quadrantes aggeras patrimonio,
Cælum fatigas sordido perjurio;
Qui circumcidis omnem impensam funeris,
Libitina ne quid de tuo faciat lucrum.

F A B. XIX.

PHÆDRUS de FABULIS.

QUID judicare cogitet Livor modo,
Licet dissimulet, pulcre tamen intelligo.
Quidquid putabit esse dignum memoriæ,
Æsopi dicit: si quid minus adriserit,
A me contendet fictum quovis pignore.
Quem volo refelli jam nunc responso meo:
Sive hoc ineptum, sive laudandum est opus,
Invenit ille, nostra perfecit manus.
Sed exequamur cœptum propositi ordinem.

F A B. XX.

NAUFRAGIUM SIMONIDIS.

"**H**OMO doctus in se semper divitias habet.
Simonides, qui scripsit egregium melos,
Quo paupertatem sustineret facilius,
Circumire cœpit urbes Asiæ nobiles,
Mercede accepta laudem victorum canens.
Hoc genere quæstus postquam locuples factus est,
Venire in patriam voluit cursu pelagio.
(Erat autem natus, ut aiunt, in Ceo insula)
Ascendit navem, quam tempestas horrida
Simul & vetustas medio dissolvit mari.
Hi zonas, illi res pretiosas colligunt,
Subsidium vitæ, quidam curiosior:
Simonide, tu ex opibus nihil sumis tuis?
S. Mecum, inquit, mea sunt cuncta. Tunc pauci enatant,
Quia plures onere degravati perierant.
Prædones adsunt, rapiunt quod quisque extulit,
Nudos relinquunt. sorte Clazomenæ prope
Antiqua fuit urbs, quam petierunt naufragi.
Hic litterarum quidam studio deditus,

Simonidis qui sæpe versus legerat,
Eratque absentis admirator maximus,
Sermone ab ipso cognitum, cupidissime
Ad se recepit, veste, nummis, familia
Hominem exornavit. cæteri tabulam suam
Portant, rogantes victum: quos casu obvius
Simonides ut vidit: *Dixi, inquit, mea
Mecum esse cuncta, vos quod rapuistis, perit:*

F A B. XXI.

MONS PARTURIENS.

Mons parturiebat, gemitus immanes ciens,
Eratque in terris maxima expectatio:
At ille murem peperit. hoc scriptum est tibi,
“ Qui magna quum minaris, extricas nihil.

F A B. XXII.

FORMICA & MUSCA.

Formica & Musca contendebant acriter,
Quæ pluris esset: Musca sic cœpit prior.

M. Conferre nostris tu potes te laudibus?

Ubi immolatur, exta prægusto Deum.

Moror inter aras, templa perlustro omnia,

In capite regis sedeo, cum visum est mihi,

Et matronarum casta delibo oscula;

Laboro nihil, atque optimis rebus fruor.

Quid horum simile tibi contingit, rustica?

F. Est gloriosus sane convictus Deum,

Sed illi qui invitatur, non qui invisus est.

Reges commemoras & matronarum oscula:

Ego granum in hyemem quum studiose congero,

Te circa murum video pasci stercore:

Aras frequentas, nempe abigeris quo venis:

Nihil laboras; ideo quum opus est, nihil habes:

Superba jaclas, tegere quod debet pudor.

Æstate me laceffis; quum brumia est, siles:

Mori contractam quum te cogunt frigora,

Me copiosa recipit incolumem domus,

Satis profecto retudi superbiam.

“ Fabella talis hominum discernit notas

“ Eorum, qui se falsis ornant laudibus,

“ Et quorum virtus exhibet solidum decus.

F A B. XXIII.

SIMONIDES a DIIS SERVATUS.

Quam valerent inter homines literæ
Dixi superius: quantus nunc illis honos
A superis sit tributus, tradam memoriæ.

Simonides idem ille, de quo rettuli,

Victoris laudem cuidam pyctæ ut scriberet,

Certo condixit pretio: secretum petit:

Exigua quum frænaret materia impetum,

Ufus poetæ, ut moris est, licentia,

Atque interposuit gemina Ledæ sidera,

Auctoritatem similis referens gloriæ.

Opus adprobavit: sed mercedis tertiam

Acceptit partem. quum reliquam posceret:

Illi, inquit, reddent, quorum sunt laudes due,

Vcrum ne irate dimissum te sentiam,

Ad cœnam mihi promitte; cognatos volo

Hodie invitare, quorum es in numero mihi,

Fraudatus quamvis & dolens injuria,

Ne male dimissam gratiam corrumpere;
Promisit. rediit hora dicta; recubuit.
Splendebat hilaræ poculis convivium,
Magno apparatu læta resonabat domus;
Repente duo quum juvenes sparsi pulvere,
Sudore multo diffluentes corpora,
Humanam supra formam, cuidam servulo
Mandant, ut ad se provocet Simonidem:
Illius interesse, ne faciat moram.
Homo perturbatus excitat Simonidem.
Unum promorat vix pedem triclinio,
Ruina cameræ subito oppressit cæteros;
Nec juvenes sunt reperti ad januam.
Ut est vulgatus ordo narratæ rei,
Omnes scierunt, numinum præsentiam
Vati dedisse vitam, mercedis loco.

EPILOGUS ad EUTYCHUM.

Superfunt mihi quæ scribam, sed parco sciens:
Primum, esse ne tibi videar molestior,
Distringit quem multarum rerum varietas:

Dein si quis eadem forte conati velit,

Habere ut possit aliquid operis residui:

Quamvis materiæ tantæ abundet copia,

Labori faber ut desit, non fabro labor.

Brevitatis nostræ præmium ut reddas peto,

Quod es pollicitus. exhibe vocis fidem:

Nam vita morti præior est quotidie:

Et hoc minus tui veniet ad me muneris,

Quo plus consumet temporis dilatio.

Si cito rem perages, usus fiet longior:

Fruar diutius, si celerius cepero.

Languentis ævi dum sunt aliquæ reliquæ,

Auxilio locus est: olim senio debilem

Frustra adjuvare bonitas nitetur tua,

Quum jam deserit esse beneficio utilis,

Et mors vicina flagitabit debitum.

Stultum admovere tibi preces sexcentiæ,

Proclivis ultro quum misericordia.

Sæpe impetravit veniam confessus reus,

Quanto innocenti justius debet dari?

Tuæ sunt partes, fuerunt aliorum prius,

Dein simili gyro venient aliorum vices.

Decerne quod religio, quod patitur fides,

Et gratulati me fac iudicio tuo.

Excedit animus quem proposuit terminum:

Sed difficulter continetur spiritus,

Integritatis qui sinceræ conscius

A noxiorum premitur insolentiis.

Qui sint requires: apparebunt tempore.

Ego quondam legi quam puer sententiam,

“ Palam mutite plebeio periculum est,

Dum lanitas constabit, pulchre meminero.

LIBER QUINTUS.

PROLOGUS ad PARTICULONEM.

Quum destinassem terminum operi statuere,
In hoc, ut aliis esset materiæ satis,
Consilium tacito corde damnavi meum.

Nam si quis talis etiam est tituli artifex,

Quo pacto divinabit, quidnam omiserim,

illud ipsum cup
ta cuque quum sit
que privus. ei
certa ratio caulan
are, Particelo, qu
as. Elopeat, non &
quas piaz ille offer
re vicio genere, se
libellum dum
es delectare si vol
cum non possit
laus est, q
chartas verb
longa judi
plaulum r

Demetrius, qui di
occupavit impe
er, subclamant; ip
volantur, qua sunt
gemines tristem
eam refides & sequ
esse noceat, reptar
Menander, nobili
ipsum ignorans,
catus fuerat inger
zeto deibus, vel
aut gressu delicato
abi tyrannus vidi
vinitur quid hic in
e venire: responde
Menander scripto
plai hominem bla

repediti pariter
plius alter, ab
amit illis Latio
fit: audax co
zallit, ac ferro
tam se forti dex
relo, timidus ac
exsam, dein
illam; jam q
vinit. Tunc qui
e viti saltem ad
a fuisse vera ex
vide jam, & lin
si aliorum sal
sum expertus, qu

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Et derisuri, non spectaturi sedent.
 Uterque prodit. Scurra digrunnit prior,
 Moverque plausus, & clamores suscitatur.
 Tunc simulans sese vestimentis Rusticus
 Porcellum obtegere; (quod faciebat scilicet,
 Sed in priore quia nil compererat, latens.)
 Pervellit aurem vero, quem celaverat,
 Et cum dolore vocem naturæ exprimit.
 Adclamat populus: *Scurram multo similis*
Imitatum, & cogit Rusticum trudi foras.
 At ille profert ipsum porcellum e sinu,
 Turpemque aperto pignore errorem probans,
En, hic declarat, quales suis iudices.
 "Adhuc supersunt multa, quæ possim loqui,
 Et copiosa abundat rerum varietas;
 "Sed temperatæ suaves sunt argutia;
 "Immodicæ offendunt. quare, vir sanctissime
 Particulo, chartis nomen victurum meis,
 Latinis dum manebit pretium literis,
 Si non ingenium, certe breviter adproba;
 Quæ commendari tanto debet iustius,
 Quanto Poetæ sunt molesti validius.

F A B. VI.

DUO CALVI.

Invenit Calvus forte in trivio pestinem:
 Accessit alter æque defectus pilis:
Heia, inquit, in commune, quodcumque est lucri.
 Ostendit ille prædam, & adiecit simul:
Superum voluntas favit, sed fato invidio
Carbonem, ut ajunt, pro thesauris invenimus.
 "Quem spes delusit, huic querela convenit.

F A B. VII.

PRINCEPS TIBICEN.

"**U**bi vanus animus aura captus frivola
 "Arripuit insolentem sibi fiduciam,
 "Facile ad derisum stulta levitas ducitur.
 "Princeps tibicem notior paulo fuit,
 Operam Bathyllo solitus in scena dare.
 Is forte ludis (non satis memini quibus)
 Dum pagina rapitur, concidit casu gravi
 Nec opinans, & sinistram fregit tibiam,
 Duas quum dextras maluisse perdere.
 Inter manus sublatus, & multum gemens
 Domum refertur. aliquot menses transeunt,
 Ad sanitatem dum venit curatio.
 Ut spectatorum mos est, lepidum genus,
 Desiderari cœpit, cujus flatibus
 Solebat excitari saltantis vigor.
 Erat facturus ludos quidam nobilis,
 Et incipiebat Princeps ingredi: eam
 Adducit pretio, precibus, ut tantummodo

Ipsa ludorum ostendit sese die.
 Qui simul advenit, rumor de tibicinis morte.
 Fremit in theatro: quidam affirmant mortuum.
 Quidam in conspectum prostratum lato mocha.
 Aulæo misso, devotatis votibus,
 Dii sunt locuti more translatio.
 Tunc chorus ignotum modo redacto carmine
 Imposuit, cujus hæc fuit sententia:
Letare incolumis Roma sub Principe
 In plausus resurrectum est, jactat basta
 Tibicen. gratulari fautores putat.
 Equester ordo stultum errorem intelligit,
 Magnoque risu carmine reperti jubet:
 Iteratur illud; homo meus se in pulpita
 Torum prostrernit; plaudis invidens equos;
 Rogare populus hunc cotonam existimat.
 Ut vero cuneis notuit res omnibus,
 Princeps ligato crute nivea fascia,
 Niveisque tuniceis, niveis etiam calcis,
 Superbiens honore divina domus,
 Ab universis capite est, protrusus foras.

F A B. VIII.

OCCASIO DEPICTA.

Cursu volucris pendens in novacula,
 Calvus comosa fronte, nudo corpore,
 Quem si occuparis, teneas; elapsura semel
 Non ipse possit Jupiter reprehendere:
 Occasionem rerum significat brevem.
 "Efectus impediret ne signis mora,
 Finxere antiqui talem effugiem temporis.

F A B. IX.

TAURUS & VITULUS.

Angusto in aditu Taurus luctans cornibus,
 Quum vix intrare posset ad præsepia,
 Monstrabat Vitulus quo se pacto plecteret:
 Tace, inquit, ante hoc novi quam tu natus es.
 "Qui doctiorem emendat, sibi dici putet.

F A B. X.

VENATOR & CANIS.

Adversus omnes fortis veloces feras
 Canis quum domino semper fecisset satis,
 Languere cepit annis ingravantibus.
 Aliquando objectus hispida pugna suis,
 Adripuit aurem: sed cariosis dentibus
 Prædam dimisit. hic tum Venator dolens
 Canem objurgabat: cui senex contra latrans:
 Non te destituit animus, sed vires mea.
 Quod fuimus, lauda, si jam damnas, quod sumus.
 "Hoc cur, Philete, scripserim, pulcre vides.

Orator
 Arque
 Cum
 Er. e.
 Sus, nobis post
 pio sedem nunt
 us ager, putre
 gent, & fossus q
 quæ habilis natur
 ront, & rutilas
 un neque sicca pla
 petitur querela se
 an que sponte sua
 duntibus feris la
 pedos, aut pumi l
 det, & injussi con
 depar helleboros, d
 catitur raxos, nec
 cis semihominis v
 mpora pariat flores,
 manibus mites ferula
 abi, spiritusque se
 quoque sine amne
 hat auxilio semper
 ens illacrimet putei
 gavis hauritis tendet
 bonus, vel pariet
 ceatur, ne sit peccor
 ra tibi Dardaneæ quæ
 es Polyetea, nec P
 re laboretur: sed t
 horis antiquæ numen
 illis membri, me
 cionis puero, præd
 que nunc cultus, & o
 tibus, quæ cura sat
 curat flores. Postiq
 dachi genus, aut e
 r elopatis curvetur
 zenni deducite ca
 stiens cum jam C
 rias Titan Orbem
 ræ Autumnus quat
 to & multo spuman
 riterato versetur
 abbas, si jam pluv
 edamant Cælo du
 veniant declivi
 rbas foras, & hi
 line Cæli, nec ca
 rionque loci, vel ju
 delectus hrens, dum
 gaire carulus celat.

Jam breve chærophylum, & torpenti grata palato
 Intyba, jam teneris frondens lactucula fibris,
 Alliaque infractis spicis, & olentia late
 Ulpica, quæque fabis habilis fabrilia miscet
 Jam Sifer, Assyrioque venit quæ semine radix,
 Sætaque præbetur madido sociata lupino,
 Ut Pelusiaci proritet pocula Zythi.
 Tempore non alio vili quoque salgama merce
 Capparis, & tristes inulæ, ferulæque minaces
 Plantantur: necnon serpentia gramina mentæ,
 Et bene odorati flores sparguntur aneti,
 Rutaque Palladiæ baccæ victura saporem,
 Seque laceffenti stertum factura sinapis,
 Atque oleris pulli radix, lacrimosaque cepa
 Ponitur, & lactis gustum quæ condiat herba,
 Dejectura quidem fronti data signa fucorum,
 Vimque suam idcirco profitetur nomine Graio;
 Tum quoque conferitur, toto quæ plurima terræ
 Orbe virens pariter plebi, regique superbo
 Frigoribus caules, & veri cymata mittit.
 Quæ pariunt veteres cespitose littore Cumæ,
 Quæ Marrucini, quæ Signia monte Lepino,
 Pinguis item Capua, & Caudinis faucibus horti,
 Fontibus & Stabiæ celebres, & Vesuvia rura,
 Doctaque Parthenope Sebetide roscida lympha,
 Quæ dulcis Pompeia palus vicina Salinis
 Herculeis, vitroque Siler qui defluit amni.
 Quæ duri præbent cymosa stirpe Sabelli,
 Et Turni lacus, & pomosi Tyburis arva,
 Brutia quæ tellus, & mater Aritia porri.
 Hæc ubi credidimus resolutæ semina terræ,
 Assiduo gravidam cultu, curaque fovemus
 Ut redeant nobis cumulato sænore messes.
 Et primum moneo largos inducere fontes,
 Ne sitis exurat concepto semine partum.
 At cum sæta suos nexus adoperta resolvit,
 Florida cum soboles materno pullulat alvo;
 Primitiis plantæ modicos tum præbeat imbres
 Sedulus irrorans olitor, ferroque bicorni
 Pectat, & angentem sulcis exterminet herbam:
 At si dumosis positi sunt collibus horti,
 Nec summo nemoris labuntur vertice rivi,
 Aggere præposito cumulatis area glebis
 Emineat, sicco ut consuescat pulvere planta,
 Nec mutata loco siccos exhorteat ætus.
 Mox ubi nubigenæ Phryxi, nec portitor Helle,
 Signorum, & pecorum princeps caput efferet undis,
 Alma sinum tellus jam pandet, adultaque poscens
 Semina depositis cupiet se nubere plantis:
 Invigilate viri, tacito nam tempora gressu
 Disflugiunt, nulloque sono convertitur annus.
 Flagitat ecce suos genitrix mitissima sætus,
 Et quos enixa est partus jam quærit alendos,
 Privignasque rogat proles, date nunc sua matris
 Pignora, tempus adest, viridi redimite patentem
 Progenie, tu cinge comam, tu digere crines.
 Nunc apio viridi crispetur florida tellus,
 Nunc capitis porro longo resoluta capillo
 Læteretur, mollemque sinum staphilinus inumbret.
 Nunc & odoratæ peregrino munere plantæ
 Sicanis crocæ descendant montibus Hyblæ,
 Naraque jam veniant hilari sampuca Canopo,
 Et lacrymas imitata Cynereia virgo,
 Sed melior stæctis ponatur Achaica myrrha,
 Et male damnati mæsto qui sanguine surgunt
 Nacii flores, immortalesque amaranthi,

Et quos mille parit dives natura colores,
 Disponat plantis olitor, quos semine sevit.
 Nunc veniat quamvis oculis inimica coramble.
 Jamque salutari properet lactuca sapore,
 Tristia quæ relevat longi fastidia morbi.
 Altera crebra viret, sulco nitet altera crine,
 Utraque Cæciliæ de nomine dicta Metelli.
 Tertia, quæ spisso, sed puro vertice pallet,
 Hæc sua Cappadocæ servat cognomina gentis.
 Et mea, quam generant Tartesi litore Gades,
 Candida vibrato discrimine, candida thyrso est.
 Cypros item Paphio, quam pingui nutrit in arvo
 Punicea depexa coma, sed lactea crure est.
 Quot facies, totidem sunt tempora quamque serendi.
 Cæciliam primo deponit Aquarius anno,
 Cappadocamque premit ferali mense Lupercus.
 Tuque tuis Mavors Tartesida pange Calendis,
 Tuque suis Paphien iterum jam pange Calendis,
 Dum cupit, & cupidæ quærit se jungere matri,
 Et mater facili mollissima subjacet arvo.
 Ingenera, nunc sunt genitalia tempora mundi.
 Nunc amor ad coitus properat, nunc spiritus orbis
 Bacchatur Veneri, stimulisque cupidinis ætus
 Ipse suas adamat partes, & sætibis implet.
 Nunc pater æquoreus, nunc & regnator aquarum,
 Ille suam Tethyn, hic pellicit Amphitriten:
 Et jam cæruleos partus enixa marito
 Utraque nunc referat, pontumque natantibus implet.
 Maximus ipse Deum posito jam fulmine fallax.
 Acrifioneos veteres imitatur amores,
 Inque sinus matris violento depluit imbre.
 Nec genitrix nati nunc aspernatur amorem,
 Sed patitur nexus flammata cupidine tellus.
 Hinc maria, hinc montes, hinc totus denique mundus
 Ver agit: hinc hominum, pecudum, volucrumque cupidæ
 Atque amor ignescit menti, sævitque medullis,
 Dum satiata Venus sæcundos compleat artus,
 Et generet varias soboles, semperque frequentet
 Prole nova mundum, vacuo ne torpeat ævo.
 Sed quid ego infræno volitare per æthera cursu
 Passus equos audax sublimi tramite raptos?
 Ista canat majora deo, quem Delphica laurus
 Impulit, & rerum causas, & sacra moventem
 Orgia naturæ, secretaque sædera cæli.
 Extimulet vatem per Dindyma castra Cybelles,
 Perque Cythæronem, Nyseaque per juga Bacchi,
 Per sua Parnassi, per omissa silentia Musæ
 Pierii nemoris, Bacchea voce frementem
 Delie te Pæan, & te evie evie Pæan.
 Me mea Calliope cura levioire vagantem
 Jam revocat, parvoque jubet decurrere gyro,
 Et secum gracili connectere carmina filo,
 Quæ canat inter opus musa modulante putator
 Pendulus arbutis, olitor viridantibus hortis.
 Quare age quod sequitur, parvo discrimine sulci
 Spargantur cæcis nasturcia dira colubris,
 Indomito male sana cibo, quas educat alvos,
 Et satureia thymi referens, thymbræque saporem,
 Et tenero cucumis, fragilique cucurbita collo.
 Hispida ponatur cinara, quæ dulcis Iaccho
 Potanti veniat, nec Phœbo grata canenti.
 Hæc modo purpureo surgit glomerata corymbo,
 Myrtiolo modo crine viret, deflexaque collo
 Nunc adoperta manet, nunc pinea vertice pungit,
 Nunc similis calatho, spinisque minantibus horret,
 Pallida nonnumquam tortos imitatur achantos.

ubi sanguineis
 quæ rutilo mi
 opus haris satio, fa
 untur, gracilliq
 bacca asparagi spino
 mala: he, pono seq
 que mas audax imit
 metuit sentes, nar
 abas, indomitaq
 tum Grajo, ce
 in cera docti n
 amo pingui ferr
 tollit viridi
 odoratis messis
 purpureum, j
 calina parens cit
 argiz loti gemm
 venientes oculos v
 & leo, & ingen
 ceas adoperta ge
 bus, templisq
 vos Pegafidum
 aliumque choros
 colitis nemus Ai
 juga Cyllenes,
 uraque Castalis
 quæ Sicani flore
 Cereris proles ve
 Etnei verna
 que Lethæi conju
 tristes umbras
 Ditemque Ji
 inferno potitur
 que jam posito lu
 trali gressu teneras
 que comas lacris
 caliz infidiz nym
 bdes nobis colitur
 la plena jociis, sec
 amero, lartique v
 ver eglidum, nu
 am Phæbus tener, ad
 cadet, & arguto fugi
 nec rigidus potare ju
 que Dionæi redi
 tola mitescit, Sa
 tum nubifugo Bor
 radiat vultu,
 exat, aut rutilus
 mens, Eoo remeat
 num sidereo fulget
 zantidis hilares co
 rage vel jubare exi
 am Phæbus equos
 oboratas præterit
 que, nartisque cor
 te Corydonis op
 his puero son
 talis violam, &
 lica cum calia necte
 gero Bacchi, ne
 tera egelles, duro q
 zentis flores, cano j
 epulorum temguis e
 em rosa distadant conto
 tellaque flumensoda

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Et scylla, hirsuta spes nunc horrida rusco
 Prodit, & asparagi corruda similima filo,
 Humidaque andrachne sistentes protegit antes,
 Et gravis atriplici consurgit longa saelus.
 Tum modo dependens trichili, modo more chelydri
 Sole sub æstivo gelidas per graminis umbras
 Intortus cucumis, prægnansque cucurbita serpit.
 Una neque est illis facies: nam si tibi cordi
 Longior est, gracili capitis quæ vertice pendet,
 E tenui collo semen lege: sive globosi
 Corporis, atque utero nimium quæ vasta tumescit,
 Ventre leges medio, sobolem dabit illa capax
 Naricæ picis, aut actæi mellis Hymetti,
 Aut habilem lymphis hamulam, Bacchove lagœnam:
 Tum pueros eadem fluvius innare docebit,
 Lividus ac cucumis gravis qui nascitur alvo,
 Hirtus & ut coluber nodoso gramine tectus
 Ventre cubat flexo, semper collectus in orbem,
 Noxius exacuit morbos æstatis iniquæ,
 Fœtidus hic succo, pingui quoque semine fartus.
 At qui sub trichila manantem repit ad undam,
 Labentemque sequens nimio tenuatur amore
 Candidus effœtæ tremebundior ubere porcæ.
 Mollior infuso calathis modo lacte gelato,
 Dulcis erit, riguoque madescit lateus arvo,
 Et feret auxilium quondam mortalibus ægris.
 Cum canis Erigones flagrans Hyperionis æstu
 Arboreos aperit fœtus, cumulatæque moris
 Candida sanguineo manat fiscella cruore,
 Tunc præcox bisera descendit ab arbore ficus
 Armeniisque, & cereolis, prunisque Damasci
 Stipantur calathi, & pomis quæ barbara Persis

Miserat (ut fama est) patriis armata venenis.
 At nunc expositi parvo discrimine leti
 Ambrosios præbent succos, oblita nocendi.
 Quin etiam, ejusdem gentis de nomine dicta
 Exiguo properant, mitescere Persica malo.
 Tempestiva manent, quæ maxima Gallia donat,
 Frigoribus pigro veniunt Asiatica sætu.
 At gravis Atæuri sub sidere parturit arbor
 Livia, Chalcidicis & caunis æmula Chiis,
 Purpureæque Chelidoniæ, pinguesque Mariscæ,
 Et Chalkistrutis roseo quæ semine ridet,
 Albaque, quæ servat flavæ cognomina, ceræ,
 Scissa Libysca simul, picto quoque Lydia tergo.
 Quin & Tardipedi factis jam rite solutis
 Nube nova seritur, Cæli pendentibus undis
 Congilis illustri mittit quam Nursia campo,
 Quæque Amiterninis defertur bunias arvis.
 Sed jam maturis nos flagitat anxius uvis
 Euius, excultosque jubet claudamus ut hortos.
 Claudimus, imperioque tuo paremus agrestes,
 Ac metimus læti tua munera, dulcis lacche,
 Inter lascivos Satyros, Panasque bifformes
 Brachia jactantes vetulo marcentia vino.
 Et te Mænalium, te Bacchum, teque Lyæum,
 Lenæumque patrem canimus sub tecta vocantes,
 Ferveat ut lacus, & multo completa salerno
 Exudent pingui spumantia dolia musto.
 Hactenus arborum cultus, Silvine, docebam
 Siderei vatis referens præcepta Maronis,
 Qui primus veteres ausus recludere fontes
 Ascræum cecinjt Romana per oppida carmen.

PETRONII ARBITRI CARMINA

E X S A T Y R I O O .

Artis severæ si quis amat effectus,
 Mentemque magnis applicat, prius mo-
 res

Frugalitatis lege poliat exacta:
 Nec curet alto regiam trucem vultu,
 Cuiusque cœnas impotentium captet:
 Nec perditis addictus obruat vino

Mentis calorem, neve plausor in scena
 Sedeat redemptus histrionæ addictus.
 Sed sive armigeræ rident Tritonidis arces,
 Seu Lacedæmonio tellus habitata colono,
 Sirenumque domus, det primos veribus annos,
 Mæoniumque bibat felici pectore fontem;
 Mox & Socratico plenus grege, mutet habenas
 Liber, & ingentis quatit Demosthenis arma.
 Hunc Romana manus circumfluat, & modo Graio
 Exonerata sono mutet suffusa saporem:
 Interdum subducta foro det pagina cursum,
 Et fortuna sonet celeri, discincta meatu.
 Dent epulas, & bella truci memorata canore:
 Grandiaque indomiti Ciceronis verba minetur.
 His animum succinge bonis, sic flumine largo
 Plenus, Pierio defundes pectore verba.

Quid faciant leges, ubi sola pecunia regnat,
 Aut ubi paupertas vincere nulla potest?
 Ipsi qui Cynica traducunt tempora cœna,
 Nonnumquam nummis vendere verba solent.

Ergo iudicium nihil est, nisi publica merces,
 Atque Eques in causa qui sedet, ompta probat.

Nolo quod cupio, statim tenere,
 Nec victoria mi placet parata.

Contemni turpe est; legem donare, superbum.
 Hoc amo, quod possum qualibet ire via.
 Nam sane sapiens, contemptus, jurgia flectit;
 Et qui non jugulat, victor abire dolet.

Huc huc convenite nunc spatulocinædi,
 Pede tendite, cursum addite, convolate planta,
 Femore facili, clune agili, & manu procaces,
 Molles, veteres, Deliaci manu recisi.

Heu, heu nos miseros, quam totus homuncio nil est!
 Sic erimus cuncti; postquam nos auferet Orcus.
 Ergo vivamus, dum licet esse bene.

Quod non expectes ex transverso fit,
 Et super nos fortuna negotia curat.
 Quare da nobis vina salerna puer.

Luxuriæ rictu Martis marcent mœnia.
 Tuo palato clausus pavo pascitur,
 Piumato amictus aureo Babylonico:

Gallina tibi Numidica, tibi gallus spado,
Ciconia etiam grata, peregrina, hospita,
Pietaticultrix, gracilipes, crotalistria,
Avis exsul hiemis, titulus tepidi temporis,
Nequitiz nidum in cacabo fecit meo.
Quo margarita cara tibi bacca Indica?
An ut matrona ornata phaleris pelagiis
Tollat pedes Indomita in strato extraneo?
Smaragdum ad quam rem, viridem, pretiosum vitrum?
Quo Carchedonios optas ignes lapideos,
Nisi ut scintillent? probitas est carbunculos?
Equum est induere nuptam ventum textilem?
Palam prostare nudam in nebulis linea?

Qualis nox fuit illa, dii; deique!
Quam mollis torus! hæsimus calentes,
Et transfudimus hinc & hinc labellis
Errantes animas. Valet cura!
Mortalis ego sic petire cœpi.

Nomen amicitiz, si quatenus expedit, hæret,
Calculus in tabula mobile ducit opus.
Quum fortuna manet, vultum servatis amici;
Quum cecidit, turpi vertitis ora fuga,
Grex agit in scena mimum, pater ille vocatur,
Filius hic, nomen divitis ille tenet:
Mox ubi ridendas inclusit pagina partes,
Vera redit facies, dissimulata perit.

Non bibit inter aquas, poma aut pendentia carpit
Tantalus infelix, quem sua vota premunt.
Divitis hæc magni facies erit, omnia cernens
Qui timet, & sicco concoquit ore famem.

Qui pelago credit, magno se fenore tollit;
Qui pugnas & castra petit, præcingitur auro;
Vilis adulator picto jacet ebrius ostro;
Et qui sollicitat nuptas, ad præmia peccat:
Sola pruinosis horret facundia pannis,
Atque inopi lingua desertas invocat artes.

Jam decuma mæstos inter ancipites metus
Phrygas obsidebat messis; & vatis fides
Calchantis atro dubia pendebat metu:
Quum, Delio profante, cæsi vertices
Idæ trahuntur; scissaque in molem cadunt
Robora, minacem quæ figurarent equum.
Aperitur ingens clostrum, & obducti specus,
Qui castra caperent. huc decenni prælio
Irata virtus additur; stipant graves
Equi recessus Danaï, & in voto latent.
O patria! pulsas mille credidimus rates,
Solumque bello liberum: hoc titulus fero
Incisus, hoc ad fata compositus Sinon
Firmabat, & mendacium in damnatum potens.

Jam turba portis libera, ac bello carens
In vota properant: stertibus manant genæ,
Mentisque pavidæ gaudium lacrimas habet,
Quas metus abegit. jamque Nepruno sacer,
Crinem solutus, omne Laocoon replet
Clamore vulgus; mox reducta cuspide
Uterum notavit: fata sed tardant manus,
Ictusque resilit, & dolis addit fidem,
Iterum tamen confirmat invalidam manum,
Altaque bipenni latera pertemptat. fremit
Captiva pubes intus, & dum murmurat,
Roborea moles spirat alieno metu.

Ihat juvenus capta; dunt Trojam capit,
Bellumque totum fraude ducebat nova.

Ecce alia monstra. celsa qua Tenedos mare
Dorso repellit, tumida consurgunt freta,
Undaque resultat scissa tranquillo minor.
Qualis silenti nocte remorum sonus
Longe refertur, quum premunt classes mare,
Pulsamque marmor abiecte imposita gemit.
Respicimus, angues orbibus geminis secant
Ad saxa fluctus: tumida quorum pectora,
Rates ut altæ, lateribus spumas agunt:
Dant caudæ sonitum; libera ponto jubæ
Consentiunt luminibus, fulmineum jubat
Incendit æquor, sibilisque undæ tremunt.
Stupere mentes. insulis stabant Sacri
Phrygioque cultu gemina nati pignora.
Laocoonte, quos repente tergoribus ligant.
Angues corusci. parvulas illi manus
Ad ora referunt: neuter auxilio sibi,
Uterque fratti transtulit pias vices,
Mortique ipsa miseris mutuo perdit metu.
Accumulat ecce liberum funus parens;
Infirmus auxiliator; invadunt virum
Jam morte passus, membraque ad terram trahunt.
Jacet sacerdos inter aras victima,
Terramque plangit. sic profanatis sacris,
Peritura Troja perdidit primum Deos.

Jam plena Phœbe candidum extulerat jubar,
Minora ducens astra radianti face,
Quum inter sepultos Priamidas nocte & mero
Danai relaxant clostra, & effundunt viros.
Temptant in armis se duces, ceu uti solet
Duro remissus Thessali quadrupes jugo
Cervicem, & altas quatere ad excursum jubas.
Gladios retractant, cominovent orbis manu,
Bellumque samunt. hic graves alius mero
Obtruncat, & continuat in mortem ultimam
Somnos, ab aris alius accendit faces,
Contraque Troas invocat Trojæ sacra.

Ales Phasiacis petita Colchis,
Atque Afræ volucres placent palato,
Quod non sunt faciles: at albus anser,
Et pictis anas enovata pennis.
Plebeium sapit. ultimis ab oris
Attractus Scarus, atque arata Syrtis
Si quid naufragio dedit, probatur.
Mullus jam gravis est: amica vincit
Uxorem: rosa cinnamum vetetur.

Somnia, quæ mentes ludunt volitantibus umbris,
Non delubra Deum, nec ab æthere numina mittunt;
Sed sibi quisque facit. nam quum prostrata sopore
Urget membra quies, & mens sine pondere ludit;
Quidquid luce fuit, tenebris agit. oppidâ bello
Qui quatit, & flammis miserandas sævit in urbes;
Tela videt, versasque acies, & fanerâ Regum,
Atque exundantes perfuso sanguine campos.
Qui causas orare solent; legesque forumque,
Et pavido cernunt inclusum corde tribunal.
Condit avarus opes, defossamque invenit aurum.
Venator saltus canibus quatit. eripit undis,
Aut premit everfam periturus navita puppim.
Scribit amatori meretrix. dat adulteræ munus.
Et canis in somnis leporis vestigia latrat.
In noctis spatio miserorum vulnera durant.

mare venia.
imise leti
obliqua nocendi.
e nomine dicta
erica malo.
ma Gallia donat,
tica foetu.
parant arbor
amula Chis,
egreque Maritima,
maine fides,
regnuma cere,
que Lydia tergo.
rite solent
identibus undis
Nuria campo,
bonas arvis.
anxius utis
volamus in hortos.
paramus agriles,
ma, dulcis lacube,
taque bibimus
sacrentia vino.
um, teque Lyzon,
us sub testa vocata,
completa filera
della multo.
Sivina, docebat
te Maronis,
aculare fontes
e oppida cæmen.

RMINA

si publica metes,
u teret, empta probat.

tenece,
arata.

u donare, superbus.
qualiter ut via.
pus, jurgia fluit;
por abire dolet.

paralocinadi,
te, controlate planta,
& manu procces,
manu recili.

reus homuncio
am nos auferet
se bene.

nivatio fit,
caurat.
na puer.

nt mania.

Quis furor, exclamat, pacem convertit in arma?
 Quid nostræ meruere manus? non Troius hostis
 Hac in classe vebit decepti pignus Atridæ;
 Nec Medea furens fraterno sanguine pugnat.
 Sed contemptus amor vires habet, & mihi fata
 Hos inter fluctus quis raptis evocat armis?
 Cui non est mors una satis? ne vincite pontum,
 Gurgitibusque feris altos immittite fluctus.

Quod summum formæ decus est, cecidere capilli:
 Vernantesque comas tristis abegit hyems.
 Nunc umbra nudata sua jam tempora mœrent:
 Areaque attritis tidet adusta pilis.

O fallax natura Deum! quæ prima dedisti
 Ætati nostræ gaudia, prima rapis.

Infelix, modo crinibus nitebas,
 Phæbo pulchrior, & sorore Phœbi:
 At nunc lævior ære, vel rotundo
 Horti tubere, quod creavit unda,
 Ridentes fugis, & times puellas.
 Ut mortem citius venire credas,
 Scito jam capitis perisse partem.

Orbem jam totum victor Romanus habebat,
 Qua mare, qua terræ, qua sidus currit utrumque,
 Nec satiatus erat. gravidis freta pulsa carinis
 Jam peragrabantur; si quis linus abditus ultra,
 Si qua foret tellus quæ sulvum mitteret aurum,
 Hostis erat: fatisque in tristia bella patatis,
 Quærebantur opes, non vulgo nota placebant
 Gaudia: non usu plebejo trita voluptas.
 Assyria concham laudabat miles in unda,
 Quæritus tellure nitor certaverat ostro.

Hinc Numidæ crustas, illinc nova vellera Scres,
 Atque Arabum populus suâ despoliaverat arva.
 Ecce aliæ clades, & læsæ vulnera pacis.

Quæritur in silvis Mauris fera: & ultimus Ammon
 Afrorum excutitur. ne desit belivâ dente,
 Ad mortes pretiosa suas, premit advena classes
 Tigris, & aurata gradiens vestatur in aulâ,
 Ut bibat humanum populo plaudente cruorem.

Heu pudet effari, perituraque proderè fata!
 Persarum ritum male pubescentibus annis
 Subripuere viros; exsectaque viscera ferro.

In venerent fregere: atque ut fugâ mobilis ævi
 Circumscripta mora properantes differat annos.
 Quærit se natura, nec invenit. omnibus ergo
 Scorta placent; fractique enervi corpore gressus,
 Et laxi crines, & tot nova nomina vestis,

Quæque virum quærent, ecce Astis eruta terris
 Cirrea mensa, greges servorum, ostrumque renidens
 Ponitur, ac maculis imitatur vilibus aurum,
 Quæ turbant sensum, hostilic ac majè nobile lignum
 Turba sepulta mero circumvenit: omniaque orbis
 Præmia, conceptis miles vagus extruit armis.

Ingeniosa gula est, Siculo scarus æquore mersus
 Ad mensam vivus perducitur, inque Lucrinis
 Eruta litoribus vendunt conchyliâ cœnas,
 Ut renovent per damna famem. jam Phasidos unda
 Orbata est avibus: mutoque in litore tantum
 Solæ desertis adspirant frondibus auræ.

Nec minor in campo furor est, emptique Quirites
 Ad prædam strepitumque lucrì sustinagia vertunt.
 Venalis populus, venalis curia Patrum.

Est favor in pretio: senibus quoque libera virtus
 Exciderat, sparsisque opibus conversa potestas,
 Ipsaque majestas auro corrupta jacebat.

Pellitur a populo victus Cato: tristior ille est,
 Qui vicit, fascesque pudet rapuisse Catoni.
 Namque hoc dedecus est populi, morumque ruina,
 Non homo pulsus erat; sed in uno vincta potestas,
 Romanumque decus, quare tam perditâ Roma
 Ipsa sui merces erat, & sine vindice præda.
 Præterea gemino deprensam gurgite prædam
 Fœnoris ingluviæ, ususque exederat æris.
 Nulla est certa domus, nullum sine pignore corpus:
 Sed veluti tabes tacitis concepta medullis
 Intra membra furens curis latrantibus etrat.

Atma placent miseris, detritaque commoda luxu,
 Vulneribus reparantur. inops audacia tuta est:
 Hoc mensam cœno Romam somnoque jacente
 Quæ poterant artes sana ratione movere,
 Ni furor, & bellum, ferroque excita libido?

Tres tulerat Fortuna Duces, quos obruit omnis
 Armatum strue diversa feralis Enyo.

Crassum Parthus habet, Lybico jacet æquore Magnus,
 Julius ingrata perfudit sanguine Romam.

Et, quasi non posset tot tellus ferre sepulcra,
 Divisit cineres. hos gloria reddit honores.

Est locus exciso penitus demersus hiatu,
 Parthenopen inter magnæque Dicarchidos arva,
 Cocyti perfusus aqua. nam spiritus extra
 Qui furit, effusus funesto spargitur æstu.

Non hæc autumnis tellus viret, aut alit herbas
 Cespitem lætus ager: non verno persona cantu
 Mollia discordi strepitu virgulta loquuntur:

Sed chaos, & nigro squallentia pumice saxa
 Gaudent ferali circum tumulata cupressu,
 Has inter sedes Ditis pater extulit ora,
 Bustorum flammis, & cana sparsa favilla,

Ac tali volucrem Fortunam voce lacessit:

Rerum humanarum, divinarumque potestas,
 Fors, cui nulla placet nimium secunda potestas,
 Quæ nova semper amas, & mox possessa relinquis;

Ecquid Romano sentis te pondere victam?
 Nec posse ulterius perituram extollere molem?

Ipsa suas vires perdit Romana juvenis,
 Et quas struxit opes, male sustinet. adspice late
 Luxuriam spoliopum, & censum in damna furentem.

Ædificant auro, sedesque ad sidera mittunt,
 Expelluntur aquæ saxi; mare nascitur arvis;

Et permutata rerum latione rebellant.
 En etiam mea regna perunt. perfossa dehiscit
 Molibus insanis tellus, jam montibus haullis
 Antra gemunt: & dum varios lapis invenit usus,
 Inferni manes Cœlum sperare jubentur.

Quare age, Fors, muta pacatum in prælia vultum,
 Romanosque cie, ac nostris da funera regnis,
 Jam pridem nullo perfundimus ora cruore,
 Nec mea Tisiphone sitientes pertulit artus,
 Ex quo Syllanus bibit ensis, & horrida tellus
 Extulit in lucem nutritas sanguine fruges.

Hæc ubi dicta dedit, dextræ conjungere dextram
 Conatus, rupto tellurem solvit hiatu,
 Tum Fortuna se vi defudit pectore voces;

O genitor, cui Cocyti penetralia parent,
 Si modo vera mihi fas est impune profari,
 Vota tibi cedent. nec enim minor ita rebellat
 Pectore in hoc, leviorve exurit flamma medullas.

Omnia, quæ tribui Romanis arcibus, odi;
 Muneribusque meis irascor: destruet istas
 Idem, qui posuit, moles Deus. & mihi cordi
 Quippe cremare viros, & sanguine pascere luxum.

Idem, qui posuit, moles Deus. & mihi cordi
 Quippe cremare viros, & sanguine pascere luxum.

Idem, qui posuit, moles Deus. & mihi cordi
 Quippe cremare viros, & sanguine pascere luxum.

Idem, qui posuit, moles Deus. & mihi cordi
 Quippe cremare viros, & sanguine pascere luxum.

Idem, qui posuit, moles Deus. & mihi cordi
 Quippe cremare viros, & sanguine pascere luxum.

Idem, qui posuit, moles Deus. & mihi cordi
 Quippe cremare viros, & sanguine pascere luxum.

Idem, qui posuit, moles Deus. & mihi cordi
 Quippe cremare viros, & sanguine pascere luxum.

Idem, qui posuit, moles Deus. & mihi cordi
 Quippe cremare viros, & sanguine pascere luxum.

Cæno equidem g
 Tætalique rogi
 Et Lybia cerno,
 Jam fragor ammon
 Adiacolque sinus,
 Pande age terrarum
 Atque animas arcesse
 Hæc simulacra vi
 De opus est. ruq
 Tisiphone, &
 Tisiphone manes la
 Nam finierat,
 Tisiphone, elis
 Tisiphone, pater umbra
 Tisiphone, pavitans fre
 Tisiphone, clades hom
 Tisiphone, patere Deu
 Tisiphone, Titan vult
 Tisiphone, acies jam tu
 Tisiphone, alia plenos ext
 Tisiphone, fœleri sub
 Tisiphone, lapsis me
 Tisiphone, per notas
 Tisiphone, strepitu c
 Tisiphone, tremefacta
 Tisiphone, in solis, & i
 Tisiphone, inter tumulos,
 Tisiphone, facies diro
 Tisiphone, comitata ne
 Tisiphone, repens e
 Tisiphone, brevis solvi
 Tisiphone, moras Cæsar, vi
 Tisiphone, projecit, civilia
 Tisiphone, æreis, ubi G
 Tisiphone, rupes, nec f
 Tisiphone, Herculeis aris
 Tisiphone, canoque a
 Tisiphone, illinc cecidisse pu
 Tisiphone, radiis, non v
 Tisiphone, concreta riger
 Tisiphone, ferre potest hum
 Tisiphone, ubi calcavit Cæsar
 Tisiphone, locum, su
 Tisiphone, campos late
 Tisiphone, cum voce
 Tisiphone, omnipotens,
 Tisiphone, meis, olim
 Tisiphone, acies invite
 Tisiphone, ferre manus, se
 Tisiphone, ube mea, dum
 Tisiphone, silositerum Capit
 Tisiphone, vincen
 Tisiphone, Germano, leza
 Tisiphone, accepti. quam
 Tisiphone, qui bella vo
 Tisiphone, quorum e
 Tisiphone, impune; nec
 Tisiphone, vireses
 Tisiphone, & causa
 Tisiphone, unum crim
 Tisiphone, reddend
 Tisiphone, quare,
 Tisiphone, & fides merui
 Tisiphone, cadat ale
 Tisiphone, certe
 Tisiphone, tot fortes armatus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Pro pudor! Imperii deserto nomine fugit;
Ut fortuna levis Magni quoque terga videret.

Ergo tanta lues Divum quoque numina vidit;
Consensitque fugæ Cæli timor. ecce per orbem
Mitis turba Deum, terras exosa furentes
Deserit, atque hominum damnatum avertitur agmen.

Pax prima ante alias, niveos pulsata lacertos
Abcondit galea visum caput, atque relicto
Orbe fugax Ditis petit implacabile regnum.
Huic comes it submissa Fides, & crine soluto
Justitia, ac mœrens lacera Concordia palla.
At contra, sedes Etebi qua rupta dehiscit,
Emergit late Ditis chorus, horrida Erinnyes,
Et Bellona minax, facibusque armata Megæra:

Letumque, Insidiæque, & lurida mortis imago.
Quas inter Furor, abruptis ceu liber habenis,
Sanguineum late tollit caput, oraque mille
Vulneribus confossa cruenta casside velat.

Hæret detritus læva Mavortius umbo,
Innumerabilibus telis gravis: atque flagranti
Stipite dextra minax terris incendia portat.
Sentit terra Deos, mutataque sidera pondus
Quæsiere suum: namque omnis regia Cæli
In partes diducta ruit: primumque Dione
Cæsaris acta sui ducit. comes additur illi
Pallas, & ingentem quatiens Mavortius hastam.
Magnum cum Phœbo soror, & Cyllenia proles
Excipit, æ totis similis Tiryntius actis.

Intremuere tubæ, ac scisso Discordia crine
Extulit ad superas Strygium caput. hujus in ore
Concretus sanguis, contusaque lumina flebant.
Stabant ærati scabra rubigine dentes,
Tabo lingua fluens, obsessa draconibus ora:
Atque intertorto laceratam pectore vestem
Sanguineam tremula quatiebat lampada dextra.
Hæc ut Cocyti tenebras, & Tartara liquit,
Alta petit gradiens juga nobilis Appennini,
Unde omnes terras, atque omnia litora posset
Aspicere, ac toto fluitantes orbe catervas:
Atque has erumpit furibundo pectore voces:

Sumite nunc gentes accensis mentibus arma;
Sumite, & in medias immittite lampadas urbes.
Vincetur quicumque latet; non femina cesset,
Non puer, aut ævo jam desolata senectus.
Ipsa tremat Tellus, lacerataque tecta rebellent.
Tu legem Marcelle tene: tu concute plebem
Curio: tu fortem ne supprime Lentule Martem.
Quid porro tu Dive tuis cunctaris in armis?
Non frangis portas? non muris oppida solvis?
Thesaurusque tapis? nescis tu, Magne, tueri
Romanas arces? Epidauria mœnia quære,
Thessaliæque sinus humano sanguine tinge.
Factum est in tetris, quidquid discordia iussit.

Qui factum est, quod tu projectis Jupiter armis,
Inter cælicolas fabula muta taces?

Nunc erat a torva summittere cornua fronte,
Nunc pluma canos dissimulare tuos.
Hæc vera est Danae, tenta modo tangere corpus,
Jam tua flammifero membra calore fluent.

Idæo quales fudit de vertice flores
Tetra parens, quum se confesso junxit amori
Jupiter, & toto concepit pectore flammæ:
Emicuere rosæ, violæque, & molle cyperon,
Albaque de viridi riserunt lilia prato:

Talis humus Venerent molles clinavit in herbas,
Candidiorque dies secreto favit amori.

Nocte soporifera veluti quum somnia ludunt
Errantes oculos, effossaque protulit aurum
In lucem tellus, verlat manus improba furtum,
Thesaurusque rapit, sudor quoque perluit ora,
Et mentem timor altus habet, ne forte gravatum
Excutiat gremium secreti conscius auri.
Mox ubi fugerunt elusam gaudia mentem,
Veraque forma redit, animus, quod perdidit, oprat;
Atque in præterita se totus imagine versat.

Dum vivis, sperare licet: tu rustice custos
Huc ades, & nervis tente Priape save.

Nobilis æstivas platanus diffuderat umbras,
Et circumtonsa trepidanti vertice pinus;
Et baccis redimita Daphne, tremulæque cupressus.
Has inter ludebat aquis errantibus amnis
Spumeus, & querulo versabat rore lapillos.
Dignus amore locus. tessis silvestris aedon,
Atque urbana Progne: quæ circum gramina fusa,
Et molles violas, cantu sua rura colebant.

Ter corripui terribilem manu bipennem,
Ter languidior coliculi repente thyrso,
Ferrum timui, quod trepido male dabat usum,
Nec jam poteram, quod modo conficere libebat.
Namque illa metu frigidior rigente bruma,
Consugerat in viscera mille operta rugis.
Ita non potui supplicio caput aperire:
Sed furciteræ mortifero timore lusus,
Ad verba, magis quæ poterant nocere, fugi.

Illa solo fixos oculos averſa tenebat:
Nec magis incepto vultum sermone movetur,
Quam lentæ salices, lassove papavera collo.

Quid me constriſta spectatis fronte Catones,
Damnatisque novæ simplicitatis opus?
Sermonis puri non tristis gratia tidet,
Quodque facit populus, candida lingua refert:
Nam quis concubitus, Veneris quis gaudia nescit?
Quid vetat in tepido membra calere: thoro?
Ipse pater veri doctus Epicurus in arte
Jussit, & hanc vitam dixit habere Deos.

Nympharum, Bacchique comes, quem pulcra Dione
Divitibus silvis numen dedit, inclyta paret
Cui Lesbos, viridisque Thasos, quem Lydus adorat
Vestitus, templumque tuis imponit Hypæpis:
Huc ades, o Bacchi tutor, Dryadumque voluptas.
Et timidas admitte preces: non sanguine tristi
Perfusus venio: non templis impius hostis
Admovi dextram, sed inops, & rebus egenus
Adtritis, facinus non toto corpore feci.
Quisquis peccat inops, minor est reus. hac prece, queso
Exonera mentem, culpæque ignosce minori.
Et quandoque mihi fortuna adriserit hora,
Non sine honore tuum patiar decus: ibit ad aras,
Sancte, tuas, hircus pecoris pater ibit ad aras
Corniger, & querulæ sætus suis, hostia lactens;
Spumabit pateris hornus liquor: & ter ovantem
Circa delubrum gressum feret ebria pubes.

Quid-

Quidquid in orbe vides, paret mihi; florida tellus,
 Quum volo, spissatis arefcit languida succis,
 Quum volo, fundit opes: scopulique, atque horrida saxa
 Niliacas jaculantur aquas: mihi pontus inertes
 Submittit fluctus: Zephyrique tacentia ponunt
 Ante meos sua stabra pedes: mihi flumina parent;
 Hyrcanæque tigres, & iussi stare dracones.
 Quid leviora loquor? Lunæ descendit imago
 Carminibus deducta meis: trepidusque furentes
 Flectere Phœbus equos revoluto cogitur orbe.
 Tantum dicta valent: taurorum flamma quiescit
 Virgineis, extincta factis: Phœbeia Circe
 Carminibus magicis socios mutavit Ulyxis:
 Proteus esse solet, quidquid libet: his ego callens
 Artibus Idæo furices in gurgite sistam,
 Et rursus fluvios in summo vertice ponam.

Non Indum fulgebat ebur, quod inhæserat auro,
 Nec jam calcato radiabat marmore terra,
 Muneribus delusa suis: sed crate saligna
 Impositum Ceteris flavæ penus, & nova terræ
 Pocula, quæ facili vilis rota finxerat actu.
 Hinc mollis stillæ lacus, & de caudice lento
 Vimineæ lances, maculataque testa Lyæo:
 At paries circa palea satiatus inani,
 Fortuitoque luto: clavus numerabat agrestis,
 Et viridi junco gracilis pendebat harundo.
 Præterea quæ fumoso suspensa tigillo
 Conservabat opes humilis casa mitia forba
 Inter odoratas pendebant texta coronas,
 Et thymbræ veteres, & passis uva racemis.
 Qualis in Actæa quondam fuit hospita terra,
 Digna factis Hecates; quam Musa loquentibus annis.
 Battiadæ veteris mirando tradidit ævo.*

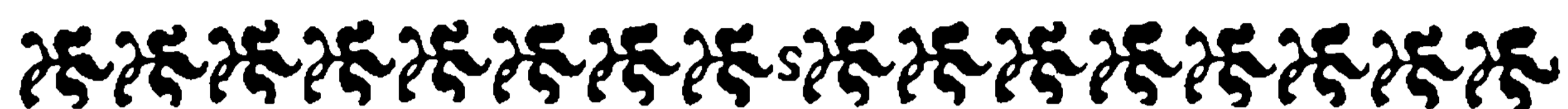
Tales Herculeæ Strymphalidas arte coactas
 Ad Cælum fugisse reor, sanieque fluentes
 Harpyias, quum Phineo maduere veneno
 Fallaces epulæ. tremuit perterritus æther
 Planctibus insolitis, confusaque regia cæli
 Visa suas moto transcurrere cardine metas.

Hæc ait, & tremulo deduxit vertice canos,
 Consecuitque genas, oculis nec defuit imber.
 Sed qualis rapitur per valles improbus amnis,
 Quum gelidæ periere nives, & languidus Auster
 Non patitur glaciem resoluta vivere terra:
 Gurgite sic pleno facies manavit, & alto
 Insonuit gemitu turbatum murmure pectus.

Quisquis habet nummos, securo naviget aura,
 Fortunamque suo temperet arbitrio.
 Uxorem ducat Danaen, ipsumque licebit
 Acrisum jubeat credere, quod Danaen.
 Carmina componat, declamet, concrepet, omnes
 Et peragat causas, sitque Catone prior.
 Jurisconsultus, PARET, NON PARET, habeto,
 Atque esto quidquid Servius, & Labeo.
 Multa loquor: quidvis nummis præsentibus opta,
 Et veniet. clausum possidet arca Jovem.

Non solum me numen, & implacabile farum
 Persequitur; prius Inachia Tyrynthius ira
 Exagitarus onus Cæli tulit: ante profanam
 unonem Pellas sensit: talit' inscius arma

Laomedon; Gemini satiavit numinis iram
 Telephus: et regnum Neptuni pavit Ulyxes.
 Me quoque per terras, per cani Nereos æquor
 Hellepontiaci sequitur gravis ira Priapi.

FRAGMENTA ALIA
 PETRONII.

Ex Codicibus.

Candida fideriis ardescunt lumina flammis,
 Fundunt colla roïas, & cedit crinibus aurum,
 Mellea purpureum depromunt ora ruborem,
 Lacteaque admixtus sublimat pectora sanguis:
 Ac totus tibi servit honor, formaque Deatum
 Fulges, & Venerem cælesti corpore vincis.
 Argento stat facta manus, digitisque tenellis
 Serica fila trahens pretioso flamine ludis.
 Planta decens modicos nescit calcare lapillos,
 Et dura lædi scelus est vestigia tetra,
 Ipsa tuos quum ferre velis per lilia gressus,
 Nulli sternuntur leviori pondere flores.
 Guttura nunc aliæ magnis monilibus ornent,
 Aut gemmas aptent capiti: tu sola placere
 Vel spoliata potes. nulli laudabile totum,
 In te cuncta probat, si quisquam cernere possit.
 Sirenum eantus, & dulcia plectra Thalæ
 Ad vocem tacuisse reor, qua mella propagas
 Dulcia, & in miseros telum jacularis amoris.
 Cor grave vulnus alit, nullo sanabile ferro,
 Sed tua labra meo sævum de corde dolorem
 Depellant; morbumque animæ medicaminis hujus
 Cura fuget, nec tanta putres violentia nervos
 Dissecet, atque tuæ moriar pro crimine causæ.
 Sed si hoc grande putas, saltem concede precanti,
 Ut jam defunctum niveis ambire lacertis
 Digneris, vitamque mihi post fata reducas.

ALBUTIA.

Ex Terentiano Mauro.

Memphitides puellæ,
 Sacris Deum paratæ.
 Tinctus colore noctis
 Manu puer loquaci.

Ægyptias chorcas.

Diomedes Lib. III.

Anus recocta vino,
 Tremantibus labellis.

Ex Terentiano Mauro.

Juverunt segetes meum laborem.

Ex eodem.

Triplici vides ut ortu
 Trivæ rotetur ignis,

Volucrique Phœbus axe
Rapidum pererret orbem.

D. Hieronymus Epist. ad Demetriadem.

Non bene olet, qui bene semper olet.

Fulgent. Mytholog. Lib. II.

Qui vultur jecor intimum pererrat,
Et pectus trahit, intimasque fibras,
Non est, quem lepidi vocant poetæ,
Sed cordis mala livor atque luctus.

Vincent. Beluac. Spec. moral. Lib. XX. Cap. XX.

. . . O maxima rerum,
Et merito pietas homini tutissima virtus!

Jo: Ravisius Textor in Epithetis verbo Murmur.

. . . Horrificoque infestant murmure tigres.

Incertum.

. . . Ineluctabile fatum.

Incertum.

Tremebunda supervolat hasta.

Jacob Magni Sopholog. pag. 74.

Qui præesse cupit, prodesse recusat.
Magnus in exemplo est, cui non suffecerat orbis.

Incertum.

. . . Exciso defossa marmore petra
Quinque pedum fabricata domus, qua nobile corpus
Exigua requievit humo. . . .

Culice Virgilii.

Atque ut araneoli tenuem formavimus orsum.

Ex Lib. VI. Æneidos.

Mille saporatam medicatis frugibus offam.

Scaliger.

Non est forma satis; nec, quæ vult bella videri,
Debet vulgari more placere sibi.
Dicta, sales, lusus, sermonis gratia, risus,
Vincunt naturæ candidioris opus.
Condit enim formam, quidquid consumitur artis,
Et, nisi velle subest, gratia tota perit.

Idem.

Non satis est, quod nos mergis furiosa juvenus:
Transversosque rapit fama sepulta probris?
Anno etiam famuli cognata fece sepulti

In testa mersas luxuriantur opes?
Vilis servus habet regni bona: cellaque capti
Deridet festram, Romuleamque casam.
Idcirco! virtus medio jacet obruta cœno:
Nequitiz classes candida vela ferunt.

Fulgentius Mytholog. Lib. V.

Primus in orbe Deos fecit timor: ardua Czlo
Fulmina quum caderent, discussaque mœnia flammis,
Arque ictus flagraret Athos, mox Phœbus ad ortus
Lustrata dejectus humo, Lunæque senectus,
Et reparatus honos: hinc signa effusa per orbem,
Et permutatis disjunctus mensibus annus
Projecit vitium hoc: atque error jussit inanis
Agricolæ primos Cereti dare messis honores:
Palmitibus plenis Bacchum vincere: Palemque
Pastorum gaudere manu. natat obrutus, omni
Neptunus demersus aqua: Pallasque cavernas
Vindicat. et voti reus, & qui vendidit orbem,
Jam sibi quisque Deos avido certamine fingit.

Scaliger.

Nolo ego semper idem capiti suffundere costum:
Nec toto stomachum conciliare mero.
Taurus amat gramen mutata carpere valle,
Et fera mutatis sustinet ora cibis.
Ipse dies ideo nos grato perluit haustu,
Quod permutatis hora recurrit equis.

Idem.

Uxor legitimus debet quasi census amari:
Nec censum vellem semper amare meum.

Idem.

Invenias quod quisque velit. non omnibus unum est
Quod placet: hic spinas colligit, ille rosas.

Idem.

Nam nihil est, quod non mortalibus afferat usum.
Rebus in adversis, quæ jacuere, juvant.
Sic rate demersa fulvum deponderat aurum,
Remorum levitas naufraga membra vehit.
Quum fouere tubæ, jugulo lat divite ferrum,
Barbara contemptu prælia pannus habet.

Idem.

Linque tuas sedes, alienaque littora quære,
O juvenis! major rerum tibi nascitur ordo.
Ne succumbe malis: te noverit ultimus Ister,
Te Boreas gelidus, securaque regna Canopi,
Quique renascentem Phœbum, cernuntque cadentem.
Major in externas Ithacus descendat arenas.

Idem.

Nam citius flammæ mortales ore tenebunt,
Quam secreta tegant: quidquid dimitris in aula,
Defluit, & subitis rumoribus oppida pulsat.
Nec satis est vulgasse fidem: simulatius exit
Proditionis opus, famamque ouerare laborat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Fulgentius in Expos. Serm. antiq. in Hallucinari.

Nam comptum me vernaes

Fulgentius Lib. III. Mythol. Cap. VIII.

Ad libidinis

Fulgentius ibidem.

In Aumarium

Idem.

Oborto valgiter

Salisberienfis de nugis Curialium Lib. III. Cap. VIII.

Totus fere mundus

Fulgentius Expos. Serm. antiq.

Postquam ferculum

Idem.

Tot regum manubiæ

Gloss. S. Dionysii.

Satis constat

Idem.

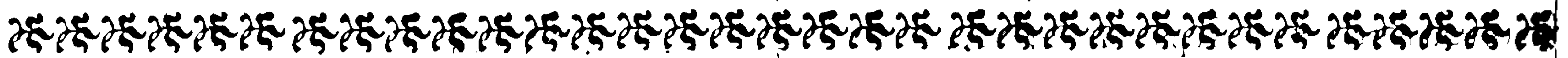
Petauroque jubente

Gloss. vetus.

Suppes

Idem.

Tullia

AULI PERSII FLACCI SATYRÆ SEX.

P R O L O G U S .

NEc fonte labra proluī Caballino :
Nec in bicipiti somniasse Parnasso
Memini, ut repente sic Poeta prodirem.
Heliconiadaſque, pallidamque Pirenen
Illis remitto, quorum imagines lambunt
Hederæ ſequaces. ipſe ſemipaganus
Ad ſacra Vatum carmen aſſero noſtrum.
Quis expedivit piſſitaco ſuum XAIPE?
Picaſque docuit noſtra verba conari?
Magiſter artis, ingenique largitor
Venter, negatas artiſex ſequi voces.
Quod ſi doſoſi ſpes reſulſerit nummi,
Corvos Poetas & Poetridas picas
Cantare credas Pegæſium melos.

S A T Y R A P R I M A .

Curas hominum! o quantum eſt in rebus
inane!

Quis leget hæc? Min' tu iſtud ais? Nemo
hercule. Nemo?

Vel duo, vel nemo. turpe, & miſerabile.
Quare?

Ne mihi Polydamas, & Trojades Labeonem

Prætulere. nugæ. non, ſi quid turbida Roma

Elevet, accedas: examine improbum in illa

Caſtiget trutina: nec te quæſiveris extra.

Nam Romæ quis non? ah ſi ſas dicere! ſed ſas,

Tunc cum ad canctiem, & noſtrum iſtud vivere triſte

Aſpexi, & nucibus facimus quæcumque reliſtis:

Cum ſapius patruos, tunc tunc ignoſcite. nolo.

Quid faciam? ſed ſum petulanti ſplene cachinno.
Scribimus incluſi, numeroſ ille, hic pede liber,
Grande aliquid quod pulmo animæ prælargus anhelet.
Scilicet hæc populo, pexuſque togaque recenti,
Et natalitia tandem cum ſardonyche albus,
Sede leges celſa, liquido cum plasmate guttur
Mobile colueris, patranti fractus oculo.
Hic neque more probo videas, neque voce ſerena
Ingentes trepidare Titos, cum carmina lumbum
Intrant, & tremulo ſcalpuntur ubi intima veſtu.
Tun', vetule, auriculis alienis colligis eſcas,
Auriculis, quibus & dicas cute perditus, ohe!
Quo didiciſſe, niſi hoc fermentum, & quæ ſemel intus
Innata eſt, rupto jecore exierit capriſcus?
En pallor, ſeniumque. o mores! uſque adeone
Scire tuum nihil eſt, niſi te ſcire hoc ſciat alter?
At pulchrum eſt, digito monſtrari, & dicier: hic eſt.
Ten' cirratorum centum dictata fuiſſe,
Pro nihilo pendas? ecce inter pocula quærun
Romulidæ ſaturi, quid dia, poemata narrent.
Hic aliquis, cui circum humeros hyacinthina læna eſt,
Rancidulum quiddam balba de nare locutus;
Phyllidas, Hypſipylas, Vatum & plorabile ſi quid
Eliquit; & tenero ſupplantat verba palato:
Aſſenſere viri: nunc non cinis ille Poetæ
Felix? nunc levior cippus non imprimiſſa?
Laudant convivæ: nunc non e manibus illis,
Nunc non e tunulo fortunataque favilla
Naſcentur violæ? rides (ait) & nimis uncis
Natiſus indulges. an erit, qui velle recuſet
Os populi metuſſe: & cedro digna locutus,
Linquere nec ſombros metuſſe carmina nec thus?
Quilquis eſ, o modo quem ex adverſo dicere ſeci,

Non

Nil moror: euge. omnes, omnes bene miræ eritis res.
 Hoc juvat: hic, inquis, veto, quisquam faxit oletum.
 Pinge duos angues. pueri, sacer est locus: extra
 Meite. discedo. secuit Lucilius urbem;
 Te, Lupe; te, Muti; & genuinum fregit in illis.
 Omne vafer vitium ridenti Flaccus amico
 Tangit: & admissus circum præcordia, ludit,
 Callidus excusso populum suspendere naso.
 Men' mutire nefas, nec clam, nec cum scrobe? nusquam.
 Hic tamen infodiam: vidi, vidi ipse, libelle.
 Auriculas asini quis non habet? hoc ego opertum,
 Hoc ridere meum, tam nil, nulla tibi vendo
 Iliade. audaci quicumque afflate Cratino,
 Iratum Eupolidem prægrandi cum sene palles,
 Aspice & hæc, si forte aliquid decoctius audis.
 Inde vaporata lector mihi ferveat aure:
 Non hic qui in crepidas Graiorum ludere gestit
 Sordidus, & lusco qui poscit dicere, lusce,
 Sese aliquem credens: Italo quod honore supinus,
 Fregerit heminas Areti Ædilis iniquas:
 Nec qui abaco numeros, & sesto in pulvere metas
 Scit risisse vafer: multum gaudere paratus,
 Si Cynico barbam petulans Nonaria vellat.
 His mane edictum, post prandia Callirhoen do.

S A T Y R A II.

Hunc, Macrine, diem numeram meliore lapillo,
 Qui tibi labentes apponit candidus annos.
 Funde metum Genio. non tu prece poscis emaci,
 Quæ nisi seductis nequeas committere Divis.
 At bona pars procerum tacita libabit acerra.
 Haud cuivis promptum est, murmurque humilefque susurro
 Tollere de templis; & aperto vivere voto.
 Mens bona, fama, fides, hæc clare, & ut audiat hospes.
 Illa sibi introrsum, & sub lingua immurmurat: o si
 Ebullit patrum præclarum funus! & o si
 Sub rastro crepet argenti mihi seria dextro
 Hercule! pupillumve utinam, quem proximus hæres
 Impello, expungam! namque est scabiosus, & acris
 Bile tumet. Nerio jam tertia ducitur uxor.
 Hæc sancte ut poscas, Tiberino in gurgite mergis
 Mane caput bis terque, & noctem flumine purgas.
 Heus age, responde: minimum est quod scire laboro.
 De Jove quid sentis? estne, ut præponere cures
 Hunc cuiquam? Cuiam? vis Staio? an scilicet hæres,
 Quis potior iudex, puerisve quis aptior orbis?
 Hoc igitur, quo tu Jovis aurem impellere tentas,
 Dic agetum Staio. proh Jupiter! o bone, clamet,
 Jupiter! at sese non clamet Jupiter ipse?
 Ignovisse putas, quia cum tonat, ocyus ilex
 Sulfure discutitur factio, quam tuque domusque?
 An quia non fibris ovium, Ergennaque jante,
 Trifles jaces lucis, evitandumque bidental,
 Idcirco stolidam præbet tibi vellere barbam
 Jupiter? aut quidnam est, qua tu mercede Deorum
 Emeris auriculas? pulmone, & lacticibus unctis?
 Ecce avia aut metuens Divum matertera, cunis
 Exemit puerum, frontemque atque uda labella
 Infami digito, & lustralibus ante salivis
 Expiat, urentes oculos inhibere perita;
 Tunc manibus quatit, & spem macram supplice voto
 Nunc Licini in campos, nunc Crassi mitrit in ædes.
 Hunc optent generum Rex & Regina: puellæ

Hunc

Hunc rapiant: quidquid calcaverit hic, rosa fiat.
 Ast ego nutrici non mando vota; negato
 Jupiter hæc illi, quamvis te albata rogarit.
 Poscis opem nervis, corpusque fidele senectæ:
 Esto; age. sed grandes patinæ, tucotaque crassa
 Annuere his superos vetuere: Jovemque morantur.
 Rem struere exoptas, cæso bove; Mercuriumque
 Arcessis fibra. da fortunare Penates,
 Da pecus, & gregibus fœtum. quo, pessime, pacto,
 Tot tibi cum in flaminis junicum omenta liquecant?
 Et tamen hic extis, & opimo vincere fatto
 Intendit, jam crescit ager, jam crescit ovile:
 Jam dabitur, jamjam; donec deceptrus, & expes
 Nequidquam fundo suspiret nummus in imo.
 Si tibi crateras argenti, incusaque pingui
 Auro dona seram, sudas, & pectore lævo
 Excutias guttas: latari prætrepidum cor:
 Hinc illud subiit, auro sacras quod ovato
 Perducis facies, nam fratres inter ahenos,
 Somnia pituita qui purgatissima mittunt,
 Præcipui sunt: sitque illis aurea barba.
 Aurum vasa Numæ, Saturniaque impulit æta,
 Vestalesque urnas, & Tuscum fœtile mutat.
 O curvæ in terras animæ, & cælestium inanes!
 Quid juvat hoc, templis nostros immittere mores,
 Et bona Dis ex hac scelerata ducere pulpa?
 Hæc sibi corrupto casiam dissolvit olivo,
 Et Calabrum coxit vitiato murice vellus.
 Hæc baccam conchæ rasisse; & stringere venas
 Ferventis massæ crudo de pulvere jussit.
 Peccat & hæc, peccat: vitio tamen utitur. at vos,
 Dicite, Pontifices, in sancto quid facit aurum?
 Nempe hoc quod Veneri donatæ a virgine pupæ.
 Quin damus id superis, de magna quod dare lance
 Non possit magni Messalæ lippa propago:
 Compositum jus, fasque animi; sanctosque recessus
 Mentis, & incoctum generoso pectus honesto:
 Hæc cedo, ut admoveam templis, & farre litabo.

S A T Y R A III.

NEmpe hoc assidue? jam clarum mane fenestras
 Intrat, & angustas extendit lumine rimas.
 Stertimus, indomitum quod despumare Falernum
 Sufficiat, quinta dum linea tangitur umbra.
 En quid agis? siccas insana Canicula messes
 Jamdudum coquit: & patula pecus omne sub ulmo est;
 Unus ait comitum. verumne? Itane? Ocyus adsit
 Huc aliquis: nemon? turgescit vitrea bilis:
 Findor: ut Arcadiæ pecuaria rudere credas.
 Jam liber, & hicolor positus membrana capillis,
 Inque manus chartæ, nodosaque venit arundo.
 Tum queritur crassus calamo quod pendeat humor;
 Nigra quod infusa vanescat sepia lyrapha:
 Dilutas queritur geminet quod fistula guttas.
 O miser! inque dies ultra miser, huccine rerum
 Venimus? at cur non potius teneroque columbo,
 Et similis Regum pueris, pappare minutum
 Poscis, & iratus mammæ lallare recusas?
 An tali studeam calamo? cui verba? quid istas
 Succinis ambages? tibi luditur. effluis amens;
 Contemnere. sonat vitium percussa, malignæ
 Respondet viridi non cocta fidelia limo,
 Udum & molle lutum es, nunc nunc proponandus, & acri

Fingendus sine fine rota. sed rure paterno
 Est tibi far modicum, purum & sine labe salinum.
 Quid metuas? cultrixque foci secunda patella est.
 Hoc satis? an deceat pulmonem rumpere ventis,
 Stemmâte quod Thusco ramum millesime ducis;
 Censoremve tuum vel quod trabeate salutas?
 Ad populum phaleras. ego te intus & in cute novi.
 Non pudet ad morem discipuli vivere Nattæ?
 Sed stupet hic vitio, & fibris increvit opimum
 Pingue: caret culpa: nescit quid perdat, & alto
 Demersus summa rursus non bullit in unda.
 Magne pater Divum, sævos punire Tyrannos
 Haud alia ratione velis, cum dira libido
 Moverit ingenium ferventi tinta veneno:
 Virtutem videant, intabescantque relicta.
 Anne magis Siculi gemuerunt æra juveni:
 Et magis auratis pendens laquearibus ensis
 Purpureas subter cervices terruit, imus,
 Imus præcipites, quam si sibi dicat; & intus
 Palleat infelix quod proxima nesciat uxor?
 Sæpe oculos (meinini) tingebam parvus olivo,
 Grandia si nollem morituri verba Catonis
 Discere, ab infano multum laudanda magistro,
 Quæ pater adductis sudans audiret amicis.
 Jure etenim id summum, quid dexter Senjo ferret,
 Scire erat in voto; damnosa Canicula quantum
 Raderet: angustæ collo non fallier oræ:
 Neu quis callidior buxum torquere flagello.
 Haud tibi inexpertum curvos deprendere mores,
 Quæque docet sapiens braccatis illita Medis
 Porticus; insomnis quibus & detonsa juvenus
 Invigilat, siliquis & grandi passa polenta.
 Et tibi quæ Samios diduxit litera ramos,
 Surgentem dextro monstravit limite callem.
 Stertis adhuc? laxumque caput compage soluta
 Oscitat hesternum, dissutis undique malis.
 Est aliquid quo tendis, & in quod dirigis arcum?
 An passum sequeris corvos, testave, lutove,
 Securus quo pes ferat, atque ex tempore vivis?
 Helleborum frustra, cum jam cutis ægra tumebit,
 Poscentes videas. venienti occurrere morbo.
 Et quid opus Cratero magnos promittere montes?
 Discite, o miseri, & causas cognoscite rerum,
 Quid sumus, & quidnam victuri gignimur: ordo
 Quis datus; aut metæ quam mollis flexus, & undæ:
 Quis modus argento: quid fas optare: quid asper
 Utile nummus habet: patriæ, charisque propinquis
 Quantum elargiri deceat: quem te Deus esse
 Jussit, & humana qua parte locatus es in re,
 Disce, nec invidias, quod multa fidelia putet
 In locuplete penu, detentis pinguibus Umbris:
 Et piper & pernæ, Marsi monumenta clientis;
 Mænaque quod prima nondum defecerit orca.
 Hic aliquis de gente hircosa Centurionum
 Dicat: quod sapio satis est mihi; non ego curo
 Esse quod Arcesilas, ærumnosque Solones,
 Obstipo capite, & figentes lumine terram,
 Murmura cum secum & rabiosa silentia rodunt,
 Atque exporrecto trutinantur verba labello,
 Ægroti veteris meditantibus somnia: gignit
 De nihilo nihil, in nihilum nil posse reverti.
 Hoc est, quod palles? cur quis non prandeat, hoc est?
 His populus ridet: multumque torosa juvenus
 Ingeminat tremulos naso crispante cachinnos.
 Inspice, nescio quid trepidat mihi pectus, & ægris
 Faucibus exsuperat gravis halitus: inspice sodes;

Quæ dicit medico,
 Tertia compositas
 De majore domo,
 Lævia loturo sibi si
 Hæus, bone, tu palles
 Quidquid id est: surge
 At tu decenas palles:
 Impidem hunc sep
 Tugulus hic epulis, &
 Ture fulfureas lento
 Tæmor inter vina
 Tæmit e manibus:
 Tæcadunt laxis tu
 Tæuba, candelæ:
 Tæpulus lecto, cr
 Tæperam rigidos calc
 Tæni capite induro
 Tæ, miser, venas,
 Tælet hic. summos
 Tæfrigent. vifa est
 Tæstida vicini subrit
 Tæ: tibi rite salit?
 Tærum olus, & pop
 Tætemus fauces: o
 Tætre, quod haud de
 Tæges, cum excussit.
 Tæ: face supposita.
 Tæillant oculi. dicit
 Tæiani esse hominis

S A T

En populi tractas?
 Dicere, forbitio ro
 Tretus? dic hoc, na
 Tret ingenium, & rer
 Tretos venit. dicend
 Treti commota serve
 Tretimus calidæ fecit
 Tretate manus. quid
 Tret, puto, non pultur
 Tret enim julum gen
 Tretipis libæ, rectur
 Tretabit, vel cum fa
 Tretis es nigrum vito
 Tretigitur summa ne
 Tretblando caudar
 Tret Anticyras meli
 Tretissima boni est
 Tret: & assiduo cura
 Tret, haud aliud res
 Tretes ego sum: si
 Tretterius sapiat p
 Tretes distincto canta
 Tretin sese tentat de
 Tretenti spectatur
 Tret: nollin? Vestid
 Tret Curibus quant
 Tretis? hunc. Dis ir
 Tretaque jugum pe
 Tretens metuens de
 Tret, hoc bene sit: cur
 Tret, & farratam, pueri
 Tretiam facem movent

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Et tecum primas epulis decerpere noctes.
 Unum opus, & requiem pariter disponimus ambo:
 Atque verecunda laxamus seria mensa.
 Non equidem hoc dubites amborum fœdere certo
 Consentire dies, & ab uno sidere duci.
 Nostra vel æquali suspendit tempora libra
 Parca tenax veri: seu nata fidelibus hora
 Dividit in geminos concordia fata duorum:
 Saturnumque gravem nostro Jove frangimus una.
 Nescio quod certe est, quod me tibi temperat, astrum.
MILLE hominum species, & rerum discolor usus.
 Velle suum cuique est, nec voto vivitur uno.
 Mercibus hic Italus mutat sub sole recenti
 Rugosum piper, & pallentis grana cumini:
 Hic satur irriguo mavult turgescere somno:
 Hic campo indulget: hunc alea decoquit: ille
 In Venerem est putris: sed cum lapidosa chiragra
 Fregerit articulos veteris ramalia tagi,
 Tum crassos transisse dies, lucemque palustrem,
 Et sibi jam seri vitam ingemuere relictam.
 At te nocturnis juvat impallescere chattis.
 Cultor enim juvenum, purgatas inferis aures
 Fruge Cleanthea. petite hinc, juvenesque senesque,
 Finem animo certum, miserisque viatica canis.
 Cras hoc fiet. idem cras fiet. quid? quasi magnum,
 Nempe diem donas? sed cum lux altera venit,
 Jam cras hesternum consumpsimus; ecce aliud cras
 Egerit hos annos, & semper paulum erit ultra.
 Nam quamvis prope te, quamvis temone sub uno
 Vertentem sese frustra sectabere cantum,
 Cum rota posterior curras, & in axe secundo.
 Libertate opus est, non hac ut quisque Velina
 Publius emeruit, scabiosum tesserula far
 Possidet. heu steriles veri, quibus una Quiritem
 Vertigo facit! hic Dama est, non tressis agaso,
 Vappa, & lippus, & in tenui farragine mendax.
 Verterit hunc dominus, momento turbinis exit
 Marcus Dama. papæ! Marco spondente, reculas.
 Credere tu nummos? Marco sub Judice palies?
 Marcus dixit, ita est: assigna, Marce, tabellas.
 Hæc mera libertas: hanc nobis pilea donant.
 An quisquam est alius liber, nisi ducere vitam
 Cui licet ut voluit? licet ut volo vivere: non sim
 Liberior Bruto? mendose colligis, inquit
 Stoicus hic, aurem mordaci lotus aceto.
 Hæc reliqua accipio; licet illud, & ut volo, tolle.
 Vindicta postquam meus a Prætoris recessi,
 Cur mihi non liceat jussit quodcumque voluntas,
 Excepto si quid Masuri rubrica vetavit?
 Disce; sed ira cadat naso, rugosaque sanna,
 Cum veteres avias tibi de pulmone revello.
 Non Prætoris erat stultis dare tenuia rerum
 Officia, atque usum rapidæ permittere vitæ.
 Sambucam citius caloni aptaveris alto.
 Stat contra ratio, & secretam garrat in aurem,
 Ne liceat facere id, quod quis vitiabit agendo.
 Publica lex hominum naturaque continet hoc fas,
 Ut teneat vetitos inscitia debilis actus.
 Diluis helleborum, certo compescere puncto
 Nescius examen; vetat hoc natura medendi,
 Navim si poscat sibi peronatus arator
 Luciferi rudis; exclamet Melicerta, perisse
 Frontem de rebus. tibi recto vivere talo
 Ars dedit? et veri speciem dignoscere calles,
 Ne qua suberato mendosum tinniat auro.
 Quæque sequenda forent, & quæ vitanda vicissim;

Illa prius creta, mox hæc carbone notasti?
 Es modicus voti, presso lare, dulcis amicis;
 Jam nunc astringas; jam nunc granaria laxes;
 Inque luto fixum possis transcendere nummum;
 Nec glutto sorbere salivam Mercurialem?
 Hæc mea sunt, teneo, cum vere dixeris; esto
 Liberque ac sapiens, Prætoribus ac Jove dextro.
 Sin tu, cum fueris nostræ paulo ante farinæ,
 Pelliculam veterem retines, & fronte politus
 Astutam vapido servas sub pectore vulpem;
 Quæ dederam supra, repeto, funemque reduco.
 Nil tibi concessit ratio: digitum exere, peccas.
 Et quid tam parvum est? sed nullo thure litabis,
 Hæreat in stultis brevis ut semuncia recti.
 Hæc miscere nefas; nec cum sis cetera fossor,
 Tres tantum ad numeros Satyri moveare Bathylli.
 Liber ego. unde datum hoc sumis, tot subdite rebus?
 An dominum ignoras, nisi quem vindicta relaxat?
 I, puer; & strigiles Crispini ad balnea defer,
 Si increpuit: cessas, nugator? servitium acre
 Te nihil impellit, nec quidquam extrinsecus intrat,
 Quod nervos agitet. sed si intus & in jecore ægro
 Nascuntur domini; qui tu impunitior exis
 Atque hic, quem ad strigiles scutica & metus egit herilis?
 Mane, piger, stertis: surge, inquit avaritia; eia
 Surge. negas. instat, surge, inquit. non queo. surge.
 Et quid agam? rogitas? Saperdas advehe Ponto,
 Castoreum, stuppas, hebenum, thus, lubrica Coa.
 Tolle recens primus piper e sitiante camelo.
 Verte aliquid; jura. sed Jupiter audiet. eheu
 Baro, regustatum digito terebrare salinum
 Contentus perages, si vivere cum Jove tendis.
 Jam pueris pellem succinctus & ænophorum aptas;
 Ocyus ad navem. nihil obstat quin trabe valta
 Ægzum tapias, nisi solers luxuria ante
 Seductum moneat; quo deinde, insane, ruis? quo?
 Quid tibi vis? calido sub pectore mascula bilis
 Intumuit, quam non extinxerit urna cicutz.
 Tun' mare transilias? tibi torta cannabe sulto
 Cœna sit in transtro? Veientanumque rubellum
 Exhalet vapida læsum pice sessilis ohba?
 Quid petis? ut nummi, quos hic quincunce modesto
 Nutrieras, pergant avidos sudare deunces?
 Indulge genio: carpamus dulcia; nostrum est
 Quod vivis: cinis, & manes, & fabula fies.
 Vive memor leti: fugit hora. hoc quod loquor, inde est
 En quid agis? duplici in diversum scinderis hamo.
 Hunccine, an hunc sequeris? subeas alternus oportet,
 Ancipiti obsequio dominos alternus oberres.
 Nec tu cum obstiteris semel, instantique negaris
 Parere imperio, rupi jam vincula, dicas.
 Nam & luctata canis nodum arripit: attramen illi,
 Cum fugit, a collo trahitur pars longa catenæ.
 Dave, cito, hoc credas jubeo, finire dolores
 Præteritos meditor. crudum Chærestatus unguem
 Abrodens ait hæc. an ficcis dedecus obstem
 Cognatis? an rem patriam, rumore sinistro,
 Limen ad obscœnum frangam, dum Chrysidis udas
 Ebrius ante fores, extincta cum face, canto?
 Euge, puer, sapias: dis depellentibus agnam
 Percute. sed censent' plorabit, Dave, relictâ?
 Nugaris. solea, puer, objurgabere rubra;
 Ne trepidare velis, atque arctos rodere calles.
 Nunc serus & violens. at si vocet, haud mora, dicas:
 Quidnam igitur faciam? ne nunc, cum accersat, & ultro
 Supplicet, accedam? si totus & integer illinc

Exi.

Eritas, nec nunc.
 in festuca, Lict
 habet ille sui pal
 detata ambitio? v
 xanti populo, aoli
 Apici memisse sene
 Herodis venere dies,
 puz pinguem neb
 tates violas; rubri
 nata carat thynni;
 mores tacitus,
 gii lemures, c
 grandes Galli; &
 Deos inflante
 ter mane ca
 hæc inter vari
 crallum ridet
 Græcos cur

S A T

Demovit jam br
 Jamne lyra, &
 opifex numeris
 marem strepita
 juvenes agitare jo
 gulos lulisse senes.
 hibernatque n
 opuli, & multa
 partum est operz c
 hoc Enni, post
 Quintus pavon
 securus vulgi; &
 paroni, securus & a
 vestro quia pingui
 orti peioribus:
 id mihi lenio,
 in vapida naso
 pet his alius. Gem
 cis genio. solis na
 get ohus succum mu
 sacrum irrorans pa
 magnanimus p
 ombos ideo liber
 tem solers turdar
 us propria vive
 qua metuas? occa
 officium. trab
 vicus inops: rei
 lenio jacet ipi

Exieras, nec nunc hic hic, quem quærimus, hic est.
 Non in festuca, Licitor quem jactat ineptus.
 Jus habet ille sui palpo, quem ducit hiantem
 Cretata ambitio? vigila: & cicer ingere large
 Rixanti populo, nostra ut Floralia possint
 Aprici meminisse senes. quid pulcrius? at cum
 Herodis venere dies, unctaque fenestra
 Dispositæ pinguem nebulam vomuere lucernæ,
 Portantes violas; rubrumque amplexa catinum
 Cauda natat thynni; tumet alba fidelia vino:
 Labra moves tacitus, recutitaque sabbata palles.
 Tunc nigri lemures, ovoque pericula rupto:
 Hinc grandes Galli; & cum sistro lusca Sacerdos
 Incussere Deos inflantes corpora, si non
 Prædictum ter mane caput gustaveris allii.
 Dixeris hæc inter varicosos Centuriones,
 Continuo crassum ridet Vulsenius ingens,
 Et centum Græcos curto centusse licetur.

S A T Y R A VI.

Admovit jam bruma foco te, Basse, Sabino?
 Jamne lyra, & tetrico vivunt tibi pectine chordæ?
 Mire opifex numeris veterum primordia vocum,
 Atque marem strepitum fidis intendisse Latinæ,
 Mox juvenes agitare jocos, & pollice honesto
 Egregios luisse senes. mihi nunc Ligus ora
 Intepet, hybernatque meum mare, qua latus ingens
 Dant scopuli, & multa littus se valle receptat.
 Lunai portum est operæ cognoscere, cives.
 Cor jubet hoc Enni, postquam destertuit esse
 Mzonides Quintus pavone ex Pythagoreo.
 Hic ego securus vulgi; & quid præparet Auster
 Infelix pecori; securus & angulus ille
 Vicini nostro quia pinguior: & si adeo omnes
 Ditescant orti pejoribus: usque-recusem
 Curvus ob id minui lenio, aut cænare sine uncto,
 Et signum in vapida naso tetigisse lagena.
 Discrepæt his alius. Geminos, Horoscope, varo
 Producis genio. solis natalibus est qui
 Tingat olus ficcum muria vaser in calice empta,
 Ipse sacrum irrorans patinæ piper. hic bona dente
 Grandia magnanimus peragit puer. utar ego, utar:
 Nec rhombos ideo libertis ponere lautus,
 Nec tenuem solers turdarum nosse salivam.
 Messe tenus propria vive: & granaria, (fas est)
 Emole. quid meruas? occa, & seges altera in herba est.
 Alt vocat officium. trabe rupta, Bruttia saxa
 Prendit amicus inops: reinque omnem, furdaque vota
 Condidit: Ionio jacet ipse in littore, & una

Ingentes de puppe Dei: jamque obvia mærgis
 Costa ratis laceræ. nunc & de cespite vivo
 Frange aliquid: largire inopi, ne pictus oberret
 Cærulea in tabula. sed cœnam funeris hæres
 Negliget iratus, quod rem curtaveris: urnæ
 Ossa inodora dabit; seu spirent cinnama surdum,
 Seu ceraso peccent casæ, nescite paratus.
 Tune bona incolumis minuas? & Bestius urget
 Doctores Graios: ita fit, postquam sapere urbi
 Cum pipere & palmis venit nostrum hoc mæris exspers,
 Fœnificæ crasso vitiarunt unguine pultes.
 Hæc cinere ulteriores metuas? at tu meus hæres
 Quisquis eris, paulum a turba seductior, audi.
 O bone, num ignoras? missa est a Cæsare laurus
 Insignem ob cladem Germanæ pubis, & aris
 Frigidus excutitur cinis: ac jam postibus arma,
 Jam chlamydas Regum, jam lutea gausapa captis,
 Effedaque, ingentesque locat Cæsonia Rhenos.
 Dis igitur, Genioque Ducis centum paria, ob res
 Egregie gestas, induco: quis vetat? aude.
 Væ, nisi connives: olèum artocreasque popello
 Largior; an prohibes? dic clare. non adeo, inquis:
 Exoffatus ager juxta est. age, si mihi nulla
 Jam reliqua ex amitis, patruelis nulla, proneptis
 Nulla manet: patruis sterilis matertera vixit,
 Deque avia nihilum superest: accedo Bovillas
 Clivumque ad Virbi. præsto est mihi Manius hæres.
 Progenies terræ? quære ex me, quis mihi quartus
 Sit pater, haud prompte, dicam tamen. adde etiam unum,
 Unum etiam: terræ est jam filius: & mihi ritu
 Manius hic generis prope major avunculus exit.
 Qui prior es, cur me in deorsu lampada possis?
 Sum tibi Mercurius: venio Deus huc ego, ut ille
 Pingitur; an tenuis? vin' tu gaudere relictis?
 Deest aliquid summæ: minui mihi; sed tibi totum est,
 Quidquid id est. ubi sit fuge quærere, quod mihi quondam
 Legatæ Tadius, neu dicta repone paterna:
 Fœnoris accedat merces; hinc exime sumptus.
 Quid reliquum est? reliquum? nunc nunc impenitus unge,
 Unge, puer, caules. mihi festa luce coquatur
 Urtica, & fissa fumosum sinciput aure,
 Ut tuus iste nepos olim satur anseris extis,
 Cum morosa vago singultiet inguine vena,
 Patritiæ immeiat vulvæ? mihi trama figuræ
 Sit reliqua: ast illi tremat omento popa venter?
 Vende animam lucro: mercare; atque excute solers
 Omne latus mundi, ne sit præstantior alter
 Cappadocas rigida pingues plaussisse catasta.
 Rem duplica, feci; jam triplex, jam mihi quarto,
 Jam decies redit in rugam. depunge ubi sistam
 Inventus, Chrysispe, tui finitor acervi.

ne notali?
 ille amicis;
 granaria laxas;
 tere nammum;
 urialem?
 dixeris; esto
 ac Jove dextro.
 ante farine,
 monte politas
 ore vulpem;
 nemque reduco.
 n exere, peccas.
 ullo thure litabis,
 ncia recti.
 cetera fossor,
 moveare Barhylli.
 is, tot subdite rebus?
 m vindicta relaxat?
 id balnea deter,
 i stritium acre
 iam extrinsecus intrat,
 us & in jecore agro
 apunitior exis
 es scutica & merus egit herilis
 , inquit avaritia; eia
 inquit. non quod. surge.
 veritas adrebe Ponto.
 um. thus, lubrica Coa.
 sitiente camelo.
 niter audiet. eheu
 rare salinum
 : cum Jove tendis.
 & cenophorum aptas;
 n quin trabe valla
 luxuria ante
 ide, imitæ, nis? quo?
 estore mascula billis
 xanti urna cicuræ.
 tota cannabe fulto
 manumque rubellum
 ze (sillis obba?
 is hic quincunce modesto
 sudare beunæ?
 dulcia; nostrum est
 nes, & sabula fiet.
 tra. hoc quod loquor, inde est.
 erium scinderis hamo.
 subeas alterius oportet,
 diermus oberres.
 instantique negaris
 vincula, dicas.
 a arripit: attamen illi,
 ut pars longa catenæ.
 eo, finire dolores
 um Charesstratus unguem
 is dedecus obstem
 n. rumore sinistro,
 gam, dum Chrysidis udas
 cum face, canto?
 epellentibus agnam
 nit. Divo, relicta?
 iurgabere rubra;
 arctos rodere castes.
 vocet, haud mora, dicas:
 e nunc, cum accersat, & ulro
 torus & integer illuc
 Eri

S U L P I T I Æ S A T Y R A .

De statu Reipub. temporibus Domitiani, cum edicto philosophos urbe exegisset.

Ufa, quibus numeris heroas & arma frequentas,
Fabellam permittite mihi detexere paucis.
Nam tibi secessi, tecum penetrabile retractans
Consilium. quare nec carmine curro phalæco,

Nec trimetro iambo, nec qui pedet fractus eodem
Fortiter irasci didicit duce Clazomenio.

Cetera quin etiam, quot denique millia lusi,
Primaque Romanas docui contendere Graiis,
Et salibus variare novis, constanter omitto:
Teque, quibus princeps & facundissima calles,
Aggredior. precibus descende clientis, & audi.

Dic mihi; Calliope, quidnam pater ille Deorum
Cogitat? an terras & patria secula mutat?
Quasque dedit quondam, morientibus eripit artes?
Nosque jubet tacitos, & jam rationis egenos,
Non aliter, primo quam surreximus ævo;
Glandibus, & puræ rursus procumbere lymphæ?
An reliquas terras conservat amicus, & urbes,
Sed genus Ausonium, Remulique exturbat alumnos?
Quid reputemus enim? duo sunt, quibus extulit ingens
Roma caput, virtus belli, & sapientia pacis.
Sed virtus agitata domi, & socialibus armis,
In freta Sicaniæ, & Carthaginis exiit arces,
Ceteraque imperia, & totum simul abstulit orbem.
Deinde velut stadio victor qui solus Achæo
Languet, & immota secum virtute fatiscit:
Sic itidem Romana manus, contendere postquam
Destitit, & pacem longis frenavit habenis,
Ipsa domi leges & Graia inventa retractans,
Omnia bellorum terra quæsitæ, marique
Præmia, consilio & molli ratione regebat.
Stabat in his: neque enim poterat constare sine ipsis,
Aut frustra uxori mendaxque Diespiter olim,
Imperium sine fine dedi, dixisse probatur.

Nunc igitur qui res Romanas imperat inter,
Non trabe, sed tergo prolapsus, & ingluvie albus,
Et studia, & sapiens hominum nomenque genusque,
Omnia abire foras, atque Urbe excedere iussit.
Quid facimus? Graios, hominumque reliquimus urbes,
Ut Romana foret magis his instructa magistris:
Nunc, Capitolino veluti turbante Camillo,
Ensibus, & trutina Galli fugere relicta,
Sic nostri palare senes dicuntur, & ipsi
Ut ferale suos onus extirpare libellos.

Ergo Numantinus, Libycusque erravit in isto
Scipio, qui Rhodio crevit formante magistro,
Cetera & illa manus bello sæcunda secundo,
Quos inter prisca sententia dia Catonis
Scire adeo magni fecisset, utrumne secundis,
An magis adversis staret Romana propago.
Scilicet adversis. nam quum defendier armis
Suadet amor patriæ, & captiva penatibus uxor,
Convenit ut vespis, quarum domus arce Monetæ,
Turba rigens strictis per lutea corpora telis.
Ast ubi pax securæ redit, oblita favorum
Plebs, materque una somno moriuntur obeso.

Romularum igitur longa & gravis exitium pax.
Hoc fabella modo pausam facit. optima posthac
Musa, velim moneas, sine qua mihi nulla voluptas
Vivere, uti quondam Lydus dum Smyrna peribat,
Nunc itidem migrare velint. vel denique quidvis,
Ut Dea, quære aliud. tantum Romana Caleno
Mænia, jucundos pariterque avertit Sabinos.

Hæc ego. tum paucis Dea me dignatur, & inquit.
Pone metus æquos, cultrix mea, summa Tyranno
Hæc instant odia, & nostro periturus honore est.
Nam laureta Numæ, fontesque habitamus eosdem,
Et comite Egeria ridemus inania cœpta.
Vive, vale. manet hunc pulchrum sua fama dolorem.
Musarum spondet chorus, & Romanus Apollo.

MAURI

Viri
Dix
trasse resolvere
egem pulveris &
sed ne corpoream
Labem accerferet
Tale exercitii gem
Commentum sibi c
quod solus gereret
teris mollibus inv
lectis in teretem f
Parthus solet a
trus cornibus extim
nem neclere lineari
nem affidue ligat,
nem sit funiculi modi
teris qui puteo foret
satis hinc igitur ca
nem ab tenebris, aqu
nem filo tenui trahen
quod stringi nequeat
nem undique corpor
nem mos in digitos ad
Anguloque tenaculo
(Donec lubrica sar
tanti per spatium
nem lucem superam
nem na vice pollicu
nem erat vincere ponde
nem præcepit facilem fu
nem magnum gerere
nem tantum in digitis
nem satis visceribus tan
nem has trepidat lab
nem cernere nec
nem tantum geritur
nem satis intimi
nem tantum laterum
nem exiles tremunt, &
nem plantæ stabiles
nem commune relinquit
nem parva est via viri
nem certaminis, &
nem labor cum solitus ca
nem nulla mole palæstric
nem se nostram leuam
nem Quia jam dicere gar
nem Maturum ingenuam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Exempla solent sensibus admovere lucem :
 B, quum volo, vel C, tibi, vel dicere D, G :
 E, quæ sonitum commodat hisce, si negetur :
 Et labra prementur simul & revincta lingua :
 Hæc vim, tacitam sponte sua, nimisque mutam,
 Conjuncta, potentem sonitus facit latentis,
 Geminumque refert auribus ex utraque sensum,
 Si proprietates tradita, si regula nota est.
 Nunc singula quam possideant in ore sedem,
 Ictusque suos conciplant, & unde rumpant,
 Ut quivero versu blaterabo sotadæo :
 A, prima locum littera sic ab ore sumit :
 Imminuta risu patulo tenere labra,
 Linguamque necesse est ita pendulam reduci,
 Ut nifus in illam valeat subire vocis :
 Nec partibus ullis aliquos ferire dentes.
 E, quæ sequitur vocula, dissona est priori,
 Quia deprimat altum modico tenore rictum :
 Et lingua remotos premit hinc, & hinc, molares.
 I, porrigit istum genuinos prope ad ipsos,
 Minimamque renidet, supero tenus labello.
 O, Grajugenum longior, altera est figura,
 Alter sonus, atque temporum nota variata.
 Compendia nostri meliora crediderunt :
 Vocalibus ut non nisi quinque sengeremur :
 Productio longis daret ut tempora bina :
 Correptio plus tempore non valeret uno.
 Hinc $\eta\tau\alpha$ minus scribimus, hinc & ω supremum ;
 Una quoniam sat habitum est notare forma,
 Pro temporibus quæ geminum ministrat usum.
 Igitur sonitum reddere quum voles minori,
 Retrorsus adactam modice teneto linguam :
 Rictu neque magno sat erit patere labra.
 At longior alto tragicum sub oris antro
 Molita, rotundis acuit sonum labellis.
 Y, quam memorant, vocibus avla est latinis :
 Vocalibus autem quoniam jugata Græcis,
 In nostra etiam verba dabat frequentet usum :
 Subjecimus illam cui nomen V dederunt
 Vocalem, sonantes libi quæ jugaret omnes :
 Et sola sonum redderet ex sua figura.
 Quam scribere Graius nisi jungat T nequibit :
 Hanc edere vocem quoties paramus ore,
 Nitamur ut V dicere, sic citetur ottus :
 Productius autem coeuntibus labellis
 Natura soni pressior altius meahit.
 Hanc & modo quam diximus I simul jugatas,
 Verum est spatium sumere, vimque consonantum,
 Ut quæque tamen constiterit loco prior :
 Nec tum modo quum jungimus hoc valebit ipsas,
 Sed si qua erit his altera vocalis adhaerens,
 Vis hæc manet illis quasi quum simul jungantur.
 Nam si juga quis nominet, I consona fiet,
 Et qualis erat permanet in loco sequenti :
 Ut quum jaculum, aut dico jecur, Jovem, juvencum,
 Nil ordo secundis tribuit, prior juvatur.
 Versa vice si sit prior V, sequatur illa,
 Cum dico Vide, contulit I, sonum priori,
 At ipsa manet tempore quo sonabat ante :
 Vocalibus hoc & reliquis prædita servat :
 Ut vade, veni, vota refer, teneto vultum,
 Crevisse sonum perspicis, & coisse crastum,
 Unde Æoliis littera fingitur digammos,
 Quæ de numero sit magis juna consonantum,
 Vocalis in istum mage quam versa sit usum.

Sed ut altera quo referat, alteram sciamus,
 I, cum medio nomine sic erit locata,
 Vocalis ut illam latere ex utroque coartet,
 Bajana velut, pejor, item Troja, vel hujus,
 Ipsa (ut docui) consona fiet a sequenti :
 Et si brevis est, quæ posita est loco prior,
 Longam faciet non minus hanc consona sola :
 Ceu longa fit olim quoties duæ sequuntur :
 Aut si nimium est hoc dare, vocalis ut una
 Fiat similis tempore consonis duabus :
 Atque i geminum scribere nos jubent magistri,
 I consona fiet, simul & sequens priorem :
 Et quum prior, est auxilio posterioris,
 Hoc V simili si fuerit loco, nequibit :
 Quum dico labor, dico nives, pluvia, novales,
 Sola consonans ipsa fit, ut prius notasti :
 Perstat brevis quæ fuit ante collocatis.
 Jam cætera non ordine quo solent, loquemur,
 Verum ut cuique est proximitas loci, sonive :
 Ne dicta prius me subigat referre rursum
 Vicinia vocum, modico dirempta puncto,
 B littera, vel p, quali syllabæ videntur :
 Junguntque sonos de gemina sede profectos,
 Nam muta jubet portio comprimi labella,
 Vocalis at intrus locus exitum ministrat :
 Compressio porro in utraque dissonora :
 Nam prima per oras etiam labella figit,
 Velut intrus agatur sonus : est altera contra :
 Pellit sonitum de mediis foras labellis.
 Utrumque latus dentibus adplicare linguam,
 C, pressius urget, sed hinc hincque remittit,
 Quo vocis adhaerens sonus explicetur ore.
 G, porro retrorsum coit, & sonum prioris
 Obtusus ipsi prope sufficit palato :
 At portio dentes quoties suprema linguæ
 Pulsaverit imos, modiceque curva summos,
 Tunc d sonitum perficit, explicatque vocem,
 T qua superis dentibus intima est origo,
 Summa satis est ad sonitum ferire lingua.
 K perspicuum est littera, quod vacare possit :
 Et q similis, namque eadem vis in utraque est,
 Quia qui locus est primitus unde exoritur c.
 Quascumque deinceps libeat jugate voces,
 Mutare necesse est sonitum quidem supremum ;
 Refert nihili k prior, an q fiet, an c,
 Aut g quoque, vel c, simili parique lege
 Addi (quasi desit) numero potest priorum.
 Nam non na ut est longa dissolubilis,
 Breves vicissim contrahit in longam valent :
 Quia sola hinc magnitudo non vetat,
 Divisa jungi rursum in unum non queunt.
 Quod si fieri concedas posse: quid ante Terentianus promissit
 Instat callida cautio
 Neu tresident pedes, &c.
 Fortasse dices, non tresidare pedes, a ferens illud quo
 ait Terentianus de versu Ionico a majore,
 Nec enim numero pendere metra syllabarum,
 Sua sed pedibus tempora sufficit tetetre.
 Nulli dubium est faucibus emicet quod ipsis
 H, littera, live est nota quæ spiret anhelum ;
 Quin hanc etiam grammatici volunt vacare :
 Quia non adicit litterulis novum sonorem,
 Sed græcula quædam scholice nitela vocis :
 Vocalibus apte sed & anteposta cunctis,
 Hallas, hederas quum loquor, hiller, hospes, hujus.
 Solum patitur quatuor ante consonantes.

Græcis quoties non
 Si quando choros,
 Septem reliquas hi
 Vix lege solutus por
 Has verbis apte q
 Instat tituli fulgidula
 Ut quæque loquemur
 F. L.
 Item superis denti
 gemine leni (velu
 ore sonabis, n
 palati super
 que sono qu
 penitus nesc
 littera ad aures
 fulgens cu
 teria clauso qua
 quartæ sonitus fing
 spiritus anceps
 vibrat tremulis ist
 quæ sequitur li
 quæ quidem sibil
 Mittere videntur :
 Promptus in ore est
 leavis, & unum c
 Mixtura secunda pe
 Quia c simul & c
 reoribus adactam si

Græcis pueros ut docet
 collere cunctos jub
 fit ut & q &
 valent, alia doc
 putant, quæ q
 modo tentavit
 aliquid faucibus
 penitus a
 gravius vocis
 loquor B
 quæ (quod ill
 sonitum fingere
 parili sede sequi
 & numeri non su
 tradunt ita h
 a numeris plurib
 que subibunt di
 numerus qua ste
 leti, minima
 olim Hec
 tradunt cec
 quoniam viri
 tenus res tibi
 tenebras, qu
 peris minus ext
 hanc meo hacten

De SYLLABIS.

Carmen trochaicum quadratum catalecticum.

Græcis quoties nominibus latina forma est,
Si quando choros, Phyllida, Rhamnes, thyma dico.
Septem reliquas hinc tibi voce semiplenas,
Vix lege solutus poterit ponete sermo:
Has versibus apte quoniam loqui negatur,
Inflar tituli fulgidula notabo milto:
Ut quamque loquemur, datus indicabit ordo.

F. L. M. N. R. S. X.

Imum superis dentibus adprimens labellum
Spiramine leni (velut hirta Graia vites)

F. Hanc ore sonabis, modo quæ locata prima est.

Adversa palati supera premendo parte,
Obstantque sono quem ciet ipsa lingua nitens,
Validum, penitus nescio quid cogit inire.

L. Quo littera ad aures veniat secunda nostras,
Ex ordine fulgens cui dat locum sinopsis.

M. At tertia clauso quasi mugit intus, ore.

N. Quartæ sonitus fingitur usque sub palato,
Quo spiritus anceps coeat naribus & oris.

R. Vibrat tremulis ictibus aridum sonorem,
Has quæ sequitur littera, mox dux supremæ
Vicina quidem sibila dentibus repressis
Miscere videntur: tamen ictus ut priori,

S. Promptus in ore est, agiturque pone dentes:
Sic lævis, & unum ciet auribus susurrum.

X. Mixtura secunda geminum parat sonorem,

C. S. Quia c. simul & quæ prior est jugando nisum,

X. Rerorsus adactam solidant premuntque vocem.

Nihil Ausoniis esse opus Y sonare dixi:

Et ζήτα supremum, nisi Graia verba cogent.

Sed quorsum (ais) hoc discere vel docere refert?

Tradunt homines secta quibus Pythagorea est,

Arcana secuti physicis remota causis,

Summas numeri non ita literis valere,

Græcus pueros ut docet insonans magister:

Cum tollere cunctos jubet altius sinistras:

Unum sit ut ἀλφα & duo βήτα & tria γάμμα.

Diversa valent, alia docent, ordine nullo

Referre putant, quæ cui sit sub ore sedes,

Ut nos modo tentavimus expedire raptim.

Alunt aliquas faucibus exilire ab imis:

Γάμμα, penitus κάππα sonat. ζι simul & χι

Ictam gravius vocis opus fingere linguam.

Si ζήτα loquor βήτανε, νυ, vel hispidum ρω,

Et σιγμα (quod istic parili sede vibratur)

Dentes sonitum fingere; δέλτα, θήτα, tum ταυ

Idem parili sede sequi: φι quoque tum πι.

Hinc & numeri non similes habere summas:

Et nomina tradunt ita literis peracta,

Hæc ut numeris pluribus, illa sint minutis,

Quandoque subibunt dubiæ pericula pugnæ.

Major numerus qua steterit, favere palmam:

Præfagia leti, minima patere summa:

Sic Patroclon olim Hæctoria manu periisse,

Sic Hæctoria tradunt cecidisse mox Achilli.

Hæc sunt quoniam viribus altiora nostris,

Si tam tenues res tibi sic dissero versu,

Vitem ut tenebras, quas solet & soluta versu

Oratio parvis minus explicare rebus,

Sat duco meas hæc tenus occupasse nugas.

Syllabas, quæ rite metro congruunt heroico,
Captus ut meus ferebat, disputatas attuli
Versibus, sane modorum quo sonora lævitas
Addita, styli sublevaret ficcioris tædium.
Hæc prius Bassine fili, & tu gener Novateme
Perpolite (quam potestis) crebriore limula,
Non pater tamquam, socerque, sed velut sim extrarius,
Intueri vos oportet, an satis sit literis
Singularis discreta teste (quæ cuilibet est) nativitas:
Syllabarum (quas duabus jungimus vocalibus)
Num minus sit scrupulose vis reperta, & prodita:
Consonans si prælocatur una, quantum differat:
Una vocalis duabus prædita est si consonis:
Ne parum vel diligenter, lucideve expresserim,
Quanta sit quæ comparatur pedibus hinc diversitas.
Sermo si planus pedestri se tenet modestia,
Disputandi quem tenorem doctiores imperant:
Verba si non adpetita, nec remora plurimis,
Sed fere communis usus & tamen non obvia,
Carminis servant honorem non jacentis cantici:
Quo super sedens trapeto, signa gyris temperat:
Sufficit vitare labes, & carere sordibus:
Pro statu rerum domare lineam fandi parem,
Liberam scholæ nitore, vatis exutam stola,
Quæ tropos omnes relinquat, & superba schemata,
Negligens ut semet, ipsa laudem ab incultu ferat:
Dum tamen rebus minutis (quas pedum liber quoque
Vix queat proferre sermo noster offensa sine,
Labili versu ministret in retulos exitus,)
Regulam servans ubique, finis ut quarti pedis,
Nominis, verbive sine comma primum terminet:
Hæc enim tome probatur, metron hoc trochaicum.
Hunc modum si competenti pertulit ductu stylus,
Sive proviso tenore cessit affectus labor,
Acrius vos pendite ista, quam malignis moris est:
Hoc domi clausum manebit, nec sinam nosci prius,
Scrupulum quam vestra demat hunc mihi sententia,
Opera nobis hæc inanis? aut in usum impensa sit?
Sed labor vobis ferendus in legendo est maximus:
Non enim cursim aut remisse tam minuta acumina
Adsequi quicumque poterit, sed morosa intentio
Tam legendis debet esse, quam fuit nobis quoque,
Qui laborem provocando, perdomando tædium,
Forstian nec lecta multis, e latebris scalpimus:
Ardui laudem expetentes, non favorem ex obviis:
Corrigenda si qua sane visa vobis hinc erunt,
Non ero stulte repugnans, aut amans prave mea,
Quin statim culpanda delens, præbeam rectis locum.
Litteris autem latinis Græca quibus est formula
Quo statim discriminantur, ne sit hæsitatio,
Indices supra locavi nominum, primas notas:
Quando Græce γάμμα, supra sua Latinis littera est:
K vel Q Græcum putetur ne an Latinum: e vel o
Næu vicissim quæ Latina profetas Græco sono:
Hæc erunt utrinque bina, quæ parent caliginem:
Quia pari forma notantur, & soni sunt simplicis.
Ceterum η̄τα & Υ, & ω, Latinis a figuris discrepant:
A Latine sæpe ut ἀλφα, sæpe λάμβδα scribitur,
I similiter ἰώτα, credi & Ε̄ potest quod σιγμα sit.
Versibus sed quum loquamur, quando Græca ponimus

ἀλφα

erant locatus,
t locata,
quæ coarctet,
ya, vel hujus,
sequenti:
loco prior,
c condona sola:
z sequantur:
alis ut una
duabus:
hæc magistri,
ms priorem:
sisterentis,
sequitur:
pluvia, novales,
tus notati:
collocatis.
ut, hospitem,
asloct, sonare:
um rarium
npta puncto,
z videtur:
a sede profectus,
pnti labella,
um ministrat:
te differre:
abella figit,
statera ceena:
is labellis.
dicare linguam,
sinq; remittit,
dicatur ore.
sonum prioris
piano:
remaliqua
c curva tummos,
exprobande vocem.
nael ongi,
um fere lingua,
ad vacare possit:
um is in usaque est,
unde exoritur c.
uare vocis,
quæ supra summa;
let, an c.
uare quæ leg
uare priorum.
uobis.
ungam valent:
non uera,
a non quæant.
quæ ante Terentianus premis
are sedes, a feren illud
ny uare magis,
uare syllabarum,
z mela vocis:
uare curtilis,
uare hister, hospes
te conuocantes.
Græ.

ἄλφξ, ἰῶτα, λάμβδα, σίγμα, legem metri cogimur
 Syllabis perscriptitare, non figuris singulis :
 Ne quis hoc culpet, Latina si notata non erunt.
 Artium parens & alrix Græca diligentia est :
 Litterarum porro curam nulla gens attentius
 Repperit, polivit usque finem ad unguis extimum :
 Quod Latinus æmulando, nec satis fidens sui
 (Exitus nam nostra lingua non capit tam plurimos)
 Attramen, fandi paravit non secundam copiam.
 Congruens idcirco duxi in hoc opus de syllabis,
 (Quod recepi nunc loquendum) litterarum origines
 Inde deducias locare: quo probatem planius
 Et simul quam multa Græcis nostra non respondeant,
 Quæque respondent, ab ipsis esse nobis tradita :
 Artis inde origo manat: lingua non tantum patet.
 Ergo Græcis esse septem scimus e vocalibus
 Η & ω, quæ bina pedibus subministrant tempora :
 E & ο breves vocati singularis temporis :
 Ceteras tres quæ supersunt διχρονας cognominant,
 Corripi quod sæpe, eadem sæpe produci valent :
 Ἄλφξ primum est: inde ἰῶτα, tertium quod Υ vocant ;
 Porro cunctas nostra lingua quinque vocales suas,
 Corripit quod nunc easdem, nunc easdem protrahit,
 Utitur longis, & iisdem brevibus æque fungitur :
 Nec brevem semper requirit, semper aut quæ longa sit
 Omnibus, sed quinque semper utitur ceu dichronis :
 Inde multa syllabarum nascitur diversitas :
 Quia nec illæ δίχρονοι tres, Græca quas vox nuncupat,
 Litteris nostris eosdem semper exhibent sonos :
 Ἄλφξ, nos A nominamus, ἰῶτα sic I diximus :
 Tertiam Romana lingua (quam vocant T) non habet :
 Hujus in locum videtur V Latina subdita,
 Quæ vicem nobis rependit interim vacantis T ;
 Quando communem Latino reddit, & Græco sonum .
 Interim vocalem, & ipsum sumpta propter quod tamen
 Non tuendo, syllabarum sæpe mutat regulam :
 Scilicet non consonantem quando vocalis ligat
 Syllabam, sed cum duabus edimus vocalibus :
 Si prior locetur, ipsa consonans tunc redditur.
 Porro vocalem secuta, vim tenet vocalium,
 Et sonos utrosque jungit, unde diphthongos eas
 Græci dicunt magistri, quod duæ junctæ simul
 Syllabam sonant in unam, vique gemina præditæ
 Semper effectum duorum temporum custodiunt,
 Sive producto esserantur, sive correpto sono .
 Fronte quod prima videri forsitan mirum potest,
 Esse correptam duorum temporum quod dixerim :
 Sed pedum exequendo formam, res erit probabilis .
 Non minus namque & Latinas sæpe correpto sono
 Promissimus, quamquam duabus editas vocalibus,
 Quæ pedibus æque ministrant bina & ipsæ tempora .
 Planius quo fiat istud, ante diphthongos loquat,
 Græca lingua quas frequenter, quasque raro interferat :
 Ita patebit nostra Græcis cum sonis diversitas :
 Ἄλφξ & E & O priores, ἰῶτα diphthongos creat ;
 A I & E I & O I, patentur ut duabus literis :
 Sic & Υ sequens easdem reddit Av & Ev & Ou :
 ἰῶτα tantum & T videmus subditas vocalibus :
 His enim solis duabus, quinque præconi solent .
 Neutra porro de duabus, ante tres illas, data
 Ἄλφξ, & E, & O, valebit esse diphthongi soni,
 Syllabam nec edet unam, sed duæ voces erunt,
 Esse diphthongos & alias rariores diximus,

T sibi tantum jugantes, ἰῶτα quis non subditur :
 ὠτὸς ut tradunt magistri, sic & ἠυδα copulant :
 Esse sed longas utraque litteras primas palam est .
 Nec fuit longis juganda vel brevis vocalium
 Syllaba, ut diphthongos ulla temporum fieret trium :
 Non ita est; nec prima longis Υ dedit nativitas
 Utriusque, verum origo jure diphthongos fuit :
 Tempore instanti quod αὐδα, ἠυδα perfecto facit :
 Sic ὁ αὐτὸς separatim ὠτὸς immistum sonat :
 Ergo diphthongo creata, Υ sibi adnexam tenent :
 Det licet longam priorem flexa declinatio :
 Vel duas partes in unam contrahat confusio .
 Quin & Υ loco priore ἰῶτα si subjunxeris,
 Ethic diphthongon unam posse nec plures reor :
 Τίς ut dicunt, ἀειλογίχ, μῆχ, & talia .
 Porro diphthongos Latini quatuor fixas habent,
 Quatuor ideo separavi, quinta quod sit rarior :
 Ex quibus statim videbis non ut in Græcis sonis,
 ἰῶτα jungi, necesse est alteram vel V dari :
 Semper E vel V Latinas posse subdi ceteris :
 Ἄλφξ semper atque ἰῶτα quem parant Græcis sonum
 A & E nobis ministrant: sic enim nos scribimus .
 Oi similiter O & E fit, ἰῶτα quod Græcum fuit .
 Au & Eu quum copulamur, V secundam jungimus,
 In vicem Græcæ: quod υ ψιλὸν subdita est vocalis V,
 Græca diphthongus O Υ literis tamen nostris vacat :
 Sola vocalis quod V complet hunc satis sonum .
 E, deinde ἰῶτα, Græca quod diphthongos Ei sonat
 Non erit semper necesse copulatas scribere,
 Seu Latina seu jugetur Græca longa syllaba :
 ἰῶτα solum quod videmus sæpe produci, vel I :
 Ἰλιον nam sic jubemur scribere, & producere :
 Dico sive fido, longæ sunt priores syllabæ :
 Nec tamen nos E necesse est post I subnectere :
 Nec potest diphthongus aliter e duabus litteris
 Ista componi, nisi ante principali in corpore
 E subesse ratio monstrat, atque origo nominis :
 Δεῖμθ inde sic notamus, quia δέμθ reprehenditur
 Inde Μῆδειχν oportet scribere iisdem literis,
 Quia δέσ non minus & istic (ut videre propalam e)
 Ipsa demonstrat subesse compositio nominis .
 Scribimus si quando νεῖμθ, ἰῶτα solum sufficit :
 Nulla præcedens origo quia subesse monstrat E :
 Porro diphthongon notamus quando νεκείν scribimus
 Ητχ quod compago fidei comprehendit nominis :
 Νη & εἰλεν namque junctis, conditum est vocabulum
 Quippe non cedendo, semper queritur victoria :
 Litteram namque E videmus esse ad ἠτχ proximam,
 Sicut ο & ω videntur esse vicinæ sibi .
 Temporum momenta distant, non soni nativitas :
 Inde verrunt hanc in ἠτχ sæpe diphthongon Graii :
 Quando quos ἰπτεῖς solebant aut Ἀχαρνεῖς dicere
 Lavigant, ἰπτησque potius aut Ἀχαρνῆς nominant
 Nosque Medeam Latine sic in usum vertimus :
 Nomen & regina gessit quod furens Amazonum :
 Sic & Ἀινείχ Achæus, noster Ænean vocat :
 Sic erit nobis & ista rariot diphthongos EI .
 E videmus quando fixam principali in nomine,
 Eitur in sylvam, necesse est E & I connectere,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Hinc pedem si cœperimus edere iterum dactylum,
 Quia brevis vocalis extat in sequenti syllaba,
 Tertiam addamus necesse est utique correpti soni:
 Pes quidem reddetur ipse, non tamen pars temporis
 Consonæ factæ prioris, cernimus quo cesserit.
 Ergo ut effectus probetur, consonans quum fiet I,
 Non erit locanda prima, quando versus nascitur:
 Syllaba sed in secunda, quæ brevis cum consona
 Esse potuerit, priores qua pedes adjuvimus.
 Sescuplum quæ sola præstat, temporis parte indiget,
 Ut sit *at ju pes*, & inde versus ortum sumpserit.
 Ergo *ju* quia nunc secundo collocatur in loco,
 J sua (quam consonantem non negamus redditam)
 At facit longam, tenebat sescuplum quæ temporis:
 Nec secus partem terrorus T dabit quum consona est:
 Sic *at vi pes* absolutus, fiet *at ju* par ei,
 Syllabas longas habebunt hi pedes binas ita,
 Dum situ prior juvatur, & sequens producitur.
 Porro quum producta prima est, si sequatur consonans,
 Efficit duplum atque partem, non (ut illic diximus
 Ante) partem & inde duplum, prima quod non sit brevis,
 Sol tibi, velut poëta signa quum dicit, dabit.
 Sufficit productam primam temporis duplum dare,
 Pars residua consonantis unius vel proximæ
 Ita vacabit, ut vacabunt quando plures consonæ
 Sponte productam sequentur, non egent subsidii.
 Trans mate, atque insignis, Auster, si in pedem convenie-
 Est adhuc quo separatæ I & U dissentiant, (rint);
 I media quum locatur hinc & hinc vocalium,
 Troja, sive Maia dicas, pejor, aut jejunium,
 Nominum primas videmus esse, vocales breves:
 I tamen sola sequente, duplum habere temporis:
 Ergo vel loco duarum consonantium fungitur:
 Vel gemella si locanda est, ut videtur pluribus,
 Bis tibi vocalis eadem præbet usum consonæ.
 Ante vocalem, sequendo cum priorè syllaba,
 Prædita & mox insequenti, jure quo fit consonans:
 Hoc in his tantum invenimus nominum vocalibus,
 I secundo collocata, consonæ ut valeat loco,
 Ante vocales quod alias quum locatur, exhibet.
 U similiter si collocetur, ut *favor* quum scribimus,
 Nil juvabit A priorem media facta consonans.
 Temporis quia parte tantum fungitur, quum vi prædita est.
 Vel licet ponas gemellas sicut in verbo juvo,
 Ante, quæ locatur I, fiet ab U sequenti consonans:
 Ipsa vocalis manebit U brevis sicut fuit.
 V secundam in consonantem transfert vocalis O,
 Sic prior vocalis U quæ tempore uno prædita est,
 Temporis parte adjuvatur sequenti consona.
 Sescuplum tempus videmus longa quum poscat duo:
 Proderit nil ergo gemina sicut I bis profuit,
 Quum facit longam priorem Troia, Malia, & talia.
 Perdere U quia sic videtur usque vocalem sonum,
 Alteri quum prælocatur: nam facit vita, & valens
 Sordidum quiddam, videmus absonumque excludere.
 Aeolica gens tunc digammon denique illam scriptitat,
 Mutet ut situm figuræ, quando mutabit sonum.
 Nominum multa inchoata literis vocalibus
 Eolicus usus reformat, & digammon præstitit.
 Eolica etiam dialectos fere est mista Italix:
 Hesperum quem dico Græce, vesperum cognominat,
Ἐσπ' ἡς sic Vestia facta, vestis *ἔσπ' ἡς* dicitur.
 Iux quam græce vocamus, vim jubet me dicere:
Ἐξ est multis in usu, & magis poeticum est,
Ἠρ enim nativa vox est, ille ver hoc dicitur:

Quos Homerus dixit *Ἐνέτρος*, ille Venetos autumat:
 Viola flos qui nuncupatur, hunc Graii vocant *ἰορ*:
 Et Iolaus, violeus fit, crede Marco Tullio:
 Quamquam *ἰτυ* dicunt Achæi, hanc *βίτυ* gens Aeolis:
 Plura Sappho comprobavit Aeoliis, & ceteti.
 U latina sic obesa, sordet a vocalibus,
 Prorsus segregandas sic ut has utrasque existimeim:
 Nomen I quod consonantis, V vicem solam gerat:
 Hanc enim sensu per artem tradito dignoscimus,
 Illius conversionem & vox, & aures arguunt.
 Hæc erit lex his duabus I & V quas rettuli,
 Syllabam per semet ipsæ quando nudam copulant:
 Consonans nec ulla junctis quædam præponitur.
 Nam media post consonantem cum datur vocalis I,
 V dein si consequatur, syllaba una non erit,
 Ut pius quum dico, dives, ocus, vel Cælius,
 Nulla diphthongos quod ante *ἰώτα* permitti sinit:
 Media porro si locetur V, fit una syllaba.
 Ecce rursus discrepare litteras istas vides:
 Namque *cui* si quando dico, non erit dissyllabon:
 Néc tamen diphthongos ista consonante prædita
 Poterit esse, quæ videri non potest quum libera est:
 Hoc enim solum adsequetur, quod digammos non erit,
 Anteposta quum sit ipsa, tum sequens vocalis I:
 Nam nisi insequatur aliqua consonantium littera,
 Cui brevis manebit, atque longa fiet addita:
 Cui super non digna dixit hiemis, & solis mala,
 Dixit & cui tu favos, pes hinc mihi primus sat est:
 Sic enim vel prima longa, vel prior, fit syllaba:
 Dactylus nam *cui super*: *cui tu* sequens, spondeus est:
 Consonans quia post sequuta tempus adjuvit breve:
 Hanc brevem sed ante nobis pervidendum est syllabam,
 Una consonans secuta, quatenus longam creet,
 Ipsa nam vel secum habere consonantem debuit,
 Vel duarum post sequentum sublevari tempore:
 Ante quod nobis liquere non potest, si non prius
 Consonans quæ prima in ista syllaba *cui* scribitur,
 C magis, vel Q notari debeat, dispexeris.
 Sæpius quia C locare plurimis jam moris est,
 Sic enim constare poterit, e duabus quæ magis
 Nunc locum vocalis habeat, V prior, vel I sequens:
 Namque si cu præferatur syllabæ fient duæ,
 Tertia his quod implicari nulla vocalis potest,
 Sed duæ fient seorsæ syllabæ per se breves:
 Cui super sic inveniri dactylus jam non potest;
 Syllabas sed pes habebit quatuor totas breves.
 Principale sed videmus esse *quis* quo nascitur,
 Cui dativum quando casum ratio sermonis petet.
 Casus & secundus ante, qui facit *quius* probat,
 Q duarum præditam esse syllabæ vocalium:
 Quartus & casus priori non repugnat regulæ,
 Nec minus O perseverat quum loquor pluraliter,
 Casibus cunctis jugamus quando vocales duas,
 Qui facit quorum, deinde mox quibus, quos, a quibus:
 Usque Q numquam revelli propalam est pronomini.
 Dubius autem quia videri numerus, & casus potest,
 Quum dativo singulari prima Q præscribitur,
 Et potest plurale *qui* lector aliquis credere facile,
 Ac simul nutante casu tardius sensum sequi:
 Usus, ut solet, reliquit veritatis regulam:
 Litteram & dedit propinquam, dum studet compendio,
 Ergo per C jam videmus *cui* notandum litteram:
 Hanc enim V post insecuta, præditam docet sibi:
 Et cohærens i, secundo quando connexa est loco:
 Quippe Q non constet aliter, quam duabus C & V:

T I A N I.
 He Venetos anamat :
 e Graui vocant 107 :
 Marco Tulio :
 hanc dicitur gens Asol
 tis, & ceteri.
 vocalibus,
 i utraque existimem :
 V vicem solam gerat :
 hinc digammos,
 t acres arguant.
 quas retrahit,
 do quadam copulant :
 iam praeponitur.
 rum datur vocalis I,
 a una non erit,
 xias, vel Caelius,
 a hanc praeponitur :
 sit una syllaba.
 eras illas vides :
 o, non erit dissyllabon :
 ia consonante praedita
 n potest quum libera est,
 quod digammos non erit,
 tum sequens vocalis I :
 consonantum littera,
 longa fiet addita :
 bisemis, & solis mala,
 hinc mihi primus fat est
 vel prior, hae syllaba :
 u sequens, spondens est :
 tempus adiuvit breve :
 erit dandum est syllabam,
 eras longam creet,
 consonantem debuit,
 iabilem tempore :
 ne potest, si non prius
 ha syllaba describitur,
 ae, dispersis.
 nis am motus est,
 e duas quae magis
 . V prior, vel I sequens :
 illaaz fieri daz,
 nulla vocalis potest,
 se per se breves :
 as, iam non potest ;
 trax totas breves.
 quis quo nascitur,
 ratio sermonis peret.
 hae quibus probat,
 illaz vocalium :
 i regnant regale,
 quum loquor paralleliter,
 uando vocalis duas,
 emor quibus, quos, a quibus :
 i procliam est pronomini.
 numerus, & casus potest,
 tra Q praescribitur,
 t aliquis credere facile,
 nis sensum sequi :
 ritatis regulam :
 am, dum daret compendit,
 cui notandum litteram :
 a, praeditam docet tibi :
 uando connexa est loco :
 iter, quam duabus C & V :
 80

B velut, vel **K**, quod esse **Q** vides muti soni :
Q velut sit **C** & **U** quoque : plenius quod postmodum
 Sic in unam **Q** redactae congruerunt litteram,
 Portio ut nunc consonantis **U** videri rectius,
 Litterae vocalis habitum quam tenere debeat.
 Namque **Q** praemissa, semper **U** simul jungit sibi.
 Syllabam non editura ni comes sit tertia
 Quaelibet vocalis : illis hoc & exemplis proba, (mus,
 Namque equos, vel æquor, quæstus, aut aquam quum scribi-
 Et queo, & querela, quercus, & quater, **Q** praedita est :
 Et vides qui quoque similiter esse vocales duas :
 Unde si dematur **I**, & sola sit vocalis **U**,
 Non erit jam **Q** necesse syllabæ præponere :
 Sicut illic, quum querela, & æquor aut aquam notas ;
 Sed magis **C**, sola namque subditur vocalis **U** :
 Curo quum dicis, cupido, curro, vel custodio :
 Unde nomen qui sequendi rectius scribi putant,
 Si prius **Q** conlocarint, **U**, & **O** subiunxerint,
 Qui sequor easdem habebat, unde nomen nascitur :
 Non videntur obtinere veritatis regulam :
 Quia sequor duas videmus vocales simul :
 Et locamus jure tunc **Q** exigente syllaba :
 At secundus ut sit, una ponitur vocalis **U**,
C locari debet ergo, quando solam copulat :
 Quippe origo prima verbi non manet jam nomini.
 Ceterum vocalis illis si jugetur tertia,
Q necesse est prima datur, & sit una syllaba :
 Nomina ut supra relata jam satis nobis probant.
 Non tamen prior **U** videri facta consonans potest,
 Consonans quia de duabus effici prior solet :
 Nuda sed prior : quæ quando nec subacta est consonæ,
 Quando non digamini sumit neque figuram, neque sonum,
 Tunc sonus vocalis illi, qui solet quum libera est ;
 Prædita est vel consonanti, tunc enim est vocalis **U**.
 Sed tamen videmus illam consonæ vim sumere,
 Tenula ut dixit Poeta nubis ire vellera,
 Longa fit nam ten nunc, quum sequatur **U** & **I** :
 Nec minus vocalis una si sequatur hanc, potest
 Consonæ præbere vires : & digammos effici.
 Genua cum labant Daretis, æger est anhelitus,
 Nec potest & hoc liquere, an **I** putemus consonam,
 Longa cui super paretur seu duabus consonis :
 Alteram quia consequendo, semper **I** vocalis est :
 Tertiam & casus sequentes esse vocalem docent :
 Imo si nunc **U** putamus esse vocalis soni,
I magis vocalis esse judicanda est subsequens.
 Nunc quod hanc diphthongon ergo ex **U** & **I** sit, dicimus :
 Non ut **U** nunc sit Latina, sed magis Græcum sit *υι*
υι quum dicunt & *υι* xas, tale quid cui ut sonet :
 Temporum & per se duorum non requirat consonam :
 Cui super, sed tale fiat, quale dudum *trans mare* ;
 Longa quum reddit vacantes quæ simul sunt consonæ :
 An magis cui nos oportet per duas ii scribere ?
 Quia sequens casus videtur hoc sonare, qui facit
 Quiius, ut Troia atque Maia de tribus vocalibus ;
 Cui super nil ut juvetur a propinqua consona :
 Quando quiius longa prior est, facta cum sit consonans :
 Hæc putavi colligenda, tu sequere quod voles.
 Nec minus natura varia est consonis in litteris :
 Digerunt quidem magistri quando pueros imbuunt,
 sed rudes ne prægraventur, parcius discriminant :
 Nam novem mutas vocarunt : semivocales item
 Esse septem tradiderunt : ordo uterque notus est :
 De novem tres (ut vacantes) separandas convenit :
 una nam spiramen addit omnibus vocalibus,
laxa quando & *bedera* dicis, *hister*, *hospes*, atque *humus*,

Quatuor solis adhæret consonantum litteris.
 Inferit si quando Græca sermo noster nomina, (loqui :
 Quum chorus, rhamnum, necesse est Phyllidem, thymum
 Sola nec vocalis usum, nec tuetur consonæ :
 Tempus aut ministrat ullum brevibus usquam syllabis :
 Et tamen vim consonantis adimit una in syllaba :
 Prædita est quoties duabus **u** & **i** vocalibus,
 Hujus aut huic solemus nam frequenter dicere
U digammon esse, nunc jam non finit, nec consonam
 Esse, quia semper necesse est, quum carens spiramine
 Ante vocalem locatur, ut vigor, valens, vetus.
K similiter otiosa ceteris sermonibus,
 Tunc in usu est quum Kalendas adnotamus, aut Kaput ;
 Sæpe **Kæ**sones notabant hac vetusti littera.
Q vacare proflus omni diceremus syllaba,
 (**C** quod ejus invenitur posse subdi pro sono)
 Casus unus ni probatet rectius poni semel,
 Syllabam junctis duabus quum facit vocalibus,
 Ut satis lumen locuti jam priore pagina.
 Nunc loquat natura quæ sit omnibus, quæ & singulis :
 Nulla nam mutis facultas ad sonum edendum data est,
 Labra fixa, vincita lingua est, exitus nullus patet,
 Nexa [si non adjuvetur] cuilibet vocalium.
 Namque **b** vel **c** sonat, porro **d** **g** & ceteras
 Quinque, at si non resignet labra vocalis comes
 Syllabam fingas ut ante, litteram qui proferas ?
 Semivocales videmus oris exprimi sono
 Possè vel solas, adhærens nulla vocalis licet
 Exitum plenum ministret nuncupandæ litteræ.
 Verum enim binæ ligari non queunt mutæ simul,
 Syllabæ si quando binas postulabunt consonas,
 Nominis verbive cujus quæ tenent primordia :
C modo, aut **p** copulare subditam **T** sic solent
 Non priores, sed secunda dum latina in syllaba,
 Nactus ut dicas vel aptus, sanctus aut Neptunius :
 Cæteris natura non est, ut duæ jungi queant :
 Semivocales oportet segregate adtentius,
 Quas quidem quia nominatim versus indi non finit
 Ordinis signabo numero, quæ sit hæc quam differam
 Titulus præscribet iste discolor sinopide.
 F. L. M. N. R. S. X.
F. Prima mutas nec sequetur, nec potest præcedere,
 Ipsa gemina nec locari simplici in verbo potest :
 Suffice & suffer, vel offer, est quidem duplex sonus,
 Partibus sed ex duabus verba conjungi vides :
 Et prior non hac eadem terminatur littera :
 Sed sonum confudit ipsa partium confusio.
 Quatuor post hanc locatas Græcus udas nominat,
 Lubrica est natura in illis namque & alternus vigor ;
 Nunc enim vocalis usum, nunc ministrant consonæ :
 Et pedum vel hinc, vel inde sublevant discrimina :
L. hinc sibi primam atque quartam semivocalis potest **R.**
 Subdere ista quam loquebar, quando flabra & flosculus.
 Fratrem item, frugem, atque frondem, fraudemque atque
M. non item potest secundam copulare & tertiam, **N** [talia.
 Quia secunda mugit intus abditum & cæcurn sonum :
N. tertiam nec ullus illis sermo Romanus ligat. **L.R.**
 Nec sinas errare puerum, quando Daphnin scripserit,
 Semivocalem locandam primam ut istam existimet :
 Quippe nos si quando Græcum ϕ necesse est exprimi,
P & **h** simul solemus non latinam hanc ponete, **F.**
 Cujus a græca recedit lenis atque hebes sonus,
 Phosphoron, Phrygasque nam, vel dysphilon sic scribimus,
 Consonas autem per omnes (quæ quibus jungi queant,
 Quas veteret natura iunctas convenire in syllabam)
 O 2

Ire jam nunc ideo nobis visum est consultius,
 In breve ut redacta sylva demeret caliginem;
 Neu subesse præter istos (quos loquat) casus alios,
 Qui pedum turbare normam, lædere aut metrum queant.
 Præter udas ergo supra, jam duas quam rettuli,
 F. Hæc sibi nullam ligare semivocalis potest.
 Quattuor posthac loquemur ordine udas debito
 Quas priores ante nullam consonam præponimus,
 Ut caput verbi inchoate conditæ simul, queant,
 Sublimus mutis earum plurimis tantum duas, (erit. R.
 L. primam atque quartam, exemplis palam quod nunc
 Namque b, c, g, deinde p priores ponere
 Singulas possis, ut uda prima sic subjecta sit, L.
 Blandior quum dico, cludo, gleba, plebs, aut Plinius
 D cum hac numquam coibit, q magis numquam potest:
 T potest si quando Græca misia sunt vocabula.
 Tlepolemus, Atlas nam solemus invenire in versibus.
 R. Uda quarta præter istas quattuor quas rettuli, B.C.G.P.
 Amplius D T priores subsequetur, ut puta;
 Brutus, & Crassus fuete, Drusus, & Gracchus, Procas,
 Trofulus: jam sex habemus antè mutas editas:
 H. K. Q. Cæteræ quia tres in usum syllabarum non cadunt.
 F. Semivocalis quod una præfici possit tenes. (D. T. P.
 R. Uda quarta præter istas, cæteris non subditur. B.C.G.
 M. Et secunda pene solis convenit vocalibus,
 Seu loco prior locetur, seu jugetur alteri:
 Mane quum dicis, vel umbra, mensis, ambo, & talia.
 N. Tertiam udam sibi videtur posse solam jungere,
 Sic tamen non priore, sed sequenti syllaba;
 Omnis ut dicas, vel amnis: uda quæque quum sequi
 Alteram non possit udam, dum sit una syllaba:
 Omnis uda quum gemella, rite conjungi queat,
 Gallus ut, vel Ammianus, annus, & Tyrrenius.
 Nec secus mutas videmus posse geminas currere,
 Obba, & ecce, redde, & agger, Attiusque, & Appius.
 M. Hanc tamen Græcus secundam tertiæ sic præficit, N.
 Syllaba prima Latine quod nequite diximus:
 Quando *μνήματα* que *μνήσθαι* diciturque *Μνησθέα*.
 M. Interim compellis illam *δέλτα* nunc, nunc *ταυ*, sequi:
Δμῶας & *Τμῶλον* videmus namque Græca nomina.
 N. Tertia uda sic videtur posse mutam sequi,
 Graia verba quando in usum sermo noster suscipit,
 Gnosios si dicere arcus, insulam aut Gnidum velis,
 Scribimus prænomen unum, & c quidem præponimus,
 C tamen sonabit illic, quando Cneum enuntio:
 Asperum quia vox sonorem læviote interpolat,
 Vel priores g Latini nondum ab apice finxerant:
 Caius prænomen, proinde c notatur, g sonat.
 Sic amurca quæ vetuste sæpe per c scribitur,
 Esse per g proferenda crediderunt plurimi:
 Quando *ἀμοργή* Græca vox est, *γάμμα* origo præferat.
 Ille contra discat, unde c notare debeat.
 G tamen mox tertia uda rarius componitur; N
 Quando gnatum nominare, dicere aut gnatum voles.
 Namque magnus, dignus, agnus, signa, pugna, & talia
 Syllabæ quum sint secundæ, non ita impugnant pedes,
 Queis jugatis, impediti (quum caput verbi tenent) G. N.
 Szpius pedes videmus, ut suo promam loco.
 S. Admonet nunc ordo sextam semivocalem sequi,
 Quæ sonum nobis ministrat, *σίγμα* quod Græcis solet.
 Vivida est hæc inter omnes, atque densa littera:
 Ἀρπικὸν Græci vocarunt, adseruntque exordiis:
 Et probant mutis eandem pene cunctis præfici: (*σάθας*:
 Quum *σβέτιν*, *σθένθ* que dicunt, *σκήπτρον*, & quando

Στέμμα dicunt, *σφίγχι*, atque *σχήματα* atque *υδα*
 quoque.

M. Posse præponi secundæ, sic apud Graios vides,
Σμήγμα si quando, aut *σμάρχυδον*, *σμήνιον* vel nomi-
 M. enim solum videtur posse subdi, quia loco (nant:
 Intimo fauces prope ipsas littera hæc excluditur:
 Dentibus *σίγμα* atque labris proximam sedem tenet.
Σίγμα quis possit negare quod det adjunctum sonum,
 Quum sonis utrisque constet ζ quod est Græcum duplex?
 Nomen etsi non videbor tradere exempli loco,
 Syllabis sedet secundis quando prosa oratio est,
 Versus ut quadre resistat, nec propaget terminum,
 Nestoris si forte nomen dividendum incurrerit,
 N & E versus prioris obtinebunt extimum:
Σίγμα versus insequentis atque *ταυ* exordium.
 Nos tribus mutis eandem possumus præponere,
 Nulli quum sic possit ante semivocalis dari,
 Scuta namque, spatia dico, stamina atque hoc genus:
 Et duas simul ligare sola consonans potest,
 Scrinium, struemve quando, splendidumve dicimus,
 Tres tamen numquam coibunt [uda nisi tertia]
 Semivocales. suprema duplicis restat soni,
 Præfici verbis Latinis ista nec vocalibus
 Poterit unquam, tantum abest ut prælocetur consonis:
 Ipsa quum constet duabus comparata consonis.
 Syllaba quacumque sane subditur vocalibus,
 Quando rex, calixve dicis, pax, latex, apex, senex.
 Ante vocales locatur, ut in sequenti syllaba
 Faxo si dicis, vel axis, nexus, uxor, noxia.
 Tantum apud Græcos videmus inchoantem nomina:
 Qui *ξέρον*, *ξάνθρον* loquuntur, *ξῆθρον* & *ξεινήα*.
 Consonis præfertur autem si dirempta syllaba
 Nominis verbive, cujus cum Latinis sermo sit,
 Expuli quum dico, & exta, seu quis excussam comam
 Dicat, aut exlex, & illud, hoc sine exquiram prius,
 Adde & exortem, vel illis simile si quid finxeris:
 Muto vel partem prioris si sit hirtum syllabæ,
 Effet ut dicam, vel illud, hoc tibi effectum dabo.
 Verba contra separata quando sic connectimus,
 Hanc ut ante definitem subsequatur consonans,
 E fat est solum locare, quia duplex est consona:
 Tres videntur syllabam unam consonantes edere,
 Hispidum quod porro ne sit, dico & e bello viros,
 Dico & e pago reversos, dico & e foro domum.
 X. Ast enim Graius locabit quodcumque hanc *ultima*
 Sive in uno comprehensam sive in verbo pari,
 Consonam non x jugabit, quia sono lævi studet,
 Nam nisi vocalis adsit, vertit hanc in simplicem:
Κάππα enim solum sonabit, *σίγμα* vero excluditur:
 Sic & *ἐκπλήξει* loquuntur, sic & *ἐκπέρσαι πόλιν*,
 Sic & illud *ἐκστόμαχος ἐκκεκώθηται ξίφῃ*
 Sic & *ἐκ πάντων* solute, sic & *ἐκ νήτα* facit.
 Litteras autem receptant sæpe ternas syllabæ,
 Nec minus sæpe & quaternas porro, quinas parcius,
 Esse quia vocalis una debet una in syllaba,
 Vel duæ, diphthongos edit quando vocalem sonum,
 Inde rarum est consonantes addere uni quattuor,
 Quia vetat natura mutas jungere una in syllaba:
 Semivocales jugari sæpius deprendimus:
 In quibus sciimus udas computati quattuor.
 Syllaba ergo quando quinque litteris componitur,
 Consonas duas necesse est, & tot udas copulet,
 Possit ut vocalis una syllabam talem dare.

Ergo

Consonans quam sit bis
 Partem enim quam dico
 Trivæ si dicam, suprei
 Tertio cum diphthongo:
 Tribus videmus unam
 Quæ mosmar litteraru
 Quæ quum duplex du
 Hæc si forte quidam
 Relat dixit disert
 Hoc casu nequib
 Abit per se: ior
 Diphthongo coa
 Que declinate Græ
 Prior si separatur, si
 Trivæ nam carnis
 Trivæ diphthongus
 Consonans & uda con
 Per ipsas ire per
 Trivæ solent m

quoniam exempl
 monet, ut pedil
 ritium incesit, me
 bus est nobis similic
 color alternos refer
 pedibus quæ
 longa quid en
 tili positu, & pla
 paris etiam pron
 mibi Græcorum rati
 rum rarus inest nos
 tanta in pedibus ve
 brevis quæ long
 ficatorum quid li
 fipicere, atque aptas
 vel discordantes mut
 consona sed sane gen
 amedio in pede sun
 am dubias pedibus
 solum, paucis nita
 do prima brevis qu
 hit a geminis qui
 pter junctæ, sube
 tant divitæ, finemq
 tepolis manifesta ma
 ter, prior est
 que fiet, qu
 sume pedum, di
 hæc eadem pe
 brevem mediar
 age, nescio quis
 tam quocumque
 ter, verbo quaf
 tumque cano
 longa prior, mox
 vocalis verbi pariter c
 syllabasque adpæceat ge
 Non semper vidæspo
 Quia mutas ita comp

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ecce stagna madent : triplici sic syllaba pacto
 Temporis accessu non tantum est reddita longa,
 Sed dedit & vires geminis augere trochæum.
 Dactylus in brevibus vocales quando supremas
 Servabit, verbique simul cum fine resistet,
 Si pedis alterius primordia consona & uda
 Subnectent, pes incolumis, vegetusque manebit:
 Consona si gemina est, qua proximus incipiet pes,
 Cuius principium sexta hæc (quam dico) tenebit,
 Dactylus ille prior (quamvis sermone peracto
 Discretus, liberque pedis compage secundi)
 Sentiet accessum momenti, & temporis auctum:
 Exemplo versus unius utrumque probabis.
 Ante supinatas Aquiloni ostendere glebas,
 Stendere quum verbi finem, simul & pedis explet,
 Nil obstat pedis alterius modo consona, & uda:
 Syllaba si contra veniat, qualem modo dixi,
 Temporibus vitiatus erit pes integer ante,
 Ante supinatas Aquiloni ostendere strages.
 Tertia sic longa efficitur, pes creticus exit,
 Vel tu finge aliud, dum talis syllaba detur:
 Sed nullam invenies, nisi littera sit prior ista
 Quæ sexto præscripta loco est, atque ordine earum,
 Dimidium vocis quas edere diximus ante.
 Syllaba difficilis, quoties correpta secunda
 Indiget auxilio, quod tempora bina ministrat:
 Dactylus inde magis, spondeus rarior exit:
 Nam quum finitur vocali sermo trochæum
 Destituens, jam pes in dactylon ire videtur,
 Inque breves geminas longam laxate secundam:
 Spondeus quo more solet dare dactylon ex se:
 Quippe ubi sola manet verbi vocalis in imo
 Et brevis hæc abscissa, aliam comitemque requirens,
 Nullaque consona juncta parat dare temporis auctum,
 Nil jam spondeo videas superesse relictum:
 Vel tu ruriculæ primum decurre Maronis:
 Liber & alma Ceres, & ferte simul Dryadesque,
 Munera vestra cano, tuque o cui prima strementem
 Fudit equum magno tellus percussa tridenti:
 Ipse nemus Tegææ favens, oleæque Minerva:
 Dique dæque omnes, studium quibus arva tueri,
 Quisque novas, & quique satis, & quæque sibi mox.
 Nec tibi regnandi veniat tam dira cupido.
 Anne novum nunc ipse tibi plus parte relinquit:
 Vere novo gelidus canis cum montibus humor
 Liquitur: & zephyro putris se gleba resolvit.
 Et quid quæque serat regio, & quid quæque recuset.
 Bis decies, unumque supra, nisi fallimur, ecce
 Dactylon efficiet talis (quem dico) trochæus:
 Spondeum & nullum potuit dare versibus iisdem.
 Namque etiam duplex, quæ nobis una relicta est,
 Principium verbi quoniam proferre Latini
 Non valet, & tantum vocali subdita currit:
 Quum Græcum inciderit nomen quo possumus uti,
 Si post dactylon accedat, nil tempora duplex,
 Officiet, gemini poterunt quod pandere versus:
 Pontibus instratis conjunxit littora Xerxes,
 Sanguine turbatus miscebat littora Xanthus.
 Littora pes longa constat brevibusque duabus,
 Tempora nec lædit duplex, quin dactylus exstet.
 Pro duplici contra gemina est si consona, lædit:
 Pontibus instratis conjunxit littora Sciron.
 In tantum vegeta est, & vivida littera sexta
 Quum prior est, & muta loco subiecta secundo,
 Arcticon idcirco stæchion Grecia dixit.
 Sed non principium nunc nominis inchoat ipsa,

Quum duplicem reddit, sequitur sed pone priorem,
 Quum, Xantum, Xerxem, aut Xanthum & talia pono.
 Nam ξ quod Græcis commune videmur habere,
 Κάππα & τῖγμα facit, non τῖγμα & κάππα secundo,
 Nec sonus ex illis idem, nec littera prima,
 Quæ quum mutatur, mutatur origo sonandi.
 Sic Ξεργης duplicem præstat: Σχεργων aliquid plus,
 Ut supra ostendi, quum scire, & scribere curat,
 Vel scutum, sputum, spumas, aut stamina dixi.
 Imo velim spectes, quam multa occasio detur,
 Quum remanet nutans etiam, dubiusque trochæus:
 Dactylus ut crebro, spondeus rarior extet.
 Syllaba vocali quando est finita secunda,
 Tertia vocalem li subijcit, hiscere credas.
 Est tamen exemplum vocalis consona si fit,
 Ante Jovem nulli subigebant arva coloni.
 Vocalem mediam si consona suscipit una,
 Dactylus incolumi constabit lege, sonoque,
 Ante tibi eoz Atlantides abscondantur.
 Consona si mediam determinat, altera porro
 Vocalem adnectit, simili pes lege probatur:
 Venit & upilio, tardi venere bubulci.
 Si mediam vocalis habet, quam consona & uda
 Excipiunt, nèqueunt geminæ vexare priorem:
 Unde tremor terris, aut hoc percussa tridenti,
 Dactylus efficitur: nam longa est reddita prima,
 Et mediam nil uda juvat, quæ subdita currit:
 Sic manet unde brevis sic & percussa tridenti.
 Syllaba si contra, fortisque & vivida detur,
 Unde scire potes, percussa spumat arena:
 Reddet spondeos iusta ratione locatos.
 Nec modo quia verbo finem facit unde, putato
 Sic cecidisse, magis sermone notabis in uno
 Congruere, ut cassæ pariter sint consona & uda:
 Et solem geminum, & duplices se ostendere Thebas:
 Et duplices mediam non possint reddere longam.
 Perspicias, udarum quamvis modo fiat inanis,
 Subjectæ quoties & juris sunt alieni.
 Hoc & diversa melius ratione patebit,
 Vocalis mediæ nam quando residet in udam,
 Tertiaque adcedens similem geminaverit udam,
 Spondeus plenus reddetur temporibus pes:
 Attollitque animos Pænorum, qualis in arvis,
 Et Tyrrena pedum circumdat vincula plantis.
 Nec non vocalis primæ si quamlibet udam
 Contineat, veniensque aliam subjecerit udam,
 Præpositam longæ, spondeon cernimus edi:
 Pallenen, hunc & nymphæ veveramur, & ipsæ:
 Tyrrhenas i sterne acies, tege pace Latinos.
 Si fuerit correpta sequens & tertia talis
 Jungenda est, pes lic geminis fit dactylus udis,
 Spondeum qualem geminæ fecerè priores:
 Palladia gaudet silva vivacis olivæ:
 Parrhasio dictum Panos de more Lycæi.
 Cur tantum valeant udæ, modo reddita causa est,
 Consona quia vis est illis nunc libera, namque
 L. R. Utraque complexu alterius, nec subdita currit,
 Inter vocales positas nam cernimus ambas.
 L. quatuor udarum primam quartamque videmus R.
 In pedibus varias ettingere posse figuras:
 M. Uda secunda sed bis, & tertia dissimiles sunt. N.
 Consona nulla potest quoniam sociare secundam
 Sermone in nostro, sicut positum ante tenemus.
 Tertia non aliter mutæ subjungitur uni,
 Quam quoties Cnem, Gnarum, Gnarumque loquemur

Syllaba dum primas
 bis etiam geminas
 geminas, gemine qu
 alla flammato secun
 Non anni domere di
 Tam multa in reffis:
 Dactylus hic etiam re
 Quam mes caminibus
 tantus exatlis comple
 Ve son & mutas ger
 & Tucca velur
 advenit, come
 tur namquam f
 verbu depreu
 quum dico, su
 Græca, sic prof
 secunda utinat
 fat erit qui d
 tur cygnus:
 muris docui sub
 ditum dixit, Saci
 & vepres,
 tempora sic præben
 pars sermonis per
 tur, geminæ præ
 ex secum jangi poss
 qua prior seu poste
 moas dixi, non l
 am prior est: dupli
 genis invisum, & r
 achta geminis, qu
 tem verbi, nam p li
 hille accipiter fa
 geminis duplicem t
 reddunt longas, que
 quoniam pleno
 sermo incolumis
 nec præsto est
 quibus correpta sec
 vobem fieri, si syll
 tituat geminas, ex
 hicit objectu lateru
 tunc illa exceptum
 monam voces pol
 tamen has etiam
 quæ geminis
 sermo ipse mane
 hunc aliquis
 abitet: forlan m
 reperta putet, q
 & impatiens nim
 sermo lectoris bab
 ez judicii non pe
 quibus est d
 in studis ser
 zar, in vestro
 scripsi bis
 am ambiguum t
 lectum nutans, &
 sequemors avide
 ritam forti retine
 rias tam longa c
 tui ad hoc tempus,
 am pota tamen ob
 quo vitz dubus, vel

Syllaba dum primas habeat, geminisque creetur.
 Has etiam geminas pedibus similes dare formas
 Invenies, geminae quod prima & quarta dedere:
 Talia flammato secum Dea corde volutans.
 Non anni domuere decem, non mille carinae.
 Tam multa in rectis: una cum gente tot annos.
 Dactylus hinc etiam reddetur talis, ut illic,
 Quem mea carminibus meruisset fistula captum?
 Annuus exactis completur mensibus orbis.
 Nec non & mutas geminas componere possis,
 Ohba, & Tucca velut, muris velut additur agger,
 Oppius advenit, comes est quoque Tettius illi.
 Uda igitur numquam praebit subdita tempus,
 Praebit verbo deprensa, aut nomine eodem:
 Replet quum dico, subjecta est uvida muta,
 Atlas ut Graeca, sic profero voce Latina.
 M. Uda secunda utinam nostra sic voce federet,
 Exemplo fat erit qui dixit membra Pyramon,
 N. Tertia tum cygnus: sed quarta frequentior his est. R.
 Nam mutis docui subjectam hanc omnibus esse R.
 Fabritium dixit, Sacrum, qui limite quadret,
 Agricola, & vepres, dixit saliere per utres:
 Tempora sic praebent udæ quum subiiciuntur.
 Si pars sermonis perstat, nec sine trochæi
 Finitur, geminae praebent tempora muta,
 Quæ secum jungi possunt, ut diximus ante.
 Si qua prior seu posterior correpta locatur,
 Sermonis dixi, non hanc pedis esse priorem,
 Quum prior est: duplici exemplo contentus abito:
 Et genus invisum, & rapti, prior hic brevis est ra,
 Longa fit a geminis, quas proxima syllaba praebet:
 Eiusdem verbi, nam p sequitur, simul & t.
 Quam facile accipiter saxo sacer ales ab alto,
 Pro geminis duplicem recte subjungere possis.
 Sic reddunt longas, quod dudum posse negavi,
 Finitur quoniam pleno tunc sermo trochæo.
 Nunc sermo incolumis sibi vires ipse ministrat,
 Vivida nec praesto est toties tibi, littera nota:
 At quoties correpta sequens est syllaba, posse
 Spondeum fieri, si syllaba tertia tales
 Substituatur geminas, exempla tibi totidem do:
 Efficit objectu laterum, quibus omnis ab alto:
 Nunc illa exceptum: correptas cernimus ambas
 Sermonum voces positas in parte sequenti.
 Sed tamen has etiam reddet tibi syllaba longas
 Tertia, quæ geminis constat subjecta sonoris,
 Quia sermo ipse manet, nulloque est fine recisus.
 Forsitan hunc aliquis verbosum dicere librum
 Non dubitet: forsitan multo praestantior alter
 Pauca reperta putet, quum plura invenerit ipse.
 Deses & impatiens nimis hæc obscura putabit:
 Pro captu lectoris habent sua fata libelli.
 Sed me iudicii non poenitet: hæc bene vobis
 Commisi, quibus est amor & prudentia juxta:
 Et labor in studiis semper celebratus inhæret:
 Vos sequar, in vestro satis est examine cautum.
 Hæc ego conscripsi bis quinque mensibus æger:
 Pendebam ambiguum trutinæ sub iudicæ corpus:
 Alterutrum nutans, & neutro pondere fidens:
 Nam neque mors avide nigros pandebat hiatus:
 Nec vitam forti retinebant flamine Parcæ.
 Sic varios tam longa dies renovando dolores
 Duxit ad hoc tempus, semper sine fine minando.
 Quam potui tamen obrepens incepta peregi:
 Quo vitæ dubius, vel sic vixisse viderer.

Carmen crochaicum Catalecticum quadratum.

De Voce.

Nulla vox humana constat absque septem litteris,
 Rite vocales vocavit quas magistra Græcia:
 Quidquid audis præter istas, pars soni, non vox erit.
 Quinque contenta est figuris Romuli latinitas.
 H & ω longas enim nos non habemus litteras,
 Nec breves semper vocamus his duas contrarias.
 Ceteras tres quæ supersunt dichronas cognominant:
 Corripi quod sæpe eadem, sæpe produci valent.
 Porro cunctas noster usus quinque vocales suas
 Corripit quod nunc easdem, nunc easdem protrahit,
 Utitur longis, & iisdem brevibus æque fungitur:
 Nec brevem semper requirit, sæpe aut quæ longa sit:
 Omnibus sed quinque semper utitur ceu dichronis:
 In brevi sed tempus unum est: bina longæ possident.

De Syllabis.

Una vocalis jugata consonanti, aut pluribus,
 Syllabam reddat necesse est: syllabam Græci vocant,
 Ore quod simul profectæ copulant unum sonum:
 Vinculum nam signat ista congregale dictio.
 Et tamen vocalis una quando pars sermonis est,
 Syllabam dici necesse est, quum sit una littera.

De positione, & diphthongo longis.

Quum brevis duas habeat adjacentes consonas,
 Sive secum, vel sequenti copulatas syllabæ;
 Singulæ vel dividuntur, longa fiet e brevi,
 Non secus, producta quam si temporis dupli foret.
 Nec minus longam probamus, unâ quum duplex erit,
 Quia duarum consonantium vim suo praebet sono.
 Vel gemellis cum jugamus syllabam vocalibus.
 Misceant sonum necesse est, jure distant temporum.
 E & U simul junctæ, vel cum alterutra singulæ,
 Quæ solent coire diphthongo, creabunt longulam.
 I & U non hoc valebunt, sive praesint, alteri,
 Vel sibi quum copulantur: quia prior fit consonans,
 Illa quæ remansit inde, tempus unius tenet,
 Sive duplum: quantum & omnis quando producta est habet.
 O cum E tantum jugatæ, longa semper syllabæ est:
 Quum duas sermonis usus comprehendit syllabas.
 Hoc ut exemplis probemus, resque ut omnis clara sit,
 Ante quæ natura, quæque ratio sit dicam pedum.
 Sed prius nitar docere simplices quos nominant:
 Una vis quod syllabarum est, quando binos scandimus.
 Ergo quum duas videbis esse vinctas syllabas,
 Effici pedem necesse est, sint breves ambæ licet.
 Una longa non valebit edere ex sese pedem:
 Ictibus quia fit duobus, non gemello tempore.
 Brevis utrimque sit licebit: bis feriti convenit:
 Parte nam attollit sonorem, parte reliqua deprimit.

De Arsi & Thesis.

Ἄρσιον hanc Græci vocarunt, alteram contra Θέσιον
 Una porro his feriri quando poterit syllaba:
 Temporum momenta sane lege certa dividunt,
 Seu duas pes quisque juget, sive plures syllabas.
 Aut enim quantum est in ἄρσει, tantum erit tempus Θέσει.
 Altera aut. simplo vicissim temporis duplum dabit:
 Selscu-

Sesuplo vel una vincet alterius singulum :
 Quidquid istis discrepabit, absouum reddet melos.
 Latius tractant magistri Rhythmi, vel Musici :
 Nos viam metri studemus parte ab aliqua pandere.
 Ergo quum reddenda tursus hæc erit distinctio,
 Quæ pedum natura poscet, satis habebō attingere.
 Nunc pedes accedo priuos, quos vocant dissyllabos :

DE PEDIBUS DISSYLLABIS :

Primus ille est jure primus, ἡγεμῶν qui dictus est,
 Author & ductor melorum, qui duas breues habet :
 Ante enim breue est creatum, redditum longum dein :
 Sicut unum numerus ante, quam secundum prodidit :
 Ergo princeps jure natura repertus dicitur :
 Ante quem non est creatus : quem sequuntur cæteri.
 Δίβραχυν dixere Græci, quod sit ambabus brevis,
 Πυρρίχι idem vocatur, quippe & aptus pyrrhichæ :
 Tam cito motu recursat, quam breues, hi sunt soni,
 Tertium detrecto nomen, lege nam metri vetor,
 Πυρρίχι namque dicunt, si probaris ἔταστιν,
 Ars verat primæ negare spatia bina syllabæ.
 Reddere autem pedibus iisdem plura cogor nomina,
 Ne quis erret, si quando nomen aliud alibi inuenerit,
 Ac putet pigrum, vel artis usque ad illa nescium,
 Hujus exemplum videbis esse quum dices honor.
 Est huic adversus ille, qui duas longas habet,
 Syllabis compar priori, temporis duplum merens.
 Qui quod in templis canorus, a sono vocis malæ
 Auribus libantis obstat, & favet, πονδεί est.
 Hunc sonabis, sive reges, sive cives dixeris.
 Verum uterque quantum in ἄρτει, tantum habebit in
 Δέτει.

Temporum mensura dispar, lex soni communis est,
 Qui breuem primam tenebit, deinde longam syllabam,
 Erit ἰαμβος pes virilis, acer, & raptim citus.
 Nec minus currit τροχῶν lege versa temporum :
 Syllaba longus priore, parciore novissima :
 Χόρμι idem nuncupatur a magistris plurimis :
 Terna rite partientur ambo vicibus tempora.
 Ἄρτει unum possidebit, quando ἰαμβον partior :
 Fiat alternum necesse est, quum τροχῶν divides :
 Vis ἰαμβον? dic parens. vis tu τροχῶν? Roma dic.
 Hastenus vicissitudo vertitur διττυλλάβων :
 Nam quater reciprocantur numerus & tempus duplex.

De octo pedibus trisyllabis.

Octo porro procreantur, quos vocant τριττυλλάβους.
 Τριβραχίω primo loquemur, tunc sequuntur cæteri :
 Ut pedes sibi recursent temporum aduersi vice :
 Namque huic adversus ibit, qui tribus longis patet ;
 Hunc μέλοιστον nominarunt, hunc & ἰππεῖον vocant,
 Temporum tria ille habebit, iste duplo tenditur :
 Quæ tamen quum partieris, simpla duplis reddito,
 Forma talis est minoris, anima quando dicimus.
 Hic trilongus tunc sonabit, quando Romanos loquor.
 Qui breues primas habebit, atque longam tertiam,
 Is erit ἀνάπαιστος, vides quot iste pes sit temporum.

Versus hic nusquam vacillat : hoc suo reddam loco,
 Hujus exemplum tenebis, quando *populos* nominas.
 Δάτυλον post hunc loquemur, nam priori adversus est.
 Ordinis situ repugnans, temporum consors modo.
 Nam breues longam sequuntur, quando dico *Romulus*,
 Horum utrumque tempus æquum librat ἄρτει cum
 Δέτει.

Quum duas longas sequetur una brevior syllaba,
 Pes erit βραχίει, ἀντίβραχίει autem tunc erit,
 Quum breuem primam locabis, & duas longas dein :
 Nomina aut vertes vicissim, quum priorem dixeris
 Ἀντίβραχίον; nominato qui redit contrarius.
 Temporum mensura par est, bina ternis appara,
 Ut pedum natura poscet ante, vel retro breuem,
 Forma ut est *Romanus* illi, sic *Catonæ* alteri.
 Septimum pedem loquemur, quem vocant ἀμφίβραχυν,
 Quum duæ breues utrimque, media longa ponitur :
 Quale si velis *amicus*, aut *amicus* dicere.

Ἄρτει hinc sumat necesse est tria priora tempora,
 Et Δέτει relinquat unum : vel licet vertas retro,
 Ἄρτει uno subleuetur, deprimant Δέτει tria,
 Par pari figura non est, pugnat unum cum tribus.
 Nec modum dupli rependit, nec tenetur sesquiplo.
 Exigunt idcirco talem qui sequuntur musicam.
 Pes adest supremus unus octo de trisyllabis :

Ἀμφίμακρος, hunc priori perspicis contrarium :
 Nam duæ longæ receptam continent intus breuem :
Romulus si nominemus *Appulos*, aut *Doricos*.
 Sesquiplo metimur istum, quinque nam sunt tempora
 Nam duo ante, tria sequuntur, nunc tribus reddes duo
 Italum si quando mutat Graius accentus sonum,
Appulos nam quando dico, tunc in ἄρτει sunt duo,
 Σωκράτῳ Graius loquendo reddet in Δέτει duo.

Creticum appellant eundem, forte Creticum genus
 Quomodo ludos sub armis congruentes succinat.
 Primus iste pes locatur his ubique in versibus,
 Optimus pes & melodis, & pedestri gloriae :
 Plurimum orantes decebit, quando pene in ultimo
 Obtinet sedem, beatam terminet si clausulam

Δάτυλος, πονδείος, imam, nec τροχῶν respicit,
 Bacchicos utrosque fugito, nec repellas τριβραχυν.

Nam solet longam τροχῶν solvere in duas breues :
 Unde & appellant τροχῶν, quem vocamus τριβραχυν
 Plenius tractatur istud arte prosa rhetorum.

Nec minus frequens ἰαμβος τριβραχυν ex se procreat :
 Solvit & πονδείος unam quum propagat δάτυλο,

Quum prior solvetur, edet dactylo contrarium.
 Ἀμφίμακρος sæpe primam, sæpe solvit tertiam :

Quin & ambas sæpe solvens, quinque componit breues
 Versus est ut ille noster, quem probare debeo :

Regulam reddemus omnem debito metri loco.
 Nulla enim non longa solvi per duas breues potest :

Dum suo pedi reservet præstituta tempora,
 Syllabarum nil nocebit longior progressio.

*Carmen sotadicum seu ionicum a majore de duplicibus
 pedibus.*

Nunc incipiam bis geminos pedes tetette,
 Quasi si repetam (quos docui διττυλλάβους jam :
 Unam

Πονδείος
 Hic quatuor omnes :
 Hanc efficit Minutius
 Versum dabo, quo reg

abit avipedis ani
 nos pedibus scar
 meter erit, τριβ
 habebit si
 enim dicit
 ut quarta pe
 syllaba, vel pes n
 minat, ut discrep
 huic, tempor
 hic dicitur

ex prohibent ord

Ca

enim ma

ioni

Tarentina

medias quan

τροχῶν, sequ

gemellum voci

qui χόρμι dicit

in isto faci

Romulidas dicere

prima brevis, l

conformis ordi

ante vocant (q

etque τροχῶν

prioris, qua

sequens, q

duos nom

illum n

prepoi

quod delige

istis totie

qui pri

quam dicimus,

habet dacty

metri loc

habet dacty

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Heroicum .

Qui currit poterit quasi Δωδωνάϊος haberi :
 Ἄρτιυ quoties in geminis Θέτιυve quæres,
 Sex æqua pedes tempora dividant oportet :
 Binas pariles qui sibi syllabas habebunt :
 Προκλευτμαχτικὸς bina dabit, sequens quaterna .
 Qui sena tenent tempora, terna partientur .
 At quando genus funditur hoc Ionicorum :
 Longis dare nos tempora convenit quaterna ?
 Et bina duabus brevibus dari necesse est .
 Servare vices admonet ordo longiorum :
 Impar numerus pzonicis, utriusque coget
 Aptate duobus tria, vel quaterna ternis :
 Sæcupla fere quod numeros pars secat istos .
 Perspecta pedum tegula si satis videtur,
 Jam possumus ipsis animum applicare metris .

D E M E T R I S L I B E R .

Carmen heroicum & iambicum trimetrum alterna .

Hexametros tradit genitos duo prima vetustas,
 Herous ille est, hunc vocant Iambicum :
 Nam pedibus senis constare videmus utrumque :
 Diversa quamquam lex sit ambobus pedum .
 Additur hæc gemino non absona fabula metro :
 Seu vera res est, spectet authorem fides .
 Quum puer infestis premeret Pythona sagittis
 Apollo, Delphici seruntur adcolæ
 Hortantes acuisse animum bellantis : ut illos
 Metus habebat, aut propinqua adorea,
 Tendebat geminas pavida exclamatio voces,
 Ἠ πᾶν, Ἠ πᾶν, Ἠ πᾶν .
 Spondeis illum primo natum cernis sex .
 Ex parte voces concitas læti dabant,
 Ἠ πᾶν, Ἠ πᾶν, Ἠ πᾶν .
 Et hinc pedum tor ortus est iambicus .
 Hæc sibi quæque prius distinguere metta paramus :
 Heroa primo, mox adite iambica :
 Alternæ ne quem impediatur confusio silvæ .
 Quæ lex sit ipsis, quæ sit his, quæ procreant,
 Partibus adjectis, detractis quæ variantur
 Post hinc : deinde quanta compages novos
 Alternet, varietque modos : mutatio quantum
 Commendet, etsi non valeho plurima,
 Attingam vel pauca tamen : nam pendere prima
 Prodest frequenter artium vestigia .
 Vim propriam pedibus fida cito reddito mente,
 Ne dum requiris, tarda sit despectio .
 Spondeus (versum quo primum diximus ortum
 Heroon) hexametris tuetur vim suam .
 Nomi ne nunc proprio, nunc debita tempora reddens
 Sub alterius consonat vocabulo .
 Et geminis longam solvet si quando sequentem,
 Fit dactylus, trissyllabis tempus manet .
 Si prior in geminas solvetur longa minores,
 Tum pes recurrit dactylo contrarius :
 Tempora sed quamquam totidem defendat uterque,
 Heroa fiunt pulchriora dactylo .
 Hæc contra vitiant incurrentes anapæsti,
 Post dactylum ne quatuor jungas breves ,

Post spondeum autem veniens, sic mutet oportet,
 Ut iste versus jam docet legem metri .
 Ergo spondeus plerumque in dactylon ibit,
 Nec interest vel quo loco, vel quam frequens .
 Nam sæpe alterni, gemini nunc, sæpius alter,
 Species reformant plurimas in versibus,
 Quas longum credo perscribere, quum sibi cunctas
 Legendo possit adnotare quilibet .
 Hoc sat erit monuisse, locis quod quinque frequenter
 Jugam videmus inveniri dactylum .
 Sed non & sextum pes hic sibi vindicat unquam,
 Nisi quando rhythmum, non metrum componimus .
 Namque metrum certique pedes, numerusque coercent :
 Dimensa rhythmum continet lex temporum .
 Spondeus partem semper sibi vindicat imam :
 Dat & trochæo qua dissyllabo locum .
 Nec damnum importat, tria qui sua tempora subdit,
 Quæ quatuor spondeus implet magis .
 Debita nam spatii recipit quasi tempora versus,
 Dum jungit imis consequens exordium .
 Omnibus in meritis hoc jam retinere memento .
 In fine non obesse pro longa brevem .
 Præterea pes nullus erit quin rite locetur,
 Laudem mereri si voles poeticam .
 Hexametron dicunt, sed non heroicon omnem :
 Nam sex pedes inesse non erit satis .
 Leges quippe datas heroica carmina poscunt .
 Quæ acta Homerus hetoum quum scriberet,
 Versibus ostendit : quas æque sermo Latinus
 Custodit omnes, & pedes solos probat,
 Quos supra posui : Græcis & creticis aptus,
 Bacchius etiam ponitur pro dactylo .
 Creticus in nostris, si lævia carmina pangas,
 Raro invenitur : qualis hic Maronis est .
 Insulæ Ionio in magno quas dira Celæno .
 Creticus offendit pes primus, & asperat aures,
 Dabo & latentem, sed notandum creticum,
 Solus hic inflexit sensus, nam primus & istic
 Pes longiorem tertiam dat syllabam :
 C c geminum quoniam sermonis regula poscit,
 Ut fiat : hicce plena vox (excluditur
 Vocalis) dabitur : nec consona pellitur ulla :
 Nisi quæ duabus obstat una vocibus .
 Quum venit in medium, vocesque oblimat adhærens ;
 Bissenus istam literam monstrat locus .
 Aut geminum in tali pronomine si fugimus c c,
 Spondeus ille non erit, qui talis est :
 Hoc illud germana fuit ; sed &, hoc erat alma :
 Iambus ille fiet, iste tribrachus .
 Has autem leges heroicus omnis habebit :
 Quum post duos pedes relicta syllaba est,
 Si plenum absolvet verbi, vel nominis instar,
 Orationis ista vel quæ pars erit :
 Hoc πενθμιμερὲς medium de quinque vocatur :
 Hanc & totum dixere : forma talis est,
 Tityre tu patulæ, concludit syllaba nomen,
 Duos pedes secuta, quæ fit semipes .
 Talis in heroo laudatur regula versu,
 Locumque primum possidet, quia prima fit .
 Nec minus hanc laudant quæ dat mensura secundam,
 Post tres pedes ut una nomen terminet :
 Hanc ἐφθμιμερὴν numeri de parte vocarunt,
 Quia tres pedes & una, septem dividunt :
 Inde toro pater Æneas, exemplar habebis :
 Post tres pedes reperta, nomen integrat .

Si nihil el
 Si tertius, in
 tribulum regina
 Quem post du
 Nec vitium melle
 Quem dactylum
 Nam sequitur regin
 In, hæris secuta
 In hinc quæ reman
 Membra : at troci
 quorum tradunt
 Exemplum at eju
 quæ ex prædict
 hænta versum c
 loque ut quarti
 Exemplar ejus tale
 quæ longa remit
 quæ trochæus a
 si nulla est spe
 versum reculant,
 fortasse putes nu
 Quin ullam earu
 rum concedam,
 Apud Ælaronem
 Magnanimi Jovis i
 Species in istum n
 Magnanimi Jovis, e
 sequiturque nullus
 hænt longas pes t
 rationis plena ne
 tratus i' assem nec
 hænt sequens longam
 omni nulla jubet lex
 hænt notandus unus
 hænt formæ variat
 hænt potero tangam,

D E M

De pentametro ve

Entammetrum dubi
 Quidam non dul
 metro quum qui
 hænt heroi duplici
 hænt sequiturque pe
 hænt quis geminet, f
 hænt duo sunt, an de
 hænt duo sunt, eade
 hænt exemplum,
 hænt Menalios,
 hænt duplex, no
 hænt Menalios,
 hænt præpositum pec
 hænt quæ loco cor
 hænt spondeus erit, t
 hænt, quoniam prius e
 hænt tertius hæc por
 hænt res Alæ, cl
 hænt quæ sequens, l
 hænt res Alæ,
 hænt quæ primo postea
 hænt hænt penitus, of
 hænt quæ penitus, of

Horum si nihil est, specta ne forte trochæus
 Sit tertius, finemque dat vocabulo :
 Infandum regina, datur locus ecce trochæo,
 Quem post duos pedes, videmus tertium .
 Nec vitium medio in versu deprensus habebit,
 Quem dactylum secuta faciet syllaba :
 Nam sequitur *regina jubet* : prior inde trochæum
Ju, brevis secuta reddit dactylum .
Bes hinc quæ remanet, connectit cetera versus
 Membra : at trochæus tantum erit novissimus .
 Et quartum tradunt simili ratione trochæum :
 Exemplum at ejus vix sed ipsi conlocant :
 Namque ex prædictis pene est, ut regula quævis
 Inventa versum comprobet : quem (si vacet)
 Quandoque ut quartum contingat habere trochæum,
 Exemplar ejus tale confici potest :
 Quæ pax longa remiserat, arina novare parabant :
 Quartus trochæus *arma* fit, rarum est tamen . .
 Harum si nulla est species deprensa, magistri
 Versum recusant, nec vocant heroicum .
 Sed fortasse putes nullum contingere versum,
 Quin ullam earum in regulam non incidat :
 Rarum concedam, fieri non posse negabo :
 Apud Maronem talis incurrit mihi,
 Magnanimi Jovis ingratum ascendere cubile :
 Species in illum nulla prædicta incidit .
Magnanimi Jovis, est etenim tantum geminus pes :
 Sequiturque nullus qui probatur semipes :
 Inde duas longas pes tertius efficit *ingra*,
 Orationis plena nec pars editur .
 Et quartus *ascen* nec portio plena relicta est :
 Et de sequens longam priorem perficit .
 Quintum nulla jubet lex observare trochæum :
 Nec est notandus unus in tot millibus .
 Hæ faciunt formæ variati plurima metra :
 Quæ potero tangam, tu mihi leges tene .

D E M E T R I S .

De pentametro versu, qui & elegiacus dicitur .

Pentametrum dubitant quis primus finxerit auctor,
 Quidam non dubitant dicere Callinorum .
 Hexametro quum quinque pedum subjungitur ille,
 Partes heroi dupliciter recipit,
 Quas *πενδημιερός* possit disjungere forma :
 Has si quis geminet, pentametrum faciet .
 Sed refert duo sint, an dactylus unus in illa :
 Quum duo sunt, eadem bis repeti poterit .
 Subjungam exemplum, quo fiat planus istud :
 Desine Mænalios, desine Mænalios .
 Dactylus ut duplex, non bis sententia currat :
 Desine Mænalios, Musa referre jocos :
 Hoc nec præpositum peccat, nec parte sequenti :
 Talis utrique loco convenit una tome .
 Si primo spondeus erit, tum dactylus alter .
 Stabit, comma prius non poterit repeti .
 Talis erit versus hæc portio, quam modo tracto :
 Postquam res Asiæ, claudicat ut repetis .
 Ut fiet comma sequens, bis dactylus adsit oportet,
 Postquam res Asiæ, desine Mænalios .
 Dactylus in primo positus, spondeus adhærens
 Non oberit primis, officiet reliquis .
 Exemplum ponam, parti quod congruat isti :

Musa mihi causas, discrepat hoc iterum .
 Dactylus ergo duplex redeat mihi parte sequenti . .
 Musa mihi causas, desine Mænalios .
 Spondeum duplicem quæ pars prior est, bene sumet :
 Peccat enim tantum posteriore tome .
 Spondeos ante ergo dabis, pars cæteta curret :
 O fortunati, desine Mænalios .
 Pars prior ergo pedum admittet quemcumque duorum,
 Dactylus in reliqua bis repetendus erit .
 Scandunt pentametrum (duo sint quasi commata) quidam
 Ut pedibus binis semipedes superent : . .
 Hos sibi conjunctos spondeum reddere quintum :
 Postquam res Asiæ, desine Mænalios .
 At quidam in medio spondeum reddere malunt ;
 Semipedem & primum cum capite alterius
 Jungunt, dactylico quæ sit de commate, longa :
 Inde duas promptum est sic remanere breves :
 His longam adnectunt, qua dactylus incipit alter :
 Cernis & hinc alias tot remanere breves :
 Has ad semipedem jungunt in fine relictum .
 Ultima nec refert longa sit, anne brevis .
 Sic spondeus erit medius, duo post anapæsti :
 Postquam res Asiæ, desine Mænalios .
 Idcirco primo curabis commate semper ,
 Ne brevis incurrens syllaba semipedis ,
 Spondeum mediis nequeat conjungere longis :
 Et fiat talis, incipe Mænalios . .
 Nam *lis* quæ brevis est, jungat sibi sive supremam
Os, vel quæ prima est, *in* : caput hoc etenim est .
 Quia nec producta est, geminat nec consona vires :
 Spondeus minime pes, sed iambus erit .
 Exemplum idcirco vocali a parte locavi .
 Longa foret ne *lis* incipe Mænalios .
 Quidam (quia gemino constat de commate versus)
 Cludere comma prius non timere brevi : . .
 Ut sit pentameter talis, qualem modo fingo,
 Hoc mihi tam grande munus habere datur :
 Aut qualis supra versus peccare videtur .
 Si fiet talis, incipe Mænalios : . .
 Namque referre nihil, sit qualis syllaba fini,
 Commataque hoc ipsum juris habere volunt ;
 Idcirco & verbo nunquam uno cola ligari,
 Ut constet parti finis utriusque suus . . .
 Nam vitiosus erit sic pentameter generatus,
 Inter nostros gentilis oberrat equus : . .
 Spondei duo sunt, quos dixi commate primo
 Possè dari : veram syllaba quæ sequitur . .
 Nec *πενδημιερόν* verbi cum fine relinquit :
 Quæ data pentametris regula prima sonis :
 Nec potest, dactylico debet quæ commate jungi,
 Esse caput versus dactylici-patitur .
 Hoc ipsum melius mutata parte coibit,
 Gentilis nostros inter oberrat equus . . .
 Tantam nostra nequit mensura absolvere litem :
 Malo tamen longa cludere comma prius .
 Hos elegos dixere, solet quod clausula talis
 Tristibus (ut tradunt) aptior esse modis .

De epodo, qui & semielegiacus .

Nec tantum hexametris geminam subjungere partem
 Dactylicam mos est : sæpe semel posita,
 Præmissa hexametro dulcem subnectit epodon :
 Talis epodus erit .
 Tibia docta precor tandem mihi dicere versus
 Desine Mænalios .

Hoc doctum Archilochum tradunt genuisse magistri :
 Tu mihi Flacce sat es,
 Diffugere nives, redeunt jam gramina campis,
 Arboribusque comæ.

De Anapestico versu catalectico ex secunda parte heroici.

Cætera pars superest mea tibia dicere versus.
 Hæc juncta frequentius edet
 Anapæstica dulcia metra.
 Cuicumque libebit ita istos
 Triplices dare sic anapæstos,
 Atque ille poeta phaliscus,
 Quum ludrica carmina pangit :
 Uva uva sum & uva salerna :
 Et ter ferot, & quatuor anno.
 Libro quoque dixit eodem.
 Unde unde colonus eoræ
 A flumine venit Oronti.
 Erit ultima syllaba post tres,
 Catalectica quæ perhibetur.
 Nec non alias quoque binas,
 Et tres superare solere.
 Pes sit licet integer ipse,
 Si non hunc regula poscet :
 Catalecticon hoc genus omne,
 Et semipedem vocitari,
 Supra quoque jam meministi.
 Mirum tibi nec videatur
 Spondeon inesse anapæstis :
 Rex, & dominus, prior, ipse est :
 Hic advena sumptus, & hospes.
 De scedere temporis æqui,
 Quoties locus expetet, ultro
 Reddet sua jura priori.

Anapæsticum junctum Ithyphallico.

Alias tamen hæc eadem pars
 Quoties Ithyphallicon addit,
 Metrum sibi tale fit unum.
 Mea tibia dicere versus Destitit Latinos.
 Jam dudum faucia cura, Deserit pudorem.
 Priamique evertere gentem, Fata jam parabant.
 Ithyphallica porro dicarunt, Musici poetæ :
 Qui ludicta carmina Baccho, Versibus petulcis,
 Graio cum cortice phallo, Tres dabant trochæos.
 Ut nomine sit sonus ipso, Bacche, Bacche, Bacche :

Anapæsticum de hexametro.

Hexametrum.

Hexametrum quoties ita totum dactylus explet,
 Ut nusquam in medio, sed sit spondeus in imo,
 Sive trochæus erit : quum dempta est syllaba prima :
 Quæ demi poterit, reliqui fient anapæsti :
 Ultimaque ex illis catalectica, quæ remanebit.
 Dactylico tali facile est hoc noscere versu :
 At tuba terribilem sonitum procul ære recurvo.
 At conjunctio quæ solida est quum demitur inde.

Anapæsticum.

Ea formula fiet ut est anapæsticus iste :
 Tuba terribilem sonitum procul ære recurvo :

Hexametrum.

Ultima vo remanet, quia dempta est syllaba prima :
 Dactylon in primo reddens, spondeon in imo.

*Choriambicum Phalæcium ex pentametro
 Hexametrum.*

Nec non dactylico qui commate constat utroque
 Pentameter, metrum quod erit choriambicon edet :
 Exemplum ponam, tunc fiat quatenus addam.

Pentametrum.

Nulla meo sedeat turba profana loco.
 Dactylicon colis esse vides geminis,
 Primum ut semipedem post, detur syllaba longa,
 Sive est natura, seu fit ab adpositis,
 Et quæ nunc brevis est, fiat penultima longa
 Tempore producto, cætera permaneant :
 Insere nulla meo, jam, produc pene supremam,
 Qui locus ante fuit, locus ut esse queat :
 Efficies metrum nomen cui dant choriambo,
 Nulla meo jam sedeat turba profana luco.
 Præmonui chorion dici, quem sæpe trochæum.

Pentametrum.

Dicimus : hic prior est, alter iambron habet.

Hexametrum.

Nulla meo pes efficitur geminatus utroque,
 Jam sedeat choriambus item, mox turba profa pes
 Tertius accedit similis, pars illa na luco
 Bacchius adversus fiet pes, nam brevis ante est,
 Et geminæ longæ; fiet catalexis in istum,
 Quia non ejusdem generis deprensus in imo est,
 Ut docui, nec enim cludit choriambus honeste.
 Hoc Cereri metro cantasse Phalæcius hymnos
 Dicitur, hinc metron dixere Phalæcion istud.
 Nec non & memini pedibus quater his repetitis,
 Hymnum Battiaden Phæbo cantasse, Jovique,
 Pastorem Branchum : quum captus amore pudico,
 Fatidicas fortes docuit depromere Pæan.
 Qui multos legere, negant hoc corpore metri
 Romanos aliquid veteres scripsisse poetas.
 Dulcia Septimius qui scripsit opuscula nuper,
 Ancipitem tali cantavit carmine Janum.

Choriambicum Phalæcium.

Jane pater, Jane tuens, dive biceps, biformis,
 O cate rerum sator, o principium deorum,
 Stridula cui limina, cui cardinei tumultus,
 Cui referata mugiunt aurea claustra mundi.
 Ecce vides *ta mugiunt* esse duos iampos :
 Temporibus namque pares sæpe sibi vicissim
 Cedere, vel tribrachyn admittere sæpe possunt.
 Tibi vetus ara caluit ab origineo sacello :
 Hic quoque succedere sic tribrachyn adnotabis,
 Longa quod est in geminas prima breves soluta.
 Tibi similis nec minus alter a pede consequenti
Ra ca : monui jam satis hæc læpe solere solvi :
 Pro chorio tribrachys hic bis datus invenitur.
 Nec minus hoc, *ra caluit ab origineo sacello*
 Ut chorius solvitur, & tribrachys est iambus.

ad hoc, modo qui
 tuba terribilem

æstus inest quat
 do verbo
 omne p

reponatur, re
 tibus tibi qui fur
 a tibi nascitur o

eni datur auctor

De carmine mini

finem versu
 et pro longa bre

Miur

acciderit novitas
 hic resonare p
 am fatutz, veni
 pzet prospera, futi
 ut mea sint ti
 hoc aliquis le
 homericus auctori
 uevopnAchæica g
 Troes viso ser
 ille vetus Græc
 Inonis versu pu

Hexametrum illib

libero subjungit
 quando chorus se
 ppareo suras in
 hævocet volucere
 an gravaida crep
 hævocos ad ce
 tamen hoc m

Hexametrum

talit pr
 spondeon habe
 pentameter venia
 tunc pedes,
 tunc res hæc talit

Adh.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Pluribus illa modis ita novant.
 Dactylicum hoc fieri magis amat:
 Vel si ponitur unus alius
 Pes, modo tertius hunc retineat.
 Talia docta phalisca legimus:
 Nam mihi notius hoc genus erit,
 Carmine si quid ab hoc posuero.
 Quando flagella jugas, ita juga,
 Vitis & ulmus uti simul eant.
 Nam nisi sint paribus fruticibus,
 Umbra necat tenetas amineas.
 Quod tamen ex isto remanebit commate, tale est:
 Arma virumque cano Trojæ Qui primus ab oris
 Multa quoque & bello passus Dum conderet urbem:
 Inde toro Pater Æneas Sic orsus ab alto.

*Carmen Ionicum a majore qui fiat
 Hexametrum.*

Comma ad posterius versus si do pariambum,
 Ipsum & rursus comma loco, ac lic expleo versum:
 Fiet ionicum hoc ἀπὸ μείζονος: ut modo cernes,
 Si parianibus ego aut modo vel puto (quem dabimus) sit.

Ionicum a majore.

Qui primus ab oris, ego qui primus ab oris:
 Dum conderet urbem, modo dum conderet urbem:
 Sic orsus ab alto, puto sic orsus ab alto.
 Iam porro tenes quod tibi dico bis locandum,
 Non verba eadem dicere, sed pedes eosdem.
 Tres ergo pedes perspicis in commate primo,
 Spondeon enim subsequitur pes pariambus,
 Spondeus item clausula fit commatis hujus.
 Hæc si repetens, talia cola copulabis,
 Spondeus erit tertius, idem quoque quartus.
 Dum conderet urbem, dum conderet urbem:
 Cernis pariter quatuor adsonare longas:
 Has si veniens in medium pes pariambus
 Discriminet ipsas, [licet ex se tamen ambas]
 Non hic erit extrinsecus intersitus illis:
 Sed qui medius jam sedet in commate primo
 Dum conderet urbem, medius sit pariambus:
 Fiatque necesse est, iterum commate juncto.
 Ergo in medium rite datus cola ligabit:
 Namque efficit ut quæ modo cola dissidebant,
 Alterna simul tempora dent bina quaternis.
 Nunc redde mihi quod volo te tenere semper:
 Longam in geminas sæpe breves solere solvi.
 Nam sæpe cadit dactylus hic, sæpe anapæstus:
 Ut posterior syllaba, vel prior soluta est.
 Cedit quoque vel longa brevi, brevisque longæ,
 Nam quæ vicibus tempora commodant, resumunt:
 Miscentque trochæos sine fraude sæpe plures:
 Spondeon enim duo faciunt, & pariambon
 Versoque dabunt ordine & hi duos trochæos.
 Nec tres modo, sed quinque etiam videbis esse.
 Dabo versiculos quo tibi res magis probetur:
 Urbem tenuem sovent opum benignitate:
 Hostem tegere est paratus, & stat ipse nudus:
 Est unus Ion hic datus, & quinque trochæi,
 Vel quattuor insunt: quoniam suprema semper
 Et longa brevi sufficitur brevisque longæ.
 Nil autem officiet temporibus vicissitudo.
 Nec enim numero pendere metta syllabarum,
 Sua sed pedibus tempora suffix ita refert.

Sic tribrachus intervenit in locum trochæi,
 Nam quo fuerint crebrius hi pedes minuti,
 Vibrare sonum versiculos magis videmus,
 Ἄπ' ἐλάττονος autem ratione qua regatur,
 Quum de pedibus differerem, satis probavi.

Ionicum a minore qui fiat Ionicum a majore.

Sed quale metrum continuet, nunc referemus.
 Dixi Diomedem pedis hujus esse formam.
 In carmine sic est Diomedem modo magnum.

Ionicum a minore tetrametrum.

Dea fecit dea belli dominatrix Phrygas omnes
 Ut in armis superaret, patulis agmina campis
 Jacuerunt data leto: pavidi tergaque dantes.

A minore trimetrum.

Petierunt trepidæ mœnia Trojæ.

A minore Pentametrum.

Simili lege sonantes numeros & Neobolæ dedit uno.

A minore trimetrum.

Modulatus lepidè carmine Flaccus:
 Miserarum est neque amori dare ludum,
 Neque dulci mala vino lavere, aut ex-

Ionicum a minore tetrametrum.

animati metuentes patrum verbera linguæ.

A minore trimetrum.

Ita binæ variantur, neque cedunt.

A minore tetrametrum.

Repetita vice longæ brevibus per synaphiam.

Ionicum a majore:

Spondeus autem metron hoc locatus ante
 Permutat, & ex hoc facit ἀπὸ μείζονος edi:
 Duntaxat ut ipsum referat clausula versus,
 Idemque caput præditus occupet sequentis:
 Metron pedibus namque tribus semipedem aptat:
 Ita si capiti demptus erit subinde solus:
 Quem fecimus ex hoc ἀπὸ μείζονος videri:
 Ἄπ' ἐλάττονος illam revocabit synaphiam,
 Binis brevibus quæ totidem jugare longas
 Ex ordine semper solet & tenere legem:
 Non versus ut ullo numero pedum regatur,
 Sed carminis orsum peragat debita finis.
 Exemplar utrumque ex facili sumere possis:
 Sic additur: o quam miserarum est neque amori,
 Quum demitur autem miserarum est neque amori,
 Ex hoc iterum (nos dare si breves volumus)
 Ἄπὸ μείζονος idem modo qui fuit, redibit.
 Rarum est neque amori dare ludum, neque dulci.
 Spondeus erit terminus hujus tibi versus:

Æolicum carmen Sapphicum pentametrum qui fiat.

Hexametrum.

Æolicum ex isto genuit doctissima Sappho.

Æolicum.

Quod sit quinque pedum, velut hos modo perspicis:
 Nam addit primum illa disyllabon ut libet:
 Spondeum nec enim capiti locat omnium:
 Sed quia mobilis hic locus, & chorion solet
 Admiscere, dein quater addere dactylon:
 Cordi quando fuisse sibi canit atthida
 Parvam, florea virginitas sua quum foret,
 Ille tetrametro datur ante disyllabus.
 Cetera pars versus pedibus finita duobus,
 Tale solet colon subjungere, *primus ab oris*,
 Continuasse pedes istos in carmine solos
 Dicitur hæc eadem præclara poetria Sappho.

Carmen Sapphicum, alias Adonicum.

Fingere nobis
 Tale licebit.
 Primus ab oris,
 Troius heros,
 Perdita flammis
 Pergama linquens,
 Exul in altum
 Vela resolvit.
 Sæpe repulsus
 Ausone terra
 Mœnia fessis
 Sera locavit.
 Unde Latinum
 Post genus ortum,
 Altaque magnæ
 Mœnia Romæ.

Hexametrum.

Pluribus idcirco parvis (ut notius esset)
 Versiculis carmen condi potuisse peractum.
 Cetera tetrametris reddemus, quando duobus
 Conferta heroo pariterque loquemur iambis.

De carmine iambico.

Trochaicum.

Nunc seorsum iambi si qua possum, eolligam.

Iambicum.

Adesto jambe præpes & tui tenax
 Vigoris: adde concitum celer pedem,
 Nec alterius indigens opis veni;
 Sed ipse verus, integerque gestiens,
 Adusta felle qualis ante carmina
 Dahat amarus, ultor impotens tui.
 Vides ut ista verba raptet impetus:
 Breveinque crebra consequendo longula
 Citum subinde volvat arctius sonum:
 Iambus ipse sex enim locis manet,
 Et inde nomen inditum est senario.

Sed ter feritur, hinc trimetrus dicitur,
 Scandendo binos quod pedes jungimus;
 Quæ causa cogat, non morabor edere.
 Nam mox poetæ [ne nimis secans brevis
 Lex hæc iambi verba pauca admitteret,
 Dum parva longam semper alterno gradu
 Urget, nec aptis exprimi verbis sinit
 Sensus, aperte dissidentè regula)
 Spondeon, & quos ille pes esse creat,
 Admiscuerunt, impari tamen loco.
 Pedeinque primum, tertium, quintum quoque
 Juvare paulo syllabis majoribus.
 At qui cothurnis regio actus levant,
 Ut sermo pompæ regis capax foret:
 Magis magisque latioribus sonis
 Pedes frequentant, lege servata tamen.
 Dum pes secundus, quartus, & novissimus;
 Semper dicatus uni iambo serviat:
 Nam nullus alijs ponitur, tantum solet
 Temporibus æquus non repelli tribrachys.
 Quid? non trochæus temporum est æque trium?
 Est: sed trochæo longa prior syllaba,
 Brevis autem iambo, longa post, cui non potest
 Longam trochæus subdere, & brevem suam
 Brevi sequentis, qua fit hoc iambicum:
 En cur iambo non trochæus serviat,
 Qui metron ipse copulat trochaicum:
 Præbetque nomen, ut loquemur postmodum,
 Habetque & ipse subdititium tribrachyn:
 Qui jure utrique servit, & subjunctus est.
 Ecquis creatur, qui creare non potest?
 Nam non ita, ut est longa dissolubilis,
 Breves vicissim contrahi in longam valent.
 Quia solida, findi magnitudo non vetat:
 Divisa, jungi rursus in unum non queunt.
 Culpatur autem versus in tragædiis,
 Et rarus intrat ex iambis omnibus,
 Ut ille contra qui secundo & talibus,
 Spondeon, aut quem comparem receperit.
 Sed qui pedestres fabulas focco premunt,
 Ut quæ loquuntur sumpta de vita putes,
 Vitiant iambron tractibus spondaicis:
 Et in secundo & cæteris æque locis:
 Fidemque fictis cum procurant fabulis,
 In metra peccant arte, non incitia:
 Ne sint sonora verba consuetudinis,
 Paulumque rursus a solutis differant.
 Magis illa nostri (nam fere Græcis tenax
 Cura est iambi, vel novellis comicis)
 Vel qui in vetusta præcluent comædia.
 Aristophanis ingens micat solertia,
 Qui sæpe metris multiformibus novis
 Archilochon arte est æmulatus musica.
 Sed paulo abimus longius: nunc hoc magis,
 Heroicus quare pedes per singulos,
 At iste binos scanditur: causam loquat.
 Spondeon etenim quia recepit impari
 Tantum loco, vel dactylum, aut contrarium:
 Secundo iambum nos necesse est reddere,
 Qui sedis hujus jura semper obtinet:
 Scandendo & illic ponere adfuetam moram:
 Quam pollicis sonore, vel plausu pedis
 Discriminare, qui docent artem, solient.
 Si primus ergo pes eam sumet moram:
 Ubi jam receptum est subdere heroos pedes,
 Versum videbor non tenere iambicum.

Sed quia secundo numquam iambus pellitur,
 Moram necesse est in secundo reddere,
 Et cæteris qui sunt secundo compares:
 Ubi non timebo nequis herous cadat:
 Sic fit trimetrus qui fuit senarius.
 Nunc ipsa metra quæ redegit, prosequar.
 Jugi trimetro Flaccus usus est semel,
 Ut non epodum subderet, vel demeret,
 Aut adderet, quo legem iambi verteret:
 Sed simplici carmen per omne eversus est:
 Quod esse notum versibus primis potest:
 Jamjam efficaci do manus scientiæ:
 Supplex & oro regna per Proserpinæ:
 Unumque carmen lege tali pertulit.

Quadratus iambicus qui fiat.

Sed hic trimetrus quando duplicem pedem
 A capite sumet: tunc quadratus dicitur.
 Idemque dictus est & octonarius.
 Ergo ante versum collocabo iambicum.
 Phaselus ille quem videtis hospites:
 Quadratus iste talis effici potest,
 Adest celer Phaselus ille, quem videtis hospites.

Trochaicus catalecticus qui fiat.

Si dempta prima syllaba adjecto pedi est,
 Qui de duobus esse jambis perspicis:
 Quod hinc remansit, Creticum reddit pedem:
 Est celer phaselus ille, quem videtis hospites.
 Quia prima quum fit dempta iambo duplici,
 Longam relinqui convenit: post alterum
 Manere iambum, qui brevem & longam suas
 Jungens priori perficit dictum pedem.
 Sic creticum si quis velit disjungere,
 Fiet trochæus, longa & una syllaba.
 Præcedet ergo quando Cres iambicum,
 Habet trochæum, longam & unam, quæ sibi.
 Primam ex iambo dum sequenti copulat
 Brevem trochæos esse jam duos vides,
 Et longam iambi: sic trochæi cæteri
 Fient subinde, longa dum brevem sibi
 Trahit ex iambo, longa & alia linquitur:
 Quæ sibi vicissim copulans jungat brevem:
 Volvendo totum cogat ordinem pedum:
 Donec trochæis restet una in extimo:
 Catalexis inquam fiet, ut jam diximus.
 Nam Cretici tres syllabæ primo loco,
 Bis sex iambi, quindecim fiunt simul:
 Sic numerus impar post trochæos septies.
 Habeat necesse est extimam supersitem.
 Sed quia trochæos tamquam iambos scandimus,
 Ut sit trimetrum, tres erunt bini pedes.
 Finem tenebit dactylus, vel Creticus:
 Trochaicum autem permanebit liberum,
 Dum erit trimetrus ex iambis omnibus.

Trochicus.

Est celer phaselus ille, quem videtis hospites.

Iambicus.

Spondeos autem si sequetur Creticum,
 Habere primum quem potest iambicus

(Nam

Nam primus ipse
 vel tertio locetur:
 semel trochæi jam
 quia post trochæum
 dum ex sequenti copu
 erat trochæos ire ju
 quia recepit lex ia
 deon, aut qui dad
 am tenemus) ir
 versu iambi qui
 antequam
 trochæus tertii
 sequenti copula
 esse post troc
 secundus trocha
 ut impari se
 metri est, f
 ieratur tempore
 prius ipse qui tr
 tertio locetur &
 pes uterque qui
 cadet locorum dif
 trochæus ergo semp
 iambus rite
 nocebit quisqu
 quodque metron
 qui versus parat
 fiet remoto re
 talis locetur, e
 spondeum hic se
 abbit remoto jam
 locetur, qualis hic
 iambos nunc i
 trochæos retrov
 a magistris versu
 idem qui tr
 author tradi
 pedum quum n
 relolvi per dua
 que posse quinque
 habere, quando
 ergo & ille versu
 quinque feci syll
 anapæstus, quin
 ponam quæ lo
 tavi, quem dea
 ille qui procul n
 pes Socrates,
 beatus ille qui
 primam, tale
 beatus ille qui
 antiam: ne tum
 beatus ille q
 quando solveri
 age, beatus
 credo me
 bo nemo culp
 autem Creti
 iambicus Hippomat
 a trimetro junxit I
 unum vsyllabum
 duobus, ambacel
 implar ejus tale post
 ille quem videt

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Similem locavit Flaccus uno in carmine:
Sed quia videtur alius ante præditus,
Ut versus hic, epodus illius foret:
Ratione quem jam competenti distuli:
Simul hos loquemur, quando de vestris metris:
Et hinc & inde veniet aprior locus.

Iambicus dimeter qui fiat.

Necnon dimetrus ex trimetro redditur,
Quacumque partem tertiam si detrahas.
Stabitque versus octo tantum syllabis.
Nisi quando sumet dactylum aut contrarium:
Loco vel jambi qui probatur tribrachys:
Talisque versus hic erit:
Phaselus ille quem vides.
Plerumque nec carmen modo,
Sed & volumen explicat:
Ut pridem Avitus Alphius
Libros poeta plures.
(Ufus dimetro perpeti)
Conscripsit excellentium.
Tales trimetris subdidit Flaccus suis,
Ut carmina ostendunt decem.
Ibis Liburnis inter alta navium
Amice propugnacula.
Archilochus isto sævit iratus metro.
Contra Lycamben & filias.

Iambicus dimetrus acephalus qui fiat.

Et hic dimetrus non minus
Ut ille acephalus esse, vel claudus potest.
Adest celer phaselus est:
Quum prima dempra est, redditur,
Est celer phaselus est.

Iambicus dimetrus claudus qui fiat.

Ac quum suprema claudicat,
Adest celer phaselus.
Flaccus priorem sic dedit,
Esset ut versus prior
Est celer phaselus est:
Post hunc veniret talis hic epodus:
Phaselus ille quem vides Sabinus.
Sunt tales hoc uno in carmine,
Ad usque finem permanent compares epodi.
Non ebur, neque aureum
Mea renidet in domo lacunar.
Non ebur pes Creticus,
Longa nam fit tertia
Consonante ex altera.
Neque aureum, prima ex trimetro portio est.
Mea renidet in domo, dimetrus est.
Et ut, Sabinus, claudicat lacunar,
Pedem hinc iambum duplicem
Mea reni, si dempseris, relinquatur
Des in domo lacunar.
Adest celer phaselus.
Et condere inde carmen
Multi solent poetæ:
Horatium videmus
Versus tenoris hujus
Nusquam locasse juges.
At Arbitrator disertus

Libris suis frequentat.
Agnosce hæc potestis
Cantare quæ solemus,
Memphitides puellæ
Sacris Deum paratæ
Tinctus colore noctis
Manu puer loquaci.

De Saturnio carmine.

Aptum viderit esse
Nunc hoc loco monete,
Quæ sit figura versus,
Quem credidit vetustas
(Tamquam Italis repertum)
Saturnium vocandum.
Sed est origo Græca,
Illique metron istud
Certo modo dederunt:
Nostrique mox poetæ
Rudem sonum secuti,
Ut quæque res ferebat,
Sic disparis figuræ
Versus vagos locabant:
Post rectius probatum est,
Ut tale colon esset
Junctum tribus trochæis:
Ut si vocet Camænas
Et Nævio poetæ
Cum sæpe læderentur
Dabunt malum Metelli
Dabunt malum Metelli
Adest celer phaselus,
Memphitides puellæ,
Tinctus colore noctis.
Post Nævio poetæ, tres vides trochæos:
Nam nihil obstat trochæo quod suprema est.

Quis novem sorores,
Sic ferunt Metellos
Esse comminatos:
Nævio poetæ.
Clauda pars dimetri.

Carmen Anacreontium ehoiambicum.

At choriambus unus
Præditus antibaccho
Claudicat ut priores.
Videro si novelli
Versus erit poetæ:
Lex tamen una metri est.
Tinctus colore noctis.
Dabunt malum Metelli.
Inachia puella.
Seu bovis ille cistos.
Colon & hoc in usu
Carminis est Horati.
Tu genus hoc memento
Reddere quum reposcam.

De confusione seu mistura heroici & jambici in aliis generibus.

Hexametrum cui Iambicon comes.

Nunc quia quæ potui videor tractasse seorsim
Heroico profecta, quæque Iambico:
Cetera quæ mistis variantur partibus horum
(Ut quibo) metro nitar hinc attingere.
Sed quoniam ex uno possunt adjuncta referri,
Amplicter ultro quod datur compendium.

nos hende
quam de nu
adunt Sapphi
amque & iugite
periosque dedit
eter carmina d'isp
ed primi pedis ant
adon liquidem
tamquam legitimi
hanc dactylon
omen quoque
mobilis hic
solum recipit p
sed & ap
peccat pede nat
emptis tibis hor
est carmine qua
dono lepidum
ta modo punic
tas esse aliquid p
as diti modo jar
verlos capiti triu
xendum cui do, ti
quis neger hur
per commata sep
is hexametron t
atum tibi differe
is nunc duo me
cum solidum vide

componitur ex u
heroica tum prior,
pede, dactylo
semipedem est
pentemimeres tor
cetera portio est i
non difficile est se
tam talis fuerit figu
carmen Pierides itru
exordia versuum
Pierides: quon
iambicon hoc,)
poterunt utro
Pierides pangun
sorores Atticæ d
silio prima comp

De secunda
pedibus d
cobibet, nec
pedem prior t
tibi Phalacos
modo, Bacche,
videtis sona
termina jam n
carior bis pede
hexameter prof
carmine regen
Phalaca de til
est cetera, jam n

Hendecasyllabon.

Quem nos hendecasyllabon solemus
 Tamquam de numero vocare versum,
 Tradunt Sapphicon esse nuncupandum:
 Namque & jugiter usa sæpe Sappho:
 Dispersosque dedit subinde piures
 Inter carmina disparis figuræ.
 Sed primi pedis ante lex tenenda est:
 Spondeon liquidem videmus istic
 Tamquam legitimum solere poni,
 Post hunc dactylon, atque tres trochæos.
 Cui nomen quoque Phalæco dederunt.
 Verum mobilis hic locus frequenter
 Non solum recipit pedem (ut loquebar)
 Spondeum: sed & aptus est trochæo:
 Nec peccat pede natus ex iambo:
 Exemplis tribus hoc statim probabis,
 Docti carmine quæ legis Catulli,
 Cui dono lepidum novum libellum,
 Arida modo pumice expolitum?
 Meas esse aliquid putare nugas.
 Quos dixi modo jam pedes, videmus
 Diversos capiti trium locatos:
 Spondeum cui do, trochæum ari:
 Meas quis neget hunc iambron esse?
 Hic per commata septies feritur,
 Quales hexametron tomas habere
 Jam dudum tibi differens probavi:
 Ex quibus nunc duo metra copulari
 In unum solidum videbis ortum.

De prima tome hendecasyllabi.

Quum componitur ex utroque metro,
 Pars heroica tum prior, duobus
 Spondeo pede, dactyloque constat:
 Et quem semipedem est necesse linqui,
 Ut sit pentemimeres tome locata:
 Exin cetera portio est iambræ:
 Quod non difficile est statim notare;
 Quum talis fuerit figura versus:
 Carmen Pierides struunt sorores.
 Hæc exordia versuum duorum,
 Carmen Pierides: quod hexametri est:
 Atque jambicon hoc, struunt sorores.
 Compleri poterunt utroque metro,
 Carmen Pierides pangunt memorabile musæ;
 Struunt sorores Atticæ dirum nefas.
 Hæc divisio prima computetur.

De secunda tome hendecasyllabi.

Atque nunc pedibus duobus orta
 Sermonem cohibet, nec exit ultra,
 Sicut semipedem prior trahebat:
 Conjungit sibi Phalæcos trochæos,
 Ut dixi modo, Bacche, Bacche, Bacche:
 Tum versum videas sonare talem,
 Pangunt carmina jam novem sorores.
 Nam si quatuor his pedes duobus
 Addas, hexameter profecto fiet.
 Pangunt carmina tergemina memoranda sorores:
 Post hoc Phalæca de tribus trochæis
 Pars est cetera, jam novem sorores.

De tertia tome hendecasyllabi.

Exin tertia melius patefcit:
 Carmen Pierides dabunt sorores:
 Nam quum dempsero versui, sorores:
 Carmen Pierides dabunt, manebit:
 Carmen Pierides dabunt,
 Hoc metrum choriambicum est,
 Quod pars bacchiacum vocant:
 Hinc primas capiti duas,
 Nec non totque itidem ultimas,
 Excrementa magis putant,
 Nec ducunt numero pedum,
 Sunt hæc, carmen, itidem dabunt,
 Solum Pierides manet,
 Quod reddit geminum pedem,
 Dicunt quem choriambicon:
 Quia longam sequitur brevis,
 Claudit longa brevem alteram:
 Nam des longa fit, altera
 Iuncta post sibi consona.
 Sic ponunt medium pedem
 Primas inter & ultimas,
 Carmen Pierides dabunt.
 Pars prima hic varie solet
 Spondeum modo sumere:
 Idem sæpe & iambus est:
 Hoc de Septimii potes
 Junctis noscere versibus:
 Geritque intus in oppidum
 Anhelos Panope greges.
 Alter consimiles dedit:
 Opima adposui senex
 Amori arma feretrio.
 Trochæum quoque sic locat:
 Purpuræ leguli senes
 Intus hic ubi consitum est.
 Utque est mobilis hic locus,
 Immotus manet ultimus:
 Namque hic semper Iambus est.
 Tendunt latius hoc genus,
 Duos ut choriambicos
 Includant medios pedes:
 Et sit versus ad hunc modum:
 Carmen Pierides dulcisonum dabunt:
 Duplex hic choriambus est,
 Primus, Pierides, dulcisonum, sequens:
 Sic carmen, prius est: finis item, dabunt.
 Ut pes hæc habuit prior,
 Sunt qui tradiderint ultima versui
 Tamquam pentametro syllaba dempta sit:
 Quam si restituas, pentametrum fore
 Carmen Pierides dulcisonum dabunt,
 Carmen Pierides dulcisonum dabitur,
 Ut versus quoque sic constet Horatii:
 Mæcenatavis edite regibus,
 Mæcenatavis edite principibus.
 Usque autem videas hoc procul a fide,
 Ut metri genus hoc varibus inclytis
 Non uno, aut gemino constiterit pede,
 Verum in tres etiam consimiles eat
 Clausos in medio partibus exteris,
 Quod jam pentametri non patitur modus.
 Nam sic tres videas esse pedes datos,
 Carmen Pierides dulcisonum si metereot dabunt.
 His est omnibus in suis

Libris usus Horatius.
 Quo dicam, & quoties modo.
 Nam primum minime suo
 Solum carmine protulit,
 Ut vates alii solent.
 Exemplum Senecæ dabo:
 Thebis læta dies adest.
 Aram tangite supplices:
 Pingues cædite victimas:
 Tales continuos legis.
 Hunc præponit Horatius
 Epodum, ex geminis subjicit alterum:
 Exemplum sat erit læmel
 Nos hoc ponere: ceterum
 Bis in carminibus suis
 Hunc servat stabilem modum,
 Sic te diva potens Cypri,
 Sic fratres Helenæ lucida sidera:
 Sic te diva potens Cypri,
 Hic unus choriambus est:
 Sic fratres Helenæ lucida sidera,
 Hic interpositi duo.
 Talem quem geminis perspicis effici,
 Servat carminibus perpetuum tribus:
 Quorum exordia quum prædita videris,
 Stabit continuum consimili modo,
 Mæcenatavis edite regibus:
 Exegi monumentum ære perennius.
 Donarem pateras grataque commodus.
 Nec non continuos tres pariles dedit
 Versus, & cecinit post alium brevem,
 Ex uno simili pede:
 Ususque est genere hoc carminibus novem;
 Quæ sunt talia, quale est modo quod dabo.
 Scriberis Vario fortis, & hostium
 Victor Mæonii carminis alite,
 Quam rem cumque ferox navibus aut equis
 Miles te duce gesserit.
 Tres binis pedibus cernimus editos:
 Unum quartus habet pedem:
 Hanc docti tetracolon vocitant strophem,
 Nam post quatuor hos altera vertitur
 Ad legem similem consimilis strophæ:
 In qua sunt alii quatuor hoc genus.
 Versus, ex quibus hi sunt sibi tres pares.
 Præmissi, binos qui capiant pedes,
 Unum quartus in omnibus.
 Jam quum perficiunt tres medii sic choriambicum,
 Tales continuos carminibus compositi tribus.
 Tu ne quaesoris: scire nefas, quem mihi, quem tibi.
 Nullam Vare sacra vite prius severis arborem.
 O crudelis adhuc, & Veneris muneribus potens.
 Binas hic capiti, totque itidem demè novissimas:
 Fient in medio perspicui tres choriambici.
 At versus meus est quem similem composui ex tribus,
 Carmen Pierides dulcisonum si mereor dabunt.
 Et supra positi sic quoque sunt duo,
 Carmen Pierides dulcisonum dabunt,
 Ex uno quoque sic fuit,
 Carmen Pierides dabunt:
 Sic te diva potens Cypri.
 Forfan longula visa sit
 Hæc divisio tertia
 Versus hendecasyllabi:
 Sed tot nos docuit metra:
 Et sunt quæ deceat magis

Nunc connectere, dum recens
 Hæc est regula, quæ dedit
 Ex se tam varios modos:
 Quam disjungere si velim,
 Cogat (dum paro singulis
 Certas reddere origines)
 Jam tractata retexere.

*Carmen hexametrum ex duabus tomis, seu Priapeum
 qui fiat.*

Ergo hinc nascitur altera
 Metri regula, ceu duas
 Partes hexametri secans,
 Quæ ternos dirimit pedes,
 Quos si reddideris sibi,
 Hexametrum pedibus cernes constare receptis:
 Qui tamen heroon factis indignus habetur.
 Namque tome media est versu non apta severo.
 Fitque soluta magis, quoties spondeus inest pes
 Tertius, & quartus: nolunt hunc incolumem ergo,
 Sed de cominatis tradunt constare duobus:
 Ipse etenim sonus indicat esse hoc lusibus aptum:
 Et ferme modus hic datur a plerisque Priapo:
 Inter quos cecinit quoque carmen tale Carullus.

Priapeum carmen.

Hunc lucum tibi dedico, consecroque, Priape:
 Qua domus tua Lampfaci sita est, quaque Priape;
 Nam te præcipue in suis urbibus hæc colit ora
 Hellepontia, ceteris ostreosior oris.
 Et similes plures sic conscripsisse Catullum
 Scimus. usque adeo hoc genus lex heroica pellit,
 Ut sit utraque portio cæpta sæpe trochæis:
 Nam discrimine nullo ponit hunc, vel iambum.
 Nec mirabere syllabæ finem commate primo
 Tamquam de pede dactylo fiat tertia longa:
 Nam te præcipue in suis, talis versus & alter,
 Hellepontia ceteris, æque est ultima longa:
 Nam quia cominata bina sunt: sumunt ambo supremas.
 Versus ergo magistri vocant hos Priapeos:
 Et Maro dat tales: sed quia distinctio verba
 Dissociat, ne sitve aliter, nec partibus æquis
 Distingui patitur pedes, sonus effugit aurem:
 Fronde super viridi, sunt nobis mitia poma:
 Castanæ molles, & pressi copia lactis.
 Turbabat cælo, nunc terras ordine longo
 Aut capere, aut captas jam despectare videntur.
 Si distinctio separet, nobis missa poma,
 Pressi copia lactis, terras ordine longo,
 Despectare videntur, sicut sic resonantes,
 Ut versus sonat alter, quem distinctio nudat:
 Cui non dictus Hylas puer, & Latonia Delos.
 Si quis sic quoque findat primum commatis instar,
 Ex uno choriambico
 (De quo disserui modo)
 Versus stare videbitur:
 Cui non dictus Hylas puer:
 Thebis læta dies adest:
 Carmen Pierides dabunt.
 Usque autem duo cominata
 Possis credere rectius,
 Hæc ipsa ut videas dari.
 Non hoc (quo modo sunt) situ,
 Versa sed vice pristina.

Namqu

Metram composuit
 binis pedibus pr
 hos jungit epo
 carmine jam lib
 quis multa gracilis te
 perfusus liquidis urge
 Erato Pyrrha sub ant
 hanc religas et
 cetera post co
 igitur sunt
 multa gracilis te
 liquidis urget
 que veniunt
 Pyrrha sub ant
 hanc religas cor
 hanc religas cor
 secunda
 non dubium est
 hanc religas cor
 quod definit in co
 G. conlona jungi
 erat dactylus istic,
 am commatis ultir
 at hæc alia Flacci

De quan

edictio quarta non
 non suggerimus tor
 æne suave dedistis
 non sustulerimus
 trochaica hæc restit
 xpi hos geminos pe
 comine tertium t
 æne suave dedistis
 trochaica jam tome p
 hanc regina:
 æne suave dedistis
 æne suave dedistis O
 æne suave dedistis O

De quinq

tantam breviter n
 tam liquidem int
 æne dactylon hic se
 anapestum, ind
 trochaica, jam videt
 æne suave dedistis
 æne suave dedistis
 æne suave dedistis
 æne suave dedistis
 æne suave dedistis
 æne suave dedistis
 æne suave dedistis
 æne suave dedistis
 æne suave dedistis

De sexta tome

æne suave dedistis
 æne suave dedistis
 æne suave dedistis
 æne suave dedistis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Nam redde partes, ut quadratus claudicet, priores,
Partemque & istam versus hic ad hunc modum sonabit,
Quis carmen aut versum novum facit meo Sabino?
Pinaelus ille quem vides, facit meo Sabino.

De compage & concinnatione qua versus alternet.

Hinc jam cætera metra prosequemur,
Quæ Flaccus varie suis epodis
Nunc unum recinens dato priori:
Nunc binos varie dedit sonantes,
Ut sit tertius atque quartus impar.
Quem tibi tetrametrum jam diximus, hunc tribus trochæis
Adjunctis pedibus talem dedit, ut dedi gemellos.
Solvitur acris hyems grata vice veris & favoni.
Huc differre supra fuit utile, quod sequens epodus
Cum parte iambi tres habet trochæos:
Et nondum species mixtas simul ex utroque metra
Trahere adortus: aptius putavi
Huc differre, magis postquam tibi tota lex iambi
Distincta utrumque planius probaret.
Solvitur acris hyems grata vice veris & favoni,
Trahuntque siccæ machinæ carinæ.
Solvitur acris hyems grata vice. tetrametros hic est.
Et tres trochæi, *veris & favoni*:
Trahuntque siccæ, portio est iambi,
Cas hinc superfit, semipes habetur.
Similes trochæi, *machinæ carinæ*.
Possit videri claudus hic trimettus,
Duos ut esse duplices primos pedes,
Trahuntque siccæ machinæ, putemus
Claudum antibacchum qui facit *carinæ*:
Sed talem epodum dicitur dedisse
Callimachus ante, de tribus trochæis,
In fine versum Phalæci sonantem,
Quem dico dudum Sapphicum vocandum:
Siccæ ducite navitæ carinæ:
Nam tale cernis *navitæ carinæ*,
Ut finis ille, *veris & favoni*:

Quamquam iambicum Flaccus antemisit,
Trahuntque siccæ.
Magis putandum est tres datos trochæos
Quam petat iambus ultimum antibacchum:
Uterque finis lege ut esset una,
Solvitur acris hyems grata vice veris & favoni:
Trahuntque siccæ machinæ carinæ:
Semelque metrum tale copulavit.
Heroo trimetrum semel idem subdidit unum;
Geminus ut iste versus ostendit tibi:
Mella cava manant ex ilice: montibus altis
Levis crepante lympha dissilit pede:
Utrumque apertum est, immorari desinam.
Et dimetrum heroo talem subjunxit epodum:
Bis usus hoc, nec amplius:
Mollis inertia cur tantam diffuderit imis
Oblivionem sensibus.
Nox erat & cælo fulgebat luna sereno
Inter minora sidera.
Nec non trimetro talem epodum comparat,
Pentametri partem dactylicam subicit.
Atque dimetron ad hoc: unumque versum reddidit:
Petti, nihil me sicut antea juvat
Scribere versiculos; amore perculsum gravi:
Prior, nihil me sicut antea juvat
Scribere versiculos, amore perculsum gravi:
Prior trimetrus est, tamen qui non habet:
Pentametri pars est, *scribere versiculos*:
Ad hoc dimetrum perspicis, *amore perculsum gravi*.
Semelque & istud functus est.
Itemque epodum non trimetrum edidit,
Seu versum heroum voluit præmittere totum,
Dein dimetrum conlocat, commaque dactylicum,
Et hic (ut ante) versus unus ut foret:
Horrida tempestas cælum contraxit, & imbres,
Nivesque deducunt Jovem: nunc mare, nunc silvæ
Threicio Aquilone sonant: rapiamus amici
Occasionem de die, dumque virent genua,
Et decet, obducta solvatur fronte senectus.

PALLADII RUTILII TAURI ÆMILIANI

D. E

Inscitione liber ad Pasiphilum virum Doctissimum.

Asphile ornatus fidel. cui jure fa-
temur,
Siquid in arcano pectoris umbra tegit:
Bis septem parvos opus agricolare li-
bellos,
Quos manus hæc scripsit, parte silen-
te pedum,

Nec strictos numeris, nec Apollinis amne fluentes,
Sed pura tantum rusticitate tudes,
Commendas, dignaris, amas, & rustica dicta
Affectu socii sollicitante colis.
Nunc ideo modicum crescens fiducia carmen
Obrulit arbitrio lætificanda tuo
Est nollæ studium non condemnabile musæ,

Urbanum fari rusticitatis opus:
Sub thalami specie felices jungere silvas,
Ut suboli mistus crescat utrimque decor:
Connexumque nemus vestire affinibus umbris,
Et gemina partum nobilitare coma.
Fœderibus blandis dulces confundere succos,
Et lætum duplici fruge saporis ali.
Quæ quibus hospitium præstent virgulta docebo,
Quæ sit adoptivis arbor onusta comis.
Ipse poli rector, quo lucida sidera currunt,
Quo fixa est tellus, quo fluit unda maris,
Cum posset mistos ramis inducere flores,
Et varia gravidum pingere fronde nemus,
Dignatus nostros hoc insignite labores,

P A L
Naturam fieri
Vni legne officiu
Aut operis parv
velocis equæ pig
Arbor, ut in ser
Fædandumque genu
Et sibi delectum e
Cui non arbor inops
Et decus externi sic
quidquid
Sicque pericorur
multas spei
& docta
cumque vi
his disci
discreto figu
alud summo re
videns oculos ex

mus Echionii pa
Novit, & extern

na Palladii decora t
Solvitur parvas baccæ
zæta stertis pingue
Equæ non novit mu

canæ cana pyrus, ni
comodat, & variu
re rapit virtutis ho
et docet indomitas
re teretem pingui
vaticinalque novo
quæ quin etiam g
mens, dura dat
sospinos, & ine
re, & ignorare o
ab inimici veterere
reque confusus bi
re leptos alpro vi
re, & placido po
re exarmat pu
re tranquillo ce
re Libycis sua g
re pauceo poss

De

re alios unque
re, res externis a
re regent mutato si
re cogitatio pida r

N

re acris pergit co

Naturam fieri sanxit ab arte novam.
 Non segne officium nostræ reor esse camænz,
 Aut operis parvi gratia fiet inops.
 Si velocis equæ pigro miscetur a fello
 Ardor, ut in sterilem tes cadat æta gradum,
 Fœcundumque genus productus deleat hæres,
 Et sibi defectum copia prolis agat.
 Cur non arbor inops pinguescat ab hospite gemma,
 Et decus externi floris adeptæ micet?
 Incipiam, quidquid veteres scripsere coloni,
 Sacraque prisorum verba labore sequar.
 Principio multas species industria solers
 Protulit, & doctam iussit inire manum.
 Nam quæcumque virens alienis frondibus arbos
 Comitur, his discit credita ferre modis.
 Aut nova discreto figuntur germina libro,
 Aut aliud summo robore fissa capit,
 Aut virides oculos extremi gemma tumoris
 Accipit, & tento stringitur uda sinu.

De Vite.

Primus Echionii palmes se jungere Bacchi
 Novit, & externo tenditur una mero.
 Nexilibus gemmis fœcundos implicat artus
 Vitis, & amplexum pascit adulta genus.
 Degenerisque comæ vestigia mitis inumbrat
 Pampinus, & pingui curvat onusta Deo.

De Oliva.

Robora Palladii decora silvestria rami,
 Nobilitat partus bacca superba feros.
 Fœcundat sterilis pingues oleaster olivas,
 Et quæ non novit munera ferre, docet.

De Pyro.

Germine cana pyrus, niveos haud invida flores
 Commodat, & varium nectit amore nemus.
 Nunc rapit hirsutis horrenda sororibus arma,
 Et docet indomitas ponere tela pyros.
 Nunc teretem pingui producit acumine malum,
 Fraxineasque novo flectit honore manus.
 Phyllida quin etiam grandi mitescere fructu
 Instituens, duræ dat sua membra cuti.
 Et steriles spinos, & inertem fœtibus ornum
 Dotat, & ignotum cogit amare decus.
 Hujus & immissi vertere cydonia rami,
 Pomaque confusus blanda creavit odor.
 Castaneæ septos aspro velamine fœtus
 Exiit, & placido pondere mutat onus.
 Mespilique exarmat pugnacibus horrida membris,
 Et mala tranquillo cortice vota premit.
 Creditur in Libycis sua germina nectere ramis,
 Lataque puniceo posse decore frui.

De Malo Punico.

Punica non alios unquam dignata saporis
 Mala, neq̄ externis associata comis.
 Ipsa suas augent mutato semine gemmas,
 Et sibi cognato picta rubore placent.

De Pomo.

Instita proceris pergit concrefcere ramis,

Et sociam mutat malus amica pyrum.
 Seque feros silvis hortatur linquere mores,
 Et partu gaudet nobiliore frui.
 Spina feras prunos, armataque robora sentes
 Levigat, & pulchris vellit adulta comis.
 Exiguam sorbum dulci distendere succo
 Novit, & ad cupidas flectere poma manus.
 Stipitibus gaudet nomen mutare salignis,
 Et gratum Nymphis spargere flore nemus.
 Robora thyrægero platani concordia Baccho
 Fœtibus insituit plena rubore novis.
 Illius insolitas miratur persicus umbras,
 Populeæque ferunt candida dona comæ.
 Mespilus huic paret, lapidosaque viscera mutans
 Tenditur, & niveo plena liquore rubet.
 Pro sudibus fœtis, & pro prægnantibus armis
 Castaneæ fulvum dant nova mala decus.

De Persico.

Ipsæ suos onerat meliori germine ramos
 Persicus, & pruno scit sociare genus.
 Imponitque leves in stipite Phyllidis umbras,
 Et tali discit fortior esse gradu.

De Malo Cydonio.

Cum præstet cunctis se fulva cydonia pomis,
 Alterius nullo creditur hospitio.
 Roboris externi librum aspernata superbit,
 Scit tantum nullo crescere posse decus.
 Sed propriis pandens cognata cubilia ramis,
 Stat, contenta suam nobilitare bonum.

De Mespilo.

Æmula dura pyri despecti mala saporis
 Mespilus admissio germine tuta subit.
 Et geminis sese violentior inferit armis;
 Atque avidas terrent robora sæva manus.

De malo Citrio.

Necnon & citrii patiuntur mutua rami
 Pignora, quæ gravido cortice morus alit.
 Pomaque pasturi blando redolentia succo
 Armatis mutant spicula nota pyris.

De Prunis.

Pruna suis addunt felicia germina membris,
 Dona que cognato corpore læta ferunt.
 Exarmat fœtus, sed brachia roboris armat
 Castaneæ prunus iussa tenere larem.

De Siliqua.

Affuefcunt siliquæ viridi mollescere succo,
 Et gremio pascunt cætera poma suo.

De Ficibus.

Persuadet moris tetrum mutare colorem
 Ficus, & invasis dat sua jura comis.
 Se quoque miratur pingui grandescere succo,
 Et solitum gaudet vincere poma modum.

Insignes foliis platanos, felicia mensis
Brachia gaudentes vitis honore comas.
Ingrediens pingui se cortice maxima ficus
Servat, & optatos implet adepta linus.

De Mora.

Mutua quin etiam moris commercia ficus
Præstat, & oblatum robore germen alit.
Fraxinus huic avidæ confert sua membra sorori,
Et metuit sætus sparsa cruore novos.
Proceras fagos, & poma hirsuta virentis
Castanæ, duris aspera mala comis
Inficiens, monstrat piceo nigrescere partu,
Et succo pascit turgida poma novo.
Obsequitur moris blando terebinthus odore,
Et geminis veniunt munera mista bonis.

De Sorbis.

Sorba suos partus merito majoris honestant
Seminis, & pulchro curva labore nitent.
Hæc arbor spinæ duros mucronibus artus
Exuit, ac libris mitibus arma tegit.
Aureaque annexo miscere cydonia sætu
Gaudet, & externi dona coloris amat.

De Ceraso.

Inferitur lauro cerasus, pattuque coacto
Tingit adoptivus virginis ora pudor.
Umbrantes platanos, & iniquam robore prunum
Compellit gemmis pingere membra suis.
Populeasque novo distinguit munere frondes,
Sic blandus spargit brachia cana rubor.

De Amygdalo.

Phyllis odoratos primævis floribus artus
Discissi pruni cortice fixa tegit.
Pomaque permutat velamine persica misto,
Duritiemque docet tegminis esse loco.
In modicam tornat siliqua tendente figuram,
Et frondes pulchro ditat odore seras,
Castaneamque truce[m] depulsis cogit echinis
Mirari fructus levia poma sui.

De Pistaciis.

Quin & amygdaleos subeunt pistacia ramos,
Et debitum majus de brevitate petunt.
Hæc & cognato cingens terebinthus amictu
Nutrit adoptivis nobilitanda comis.

De Castanea.

Flumineam salicem sæcundant ardua membra
Castanæ, & multo pasta liquore vigent.

De Nuce.

Arbuteas frondes vastæ nucis occupat umbra,
Pomaque sub duplici cortice tuta refert.
Cætera, quæ solers processu temporis usus
Exprimet, exemplis instituere novis.
Hæc sat erit tenui versu memorasse poetam,
Quem juvat effossi terga movere soli.
Carmina tu duros inter formata bidentes
Aspera, sed miti rusticitate leges.

Q. SERENI SAMONICI

DE MEDICINA.

LIBER.

De medicina Præcepta saluberrima.

Embrorum series certo deducta tenore
Ut stet, & assimilis medicinæ defluat
ordo,
Principio celsa de corporis arce lo-
quamur.
Phœbe salutiferum, quod pangimus,
affere carmen,

Inventunque tuum prompto comitare favore.
Tuque potens artis, reduces qui tradere vitas
Nos, atque in cælum manes revocare sepultos,
Qui colis Ægeas, qui Pergama, quique Epidaurum,
Qui quondam placidi tectus sub pelle draconis,
Tarpeas arces, atque indita templa peristi,
Depellens tetros præsentis numine morbos,
Huc ades, & quidquid cupido mihi sæpe roganti
Firmasti, cunctum teneris expone papyris.

II. Capiti medendo.

Balsama si geminis instillans autibus addas,
Tum poteris alacrem capitis reparare vigorem.
Vel quæ septenis censentur gramina nodis,
Utiliter nectes, vel corno ex arbore sertum
Pulegiumve potens una super aure locabis,
Aut illud misto recoquens clementer aceto,
Cauta nare trahes, seu visco lintea nexo
Induces fronti, seu tritzæ gramina mentæ.
Spongia cum tepidis adnexa liquoris imbris
Profuit: aut hedera ex oleo colata vetusto.
Profuit & cochleis frontem tractare minutis,
Si nocuit cerebro violentia solis aperto;
Sæpe chelidonia ex acido perducta liquore
Sanavit. profunt & amica papavera somno,
Si prius in lento madefacta terantur olivo.

P. Ortio si cap
Allia dives
adusta profunt
Allia vel tenuis

IV

Se infensibilis
Cum caput in
farris uti fr
poterit mali
tu feniculum
deinde cap
bulve novis
varios crines ta
est & tarda d
prodest cedro
inet interea gl
sabbique gravi

Uos pudet at
Ostendit, cup
gram crinem
prodest acri con
bons lentisci, i
quoque terr
nem præstant i
neum poter
ex facili cera
speciem ni
cineris præd
gnans artus capi
satur fuerat nigran

VI. P

Oxia corporibus
Progenat natur
ribus, & montis
quis non paveat
nimio sudore su
turpi miserat
quoque infelix e
sed se vi
ergo decet mor
ac sale permil
ut sint huius al
hedera, i
nam fursur mi
lendes ca
quid cerebri de

VII. Præcipiti, p
sodor, vel e
gavi scabie e
pore prodest me
sunt ex alio ser
prodeat trahere sim
coris ex porco cine
pavidum corpus e

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Mustelæque cinis, vel fulus sanguis ab illa.
 Nonnulli dixere serum prodesse bibendo.
 Mentastri folium potu, appositumque salubre est.
 Nec frustra bulbos & sulphura jungis aceto.
 Præterea nitrum debes cum melle jugatum
 Spagere lacte bovis, varias sic ungere frontes.
 Cerussam, & chartam, quam gens Ægyptia mittit,
 Thura simul, misceque oleum, quod flore rosarum
 Conditum est: line sic faciem, sic redde salutem.

XII. Cutis & faciei vitis propellendis.

Invida si maculat faciem lentigo decoram,
 Nec prodesse valent naturæ dona benignæ,
 Erucam atque acidum laticem simul illine malis.
 Proderit & bulbus mellis dulcedine victus,
 Crudave dulcacido miscebis rapa liquori.
 Sanguine vel leporis morbus delebitur oris.
 Frons salicis cum flore suo contrita medetur.
 Sepiolæ cineres ex ossibus omnia tollunt.
 Cygneos adipos hilari misceto Lyzo,
 Omne malum propere maculoso ex ore fugabis.
 Horrebit si livor atrox, aut nigra cicatrix,
 Attrito lapone genas purgare memento,
 Rugarum sulcos lentisci mastiche tendens.
 Si vero vitium est, quod ducit ab impete nomen,
 Hoc matutina poteris cohibere saliva,
 Seu folio platani, quod mansum mane vorabis.
 Fæda fluunt curvi quæ purgamenta cameli,
 Urentur, cineremque dabunt, jungentur aceto
 Mascula thura simul, divinaque cura valebit.

XIII. Aurium vitis succurrendis.

Cum sævus teneras dolor alte fauciat aures,
 Fraxinea in flammis fundit quem talea succum
 Instilles, sive obscænos ex virgine rores,
 Aut succum ex folio, dederit quem populus alba.
 Sæpe chelidoniz rapidum sociatur acetum,
 Adjunctoque nitro præcedit cura salubris.
 Mentastri liquor expressus conducere fertur.
 Insectum violis oleum bene consulit auri.
 Annosa rubros si legeris arbore vermes,
 Ex oleo tere, sic tepidos infunde dolenti.
 Si vero obtusa sensus remoretur in aure,
 Lumbricos terræ, sebumque ex anseris raucis
 Excoque: sic veterem poteris depellere morbum.
 Felque bovis surdis etiam prodesse loquuntur,
 Si jungas olidæ grave quod minxere capellæ.
 Si vero incautas animal penetraverit aures,
 Proderit admisto pavidi fel muris aceto.
 At si lymphæ nocens pervaserit, ansetis aptus
 Immittetur adeps ceparum non sine succo:
 Qui gravis est oculis, sensum tamen auribus auget.
 Vis & Phœbigenæ divinam discere curam,
 Sitque vel annosis confecta doloribus auris,
 Allia tum septem numero, septemque lupinos
 Cretaceam dabis in tellam: dum Delphica frondis
 Addatur, mislo totum servescat aceto,
 Doctus eris tepidos illinc immittere rores.

XIV. Oculorum dolori mitigando.

Summa boni est alacres homini contingere visus,
 Quos quasi custodes, defensoresque periculi
 Prospiciens summa natura locavit in arce:

Sic tamen, ut nullos paterentur desuper ictus,
 Atque supercilio pavidi tegerentur opaco.
 Sed dolor immeritum lumen si forte sacessit,
 Lana madens oleo noctu connectitur ante,
 Viventisve nepz lumen gestatur amicum.
 Ex folio caulis cineres, contractaque thura,
 Et laticem Bacchi, sætæ cum lacte capellæ
 Desuper induces, atque una nocte probabis.
 Hyblæi mellis succi cum felle caprino
 Subveniunt oculis dira caligine pressis.
 Vertonicæ manus siccabit lumina succus.
 Si tenebras oculis obducit pigra senectus,
 Expressæ marathro guttæ cum melle liquenti
 Detergere malum poterunt, vel vulturis attri
 Fella, chelidoniz fuerint queis gramina mista:
 Hæc etiam annosis poterunt succurrere morbis.
 Fel quoque de gallo mollitum simplice lymphæ
 Exacuet pueros dempta caligine visus.
 Sive columbarum fævus miscetur aceto,
 Seu fel perdicis parili cum pondere mellis.
 Vina chelidoniz simili ratione jugantur,
 Efficiuntque suo præclaros unguine visus.
 Aspera quin etiam mulcent & rupta reducunt.
 Si genus est morbi miserum, quod lumen adurit,
 Hic calor infuso mitescit lacte canino,
 Anguibus ereptos adipos ærugine misce,
 Hi poterunt ruptas oculorum jungere partes.
 Si vero horrendum ducent glaucomata peplum.
 Spiritus alterius prodest, qui grana cumini
 Pallentis mandens visus exhalat in ipsos.
 Si tumor insolitus typho se tollat inani,
 Turgentes oculos vili circumline cœno.

XV. Dentium vitio, & oris fætori medendo.

Haud facile est acrem dentis tolerate dolorem,
 Quo magis est æquum medicam pernoscere curam.
 Cum Baccho violas decoxeris, ore teneto.
 Manus item prodest succis oleaster acerbis:
 Hinc oscedo fugit, linguæ quoque vulnera cedunt.
 Cum vino pipet & nitro tepidum inde dolenti.
 Sæpe chelidoniz succo vel lacte capellæ
 Sanescunt dentes. aut tauri felle juvantur.
 Aut acidi latices clausovolvuntur in ore.
 Manditur apta rubus gingivis, & bona labtis.
 Lentiscus myrtusque emendant oris odorem.
 Quod vero assumpsit nomen de dente fricando,
 Corvino ex cornu cinis est, aut ungula porcæ
 Torrida, vel cinis ex ovis, sed non sine vino,
 Muricis aut tolli, vel bulbi extincta favilla.
 Ambitiosa putas, sunt ista salubria cunctis.
 Exesos autem dentes si forte quereris,
 Ure fimum muris, parulis & hiatribus adde,
 Vel cinerem dentis cervini extinguere aceto
 Convenit, atque cavis immittere partibus apte.
 Prodest & pulvis lumbrici corpore tosto.
 Ora ambusta cibo sanabis lacte canino.
 Sæpe etiam gelida gingivas collue lymphæ,
 Dentibus ut firmum possis servare vigorem.
 Si vero insanandum proserpit ad intima vulnus,
 Permisceto salem parili cum pondere thuris,
 Hinc tractato locum, miram experiere medelam.
 Aut tu sume pilam, quæ caudis hæret ovinis.
 Hæc siccata dabit molles & fracta farinas,
 Hujus & attritis tectum mulcebitur ulcus.

XVI. Uve,

Grescunt

Ventitur, aque
 Multa tabulis clami
 Placem raderet.
 Abiungens, cauff
 Obducit, cum vox
 Et eandem extinet
 Ex omni studio q
 Placibus lymph
 Excussus ni
 Hæc clauso
 Hæc fauces extr
 Hæc & tauri sevo
 Hæc quæ geminis
 Hæc etiam miran
 Adiacio melli jung
 De octumque sim
 Cinnitæ porri radic
 Hinc aqua non fer
 Nec tamen in stom
 Si vero adficiam
 Tunc horas aliquot
 Et illam pulvis
 Hæc cinis ex cochlea
 Hæc angina sibi n
 Hæc refert clauso

XVII. 1

T ficervices, dur
 Mira loquar, gen
 longum per iter m
 Hæc aut pingui torpe
 Hæc valido multum
 Hæc capz fimus, & bu
 Hæc etiam immotos fle
 Hæc autem vocitant
 Hæc, quæ gryllus e

XVIII. 3

Oxia si penitus
 Perficies, co. q.
 Hæc & caules affun
 Hæc fauces ruffi q
 Hæc sumes decoct
 Hæc vel raphani per
 Hæc fraxinea semen
 Hæc vora veteris
 Hæc melle teres dom
 Hæc sumve potens
 Hæc que gravem fa

XIX. Digestio

Q. Homachum res
 Q. Coecidunt, vera
 Hæc etiam validus firm
 Hæc conera eadem frang
 Hæc etiam pulcra ju
 Hæc, de integris illa
 Hæc, de femina nigra,

XVI. *Uvae, faucibus, collo, & quae mollienda sunt, medendis.*

Æ Grescunt teneræ fauces, cum frigoris atri
 Vis subiit, vel cum ventis agitabilis aer
 Vertitur, atque ipsas flatus gravis inficit undas :
 Vel ravidus clamor fracto cum forte sonore
 Planum radit iter. sic est Hortensius olim
 Absumptus. caussis etenim confectus agendis
 Obticit, cum vox domino vivente periret,
 Et nondum extincti moreretur lingua disertus.
 Ergo omni studio quæres inhibere dolorem.
 Simplicibus lymphis confunditur aerium mel,
 Additur excussus nivea similagine fursur,
 Decocta hæc clauso simul exercentur in ore.
 Præterea fauces extrinsecus ungere prodest
 Ursino & tauri sevo cerisque remissis,
 Omnia quæ geminis æquabis lancibus ante.
 Disce etiam miram ex humili medicamine curam.
 Actiaco melli jungas agreste papaver,
 Decoctumque simul mandes, mansumque vorabis.
 Crinitæ porri radices quinque coquantur,
 Hinc aqua non fervens volvatur fauce sonora,
 Nec tamen in stomachum descendat gutta patentem.
 Si vero adflitam languor dejecerit uvam,
 Tunc horas aliquot pronus recubare memento,
 Aut illam pulvis tostus relevabit anethi,
 Aut cinis ex cochlea, vel torrida brassica flammis.
 Verum angina sibi mistum sale poscit acetum,
 Quod refert clauso versatum agitare palato.

XVII. *De rigore cervicis.*

A T si cervices, durataque colla rigeant,
 Mira loquar, geminus mulcebitur unguine poples,
 Hinc longum per iter nervos medicina sequetur :
 Anseris aut pingui torpentia colla fovebis.
 Illinitur valido multum lens cocta in aceto,
 Aut capræ fimus, & bulbi, aut cervina medulla,
 Hoc etiam immotos flectes medicamine nervos.
 Quos autem vocitant Tolles, attingere dextra
 Debebis, qua gryllus erit pressante peremptus.

XVIII. *Tussi, & cholericis medendis.*

N Oxia si penitus cholericis sævire venena
 Perspicias, cocta lactucæ fronde levabis.
 Proderit & caules assumere sæpe madentes.
 Interdum fauces tussi quatiuntur atroci,
 Allia tum fumus decocta, & melle peruncta.
 Semina vel raphani permisto dulcia melle.
 Aut si fraxinea semen de fronde revellis,
 Interiora voræ veritus contingere dente.
 Ovum melle teres domitum ferventibus undis,
 Marrubiumve potens, hæc faucibus optima sumes,
 Frznabisque gravem facili medicamine tussim.

XIX. *Digestioni, & stomacho medendo.*

Q UI stomachum regem totius corporis esse
 Contendunt, vera niti ratione videntur :
 Hujus enim validus firmat tenor omnia membra :
 At contra ejusdem franguntur cuncta dolore.
 Quin etiam (nisi cura juvat) vitare cerebrum
 Fertur, & integros illinc avertere sensus.
 Lactucæ semen nigræ, quod lignea pila

Triverit, admisto jejunus sumito melle :
 Sed cochlear trinum gustu tibi sufficit uno.
 Aut tritum semen raphani, mulsimumque juvabit :
 Sive duæ partes absinthii, & tertia rutæ
 Decoctis potantur aquis, siliquæque madentes,
 Semina vel marathri fætæ cum lacte capellæ.
 Pulegium quoque decoctum curabit amice.
 Et potu, & sotu stomacho conducit acetum.
 Seu cochleas undis calefactas ac prope vietas
 Suppositis torre prunis, vinoque garoque
 Perfusas cape, sed prodest magis esse marinas.
 At male digestis si crapula sæviet escis,
 Ex pipere & calida florem de rore marino
 Ebibe : seu salibus piper adde, & tenue cuminum,
 Quæ coctis tinges epulis, & rapta vorabis.
 Aut cubitum pergens succum cape tristis anethi.
 Ventriculis mergi raptus sal tritus & ustus
 Tosto pane super, piperis quoque pulvere multo
 Miscentur, capies divinum munus in istis.
 Proderit hoc stomacho, vietas & concoquet escas.
 Grana peregrini piperis diffindito quinque,
 Niliaco melli quæ mane inserta capesses.

XX. *Felli, vomitui, vel phthisi arcendis.*

L Utea si crescunt, & cunctis noxia fella,
 Allia parva novem, piperis tot permole grana,
 Quæ cyatho diluta gari mandesque bibesque.
 Hæc iterum septena capis, post denique quina.
 Præterea caules, frondet si parva sabucus,
 Decoctos sale permisces, ac jungis olivo.
 Tunc capis, ac tali auxilio fella horrida purgas.
 Profunt, & pelagi latices, quos pondere iusto
 Dulcibus associas lymphis, mellique liquenti.
 Et niveus prodest ex ubere succus asellæ,
 Si tepido vino infundas, ac mella piperque.
 At vomitum radix narcissi pota movebit.
 Si vero phthisis annofo sedet improba morbo,
 Intritas vino cochleas hausisse juvabit.
 Proderit & veteris sevi pila sumpta suilli.
 Carne asinæ sevoque capræ medicina salubris.

XXI. *Mammis sanandis, vel stringendis.*

U Bera sæcundo multum lactantia succo
 Sæpe sibi noxæ nimium manando fuerunt :
 Fæce igitur valida duri reprimentur aceti.
 Post partum tumidas injuste assurgere mammas
 Interdum aspicias : harum mala commemoratur
 Murinus fimus ex pluvio sedare liquore.
 Sin autem clausas penitus dolor angit acerbus,
 Lumbricis terræ turgentibus ungue corymbos.
 Si castigatas studium est præstare papillas,
 Ex hedera fertis ambas redimire memento
 Protinus & raptas fumis mandare coronas.
 Anseris aut sebum pariter cum lacte tepenti,
 Aut ovum illinito, tulerit quod garrula perdix.
 Præterea pluvio decocta papavera rore
 Hærescunt multis post dissolvenda diebus.
 Vis & Phœbigenæ cælestia sumete dona,
 Ubera cum tetrus laniata doloribus horrent ?
 Navis ramentum, & quæ nomine passion herba est,
 Et quæ vulgari sermone Insana vocatur,
 * Græcos hyoscyamon propria scito dicere lingua,
 Nec non & calami radix, lapathique legumen,
 Mista dabunt miras (experto crede) medelas.

XXII. *Rejectioni cibi, aut sanguinis restringendæ.*

SI stomachus nondum concoctas expuit escas,
Et magis atque magis vitiis revomendo valescit,
Allia cædemus, crebrumque trahimus odorem.
Sin etiam rutilus confertur pectore sanguis,
Sorbitium mentæ, raphanus vel cocta juvabit.
Sæpe lapis teritur (Specularem nomine dicunt)
Et mistis hauritur aquis, sistitque cruorem.
Uritur interdum raptus de subere cortex,
Et cinis ex calido prodest epota Lyæo.
Ovorum cinis, aut cochlearum, aut denique mellis,
Aut manus salicum fructus prodesse putatur,
Aut platani pilulas acri infundemus aceto.
Nullus erit sanguis, quem non cibus isle moretur.

XXIII. *Jecoris, & lateris vitiis medendis.*

SI molles jecoris fibras dolor hauriet acer,
Protinus ex multa potanda elelisphacus herba est:
Sumitur & semen, quod fraxinus alta profudit,
Vulturis atque jecur, vel jus perdicis apricæ.
Præterea simili drachma pix dura piperque
Franguntur, sic in mollito pulvere juncta
Egelidis miscentur aquis, recreantque bibentem.
Absinthi quoque decocti potabitur humor,
Si latus immeritum morbo tentatur acuto,
Accensum tinges lapidem stridentibus undis.
Hinc bibis; aut aceris radicem tundis, & una
Cum vino capis. hoc præsens medicamen habetur.
Quid referam multis composita Philonia rebus?
Quid loquat antidorum variis? quis & ista requirat?
At nos pauperibus præcepta feramus amica.
Nec non & jecoris quæretur fibra lupini,
Jungenturque simul costum, foliumque, piperque,
Quæ diluta mero dantur potanda Lyæo.
Est & vis morbi, quod telum commemoratur,
Cum subito dolor insanus furit incitus ictu,
Persicon huic potum e nuce traditur interiore,
Quæ mihi cura satis casu monstrante probata est.

XXIV. *Spleni curando.*

QUANDO lien tumido circumligat ilia vinclis,
Et plenum splenis demonstrant membra rigorem,
Mollibus ex hedera tornantur pocula lignis,
Hinc trahet assuetos æger quoscumque liquores:
Aut viridis costorum olerum potabitur unda.
Proderit exusto fluvialis hirudo cruore,
Sive myrica potens, seu ros cum pane marinus,
Aut hederæ succus potu appositumque juvabit.
Nec non intactam ferro quam videris alnum,
Huic liber eripitur ferro sine, decoquiturque,
Donec vistarum pars tertia subsit aquarum.
Hinc medico potu pulsus dolor omnis abibit.
Nonnulli memorant consumi posse lienem,
Ervum si semper jejuno sumserit ore.
Arida ficus item fervente domatur aceto,
Et trita illinitur, vel splen apponitur hædi.
Marrubium in vino potum prodesse loquuntur.
Præterea piper, ac nepetæ cum flore & anethum,
Capparis, atque apium, buglossaque jungitur una:
Horum decoctos latices potare salubre est.
Pulegium, abrotonum nitida cum mastiche coctum
Ac thymbræ speciem (quam commemorant cephalorhen)
Prædixit spleni Deus Idæ posse mederi.

Dulcia; Plautus ait, grandi minus apta lieni.
Splen tumidus nocet, & risum tamen addit ineptum,
Ut mihi Sardois videatur proximus herbis,
Irrita quæ miseris permiscet gaudia fatis.
Dicitur excessus faciles auferre cachinnos,
Perpetuoque ævo frontem præstare severam.

XXV. *Præcordiis sanandis.*

LANGUIDA si duro turgent præcordia morbo,
Miscetur mulsæ farris sextarius unus,
Nec non & lini tunsum, siliquæque legumen.
Hæc decocta simul, nondumque tepentia nestes.
Aut quæ poma Cydon Cretæis misit ab oris,
Cocta lines, durum ut possis mollire tumorem.
Ocyma præterea, bulbive linuntur amari.
Proderit & lymphis corpus mersare marinis.
Quin etiam catulum lactantem apponete membris
Convenit: omne malum transcurrere fertur in illum.
Cui tamen extincto munus debetur humandi.
Humanos quoque contactus mala tanta sequuntur,
Et junctus vitium ducit de conjugæ conjux.
Quod superest thridaci junges ramenta carinæ,
Quodque decem ex rebus confit simul atque vocatur,
Mastichis addentur fractæ jam mollia farra.
Talibus auxiliis præcordia tuta resident.

XXVI. *Lumbis, & renibus sanandis.*

CUM sævit penitis hærens injuria lumbis,
Igne lapis candens datur exulrantibus undis,
Hoc poteris potu tristem superare dolorem.
Aut pice cum melli nitrum sulphurque & acetum
Succida lana rapit contacta calentibus iisdem,
Proderit hanc ægris crebro perducere membris.
Aut caput asparagi cum vino sume vetusto,
Seu mavis appone: modus conducit uterque.
Aut adipi mistum lumbis inducito sulphur.
Sæpe chelidonium cum succo Palladis addes.
Farræque, quæ tremulis profant sudantia flammis.
Fertur amygdalinæ succus nucis esse bibendus:
Pinisur, ac tepidis sorbebitur addita lymphis.
Aut tres ex vino cochleas fervere coges,
Cumque suis domibus franges, piperis quoque grana
Ter quinque adjicias, potusque juvaberis illo.
Fursur item parca fuerit cum servidus unda,
Post oleo madidus succis immittitur apris,
Quæ vix passuris urentes addito membris.
Prodest cervinæ vehemens natura medulla.
Nec nocuit ciceris cocti potasse liquorem.
Aut mistam teneris malvam contundito porris,
Contritumque simul cum mastiche confer anethum,
Quodque decem rebus componi ex nomine clarum est,
His continge locum: Deus hæc mihi certa probavit.

XXVII. *Ventris dolori mitigando.*

SI dolor insanus tota desævit in alvo,
Heminis tribus in lymphâ decoque tritum,
In vino prius hyssopum, validam quoque rutam,
Aut apium, donec pars duplex desit aquarum.
Potus erit medicus non detractante palato.
Præterea nivei sterilis tosta uritur ovi.
Quæ postquam in tetram fuerit conversa farinam,
Ex calidis potatur aquis, & pota medetur.
Nec non jungenda est utero nova virga myricæ,

hæc hæc ferro te
At medio ventris
Quam signaverunt
Proderit & pulvis
Quin etiam ex lym
Conveniet, quæ jar
Herba quæque hæc
Lilacos autem rect
Hæc mado farre
Hæc mado ferro pri
& teretes bul
Hæc his Lenzi du

XXVIII.

XXIX.

Specibi specie, viti
Lumbis aut duris re
tatur talis mora gra
s aquam cocti mini
maque conveniunt.
Hæc præterea med
conunt: pretiosa te
Hæc, frustaque im
Hæc, & in tenui c
Hæc mado lana l
Hæc in patinis tene
Hæc lacte capræ sa
Hæc mado potum mel
Hæc validos alina
Hæc hinc lacrymam
Hæc hinc melius ve
Hæc hinc viles pellen
Hæc prius est uri
Hæc hinc noxa si
Hæc hinc meli junctu
Hæc hinc parili fuer

XXX. *Solutioni ve*

Hæc hinc exis mo
Ur sunt aretis ot
e enim nimio cut
Hæc hinc commisto rami

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Pulegiumve potens domitum ferventibus undis.
 Si vero in lapides densus convertitur humor,
 Qui retinet cursus, gemitumque dolore frequentat,
 Saxifragam seu fontigenam succurrere credunt.
 Præterea lemen myrti sylvestris Iaccho
 Atque oleo mistum bibitur, nec desit acetum,
 Vinaque sumantur frictio condita cumino.
 Sive palumborum capitur fimus acre ferorum
 Dulcacidis sparsum succis trituque solutum:
 Necnon obscænis capræ porabitur humor.
 Obruit hic morbum, labefactaque saxa remittit.

XXXIV. *Conceptioni & partui.*

Irrita conjugii sterilis si munera languent,
 Et sobolis spes est multos jam vana per annos,
 Femineo fiat vitio res, necne, silebo:
 Hoc poterit quartus magni monstrare Lucreti.
 Sed natura tamen medicamine victa potenti
 Sæpe dedit sætus studio curante paratos.
 Aut igitur leporis consumit femina vulvam,
 Aut ovis in stabulis fractas cum ruminat herbas,
 Pendentem spumam molli deducit ab ore,
 Atque illam meminit misto potare salerno.
 Mercurialis item capitur communiter herba:
 Sic cubitum noctu conjunx festinet uterque.
 Atque ubi jam certum spondet prægnatio sætum,
 Ut facili vigeat servata puerpera partu,
 Distamnum bibitur, cochleæ manduntur edules.
 Atqui olim menses minus octo moratus in alvo,
 Irrumpit thalamos, & nexus solvit inertes.
 Pulegii quoque purgati tunc convenit imber,
 Cujus opem vetam casus mihi sæpe probarunt.
 Quin etiam sterces supponunt vulturis atri,
 Sentiat ut minime partus quam proximus urget.
 Ova etiam rutæ & fragili miscentur anetho,
 Quæ diluta simul vino, atque exhausta medentur.

XXXV. *Profluvio cujusque sanguinis, & matrici subveniendæ.*

Si modicus pleno manat de corpore sanguis,
 Subvenit: at nimius cum vita funditur ipsa.
 Quapropter multo naris completa cruore
 Cum fluit, attritus cimex conducit odore.
 Lana oleo madefit, sed nondum lauta rosato,
 Hæc datur in nares, vel claudet densius aures.
 Contritis prodest cochleis perducere frontem,
 Aut galli cerebro, vel sanguine tinge columbæ.
 Quod nisi supprimitur sanguis, potandus & ipse est.
 Præterea Phariis caput emetire papyris.
 Detrahe quod superest, alio genitalia nece.
 Femineas prodest illic vincire mamillas,
 Menstruus immenso si profluit impete sanguis.
 Succida lana malos remoratur subdita cursus,
 Mortua quinetiam producit corpora partu.
 Sed quacumque fluit vis immoderata cruoris,
 Subereus cortex calidis potatur in undis
 Ante minutatim studio vincente terendus.
 Pulegii calido purgatur femina potu.
 Sed si forte cruor clausa cunstabitur alvo,
 Aut molles nepetæ, aut rutæ quæcumque bibentur.
 Aut si puniceos fundit velica liquores,
 Marrubium ex passo tritum persunditur undis,
 Hi poterunt haustus rutilum purgare colorem.
 Reliquias partus eadem tibi detrahit herba.

Quod si feminei properabit sanguinis imber,
 Est qui frustra molæ percussu decutit uno,
 Quorum aliquod lanis testum ad præcordia neclit,
 Hæc simul incantans listi debere cruorem,
 Ut lapis ille viz solitos jam destitit orbes.

XXXVI. *Internecandis, quæ oculos impediunt.*

Mobilis hirsutas horret lascivia fetas,
 Et gaudet raptu nudari flore pilorum.
 Sed bona nonnumquam vellendi causa videtur,
 Corpora cum relevat, ratio manifesta salutis.
 Namque oculos infesta pilorum tela laceffunt,
 Quodque illis dederat callum natura tuendis,
 Inde inimica seges proprios desævrit in orbes.
 Ergo locum crinis vulsi continge cruore,
 Quem dat avis, tremulis simulat quæ pellibus alas.
 Præterea quascumque voles avertere letas,
 Atque in perpetuum rediviva occludere tela,
 Corporibus vulsis saniem perducito ranæ,
 Sed quæ parva situ est, & rauco garrula questu.
 Necnon quæ stagnis cessantibus hæsit hirudo,
 Sumitur, & vivens Samia torretur in olla.
 Hæc acidis jungit permista liquoribus artus,
 Avulsamque vetat tursus percrefcere sylvam.

XXXVII. *Omnibus obscænis medendis.*

Dicendum & quæ sit membris medicina pudendis.
 Languidus antiquo purgatur penis Iaccho,
 Ac super illinitur fœcundæ felle capellæ.
 Mane novo myrti frondes commandere prodest
 Cui dolet, atque illas in vulnus despuat ipsura.
 Fæce etiam vini genitalia lauta levantur,
 Et tumidos testes Nereia lymphæ coercent,
 Vel bulbi ex mulso, vel cera immista cupresso,
 Aut faba cum tepidis Bacchi decocta fluentis.
 Ramicis immensum fertur cohibere tumorem
 Far madidum lymphæ, & ferali fronde cupressi,
 Unde etiam potu frons hæc memoratur amica.
 Sin autem existit durum tibi glandibus inguen,
 Proderit induci cochleas cum melle minutas.
 Obscænos si pone locos nova vulnera carpent,
 Horrentum manla curantur fronde ruborum.
 At si jam veteri succedit fistula morbo,
 Mustelæ cinere immisso purgabitur ulcus,
 Sanguine seu ricini quem bos gestaverit ante.
 Herba chelidoniæ fertur cum melle mederi,
 Herbaque cum sevo follis de mille vocata.

XXXVIII. *Ischiæ, & articulari morbo curando.*

Sæpius occultus victa coxendice morbus
 Perfurit, & gressus diro languore motatur:
 Populus alba dabit medicos de cortice potus.
 Necnon & teneræ gracili de fronde genistæ
 Arreptos caules, acidoque liquore madentes
 Sumere conveniet, rubiam quoque ducere potu,
 Aut in aminzo cochleas haurire Lyæo.
 Si vero articulos tabes inimica per omnes
 Hæserit, ex ficu betas ac melle ligabis,
 Vel pelagi latices simul & Baccheia dona
 Sumere curabis, nimio sed parcito vino.
 Ennius ipse pater dum pocula siccant iniqua,
 Hoc vitio tales fertur meruisse dolores.

XXX

Um sanguis ni
 Atuat, & pa
 Melinam mices, &
 Conspersa hæc tepidi
 & hyoscyamum
 Neq; non minus h
 Prætereaque finum ex
 mibus ex acidis sidi
 mibus aut pecudum
 quæ quo foris dat

XL

Orrendis magis e
 Unit hic inclusus,
 veteres quondam
 namque Titi si
 lura docet ferro tale
 atum, aut potu
 tati dicens viz septi
 am produci: tant
 acacidum laticemq;
 te finum pariter
 sine disruptas parti
 tate triti referant
 nullus calcem viva
 temque nivem pe
 gallinæ perducatur
 pipeti parce con
 cognata levi o
 & madida ferm

XLI. *Pani, vomit*

illi, quos dura m
 nimis horrendi,
 quæ quis erit, vel ei
 hæc telina miscibimu
 alios amnes, & par
 ene decoctis languer
 is odorato faba jun
 erit appositum, mol
 zophlegmo radix di
 ad melle tunderu
 & mansum quod
 zophlegmi cerez si
 melleque locos p
 nam corous mer
 zodes in fictile,
 lico implebis,
 sociata tepenti
 referantque m

XLII. *Igni*

mo morbi species.
 qua quo multo to
 colerum bovis i
 zellios, vel ole
 tibus: sic torr
 terra melle indur
 nova ruta modo,
 zom betis profunt
 ca cinerem, socia

XXI

XXXIX. *Furunculo medendo.*

Cum sanguis nimius puri commistus atroci
 Aestuat, & papulas alte sustollit acutas,
 Resinam misces, & faxis hordea fracta.
 Conspersa hæc tepidis opponete convenit undis.
 Vis & hyoscyamum ceræ sevoque jugatum
 Nestere, non minus hæc poterit medicina juvare.
 Prætereaque fimum ex gallo quod legeris albo,
 Imbribus ex acidis fidens appone dolenti.
 Auribus aut pecudum molles expromito fordes,
 Unguine quo fotis dabitur medicina papillis.

XL. *Carboni medendo.*

Horrendus magis est, perimit qui corpora, carbo:
 Urit hic inclusus, vitalia rumpit acerbus:
 Hunc veteres quondam variis pepulere medelis.
 Tertia namque Titi simul & centesima Livi
 Charta docet ferro talem candente dolorem
 Exestum, aut poto raporum semine pulsum:
 Infesti dicens vix septem posse diebus
 Vitam produci: tanta est violentia morbi.
 Dulcacidum laticemque cumini semine junges,
 Atque fimum pariter Paphiæ compone columbæ.
 Hinc line diruptas partes, & clausa venena.
 Præterea triti referant & operta lupini,
 Nonnullus calcem vivam dissolvit aceto,
 Fumantemque nivem papulis apponit acerbis.
 Est qui gallinæ perducatur stercore corpus.
 Allia vel piperi parce commista linuntur.
 Pythagoræ cognata levi condita cumino
 Proderit, & madida fermentum polline turgens.

XLI. *Pani, vomice, & strume depellendis.*

Sunt alii, quos dura movet natura, tumores
 Non minus horrendi, sed non ita perniciosi,
 Vomica qualis erit, vel eidem proxima quædam.
 Simplicem resina miscebimus hordea tusa,
 Et mulsos amnes, & purgamenta columbæ:
 His bene decoctis languentia membra foventur,
 Sollis odorato faba jungatur coriandro.
 Proderit appositum, mollitque aperitque tumorem.
 Ut de phasgano radix decocta palustri,
 Quæ salis admixto tundetur condimento.
 Proderit & mansum quod traxeris arbore viscum.
 Ramen hyoscyami ceræ sevoque vetusto
 Concilia, mistisque locos perduce dolentes.
 Exercere etiam corpus medicina potens est.
 Vinum defundes in fictile, deinde putamen
 Larrubii succo implebis, post melle liquenti
 Omnia consociata tepenti prospera potu
 Munantur, referantque malum, purgantque levantque.

XLII. *Igni sacro demovendo.*

St etiam morbi species, quæ dicitur ignis,
 Languida quo multo torrentur membra calore.
 Et tu vicino sebum bovis igne remittis,
 Mollitumque lines, vel oloris fœcibus ova,
 Et non cocta dabis: sic torrida membra fovebis.
 Umbrius terræ misto inducetur aceto,
 Et parili nova ruta modo, sed jungis olivum,
 Prætereaque cum betis profunt sæpe illita tritis.
 Omnia dant cinerem, sociato oleoque garoque,

Ungulne quo gliscens deponet flamma furorem.
 Sæpe chelidoniz pars candida jungitur ovi:
 Quæ modico potu sed vili trita capeffes,
 Admiscere memor lymphas amnemque falerni.

XLIII. *Podagræ depellendæ.*

Quædam sunt rabidæ medicamina digna podagræ,
 Cui ter tricenæ species Epidaurius ipse
 Dixit inesse deus; requiem tamen indere morbo
 Fas erit, & tristem saltem mulcere dolorem.
 Ergo age & atreptum salicis frondemque librumque
 Cum vino tere, sic contractos perline nervos.
 Aut cum prima mali sese ostentabit origo,
 Fervida non timidis tolera cauteria plantis,
 Seminecive hirci referato pectore calces
 Insere, sic diræ reprimes primordia pestis.
 Aut si corruptus perfederit altius humor,
 Trita cupressus ibi Baccho jungetur acerbo,
 Panibus & teneris, cohibebitque addita questus
 Parva sabucus item hircino collita sevo,
 Triticeæque acido manantes amne farinæ,
 Aut nitidum ranæ decoctum viscus olivo,
 Sive chelidoniz succus sale mistus aceto.
 Sunt quibus apposita ficitur hirudine sanguis,
 Non audita mihi sit fas, sed lecta referre:
 Hoc quidam raptus morbo per tempora messis
 Vicino plantas frumenti pressit acervo,
 Evasitque gravem casu medicante dolorem.

XLIV. *Vulneribus ferro aut verberibus factis.*

Naturæ vitii medicas objecimus artes.
 Nunc & fortunæ jaculis obsistere par est.
 Si cui forte lapis teneros violaverit artus,
 Necte adipem vetulos & tritam chamæcisson,
 Nec pudeat luteæ stercus perducere porcæ.
 Sin autem sævo laceratum est verbete corpus,
 Tum lixiva cinis cetæ dissolvit & ova,
 Admistoque oleo vibices comprimit atras.
 Si vero infrenus manat de vulnere sanguis,
 Purpura torretur conchyli perlita fuco,
 Hujus & atra cinis currentem detinet undam.
 Verrucæ quoque defectæ frænare cruorem
 Dicitur ambustus Tyrio de vellere pulvis.
 Præterea nimios referati vulneris amnes
 Peniculi cinis astringit, vel fimbria porri.
 Sive fimum manni cum testis uritur ovi,
 Et reprimit fluidos miro medicamine cursus.

XLV. *Vulneribus quibuscumque casibus factis.*

Tam varia humanæ sunt vulnera conditionis,
 Ut nequeam proprias cunctis ascribere curas.
 Iisdem igitur monitis casus armabimus omnes,
 Sic tamen, ut nullus medicinam eluserit error.
 Ergo modus quicumque obtingit vulneris atri,
 Contritus cum melle dabit medicamina bulbus:
 Herbaque, quæ foliis nomen de mille recepit,
 Apposita prodest adipi permixta vetusto.
 Succida cum tepido nectetur lana Lyzo,
 Ambustæve cinis complebit vulneris ora.
 Concludit vero vel frons vel ramus ab ulmo,
 At succis hederæ pulchrescit fœda cicatrix.

sanguinis imber,
 secutit uno,
 ad præcordia cecidit,
 & cruorem,
 intit orbis.

que oculos impediunt.

divia setas,
 flore pilorum.
 nudi causa videtur,
 manifesta salutis.
 in tela læcessunt,
 natura tuendis,
 elævit in orbis.

ge cruore,
 tar quæ pellibus alas,
 tertere setas,
 occludere tela,
 ducito ranæ,
 uco garrula questu,
 bus hæc hircido,
 ortetur in olla.
 aquoribus artus,
 cretecere sylvam.

us obscuris medendis.

nostris medicina pudendis,
 præparatur penis laccho,
 esse capellæ,
 commendare prodest
 nus desputat ipsum.

na levantur,
 mpha coeret,
 ra immixta cupressu,
 si decocta tuentis.
 contere tumorem
 e ferali fronde cupressi,
 memoratur amica.
 di glandibus inguen,
 am melle minutas.
 va valæra carpent,
 tur fronde raborum.
 titula morbo,
 urgabitur vitæ,
 bos gestarant ante.
 m melle mederi,
 mille vocata.

articulati morbo curandi.

coxendice morbus
 iro languore moratur:
 os de cortice porus.
 si de fronde genibæ
 de liqore madentes
 in quoque ducere potu,
 hæc Lyzo.
 amica per omnes
 melle ligabis,
 & Bacchia dona
 ad paritro vino.
 ocilla siccat iniqua,
 mille dolores.

XLVI. *Hominis ac simiae morfus.*

SIve homo, seu similis turpissima bestia nobis
Vulnera dente dedit, virus simul intulit atrum,
Betoniam ex duro prodest assumere Baccho.
Necnon & raphani cortex decocta medetur,
Si trita admorsus fuerit circumlita membris.

XLVII. *Serpentium moribus, & viperae viru excludendis.*

Cuspide non quisquam, longæ neque cæde satissæ,
Fulmine non gladii, volucris nec felle sagittæ,
Quam cito vipereo potis est affligier ictu.
Quare aptam dicamus opem, succosque medentes.
Quem nocuit serpens, fertur caput illius apte
Vulneribus jungi, sanat quem sauciat ipsa:
Utque Larissæa curatur Telephus hasta.
Proderit & caulem cum vino haurire sauci,
Aut coctum raphani librum tritumque ligare,
Sive etiam excelsa folium de mole cupressi,
Manavit lactans caprifici succus osellam,
Aut tithymallus atrox vulnus contrita perungit.
Carduus est nondum doctis fullonibus aptus,
Ex illo radix tepido potatur in amni.
Cervino ex fœtu commista coagula vino
Sumuntur, quæ res membris agit atra venena,
Aut ferulæ radix potatur in imbre Lyæi,
Betonicæve leves, gallinæ aut jura vetustæ.
Si vero horrendum vulnus fera fecerit aspis,
Urinam credunt propriam conducere potu,
Varronis fuit ista senis sententia: necnon
(Plinius ut memorat) sumpti juvat imber aceti.
Dicendum, & quæ sit præcox medicina timenti
Cautio: namque potest diros prævertere morsus,
Si jecur exectum tardo de vulture portes.
Erucis aut si totos perduxeris artus,
Quas prius attritas vehementi spargis aceto.
Aut tu cervina per noctem in pelle quiesces,
Aut genere ex ipso dentem portabis amicum.
Toxica præterea qua sint pellenda medela,
Expeditam: sanguis poterit prodesse caninus,
Qui facili potu antidotos imitatur honestas.
Vis & mirificos cautus prædiscere odores,
Accensis quibus arceatur teterrima serpens,
Aut styracem torres, aut diri vulturis alam,
Vel nepetam, aut frondem rigidæ stirpemque myricæ.

XLVIII. *Isibus Scorpii, & moribus Muris cæci, vel Aranei.*

Sunt minimæ species, sed diræ vulnere pestes,
Quæ magis in tenui latitantes corpore sallant,
Scorpius ut gravis est & araneus, hæc male semper
Captant securos multa jam nocte sopores,
Et documenta dedit nobis prostratus Orion,
Magna quod exiguis perimantur sæpe venenis.
Et quum vulnus atrox incussit scorpius ardens,
Continuo capitur, tunc digna cæde refusus,
Vulneribusque aptus, fertur revocare venenum.
Aut calidis pelagi lymphis loca læsa foveantur,
Sive meri pota dissolvitur improba pellis.
Ad cunctos autem morsus ictusque minorum
Caseus aptus erit sumæ de lacte capellæ,
Cumque hoc absumi debet organus herba:
Hæc duo mirificis curabunt icta medelis.
Necnon peniculo calidum annegetur acetum,
Aut vivum sulphur sicci cum sæce Lyæi.

Exiguo piperis cerebrum conspergito galli,
Quo lita sanescunt depulso membra dolore.
Sin autem muris nocuit violentia cæci,
Quæ sola signavit volvendis orbita plaustris,
Illine, mira datur vili de pulvere cura.

XLIX. *Subitaneo dolori, feбри, atque ostocopo.*

Nonnunquam existit subiti nova causa doloris
Cujus origo latet, veris reprimenda medelis.
Namque chelidonium misto sale neclere prodest,
Velleraque infuso recalentia sulphure sanant.
Ostocopon lento conducit melle perungi.
Sin autem calidæ depascent corpora febres,
Tunc apii succus leni sociatur olivo.
Membra lines, fotuque ferus mulcebitur ignis.
Nec spernendus adeps, dederit quem bestia melis.
Seminecis cervi lacrymam miscere liquori
Convenit, atque artus illinc mulcere calentes:
Sic lacerat morbum, bilemque revolvit in alvum.
Præterea chynum stomacho desiccet iniquum,
Quæ magis atque magis promittunt corpora claudi.
Febribus aut longis galli nova jura vetusti
Subveniunt, etiam tremulis medicantia membris.

L. *Quartanae typo medicando.*

Nec tu crede levem dilato tempore febrem,
Quæ spatium sibi dat, magis ut cessando calecat,
Letali quæ grassatur quartana calore,
Ni medicas adhibere manus curemus & herbas.
Allia non pudeat terno cum cimice trita,
Et diluta mero mediis haurire diebus.
Aut facili jecoris murini ducere fibræ,
Quatuor ut duri jungantur scrupula Bacchi.
Mira est absinthi cum simplice potio lynpha.
Sume tribus digitis apprensus semen anethi,
Tantundem marathri, mulsam nec desit aceti,
In cujus cyatho prædicta salubriter hauris.
Mæonix Iliados quartum suppone timenti,
Aut leporis trepidi diluta coagula trade.
Prodest & potus, sed mulsus Doridis humor.
Quidam etiam miranda ferunt, veniente calore,
Jutantes Judum Veneris munusque petendum.
Sed prius est oleo partus servescere ranæ,
In trivlis, illoque artus perducere succo.

LI. *Tertianæ typo medicando.*

Et etiam alternis febris rediviva diebus,
Tempora discernens quasi justæ pondera libræ.
Ut possis igitur talem prohibere furorem,
Involves cera pallentis grana cumini,
Punicæque indes pelli, colloque ligabis.
Pulegii ramus lanæ velatus amictu
Tempore suspecto medicos præbebit odores.
Præterea tritus cimex potatur in ovo,
Horridus attactu, sed gustu commodus apto.

LII. *Quotidianæ typo medicando.*

At qui continuis non cessat adire diebus,
Sed tantum certas morbus discriminat horas,
Triticeum metuit granum (si credere dignum est)
Quod latitans fracto fuerit sub pane repertum,
Nec non ossa juvant septis inventa domorum.

Convenit hæc ter
Multaque præter
Nam febrem var
Tana superstitio

M Ostrum m
Vulgatur ve
Non ponere ulli, p
Morbis chartæ, q
Suis & subter rep
Ergo atque mag
illa, quæ semper
in angustum o
Elyno nexis collun
nulli memorant
Corallum vero si coc
Nec dubites illis vir
Talia languentis co
Laralesque abigent

LIV. 1

Mandum dicitur
Sed Fortuna pot
indigna novo si
larent cerebrum
deinde superqu
& succos consp
Etem credunt coal
Baccho capra
clausum, tra
caput infestus col
nasti vestis debet
hæc illinc (nisi c
lusa suo deceden
terminos crines, a
sequet, ac tali medic
malum ex pingui ti
si corculum servav
arcus ovis placidæ je
randere quæ poterit

LV. *Nervis incis,*

Aut quisquam crec
Ad solitum rursus.
pædellæ terræ lumbric
retus & ranæ soci
ocultus nervos d
excisos adipem r
tam, & tali recre
& pelagi calid
albetis lento c
clabo madefacta C
yxans potu recreat
subito replican
calos revocat nerv

LVII. *Æg*

Os solum miseris t
sed super optato pr
sunt placidi celest
sa igitur, variis

Cr:

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Allia præcepit Titini sententia nesti,
Qui veteri claras expressit more Togatas.

LXI. *Combusturis igne, vel frigore.*

Sunt diversa quidem mala frigoris atque caloris,
Sed tamen amborum simili nocet ulcere virus.
Illa quoque uita putes, quæ sunt nive læsa rigente,
Conversa in cinerem platani pila curat utrumque.
At vero ambustum flammis, qui candidus ovi
Succus inest, penna inductus sanare valebit.
Aut tu succosæ cinerem perducito lanæ,
Aut vivam ex oleo veteri composito calcem,
Hordea vel franges atque ovi candida junges,
Adsit adeps porcæ (mira est hæc forma medelæ)
Junge chelidoniis, ac sic line vulnera, succis.
Quodque recens ussit glacies, axungia simplex
Mulcet, & ex facili grata est medicamine cura.

LXII. *Venenis prohibendis.*

Ut tutus fias infestæ fraude novercæ,
Vel quicumque tuo carpetur lividus auctu,
Non expectatis eat obvia cura venenis.
Ante cibos igitur juglandis fœtus edatur.
Produnt electri rostantia pocula virus.
Præterea coctæ querno cum cortice lymphæ
Conveniunt potu, dimersave ficus olivo.
Sæpe etiam raphanum prædixit nupem edendum.
Antidotus vero multis Mithridatica fertur
Confociata modis, sed Magnus scriinia regis
Cum raperet victor, vilem deprendit in illis
Synthesin, & vulgata satis medicamina risit.
Bis denum rutæ folium, salis & breve granum,
Juglandisque duas, totidem cum corpore ficus,
Hæc oriente die parco conspersa Lyæo,
Sumebat metuens, dederat quæ pocula matri.

LXIII. *Venenis datis.*

Si nequit infandum prævertere cautio virus,
Proximus ille gradus, data pocula pellere cura.
Lac asinæ placidæque bovis prodesse loquuntur.
Betoniam ex parvo sumunt plerique Lyæo.
Quod si hederæ succos, quæ truncos implicat altos,
Instilles pateris, poterunt haud ulla nocere
Pocula, quæ quisquam lævis viriaverit herbis.
Si quis hyoscynamum gustarit, lacte capellæ
Exhausto, rabidos poterit mulcere furores.

LXIV. *Vulneribus ex re dubia curandis.*

Vulnera tabescunt spatio vitata dierum,
Curaque nil prodest, nec ducitur ulla cicatrix.
Sed tamen herbarum tam mira potentia pollet,
Ulceris annosi sinus ut coalescere possit,
Marrubium si tu recoquas, illoque liquore
Vulnus atrox foveas, cineres vel hirundinis altæ
Inducas, leporisivo aspersa coagula vino,
Aut hederam Baccho decoctam, & somen anethi,
Aut cineres alni tardo cum melle ligentur.
Lumbrici terræ poterunt conducere vulnus,
Aut facilis lapathi cumulatio vulnera purgat,
Et commistus adeps, sed nonnullo sale tactus.

Pinea præterea vivo cura sulphure cortex,
Et pice cum spissa jam perdita membra reponit.

LXV. *Verrucis tollendis.*

Interdum existit turpi verruca papilla,
Hinc quondam Fabio verum cognomen adhæsit,
Qui solus patriæ cunctando restituit rem.
Id poterit vitium sanguis curare lacertæ,
Aut urina canis cum terra inducta madenti.
Aut herbæ succus, quæ fertur nomine lathyr.
Et tithymallus item tali satis apta medelæ.
Si rupta immensos fundit verruca cruores,
Purpureo triti cineres de vellere profunt,
Quod fuerit vero conchyli sanguine tinctum.

LXVI. *Hæmorrhoidibus medendis.*

Excruant turpes anum si forte papillæ,
Agrestis prodest radix superaddita porri.
Ni violet, sanat juglandis fragmine clausa.
Sal niveum fumes, beticum quod nomine dicunt,
Dulcia cumque nigra junges fuligine mella,
Apponesque super, pellit medicina dolorem.

EJUSDEM SAMONICI PERORATIO

EX MARCELLO V. IL.

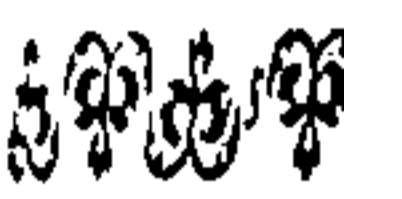
Ex Magistro officior. Theodosii senioris Imp.

Quod natum Phœbus docuit, quod Chiron Achillem,
Quod didicere olim Podalirius atque Machaon
A genitore suo, qui quondam versus in anguem,
Templa Palatinæ subiit sublimia Romæ:
Quod Cous docuit senior, quodque Abdera suavit,
Quod logos aut methodos simplexque empirica pangit:
Hoc liber iste tenet, diverso e dogmate sumptum.
Namque salutiferas disponit pagina curas.
Istic repperies per nomina, perque medelas,
Descriptas species & pondera mensurarum.
Congrua, quæ sapiens fumes moderamine certo.
Ne fallare vide, neu quæ sunt parta saluti,
Veritat in exitium non solers cura medentis.
Sume igitur medicos pro tempore, proque labore,
Ætatisque habitu, summa ratione paratos.
Gramine seu malis agro præstare medelam,
Carmine seu potius: namque est res certa saluti
Carmen ab occultis tribuens miracula verbis.
Quæ curis hominum phylacorum inventa parant,
Quæque suis natura bonis terraque manique
Edidit illa suis altrix simul atque creatrix
Fœtibus omnigenis quos parturit. ergo salubres
Suggestit impentis ponto & tellure creatas,
Angue, fera, pecule, & fruge, alite, murice, pisce,
Lacte, mero, pomis, lymphis, sale, melle, & olivo,
Succis, unguinibus, tædis, pice, sulfure, cera,
Polline, farre, fabis, lino, scobe, vellere, cornu,
Baccis, & balanis, lignis, carbone, favilla;
Floribus & variis herbis, olere atque metallis,
Sandice, & creta, psuomyto, punico, gypso,
Cadmia, chalcizi, chalcantio, chalco, & adusto,
Cassitero molli, lepido cypria, atque atramento.
Prome etiam seu tuode prius seu conterere gyro,

Quod

Quod viride h
Allia, serpyll
Zaffiraque &
Et mentham,

Verrucæ adoperta c
Sanguinem reddat
Lac aromaticæ
Fragmine Juglandis fr
Colum, soli
Lathyrum, gallan
Sulfuram, & castas
Lana, pencedam
Castoreum, l
Linaam, lepidum
Ligiber & calidu
Laricamque, ala
Albana, sandata

M. A

Poet

CYNEC

Etiam
Disti
Par
Æstu
Etiamque mibi nov
& late campo
Etiamque jugum var
Etiam, ducitque pe
Etiam, juvat aut
Etiam: vitides
Etiam: intacto premi
Etiam: curfus se
Etiam: facies in
Etiam, nullius qu
Etiam: non Nioben n
Etiam: quis non Sen
Etiam: simul novit
Etiam: secreta ta
Etiam: omnipotens ma
Etiam: nulli completi
Etiam: sacrallego rotant
Etiam: animis) distille v
Etiam: tot legenti, Da

Quod viride hortus habet, vel quod carnaria siccum,
 Allia, serpyllumque herbas, thymbramque salubrem,
 Brassicaque & raphanos, ac longis intyba fibris,
 Et mentham, & sinapi, coriandrum, prototomumque,
 Erucam, atque apium, malvam, betamque salubrem,
 Rutamque & nasturcum, & amara absinthia misce,
 Pulegiumque potens, necnon & lene cyminum.
 Palinula nec desint Idumes, nec pruna Damasci.
 Quæ cum multiplici contriveris orbe retendo,
 In patinis excoctâ dabis, aut grandibus ollis.
 Verum adoperta coques, ne fumida jura saporem
 Corruptum reddant, quæ mox fastidiat æger.
 Adde & aromaticas species quas mittit Eous,
 Vel quæ Judaicis fragrant bene condita capsis,
 Thus, costum, solium, myrrham, styracem; crocomagthâ;
 Aspalathum, gallam, helleborum, nigrumque bitumen;
 Et nardum, & casias, & amoma, & cinnama rara,
 Balsama, peucedanum, spicam, crocum atque bedellam,
 Irim, castoreum, scillamque, opium, panaceam,
 Resinam, lepidum, euphorbium, git, atque pyrethrum.
 Zingiber & calidum, mordax piper, & laser algens,
 Agaricumque, asarumque potens, aloen, aconitum,
 Galbana, sandaracam, sampfucum, psoricum, alunen,

Acaciam, propolimque, & adarchen, cnicon, acanthum,
 Andrachnen, acoronque, opopanaca, pompholygemque,
 Cyperum, ladanum, sagapenonque & tragacanthum,
 Scammoniam, cypen, malabathron, ammoniacon.
 Denique repperies istic quod lucis in ortu,
 Indus, Arabs, Seres, Persis, divesque Sabæus
 Vicino sub sole legunt, quod præbet Orontes,
 Eximium ignoto mittit quod Nilus ab ortu,
 Decerptum foliis, ramo, cute, cortice, virga;
 Quodque ab Idumæis vestum seplasia veridunt,
 Et quidquid confert medicis lalagea cataplas.
 Hæc quicumque leges poteris discernere tecum,
 Agnoscenda magis sive exercenda rearis.
 Quisque tamen nostrum hoc studium dignabere, quæso
 Præstes iudicium purum, mentemque benignam.
 Sic tua perpetuo vegetentur membra vigore,
 Et peragas placidam per multa decennia vitam.
 Sic non incuses validam placitamque senectam.
 Nec tibi sit medicis opus unquam, nec tibi casus,
 Aut morbus pariant ullum quandoque dolorem:
 Sed procul a curis & sano corpore vivas,
 Quotque hic sunt versus, tot agant tuâ tempora János.

M. AURELIOLI LYMPHII NEMESIANI, Poetæ Carthaginienfis, OPERA.

CYNETICON.

Enandi cano mille vias: hilaresque labores,
 Discursusque citos, securi prælia ruris,
 Pandimus. Aonio jam nunc mihi pectus
 ab æstro
 Æstat, ingentes Helicon jubet ire per
 agros:

Castaliusque mihi nova pocula fontis alumino
 Ingerit, & late campos metatur apertos:
 Imponitque jugum vati, tetinetque corymbis
 Implicitum, ducitque per avia, qua sola nunquam
 Trita rotis. Juvat autem procedere curru,
 Et parere Deo: virides en ire per herbas
 Imperat: intacto premimus vestigia musco.
 Et quamvis cursus se ostendat tramite noto,
 Obvia Calliope; facies insistere præto
 Complacito, rudibus qua luceat orbita fulcis.
 Nam quis non Nioben numeroso funere mæstam
 Jam cecinit? quis non Semelen, ignemque jugalem
 Letalemque simul novit de pellicis astu?
 Quis magno secreta tacet cubula Baccho?
 Ut pater omnipotens maternos reddere menses
 Dignatus, jussi complerit tempora partus?
 Sunt qui sacrilego rotantes sanguine thyrsos
 (Nota nimis) dixisse velint; qui vincula Dirces,
 Pisique tori legem, Danaque cruentum

Imperium, Sponsasque truces sub fœdere primo,
 Dulcia funereis mutantès gaudia tædis.
 Bibidos indictum nulli scelus: impia Myrthæ
 Connubia, & sævo violatum crimine patrem
 Novimus; utque Arabum fugiens cuncta carperet ævâ,
 Ivit in arboreas frondes, animantque virentem.
 Sunt qui squamosi referant fera sibila Cædmi,
 Stellatumque oculis custodem virginis Ius;
 Herculeosque velint semper numerare labores,
 Miratumque rudès se tollere Terea pinnas
 Post epulas, Philomela, tuas. Iussit ardua mundi
 Qui male tentantem curru Phaëtona loquantur,
 Extinctasque canant emisso fulmine flammâs,
 Funantemque Padum, Cycnum, plumamque senilem;
 Et flentes semper germani funere silvas.
 Tantalidum casus, & spatias sanguine menses,
 Condentemque caput visis Titana Mycenis,
 Horrendasque vicès generis dixerè prioris.
 Colehidos iraræ factis imbuta venenis
 Munera non canimus, pulchræque incendia Glaucès,
 Non crimen Nisi, non sævæ pocula Circes,
 Nec nocturna pie furantem busta Sororem.
 Hæc jam magnorum præcepit copia vatum,
 Omnis & antiqui vulgata est fabula Secli.
 Nos saltus, viridesque plagas, camposque patentes
 Scrutamur, totisque citi discurremus arvis:
 Et varias cupimus facili canè sumere prædas.
 Nos timidos lepores, imbelles figere damas,
 Audacesque lupos, vulpem captare dolosam
 Gaudemus. nos flumineas errate per umbras
 Malumus, & placidis Ichneumonâ quætere ripis

Inter arundineas segetes, selemque minacem
 Arboris in trunco longis præfigere telis :
 Implicitumque sinu spinosi corporis Erem
 Ferre domum : talique placet dare lintea curæ ;
 Dum non magna ratis vicinis sueta moveri
 Litoribus, tutosque sinus percurrere remis,
 Nunc primum dat vela notis, portusque fideles
 Linqvit, & Hadriacas audet tentare procellas :
 Mox vestros meliore lyra memorare triumphos
 Accingar, divi fortissima pignora Cari,
 Atque canam nostrum geminis sub finibus orbis
 Litus, & edomitas fraterno numine gentes,
 Quæ Rhenum Tigrimque bibunt, Ararisque remotum
 Principium, Nilique bibunt ab origine fontem.
 Nec taceam primum, quæ nuper bella sub Arcto
 Felici, Carine, manu conseceris, ipso
 Pene prior genitore Deo : utque intima frater
 Perfidos, & veteres Babylonos ceperit arces,
 Ultus Romulei violata cacumina Regni.
 Imbellemque fugam referam, clausaque pharetras
 Parthorum, laxosque arcus, & spicula nulla.
 Hæc vobis nostræ libabunt carmina musæ ;
 Cum primum vultus sacros, bona numina terræ,
 Contigerit vidisse mihi. jam gaudia nota
 Temporis impatiens sensus, spretoque morarum,
 Præsumit : videorque mihi jam cernere fratrum
 Augustos habitus, Romam, clarumque Senatum,
 Et fidos ad bella duces, & milite multo
 Agmina, quis fortes animat devotio mentes.
 Aurea purpureo longe radiantia velo
 Signa micant, sinuatque truces levis aura dracones.
 Tu modo quæ saltus placidos silvasque pererras
 Latonæ, Phœbe, magnum decus, eia age suetos
 Sume habitus, arcumque manu; pictamque pharetram,
 Suspende ex humeris; sint aurea tela sagittæ :
 Candida puniceis aptentur crura cothurnis :
 Sit chlamys aurato multum sub tegmine lusa,
 Corrugetque sinus gemmatis balteus arctet
 Nexibus : implicitos cohibe diademate crines.
 Tecum Naiades faciles, viridique juvena
 Pubentes Dryades, Nymphæque, unde amnibus humor,
 Adsint, & docilis decantet Oreadas Echo.
 Duc age, Diva, tuum frondosa per avia vatem.
 Te sequimur, tu pande domos, & lustra ferarum.
 Huc igitur mecum, quisquis percussus amore
 Venandi damnas lites, avidosque tumultus,
 Civilesque fugis strepitus, bellique fragores,
 Nec prædas avidus sectaris gurgite Ponti.

Principio tibi cura canum non segnis ab anno
 Incipiat primo, cum Janus temporis auctor
 Pandit innociduum bisseis mensibus ævum,
 Elige tunc cursu facilem, facilemque recursum,
 Seu Lacedæmonio natam, seu rure Molosso,
 Non humili de gente canem. sit cruribus altis,
 Sit rigidis, multamque gerat sub pectore lato
 Costarum sub sine decenter prona carinam,
 Quæ sensim rursus sicca se colligat alvo.
 Renibus ampla satis validis, diductaque coxas,
 Cuique nimis molles fluitent in cursibus aures.
 Huic parilem submitte marem, sic omnia magnum :
 Dum superant vires, dum læto flore juvenus,
 Corporis & venis primævi sanguis abundat.
 Namque graves morbi subeunt, segnisque senectus :
 Invalidamque dabunt non firmo robore prolem.
 Sed diversa magis sæturæ convenit ætas.
 Tu bis vicenis plenum jam mensibus acrem

In Venerem perimite marem : sit femina, binos
 Quæ tulerit soles, hæc optima cura jugandis.
 Sed non Spartanos tantum, tantumve Molossos
 Pascendum catulos : divisa Britannia mittit
 Veloces, nostrique orbis venatibus aptos.
 Nec tibi Pannonicæ stirpis teinnatur origo,
 Nec quorum proles de sanguine manat Ibero.
 Quin etiam siccæ Libyes in finibus acres
 Gignuntur catuli, quorum non spreveris usum.
 Mox cum se bina formarit lampade Phœbe,
 Ex quo passa marem genitalia viscera turgent,
 Fœcundos aperit partus matura gravedo
 Continuo, largaque vides strepere omnia prole :
 Sed quamvis avidus, primos contemnere partus
 Malueris, mox non omnes nutrire minores.
 Nam tibi si placitum populosos pascere fœtus,
 Jam macie tenues, succique videbis inanes,
 Pugnantesque diu, quisnam prior ubera lambat,
 Distrahere invalidam lassato viscere matrem.
 Sin vero hæc cura est, melior ne forte necetur,
 Abdaturve domo, catulosque probare voluntas,
 Queis nondum gressus stabiles, neque lumina passa
 Luciferum videre jubat; quæ prodidit usus
 Percipe, & intrepidus spectatis annue dictis.
 Pondere nam catuli poteris perpendere vires,
 Corporibusque leves gravibus prænosceret cursu.
 Quin & flammato ducatur linea longe
 Circuitu, signetque habilem vapor igneus orbem.
 Impune in medio possis consistere circo.
 Huc omnes catuli. huc indiscreta feratur
 Turba, dabit mater partus examine honestos,
 Judicio natos servans, trepidoque periclo.
 Nam postquam conclusa videt sua germina flammis,
 Continuo saltu transcendens fervida zonæ
 Vincula, rapit rictu primum, portatque cubili;
 Mox alium, mox deinde alium. sic conscia matet
 Segregat egregiam sobolem virtutis amore.
 Hos igitur genetrice simul, jam vere sereno,
 Molli pasce sero; passim nam lactis abundans
 Tempus adest, albent plenis & ovilia multris.
 Interdumque cibo Cererem cum lacte ministra,
 Fortibus ut succis teneras complete medullas
 Possint, ut validas jam tunc promittere vires.
 Sed postquam Phœbus candentem fervidus axem
 Contigerit, tardasque vias, cancrique morantis
 Sidus init, tunc consuetam minuisse saginam
 Profuerit, tenuesque magis retinere cibatus :
 Ne gravis articulos depravet pondere moles.
 Nam cum membrorum nexus nodosque relaxant,
 Infirmosque pedes & crura natantia ponunt :
 Tunc etiam niveis armantur dentibus ora.
 Sed neque conclusos teneas, neque vincula collo
 Impatiens circumdederis, noceasque futuris
 Cursibus imprudens. catulis nam sæpe remotis
 Aut vexare trabes, laceras aut pandere valvas
 Mens erit, & teneros torquent conatibus artus;
 Obtunduntve novos adroso robore dentes,
 Aut teneros duris impingunt postibus ungues.
 Mox cum jam validis insistere cruribus ætas
 Passa, quater binos volvens ab origine menses,
 Illæsis catulos spectaveris undique membris,
 Tunc rursus miscere sero Cerealia dona
 Conveniet, fortemque dari de frugibus escam.
 Libera tunc primum consuecant colla ligari,
 Concordes & ferre gradus, clausique teneri.
 Jam cum bis denos Phœbe reparaverit ortus,

Incipi

Incipi non longo
 Sed parvæ vallis
 Hæc leporem præ
 Nec cursus virtut
 Membra; queant
 Nec semel indol
 Sed donec validos
 Exerceto diu, ven
 Discere, & emerit
 Nec non consuec
 Sed cursus revocat
 Quæ etiam docti vid
 Excitare vellint ra
 Quæ veloces catule
 Hæc, & in parvo
 Quæ multos morbi,
 Hæc venit, multam
 Hæc frugem: tu sol
 Excitare gregem sul
 Quæ acidos Bacchi
 Hæc miscere decet; c
 Hæc profuerit,
 Quæ abus & tineas ca
 Hæc etiam canibus r
 Hæc seu caelesti con
 Hæc segnes radios ti
 Quæ abus, & attonite
 Hæc magis ignicomi c
 Hæc quatit, hoc can
 Hæc seu terra sinu
 Quæ mali; seu, cum
 Hæc per venas coar
 Hæc id est, imas a
 Quæ abus rictus nigro
 Hæc, insanos cogent
 Hæc igitur potus medi
 Hæc tibi fomes,
 Quæ, attritu filicis
 Hæc huc trito pulvis
 Hæc hinc diu facies
 Hæc lactis liquidus sensu
 Hæc non constantes haust
 Hæc deo possis, forisq
 Hæc iterum blandas
 Quæ & Tuleorum no
 Hæc canum: sit form
 Hæc hinc habeant c
 Hæc tamen injucunda
 Hæc & odorato nosc
 Hæc etiam leporum se
 Hæc animos, moresq
 Hæc feram: nunc om
 Hæc, cultusque m
 Hæc pedes igitur le
 Hæc hinc notas
 Hæc & palmis nuper
 Hæc hinc latis lævi sun
 Hæc hinc hinc, I
 Hæc hinc, aureque a
 Hæc hinc, oculique
 Hæc hinc validos cervix
 Hæc hinc humentes calid
 Hæc hinc officium standi tr
 Hæc hinc ferit, virtusque
 Hæc hinc gens ampla je
 Hæc hinc, cornipedum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Invenies avium, suavique rubescere luto,
Et sparsos passim tergo vernare colores.
His ita dispositis, hyemis sub tempus aquosæ
Incipe veloces catulos immittere pratis,
Incipe cornipedes latos agitare per agros:
Venemur, dum mane novum, dum mollia prata
Nocturnis calcata feris vestigia servant.

BUCOLICON.

ECLOGA I. EPIPHUNUS,

TIMETAS TITRUS.

DUm fiscella tibi fluviali, Tityre, junco
Texitur, & raucis resonant tua rura cicadis:
Incipe, si quod habes gracili sub arundine carmen
Compositum, nam te calamos inflare labello
Pan docuit, versuque bonus tibi favit Apollo.
Incipe, dum salices hædi, dum graminia vaccæ
Detondent, viridique gregem permittere campo
Et ros, & primi luadet clementia solis.
TIT. Hos annos canamque meam, mihi chare, senectam
Tu juvenis, charusque deis, in carmina cogis?
Viximus, & calamis versus cantavimus olim,
Dum secunda hilares ætas ludebat amores.
Nunc album caput, & veneres tepuere sub annis:
Jam mea ruricolæ dependet fistula Fauno.
Te nunc rura sonant: nuper nam carmine victor
Kisisti calamos & dissona flamina Mopsi,
Judice me. mecum senior Melibæus utrumque
Audierat, laudesque tuas sublime ferebat.
Quem nunc emeritæ permensum tempora vitæ,
Secreti pars orbis habet, mundusque piorum.
Quare age, si qua tibi Melibæi gratia vivit,
Dicat honoratos prædulcis tibia manes.
TIM. Et parere decet iussis, & grata jubentur.
Namque fuit dignus senior, quem carmine Phœbus,
Pan calamis, fidibusque Linus, modulatibus Orpheus
Concinerent, atque æta viri laudesque sonarent.
Sed quia tu nostræ musam deposcis avenæ,
Accipe quæ super hæc cerasus, quam cernis ad amnem,
Continet, inciso servans mea carmina libro.
TIT. Dic age; sed, nobis ne vento garrula pinus
Obstrepat, has ulnos potius fagosve petamus.
TIM. Hic cantare libet. virides nam suggerit herbas
Mollis ager, lateque tacet nemus omne. quieti,
Aspice, ut ecce procul decerpant gramina tauti.
Omniparens æther, & rerum causa liquores,
Corporis & genitrix tellus, vitalis & aer,
Accipite nos calamos, atque hæc nostro Melibæo
Mittite, si sentire datur poli sacra quietis.
Nam si sublimes animæ cælestia templa,
Sidereasque colunt sedes, mundoque fruuntur;
Tu nostros adverte modos, quos ipse benigno
Pectore fovisti, quos tu Melibæe probasti.
Longa tibi, cunctisque diis spectata senectus,
Felicisque anni, nostrique novissimus ævi
Circulus, innocuæ clausuram tempora vitæ.
Nec minus hinc nobis gemitus lacrimæque fuere,
Quam si florentes mors invida pelleret annos.
Nec tenuit tales communis causa querelas;
Heu Melibæe iaces letali frigore segnis,

Lege hominum, cælo dignus canente senecta
Concilioque deum. plenum tibi ponderis æqui
Pectus erat. tu ruricolam discernere lites
Assueras, varias patiens mulcendo querelas.
Sub te raris amor, sub te reverentia iusti
Floruit: ambiguos signavit terminus agros.
Blanda tibi vultus gravitas, & mite setena
Fronte supercilium, sed pectus mitius ore.
Tu calamos aptate labris, & jungere cera
Orarus, duras docuisti fallere curas.
Nec segnem passus nobis marcere juventam,
Sæpe dabas metitæ non vilia præmia musæ.
Sæpe etiam senior, ne nus cantare pigeret,
Lætus Phœbea dixisti carmen avena.
Felix o Melibæe vale. tibi stondis odoræ
Munera dat, lauros carpens, ruralis Apollo.
Dant Fanni, quod quisque valet, de vitæ racemós,
De campo culmos, omnique ex arbore fruges.
Dat grandæva Pales spumantia cymbia lacte.
Mella ferunt Nymphæ. pictas dat Flora coronas.
Manibus hic supremus honos. dant carmina Musæ:
Carmina dant Musæ. nos te modulamur avena.
Silvestris nunc te platanus, Melibæe, susurrat;
Te pinus reboat, te quidquid carminis Echo
Respondent silvæ, te nostra armenta loquuntur.
Namque prius siccis Phocæ nascentur in arvis,
Hirsutusque streto vivet leo, dulcia mella
Sudabunt taxi, confusis legibus anni,
Messis tristis hiems, ætas tractabit olivas,
Ante dabit flores autumnus, ver dabit uvas,
Quam taceat, Melibæe, tuas mea fistula laudes.
TIT. Perge puer; cæptum tibi jam ne desere carmen.
Nam sic dulce sonas, ut te placatus Apollo
Provehat, & felix dominam perducatur ad urbem,
Namque hic in silvis præsens tibi fama benigna
Stravit iter, rumpens livoris nubila plena.
Sed jam sol demittit equos de culmine mundi,
Flumineos suadens gregibus præbere liquores.

ECLOGA II. DONACE.

IDAS, ALCON.

Formosam Donacem puer Idas, & puer Alcon
Ardebant, rudibique annis incensus uterque
In Donaces Venerem furiosa mente ruebant.
Hanc, cum vicini flores in vallibus horti
Carperet, & molli gremium completet acantho,
Invasere simul, Venerisque imbutus uterque
Tunc primum dulci carpebant gaudia furto.
Hinc amor, & pueris jam non puerilia vota,
Queis anni ter quinque hiemes, & cura juventæ.
Sed postquam Donacem duri clausere parentes,
Quod non tam tenui filo de voce sonaret,
Sollicitumque foret linguis onus improba cervix,
Sustulsiisque rubor crebro, venæque tumentes;
Tun vero ardentes flammati pectoris æstus
Carminibus, dulcique parant relevare querela:
Ambo ævo cantuque pares, nec disparæ forma,
Ambo genas leves, intonsi crinibus ambo:
Atque sub hac platanæ mælli solaris casus
Alternant, Idas calamis, & versibus Alcon.
ID. Quæ colitis silvas Dryades, quæque antra Napæ,
Et quæ marmoreo pede Naiades uda secantes

...ora, purpureos
...ite quo prato Dor
...antiam, roseis st
...am mihi jam tria
...quo confuso Dona
...nterea, tamquam no
...x foret, aut posset r
...ulla meæ trinis reig
...cibus, calloque bi
...que satarum lam
...noli, & teneris i
...ego nec molli ju
...calathos, cogen
...bi, quæ noli, tel
...bi, noli namqu

...inter calamos
...beu nulla meæ te
...lor buxo, violæ
...nes ecce cibos, & i
...æreo, nec placido r
...line, ne misero mi
...antelque rosa, ne
...los nec myrtus, ne
...mhi venias, & can
...queque rosa, tum
...a mihi cum myrto l
...am Pallas amet
...achus vites deus,
...læta Pales; Idas a
...his calamis; tu, qu
...Phæbe refer: sunt a
...O montana Pales, o
...am Silvana poter
...ca cæssa tenes Eryc
...ares hominum toti
...cur me Dona
...era tamque dedi, nol
...am longos que ducit
...licet interdum conter
...m parve parvare fores
...at, & agrestes inter
...rarios remeare doru
...eis, & caveam toti
...atenerum leporem
...que potui silvarum
...te, Donace, nost
...dignum ducis,
...am, qui mane bov
...rum pavere grege
...æ, Fauni vates,
...am fontis specul
...purpureos thæbi
...adem liquidis sple
...i, nulla tegimur
...& cinem. nost
...bæ ipsam mihi
...stantando genas,
...ares oculos, & for
...am in doli calamis
...cecinere prius, qu
...e silvis dominam pe
...que te propter, De
...comiferas inter vib
...pinos corylum fr

Littora, purpureos aliris per gramina flores,
 Dicite quo prato Donacem, qua forte sub umbra
 Inveniam, roseis stringentem lilia palmis?
 Nam mihi jam trini perierunt ordine soles,
 Ex quo consueto Donacem expecto sub antro.
 Interea, tamquam nostri solamen amoris
 Hoc foret, aut posset rapidos medicare furores,
 Nulla meæ trinis retigerunt gramina vaccæ
 Luciferis, nulloque biberunt amne liquores;
 Siccaque foetarum lambentes ubera matrum
 Stant vituli, & teneris mugitibus aera complent.
 Ipse ego nec molli junco, nec vimine lento
 Perfeci calathos, cogendi lactis in usus.
 Quid tibi, quæ nosti, referam? scis mille juventas
 Esse mihi, nosti numquam mea mulstra vacare.
 Idas ille ego sum, Donace, cui sæpe dedisti
 Oscula, nec medios dubitasti rumpere cantus.
 Atque inter calamos errantia labra petisti.
 Heu heu nulla meæ te tangit cura salutis!
 Pallidior buxo, violæque simillimus erro.
 Omnes ecce cibos, & nostri pocula Bacchi.
 Horreo, nec placido memini concedere somno.
 Te sine, væ misero mihi, lilia nigra videntur,
 Pallentesque rosæ, nec dulce rubens hyacinthus;
 Nullos nec myrtus, nec laurus spirat odores.
 At tu si venias, & candida lilia fient,
 Purpureæque rosæ, tum dulce rubens hyacinthus;
 Tunc mihi cum myrto laurus spirabit odores.
 Nam dum Pallas amet turgentes sanguine baccas,
 Dum Bacchus vites deus, & sata poma Priapus,
 Pascua læta Pales; Idas te diligit unam.
 Hæc Idas calamis; tu, quæ responderit Alcon
 Versu, Phœbe refer: sunt aurea carmina Phœbo.
 44. O montana Pales, o pastoralis Apollo,
 Et nemorum Silvane potens, & nostra Dione,
 Quæ juga celsa tenes Erycis, cui cura jugales
 Concubitus hominum toris connectere sæclis,
 Quid merui? cur me Donace formosa reliquit?
 Munera namque dedi, noster quæ non dedit Idas,
 Vocalem longos quæ ducit aedona cantus:
 Quæ licet interdum contexto vimine clausa,
 Cum parvæ patuere fores, ceu libera ferri
 Novit, & agrestes inter volitare volucres:
 Cit rursus remeare domum, tectumque subire
 Viminis, & caveam totis præponere silvis.
 Interea tenerum leporem, geminasque palumbes,
 Super quæ potui silvarum præmia misi.
 Et post hæc, Donace, nostros contemnis amores?
 Forsitan indignum ducis, quod rusticus Alcon
 Te cupiam, qui mane boves in pascua ducam.
 Dii pecorum pavere greges, formosus Apollo,
 Pan doctus, Fauni vates, & pulcher Adonis.
 Quin etiam fontis speculo me mane notavi,
 Nondum purpureos Phœbus cum tolleret orbis,
 Nec tremulum liquidis splendet lumen in undis:
 Quod vidi, nulla tegimur lanugine malas,
 Fascimus & crinem. nostro formosior Ida
 Dicor, & hoc ipsum mihi tu narrare solebas,
 Purpureas laudando genas, & lactea colla,
 Atque hilares oculos, & formam puberis ævi.
 Nec sumus indocti calamis: cantamus avena,
 Qua divi cecinere prius, qua dulce locutus
 Tyrus e silvis dominam pervenit ad urbem.
 Nos quoque te propter, Donace, cantabimur urbi,
 Quam modo coniferas inter viburna cupressos,
 Inter pinos corylum frondescere fas est.

Sic pueri Donacem toto sub sole canebant,
 Frigidus e silvis donec discedere suavit
 Hesperus, & stabulis pastos inducere tauros.

E C L O G A III. B A C C H U S .

Pan trium puerorum impulsu modulatur.

N Ysilos, atque Mycon, nec non & pulcher Amyntas
 Torrentem patula vitabant ilice solem,
 Cum Pan venatu fessus recubate sub ulmo
 Cœperat, & somno lassatus sumere vires:
 Quem super ex tereti pendebat fistula ramo.
 Hanc pueri (tamquam prædam pro carmine possent
 Sumere, fasque esset calamos tractare deorum)
 Invadunt furto: sed nec resonare canorem
 Fistula quem sœvit, nec vult contexere carmen,
 Sed pro carminibus male dissona sibila reddit.
 Tum Pan excussus sonitu stridentis avenæ,
 Jamque videns, pueri si carmina poscitis, inquit,
 Ipse canam. nulli fas est inflare cicutas,
 Quas ego Mænaliis cera conjungo sub anttis,
 Jamque ego Bacche tuos ortus, & femina vitis
 Ordine detexam. debemus carmina Baccho.
 Hæc fatus, cœpit calamis sic montivagus Pan.
 Te cano, quæ gravidis hederatâ fronte corymbis
 Vitea ferta plicas, qui comptos palmite tigres
 Ducis odoratis perfusus colla capillis,
 Vera Jovis proles. jam tunc post sidera cæli
 Sola Jovem Semele vidit, Jovis ora professum.
 Hunc pater omnipotens, venturi providus ævi,
 Prorulit, & iusto produxit tempore partus.
 Tunc Nymphæ, Faunisque senes, Satyrique procaces,
 Vos etiam Nyxæ viridi nutritis in antro.
 Quin & Silenus parvum veneratus alumnum,
 Aut gremio fovet, aut resupinis sustinet ulnis,
 Et vocat ad risum digito, motuque quietem
 Allicit, aut tremulis quassat crepitacula palmis.
 Cui deus arridens, horrentes pectore setas
 Vellicat, aut digitis aures astringit acutas,
 Applauditve manu mutilum caput, aut breve mentum,
 Et simas tenero collidit pollice nares.
 Interea pueri florescit pube juvenia,
 Flavaque maturo tumuerunt tempora cornu.
 Tum primum lætas ostendit pampinus uvæ,
 Mirantur Satyri frondes, & poma Lyxi.
 Tum deus, o Satyri maturos carpente fructus,
 Dixit, & ignotos pueri calcate racemos.
 Vix hæc ediderat, decerpunt vitibus uvæ,
 Et portant calathis, celerique illidere planta
 Concava saxa super præperant, vindemia fervet
 Collibus in summis, crebro pede rumpitur uva,
 Nudaque purpureo sparguntur pectora musto.
 Tum Satyri, lasciva cohors, sibi pocula quisque
 Obvia corripiunt. quod fors dedit, hoc capit usus.
 Cantharon hic retinet, cornu bibit alter adunco:
 Concavat ille manus, palmasque in pocula vertit:
 Pronus at ille lacu bibit, & crepitantibus haurit
 Musta labris: alius vocalia cymbala mergit:
 Atque alius larices pressis resupinus ab uvis
 Excipit, ac potus saliens liquor ore resultat,
 Spumeus inque humeros & pectora diffluit humor.
 Omnia ludus habet. cantusque chorosque licentes,
 Et Venerem jam vina movent. raptantur amantes

Concubitu Satyri fugientes jungere Nymphas,
Jam jamque elapsas hic crine, hic veste retentat.
Tum primum roseo Silenus cymbia musso
Plena senex avide non æquis viribus hausit,
Ex illo venas inflatus neclare dulci,
Hesternoque gravis semper ridetur Iaccho.
Quin etiam deus ille, deus Jove profatus ipso,
Et plantis uvæ premit, & de vitibus hastas
Ingerit, & lynxi præbet cratera bibenti.

Hæc Pan Mænalia pueros in valle docebat,
Sparsas donec oves campo conducere in unum
Nox jubet, uberibus suadens siccare liquorem
Lactis, & in niveas adstrictum cogere glebas.

ECLOGA IV. EROS.

LYCIDAS, MOPSUS.

POpulea Lycidas, nec non & Mopsus in umbra
Pastores, calamis ac versu doctus uterque,
Nec triviale sonans, proprios cantabat amores.
Nam Mopso Meroe, Lycidæ crinitus Iolas
Ignis erat; parilisque furor de dispare sexu
Cogebat trepidos totis discurrere silvis.
Hos puer, ac Meroe multum lusere furentes:
Dum modo condictas vitant in vallibus ulmos,
Nunc fagos placitas fugiunt, promissaque fallunt
Antra, nec est animus solitos alludere fontes.
Tum tandem fessi, quos lusus adederat ignis,
Sic sua desertis nudarunt vulnera silvis:
Inque vicem dulces cantu dixere querelas.
MOP. Immitis Meroe, rapidisque fugacior Euris,
Cur nostros calamos, cur pastoralia vitas
Carmina? quemve fugis? quæ me tibi gloria victor?
Quid vultu mentem premis, ac spem fronte serenans,
Tandem dura negas? non possum nolle negantem.
Cantet, amat quod quisque: levant & carmina curas.
LTC. Respice me tandem puer o crudelis Iola.
Non hoc semper eris. perdunt & gramina flores,
Perdit spina rosas, nec semper lilia candent,
Nec longum tenet uva comas, nec populus umbras.
Donum forma breve est, nec se tibi commodat annus.
Cantet, amat quod quisque: levant & carmina curas.
MOP. Cervæ marem sequitur, tautum formosa juvenca,
Et venerem sensere lupæ, sensere lœnæ,

Et genus æereum volucres, & squamea turba,
Et montes silvæque: suos habet arbor amores.
Tu tamen una fugis, miserum tu perdis amantem.
Cantet, amat quod quisque: levant & carmina curas.
LTC. Omnia tempus alit, tempus rapit. usus in arcto est.
Ver erat, & vitulos vidi sub matribus istos,
Qui nunc pro nivea coiere in cornua vacca.
Et tibi jam tumidæ nares, jam fortia colla,
Jam tibi bis denis numerantur messibus anni.
Cantet, amat quod quisque: levant & carmina curas.
MOP. Huc Meroe formosa veni. vocat æstus in umbram,
Jam pecudes subiere nemus, jam nulla canoro
Guttore cantat avis, torto non squamea tractu
Signat humum serpens: solus cano, me sonat omnis
Silva, nec æstivis cantu concedo cicadis.
Cantet, amat quod quisque: levant & carmina curas.
LTC. Tu quoque sæve puer, niveum ne perde colorem
Sole sub hoc. solet hic lucentes utere malas.
Hic age, pampinea mecum requiesce sub umbra.
Hic tibi leve fluens fons murmurat, hic & ab ulmīs
Purpureæ sætis dependent vitibus uvæ.
Cantet, amat quod quisque: levant & carmina curas.
MOP. Qui tulerit Meroes fastidia longa superbæ,
Sithonias feret ille nives, Lybicosque calores,
Nerines potabit aquas, taxique nocentis
Non metuet succos, Sardoaque gramina vincet,
Et sua Marmaricos coget juga ferre leones.
Cantet, amat quod quisque: levant & carmina curas.
LTC. Quisquis amat pueros, ferro præcordia duret,
Nil properet, discatque diu patienter amare,
Prudentesque animos teneris non spernat in annis,
Perferat & fastus. sic olim gaudia sumet,
Si modo sollicitos aliquis deus audit amantes.
Cantet, amat quod quisque: levant & carmina curas.
MOP. Quid prodest, quod me pagani mater Amyntæ,
Ter vittis, ter fronde facta, ter ture vapore
Lustravit, cineresque averia effudit in amnem,
Incendens vivo crepitantes sulphure lauros,
Cum sic in Meroen totis miser ignibus arsi?
Cantet, amat quod quisque: levant & carmina curas.
LTC. Hæc eadem nobis, varieque coloria fila,
Et mille ignotas Mycale circumtulit herbas,
Cantavit, quod luna timet, quo rumpitur anguis,
Quo currunt scopuli, migrant sata, vellitur arbos.
Plus tamen ecce meus, plus est formosus Iolas.
Cantet, amat quod quisque: levant & carmina curas

BUC

E C

Ond
Qu
Et
Cernis, ut ecc
ille sub hirsuta latu
æ quoque vicinis e
anda cur solo dese
Hoc potius fra
tra patris Fanni: g
comas, rapidoque
sentes ubi fagus aqu
rexit, & ramis erra
OR. Quo me cumque
Leuce

negat amplexus no
ria cornigeri fecit fa
EN. Prome igitur cal
æ tibi defuerit mea fit
tura docilis compe
æ jam captatæ parte
æ quænam facta de
eam modo nescio qu
R. Apicis ut vinda
æ& arenti nond
æ fer propius tua
æ descriptos citius
æ tibi longa satis pa
ætanque dedit mate
æ Non pastor, non
æ des ipse canit: nih
æ montana sacros di
æ Mira refers. sed r
æ tumum nobis div
æ Qui juga, qui sil
æ plis ventura cano
æ præfectis incidere
æ o præcipue nem
æ pili gaudete mei
æ custode pecus, noc
æ ere frænæa nolit
æ tamen insidias præ
æ re, aut laxis abig
æ la secura cum præ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

COR. Ornite, jamdudum velut ipso nomine plenus
Me quatit, & mixtus subit inter gaudia terror:
Sed bona fecundi veneremur numina Fauni.

ORN. Carmina quæ nobis Deus obtulit ipse canenda,
Dicamus, teretique sonum modulemur avena:
Forfitan Augustas feret hæc Melibœus ad aures.

ECLOGA II. CROTALE.

ASTACUS, IDAS, THYRSIS.

I Ntactam Crotalen puer Astacus, & puer Idas,
Idas lanigeri dominus gregis, Astacus horti,
Dilexere diu, formosus uterque, sed impar
Voce sonans. terras hi cum gravis uret æstas,
Ad gelidos fontes, & easdem forte sub ulmos
Conveniunt, dulcique simul contendere cantu
Pignoribusque parant. placet, hic ut vellera septem,
Ille sui victus ne messem vendicet horti.

Et magnum certamen erat sub iudice Thyrsi.
Adfuit omne genus pecudum, genus omne ferarum,
Et quæcumque vagis alitum ferit aera pennis.
Convenit umbrosa quicumque sub ilice lentas
Pascit oves, Faunusque pater, Satoryque icornes.

Adfuerunt sicco Dryades pede, Naiades udo,
Et tenere suos properantia flumina cursus.
Desistunt tremulis incurrere frondibus Euri,
Altaque per totos fecere silentia montes.

Omnia cessabant, neglectaque pascua tauri
Calcabant: illis etiam certantibus ausa est
Dædala nectareos apis intermitter flores.

Jamque sub annosa medius confederat ulmo
Thyrsis, & O pueri, me iudice pignora, dixit,
Irrita sint moneo: satis hoc mercedis habeto,
Si laudem victor, si fert opprobria victus.

Et nunc alternos magis ut distinguere cantus
Possitis, ter quisque manus jactat micantes.

Nec mora, discernunt digitis: prior incipit Idas.
ID. Me Sylvanus amat, dociles mihi donat avenas,
Et mea frondenti circumdat tempora tæda.

Ille etiam parvo hoc dixit mihi non leve carmen,
Jam levis obliqua crescit tibi fistula canna.

AS. At mihi Flora comas parienti gramine spargit,
Et matura mihi Pomona sub arbore ludit.

Accipe, dixerunt Nymphæ, puer, accipe fontem,
Nam potes irriguis nutrire canalibus hortos.

ID. Me docet ipsa Pales cultum gregis, ut niger albæ
Terga maritus ovis nascenti mutet in agna,
Quæ neque diversi speciem servare parentis
Possit, & ambiguo testetur utrumque colore.

AS. Non minus arte mea mutabilis induit arbos
Ignotas frondes, & non genitalia poma.

Ars mea nunc malo pira temperat, & modo cogit
Insita præcoquibus surrepere persica prunis.

ID. Me tenetas salices juvat, aut oleastra putare,
Et gregibus portare, novas ut carpere frondes
Condiscant, primoque recidere gramina morfu,
Ne depulsa vagos quærat sœtura parentes.

AS. Et mihi cum sulvis radicibus arida tellus
Panditur, irriguo perfunditur area fonte,
Et satiatur aqua, succos ne forte priores
Languida mutata quærant plantaria terra.

ID. O si quis Crotalen Deus adferat, hunc ego terris,
Hunc ego sideribus solum regnare fatebor.

Decernamque nemus, dicamque sub arbore, Numen
Hoc erit. ite procul (sacer est locus) ite profani.

AS. Urimur in Crotalen: si quis mea vota deorum
Audiat, huic soli, virides qua gemmeus undas
Fons agit, & tremulo percurrit lilia rivo,
Inter pampineas ponetur faginus ulmos.

ID. Ne contemne casus, & pastoralia testa:
Rusticus est (fateor) sed non est barbarus Idas.

Sæpe vaporato mihi cespite palpitat agnus,
Sæpe cadit festis devota Palilibus agna.

AS. Nos quoque pomiferi laribus consuevimus horti
Mittere primitias, & fingere liba Priapo:
Rorantesque favos damus, & liquentia mella.

Nec fero grata minus, quam si caper imbuat aras.
ID. Mille sub uberibus palantes pascimus agnas:
Torque Tarentinz præstant mihi vellere matres:
Per totum niveus premitur mihi caseus annum.

Si venias Crotale, totus tibi serviet hortus.
AS. Qui numerare velit, quam multa sub arbore nostra
Poma legam, citius tenues numerabit arenas.

Semper olus metimus; nec bruma, nec impedit æstas:
Si venias Crotale, totus tibi serviet hortus.

ID. Quamvis siccus ager languentes excoquat herbas,
Sumo tamen calathos nutanti lacte coactos.

Vellera tunc dabimus, cum primum tempus apricum
Surget, & a tepidis fiet tonsura Kalendis.

AS. Et nos, quos etiam prætorrida munerat æstas,
Mille ridenti dabimus tibi cortice Chias,
Castaneasque nuces totidem, cum sole Novembri
Maturis nucibus virides rumpentur echini.

ID. Num, precor, informis videor tibi? num gravis annis
Decipiorque miser, quoties mollissima tango
Ora manu? primique sequor vestigia floris
Nescius? & gracili digitos lanugine fallo?

AS. Fontibus in liquidis quoties me conspicio ipse,
Admiror totiens. etenim sic flore juventæ
Induimus vultus, in arbore sæpe notavi
Cereæ sub tenui lucere cydonia lana.

ID. Carmina poscit amor, nec fistula cedit amori.
Sed fugit ecce dies, revocatque crepuscula vesper,
Hinc tu Daphni greges, illinc agat Alpheisbœus.

AS. Jam resonant frondes, jam cantibus obstrepit arbor.
I procul o Dorida, primumque reclude canalem,
Et sine jamdudum sitientes irriget hortos.

Vix ea finierant, senior cum talia Thyrsis,
Este pares, & ob hoc concordēs vivite: nam vos
Et decor, & cantus, & amor sociavit, & ætas.

ECLOGA III. CROTALE.

IOLAS, LYCIDAS.

N Umquid in hac Lycida vidisti forte juvencam
Valle meam? solet illa tuis occurrere tantis.

Et jam pene duas, dum quæritur, eximit horas;
Nec tamen apparet. duris ego perdita ruscis
Jamdudum, nullis dubitavi crura tubetis
Scindere, nec quicquam post tantum sanguinis egi.

LYC. Non satis artendi: neque enim vacat. uror, Iola,
Uror, & immodice. Lycidan ingrata reliquit
Phyllis, amatque novum post tot mea munera Mopsum.

IO. Mobilior ventis o femina. sic tua Phyllis?
Quæ sibi, (nam meministi) si quando solus abesses,
Mella etiam sine te jurabat amara videri.

LT. Altius

27. Altius ista quæ
pete nunc salic
nam cum prata ca
torus amat, gelic
Et maritinas teroc
ID. Non equidem
Thyre, quis dicit sa
tamen invenies, de
age: sed fractum
age, die Lycida
quis vestro Di
Phyllide content
sprevi, qua
cum Moplo ce
pæ, & puero comi
ego cum vidi (fati
aliter toleri
tunicas, & pæ
appen irata peti.
probe te Lycida, l
que panes Alcippet
vereor. nec tam
lopto, quam quod
A te ceperunt t
tas tende manus.
cum prima nocet
abus irate contig
Jamdudum medi
can audito poterit
illa meas ad fi
De age. nam cera
feram rutilanti
His tibi, Phylli,
Lycidas, quos nocte
det, & excusso dispo
de disticta macrele
epas extremas legi
Lycidas, domina lin
cz, cz misero mibi
capunt fontes, & a
tu venias, & cand
capient fontes, & d
de ego sum Lycidas
cere felicem, cui du
ula, nec medios du
inter calamos et
sior! & post hoc
& carmen inops,
quæris? quem P
& hoc ipsum mi
queque divitior. c
quot nostri nur
quæ nolti, re
memorosa meis su
qua multa suos sus
Lycides gracilis sine
& nullo tremu
Lycida times etiam
ecce manus. l
& lenta post ter
Lycidum religa
& medio furem
ne dubita, meri
men, his inquam
etiam leporem dec
in gremium.

LY. Altius ista querar, si quando vacabis Iola.
Has pete nunc salices, & lævas flecte sub ulmos:
Nam cum prata calent, illic requiescere noster
Taurus amat, gelidaque jacet spatiat in umbra,
Et matutinas revocat palearibus herbas.

IO. Non equidem, Lycida, quamvis contemptus abibo.
Tityre, quas dixit salices pete lætus, & illinc,
Si tamen invenies, deprehensam verberare multo
Huc age: sed fractum referas hastile memento.
Nunc age, dic Lycida, quæ vos tam magna tulere
Jurgia? quis vestro Deus intervenit amori?

LY. Phyllide contentus (solus tu testis Iola es)
Calliroen sprevi, quamvis cum dote rogaret.
En sibi cum Mopso calamos intexere cera
Incipit, & puero comitata sub ilice cantat.
Hoc ego cum vidi (fateor) sic intimus arsi,
Ut nihil ulterius tulerim. nam protinus ambas
Diduxi tunicas, & pectora nuda cecidi.

Alcippen irata petit, dixitque, relicto
Improbe te Lycida, Mopsum tua Phyllis amabit.
Nunc penes Alcippen manet, ac ne forte vegetur

Ah vereor. nec tam nobis ego Phyllida reddi
Exopto, quam quod Mopso jurgetur anhelo.

IO. A te cœperunt tua jurgia: tu prior illi
Victas tende manus. decet indulgere puellæ,
Vel cum prima nocet. si quid mandare juvabit,
Sedulus iratæ contingam nuntius aures.

LY. Jamdudum meditor, quo Phyllida carmine placem,
Forſtan audito poterit mirescere cantu:
Et solet illa meas ad sidera ferre camœnas.

IO. Dic age. nam cerasi tua cortice verba notabo,
Et decisa feram rutilanti carmina libro.

LY. Has tibi, Phylli, preces jam pallidus, hos tibi cantus
Dat Lycidas, quos nocte miser modulatur acerba,
Dum flet, & excusso dispergit læmina somno.

Non sic districta macrescit turdus oliva,
Non lepus extremas legulus cum sustulit uvas,
Ut Lycidas, domina sine Phyllide, tabidus erro.

Te sine, væ misero mihi, lilia nigra videntur,
Nec sapiunt fontes, & acescunt vina bibenti.

At si tu venias, & candida lilia fient,
Et sapient fontes, & dulcia vina bibentur.

Ille ego sum Lycidas, quo te cantante solebas
Dicere felicem, cui dulcia sæpe dedisti

Oscula, nec medios dubitasti tumpere cantus,
Atque inter calamos errantia labra petisti.

Ah dolor! & post hoc placuit tibi torrida Mopsi
Vox, & carmen inops, & acerbæ stridor avenæ?

Quem sequeris? quem Phylli fugis? formosior illo
Dicor, & hoc ipsum mihi tu narrare solebas.

Sum quoque divitior. certaverit ille tot hædos
Pascere, quot nostri numerantur vespere tauri?

Quid tibi, quæ nosti, referam? scis optima Phylli,
Quam numerosa meis siccetur bucula mulctris,

Et quam multa suos suspendat ad ubera natos.
Sed mihi nec gracilis sine te fiscella salicto

Textitur, & nullo tremuere coagula lacte.
Quod si dura times etiam nunc verbera Phylli,

Tradimus ecce manus. licet illæ & vimine torto
Scilicet, & lenta post tergum vite domentur,

Ut mala nocturni religavit brachia Mopsi
Tityrus, & medio furem suspendit ovili.

Accipe, ne dubita, meruit manus utraqne pœnas.
His tamen, his inquam manibus tibi sæpe palumbes,

Sæpe etiam leporem decepta matre paventem
Miumus in gremium. per me tibi lilia prima

Contigerant, primæque rosæ. vix dum bene florem
Degustabat apis, tu cingebare coronis.

Aurea sed forsan mendax tibi munera jactat;
Qui metere occidua ferales nocte lupinos

Dicitur, & cocto pensare legumine panem:
Qui sibi tunc felix, tunc fortunatus habetur,

Vilia cum subigit manualibus hordea saxis.
Quod si turpis amor precibus (quod abominor) istis

Obstiterit, laqueum miseri necitemus ab illa
Ilice, quæ primum nostros violavit amores.

Hi tamen ante mala figentur in arbore versus.
Credere pastores levibus nolite puellis.

Phyllida Mopsum amat, Lycidas habet ultima rerum.
Nunc age, si quidquam miseris succurris, Iola

Perfer, & exora modulato Phyllida carnu.
Ipse procul stabo, vel acuta carice tectus,

Vel propius latitans vicina, ut sæpe, sub ara,
IO. Ibimus, & veniet, (nisi me præſagia fallunt.)

Nam bonus a dextra fecit mihi Tityrus omen,
Qui redit inventa non irritus ecce juvenca.

ECLOGA IV. CÆSAR.

MELIBŒUS, CORIDON, AMYNTAS.

Quid tacitus Corydon, vultuque subinde minaci
Quidve sub hac platano, quam garrulus adstrepit hu-
Infesta statione sedes? juvat humida forſan [mor,
Ripa? levatque diem vicini spiritus amnis?

CO. Carmina jamdudum, non quæ nemorale resultent,
Volvimus, o Melibœe, sed hæc, quibus aurea possint
Secula cantari, quibus & Deus ipse canatur,

Qui populos urbesque regit, pacemque togatam.
ME. Dulce quidem resonas, nec te diversus Apollo

Respicit, o juvenis, sed magnæ numina Romæ
Non ita cantari debent, ut ovile Menalæe.

CO. Quidquid id est, silvestre licet videatur acutis
Auribus, & nostro tantum memorabile pago:

Dum mea rusticitas, si non valet arte polita
Carminis, at certe valeat pietate probari.

Rupe sub hac eadem, quam proxima pinus obumbrat,
Hæc eadem nobis frater meditatatur Amyntas,

Quem vicina meis natalibus admovet ætas.
ME. Jam puerum calamos & odoræ vincula ceræ

Jungere nunc cohibes, levibus quem sæpe cicutis
Ludere conantem veruisti fronte paterna?

Dicentem Corydon te non semel ista notavi:
Frange puer calamos, & inanes desere musas,

Et potius glandes, rubicundaque collige corna:
Duc ad mulctra greges, & lac venale per urbem

Non tacitus porta. quid enim tibi fistula reddet,
Quo tutere famem? certe mea carmina nemo

Præterquam his scopulis ventosa remurmurat echo.
CO. Hæc ego, confiteor, dixi Melibœe; sed olim

Non eadem nobis sunt tempora, non Deus idem.
Spes magis arridet. certè ne fraga rubosque

Colligerem, viridique famem solarer hibisco,
Tu facis, & tua nos alit indulgentia farre.

Tu nostras miseratus opes, docilemque juventam
Hyberna prohibes jejunia solvere sago.

Ecce nihil querulum per te, Melibœe, sonamus
Per te secura saturi recubamus in umbra;

Et fruimur silvis Amaryllidos. ultima nuper
Littora terrarum, nisi tu Melibœe fuisses.

I. CROTALE

LYCIDAS.

La vilis fore juvenem
illa tuis occurere tauris.
arbitur, eximit horas;
ego perita raicis
cura rabetis
est tantum sanguinis egi,
que anim vacat. urot, Iola,
an ingrata reliquit
ostior mea munera Mopsi
ina. sic tua Phyllis?
i quando solus abesses,
& amara videri.
L. H. H.

Ultima visuri, trucibusque obnoxia Mauris
 Pascua Geryonis, liquidis ubi cursibus ingens
 Dicitur occiduas impellere Betys arenas.
 Scilicet extremo nunc vilis in orbe jacerem,
 Ah dolor! & pecudes inter conductus Iberas,
 Irrita septena modularer sibila canna:
 Nec quisquam nostras inter dumeta Camœnas
 Respiceret; non ipse daret mihi forsitan aurem
 Ipse Deus vacuum, longeque sonantia vota
 Scilicet extremo non exaudiret in orbe.
 Sed, nisi forte tuas melior sonus avocet aures,
 Et nostris aliena magis tibi carmina rident,
 Vis hodierna tua subigatur pagina lima?
 Nam tibi non solum venturos noscere nimbos
 Agricolis, qualemque ferat sol aureus ortum,
 Attribuere Dei; sed dulcia carmina sæpe
 Concinis, & modo te Baccheis Musa corymbis
 Munerat, & lauro modo pulcher obumbrat Apollo.
 Quod si tu faveas trepido mihi, forsitan illos
 Experiar calamos, here quos mihi doctus Iolas
 Donavit, dixitque, Truces hæc fistula tauros
 Conciliat, nostroque sonat dulcissima Fauno.
 Tityrus hanc habuit, cecinit qui primus in istis
 Montibus, Hyblea modulabile carmen avena.
 MEL. Magna pētis Corydon, si Tityrus esse laboras,
 Ille fuit vates sacer, & qui posset avena
 Personuisse chelym, blande cui sæpe canenti
 Alludere feræ, cui substitit advena quercus,
 Quem modo cantantem rutilo spargebat acantho
 Nais, & implicitos comebat pectine crines.
 CO. Est (fateor), Melibœe, Deus: sed nec mihi Phœbus
 Forsitan abnuerit, tu tantum commodus audi.
 Scimus enim quam te non aspernetur Apollo.
 ME. Incipe: nam faveo. sed prospice, ne tibi forte
 Tinnula tam fragili respiret fistula buxo,
 Quam resonare solet, si quando laudat Alexim.
 Hos potius calamos, magis hos sectare canales,
 Per me qui dignas cecinerunt consule sylvas.
 Incipe, ne dubita. venit enim & frater Amyntas,
 Cantibus iste tuis alterno succinet ore.
 Dicite, ne mora sit, vicibusque reducite carmen,
 Tuque prior Corydon, tu proximus ibis Amyntas.
 CO. Ab Jove principium, si quis canit æthera, sumat,
 Si quis Atlantiaci molitur pondus Olympi:
 At mihi qui nostas præsentis numine terras,
 Perpetuamque regit juvenili robore pacem,
 Lætus & Augusto felix arrideat ore.
 AM. Me quoque sacundo comitatus Apolline Cæsar
 Respiciat, montes neu dedignetur adire,
 Quos & Phœbus amat, quos Jupiter ipse tuetur:
 In quibus augustos visuraque sæpe triumphos
 Laurus fructificat, vicinaque nascitur arbos.
 CO. Ipse polos etiam qui temperat igne geluque,
 Jupiter ipse parens, cui tu jam proximus ipse
 Cæsar abis, posito paulisper fulmine, sæpe
 Cressia rura petit, viridique reclivis in antro
 Carmina Dictæis audit Curetica silvis.
 AM. Aspicias, ut virides audito Cæsare silvæ
 Conticeant? memini, quamvis urgente procella,
 Sic nemus immotis subito requiescere ramis.
 Et dixi: Deus hinc, certe Deus expulit Euros.
 Nec mora, Pharsaliæ solverunt sibila cannæ.
 CO. Aspicias, ut teneros subitus vigor excitet agnos,
 Utque superfuso magis ubera lacte graventur?
 Et nuper tonsis exundent vellera fœtis?
 Hoc ego jam (memini) semel hac in valle notavi,

Et venisse Palem, pecoris dixisse magistros.
 AM. Scilicet omnis cum tellus, gens omnis adorat;
 Diligiturque deis, quem sic taciturna verentur
 Arbura, cuius iners audito nomine tellus
 Incaluit, floremque dedit: quo silva vocato
 Densat odore comas, stupefacta regerminat arbos.
 CO. Illius ut primum senserunt numina terræ,
 Cæpit & uberior, sulcis fallentibus olim,
 Luxuriate seges, tandemque legumina plenis
 Vix resonant siliquis: nec prælocata malignum
 Messis habet lolium, nec inerribus albet avenis.
 AM. Jam neque damnatos metuit jastare ligones
 Fossor, & invento, si fors dedit, utitur auro.
 Nec timet, ut nuper, dum jugera versat arator
 Ne sonet offenso contraria vomere massa:
 Jamque palam presso magis ac magis instat aratro.
 CO. Ille dat, ut primas Cereti dare cultor arillas
 Possit, & intacto Bromium perfundere vino,
 Ut nudus ruptas saliat calcator in uvas,
 Ut quoque turba bono plaudat signata magistro,
 Qui facit egregios ad pervia compita ludos.
 AM. Ille meis pacem dat montibus: ecce per illum
 Seu cantare juvat, seu ter pede læta ferire
 Gramina, nonnullas licet hic cantare choreas,
 Et cantus viridante licet mihi condere libro.
 Turbida nec calamos exsurdant classica nostros.
 CO. Numine Cæsareo securior ipse Lycæus
 Pan recolit silvas, & amœna Faunus in umbra
 Securus recubat, placidoque in fonte lavatur
 Nais, & humanum non calcatura cruorem
 Per juga siccato velox pede curtit Oreas.
 AM. Di, precor, hunc juvenem, quem vos (nisi fallor)
 ipso
 Æthete misistis, post longa reducite vitæ
 Tempora, vel potius mortale resolvite pensum,
 Et date perpetuo cælestia sula metallo.
 Sit Deus, & nolit pensare Palatia Cælo.
 CO. Tu quoque, mutata seu Jupiter ipse figura
 Cæsar ades, seu quis superum sub imagine falsa
 Mortalique lates; vivas, atque hunc precor orhem,
 Hos precor æternus populos rege: sit tibi Cæli
 Vilis amor, cæptamque pater ne defere terram.
 ME. Rustica credebam nemorales carmina vobis
 Concessisse Deos, & obesis auribus apta:
 Verum quæ imparibus modo concinuistis avenis,
 Tam liquidum, tam dulce canunt, ut non ego malim,
 Quod Peligna solent examina, lambere nectar.
 CO. O mihi quam tenero decurrunt carmina versu.
 Tum Melibœe sonent, si quando in montibus istis
 Dicat habere Larem, si quando nostra videre
 Pascua contigerit, vellit nam sæpius autem
 Invida paupertas, & dixit, vilia cura:
 At tu, si qua modo non aspernanda putabis,
 Fer Melibœe Deo mea carmina. nam tibi fas est
 Sacra Palatini penetralia visere Phœbi.
 Tu mihi talis eris, qualis qui dulce sonantem
 Tityron e silvis dominam deduxit in Urbem,
 Ostenditque Deos, & spreto dixit ovili,
 Tityre rura prius, sed post cantabimus arma.
 ME. Respiciat nostros utinam fortuna labores
 Pulchrior, & meritæ faveat Deus ipse juventæ.
 Nos tamen interea tenerum mactabimus hædum,
 Et pariter subitæ peragemus secula cœnæ.
 Nunc ad flumen oves deducite: jam fremit æstas,
 Jam sol contractas pedibus magis admovet umbras.

E C L O

Forte Mycon
 Torrentem pat
 Cum juveni scior p
 Talis verbis refert tre
 Quis errare vides
 Cæpæ lactivo conc
 Cæpæ par, quos e
 Cæpæ in aprico de
 Cæpæ do lenior jun
 Cæpæ jam certe
 Cæpæ gnavam p
 Cæpæ ut nobis jam
 Cæpæ & baculum p
 Cæpæ lege regas e
 Cæpæ melius præterit
 Cæpæ vere novo
 Cæpæ nidoque
 Cæpæ hyberno
 Cæpæ etenim toto
 Cæpæ & zilyas
 Cæpæ florent silvæ
 Cæpæ Venus, & c
 Cæpæ quæque pecus
 Cæpæ non ante greges in
 Cæpæ fuerit placata
 Cæpæ Genium
 Cæpæ fære voca, tep
 Cæpæ atque etiam,
 Cæpæ tunc camp
 Cæpæ dabis, simul bi
 Cæpæ & primæ spa
 Cæpæ vaces, dur
 Cæpæ sol, tumidis spu
 Cæpæ quod melle flu
 Cæpæ, quod occidit
 Cæpæ tamen fœtis: ne
 Cæpæ ut niveos ver
 Cæpæ tibi præcipuo fr
 Cæpæ quoque non pudeat
 Cæpæ qua jacebit ovis
 Cæpæ humeris portat
 Cæpæ sua tremulos,
 Cæpæ longinquas proc
 Cæpæ amoz (scilicet
 Cæpæ peragi verum for
 Cæpæ am dubitanda fid
 Cæpæ aruit, modo
 Cæpæ & miseris torre
 Cæpæ longa dies sitien
 Cæpæ variante dec
 Cæpæ committe gre
 Cæpæ ante diem p
 Cæpæ cibos, quo
 Cæpæ casturno tingu
 Cæpæ luceat in
 Cæpæ regatæ nemus
 Cæpæ compelle gre
 Cæpæ permittit se
 Cæpæ rures que por
 Cæpæ tibi declivi jam
 Cæpæ, feræque videb
 Cæpæ pice greges, &

E C L O

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ECLOGA VI. LITIGIUM.

ASTILUS, LYCIDAS, MNASYLUS.

Serus ades Lycida: modo Nyctilus & puer Alcon
Certavere sub his alterno carmine ramis
Judice me, sed non sine pignore. Nyctilus hœdos
Juncta matre dedit; carulum dedit ille, lænæ
Juravitque genus. sed sustulit omnia victor.

LY. Nyctilon ut cantu rudis exuperaverit Alcon,
Astile, credibile est ut vincat acanthida cornix,
Vocalem superet si dirus aedona bubo.

AS. Te potiar Petale, qua nunc ego maceror una,
Si magis aut docili calamorum Nyctilus arte,
Aut cantu magis est, quam vultu; proximus illi.

LY. Jam nunc decipior te judice. pallidus alter
Venit, & hirsuta spinosior histrice barbâ:

Candidus alter erat, lævique decentior ovo;
Et videns oculis, crinemque simillimus auro,
Qui dici posset, si non cantaret, Apollo:

AS. O Lycida, si quis tibi carminis usus adesset,
Tu quoque laudatum posses Alcona probare.

LY. Vis igitur, quoniam nec nobis improbe par es,
Ipse tuos; iudex calamos committere nostris?

Vis confette manus? veniat vel arbiter Alcon.

AS. Vincere tu quemquam? vel te certamine quisquam
Dignetur? qui vix stillantes arida voces
Rumpis, & expellis male singultantia verba?

LY. Fingas plura licet. nec enim potes improbe verba
Exprobrate mihi, sicut tibi multa Lycotas.
Sed quid opus vana consumere tempora lite?

Ecce venit Mnasyllus: erit (nisi forte recusas)
Arbiter. insta nunc non credulus improbe verbis.

AS. Malueram, fateor, vel prædam nastus abire,
Quam tibi certanti partem committere vocis:

Nec tamen hoc impune feres. en aspicias illum,
Candida qui medius cubat inter lilia, cervum?
Quamvis hunc Petale mea diligat, accipe victor.

Scit frenos, scit ferre jugum, sequiturque vocantem
Credulus, & mensæ non improba porrigit ora.

Aspicias, ut fruticat late caput? utque sub ipsis
Cornibus, & teteri lucent redimicula collo?

Aspicias, ut niveo frons irretita capistro
Lucet? & a dorso quæ totam circuit alvum,
Alternat vitreas lateralis cingula bullas?

Cornua subtiles, ramosaque tempora molles
Implicuerè rosæ, rutiloque monilia torque

Extrema, cervice notant: ubi pendulus apri
Dens sedet, & nivea distinguit pectora luna.

Hunc ego, qualemcumque vides in valle, paciscor
Pendere, dum sciat hic se non sine pignore vinci.

LY. Terreti, Mnasyllus, suo me munere credit.

Aspice, quam timeam. genus est (ut scitis) equarum
Non jugale mihi, quarum de sanguine ponam
Velocem Petalon, qui gramina matre relicta

Nunc primum teneris libavit dentibus. illi
Pes levis, adductum latus, excelsissima cervix,

Terga sedent, micat acre caput, sine pondere cervix,
Et tornata brevi substringitur ungula cornu,

Ungula quæ viridi sic exultavit in arvo,
Tangeret ut fragiles, sed non curvaret aristas.

Hunc dare, si vincat, silvestria numina juro.
MN. Et vacat, & velitos cantus audire iuvabit.

Judice me sane contendite, si libet. istic
Protinus ecce torum fecere sub ilice Musæ,

Sed ne vicini nobis sonus obstrepat amnis,
Gramina linquamus, ripamque volubilis undæ.
Namque sub exeso raucum mihi punice lymphæ
Respondent, & obest arguti glareæ rivi.

AS. Si placet, antra magis vicinaque saxa petamus,
Saxa quibus viridis stillanti vellere muscus
Dependet, scopulisque cavum sinuantibus arcum
Imminet exesa veluti testudine concha.

MN. Venimus, & tacito sonitum tutabimur antro.
Seu residere libet, dabit ecce sedilia topus:

Ponere seu cubitum; melior viret herba tapetis.
Nunc mihi seposita reddantur carmina lite.

Nam vicibus teneros malim canteris amores;
Astile tu Petalen, Lycida tu Phyllida lauda.

LY. Tu modo nos illis (jam nunc Mnasyllus precamur)
Auribus excipias, quibus hunc & acanthida nupet
Diceris in silva iudex audisse Thalea.

AS. Non equidem possum, cum provocet iste, tacere.
Rumpot enim merito, nihil hic nisi jurgia querit.

Audiat, aut dicat, quoniam cupit. hoc mihi certe
Dulce satis fuerit Lycidam spectare trementem,

Dum te stante palam sua crimina pallidus audit.
LY. Me puto vicinus Stimicon, me proximus Ægon

Hos inter frutices tacite risere volentem
Oscula cum tenero simulare virilia Mopso.

AS. Fortior o utinam nondum Mnasyllus adesset,
Ethicerem ne te quisquam tibi turpior esset.

MN. Quid furitis? quæ vos insania tendere jussit,
Si vicibus certare placet. sed non ego vobis

Arbiter, hoc alius possit discernere iudex.
Et venit ecce Mycon, venit & vicinus Iolas,

Litibus hi vestris poterunt imponere finem.

ECLOGA VII. TEMPLUM.

LYCOTAS & CORYDON.

Lentus ab urbe venis Corydon: vigesima certe
Nox fuit, ut nostræ cupiunt te cernere silvæ,
Et tua mærentes expectant júbula tauri.

CO. O piger & duro jam durior osse Lycota,
Qui veteres fagos, nova qua spectacula, mavis
Cernere, quæ patula juvenis deus edit arena.

LY. Mirabar quæ causa foret tibi tanta morandi,
Cur tua cessaret taciturnis fistula silvis,

Et solus Stimicon caneret pallente corymbo,
Quem sine te mæsti tenero donavimus hœdo.

Nam dum lentus abes, lustravit ovilia Thyrsis,
Jussit & arguta juvenes certare cicuta.

CO. Scilicet invictus Stimicon, & præmia dives
Auferat, accepto non solum gaudeat hœdo,
Verum tota ferat, quæ lustrat ovilia Thyrsis;

Non tamen æquabit mea gaudia; nec mihi si quis
Omnia Lucanæ donet pecuaria silvæ,

Grata magis fuerint, quam quæ spectamus in urbe.
LY. Dic age, dic Corydon, nec nostras invidus aures

Despice. non aliter certe mihi dulce loquere,
Quam certare soles, quoties ad sacra vocatur

Aut sæcunda Pales, aut pastoralis Apollo.
CO. Vidimus in cælum trabibus spectacula textis

Surgere, Tarpeium prope despectantia culmen,
Immensosque gradus, & clivos lene jacentes.

Venimus ad sedes, ubi pulla fordida veste
Inter femineas spectabat turba cathedras.

Nam quæcumq;
Aut eques, aut
Qualiter hæc p;
Et sinuata latus
inter continos
sic tibi plantam
Et geminis mediu
Quid tibi manet reli
per partes spectare
Parvultu. stabam d
Cantique mirabar
mihi dum leni
ebus erat, quid t
Atenas miraris o
tecta casus d
Ego tam tremulu
tatis in urbe lenex:
sunt nobis, qu
Edimus, & forder
Alteus en geminis
Jertatim radiant.
proxima marmore
ternitur adjunctis
E coit in rotulam,
spontus subita ver
teteretque feras. a
Et, quæ totis in ar
ibus æquatis; & e
tates) nostro den

~~~~~

RUF

PARAF

Arminis
te
Liquo
pi
Imus in
m

Et Jovis
tatio, hic sedes f
m motus, vis
entorum, mu
vigor, per
zæ celli modular
gravis concre
talo, cunctar
tama animæ, d
pungent penetr
largo venas ope
proprii fœcus d
tala capax solidas
tate hunc primor
tata canit sibi ad

Nam

Nam quæcumque patent sub aperto libera cælo,
 Aut eques, aut nivei loca densavere tribuni,
 Qualiter hæc patulum contendit vallis in orhem.
 Et linuata latus resupinis undique silvis,
 Inter continuos curvatur concava montes:
 Sic tibi planitiem curvæ sinus ambit arenæ,
 Et geminis medium se molibus alligat ovum.
 Quid tibi nunc referam, quæ vix suffecimus ipsi
 Per partes spectare suas? sic undique fulgor
 Percussit. stabam defixus & ore patenti,
 Cunctaque mirabar, nec dura bona singula noram.
 Tum mihi dum senior lateri qui forte sinistro
 Junctus erat, quid te stupefactum rustice, dixit,
 Ad tantas miraris opes? qui nescius auri
 Sordida recta casas & sola mapalia nosti.
 En ego tam tremulus, tam vertice canus, & ista
 Factus in urbe senex, stupeo tamen. omnia certe
 Vilia sunt nobis, quæcumque prioribus annis
 Vidimus, & sordet quidquid spectavimus olim.
 Balteus en gemmis, en illita porticus auro
 Certatim radiant. nec non ubi finis arenæ
 Proxima marmoreo peragit spectacula muro,
 Sternitur adjunctis ebur admirabile truncis,
 Et coit in rotulam, tereti qua lubricus axis
 Impositus subita vertigine falleret ungues,
 Excuteretque feras. auro quoque torta resurgent
 Retia, quæ totis in arenam dentibus extant,
 Dentibus æquatis; & erat (mihi crede Lycota,
 Si qua fides) nostro dens longior omnis aratro.

Ordine quid referam? vidi genus omne ferarum,
 Hic niveos lepores, & non sine cornibus apros,
 Manticoram silvis etiam quibus editur Alcen
 Vidimus, & tauros quibus aut cervice levata
 Deformis scapulis torus eminent, aut quibus hirtæ
 Jactantur per colla jubæ, quibus aspera mento
 Barba jacet, tremulisque rigent palearia setis.
 Non solum nobis silvestria cernere monstra
 Contigit: æquoreos ego cum certantibus urvis
 Spectavi vitulos, & equorum nomine dignum,
 Sed deforme pecus, quod in illo nascitur amni,
 Qui sata riparum venientibus irrigat undis.
 Ah trepidi quoties nos descendens arenæ
 Vidimus in partes, ruptaque voragine terræ
 Emeruisse feras; & eisdem sæpe latebris
 Aurea cum croceo creverunt arbuta libro.
 LY. O felix Corydon, quem non tremebunda senectus
 Impetit. o felix, quod in hæc tibi secula primos
 Indulgente deo dimittere contigit annos.
 Nunc tibi si propius venerandum cernere numen
 Sors dedit, & præsens vultumque habitumque notasti;
 Dic age, dic Corydon, quæ sit modo forma deorum?
 CO. O utinam nobis non rustica vestis inesser,
 Vidissem propius mea numina: sed mihi sordes,
 Pullaque paupertas, & adunco fibula morsu
 Obsuerunt. utcumque tamen conspeximus ipsum.
 Longius, ac nisi me decepit visus, in uno
 Et Martis vultus & Apollinis esse putavi.

RUFI FESTI AUIENI OPERA

PARAPHRASIS PHÆNOMENON ARATI.

Arminis inceptor mihi Jupiter: auspice
 terras
 Linquo Jove, excelsam referat dux Ju-
 piter æthram:
 Imus in astra, Jovis monitu: Jovis o-
 mine cælum,
 Et Jovis imperio mortalibus æthera pando.

Hic statio, hic sedes primi patris, iste paterni
 Principium, motus, vis fulminis iste corusci,
 Vita elementorum, mundi calor, ætheris ignis,
 Astrorumque vigor, perpes substantia lucis,
 Et numerus celsi modulaminis: hic tener aer,
 Materiæque gravis concretio, succus ab alto
 Corporibus cælo, cunctarum alimonia rerum,
 Flos & flamma animæ, qui discurrente meatu,
 Mentis primigenæ penetralia dura resolvens,
 Implevit largo venas operatus amore,
 Ordinis ut proprii fœdus daret iste, calorem:
 Quo digesta capax solidaret semina mundus,
 Inseruit rite hunc primum, medium, atque secundum.
 Vox secreta canit sibi nam permixtus utrimque,

Et fultus sese geminum latus, unus & idem est
 Auctor agendorum, propriique patrator amoris.
 Et mundi vere pastor sacer, hic chaos altum
 Lumine perumpit: tenebrarum hic vincula primus
 Solvit, & ipse parens rerum fluitantia fixit:
 Hic dispersa locis statuit primordia justis:
 Hic digestorum speciem dedit, iste colorem
 Imposuit rebus, sexuque immixtus utroque,
 Atque ævi pariter gemini, simul omnia lustrans
 Sufficit alterno res semine: rerum opifex hic,
 Hic altor rerum, rex mundi, celsa potestas
 Ætheris atque Erebi, pigra inclinatio nodi,
 Insociabilium discretio justa deorum,
 Cujus & extremum tellus opus, ignea cujus
 Lumina sunt late, sol, & soror, ille diei
 Tendat ut infusi rutilum jubar, altera noctis
 Ut face flammanti tenebrosos rumpat amictus:
 Nec desit genitis pater ullo in tempore rebus.
 Istius ille anni pulcher chorus, alta ut hebescat
 Terra gelu, ver ut blandis adrideat arvis,
 Pulverulenta siti tellurem ut torreat æstas,

Et

quibusque
 ea rivi.
 aque saxa petamus,
 re muscus
 manibus arcum
 oncha.
 m. torabimur antro.
 silva topus:
 tre. herba tapetis.
 carmina lre.
 anteis amores;
 phyllida lauda.
 c. Mnaiyle precamur)
 & acanthida nupet
 alea.
 provocet ille, tacere.
 re nia yurgia querit.
 opit. hoc mihi certe
 clare trememtem,
 ma pallides audit.
 i, me proximus figor.
 e volentem
 virilia Mopio.
 n. Mnaiylus adesset,
 i turpior esset.
 alama tendere jussit,
 non ego vobis
 emere pedes.
 & vicinus lotas,
 xonera finem.

TEMPLUM
 > CORYDON.

rydon: vigesima certe
 pium re carnere silva,
 nobilia tauri.
 duntor esse Lycota,
 na spectacula, mavis
 his deus edit arena.
 re tibi tanta morandi,
 silva silvis,
 allestre corymbo,
 omantibus heredo.
 marit orilla Thyris;
 care dicora.
 ficon, & pramia diris
 am gaudeat heredo,
 ultra orilla Thyris;
 gaudia: nec mihi si quis
 naria silva,
 m. que spectamus in urbe.
 nec nostras invidus aures
 m. dulce loquere,
 tes ad lacra vocatur
 veloralis Apollo.
 silvas spectacula terrib
 de. obstantia culmen,
 thros bene jacentes.
 alla sordida vehe
 urba cathedras.

Et gravis autumnus redeat sætura patentis :
 Hoc duce per tumidi ferimus freta gurgitis, isto
 Præceptore solum gravibus versamus aratris :
 Iste modum statuit signis, hic rebus honorem
 Infundit, tenebris hic interlabitur æthræ :
 Viscera, & æternos animat genitabilis artus.

Denique ne longum marcentia corda jacerent,
 Mundanique ortus mens immemor, omnia sensim
 Villa conciperet, neque se subduceret umquam,
 Fontis in æterni primordia, quo velut arnis,
 Quem festina citis urget natura fluentis,
 Lapsu continuo ruituræ in corpora nostra
 Prorumpunt animæ, seriemque per æthera neclunt.
 Hic primum Cnidii radium lenis intulit astris,
 Mortalemque loqui docuit convexa deorum,
 Cur Hyperionios Nepa circumflecteret ignes,
 Autumnus reditu: cur sub gelido Capricorno
 Bruma pruinosi juga tristia solveret anni :
 Cur spatium lucis, madidæ cur tempora noctis
 Libra celerque Aries demerito pondere Olympi
 Æquarent, qua parte Polus sublimior alto
 Cardine cæruleas Theridis non tangeret undas :
 Quis Polus umbrifero lateat declivis in axe,
 Et vaga pallanti cur signa errore serantur :
 Quæ tutum ingenio numerisque Solensibus idem
 Jupiter effæri melius dedit incolæ tauri,
 Musa ut Cecropios raperetur & Aonas agros.
 Me quoque nunc similis stimulat furor edere versu
 Tempora, cum duris versate ligonibus arva
 Conveniat, cum velivolo dare carbasa ponto,
 Et cum vicinico crinem tondere Lyæo.
 O mihi nota adyti jam numina Parnassei,
 O per multa operum mea semper cura Camœnæ !
 Jam placet in superum visus sustollere cælum,
 Atque oculis referate viam per sidera : major,
 Major agit mentem solito deus, ampla patescit
 Cirrha mihi, & totis se Helicon inspirat ab anttis.

A R C T O S.

Omnia quæ flammis pingunt radiantibus æthram,
 Nox & agit, verso ceu fixa trahuntur Olympo;
 At non cuncta tamen Signorum in lege putanda;
 Nam numeris & honore carens micat omnibus ignis,
 Et rutilo cunctis flagrat coma flammea crine :
 Sed quia non certa formarum in luce notantur
 Omnia, sideribus cassum fit cætera vulgus.
 Mobilis en etiam mundi se machina versat,
 Ponderis & proprii trahit inclinatio cælum :
 Sed non axis item curvi vertigine fertur
 Ætheris, ut stilus instabili convolvitur orbi,
 Luce manente tenusque procul sacra viscera cæli
 Perforat, & mediæ molem terræ tenet : illum
 Non prolixa dies, non incumbentis Olympi
 Cursus agit, mutarve loco labor, ut semel hærens
 Constitit, & ferri se circum cuncta remisit.

Nec minus extremo dispar polus : Oceano pars
 Sublime erigitur, subit altera mensa sub undas,
 Pars Erebum, & nigri jacet hæc ut conscia Ditis :
 Hic notus, horrifera aquilonibus illa rigescunt.
 Hac teres in gemina stridit vertigine cardo.
 Alter in obtutum facilis latet, alter & alto
 Deprimatur barathro, sed qua sublimior axis
 Tethyos viduæ linqvit cetosa fluenta,
 Contemplare sacras ut mundus subiit Arctos.
 Sic astrum dici Cnidius dedit, Aufone easdem

Voce seras Ursasque & Plaustra vocare solemus :
 Fabula namque Ursas, species dat Plaustra videri.
 Has pater omnipotens nemorosi in valle Lycæi
 Adsueta duris quondam venatibus, æthræ
 Intulit, & raptis genitricis flore sacavit :
 Vel ceu fama dehinc docet altera, Creta ubi fluctu
 Tunditur insanis late circumsona cauris,
 Jupiter has idem rerum memor induktarum,
 Et custoditæ referens pia dona salutis,
 Cum puer agrestes inter Curetas, & inter
 Diææ dongum latuit crepitacula tupis,
 Scandere flammigerum visor permisit Olympum,
 Nescia signa salis, nocturnique inscia casus,
 Hospita & insanis aquilonibus : haud tamen ollis
 Ora, vel adverso sunt obvia pectora motu :
 Versa Lycaoniis sed suspectatur in uris
 Forma super : pariterque polo vestigia librant,
 In spinam & flammis ardentia dorsa jacentes.
 Sic Jovis atrices teretem prope cardinis axem,
 In caput, inque humeros Helice Cynosuraque versæ,
 Præcia venturis dant semper signa procellis.
 Namque Helice Graios, Tyrios Cynosura per altum
 Parva regit : non ulla facem succenderit umquam
 Stella prior, neque flammigeros edixerit ortus
 Ante alia, immerso cum jam Titanius orbe
 Imbuit & tremulo Tartesia terga rubore,
 Cressia quam flammans inter primordia noctis
 Major agat, vultusque sacros ostendat Olympo.
 Illa licet parvo jaceat temone per æthram,
 Verior, infidum tamen est currentibus æquor.
 Cardine nam toto convertitur, haud mora, longos
 Pigra tenet gyros, neque ceu mollita parumper
 Flectitur, aut tardo cohibet cunctamina lapsu.
 Denique Sidoniis dux est Cynosura carinis :
 Rectior undoso cursus sulcatur in æstu.

Inter utramque dehinc præclari nominis Arcton
 Ceu circumflexo sinuantur flamina lapsu,
 Squammeus agmen agens Draco volvitur, atque obit amb:
 Spirarum curvis anfractibus : hunc quoque, ut artus
 Longius effusum, spatiosa volumina tendunt.
 Compta Lycaoniis includunt Plaustra choreis :
 Qua caput est Helices, fundunt sese ultima monstri
 Agmina, & hac cæli vix cauda in parte quiescit :
 Altera qua spiræ sinus est, sublime reponit
 Verticis, & curvo ceu circumclusa Dracone,
 In dorsum alterius dorso jacet Anguis ab ore,
 Vertitur, ac longe postremain lapsus in Arcton,
 Rursus majoris repetit confinia signi,
 Nec quæ stella caput flammarum insignit honore,
 Sola micat, solave rubent incendia crista :
 Sed setosa duplex adolet duo tempora fulgor,
 Et duo sub geminis oculi fulgoribus ardent.
 Unicus ignis item mento æstuat, ipsaque forma
 Verticis in nutum veluti curvata parumper,
 Qua per dimensos demittitur ordo meatus,
 Flectitur, atque Helices caudam spectare videtur,
 Cujus in extremum spatium propiore per æthram,
 Sibila protenti succedunt ora Draconis.
 Quin super illa etiam summa confinia cauda
 Stella subit, dextri quæ temporis igne coruscans,
 Æmula vicinis accendit lumina flammis :
 At declive caput vertexque obliquior astris,
 Hac in parte sacri procumbere cernitur axis :
 Qua pater Oceanus rutili reparatus Eoi,
 Occasus ortusque solo moderante coeret,
 Et gemina alternæ miscet divortia metæ.

Ide pruno
 In convexa fen
 Declines, qua
 Illa laboranti
 Protinus expecte
 Nominis, & coi
 Sed nota t
 Excussis arca
 Duræ immoel
 Tritoniaden
 Quæ sunt medi
 Sediam venisse
 Quæ lenti fen
 Carthage, carthage
 Carthage odis ser
 Carthage serus,
 Carthage, sic mer
 Carthage serunt,
 Carthage fama est
 Carthage & solio fu
 Carthage hanc specit
 Carthage, & talen
 Carthage ipsa Dei
 Carthage, dextraqu
 Carthage deculcat u

Carthage succidit
 Carthage debinc merum
 Carthage rutilis vibret
 Carthage Bacchi m
 Carthage capitis te
 Carthage illudant hanc
 Carthage vicina subit
 Carthage inclinans stri
 Carthage Nisi pars
 Carthage defest referatur

O P H

Carthage extremo sub v
 Carthage innoxii, clarur
 Carthage sedus stat nomi
 Carthage Epidauræ summa
 Carthage decursis Pæzaru
 Carthage Hippolytum for
 Carthage tentoras & flago
 Carthage Charon The
 Carthage sed enim i
 Carthage applicum, Nepti
 Carthage Erebo pr
 Carthage que animæ i
 Carthage canelanas revoc
 Carthage omnipotens ori
 Carthage, las esse non
 Carthage, & incassum dec
 Carthage ambica polo jaca
 Carthage vibrans in
 Carthage spectorem medici
 Carthage agnato repara
 Carthage extincti miser
 Carthage terno jubet ir
 Carthage ego indignes arde

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Nec sat certa gradum, viduataque vertice summo
 Fluxipilæ vestis vestigia, lubricum ut ævum
 Sors agat, & subitis obrepat mobile fatum
 Temporibus, precor in terras procul æthere ab alto
 Fleste oculos, placidamque meis venerabilis oro
 Pande sacris aurem: tu cum sincera priorum
 Vita hominum nullis ageret sub legibus ævum,
 Aureaque innocuos servarent secula mores
 Sponte sua; nec criminibus via prompta pateret,
 Inter confusos populorum libera cœtus
 Versabare libens, nullique obnoxia culpæ
 Corda inhibens media, casto res more tenebas:
 Nullus telluri limes datus, indice nullo
 Culta secabantur, neque jam discretio campum
 Metiri in dominos monstraverat: omnia rerum
 Usurpantis erant, promiscua thura per agros
 Præstiterant cunctis communia cuncta videri.
 Denique cum placidas crebro Dea videret urbes,
 Teclaque iusta virum passim succederet illa,
 Ferventis late pelagi natura, salumque
 Fluctibus instabile, & glauci vada turgida ponti,
 Qua senior cano nutrit sub gurgite Neteus
 Delphinos virides, & physteras anhelos,
 Ignorata suo seclulaque sine jacebant.
 Nulla fides undis, tumido commercia fluctu
 Nulla petebantur: neque longis navata terris
 Insinuare ratem jus fecerat, exul ut oris
 Omnibus externas veheret per inhospita gazas
 Aquora, & infano pendere sæpe profundo
 Omnia: sed cunctis nasci dabat aurea terris
 Justitia, & nullo discreverat aere regna.

At postquam argento deformis viluit ætas,
 Rarius in terras os inclinabat honestum
 Jam Dea, vix summos adlabens denique montes,
 Cum cedente die Phœbus sub nocte propinqua
 Occiduis pronos urgeret in æquora curus,
 Usurpandam oculis se dabat adcurrentum:
 Non ut fessa virum repararet gaudia vultu,
 Sed crepula ut late vomeret convicia voce.
 Parcite vile genus, lacrimis aiebat obortis:
 Causa querelarum vestrum est scelus, aurea quondam
 Judice me vestri vixerunt scola parentes.
 Degener in vobis animus, solertia vobis
 Pervigil, arte nova vitam traducere mos est:
 Omne ævum studiis excuditis: hinc quoque rursus;
 Proh pudor atque dolor, nascetur vilior ætas.
 Et lacerata genas ibit Bellona per urbes
 Saucia, ut infidas agitent certamina mentes.
 Hæc ubi permæsto rauco congesserat ore,
 Alite procurso sese in convexa serebat
 Protinus, atque oculos fugiens exosa sequentum
 Linquebat cœtus hominum. ruit hæc quoque rursus
 Vivendi series, ac succedere pudendo
 Ærea secla habitu: fraus illicet, & furor ardens,
 Atque cruentus amor chalybis, signisque libido,
 Et male suada lucri rabies subit omnia, terror
 Degener, ac mæstæ facies formidinis implet:
 Secreti immodicus vada gurgitis ultima versat
 Tiphys; Agenoreo color hinc mentirier ostro
 Incipit, Assyriumque bibunt nova vellera succum,
 Ebria ut extremo splendescat lana veneno.
 Sic iusta in populos mox Virginis inculpatæ
 Exarsere odia, & cælum pernicipibus intrat
 Diva alis, spatiumque sibi subvecta per auras,
 Unde procul terras summa vix cerneret æthra,
 Propter anhelæ libens: late capit astra Bootis.

Illius extremis humerorum partibus urget
 Stella facem, qualique rubent incendia flamma,
 Quæ subjecta procul caudam majoris ad Ursæ
 Vertice brumalis circumvolvuntur Olympi:
 Talis utrique modo simul & fulgore micat lux
 Plurima: quippe procul clare sæx ardet in Arcton.
 Nec contemplandi labor anxius, omnia primis
 Obvia ceu vibrant obtutibus, unus ob ora,
 Quæ sunt prima fere vestigia, præminet ignis:
 Altera qua pedibus regio est clunatibus, ardet
 Stella itidem, genibusque dehinc se tertia prumit,
 Æmula qua rutilæ flagrant confinia caudæ.
 Non tamen his species, non sunt cognomina certa,
 Sed permixta simul vulgi vice convolvuntur:

G E M I N I .

Illam quidem supero conferta relabitur axe,
 Inscia piscosæ semper salis, ipsius autem
 Subjectos capiti Geminos tibi cernere fas est,
 Spartanam Geminos sobolem, prolemque Tonantis
 Egregiam, & proprio post reddita numina cælo.
 Nam Lacedæmonis Mars cum caluisset Aphidnis,
 Castora Cecropii tulit inclementia belli:
 At frater lucemque & fata superstitis ævi
 Exosus, sortem lacrimis effragitat æquam:
 Protinus alternæ germanos tempore vitæ.
 Jupiter attollit, cælique in celsa receptans
 Æternæ flagrare facis jubet ignibus ambo.

C A N C E R :

Alvo Helices Cancer subvolvitur: astraque Cancro
 Juno novæcales ut semper proderet iras,
 Præstitit. hic etenim Lernæi gurgitis Hydram
 Ureret Alcides, cum flammiger ausus in ipsum
 Repere victorem, qua duro concava dorso
 Tegmina curvantur, geminus micat ardor in auras:
 Hos dixere Asinos, ortos Thesprotide terra,
 Et sidus, Lenæ, tuum determinat æter
 Crassior. hos itidem qualis præsepibus esse
 Forina solet, dispar Chelærum flamma coruscet.
 Namque tribus stellis adoletur dextera Cancro:
 Læva duas pigro succendit admite flammæ;
 Quæ postrema pedum rutilant vestigia in Arcto,
 Maxima flammigeri mundus trahit ore Leonis.
 Membra dehinc longi qua sese semita cæli
 Plurima protendit, torrentur fomite acuto
 Singula; & assiduis ardet Leo viscera flammis.
 Hic Hyperionii flagrat via solis, & isto
 Se duce cærulei referunt momenta caloris.
 Tunc succisa Ceres statim cum mergite culti
 Constructur, flavos tondentur semina crines
 Omnia, & advectas late coquit area messes.
 Tunc & Threicii repetunt animosa aquilones
 Flabra polo, tunc Oceanum stata flamina cæli
 Propellunt pelagus: longis hoc tempore in anni
 Ocia sunt remis: pontus vehit ipse carinas.

A U R I G A .

Aurigatorem par sit quoque cura videre:
 Namque tuas aures implebit fabula solers
 Cretæi pecoris: hæc lac memoratur alumno
 Insudisse Jovi. Capra, nutritrix dicta Tonantis.
 Stelligero subvecta polo est: illi impiger autem

minus Au

terram figens e
flammærum simiErigit ætherii nū
sic camenis ardet
Requirenda aliis
Oceano proprio
Comua sic vera
in mediam creben
in Hyades Tauri
in boream lævo qu
in per Aurigæ de
in pedem Aurigæ
in tenet pecoris
in prior occidui Ta

C I

Hæc mea mufa tener
in quoque summe
in quæntiam rutil
in quoque polo, ter
in habitat, geminat
in diducta pedes tan
in rutil, extrema qu
in non eget hujus em

C A

in dælii si v
in tibi ut flexi li
in tantam speclabis
in multa tamen, c
in æper, tetram ut
in genitrix oen
in morenti, tem
in est matri:
in intransentem pe
in stellis distan
in angulos, na

A N D

in que libet, tere
in dæ incendi, s
in oculos in memb
in scabellanti, gmi
in æ humeri, & lu

Pul

Pulcher Erichthonius, curtus & quatuor olim
Junxit equos, pronus qui non procul in Geminorum
Læva jacet, fuloque super se corpore tendit
Plurimus, atque Helices caput inclinatur ab ore.
Ille quidem in spatium membra explicat: at Capra lævo
Fixa humero clare sustollitur: ipsius autem
Fine manus parvas Hædorum suspice flammæ.
Qui postquam Oceano sese expedire sonoro,
Sæva procellosis immittunt slabra fluentis,
Ut spumosa truci pulsantur littora fluita,
Et vaga caruleas involvant æquora puppes.

T A U R U S.

Nec minus Aurigæ qua sunt vestigia curvi,
Cornigeri late tenduntur pectora Tauri.
Illic serotam pecoris perquirere frontem.
Esto memor: flexa jacet illic crure, minaces
In terram figens oculos: tum cætera signa
Flammæ simul procul inter sidera formam
Ostentare valent: gemino sic cornua ductu
Erigit ætherii rigor ignis & ignis utrimque.
Sic canuris ardet protractibus, haud tibi signis
Perquirenda aliis pecoris frons æquæ resurget:
Oceano proprio Taurum deprenderis ore.
Cornua sic vera sub imagine curva dehiscunt:
Sic mediam creber pecori frontem asperat ignis:
Sic Hyades Tauri toto procul ore coruscant.
At boream lævo qua Taurus acumine pulsat,
Desuper Aurigæ dexter pes imminet astro.
Una pedem Aurigæ dextrum cornuque sinistrum
Stella tenet, pecoris: simul in convexa saruntur:
Sed prior occidui Taurus subit æquoris undas.

C E P H E U S.

Nec mea musa senem tacitum Cephea relinquet:
Iasidem quoque summa poli Cephea revolvunt:
Illum quinetiam rutilæ pater intulit æthræ,
Donavitque polo tergum Cynosuridos Ursæ.
Post habitat, geminatque manus a pectore tendit.
At diducta pedes tamen huic mensura seniles
Dividit, extrema quantum pede distat ab Ursæ.
Non eget: hujus enim sedes sacra numinis hilum.

C A S S I E P E I A.

Rursum declivi si visum tramite vergas,
Prima tibi ut flexi linguatur spira Draconis,
Infortunatam spectabis Cassiæpeiam.
Sed nec multa tamen, cum cælum lumine toto.
Luna replet, retram ut superet fax aurea noctem,
Occurret genitrix oculis quærentibus: adsunt
Lucida mœrenti, tenuis rubet ignis, & ægre
Lux hebes est matri: vix qualem Caria quondam
Noverat intrantem per claustra tenacia clavem,
Formatur stellis distantibus: inque humeros vix
Tenditur angustos, natæ fera fata retundunt.

A N D R O M E D A.

Namque subest, teretisque poli simul orbe notatur
Andromeda incendi, quæ semper luce coruscans
Sponte oculos in membra rapit: face denique vertex
Ardet anhelanti, geminamque per aera fundunt
Lucem humeri, & summis lux æstuat ignea plantis:

Ignea quinetiam per cælum lingula flagrant
Andromedæ, & toto vibrant in corpore flammæ.
Sed tamen hic etiam vivax est pœna dolenti:
Nam diducta ulnas magna distendit in æthra,
Vinculaque in cælo retinet quoque tenuia, quippe
Brachia contortis adstringunt nubila nodis.

E Q U U S.

Rursum odorato quæ vertex crine tumescit,
Andromedæ capiti succingitur indiga pleni
Alvus Equi, summo quam fax in vertice vibrat
Virginis, inque auras cornu vice surgit acuti.
Ipsa sub abscisso late micat aurea ventre,
Cornipedis simul hunc lux indifferera renectit,
Communique rubent duo semper sidera flammæ.
Tres latus atque armos aliz pecoris pingere,
Et spatio disjuncta pari fax æmula flagrat.
Plurimus ignis inest, vasto globus æstuat orbe.
Sed non & capiti similis rubor, ipsaque cervix
Quamvis procerò surgat juba maxima collo,
Languida marcenti vix est spectabilis igne.
Ultima quæ mento sese explicat, haud minor illa:
Quatuor est primis quæ formam lumine clarò
Cornipedis simulant: non hinc Equus integer artus,
Non quadrupes cælo sustollitur, at tenuis alvi:
Erigitur, media jam cætera pone negantur:
Et quærit ætherias primis modo cruribus auras.
Nunc hunc Aonio quondam memòrant Helicône
Inclya post Lyciæ redeuntem bella Chimææ,
Mystica qua tupes doctis obmurmurat antris,
Herbarum carpisse comas, & gramine odore
Explevisse famem, sed cum sitis arida fauces
Uretet, ac nullo manaret gurgis hiatus,
Illivisse pedem, cornuque excita repente
Lympha camœnalem fudit procul Hippocrene.
Aones hoc latice posuerunt nomen equino
Pastores: strepit hæc placido inter laxa susurro,
Atque Helicône cadens sese sitientibus herbis
Inferit, Ascraeas donec vaga gurgite valles
Vivificet, rigat has animas & Thespiæ pubes
Semper, & in latices inhiat gens fontis alumni.
Ast Equus alterno redit inter sidera motu,
Oceanique salo caput exerit, haud tibi magni
Cura laboris erit cælo spectare sereno
Cornipedem: micat ille procul flagrantibus astris,
Et perfusa recens educit pectora ponto.

A R I E S.

Tunc celer ille Aries, longi qui limitis orbe
Æthera percurrens, numquam Cynosuridos Ursæ
Segnior ablapsu convertitur, haud procul astro
Visus Equi, magno celsum secat aera motu.
Parcior hic rutilæ semper facis, indigus ignis
Spectatur iusti, nam quanti luminis astra
Esse solent, aciem quibus aurea Luna refundit,
Marcida lanigeri tantum se forma sub auras
Exerit: in tenui quamquam primordia Phœben
Orbe habeant, nulloque decus dea proferat ore.
Sed licet hunc oculis frustra sectere per æthram,
(Nam semper propriis caret ignibus) en tibi propter
Andromedæ claro rutilantia cingula in astro
Suspectanda patent, vocat ingens baltheus uitro
Quærentem, non longa Aries statione locatus,
In convexa redit parvo se tramite: subter

Distinet, & medio cælum citus ordine currit,
Ultima Chelarum qua brachia, quaque corusco
Circulus axe means rutilum secat Oriona.

DELTON.

Est etiam Graio quod semper nomine nostri
Deltoton memorant: simile est latus istud utrumque:
Porrigitur summum signo caput: angulus arctat,
Et gemini suprema jugi vicinia mordet.
Tertia quæ stantes sustentat linea ductus,
Parcior, haud simili sese sub limite tendit,
Et contracta modum gemina face flammigerarum
Stellarum superat. quin & quæ subter in astro
Lanati marcent pecoris, pluvioque tepescunt
Jam vicina noto, minor istuc linea luce
Et fulgore facis prævertitur: at locus olli
Post tergum Andromedæ, sic se tulit ordo dicatus.

PISCES.

Hinc si vicino flestaris lumina visu,
Inque notum sensum boreali ab cardine doctus
Inclinere oculos, proles tibi tertia Pisces
Surgent Bombycii: sedes data quippe duobus
Piscibus, ingenti qua celsam circulus æthram
Orbe secat, tendit qua penna extrema sinistra
Ales equus, mundo qua pectora Laniger alto
Urget, & adverso surgentem corpore Taurum
Respicit, hinc medio signantur sidere Pisces:
Quorum alius rigida consurgit in aera forma
Celsior, & boream propior sapit alter aquarum,
Troicus haurit aquas, funditque ephebus ab urna:
Pone avidus jacet in notialia nubila pronus.
Sed tamen hi late stellis ex ordine fulis
Nectuntur caudas, & lenta trahuntur utraque
Vincula, per cælum coeunt quæ cingula rursus,
Et rutilo confixa quasi super igne tenentur,
Cælestem memorat quem solers Græcia Nodum.

P E R S E U S.

Ex humero Andromedæ lævo quoque noscere Piscem,
Qui rigidum celsi suspectat cardinis axem,
Perfacile est: ulnæ nam proximus iste sinistra
Cæculus erigitur. quin & vestigia propter
Persea sub volucris par est tibi quærere forma
In caput inque humeros rotat ægram machina mundi
Andromedan: Threici nam sub flabris aquilonis,
Nititur alato vindex pede, maxima cuius
Dextera morrentis solium prope Cassiopeiæ,
Tenditur, ingentique dehinc vestigia passu
Rulverulenta quasi cano procul aere pandit.

P L E I A D E S.

Pleiades femoris pariter sub sine sinistra
Perseus protollit: locus has habet arctior omnes
Connexas lentæ facis haud procul istas
Ostentat rutili lux sideris, ægra sororum
Lumina, nec claro flagrat rubor aureus astro.
His genitor, vero si fluxit fabula fonte,
Pœnus Atlas, subiit celsæ qui pondera molis,
Cælisfer, atque humero magnum super æthra torquet.
Fama vetus septem memorat genitore creatas
Longævo: sex se rutila inter sidera tantum

Sustollunt. septem fert fabula prisca sororum
Nomina, sex sese tenui sub lumine reddunt,
Electra, Alcyone, Celæno, Taygeteque,
Et Sterope, Meropeque, simul famosaque Maia.
Prole dei cerni sex solas carmine Mynthes
Afferit: Electram cælo abcessisse profundo
Ob formidatum memorat prius Oriona.
Pars ait Idææ desinentem incendia Troiæ,
Et numerosa suæ lugentem funera gentis,
Electram tetris mœstam dare nubibus orbem,
Sæpius obscuris caput ut sit cincta tenebris:
Nonnumquam Oceani tamen istam surgere ab undis
In convexa poli, sed sede carere sororum:
Atque os discretum procul edere destitutam,
Germanoque choro sobolis lacerata ruinis,
Diffusamque comas cerni, crinisque soluti
Monstrari effigiem: diros hos fama cometas
Commemorat tristi procul istos surgere forma.
Vultum ardere diu, perfundere crinibus æthram,
Sanguine sub pingui rutiloque rubere cruore.
Quin Meropen addit postquam Sisyphæia vincla,
Et thalamos sævo sortita est omine divum,
Indignam aera credunt inage sede fuisse.
Sic anceps numeri fit fabula, sexque per æthram,
Vergiliæ cerni tenet usus, sed simul omnes
Arctavere globum: ter in auras angulus exit
Flammiger, & mixtis Atlantides ignibus ardent.
Nec tamen est famæ similis vigor, ampla sorores
Fabula nobilitat: modus ollis parcus, & ignis
Vix tenui longe face fit spectabilis istas
Alternò redeunt cum bina crepuscula mundo,
Seu nox australes adolet cum cæcula flammæ,
Seu matutinus cum lidera disjicit ortus,
Convulsi cælo summæ pater annuit æthra.
Nec minus arenti cum crine attollitur æstus,
Et cum cana comas redit anno bruma rigenti,
Tempora designat. nam si se gurgite tollunt
Vergiliæ, curvas in flava novalia falces
Exercere dies: si condunt æquore flammæ,
Tellutem presso proscindere tempus aratro.

L T R A.

Est Chelys illa dehinc, tenero qua lusit in ævo.
Mercurius, curva religans testudine cordas,
Ut Parnasseo munus memorabile Phœbo
Formaret nervis opifex deus. hanc ubi rursus
Concentus superi complevit pulcher Apollo,
Orpheæ Pangæo docuit gestare sub antro.
Hic jam fila novem docta in modulamina movit,
Musarum ad speciem: Musa fatus ille repertor
Carmina Pleiadum numero deduxerat: at cum
Impia Bassaridum carpsisset dextera vatem,
Et devota virum tegeter Libethra peremptum,
Intulit hanc cælo miseratus Jupiter artem
Præstantis juvenis, pecudes qui & flumina vates
Flexerat: adnixi qua semet lidera porro
Sustollunt, lævum propter Chelys hæc femur adstat.
Advolat ast aliud latus Ales, & ore canoros
Tenditur ad nervos, media est Lyra sede dicata
Cycneo capiti, curvo contermina ligno.

C Y C N U S.

Namque & sidereis Cycnus secat æthra pennis,
Donatus cælo, non claro lucidus astro,

et tamen os flag
Grandibus haud e
Obscurisve micat
facilem, & de

A

Non post Cornipe
Bombycii: ca
stantiæ se de
Abne longos ir
ad hirtu cau

CAP R

inter, inque notu
sida ferri marce
cum Threicio
inter iter, pulsuq
malis redigit, ac
sora tententur,
petat: angusto
vales, valloque
quodam pigra
sua totis notus ace
namque salam ve
tota cornigeri su
cælam Cælo frigu
sunt fluctuavagis: ta
mores, agitant ton
sorum & focæ similes
arabit: quarum oca
sua, & in pontum co

SAG I

metus ex pelago ti
levis adbat, cum
mundani cum tela
que Sagittiferi ton
deoque si picam.
nem tetris tellurei
ama, fuge solers c
que sali, rabi diqu
tici, jam solve men
suarum jaceat rig
s in insulti vel duri
reventis sit temp
suo veniens pr
pelago, telum ti
pago post tergi
suarum & gurg
sua & jam ma
suarum sustollit
suarum die, tum
suarum manus, medi

SAG

revent aliam Sup
suarum hec arca teteri
suarum domini est: C

Sed

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

LEPUS.

Parvulus in stellis Lepus est quoque : namque ubi magnus
Emicat Orion gemina ad vestigia subter
Urgetur cursu rutili Canis : ille per æthram
Edugit instantem, præmit autem Sirius ore.
Autitum primis emittit gurgēs ab undis :
Ille minax pavidum supereditur, & procul idem
Cum Lepus occiduum sese inclinavit in æquor,
More latebrarum repetens freta, Sirius alto
Defluit ab Cælo, mersumque per humida quærit.

ARGO.

Magnus Iasoniam cauda Canis extrahit Argo
Puppe refulgentem : neque enim se Thessala cymba
Solenni in faciem monstro movet extrema puppis,
Surgunt Oceano velut alto a gurgite nautæ,
Cum portum tenuere avidi, volitantia rapta
Sipara convertunt, tergoque in curvâ remulco
Littora certatim subeunt simul, illa marinas
Jam defuncta vias, procul imi littoris algas
Pone subit, terramque tenens secunda quiescit :
Sic Argo rutilam tantum inter sidera puppim
Ducitur, occulrat rigido tenus altera malo.
Sponte gubernaculum puppis dimittit in undas,
Celsior, ac mersa descendit in æquora clavo.

CETOS.

Distantem Andromedam prolixi tramite mundi,
Petterret Cetos : nam Threicii prope stabra
Andromedam boreæ celsa rotat æthere cardo,
Bellua dira noto vehitur : trahit auster in arcto
Ora inimica salo : nam qua se laniger alto
Cælo Aries tollit, qua Piscibus astra duobus
Augentur, rutilat subter Nereia Pistris,
Æstiva percurrent non multi fluminis asira.
Illa memot longæ formidinis, illa duorum
Inter signa tenax, hortet squallentia monstri
Terga procul, pavidumque super caput inserit undis.

FLUMEN.

Quin & cæruleo flumen quoque gurgite manans
Astra inter sedesque Deum, pars æquoris esse
Credidit Ausonii : namque hinc dixere priores
Eridanum, Venetos late qui lapsus in agros,
Alpino Adriacos impellit gurgite fluctus.
Hic solum Cælo quondam Phaethonta sub undas
Excepit senior, leve cum sensere jugales
Ætherii rectoris onus, cumque ignifer axis
Tramite sub mundi mortales sprevit habenas.
Diis data tum late texere incendia terras,
Astra vorax ignis, flammæ sola cuncta coquebant,
Donec fata sui miseratus Jupiter orbis,
Redderet ætherii Phæbo moderamina cursus,
Illum prolixis duræ Phaetontides ulnis
Planxerunt, rediit supero pax aurea mundo.
Eridanumque senem nutu Jovis omniparentis
Astra receperunt. Pharium pars altera Nilum
Commemorat, largo segetes quod nutriat amni,
Arentesque locos unda fecundat alumna :
Vel quod de mediis prolapsis parte diei,
Vastus in æquoreas pelagi sese inferat undas.
Iste pedem lævum rutili subit Orionis,

ARATI PHENOMENA.

Fusaque quæ geminos adstringunt vincula Pisces,
Eridani coeunt anfractibus, ut procul ille
Tenditur etrusi vi gurgitis : huc quoque cristæ
Cedit apex, summa qua lux Pistrice coruscat
Desuper, & flamma caudarum cingula figit.

PISCIS MAJOR.

Inter demissum procul in vada cærulea clavum
Puppis Iasoniæ depictaque terga carinæ,
Et Pistrim undicolam, Leporis qua tenditur alvus,
Stellarum creber rutilat rubor, haud tamen istis
Vel lux multa micat, vel sit memorabile nomen :
Nulla etenim forma flammarum Jupiter ignes
Discrevit, nullos simulant hæc corporis artus,
Qualia digesto mundus sacer ordine volvit,
Semper in antiquum retrahens iter omnia secum
Sectorum serie longa, istas denique signant
Intervalla faces, similis quoque lux haber omnis,
Par modus, occasu pariter reseruntur & ortu,
Ne expectanda forent ponto quod sola carerent,
Cetera descriptis aptantur singula membris,
Formarum flagrans leporem, qua Sirius urget
Languida, nec certo sub nomine cuncta seruntur :
Ultra setosi rursus speciem Capricorni,
Cardinis immeriti qua sunt australia, stabra,
In Pistrim horrificam conversos viscera piscis
Subvehitur, notium vocat istum Græcia piscem.
Stellæ aliæ mundo qua pulcher Aquarius instat,
Et qua cristato confurgit bellua dorso,
Usque sub aëri rutilantia sidera Pisces,
Sunt mediæ flammæ steriles, ac lucis egenæ :
Nam passim ignoti vulgi vice semer in æthram
Protollunt dextram, sed tantum propter ephebi
Pocula, quem divum mensis gestare loquuntur,
Æstiva se species liquidarum fundit aquarum
Partes in geminas : lux illic clara duabus
Est soium facibus, non hæc spatiosa per æthram
Intervalla tenent, neque lunon lumine forte
Collidunt, uni Phrygium nam subter ephebum
Ardet apex, alii qua curvam bellua caudam
Terminat insignis, lato vomitur globus igni.
Cunctis nomen Aqua est, quæ stelle denique propter
Ora Sagittigeri, qua se vestigia prima
Cornipedis simulant, circumvolvuntur Olympo,
Queis facè sub tenui tenebrosus marceat ignis.

ARA.

Ecce venenatæ qua Scorpius agmine caudæ
Plurimus erigitur, tepidumque supermicat austrum,
Parvulus hic Aram locus exprimit. hoc satis arcto
Tempore suspicies mundo rutilante referri.
Nam polus adverso qui tollitur axe Bootis,
Quantum suspenso vada linquit turbida Cælo
Oceani, tantum in sibi met contraria tendit.
Arcturum vertex levat arduus, imbrifer austri
Aram cardo premit : brevis olli semita Cæli,
Occasusque celer, tamen isto luciparens nox
Fata hominum miserata prius, miserata labores,
Certa procellarum statuit procedere ligna,
Ne tibi, cum denso conducitur aere cælum,
Inter nimiferas nubes spectabilis extet
Ara poli, longa ut glomerent circumque supraque
Fæta pruinarum se vellera, qualia trilli
Coguntur vento, terraque excita per æthram

Nubil

Ab illa concepto
Noa Arz, nonCentaurum m
ut fluctu tai
adit occasu
dumerum, & C
vent, verter sal

CE

Contemplator eni
cera, quæ signis
qua parte hom
erre superstantem
qua cornipedem
ta venenati sun
amem dextram
olum, iustæ per
aliquæ manu
adurgit dorso,
ætheris juga mol
quæ Alcides legum pe

H 1

Ezæ ingenti sese a
polata salo longe
erum protenta d
mo inclinat, trar
æ, & ingenti sob
rium spirare pure
to convolvit, sic
& Ammigerio lingu
cum medio gestat
æ cæruleum lullen
ca intento sodiat

P R O

Ezæ est Procyon G
canis, trina
cerantur.
æ Oceanus pate
æranus, trahit
æ pinguunt run

P L A

Ezæ idem stellæ,
æranum decto
æpi volitant re
æsto pacto depn
æper totam cun
æ æthero referunt
æ Eoo trahitur
æ hæret procalm

Nubila conceptos effundunt desuper imbres.
 Non Aræ, non sit tali sub tempore vertex
 Clarius hoc: nam sæpe novum prænoscere signo
 Nox docuit, noctis siquis præcepta sequatur,
 Incassum zephyri volvunt mare: si quis at ista
 Respuat, incautas percellent flabra carinas:
 Vix, scis, sèra Jovem subeat miseratio rerum,
 Pigra salus nautis redeat fluitantibus alto.
 Certior ast ollis veniet spes, axe supremo
 Si boreæ stringat rutili coma fulguris auras.
 His signis austri raprabunt flabra fluentum,
 Donec de boreæ rutilum jubar emicet axe.
 At si Centaurum medio sub tramite Cæli
 Videris, ut fluctu tantum discedat Eoo,
 Quantum adit occasum, sit tectus desuper autem
 Nube humerum, & Cælo sint omnia signa priora,
 Eurus erit, verret falsi vada gurgitis eurus.

CENTAURUS.

Contemplator enim geminæ rutilantia formæ
 Viscera, quæ signis subtextit membra duobus.
 Nam qua parte hominem quadrupes sustollit equino
 Ventre superstantem, versatur Scorpius ingens:
 At qua cornipedem media vir fundit ab alvo,
 Curva venenati sunt tantum brachia signi.
 Ille autem dextram protendere visus ad Aram
 Cælicolum, justæ persolvit munera vitæ,
 Agrestemque manu prædam gerit: hic ubi cælo
 Pelion adsurgit dorso, nemorosaque late
 Inserit aeriis juga nubibus, arbiter æqui
 Egerat Alcidae legum post bella magister.

HYDRA.

Desuper ingenti sese agmine porrigit Hydra,
 Quæ prolata salo longe latus explicat æthra.
 In Canerum protenta caput, caudamque feroci
 Centauro inclinat, transit spatiosa Leonis
 Viscera, & ingenti sub Virgine summa quiescit.
 Quinetiam spirare putat, sic agmina Cælo
 Lubrica convolvit, sic spiras pendula torquet,
 Sic & flammigero linguam jactit ore trifurcam.
 Spirarum medio gestat Cratera coruscant,
 Ultima cæruleum sustentant agmina Corvum;
 Ales ut intento fodiat vaga viscera rostro.

PROCYON.

Ultimus est Procyon Geminorum subditus astro,
 Ore micans rutilo; trina face viscera lucens.
 Ita volutatos cernuntur cuncta per annos,
 Iæc vehit Oceanus pater omnia, mensaque rursus
 Lauriet Oceanus, trahit ingens machina Cæli,
 Cuncta super pingunt rutilam sua sidera noctem.

PLANETÆ.

Quinque iridem stellæ, similis quibus haud sit imago,
 Nec quas formarum doctus nolet adfixarum,
 Per bisseña poli volitant rutilantia signa,
 Nullus eas alio pacto deprendere certet:
 Nam vaga per totam cunctis via defluit æthram,
 Semper & adverso referuntur tramite mundi.
 Fundus ab Eoo trahitur reparabilis alio,
 Totus Atlasque præcul in vada cæcula ponti:

Illæ in subiecli cogunt iter ætheris orbem,
 Nitentes in summa poli, motuque feruntur
 Adverso Solis radiis, ceu cum vada cymbam
 Prona vehant, si quis prora nitatur ab alta
 In puppim: proferre pedem, via carpitur olli
 Cursibus inceptis contraria: vis tamen istis
 Obvia, labenti semper sustollitur æthra,
 Unicaque in Solis adolent incendia flammis.
 Longa volutandis tamen ollis tempora currunt,
 Pigraque se referunt, sedes sortita priores
 Omnia: non illas animis audacibus ergo,
 Carmine non cæco tentavimus, hoc satis unum
 Musa mihi, satis hoc longi labor egerit ævi,
 Si defixarum cursus & signa retexam.

CIRCULI.

Quatuor aetios Zonæ cinxere meatus:
 Quatuor has cursus & tempora nosse volentem
 Scire sat est, quin signa etiam sunt quatuor illis
 Plurima, quæ zonis hærentia convolvuntur.
 Ipsæ inconcussa retinentur sede per annos,
 Mutuaque implexa sibi consortia mordent:
 At modus in binis protenditur, æra, pepeli
 Sidera nocturni, si, suscipere libebit:
 Nec scindunt medium Phœbeia lumina mensam,
 Languet ut in stellis species hebes, omnia Cæli
 Illustrante dea, ac flammis superante minores.
 Orbe sed haud pleno sinit igni fervere acuto
 Sidera, candentis speciem super inspicere Lactis.
 Protendit Cælo: color olli nomen ab ortu
 Primigeno statuit se, Zonam Græcia solers
 Concelebrat, nostro sic Baltheus ore notatur.
 Non isti forma similis, similisve colore
 Circulus est alius: modus & mensura duobus,
 Est compar solis: alios duo præcior aretat
 Linea, nec multa trahit istos ambitus æthra.
 Horum alius, duri cum solvunt flabra aquilones,
 Et cum præcipitant borealia flamma se se,
 Axe Lycaonio jacet obvius: hic Geminorum
 Sunt capita, hic genua Aurigæ dexera quiescunt:
 Circulus hic idem retinet pede Perseæ lato,
 Atque sinistro humero cubito revas: hic quoque dextram
 Sustinet Andromedæ manus extrema, desuper acris
 Subrigitur boreæ, cubito inclinatur in austrum
 Mœrens Andromeda: hic ceteris vestigia summa
 Præstringuntur Equi, præstringitur Ales ab ipso
 Verticis extremo; secat hic humeros Ophiuchi
 Circulus, & secum flagrantia dorsa revolvit:
 Erigone tepidum sese summittit in austrum,
 Virgineusque pudens Zonæ superimminet artus.
 Sed Leo, sed Cancer borealis tramite Cæli
 Viscera protendunt, at circulus imacalenti
 Pectora perque alvum præcul in postrema Leonis
 Succedit: secat ast alius per viscera plana,
 Et medio subrer cava regmina dividit orbem,
 Lumina recludens altrinsecus: orbita porro
 Ista poli partes si discernatur in octo,
 Quinque supervolvit se partibus: at tribus alti
 Intrat stagna sali: sol istinc flammiger æthram
 Jam relegit, pulsusque Deus semel ordine factus
 Flectitur assivo, neque celsum semita in axem
 Sideris erigitur, via rursus nota jugales
 Suscipit, inque notum rutili redit orbita solis.
 Circulus iste quidem Cancro tenus adiacet axe.

Semper inocciduo procul alter cardine in austru
 Dividit imbriferi corpus medium Capicorni,
 Idæique pedes pueti, postremaque caudæ
 Cæruleæ, * brevis hic lepus, hic canis artus
 Conditur extremos: hic Thessala cernitur Argo:
 Hic Centauræ fera molis terga secantur:
 Ille venenatæ disjecta volumina caudæ
 Amputat: hic arcu protenditur ampia Sagitta.
 Ultimus hic Phœbo locus est, ubi lapsus in austrum
 Pellitur, albenti cum canent tempora brumæ:
 Sideris hic metæ procul istuc cælite cursu,
 Axe sereniferi descendit Sol aquilonis.
 Partibus iste tribus tantum se circulus effert,
 Quinque latet, creperi succendens stagna profundi.
 Inter utrumque dehinc quantus jacet ambitus illi
 Zonarum, cani speciem quæ lactis in æthra
 Cernitur, ingenti se tramite linea tendens,
 Dividit ima noti, discernit & alta aquilonis:
 Hic luci modus & tenebris sub lege magistra
 Pensatur, nox æqua diem subit æmula, Phœbus
 Lumina substituit paribusque revolvitur horis,
 Vel cum summa alias coquit agri viscera hiantis,
 Vel cum floricommo jam tellus vere movetur.
 Ast isii celsæ qua tramite panditur æthræ,
 Indicium est Aries: hunc totum linea quippe
 Sustinet: hic Tauri curvantur crurâ minæcis,
 Et rutilat stellis hic balteus Orionis.
 Spira Anguis levis hic, craterque tenacia corvi
 Ora inhiant: hic sunt flexarum denique flammæ
 Chelarum: genua hic rigidi vibrant Ophiuchi.
 Nec Jovis aîmigerò caret Alite: namque per ipsam
 Fulva Aquila est caput. hic Equus eminet, hicque coman
 Cervice erigitur claræ dator Hippocrenes.
 Tres omnes recte contentos tramite Cæli,
 Distantesque pari spatio sibi transigit axis,
 Omnibus & mediis ut circumfunditur idem.
 Desuper obliqua est aliis via, quartus & iste
 Stringitur arctatus Zonarum mole duarum,
 Quas ab diversa mundi regione locatas
 Scire repercussi momentum diximus astri.
 Hunc alius inædium medius secat, haud Dea Pallas,
 Vel licet hæc cunctos præcellat acumine Divos,
 Compingat parili sic lubrica plaustra meatu,
 Implicet ut spatiis sibimet distantibus orbes,
 Qualia devexo nescuntur ab ordine cuncta,
 Urgenturque viam similem, noctesque diesque,
 Lucis ab exortu proci in vada Calpetitana.
 Namque Fitaneo cum sunt elata profundo,
 Rursus in occiduos merguntur singula fluctus
 Ordine partito. similis nascentibus ortus:
 Scandendi lex una movet. par denique lapsus
 Omnibus, & simili conduntur sidera casu.
 Ille autem Oceani tantum descendit in æquor,
 Quantum ab cæruleo distat Cancro Capricornus:
 Et quam multus item est ubi gurgite protulit ortum,
 Tantus in adversas itidem est cum labitur undas,
 Signifer in spatium quantum deducitur oræ
 Ambitus extremæ. puncti vice terra locanda est,
 Unde acies oculis cum tenditur, hæc quoque puncti
 Sedem habet: hoc signo procurrit missa per auras
 Signiferi in summum, medio de tramite si quis
 Dirigat obtutus agilis procul, hosque locorum
 Desessos longo spatio tener amputet aer,
 Id quod contenti visus abscinditur ultro
 Si qui in signiferi patulum circumferat orbem,
 Sed olii partes magnæ dabit ambitus oræ,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Namque manum Aurigæ, reliquum celsumque corufci
 Verticis, & dorso qua spina attollitur alto,
 Deprimit hirsuti sidus surgens Capricorni.
 Membra Sagittifero cedunt postrema reveso.
 Jam non alatus remoratur sidera Perseus
 Aeris in spatiis, neque clavum vindicat Argo.
 Alluvione. sato Perseus pede denique dextro,
 Atque genu libero, mergatur cætera ponto.
 Argo quod curvis puppim superat trahit oris,
 Tingitur, & duro tingit vada cætula dorso.
 Ipsa dehinc manet exortum Cilicis Capricorni:
 Totaque cum pelago Cælo descendit ab alto,
 Æquora cum Procyon, gressum sectatus herilem,
 Intrat, & Oceano permutat celsa profundo.
 Hæc habet occidui plaga gurgitis, ista sonoro
 Supprimit unda salo. rursum procul erigit æthra
 Cycnum, Aquilamque Jovis. surgunt flammata Sagittæ
 Sidera, perque notum rutila tum Numinis Ara,
 Delphinum parvas promit Capricornus in auras.

Et matutino cum surgit Aquarius orbe,
 Os Equus atque pedes novus exerit: ecce cadentis
 Parte poli trahit occiduam nox atra sub æquor
 Centaurum cauda, sed non caput, aut humerorum
 Vasta simul recipit: persistit pectore celso
 Cornipedis species, & Cælum vertice fulcit.
 Ora dehinc serpens, & prima volumina tantum
 Conditur: ingentis late tamen agmina caudæ
 Pone trahit. subit ista solum, subit æquora rursum
 Integer Oceani, cum se Centaurus in undas
 Jecerit, atque novo vibrarint sidere Pisces.
 His in summa poli surgentibus, ille per austrum
 Piscis item planta, quem pulcher Aquarius urget,
 Redditur, haud toto tamen hic se corpore promit:
 Sed manet alterius venientis tempora signi:
 Parte latet, partem supera in convexa sonoris
 Fluctibus absolvit pelagi: sic brachia mæstæ
 Andromedæ, sic crura dehinc humerique nitentes
 Paulatim recavo redeunt maris aurea Cælo.
 Postquam adolent Pisces incendia, denique Pisces
 Cum rutilant, mundo dextram hæc attollet in ulnam,
 Lævaque virginei rursum se corporis edunt.

Phrixæi & postquam pecoris proruperit ortus,
 Australem hic aries Aram procul admovet undis
 Gurgitis occidui: qua lux redit, excitat idem
 Persea proceri sustollere verticis astra,
 Et ciaros fulgere humeros: ac cætera nondum
 Sunt exempta solo, quin totum hoc invida veri
 Natura ambigua rerum ratione reliquit,
 Extimus an reliquos Aries produceret artus:
 Perseos, an Tauro freta pelleret adsurgente
 Hoc una Cælum, subit integer haud ipse ulla
 Viscera, nascentis nova Tauri deserit astra.
 Quippe hujus flammis Aurigæ sidus inhæret:
 Nec tamen hunc totum sustollit Taurus in æthram:
 Aurigam falsis evolvunt fluctibus omnem
 Surgentes Gemini, Tauro, Capra, plantaque læva
 Nempe hædi evadit, cum primum rursum ab undis
 Cerosa in superum referuntur viscera cælum.
 Nam caudæ & cristæ rigor arduus æra celsum
 Tunc repetunt, diri cum sidera gurgite monstri
 Volvit præcipitis teres inclinatio mundi,
 Eminus ingentem condit pars prima Bootem.
 Quatuor hic etenim signis surgentibus altum
 Vix penetrat pelagus, neque summa torus ab æthra
 Labitur Atelutus. manus olli quippe sinistra
 Juge manet, celsisque super subducitur Urfis.

At cum jam pedibus repetit fluctus Ophiuchus,
 Ut genua Oceanus vasto procul æquore condant,
 Signum erit Eoa Geminos procedere parte:
 Nec lateri Pistrix cuiquam vicina videtur,
 Sed jam tota super sustollitur: expuit atram
 Jam pelagus speciem, nec adhuc tamen extima sorbent.
 Quid ne nascentis suspectat navita ponto
 Agmina prima Padi Cælo tum fervere aperto?
 Vicinasque faces rutili manet Orionis,
 Curricula ut solers vero mox indice discat
 Certa tenebrarum, possitque fideliter astro
 Explorare notos & tuto carbasa ponto?
 Credo, ni desit magnorum congrua cura,
 Prompta via est ipso cognoscere talia semper,
 Præceptore Jove, & Cælo tibi signa magistri
 Omnia ducentur: monet alta Jupiter æthra
 Singula nos, facilis veram dedit arbiter artem,
 Ne tempestatum primordia cæca laterent.

P R O G N O S T I C A.

Nonne vides, primum cum Phœbe in cornua surgit
 Tenuia, & angusto lumen jacit ore per æthram,
 Decedente die, pronoque ab tramite Solis,
 Promat ut ingressus solers tibi tempora mensis?
 Namque facem quarti sibi met profitebitur ignis,
 Corpora cum primum perfundens lumine nostra,
 In subjecti soli tenuem porrexerit umbram.
 Ast orbis medii si cedat Cynthia formam,
 Octavos ortus, octavaque plaustra docebit.
 Denique cum toto Dea jam surrexerit ore,
 Integer ut magni resplendeat ambitus orbis,
 Effluxisse sibi medii jam tempora mensis,
 Monstrabit Cælo: pieni cum rursus egena
 Oris eat, tanto procedens lumine formæ,
 Inserit aeris quantum Dea nubibus ignes,
 Esse senescentis sibi met dispendia mensis
 Illa docet, quibus in rutili confinia fratris
 Tertia vix mundo superest via: cum minus autem
 Umbrarum excludit, sunt tales quatuor ortus
 Marcentis Lunæ, quales sub mense renato
 Quatuor exurgunt languentis luminis umbræ:
 Atque his octonas includunt ordine luces.
 Interjectorum numerum quoque nosse dierum
 Prompta via est, proprio semper Dea proditur ore,
 Scandat quanta polum, quoties temone jugales
 Strinxerit, & quanto jam tramite liquerit undas.

At decedentis postrema crepuscula noctis,
 Bis sex ligna tibi quæ versat Signifer orbis
 Monstrabunt cursu: nam Phœbus singula mutat,
 Semper & alterno succedit in omnia lapsu,
 Conficiens iter ætherium: nunc igneus istud
 Astrum adolet flammis, alii nunc aurea Titan
 Lumina miscetur, vel cum devexus in undas
 Labitur, & rebus formam absumpsere tenebræ:
 Vel maturino redit in cunabula linguens
 Cum pelago, & rebus suffudit luce colores.
 Sic diversa diem comitantur sidera semper.
 Non ego nunc longo redeuntia sidera motu
 In prisca memorem sedes, habet ista priorum
 Pagina, & incerta rerum ratione feruntur.
 Nam quæ Solem hiberna novem putat æthere volvi,
 Ut Lunæ spatium redeat, vetus Harpalus ipsam
 Ocyus in sedes momentaque prisca reducit.
 Ilius ad numeros proluxa decennia rursum
 Adjecisse Meton Cætopia dicitur arte,

...que anin
 ...nus & long
 ...primæ Ma
 ...eret rutilo
 ...gula cum ve
 ...am cælo
 ...Hoc ut for est
 ...vita, quo long
 ...ora runs aman
 ...aret: ingenti
 ...qui rila salo, se
 ...ora discendi,
 ...: innumero
 ...ste certa ma
 ...arios, & re
 ...principium: i
 ...tabidis, te n
 ...est ali, si cert
 ...ora discernas.
 ...ta rucifoni re
 ...etenim quame
 ...ia protenti regu
 ...us securam sub
 ...ia, & acta re
 ...maturinæ præsi
 ...que alias Cælo c
 ...ille salit i
 ...quem pelago
 ...quinta dehinc l
 ...sopina mali clac
 ...sibi Luna dabit
 ...iam, seu cum re
 ...que venturas ape
 ...s prodens, & cur
 ...cibus ex aliis ade
 ...is, & magnos Ca
 ...at certa dies, qua
 ...que vice & mur
 ...medidum quidd
 ...cæta vomunt, vis
 ...ean, occulte patole
 ...cælum oculis, terr
 ...aque materies, qu
 ...st stellarum, supe
 ...sereta diu comp
 ...or hæc madidi
 ...tur, tenues nebu
 ...Cælo: vis at
 ...in celeres disfo
 ...que sibi flabris d
 ...pellit, si mayo
 ...tur humo, pluv
 ...calore calor est
 ...: & ducta ferre
 ...ranorem: si m
 ...cæmet velut oi
 ...cæno fragor im
 ...cæcurant pari
 ...cæstem, diversi
 ...cæa furens, illis
 ...cænis totamq
 ...cæstamnis, & C
 ...cæstis genitrix tell
 ...cæstæ motus:
 ...cæstamigero Ph
 ...cæstivagos au

Inseditque animis, tenuit rem Græcia solers,
Protinus & longos inventum misit in annos.
Sed primæva Meton exordia sumpsit ab anno,
Torreret rutilo cum Phœbus sidere Cancrum,
Cingula cum veheret pelagus procul Orionis,
Et cum cæruleo flagraret Sirius astro.

Hoc ut fons est, unde & duxit tempora Lunæ
Navita, quo longum facili rate curreret æquor,
Æquora ruris amans, telluri farra parenti
Crederet: ingenti petat hæc indagine semper,
Seu qui vela salo, seu qui dat semina terræ.
Nec mora discendi, brevis hic labor, & breve tempus
Poscitur: innumeros habet autem industria fructus.

Utilitas te certa manet, prænoscere motus
Si libet ætios, & tempestatibus ipsis
Edere principium: te primum sponte procellis
Arcebis tabidis, te rursum principe fluctus
Vitabunt alii, si certis singula signis

Tempora discernas. nam mundi cardine verso,
Ut stata raucisoni redit indignatio ponti.

Sæpe etenim quamquam tranquillæ noctis amictu
Mira protenti requiescant terga profundi,

Doctus securam subducit ab æquore classem
Navita, & actæa retinet statione phaselum,

Cum maturinæ præsentit signa procellæ.
Namque alias Cælo cum tertia lumina Phœbus

Exerit, ille sali sicut implacabilis horror,
Adfore quem pelago comitem sibi dixerat astrum:

Crebro quinta dehinc lux commovet Amphittiten:
Sæpe inopina mali clades ruit. omnia certis

Indiciis tibi Luna dabit, seu lucis utrimque
Cæsa facem, seu cum teretem concrevit in orbem.

Sol quoque venturas aperit tibi læpe procellas,
Sidera producens, & cum sale sidera condit.

Nec minus ex aliis aderit cognoscere motus
Æquoris, & magnos Cæli caliere tumultus,

Quos det certa dies, quæ longi tempora mensis,
Astrorumque vice & mundi ratione trahantur.

Aeris immadidum quiddam tellure creatum
Spiramenta vomunt, vis hoc cum fundit in auras

Venarum, occulte patulo prætexitur agro
In subjectum oculis, terramque supernatat omnem,

Multaque materies, quam cum calor ignicomantum
Hauit stellarum, superas subducit in auras,

Et concreta diu compingit nubila mundo.
Si minor hæc madidi substantia cespitem ab imo

Subrigitur, tenues nebulæ caligine fusa
Tenduntur Cælo: vis autem ficcior olli

Cum fuit, in celeres dissolvit undique ventos,
Vicinumque sibi flabris dominantibus uitro

Aera propellit, si major protinus humor
Confurrexit humo, pluvias quoque nubila fundunt,

Et pluviis late calor est pater. hic super imbres
Exprimit, & ducta ferventis ut obice mundi

Respuat humorem: si molles, magna utriusque
Occurset sibi velut obvia, cominus agris.

Compulsa aërio fragor intonat, amplaque late
Murmura discurrent pariter crepitantibus auris.

Hic inflicta item, diversorumque per æthram
Sæpe superna furens, illisos fulguris ignes

Excludit, rutilis rotamque volantibus æthram
Præstringit flammis, & Cælum sulfure odorat.

Omnibus his genitrix tellus, & cespitem ab imo
Ducuntur superi motus: ipsa ignea mundi

Lumina, flammigero Phœbus temone coruscans,
Et quæ noctivagos attollit Luna jugales,

His peperete malis exordia. namque deorsum
Movit humum cum forte calor, laxata repente
Spiramenta soli venas procul altaque pandunt
Viscera telluris: bibit imum terra calorem

Desuper, & madidum tepesfactus cespes anhelat.
Aeris hos motus, rabiemque volubilis undæ,
Flabra procellarum, mundani tramitis iras,
Præsentire decet. cape solers singula mente,
Præceptisque virum sitientia pectora pande.

Cynthia cum primum Cælo nova cornua premit,
Cautus utrimque Deam circumspice: namque revectæ

Nequaquam semper similis lux imbuat ortum:
Sed species diversa trahit, varioque notatur

Formarum primi cum surgit luminis igne,
Tertia cum rutilat, cum major sideris æthram

Scandit, & aërias quarta face lumat oras,
Ingredientis erit plene tibi nuntia mensis.

Hæc castigato si tertia fulserit ortu,
Pura sit, ut sædis ab sordibus adfore dices,

Ciara, serena diu. tenui surrexerit autem
Si face, & ignito suppinerit ora rubore,

Turbida certantes converrent æquora cauti:
Luminis ista dehinc si crassior, atque retusis

Cornibus ingreditur, si quarti sideris ortu
Percussi ut tenuem prætendat corporis umbram,

Imbribus aut zephyris hebetabitur, arguet uitro
Flabra noti, aut pluvias. nam crassus desuper aer

Cornua cæca preinens, notus uvidus aera cogit.
Tertia si rursum protollat Cynthia curtus,

Sic subrepta faces & acutissima tenta coruscans,
Ut nec curva quasi declinet cornua, nec tum

Fusa supinatum diducat lumen in auras,
Occiduo zephyrum prædicet surgere mundo,

Aut Libyæ de parte notum. sin quatuor autem
Cynthia curriculis Cælum subit, atque coruscis

Cornibus immodice prostantibus usserit ignes,
Vix prolixa salum ciet, ocyus omnia cauri

Marmora convolvent, fera verrent flabra profundum:
Istius in boream quod se sustollit acumen:

Si curvum specie velut annuat, adfore Cælo
Sæva procellosi prædicet flabra aquilonis.

Namque hoc urgeri sese adserit, hocque gravati
Indice: rursus eo veniet notus, hanc ubi partem

Pone supinari conspexeris, inque reclinem
Sponte habitum: pandi nam subrigit auster acumen

Inferiore piaga. si Lunam tertius ortus
Profetat, atque Deæ convolvat circulus oras,

Suffusus rutilo, mox tempestate sonora
Spumofum late pelagus canescere cernes.

Major & hæc rauci versabit gurgitis undas,
Ipsa quoque immodice si vultum Luna rubescat.

Contemplator item, seu plenum luminis orbem
Cynthia distendit, seu cum teres ambitus olii

Cæditur, & mediæ velut indiga lucis, utrimque
Sustinet obductæ sibi met dispendia formæ.

Cornua prima replens, & cornua fessa dehiscens
Induit, & qualem procedens ore colorem

Hinc perpende oculis, ipso monitore dierum
Signa tene, ac totum discerne in tempora mensum.

Non unum deprensa diem tibi signa loquuntur,
Nec vulgo in cunctis adsunt præcepta diebus:

Sed quæ signa novo dederit nox tertia motu,
Quartave sustollat medios dum Cynthia vultus,

Durabunt Cæio: medio quæ edixerit ore,
Ignes in plenos: hinc in dispendia rursus

Altera proviſæ signantur tempora Lunæ.

COMENNA.

fluctus Opiniabus
il æquore condit,
sedere parte:
na videtur,
aspuit atram
tamen extrema sobri
ta ponto
errere aperto?
rionis,
sive dicit
deliter astro
ponto?
græcia cur,
s calia semper,
igna magistri
apiter æthra
a arboris atram,
zabalacaron.

OSTICA.

am Phœbe in cornua surgit
aut ore per æthram,
occurrit Solis,
sibi tempora mensis?
sæpe proferitur ignis,
tundens lumine nostra,
vererit umbram.
sua formam,
sua docebit.
improbat ore,
at ambitus orbis,
opora mensis,
a raris egema
artice formæ,
a nobilis ignis,
ipendia mensis
condita frans
via cum minus autem
tales quatuor ortus
sibi mente tenato
mens luminis umbra:
tant ordine læsas.
quodque nocte dierum
semper Deæ præcipit ore,
notis tempe sigales
ramite liquenti undas.
reputata noctis,
ic Signifer orbis
Phœbus singula montat,
in omnia lapsa,
nunc ignis istud
sicut aera Titan
a daretur in undas
a ab imo fere tenebræ:
adula linguens
sicut læsas colores.
at dicit semper.
unia sidera motu
s, habet ista priorum
in ratione feruntur.
novem putat æthere volu
verus flammipalms ipsam
que præcipit reducit.
a daretur rursus
sua dicitur arte,

Illa debinc donec germani luminis ignis
 Accedat Phœbæ, mensis postrema norabunt.
 Hoc quod protento vehit ingens mundus inani,
 Aera nomen habet: quod spirat cespite tellus,
 Nubila dicuntur: Cælum super aula Deorum
 Axæ compactum convolvitur. hic sua certis
 Sunt loca numinibus: borealis verticis alta
 Regia Saturni: qua sicciôr annus anhelat,
 Æstatis rutilo, calida stat Jupiter æthra:
 Immodicus terram qua desuper ignis adurit,
 Gradivo incolitur: brumalis pulsus habenas
 Qua solis redigit, pulchro Venus obtinet astro.
 Ast ubi demerso latet ater circulus orbe,
 Cessit Mercurio locus imbrifer: his super amplas
 Quinque tenens Zonas, cerro via fervida Solis
 Limite decurrit, cum Lunam nubila propter,
 Exhalantis humi qua spiramenta madescunt
 Ima, vehunt Cæli, luxit dum frustra frequenter,
 Desuper in nubes rutilantis lampade Lunæ.
 Palcitur humore, & varias Dea lumine formas
 Exprimit incerto: sic crebro denique Phœbo
 Nubibus ambiri cum subsint nubila, Lunæ
 Creditur, hanc quoties includere circulus ergo
 Spectatur, proprio succedunt ordine signa:
 Ille alias tino cum volvit tramite Lunam,
 Et geminis plerumque meat, solet unicus idem
 Cingere. si simplex circumversabitur orbis,
 Signa procellarum certissima, ligna sereni
 Præferet. abruptus subito prænuñciat euros:
 Marcescens tenui sensim caligine, & æthra
 Digestus patula, docet undis adfore pacem.
 Si duo se Lunæ circumfudere, repente
 Maxima vis pontum, vis verret maxima terras,
 Majoresque dehinc agitabunt stagna procellæ.
 Si trinus rutilum constrinxerit ambitus orbem,
 Et magis immodica formidine sæviet auster,
 Zonarum teter fuerit si tractus in æthra,
 Denique disrumpant si sese cingula Lunæ,
 Ultima tempestas ruet imi gurgitis æstum.
 Solis quinetiam, Solis tibi cura videndi
 Sit potior, Solem melius prævisa sequuntur,
 Astrorumque duci monstrata tenacius hærent:
 Sive ille occiduas vergat declivis in undas,
 Seu se luciferis reparabilis exerat oris.
 Istius ingentes radii, caliginis atrum,
 Et nebulosarum tractus piceos tenebrarum.
 Lunine dispiciunt, cum per chaos umbriferum vis.
 Fiam nea pervasit, cum semper noctis amictus
 Inferit aeris fulgor facis: ille calore
 Pigra movet, simulac rutilis torpentia flammis
 Sol sopita animet, Sol dura obstacula primus
 Carru adamanteo referat pater, efflua Phœbus
 Igne inhibet, Phœbus radiis densata relaxat.
 At cum flammigeri cedit vis inclyta Solis
 Lucis egens, crasseque Deus latet obice nubis,
 Et Cæli & pelago magnos ait adfore motus.
 Non hic cum primos educet gurgite vultus,
 Cæu diciturato diversos ore colores,
 Proferat: haud etenim tali tibi Sole reveso,
 Mitia jam Cæli fas expectare serena.
 Et si tranquillo convexa cucurrerit austro,
 Indideritque facem ponto Deus integer, atra.
 Nube carens, puraque coma, & splendidus orbe,
 Convenit Eos faciem præsumere lucis.
 Sei non ora cavo similis medioque recedens
 Orbe, quasi vel si radios discingitur vitro,

Figat ut australem porrecto sidere partem,
 Aut boreæ rigidi jaculetur luminis igne,
 Et vento & pluviis reparata in luce carebit.
 Denique per flammam procul atque incendia, Solis
 Ipsa Dei cedunt blandi si lumina, solers
 Tende oculos, certa hoc ducentur signa magistro.
 Et ne sanguineus late rubor induat ora,
 Qualia protractu vaga nubila sæpe rubescunt;
 Aut ne labenti piccus color abdat amictu
 Lampada, quære diu, si tetro crassior orbe est,
 Uvescet pluviis tellus, inflataque celsas
 Aggere devisto superabunt flumina ripas.
 Ignea si fulgor præcurrit plurimus ora,
 Flamina crebra salis quatient vada, flumina terras
 Converrent omnes, & duri flabra aquilonis,
 Silvarumque comas, & celsa cacumina flectent.
 Vis simul amborum si vultum Solis oberret,
 Cuncta noti quatient, imbres procul arva rigabunt.
 Ecce alias primo nascentis Solis in ortu,
 Vel cum præcipites pelago Deus inserit ignes,
 Ut coeunt radii nebuloso: cætera quippe
 Par Hyperionis rutilat facis, hicque comarum
 Vis confusa micans mundo sua lumina præstat:
 Hic globus ater item liventia nubila cogit,
 Nonnumquam crasso nebularum tectus amictu,
 In convexa redit, tum Cælo rursus aperto
 Cum ruit, opposita vultum caligine condit:
 Omnibus his signis in terram desluit imber
 Plurimus. interdum tenuis prævertere nubes
 Visa Deum: hæc celeris si præsurrexerit ortum,
 Ipseque pone sequens radiorum luce carere
 Cernatur, nimbis ingentibus arva madebunt.
 At matutini si Phœbum in littoris acta
 Majorem solito produxerit, atque per æthram
 Marcenti similis defluerit extimus orbis,
 Alta dehinc scandens minuat jubar igniferum Sol,
 Pura serena aderunt: namque olli gurgitis aer
 Crassior in modicum surgens diffuderat orbem.
 Et jam si tenero sustollens tramite Cæli
 Oblitum justis jubar attrahit, hic quoque magnis
 Cum madefacta die sub tempestatibus horret,
 Pallidus ora cadens promittent pura serena:
 Displôsis etenim per apertam nubibus æthram
 Ora laboranti similis languentia pallet:
 Et disjectarum moles late nebularum
 Indicat exuti faciem clarescere mundi.
 Quin nascente die venturos convenit imbres
 Noscere, cum proni procul ad consinia Cæli
 Deferris piceo spectatis nubila tractu.
 Et cum declinant radii se partem in utramque,
 Lucis in occasu, nox ut fetat algida rores,
 Imber erit. puras si Phœbus condit habenas,
 Et Calpetano tranquillum gurgite lumen
 Tingat, at in lapsu nubes ignita sequatur,
 Noxque diesque dehinc venturi rursus Eoi
 Nimborum expertes & tempestatibus atris
 Durabunt. sed cum radiis marcentibus ardor
 Languet, & in tenui tenduntur acumine frustra
 Phœbei crines, nimbos aget atra procella.
 Talis & obducti cernetur forma diei,
 Qualem fraternos subtrexens Luna jugales
 Lucem hebetat: subit hæc superi sacra lumina Solis.
 Inferior, mediæque inter stans lampadis orbe,
 Arcet flammigeræ radium facis: aut tibi rursum.
 Cum matutinos molitur lucifer ortus,
 Ebria sanguineæ subvolvunt veliera nubes:

Namque gravi
 Nec si Sole
 Eminent radii
 Contegat, ille
 Quin erit imbe
 Ambiat exortu
 Urgebit celo,
 Circumfusa adeo
 Serasent terras
 Sæpe etiam Ph
 Et celsitate Dei
 Accipit effigiem
 In parte poli
 Invenit ventos
 Invenit die mel
 Convenit hic eti
 In nomine, qu
 Intra docta dedit
 In ipse, quorum
 Intra adolet, tep
 In medio quod m
 In Præsepe vocan
 In sese ex oculis
 In longius aeris la
 In quaquam tenue
 In sublevis simi
 Intra sit effigies,
 Intra, & parco m
 Intra boreæ si parte tr
 Intra facis, lento r
 Intra procul alterius jul
 Intra Æthiopum si
 Intra regione noti si luc
 Intra Kiphis aquilo
 Intra & terrenis cape
 Intra procellarum. na
 Intra proluxum, cur
 Intra procul, neque
 Intra proceris vert
 Intra procul aerium, ver
 Intra cum parva sulis:
 Intra aqua fluens, longal
 Intra sicut inanis freta r
 Intra tunc cum celo ti
 Intra pura polo sunt h
 Intra picturati conve
 Intra edax, premar
 Intra post tergum pat
 Intra tuncque anate
 Intra, & summa nebu
 Intra super latices si
 Intra tuncque comas ru
 Intra in terras, tu
 Intra, & longe
 Intra ventos mo
 Intra diversis se p
 Intra, verret pela
 Intra procellarum, si
 Intra, si lenis
 Intra in medio mundi
 Intra, venient veterem
 Intra celo volitent
 Intra gemitu se for
 Intra teter velut an
 Intra volucres, si
 Intra mactentur, si

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Proxima decerpunt : si Threicæ per aperta
Sponte grues trepidant, nec sese audacius æthræ
Committunt, pinnis ut longos sæpe volatus
Formavere super : si solvit aranea castes,
Tenuia si toto vehit auster licia cæcio,
Mox tempestates, & nubila tetra cientur.

Quid? majora canam : cinis, cinis ipse repente
Cum coit, albenti nix terras vestit amictu,
Nix operit terras, rutilis ubi lumina prunis
Summa rubent, errantque brevi caligine crassa
Interius nebulæ, & denso jam fomes in igni
Marcescit penitus, pluvios mox arguet austros.

Induit immodicis cum semet floribus ilex :
(Indiga nam succi ligno natura rigenti est)
Et cum flore novo, cum brachia glande gravantur
Uventis cæli sub nutrimenta latenter
Sponte operata docet, quin & lentiscus amara,
Indicium est pluviis. ter sætum concipit arbos,
Terque novos genitrix fructus alit : ipsaque trino
Flore renidescens tria tempora prodit arandi.
Ter prorumpentis scillæ teres erigitur flos,
Sulcandique solum ter monstrat tempus adesse.

Sic & crabronum rauca agmina, si volitare
Fine sub autumnis conspexeris æthere longo,
Jam vespertinus primo cum commovet ortus
Vergilias pelago, dices instare procellas.
Sique sues lentæ, si lanæ sedula nutrix,
Si capra dumosis errans in saltibus, uitro
In Venerem pergat : quippe ollis uvidus aer
Excitat internum per viscera mota furorem :
Et tempestates & nubila protinus atra
Adfore præcipies, quin & gaudebit arator,
Quique solum justis versabit mensibus anni,
Plebe gruum prima : gaudebit tardus arator
Agmine pigrarum : sic quadam lege deorum
His comes est imber. pecudes si denique terram
Lanigeræ sodiant, caput aut tendatur in arcton,
Cum madidus per * marmora turbida condit
Pleiadas occasus, cum brumæ in frigora cedit
Frugifer autumnus, ruet æthra concitus imber.
At ne perruptis terrarum dorsa lacunis
Infodiant pecudes : si vasto viscera hiatu
Discutiant terræ, veniet vis æthere toto
Dira procellarum, nix omnes vestiet agros,
Nix herbas lædet tenetas, nix uret aristas.

At si contigerit plures ardere cometas,
Invalidas segetes torrebit siccior aer.
Namque prorumpuntur naturæ legibus ultro
Spiramenta soli, si justus defuit humor,
Arida per cælum surgentia desuper æthræ
Ignescunt flammis, mundique impulsa calore
Excutiunt stellas, & crebro crine rubescunt.

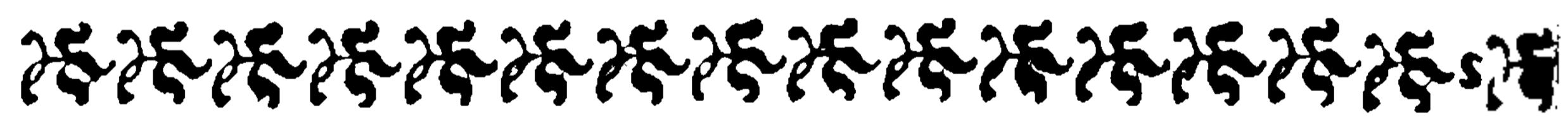
Contemplator item, si longo plurima ponto
Agmina festinant volucrum, solitamque frequentes
Succedunt terram, sterilis desæviet æstus,
Ac srient agri : nam qua circumflua tellus
Adluitur pelago, coquit altam siccior aer
Cespitis arentis ventis, citiusque calorem
Sentit humus sic cinctæ salo : fuga protinus ergo
Est avium in terras : pavet hos ut viderit æstus
Agricola, & sicco jam deflet mergite culmos.
Sed si tum modico producant agmina ab undis,
Nec trepido passim versant convexa volatu,
Lætitia est duris pastoribus, adfore parcos
Præsumunt imbres : sic in contraria semper
Votæ homines agimur, nostrique cupidine fructus

Poseimus alterius dispendia : denique & ipsa
Solers natura, & rerum genitabilis ordo,
Certa suis studiis adfixit signa futuri.

Namque & ovis cupido si gramina rondeat oro
Infaturata cibi, decerpens latius agros,
Passior id indicium pluvialis frigoris edet.
Et si persultans aries lascivius herbas
Adpetit, aut sese sustollant saltibus hædi :
Vel si jure gregi cupiant hædere, nec usquam
Matribus abscedant, & si sine fine modoque
Pabula delibent, cum tutas vesper adire
Compellat caulas, monstrabunt adfore nimbos.
Bubus atatot item trahit atræ signa procellæ,
Lambere si lingua prima hos vestigia forte
Viderit, aut dextrum prosternere corpus in armum.
Vel si prolixis auras mugitibus implent,
Pascua linquentes vix vespere. dat capra moti
Rursum signa poli, cum spinis ilicis atræ
Multa inhiat. docet hæc eadem sus horrida, cæno
Gurgitis illuvie si sapius involvatur.

Martius ipse lupus villarum proxima oberrans,
Affectansque locos hominum, lectumque laremque
Sponte petens, crasso consurgere nubila cælo
Præmonet. id parvi cum stringunt denique mures
Cum gestire solo, cum ludere forte videntur :
Protendit tibi met canis id præsentia, mutam
Tellurem sodiens. tamen hæc tamen omnia rerum
Adfore vel primo nimbos mox sole docebunt,
Vel cum curriculis lux ibit cepta secundis,
Tertius aut verso cum venerit ortus Olympo.

Non spernenda tibi sint talia, sed memor uni
Adde aliud semper : si tertia denique signa
Proveniant, firmo venturum pectore fare :
Et transtorum solers componere mensum
Signa laborabis, si sic fluxere reperta,
Nequaquam trepidare pudor persuadeat ullos
Astrorum lapsus, astrorum protinus ortus
Discute, si casus similes & stella per æthram
Prodidit : exacti jam summa crepuscula mensis,
Et surgentis item primordia conscius artis
Fare sacræ. mensum confinia lumina duorum
Cæca latent : luces hæc semper semet in octo
Inscia lunaris tendunt facis : ipse fideli
Perquires studio : & si quid tibi forte repertum,
Pluribus indicis solers fulcire memento.

E J U S D E M

D E S C R I P T I C
O R B I S T E R R Æ.

Qua protenta jacent vastæ divortia terræ,
Et qua præcipiti volvuntur prona meatu
Flumina per terras, qua præcis inclyta muris
Oppida nituntur, genus hoc procul omne animantum
Qua colit, Aonii peraget stylus impiger oris,
Ardua res, musæ. deus, en deus intrat Apollo
Pectora fatidicæ quatiens penetralia Cirrhæ.
Pierides toto celeres Helicone venite,

Con-

Concinat & Pha
Carmenis auspici
Oceani nam te
Arva ut cæleste
Nec tamen extrem
Qua colitur populis
Sed matino qua ca
Lator, ac si curva
Lætera procerus. t
Læta : est primura
Læta ab Hesperic
Lætaque cavis
Læta cæsa rume
Læta Gades, l
Læta Nil. Pl
Læta celebrant
Læta de hinc læ
Læta inclians,
Læta, ac ruptis d
Læta etque Asi
Læta Sarmaticis et
Læta Araxeo priu
Læta in Scythiam
Læta, & inferto si
Læta riger sei
Læta piscosi gurgis
Læta salis repic
Lætaque trium r
Læta Nil late
Læta pars orbem tel
Læta terga jacens Al
Lætaque modi pro
Læta contingit freta d
Læta Euxino est.
Lætaque lecat. tell
Læta, infertoque sin
Læta hinc Arabum
Læta, & Libycis Asi
Læta fuit sententia
Læta haberetur. toru
Læta in festi moles li
Læta est pelago, pel
Læta ut innumeris t
Læta blanda latis int
Læta Oceanu ma
Lætaonia rursus h
Læta rones nutrit tel
Læta Saturni late jac
Læta salis stant ma
Læta tenet, nunqu
Læta hic Graio perl
Læta quam lento flu
Læta sole carens p
Læta has oras ardo
Læta dies illumin
Læta nebrosa cælum
Læta dies rutili
Læta tremulas late
Læta, freta die
Læta Epuræ tendu
Lætaque salum. dif
Læta estu radiorm
Læta, sterilis res
Læta, castæque lo
Læta cuncta vago
Læta una terras i

Concinat & Phœbo veslet chorus, Oceanumque
 Carminis auspiciū primum memorate Camenæ.
 Oceani nam terra salo præcingitur omnis,
 Parva ut cæruleo caput effert insuā ponto:
 Nec tamen extremo teres est sinus undique in orbem
 Qua colitur populis, qua tellus paret aratro:
 Sed matutino quæ cælum sole rubescit,
 Latior, accisi curvantur cespitis arva,
 Cætera protentis. tria sunt confinia terræ
 Unius: est primum Libyæ, Europæque, Asiæque.
 Æquore ab Hesperio quæ se salis insinuat vis,
 Terrarumque cavis inlabitur arduus Atlas,
 Qua juga celsa tument, Libyæ sese explicat ora:
 Finis huic Gades, septenaque gurgite vasto
 Ora procul Nili. Phariorum hic gleba recumbit,
 Et Pelusiaci celebrantur templa Canopi.
 Europæque dehinc lævum est latus. & procul ambas
 Una Asia inclinans, geminis se cornibus urget
 Desuper, ac rupti divortia continet orbis.
 Europam atque Asiam Tanais determinat amnis.
 Hic se Sarmaticis evolvens finibus arte
 Scissus Araxeo prius æquore, jam suus, unda
 Effluit in Scythiam: procul hinc Mæotida Tethin
 Inttat, & inserto freta pellit valla fluento,
 Ismaricique riget semper flabris Aquilonis.
 At qua piscosi gurges strepit Helleponti,
 Vis obliqua sali repidum procumbit in Austrum,
 Tetrarumque trium modus est mare, donec in altis
 Ora procul Nili late Thetis efflua serpat.
 Altera pars orhem telluris limite findit.
 Cespes terga jacens Asiæ succedit in oras;
 Immensusque modi protenditur. hic latus artans
 Caspia contingit freta desuper, atque tument
 Proximus Euxino est. Asiam conterminus iste
 Europamque secat. tellus sese altera in Austrum
 Porrigit, insertoque sinus interjacet agro.
 Nam sinus hinc Arabum, sinus hinc Ægyptius unda
 Æstuat, & Libycis Asiam discernit ab oris.
 Sic diversa fuit sententia, rite quis orbi
 Limes haberetur. totum hoc circumlatrat æstus,
 Et maris infesti moles ligat. una furenti
 Natura est pelago, pelagi sed nomina mille,
 Æquor ut innumeris terrarum admoverit oris.
 Qua se blanda satis intendunt flabra Favoni,
 Hesperium Oceano mare terras intrat ab aito.
 Axe Lycaoniæ rursus facis, atque ubi dura
 Belligeratores nutrit tellus Arimasps,
 Nomine Saturni late jacet æquoris unda.
 Hic densata sali stant marmora, pigraque ponti
 Se natura tenet, numquam ruit effluus humor.
 Mortuus hic Graio perhibetur gurges in usu.
 Denique quam lento stupeat plaga salsa profundo,
 Vel quam sole carens pars orbis terra rigescat,
 Vix hebes has oras ardor Titanius adflat,
 Vix evesta dies illuminat, omneque late
 Pingue tenebrosa cælum subtextitur æthra.
 At qua prima dies rutilo sustollitur ortu,
 Aureus & tremulas late rubor inficit undas,
 Eoum pelagus, freta dicunt Indica. ponti
 Propter Erythræi tenduntur dorso profundi,
 Æthiopumque salum. diffunditur hic notus; æthram
 Urit, & hic æltu radiorum Phœbus anhelat
 Arva coquit. sterilis regio est & inhospita late,
 Aret humus, cassæque solo torrentur arenæ.
 Oceanus sic cuncta vago complectitur æstu,
 Undique sic unus terras interminus ambit,

Innumerosque sinus cavat inlabentibus undis
 Desuper & multis: celebri sub nomine tantum
 Quatuor infuso late sale terga dehiscunt.
 Primus in orbe sinus vasti maris æquora cingit.
 Gurgitis Hesperii procul hic protentus in oras
 Faucibus a Libycis æstum trahit, atque ubi lætam
 Cespite sub pingui pandit Pamphylia glebam,
 Deficit, & curva sinuatur littoris ora.
 Alter item est primo brevior, majorque duobus.
 Hic prolapsus aquas Boreali fusus ab alto
 Terga procelloso turgescit Caspia fluctu.
 Hyrcanum hoc pelagus pars nominat. hinc duo rursus
 Ora patent ponti: geminus sinus æquoris intrat
 Telluremque cavat, qua se Notus axe repenti
 Erigit. horum unus vada longe Persica fundit,
 Caspia conversus procul in freta porrigiturque.
 Quartus Arabs tument hic tabido per aperta fluento,
 Euxinumque salum videt eminus. en tibi rursus
 Æquoris Hesperii tractus loquar: istius unda
 Lambit terga soli qua se vagus explicat orbis.
 Nam vel cæruleo loca circumplectitur æstu,
 Vel celso dimissa jugo confinia radit,
 Mœnia vel fusi perstringit gurgite ponti.
 In Zephyrum tellus extenditur, oraque terræ
 Ultima proceras subducit in astra columnas.
 Hic modus est orbis: Gadir locus. hic tument Atlas
 Arduus, hic duto torquetur cardine cælum,
 Hic circumfusis vestitur nubibus axis.
 Et primum ruptas se pontus Ibericus illinc
 Inserit in terras. caput autem principiumque
 Europæ & Libyæ est. mediis infunditur oris,
 Inrepatque salum. scopuli stant ardui utrimque,
 Unus in Eutopam, Libyam procul aspicit alter,
 Sic deserta freta proceras cacumina celsis
 Emicuerunt jugis, sic intrant saxa profundum,
 Sic subeunt nubes, sic cælum vertice fulcit
 Maura Abila, & dorso confurgit Iberica Calpe.
 Gallicus hinc æstus provolvitur. hic super, urbem
 Massiliam gens Graia colit, Ligurumque tumescit
 Æquor, & indomito tellus jacet Itala regno.
 Ausonis hæc regio est; pubi genus ab Jove summo.
 Qua se flabra trucis Boreæ per inhospita terræ
 Eruçant cælo, populis caput Ænea clarum
 Alba, dehinc cautes est terminus. hæc freta propter
 Trinacriæ summo confurgit littoris ora.
 Evolvuntur item vada fusi cærulea ponti,
 Insula qua Cynus fluctu madet alludente
 Littoris ostriferi protendens latius undam.
 Sardiniamque dehinc moles circumflua cingit
 Æquoris, & cano spumant freta concita fluctu.
 Hinc Tyrrhena sali sunt agmina, qua Notus axem
 Humidus inclinat. qua lux se rursus eoa
 Emergit pelago, Siculi maris æstuat unda,
 Obliquumque quatit gurges potentior altum
 Usque in saxosi Pachyni juga. plurimus inde
 In Cretam trahitur ponti tumor. hincque procul se
 Inclinat rupes sese, obvia fluctibus altis.
 Ingreditur pelagus Cortynia mœnia juxta,
 Ac procumbentis sola propter pinguis Sexti,
 Prona maris cautes extenditur, ut ferus ora
 Est aries, ultroque minans petit obvia fronte.
 Denique sic olli nomen prior indidit ætas:
 Nec minus Italiæ cornu prospectat acuti
 Littoris, & rapidi perflatur Japygis ortu.
 Hinc se rursus aquis Adriatica marmora fundunt,
 In Boream Zephyrumque dehinc deflexa parumper.

Hic

STICA,
 de & ipa
 ceco,
 ri.
 sa roudat oia
 fos,
 edet.
 s
 hedi:
 e uliquam
 moloque
 r adire
 adione nimbo,
 gna procelle,
 agia forte
 corpus in armum,
 plent,
 et capta moei
 icis atræ
 sus horrida, cano
 ur.
 proxima oberrans,
 lectumque harenque
 re mobila celo
 ant denique mures
 forte videntur:
 lentia, multam
 tamen omnia rerum
 sole docebant,
 ta secundis,
 ortus Olympo.
 sed memorant
 nique signa
 efore fare:
 vere mensum
 aperta,
 persuadent illos
 totius ortus
 ella per artram
 a crepuscula mentis,
 concisus artis
 a summa duorum
 per semet in oculo
 ipse fideli
 tibi forte reperuan,
 re nememo.

DEM
 RIPTIC
 TERRÆ.
 it vata divortia terræ,
 i voluntur prona meatu
 ras, qua pifcis inclytas
 nec procul omne abitant
 e stylus impiger oris,
 en deus intrat Apollo
 penetratia Cirthe.
 bove venite,
 Cr.

Hic sinus Ionus curvatur littoris acta,
 Alta petunt rauco penitus repentina fluctu,
 Cespitis & gemini tellus inrumpitur alto.
 Nam qua caruleis pontus sese inferit undis,
 Illyris in dextris pandit regionibus agros,
 Æmathiamque super sulcat genus acre virorum.
 Aufonidum læva est. hic longo cespite tellus
 Funditur, & varia populorum pube domantur
 Arva soli. trina hæc pelagi circumtonat unda.
 Nam qua se Zephyri suffollunt flabra, profunda
 Tyrreni est pelagi: qua se notus erigit æthra,
 Sicanum late fluitat mare, qua procul autem
 Spirat ab Eois pulcher regionibus Eurus,
 Ioni sunt terga sali. sic Itala tellus
 Ut circumfusis latus amplum labitur undis.
 Efflua post Siculi moles evolvitur alti,
 Inque Notum late vada ponti cærulea serpunt,
 Donec arenosas attollant æquora Syrtes,
 Infidumque rati tenuent mare. languida quippe
 Æquore jam fesso sese trahit unda per ambas.
 Montibus ab Siculis capit autem prona meatum
 Cretæisque jugis, vix Syrtes inter oberrans,
 Parcior & tenui prætexens ima fluente.
 Rursus ab Idæa Salmonide porrigit æquor
 Se geminum: nautæ Pharium dixere profundum,
 Quod procul hinc Casiæ vergit confinia cautis.
 Sidoniique dehinc late salis æstuat unda,
 Issicus in modico donec sinus ore patefcit,
 Æquoris & nostri fit terminus: arva ubi late
 Pinguia proceris Cilicum versantur aratris.
 Curva salo forma est: hinc sese marmora ponti
 In Zephyrum torquent, ac flexu lubricus etrat
 Gurges, & exesas inlabitur unda lacunas.
 Sic virosarum proluxa volumina sese
 Sponte Cerastrarum facili sub viscere curvant,
 Sic spiras crebro sinuat draco, seque vel orbe
 Colligit inclinans, vel pronis agmina longe
 Tractibus absolvit: stridet nemus undique totum,
 Pestifero afflatu serpens vagus inquinat æthram.
 Haud secus inlappo penetrantur littora fluctu,
 Et rursus tellus init æquora: jugis ubique
 Mugitus pelago est, gemitu loca cuncta resultant,
 Imminet hic late Pamphylia, subluit illic
 Unde Chelidonias inlissum murmurat æquor,
 Sæpius & crebra spumescunt æquora rupe.
 Terminus hic cautes Patareidis eminet arcis,
 Ac rursus in Zephyrum vada semet cærulea curvant.
 Hic salis Ægæi tractus tonat, inque Bootis
 Plaustra dehinc rapidi flectuntur marmora Nerei,
 Saxosis Sporadum sæpe obluctantia ripis.
 Non aliud tanta confurgit mole profundum:
 Non sic curva Thetis fluctu tumet. exstimus olli
 In Tenedum cursus, pelagi caput incipit Imbri.
 Cespitis hic proni protendens dorso Propontis
 Flatibus ex Boreæ tepidum procumbit in austrum,
 Immensaque Asiæ populos alit ubere terræ.
 Hic artas inter fauces atque obvia saxa
 Thracius angustas discludit Bosporus oras:
 Bosporus Inachis subvector virginis olim.
 Nam vicina sibi stant littora, terraque parci
 Faucibus oris hiat, prona sinus evomit unda:
 Proxima non alibi tantum divortia cernas
 Cespitis. hac pecoris dorso sternacis in æquor
 Inachis illata est. sic pectus canduit ira
 Pellicis, & tanto divam dolor extulit igni.
 Illic instabili fama est sale saxa moveri,

Inferrique sibi flabris urgentibus oras.
 Hic rigidas errare ferunt per marmora cautes,
 Et nunc ora soli vastas prætere rupes,
 Nunc aperire sinum: gemit amplo murmure pontus,
 Seu quod collisas Thetis indignata per arces
 Sæviat objectis, seu quod brevis exitus undas
 Exerat, & strictis eructet faucibus æquor.
 Interius lato Pontus se gurgite fundit,
 Undarumque procul latus explicat, aurea Phœbi
 Qua rota purpureo repetit convexa sub ortu.
 Sic obliqua maris panduntur denique dorso,
 Ut matutinis inclinæ æquor habenis;
 Longior aut Boreæ concedat gurges in axe.
 Pontus enim nostræ sinus est amplissimus undæ.
 Hic Asiæ ab læva præcingitur, Europamque
 Excipit, adversusque dehinc se Thracius artat
 Bosporus, & tenui vix panditur oris hiatu.
 At qua diducto pontus distenditur æstu,
 Et porrecta mari terræ juga longius intrant
 In pelagus, tractuque vago sua littora linquunt,
 Cespite Paphiaco prodit saxosa Carambis.
 Altera se cautes similis procul arietis ori,
 Dura pruinoso qua torpet Taurica cælo,
 Exerit, & tenta late premit æquora fronte.
 Eminus ista Notum videt, Arctos eminus illa.
 Porro inter fluctus ac fusi marmora ponti
 Proxima celsorum sic sunt sibi dorso locorum:
 Quamvis vasta sali moles interfluit arces,
 Ut gemini sit forma maris, sed brachia Pontus
 Finibus arctois Eoræ lucis in ortum,
 Et qua prona dies atris involvitur umbris,
 Molliter inclinans Scythici speciem facit arcus:
 At tepidi de parte Noti directitur ora,
 Continuumque jacens rigidi sub imagine nervi
 Tenditur. excedit confinia sola Carambis
 In Boream vergens. Boreali rursus in arcto
 Ore sinus patulo Mæotidis arta plaudis
 Æquora prorumpunt. Scythia late barbarus oras
 Incolit, & matrem ponti cognominat undam.
 Sola parens ponto, genitrix hæc sola fluente est,
 Hoc se fonte trahunt vaga glauci marmora ponti,
 Cimmerico prolapsa sinu. nam Bosporus illic
 Cimmericus fauces appetit. circumque superque
 Cimmerici gens dura colunt. hic ardua Taurus
 In juga confurgit, cælumque cacumine fulcit,
 Verticis & celsis late caput inferit astris.
 Huic, mirante salo, quondam sese intulit agro
 Thessala, & innantem stupuerunt æquora cymbam.
 Sic vasti moles pelagi interfunditur oras,
 Sic se forma maris toto procul explicat orbe.
 Nunc tibi tellurem versu loquar. incute docto
 Phœbe chelym plectro. multis intermina vita
 Permanet, & memori laus semper pullulat ævo.
 Indefessa tuæ sint mentis acumina, lector,
 Sudorisque mei patulo bibe carmina ristu.
 Dulcis in his haustus; meritum grave, gratia perpes.
 Ergo solum terræque Libydidis ora per austrum
 Tenditur, Eoræ procul in confinia lucis.
 Gades principium est, caput hujus cespitis autem
 Artius angusto conducit littora ractu,
 Oceanique salum cuneo subit illius oræ.
 Terminus immensis Arabum concluditur undis.
 At latus hoc terræ diffusus explicat agros,
 Arvaque tenta patent. hæc pingui cespite tellus
 Æthiopum est nutrix, qui nigras propter Erembas
 Extremi Libyæ curvo sola vomere sulcant.

Arva tenent.
Incolit: hos

Corda rigent, &
 Proxima le late l
 Mæthique super
 Phœbes agitant.
 Vix in dumofas
 quatuor car
 gibus natifq
 bus: haud ul
 his mugitus p
 a confurgunt
 Phœniffa prius
 blanda quies,
 hinc in Syrtim
 riusque dehinc
 hor vasta sibi lat
 dumque rati pe
 darum moles T
 ratumque falun
 e alia lento prore
 que vix tenuis t
 amor ergo modi
 us & classem for
 tum medio pro
 git. hanc rursun
 lagi includunt. c
 z, quis quondam
 are solum, multæ
 apudes; nunc le
 na nuda jacent, &
 hæc duro vastavi
 mivisti gens robe
 ntilit, pubem Latio
 aquilas Rhoda
 paludivagos Geræ
 zulas attingunt æ
 na navigato tellus d
 amez gentes, pon
 a tenent. hic fata c
 it arenosis nemus i
 Cyrene propter ve
 protera arces, & A
 zidæ juxta procul h
 inclinant, tergo
 & patulis Nigr
 hinc Garamas la
 amas, pedibus f
 at quantum ter
 Oceano tellus v
 populos adit a
 Æthiopum pop
 es medi succer
 poveri, nigri cut
 inacti nervi ext
 molles currunt
 te impressæ lingu
 volunt hinc sese
 & intenti prol
 stætis incidit the
 nio lingua Siris
 succedens diti loca

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Subtrahat extemplo quali nux pinea forma est.
 Singula versanti talis succedat imago
 Europæ & Libyæ. sic nam latus explicat ambas
 Unum, & utrimque caput, similis quoque finis utrimque.
 Sed tamen Hesperii qua spectant æquoris undam,
 Ambæ producto coeunt sibi cespite terræ.
 Qua matutinus sol istas ignibus adflatur,
 Latior ambabus species distenditur. unum
 Hoc agili sub mente teras; velut obvia habebis
 Cætera terrarum. tellus Europa columnis
 Proxima magnanimos alit æquo cespite Iberos.
 Hi super Oceani borealis frigida tangunt
 Æquora, & excursu diffusi latius agri
 Arva tenent. auris nimium vicina Britannis
 Flavaque cæsariem Germania porrigit ora,
 Dumosa Hercyniæ peragrans cœnfina silvæ.
 Inde Pyrenæi turgescunt dorso nivalis:
 Gallorumque truces populi per inhospita terræ
 Vitam agitant. tum cæruleum Padus evomit antro
 Flumen, & extento patulos premit æquore campos.
 Hic prius Bridani propter nemorosa fluenta
 Fleverunt liquidæ lapsam Phaethonta sorores,
 Mutatæque manus planxerunt pectora ramis.
 Nec procul hinc rigidis insurgunt rupibus Alpes,
 Nascentemque diem celsa juga vertice cernunt.
 Porro inter cautes & saxa sonantia Rhenus,
 Vertice qua nubes nebulosus fulcit Atulla,
 Urget aquas, glaucæque rapax rotat agmine molem
 Gurgitis Oceani, donec borealis in undas
 Effluat, & celeri perumpat marmora fluctu.
 Quin & Danubium produnt secreta repente
 Barbara, sed discors tamen est natura fluento.
 Abnoba mons Istro pater est: cadit Abnobæ hiatu.
 Flumen in Eoos autem convertitur axes,
 Euxinoque salo provolvitur: ora per æquor
 Quinque vomunt amnem, qua se procul insula Peuce
 Exerit. hinc rigidi qua spirant flabra Aquilonis,
 Sarmata, Germani, Geta, Basternæque feroces,
 Dacorumque tenent populi, tenet acer Alanus.
 Incola Gaurisci Scythæ littoris; indeque rursus
 Dira Melanchlæni gens circumfusa vagatur.
 Proxima Neuronum regio est, celeresque Geloni,
 Præcinctique sagis semper pictis Agathyrsi.
 Inde Borysthenii vis sese fluminis effert
 Euxinum in pelagus. tunc æquora Panticapæi
 Ardescique ibi cæso de vertice surgunt.
 Rhiphei montes ibi dura sæpe sub arcto
 Densa pruinosos eructant nubila nimbos.
 Hic dites venæ niveum gignunt crystallum,
 Atque hic indomito tellus adamante rigescit
 Inter Riphæos & proceros Agathyrsos.
 Hæ gentes Istrum, qua se plaga dura Bootis
 Porrigit, incumbunt. medii de parte diei
 Per dumosorum reptantes dorso jugorum
 Gerrhæ habitant. Gerrhas attingunt oppida late
 Notica, & immodicæ rursus loca pinguis glebæ
 Pannonia exercet. Boream subit altior agro
 Mæsus, & extento post tergum cespite Thraces
 Plurimus excedit. tunc ipsi maxima Thraces
 Vomere sollicitant curvo loca. denique longo.
 Qua porrecta jacet spatiosa piscosa Propontis,
 Et se præcipiti fluctu surit Hellepontus
 Ægeum dehinc procul in mare; plurima Thraces
 Arva tenent. hic mellifluis Pallena sub anttis
 Lychnitis rutilæ flammæ alle: hic & iaspis
 Fulva micat stellis, quantum convexa per æthra

Ignæ perpetuis ardescunt sidera flammis.
 Hic rursus occiduis Europam labor ab oris.
 Hæc tamquam speculis adsurgens plurima trinis,
 Spectat Achemeniæ lucis jubar. unus Iberos
 Limes habet, limes tenet alter denique Graios,
 Ausoniæ medius protendit latius arva.
 Oceani vicina salo qua glauca recumbit,
 Oceani Hesperii tum & illic ardua Calpe,
 Hic Hispanus ager, tellus ibi dives Iberum:
 Tartesusque super sustollitur: indeque Cempsæ
 Gens agit in rupis vestigia Pyrenæ.
 Protendens populos medios e limite glebæ
 Ausonis effundit. mediam secatur Apenninus
 Ausoniam. nam qua boreali vertice ad æthra
 Concresecunt Alpes, surgit caput Apennino:
 Et qua Sicaniæ tellus madet æquoris æflu,
 Ut protelatæ molis juga gurgite condit.
 Hunc circa multæ sola sulcant proxima gentes;
 Et tamen has omnes solers tibi musa loquetur.
 Prima vetustorum gens est ibi Tyrrhenorum:
 Inde Pelasga manus, Cyllenæ finibus olim
 Quæ petit Hesperii freta gurgitis, arva retentat
 Itala. tum multa tenduntur parte Latini,
 Per quos flaventes Tybris pater explicat undas,
 Romanosque lares lapsu prælambit alumno.
 Hic Campanus ager glebam jacit. hic freta quondam
 Parthenopen blando labentem in marmora ponti
 Suscepere sinu. tepidum si rursus in austrum
 Convertare oculis, nemorosi maxima cernes
 Culmina Picani. coma largi palmitis illic
 Tenditur, ac fuso Bacchus regit arva flagello.
 Tunc Lucanorum regio insurgentibus alte
 Cautibus horrescit, scrupus sola creber iniqua
 Asperat, & denso cæcantur stipite silvæ.
 Bruribus hic dumos acer colit inter & arces
 Obsidet infidas, donec Sicana fluenta
 Intendant pelagus, dispositisque æquora terris
 Instabile inclinent semper mare, qua vel Eois
 Hadrias unda vadis largam procul expuit algam,
 Vel qua Tyrrheni præceps involvitur æstus.
 Ab Zephyro hinc rupes dorsum tumet, inque Bootis
 Plaustra patens albo consurgit vertice saxum.
 Huc se prisca Locri gens intulit, & sale longo
 Eminus investi, qua pontum gurgite rumpit
 Flumen Alex, Græcæ texerunt linthea cymbæ.
 Hinc Metapontini discurrunt latius arva.
 Inde Croton prisca attollit mœnia muris:
 Æsarum hic amnis salsa convertitur unda.
 Et Junone calent hic aræ præfule semper.
 Nec minus exciri post flumina dira tonantis
 Infortunatæ Sybaris vicina ruinæ est.
 Samnitæque truces habitant cœnfina. post hos
 Gens Marsum quondam tenuit loca, tumque Tarentum
 Surgit Amyclæi soboles prædura tyranni.
 Hinc jacet in patulos projecta Calabria campos,
 Et super arenti tonduntur lapyges agro.
 Huc se præcipiti cogit ferus Hadria ponto.
 Hic Aquileia decens celsis caput inserit astris.
 Tergestunumque dehinc curvi salis incubat oram,
 Extimus Ionii qua se sinus æquoris abdit.
 Tot populi Ausoniam circumdant mœnibus altis,
 Italiam cingunt tot diti cespite gentes.
 In vuia r' eorum rursus se caper via slectunt
 Æquora, & Assyrium suspiciant eminus axem
 Ionii freta glauca sali, primosque Liburnos
 Præstringunt; pelago gens Hylli plurima rursus

Acco: hic
 Tybris ora de
 spe carina n
 Tunc prore per
 Harmonia & C
 Barbara. nam h

Abolere diem,
 Nec minus hic alio
 Tunc additum se
 Tunc eventus,
 Tunc ger
 Tunc humo.
 Tunc mitis item
 Tunc abra solum
 Tunc aperite lati
 Tunc producent se
 Tunc infusi proci
 Tunc lambunt pela
 Tunc hanc fluctu
 Tunc manet tellus
 Tunc æque suos, imc
 Tunc in Ægeum ca
 Tunc poli Zephyris
 Tunc se rursus Pel
 Tunc que platani fo
 Tunc caput summu
 Tunc beam tellus, &
 Tunc sub folii speci
 Tunc utrumque latu
 Tunc, sed tepido qua
 Tunc Tripolis ster
 Tunc Alpheus flur
 Tunc Eurotas. Pifane
 Tunc Amyclæas celeri
 Tunc curvas incli
 Tunc immensum pro
 Tunc lentus aquas lata
 Tunc Agrius ager, jux
 Tunc prima dies ceter, il
 Tunc terga dehinc gen
 Tunc Ephyros piceas q
 Tunc matutinus qua lu
 Tunc ufu Graio uomen
 Tunc hanc ultra limes
 Tunc aratorum genitrix
 Tunc hanc herbas illis
 Tunc hanc stagno tulit
 Tunc que dehinc sese c
 Tunc, & patuli sulc
 Tunc am præpinq
 Tunc que caput sub
 Tunc sub Zephyri Do
 Tunc hanc subter n
 Tunc hanc colit, campi
 Tunc & vitides sulc
 Tunc hanc hanc tergun
 Tunc hanc attolluntur Ec
 Tunc hanc hanc confur
 Tunc hanc hanc mifco
 Tunc hanc hanc protent
 Tunc hanc hanc cedunt, hic
 Tunc hanc hanc celeri Cephisi
 Tunc hanc hanc Python tr
 Tunc hanc hanc & callus proli

Accolit: hic tenui tellus discluditur æstu.
Illyris ora dehinc distenditur: hicque periclis
Sæpe carinarum famosa Ceraunia surgunt.
Tunc prorepentis qua sunt vada turgida Nerei,
Harmoniz & Cadmi sustentat gleba sepulchrum
Barbara. nam longo jactati sæpius orbe
Postquam liquerunt Ismeni fluminis undam,
Hic in cæruleos mutati membra draconis
Absolvere diem, finemque dedere labori.
Nec minus hic aliud monstri genus arbiter æthræ
Edidit. adstunt scopuli duo, cumque quid attri
Imminet eventus, ut vulgi corda fatiget
Sors rerum, & gentem terat inclementia fati,
Et motantur humo, & coeunt sibi vertice saxa.
Sed qua mitis item spirat Notus, Oriciumque
Pulsant flabra solum, Graiæ confinia terræ
Incipiunt aperire latus, prolixaque longis
Jugera producant spatiis, præcincta duobus
Æquoris insusi procurribus. hanc freta quippe
Ægæi lambunt pelagi, citus Hadria rursum
Subluit hanc fluctu. gemino sic gurgite late
Graia manet tellus. fortitaque marmora ventos
Quæque suos, imo turgescunt mota profundo.
Eurus in Ægæum contorquet flabra: latentis
Parte poli Zephyris Hadriatica terga tumescunt.
Insula se rursus Pelopis visentibus offert,
Insula quæ platani folio compar sedet Isthmi.
Quippe caput summum conducitur, atque vergit
In Boream tellus, & Graios adjacet agros.
Cætera sub folii specie distenditur arva,
Ac per utrumque latus sinuoso sæpe recedit
Cespitem, sed tepide qua tellus tenditur austro,
Graiorum Tripolis sterili se porrigit ora.
Hinc sacer Alpheus flumen trahit, & vagus æquor
Influit Eurotas. Pisanos alter hiulcat,
Alter Amyclæas celeri secatur agmine terras.
Insula qua curvas inclinat concava valles,
Arcades immensum propter degunt Erymanthum.
Hic distentus aquas fata lambit pinguis Ladon.
Juxta Argivus ager, juxta sunt culta Laconum.
Illos prima dies celer, istos aspicit auster.
Isthmi terga dehinc geminus circum latrat æstus;
Parte Ephyres piceas qua nox agit atra tenebras,
Et matutinus qua lucem proferit ortus.
Hic usu Graio nomen tenet unda Saronis.
Atticus hanc ultra limes jacet, Attica tellus
Belligeratorum genitrix memoranda virorum.
Fertilis hæc herbas Ilissum subvehit amnem.
Ilissi Boreas stagno tulit Orithyam.
Bœotumque dehinc sese confinia jungunt,
Et Locris, & patuli fulcator Thessalus agri,
Et Macetum præpingue solum, tumet arduus Hæmus,
Threiciumque caput subducitur. adjacet Hæmum
Partibus ab Zephyri Dodonæ vatis alumnus.
Axe Noti tritas subter rupes Aracynthi
Gens Ætola colit. campis ibi pulcher apertis
Labitur, & virides fulcans terras Achelous
Inruit Hadriaci tergum maris. hicque frequentes
Fluctibus attolluntur Echinades. haud procul inde
Prisca Cephallenæ confurgunt oppida terræ.
Delphica quinetiam miscet confinia Phocis
Lucis in exortum protentior, inque Booten
Termopylæ cedunt. hic se Parnasia rupes
Erigit: hic celeri Cephissus volvitur unda:
Hic quondam Python transactus arundine membra,
Sanguinis & cassus prolixa volumina solvit.

Illic sæpe deum conspeximus adridentem,
Inter thuricremas hic Phœbum vidimus aras.
Nunc ut quæque vagos surrexerit insula ponto,
Ordine quo dederint pelago circumflua saxa,
Expeditur. cymbæ ducatur cursus ad undam
Gurgitis occidui. precor aspirate Camenæ,
Inter & oppositas intendite linea terras.
Gadir prima fretum solida super eminent arce,
Attollitque caput geminis inserta columnis.
Hæc Cotinussa prius fuerat sub nomine prisco,
Tartessusque dehinc Tyrii dixerunt coloni.
Barbara quinetiam Gades hanc lingua frequentat,
Pænus quippe locum Gadir vocat undique septum
Aggere præducto. Tyrii per inhospita late
Æquora provecti tenuere ut cespitem oram,
Constituere domus: dant hi quoque maxima templa
Amphitryoniadæ, numenque verentur alumnus.
Insula se propter Gymnesia tollit ab alto,
Ac dilecta vago pecori confurgit Ebusus,
Sardiniaque arces, & inhorrens Corfica silvis,
Æolidesque dehinc tumidis se fluctibus edunt
Insulæ, & inserto canescunt undique ponto.
Has dudum tenuit rex Æolus. Æolus illic
Hospita jactatis indulgit littora nauris.
Æolus imperio summi Jovis arbiter alto
Impositus pelago est, effundere carcere ventos,
Et sedare salum septem sese æquoris æstu
Emergunt arces sese æquoris æstu * * *
Hic habuit tunc. Ausoniam se pandit in oram
Tellus Trinacria, & patulo distenditur agro.
Hæc autem trinis laterum procurribus adstat,
Ternaque cæruleis longe juga porrigit undis.
In matutinos Pachynos producit ortus:
Pars tepet a Zephyro Lilybeia: celsa Peloris
Tota sereniferæ pulsatur flatibus ursæ.
Hic iter infidum pelagi, miserandaque fata
Involvere fallo, fluctuque hausere voraci
Sæpe rates. surgunt angustæ marmore fauces,
Arctam præcipitant properum confinia pontum.
Qua se parte dehinc celsæ Notus erigit æthræ,
Vis late Libyci furit æquoris. una ibi Syrtis,
Ast aliam ulterius freta prolabantia tendunt:
Parvaque cæruleo circumsonat æquore Mixam.
Rutilus in Hadriacam lembum cogentibus undam,
Et lævum curva pelagus fulcantibus alno,
Insula se Graii Diomedis gurgite promit,
Italiam spectans & Iapygis arva coloni.
Huc illum motæ quondam tulit ira Diones,
Postquam per celeres extorrem traxit Iberos:
Conjugis huc diræ misit furor Ægializ.
Ionii si quis rate rursus cæcula currat
Æquora, & Eoos cymbam producat in ortus,
Absyrti cautes & crebras protinus arces
Inveniet. Colchus hunc quondam curæ fidesque
Extulit insanam sectantes & inent * * *
Nec procul Ionii per terga Libyrnides adstant.
Inque Notum post dura Ceraunia carbasa si quis
Torqueat, & tepidos lembum declinet in axes,
Ambraciotarum succedunt protinus arces.
Alcinoique domus pandetur Corcyra rursum,
Corcyra compta solum, locupleti Corcyra sulco.
Hanc super est tellus Ithaci vetus aula tyranni,
Exulis & toto raptati sæpe profundo.
Plurima præterea confurgunt gurgite saxa,
Quæ protentus aquas Achelous pulcher oberrat.
Annisusque dehinc alias circumfluit undas,

Quæ tamen in Boream vergant magis. Ægyla parva,
 Et procera caput turgescunt pulchra Cythera.
 Eminent hic etiam saxosa Calauria juxta.
 Carpathus hic rupes attollitur: hæc tamen axem
 Respicit occiduum. nutrix hic Creta Tonantis,
 Multa latus, glebamque ierax, & opima virentum,
 Erigitur pelago. Cretam super adstitit Ida,
 Ida procellosis agitans Aquilonibus ornos.
 Nec proci Ægyptum Rhodus adjacet, adjacet ora
 Suniados. qua se præ tendit cespes Abantum,
 Fertilis Æginæ tellus, & opima Salamis.
 Lucis ab exortu Pamphylia qua cavat æflum
 Prolabentis aquæ, Cyprus alta cingitur unda,
 Atque Dionæi pulsatur littoris acta.
 Inde Chelidoniæ tres sese gurgite tollunt,
 Qua frons tenta salo Patereidis eminent arcis.
 Læta dehinc Aradus Phœnicum præjacet oram,
 Multus ubi exesæ sinus est telluris ab alto,
 Ac latus omne soli procul in dispendia cedit
 Littoris, & curvo prælambitur ora fluente.
 Mirus & ille dehinc Ægæi gurgis habetur,
 Qui gemina de parte sali velut ordine iusto
 Saxa mari profert circumflua, tenuia sese
 Qua freta præcipitant Athamantidis incluta leto.
 Sestus ubi atque Abydus parvo sale discernuntur,
 Et vicina sibi lambit confinia pontus.
 Pars procul Europæ lævum latus, altera porro
 Ditem Asiam spectat: cunctæ tamen ordine factæ
 Insulæ in Arctoi procedunt plaustra Bootis.
 Europam incumbit prolixus limes Abantum.
 Scyrus ibi late dorsum tumet. ac Peparethum
 Protollit pelagus. juxta Vulcania Lemnus
 Erigitur, Cererique Thasus dilecta profundo
 Proferit albenti se vertice. prominet Imbrus,
 Thressaque consurgit propter Samus. indeque rursus
 Cyclades accedunt Asiam, Delumque coronant.
 Omnes fatidico curant solennia Phœbo.
 Nam cum vere novo tellus se dura relaxat,
 Culminibusque cavis blandum strepit ales hirundo,
 Gens devota choros agitatur, cratituque lactato
 Ludunt festiva die visit sacra numen alumnus.
 Hinc Sporades crebro producunt cespite sese,
 Densa serena toceus splendentia sidera Cæio.
 Nec minus attolluntur Ionides insulæ ab alto.
 Hic juxta Caunus, Samus hic, Saturnia juxta,
 Tumque Chius patulæ prospectans arva Pelinæ.
 Lesbus item, & Tenedus per aperti marmora ponti
 Expediunt arces, & culmina nubibus indunt.
 Hinc se piscosi pandit sinus Helleponti.
 Hic salis arctoi spumas vehit impiger æstus,
 Hic protenta quatit late freta glauca Propontis.
 Si quis læva dehinc Euxini marmora sulcat,
 Ora Borysthenii qua fluminis in mare vergunt,
 E regione procul spectabit culmina Leuces:
 Leuce cana jugum, Leuce sedes animarum.
 Nam post fata virum semper versarier illic
 Infantes aiunt animas, ubi concava vasto
 Cedit in antra sinu rupes, ubi saxa dehiscunt
 Mollibus exesæ & curvo fornice pendent.
 Hæc sunt dona piis: sic illos Jupiter imis
 Exemit tenebris. Erebi sic inscia virtus.
 Rursus Cimærius qua Bosporus ora patescit,
 Dexterior ponto subit insula, vastaque late
 Excedit moles pelagus, sedet eminus ingens
 Phænagore, & mirros attollitur Hermonassa.
 Hæc maris insuli consurgunt insulæ ab alto.

Exterior quas unda dehinc, circumflus & quas
 Æstuet Oceanus, quibus illæ flatibus omnes
 Culmine pulsantur, memori date carmina Musæ.
 Propter Atlantæi tergum salis Æthiopum gens
 Hesperides habitat: dorsum tumet hic Erytheia,
 Hicque Sacre, sic terga vocat gens ardua montis.
 Nam protenta jugum tellus trahit. hoc caput amplæ
 Proditur Europæ. genitrix hæc ora metalli,
 Albentis stanni venas vomit. acer Iberus
 Hæc freta veloci percurrit sæpe faselo.
 Eminus hic aliæ gelidi prope flabra Aquilonis
 Exuperant undas, & vasta cacumina tollunt.
 Hæ numero geminæ, pingues sola, cespitis amplæ,
 Conditur occidui qua Rheni gurgitis unda,
 Dira Britannorum sustentant agmina terris.
 Hinc spumofus item ponti liquor explicat æstum,
 Et brevis e pelago vertex subit. hic chorus ingens
 Fæminei cætus pulchri colit Orgia Bacchi:
 Producit noctem ludus sacer: aera pulsant
 Vocibus, & crebris late sola calcibus urgent.
 Non sic Absynthi prope flumina Thraces & alinæ
 Bistonides, non qua celeri ruit agmine Ganges,
 Indorum populi stata curant fella Lyæo.
 Longa dehinc celeri si quis rate marmora currat,
 Inque Lycaonias cymbam procul urgeat arctos,
 Inveniet valto surgentem vertice Thylen.
 Hic cum plaustra poli tangit Phœbeus ignis,
 Nocte sub inlustri rota solis fomite flagrat
 Continuo, clarumque diem nox æmula ducit.
 Nam sol obliqui torquetur cardine mundi,
 Directosque super radios vicinior axi
 Occiduo inclinatur, donec juga rursus anhela
 Devexo accipiat cælo Notus. inde fluenta
 Tenduntur Scythici longe maris in facis ortum
 * Eoa & ut cocaneis se repit ab undis
 Insula, quæ prisca signatur nominis usu
 Aurea, quod fulvo Sol hic magis orbe rubescat.
 * Contemplator item ceu se mare in Austrum
 Inque Notum Oceanus freta ponti cæcula curvet:
 Altaque Coliadis mox hic tibi dorso patefcent
 Rupis, & intenti spectabis cespitis arces.
 Pro quibus ingenti consistens mole per undas
 Insula Taprobane gignit terros Elefantos,
 Et super æstiferi torretur sidere cancri.
 Hæc immensa patet vastisque extenditur oris
 Undique per pelagus latus, aut protinus olli
 Agmina cetosi pecoris vaga monstra profundi
 Adludunt. fervent Erythræi marina ponti
 Tota feris. hæc ut rigidi juga maxima montis
 Nubibus attollunt latus omne, & terga tumescunt:
 Instar in his rupis spinæ tenor arduus adstat.
 Molibus in cellis rupis quoque creber inhorret
 An æquis rapidi subiectus gurgitis unda
 Nec in terga salis lembum contorqueat umquam
 Anne monstrigenis hollem licet inferat æstus
 Fluctibus. immodice late patet oris hiatus
 Quippe feris, antro panduntur guttura vasto:
 Protinus hæc ipsas absorbent fauce carinas,
 Involvuntque simul innox monstra vorantia nantes.
 Ogyris inde salo promit caput, aspera rupes
 Carmanidis qua se pelagi procul invehit undas.
 Regis Erythræi tellus hæc nota sepulchro
 Tenditur, & nudis juga tantum cauribus horrent.
 Persicus hinc æltus fauces hiat. insitia rursus,
 Si tamen in Boream stellantur carbasa cymbæ,
 Icarus aërio consurgit vertice in auras,

terris ignicol
 Tauris ibi fe
 insulæ in Oce
 Carmine rum
 Præterea parv
 Pars videt Eva
 Aut interna car
 Harum aliæ diis
 Et scaber in multi
 cingitur vertex,
 Numquid valeat
 in Asiam, Lybi
 scit has ullus,
 tenetur fluctus
 erent flammis, q
 latus arenarum
 Carmine nunc Al
 hæc chelyn, tori
 Lina pars orbis
 tueretur Musis. t
 bus est limes, q
 altus est Asia di
 anarum oram
 in adstare procul
 Oceanus qu
 qua rupes tun
 dorso trahen
 gatur. similis ne
 colus est comp
 pam & Lybiam
 mas, trinoque sin
 = Asia molem. su
 nus hanc Arabum
 Hyrcanus. duo n
 tur, rigidam sus
 bus Euxini prorep
 abrum tergo spæ
 multa dehinc, &
 lam incumbit vas
 tæque jugo media
 ariet, incipiens ad
 rum pelagus: nunc
 quas arces, & thes
 se directa solo ten
 e dehinc amnes ut
 tina per terras vel
 talene Notus spir
 adesto Zephyrus
 ten hic uno signat
 adest iter, novu
 tina sobest, pere
 tti populi circum
 aenti salfam cin
 tar item trux Sa
 Amazonidum sob
 ti prope flumin
 de Marte fatæ, ju
 stas longas exerc
 adestus Tanais
 in salfam pro
 Europam distem
 adest. Scythic
 rum nutre pube
 tæque latus qua
 tæque tenent hu
 cæ Indique colun

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Et rigor in nervis velut obvius. inde cruenti
 Sunt Tochari, Frurique truces, & inhospita Seres
 Arva habitant, gregibus permixti oviumque boumque
 Vellera per silvas Seres nemoralia carpunt.
 Ultima Epetrimos tellus habet: & procul ista
 Cassa virum est, nullis pecorum balatibus agri
 Perfultant, herbæ viduus jacet undique cespes,
 Fronde carens, nusquam terras intersecat amnis.
 Caspia tot late circumdant æquora gentes.
 Nunc rursus ab Colchis & glaucis Phasidis undis
 Occiduum ad solem populos memorate Camenæ,
 Usque in Threicii fauces maris. aspera primum
 Byzerum est gens: diri sunt inde Bechiri,
 Macrones, Phylirique, & pernix Durateum gens.
 Inde Tibareni, Chalybes super, arva ubi ferri
 Diria vulnifici crepitant incudibus altis.
 Post hos Assyriæ tenduntur jugera terræ,
 Armenioque jugo late surgens Thermodon
 Gentis Amazonidum lambit sata. nec minus illic
 Erigit excelsa in fastigia prisca Sinope.
 Hanc urbem quondam magni Jovis ardor Afopis
 Virgo locans sævæ propter confinia terræ
 Aulam habuit, plebemque suo de nomine dixit.
 Nec procul hinc purus latice provolvitur Iris,
 Et citus Armeniæ rursus convallibus artis,
 Qua vastum in pelagus vergit saxosa Carambis,
 Surgit Halys. tum Paphlagonum sata longa patefcunt,
 Et Maryandinum gens incolit, unde triformis
 Ora canis superas quondam produxit in oras
 Alcides erebo. propter Bithynia glebam
 Exerit. hic late Rhebas extenditur amnis,
 Rhebas cyanei qui difficit æquora ponti,
 Rhebas argento similem qui porrigit undam.
 Hi pontum cingunt populi. nunc illa canetur
 Ora Aliæ, glaucus pelagi quam subluit æstus
 Axe Noti in fauces rapidi procul Helleponti,
 Et freta qua spumant Ægyptia partibus Austri
 Usque Arabes & longa Syriæ confinia terræ.
 Dictus. n. quantus rigidas Scythia degat ad Arctos.
 Chalcedon tumulus fluctu circumdatus alto,
 Eminus Europen proceraque mœnia Byzæ
 Aspicit. ab tergo tendit Bebrycia glebam,
 Celsaque nubiferæ sustollit culmina rupis.
 Mysus ager. Mysos tacitum diffusus in æquor
 Tergaque flavescens sulcat Cius. hujus ad undam
 Pulcher Hylas Nymphis quondam fuit anxia cura.
 Hinc in cæruleum cedit sinus Hellepontum,
 Explicat & Phrygiam tellus incurvat in orhem.
 Major Sangario late præstringitur amni:
 Hæc procul Eoos procedit plurima in axes
 Fertilis herbarum. qua Cælum rursus in umbras
 Inclinat vertex, panduntur terga minori,
 Quæ jacet immensæ late sub rupibus Idæ,
 Infortunatam pertingens cespite Trojam.
 Æolis inde patet vastum super Hellepontum.
 Ægæi per terga sali prolixus Ionum
 Rursus ager glebam protenditur. hunc secat ingens
 Mæander, falsique ruens vada gurgitis intrat.
 Comminus hic gelidi qua spirant flabra Aquilonis,
 Urbs qua Ephesus tetræ sustollit fana Dianæ,
 Munus Amazonidum memorabile. nec minus inde
 Lydia procedens longum latus explicat Euro:
 In qua vitiferæ Tmolus juga proferit arcis,
 Et Pactolus aquas agit auriger, arva canoris
 Perfultans cygnis, curvas sed & undique ripas
 Creber ales. lætis adsurgunt gramina campis

Herbaque luxuria sola semper pingua vestit.
 Sed locuplete magis Mæandria gleba recumbit
 Ubere: nam blandi terram rigat unda Caystri.
 Mæonis hic etiam deducit turba choreas.
 Aurea subnectunt hæc vincula, ritus Iaccho
 Luditur, atque sacris feriunt ululatibus æthram:
 Virgineusque chorus late strepit, exilit omnis
 Cætus, & instabilis vaga pendent corpora damæ.
 Caurorum quoque flabra Deo famulantia ludunt
 Ritibus in vulgi; subeunt hæc serica sæpe
 Pallia, & impulsis zephyris agitantur amictus.
 Hæc linquenda tamen læto reor omnia Lydo.
 Qua se Xanthus agit, Lyciorum tenditur ora
 Inclinata mari. surgunt ibi culmina Tauri
 Pamphylæ in fines. hic idem Cragus habetur
 Nomine sub gentis. prope celsam surgit in arcem
 * Priscas idæ fomes calidis adoletur in aris
 Sæpe Dionæ Veneri. stat Corycus alta,
 Stat Perge propter, stant ardua recta Phaselis
 Eminus, & Phœbi radiis tremat æmulus ardor.
 Inde Lycaoniæ tractus jacet. impiger agros
 Incola decurrit, sitit atrum dira cruorem
 Gens hominum, & sævo pascuntur pectora bello.
 Tum Pisida ferox exercet pingua culta.
 Termessusque dehinc urbs eminent, arcem
 Inclyta per nubes attollens mœnia Lyrbe,
 Et Lacedæmonia surgunt fastigia Selges.
 Plurimus hinc terras intrat sinus, undique longe
 Vicina Euxino rupti sola cespitis urget.
 Hic diras Cæli catrames tenet, inque diei
 Tenditur exortum. sulcant duo flumina terram:
 Pyramus hic undas, hic volvit Pinarus æquor.
 Cydnus item mediæ discernit mœnia Tharsû.
 Pegasus hoc olim suspendit cespite sese,
 Impressæque solo liquit vestigia calcis:
 Esset ut insignis revoluta in sæcula semper
 Nomen humo. clari post ultima Bellerophontis
 Hic cespes late producit Aleius arva;
 Horrescitque comis nemorum, per inhospita cuius
 Æquora secreto vitam protraxerat agro.
 Lyrnessusque dehinc, hic Malus & Anchialia,
 Inlustreisque Soli post carmina vatis alumni.
 Commagenorum propter diffunditur ora:
 Et procul Hesperium curvatur limes in axem,
 Donec piniferas Cassi prorepat ad arces.
 Hiuc solers Asiam facili cape carmine totam.
 Forma sit hujus enim talis tibi. quatuor illa
 In latera effusa cordi dato. longior autem
 Sit modus his rutili quæ spectant sideris ottum.
 Tumque tene primo quod carmine Musa loquuta,
 Totam Asiam celsi præcingi vertice Tauri
 Extima in Indorum. montis tamen accipe molera
 Per latus id duci quo dat Cynosura pruinas:
 Solis ab occasu vastum decurrere Nilum,
 Indicum ab Eois mare fervere, rursus ab austro
 Fluctibus immodicis rubri salis æquora volvi.
 Ora Syrum curvi procumbens littoris acta
 In Notum & Eoi confinia tenditur Euri.
 Hæc Cæle est Grajo sub nomine. namque duobus
 Ut conclusa jugis vallis vice multa cavatur.
 Ab Zephyro Calius mons imminet: axe diei
 Confurgentis item Libanus premit arduus arva.
 Pars procul a pelago terras colit, inque recessu,
 Gens agitat. falso quidquid pulsatur ab æstu,
 Phœnicum regio est. hi rubro a gurgite quondam
 Mutavere domus, primique per æquora vesti

Le traverre salum,
 Fere cavis orbis c
 travere poli. p
 Los Lope, sterilis
 Cæzique proceris
 Tyrus est apole
 Conique lures; ubi
 Cæspitis insigni Bof
 Ne mios hic Tripol
 Cæspisque dehinc atto
 Extremitate capi
 & glauci pr
 Etenim virent l
 ramis inne
 Diono myrtus
 argant pinus, &
 Læta, mollicomis te
 rmediis Apamena
 pha Phæbeam pro
 ma fovent, Emef
 an diffusa solo latu
 tribus in Cælum n
 a studis acuit * a
 elique flammicom
 am agitant. Liba
 ruzen his celsi cert
 e indit juxta tellu
 concul Antiochi v
 tingitque undis A
 hic celpes pro
 xcori. in fastus fa
 anda Ceres campe
 tepidum via dest
 Arabi succedi
 Araba: Syriæqu
 & tentis procul
 Eoos paulum ij
 belligeri confini
 Arabum prodi
 za ab gemino sale
 hanc, Arabumqu
 flabra polo spira
 gelicit vento, Zeph
 alia in primos qua
 us insurgit cum n
 ur Oceani, felici
 tellus hic semp
 e: proumpit lacri
 rator quondam M
 cadunt, calam
 omus casiam, ce
 e fecundis ping
 illic femori su
 lovem penetral
 zberia fulgenter
 Baccho riste pate
 sedes, convexe
 tellus effudit di
 labitis tumuit p
 eze tuum nova fr
 anus, ac nym
 rateris etiam pr
 Deo largum co
 Liber subnectit
 comas hedera l
 Chalylos, & bland

Os hilarat, totaque celer diffunditur æthra,
 Sed propter Libanum terram fulcant Nabatzi,
 Chaulasique dehinc, Agreni rursus, & inde
 Lybdanus est tellus Camæ vicina fluento.
 Perfidis accedunt rutili contermina ponti
 Minæi, Sabatæque tenent superi. impiger ampla
 Æquora defulcat glebæ ditis Cletabenus.
 Plurima præterea gens circumplectitur illic
 Oram Arabum, muta sed degunt agmina fama,
 Et numerus cunctis inglorius. inde Favoni
 Qua plaga sæcundos alit almos fluctibus agros.
 Barbara montivagos tellus extendit Erebas.
 Hi vitam duris agitant in cautibus omnes,
 Intectique artus erepunt ardua semper
 Culinina saxorum. non ollis pabula in usum
 Terra parit: glebas abrodunt more ferarum
 Jejuna herbæ, nec amicas frugibus ullis.
 Hinc ultra Libani rursus fastigia celsi
 Lux Hyperionio qua se sustollit ab ortu,
 Alterius Syriæ limes jacet usque Sinopen
 Gurgitis attiguam. mediis hic impigra in arvis
 Cappadocum gens est propter freta turgida. rursus
 Assyrii juxta sunt ostia Thermodoontis,
 Et fellina citis evolvitur unda fluentis.
 Nec procul attollit qua se facis ardor Eoz,
 Plurimus Eufratæ manat liquor. isle feroci
 Fusus ab Armenia vastum caput exerit antro,
 Inque Notum primæ protenditur agmine molis,
 Et matutinos iterum conversus in axes
 Dividit inserto mediam Babylona fluento.
 Inde Teredoniæ juga præter maxima rupis
 Perfidis in pontum sparso cadit effluus amnis.
 Hunc super in septem quantum via carpitur ortus
 Cespitis extenti spatiis citus æquora Tigris
 Prona rotans, & saxa jugis avulsa supremis,
 Et totas late celeri trahit agminæ silvas.
 Quin & vasta palus medio distenditur agro:
 Maximus hanc fluctu Tigris intrat: aperti
 Terga lacus stupet unda silens, tacitæque recumbunt
 Æquora Thosippes: solidarum denique more
 Riparum stagni facies inscia * quiescit,
 Inveſtumque sibi cohibens altrinsecus amnes
 Stat disclusa palus. sic Elidis incola pontum:
 Difficit Alpheus: pelago sic inferit undas
 Illæsum optatæ flumen ducens Arethusæ.
 Ergo per & stagnum vehitur celer amnis apertum:
 Hoc elapsus item vim proni gurgitis urget.
 Non alium tantus rapit impetus; haud ita quisquam
 Spumescit fluctus, neque tentos ulla fragores
 Unda ciet, medio quæ tellus funditur agro.
 * Hos Interamnis nomen tenet. aut suus illam
 Flumine præcinctam gemino per aperta locavit.
 Non qui lanatum longo pecus educat agro,
 Aut qui cornigeri ductor gregis arva pererrat,
 Gramina qui pastor sumis petit apta capellis,
 Quique cavo solers committit semina sulco,
 Quem Pomona juvat, quem ramis æsculus altis.
 Inlicit, & pingui dependens subere glando,
 Brachia Nysæi qui palmitis ordine iusto
 Digerit, aut tectis si quis dolat impiger ornos,
 Vel salis in fluctus qui cymbam navita rexit,
 Si * terit hos saltus. nihil indiga subtrahit ora:
 Dives humo tellus, dives jacet arbore celpes.
 Istius in Boream quidquid protenditur agri,
 Armenii & vita duri fulcant Marieni.
 Qua sunt stabra Noti, Babylon subducitur arce

Procera in nubes. hanc prisca Semiramis urbem
 Vallavit muris, quos non absumere flammæ,
 Non aries penetrare queat. stat maxima Beli
 Aula quoque argento, domus Indo dente nitescit,
 Aurum tecta operit, sola late contegit aurum:
 Ipsa dehinc tellus quæ circumplectitur urbem,
 Et procerarum fluctu vernat palmarum,
 Et splendente procul beryllu ferta renidet.
 Hic tamen internis Ophietidis arcis in arvis
 Inter gemmiferas excrescit creber arenas.
 Hinc Babylona super geminæ pro finibus uris
 Cossi Marragatæque & Chalonita vagantur.
 At rursus Armeniæ si quis pede pergat ab arce
 Rucis, & Eoas gressum producat in oras,
 Medica prolixos spectabis regna per agros.
 Horum qui gelidi succedunt plaustra Bootis,
 Pinguia rura tenent. sunt illic Atropateni,
 Sunt Gerri, & Mardæ. tepidum qui rursus ad austrum
 Oram habitant, Scythicæ deducunt semina gentis.
 Nam Medea ferox fuit ollis sanguinis autor.
 Hæc cum Pandionis lectum componeret aula,
 Attica qua pulchro tellus pinguefcit illico,
 Proditur, inque fugam propere convertitur exul.
 Has post in terras pinu subivit Etine,
 Infeditque locos: veteres accedere Colchos
 Nulla inerat menti fiducia: denique ab illa
 Medorum suboli magicæ furor artis inhæret.
 Pars gentis rutilos Phœbi quæ spectat in ortus,
 Saxa habitat: saxis excudit Narcissiten.
 Qui propter dumos nemorosaque rura vagantur,
 In pecus intenti, crebro grege pascua tondent.
 Medica se tantos effundit gleba per agros,
 Caspia ut extento contingat cœpente claustra.
 Hæc Asiæ dixere fores, hiet ore quod illo
 Porta quasi & longas * vium discedat in oras.
 Quippe nivosa poli qua cardine vertitur arctos,
 Panditur Hyrcanis hinc janua: janua Perlis
 Hic patet, imbriferum qua vergit mundus in austrum.
 Ecce sub immenso portarum vertice Parthi
 Rura tenent. curvi nequidquam vomeris usus,
 Sollicitanda cibi non ollis cura, laborque
 Æquora terrarum gravibus componere rastris.
 Exercent sævi se semper Martis in arma.
 Sica comes lateri est, manus aut hastilia vibrat,
 Demittunt pharetras humeris, & letifer arcus
 Semper inest lævæ, neque per compendia diras
 Producent animas, non puppibus æquora sulcant:
 Non proni gregibus pecoris fera vita juvatur:
 Sed quatit alipedum lola semper cursus equorum:
 Pulsaque terra gemit: discurrent crebra per auras
 Spicula, missilibus late subtextitur aer.
 Quin impactus amor * est si dicere Persas
 Consimilis, solersque trahit te cura per orhem,
 Has quoque Musa tibi formabit cardine terras.
 Quæ liquidis amnis via debeat, utque jugorum
 Confurgat vertex, quibus oris arva recumbant
 Barbara Samosum qui Persam robur & usus.
 Quippe Asianarum primi degunt regionum.
 Vita opulens genti, gazas quoque terra ministrat,
 Omnibus & largum populis producit avum.
 Dives in his mos est jam longi tempora seclis,
 Ex quo Mæoniam bello trivere cruento.
 Illudunt auro velles, & cuncta teguntur
 Auro membra viris, auro velligia condunt.
 Tantus Persarum dissolvit pectora luxus.
 Ipsa autem tellus inclusa est montibus altis,

Undique in australem latus inclinior axem,
 Ac Boream longe, longe quoque Caspia claustra
 Deserit, atque Noti placida perfunditur aura.
 Istius at spatii finem dat Persicus æstus,
 Incoliturque solum populis tribus. una sub arcto
 Pars agit armigeris nimium contermina Medis:
 Altera per mediæ telluris terga vagatur:
 Porro ad stabra Noti pelagus prope tertia degit.
 Plurima præterea percurrunt flumina terram
 Persidis, & rigidas curvant labentia ripas.
 Arva secat Cyrus, perrumpit rura Choaspes
 Indica provolvens procul æquora. cujus ad undam
 Incola flaventem studio sectatur Achatem.
 Nam cum brumali ceciderunt sidere nimbi,
 Imbribus & cælo fufis furit auctior amnis,
 Hos lapides late flumen trahit: undique tellus
 Circumvecta dehinc læti viret ubere campi.
 Sed qua cæruleam sinus infert Persicus undam,
 Gens Carmanorum late colit. hanc facis ortus
 Urit Phœbæ. tanto quoque funditur agro,
 Ut simul & glauci contingat gurgitis æstum,
 Et procul internæ perreptet jugera terræ.
 Hos super est tellus: tendit Gedrosia glebam
 Oceani vicina fretis, & flumen ad Indum
 Auroræque latus Scythia miti proximus Austro
 Adcolit. australis certe Scythia dicitur iste.
 Namque alii dura pulsantur desuper Arcto.
 Indus Caspiæ prærupens tupis ab antro
 Adversum pelago rubri procul æquoris amnem
 Porrigit, inque Notum recto fluit agmine aquarum.
 Ora dehinc Indo duo sunt, mediumque per agrum
 Insula se vastio fundit tergo Patalene.
 Innumeras idem dispescit flumine gentes.
 Oritas, Arabasque, & veloces Arachotas,
 Et Sagam infidum, vel qui per inhospita late
 Discreti populi, discreti finibus agri
 Arva agitant, uno sed nomine sunt Arieni.
 Hi quamquam steriles decurrant semper arenas,
 Munera nec carpant Cerealia, nec nova prælo
 Musta premant, fulvo tamen invenere corallo
 Pandere vivendi commercia, quærere pulchræ
 Sapphiri latebras, & præduros adamantas.
 Calliope Indorum populos & regna canamus.
 Ultima terrarum tellus adspersitur Indi
 Fluctibus Oceani: primam coquit hanc radiis Sol,
 Sol Hyperionius, Sol magni gratia mundi,
 Astrorum genitor, lucis fator, & vigor æthræ.
 Sed genti Indorum teter color: efflua semper
 His coma liventes imitatur crine hyacinthos.
 Pars subit abrupti sola cespitis, aurea ut illis
 Terrarum in latebris excludant caute metalla:
 Pars telas statuunt, & vestimenta laborant
 Lintea: pars Indi procurat segmina dentis,
 Atque ebur invigilat: multi qua flumina nimbis
 Auget hiems, vastum ut late trahit agmen aquarum
 Albens, & celsas evincant æquora ripas,
 Palantes obeunt beryllum prona fluenta.
 Nel procul internis a finibus aut adamantas
 Detulerint: his glauca dehinc tornatur iaspis.
 Nec minus & baccas alii prope marmora curvis
 Excudunt conchis: pars rursus divite cura
 Herbosi lapidis venas fodit: hique rubore
 Sufusas blando quærunt campis amethystos.
 Horum dives enim tellus est Indica semper,
 Et tali scrupo cespes tumet: omnibus autem
 Fertilis inriguis crebro prælambitur ora:

extenuum
 Et vernat nero
 Terrarum exped
 Nunc rigidos mo
 Absolvam populos
 Quatuor esse tene:
 Parte sibi obliquo
 Ceu species rhombi
 Gurgitis occurru hie
 Aæ Noti rubri late
 Eran item Gange

et quoque Sabæ sur
 er agit: populiq
 eum longas exet
 garida rulum,
 eiebam sulcant,
 e Hypans, latequ
 Magnis utrumqu
 hope procul fulvur
 e minus hi campo
 e per stabra Noi
 e in celsa jacens
 e ipsa dehinc cete
 e, tantoque jugi
 e altituum subdu
 e acum Gangem re
 e tuncque sacri talis
 e in populos fatal
 e, ripere late Bell
 e, & magno tren
 e Deo, venit ere
 e que sacro prælu
 e extemplo ma
 e tant cypeis, vir
 e dunt, solvunt prop
 e, virolo pectus
 e molli vitta prorep
 e que ferus persul
 e apulas in bella ra
 e pede, & toto re
 e & Næos dicit
 e sollicito deduci
 e dehinc diros ut Lit
 e victor confendi
 e que salo gentem
 e extantis vestig
 e Eoi prærento de
 e, & extrema ter
 e ungeros post in
 e geminas tellu
 e dehinc Iimen
 e tantum gentes co
 e vulgus pecoru
 e obiecti. non hi
 e non est, aut clar
 e venis: habita
 e expertes famæ
 e procul, nullis sunt
 e Phæbe pater, re
 e, Aonio famam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Atlanticisque fluctibus procul sitam
Inusque glebam proruit nostrum mare,
Sinusque curvos atque prominentia,
Ut se supino porrigat littus situ,
Ut longe in undas inferant sese juga,
Celsæque ut urbes alluantur æquore:
Quis ortus amnes maximos effuderit,
Ut prona ponti gurgitem intrent flumina,
Ut ipsa rursus sæpe cingant insulas,
Sinuentque late ut tuta portus brachia,
Ut explicentur stagna, ceu jaceant lacus,
Scruposum ut alti verticem montes levent,
Stringatque nemora ut unda cani gurgitis.
Laboris autem terminus nostri hic erit,
Scythicum ut profundum, & æquor Euxini sali,
Et si quæ in illo marmore insulæ tument,
Edisserantur. reliqua porro scripta sunt
Nobis in illo plenius volumine
Quod de orbis oris partibusque fecimus.
Ut aperta vero tibimet intimatio
Sudoris hujus & laboris sit mei,
Narrationem opusculi paulo altius
Exordiemur. tu ex intimum jecit
Prolata conde. namque fulcit hæc fides
Petita longe, & eruta ex auctoribus.

Terræ patentis orbis effusæ jacent,
Orbique rursus unda circumfunditur.
Sed qua profundum semet insinuat salum
Oceano abusque, ut gurges hic nosiri maris
Longe explicetur, est Atlanticus linus.
Hic Gadir urbs est dicta Tartessus prius:
Hic sunt columnæ Perrinacis Herculis,
Abila atque Calpe. læva dicti cespitis,
Libyæ propinquæ stalia duro perstrepunt
Septentrione, sed loco certæ tenent,
Et prominentis hic jugi surgit caput,
(Oestrymnin istud dixit ævum antiquius)
Molesque celsa faxei fastigii
Tota in tepentem maxime vergit Notum.
Sub hujus autem prominentis verticē
Sinus dehiscit incolis Oestrymnicus,
In quo insulæ sese exerunt Oestrymnides
Laxe jacentes, & metallo divites
Stranni atque plumbi. multa vis hic gentis est,
Superbus animus, efficax solertia,
Negotiandi cura jugis omnibus.
Nolusque cumbis turbibum late fretum
Et beluosi gurgitem Oceani secant.
Non hi carinas quippè pinu texere
Facere morem non abiete, ut usus est,
Curvant faselo: sed rei ad miraculum
Navigia junctis semper aptant pellibus,
Corioque vastum sæpe percurrunt salum.
Ast hinc duobus in Sacram, sic insulam
Dixere prisca, solibus cursus rati est.
Hæc inter undas multum cespitem jacit,
Eamque late gens Hibernorum colit.
Propinqua rursus insula Albionum patet.
Tartessusque in terminos Oestrymnicidum
Negotiandi mos erat, Carthaginis
Etiam colonis, & vulgus inter Herculis
Agitans columnas, hæc adibant æquora:
Quæ Himilco Pænus mensibus vix quatuor,
Ut ipse seimet rem probasse retulit,
Enavigantem posse transmitti adferit.
Sic nulla late flabra propellunt tatem,

Sic segnis humor æquoris pigri stupet.
Adjicit & illud, plurimum inter gurgites
Extare fucum, & sæpe virgulti vice
Retinere puppim. dicit hic nihilominus
Non in profundum terga dimitti maris,
Parvoque aquarum vix supertexi solum,
Obire semper huc & huc ponti seras,
Navigia lenta & languide repentia
Inter natare beluas. si quis dehinc
Ab insulis Oestrymnicis lembum audeat
Urgere in undas axe qua Lycaonis
Rigescit æthra, cespitem Ligurum subit
Cassum incolarum. namque Celtarum manu
Crebrisque dudum præliis vacuata sunt.
Ligureque pulsæ, ut sæpe fors aliquos agit,
Venere in ista, quæ per horrentes tenent
Plerumque dumos: creber his scrupus locis,
Rigidæque rupes atque montium minæ
Cælo inferuntur. & fugax gens hæc quidem
Diu inter atra cautium duxit diem,
Secreta ab nndis: nam sali metuens erat
Priscum ob periculum: post quies & otium,
Securitate roborante audaciam,
Persuasit altis devehi cubilibus,
Atque in marinos jam locos descendere.
Post illa rursus quæ super fati sumus,
Magnus patescit æquoris fusi linus
Ophiussam adusque rursus ab hujus littore
Internum ad æquor, qua mare insinuare se
Dixi ante terris, quodque Sardum huncupant,
Septem dierum tenditur reditu viæ.
Ophiussa porro tantâ panditur latus,
Quantam jacere Pelopis audis insulam.
Grajorum in agro hæc dicta primo Oestrymnis,
Locos & arva Oestrymnicis habitantibus.
Post multa, serpens effugavit incolas,
Vacuamque glebam nominis fecit sui.
Procedit inde in gurgitis Veneris jugum,
Circumlatratque pontus insulas duas
Tenue ob locorum inhospitas. Arvium
Rursus tumescit prominens in asperum
Septentrionem. cursus aut hinc classibus
Usque in columnas efficacis Herculis
Quinque est dierum. post Pelagia est insula
Herbarum abundans atque Saturno sacra:
Sed vis in illa tanta naturalis est,
Ut si quis hanc in navigando accesserit,
Mox excitetur propter insulam mare,
Quatiatur ipsa, & omne subsiliat solum
Alte intremiscens, cætero adsterni vicem
Pelago silenti. prominens surgit dehinc
* Ophiussa e moras, abque Arvi jugo
In hæc locorum bidui cursus patet.
At qui dehiscit inde prolixæ sinus,
Non totus uni facile navigabilis
Vento recedit. numquam medium aceris
Zephyro vehente, reliqua deposcunt Notum.
Et rursus inde si petat quisquam pede
Tartessusque litus, exuperet viam
Vix luce quarta: si quis ad nostrum mare
Malacæque portum semitam tetenderit,
In quinque soles est iter. tum Ceprescum
Jugum intumescit: subjacet porro insula
Achale vocata ab incolis. agresti fides
Narrationis præ rei miraculo;
Sed quam frequens auctoritas sat fulciat.

Ajunt in hujus insulæ confiniis
 Numquam esse formam gurgiti reliquo parem :
 Splendorem ubique quippe inesse fluctibus
 Vitri ad nitorem, & per profundum marmoris
 Cœaneam in undis esse certum imaginem est.
 Confodiat illic æquor immunda luto
 Memorant vetusti sēper atque sordibus
 Ut seculentos gurgites hærescere.
 Cempsi atque Sæses arduos colles habent.
 Ophiussæ in agro propter hos pernix lucis
 Draganumque proles sub nivoso maxime
 Septentrione conlocaverant larem.
 Pœtanion autem est insula * ad se fumum latet
 Patulusque portus inde Cempsis adjacent
 Populi Cynetum Cyneticum jugum.
 Qua sideralis lucis inclinatio est,
 Alte tumescens ditis Europæ extimum
 In belluosi vergit Oceani salum.
 Ana amnis illic per Cynetas effluit,
 Sulcatque glebam. panditur rursus sinus,
 Canusque cespes in meridiem patet.
 Memorato aliam in gemina sese flumina
 Scindunt repente, per quæ prædicti sinus
 Crassum liquorem, quippe pinguescit luto
 Omne hic profundum, lenta trudent agmina.
 Hic insularum semet alte subrigit
 Vertex duarum: nominis minor indiga est,
 Aliam vocavit mos tenax Agonida.
 Inhorret inde rupibus cautes sacra,
 Saturni & ipsa, fervet inlisum mare,
 Littusque latus saxeam distenditur.
 Hirtæ hic capellæ & multus incolis caper
 Dumosa semper intererrant cespitem.
 Castrorum in usum & nauticis velamina
 Productiores & graves setas alunt.
 Hinc dictum ad amnem solis unius via est,
 Genti & Cynetum hic terminus. Tartesius
 Ager his adhæret, adluitque cespitem
 Tartesus amnis. inde tenditur jugum
 Zephyro sacratum: denique arcis summitas
 Zephyris vocata, celsa sed fastigia
 Jugo eriguntur, vertici multus timor,
 Conscendit auras & super sideris quasi
 Caligo semper nubilum condit caput.
 Regio omnis inde maxime herbofo solo est,
 Nebulosa jube his incolis convexa sunt,
 Coactus aer atque crassior dies,
 Noctisque more ros frequens: nulla, ut solet,
 Flabra inferuntur, nullus æthram discutit
 Superne venti spiritus, pigra incubat
 Caligo terras, & solum late madet.
 Zephyridos arcem si quis excedat rate,
 Et inferatur gurgiti nostri maris,
 Flabris vehetur protinus Favonii.
 Jugum inde rursus & sacrum infernæ Deæ
 Divesque sanum penetral abstrusi cavi
 Aditumque cæcum. multa propter est palus
 Etrepheæ dicta: quin & Herbi civitas
 Stetisse fertur his locis prisca die,
 Quæ præliorum absumpta tempestatibus
 Famam atque nomen sola liquit cespiti.
 An Hiberus inde manat amnis, & locos
 Fœcundat unda. plurimi ex ipso ferunt
 Dictos Hiberos, non ab illo flumine
 Quod inquietos Wasconas prælabitur.
 Nam quidquid amni gentis hujus adjacet

Occiduum ad axem, Hiberiam cognominant.
 Pars porro Eoa continet Tartesios
 Et Cilbicenos. Cartare post insula est,
 Eamque pridem influxu, satis est fides,
 Tenuere Cempsi, proximorum postea
 Pulsi duello, varia quæsitum loca
 Se protulere. Cassius inde mons tumet:
 Et Graja ab ipso lingua Cassiterum prius
 Stannum vocavit. inde fani est prominens,
 Et quæ vetustum Græciæ nomen tenet,
 Gerontis arx est eminus. namque ex ea
 Geryona quondam nuncupatum accepimus.
 Hic ora late sunt sinus Tartesii.
 Dictoque ab amni in hæc locorum, puppibus
 Via est diei. Gadir hic est oppidum.
 Nam Punicorum lingua conseptum locum
 Gadir vocabat. ipsa Tartessus prius
 Cognominata est. multa & opulens civitas
 Ævo vetusto, nunc egena, nunc brevis,
 Nunc destituta, nunc ruinarum ager est.
 Nos hoc locorum præter Herculanæam
 Solemnitatem, vidimus miri nihil.
 At vis in illis tanta vel tantum decus
 Ætate prisca sub fide rerum fuit,
 Rex ut superbus omniumque præpotens,
 Quos gens habebat forte tum Maurusia,
 Octaviano principi acceptissimus,
 Et literarum semper in studio Juba,
 Interfluoque separatus æquore,
 Inlustriorem semet urbis istius
 Duumviratu crederet. sed insulam
 Tartessus amnis ex Ligustico lacu
 Per aperta fusus undique ablapsu ligat.
 Neque iste tractu simplici provolvitur,
 Unusne sulcat subjacentem cespitem.
 Tria ora quippe parte Eoi luminis
 Infert in agros, ore bis gemino quoque
 Meridiana civitatis adluit.
 At mons paludem incumbit Argentarius,
 Sic a vetustis dictus ex specie sui.
 Stanno iste namque latera plurimo nitet,
 Magisque in auras eminus lucem evomit,
 Cum Sol ab igni celsa perculerit juga:
 Idem amnis aut fluctibus stanni gravis
 Ramenta volvit, invehitque mœnibus
 Dives metallum. qua dehinc ab æquore
 Salsi fluenti vasta per medium soli
 Regio redit, gens Etmanæum accolit.
 Atque inde rursus usque Cempforum sata
 Ileaates agro se feraci porrigunt.
 Maritima vero Cibiceni possident.
 Gerontis arcem & prominens fani, ut supra
 Sumus elocuti, distinet medium salum,
 Interque celsa cautium cedit sinus.
 Jugum ad secundum flumen amplum evolvit.
 Tartesiorum mons dehinc attollitur
 Silvis opacus. hinc Erythia est insula
 Diffusa glebam & juris olim Punici.
 Habuere primo quippe eam Carthaginis
 Priscæ coloni, interfluoque scinditur
 Ad continentem quinque per stadia modo.
 Erythia ab arce, qua diei occasus,
 Veneri marinæ consecrata est insula,
 Templumque in illa Veneris, & penetral cavum,
 Oraculumque monte ab illo, quem tibi
 Hortete silvis dixeram, in Veneris *

Litus recline & molle arenarum jacet.
 In quas Besilus atque Cilhus flumina
 Urgent fluentum. post in occiduum diem
 Sacrum superbas erigit cautes jugum.
 Locum hunc vocavit Herma quondam Græcia,
 Est herma porro cespitum munitio.
 Interfluumque altrinsecus munit locus,
 Aliisque rursus Herculis dicunt viam.
 Stravisse quippe maria fertur Hercules,
 Iter ut pateret facile captivo gregi.
 Porro illud Herma jure sub Libyci soli
 Fuisse pridem, plurimi auctores ferunt.
 Nec respuendus testis est Dionysius,
 Libyæ esse finem qui docet Tartessium.
 Europæ in agro quod vocari ab incolis
 Sacrum indicavi, prominens subducitur
 Locus. utrosque interfuit tenue fretum,
 Quod Herma porro aut Herculis dictum est via.
 Amphipolis urbis incola hoc Dæmon ait
 Non plus habere longitudinis modo
 Quam portiguntur centum & octo millia,
 Et distineri * * millibus tribus.
 Hic Herculanæ stant columnæ, quas modum
 Utriusque haberi continentis legimus.
 Sunt parva porro saxa prominentia
 Abila atque Calpe. Calpe in Hispano solo,
 Maurusiorum est Abila. namque Abila vocant
 Gens Punicorum, mons quod altus Barbaro est.
 Id est, Latino; dici ut auctor Plautus est.
 Calpeque rursus in Græcia, species cavæ
 Teretesque visu nuncupantur, & jugi.
 Atheniensis dicit Eudæmon item
 Non esse saxa, aut vertices adsurgere
 Parte ex utraque. cespitem Libyci soli
 Europæ & oram memorat insulas duas
 Iter acervi: nuncupari has Herculis
 Ait columnas; stadia triginta refert.
 Has distingere, horrere silvis undique,
 Inhospitasque semper esse nauticis.
 Inesse quippe dicit ollis Herculis
 Et templa & aras: inveni advenas rates,
 Deo litate, abire festino pede:
 Nefas putatum demorari in insulis.
 Circum atque juxta plurimo
 Manere tradit tenue prolixè mare.
 Navigia onusta adire non valent locos
 Breve ob fluentum & pingue littori lutum.
 Sed si voluntas forte quem subegerit
 Adire fanum, propter ad Lunæ insulam
 Agere carinam, eximere classi pondera,
 Levique cymba vix superferri salo.
 Sed ad columnas quidquid interfunditur
 Undæ æstuantis, stadia septem vix ait
 Damastus esse. Caryandæus Scylax
 Medium fluentum inter columnas adserit
 Tantum patere, quantus æstus Bosphoro est.
 Ultra has columnas præter Europæ latus.
 Vicos & urbes incolæ Carthaginis
 Tennere quondam: mos at ollis hic erat,
 Ut planiore texerent fundo rates,
 Quo cymba tergum savior, brevius mare
 Prælaberetur. porro in occiduam plagam
 Ab his columnis gurgitem esse interminum,
 Late patere pelagus, extendi salum
 Himilco tradit. nullus hæc adiit freta,
 Nullus carinas æquor illud intulit,

Desiat quod alto flabra propellentia,
 Nullusque puppim spiritus Cæli juvet.
 Dehinc quod æthram, quod amictu vestiat
 Caligo se per nebulas condat gurgitem,
 Et crassiolem nubilum perstet die.
 Oceanus ille est, orbis effusi procul
 Circum latraur iste pontus maximus.
 Hic gurges oras ambiens, hic intimi
 Salis irigator, hic parens nostri maris:
 Plerosque quippe extrinsecus turbat sinus,
 Nostrumque in orbem vis profundi inlabitur.
 Sed nos loquemur maximos tibi quatuor.
 Prima hujus ergo in cespitem insinuat est,
 Hesperius æstus, atque Atlanticum salum,
 Hyrcana rursus unda, Caspium mare,
 * Solo Indicorum terga fluctum Perfici,
 Arabisque gurges sub tepente jam Notu.
 Hunc usus olim dixit Oceanum vetus,
 Alterque dixit mos Atlanticum mare.
 Longo explicatur gurges hujus ambitu,
 Produciturque latere prolixè vago.
 Plerumque porro tenue tenditur salum,
 Ut vix arenas subjacentes occulat.
 Exuperat autem gurgitem fusus frequens,
 Atque impeditur æstus hic uligine,
 Vis vel varium pelagus omne internatat,
 Multusque terror ex feris habitat freta.
 Hæc olim Himilco Pœnus Oceano super
 Spectasse semet & probasse retulit.
 Hæc nos ab imis Punicorum annalibus
 Prolata longo tempore, edidimus tibi.
 Nunc jam recursus ad priora sit stylo.
 Igitur columnæ, ut dixeram, Libyfidis,
 Europæ in agro adversa surgit altera.
 Hic Chrysus amnis intrat altum gurgitem:
 Ultra citraque quatuor gentes colunt.
 Nam sunt feroces hoc loci Libyphœnices,
 Sunt Massieni, regna Selbyssina, sunt
 Feracis agri & divitis Tartessii,
 Qui porriguntur in Calæticum sinum.
 Hos propter autem mox jugum Barberium est,
 Malachæque flumen, urbe cum cognomine,
 Manace prioræ quæ vocata est sæculo.
 Tartessorum juris illic insula
 Antistat urbem Noctiluçæ ab incolis
 Sacrata pridem; in insula stagnum quoque
 Totusque portus oppidum, Minace super.
 Qua sese ab undis regio dicta subtrahit,
 Sifurus alto mons tumet cacumine.
 Adsurgit inde vasta cautes, & mare
 Intrat profundum. pinus hanc quondam frequens
 Ex se vocari sub sono Grajo dedit.
 Fanumque adusque Veneris ac Veneris jugum
 Littus recumbit. porro in isto littore
 Stetere crebræ civitates antea,
 Phœnixque multus habuit hos pridem locos.
 Inhospitales nunc arenas porrigit
 Deserta tellus, orba cultorum sola
 Squalent jacentque. Veneris abdito iugo
 Spectatur Herma cespitis Libyci procul,
 Quod ante dixi. littus hic rursus patet,
 Vacuum incolarum nunc, & abjecti soli:
 Porro ante & urbes hic steterè plurimæ,
 Populique multi concelebrarunt locos.
 Nam natius inde portus * op pe
 Se Massienum curvat alto ab æquore,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Alter deliſcit, inſulaſque quatuor
 (At priſcus uſus dixit has omnes Piplas)
 Ambit profundo. gens Eleſycum prius,
 Loca hæc tenebat, atque Naro civitas
 Erat ferocis maximum regni caput.
 Hic falſum in æquor amnis Attagus ruit:
 Heliceque rurfus hic palus juſta. dehinc
 Beſaram ſtetiffe fama caſſa tradidit.
 At nunc Heledus, nunc & Orobus flumina
 Vacuos per agros, & ruinarum aggeres
 Amœnitatis indices priſcæ meant.
 Nec longe ab illis Thyrius alto evolvitur
 * Cinorus agmen *

Num qua excitent fluſtuum volumina,
 Sternatque ſemper gurgitem Alcyonæ quies.
 Vertex ad * hujus cautis e regione ſe
 Illi eminenti porrigit, quod candidum
 Dixi vocari. Blaſco propter inſula eſt,
 Teretique forma ceſpes editur ſalo.
 In continenti & inter adſurgentium
 Capita jugorum, rurfum arenoſi ſoli
 Terga explicantur: ſeque fundunt littora
 Orba incolarum. Seryus inde mons tumet
 Procerus arcem, & pinifer Fecyi jugum
 Radice ſuſa inuſque Taurum pertinet.
 Tautum paludem namque gentici vocant
 Orani propinquam flumini. hujus alveo
 Ibera tellus atque Ligyes aſperi
 Interſecantur. hic ſat anguſti laris
 Tenuiſque cenſu civitas Polygium eſt.
 Tum Manſa vicus, oppidumque Nauſtalo;
 Et urbs hæſice gen ſale

Eiuſque in æquor Claſſius amnis inſluit.
 At Cimenice regio deſcendit procul
 Salſo ab fluento, ſuſa multo ceſpite,
 * Et a priſca ſilvis nominis porro auctor.
 Mons dorſa celſus: hujus imos aggeres
 Stringit fluento Rhodanus, atque ſcrupeam
 Molem imminentis intererrat æquore.
 Ligures ad undam ſemet interni maris,
 Secyena ab arce & rupe ſaxoſi jugi
 Procul extulere, ſed quaſi expoſcit locus
 Rhodani ut fluentum plenius tibi diſſeram,
 Styli immorantis patere tractatum Probe.
 Quippe amnis ortum, gurgitis lapſum vagi,
 Quas iſie gentes lambat unda fluminis,
 Quantoque manet incolis compendio,
 Et oſtiorum ſabimur divortia.
 Nivoſum in aras erigunt alpes jugum
 A ſolis orru, & arva Gallici ſali
 Interſecantur ſcrupeo ſaſtigio,
 Et anhela ſemper ſtabra tempeſtatibus,
 Effuſus ille & ore ſemet exigens,
 Hiantis antri vi truci ſulcat ſola,
 Aquarum in ortu & fonte primo naviger.
 Ad tupis illud erigentis ſe latuſ

† Quod de ditamne gentici cognominant
 Solis columnas. tanto enim ſaſtigio
 Inuſque celſa nubium ſubducitur
 Meridianus ſol, ut oppoſitu jugi
 Conſpicuus haud ſit, cum relaturus diem
 Septentrionum acer ſeſit confinia.
 Scis nam fuiſſe ejuſmodi ſententiam
 Epicureorum. non occaſu premi,
 Nullos ſubire gurgites, numquam oculi,

Sed obire mundum, obliqua cæli currere,
 Animare terras, alere lucis pabulo
 Convexa cuncta, & in vicem regionibus
 Cer * negari candidam Phœbi ſacem
 Reſi *
 Meridianam cum ſecuerit orbitam,
 Cum lumen axi Atlantico inclinaverit,
 Ut in ſupremos ignem Hyperboreos agat,
 Ac Hæmoniaco qua ſemet ortui ſerat,
 Diſcreta in æthræ ſteſtitur curvo ambitu,
 Metamque tranſit; cumque noſtro obturæ
 Jubar negarit, tetra nox cælo ruit,
 Cæcæque noſtra protinus tenebræ tegunt:
 Dies at illos clara tunc inluminat
 Septentrione qui ſuperpoſito rigent.
 Cum rurfus umbra noſtis arctooſ habet,
 Genus omne noſtrum ſplendidum ducit diem.
 * Meat amnis aut fonte per Tylangioſ,
 Per Daliternos, per Clahilcorum ſata,
 Temenicum & agrum, dura ſat vocabula,
 Auremque primam cuncta vulnerantia:
 Sed non ſilenda tibi met, ob ſtudium tuum
 Noſtramque curam. panditur porro in decem
 Vexis reſcurſu gurgitem ſtagnum grave
 Plerique tradunt: inſerit ſemet dehinc
 Vaſtam in paludem, quam verus moſ Græciæ
 Vocitavit Accion, quæ præcipites aquas
 Stagni per æquor egerit: rurfum eſſluus
 Arctans qua ſeſe, fluminum ac forma, dehinc
 Atlanticoſ in gurgites, noſtrum in mare
 Et occidentem contuens evolvitur,
 Patulaſque arenas quinque ſulcat oſtiis.
 Arelatuſ illic civitas attollitur,
 Theline vocata ſub priore ſeculo
 Graio incolente. multa noſ Rhodano ſuper
 Narrare longo reſ ſubegerunt ſtylo.
 At numquam in illud animuſ inclinabitur,
 Europam ut iſto flumine & Libyam adſeram
 Diſterminari; Phileuſ hoc quamquam vetuſ
 Putaſſe dicat incolas. deſpectui
 Deriſuique inſcitia hæc ſit barbara,
 Et compete *
 Curſuſ carinæ biduo & binoctio eſt.
 Genuſ hinc Nearchi, Bergineque civitas,
 Salyeſ atroceſ, oppidum priſcum Ramas,
 Rabalæ paludeſ, terga celſum prominens,
 Quod incolenteſ Cecyliſtrium vocant.
 Maſſilia & ipſa eſt; cujuſ urbiſ hic ſituſ:
 Pro fonte littuſ præjacet, tenuiſ via
 Patet inter undaſ, latera gurgeſ adluit,
 * Stagnum lambit urbem, & unda lambit oppidum.
 Laremque ſuſa civitaſ pene inſula eſt.
 Sic æquor omne ceſpiti inſudit manuſ,
 Laboſ & olim conditorum diligentiſ
 Formam locorum & arva naturalia
 Evicit arte; ſi quæ priſca te juvant
 Hæc in novella nominum deducete.

A
 A
 ESOPICAR
 L
 I. R.
 Uſſea deſſenti
 Ni ræceat,
 Credulus hanc
 ante foreſ,
 ſſara puer nitti
 en quoque raptor
 ubi ſilvarum re
 num conjux ſe
 inquit, nullam
 quida conſumpt
 eris, ait, dece
 miſeram vacua
 quæ præda, rogo
 ea nutritis cum
 diſta putet, ſi
 ceam quiſquis c
 II. Aquil
 avibus quonda
 quis eam volucri
 a rubris conchas
 a petrum nitido
 ſibimet tardo
 eret toto, perſica
 a romiſſis aquilam
 za eſt ſimilem pe
 la metcatuſ dum
 adit inſelix alitiſ
 quoque ſublimeſ,
 eruit, voris hæc
 ſit exola poſt hæ
 a ſupremo mag
 a quoque nova ſubla
 a quo penas, dur
 III.
 aro cedens tu
 a ſaxoſis terg
 a ſaxoſiſ cupien
 a quoſiſ præmo
 a deſto placeant
 a obliquuſ neu
 a ſerena ſerens
 a proſo tranſite
 a ſaciam, ſi me
 a monſtrantem
 a nimis eſt, c
 a ſenior ut vitioſ

A V I E N I

ÆSOPICARUM FABULARUM

L I B E R .

I. *Rustica, & Lupus.*

Rustica deslenti parvo juraverat olim,
 Ni taceat, rabido quod foret esca lupo.
 Credulus hanc vocem lupo audit, & manet ipsas
 Pervigil ante fores, irrita vota gerens.
 Nam lassata puer nimiae dat membra quieti,
 Spem quoque raptori sustulit inde fames.
 Hunc ubi silvarum repetentem lustra suarum
 Jeiunum conjux sensit adesse lupa,
 Cur, inquit, nullam refers de more rapinam:
 Languida consumptis sed trahis ora genis?
 Ne mireris, ait, deceptum fraude maligna
 Vix miserum vacua delituisse fuga:
 Nam quæ præda, rogo, quæ spes contingere posset,
 Jurgia nutricis cum mihi verba darent?
 Hæc sibi dicta putet, seque hac sciat arte notari,
 Femicam quisquis credidit esse fidem.

II. *Aquila & Testudo.*

Pennatis avibus quondam testudo locuta est,
 Si quis eam volucrum destitisset humi,
 Protinus e rubris conchas proferret arenis,
 Queis pretium nitido cortice bacca daret.
 Indignans sibimet tardo quod sedula gressu
 Nil ageret toto, perficeretque die.
 Ast ubi promissis aquilam fallacibus implet,
 Experta est similem perfida lingua fidem.
 It male mercatis dum quærit sidera pennis,
 Occidit infelix alitis ungue fero.
 Tum quoque sublimes, cum jam moreretur, in auras
 Ingemuit, votis hæc licuisse suis.
 Jam dedit exosæ post hæc documenta quieti,
 Non sine supremo magna labore peri.
 Sic quicumque nova sublatus laude tumescit,
 Dat merito pœnas, dum meliora cupit.

III. *Cancer.*

Urva retro cedens cum fert vestigia cancer,
 Hispida saxosis terga relinquit aquis.
 Hinc genitrix facili cupiens præcedere gressu,
 Talibus alloquiis præmonuisse datur.
 Ne tibi transverso placeant hæc devia, nate,
 Rursus in obliquos neu velis ire pedes:
 Ad nisu contenta ferens vestigia recto,
 Innocuos pronò tramite siste gradus.
 Qui gnatus, faciam, si me præcesseris, inquit,
 Restaque monstrantem certior ipse sequar.
 Nam stultum nimis est, cum tu pravissima tentes,
 Alterius censor ut vitiosa notes.

IV. *Boreas & Phœbus.*

Immittis Boreas, placidusque ad sidera Phœbus
 Jurgia cum magno conferuete Jove;
 Quis prior inceptum peragar: mediumque per orbem
 Carpebat solitum forte viator iter.
 Convenit hanc potius liti præfigere causam,
 Pallia nudato decutienda viro.
 Protinus impulsus ventis circumtonat æther,
 Et gelidus nimias depluit imber aquas.
 Ille magis duplicem lateri circumdat amictum,
 Turbida summos qua trahit aura sinus.
 Sed tenues radios paulatim crescere Phœbus
 Jufferat, ut nimio surgeret igne jubar,
 Donec lassata volens requiescere membra viator,
 Deposita fessus veste sederet humi.
 Tunc victor docuit præsentia numina Titan
 Nullum præmissis vincere posse minis.

V. *Asinus pelle Leonis indutus.*

Metiti se quemque decet, propriisque juvari
 Laudibus, alterius nec bona ferre sibi.
 Ne detracta gravem faciant miracula risum,
 Cœperit in solitis cum remanere malis.
 Exuvias asinus Gætuli forte leonis
 Repperit, & spoliis induit ora novis,
 Aptavitque suis incongruâ tegmina membris,
 Et misetum tanto pressit honore caput.
 Ast ubi terribilis animo circumstetit horror,
 Pigraque præsumptus venit in ossa vigor:
 Mitibus ille feris communia pabula calcans,
 Turbabat pavidos per sua rura boves.
 Rusticus hunc magna postquam deprendit ab aure:
 Corruptum vinculis, verberibusque domat,
 Et simul abstracto denudans corpora tergo
 Increpat his miserum vocibus ille pecus.
 Forsitan ignotos mutato murmure fallis:
 At mihi, ceu quondam, semper asellus eris.

VI. *Rana & Vulpes.*

Edita gurgitibus, olimque immersa profundo,
 Et luteis tantum semper amica vadis,
 Ad superos colles, herbosaque præta recurrens
 Mulcebat miseram turgida rana fe ras,
 Callida quod posset gravibus succurrere morbis,
 Et vitam ingenio continuare suo.
 Nec se Pæonio jactat cessisse magistro,
 Quamvis perpetuos curet in orbe deos.
 Tunc vulpes pecudum ridens astuta quietem,
 Verborum vacuam prodidit esse fidem.
 Hæc dahit ægrotis, inquit, medicamina membris,
 Pallida cæruleus cui notat ora color?
 Ne sibimet quisquam de rebus inaniter ullis,
 Quas nequit, imponat, ista fabella monet.

VII. *Canis & Rusticus.*

Haud facile est pravis innatum mentibus, ut se
 Muneribus dignas suppliciove putent.
 Forte canis quidam nullis latratibus horrens,
 Nec patulis primum rictibus ora trahens,
 Mollia sed pavida summittens verbera caudæ,
 Concitus audaci vulnera dente dabat.
 Hunc dominus, ne quem præbitas simulata lateret,
 Jusse-

Jusserat in rabido gutture ferre molam.
Faucibus & nexis crepirantia subligat æra,
Quæ facili motu signa cavenda darent.
Hæc tamen ille sibi credebat munera ferri,
Et similem turbam despiciebat ovans.
Tunc insultantem senior de plebe superbum
Alloquitur, tali singula voce monens.
Infelix, quæ tanta rapit dementia sensum,
Munera pro meritis si cupis ista dari?
Non hoc virtutis decus ostentatur in ære:
Nequitix testem sed geris inde sonum.

VIII. *Camelus & Jupiter.*

Contentum propriis sapientem vivere rebus,
Nec cupere alterius nostra fabella monet,
Indignata cito ne stet fortuna recursum,
Atque eadem minuat, quæ dedit ante, rota.
Corporis immensi fertur pecus isse per auras,
Et magnum precibus sollicitasse Jovem.
Turpe nimis cunctis, irridendumque videri
Insignes geminis cornibus ire boves;
Se solum nulla munitum parte camelum,
Obiectum cunctis, expositumque feris.
Jupiter arridens postquam sperata negavit,
Insperat & magnæ iustulit auris onus,
Vive minor merito, cui fors non sufficit, inquit,
Et tua perpetuum livide damna geme.

IX. *Viatores & Ursa.*

Montibus ignotis, curvisque in vallibus arctum
Cum socio quidam sulcipiebat iter.
Securus quodcumque malum fortuna tulisset
Robore collato posset uterque pati.
Dumque per inceptum vario sermone feruntur,
In mediam præceps conyenit ursa viam.
Horum alter facili comprehendens robora cursu
In viridi trepidum fronde pependit onus:
Ille trahens nullo jacuit vestigia gressu,
Exanimem fingens, sponte relitus humi.
Continuo prædam cupiens fera sæva cucurrit,
Et miserum curvis unguibus ante levat:
Verum ubi concreto riguerunt membra timore,
(Nam solitus mentis liquerat ossa calor)
Tunc olidum credens, quamvis jejuna, cadaver
Deserit, & lustris conditur ursa suis,
Sed cum securi paullatim in verba redissent;
Liberior justo qui fuit ante fugax,
Dic loquies, quidnam trepido tibi rettulit ursa?
Nam secreta diu multaque verba dedit.
Magna quidem monuit: tamen hæc quoque maxima iussit,
Quæ misero semper sunt facienda mihi:
Ne facile alterius repetas consortia, dixit,
Rursus ab insana ne capiate fera.

X. *Equus calvus.*

Calvus equus capiti solitus religare capillos,
Atque alias nudo vertice ferre comas,
Ad campum nitidis venit conspectus in armis,
Et facilem frenis flectere cœpit equum,
Hujus ab adverso Boreæ spiramina perflant,
Ridiculum populo conspiciente caput.
Nam mox dejecto nituit frons nuda galero,
Discolor apposita quæ fuit ante coma.

Ille sagax, tantis quod risus millibus esset,
Distulit admota calliditate jocum.
Quid mirum, referens, positos fugisse capillos,
Quem prius æquæ deseruere comæ? --
Ridiculo cuiquam cum sis, absolvere temet
Opposita veri cum ratione stude.

XI. *Olla ærea & lutea.*

Ripiens geminas ripis cedentibus ollas
Infans pariter flumen agebat aquis.
Sed diversa duas ars & natura creavit.
Ære prior fusa est: altera sista luto.
Dispar erat fragili, & solidæ concordia motus,
Incertumque vagus amnis habebat iter.
Ne tamen elisam confringeret ærea testam,
Jurabat solitam longius ire viam.
Illa timens, ne quid levibus graviora nocerent,
Et quia nulla brevi cum meliore fides,
Quamvis securam verbis me feceris, inquit,
Non timor ex animo decutiendus erit.
Nam, me sive tibi, seu te mihi conferat unda,
Semper ero ambobus subdita sola malis.
Pauperior caveat sese sociare potenti;
Namque fides illi cum parili melior.

XII. *Rusticus qui thesaurum invenerat.*

Rusticus impresso molitus vomere terram
Thesaurum sulcis profluuisse videt.
Mox indigna animo properante reliquit aratra,
Semina compellens ad meliora boves.
Continuo supplex Telluri construit aram,
Quæ tibi depositas sponte dedisset opes.
Hunc Fortuna novis gaudentem provida rebus,
Adinonet indignam se quoque thure dolens.
Nunc inventa meis non profers munera templis,
Atque alios mavis participare Deos.
Sed cum subrepto fueris tritissimus auro,
Me primam lacrymis sollicitabis inops.
Non me ridenti, sed tristi cernere vultu
Fas erit, & vacua sint tibi vota tua.
Unius accepto peccat grave quisque talento,
Si, quod ab hoc sumpsit, imputat hoc alii.

XIII. *Taurus & Leo.*

Immensum taurus fugeret cum forte leonem,
Tutaque desertis quæreret antra viis:
Speluncam reperit, quam tunc hirsutus habebat,
Cinyphii ductor qui gregis esse solet.
Poli ubi summissa meditantem irrumpere fronte
Obvius obliquo terruit ore caper;
Tristis abit, longaque fugax de valle locutus:
Nam timor expulsum jurgia ferre vetat:
Non te demissis setosum putide barbis,
illum, qui superest, consequiturque, tremo.
Nam si discedat, nosces stultissime quantum
Discrepet a tauri viribus hircus olens.
Dum cupis illatum tibi met perolvere damnum,
Absque tui damno hocce caveto fore.

XIV. *Simia & Jupiter.*

Jupiter in toto quondam quæsierat orbe,
Munera natorum quis meliora daret.

Certatim ad R
Permissum
Sed nec squam
Vel quidqu
later quos trepi
Judicio tant
Tunc brevis solou

Utinam nisi furo

X

æque inter vanâ

æneam facerent
trial erectæ circum

ære nullo pennare
tamen insultans

simia sideribus, nu
dam virtute nitens,
sua quadam forsitan

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Tolle minas, tenerumque tuis sine crescere mensis :
 Hæc tibi me rursus littoris ora dabit .
 Protinus immensi depastus cœrula Ponti ,
 Pinguior ad calamum sponte recurro tuum .
 Ille nefas captum referens absolvere piscem :
 Difficiles queritur casibus esse vices .
 Nam miserum est, inquit, præsentem amittere prædam ,
 Stultius & rursus vota diurna sequi .
 Incerta pro spe non munera certa relinque ,
 Ne rursus quæras, forte nec invenias .

XXI. *Rusticus & Avis.*

Parvula pregeniem terræ mandaverat ales,
 Qua stabat viridi cespite flava seges .
 Rusticus hanc fragili cupiens decerpere culmo,
 Vicinam supplex forte petebat opem .
 Sed vox implumes turbavit credula nidos :
 Suaferat & Laribus continuare fugam .
 Cautior hos remeans prohibet discedere mater :
 Nam, quid ab externis perficietur ? ait .
 Ille iterum caris operam mandavit amicis :
 At genitrix rursus tutior inde manet .
 Sed postquam curvas dominum comprehendere falces,
 Frugibus & veram sensit adesse manum :
 Nunc, ait, o miseri dilecta relinquire rura,
 Cum spem de propriis viribus ille perit :

XXII. *Invidus & avarus.*

Jupiter ambiguus hominum prædiscere mentes,
 Ad terras Phœbum misit ab arce poli .
 Tunc duo diversis poscebant munera votis ;
 Namque alter cupidus, invidus alter erat .
 His sese medium Titan scrutatus utrumque
 Obrulit, & precibus ut peteretur, ait .
 Præstabit facilis : nam quæque rogaverit unus,
 Protinus hæc alter congeminata feret .
 Sed cui longa jecur nequeat satiari cupido,
 Distulit admotas in nova damna preces :
 Spem sibi confidens alieno crescere voto,
 Seque ratus solum munera ferre duo .
 Ille ubi captantem socium sua præmia vidit,
 Supplicium proprii corporis optat ovans .
 Nam petit, extinctus ut lumine degeret uno,
 Alter ut hoc duplicans vivat utroque carens .
 Tunc sortem sapiens humanam risit Apollo,
 Invidiæque malum rettulit ipse Jovi .
 Quæ dum proventis aliorum gaudet iniquis,
 Lætiior infelix & sua damna cupit .

XXIII. *Statuarius.*

Venditor insignem referens de marmore Bacchum,
 Expositum pretio fecerat esse Deum .
 Nobilis hunc quidam, funesta in sede sepulcri,
 Mercari cupiens, compositurus erat .
 Alter adoraris ut ferret munera templis,
 Redderet & sacro debita vota loco :
 Nunc, ait, ambiguum facies de mercibus omen,
 Cum spes in pretium munera dispar agit,
 Et me defunctis seu malis tradere Divis,
 Sive decus busti, seu velis esse Deum .
 Subdita namque tibi est magni reverentia fati,
 Atque eadem retines funera nostra manu .
 Convenit hoc illis, quibus est permissa potestas,
 An præstare magis, seu noquisse velint .

XXIV. *Venator & Leo.*

Certamen longa protractum lite gerebant
 Venator quondam nobilis, atque leo .
 Hi cum perpetuum cuperent in jurgia finem,
 Edita continuo forte sepulchra vident .
 Illic docta manus flectentem colla leonem
 Fecerat in gremio procubuisse viri .
 Scilicet affirmans pictura teste superbum
 Se fieri : extinctam nam docet esse feram .
 Ille graves oculos ad inania signa retorquens
 Infremit, & rabido pectore verba dedit .
 Irrita te generis subiit fiducia nostri,
 Artificis testem si cupis esse manum .
 Quod si nollta novum caperet sollertia sensum,
 Sculperet ut docili pollice saxa leo :
 Tunc hominem adspiceres oppressum murmure magno,
 Conderet ut rabidis ultima fata genis .

XXV. *Puer & Fur.*

Frens puer extremam putei consedit ad oram,
 Vana supervacuis rictibus ora trahens .
 Callidus hunc lacrimis postquam fur vidit obortis,
 Quænam tristitiæ sit modo causa, rogat .
 Ille sibi abrupti fingens discrimina funis,
 Atque auri queritur desiluisse cadum .
 Nec mora, sollicitam traxit manus improba vestem,
 Exutus putei protinus ima petit .
 Parvulus exiguo circumdans pallia collo,
 Sentibus immersus delituisse darur .
 Sed post fallacis suscepta pericula votis
 Tristior amissa veste resedit humi .
 Dicitur his sollers vocem rupisse querelis,
 Et gemitu summos sollicitasse Deos .
 Perdita, quisquis erit, posthac bene pallia credat,
 Qui putat in liquidis quod natet urna vadis .
 Nemo nimis cupide sic res desideret ullas,
 Ne plus cum cupiat, perdat & hic quod habet .

XXVI. *Leo & Capella.*

Viderat excelsa pascentem rupe capellam,
 Cominus esuriens cum leo ferret iter .
 Et prius: Heus inquit, præruptis ardua saxis
 Linque, nec hirsutis pascua quære jugis .
 Sed cythri croceum per prata virentia florem,
 Et glaucas salices, & thyma grata pete .
 Illa gemens, desiste precor fallaciter, inquit,
 Securam placidis insimulare dolis .
 Vera licet moneas, majora pericula tollas,
 Tu tamen his dictis non facis esse fidem .
 Nam quamvis recti constet sententia verbis,
 Suspectam hanc rabidus consiliator habet .
 Ne citius blandis cujusquam credito dictis :
 Sed, si sint fidei, respice quid moneant .

XXVII. *Cornix & Urna.*

Ingentem sitiens cornix adspexerat urnam,
 Quæ minimam fundo continuisset aquam .
 Hanc enixa diu planis effundere campis,
 Scilicet ut nimiam pelleret inde sitim .
 Postquam nulla viam virtus dedit, admovet omnes
 Indignata nova calliditate dolos .
 Nam brevis immeris adcrevens sponte lapillis

Potandi faci
 tibus hæc d
 Qua ceptur

V Incla resola
 Alpera mo
 Aclitus obliqua si
 Credidit idanur
 Cæcus & immentis
 Næque erat hi
 Latet ut longus p
 Nære istus facile
 Et postquam irato
 Inveniam vacu
 Cæcus everlam pe
 Quam ferus in don
 Et sic informi loq
 Næcutiens, imo p
 Cæcum exemplur
 Qua fieri posses c

XXI.

Orida congestis
 Cunctaque dur
 Et in adversa mem
 Scilicet nam prohibe
 Et nemorum cultos
 Excipitum Satyrus a
 Et simul adspiciens
 Et que homini tanta
 Et gelidos artus vitæ
 Et eas calido solvera
 Et depulso cepisset
 Et capis eximia seduli
 Et illi agricolæm cup
 Et nam referens opti
 Et & calido plenum
 Latet ut infusus frigida
 Et ubi ferventem labris
 Torruit : argenti rufi
 Et stupuit duplici mont
 Et pulsum silvis long
 Et ait, ut nostris na
 Et in diversa duo qui
 Et hæc colloquitur cor
 Et in invidus, bina q

XXXI.

Quantem segetes, &
 Liqueat abscessa
 Et accepti referre
 Et tenentis parcer
 Et excepti deprensi
 Et in daltre perfidu
 Et prædictæ seget
 Et in indignum cor
 Et in capum mer
 Et in epulas plurim
 Et consumit domini
 Et in ferret quod r
 Et hoc iustam verbo
 Et in stultum non

Pe

Potandi facilem præbuit unda viam .
Viribus hæc docuit, quam sit prudentia major,
Qua cœptum volucris explicuisset opus .

XXVIII. *Rusticus & Juuencus .*

V Incla recusanti, dedignantique juuenco
Aspera mordaci subdere colla iugo :
Rusticus obliqua succidens cornua falce,
Credidit insanum defremuisse pecus .
Cautus & immenso cervicem innectit aratro :
Namque erat hic cornu promptior atque pede .
Scilicet ut longus prohiberet verbera temo,
Neve istus faciles ungula sæva daret .
Sed postquam irato detrectans vincula collo,
Immeritam vacuo calce fatigat humum :
Continuo everfam pedibus dispergit arenam,
Quam ferus in domini ora sequentis agit .
Tunc sic informi squalentes pulvere crines
Discutiens, imo pectore victus ait :
Nimirum exemplum naturæ deerat iniquæ,
Qua fieri posses cum ratione nocens .

XXIX. *Satyrus & Viator .*

H Orrida congestis cum staret bruma pruinis,
Cunctaque durato stringeret arva gela :
Hæsit in adversa membrorum mole viator :
Perdita nam prohibet semita ferre gradum .
Hunc nemorum custos fertur miseratus in antro
Exceptum Satyrus continuasse suo .
Quem simul adspiciens ruris miratur alumnus,
Vimque homini tantam protinus esse pavet .
Nam, gelidos artus vitæ ut revocaret in usum,
Aflatas calido solverat ore manus .
Sed cum depulso cepisset frigore lætus
Hospitis eximia sedulitate frui :
Namque illi agrestem cupiens ostendere vitam,
Silvarum referens optima quæque dabat :
Obtulit & calido plenum cratera Lyzo,
Laxet ut infusus frigida membra tepor .
Ille ubi ferventem labris contingere testam
Horruit : argenti rursus ab ore sufflat .
Obstupuit duplici monstro perterritus hospes,
Et pulsum silvis longius ire jubet .
Nolo, ait, ut nostris umquam successerit antris,
Tam diversa duo qui simul ore ferat .
Qui bene colloquitur coram, sed postea prave :
Hic erit invisus, bina quod ora gerat .

XXXX. *Rusticus & Sus .*

V Astantem segetes, & pingua culta ruentem
Liquerat abscissa rusticus aure suem,
Ut memor accepti referens monumenta doloris,
Ulterius teneris parceret ille satis .
Rursus in excepti deprensus crimine campi,
Perdedit indultæ perfidus auris onus .
Nec mora, prædictæ segeti caput intulit horrens,
Pœna sed indignum congeminata facit .
Tunc domini caprum mensis dedit ille superbis
In varias epulas plurima frustra secans .
Sed cum consumpti dominus cor quæreret, apri,
Impatiens fertur quod rapuisse cocus :
Rusticus hoc justam verbo compercit iram,
Affirmans stultum non habuisse suem .

Nam cur membrorum toties in damna redisset,
Atque uno demens posset ab hoste capi .
Hæc illos descripta movent, qui sæpius ausi,
Numquam peccatis abstinere manus .

XXXI. *Mus & Bos .*

I Ngentem fertur mus quondam parvus oberrans
Ausus ab exiguo lædere dente bovem .
Verum ubi mordaci confecit vulnera rostro,
Tutus in amfractus conditur inde suos .
Ille licet vasta torvum cervice minetur,
Non tamen iratus, quem petat, ille videt .
Tunc indignantem justo sermone fatigans
Distulit hostiles calliditate minas :
Non quia magna tibi tribuerunt membra parentes,
Viribus effectum constituere tuis .
Disce tamen brevibus quæ sit fiducia monstris,
Et faciat quidquid parvula turba cupit .

XXXII. *Rusticus & Hercules .*

H ærentem luteo sub gurgite rusticus axem
Liquerat, & nexos ad juga tarda boves .
Frustra depositis confideas Numina votis
Ferre suis rebus, cum resideret, opem .
Cui rector summis Tirynthius infit ab astris :
[Nam vocat hunc supplex in sua vota Deum]
Perge laborantes stimulis agitare juuencos,
Et manibus pigras disce juvare rotas .
Tunc quoque congressus, majoraque viribus ausus
Fac Superos animis conciliare tuis .
Disce tamen pigris non flecti Numina votis,
Præsentisque adhibe, cum facis ipse, Deos .

XXXIII. *Anser & Rusticus .*

A nser erat cuidam pretioso germine sæta,
Ovaque quæ nidis aurea sæpe daret .
Fixerat hanc volucris legem natura superbæ,
Ne liceat pariter munera ferre duo .
Sed dominus cupidum sperans vanescere votum,
Non tulit exofas in sua lucra moras .
Grande ratus pretium volucris de morte referre,
Qui tam continuo munere dives erat .
Postquam nuda minax egit per viscera ferrum,
Et vacuum solitis sætibus esse videt :
Ingemuit tantæ deceptus crimine fraudis .
Nam pœnam meritis rettulit inde suis .
Sic qui cuncta Deos uno male tempore poscunt,
Justius his etiam vota divina negant .

XXXIV. *Formica & Cicada .*

Q uisquis torpentem passus transire juventam,
Nec timuit vitæ providus ante suæ :
Confectus senio, postquam gravis adfuit ætas,
Heu, frustra alterius sæpe rogavit opem .
Solibus obreptos hiemi formica labores
Distulit, & brevibus condidit ante cavis .
Verum ubi candentes suscepit terra pruinas,
Arvaque sub gelido delituere gelu,
Pigra nimis tantos non æquans corpore nimbos,
In propriis laribus humida grana legit .
Discolor hanc precibus supplex alimenta regabat,
Quæ quondam querulo ruperat arva sono .

Se quoque, maturas cum tunderet area messes,
Cantibus æstivos explicuisse dies.
Parvula tunc ridens sic est affata cicadam:
(Nam vitam pariter continuare solent.)
Mi quoniam summo substantia parta labore est,
Frigoribus mediis oria longa traho.
At tibi saltandi nunc ultima tempora restant,
Cantibus est quoniam vira peracta prior.

XXXV. Simia & Gnati.

Fama est, quod geminum profundens simia partum
Dividit in varias pignora nata vices.
Namque unum caro genitrix educit amore,
Alterius odiis exsaturata tumet.
Cæperit ut sætam gravior terrere tumultus,
Dissimili gnatos conditione rapit.
Dilectum manibus, vel pectore gestat amico,
Contemnum dorso suscipiente levat.
Sed cum lassatis nequeat consistere plantis,
Oppositum fugiens sponte relinquit onus.
Alter at hirsuto circumdans brachia collo
Hæret, & invita cum genitrice fugit.
Mox quoque dilecti succedit in oscula fratris
Servatus, vetulis unicus hæres avis.
Sic multos neglecta juvant, atque ordine verso
Spes humiles rursus in meliora refert.

XXXVI. Vitulus & Bos.

Pulcher & intacta vitulus cervice resultans
Scindentem assidue viderat arva bovem.
Nec pudet, heus, inquit, longævo vincula collo
Ferre, nec expositis oria nosse jugis.
Cum mihi subjectas pateat discursus in herbas,
Et nemorum liceat rursus opaca sequi.
At senior, nullam verbis compulsus in iram,
Vertebat soliram vomere fessus humum,
Donec deposito per prata liceret aratro
Molliter herbofo procubuisse toro.
Mox vitulum factis innexum respicit aris
Admotum cultro cominus ire prope.
Hanc tibi tristis, ait, dedit indulgentia mortem,
Expertem nostri quæ facit esse jugi.
Proderit ergo graves quamvis perferre labores,
Oria quam tenerum mox peritura pari.
Est hominum sors ista, magis felicibus ut mors
Sit cita, cum miseros vita diurna regat.

XXXVII. Canis & Leo.

Pinguior exhausto canis occurrisse leoni
Fertur, & infertis, verba dedisse jocis.
Nonne vides duplici tendantur ut ilia tergo,
Luxurietque toris nobile pectus? ait.
Proximus humanis ducot post oria mensis,
Communem capiens largius ore cibum.
Sed quod crassa, malum, circumdat guttura ferrum,
Nec custodita fas sit abire domo.
At tu magna diu moribundus lustra pererras,
Donec se silvis obvia præda ferat.
Perge igitur nostris, tua subdere colla catenis,
Dum liceat faciles promeruisse dapes.
Protinus ille gravem gemitu collectus in iram,
At ferox animi nobile murmur agit.
Vade, ait, & meritis nodum cervicibus inser,
Compensentque tuam vincula dura famem.

At mea cum vacuis libertas redditur anttis,
Quamvis, jejunos quælibet arva peto.
Has illis epulas potius laudare memento,
Qui libertatem postposuere gulæ.

XXXVIII. Piscis fluvialis & marinus.

Dulcibus e stagnis fluvio torrente coactus
Æquoreas præceps piscis obibat aquas.
Illie squamigerum despectans improbus agmen
Eximium sese nobilitate refert.
Non tulit exemplum patrio de gurgite phoca,
Verbaque cum salibus asperiora dedit.
Vana laboratis aufer mendacia dictis,
Quæque refutati te quoque teste valent.
Nam quis erit potior populo spectante probabo,
Si pariter captos humida lina trahant.
Tunc me nobilior magno mercabitur auro:
Te simui ære brevi debile vulgus emet.
Quisquis ab externis nuper devenerit oris,
Non decet indigenis ut velit esse prior.

XXXIX. Miles & Lituus.

Vererat attritus quondam per prælia miles
Omnia suppositis ignibus arma dare:
Vel quæ victori moriens sibi turba dedisset,
Vel quidquid profugo posset ab hoste capi.
Interea votis fors adsuit, & memor arma
Cæperat accenso singula ferre rogo.
Tunc lituus rauco despectens murmure culpam
Immeritum flammis se docet esse prius.
Nulla tuos, inquit, petierunt tela lacertos.
Viribus affirmes quæ tamen acta meis.
Sed tantum ventis & cantibus arma coegi,
Hoc quoque submisso testor & altra sono.
Ille resultantem flammis crepitantibus addens,
Nunc te major, ait, pœna, dolorque rapit.
Nam licet ipse nihil possis tentare nec ausus,
Sævior hoc, alios quod facis ipse malos.

XL. Pardus & Vulpes.

Distinctus maculis & pulcro pectore pardus
Inter consimiles ibat in arva feras.
Et quod nulla graves variarent terga leones,
Protinus his miserum credidit esse genus.
Cætera sordenti damnans animalia vultu,
Solus in exemplum nobilitatis erat.
Hunc arguta novo gaudentem vulpes amictu
Corripit, & vanas approbat esse notas.
Vade, ait, & pictæ nimium confide juventæ,
Dum mihi consilium pulcrius esse queat.
Miremurque magis quos munera mentis adornant,
Quam qui corporeis enituerent bonis.

XLI. Nimbus & Testa.

Impulsus ventis, & pressa nube coactus,
Ruperat hibernis se gravis imber aquis.
Cumque per effusas stagnaret turbine terras,
Expositum campis fictile ptesit opus.
Mobile namque lutum tepidus prius instruit aer,
Discat ut admoto rectius igne coqui.
Tunc nimbus fragilis perquirat nomina testæ.
Immemor illa sui, amphora dicot, ait.

Nunc me docta
Molliter obli
Assepus hac, in
Nam re subje
Et simul accepto
Priorior in reus
Infelix, quæ magn
Aula pharetratis
Et poterunt misere
Sublata nobilibus

Elocem
Tam
Quid lo
av
Nil un

tantum & quoties
vici felici qui men
Romanorum proce
tantum cumulant
virtutum demissa
potere aliis digni
etiam qui proxima
Lattas obtinuer
patet peregrina
quæ exteros qui
imperio, collega
etiam geniti, quer
ætherios mund
summi cre
lectis fortuna rev
que suam Ge
longis nimir
grata minus,
stus etimen cont
reperant publi
lacrimas testis d
admonitus sepe
latius longas nec
et mora suspende ma

Nunc

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Te non flammigeris Libye tardavit arenis,
 Non armata suo reppulit Urfa gelu.
 Quantum vitalis natura tetendit in axes,
 Tantum virtuti pervia terra tuæ.
 Fecisti patriam diversis gentibus imam,
 Profuit injulis te dominante capi.
 Dumque offers victis proprii consortia juris,
 Urbem fecisti quod prius orbis erat.
 Auctorem generis Venerem, Martemque fatemur;
 Æneadum matrem, Romulidumque patrem.
 Mitigat armatas victrix clementia vires:
 Convenit in motes nomen utrumque tuos.
 Hinc tibi certandi bona, parcendique voluptas:
 Quos timuit superat, quos superavit amat.
 Inventrix oleæ colitur, vinique repertor,
 Et qui primus humo prælit atatra puer:
 Atas Pzoniam meruit medicina per artem,
 Fretus & Alcides nobilitate Deus:
 Tu quoque legis mundum complexa triumphis,
 Fœdere communi vivere cuncta facis.
 Te Dea, te celebrat Romanus ubique recessus;
 Pacificoque gerit libera colla iugo.
 Omnia perpetuos quæ servant sidera motus,
 Nullum viderunt pulchrius imperium.
 Quid simile Assyriis? connectere contigit arma,
 Medi spiritimos cum domuere suos.
 Magni Parthorum reges, Macetumque tyranni
 Mutua per varias jura dedere vices.
 Nec tibi nascenti plures animæque manusque,
 Sed plus consilii iudicii que fuit.
 Justis bellorum causis, nec pace superba
 Nobilis ad summas gloria venit opes.
 Quod tegnas minus est, quam quod regnare meretis:
 Excedis factis grandia fata tuis.
 Percensere labor densis decora alta tropæis,
 Ut si quis stellas pernumerare velit.
 Confunduntque vagos delubra micantia visus,
 Ipsos crediderim sic habitare Deos.
 Quid loquat aërio pendentes fornice rivos?
 Qua vix imbriferas tolleret Iris aquas.
 Hos potius dicas crevisse in sidera montes:
 Tale Giganteum Græcia laudat opus.
 Intercepta tuis conduntur flumina muris,
 Consumunt toros celsa lavacra lacus.
 Nec minus & propriis celebrantur roscida venis,
 Totaque nativo mœnia fonte sonant.
 Frigidus æstivas hinc temperat halitus auras,
 Innocuamque levat purior unda sitim.
 Nempe tibi subitus calidarum gurgis aquarum
 Rupit Tarpeias hoste premente vias.
 Si foret æternus, casum fortasse putarem,
 Auxilio fluxit qui rediturus erat.
 Quid loquat inclusas inter laquearia silvas?
 Vernula queis vario carmine ludit avis.
 Vere tuo numquam mulceri desinit annus;
 Deliciasque tuas victa tuetur hiems.
 Erige crinales lauros, seniumque sacrati
 Verticis in virides Roma recinge comas.
 Aurea turtigero radiant diademata cono,
 Perpetuosque ignes aureus umbo vomat.
 Abscondat tristem deleta injuria casum,
 Contemptus solidet vulnera clausa dolor,
 Advertis solemne tuis sperare secunda,
 Exemplo Cæli ditia damna subis.
 Astrorum flammæ renovant occasibus ortus,
 Lunam finiti cernis ut incipiat.

Victoris Brenni non distulit Allia pœnam:
 Samnis servitio fœdera sæva iunt.
 Post multas Pyrrhum clades superata fugasti,
 Flevit successus Hannibal ipse suos.
 Quæ mergi nequeunt, nixu majore resurgunt;
 Exiliuntque imis altius acta vadis.
 Utque novas vires sax inclinata resumit,
 Clatior ex humili sorte superna petis.
 Porrige victuras Romana in secula leges,
 Solaque fatales non vereare colos.
 Quamvis sedecies denis & mille peractis,
 Annus præterea jam tibi nonus erat;
 Quæ restant, nullis obnoxia tempora metis,
 Dum stabunt terræ, dum polus astra feret.
 Illud te reparat quod cetera regna resolvit:
 Ordo renascendi est crescere posse malis.
 Ergo age sacrilegæ tandem cadat hostia gentis,
 Submittant trepidi perfida colla Getæ.
 Ditia pacatæ dent vectigalia terræ,
 Impleat Augustos barbara præda sinus.
 Æternum tibi Rhenus aret, tibi Nilus inundet,
 Altricemque suam fertilis orbis alar.
 Quin & fœcundas tibi conferat Africa messes,
 Sole suo dives, sed magis imbre tuo.
 Interea Latiis consurgant horrea sulcis,
 Pinguiæque Hesperio nectare præla fluant.
 Ipse triumphali redimitus arundine Tibris
 Romuleis famulas usibus aptet aquas,
 Atque opulenta tibi placidis commercia ripis
 Devehat hinc ruris, subvehat inde maris.
 Rade precot gemino placatum Castore pontura,
 Temperet æquoream dux Cytherea viam.
 Si non displicui, regerem cum jura Quirini,
 Si colui sanctos, consulique patres,
 (Nam quod nulla meum strinxerunt crimina ferrum;
 Non sit præfecti gloria, sed populi)
 Sive datur patriis vitam componere terris;
 Sive oculis umquam restituere meis;
 Fortunatus agam, votoque beavior omni,
 Semper digneris si meminisse mei.
 His dictis iter arripimus, comitantur amici:
 Non possum sicca dicere luce, Vale.
 Jamque aliis Romam redeuntibus hæret eunti
 Rufus Albini gloria viva patris:
 Qui Volusi antiquo derivat stemmate nomen,
 Et reges Rutulos teste Marone refert.
 Hujus faciundæ commissa Palatia linguæ,
 Primævus meruit principis ore loqui.
 Rexerat ante puer populos pro consule Pœnos,
 Æqualis Tyriis terror amorque fuit.
 Sedula promisit summos imitatio fasces:
 Si fas est meritis fidere, consul erit.
 Invitum tristis tandem remeare coegi:
 Corpore diviso mens tamen una fuit.
 Tum demum ad naves gradior, qua fronte bicorni
 Dividuis Tiberis dexteriora secar.
 Lævus inaccessis fluvius vitatur arenis,
 Hospitis Æneæ gloria sola manet.
 Et jam nocturnis spatium laxaverat horis
 Phæbus chelarum pallidiore polo:
 Cunctamur tentare solum, portuque sedemus,
 Nec piget oppositis otia setre moris,
 Occidua infido dum sævit gurgite Plias,
 Dumque procellosi temporis ira cadit.
 Respectare juvat vicinam sæpius urbem,
 Et montes visu deficiente sequi,

Quaqu

Quaque duces oculi grata regione fruuntur,
 Dum se, quod cupiunt, cernere posse putant.
 Nec locus ille mihi cognoscitur indice fumo,
 Qui dominas arces & caput orbis habet:
 Quamquam signa levis fumi commendat Homerus,
 Dilecto quotiens surgit in astra solo.
 Sed Cæli plaga candidior, tractusque serenus
 Signat septenis culmina clara jugis.
 Illic perpetui soles, atque ipse videtur,
 Quem sibi Roma facit, purior esse dies.
 Szpius attonitæ resonant Circensibus aures,
 Nuntiat accensus plena theatra favor.
 Pulsato notæ redduntur ab æthere voces,
 Vel quia perveniunt, vel quia fingit amor.
 Explorata fides pelagi terquinque diebus,
 Dum melior Lunæ fideret aura novæ.
 Tum discessurus studiis urbi que remitto
 Palladium generis spemque decusque mei,
 Facundus juvenis Gallorum nuper ab arvis
 Missus Romani discere jura fori.
 Ille meæ secum dulcissima vincula cunæ
 Filius affectu stirpe propinquus habet.
 Cujus Aremoricæ pater Exuperantius oras
 Nunc postliminium pacis amore docet,
 Leges restituit, libertatemque reducit,
 Et servos famulis non finit esse suis.
 Solvimus auroræ dubio quo tempore primum
 Agnoscitur patitur redditus arvæ color.
 Progredimur parvis per littora proxima cymbis,
 Quarum perfugio crebra pateret humus.
 Æstivos penetrant oneraria carbasa fluctus,
 Tutior autumnus mobilitate fugæ.
 Alia prælegitur tellus, Pyrgique recedunt;
 Nunc villæ grandes, oppida parva prius.
 Jam Cerretanos demonstrat navita fines:
 Ævo deposuit nomen Agylla vetus.
 Stringimus exesum & fluctu & tempore Castrum,
 Index semirutæ porta vetusta loci.
 Præsidet exigui formatus imagine saxi
 Qui pastorali nomina fronte gerit.
 Multa licet priscum nomen deleverit ætas,
 Hoc Inui castrum fama fuisse putat:
 Seu Pan Tyrrenis mutavit Mænala silvis,
 Sive sinus patrios incola Faunus init,
 Dum renovat largo mortalia semina fœtu,
 Fingitur in Venerem pronior esse Deus.
 Ad Centumcellas forti defleximus austro.
 Tranquilla puppes in statione sedent.
 Mollibus æquoreum concluditur amphitheatrum,
 Angustosque aditus insula facta tegit.
 Atrollit geminas turres, bifidoque meatu
 Faucibus arctatis pandit utrumque latus.
 Nec posuisse satis laxo navalia portu:
 Ne vaga vel tutas ventilet aura rates,
 Interior medias sinus invitatus in ædes
 Instabilem fixis aera nescit aquis.
 Qualis in Euboicis captiva natatibus unda
 Sustinet alterno brachia lenta sono.
 Nosse juvat Tauri dictas de nomine thermas.
 Nec mora difficilis millibus ire tribus.
 Non illic gustu latices viriantur amaro,
 Lymphaque fumifico sulphure tincta calet.
 Purus odor, mollisque sapor dubitare lavantem
 Cogit, qua melius parte petantur aquæ.
 Crede e si dignum fame, flagrantia taurus
 Investigato fonte lavacra dedit:

Ut solet excussis pugnam præcludere glebis,
 Stipite cum rigido cornua prona terit.
 Sive Deus faciem mentitus & ora juveni;
 Noluit ardentis dona latere soli:
 Qualis Agenorei rapturus gaudia furti
 Per freta virgineum sollicitavit onus.
 Ardua non solos deceant miracula Grajos:
 Auctorem pecudem fons Heliconis habet.
 Elicitas simili credamus origine nymphas:
 Musarum latices ungula fodit equi.
 Hæc quoque Pieriis spiracula comparat antris
 Carmine Messallæ nobilitatus ager:
 Intransitque capit, discedentemque moratur
 Postibus affixum dulce poema sacris.
 Hic est, qui primo seriem de consule ducit,
 Usque ad Publicolas si redeamus avos.
 Hic & præferti nutu prætoria rexit:
 Sed menti & linguæ gloria major inest.
 Hic docuit qualem poscat facundia sedem,
 Ut bonus esse velit, quisque disertus erit.
 Rosida puniceo fulsere crepuscula Cælo,
 Pandimus obliquo linæa flexa sinu.
 Paulisper littus fugimus Mynione vadisum,
 Suspecto trepidant ostia parva solo.
 Inde Gravisarum fastigia rara videmus,
 Quas premit æstivæ sæpe paludis odor.
 Sed nemorosa viret densis vicinia lucis,
 Pineaque extremis fluctuat umbra fretis.
 Cernimus antiquas nullo custode ruinas,
 Et desolatæ mœnia sæda Cossæ.
 Ridiculam cladis pudet inter seria caussam
 Promere, sed risum dissimulare piget.
 Dicuntur cives quondam migrare coacti
 Muribus infestis deseruisse lares.
 Credere maluerim Pygmeæ damnæ cohortis,
 Et conjuratas in sua bella grues.
 Haud procul hinc petitur signatus ab Hercule portus.
 Vergentem sequitur mollior aura diem.
 Inter castrorum vestigia sermo retexit
 Sardoam Lepido præcipitante fugam.
 Littore namque Cossæ cognatos depulit hostes,
 Virtutem Catuli Roma secuta ducis.
 Ille tamen Lepidus peior, civilibus armis
 Quæ gessit fociis impia bella tribus:
 Qui libertatem Mutinensi Marte receptam
 Obruit auxiliis orbe pavente novis.
 Insidias paci moliri tertius ausus
 Tristibus excepit congrua fata reis.
 Quartus Cæsareo dum vult irrepere regno,
 Incesti pœnam solvit adulterii.
 Nunc quoque, sed melius, de nostris fama queretur,
 Judex posteritas semina dira notet.
 Nominibus certos credam decurrere mores,
 Moribus an potius nomina certa dari?
 Quidquid id est, mirus Latiis annalibus ordo,
 Quod Lepidum toties recidit ense malum.
 Necdum decessis pelago permittimur umbris,
 Natus vicino vortice ventus adest.
 Tenditur in medias mons Argentarius undas,
 Ancipitique jugo cærulea curva premit:
 Transversos colles bis ternis millibus artat,
 Circuitu ponti terduodena patet.
 Qualis per geminos fluctus Ephyreus Isthmos
 Ionias bimari littore findit aquas.
 Vix circumvehimur sparsæ dispendia rupis;
 Nec sinuosa gravi cura labore caret.

Mutantur totiens vario spiramina fluxu,
 Quæ non profluerant vela, repente nocent.
 Eminus Igilli silvosa cacumina mitor,
 Quam fraudare nefas laudis honore suæ.
 Hæc proprios nuper tutata est insula saltus,
 Sive loci ingenio, seu domini genio:
 Gurgite cum modico victricibus obstitit armis,
 Tamquam longinquo dissociata mari.
 Hæc multos lacera suscepit ab urbe fugatos;
 Hic fessis posito certa timore salus.
 Plurima terreno populaverat æquora bello,
 Contra naturam classe timendus eques.
 Unum, mira fides, vario discrimine portum
 Tam prope Romanis, tam procul esse Getis.
 Tangimus Umbronem, non est ignobile flumen,
 Quod tuto trepidas excipit ore rates.
 Tam facilis pronis semper patet alveus undis,
 In pontum quotiens sæva procella ruit.
 Hic ego tranquillæ volui succedere ripæ,
 Sed nautas avidos longius ire sequor.
 Sic festinantem ventusque diesque reliquit;
 Nec proferre pedem, nec revocare licet.
 Littorea noctis requiem metamur arena,
 Dat vespertinos myrtea silva focos.
 Parvula subjectis facimus tentoria remis,
 Transversus subito culmine contus erat.
 Lux aderat, tonsis progressi flare videmur;
 Sed cursum proræ terra relicta probat.
 Occurrit chalybum memorabilis Ilva metallis,
 Qua nihil uberius Notica gleba tulit.
 Non Biturix largo potior strictura camino,
 Nec quæ Sardonio cespite massa fluit.
 Plus confert populis ferri sæcunda creatrix,
 Quam Tartessiæ glarea sulva Tagi:
 Materies vitilis aurum letale parandis:
 Auri cæcus amor ducit in omne nefas.
 Aurea legitimas expugnant munera tædas,
 Virgineosque sinus aureus imber emit.
 Auro victa fides munitas decipit urbes,
 Auri flagitiis ambitus ipse furit.
 At contra ferro squalentia rura coluntur,
 Ferro vivendi prima reperta via est.
 Secula femideum ferrati nescia Martis,
 Ferro crudeles sustinere feras.
 Humanis manibus non sufficit usus inermis,
 Si non sint aliæ ferrea tela manus.
 His mecum pigri solabar tædia venti,
 Dum resonat varii vile celestima modis.
 Lassatum cohibet vicina Faleria cursum,
 Quamquam vix medium Phæbus haberet iter.
 Et tum sorte hilares per compita rustica sagi
 Mulcebant sacris pectora fessa jocis.
 Illo quippe die tandem renovatus Osyris
 Excitat in fruges germina læta novas.
 Egressi, villam petimus, lutoque vagamur:
 Stagna placent septo deliciosa vado.
 Ludere lascivos inter vivaria pisces
 Gurgitis inclusi laxior unda finit.
 Sed male pensavit requiem stationis amœnæ
 Hospite conductor durior Antiphate,
 Namque loci querulus curam Judæus agebat,
 Humanis animal dissociabile cibus.
 Vexatos frutices, pulsatas imputat algas,
 Damnaque libatæ grandia clamat aquæ.
 Reddimus obscænæ convicia debita genti,
 Quæ genitile caput propudiosa metit.
 Radix stultitiæ, cui frigida sabbata cordi,

Sed cor frigidius religione sua est.
 Septima, quæque dies turpi damnata veterno,
 Tamquam lassati mollis imago Dei.
 Cetera mendacis deliramenta catastæ
 Nec pueros omnes credere posse reor.
 Atque utinam numquam Judæa subacta fuisset
 Pompeii bellis, imperioque Titi.
 Latius excisæ pestis contagia serpunt,
 Victoresque suos natio victa premit.
 Adversus surgit Boreas, sed nos quoque remis
 Surgere certamus, cum tegit astra dies.
 Proxima securum reserat Populonia litus,
 Qua naturalem ducit in arva sinum.
 Non illic positas extollit in æthera moles
 Lumine nocturno conspicienda Pharos:
 Sed speculum validæ tupis sortita vetustas,
 Qua fluctus domitos arduus urget apex,
 Castellum geminos hominum fundavit in usus,
 Præsidium teris, indiciumque fretis.
 Agnosci nequeunt ævi monumenta prioris,
 Grandia consumpsit mœnia tempus edax.
 Sola manent interceptis vestigia muris,
 Ruderibus latis tecta sepulta jacent.
 Non indignemur mortalia corpora solvi,
 Cernimus exemplis oppida posse mori.
 Lætior hic nostras crebescit fama per aures,
 Consilium Romam pene redire suit.
 Hic præfecturam sacræ cognoscimus urbis
 Delatam meritis, dulcis amice, tuis.
 Optarem verum complecti carmine nomen,
 Sed quosdam refugit regula dura pedes.
 Cognomen versu Veneri charissime Rufi;
 Illo te dudum pagina nostra canit.
 Festa dies, prideoque meos dignata penates,
 Postea coronato vota secunda colat;
 Exornent virides communia gaudia rami:
 Provesta est animæ portio magna meæ.
 Sic mihi, sic potius placeat geminata potestas,
 Per quem malueram, rursus honore fruam.
 Currere curamus velis Aquilone reverso,
 Cum primum roseo fulsit Eous equo.
 Incipit obscuros ostendere Corsica montes,
 Nubiferumque caput concolor umbra levat.
 Sic dubitanda solet gracili vanescere cornu,
 Defessisque oculis Luna reperta later.
 Hæc ponti brevitæ auxit mendacia famæ,
 Armentale ferunt quippe nataste pecus,
 Tempore Cyrneas quo primum venit in oras
 Forte secuta vagum femina Corsa bovem.
 Processu pelagi jam se Capraria tollit:
 Squallet lucifugis insula plena viris.
 Ipsi se monachos Grajo cognomine dicunt,
 Quod soli nullo vivere teste volunt.
 Munera fortunæ metuunt, dum damna verentur.
 Quisquam sponte miser, ne miser esse queat?
 Quænam perversi rabies tam stulta cerebri,
 Dum mala formides, nec bona posse pati?
 Sive suas repetunt ex fato, ergastula pœnas,
 Tristia seu nigro viscera felle tument:
 Sic nimis bilis morbum assignavit Homerus
 Bellerophontæis sollicitudinibus.
 Nam juveni offenso sævi post tela doloris
 Dicitur humanum displicuisse genus.
 In Volaterranum, vero Vada nomine, tractum
 Ingressus dubii tramitis alta lego.
 Despectat proræ custos, clavumque sequentem

Dirigit, & pi
 tacertus gemina
 Defixaque off
 illis proceras mo
 Conspicua tam
 Ut præbent algam
 Servet inoffensas
 Illi: me rapidus com
 Qualis silvarum fr
 Ta tam domibus sæ
 Abici patuit pro
 Tempus meus, quen
 Quæquam jura me
 Vergetatos pensa
 itz flore puer, f
 Tera germanos jun
 Ebor alteris co
 melit ille meas, c
 prædecessoris maj
 præstas villæ vacat
 Namque hoc cent
 ga mare terrenis di
 Multitudoque lac
 tibi flagrantis adi
 Cum pallent herbe
 in cataractarum cli
 lictos latices hor
 impunt actem nat
 travis ætliivo en
 aliter quam cum
 radiæque adstricho
 er solitus naturæ e
 tæ pari dispar for
 tæventu gelu conf
 ractus liquidæ Sole
 can sepe malis geni
 impettas dulcem fe
 tibus enim nostræ
 tæstis explevit m
 tæm Tulcis confide
 it colere exteros ca
 e tantum duris nitiv
 pedore non alio pu
 tibus Oceanus virt
 quicumque ferax
 prædictorum vicibi
 tæptum magni son
 tam pars illa quid
 e tamquam medio r
 tænz est, illos into
 tæ quos minor est d
 tæper sacra com
 tæmpit summos i
 tæo complexus ver
 tætor pat: iz jar
 tæculerat sudos at
 tæus tendi litori
 tævehit tranquil
 tæ securo vela nu
 tæponti medio circ
 tæsthanum Cyrcak
 tækopulus, damn
 tæ hic viro fune
 tæ cum tuper juven
 tæstia inferior, co
 tæstis furis homines

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Æternas grates mutua cura canit :
 Constantemque sibi pariter mitemque fuisse
 Insinuant natis qui meminere senes.
 Ipsum me gradibus non degenerasse parentis
 Gaudent, & duplici sedulitate fovent.
 Hæc eadem, cum Flaminiz regionibus irem,
 Splendoris patrii sæpe reperta fides.
 Famam Lachanii veneratur numinis instar
 Inter turrigenas Lydia tota suos.
 Grata bonis præcos retinet provincia mores,
 Dignaque rectores semper habere bonos.
 Qualis nunc Decius Lucilli nobile pignus
 Per Coryti populos arva beata regit.
 Nec mirum, magni si redditus indole nati
 Felix tam simili posteritate pater.
 Hujus vulnificis saryra ludente camœnis
 Nec Turnus potior, nec Juvenalis erit.
 Instituit veterem censoria lima pudorem,
 Dumque malos carpit, præcipit esse bonos.
 Non olim sacri justissimus arbiter auri
 Circumsistentes reppulit Harpyias,
 Harpyas quarum decerpitur unguibus orbis,
 Quæ pede glutineo quod tetigere trahunt,
 Quæ luscum faciunt Argum, quæ Lyncea cæcum ;
 Inter custodes publica furta volant.
 Sed non Lucillum Briareia præda sefellit,
 Totque simul manibus restitit una manus.
 Jamque Trituritam Pisæa ex urbe reversus,
 Aptabam nitido pendula vela noto,
 Cum subitis tectus nimbis inforduit æther,
 Sparserunt radios nubila rupta vagos.
 Substitimus. quis enim sub tempestate maligna
 Insanituris audeat ire fretis ?
 Otia vicinis terimus navalia silvis,
 Sectandisque juvat membra movere feris.
 Instrumenta parat venandi villicus hospes,
 Atque olidum doctas nosse cubile canes.
 Funditur insidiis & rara fraude plagarum,
 Terribilisque cadit fulmine dentis aper :
 Quem Meleagræi vereantur adire lacerti,
 Qui laxat nodos Amphitryoniadæ.
 Tum responsuros persultat buccina colles,
 Fitque reportando carmine præda levis.
 Interea madidis non desinit Africus alis
 Continuos picea nube negare dies.
 Jam matutinis Hyades occasibus udæ,
 Jam latet hyberno conditus imbre Lepus,
 Exiguum radiis, sed magnis fluctibus astrum,
 Quo madidam nullus navita linoquit humum.
 Namque procelloso subjungitur Orioni,
 Æstiferumque canem roscida præda fugit.
 Vidimus excitis pontum flavescere arenis,
 Atque eructato vortice rura tegi.
 Qualiter oceanus mediis infunditur agris,
 Destituenda vago cum premit arva salo,
 Sive alio refluxus nostro colliditur orbe,
 Sive corusca suis sidera pascit aquis.

LIBER SECUNDUS.

AD VENERIUM RUFIVM.

Nondum longus erat, nec multa volumina passus,
 Jure suo poterat longior esse liber :
 Tædia continuo timuit cessura labori,
 Sumere ne lector jure paveret opus.

Sæpe cibus affert serus fastidia finis ;
 Gratiot est, modicis haustibus unda, siti.
 Intervalla viæ fessis præstare videtur
 Qui notat inscriptus millia crebra lapis.
 Partimur trepidum per opuscula bina tumorem,
 Quam satius fuerat sustinuisse semel.
 Tandem nimbose maris obsidione solutis
 Pisano portu contigit alta sequi.
 Adridet placidum radiis crispantibus æquor
 Et sulcata levi murmurat unda sono.
 Incipiunt Apennini devexa videri,
 Qua fremit aërio monte repulsa Thetis.
 Italiam rerum dominam qui cingere visu,
 Et totam pariter cernere mente velit,
 Inveniet quernæ similem procedere frondi
 Artatam laterum conveniente sinu.
 Millia per longum decies centena teruntur
 A Ligurum terris ad freta Sicaniæ.
 In latum variis damnosa anfractibus intrat
 Tyrreni rabies, Hadriacique sali :
 Qua tamen est juncti maris angustissima tellus,
 Triginta & centum millia sola patet.
 Diversas medius mons obliquatur in undas,
 Qua fert atque refert Phœbus uterque diem.
 Urget Dalmaticos Eoo vertice fluctus,
 Cæruleaque occiduis frangit Etrusca jugis.
 Si factum certa mundum ratione fatemur,
 Consiliumque Dei machina tanta fuit :
 Excubiis Latiis prætexuit Apenninum,
 Claustraque montanis vix adeunda viis.
 Invidiam timuit natura, parumque putavit
 Arctoïdes alpes opposuisse minis.
 Sicut vallavit multis vitalia membris,
 Nec semel inclusit quæ pretiosa tulit.
 Jam tum multiplici meruit munimine cingi,
 Sollicitosque habuit Roma futura Deos.
 Quo magis est facinus diri Stiliconis acerbum,
 Proditor arcani qui fuit imperii.
 Romano generi dum nititur esse superstes,
 Crudelis summis miscuit ima furor :
 Dumque timet quidquid se fecerat ipse timeri,
 Immisit Latine barbara tela neci :
 Visceribus nudis armatum condidit hostera
 Illatæ cladis liberiore dolo.
 Ipsa satellitibus pellitis Roma patebat,
 Et captiva prius quam caperetur erat.
 Nec tantum Geticis grassatus proditor armis,
 Ante Sibyllinæ fata cremavit opis.
 Odimus Althæam consumpti funere torris,
 Nilæum crinem flere putantur aves :
 At Stilico æterni fatalia pignora regni
 Et plenas voluit præcipitare colos.
 Omnia tartarei cessent tormenta Neronis,
 Consumat stygias tristior umbra faces.
 Hic immortalem, mortalem perculit ille :
 Hic mundi matrem perculit, ille suam.
 Sed diverticulo fuimus fortasse loquaces,
 Carmine proposito jam repetamus iter.
 Advehimur celeri candentia mœnia lapsa :
 Nominis est auctor Sole corusca soror.
 Indigenis superat ridentia lilia saxis,
 Et lævi radiat picta nitore silex.
 Dives marmoribus tellus, quæ luce coloris
 Provocat intactas luxuriosa nives.

Reliqua desiderantur.

MAXI.

MA

Qu

E

En
C
Sol
N
Noi

Hoc quoque, quæ
 ar gravis in luc
 Quodque omni
 dum juvenile decu
 Orator toto cla
 re poetarum m
 Et veros titulos
 re perorata perce
 Et data sunt lingu
 cum defectis jar
 Ha, senibus vitæ p
 minor his aderat
 quæ, vel si desint c
 etiam virtus sulvo
 in quam præclarum
 dat celeres arcu ten
 debuit telis præda p
 dicit canibus densos
 etiam multas non
 et fuit madidam si f
 illi validis lubri
 agli cursu cuncto
 Nec tragicos cantus
 habebat metrum dulce
 Et semper vitium
 am quæcumque solet
 Alterno potius vino
 et inter virtutis opes
 habebat cunctas in
 ete madato ventos p
 et mihi sollicitum,
 etiam gelidas Tiberin
 et metui dubio cred
 etis exiguo poterat
 etiam vis modico n
 et subito vinofus
 et fuit latus sumer
 et ipse pater Bacci
 etiam cuncta solet vi
 et ille est animum t
 etiam oppositas mens
 etiamque virtutum qu
 etiam palmam pro
 etiam regidum men
 etiam in vitium, sec
 etiam quæcumque fe
 etiam animo triste
 etiam modico cont
 etiam rerum dominus nil

MAXIMIANI ELEGIARUM LIBER,

Qui falso sub nomine Cn. Cornelii Galli editus est.

ELEGIA I.

Emula cur cessas finem properare Senectus?
Cur & in hoc fesso corpore tarda sedes?
Solve precor miseram tali de carcere vitam.
Mors est jam requies, vivere pœna mihi.
Non sum qui fueram: periit pars maxima
nostri:

Hoc quoque, quod superest, languor & horror habet.
Lux gravis in luctu, rebus mœstissima lætis,
Quodque omni est pejus funere, velle mori.
Dum juvenile decus, dum mens, sensusque manebat,
Orator toto clarus in orbe fui.
Sæpe poetarum mendacia dulcia finxi,
Et veros titulos res mihi ficta dedit.
Sæpe perorata percepi lite cotonam,
Et data sunt linguæ præmia digna meæ.
Quæ cum defectis jam sunt immortua membris:
Heu, senibus vitæ portio quanta manet!
Nec minor his aderat sublimis gratia formæ:
Quæ, vel si desint cætera multa, placet.
Quinetiam virtus fulvo pretiosior auro,
Per quam præclarum plus micat ingenium.
Si libuit celeres arcu tentare sagittas,
Occubuit telis præda petita meis.
Si placuit canibus densos circumdate saltus,
Prostravi multas non sine laude feras.
Dulce fuit madidam si fors versare palæstram,
Implicui validis lubrica membra totis.
Nunc agili cursu cunctos anteite solebam:
Nunc tragicos cantus exsuperare meo.
Augebat meritum dulcis mixtura bonorum:
Ut semper varium plus micat artis opus.
Nam quæcumque solent per se perpensa placere,
Alternò potius vincita decore placent.
Has inter virtutis opes, tolerantia rerum
Spernebat cunctas insuperata minas.
Vertice nudato ventos pluviasque fetebam:
Non mihi solstitium, nec grave frigus erat.
Innabam gelidas Tiberini fluminis undas:
Nec metui dubio credere membra freto.
Quamvis exiguo poteram requiescere somno,
Et quamvis modico membra fovere cibo:
At si me subito vinosus reperit hospes,
Aut fecit lætus sumere vina dies,
Cessit & ipse pater Bacchus, stupuitque bibentem,
Et qui cuncta solet vincere, victus abit.
Haud facile est animum tantis inflectere rebus,
Ut res oppositas mens ferat una duas.
Hoc quoque virtutum quondam certamine magnum
Socratem palmam promeruisse ferunt.
Hinc etiam rigidum memorant valuisse Catonem:
Non res in vitium, sed male facta cadunt.
Intrepidus quæcumque forent, ad utrumque ferebar:
Cedebant animo tristia cuncta meo.
Pauperiem modico contentus semper amavi,
Et rerum dominus nil cupiendo fui.

Tu me sola tibi subdis miseranda Senectus,
Cui cedit quidquid vincere cuncta potest.
In te corruimus: tua sunt quæcumque fatiscunt:
Ultima quæque tuo conficis ipsa malo.
Ergo his ornatum meritis Etruria nostris
Oprabat natis me sociare suis:
Sed mihi dulce magis resoluto vivere collo,
Nullaque conjugii vincula grata pati.
Ibam per mediam vernali corpore Romam,
Spectandus cunctis undique virginibus.
Quæque peti poterat, fuerat vel forte petita,
Erubuit vultus visa puella meos.
Et nunc subridens latebras fugitiva petebat,
Non tamen effugiens, tota latere volens:
Sed magis ex aliqua cupiebat parte videri:
Lætior hoc multo, quod male tecta foret.
Sic cunctis formosus ego, gratulque videbar
Omnibus, & sponsus sic genialis eram.
Sed tantum sponsus: nam me natura pudicum
Fecerat, & casto pectore durus eram.
Nam dum præcipuæ cupio me jungere formæ,
Permanſi viduo frigidus usque toro.
Omnis scæda mihi, atque omnis mihi rustica visa est,
Nullaque conjugio digna puella meo.
Horrebam tenues, horrebam corpore pingues:
Nec mihi grata brevis, nec mihi longa fuit.
Cum media tantum dilexi ludere forma,
Major enim mediis gratia rebus inest.
Corporis has nostri mollis lascivia partes
Incolit: has sedes mater amoris habet.
Quærebam gracilem, sed non quæ macra fuisset:
Carnis ad officium carnea membra placent.
Sic quod in amplexu delectat stringere corpus,
Ne lædant pressum quælibet ossa latus.
Candida contempſi, nisi quæ suffusa rubore
Vernarent propriis ora serena roſis.
Hunc Venus ante alios sibi vindicat ipsa colorem,
Diligir & florem Cypris ubique suum.
Aurea cæsaries, demissaque, lactea cervix,
Vultibus ingenuis visa federe magis.
Nigra supercilia, & frons libera, lumina nigra,
Urebant animum sæpe notata meum.
Flammea dilexi, modicumque tumentia labra,
Quæ mihi gustanti basia plena darent.
In teteti collo visum pretiosius aurum,
Gemmaque iudicio plus radiare meo.
Singula turpe leni quondam quæſita refette:
Et quod tunc decuit, jam modo crimen habet.
Diversos diversa juvant: non omnibus annis
Omnia conveniunt: res prius apta, nocet.
Exultat levitate puer, gravitate senectus:
Inter utrumque manens stat juvenile decus.
Hunc tacitum, tristemque decet. fit clarior ille
Lætitia, & linguæ garrulitate suæ.
Cuncta trahit secum, vertitque volubile tempus,
Nec patitur certam currere quemque via.

Nunc quia longa mihi gravis est, & inutilis ætas,
 Vivere cum nequeam, sit mihi posse mori.
 O quam dura premit miseros conditio vitæ:
 Nec mors humano subjacet arbitrio!
 Dulce mori miseris, sed mors optata recedit:
 At cum tristis erit, præcipitata venit.
 Me vero, heu, tantis defunctum partibus olim,
 Tartareas vivum constat inire vias.
 Jam minor auditus, gustus minor, ipsa minora
 Lumina, vix tactu noscere certa queo.
 Nullus dulcis odor, nulla est jam grata voluptas.
 Sensibus expertem quis superesse putet?
 Et Lethæa meam subeunt oblivia mentem,
 Nec confusa sui jam meminisse potest.
 Ad nullum confurgit opus, cum corpore languet:
 Atque intenta suis obstupet ipsa malis.
 Carmina nulla cano: cantandi summa voluptas,
 Heu, fugit, & vocis gratia vera perit.
 Non fora sollicito, nec blanda poemata fingo,
 Litibus, heu, rapidis commoda dura sequor.
 Ipsaque me species quondam dilecta reliquit:
 Et videor formæ mortuus esse meæ.
 Pro niveo rutiloque prius nunc inficit ora
 Pallor, & esanguis funereusque color.
 Aret sicca cutis, rigidi stant undique nervi,
 Et lacerant unæ tabida membra manus.
 Quondam videntes oculi: nunc fonte perenni
 Deplangunt pœnas nocte dieque suas.
 Et quos grata prius ciliorum setta tegebant,
 Desuper incumbens hispida siiva premit.
 Ac velut inclusi cæco conduntur in antro:
 Nescio quid torvum, vel furiale vident.
 Jam pavor est vidisse senem: nec credere possis
 Hunc hominem, humana qui ratione caret.
 Si libros repero, duplex se littera findit,
 Largior occurrit pagina nota mihi.
 Claram per nebulas videor mihi cernere lucem:
 Nubila sunt oculis ipsa serena meis.
 Eripitur sine nocte dies. caligine cæca
 Septum Tartareo quis neget esse loco?
 Talia quis demens homini persuaserit auctor,
 Ut cupiat voto turpior esse suo?
 Jam subeunt morbi, subeunt discrimina mille:
 Jam dulces epulæ, deliciæque nocent.
 Cogitur a gratis animum suspendere rebus,
 Atque ut vivamus, vivere desinimus.
 Et jam me dudum, cui nulla adversa nocebant,
 Ipsa, quibus regimur, nunc alimenta gravant.
 Esse libet saturum, saturum mox esse pigebit,
 Præstat ut abstineam, ast abstinuisse nocet.
 Quæ modo profuerat, contraria redditur esca:
 Fastidita jacet, quæ modo dulcis erat.
 Non Veneris sunt grata mihi, nec munera Bacchi,
 Nec quidquid vitæ fallere damna solet.
 Sola jacens natura manet, quæ sponte per horas
 Solvitur, & vitio carpitur ipsa suo.
 Nec toties experta mihi medicamina profunt,
 Non agris quidquid ferre solebat opem.
 Sed cum materia pereunt quæcumque parantur,
 Fit magis & damnis tristior urna meis.
 Non secus instantem cupiens fulcire ruinam,
 Diversis contra nititur objicibus,
 Donec longa dies, omni compage soluta,
 Ipsum cum rebus subruat auxilium.
 Quid quod nulla levant animum spectacula rerum,
 Nec mala tot vitæ dissimulare licet?

Turpe seni vultus nitidi. vestesque decoræ,
 Atque etiam est ipsum vivere turpe senem.
 Crimen amare jocos, crimen convivium, cantus.
 O miseri, quorum gaudia crimen habent!
 Quid mihi divitiæ? quarum si demseris usum,
 Quamvis largus opum, semper egenus ero.
 Imo etiam pœna est partis succumbere rebus,
 Quas cum possideas, est violare nefas.
 Non aliter sitiens vicinas Tantalus undas
 Captat, & appositis abstinet ora cibus.
 Efficior custos rerum magis ipse mearum,
 Conservans aliis, quæ periire mihi.
 Sicut in auricomis pendentia plurimus hortis
 Pervigil observat non sua poma draco.
 Hinc me sollicitum torquent super omnia curæ:
 Hinc requies animo non datur ulla meo.
 Quærere quæ nequeo, semper retinere laboro,
 Et retinens semper nil tenuisse puto.
 Stat dubius, tremulusque senex, semperque malorum
 Credulus, & stultus, quæ facit ipse, timet.
 Laudat præteritos, præsentis despicit annos:
 Hoc tantum rectum, quod sapit ipse, putat.
 Se solum doctum, se judicat esse peritum,
 Et quod sit sapiens, desipit inde magis.
 Multa licet nobis referens, eademque revolvens
 Horret, & alloquium conspuat ipse suum.
 Deficit auditor, non deficit ipse loquendo.
 O sola fortes garrulitate senes!
 Omnia nequidquam clamoribus vocibus implet.
 Nil satis est, horret, quæ placuere modo.
 Arridet de se videntibus, ac sibi plaudens
 Incipit opprobrio lætior esse suo.
 Hæ sunt primitiæ mortis: his partibus ætas
 Desluit, & pigris gressibus ima petit.
 Non habitus, non ipse color, non gressus euntis,
 Non species eadem, quæ fuit ante, manet.
 Labitur ex humeris demisso corpore vestis:
 Quæque brevis fuerat, jam modo longa mihi est.
 Contrahimur, mitoque modo decrevimus ipsi:
 Diminui nostri corporis ossa putes.
 Nec Cælum spectare licet: sed prona senectus
 Terram, a qua genita est, & reditura videt.
 Fitque tripes, prorsus quadrupes, ut parvulus infans;
 Et per sordentem flebile serpit humum.
 Ortus cuncta suos repetunt, matremque requirunt:
 Et redit ad nihilum, quod fuit ante nihil.
 Hinc est quod baculo incumbens ruitura senectus,
 Assiduo pigram verberare pulsat humum.
 Et numerosa movens certo vestigia passu,
 Talia rugato creditur ore loqui.
 Suscipe me genitrix, nati miserere laborum,
 Membra velis gremio fessa fovere tuo.
 Horrent me pueri, nequeo velut ante videri.
 Horrendos partus cur finis esse tuos?
 Nil mihi cum superis, explevi munera vitæ,
 Redde, precor, patrio mortua membra solo.
 Quid miseros variis prodest suspendere pœnis?
 Non est materni pectoris ista pati.
 His dictis, trunco titubantes sustinet artus,
 Neglecti reperens stramina dura tori.
 Quo postquam jacuit, misero quid funera differt?
 Heu tantum attriti corporis ossa vides.
 Cumque magis jaceam semper, vivamque jacendo:
 Quis sub vitali me putet esse loco?
 Jam pœna est totum quod vivimus. urimur æstu,
 Officiunt nebulæ, frigus & aura nocet.

has lædit, mo-
 Veris & aut
 Hinc miserum
 Continuos &
 Hos superesse r
 Et lux, qua
 Ipsa etiam cuncti
 Abvolat, & ser
 Veli lassos amq
 Turbidis in qua
 Mollia solera toti d
 Para licet, mag
 Cæper per mediam
 Mulaque, ne pe
 Temur infirmi o
 Meluero, infelix
 In natura solvu
 Et ram præclarum
 In veniens onerata
 Cedere ponderib
 In quo quis has cupi
 Palliatimque an
 In te mori melius
 Et sensus membri
 In queror, heu, le
 In proba natura di
 In sunt validi longa
 In quondam pulche
 In a dia rabidi com
 In antaque per seniu
 In etiam veniem: coi
 In nullum est, que
 In sibi venturos meli
 In tunc infelices antici
 In caminor, certam sub
 In sed timeas, graviu
 In tus fert alios quis p
 In quoque difficile e
 In contemptus, vio
 In Ne quisquam ex tant
 In eia pueri, atque ips
 In sepe putant Dominu
 In tunc gressus, iriden
 In Et tremulum, quom
 In quoque nihil videam
 In In gravior misero pe
 In a qui meruit tranqu
 In In letos stabili claud
 In In talis miseris memo
 In In gravius summo cul
 E L E
 In Electa mihi nim
 In Com qua mens ea
 In In talis quibus indit
 In In amplexus, he
 In In talis juvenes, a
 In In carat imbellem,
 In In amittisse voler tra
 In In quod me potius
 In In tunc causas ingra
 In In talis vitio judic
 In In quæteriens eum
 In In talis, obductis vell
 In In ego dilexi? meque

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Captus amore tuo demens, Aquilina, ferebar;
 Pallidus, & tristis, captus amore tuo.
 Nondum, quid sit amor, vel quid Venus ignea, noram:
 Torquebar potius rusticitate mea.
 Nec minus illa mea percussa a cuspide, flagrans
 Errabat, tota non capienda domo.
 Carmina pulsa procul, nimium dilecta, jacebant:
 Solus amor cordi, curaque semper erat.
 Nec reperire viam, qua cæcum pasceret ignem,
 Docta, nec alternis reddere verba notis.
 Tantum in conspectu studio perstabat inani,
 Anxia vel solo lumine corda fovens.
 Pædagogus adit me: illam tristissima mater
 Servabat, tanti pœna secunda mali.
 Prentabantque oculos, nutusque per omnia nostros,
 Quisque solet mentis ducere signa color.
 Dum licuit, votum tacite compressimus ambo,
 Et varia dulces teximus arte dolos.
 At postquam teneram rupit verecundia frontem,
 Nec valuit penitus flamma recepta regi,
 Mox captare dolos & tempora cœpimus ambo,
 Atque superciliis luminibusque loqui:
 Fallere sollicitos, suspensos ponere gressus,
 Et tota nullo currere nocte sono.
 Nec longum, genitrix furtivum sensit amorem,
 Et medicare parans vulnera vulneribus,
 Increpitat, cæditque: ignes in pectore crescunt,
 Ut solet adjecto crescere flamma rogo.
 Concipiunt geminum flagrantia corda timorem,
 Et sic permisto sævit amore dolor.
 Tunc me visceribus perterrita quærit anhelis,
 Eratum supplicii quem putat esse suis.
 Nec memorate pudet, turpesque revolvere versus,
 Imo etiam gaudens imputat illa mihi.
 Pro te susceptos juvat, inquit, ferre labores:
 Tu pretium tanti dulce cruoris eris.
 Sit modo certa fides, atque inconcussa voluptas:
 Quæ nihil imminuit passio, nulla fuit.
 His egomet stimulis angebar semper, & ardens
 Languebam: nec spes ulla salutis erat.
 Prodere non ausus carpebar vulnere cæco:
 Sed stupor & macies vocis habebat opus.
 Hic mihi, magnarum scruator maxime rerum,
 Solus Bobeti fers miseratus opem.
 Nam cum me curis intentum sæpe videres,
 Nec posses causam noscere tristitiæ:
 Tandem perspicuens tali me peste teneri,
 Mitibus alloquiis pandere clausa jubes.
 Dic, ait, unde novo correptus carperis igne?
 Dic precor, & dicti sume doloris opem.
 Non intellecti nulla est curatio morbi,
 Ut magis inclusis ignibus ante fremunt.
 Dum pudor est tam sæda loqui, vitiumque fateri,
 Agnovit taciti conscia signa mali.
 Mox ait, occultæ satis est res prodita causæ.
 Pone metum, veniam vis tibi tanta dabit.
 Prostratus pedibus verecunda silentia rupi,
 Cum lacrimis referens ordine cuncta suo.
 Fare, ait, ut placidæ potjaris munere formæ
 Responde: pietas talia velle fugit.
 Solvitur in risum, exclamans, pro mira voluptas!
 Castus amor Veneris dicito quando fuit?
 Parcere dilectæ juvenis desiste puellæ,
 Impius huic fueris, si pius esse voles.
 Unguibus & morsu teneri pascuntur amores:
 Vulnera non refugit, res magis apta plagæ.

Interea donis permulcet corda parentum,
 Et pretio faciles in mea vota trahit.
 Auri cæcus amor nativum vincit amorem:
 Cœperunt gnata crimen amare suæ.
 Dant vitiis furtisque locum: dant jungere dexteras;
 Et rotum ludo concelebrare diem.
 Permissum sit vile nefas, sit languidus ardor.
 Vicerunt morbum languida corda suum.
 Illa nihil quæsitâ videns procedere, causam
 Odit, & illæso corpore tristis abit.
 Projeci vanas sanato pectore curas,
 Et subito didici quam miser ante fui.
 Salve sancta, inquam, semperque intacta marito
 Virginitas, per me plena pudoris eris.
 Quæ postquam perlata viro sunt omnia tuto,
 Meque videt fluctus exsuperasse meos:
 Macte, inquit, juvenis proprii dominator amoris,
 En de contemptu sume tropæa tuo.
 Arma tibi Veneris, cedantque Cupidinis arcus:
 Cedat & armipotens ipsa Minerva tibi,
 Si tibi peccandi studium permessa potestas
 Abstulit, atque ipsum talia velle fugit.
 grati, tristes pariter discessimus ambo:
 Dissidii ratio vita pudica fuit.

E L E G I A IV.

R Estat adhuc alios, turpesque revolvere casus,
 Atque aliquo molli pasceri corda joco.
 Conveniunt etenim deliræ ignava senectæ,
 Aptaque sunt operi carmina vana meo.
 Sic vicibus variis, alternisvolvimur annis,
 Et mutata magis tempora grata mihi.
 Virgo fuit, species dederat cui candida nomen,
 Candida, diversis sat bene comita comis.
 Huic ego per totum vidi splendentia corpus
 Cymbala multiplices edere pulsa sonos.
 Nunc niveis digitis, nunc pullans pestine chordas,
 Arguto quidquid murmure dulce loqui.
 Hanc ego saltantem subito correptus amavi,
 Et cœpi tacitus vulnera grata pati.
 Sic me diversis tractum de partibus, una
 Carpebat variis pulcra puella modis.
 Singula visa semel, semper memorare libebat,
 Hærebatque animo nocte dieque meo.
 Sæpe velut vise letabar imagine formæ,
 Et procul absentis voce manuque frui.
 Sæpe velut præsens fuerit, mecum ipse loquebar:
 Cantabam dulces, quos solet illa, modos.
 O quoties demens, quoties sine mente putabar,
 Nec puto fallebar, non bene sanus eram.
 Atque aliquis, cui cæca foret bene nota voluptas,
 Cantat cantantem, Maximianus amat.
 Certe difficile est abscondere pectoris ællus,
 Panditur & clauso sapius ore furor.
 Nam subito inficiens vultum pallorque, ruborque
 Interdum certæ vocis habebat opus.
 Nec minus ipsa meas prodebant somnia curas:
 Somnia secreti non bene fida mei.
 Nam cum sopitos premerent oblivæ sensus,
 Contestata est facinus conscia lingua suum.
 Candida, clamabam, propera. cur Candida cessas?
 Nox abit, & furtis lux inimica venit.
 Proximus ut genitor mecum comitatus amatæ
 Virginis, in gelida forte jacebat humo:
 Illius ad nomen turbatos excitat artus:

Exsilit, & natam credit adesse suam.
 Omnia collustrans, toto me corde solutum
 Prospicit affantem, nec meminisse mei.
 Vana putas? an vera sopor ludibria jactat?
 Et te verus, ait, pectoris ardor habet?
 Credo equidem assuetas animo remeare figuras,
 Et fallax studium ludit imago suum.
 Stat tamen attonitus, perplexaque murmura captat,
 Et tacitis precibus dicere plura rogat.
 Sic ego, qui cunctis sanctæ gravitatis habebam,
 Proditus iudicio sum miser ipse meo.
 Et nunc infelix tota est sine crimine vita,
 Et peccare senem non potuisse pudet.
 Deserimur vitiis, fugit indignata voluptas:
 Et quod non possum, non potuisse juvat.
 Hoc etiam meminisse licet, quod serior ætas
 Intulit, & gemitus quos mihi læta dedit.
 Has sed quis possit naturæ adstringere partes?
 Gnarus & ut sapiens noxia sæpe velit?
 Interdum rapimur vitiis, trahimurque volentes,
 Et, quæ non capiunt, pectora bruta volunt.

ELEGIA V.

Missus ad Eoas legati munere sanctus,
 Tranquillum cunctis nestere pacis opus,
 Dum studeo geminæ componere fœdera pacis,
 Inveni cordis bella nefanda mei.
 Hic me suscipiens Etruscæ gentis alumnum,
 Involvit patriis Graia puella dolis.
 Nam cum se nostræ captam simularet amore,
 Me potius vero fecit amore capi.
 Pervigil ad nostras adstabat mane fenestras
 Nescio quid Græco murmure dulce canens.
 Nunc aderant lacrimæ, gemitus, suspiria, pallorque,
 Et quidquid nullum fingere posse putes.
 Sed velut afflicto nimium miseratus amore,
 Efficior potius tunc miserandus ego.
 Hæc erat egregia forma, vultusque sereni,
 Grata micans oculis, nec minus arte placens;
 Docta loqui digitis, & carmina fingere docta,
 Et responsuram sollicitare lyram.
 Illam Seireniis stupefactus cantibus æquans,
 Efficior demens alter Ulysses ego.
 Et quia non poteram tantas evadere moles,
 Nescius in scopulos, & vada cæca fetor.
 Quid referam gressus certa se lege moventes?
 Suspensosque novis passibus ire pedes?
 Grande erat inflexos gradibus numerare capillos,
 Grande erat in niveo pulcra colore coma.
 Urebant oculos duræ stantesque papillæ,
 Et quas adstringens clauderet una manus.
 Ah quantum mentem stomachi fultura movebat,
 Atque sub exhausto pectore pingue femur!
 Urebar teneros adstringere fortiter artus,
 Visa per amplexus ossa sonare meos.
 Grandia clamabam nimium me brachia lædunt,
 Non tolerant pondus subdita membra tuum.
 Dirigui, quantumque fuit calor ossa reliquit,
 Et nata est veniæ causa pudenda meæ.
 Non sic lac tenerum permixta coagula reddunt,
 Nec liquidi mellis spuma liquoris erit.
 Succubui fateor, Graiæ tum nescius artis:
 Succubui Tusca simplicitate senex.
 Qua defensa suo superata est Hectore Troja,
 Unum non poterat fraus superare senem?

Muneris invicti curam, studiumque reliqui,
 Deditus imperiis, sæve Cupido, tuis.
 Nec memorare pudet tali me vulnere victum,
 Subditus his flammis Jupiter ipse fuit.
 Sic mihi prima quidem nox affuit, & sua solvit
 Munera grandævo vix subeunda viro.
 Proxima destituit vires, vacuusque recessit
 Ardor, & in Venerem segnis, ut ante, fui.
 Illa, velut proprium repetens infesta tributum,
 Instat, & increpitans, debita reddis? ait.
 Sed nihil hic clamor, nil sermo miris agebat:
 Quod natura negat, reddere nemo potest.
 Eruhui, stupuique: omnes verecundia motus
 Abstulit, & blandum terror ademit opus.
 Contrectare manu cepit frigentia membra,
 Meque etiam digitis sollicitare suis.
 Nil mihi torpentis, nil tactis profuit illis:
 Restitit in medio frigus, ut ante, foco.
 Quæ te crudelis rapuit mihi femina? dixit,
 Cujus ab amplexu fessus ad arma redis?
 Jurabam curis animum mordacibus uri,
 Nec posse ad luxum tristia corda trahi.
 Illa dolum credens, non falles, inquit, amorem,
 Plurima cæcus amor lumina semper habet.
 Quin potius placido noli unquam parcere ludo:
 Projice tristitias, & renovare jocis.
 Obtundunt siquidem curarum pondera sensus:
 Intermissa minus sarcinæ pondus habet.
 Tunc egomet toto nudatus corpore lecto,
 Effusis lacrimis talia verba dedit.
 Cogimur, heu, segnes crimen vitiumque fateri,
 Ne meus extinctus forte puretur amor.
 Me miserum, cuius non est culpanda voluptas,
 Judicor infelix debilitatis ope.
 En longo confecta situ tibi tradimus arma:
 Arma ministeriis quippe dicata tuis.
 Fac quodcumque potes, nos cedimus, hoc tamen ipse
 Grandior est hostis, quo minus ardet amor.
 Protinus Argivas admovit turpiter artes,
 Meque cupit flammis vivificare suis.
 Ast ubi dilecti perfensit funera membri,
 Nec velut expositum surgere vidit opus,
 Erigitur, viduæque toto laniata recumbens,
 Vocibus his luctus & sua damna sovet.
 Mentula festorum cultrix operosa dierum
 Quondam divitiæ deliciæque meæ,
 Quo te dejectam lacrimarum gurgite plangam?
 Quæ de tot meritis carmina digna feram?
 Tu mihi flagranti succurrere sæpe solebas,
 Atque æstus animi ludificare mei.
 Tu mihi per totam custos gratissima noxam,
 Consors lætitiæ tristitiæque meæ.
 Conscia secreti semper fidissima nostri,
 Adstans in nostris pervigil obsequiis.
 Quo tibi fervor abit, per quem feritura placebas?
 Quo tibi cristatum vulniferumque caput?
 Nempe jaces nullo, ut quondam, suffusa rubore:
 Pallida demisso vertice nempe jaces.
 Nil tibi blanditiæ, nil dulcia carmina profunt,
 Non quidquid mentem sollicitare solet.
 Sic velut exposito meritam te funere plango,
 Occidit assiduo quod caret officio.
 Hæc ego cum lacrimis deducta voce canentem
 Irridens, dictis talibus increpui.
 Dum desles nostri languorem femina membri,
 Ostendis morbo te graviore premi.

Vade, inquam, felix, semper felicibus apta,
 Utete, cognatis utere deliciis.
 Illa furens, credo quod nescis perfide, dixit:
 Non fleo privatum, sed generale chaos.
 Hæc genus humanum, pecudum, volucrumque, ferarumque,
 Et quidquid toto spirat in orbe, creat.
 Hæc sine diversi nulla est concordia sexus,
 Hæc sine conjugii gratia summa perit.
 Hæc geminas tanto constringit fœdere mentes,
 Unius ut faciat corporis esse duos.
 Ultra licet, pretium si desit, femina perdit,
 Hæc si desuerit, vir quoque turpis erit.
 Hæc si gemma micans rutilum non conterat aurum,
 Æternum fallax, mortiferumque genus.
 Tecum pura fides, secretaque certa loquuntur,
 O vere pretium, fructiferumque bonum.
 Cedunt cuncta tibi, quodque est sublimius, ultro
 Cedunt imperiis maxima quæque tuis.
 Nec subtracta gemunt, sed se tibi subdere gaudent:
 Vulnera sunt iræ prosperiora tuæ.
 Ipsa etiam totum moderans sapientia mundum,
 Porrigit invitas ad tua jura manus.
 Sternitur icæta tuo votivo vulnere virgo,
 Et percussa novo læta cruore jacet.
 Flet tantum, ridetque suum laniata dolorem,
 Et percussori plaudit amica suo.
 Non tibi semper iners, non mollis convenit actus,
 Mistaque sunt ludis fortia facta tuis.
 Nam nunc ingenio, magis nunc viribus usa,
 Nunc his, quæ juveni sunt inimica, malis.
 Nam tibi pervigiles impendunt sæpe dolores,

Imbres, insidiz, jurgia, damna, pudor:
 Tu mihi sæpe feri commendas corda tyranni,
 Sanguineus per te Mars quoque mitis erit.
 Tu post extinctos, debellatosque Gigantes,
 Excutis irato tela trifulca Jovi.
 Tu cogis rapidas affectus discere tigres:
 Per te blandus amans redditur ipse leo.
 Mira tibi virtus, mira est patientia. victos
 Diligis, & vinci, vincere sæpe volens.
 Cum superata jacès, vires animosque resumis,
 Atque iterum vinci, vincere rursus amans.
 Ira brevis, longa est pietas, recidiva voluptas,
 Et cum posse perit, mens tamen una manet.
 Conticuit tandem longo satiata dolore,
 Ac velut expletis desinit exsequiis.

E L E G I A VI.

C Laude præcot miseras ætas verbosa querelas,
 Numquid adhuc vitium vis referare tuum?
 Sit satis indignum leviter tetigisse pudorem,
 Contrectata diu crimina crimen habent.
 Omnibus est eadem leti via, non tamen unus
 Est vitæ cunctis, exitiique modus.
 Hac pueti, atque lenes pariter, juvenesque ferentur,
 Hac par divitibus pauper egenus erit.
 Ergo quod adstrictum, quodque est vitabile nulli,
 Festino gressu vincere præstat iter.
 Infelix ceu jam defleto funere surgo,
 Hac me defunctum vivere parte puto,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

putatis, ipsi vosmet fallitis. Ordinem autem sciriemque causæ breviter jam nunc eloquar.

Pater QUEROLI hujus Euclio fuit, avatus & cautus Senex. Hic enorme pondus auri olim in urnam condidit. Sic quasi paterna venerans, aurum celabat palam. Peregre vadens urnam domi sepeliit, ac reliquit ante Aras meas. Tumulum suis, mihi thesaurum commendavit. Abiit; neque rediit senex. Peregre moriens uni tantummodo rem indicavit, fraudulento & perfido. Cui tamen, sive oblitus, sive supervacuum putans, de busto & Titulo nihil exponit. QUEROLO juxta fatum hoc sufficit. Nunc ergo thesaurus habetur omnibus ignotus, & notus tamen. Erat sane facile nobis, aurum Domino ostendere, aut responso, aut somnio: sed ut agnoscant homines, Nemini auferri posse, quod dederit Deus: aurum, quod fidei male proditum est, furto conservabitur. Fur ergo jam nunc aderit, per quem nobis salva res erit. Iste urnam cum repererit, bustum putabit. Sic ille prospexit senex. Prædam qui abstulerit, reportabit; totum qui reddidit, parte incontentus fuit. Itaque bene perfidus alteri fraudem infert, damnum sibi. Tamen ne frustra memet videritis, exponere quædam volo. QUEROLUS iste noster, sicut nostis, omnibus est molestus, ipsi, si fas est, Deo. Homo ridicule iracundus: itaque ridendus magis. Dissidere cum istoc volupe est, & confutare vanam hominum sententiam. Fatum itaque jam nunc, & hominem e diverso audietis: vos judicium sumite. Genium autem ipsius esse me, quantum fieri potuerit, cautissime confitebor, ne quod mihi faciat malum. Nam maledicere mihi met nunquam cessat ille noctes, & dies. Sed eccum ipsum audio! Fatum & Fortunam clamat. Iste ad me venit: Patrem peregre mortuum audivit. Hui! quam graviter dolet! ut sunt humana! Credo, quia nihil relictum competit. Et quid ego nunc facio? Avolate hinc subito non possum: nimium memet credidi. Opportune Hamigerum hinc Tridentem video, præsidium hercle non malum. QUEROLUS si molestus esse hodie non destiterit, faciam, ut queratur justius. Unde esse hoc dicam? Piscatores manè hac præterisse vidi: ipsis forte hoc excidit.

ACTUS I. SCENA II.

Querolus. Lar Familiaris.

Quer. O Fortuna! O Fors Fortuna! O Fatum sceleratum, atque impium! Si quis nunc mihi tete ostenderet, ego tibi nunc facerem, & constituerem Fatum inexsuperabile.

Lar. Sperandum est hodie de Tridente. Sed quid cesso interpellare, atque alloqui? Salve.

Quer. Istud cui Bono tot hominibus hæc, atque illac Hæc dicere, etiamsi prodesset, ingratum foret.

Lar. Misanthropus hercle hic verus est: unum conspiciat, turbas putat.

Quer. Quæso, Amice, quid tibi rei mecum est? debitum reposcis? an furem tenes?

Lar. Iracundus nimium es; Querole.

Quer. Heu! ego officium sum aspernatus: adicit & convicium.

Lar. Mine paulisper.

Quer. Non vacat.

Lar. Sic necesse est; mans.

Quer. Iam istud ad vim pertinet. Age quidvis.

Lar. Scin' tu, quam ob causam Tridentem istum gestio?

Quer. Nescio edepol, nisi quod primum propter importunos inventum esse hoc teor.

Lar. Idcirco hunc gestio, ut si me attigeris, talos transfodiam tibi.

Quer. Dixin' hoc fore? Nec salutatio impune hic datur. Non mala hercle est conditio: neque te contingo, neque me tu contigeris. Vale! Ite, & conferite amicitias. Ecce adfabilitas prima quid dedit.

Lar. Mane; ego sum, quem requiris, quemque accusas, Homuntio.

Quer. Ohe? Talos ego incolumes ferre hinc volo.

Lar. Non tu paulo ante Fatum accusabas tuum?

Quer. Accuso, & persequor.

Lar. Ades ergo huc, ego sum.

Quer. Tu Fatum es meum?

Lar. Ego sum Lar Familiaris, Fatum, quod vos dicitis.

Quer. Te ego jam dudum quæro: nusquam hodie pedem.

Lar. Præmonueram de Tridente. Cave; abstine.

Quer. Immo tu cave.

Lar. Ego jam prospexi.

Quer. Quodnam est hoc præstigium?

Lar. Apagelis! Homo ineptissime: hic nullum est præstigium. Desiste, nisi excipere mavis trina pariter vulnera.

Quer. At at! Vero simile est, esse hunc nescio quem de aliquibus vel Geniis, vel Ministeriis: iste seminudus dealbarusque incedit: toto splendet corpore. Euge! Lar familiaris; processisti hodie pulcre. Sed non totum intellego. Quod seminudus es, recognosco: unde dealbatus, nescio. Ego jamdudum apud Carbonarias agere te putabam: tu de Pistrinis venis.

Lar. Hei! etiam istud de meo, quod in malis tuis commode jocularis. Audi nunc jam. Permovet nosmet, Querole, tua quamvis inanis querimonia. Idcirco itaque veni, ut ratio tibi ex integro redderetur, quod nemini antehac contigit.

Quer. Tibine rationem rerum humanarum licitum est nosse, atque exponere?

Lar. Et novi, & doceo. Proinde quidvis exinde quereris, hodie totum expromito.

Quer. Dies deficiet ante.

Lar. Breviter percurrere pauca, de quibus nunc tibi exponantur omnia.

Quer. Unum solum est, unde responderi mihi volo: Quare injustis bene est, & justis male?

Lar. Primum, ut apud vosmet fieri video, de persona est quæstio: Cuinam tu verba promis? Tibine an populo?

Quer. Et populo, & mihi.

Lar. Cum tu tibi ipse sis reus, quemadmodum satis aliis quoque multis defensorem te paras?

Quer. Ego novi reum me non esse.

Lar. Ergo posthac assertio conticescet, si persona exploditur. Inter bonos, an inter malos tete numeras?

Quer. Etiam queritas, quid mihi met ipsi videar, cum de scelestis conquerar?

Lar. Si proba, de illis tete esse, quos accusas, hoc est, de malis, pro quibus posthac loquere?

Quer. Si criminolum me esse conviceris, necesse est, meritis ut meis sensum accomodem.

Lar.

Celeriter nunc
nam putas fecisse t
Equidem nullu
Nullumne? Ergo
Immo omnia per
Eho! Querole; fu
Nusquam, ex qu
Ha ha he! Hoc e
Quod verum est,
feci, fateor; lar
Cur igitur destit
Fateor istud.
Hem! Quis aut
est: abi.
Idcirco crimen no
At at! Etiam hu
Quando autem fici
Men rogas? Qu
permitti, nec pr
Quid ad hæc,
tum vivere?
Si tu me ad hæ
Et tamen non d
convinceris.
Nihil est ampli
Nulli igitur mort
Nemini.
Quid si convinco
Nihil est, quod
Dic mihi, si Soc
Ecce iterum gen
Ergo omnia de on
Quando sic intern
Quando hæc tibi le
me crimen putes.
quereris; expone c
Bona hora exauc
fuit.
Quanto amplius,
necio saltem, hoc
Ohe! Illa nunc
Non facile intelle
tas. Tamen transe
do jam scit leve.
sacramentorum num
numquam ju
deras?
Heu me miserum
te repperi? Juravi
tis, non staret fide
Abiane igitur peje
fieri hoc solet.
Quanto malleo,
Tunc, Querole,
sæpe qui tace
quantum & fal
Omnia igitur per
Immo nihil est ac
deco: Primum co
est, ut comprobi
Ergo jam nunc ipse
Ergo egomet a
fateor: sed viti
mæ, expone bre
ta.
Primum tibi, G
mæ.

Lar. Spes bona! Quid de inimicis iste faciet? In quo tamen amicitiarum te læsit fides?

Quer. Nemo mihi magis molestus, quam familiaris: neque magis morigerus, quam leviter cognitus.

Lar. Quidnam hoc mirum, si te qui novit, despicit? qui non novit, diligit?

Quer. Agimus tibi gratias, *Lar* familiaris: tu nos ornas in omnibus.

Lar. Jam intellego, quid querere: visne brevibus remedium hinc dari?

Quer. Valde cupio.

Lar. In amicitiam & fidem stultum ne receperis; nam insipientum, atque improborum facilius sustinetur odium, quam collegium.

Quer. Quod si sapiens non erit?

Lar. Stultos ingenio rege.

Quer. Quomodo?

Lar. Vis te non decipi?

Quer. Cupio.

Lar. Ne credideris nemini: in tua est potestate, ne decipiaris. Cur accusas perfidos? Visne tibi honorem deferri?

Quer. Maxime.

Lar. Inter miseros vivito.

Quer. Prope vera loqueris.

Lar. Visne te non decipi, maxime a tuis?

Quer. Vellem; si fieri potest.

Lar. Dicam, quod dictum est prius: nemini te, *Querole*, nimis sodalem feceris. Res nimium singularis est homo, fere non patiens parem. Minores despicitis, majoribus invidetis, ab æqualibus dissentitis; dic, quæso, quid placeat. Ergo secundum vitia, & mores, quid sit tenendum, discito. Cum parere comessationes, vinum, turbas respue: quem tu maxime tibimet obligare volueris, tanto levius ne scito. Conventus vero & dibacchationes, & joca frivola non quæro, ut amorem pariant; utinam nihil odiorum darent!

Quer. Quid! quod plures hujusmodi societate optime utuntur.

Lar. Novi omnia: illos mihi tu narras, qui totum occultant: nimium vel prudentes, vel felices sunt, quos requiris. Hoc ad *Querolum* non facit.

Quer. Est aliud, quod accusem. Pauper ego sum quidem, sicut tu vel nosti, vel facis. Sed hoc mecum tolerabile est. Illud prorsus non fero, quod tenuitati nemo ignoscit, neque cuiquam, ut aliquem dicat pauperem. Quid præterea? Hui! quanta adjiciunt! Sultitiam, negligentiam, somnum, & gulam. Patientia desidiæ, acrimonia crudelitati adsignatur. Sic vertuntur nomina: nemo ad facultates, nemo ad censum respicit. Semper dives diligens; contra pauper neglegens.

Lar. Censoribus hæc reserva, *Querole*, nunc autem illud dicito, quod specialiter te inquietat, & gravat. Nam ista, quæ protulisti, communia sunt, & antiqua paupertatis criimina. Tamen tu neque dives, neque pauper es. Hoc si agnosceres, felix eras.

Quer. Scisne me nupet Patrem amisisse?

Lar. Servasti præceptum: speciale hoc plane est: hoc est, quod nemini antehac contigit. Quid igitur? nonne hoc justum fuit? Bustum ut efferret filius.

Quer. Fateor: sed pater ipse nihil reliquit.

Lar. Dura deploratio: exequias inanes tibi contigisse luges: irasceris ergo, non doles. Patri certe nihil defuit; tibi que hodie nihil desit. Non enim hæc

parva hereditas est. Succensesne? Senio saltem extremo sibi met vixit, qui semper tibi. Utinam tu hereditibus tantum relinquant, quantum reliquit Euclio! Dic ergo aliud. Nam istinc nihil audio.

Quer. Servus mihi est, quem tolerate nequeo, Pantomalus & mente, & nomine.

Lar. Felicem te, Querole; si unus tibi est Pantomalus! Multi multos Pantomalos habent.

Quer. Sed plures audio, qui suos etiam laudant.

Lar. isti peiores habent.

Quer. Cur igitur laudant?

Lar. Quia quid deperdant, nesciunt.

Quer. Tempestas maxima fructus meos abstulit.

Lar. Numquid commune hoc fuit? non uno genere omnes puniuntur: tibi tempestas obfuit: alter aliud pertulit.

Quer. Ohe! Confortes mei jamdudum nihil incommodi pertulerunt.

Lar. Fallis turpiter.

Quer. Da quaeso veniam. Ignorabam, peculiarem tibi curam esse hanc de confortibus meis; adhuc habeo, quod objiciam. Vicinus mihi malus est.

Lar. Ecce rem vere malam. Tamen, Querole, de uno isto, quantum etiam hic praestiterim, vide. Vicinum malum pateris unum tantum: quid faciant illi, qui plures habent?

Quer. Conserva istum quaeso, Lar familiaris: ex voto meo tuere, quem praestitisti, ne forte nascantur duo.

Lar. Quid si etiam hinc vincimus? dic quaeso nunc mihi, quem tu putas feliciorum? tete, an istum, de quo quereris?

Quer. Quidnam hic simile est? Aut numquid dubitati potest, feliciorum eum esse, qui alterum queri compellit, quam ille, qui ad querelam confugit?

Lar. Hem Querole, vis jam nunc facinus, ut infeliciorum esse hunc scias?

Quer. Valde cupio.

Lar. Sed egomet tibi tantum indicabo: paulum aurem accommoda.

Quer. Cur non aperte loqueris? numquidnam etiam tu times?

Lar. Quidni timeam, qui tecum vivo? aurem accommoda.

Quer. Age, dicito. Ha ha he! habeat, teneat, possideat, seque cum suis: laute edepol nos accipis Doctor.

Lar. Nonne?

Quer. Certe jam nihil conqueror.

Lar. Quid istuc, Querole? Paululum tibi ita videtur.

Quer. Rursum ad ingenium redis.

Lar. Sed quoniam miserum te non doces, superest, ut felicem comprobem. Dic quaeso, Querole, sanus es?

Quer. Ita arbitror.

Lar. Quanti hoc aestimas?

Quer. Hoc etiam imputas?

Lar. O Querole, sanus es, & felicem te negas? vide, ne postmodum felicem te fuisse scias.

Quer. Jam superius dixeram; bene mecum agitur, sed juxta alios, male.

Lar. Certe apud te bene.

Quer. Fateor.

Lar. Quid quaeris amplius?

Quer. Quare aliis melius?

Lar. Jam istuc ad invidiam pertinet.

Quer. Sed recte invideo. Nam sum inferior deterioribus.

Lar. Quid si feliciorum tete edoceo, quam sunt isti, de quibus dictus es?

Quer. Tum igitur facies, posthac Querolus nullum permittat quieti.

Lar. Ut negotium sit brevius, & succidius, argumenta removeo. Tu fortunam dicito, cujus tibi conditio placeat. Sortem autem, quam ipse volueris, jam nunc dabo. Tantum illud memento, ne putes posse te aliquid deflorare, atque excipere, unde aliquid legeris.

Quer. Placet optio. Da mihi divitias, atque honores militares, vel mediocriter.

Lar. Istud tibi praestare valeo: verum illud vide si tu valeas implete quod petis.

Quer. Quid?

Lar. Potes bellum gerere, ferrum excipere, aciem rumpere?

Quer. Istud nunquam potui.

Lar. Cede igitur praemio atque honoribus his, qui possunt omnia.

Quer. Saltem aliquid nobis tribue in parte civili & miserabili.

Lar. Vis ergo omnia & exigere, & exsolvere?

Quer. At at! hoc excidit: jam neutrum volo. Si quid igitur potes, Lar familiaris, facito, ut sum privatus, & potens.

Lar. Potentiam cujusmodi requiris?

Quer. Ut mihi liceat spoliare non debentes: cadere alienos; vicinos autem & spoliare, & cadere.

Lar. Ha, ha, he! latrocinium, non potentiam requiris. Hoc modo nescio edepol quemadmodum praestari hoc possit tibi: tamen inveni; habes quod exoptas: vade, ad Ligirim vivito.

Quer. Quid jam?

Lar. Illic jure gentium vivunt homines: ibi nullum est praestigium: ibi sententiae capitales de robore proferuntur, & scribuntur orsibus: illic etiam rustici perorant, & privati judicant: ibi totum licet. Si dives fueris, Patrus appellaveris: sic nostra loquitur Graecia. O silvae! O solitudines! Quid! Vos dixerit liberat? Multa majora sunt, quae tacemus: tamen interea hoc sufficit.

Quer. Neque dives ego sum, neque robore uti cupio: nolo jura haec silvestria.

Lar. Pete igitur aliquid: mitius, honestiusque, si jurgare non potes.

Quer. Da mihi honorem, qualem obtinet Togatus ille, munerat quem maxime.

Lar. Rem prorsus facilem nunc petisti. Istud etiam si non possumus, vis ne praestari hoc tibi?

Quer. Nihil est, quod plus velim.

Lar. Ut maxima quaeque taceam; sume igitur tegmina, hyeme trunca, & aestate duplicia: sume laneos cothurnos, semper refluos calceos, & quos pluvia solvat, pulvis compleat, caenum & sudor glutinet: sume calceos humili fluxos tegmine, quos terra revocet, fraudet limus concolor: aestum vestitis genibus, brumam nudis cruribus, in soccis hyeme; cancro in tubulis age: patere inordinatos labores, occursus antelucanos, Judicis convivium, primum, postmeridianum, aut aestuosum, aut algidum, aut insanum, aut serium: vende vocem, vende linguam: iras, atque odium loca. In summa pauper esto, & reporta Penatibus pecuniarum aliquid, sed plus criminum. Plura etiam nunc dicerem, nisi efferre istos melius esset, quam laedere.

Quer.

QU
Quer. Neque istu
consequuntur illi
Lar. Sume igitur v
invides. Aurum
re: Tiro agelli,
tus, Possellus rudis
vus, omnem astate
pares. Heredes aut
videtur; Querole. S
ne vulpium.
Quer. Hec! nec char
bi peregrini illius
tam.
Lar. Agg igitur; con
elis, & ventis crec

Quer. Minime.
Lar. Neque tu capta
Quer. Neque istud v
binulas, quales ha
Lar. Habes plane nu
cipe, quod exopta
en, Cytheren, Bri
Lar. Ha ha he! qua
Lar. Habet hoc ille,
Querole; nunquam
lar huc cum illis
mittenda sunt.
Lar. Adhuc invenio,
audentiam.
Lar. Urbane edepol tu
propitius. Si toto
tantum iactura facie
Lar. Quamobrem?
Quer. Quia sapiens nem
cum tua querimoni
Lar. Numquamne mu
Lar. Quamdiu tu vixer
Quer. Felices ergo non
Lar. Sunt aliqui, sed q
Quer. Quomodo? Si q
& sanum, & diviten
Lar. Divitem potes ne
Lar. Corpore bene va
Quer. Quid si aegrotat ani
Lar. Illud egomet nesc
Quer. O Querole, imbec
Lar. At quanto a
Quer. cupiditas, avari
tam finunt. Quid
Lar. alius est in vult
Quer. ubi? ut majora
Lar. quid si Uxore
Quer. si nemo felix; n
Lar. Etiam huic respon
Quer. sed prima est h
Lar. requiritas?
Quer. Immo edepol nih
Lar. tanto nihil melius req
Quer. igitur quamquam
etiam non beatiorer
Lar. Aurum hodie nul
Quer. Ludis nos, fieri
Lar. Quam ob causam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

nescio. Ubinam est illa cohors fuliginosa, Vulcano-fa, atra, quæ de die sub terras habitant; nocte in tectis ambulant? Ubi illi sunt, qui urbane fibulas subducunt, quique curtant balteos? Nisi fallor, unum ex ipsiſ video: atque ecce rem gerit. Hem, tibi clamo, impostor. Ohe! cessa, eugel! Servata est fibula. Atat! Spes mihi nulla est; mandato excidi. Interdictum fuerat, ne obviarem furibus, verum ne excluderem: hercle hoc stultum est, nihil profus hinc placet. Atque edepol, nisi fallor, iste, qui apud me est locutus, urbanus est homo. Num quodnam meritum nunc meum, ut mihi potissimum res divina ostenderetur? Hic nescio quid est præstigi. Vereor hercle, ne furtum, quod denuntiabat, jam perfecit. Ego me hac intus refero, atque hominem, si repperero, continuo producam foras.

ACTUS SECUNDI.

SCENA I.

Mandrogerus. Sycophanta. Sardanapalus.

Multum sese aliqui laudant, qui vel pugnaſ feras, vel fugaces bestias, aut vestigiis inſequuntur, aut cubilibus deprehendunt, aut casu opprimunt. Quanto mihi majus est ingenium, & lucrum, qui homines venor publice. Sed quos

homines? Divites, & Potentes, & Litteratos maxime. Mandrogerus ego sum, parasitorum omnium longe præstantissimus. Aula quædam hic jacet, cujus odorem mihi trans maria ventus detulit. Cedant juris conditores, cedant omnia Coquorum ingenia, cedant Apicii ferula. Hujus ollæ conditum solus scivit Euclio. Quid miramini? Aurum est, quod sequor; hoc est, quod ultra maria, & terras olet. Quid ad hæc vos dicitis, novelli, atque incipientes nunc mei? Quando hæc discere potestis? Quando sic intellegeris? Quando sic docebitis?

Syco. Atqui si scias Mandrogerus noster, quale egomet somnium hac nocte vidi.

Mand. Dic obsecro, si quid est boni.

Syco. Nocte hac videbam thesaurum, quem sperabamus nobis venisse in manus.

Mand. Quid tum?

Syco. Videbam ex parte solidos.

Mand. Ha! Istud non placet.

Syco. Erant præterea uncinuli hamati, torques, & catenule.

Mand. Dic quæso, alia insuper non somniaſti vincula, & verbera?

Sard. Infaustum hercle hominem! solum hic non vidit carcerem. Ohe, homo prodigiose; ego te jam nunc explodo cum verbis tuis. Nocte ista ego in somnis funus vidi.

Mand. Di te servent hic bene!

Sard. Et nos ipsi funus illud nescio quo ferebamus.

Mand. Optime.

Sard. Etiam insuper desſebamus defunctum illum, quasi alienum tamen.

Mand. Audin' tu ist hæc, stulte homo? Talia egomet etiam manifesta malo, quam tua somnia. Funus ad lætitiæ spectat: lacrimæ ad risum pertinent. Et mortuum nos ferebamus: manifestum est gaudium. Ego

autem meum vobis narrabo somnium prorsus manifestissimum. Dicebat nescio quis somnianti nocte hac mihi servari manifesta fide, nec cuiquam alteri concessum esse aurum illud inveniri, nisi mihi. Sed insuper adjecit: ex illis opibus hoc tantummodo mihi profuturum, quod consumpsisset gula.

Syco. Optime edepol somniaſti. Quid autem aliud querimus, nisi tantum, quod sufficiat ventri, & gulæ?

Sard. Pulcre edepol somniaſti. Felicem te, Mandrogerus, nosque qui tecum sumus!

Mand. Sed heus tu, Sycophanta noster, nisi me fallit traditio, jam pervenimus.

Sard. Ipsa est platea, quam requiris.

Syco. Recurre ad Mediculam cito.

Mand. Sacellum in parte Argentaria ex diverso.

Syco. Utrumque sic est.

Mand. Ventum est.

Sard. Quid præterea?

Mand. Domus excelsa.

Syco. Apparet.

Mand. Ilignis foribus.

Sard. Ipsa est.

Mand. Atat! Quam humiles hic fenestras video! Euge!

Hic frustra clauduntur fores: tum præterea inermes quantum inter sese distant regulæ. Secura hercle regio hic mihi, & fures nil nocent. Sed interius mihi aurum olet. Aliam temptandum est viam. Eja nunc, Sycophanta noster; tuque Sardanapale: si quid vobis ingenii, comitatis, & virtutis, nunc totum ostendit: ego tamquam Cynicus Magister inventa & inclusa trado gaudia. Retia vosmet obsidere, dum percurro cubilia. Jam omnia teneris animo, quæ jamdudum diximus, quæque exinde meditamur nocte, & die.

Syco. De atrio porticus in recte rationem tenes.

Sard. In Sacrario tria sigilla.

Mand. Convenit.

Syco. Arula in medio.

Mand. Sic sunt omnia.

Sard. Aurum ante Aram.

Mand. Hoc etiam nostrum est. Quid! Ipsiſ Queroli indicia jam tenetis?

Syco. Melius hercle, quam tua. Tu vide an divinare possis; nos mentiri novimus.

Mand. Ego istuc in parte hac deambularum ibo: illinc observabo omnia: atque ubi res, vel ratio postularit, continuo hic adero.

Syco. Nos quoque paululum istac secedamus, ne suspicionem improbitas paret.

ACTUS II. SCENA II.

Querolus. Sycophanta. Sardanapalus.

Noster ille, qui mecum est locutus, nusquam apparuit: neque aliquid subripuit intus. Iste plane homo non fuit.

Sard. Hem! ipse est: vellem hercle audire hominem, quem vidi modo. Ego Magos, Mathematicosque novi: talem prorsus nescio. Hoc est divinare hominem; non qualiter facere quidam riores solent.

Quer. Hem! quemnam Divinum isti esse dicunt?

Sard. Sed hoc novum est, quod vidi modo: ubi te aspexeris primum, tuo te vocat nomine; dehinc parentes, servos, atque omnem familiam exponit; quasi noverit, quid tota gesseris atate; quidve postea sis acturus, totum edisserit.

Quer.

stam.

Syco. Et ego hercle ve

er. Cur non omnia

Salvus esto; qui

Quid vos? Secu

Secrerum a popo

De Mago nesci

ta est; de nesci

Verum qu

Etne talis aliqui

Maxime. Ergo

Jamdudum dixi

anc esset mihi.

Mare paulisper

er. Quæso, amice

et quoque scire

Immo nunc erat.

Edepol nescio q

atque amici jamd

Magna hercle h

et nunc te amici

Vereor hercle, ne

videt.

Optime edepol! E

mi, mihi molestus

Quæso, amice,

et una simul.

Atqui isto nobis

videt, & novit b

lutum est, ut

nam sic ratio ex

Immo hercle iste

ne familiariter.

Sed quæso nunc

est, vel cujus loc

Quantum comperi

Atat! Pulchrum

Immo.

nam præterita e

dis differit.

Magnam hercle b

con placet.

equidem; sed

da operam

quid voles?

gratiam; qu

quid loquor:

Hem! Godes; illu

habet, neque ce

ta habe! tales he

estissimus.

Verbis quantum

et.

Quer. Bellus hercle hic nescio qui est: non prætereunda est fabula.

Syc. Quæso sodes, aggrediamur hominem illum ratione qualibet.

Sard. O me stultum, atque ineptum! qui non consului statim.

Syc. Et ego hercle vellem: verum, ut nosti, non vocat.

Quer. Cur non omnia agnosco? Salvete amici.

Syc. Salvus esto; qui salvos esse nos jubes.

Quer. Quid vos? Secretumne aliquod?

Sard. Secretum a populo; non secretum a sapientibus.

Quer. De Mago nescio quid audivi.

Sard. Ita est; de nescio quo nunc sermo erat; qui omnia divinat. Verum quisnam ille homo sit, nescio.

Quer. Estne talis aliquis?

Sard. Maxime. Ergo, Sycophanta, ut dixeram, per te, tuosque Misides, te rogo, ut illac venias mecum una simul.

Syc. Jamdudum dixi; ultro & libenter irem, si vacuum nunc esset mihi.

Sard. Mane paulisper.

Quer. Quæso, amice; nè te subripias tam cito. Ego met quoque scire cupio, quisnam iste est, de quo sermo nunc erat.

Syc. Edepol nescio quid aliud mihi est negotii: cognati atque amici jamdudum me expectant domi.

Sard. Magna hercle hominis difficultas, & persuasio: neque nunc te amici expectant, neque cognati: paulisper mane.

Quer. Quæso, amice, si mea non est odiosa societas, consulere vobiscum volo.

Sard. Vereor hercle, ne difficilem se nobis faciat, si plures videt.

Syc. Optior edepol! Ecce, sodes, comitem quærebas: habes; mihi molestus ne sies.

Quer. Quæso, amice, si huic ita videtur, abeat; nos illac una simul.

Sard. Atqui isto nobis est opus; quoniam hominem illum vidit, & novit bene.

Quer. Justum est, ut nobis hodie operam impendas; quoniam sic ratio exoptulat.

Syc. Immo hercle iste illum novit melius, atque ille hunc familiariter.

Quer. Sed quæso nunc vestram fidem: quisnam hic homo est, vel cujus loci.

Syc. Quantum comperi, Mandrogerus vocatur: hoc nescio.

Quer. At at! Pulchrum hercle nomen: jam hoc te magis æstimo.

Syc. Primum præterita edicit, si omnia cognoscis: tum de futuris differit.

Quer. Magnum hercle hominem tu narras: & consuli hunc non placet.

Syc. Volo equidem; sed paulisper non vacat.

Quer. Age; da operam amicis: nobis quoque similiter impera, si quid voles.

Syc. Habeo gratiam; quoniam istud vultis, fiat. Sed audite; quid loquor: hujusmodi homines impostores esse?

Quer. Hem! sodes; istud volebam dicere. Certe ferulas non habet, neque cum turbis ambulat.

Syc. Ha ha he! tales hercle consulere hic deberet homo curiosissimus.

Sard. Verbis quantum vult, ille fallat; plus de nobis non licet.

Syc. Si vobis ita videtur, placeat, ut ego hominem scisciter, atque ut omnia perquiram non uno modo; si mihi ille de omnibus respondere potuerit, sciatis vere hunc esse Divinum, vel Magum.

Sard. Dixisti optime. Sed eccum ipse hac præterit: ita ut volui contigit. Quanta in ingressu gravitas? Quanta in vultu dignitas?

Quer. Aggrediamur hominem, atque a publico sevoceamus, ut secreto disserat.

ACTUS TERTIUS.

SCENA I.

Querolus. Mandrogerus. Sycophanta. Sardanapalus.

Alve Mandrogere. *Mand.* Salvos esse volo. *Quer.* Tu quoque incolumis esto, Sacerdotum maxime; quoniam laudaris, ac diligeris plurimum merito tuo.

Syc. Scin tu, Mandrogere, quid ex te volumus noscere?

Mand. Quædam fortasse novi.

Syc. Consulere de quibusdam volumus, & cognoscere tuam insignem sapientiam.

Mand. Non equidem constitueram: sed quoniam ita vultis, consulite, ut respondeam.

Syc. Quæsumus, ut libenter nobis tuam operam impendas: prolixa nunc disceptatione opus est.

Mand. Dicite, quid velitis.

Syc. Primum, ut exponas, quæsumus, quæ sunt optima sacrorum genera, vel cultu facillima.

Mand. Duo sunt genera potestatum, unum, quod jubet: aliud, quod obsecundat. Sic reguntur omnia. Præclarior majorum potestas, sed minorum sæpe utilior gratia. Verum de majoribus dicere, neque mihi, neque vobis audire est utile. Itaque si & invdiam, & sumptum evitatis, sperate ab inferioribus.

Syc. Quænam ista sunt obsequia, quibus obsequi nunc oportet?

Mand. Dicam celeriter. Tria sunt in primis: Planetæ potentes: Anseres importuni: & Cynocephali truces. Has tu effigies omnibus in Fanis, & Sacellis si mirigare, vel placare potueris; nihil est, ob stare quod possit tibi.

Syc. Illosne, quæso, tu mihi Planetas loqueris, numeris qui totum rotant?

Mand. Ipsos: nec visu faciles, nec dictu affabiles: atomos in ore volvunt, stellas numerant, maria æstimant, sola mutare non possunt sua.

Syc. Egomet audieram, quod ipsi omnia gubernarent.

Mand. Ha ha he! hic si aliquid gubernare censes, nescio, ubi naufragium dixeris. Ubi rerum omnium penuriam esse norunt, illic homines non regnant. Summa est medela, vicissim alia ut avertat loca: messes hac atque illac transferunt diris tempestatibus, omnesque fructus paucorum improbitas capit.

Sard. Novum tibi est transferri messes?

Mand. Istis licet rerum omnium species atque formas, ut libuerit, vertere.

Sard. Sed quot gradibus, & transfusionibus?

Mand. Aliud ex alio jubet: triticum ex vino subito fieri videas, vinum ex tritico. Jam flava seges hordei facile efficitur ex quovis titulo & nomine: mortales vero animas sive Inferis, sive Superis addere, nullus labor.

Sard.

non profus manifo
somnia nocte hac
cuiquam alteri con-
i, nisi mihi. Sed in-
hoc tantummodo mihi
gula.

quid autem aliud qua-
rit ventri, & gula?
aliam te, Mandroge-

nostr, nisi me fallit

puris.

staria ex diverso.

hic fenestras video! Euge!
tum præterea inermis
regula. Secura hercle re-
nocent. Sed interius mi-
impendendum est viam. E-
tunc Sardanapale: si qui-
& virtutis, nunc totum o-
patus Magister inventa &
a voluerit obidire, dum per-
tenetis animo, quæ jam-
zande meditatur nocte,

de rationem tenes.

l.

est. Quid! Ipsi Quæ-

ra. Tu vide an dicunt

mas.

hac deambulant ibo: illic
abire, vel ratio postulat;

hac faciamus, ne suspicio-

SCENA II.

anta. Sardanapalus.

n est locus, nusquam app-
suspiciunt intras. Ille pla-

em hercle audire homines

laos, Mathematicosque

Hor est divinare homines

m miores solent.

nam isti esse dicunt?

quod vidi modo ubi te

vocat nomine; debet par-

em familiam exponit: c-

na erate; quidre polle-

Quæ-

Sard. Vides ergo tam potentes placati oportere?

Mand. Ha ha he! paucis hoc licet. Sacratia istæ nimis superba sunt, & sumptuosa, maxime si obaudire vultis, exiguo votum soli sacello solvite.

Syc. Oracula istæ ubinam specialiter sunt expetenda?

Mand. Ubi libet; hac atque illac: sursum deorsum: in terra in mari.

Syc. Equisnam infelix deprehendere aut adire possit hæc tam vaga sidera?

Mand. Adire facile est: abire impossibile.

Syc. Quamobrem? Mysteria sunt in aditu diversa & occulta, quæ nos soli novimus: Harpyjæ, Cynocephali, Furia, Ululæ, nocturnæ Striges: absentes Hydris congregant; præsentis Virgis submovent. ita neque abesse licitum est, nec adire tutum: turbas abigunt, & turbas amant. Quid plura? Querole, si te Numina diligunt, ne tu quidquam hinc noveris.

Syc. Atqui, Sacerdos noster, mysterium hoc jam displicet: de secundo illo genere anserino ediffere, atque expone, si quid est boni.

Mand. Isti sunt, qui pro hominibus perorant ante Aras, atque Altaria, quibus Cygnea sunt capita, & colla: reliquias edere Mensarum solent. Isti sunt Hariolorum longe fallacissimi. Tantum est, quod vota hominum interpretantur: & male, precemque dicunt: sed responsa nunquam eligunt congrua.

Sard. Hosne tu olores esse narras? ego in sacellis proxime anseres inspexi multos: neminem vidi Cygnum: magnis gutturibus capita attollunt, alas pro manibus gerunt: primum inter sese linguam trifurco vibrant sibilo: inde ubi sonuerit unus, cunctas alas quatiant, diris cum clangoribus.

Mand. Non parvo explentur isti: panem neque noverunt, neque volunt: hordea insectantur fiacta, & madida: spicas nonnulli vocant: quidam etiam polenta utuntur, & carne jam subrancida.

Syc. En! sumptum inauem.

Mand. De istis quondam magnus dixit Tullius: Anseribus cibaria publice collocantur, & canes aluntur in Capitolio.

Syc. O genus hominum multiforme, & multiplex! His egomet fuisse arbitror Matrem Circen, Proteum Patrem.

Sard. Edepol neque isti placent. Cynocephalos nunc expone, si meliores putas.

Mand. Isti sunt, qui in Fanis ac Sacellis observant vela ac limina, quibus a pectore capita sunt canina, albi dentes, pandæ manus; ædituos custodesque istos Hecuba quondam, postquam vere facta est Canis, Anubi nupta nostro latranti Deo omnibus Templis ac Delabris semper denos edidit: sic a pectore biformes, infra homines, sursum feras. Itaque ubi ignotus precator Templam petierit, hinc atque hinc mulrisono cuncti latratu fremunt; ut adeas, tantum dabis: ut perorare liceat, multo plus dabis. Mysterium de religione faciunt, & commercium: quæ communia sunt, & gratuita, vendunt foris: istis omnibus litandum: si parvo nequeas, at quanti queas. Respicite ad homines, Potestatesque vestras, & nobis veniam date: mihi que credite: Deus facilius aditur, quam prole cognoscitur.

Syc. Actum est. neque istos volo, nihilque inter omnia, quæ narrasti, improbius puto.

Sard. Felices vos! qui non Cynocephalos pertulistis: ego autem ipsum vidi Cerberum, ubi nisi ramus aureus adfuisset, Æneas non evaserat.

Syc. Quid de Simiis?

Mand. istæ sunt, quæ futura scribunt gesta, quæ vos dicitis: hominumque fata levibus volvunt paginis: non quidem periculosa hæc animalia, sed molesta, atque improba. Quas illic sannas? quos ronchos vides, si numinos non asperferis (nam si insuper nubes & sorba dederis, omnem pupillum cæperis.)

Syc. Harpyjas, quæso, præteristi, quæ semper rapiunt, & volant.

Mand. Istæ sunt, quæ vota hominum observant, atque honores Numinum: non solum solennia, verum etiam extraordinaria requirunt, & parentum debita: si aliquid ad diem præsentatum non est, cum tormentis exigunt: hac atque illac totum per orbem juxta terras pervolant: digitos ad prædam exacuunt curvis timendos unguibus: semperque mensis advolant; quod contingunt auferunt: quod relinquunt polluant. Istæc prodigia valere, quam nosse malo: sed neutrum placet.

Sard. Noctivagas etiam præteristi celeres, Capripedes, Hirqui comantes.

Mand. Innumerabilia sunt hæc prodigia; sed ignava, & vilia: solum hoc est, quod sequuntur, atque observant unice; panem Domini.

Syc. Omnia facta tute ipse improbasti. Quænam igitur prædicas?

Mand. Quoniam simpliciter interrogastis, scitote inter hæc omnia nihil esse melius, quam ut aliqui Fata nascantur bono.

Quer. Et ita suspicamur, sed Fatum ipsum qualitate tandem coli, vel propitiati potest?

Mand. Dicam. Genii sunt colendi; quoniam ipsi decreta Fatorum regunt: isti sunt placandi, atque exorandi: simulque si qua intra ades latet mala Fortuna, vincienda atque exportanda est.

Quer. Pulcre edepol doces. sed ut facilius nunc sequamur omnia, da nobis experimentum tuæ potestatis & sapientiæ: quoniam ea, quæ noveras, narrasti: num si potes, ea, quæ nescis, dicito.

Mand. Non equidem ex integro fieri istud potest: tamen accipite pauca, de quibus intelligatis cetera. Certe egomet neque mores, neque facultates vestras didici.

Sard. Certum est.

Mand. Tu Sardanapale, pauper es.

Sard. Agnosco: veruntamen vereor ne plures hoc sciam.

Mand. Humili loco natus.

Sard. Ita est.

Mand. Ideo tibi contra Regium nomen datum est.

Sard. Ita ajunt.

Mand. Homo es vorax, petulans & calamitosissimus.

Sard. Eho, Mandrogere; num quidnam hoc sum percipit, ut vitia enarres mea?

Mand. Mentiri mihi licet. Estne adhuc, quod narrem tibi velis?

Sard. Utinam! ne istæc quidem de me loquutus es siquidem, ulterius hæc amicis dicito.

Syc. Ego te, Mandrogere, hoc exoro; futura nomen mihi ut enarres, & ea tantummodo, quæ sunt bona.

Mand. Ego non possum, nisi a capite exponere: tu Scophanta, nobili & claro natus es loco.

Syc. Ita est.

Mand. Ab initio nequam.

Syc. Etiam hoc confiteor; manet.

Mand. Damna te premunt.

Syc. Verum est.

Mand. Pericul
mine.
Syc. Pulcre e
vixerit.

Mand. Ita fat. H
cari?

Sard. Inter sextam,
Nihil scellit.

Venerem respicit
aratus, Sul rotund

Quer. Agnosco.

Mand. Parer nihil

Quer. Verum est.

Mand. Vis totum au

rum pessimum.

Quer. Agnosco omni

Mand. Vis & nomina

tu?

Quer. Audire cupio.

Mand. Servus tibi est

Quer. Verum est.

Mand. Est alter Zeta.

Quer. Manifestum est.

Mand. O Sacerdotem dis

serve a me Domum

Maxime.

Quer. Porcius tibi est

Mand. canis diverso.

Quer. Ita sunt omnia.

Mand. in sacrario tria

Quer. Verum est.

Mand. Tutelæ unum.

Quer. Jamjam compro

unc remedium pro

Mand. Tibi celeriter e

ara: sacrarium cer

e. Ita.

Mand. Certe nihil est ill

Quer. Nihil, præter figi

Mand. Solemnitas quæ

Quer. ego tecum omnes

Mand. Ut libet.

Quer. Religio per extr

Mand. Ita fat.

Quer. Si quosnam poss

Mand. am erat, atque

Quer. nunc tibi dare.

Mand. Quæso, amici, o

Quer. ego quoque, i

Mand. meam.

Quer. Nihil quidem illin

Mand. fat.

Quer. Inhumanum est,

Mand. Bene dicis: an

Quer. Proh nefas! me

Mand. Hem, Pantom

Mand

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

ne aut servire aut obsequi? calidam fumosam non volt, neque calices unguentatos. Quænam sunt hæc delicia? Urceolum contusum, & infractum, ænophorum exariculatum & sordidum, ampullam truncam limosamque, densis fultam cerulis non simpliciter inruetur: bilem tenere vix potest. Jam excogitate nequeo, quid sit, quod tam gravis placere possit moribus. Vinum autem corruptum tenuatumque lymphis continuo intelligit. Solemus etiam vinum vino admiscere: numquid adulterium dici potest, cum lagena vetere castrata sacco, rursus completur novo? Etiam hoc Querolus crimen indignum putat, & ut est nequitia, suspicatur hoc statim. Ipsum etiam paxillum argenti levibus tensum tympanis limati commutatique semper credit; quia factum est semel. Quantula est autem discretio? In argento certe unus est color. Nam de solidis mutandis mille sunt præstigiæ: muta, remuta facimus, & hoc mutari non potest. Has saltim distingui non oportet tam gemellas formulas. Quid tam simile, quam solidus solido est? Etiam hic distantia quaeritur in auro: volutus, ætas, & color, nobilitas, litteratura, paria, gravitas, usque ad scrupulos quaeritur: in auro plusquam in homine. Itaque ubi aurum est, totum est. Hoc ante Querolus ignorabat. Sed & mali perdunt bonos. Ille autem Arbitrator, ad quem nunc eo, quam sceleratus est homo! Servis alimenta minuit, opus autem plus justo imperat, inverso hercle modio si liceret, turpe eliceret lucrunt. Itaque si quando isti casu vel consulto se vident, tunc invicem sese docent: & tamen hercle, ut omnia distantur, sic necesse est, tamen avarus non est in suos: solum illud est, quod nimium crebro verberat, semper clamat. Itaque illis ambobus Deus iratus sit: & non sumus tamen tam miseri, atque stulti, quam quidam putant. Aliqui somnolentos nos esse credunt; quoniam somniculamur de die: nos autem id facimus vigiliatum causa, quia vigilamus noctibus. Famulus, qui diurnis quiescit horis, omni vigilat tempore. Nihil unquam melius in rebus humanis fecisse naturam, quam noctem puto. Illa est dies nostra: tunc aguntur omnia. Nocte balneas adimus, quamvis sollicitet dies: lavamus autem cum pedisequis, & puellis. Nonne hæc est vita libera? Luminis autem vel splendoris illud subornatur, quod sufficiat, quod publicet. Ego nudam teneo; quam Domino vestitam vix videre licet. Ego latera lustrum: ego effusa capillorum metior volumina: adsideo, amplector, foveo, foveor. Cuinam Dominorum hoc licet? Illud autem nostræ felicitatis caput, quod inter nos Zelotypi non sumus; furta omnes facimus, fraudem tamen nemo patitur, quoniam totum hoc mutuum est. Dominos autem oberamus, atque excludimus. Nam inter servos & ancillas una conjugatio est. Vix illis, apud quos Domini vigilias multam in noctem protrahunt. Tantum enim servis de vita abstuleris, quantum de nocte abscideris. Quanti sunt ingenui? qui transfigurare se vellent hoc modo, mane ut Domini fierent: servi ut vespere? Numquam tibi, Querole, opus est, tecum isthæc omnia nos exercere: tu ad tributum cogitas: nobis autem cottidie nuptiæ, natales, joca, dibacchationes, ancillarum feriæ: propter hoc quidam nec manumitti volunt. Quis enim tantam expensam, tantamque impunitatem præstare possit libero? sed nimium hic tesedi. Meus ille, credo, jam nunc clamabit, ut solet; fas erat me face-

re, quod præcepit: idest, ut ad sodales pergerem. Sed quidnam hic fiet? Accipienda, & multatanda injuria est. Domini sunt: dicant, quod volunt, quamdiu libuerit: tolerandum est. Dii boni! Numquamne indulgentiam est mihi, quod dudum peto, ut omnis ille durus & dirus nimis aut ex municipe, aut ex togato, aut ex officii principe? Quamobrem istud dico? Quia post indulgentiam sordidior est abjectio. Quid igitur optem, nisi ut faciat ipse, quod facit? Vivat ambitor togatus, convivator judicum, observator januarum, servulorum servulus, rimator circumforaneus, circumspesator callidus; speculator, captatorque horarum, & temporum matutinus, meridianus, vespertinus: impudens salutet fastidientes: occurrat non venientibus: utaturque in æstu tabulis angustis, & novis.

ACTUS III. SCENA III.

Mandrogerus. Querolus.

D Epone ab humeris, Querole, pondus tam grave; satisfactum est religioni, quod tute ipse malam Fortunam portasti foras.

Quer. O Mandrogere; fateor, numquam fieri posse hoc credidi: potentiam tuam & religionem ipsa res probat: arcula istæc jamdudum a me introlata est: quam levis mihi soli fuit, & nunc quam gravis est duobus?

Mand. Nescis nihil esse gravius Fortuna mala?

Quer. Edepol novi & scio.

Mand. Dii te servent! Homo. Mihi ipsi hoc præter spem venit, quod me laudas modo: nullam umquam domum sic purificatam retineo: quidquid erat calamitatis egestatisque, inclusimus.

Quer. Miror hercle, unde pondus.

Mand. Enarrari subito hoc non potest. Ceterum solet evenire, ut istæc calamitas moveri multis non possit jugis. Jam istinc ergo Ministri nunc mei. Lustrum istud in fluvios dabunt. Tu autem monita, quæ jam nunc dabo, sensibus imis cape: Mala hæc Fortuna, quam abstulimus, redire tentabit domum.

Quer. Nec Dii sinant. Una sit illi isthæc & perpetua via.

Mand. Triduo ergo istoc periculum tibi est, ne hæc ad te redire tentet res mala. Tu igitur universo hoc triduo domi clausus esto nocte ac die: nihil de domo tua foras nunc dederis, nihilque intra ædes recipias: vicinos, cognatos, amicos omnes tamquam profanos respue ipsam bonam Fortunam clamantem pulsantemque nemo hodie audiat. Exacto autem hoc triduo, illud domi num habebis, quod ipse ex ipsa excluderis? Abi ergo intus.

Quer. Ego vero, ac libens, dum tantummodo inter me ac Fortunam meam solum paries interfit.

Mand. Celeriter hunc abige. Hem! Querole; fortiter nunc claude fores.

Quer. Factum est.

Mand. Seras, & catenas adhibe.

Quer. Tamquam pro memet fecero.

ACTUS III. SCENA IV.

Mandrogerus. Sycophanta. Sardanapalus.

P Ulcte edepol res processit. Inventus, spoliatus, clausus est homo. Sed ubinam urnam respicimus? Vbi

ubi arcular
ne furtum
Syc. Nescio e
Sard. Credis,

Hem! Pantom
quid facit?
Pant. Quod nollit;
Sic. Ergo queritur
Sard. Non plane: i
tus.
Sic. Atqui hercle so
Sard. Quid vis fieri?
Pant. Administratur?
Sic. Bene, Pantomale
Sard. hæc dicitur.
Sic. Eadem dico, vob
Sard. Credo. Nam sem
Sic. Tu nos bonos, a
Sard. tam bene mones.
Sic. Feci, & facio sem
Sard. Vah! Utinam il
Sic. pas nos tam patien
Sard. tus.
Sic. Non agnoscio hæ
Sard. nolmet predicat.
Sic. Edepol nos om
Sard. ninamque illa tibi
Sic. servuli!
Sic. Immo tibi hercle
Sard. car, quidquid optast
Sic. Ha! Cur ita su
Sard. x gravis?
Sic. Non, sed quia
Sard. ceter sine discrim
Sic. Male imprecant
Sard. sed illis Sy
Sic. red nollit.
Sic. Age jam credo.
Sard. rebas?
Sic. Rem divinam o
Sard. Minus. Intus om
Sic. Quidnam est hoc
Sard. rem gerunt: et
Sic. Hem! Theocles
Sard. Quidnam esse
Sic. cano adest.
Sic. Solebant non i
Sard. tamo.

ubi arculam istam confringemus, atque abscondemus? ne furtum indicia prodant?

Syc. Nescio edepol, nisi ubicumque in flumine.

Sard. Credis, Mandrogere? Præ gaudio urnam illam inspicere non ausus fui.

Syc. Neque ego.

Mand. Atqui hercle ita factio opus fuit, ne mora suspicionem afferret.

Syc. Verum est.

Mand. Primum fuit ut inveniretur. Istud, quod jam sequitur, tutum est.

Syc. Quidquid libet, narres, Mandrogere; recedamus qualibet. Ego autem non credam mihi, nisi aurum inspexero.

Mand. Neque ego dissimulo, pergamus.

Syc. Hac atque illac tantum ad sectetum locum.

Mand. Proh nefas! Vix omnes asservantur, ripæ frequentantur. Pergamus quocumque celeri.

ACTUS III. SCENA V.

Arbiter. Pantomalus.

Hem! Pantomale; domi quid agitur? Vester ille quid facit?

Pant. Quod nosti; male.

Arb. Ergo queritur?

Pant. Non plane: ita sit nobis incolumis, atque propitius.

Arb. Atqui hercle solet esse ingratus.

Pant. Quid vis fieri? Sic res habet. Cælum numquid æqualiter administratur? Sol ipse non semper nitet.

Arb. Bene, Pantomale noster; tandem pro Dominis solus qui hæc dicitas.

Pant. Eadem dico, vobis absentibus præsentibusque.

Arb. Credo. Nam semper novi te bonum.

Pant. Tu nos bonos, ac semper felices facis, qui nostrum illum bene mones.

Arb. Feci, & facio semper.

Pant. Vah! Utinam ille mores servaret tuos, essetque apud nos tam patiens, atque indulgens, quam tu cum tuis.

Arb. Non agnosco hæc, Pantomale, suffragia: nimium nosmet prædicas.

Pant. Edepol nos omnes scimus; & laudamus plurimum: utinamque illa tibi omnia eveniant, quæ nos optamus servuli!

Arb. Immo tibi hercle; pellibus ossibusque vestris eveniat, quidquid optasti mihi!

Pant. Ha! Cur ita suspicaris? Numquidnam in aliquo nos gravas?

Arb. Non, sed quia vobis naturale est odisse Dominos semper sine discrimine.

Pant. Male imprecamur multis: verum est: & sæpe libere: sed illis Sycophantis, & maliloquis bene, quod nosti.

Arb. Age jam credo. Sed quidnam tu Dominum facere ajebas?

Pant. Rem divinam occæperat. Magus præsto erat cum Ministris. Intus omnes tunc ibant simul.

Arb. Quidnam est hoc? Fores clausas video: credo divinam rem gerunt: evoca illinc aliquem.

Pant. Hem! Theocles; hem! Zeta; aliquis huc adsit cito. Quidnam esse hoc dicam? Silentium est ingens: nemo adest.

Arb. Solebant non ita somniculari Janitores ista in domo.

Pant. Credo hercle, religionis causa ab importunis cautio est. Eamus huc ad pseudo-thyrum, quod nosti bene.

Arb. Quid sit? illic clausum est.

Pant. Ne vereare; me duce: noster ille est aditus: claudi, non intercludi potest.

ACTUS QUARTI
SCENA I.

Mandrogereus. Sycophanta. Sardanapalus, & Querolus.

Me miserum! *Syc.* O me infelicem!

Sard. O me nudum & naufragum! *Syc.* O

Magister Mandrogere! *Sard.* O Sycophanta noster!

Mand. O Pater Sardanapale!

Sard. Sumite tristitiam miseri

sodales cucullorum tegmina: plus est

hoc, quam hominem perdidisse: damnium vere plangetur. Quid agitis nunc potentes? Quid de thesauris cogitatis? Aurum in cinerem versum est; utinamque torum sic fieret aurum! magis essemus divites.

Mand. Depone paulisper inane pondus; lacrimas demus funeri. O fallax thesaure! Næ te ego per maria, & ventos sequor: propter te feliciter navigavi: propter te feci omnia: Mathesin, & magicam sum consecutus, ut me sepulti fallerent: aliorum Fortunam exposui, Fatum ignoravi meum. Jamjam omnia recognosco; varia hæc phantasmata. Erat hic plane bona Fortuna: sed alteri debebatur, non mihi: nostra hæc muta vere Facta: thesaurum nos, sed alienum invenimus. Quænam hæc est perversitas? Numquam ego flevi meum; nunc plango alienum: & te, Querole, justus non tangit dolor?

Sard. O crudele aurum! Quisnam te morbus tulit? Quis te sic rogas adussit? Quis te subripuit Magus? Exheredasti nos, thesaure; quo jam redituri sumus tor abdicati? Quæ nos aula recipiet? Quæ nos olla tuebitur?

Mand. Accede, amice, aulam iterum atque iterum visita.

Syc. Aliam spem querere, amice, poteris: hæc jam non calet.

Mand. Perlege quæso iterum titulum funeris, atque omnem scripture fidem.

Sard. Quæso, inquam, sodes, funus egomet quodlibet contingere nequeo: nihil est, quod metuum magis.

Syc. Meticulosus homo es tu, Sardanapale: ego perlego: TRIERINUS. TRICIPITINI. FILIUS CONDITUS. ET SEPULTUS. HIC JACET. Heu me miserum!

Mand. Quidnam tibi est?

Sard. Anima in faucibus. Audieram egomet oiere aurum: istud etiam redolet?

Mand. Quomodo?

Syc. Claustrum illud plumbeum densa per foramina diris fragrat odoribus. Numquam antehac comperi, aurum sic ranciscere: usurario cuilibet foetere hoc potest.

Mand. Quisnam cinerum est odor?

Syc. Ille pretiosus, atque tristis cultus, quem poscit miser.

Mand. Honorifice hoc bustam tractatum apparet, cujus adhuc sic redolet dignitas.

Syc. Ego isthæc non pertuliffem, si recinenti ac momenti credidiffem Graculo.

Sard. Ego in laqueos non incidiffem, si monita curti servassem canis.

Mand. Et qualiter te admonuit?

Sard. Egredienti mihi ad angiportum furas omnes con-
scidit.

Mand. Utinam tibi crura ipsa enervasset, ne umquam
inde movisses pedem! O Euclio funeste! Parumne
vividus illulisti? defunctusne desines? Et quid ego non
merui, qui Agelasto illi, & perfido fidem accommodavi,
& fortunas meas in ipso tisi exitu?

Syc. Heja? Quid nunc facimus?

Mand. Quid autem, nisi quod dudum diximus, ut nos sal-
tim de filio ejus Querolo ulciscamur probe? Atque il-
lum, quoniam est credulus, mirificis laudamus modis,
auiam illi per fenestram propellamus clanculum, ut
& ipse lugere incipiat, quam nos jamdudum plangi-
mus. Pederentim accede, atque ausculta, Querolus
quid rerum gerat.

Sard. Consilium placet.

Mand. Accede edepol; sed urbane respice.

Sard. At at! Quid ego video? Omnes nunc intus homi-
nes iustes ac virgas tenent.

Mand. Credo edepol, isti illam malam fortunam expectant
creduli: accede, atque homines miris terrifica modis:
malam illam dicit esse te, & comminare, tamquam
in ades ruas.

Sard. Io! Querole.

Quer. Quis tu homo es?

Sard. Fores celeriter violes.

Quer. Quamobrem?

Sard. Ur domum rursus ingrediar meam.

Quer. Hem Zeta! Hem Pantomale! hac atque illac ob-
sistite; abi hinc potius mala Fortuna, quo te sacerdos
detulit.

Sard. Hem? Querole.

Quer. Quid, rogo, nomen tu vocitas meum?

Sard. Ego sum tua Fortuna, quam redituram praedixit
Magus.

Quer. Abscede hinc: ego hodie Fortunam non recipio;
nec bonam.

Mand. Heus tu! Sycophanta: ad hanc januam sta: ho-
mines sevoca, dum ego bustum hoc per fenestras ingero.

Syc. Aperite hanc januam.

Quer. Omnes celeriter huc accurrite.

Mand. Ecce tibi thesaurum, Querole, quem reliquit Eu-
clio: talem semper habeas, talem relinquant filii.
Omnia sunt perfecta: nos hinc ad navem celeriter, ne
quod etiam nunc subito hic nobis nascatur malum.

Sard. Ha! Quidquid hodie acciderit, subeundum est.
Tantum recutram huc paululum: perdidit mysterium,
nisi ipse Queroli verba audio. Homo est autem & cre-
dulus, & formidolosus plurimum: qualiter nunc ille
exhorrescet mortuum? Admovebo aurem hac leviter,
heja! Quidnam ego audio? Omnes intus gaudent, tri-
pudiant: nulla spes mihi est: auscultabo iterum. Asum
est: felicitas ad istos venit: nobis ergo, nobis male.
Omnes intus saccos, captas, scrinia requirunt, aurum
isti tractant: solidi intus tinnunt. Heu me miserum!
vita erat, ubi nos mortem putabamus esse conditam.
Erravimus miseri: sed non simpliciter: **ERRAVI-
MUS, SED NON SEMEL.** Metamorphosis hic agi-
tur: bustum abstulimus, aurum abjecimus. Sed quid
ego? Nunc solum hoc restat mihi, ut pro fure jam
nunc teneam. Ibo ad conjuratos meos, ne tantum fa-
cinus, verumque funus solus egomet defleam.

Lar Familiaris.

TAndem urna peperit auri grvida pondere, vilif-
que mater grande puerperium dedit, indigna quae
frangeretur. Tanta hoc non meruit fides. Magna plane
Aula & memorabilis uno atque eodem tempore Do-
mino fidem persolvit, furtum fecit furibus. O sa-
piens Euclio! Nos iactantes non sumus: thesaurum
servasti vivus, liberaisti mortuus. Omnes itaque ho-
mines nunc intelligant, neque adipisci, neque per-
dere valere aliquid, nisi ubique faveat totum ille,
qui potest. Quantum ad personam Queroli spe-
ctat, perfecta iam sunt omnia. Sed Mandrogeron-
tem illum furem ac perfidum nunc illaqueari volo,
qui ubi primum hoc audierit, remque omnem agno-
verit, continuo rediturus est, ut thesaurum dividat.
Codicillos etiam proferre audebit, quibus ita cohae-
res scriptus est: si Aulam Querolo sine fraude osten-
deret. Quid huic merito eveniat nisi quod jam nunc
fiet? Ferat, quod facere voluit. Nam quod feci no-
strum est.

ACTUS IV. SCENA II.

Querolus. Arbitr. Pantomalus.

Quer. **O** Arbitr! jamne credis, quod vidisti modo?
Arbitr. Edepol credo, & scio.

Quer. Quid tu, Pantomale, dicis?

Pant. Quid ego dico? Nunc flere ut posthac desinas?

Quer. Mens mihi gaudio est confusa: quid primum
stupeam, & gaudeam? Consilium senis nostri, an
Divinitatis?

Arb. Inprimis bonum Divinitatis. Nam si ad hominem
respicendum est, facile intelligitur, & apparet, fu-
rem tibi plus profuisse, quam patrem. Quid de me-
met censes, qui tam tarde agnoverim fragmenta ur-
nae illius, quam jamdudum noveram? Ego mihi non
credideram, nisi quod illico inspexi locum, ter-
ramque motam: ante hoc non credidi.

Pant. Atqui ego nihil dubitationis recepi; ubi in ce-
lulis quasdam litteras vidi.

Quer. Ergo isthaec omnia Mandrogerus ille fecit?

Arb. At qui fieri aliud potest?

Quer. O sceleratum hominem! Magum, Mathemati-
cumque qui se diceret. Egone manibus meis praed-
sidium paternum ut efferrem de domo? Ego memet
ut opponerem, domi ne conderetur? Ego ut redeun-
ti obviam thesauro? Hoc est plane, quod Lar fa-
miliaris praedixit meus, etiam renitenti, ac repu-
gnanti eventura mihi omnia bona.

Arb. Quam pulchre factum est, ut cupiditas falleretur
sic hominis fallacissimi!

Quer. Credis Arbitr? meos ut nosti mores munifi-
cos nimis, munerate hercle possum hominem, si
nanciscerem: ira ridicule sceleratus fuit, atque ipse
sele luit in omnibus.

Arb. Ille quidem, ut scimus, male meruit perfidus:
sed quoniam tibi per illum bene evenerunt omnia,
omnes illi bene optamus, facto, non merito suo.

Quer. At at! quidnam est? Nisi fallor, Mandrogerus
est eminus. Quidnam ille huc revenit? Novum
credo aliquod praestigium iterum hac exhibit. Abice-
liter intus, Pantomale; & fragmenta illius urnae
hic ad nos exhibe.

Placet merce
O bone Ar
ciamus calumnia
pram poscamus
nobis alienum m
Lib. Consilium plac
Quer.

ACTU

Ve! m
furfifer
Mand.
rum &
si viv
Mand

Rogas? scellest
eam?

Missa isthaec
com egomet istam
er. iterum ad Ma
rem.

Fortasse jure fe
Pulchre edepol:
nunc tu, frater
Unde subito ra
nam si fratrem
illud nunc restat,
anno pater meu
me hercle reliqui

Superbia sunt il
ze tibi.

Non recte edepol
avice, fratrem
meas.

Quid' multis opu
um est, lege. Sam
Heracle explorasti
lacio. Querolo. Fil
tibi fieri m
manciam quemlibet,
& peregre mit
tinet, quod reli
ta medium thesa
opera expostulat.

Non! fodes, paulu
deberi res ipse
suae, si placet,
debitur muneris
to igitur patris

res docet.
mirum inde t
esse tace. Age
zies: da quod pos
edepol investigari
thesaurum.

Es! Tu mihi the
Tu negas?
Nisi omnia in mer
accident mihi.

Arb.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Quer. Eho! scelestissime, dispicis? Si vivorum neglexisti gratiam, etiamne mortuis manus intulisti ad ludum, & ludibria? Neque contentus eruisse bustum, atque cineres, ultimo per fenestram etiam funestas mihi projecisti reliquias. Quid ad hæc dicis? Thesaurum abstulisti; violasti sepulcrum, perdidisti? Domum meam non solum compilasti, verum etiam polluisti, sacrilege. Tu negas?

Mand. Quæso, quandoquidem me fortuna sic destituit, nihil quæro ulterius. Vale.

Quer. At ego hercle quæro, cui mala omnia congestisti, scelus. Hem! Pantomale. Numquam abs hoc pedem. Ego jam nunc, ubinam Prætor sedeat, investigabo celeriter, atque omnia isthæc exsequar jure & legibus.

Mand. Quæso, Arbitrator, pro me ut verba facias. Nihil nisi veniam expostulo.

Arb. O mi Querole: numquam te celeriter usque ad sanguinem. Ignosce ac remitte: hæc est vera victoria.

Quer. Age; reliquias illius defuncti recordantur: quid de thesauro fiet? Quid dicis, Mandrogere?

Mand. Juro per Deos: juro per ipsam, quam rupi, fidem, mihi nec aurum, nec thesaurum esse.

Quer. Remove paulisper inania: putemus nos paululum in judicio stare. Urnam certe illam tu abstulisti.

Mand. Factum est.

Quer. Elige nunc, Mandrogere, utrum voles, bustum illic, an aurum fuit? Quandoquidem causa hujusmodi est, ut multis constet modis.

Mand. Auribus teneo lupum: neque uti fallam, neque uri confitear, scio: utrum utrum dixero, id contra me futuram video. Dicam tamen: aurum illic fuit.

Quer. Redde igitur.

Mand. Hoc jam factum est.

Quer. Factum doce.

Mand. Urnam tu recognoscis?

Quer. Quid vis, ut respondeam: primum egomet aulam non recognosco: satisne hoc sufficit?

Mand. Quid! Titulum non recognoscis?

Quer. Magis quam te, quem hodie primum hic noscitur. Sed finge nunc a nobis urnam, & titulum recognosci: redde quod in aula fuit.

Mand. Tu autem, quid in aula fuisse dicis?

Quer. Ego interim proposui: tu fare, quid velis.

Mand. Et vos a me aurum quemadmodum postulatis, cum res ipsa bustum & cinerem comprobet?

Arb. Ergo acquiescis, ut bustum illic fuerit.

Mand. Acquiesco, quandoquidem ita se res habet: hac non processit, alia tentandum est via.

Quer. O stulte! Sacrilegium confiteris, dum furtum negas.

Mand. Quid si nihil illic fuit?

Quer. Quidnam igitur postulas? Aurum, si fuit, abstulisti: si non sustulisti, non fuit.

Mand. Vos quæso dicite vicissim, quidnam illic fuit?

Quer. Nobis interim sufficit purgare nosmet, objecta repellere. Nam si ingredimur: temptandum est via.

Mand. Quodnam hoc monstri genus est. Ego totum feci solus: totum nescio. Jamjam quæso, quoniam mihi neque res, neque causa superest, simpliciter dicite, utrumne furtum, an sacrilegium ego commisi? Nisi forte illud nunc restat mihi, ut qui furtum non potui, sacrilegium neque volui, utrumque fecisse convincar nefas.

Quer. Etiamne circuitionem quæris? Quid aliud autem in causa est? Nisi quod præsidium abstulisti, & ci-

netes abdidisti. Unum fraudulenter, aliud nequiter. Neque enim te bustum experisse, aurum abjecisse, credere quisquam potest.

Mand. Optime totum hoc asseritur, & mihi ipsi verisimile videtur. Sed si quid creditis, non est ita.

Quer. Age; jam bono animo esio: nihil præter sacrilegium perpetrasti. Aurum autem ibi non fuit.

Mand. Furtum igitur non commisi. Dii te servant! Vicimus. Nam istoc ego tempore pœnam malo, quam pecuniam debere. Sed illud, quæso, exponite: unde tantum illic erat?

Quer. Nescis, Mage, nihil esse gravius fortuna mala?

Mand. Recognosco.

Quer. Etiam quæritas? Unde pondus. Tegmen illius urnæ non vidisti plumbeum?

Mand. Jamjam sibi omnia conveniunt. His præstigiis etiam certis falli non potuisset Magus?

Arb. Nondum intellegis, inepte; impositum nobis esse ab illo, quem bene noveras? Unde autem illi thesaurus? Homini prope pauperi? Ac si habuisset ille, ergone iste secretum nescisset patris: tibi que ille indicaret, quod non crediderat filio? Porro autem paterfamilias ille thesaurum si sciebat, illi tandem crediderat loco, tibi que illuc patuisset aditus.

Mand. Edepol quid dicam nescio.

Arb. Ergo Euclionem tu non noveras. Habuit senex ille multa hæc lætissima, qui te etiam defunctus ridet.

Mand. Edepol tandem intellego: illius plane nequitiam hic recognosco: frequenter ille similibus melusit modis. Quæso igitur, date veniam, quod cineres illos abstuli: aurum credidi.

Arb. Bene excusas, Mandrogere: agnosco ingenium lepidissimum: plane Euclionis nostri sodalem: tale semper ille dilexit senex.

Mand. Sinite quæso me abire. Hem! Querole, humanam ac misericordem semper fuisse te scio: hominem tam elegantem abire ne permiseris: non unius officii homo est: Magum, Mathematicumque hic habes: (tantum quod primum est) furtum facere non potest. Recipe, quæso, amicum veterem & novum, quandoquidem pater Euclio solum hunc tibi reliquit in bonis.

Quer. Ha! Sed furem timeo.

Arb. Quid unum furem metuis? Jam totum hic abstuli.

Mand. Quæso, Querole noster: patri egomet tuo non jam devoveram; tibi nunc servire cupio: quandoquidem hodie sic misertus es mei: da victum, quod vitam indulisti.

Quer. Si ambo ita voltis, fiat. Potes ne discere leges novas?

Mand. Ha ha he! Illas egomet ex parte condidi.

Quer. Senatus consultum dico egomet Servilianum, Parasiticum.

Mand. Ohe! Visne interdistorum capita jam nunc equare? Ad legem Porciam, Caniniam, Furiam, Fusiam Coss. Torquato, & Taurca.

Quer. Potesne observare omnia?

Mand. Illud apud me parum est: tu nunc, ut ediscas, jubes: ego docete jam volo.

Arb. Hui! Multarum palmarum hic est. Recipe, quæso jura: instructissimum talem quærere hominem pro magno solent.

Quer. Quoniam ita voltis, fiat: sed ubinam sunt cii atque adjutores tui?

Nos quoque præ
Quer. O Syc
vestra est religio?
abire, quo libet.
Sic. Et nosmet scilicet
At deca domus
fuit, viatici nobis
omnem amicum
Viaticum ego v
Nos cum Mand
Digna causa, i
Parasiticus. In
a Rege conviv
accipiat. De l
tus, de ramoribu
Quid si ramor fuer
are optimo conseq
tiz (hoc est excoc
tus. Placuit aut
bos infinis summo
sui inspectio, ita

QUEROLUS
ACTUS V. SCENA II.

Sycophanta .. Querolus .

NOs quoque praesto sumus, o parens, ac patrone!
Quer. O Sycophanta! O Sardanapale! Hæc vestra est religio? Sed causas jam hic praestitit: vos abite, quo liber.

Syc. Et nosmet scimus, Querole: quoniam **TRIS KAI DECA DOMUS UNA NON CAPIT.** Verum quaesumus, viatici nobis aliquid ut aspergas; quoniam spem omnem amisimus.

Quer. Viaticum ego vobis? Quonam merito?

Syc. Nos cum Mandrogeronte huc venimus.

Quer. Digna causa, mercedem vulnerum victus accipiat Parasitus. In convivio si fuerit veste discissus, a Rege convivii duplam mercedem reparationis accipiat. De livoribus in quadrantem solidi unjus, de tumoribus in Trientem poena transibit. Quod si tumor fuerit, & livor, solidi unius bessem jure optimo consequetur. Unam vero unciam apoziz (hoc est excoctionis) contemplatione concedimus. Placuit autem, ut etiam de plagis & vulneribus infixis summo strepitu criminali amicorum praestetur inspectio, ita ut dodrantem solidi nec inspi-

cientum, gratia, nec largientis excedat humanitas. In luxu autem, & ossibus loco motis, usque ad deuncem solidi injuriarum commodum placuit extendi. Jam porro de ossibus fractis placuit convenitque, ut in minutalibus, solidus: in principalibus vero ossibus argenti libra protinus traderetur. Quæ autem vel principalia videri ossa debeant, vel minuta, Medicorum tractatus inveniet. Si autem Parasitus amplius quam praefinitum est. postularit, plus petiti periculo stranguletur. Rex convivii injuriarum merita etiam voluntariis decertationibus cogatur exsolvere: ita ut præmium criminosi mercedem transeat vulnerati. In tantum autem Parasitis consuli jura voluerunt, ut si vulneribus affictus contestata lite defecerit, hæredibus ejus paterni laboris ac meriti, præmia non negentur. Quod si Parasitus quamvis tractatus incommode, tamen de malis suis intestatus occiderit, hæres agere non poterit. Quicquid causas mortis non reddiderit, infepultus abiciatur. Et hæc omnia sic constituimus, quasi inter se hominum liberorum & æqualium lasciviens turba defæviat. Nam si a Patrono vel servo Patroni Parasitus contra leges pertulerit injuriam, habebit fugiendi liberam potestatem.

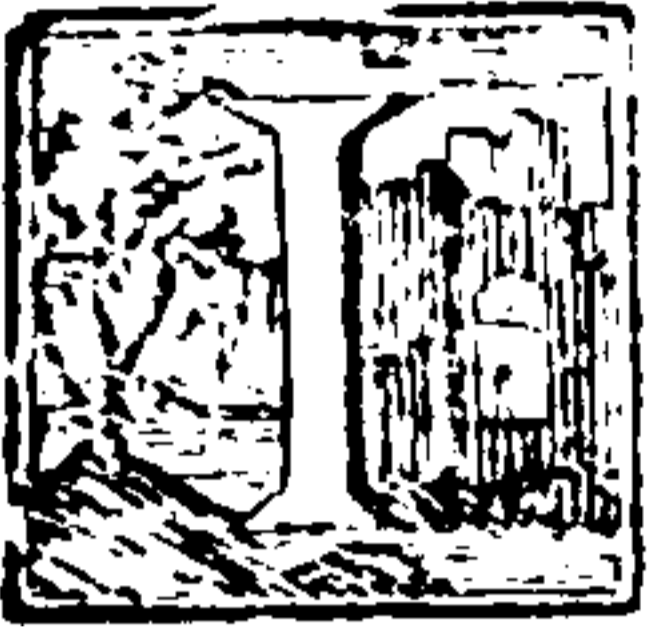
ducentur, aliud resurget,
ante, aurum abiciat,
nec, & mihi ipsi ver
creditis, non est in
sto: nihil præter facti
mentis non fuit,
amisi. Dite sever
tempore penam mali
et illud, quæso, expo
te gravis fortuna mali!
de pondas. Tegmen
nem?
veniant. His præst
let Magus?
pat, impotum nobis e
as? Unde autem illi
speci? Ac si habuisset
libet patris: tibi que ill
erat filio? Porro autem
si solabar, illi tandem
illor parisset aditus,
necio.
non noceras. Habuit se
a, qui te etiam delat

us
i, hat. Potes ne disc
is
s
mendicant capta jam
Pamam. Caniniam, f
no. & I
am
am esse trunco, est

at sed abian

PINDARI THEBANI EPI TOM E.

AC SUMMA UNIVERSÆ ILIADOS
HOMERI.

Ram pande mihi Pelidæ diva superbi
Tristia, qui miseris iniecit funera
Graïis,
Atque animas fortes hetoum tradidit
orco,
Latrantumque dedit rostris volucrum-
que trahendos

Illorum exangues inhumatis ossibus artus.
Conficiebat enim summi sententia regis,
Ex quo contrulerant discordi pectore pugnas
Sceptiger Atrides, & bello clarus Achilles.
Quis Deus hos fato tristi contendere iussit?
Laronæ, & magni proles Jovis; iste Pelasgum
Infestam regis pestem in præcordia misit,
Implicuitque gravi Danaorum corpora morbo.
Nam quondam Chryses solenni tempora vitta
Implicitus, raptæ flevit solatia natæ,
Invisosque dies, invisæque tempora noctis
Egit, & assiduis implevit questibus auras.
Postquam nulla dies animum mærore levavit,
Nullaque lenibant patrios solatia fletus,
Castra petit Danaum, genibus affusus Atridæ,
Per superos, regniqûe decus miserabilis orat,
Ut sibi causa suæ reddatur nata salutis:
Dona simul profert; vincuntur fletibus ejus
Myrmidones, reddique patri Chryseida censent.
Sed negat Atrides, Chrysenque excedere castris
Despecta pietate jubet; ferus ossibus imis
Hæsit amor, sprevitque preces damnosa libido.
Contemptus repetit Phœbeia templa sacerdos,
Squalidaque infestis mærens secat unguibus ora,
Dilaceratque comas, annolaque tempora plangit.
Mox ubi depoliti gemitus, lacrimæque quierunt,
Varidicis sacras compellat vocibus aras:
Quid coluisse mihi tua numina, Delphice, prodest,
Aut castam viram multos duxisse per annos?
Quidve juvat sacros posuisse altaribus ignes,
Si tuus externo jam spernor ab hoste sacerdos?
En hæc deserta redduntur dona senectæ.
Si gratus tibi sum, sim te sub iudice tutus.
Aut si quam ut luereim sub acerbo crimine pœnam
Inscius admisi, cur o tua dextera cessat?
Polce sacros artus, in me tua dirige tela:
Auctor mortis eris certe Deus: ecce merentem
Fige Patrem: cur nata luit peccata parentis,
Atque hostis duri patitur miseranda cubile?
Dixerat: ille sui vatis prece motus, acerbis
Lustibus infestat Danaos, pestemque per omnes
Immittit populos: vulgus ruit undique Grajum,
Vixque rogis superest tellus, vix ignibus æther,
Deerat ager tumulis, jam noctis sidera nonæ

Transferant, decimusque dies patefecerat orbem:
Tunc Danaum proceres in cœtum clarus Achilles
Convocat, & causas hortatur pestis iniquæ
Edere Testoridem: tunc Calchas numina diuum
Contulit, & causas pariter, finemque maiorum
invenit, estarique verens, ope tutus Achilles
Hæc ait: infesti placemus numina Phœbi,
Reddamusque pio castam Chryseida patri,
Si volumus Danaï portus intrare salutis.
Dixerat: exarsit subito violentia Regis,
Testoridem pietis primum compellat amaris,
Mendacemque vocat, magnumque incusat Achillem,
Inque vicem ducis invicti convitia sustert.
Confremuere omnes; tandem clamore represso
Cogitur iavitos æger dimittere amores,
Intactamque pio reddit Chryseida Patri,
Multaque dona simul super: quam cunctis notus Ulysses
Impositam puppi patrias devexit ad arces,
Atque iterum ad classes Danaum sua vela retorfit.
Protinus infesti placantur numina Phœbi,
Et prope consumptæ vires redduntur Achivis.
Non tamen Atridæ Chryseidis excidit ardor:
Mæret, & amissos deceptus luget amores.
Mox rapta magnum Briseide privat Achillem,
Solaturque suos alienis ignibus ignes.
At ferus Aeacides nudato protinus ense
Tendit in Atriden, & ni sibi reddat honestæ
Munera militiæ, letum crudele minatur.
Nec minus ille parat contra defendere se se,
Et nisi casta manu Pallas tenuisset Achillem,
Turpem cæcus amor famam liquisset in ævum
Gentibus Argolicis; contempta voce, minisque
Invocat æquoræ Pelides numina matris,
Ne se plus Thetis contra patiat inultum.
At Thetis audita nati prece, deserit undas,
Castraque Myrmidonum prætervolat, inde per auras
Emicat æthereas, & in aurea sidera fertur.
Tunc genibus Regis sparsis affusa capillis:
Pro nato veni genitrix en ad tua supplex
Numina, summe parens, ulciscere neque meumque
Corpus ab Atride, quod si permittitur illi,
Ut flammis impune mei violaret Achillis;
Turpiter occiderit superata libidine virtus.
Juppiter huic contra dixit: tristes depone querelas
Magni diva maris, mecum labor iste manebit.
Tu solate tui mærentia pestota nati.
Dixit, & illa levis Cæli delapsa per auras
Littus adit patrium, gratasque sororibus undas.
Offensa est Juno, tantumque, ait, optime coniux
Doride nata valet, tantum debetur Achilli,
Ut mihi, quæ coniux dicot tua, quæque sororis

Dul.

Polce sero nome
Et Troum renova
Hec ita dona refer
Talibus inculat a
Inque vicem sum
Tandem interposu
Conciliumque simul
Intrerea sol immenso
Et dapibus largis cu
letis perant thalamo
Venerat, & toto su
Et manumque genus
Tunc Pater omnipoten
Inque per tenues a
Inque ducis cele
Inque tuo premitur
Achilli mandata refer
Inclit Titana dies,
Cognit in arma Viros,
In mora, somnus a
Devolat in thalamos
Corpus inondatum le
Ad quem sic loquitur
Hec Danaum Atrida
Quæ tibi missa simul d
Inque: cum primum
Inque arma jube fo
Inpetere Iliacos instru
Inque, & has repetit,
Inque lucem tertis de
Inque vocat attonitus inlli
Inque proceres, remq
Inque promittunt socios
Inque ducem: qu
Inque collaudat; grates
Inque Therites (quo
Inque ad Trojam, ling
Inque gerenda negat, pa
Inque iter: quem con
Inque septum dicitis scepro
Inque vero ardeat con
Inque telis cavere manus
Inque, & cunctos p
Inque tandem solentis prude
Inque pressam inhi sedat
Inque inque ducem dicit
Inque inque illius, quo v
Inque inque volucrum bis
Inque inque isiam valido pug
Inque inque extremo natoru
Inque inque inde tenex, man
Inque inque labor est, quer
Inque inque daret Danaum v
Inque inque omnes, laudat
Inque inque simul dir
Inque inque, atque animos
Inque inque tacitas ut pri
Inque inque Titan radiis
Inque inque amari socios
Inque inque Iliacos instru
Inque inque inque Musæ (quid
Inque inque clara ducum, cl
Inque inque patrias, nam
Inque inque, quot quisque ra
Inque inque inque peragamus op
Inque inque libens operi

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Hunc sequitur forma melior, non fortis in armis,
 Belli caula Paris, patriæ funesta ruina,
 Deiphobusque, Helenusque simul, fortisque Poletes,
 Et sacer Aeneas Veneris certissima proles.
 Archilocusque, Athamasque ferox Antenore nati.
 Nec non & proles generosa Lycaonis ihat
 Pandarus, & magnæ virtutis Glaucus in armis,
 Amphionque, Adrastus, & Ausilius, atque Phialtes.
 Ihat & Amphimachus, Mariusque insignis uterque,
 Magnanimumque duces Rhodius, & Epistrophus ingens,
 Euphoriusque ferox, clarusque ætate Pyragmes,
 Cum quibus Enesteus, ac Amphius, & bonus armis
 Ipothus, atque Othamas venere, Pigerius una
 Ixioneque sati, Crontusque, & Emonius, ambo
 Florentes ætate Viri, quos fortis, & ingens
 Ascanius sequitur, simul & Jovis inclyta proles
 Sarpedon, claraque satus tellure Choræbus.
 His se defendit ducibus Neptunia Troja,
 Vicissentque, dolo Danaum nisi fata vetassent.
 Jamque duæ stabant acies fulgentibus armis,
 Cum Pris exitium Trojæ, & funesta ruina,
 Armatum adverso Menelaum ex agmine vidit,
 Seque velut viso perterritus angue recepit
 Ad socios amens; quem postquam turpiter Hector
 Confusum terrore videt, Proh dedecus, inquit,
 Æternum patriæ, generisque infamia nostri,
 Terga refers? at non dubitabas hospitis olim
 Expugnare toros, cujus nunc defugis arma,
 Vimque times; ubi nunc vires, ubi cognita nobis
 Ludorum quondam vario certamine vis est?
 Hic animos ostende tuos, nil adjuvat arma
 Nobilitas formæ, duro Mars milire gaudet.
 Dum jaceas in amore tuo, nos bella geremus
 Scilicet, ut nostrum fundamus in hoste cruorem.
 Æquius adversis tecum concurrat in armis
 Impiger Atides; spectet Danaumque, Phrygumque
 Depositis telis populus, vos fœdere juncto
 Adversas conferte manus, decernite ferro,
 Vestrum nunc Helenam sumat quis rectius ipsam.
 Dixit; quæ contra paucis Priameius Heros,
 Quid nimis indignis (inquit) me vocibus urges,
 O patriæ germane decus? nam nec mihi conjunx,
 Pronaque luxuria est, fungor virtutis amore,
 Nec vires, dextramque viri tentare recuso,
 Dummodo victorem conjux cum pace sequatur.
 Dicta refert Hector, placuit sententia Graiis.
 Protinus accititur Priamus, sacrisque peractis
 Fœdera junguntur: post hæc discedit uterque
 Depositis telis populus, campusque patescit.
 Interea toto discedit ab agmine Troum
 Pulcher Alexander clypeoque insignis, & hasta,
 Quem contra paribus fulgens Menelaus in armis
 Constitit, & tecum mihi sunt certamina, dixit,
 Nec longum nostra lætabere conjuge, quæ te
 Mox rapuit regem, tantummodo Juppiter assit.
 Dixit, & adversum se concitat acer in hostem.
 Ille virum forti venientem reppulit ista,
 Seque gradu celeri recipit, longeque frementem
 Hastam deinde jactat, quam devitavit Atides.
 Inque vicem misso fixisset pectora telo
 Prædonis Phrygii, nisi vastum ferrea corpus
 Texisset lorica viri septemplex tergo.
 Insequitur juxta clamor, tum adversus uterque
 Constitit, & galea galeam terit, & pede plantam
 Conjungit, stridet mucro mucrone corusco,
 Corpus collectum tegitur fulgentibus armis.

Non aliter fortes nitida pro conjuge tauri
 Bella getunt, vastisque replent mugitibus auras.
 Atque diu rigido captabant corpora telo,
 Tunc memor Atides raptæ sibi conjugis, instat,
 Dardaniumque premit juvenem mox ense rigenti,
 Cedentemque retro dum desuper appetit hostem,
 Splendidus extremas galeæ percussit ad oras.
 Dissiluit mucro: gemuerunt agmina Grajum.
 Tunc vero ardescit, quamvis manus ense carebat,
 Et juvenem arrepta prosternit casside victor,
 Ad socios traheretque, nisi caligine cæca
 Texisset Cytherea virum, subjectaque mento
 Fortia rupisset laxatis vincula nodis,
 Ultimus ille dies Paridi foret: abstrahit auro
 Fulgentem galeam secum Menelaus, & ardens
 In medios mittit proceres, rursusque recurrit,
 Et magnam validis contorsit viribus hastam
 In cladem Phrygii; sua quem Venus eripit hosti,
 Et secum in thalamos desert testudine structos.
 Ipsa dehinc Helenam inuris accersit ab altis,
 Dardanioque suos Paridi deducit amores.
 Quem tali postquam conspexit voce locuta est:
 Venisti mea flamma Paris, superatus ab armis
 Conjugis antiqui; vidi, puduitque videre,
 Arreptum cum te traheret violentus Atides,
 Iliacoque tuos fœdaret pulvere crines:
 Nostraque (me miserum) timui ne Doricus ensis
 Oscula discuteret, totus mihi mente relicta
 Fugerat ore color, sanguisque reliquerat artus.
 Quis te cum sævo contendere jussit Atrida?
 An vaga fama tuas nondum pervenit ad aures
 De virtute viri? moneo, ne rursus iniquæ
 Illius tua fata velis committere dextræ.
 Dixerat, & largis perfudit fletibus ora.
 Tristis Alexander, non me superavit Atides,
 O meus ardor, ait, sed castæ Palladis ira.
 Mox illum nostris succumbere turpiter armis
 Aspicias, aderitque meo Cytherea labori.
 Post hæc amplexu per mutua corpora juncto
 Incumbit membris Cygneidos, illa soluto
 Accepit flammis gremio Trojæque, suasque.
 Interea toto Menelaus in agmine Troum
 Quærit Alexandrum, victorque huc fertur, & illuc.
 Quem irater socias acuens in bella catervas
 Adjuvat, & forti populos Phryges increpat ore,
 Et servare jubet reges, Helenamque reposcit.
 Cumque inter sese proceres certamen haberent,
 Concilium omnipotens habuit regnator olympi.
 Fœderaque intento turbavit Pandarus arcu
 Te, Menelae, petens, laterique volatile telum
 Incidit, & tunicam ferro, squammisque rigentem
 Defecat, excedit bello gemebundus Atides,
 Castraque tuta petit, quem doctus ab arte paterna
 Pæoniis curat juvenis Podalirius herbis,
 Atque iterum in cædes, horrendaque prælia mittit.
 Armavit fortes Agamemnonis ira Pelasgos,
 Et dolor in pugnam cunctos communis agebat.
 Bellum ingens oritur, multumque utrimque cruoris
 Funditur, & totis sternuntur corpora campis,
 Inque vicem Troumque cadunt, Danaumque catervæ,
 Nec requies datur ulla viris, sonat undique Mavors,
 Telorumque volant ex cunctis partibus imbres.
 Occidit Antilochus rigido demersus in umbras
 Ense Calestiadis, optataque lumina linquit.
 Inde manu forti Grajorum terga prementem
 Occupat Amphione satum Telamonius Ajax,

Et prædurato transfixit corpora telo.
 Purpuream vomit ille animam cum sanguine mixtam,
 Ora rigat moriens, tuuc maximus Antiphus hastam
 Viribus adversis conatus corpore toto
 Torquet in Ajacem, telumque erravit ab hoste,
 Inque hostem cadit; ictus in inguine Leucon
 Concidit infelix prostratus vulnere forti,
 Et carpit virides moribundus dentibus herbas.
 Impiger Atrides casu commotus amici,
 Demophoonta petit, teloque adversa trabali
 Tempora transfixit, vaginaque horridus ensem
 Eripit; ille suis moriens relupinus in armis
 Occidit, & terram moribundus vertice pulsat.
 Post hæc Ægæum saxi dejecerat ictu
 Impiger Umbrasides, dederatque silentibus umbris:
 Tuncque avidus prædæ juvenem spoliare parabat,
 Desuper hasta venit dextra vibrata Thoantis,
 Perque viri scapulas, animosaque pectora transit.
 In vultus ruit ille suos, calidumque cruorem
 Ore vomit, stratusque super sua palpitat arena.
 Sanguine Dardanii manabant undique campi,
 Manabant amnes passim, pugnabat ubique
 Iminixtis ardens amborum exercitus armis,
 Et modo Trojanis virtus, modo crescit Achivis,
 Lætaque per varios petitur victoria casus.
 Hic postquam Danaum longe cedentia vidit
 Agmina Tydides, tumidumque increfcere Martem,
 In medias acies, qua plurimus eminent hostis,
 Irruit, adversas prostrernit cæde phalanges,
 Huc illuc volat ense ferox, hastamque coruscant.
 Bellica Pallas adest, flagrantiaque ignibus arma
 Adjuvat, atque animos juveni, viresque ministrat.
 Ille (boum veluti viso grege sæva læna,
 Quam stimulat jejuna fames, ruit agmina contra,
 Et prostrata necat vesano corpora dente)
 Sic ruit in medios hostes Calydonius heros,
 Virginis armigeræ monitis, & numine tutus.
 Conversi dant terga Phryges, fugientibus ille
 Instat, & extinctos morientum calcant acervos.
 Dumque furit, sternitque viros, videt ecce Thoantis
 Adverso stantes furibundus in agmine natos,
 Ægæum, Idæumque simul, quem cuspide præceps
 Occupat ante gravi, sed vulnera depulit umbo,
 Vibratumque solo ferrum stetit; haud mora, totis
 Ingentem torquet Tydides viribus hastam,
 Transfoditque viri pectus: pars cuspidis ante
 Eminent, & prodit scapulis pars altera fossis.
 Hunc ibi fundentem calidum de pectore flumen,
 Versantemque oculos, animamque per ora vomentem
 Conspexit frater: stricto celer advolat ense,
 Germanique cupit fatorum exiliter vindex.
 Sed neque vim sævi, nec fortia sustinet arma
 Tydidæ, contraque tamen defendere tentat.
 Et volucris, decerpta sui cum corpora nati
 Accipitrem laniare videt, nec tendere contra,
 Auxilium nec ferre suo valet anxia natu,
 Quodque potest levibus plangit sua pectora pennis:
 Sic hostem Idæus germani cæde superbum
 Spectat atrox, miseroque nequit succurrere fratri:
 Et nisi cessisset, dextra cecidisset eadem.
 Nec minus in Teucros armis furit acer Atrides,
 Insequiturque acies, & ferro vulnera miscet.
 Obvius huic fati ductus occurrit iniquis
 Infelix Rhodius, quem vasto cuspidis ictu
 Sternit, & ingenti scapulas transverberat hasta.
 Hinc petit Idomeum de adversa parte ruentem

Merione satum, cujus post funera lætus
 Astropio genitum Stygias dimittit ad umbras.
 Merionis puerum vibrata per u t hasta,
 Pergellumque necat; vallisque horrendus in armis
 Eurypylus gladio venientem Herpedona fundit,
 Et pariter juvenem vita spoliavit, & armis.
 Parte alia volitat sinuoso Pandarus arcu,
 Tydidemque oculis adversa per agmina quærit:
 Quem postquam vidit sternentem corpora Troum,
 Horrida direxit contento spicula cornu,
 Et summas humeri distrinxit acumine partes.
 Tunc vero adest juvenis Calydonius ira,
 In medias acies animosi more leonis
 Fertur, & Ascroneum, magnumque Alpenora fundit,
 Cominus hunc gladio, jaculo ferit eminus illum.
 Inde premit Polydona, Abanthaque cuspide forti,
 Et notum bello Xanthum, vastumque Thoantum.
 Post hos infestus Croniumque, & Scemona telo
 Perturbat celeri, pariterque ad Tartara mittit.
 Tu quoque Tydidæ prostratus Pandare dextra
 Occidis infelix accepto vulnere tristi:
 Dexterâ qua naris fronti conjungitur imæ,
 Dissipat & cerebrum galeæ cum parte revulsum,
 Ossaque confossa spargit Tydideus ensis.
 Jamque manus Æneas, & Calydonius Heros
 Contulerant jactis inter se cominus hastis,
 Undique rimabant inimico pectora ferro,
 Et modo cedebant retro, modo deinde coibant.
 Postquam utriusque diu steterant, nec vulnera magnus
 Qua daret infesto Tydides ense videbat,
 Saxum ingens, medio quod forte jacebat in agro,
 Bissenâ quod vix juvenes tellure levabant,
 Sustulit, & magno conamine misit in hostem.
 Ille ruit prostratus humo cum fortibus armis,
 Quem Venus æthereas genitrix delapsa per auras
 Accipit, & nigra corpus caligine condit.
 Non tulit Oenides animo, nebulaque per ipsas
 Fertur, & in Veneram flagrantibus irruit armis:
 Et neque quem demens ferro petat inspicit ante,
 Cælestemque manum mortali vulnerat ense.
 Ista petit cælum terris Cytherea relictis,
 Atque ibi sidereo queritur sua vulnera Marti.
 Dardanium Æneam servat Trojanus Apollo,
 Accenditque animos, iterumque ad bella reduxit.
 Undique consurgunt acies, & pulvere cælum
 Conditur, horrendisque sonat clamoribus æther.
 Hic alius rapido dejectus in æquora curru
 Conteritur, pedibusque simul calcatur equorum.
 Atque alius volucris trajectus corpora telo,
 Quadrupedis tergo pronus ruit; illius ense
 Dejectum longe caput a cervice cucurrit.
 Hic jacet exanimis fulo super arma cerebro.
 Sanguine manat humus, campi sudore madescunt.
 Emicat interea Veneris pulcherrima proles,
 Densaque Grajorum premit agmina, nudaque late
 Terga metit gladio, funestaque prælia miscet.
 Nec cessat spes una Phrygum fortissimus Hector
 Sternere cæde viros, atque agmina vertere Grajum.
 Ut lupus in campis pecudes cum cernit apertis,
 Non ductor gregis ipse comes, non horrida terret
 Turba canum, premit esuriens, & negligit omnes,
 In mediosque greges avidus ruit: haud secus Hector
 Invadit Danaos, & territat ense corusco.
 Deficiunt Grajorum acies, Phryges actius instant,
 Attolluntque animos: geminat victoria vires.
 Ut vidit socios infesto cedere Marti

Rex Danaum, sublimis equo volat agmina circum,
 Hortaturque Duces, animosque in praelia firmat.
 Mox ipse in medios audax se proripit hostes,
 Oppositasque acies stricto diverberat ense.
 Ut Libycus cum sorte Leo procul agmina vidit
 Læta boum passim virides errare per herbas,
 Attollit cervice jubas, sitiensque cruoris
 In mediam erecto contendit pectore turbam:
 Sic ferus Atrides adversos fertur in hostes,
 Infestasque Phrygum proturbat cuspide turmas.
 Virtus clara ducis vires accendit Achivum,
 Et spes exacuit languentia militis arma.
 Funduntur Teucris, Danaï lætantur ovantes.
 Tandem hic Æneam immisso contendere curre
 Conspicit Atrides, strictoque occurrere ferro
 Apparat, & jaculum quantum furor ipse movebat,
 Viribus intorquet, quod depulit error ab illo
 Pectus in aurigæ, stomachoque infigitur alto.
 Ille ræens ictu media inter lora, rotasque
 Volvitur, & vitam calido cum sanguine fundit.
 Ingemit Æneas, curruque animosus ab alto
 Desilit, & valido Cretheona cominus ictu,
 Tersilochumque ferit, quorum post funera victor
 Paphlagonum ductor Menelai concidit armis,
 Antilochumque Mison; post hos Jovis inclyta proles
 Sarpedon bello funesto praelia miscet.
 Quem contra infelix non æquis dimicat armis
 Triptolemus magno satus Hercule, sed neque vires
 Hunc servare patris, nec tot potuere labores,
 Quin caderet, tenuemque daret de corpore vitam.
 Saucius egreditur medio certamine belli
 Sarpedon, fraudisque subit commentor Ulysses,
 Et septem juvenum pulcherrima corpora fundit.
 Hinc pugnat patriæ culmen Mavortius Hector,
 Illinc Tydides, sternuntur utrimque virorum
 Corpora per campos, & sanguine prata rigantur.
 Pugnat bellipotens casta cum Pallade Mavors,
 Ingentemque movet clypeum, quem sancta Virago
 Egit, & extrema percussum cuspide cædit,
 Attonitumque simul Cælum petere ipsa coegit.
 Hic ille æthereo queritur sua vulnera regi
 Saucius, & magni genitoris jurgia suffert.
 Interea magnis Atamantem viribus Ajax
 Interimit, magnumque petit Menealus Adrastum,
 Et trahit ad classes manibus post terga revinctis,
 Ex hinc deducit lætos ex hoste triumphos.
 Incumbunt Danaï, cedit Trojana juvenus,
 Tergaque nuda regit: sensit Mavortius Hector
 Pro Danaï pugnare Deos, validasque suorum
 Virginis armigeræ subduci numine vires.
 Continuoque petit muros, Hecubamque vocati
 Imperat, & Divæ placati numina suadet.
 Protinus armatas innuptæ Palladis arces
 Iliades subeunt, festisque altaria fertis
 Exornant, cæduntque sacras ex more bidentes.
 Dumque preces Hecube supplex ad templa Minervæ
 Pro charis natis genitrix, & coniuge fundit,
 Interea Glaucus stricto contendere ferro
 Cum Diomede parat, nomenque, genusque roganti,
 Quis sit, & unde foret, magnis cum viribus hastam
 Mittere tentabat; tentanti Ætholius heros,
 Quo ruis? exclamat, quæ te, scelerate, furentem
 Mens agit imparibus mecum concurrere telis?
 Hospitis arma vides, Veneris qui vulnere dextram
 Perculit, & summo repulit certamine Martem.
 Pone truces animos, infestaque tela coerce.

Post hæc inter se posito certamine pugna
 Commutant clypeos, inimicaque praelia linquunt.
 Colloquium petit interea fidissima conjunx
 Hectoris Andromache, parvumque ad pectora natum
 Astyanacta tenet, cujus dum maximus heros
 Oscula parva petit, subito perterritus infans
 Convertit timidos materna ad pectora vultus,
 Terribilemque fugit galeam, cristamque micantem.
 Utque caput juvenis polito detexerat ære,
 Protinus infantem geminis amplectitur ulnis,
 Attollensque manus, precor, o Pater optime, dixit,
 Ut meus hic, pro quo tua numina natus adoro,
 Virtutes patrias primis imitetur ab annis.
 Hæc ait, & portis acies petit acer apertis,
 Una deinde Paris; postquam in certamina ventum est,
 Protinus in medium procedit maximus Hector,
 Grajorumque duces invictis provocat armis.
 Nec mora continuo fraudis commentor Ulysses,
 Et ferus Idomeneus, & notus gente paterna
 Meriones, Grajumque simul dux acer Atrides,
 Ajacesque duo clari, speciosus in armis
 Eurypylos, magnoque Thoas Andromene natus,
 Quique manum Veneris violavit vulnere tristi,
 Procedunt: aberat nam Troium terror Achilles,
 Et dulci cithara divum lenibat amores.
 Sortes miserunt, quis eorum in bella valeret.
 Ergo ubi dejectis auratam Regis Atridæ
 Sortibus in galeam, magnus processerat Ajax,
 Concurrunt armis Ajax crudelis, & Hector.
 Principio jactis committunt praelia telis,
 Mox rigidos stringunt enses, & fortibus armis
 Decertant, partesque oculis rimantur apertis.
 Et modo terga perunt, duos modo fortibus ictus
 Depellunt clypeis; ingens ad sydera clamor
 Tollitur, & vastis impleretur vocibus æther.
 Non sic fetigeri exacuunt fervoribus iras,
 Pectoribusque petunt vastis, modo dentibus uncis
 Alternos vibrant gladios, & vulnera miscent,
 Fortia terga premunt, spumantque per ora vicissim
 Fumigeræ nubes, concretaque fulgura, & ignes
 Jactantur, magnoque implentur murmure silvæ:
 Tales Priamides simul Ajax fortis in armis.
 Tandem animis, armisque furens Telamonius Ajax
 Insignem bello petit Hectora, quaque patebat
 Nuda viri cervix, fulgentem dirigit ensem.
 Ille ictum celeri prævidit callidus astu,
 Tergaque submittit, ferrumque umbone repellit.
 Sed levis extremas clypei dilabitur oras
 Ensis, & exiguo cervicem vulnere libat.
 Acrius adversum rursus confurgit in hostem
 Priamides, nec jam ferro Telamone creatum,
 Sed magno saxi jactu petit; at ferus Ajax
 Ingentem clypeo septemplice reppulit ictum.
 Et juvenem saxo percussum sternit eodem.
 Quem levat exceptum Graiis inimicus Apollo,
 Integratque animum; jam rursus ad arma coibant,
 Stringebant iterum gladios, cum fessus in undas
 Cæperat igniferos Titan immergere currus,
 Noxque subire polum: iuxta mittuntur utrosque
 Qui dirimant a cæde viros, nec segnius illi
 Depellunt animos; tunc bello maximus Hector,
 Quæ te terra virum? qui te genere parentes?
 Viribus es proles generosa, atque inclyta, dixit,
 At contra referre parat Telamonius Ajax,
 Hesionæ de matre vides Telamone creatum,
 Nobilis illa domus fama, & generosa propago.

Hector at Hælio
 Abstitamus, ait,
 Atacemque prior
 Inque vicem, qu
 Accipit baltheum
 Post hoc extemplo
 Dilicent, Cælum
 Implentur dapibus l
 Atque aride placido
 Potera cum prim
 La carum venere Phi
 Cælocis memorat
 Sicut, ut invictis
 Inque, quæ durc
 Inque placet cunctis
 Hæc dicit Troium
 Animum precibus
 Tunc etiam castris l
 Hæc hic monitis, v
 Hæc, contemptum
 Atrea Danaï confi
 Ingentes struxere p
 Fortia tradiderant le
 Tunc remouent fossa
 Ut nitidum Titan
 Hæc vocat in cœtum su
 Hæc contra sua fata v
 Hæc per æthereas Ca
 Hæc simul cu
 Hæc acies videt Iliac
 Hæc autatas æquat
 Hæc dura Phrygum,
 Hæc Grajum clades gravi
 Hæc Danaos ingenti
 Hæc amides agit, & totis
 Hæc quippe decus Ph
 Hæc ingenti com
 Hæc arator socios muris
 Hæc æqualeque animos ju
 Hæc excepit Tydides arden
 Hæc mediolique hostes in
 Hæc illi occurrit fatis
 Hæc immmane manu
 Hæc cupat, & duro me
 Hæc Phrygiæ acies va
 Hæc er agit, spargitque
 Hæc anona serum letali
 Hæc alias acies petit,
 Hæc obruncat; qu
 Hæc impet, excussoque in
 Hæc in fidi rapiunt d
 Hæc inque levant:
 Hæc inque acies infest
 Hæc Danaï turba
 Hæc inquit, interumqu
 Hæc inquit, portasque
 Hæc Phryges obsidunt in
 Hæc inque premunt mu
 Hæc in per campos sterr
 Hæc inque mero, cur
 Hæc in Danaum proce
 Hæc in dapibus relevant an
 Hæc in meti sua fata gem
 Hæc in mittunt, dextra
 Hæc in auxilium mis
 Hæc in Danaum capit au

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Euripylque semur contento vulnerat arcu.
 Incumbunt Troes, fugiunt in castra Pelasgi
 Viribus exhaustis, & vastis undique firmant
 Obicibus muros, saxo Mavortius Hector
 Perfringit portas, ferrataque robora laxat.
 Irrumpunt aditus Phryges, atque in limine primo
 Restantes sternunt Grajos, valloque catervas
 Disturbant, alii scalas in mœnia ponunt,
 Et jaciunt ignes, geminat victoria vires.
 De muris pugnant Danaï, turrelque per altas
 Saxa volant, subeunt facta restudine Troes,
 Ascenduntque aditus, & totis viribus instant.
 Turbati fugiunt omnes in castra Pelasgi,
 Et scandunt puppes, instat Trojana juvenus,
 Telaque crebra jacit, resonat clamoribus æther.
 Neptunus vires Danaï, animumque ministrat,
 Pugna ingens oritur, furit istinc hostis, & illinc,
 Dextraque Idomenei cadit Asius: Hector atrocem
 Amphimachum obruncat, nec non incumbit in armis
 Anchise gener Acharius, quem fuderat ense
 Magnanimus ductor Rhodius, tunc fervidus ira
 Deiphobus ferit Ascalaphum, mergitque sub undas.
 Hector ubique ferus violento pectore sævit,
 Quem saxo ingenti percussum maximus Ajax
 Depulit, & toto prostratum corpore fudit.
 Concurrunt Trojana manus, juvenemque vomentem
 Sanguineos fluctus, Xanthi lavere fluentis.
 Inde interum ad pugnam redeunt, fit maxima cædes
 Amborum, & manat tellus infecta cruore.
 Polydamas valido Protenora percutit ictu,
 Amphilocumque Antenoriden Telamonius Ajax,
 Bethæumque Athamas, Promachum quoque sternit atrocem
 Penelei dextra, inde cadit Priameia pubes.
 Acrius insurgunt Troes ad Achaica bella,
 Instaurantque manus, cedit Pelopeia virtus
 Pulsa metu, vallumque, & muros aggere septos
 Transiliunt, alii fossas volvuntur in ipsas.
 Advolat interea Danaum metus impiger Hector,
 Confugiunt iterum ad classes Agamemnonis alæ,
 Atque inde adversis propellunt viribus hostem.
 Fit pugna ante rates; sævit Mavortius Hector,
 Et poscit flammam, totamque incendere classem
 Apparat: huic validis obstitit viribus Ajax
 Stans cæsa in puppi, clypeoque incendia sæva
 Sustinet, & solus defendit mille carinas.
 Hinc jaciunt Danaï robustæ cuspidis hastas,
 Illinc ardentes tædas Phryges undique jactant.
 Per vastos sudor pugnantum defluit artus.

Non valet ulterius cladem spectare suorum
 Patroclus, subitoque armis munitus Achilles
 Advolat, & falsa convertit imagine Troas.
 Qui modo turbabant Danaos, animoque fremebant,
 Nunc trepidi fugiunt, fugientibus imminet ille,
 Perturbat velox acies, vastumque per agmen
 Fertur, & ingenti Sarpedona vulnere fundit.
 Et nunc hos gladio, nunc illos proterit arcu,
 Præliaque horrendi sub imagine versat Achilles.
 Quem postquam socias miscentem cæde catervas,
 Turbantemque acies respexit fervidus Hector,
 Tollit atrox animos, vastisque immanis in armis
 Occurrit contra, magnoque hunc increpat ore:
 Huc age nunc converte gradus, fortissime Achilles,
 Jam nosces ultrix quid Trojæ dextera possit,
 Et quantum in bello possit fortissimus Hector.
 Nam licet ipse suis Mavors te protegat armis,
 Invito tamen hæc perimet te dextera Marte.

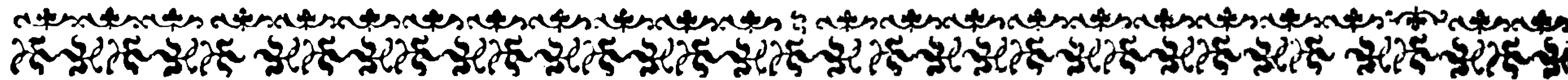
Ille silet, spernitque minas, animosaque dicta,
 Ut quem mentitur verus credatur Achilles.
 Tunc prior intorquet collectis viribus hastam
 Priamides, quam prolapsam celeri excipit ictu
 Patroclus, redditque vices, & mutua dona.
 Objicit & saxum multo cum pondere missum,
 Quod clypeo excussum viridi tellure resedit.
 Tunc rigidos stringunt enses, & cominus arma
 Inter se miscunt, donec Trojanus Apollo
 Mentitos vultus simulati pandit Achilles,
 Denudatque Virum, quem bello maximus Hector
 Pugnantem fallis postquam deprendit in armis,
 Irruit, & juvenem nudato pectore ferro
 Trajicit, & victor Vulcania detrahit arma.
 Vindicat extincti corpus Telamonius Ajax,
 Oppositoque tegit clypeo: Priameia pubes
 Lætitiâ exultat, Danaï dum funera mœrent.
 Interea juvenis trilli cum pube suorum
 Testorides in castra gerit miserabile corpus.
 Tunc ut Pelidæ rumor diverberat aures,
 Palluit infelix juvenis, calor ossa reliquit,
 Tristia membra simul materno nescit amictu
 Deflens Æacides tristi de cæde sodalis,
 Unguibus ora secat, comptos in pulvere crines
 Deformat, scindit firmas de pectore vestes,
 Et super extincti prostratus membra sodalis
 Crudeles fundit questus, atque oscula figit.
 Mox ubi depulsi gemitus, lacrimæque quierunt,
 Tristis, ait, jam, jamque meo cruciabere ferro,
 Non impune mei lætabere cæde sodalis,
 Hector, ait, magnoque meo violente labore
 Persolves pœnas, atque istis victor in armis,
 In quibus exultas, fuso moriere cruore.
 Post hoc accensus furis decurrit ad æquor,
 Fortiaque arma Thetim supplex rogat; illa relictis
 Fluctibus auxilium Vulcani protinus orat.
 Excitat Ætnæos calidis fornacibus ignes
 Mulciber, & validis fulvum domat ignibus aurum.
 Mox effecta ferens divinis artibus arma
 Evolat ad Thetidem, quæ postquam magnus Achilles
 Induit, in clypeum vultus convertit atroces.
 Illic ignipotens mundi cælaverat axem,
 Sideraque, & liquidas redimitas undique Nymphas.
 Fecerat & mira liquidas Nereidas arte,
 Oceanum, terras, & cinctum Nerea circum,
 Annorumque vices, diversaque tempora noctis,
 Quatuor & mundi partes, quantum Arcton ab Austro,
 Et quantum Occasus roseo distaret ab ortu,
 Lucifer unde suis, unde Hesperus, unus uterque
 Exoriatur equis, quantum vel in orbe mearet.
 Luna cava, & nitida lustraret lampade terras.
 Addideratque freto suo numina, Nerea magnum,
 Oceanumque senem, vertentem Prothea semper,
 Tritonesque feros, & amantem Dorida fluctus.
 Terra gerit silvas, horrendaque monstra ferarum,
 Fluminaque, & montes, cumque altis oppida muris
 In quibus exercent leges, animosaque jura
 Certantes populi: sedet illic æquus utriusque
 Judex, & litem discernit fronte serena.
 Parte alia castæ resonant Pæana puellæ,
 Dantque choros molles, hæc dextra tympana pulsat,
 Illa lyræ graciles extenso pollice chordas
 Percurrit, septemque modis modulatur avenis.
 Carmina componunt mundi resonantia motum,
 Rura colunt alii, sulcant gravia arva juveni,
 Maturas metit robustus messor arillas,

Et gaudet pressis immundus vinitor uvis.
 Tondent prata greges, pendent in rupe capellæ,
 Hic intermedius stabat Mars aureus armis,
 Atropos hunc circumstabat, reliquæque sorores
 Sanguineis mæstæ Clotho, Lachesisque capillis.
 Talibus ornatus donis Thetydeius heros,
 In medias acies immani turbine fertur.
 Cui vires præbet casta cum Pallade Juno,
 Dantque animos juveni: videt hunc Cythereius heros.
 Occurritque viro, sed non cum viribus æquis,
 Æacidæ nec compar erat, tamen ira coegit
 Conferre invictis juvenem cum viribus arma.
 Quem nisi servasset magnarum rector aquarum,
 Ut profugus lætis Trojam repararet in armis,
 Augustumque genus claris submitteret astris,
 Non claræ gentis nobis mansisset origo.
 Inde agit Æacides infesta cuspide Teucros,
 Ingentemque manum prosternit cæde virorum
 Sanguinis Hæstorei sitiens: at Dardana pubes
 Confugit ad Xanthi rapidos perterrita fluctus,
 Auxiliumque petit divini fluminis; ille
 Instat, & in mediis pugnatur gurgitis undis.
 Ira dabat vires, tinguntur sanguine ripæ,
 Sparsaque per totos volvuntur corpora fluctus.
 At Venus, & Phrygiæ gentis tutator Apollo,
 Cogunt in Danaos Xanthi consurgere fluctus,
 Ut fera terribili miscentem prælia dextra
 Obruat Æacidem, qui protinus undique totis
 Impediatur aquis: sed vasto gurgite præceps
 Volvitur, atque virum torrentibus impedit undis,
 Prætenditque gradus; ille omni corpore lævas
 Contra pugnat aquas, adversaque flumina rumpit,
 Et modo disiectis humeris, modo pectore vasto
 Propellit fluctus, quem longe provida Juno
 Admonuit rapidæ quo cederet ictibus undæ,
 Iamstaque pugnarunt inter se Numina Divum.
 Rursus agit Phrygias ingenti cæde catervas
 Horridus Æacides, bellique ardore resumpto
 Funereas acies, horrendaque prælia miscet.
 Non illum vis ulla tenet, non læva fatigant
 Pectora pugnando, vires successus adauget.
 Perculsi dubitant trepida formidine Troes,
 Atque inter muros exhausta pene salute
 Confugiunt, portasque objecto robore firmant.
 Juno, tota salus in quo Trojana manebat,
 Hæstor adest, quem non duri timor undique Martis,
 Nec patriæ tenere preces, quin obvius iret,
 Et contra magnum contendere vellet Achillem.
 Ante oculos subito visa est Tritonia Pallas.
 Quem procul ut vidit tectum cælestibus armis,
 Pertimuit, clausisque fugit sua mœnia circum
 Infelix portis; sequitur Thetydeius heros
 In somnis veluti cum pectora terruit ira.
 Sic rursus super insequitur, fugere ille videtur,
 Instinantque ambo: gressum labor ille moratur,
 Iternis poterant insistere cæpta periculis,
 Nec requies aderat, furor undique concitat iras.
 Pectant de muris miseri sua fata parentes,
 Pallentemque vident supremo tempore natum,
 Quem jam summa dies suprema luce premebat.
 Tunc subito ante oculos similis Tritonia fratri
 Occurrens juvenem simulato decipit ore:
 Nam tunc Deiphobi tutum se credidit armis.
 Instulit ad Danaos iterum sua Numina Pallas.
 Concurrunt jactis inter se cominus hastis
 Victi juvenes, hic vastis intonat armis,

Ille hostem validum nequidquam umbone repellit,
 Alternisque ferrox mutat congressibus ictus.
 Sudor agit rivos, enses tetit horridus ensis,
 Collatusque hæret pede pes, & dextera dextræ.
 Interea validam Thetydeius extulit hastam,
 Inque virum magnis emissam viribus egit.
 Quam post elapsam vitavit callidus Hæstor.
 Exclamant Danai: contra Priameius Heros
 Vibratum jaculum Vulcania torquet in arma.
 Nec successus adest, nam duro inflectitur auro:
 Dissiluit mucro, gemuerunt agmina Troum.
 Concurrunt iterum collatis fortiter armis,
 Inque vicem strictos commutant cominus enses.
 Nec sufferre valet ultra, sortemque supremam
 Horruit instantem desertis viribus Hæstor.
 Dumque retrocedit, fraternaque fessus in armis
 Respicit auxilia, & nullam videt esse salutem,
 Sensit adesse dolos: quid agat? quæ numina supplex
 Invocet? in toto languescunt corpore vires,
 Auxiliumque negant, retinet vix dextera ferrum,
 Nox oculos inimica tegit, nec subvenit ullum
 Defenso auxilium, pugnat moriturus, & altos
 Corde premit gemitus: instat Nereius Heros,
 Turbamque procul premit undique, tunc jactat hastam,
 Et medias rigida transfixit cuspide fauces.
 Exultant Danai, Troes sua funera descent.
 Tunc sic amissis infelix viribus Hæstor,
 En concede meos miseris genitoribus artus,
 Quos pater infelix multo mercabitur auro:
 Dona feres victor. Priami nunc filius oro,
 Te Priamus dux ille ducum, quem Græcia solum
 Pertimuit: si nec precibus, nec munere victus,
 Nec lacrimis miseri, nec clara gente moveris,
 Adflicti miserere Patris, moveat tua Peleus
 Pectora, pro Priamo, pro nostro pignore, Pyrrhus.
 Talia Priamides; contra quem durus Achilles,
 Quid mea supplicibus tentas inflectere dictis
 Pectora? quem possem discerptum more ferarum,
 Si fineret natura, meis absumere malis.
 Te vero tristesque feræ, cunctæque volucres
 Diripient, avidique canes tua viscera pascent.
 Hæc ex te capient Patrocli gaudia manes,
 Si capiunt umbræ: dum talia magnus Achilles
 Ore truci jactat, vitam miserabilis Hæstor
 Reddidit: hunc animo nondum satiatus Achilles
 Alligat ad currum, pedibusque exanguia membra
 Ter circum muros victor trahit, altius ipsos
 Fert Domini successus equos; tunc maximus Heros
 Detulit ad Danaos sædatum pulvere corpus.
 Lætantur Danai; plangunt sua funera Troes,
 Et pariter captos descent cum funere muros.
 Interea victor desletum corpus amici
 Funerat Æacides, pompasque ad funera ducit.
 Ter circa tumulum miseros rapit Hæstoris artus,
 Et varios cineri ludorum indicit honores.
 Tydides Tirifum cursu, pedibusque ferocem
 Merionem superat, luctando vincitur Ajax,
 Cujus decepit vires Laertius altu.
 Cæstibus adversis cunctos superavit Ephæbus,
 Et disco fortis Polibætes deppulit omnes,
 Merionesque arcu; tandem, certamine misso,
 In sua castra redit turbis comitatus Achilles.
 Flent miseri amissum Phryges Hæstora, totaque mæsto
 Troja sonat planctu, fundit miseranda querelas
 Infelix Hecube, lævisque arat unguibus ora,
 Andromacheque suas scindit de pectore vestes,

Heu tanto spoliata viro, ruit omnis in uno
 Hectore causa Phrygum, cecidit defecta senectus
 Adflicti miseranda patris, quem nec sua conjunx,
 Turbaque natorum, nec magni gloria regni
 Oblitum tenuit vitæ, quin iret inermis,
 Et solum invicti castris se redderet hostis.
 Mirantur Danaum proceres, miratur & ipse
 Æacides animum miseri senis: ille trementes
 Affusus genibus tendens ad sidera palmas,
 Hæc ait: O Grajæ gentis fortissime Achilles,
 O regnis inimice meis, te Dardana solum
 Victa tremit pubes, te sensit nostra senectus
 Crudelem nimium: nunc sis mitissimus, oro,
 Et patris adflicti genibus miserere precantis,
 Donaque, quæ porto miseri pro corpore nati,
 Accipias: si nec precibus, nec flecteris auro,
 In senis extremos tua dextera sæviat annos,
 Saltem sæva pater comitabor funera nati.
 Nec jam vita mihi magnos concedit honores,
 Sed funus crudele meum: miserere parentis,
 Et pater esse meo mitis de funere disce.
 Hectoris interitu vicisti Dardana regna,
 Vicisti Priamum: fortis reminiscere victor
 Humanæ, variosque ducum tu respice casus.
 His tandem precibus motus grandævus Achilles
 Allevat a terra; corpusque exanguie parenti

Reddidit Hectorem; post hæc sua dona reportat
 In partiam Priamus, tristisque ex more suorum
 Comparat exequias, supremaque funera ducit.
 Tunc pyra construitur, qua bis sex corpora Troum,
 Quadrupedes adduntur eis, currusque, tubæque,
 Et clypei, galeæque graves, argutaque tela.
 Hæc super ingenti gemitu componitur Hector.
 Stant circum Iliades matres, manibusque decoros
 Abrumpunt crines, laniataque pectora tundunt:
 Illo namque rogo natorum funera cernunt.
 Tollitur & juvenum magno cum murmure clamor
 Flebilis, ardebat flamma namque Ilion illa.
 Inter quos gemitus laniato corpore conjux
 Advolat Andromache, mediosque immittere in ignes
 Se cupit Astyanacta tenens, quam iussa suorum
 Tristis turba rapit: contra tamen usque resistit,
 Donec collapsæ ceciderunt robora flammæ,
 Inque leves abiit tantus dux ille favillas.
 Tu jam sille gradum, finemque impone labori,
 Calliope, vatisque tui moderare carinam,
 Quem cernis paucis stringentem littora remis.
 Jamque tenens portum, metamque patentis Homeri
 Pieridum comitata cohors, submitte rudentes.
 Sanctaque virgineos lauro redimita capillos,
 Ipsa tuas depone lyras, ades inclyta Pallas.
 Tuque fave cursu vatis jam, Phœbe, peracto.

J U D I C I U M COCI ET PISTORIS C A R M E N.

Errenæ varias cunctæ quæ traditis artes
 Linquite Pierios colles, & scribite me-
 cum.

Ille ego Vespa precot, cui Divæ sæpe
 dedistis

Per multas urbes populo spectante fa-
 vorem.

Scribere majus opus, & dulcia carmina quæto:
 Nec mel erit solum*, aliquid quoque juris habebit.

Contendit pistor, cocus est contrarius illi.

His est Vulcanus iudex, qui novit utrosque.

Ad causam pistor procedit primus agendam,

Canitiem capiti toti præbente farina.

Numina per Cereris juro, per Apollinis arcum,

* Moror enim, fateor, & jam vix credere paratus,

* De cujus manibus semper fit panis, an ullus,

Quive sit utilior, audet contendere mecum?

Sunt testes anni, faustæ Janique Kalendæ,

Quique meum studium per Saturnalia norunt,

Quorum epulas semper rerum commendo paratu.

Sis memot, o Saturne, tuis quod præsto diebus,

Et me præ studio trepidum tu numine firma.

Aurea cœperunt sub te quoque secula ferre.

Denique si Ceteris non tu pica dona dedisses,
 Roderet adsidue cocus iste sub ilice glandes.

Nempe opus est cunctis panis, quem nemo recusat,

Quo sine quas possunt mortales ponere cœnas?

Qui vires tribuit, qui primus poscitur, hic est:

Quem serit agricola, quem maximus educat æther.

Hunc Pater Æneas Trojanis vexit ab oris.

Te sine quo tua jura valent ingrata culmina*

Provocor, ut dicam militonem tuto so temptas*

Quem docuit* notus Cerealis fingere panes.

Urbe Placentinus cunctas qui tradidit artes

Pythagoras, populo nescis quæ suaserat olim,

Mandere ne vellent mixto cum sanguine carnes?

Si jugularis oves, quid erit, quod vestiat? inquit?

Maestentur vituli, nec erit jam vomeris usus:

Nec segetum sæcunda dabit sua munera tellus.

Et temere facio, si te, coce, comparo nobis,

Cum possim numen quodcumque potest superiorum.

Jupiter ipse tonat: tono, cum molo, sic ego pistor:

Mars subigit bello multas cum sanguine gentes:

Pistor ego maesto flavas sine sanguine messes:

Tympana habet Cybele: sunt & mihi tympana cribri

* Urfit ten Satiros facias, & saturo ego plures.

Illum

Nos adipa
 Crualia nos Jam

iniger, studio fa
 verbis pistor da
 semper multis di
 ce credas, aliqui
 qui sub saxo qu
 nuce qui tantum
 quas jactat, o
 va seras tribuit,
 at vinum Bromius
 que fies Calydon
 etiam perdis jac
 emantem pinnis se
 quem extollit q

PERV

C Ras amet
 an
 Ver no
 Vere co
 li
 Et nem
 bri

amorum copulatrix i
 au calas virentes de
 tu amet, qui numq
 cras amet.

more de superno,
 inter catervas, im
 tantem Dionem
 amet, qui numqua
 amet.

mas purpurantem
 gantes papillas de
 zoros penates, ip
 ara quem relinque
 lantiz, tremente.

zaceps orbe parvo f
 sorem florulentæ p
 ille, quem ferentis
 e virgines papillas f
 illu mane, ut vda

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Cras amet, qui numquam amavit, quique amavit, cras amet.

Jussit Hyblæis tribunal stare Diva floribus,
Præses ipsa jura dicet, assidebunt Gratiz.
Hybla totos funde flores, quot quot annus attulit,
Hybila florum subde messem, quantus Ennæ campus est.
Ruris hic erunt puellæ, vel puellæ montium,
Quæque silvas, quæque lucos, quæque fontes incolunt.
Jussit omnes adsidere pueti mater alitis,
Jussit, & nudo puellas nil amori cedere.

Cras amet, qui numquam amavit, quique amavit, cras amet.

Et recentibus virentes ducat umbras floribus.
Cras erit, quo primus æther copulavit nuptias.
Ut pater totis crearet vernus annum nubibus,
In sinum maritus imber fluxit almæ conjugis.
Unde fœtus mixtus omnes aleret magno corpore.
Ipsa venas, atque mentem permeantē spiritu
Intus occultis gubernat procreatrix viribus,
Perque cælum, perque terras, perque pontum subditum,
Pervium sui tenorem seminali trainite
Imbuit, jussitque mundum nosse nascendi vias.

Cras amet, qui numquam amavit, quique amavit, cras amet.

Ipsa Trojanos Nepotes in Latinos transtulit:
Ipsa Laurentem puellam conjugem nato dedit.

Moxque Matri de Sacello dat pudicam virginem.

Romuleas ipsa fecit cum Sabinis nuptias:

Unde Ramnes, & Quirites: perque prolem posteram
Romuli Mater creavit & nepotem Cæsarem.

Cras amet, qui numquam amavit, quique amavit, cras amet.

Rura fœcundat voluptas: rura Venerem sentiunt:

Ipse amor puer Dionæ rure natus dicitur.

Hunc ager cum parturiret, ipsa suscepit sinu;

Ipsa florum delicatis educavit osculis.

Cras amet, qui numquam amavit, quique amavit, cras amet.

Ecce jam super genistas explicant agni latus,
Quisque tutus quo tenetur conjugali fœdere.
Subter umbras cum maritis ecce balantum greges:
Et canoras non tacere Diva jussit alites.

Jam loquaces ore rauco stagna cygni perstrepunt:

Adsonant Tereî puellæ subter umbram populi;

Ut putes motus amoris ore dici musico:

Et neges quæri Sororem de marito barbaro.

Illa cantat, nos tacemus. quando ver venit meum?

Quando faciam, ut Chelidon, ut tacere desinam?

Perdidi Musam tacendo, nec me Phœbus respicit.

Sic Amyclas cum tacerent perdidit, silentium:

Cras amet, qui numquam amavit, quique amavit, cras amet.

M E D E A

T R A G Œ D I A.

Sto nunc Sol testis, & hæc mihi terra pre-
canti,

Et diræ ultrices, & tu Saturnia Juno,
Ad te confugio, nam te dare jura lo-
quuntur

Connubiis, si quid pietas antiqua labo-
res

Respicit humanos, nostræ succurre labori,
Alma Venus; quicumque oculis hæc adspicis æquis,
Accipite hæc, meritumque malis advertite numen.
Quid primum deserta querar? connubia nostra
Reppulit, & sparsos fraterna cæde penates.
Quid Syrtes, aut Scylla mihi, quid vasta Charybdis
Profuerit, mediosque fugam tenuisse per hostes?
Improbe amor, quid non mortalia pectora cogis?
Jussa aliena pati: iterumque revolvere casus,
Ire iterum in lacrimas. sed nullis ille moveretur
Fletibus, infixum stridet sub pectore vulnus.
Extinctus pudor, atque immitis rupta Tyranni
Fœdera, & oblitus famæ melioris amantis,
Oblitusve sui est: lacrimæ volvuntur inanes.
Nusquam tuta fides, vana spe lusit amantem
Crudelis. quid si non arvâ aliena domosque.
Ignotas peteret, pro virginitate reponit?
Heu pietas, heu prisca fides! captiva videbo
Reginam thalamo cu nstantem, ostroque superbo.
Haud impune quidem, si quid mea carmina possunt.

Chorus Colchidarum.

Rerum cui summa potestas,
Precibus si flecteris ullis,
Et si pietate meremur,
Nostræ succurre labori;
Et tu Saturnia Juno,
Cui vincla jugalia curæ,
Oculis hæc adspicis æquis?
Nemorum Latonia custos,
Triviis ululata per urbes
Sic nos in sceptrâ reponis?
Quid o pulcherrime conjux,
Potuisti linquere solam?
Per tot discrimina rerum
Nequidquam erepte periculis.
Manet alta mente repostum,
Quem forti pectore & armis
Quæsitâ sanguine dotes.
Felix, heu nimium felix,
Dum fata Deusque sinebant:
Nescis heu perdita necdum,
Quæ te dementia cœpit
Caput objectare periculis.
Hæc nos suprema manebant,
Hoc ignes, aræque parabant.
Nostram nunc accipe mentem,
Vaginaque eripe ferrum,
Ferroque avertte dolorem.

Cr. F Emira
Flecte
Et genus invit
Hostilis facies
Med. Nulla hic i
Cr. Non ea vis an
Non, ut rere, m
Unde genus ducis
Tu potes unanime
Fusereque infel
Fæcem orare manu
Arque oditis versat
Mille nocendi arte
Vicera, notumqu
Celo locis, pelagi
Rex, genus egri
Fæca tibi e multis
Dicam equidem, (i
Ne pete connubiis
Difficè composita
Ne tantos mihi
Prosequere, causâ
Sua sua cuique dies
Colicoræ valeant, si
Me: mea jam mutat
Non equidem i
Non jam conjugium
Tempus inane peto:
Intremam hanc oro
Dum pelago delavit h
Quætor: & nos aliq
Cæmus, & scis ipse,
Hæc vixit tristes (quon
famili petimus terrar
nequum, neque te
Quid causas petis,
Quid id est, timeo
Nunc age rumpe moras;
Quem sequimur?
te ad conspectum car
Dum curæ ambigunt,
Nunc scio, quid sit
Nunc spes ulla lux, nu
Nunc rates, gen
Nunc hiems aequi
Nunc nulla mover tante
Nunc hospicio nocte
Nunc sine me spem sen
Nunc jam tandem
Nunc, & repetens in
Nunc adigerit terris
Nunc pro multis dab
Vex de i
O digno conjuncta
Ferte faces pro
Nunc omnes, & cin
Nunc fronde per
Nunc incensibus
Nunc corda oblata tuoru
Nunc prædicta priori
Nunc sortisque futuræ
Nunc multum captus

Creon, Medea.

Cr. **F**emina quæ nostris erras in sinibus hostis
Flecte viam velis, neque enim nescimus & urbem,

Et genus invisum, & non innoxia verba.
Hostilis facies occurrat, & omina turbet.

Med. Nullæ hic insidiæ; nec tanta superbia victis.

Cr. Non ea vis animo: nec sic ad prælia veni.

Non, ut rere, meas effugit nuntius aures,
Unde genus ducis varium & mutabile semper.

Tu potes unanimes armare in prælia fratres,
Funereasque inferre faces, & cingere flamma,

Pacem orare manu, & vertere sidera retro,
Atque odiis versare domos. tibi nomina mille,

Mille nocendi artes, sæcundaque pœnis
Viscera, notumque furens quid semina possit.

Cedo locis, pelagoque volans da vela patenti.

Med. Rex, genus egregium, liceat te voce moneri,

Pauca tibi e multis, quoniam est oblata facultas,

Dicam equidem, (licet arma mihi mortemque mineris)

Ne pete connubiis natam: meminisse juvabit;

Diffice compositam pacem, miserere tuorum.

Cr. Ne tantos mihi finge metus, neve omine tanto

Prosequere, causas nequidquam nectis inanes.

Stat sua cuique dies. non ipsi excindere ferro

Cælicolæ valeant, fati quod lege tenetur.

Nec mea jam mutata loco sententia cedit.

Med. Non equidem invideo genero dignisque hymenæis,

Non jam conjugium antiquum, quod prodidit, oro;

Tempus inane peto: liceat subducere classem;

Extremam hanc oro veniam. succurre relictæ,

Dum pelago desævit hiems, miserere parentis,

O genitor: & nos aliquod nomenque decusque

Gessimus, & scis ipse, neque est te fallere quidquam.

Nunc victi tristes (quoniam fors omnia versat)

Submissi petimus terram, litusque rogamus

Innocuum, neque te illius violentia vincat.

Cr. Quid causas petis, ut in me exitiumque meorum?

Quidquid id est, timeo vatum prædicta priorum,

Eja age rumpe moras; quo me decet usque teneri?

Med. Quem sequimur? quoque ire jubes? ubi ponere sedes?

Cr. Ire ad conspectum cari genitoris, & ora,

Dum curæ ambigæ, dum spes incerta futuri.

Med. Nunc scio, quid sit amor. hospitio prohibemur arena

Nec spes ulla fugæ, nulla hinc exire potestas;

Quassatæque rates, geminique sub ubere nati,

Et glacialis hiems aquilonibus asperat undas.

Si te nulla mover tantæ pietatis imago,

Indulge hospitio noctem non amplius unam.

Hanc sine me spem ferre tui: audentior ibo.

Cr. Desine jam tandem, tota quod mente petisti,

Largior, & repetens iterumque iterumque monebo.

Si te his adtigerit terris aurora morantem,

Unum pro multis dabitur caput.

Vox de intus. Chorus.

Cr. **O** digno conjuncta viro dotabere Virgo.

Ferte faces prope e, thalamo deducere adorti,

Ore favete omnes, & cingite tempora ramis.

Chor. Velamus fronde per urbem,

Votisque incendimus aras.

Heu corda oblita tuorum,

Vatum prædicta priorum,

Fati fortisque futuræ!

Spe multum captus inani

Maestat de more bidentes

Phœboque patrique Lyæo;

Cui vincla jugalia curæ:

Cumulatque altaria donis.

Tremere omnia visa repente;

Fibræ apparere minaces,

Vox reddita fertur ad aures:

Thalamis neu crede paratis,

Funus crudele videbis.

Carpebant membra quietem;

Animalia somnus habebat;

Ferali carmine bubo

In fletum ducere voces,

Tristes denuntiat iras.

Quæ tanta insania, cives,

Velati tempora ramis,

Thalamo deducete adorti:

Quæso miserescite regis:

Recubans sub tegmine fagi

Divino carmine pastor

Vocat in certamina divos,

Ramo frondente pependit.

Quæ te dementia cepit

Saxi de vertice, pastor,

Divina Palladis arte

Phœbum superare canendo?

Raptis secatur aera pinnis,

Fugiens Minoia regna

Ausus se credere Cælo,

Vitamque relinquit in auras.

Demens videt agmina Pentheus

Caput a cervice revulsum,

Incensas pectore matres,

Vocat agmina sæva sororum,

Juvenem sparsere per agros.

Medea. Nutrix.

Med. **E**N quid ago? vulgi quæ vox pervenit ad aures?
Obstupui, magnoque irarum fluctuat æstu

Durus amor, tædet Cæli convexa tueri,

Quæ potui infelix? quæ memet in omnia verti,

Cui pecudum fibræ, Cæli cui sidera parent,

Heu furis incensa feror, stat gratia facti.

Illum ego per flammæ, & mille sequentia tela,

Per varios casus, per tot discrimina rerum,

Eripui leto, fateor, me, arma impia sumpti;

Sed quid ego hæc autem nequidquam ingrata revolve?

Quid loquor? aut ubi sum? istum jam sædus, & omnes

Compositæ leges, credo, mea vulnera restant.

Nutr. Non hoc ipsa sibi tempus spectacula poscit,

Sed cape dicta memot, duri solatia casus,

Sensibus hic imis, nostram nunc accipe mentem;

Heu fuge crudeles terras, fuge litus avarum.

Med. Cara mihi nutrix, claudit nos obice pontus,

Deest jam terra fugæ; rerum pars altera adempta est.

Hæc gener, atque socer: patriaque excedere suasit.

Nutr. Tu ne cede malis, sed contra audentior ito:

Et quocumque modo fugiasque, ferasque laborem;

Tu modo posce Deos veniam: tu munera supplex

Tende petens pacem, causasque innecte morandi

Carminibus, forsitan miseris meliora sequuntur.

Med. Nunc oblita mihi tot carmina, vox faucibus hæsit;

Mens immota manet, & cæco carpitur igni.

Caetna vel Cælo possunt deducere lunam,

F f 2

Sistere

prolem posteram
Cæsarem.

erem sentiant:
cirur.

epit sinz,
uis.

it, quique amavit, crs

agni larus,
ngali fœdere.

ilantum greges:
it alites.

ni perstrapunt:
obcam populi;

ici mulico:

arito barbaro.

modo ver venit meum?

, ut tacere desuam?

me Phœbus respicit.

idit silentium.

marit, quique amavit, ca

floribus

A

A.

calidum.

ma potestas,

stetis ullis,

mor,

bori;

no,

curæ,

quis?

rufos,

urbes

reponis?

conijux,

blam?

a terram

re periculis,

repositum,

re de armis

dotes.

in salix,

finabant?

secundum,

cepit

ericulis.

manebant,

parabant.

tope mantem,

ferrum,

dolorum.

Sistere aquam fluviis, deducete montibus ornos.
Has herbas, atque hæc ponto mihi lecta venena
Ipse dedit, nihil ille deos, nil carmina curat.

Narr. Quid struis? aut qua spe inimica in gente moraris?
Aut pugnam, aut aliquid jamdudum invadere magnum,
Seu versare dolos, seu certæ occumbere morti.

Jason. Satelles. Medea.

Jas. **Q**uod votis optastis, adest, timor omnis abesto,
Hic domus, hic patria est, nullum maris æquor
Solvite corde metum tandem tellure potiti (arandum.
Per varios casus, bene gestis corpora rebus
Procurate viri, juvat indulgere choreis.

Jas. Unde tremor terris? qua vi maria alta tumescunt?
Quid tantum Oceano properent se tingere soles?
Nescio quod certum est, in nubem cogitur aer.
Aspice convexo nutantem pondere mundum,
Et fratris radiis obnoxia surgere luna.

Jas. Media fert tristes succos, infecta venenis,
Quo thalamum eripiat, atque ossibus implicet ignem,
Fare age quid venias, jam istinc & comprime gressum.

Med. Ad te confugio, precibusque inflectere nostris,
O dulcis conjux, non hæc sine numine divum
Eveniunt: si te cæperunt tædia laudis,
Hos cape fatorum comites, his mœnia quære.

Jas. Non fugis hinc præceps, dum præcipitare potestas
Jam propiore die? nescis heu perdita nescis,
Nec quæ te circumstant deinde pericula, cernis?

Med. Hanc quoque deserimus sedem, tibi ducitur uxor,
Cui pater & conjux quondam tua dicta relinquitur?
Et sedet hoc animo, dotalis regia cordi est,
Externique iterum thalami.

Me ne fugis? hoc sum terraque, matique secuta?
Hic labor extremus, longarum hæc meta viarum?
Hic nostri reditus, expectatque triumphus?

Quid tua sancta fides? iterum crudelia retro
Fata vocant, tantis nequidquam erepte periculis.
Me ne fugis? per ego has lacrimas, per si quis amata
Tangit honos animum, per inceptos hymenæos,
Per connubia nostra, & mensas quas advena adisti,
Te precor, o miserere animi non digna ferentis.

Namque aliud quid sit, quod jam implorare queamus,
Ipse mihi nuper Libycis tu testis in undis,
Dum raucis adsidue longo sale saxa sonabant,
Incubere mari tantis surgentibus undis,
Luctantes ventos tempestatesque sonoras

Compressi, & rabiem tantam Cælique marisque.
Unius in miseri exitium, proque omnibus unum
Objeci caput, id sperans fore munus amanti:
Sed quid ego ambages, & iussa exorsa revolve?

Nil super imperio moveor, speravimus ista
Tempore quo primum fortes ad atrata juvencos
Semina & ætherios spirantes naribus ignes

Objeci, latis immanis dentibus hydri
Explicuit regio & campo stetit agmen aperto.

Telorum seges & jaculis increvit acutis,
Ferreæ progenies duris caput extulit arvis.

Illi inter se magna vi vulnera miscent,
Confixique suis telis & pectora duro

Transfolli ligno, animasque in vulnera ponunt.
Auro ingens coluber servabat in arbore ramos,
Nec visu facilis, nec dictu affabilis ullis:

Ille manu patiens immania terga resolvit,
Ut me conspexit flammantia lumina torquens,
Cervicem inflexam posuit, somnosque petivit.

Si te nulla movet tantarum gloria rerum,
Sin absumpta salus, nec habet fortuna regressum.
Si nulla est regio, miseris quam det tua conjux,
I decus, i nostrum, faciat te prole parentem
Egregia interea conjux melioribus opto
Auspiciis, possem hinc comitem asportare Creusam,
Spero equidem mediis, si quid pia numina possunt,
Supplicia hausurum scopulis: dabis, improbe pœnas,
Quod minime teris, rebus jam rite paratis.

Jas. Desine meque tuis incendere teque querelis,
Nam mihi parva quies, nullum maris æquor arandum,
Nec veni, nisi fata locum sedemque dedissent.

Heu tot incassum fufos pati laboribus,
Nec venit in mentem sudans sub vomere taurus,
Jam gravior Pelias, & abena undantia flammis,
Squamosusque draco, & quæsitæ sanguine dotes.
In regnis hoc ausa tuis.

Hæc loca non tauri spirantes naribus ignem,
Nec galea, densisque virum seges horruit hastis,
Nec vim tela ferunt: mitte hanc de pectore curam.

Med. Nam quis te, juvenum confidentissime, nostras
Jussit adire domos? pelagine erroribus actus,
An fratris miseri letum ut crudele videres?

Jas. Sive errore viæ, seu tempestatibus acti;
Quis Deus in fraudem, quæ te dementia cepit,
Commaculare manus, fraterna cæde penates?
Aut ego tela dedi, aut vitam committere ventis
Horrtati sumus? aut quæ dura potentia nostri?

Med. Nil nostri miserere, nihil mea carmina curas;
Efficiam posthac ne quemquam voce laceffas:
Nec dulces natos Veneris, nec præmia noris.

Jas. Quid petis causas & inrita jurgia jactas?
Jamque vale, melior quoniam pars acta diei est.

Med. Utete sorte tua, susceptum perfice munus.

Jas. Nunc iter ad regem nobis, quod te adloquor, hoc est.

Med. Non fletu ingemuit nostro, aut miseratus amantem est;
Et dubitamus adhuc? lacrimantem, & multa volentem
Dicere deseruit, rapidusque in recta recessit.

Quid labor, aut benefacta juvant? mea tristia fata
Fessa jacent, ubi nunc nobis Deus ille Magister?
Et furis agitarus amor, & conscia virtus?

Nam quid diis simulo? aut quid me ad majora reservo?
Stat casus renovare omnes, & dare lintea retro,
Rursus & est casus abies visura marinos,
Te sine frater erit. quod si mea numina non sunt,
Flectere si nequeo superos, Acheronta movebo.

CHORUS.

Distis exarsit in iras,
Infani Martis amore,
Pœnorum qualis in arvis
Venantum septa corona,
Fulva cervice læana,
Qualis mala gramina passus
Tractus se colligit anguis,
Tumidum quem bruma tegebat,
Caput altum in prælia tollit,
Linguis micat ore trifurcis:
Furiis agitarus Orestes
Armatam facibus matrem
Ardens agit æquore toto,
Patris obtruncat ad aras:
Triviis ululata per urbem
Qualis trieterica Baccho,
Inter deserta ferarum
Palla succincta cruenta,

Vocat

Vocat
Qual
Pænis
Late
Mœrens
Cantu
Graviter
Deserti
Te solo in
Anima
Sciunt si i

Uo feron
Perfun
Gena labant, oca
Aereque horro
Quo res lumina
Tempestas sine
Miscuit, ingem
Fare mihi, atq
Adibus in medi
Horresco reieren
In medioque foc
latenditque locu
Funerea, crinem
Uam exuta pede
Sargens humida m
Sparferat & latic
Sanguineam volvens
In molli viola, ca
Ua odoratam noctu
Sillamque hellebori
Ostentis vera involv
Vocavocans Hecaten
Fero accincta vocat
Hæc effata silet, ocul
Expectans, quæ signa
Eripunt subito nubes
Et tremefacta solo tel
Continuo audire voc
Vilus adesse pedum
Verbera, visque ca
Adventante Dea, re
Et pavida matres pr
Erbine Gorgoneis A
Eurgitque facem art
Sic ad hæc adsum
Sua manu letumque
Sua cementem tand
Sua tandem, mecu
Sua Dea, tu præfens a
Sua compositam p
Sua que potes) colui
Sua Aleto distis e
Sua dum stridens, p
Sua manam mihi, mit
Sua bella paras, &
Sua que inferre i
Sua epid in arte mea
Sua ignes, am
Sua, attollens str
Sua dotes dare visa fa
Sua dolos aperit, sta
Sua gebat, duplicem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Incipit, ac totis Vulcanum spargere testis :
 Regalesque accensa comas, accensa coronam
 Membra sequebantur artus sacer ignis edebat.
 Diffugiunt comites, & quæ sibi quisque timebat
 Testa metu petiere, & sicubi concava furtim
 Saxa petunt, furit inmissis Vulcanus habenis.
 Nec vires herbarum, infusaque flumina profunt.
 Quæ sitæque nocent artes, miserabile dictu !
 Illa ut per populos aditumque per avia quærit,
 Arte nova speculata locum : paribusque revinxit
 Serpentum spiras, ventosæque addidit alas :
 Ense levis nudo perfusus sanguine currus.
 Quo sequar ? aut quid jam miserò mihi denique restat ?
 Me me, adsum qui feci, in me omnia tela
 Conjicite, hanc animam quocumque absumite leto.
 Funeris heu tibi causa fui, dux femina facti.
Med. Huc geminas nunc flecte acies, & conde sepulcro
 Corpora natorum, cape dona extrema tuorum,
 Et tumulum facite, & tumulo superaddite carmen :
 Sævus amor docuit natorum sanguine matrem

Commaculare manum, & luctu miscere hymenæos:
 Te super ætherias errare licentius auras.
Jas. Crudelis mater, tanton' me crimine dignum
 Duxisti ? & patrios sedasti funere vultus ?
 Arma viri, ferte arma, date tela, ascendite muros.
Med. Quo moriture ruis ? thalamos ne desere pactos,
 Horrator scelerum, nostram nunc accipe mentem.
 Sive animo, sive arte vales. opta ardua pennis
 Astra sequi, & si adeo dotalis regio cordi est,
 Nostrasne evadere demens
 Sperasti te posse manus ? opta ardua pennis
 Astra sequi, clausumque cava te condere terra,
 Et famam extinguere veterum sic posse malorum.
 Hæc via sola fuit, hæc nos suprema manebat
 Exitus positura modum.
 Sat fatis, Venerique datum est, feror exul in altura
 Germanum fugiens, & non felicia tela
 Ultra anni, solisque vias : quid denique restat ?
 Et longum formosæ vale, & quisquis amores
 Aut metuet dulces, aut experietur amaros.

E L E G I A.

DE FORTUNÆ VICISSITUDINE.

SEmpore qui laeto sortem redimimus
 amaram,
 Certa velut stabiles non Dea verset
 equos.
 Cur iidem adverso lætam venamur in
 æstu ?
 An mea, tam bene quod cognita causa mali est ?
 O qui, carorum caput o carissime quondam,
 An potes & miseri nunc meminisse tui ?
 Est equidem in lætis nemo non promptus amicus,
 Ipsa homini adversus umbra inimica sua est.
 Tantalus infelix, dicunt, conviva Deorum
 Nunc quoque apud manes victima sacra Jovi est.
 Usque adeo pœnas non delent ultima fata,
 Qui cecidit divi, surgere nemo valet.
 Scilicet & nobis, qui sancto corpore nuper
 Dura per antiqui busta fugamur avi.
 Perfida felices ostendit regula divos,
 Et voluit sanctis partem aliquam esse locis.
 Non alio exemplo, nisi ut eruta turbine diro,
 Desereret media nos rota fracta via.
 Ah mihi præteritos referant si numina vultus,
 Non etenim veterem, te, nova plaga, queror.
 Ut facili amissos abblandiar ore favores,
 Thuta ferens dignis, carmina læta, Deis.
 Ut gravis hiberno torrens de monte volutus
 Obvia non magna arbute vertit ope.
 Sæpe domos etiam, sæpe addita mœnia raptat,
 Currens præcipiti per juga longa via :
 Sic semel atque uno nos abstulit improbus ictu
 Mentem etiam & musis pectora nota veni.
 Improbus est, quisquis non, hæc spectacula cernens,
 Fortuna instabili se quoque stare putat.
 En ego nec caros habeo miserandus amicos,
 A quibus auxilio verba remque petam,

Unicus est, qui me non plane spernit egentem.
 Cetera contempto supplicè turba fugit.
 Quid faciam infelix ? quæ non nisi in omnibus uni est,
 Sollicitem longo carmine sæpe fidem ?
 Fracta fides crebro est precibus lugentis amici,
 Hac tamen amissa non mage tristis ero.
 Vos superi, & quorum es merito mihi numinis instar,
 Quem numquam posthac spero videre, parens.
 Unius in gremio spes nostra abjecta sodalis
 Tabet, & absentis perdita verba sonat.
 Ille juvet forsitan, sed verba immensa locutis
 tracta brevi constant non repetenda modo.
 Scilicet in somnis quæ possunt plurima, divos
 In fratrum auxiliis experietur inops.
 Nos ubi præteritis componimus orsa securi
 Temporis, his etiam credere Fata vetant.
 Interea rapit hora, nec est reparabilis, horam,
 Nec lenta placuit tæbe perire Deo.
 Ut pereunt miseri, quos vitæ fructus ademptus
 Deseruit, nulla post reparandus ope.
 Tempore non illo Priamum periisse putabis,
 Quo jacuit Teucro littore truncus iners.
 Verum ut Thessalicis circum sua mœnia funus
 Hæctoreum rapuit, fortior hostis, equis.
 Non ea post ductos victo ex Oriente triumphos
 Extinxit Magnum, quæ tulit hora, caput.
 Illa illum extinxit campis congressa Philippis
 Cæsarea populum quæ ruit hora manu.
 Scilicet hic vitæ finis, qui finis honorum est,
 Cumque sua pereunt prosperitate viri.
 Sic quod heri vixi, quia jam nox altera præsto est,
 Non illud tempus quod modo duco, vocem.
 Quæque dies sibi vita sua est : cum transiit illa,
 Hæsternæ non est lux hodierna memor.
 Quare quem fructus vivendi vita relinquit,

Nempe quid, hoc
 que lætis si
 Quod miseris cent
 ferant venti,
 Mutarunt venti
 cavet hos scopul
 Seant, & est damno
 quidam magno
 Hæc magno hæc
 interis se sp
 posita rupes sic
 in solido rerum
 minime credas,
 que cum nitid
 in averio pect
 cautum, spera
 adscendit co
 ego qui possum m
 poteram dictis o
 qua & votis tan
 leat ut miseri ma
 x mihi dixit Peligr
 hæc ego mutata qu
 ste, queis fidem se
 onent hæc vobis,
 et ab axe suo vitæ v
 sui certa est, h
 quæ nihil possit long
 tamen hæc semper
 incertam sequ
 tinas inter sola ea
 indoculus, qui
 ab innumeri te
 ateo extremo timet
 sequitur fortem, e
 tamen dulcis; quid si
 gravis? an scim
 miseris cura est

VI

A FO

Verulatic
 Regios a
 Temporu
 Tu nil n
 Nil mor
 hæc plicis mon
 hæc lucatis variare

Nempe quid, hoc dempto, mors nisi mœsta venit?
 Indique quæ lætis si se tristissima monstrat,
 Quid miseris censes nolle parare mali?
 Sæpe ferunt venti, sæpe est firmissima navis,
 Mutarunt venti flamina, navis obit.
 Dum cavet hos scopulos, alios incurere nauta
 Sentit, & est damno sævior arte suo.
 Tructa quid, in magno sunt propugnacula saxo?
 Humano majus sæpe labore ferunt.
 Callidus internis se spiritus ingerit antris,
 Cum posita rupes sic gravis arce jacet.
 Futa nec in solido rerum fortuna favore est,
 Cum minime credas, impulit illa rotam.
 Tum quoque cum nitido ridet placidissima vultu,
 Turpis in averso pectore fucus inest.
 Elevat incautum, sperantem maxima nutu
 Projicit, adscendit cetera turba tamen.
 Hæc ego qui possum miseris miser ipse referre,
 Non poteram dictis olim adhibere fidem.
 Multa quia & votis tam credula turba beata est,
 Rideat ut miseri magna monentis opem.
 Sæpe mihi dixit Peligni Musa Poetæ,
 Nunc ego mutata quod vice dico tibi.
 Credite, queis fidum fortuna videtur asylum,
 Non erit hæc vobis, non fuit illa mihi.
 Pendet ab axe suo vitæ variabilis ordo.
 Nulla sui certa est, hora nec ulla fuit.
 Cumque nihil possit longi fuga mobilis ævi,
 Se tamen hac semper mobilitate fugit.
 Sed vitam incertam sequitur miserabile letum:
 Humanas inter sola ea certa via est.
 Stultus & indoctus, qui cum non nesciat, illo
 Eximi ab innumeris tempora lassâ malis:
 Hoc tamen extremo timet, & fugit undique nisu,
 Quod sequitur fortem, quod timidumque premit.
 Vita tamen dulcis; quid si magis altera restat?
 Mors gravis? an scimus non graviore premi?
 Altior at miseris cura est, dolor ossibus hæret.

Verba cadunt pulcre, pectora mæror edit.
 Sic ego, qui medicas aliis dare molior herbas,
 Nullius credam vulnera nostra manu.
 Una sed in cunctis data sunt solatia curis,
 Sustineant lapsa quæ mihi membra pede.
 Nulla, licet tenuis linquant spiramina vitæ,
 Absque intervallo fors truculenta fuit.
 Nempe quia est miseris aliquod quoque numen amicum,
 Qui patitur, nullis spernitur ille Deis.
 Venit ubi ad summum, non progressura ruina est,
 Sed stetit & retro est viribus acta suis.
 Ipsa quoque e bustis extollier ossa videmus,
 Cum patria coluit religione nepos.
 Diruta murali tormento saxa feruntur,
 Erigit his alio mœnia Marte labor.
 Infelix quiquis nocet infelicibus umquam,
 Hic meruit nullo tristia sine pati.
 Omne quod hic cernis, tenuis modo corporis umbra est:
 Vix macie exesis artubus ossa traho.
 Rarus aperta movet procul internodia poples,
 Consedit genibus tractus ab ore tremor.
 Sordibus & multo similis squalore sepultis,
 Vix inter vivos larva videnda vagor.
 Non tamen hoc hostes, non hæc mala numina possint,
 Ut valeat pronum nox pepulisse caput.
 Languidus Alcides, & cæsa languidus hydra,
 Non hostes timuit, grus homicida, tuos.
 Briseis ut rapta est, amor atrum inclusit Achillem,
 Non metus Hectoræ Memnoniæve facis.
 Ille sed extincto rediit vigor acer amico,
 Reddidit ut justus deposita arma dolor.
 Me quoque fors mihi restituet, moribundaque membra
 Viribus ire suis splendida fata dabunt.
 Tum trucis invidiæ furiis ultricibus horrens
 Involvam positis arma virumque malis.
 Interea, ut libitum est, absentibus utere divis,
 Livor & in nostro gaudia quære rogo.

P. VIRGILII MARONIS

V I T A

A FOCA GRAMMATICO URBIS ROMÆ

VERSIBUS EDITA.

Vetustatis memoranda custos
 Regios actus simul, & fugaces
 Temporum cursus docilis referre
 Aurea Clio.
 Tu nil magnum finis interire:
 Nil mori clarum pateris, reservans
 Posteris prisca monumenta seculi
 Condita libris.
 Sola fucatis variare dictis

Paginas nescis: sed aperta quidquid.
 Veritas prodit, recinis per ævum
 Simplice lingua.
 Tu senescentes titulos laborum
 Flore durantis reparas juventæ:
 Militat virtus tibi, te notante
 Crimina pallent.
 Tu fori turbas, strepitusque litis
 Effugis dulci moderata cantu.

Nec retardari pateris loquelas
 Compede metri.
 Hic fave dictis. retegenda vita est
 Vatis Etrusci, modo qui perenni
 Romulæ voci decus adrogavit
 Carmine sacro.

Maronii specimen vatis veneranda Maronem
 Mantua Romulæ generavit flumina linguæ.
 Quis facunda tuos toleraret, Græcia, fastus?
 Quis tantum eloquii potuisset ferre tumorem,
 Æmula Virgilium tellus nisi Tusca dedisset?
 Huic genitor figulus, Maro nomine, cultor agelli,
 Ut referunt alii, tenui mercede locatus.
 Sed plures figulum: quis non miracula rerum
 Hæc stupeat? dives partus de paupere vena
 Enituit: figuli soboles nova carmina finxit.
 Mater Polla fuit, Magii non infima proles,
 Quem socerum probitas fecit jam clara Maroni.
 Hæc cum maturo premeretur pondere ventris,
 Ut solet, in somnis animus ventura repingens
 Anxius, & vigili præsumere gaudia cura,
 Phœbei nemoris ramum fudisse putavit.
 O sopor indicium veri! nil certius umquam
 Cornea porta tulit. facta est interprete lauro
 Certa parens, onerisque sui cognoverat artem.
 Consule Pompejo vitalibus editus auris,
 Et Crasso, tetigit terram: quo tempore Chelas
 Jam mitis Phaeton post Virginis ora receptus.
 Infantem vagisse negant. nam fronte serena
 Conspexit mundum, cui commoda tanta ferebat.
 Ipse puerperis adrisit lætior orbis.
 Terra ministravit flores, & munere verno
 Herbida supposuit puero fulmenta virescens.
 Præterea, si vera fides, sed vera probatur,
 Lata cohors apium subito per rura, jacentis
 Labra favis textit, dulces fusura loquelas.
 Hoc quondam in facto tantum mirata Platone
 Indicium linguæ memorat fumosa verustas.
 Sed natura parens properans extollere Romam,
 Et Latio dedit hoc, ne quid concederet uni.
 Insuper his genitor, nati dum fata requirit,
 Populeam sterili virgam mandavit arenæ:
 Tempore quæ nutrita brevi, dum crescit, in omne
 Altior emicuit cunctis, quas auxerat ætas.
 Hæc propter placuit puerum committere Musis,
 Et monstrare viam venturæ in secula famæ.
 Tum Ballista rudem lingua titubante receptum
 Instituit primum: quem nox armabat, in umbris
 Grassari solitum: crimen doctrina tegebat,
 Mox patefacta viri pressa est audacia saxi.
 Incidit titulum juvenis, quo pignora vatis
 Edidit, auspiciis suffecit pœna Magistri.
 Monte sub hoc lapidum tegitur Ballista sepultus.
 Nocte die tutum carpe viator iter.
 Nos tamen hoc brevius, si fas simulare Maronem.
 Ballistam sua pœna tegit, via ruta per auras,
 Hic Ballista jacet. certo pede perge viator.
 Carcere montoso clausus Ballista tenetur.
 Securi fraudis pergite nocte viri.
 Quid trepidas tandem gressu pavitante viator?
 Nocturnum furem saxeus imber habet.
 Ballistæ vitam rapuit lapis. ipse sepulchrum
 Intulit. umbra nocens pensilula saxa tremat;

Crimina latronis dignissima pœna coerces.
 Duritiem mentis damnat ubique lapis.
 Hinc culicis tenui prolusit funera versu.
 „ Parve oulex pecorum custos tibi tale merenti
 „ Funeris officium vitæ pro munere reddit.
 Tum tibi Syronem, Maro, contulit ipsa magistrum
 Roma potens, proceresque suos tibi junxit amicos.
 Pollio, Mæcenas, Varius, Cornelius ardent,
 Et sibi quisque rapit per te victurus in ævum.
 Musa refer, quæ causa fuit componere libros.
 Sumserat Augustus rerum moderamina princeps,
 Jam necis ultor erat patriæ: jam cæde priorum
 Perfusas acies legitur visura Philippos.
 Cassius hic Magni vindex, & Brutus in armis
 Intereunt. victor nondum contentus opimis
 Emeritas belli spoliis ditasse cohortes,
 Proscripsit miseræ florentia rura Cremonæ,
 Totaque militibus pretium concessa laborum
 Præda fuit: violenta manus bacchata per agros.
 Non flatus, non tela Jovis, non spumeus amnis,
 Non imbres rapidi, quantum manus impia vastet.
 Mantua tu conjuncta loco sociata periculis
 Non tamen ob meritum. miseram vicinia fecit,
 Jam Maro pulsus erat, sed viribus obvius ibat,
 Fretus amicorum clypeo: cum pene nefando
 Ense perit. quid dextra furis? quid viscera Romæ
 Sacrilego mucrone petis? tua bella tacebit
 Posteritas, ipsumque ducem, nisi Mantua dicat.
 Non tulit hanc rabiem doctissima turba potentum.
 Itur ad auctorem rerum. quid Martius horror
 Egerit, ostendunt: quid tunc miseranda tulisset.
 Cæsaris hic placido nutu repetuntur agelli.
 His auctus meritis cum digna rependere vellet,
 Invenit carmen, quo munera vincere posset.
 Prælia dat Cæsar, quorum brevis usus habendi;
 Obtulit hic laudes, quas secula nulla silesunt.
 Pastores cecinit primos. hoc carmine consul
 Pollio laudatur ter se revocantibus annis
 Composito. post hæc ruris præcepta colendi
 Quatuor exposuit libris, & commoda terræ
 Edocuit geminis, anno minus, omnia lustris.
 Inde cothurnato Teucrorum prælia versu,
 Et Rutulum tonuit. bisseña Volumina factura
 Formavit donata duci trieteride quarta.
 Sed loca, quæ vulgi memoravit tradita fama
 Æquoris, & terræ, statuit percurrere vates,
 Cæsius ut libris oculo distante notaret.
 Pergitur: ut Calabros tetigit livore nocendi
 Parcarum, vehemens laxavit corpora morbus.
 Hic ubi languores, & fata minantia sensit,
 Erravit mens ista malis, & lingua locuta est,
 Nescio quid fugiente anima, non sponte, sed altis
 Expugnata malis, odio languoris iniqui:
 Insertur Tyriæ post vulnera vulnus Elisæ:
 Sentiet applicitos turbata Sibylla vapores
 Ejurata mori? nec cingula reddit Amazon?
 Di meliora date, ac sensum revocate nocentem.
 Pace viri liceat tanti, nec commoda linguæ
 Divitis intereant: per quam Romana juvenus
 Æternum floret. verum quod jusserat ille
 Sit vetuisse meum. nam post sua tempora vitæ
 Non taceant. immo æternum resonante Camena
 Laudetur, placeat, vivat, relegatur, ametur.

So
 Cred
 Spe
 res vetat æternis m
 te curas ferro run
 ne nescit vinci, spe
 tentur: credi ve
 rba, mentis ino
 rias fovet, & ver
 anet miseros.
 bla perit numqu
 re bono, rursuqu
 Et quos decepit,
 bilis, dubio dev
 Adæ & clausum q
 zia promittit nota
 Nil fixum, & casu
 magis hac cogente
 Equora, cum merfa
 erus duras illa sol
 mart, & victus vin
 is infami districtus
 zæc & a fixa posse
 zias præbere capu
 micat ante oculos
 in & in seva victus
 tæc infesto pollice
 decant jugulo ti
 zæc, quamvis lecto
 tæc caput carcer sorit
 zæc & in horrando ro

Andrius

REP

Mite se
 me
 Ipla ve
 m
 Que tur
 Que do
 ta
 securas valuit

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Post vulnus, post bella, potens Gradivus anhelat
 In castris modo tiro tuis, semperque timendus
 Te timet, & sequitur qua ducunt vincia mariti.
 Ite precor, Musæ; dum Mars, dum blanda Cythera
 Imis ducta trabunt suspiria crebra medullis,
 Dumque intermixti captatur spiritus oris,
 Carmine doctiloquo Vulcani vincla parate.
 Quæ Martem nectant, Veneris nec brachia lædant
 Inter divitias toseo prope livida sero.
 Namque serunt Paphien Vulcani & Martis amorem,
 Inter adulterium, vel iusti jura mariti
 Indice sub Phœbo captam gessisse catenas:
 Illa manus duos nexus tulit, illa mariti
 Ferrea vincla sui. quæ vis fuit ista doloris?
 An fortem faciebat amor? quid, sæve, laboras?
 Cur nodos Veneri Cyclopea flamma paravit?
 De roseis connecte manus, Vulcane, catenis,
 Nec tu deinde liges, sed blandus vincla Cupido,
 Ne palmas duro nodus modo vulnere lædat.
 Lucus erat Marti gratus, post vulnera Adonis
 Pictus amore Deæ, si Phœbi lumina desint,
 Tutus adulterio, dignus quem Cypris amaret;
 Quem Byblos coleret, dignus quem gratia servet.
 Vilia non illo surgebant gramina luco,
 Pingunt purpureos candentia lilia flores:
 Ornat terra nemus, nunc lucos vitis inumbrat,
 Nunc laurus, nunc myrtus, (habent sua munera lauri).
 Namque hic per frondes redolentia lilia pendent,
 Hic rosa cum violis, hic omnis gratia florum,
 Hic inter violas coma mollis læta Hyacinthi.
 Dignus amore locus, cui tot sunt munera rerum:
 Non tamen in lucis aurum, non purpura fulget,
 Flos lectus flos vincia toris, substramina flores,
 Delicias Veneris dives natura laborat.
 Texerat hic liquidos fontes non vilis arundo,
 Sed qua sæva puer componat tela Cupido,
 Hunc solum Paphie puto lucum fecit amori:
 Hic Martem expectare solet. quid Gratia cessit.
 Quid Charites? quo, sæve puer, non licia nectis?
 Tu lectum consterne rosis, tu sero parato,
 Et roseis crinem nodis subnecte decenter.
 Hæc modo purpureum decerpens pollice florem
 Cum delicatum suspiria ducat odorem,
 Ast tibi blanda manus sub pectore condat.
 Tunc ne purpurei lædat te spina roseti,
 Destructis teneras foliis constringe papillas.
 Sic decet in Veneris luco gaudere puellas,
 Ut tamen in læsos Paphiæ servetis amores,
 Vincula sic mixtis caute constringite ramis,
 Ne diffusa ferat per frondes lumina Titan.
 His igitur lucis Paphie, dum prælia Mavors
 Horrida, dum populos diro terrore fatigat,
 Ludebat teneris Bybli permixta puellis:
 Nunc varios cantu divum referebat amores,
 Inque modum vocis nunc motus forte decentes
 Corpore læta dahat, nunc miscens denique plantas,
 Nunc alterna movens suspenso pollice crura,
 Molliter inflexo subnitens poplite sidit.
 Sepe comam pulchro collectam flore ligabat,
 Ornans ambrosios divino pectine crines.
 Dum ludos sic blanda Venus, dum gaudia miscet,
 Et dum suspenso solatia quærit amori,
 Dum flet, quod sero venit sibi grata voluptas;
 Ecce furens post bella Deus, post prælia victor
 Victus amore redit: cur gestas ferrea tela?
 Ne metuat Cypris, comitum decet ire rosetis.
 Ah quotiens Paphie vultum mentita furentis

Lumine converso serum incusavit amantem!
 Verbera sæpe dolens mentita est dulcia sero,
 Aut ut forte magis succenso Marte placeret,
 Admovit teneris suspendens oscula lætis,
 Nec totum effundens, medio blanditur amore.
 Decidit, aut posita est devictis lancea palmis,
 Et dum forte cadit, myrto retinente pependit.
 Ensem tolle puer, galeam tu Gratia solve.
 Hæc laxet nodos, hæc vincula ferrea rumpat;
 Solvite Bybliades præduri pectora Martis,
 Loricæque moras, vos scuta, & tela tenete,
 Nunc violas tractate decet. lætare Cupido
 Terribilem Divum tuo solo numine victum:
 Pro telis flores, pro scutis myrtea læta,
 Et rosa, forte nocet gladius, quem jura tremiscunt.
 Iverat ad lectum Mavors, & pondere duro
 Floribus incumbens, totum turbarat honorem,
 Ibat pulchra Venus, vix presso pollice cauta,
 Florea ne teneras violarent spicula plantas,
 Et nunc innectens, ne rumpant vincula, crinem,
 Nunc vestes fluitare sinu, vix laxa retentat,
 Cum nec tota lateret, nec tota enudat amorem:
 Ille inter flores furti velamine reclusus
 Spectat hians Venerem, totoque ardore tremiscit.
 Incubuit lectis Paphie; proh sancte Cupido!
 Quam blandas voces, quæ tunc ibi murmura fundunt?
 Oscula permixtis quæ tunc fixere labellis?
 Quam bene consertis hæserunt artibus artus?
 Stringebat Paphiæ Mavors tunc pectore dextram,
 Et collo innexam ne lædant pondera lævam,
 Lilia cum roseis supponit candida seris:
 Sæpe levi cruris tactu permovit amantem
 In flammam, quas diva movet. jam languida festos
 Forte quies Martis tandem compresserat artus.
 Non tamen omnis amor, non omnis pectore cessit
 Flamma Dei, trahit in medio suspiria somno,
 Et Venerem totis pulmonibus ardor anhelat.
 Ipsa Venus tunc tunc calidis suspensa venenis
 Uritur ardescens, nec somnia parte quieta.
 O quam blanda quies! o quam bene presserat artus
 Nudus forte sapor! niveis suffulta lacertis
 Colla nitent, pectus gemino quasi sidere turget.
 Non omnis resupina jacet, sed corpore flexo
 Molliter, & laterum quæ se confinia jungunt.
 Martem respiciens deponit lumina somno,
 Sed gratiosa, decens! pro lucis forte Cupido
 Martis tela regens, quæ postquam singula vidit,
 Loricam, clypeum, gladium, galeæque minacea
 Cristas, flore ligat; tunc hastæ pondera tentat,
 Mitaturque suis tantum licuisse sagittis.
 Jam medium Phœbus radiis possederat orbem,
 Jam tumidis calidus spatiis libraverat horas,
 Flammantes retinebat equos; pro conscia fati
 Invida lux! Veneris qui nunc produntur amores
 Lumine, Phœbe, tuo? stant capti iudice tanto
 Mars, Amor, & Paphie, ramisque incerta tremiscunt
 Lumina, nec possunt crimen, te teste, negare.
 Viderat effusis Gradivum Phœbus habenis
 In gremio Paphiæ spirantem incendia amoris.
 O rerum male tuta fides! o gaudia & ipsi
 Vix-secura Deis! quis non, cum Cypris amaret,
 Præside sub tanto tutum speraret amorem?
 Criminis exemplum si jam de numine habemus,
 Quid speret mortalis amor? qua voce ferenda,
 Quod numen poscat, quo sit securus adulter:
 Cypris amat, nec tuta tamen. compresserat habenas

Phœ

habens, & ad lu
 Et sic pauca referi
 Nunc nunc, Diva
 Da mihi solamen
 Fabula non crime
 Hæc ait: & dicit
 Dic ubi sit Cythera
 Te expectat lacrima
 Hæc simul Martem
 Hæc forte ruz Vene
 Hæc & infuso radi
 Hæc idem sceleris tu
 Hæc igitur potens,
 Hæc quasi torpescens
 Hæc comit, mæston
 Hæc indignans sul
 Hæc furens hæc p
 Hæc are manus, m

Phœbe

AD V

P Arce, pu
 ta v
 Meque
 Parce sup
 bra:
 Augeri
 sit tanto caput
 hoc bellum ex
 ruitos tibi se
 ruita fer
 tibi multiplicem cri
 scilicet crines absque
 nec video cur ha
 rea nam nudo ve
 ruit auris aurum
 ruita nova
 ruita tibi spl
 ruita ora vitro
 ruita niveum lunata
 ruitum simplex d
 ruita candent
 cum nolit ve
 ruita volat, r
 ruita veneror, r
 ruita digitos quare
 ruita digiti det
 ruita potes exor
 ruita ornaris in
 ruita aquo species
 ruita plus aquo pu
 ruita iam, pro quo
 ruita te talem nos
 ruita: non sum, te
 ruita cui te roscam v
 ruita adin certate Jovi

Phæbus, & ad lucos tantum, puto, lumina vertit;
 Et sic pauca refert, sparge nunc tela, Cupido,
 Nunc nunc, Diva Venus natis Divumve sagittis
 Da mihi solamen, sub te securus amavi,
 Fabula non crimen nostri dicuntur amores.
 Hæc ait: & dictis Vulcanum instigat amaris:
 Dic ubi sit Cytherea decens, secure marite,
 Te expectat lacrimans, castum tibi servat amorem;
 Quære simul Martem, cui tu modo tela parasti,
 Vel si forte tuæ Veneris fera crimina nescis.
 Dixit: & infuso radiabat lumine lucus,
 Inque fidem sceleris totos dimiserat ignes.
 Hæserat ignipotens, stupefactus crimine tanto,
 Jam quasi torpescens, vix sufficit ira dolori,
 Ore fremit, mæsto modo gemit ultima pulsans
 Illa, & indignans suspiria pressa fatigat.
 Antra furens Ætnea petit: vix jusserat, omnes
 Incubere manus, multum dolor addidit atti;

Quam cito cuncta gerunt, ars, nomen, flamma, maritus,
 Ira, dolor; nam vix causam tunc forte jubendo
 Dixerat, & vindex conjunx jam vincla ferebat.
 Venerat ad lucos, non ipsi visus Amori,
 Non Chariti, totas arti mandaverat iras.
 Vincula tunc manibus suspensio molliter ictu
 Inligat, & teneris connectit brachia palmis.
 Excutitur somno Mavors, & pulchra Cythere.
 Posset Gradivus validos dirumpere nexus,
 Sed retinebat amor, Veneris ne brachia lædant.
 Tunc tu sub galea tunc inter tela jacebas
 Sæve Cupido timens? stans Mavors lumine torvo,
 Atque indignatur, quod sit deprensus adulter.
 At Paphie conversa dolet, non crimina facti,
 Sed quæ sit vindicta sibi, dum singula volvens
 Cogitat, & pœnam sentit, si Phæbus amaret
 Jamque dolo preparans decorabat cornua tauri,
 Pasiphææ crimen, mixtique Cupidinis iram.

E L E G I A

A D V I R G I N E M N I M I S C U L T A M.

Parce, precor, Virgo, toties mihi cul-
 ta videri,
 Meque tuum forma perdere parce tua.
 Parce supervacuo cultu componere mem-
 bra:
 Augeri studio tam bona forma nequit.
 Ne tibi sit tanto caput, & coma pexa labore,
 Et caput hoc bellum est, & coma mixta placet.
 Ne stringant rutilos tibi serica vincla capillos,
 Cum vincant rutilæ serica vincla comæ.
 Nec tibi multiplicem crines revocentur in orbem,
 Inculti crines absque labore placent.
 Aurea nec video cur flammea vertice portes:
 Aurea nam nudo vertice tota nites.
 Utraque fert auris aurum, fert utraque gemmas,
 Utraque nuda novis anteferenda rosis.
 Ora facis vitreo tibi splendidiora nitore,
 Cum tamen ora vitro splendidiora geras.
 Incendunt niveum lunata monilia collum,
 Nec collum simplex dedecuisse potest.
 Contegis occulta candentes veste papillas,
 Candida cum nolit veste papilla regi.
 Nec toga fluxa volat, reprimit tibi fascia corpus:
 Sat corpus veneror, sit toga fluxa licet.
 Dic, teretes digitos quare annulus & lapis ambit,
 Cum teretes digiti dent pretium lapidi?
 Ornatu nullo potes exornatior esse,
 Et tantum ornaris in mea damna nimis.
 Ne te plus æquo species externa perornet,
 Cum sis plus æquo pulchra decore tuo.
 Non ego sum, pro quo te componendo labores,
 Nec qui te talem nos, nisi cogar, amem.
 Ironus amo: non sum, tenero qui pugnet amori,
 Nec qui te roseam vellet amare Deam.
 Cum radiis certare Jovis tua lumina possent,

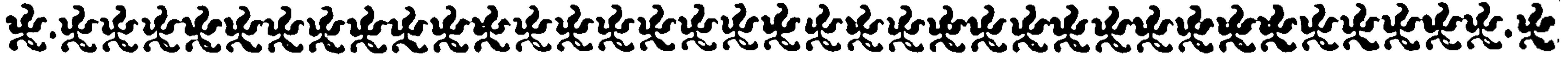
Et possent radiis vincere signa Jovis.
 Sole nihil toto melius splendescit in orbe,
 Sole tamen melius, splendidiusque nites.
 Sunt tibi colla quidem nive candidiora recenti,
 Sed nive, quæ nullo marcida soie jacet.
 Conveniunt tepido tua frons, & pectora lacti,
 Sed lacti, saturæ quod posuere capræ.
 Cedit odora tibi vernantis gloria silvæ,
 Nec, tibi quod rigus præferat hortus, habet.
 Nulla colorati species tibi proxima prati,
 Nec cum floruerit, par tibi campus erit.
 Alba ligustra tuæ nequeunt accedere laudi,
 Fixaque cespitibus lilia laude premis.
 Nulla tuos possunt æquare rosaria vultus,
 Cum nec adhuc spinis sit rosa vulsa suis.
 Gratia, quam violæ maturo flore merentur,
 Si qua contulerit se tibi, vilis erit.
 Non Helenæ mater, nec par tibi filia Lædæ:
 Hæc quamvis Paridem moverit, illa Jovem.
 Compulit illa Jovem cygni latuisse sub alis,
 Compulit illa Phrygas sæva sub arma duces.
 Læda, per albentes humeros fluitante capillo,
 Dum legit Argivæ florea setta Deæ,
 Erranti super asira Jovi de nube suprema
 Cognita, plumalem de Jove fecit avem.
 Tuque puellarum dum iudis in agmine princeps
 Inter Virgineos lucida stella choras,
 Si magno conspecta Jovi de nube fuisses:
 Deposuisse Deum non puduisset eum.
 Ast Helenæ facies, & opima potentia formæ,
 Dardanio Paridi per mare præda fuit.
 Græcia conjurat repetendam mille carinis,
 Jurata hæc ratibus Græcia mille petit.
 Te tam conspicuam Phrygius si prædo videret,
 Et te vel raribus, vel rapuisset equo.

favet amantem!
 est dulcia ferro,
 Marte placeret,
 scula labris,
 blanditur amore.
 lancea palmis,
 inerte pendit.
 Gratia solve.
 ferrea rumpat;
 ora Martis,
 & tela tenete,
 latere Cupido
 numine victum:
 nyrtæa ferta,
 juem jura transmittunt,
 & pondere duro
 turbat honorem,
 flo pollice cauta,
 r spicula plantas,
 spant vincula, crinem,
 vix laxa retentat,
 tora enudat amorem:
 mine tectus
 roque ardore tremiscit.
 n lance Cupido!
 tunc tibi murmura fundunt
 ne fixere labellis?
 erunt artibus artus?
 rs tunc pectore dextram,
 r pondera lævam,
 mdda fertis:
 vit amantem
 et, jam languida fellos
 rompresserat artus.
 on omnis pectore cessit
 ho suspiria somno,
 bus ardor anhelat.
 his suspena venenis
 nia parte quæta.
 quam bene presserat artus
 suffulta læcertis
 no quasi sidere turgēt.
 sed corpore flexo
 se conseria jungunt.
 it lumina somno,
 lucis forte Cupido
 est quam singula vidit,
 rum, galeæque minacæ
 alte pondera tentat,
 velle sagittis.
 is possederat orbem,
 is libraverat horas,
 nos: pro consilia facti
 nunc produntur amores
 loat capri iudice tanto
 ne, ramisque incerta tremis
 za, te tulle, negare.
 Phæbus habentis
 mo in: erdia amoris.
 lo gaudia & ipsius
 on, cum Cypris amaret,
 peraret amorem?
 am de numine habemus,
 nor? qua voce ferenda,
 it securus adulter:
 ren, com pressa habent

Annis tracta decem sunt Troica bella, sed uno,
 Si pro te fierent, mense peracta forent.
 Virgine Ledæ, me iudice dignior esses,
 Pro qua Trojanas flamma cremaret opes.
 Tu poteris Priamo validissima causa fuisse,
 Nulla ut cura foret regna perire sua.
 Si succincta togam, ritu pharetrata Dianæ,
 Venatrix toto crine soluta fores.
 Si Dryadum comitata choro, si nuda lacertos,
 Arcu fulmineos insequereris apros.
 Te quicumque Deus silvosa per antra vagantem
 Conspiceret, vetam crederet esse Deam.

De pretio formæ cum tres certamen inissent,
 Electusque Paris arbiter esset eis,
 Præfecit Venerem Paridis censura duabus,
 Deque tribus victæ succubere duæ.
 Cum tribus ad Paridem si quarta probanda venires,
 De tribus a Paridi quarta probata fores.
 Pomaque si formæ potiori danda fuere,
 Hæc potius formæ danda fuere tuz.
 Ferrea corda gerit, tua quem cælestis imago
 Vel tam purpureæ non tetigere genæ.
 Robore vel scopulo genitum convincere possim,
 Quem tam solemnem forma movere nequit.

A L E A C A R M E N.

Artis opisque tuz, tua si mihi certa
 voluntas,
 Expediam dictis, donum exitiale Minervæ:
 Tu Vatem, tu Diva, mone. nunc ipsa
 vocat res,

Et furis agitatus amor, protentus in oculo

Ipsæ dies agitat festos pro nomine tanto,
 Effera vis animi numeros & nomina fecit.
 Ossa minutatim fundo volvuntur in imo,
 Mille nocendi artes: varium & mutabile semper
 Artificis scelus, atque improvida pectora turbat.
 Per varios casus levium spectacula rerum
 Intenti ludo exercent, rapiuntque, ruuntque
 Incerti quo fata ferant, atque ære sonoro
 Insanire libet. duris dolor ossibus ardet.
 Omnibus extemplo magnum dat ferre talentum,
 Qui vocat: adrectæ mentes, stupefactaque corda
 Vota metu duplicant: tanta est victoria curæ.
 Ergo ubi delapsæ missu, premit agmine turba
 Consilium quærens. subitus tremor occupat artus.
 Tunc certare odiis. multos alterna revisens
 Ludit, & in solido rursus fortuna locavit.
 Aut doluit miserans inopem, aut invidit habenti.
 Multa viri nequidquam inter se vulnera jactant,
 Et tennes rumpunt tunicas, cœcique furore
 Hic metuunt cupiuntque, dolent, gaudentque: nec ultra
 Vidi oculos ante ipse meos me voce vocantem,
 Contulimusque manus: experto credite, quantus
 Corde dolor. quid non mortalia pectora cogis!
 Monstrum horrendum, ingens, tot sese vertit in ora.
 Tu potes unanimes armare in prælia fratres.
 Ære renidenti de vita & sanguine certant.
 Tunc duo Trinacrii juvenes noctesque, diesque
 Intenti ludo exercent, fulgentiaque ara
 Accipiunt, reddunt, permittuntque omnia fati.
 Conveniunt, quibus ipsa procul discordibus armis
 Fundit huius facilem victum justissima tellus:
 Aut qui divitiis soli incubuere repertis:
 Considunt transiris, nati melioribus annis:
 Multi præterea, quos fama obscura recondit,
 Stant circum.
 Tum vero ad vocem celeres miserum inter amorem

Ludunt, & in medium quæsitæ reponunt;
 Pro se quisque viri summa nituntur opum vi.
 Nec mora, missus adest fati, sortisque futuræ.
 Scinditur incertum studia in contraria vulgus.
 Hinc atque hinc ardent animi, vox omnibus una est
 Et quamvis socium certent superare priorem,
 Ima petunt, quamvis facilis datur exitus inde.
 Præcipites, pariterque ruunt, non deficit alter.
 Vos, o Calliope, precor, adspirate canenti,
 Quæ loca; quive habeant homines, ubi silere detur.
 In summo collem, qui plurimus, alter ab illo
 Est locus, hunc juxta sequitur, quo deinde sub ipso
 Hic locus est partis semper sublimis ab illo.
 Quinque tenent ebuli baccis, minioque rubentem.
 Terna tibi hæc primum fundo volvuntur in imo.
 Nunc age, quos ipsa viam sibi repperit usus
 Triginta magnos, adversosque orbibus orbis
 Eloquar, vel prima levium spectacula rerum,
 Mores, & studia, & populum, & prælia victus
 Expediam, sed summa sequar fastigia rerum.
 Primus habet, capit ante locum, fremituque secundo
 Prima tenens animi, risuque soluto
 Voce vocant.

Tunc vero in curas animos diducitur omnis,
 Quem petis, obtutuque hæret defixus in uno,
 Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc,
 Speinque, metumque inter, secumque ita corde voluta.
 Ut primum discussæ umbræ, & lux reddita menti,
 Sortitus fortunam oculis, sic incipit ore.
 Quæ nunc deinde mora est, veniam quocumque vocaris
 Quin age, si qua animo virtus, & confere dextram,
 Et faciam posthac, ne quemquam voce laceffas.
 Dixit, atque cum magna ter voce vocavit,
 Terque quate rque simul vox ingeminata remugit,
 Tunc variæ comitum facies, & pallor in ore,
 Nunc victi tristes, nil magnæ laudis egentes,
 Deponunt animos, & inania murmura miscent.
 Quondam etiam victis redit in præcordia virtus,
 Victoresque cadunt, quoniam fors omnia versat.
 Hic victor superans reddi sibi postulat honorem,
 Talia vociferans: da, non indebita posco.
 Quin age, si quid habes, quo me decet usque teneri,

Nomine quem
 Non ipsi inter
 Sed graviter va
 Visceribus miseri
 Cantantes, lætig
 Ecce autem elapsu
 Unus natum, le
 Hos aditus jamque
 Sedque circuitum
 Teram ubi nulla de
 Cæstit in digitos
 Quæris latis hun
 Et super incumben

D

D
 Eb
 L
 Si
 Fata

quis sepe gravi
 habet ipse dolor;
 sensu patientis
 maledicta dedi,
 amorem domus,
 studeat iratas ani
 minit dolor ipse
 is amor, meritilq
 quoniam revocata
 factura fuit tre
 por & ira ligat,
 minus explicitam
 iter male tract
 te pudor, dum v
 ma nocens, irata,
 oca per membra ca
 parat; nullus con
 tum tunc crime
 ad dadi, nec mira
 sola sui; num
 tum, si talis erat
 adis, Trojane,
 non ille thoro
 creata tenent? tot
 amorem dedi. Et
 a regna meis, nib
 zepit, non forte
 a. nec rerum pote
 zu ite, placet. nan
 nocentis habes;
 fidemque voco
 nam ferisse negan

Cl:

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

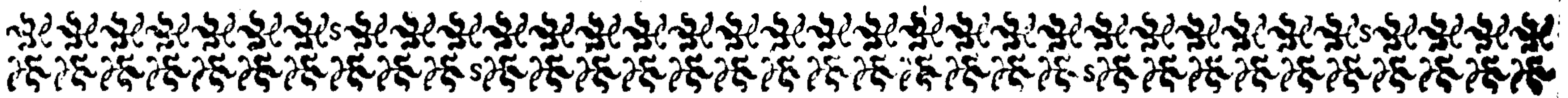
A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Lascivis natura rosas. *sua tædia solus*
Fallere nescit amor. nec grata silentia noctis,
 Nec somni pia dona placent, nec munera lucis
 Carpit, & inducias fugientis non capit anni:
 Sed sua victus amor tantummodo vulnera pascit
 Inter mille dolos, totidemque piacula fraudis.
 Nota queror: vellem placidis peritura querelis
 Flere domo, vellem tacitos profundere fletus;
 Sed negat ipse dolor, quod jam pudor ante negavit.
 Scribere jussit amor, miseram me, cuius honestam
 Fecit culpa fidem: poteram dispergere ponto
 Membra, manusque tuas, miseramque tumentibus undis
 Præcipitare diem: poteram crescentis Iuli
 Rumpete fata manu, parvumque resolvere corpus
 Morte gravi, mersumque in viscera figere ferrum,
 Vel dare membra feris; sed nostro pectore pulsum
 Crescit amore nefas, & honesta pericula passus
 Corda ligavit amor. quis tantum in hospite vellet
 Hoc audere nefas? quis vota nocentis habere?
 Nullus amor sub corde latet. *cui digna rependes,*
Si mihi dura paras? miserandæ fata Creusæ,
 Lamentis, gemituque trahens infanda peregit
 Vota Deis, durumque nefas sortemque malorum,
 Te narrante, tuli, gemitus mentisque dolorem,
 Et lacrimas prior ipse dedi: *cui digna rependes,*
Si mihi dura paras? dulcis mea colla fovebat
 Ascanius, miserumque puer fovebat amorem:
 Cui modo nostra fides amissam reddere mentem
 Dum cupit, hoc verum mentito pignore nomen
 Format amor, gemitusque graves atque oscula figit
 Confessus pietate dolor; *cui digna rependes,*
Si mihi dura paras? nostri modo litoris hospes
 Nudos distuleras dispersa clade per undas
 Naufragus: ut taceam classes, quascumque videbar
 Impendisse tibi, licet hæc tibi cuncta fuissent,

Regna tamen Carthago dedit. *cui digna rependes,*
Si mihi dura paras? nihil est, quod dura repolcent,
 Nec quidquam donasse velim, quod perdere possem.
 Numquam damna volo, vel hoc mihi perfide redde,
 Quod sibi debet amor, si nil pia facta merentur.
 Esse Deos natura docet, non esse timendos.
 Rerum facta probant, quid enim non credere possum:
 Tutus fraude manes, & nos pietate perimus.
 Improbe, dure, nocens, crudelis, perfide, fallax,
 Officiis ingratis meis; quid verba minantur?
 Non odit qui vota dolet, nec digna rependit
 Quidquid læsa gemit. tibi me permissus habetur
 Lege pudoris amor, cui tanta dedisse recusem,
 Sceptra, domum, Tyrios, regnum, Carthaginis arces
 Et quidquid regnantis erat. de conjugè, fallax,
 Non de jure queror, meritum si non habet ardor:
 Sed quod hospes eras, nec te magis esse nocentem,
 Quam miserum, Trojane, puto, qui digna repellis,
 Sum non digna cupis: nondum bene siccus ad æquor
 Curtis, & extremas modo naufragus arripis undas.
 Tutior esse times, & honesta pericula nescis,
 Cum mala vota cupis, solus tibi dura profecto
 Damna paras: fugis, ecce fugis, nostrosque penates
 Deseris, & miseram linquis Carthaginis aulam,
 Quæ tibi regna dedit, sacro diademate crines
 Cinxit, & augustam gemmato sidere frontem
 Complevit, nostrumque tibi commisit amorem.
 Nil, puto, majus habes, & adhuc sine conjugè regnas,
 Æneas ingratis, meus, regat ira dolenti
 Consilium, sed præstat amor. mea vulnera vellem
 Fletibus augeri, sed jam discrimine mortis
 Victa feror, neque enim tantus de funere luctus,
 Quantum erit de fratre, licet simul improbus, exul,
 Et magis hospes eras, & ubique timendus haberis,
 Vive tamen, nostrumque nefas post fata memento.

VERBA ACHILLIS

IN PARTHENONA,

DUM TUBAS DIOMEDIS AUDISSET.

CARMEN.

Ana velut caute surgens formido Paren-
 ti,
 Feminæ juvenem jussit me sumere cul-
 tus,
 Et celare virum falso per tegmina sexu;
 Unde ego lanificas tentavi inglorius
 artes,

Virgineisque toris carpenda ad vulnera inhæsi:
 Nunc autem proprium servans natura vigorem
 Compellit fluxos humeris depellere amictus;
 Dum nos bella vocant raucò clangore tubarum,
 Mens quatitur, sævusque sovet præcordia Mavors,
 Rumpere moras omnes servens in prælia virtus,
 Nec fuerit latuisse meum. si classica temno,
 Dilixi latebras, neque ulla est culpa parentis:

Nam cum respicio quo sim de semine cretus,
 Semiferique animis recolo præcepta magistri,
 Nec puerum decuit muliebri pectora peplo
 Induere, & teneram gressu simulare puellam:
 Nunc igitur crescens annis sapientior ætas
 Devovit Marti, tenuit quæ corda Cupido,
 Belligerumque Deum quum mens tum membra sequantur
 Stamina linquentes currant ad spicula palmæ,
 Terrificumque caput præfixa casside mitram
 Pellat, & in gracili decorentur tempora ferro:
 Arma tegant nostrum potius quam suppara corpus,
 A telis ad tela decet transire juventam,
 Atque hostes gladio quam lanas funderè fuso;
 Tenuia loricæ cædant multicia forti,
 Splendeat & raptus projecto pæline mucro,

Contemptis

Fata domat. nec
 Securo mentis, cui
 Fortibus una viris,
 Aut palmæ, aut leti
 Genere jam videor,
 Cæcibus raptus Pari
 Crisatus cum
 Ad aspectu clau
 Novus sulos
 Trahet Xanthi
 Quæque feret cul
 Quis referat,
 Sævis satis alieni
 Lycopedeos feci
 Esstumque suum
 ginitibus, ne te
 ratam ut crucies
 in arma feror,
 venit in mentem
 te prima virum
 bella libens, ut
 spondet certam
 Danais comes effi
 sumæ titulis meli
 ut conjunx vi
 abet vilis Teucri

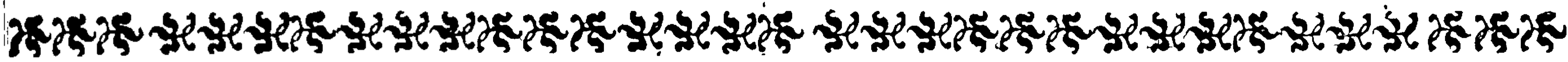
HI

Andite
 Este du
 ba
 Pallida
 per
 Atrides, nec si
 delis amor: non
 te eos moveo; qu
 rem penas, in
 quæ fuit, fam
 sacro infanda
 immane ne
 crudeles optas
 si forte velit curri
 pælis animos,
 quæ genus incertu
 u calum, incantur
 referens, rapid
 legelique dedi
 tabuit thalamus
 eximium herom
 que conveniunt &

Contemptis radiis onerentur brachia pilis;
 Clausa diu thalamo reddamus pectora campo;
 Præsumit certam virtus sibi conscia palmam,
 Hæc dubios gaudet perferre interrita casus:
 Nil metuat qui magna cupit. constantia mentis
 Fata domat. nec jam potis est fortuna nocere
 Securo mortis, cui non sunt bella timori:
 Fortibus una viris, parilisque per omnia fors est
 Aut palmæ, aut leti pugnando acquirere laudem.
 Cernere jam videor, quanta mercede cruoris
 Constat raptus Paridi, crimenque parenti,
 Obvia cristatus cum sparferit agmina vertex,
 Et solo adpectu claudentur Pergama nostro:
 Cumque novus suos bellator fudero Teucros,
 Multa trahet Xanthi Trojana cadavera gurgis,
 Majoremque feret cultorum sanguine cursum.
 Si mihi quis referat, quæ tu præfaga creatrix
 Subducens fati alieni symbola sexus,
 Ad Lycomedeos fecit transire penates;
 Depositumque suum maluit committere blandis
 Virginibus, ne te rapiat sic Martius ardor,
 Orbatam ut crucies non viso pignore matrem.
 Vadis in arma ferox, thalamum natumque relinquens,
 Nec venit in mentem, quantum mereatur amore,
 Quæ te prima virum conlato pectore fecit:
 Is ad bella libens, ubi quæritur alea mortis,
 Nec spondet certam tristis Bellona salutem:
 Sed Danais comes esse placet, sociumque pericli
 Pro famæ titulis meliori adjungere causæ.
 Scilicet ut conjunx viduo reddatur Atridi,
 Procumbet vilis Teucrorum victima Achilles!

Aufer, iners monitor, turpis fomenta medelæ,
 Meque sine proprio sectari prælia sensu.
 Non ita me genitor præclarus nomine Peleus,
 Aut dilecta Jovi fudit Thetis alma sub auras,
 Degener ut lateam primævo flore juventæ,
 Major & ignavo tantum mihi torpeat ætas,
 Abstrudamque toris jam debita pectora castris,
 Cum manus Argivum victricia ludat in arma.
 Denique cum promptum tuat in certamina vulgus,
 Solus ego in cunctis infami carcere clausus
 Subducatur pugnæ? quanto tolerabo pudore
 Me non ferre pedem, quo fert Thersites, in omni
 Parte miser, forma brevior, menteque fugaci.
 Absit ab ingenio, & viribus Aeacidarum,
 Ut vitem pro laude mori, metuamque supremum,
 Quem das Parca, diem; mihi nam lux amplior ulla est,
 Quæ virtute fluit, quæ nescit claustra sepulchri.
 Namque hominis semper, meritorum lege perenni,
 Quam breviat fatum, propagat gloria vitam.
 Ergo animus fidens in Dardana sæviat arma,
 Nec mihi jam gemini dilectus pignoris obstat.
 Deidamiam, Pyrrhumque meos nunc Scyros habebit,
 Visuros nostrum reditum, celeremque triumphum.
 Me pudor hortatur rapere in certamina gressus,
 Ferre potes quæcumque labans successibus ætas
 Exigua. observans matris præcepta verendæ
 Induxi molles habitus, velut edita Virgo;
 Lusimus & tactis modulantes carmina chordis.
 Virtuti adsurgat, fuerat quæcumque voluptas;
 Succedat ferrum citharæ; quod nutrit amores
 Dependum est Veneri, reddamus cetera Marti.

HIPPODAMIA

CARMEN.

Andite nunc Heliconæ Deæ: nunc pectore
 firmo

Estē duces, o si qua via est, & pronuba
 Juno!

Pallida Tisiphone sæcundum concute
 pectus,

Non hic Atrides, nec scelus exitiale Lacænz:
 Hic crudelis amor: nunc illas promite vires,
 Majus opus moveo; quæstas sanguine dotes,
 Et scelerum pœnas, inconcessosque Hymenæos.
 Jrs antiqua fuit, fama est obscurior annis;
 Quid memorem infandas cædes, & facta Tyranni,
 Ausi omnes immane nefas, irasque, minasque,
 Quis tam crudeles optavit sumere pœnas:
 Hic qui forte velit currus agitare volantes,
 Invitat pretiis animos, & præmia ponit:
 Tormenti genus incertum de patre serebat.
 Fama malum, incautum dementia cepit amantem,
 Torresco referens, rapido contendere cursu
 Composuit le gesque dedit, populosque propinquos
 Infelix habuit thalamus: ruit omnis in urbem
 Magnanimum heroum primævo flore juvenus,
 Indique conveniant & Virginitatis amore.

Contendunt petere dubii, seu vivere credant,
 Ille dies, vitamque volunt pro laude pacisci.
 Post ubi confecti cursus, Circensibus actis,
 Supplicia expendant juvenes ante ora parentum.
 Linquebant dulces animas, & corpora patrum:
 Pro molli viola, pro purpureo Narcisso,
 Ora virum tristi pendebant pallida tabo.
 Vestibulum ante ipsum, sævique in limine regis
 Terribiles visu formæ imposuere coronas,
 Quin ipsæ obstupere domus, noctesque, diesque,
 Umbræ ibant tenues odium crudele tyranni
 Sæpe queri, & longas in fletum ducere voces.
 O virgo infelix, jam fas est parcere genti,
 Pestis & ira Deum crudeli funere virgo,
 Quam cum sanguineo sequitur Bellona flagello;
 Tempore jam ex illo nil magnæ laudis egentes
 Deponunt animos scelerata excedere terra.
 Ecce inter sanctos ignes, dum facta morantur,
 Et juxta genitorem adstat lasciva puella.
 Cui pater & conjux, si qua fors adjuvet ausum,
 Ora puer prima signans intonsa juvena,
 Pictus acu chlamydem, & barbara tegmina crurum,
 Venit amor fidens animi in utrumque paratus,

Lucet

*cui digna rependit,
 dura cepolent,
 od perdere possem.
 mihi perfide reddere,
 facta merentur.
 esse timendas
 in credere possum:
 irate perimus.
 s, perinde, fallax,
 na minantur?
 digna rependit
 permittis habetur
 dedisse recensem,
 Carthaginis arces
 conjugis, fallax,
 non habet ardor:
 gis esse nocentem,
 qui digna repellis,
 bene succas ad equos
 iragus arripis undas.
 pericula necis,
 tibi dura profecto
 s, nostrisque penates
 Carthaginis aulam,
 siademate crines
 fidere frontem
 commisit amorem.
 adhuc sine conjugis regas,
 ira dolenti
 mea vulnera reilem
 imine mortis
 s de funere luctus,
 cui improbus, erul,
 ne timendus habetis,
 s post fata memento.*

*de femine cretus,
 præcepta magistri,
 ubi pectora peplo
 a timulare puellam:
 sapientior ætas
 æ corda Cupido.
 mens tam membra sequens
 adspiciua palmæ,
 na casside mitteram
 entur tempora ferro:
 jas quam soppara corpore
 are juvenam,
 lacas fundere fulio;
 tricia forti,
 do pectine macro,
 Contempit*

LLIS

SSE T.

Lucet ebur, tantum egregio decus enitet ore.
 Postquam introgressi, & coram data copia fandi,
 Rex prior adgreditur dictis, atque increpat ultro:
 Quo moriture ruis, quæ te dementia cepit,
 Aut quisquam ignarum connubia nostra petentem
 Jussit adire domos, quidve hinc petis, inquit:
 Pœnarum exhaustum satis est, misere terque, pudetque,
 Pone animos, & pulsus abi, miserere tuorum.
 Non fugis hinc præceps, dum præcipitare potestas?
 Sunt aliæ innuptæ, thalamis ne crede paratis,
 Ne pete connubiis natam, dabis improbe pœnas.
 Ad quæ subridens paucis ita reddidit Heros:
 Hostis amare, quid increpitas, mortemque minaris?
 Ne tantos mihi finge metus tam fortibus ausis.
 Nec mortem horremus, nec nos via fallit euntes,
 Quo res cumque cadent, nec me sententia vertit.
 Audentes fortuna juvat: stat, quidquid acerbi est,
 Morte pati, quo fata trahunt, retrahuntque sequamur.
 Talia dicentem jamdudum averſa tuetur
 Causſa mali tanti, multos servata per annos:
 Qualis gemma micat, sulvum quæ dividit aurum,
 Inter utramque viam talis se læta ferebat:
 Ac veluti Pariusve lapis circumdatur auro
 Arte nova, tales virgo dabat ore colores,
 Insignis facie, oculos dejecta decoros;
 Uritur infelix, subitoque accensa furore
 Stare loco nescit. quis enim modus adſit amor?
 Nulla Venus, nulli quondam flexere hymenæi;
 Solus hic inflexit sensus. dum plurima volvit,
 In partesque rapit varias, famulumne patentis
 Audeat affari, quæ prima exordia sumat:
 Incipit effari, mediaque in voce resistit.
 Versanti potior vix hæc sententia sedit.
 Custodem ad se, per noctem plurima volvens,
 Intra tecta vocat, funditque has ore querelas:
 Quis novus hic nostris successit sedibus hospes?
 Ire iterum in lacrimas misera & tam dira cupido;
 En quid ago? aut quamnam spondet fortuna salutem
 Per tot ducta viros? qui nunc certamine tanto?
 Umbrarum hic locus est, quo me decet usque teneri.
 Respice ad hæc, miserere animi non digna ferentis,
 Ora manulque ambas, defunctaque corpora vitæ,
 Et funus lacerum, caput, & sine nomine corpus,
 Argumentum ingens, currusque, rotasque volucres.
 Falle dolo, dolus an virtus quis in hoste requirat?
 Accipe, daque fidem: media inter talia verba
 Luſtantem amplexu molli fovet; hoc decus illi
 Venturum excidio, vana spe lusit amantem:
 Tandem pauca refert: tuus, o regina, quid optes,
 Explore labor. vincant, quos vincere mavis:
 Teller utrumque caput, mihi jussa capeſſere fas est.
 Unum pro multis dabitur caput; atque ita fatur.
 Etgo jussa parat spe multum captus inani,
 Scilicet id magnum sperans fore munus amanti.
 Artificis scelus & taciti ventura videbant,
 Unius in miseri exitium ventura sub axem.
 Oceanum interea surgens Aurora relinquit
 Jam Sole infuso, magnæ sub mœnibus urbis.
 Græcus erat, fama multis memoratus in oris,
 Nec visu facilis, nec dictu affabilis ulli.

Undique visendi studio, turbante tumultu,
 Conveniunt quibus aut odium crudele tyranni
 Aut metus acer erat, puerique parentibus orbi,
 Et trepidæ matres, & lamentabile regnum,
 Flent mœsti, mussantque patres, hic cura sororum
 Pectora mœrentum, quibus est fortuna peracta.
 Hos inter motus stat ductis sortibus urna.
 Tunc loca sorte legunt. extemplo arrectus uterque
 Stat sonipes, ac fræna ferox spumantia mandit.
 Nec mota: continuo vasto certamine tendunt
 Custodes læsti, atque arrectis autibus adstant,
 Orantes veniam: certatur limine in ipso.
 Atque ea diversa penitus dum parte geruntur,
 Discessere omnes medii, signoque repente
 Qua data porta ruunt; sic densis ictibus heros
 Stridore ingenti, atque oculis vigilantibus exit,
 Incumbens humero: sonitu quatit ungula campum:
 Dant animos plagæ, pronique in verbera pendent
 Pro se quisque viri: tunc cæco pulvere campus
 Conditur in tenebras, qua proxima meta viarum,
 Et longum superant flexu, cœcique furore.
 Inter illis sedent vesano sanguine certant,
 Regina e spiculis mirò properabat amore,
 Omnia tuta timens, quamquam fors omnia versat,
 Audit equos, audit strepitus, timet omnia secum,
 Præscia venturi, sed spes incetta futuris;
 Et proni dant lora: volat vi servidus axis,
 Liquitur, in medioque ardentem deserit ictu:
 Carpit enim vires, & hæc ut cera liqueſcit;
 Excoquitur vitium, tum nititur acer, & instat;
 Vertitur interea, & scelus expendisse merentem
 Matres, atque viri, vocesque ad sidera jaſtant:
 Dum trahitur, curroque hæter resupinus inani,
 Radit iter lævum interior, subitoque priorem
 Præterit & super hæc inimico pectore fatur:
 Istic nunc metuende jacet, vetitosque hymenæos
 Suave, pater, frustra que animis elate superbis.
 En! qui nostra sibi tot jam labentibus annis
 Servabat senior, nostrasne evadere demens
 Sperasti te posse manus, circensibus actis?
 Hic tibi, mortis erant metæ, submitte furorem,
 Qui juvenum tibi semper erat: speravimus ista,
 Et tandem læti sociorum ulciscimur umbras.
 Dixit, & e curru saltum dedit: oculus omnes
 Excipiunt plausu, cælum tonat omne tumultu;
 Ipse etiam eximie laudis cum virgine victor
 Ibat ovans, humeroque Pelops insignis eburno:
 Tunc vero exaruit juveni dolor ossibus ingens,
 Olli (sensit enim simulata mente locutam)
 Nec latuere doli, caput horum & causa malorum;
 Tunc quassans caput, hæc effundit pectore dicta,
 Me, [adsum qui feci] merui, nec deprecor, inquit,
 Spargite me in fluctus. en? hæc promissa fides est.
 I nunc ingratis offer te, inrise, periclis:
 His etiam instruxi manibus, deceptus amore.
 Nusquam tuta fides: varium & mutabile semper
 Femina. sic fatus liquidas projecit in undas
 Aeternam moriens famam, quæ maxima semper
 Dicitur, æternumque tenet per secula nomen.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Ergo aderat promissa dies, lacrimansque, gemensque
 Debita complebat pesti devota futura,
 Testatur moritura Deos, stratisque relictis
 Incubuitque toro, dixitque novissima verba;
 O dulcis conjux, dum fata, Deusque sinebant,
 Fortunati ambo, scirent si ignoscere manes,
 Te propter alia ex aliis in fata vocamur,
 His lacrimis vitam damus, & miserescimus ultro,
 Quod te per Superos, & conscia numina veri,
 Per connubia nostra, per inceptos hymenæos,
 Adjuto, & repetens iterumque iterumque monebo:
 O dulcis conjux, castum servare cubile
 Sis memor, extremum hoc munus morientis habeto.
 Si bene quid de te merui, lectuinque jugalem
 Natis pascere tuis. sic, sic juvat ire sub umbras.
 Hanc sine me spem ferre tui, audentior ibo,
 Jussa mori feror ingenti circumdata nocte.
 Hæc sunt, quæ nostra liceat te voce moneri,
 I decus, i nostrum, melioribus utere fatis.
 Hæc effata silet, pallor simul occupat ora,
 Nam quia nec fato, ingeminat jam frigida cymba,
 Sed misera ante diem, matrum de more locuta,
 Multa patri mandata dabat solatia luctus.
 Interea dulces pendent circum oscula nati,
 Illa manū moriens humeros, dextramque tenebat

Amborum, & vultum. lacrimis ingēssus oborris,
 O dolor, atque decus magnum, sanctissima conjux,
 In lacrimis evicta meis, per sidera juro,
 Per Superos, hærent infixi pectore vultus,
 Verbaque, per Cæli jucundum lumen, & auras,
 Dum memor ipse mei, dum spiritus hos regit artus
 Oblitus fatorum, manet alta mente repostum:
 Quisquis honos tumuli, quidquid solamen humandi est,
 Servati facimus, semper celebrabere donis;
 Et cum frigida mors anima seduxerit artus,
 Ipse tibi ad tua templa feram solemnia dona,
 Cui tantum de te licuit, neque enim ipsa feretur
 Fama levis, tantive abolebit gratia facti.
 Funeris heu tibi causa sui. quas dicere grates
 Quasve referre parem fati, fortisque futuræ.
 Aternam moriens famam tam certa tulisti:
 Contra ego vivendo vici mea fata superstes
 Morte tua vivens. media inter talia verba,
 Non lacrimis hoc tempus eget, Cyllenæa proles,
 Acceleremus, ait; nos stendo ducimus horas.
 Regina ut tectis venientem conspicit hostem,
 Agnoscit lacrimans sua nunc promissa reposci,
 Tempus, ait, Deus ecce Deus! cui talia fanti
 Delapsus color, atque in ventos vita recessit.

LAUDES HERCULIS.

Ieridum columen, cujus Parnassia ma-
 gno
 Numine templa sonant, læto, precor,
 huc age, Phœbe,
 Te conjunge choro penetralia facta so-
 rorum,
 Et nova Castalios latices per rura pe-
 tentum

Hippocrenæum victorem insistere fontem
 Me fac. namque tuam non nunc novus advena turbam
 Ingredior, laurosque gerens, & florea fertis
 Tempora vincita tuis, doctorum munera vatum.
 Testor adhuc veteres quamvis desuetus honores.
 Alcides mihi carmen erit, germana Tonantis
 Progenies, dignus credi post viscera Numen,
 Semper ob immentos invicti roboris ætius.
 Nec nasci potuisse vacat. nam lucis in ipsis,
 Inclÿte, principiis, tardè vix editus ortu
 Fecisti de patre fidem. sed cur mihi lentis
 Ludis adhuc Cyrrhea modis, tenerumque resultans.
 Luxuriante leves impellis pollice chordas?
 Pone habitum, quo mollis amas: & frondis amatæ
 Linque nemus. mollique exutus tempora lauro
 Populea mecum carmen luctare sub umbra.
 Jam grave plus etiam, quam ventris tempora vellent,
 Alcmenam tendebat onus. sed regia Juno
 Impedit, & partus prohibet, nascique verabat,
 Ut metus ipse Deum monstraret. nec vivida Cali
 Semina mortales norunt sentire latebras,
 Nec possunt sufferre moras. datur inde novercæ
 Materies, gravibusque odiis augmenta ministras,
 Quod vinci cœpisse pudet. mox improba binos
 In tua membra iuhet, dum nasceris, ire dracones.
 Incumbunt celeres illi, squamosaque jussus
 Armat colla furor: nec quamvis maxima tractu

Tardantur spiris. sequitur pars cetera pectus.
 Tristis Tartarea vibratur sibilus aura.
 Morte tubent oculi, trifidisque horrentia linguis
 Ora sonant, nigrunque fremens levat ira venenum.
 Quid nunc invictis fraudes innescere fatis,
 Calicolum Regina, juvat? cur objicis angues?
 Cur parvo geminos? ane unum posse necari
 Jam strato Pythone times? licet omnia mundi
 Monstra voces, ipsamque arces serpentibus Hydram,
 Defender natura Deum, patremque probabit,
 Quod non vis conflare, lovem. jamque irrita tetræ
 Jussa parant implete angues, miseroque furore
 In tua tara tument: cernit tua membra petentes,
 Horrescitque parens, numenque ignara creasse
 Mortali pietate timer. nil sancta superbæ
 Pellicis insidias Cælo modo freta tremiscas,
 Neve hæc monstra tibi faciant, Alcmena, pavorem.
 Sic mater potes esse Dei, jam tolle lætenum.
 Læta animum, tantoque libens hæc adspice vultu,
 Ut deceat genuisse Jovem. deponere timorem
 Indignum partu, natum quæ exemplar habebas.
 Cui metuis, nil ipse timer. nam numine tecto
 Ridebas tu, Dive, trucesque, animosque superbos
 De genitore tenes, vorisque aprissimus orbis
 Gaudebas tantam jam tum meruisse novercam.
 Corripis exiguis. mox grandia guttura palmis,
 Et quamvis teneris, cogens in brachia pondus,
 Corripis, illidens pressos tellure dracones.
 Esse at æthereum quantum volent orbis in axem
 Latoidas, verosque probet sua scubula Divos,
 Quod Delo jam stare licet. non æqua laborum
 Gloria, nec parili serpentes sorte necarunt.
 Illi unum ferro: geminos hic inermis, & unus.
 His cœptis non ulla parat cunabula partus,
 Diva, tibi. sed cum totis jam bruma rigeret

labibus, & solid
 sedum pragelidi
 que rudis prim
 Frondosæ deserta
 terora jam matre
 sedis, & æthenas
 Aut funda violenter
 Exigis, & puram fra
 manem interea Ne
 Chimæra ceterur
 de pallis armab
 que sero vires
 minus esse p
 quam multo:
 illum magnæ vid
 sum fregere mim
 moru sudit gr
 Eurythev
 dum duri voluit
 undo fortuna fav
 erat. at nullum
 que sideros pe
 mori quam vile
 & immensæ sc
 ora sanguineos ar

conita feritate, jul
 movet arma
 invadis trepi
 corripens eliso
 fractis proster
 daricomis radiar
 sulum fuso victor r
 mox turba tras
 ara metu. juva
 videre locos
 & nullis re

META

Arura g
 or
 Annue n
 In quas
 di
 Material
 di

terra tractu
 canere, atque
 late refuum
 tellus quo ci
 sele distundens
 affiduo tere
 hæc, bifido se
 rapidos cursus
 fundæ. sed qu
 hæc, homines
 Libyen, p

Imbribus, & solidis hærent flumina lymphis,
 Nudum prægelidis durando firmat in undis.
 Utque rudis primo tentasti robore gressus,
 Frondosæ deserta vagus penetralia silvæ
 Secura jam matre petis, telisque tremendis
 Ludis, & ætherias adducto dejicis arcu,
 Aut funda violenter aves, noctemque sub astris
 Exigis, & puram fractis bibis amnibus undam.
 Immanem interea Nemeæ per lustra leonem
 Ipsa Chimæra cretum de gente noverca
 In tua depastis armabat vota juvenis,
 Augebatque fero vires, rabiemque juvabat,
 Naturam minus esse putans. heu quanta virorum
 Funera! quam multos stravit cum dentibus apros!
 Non illum magnæ viduatis montibus urbes
 Armorum fregere minis, Martique domando
 Assuetas morfu sudit graviore catervas.
 Hunc gravis Eurystheus (nam, te quoscumque lebares,
 Imperium duri voluit sufferre tyranni,
 Sic mundo fortuna favens) hunc sternere leto
 Imperat. at nullum virtus reticenda per ævum,
 Dignaque sidereos post membra intrare recessus,
 Possè mori quam vile putat: namque impiger ultro
 Vadis, & immensæ scrutatus devia silvæ
 In nova sanguineos armantem vulnera rictus,

Admonita feritate, juba, visuque cruentus
 Excussis movet arma toris, dubiumque residens
 Infremit, invadis trepidum, solisque lacertis
 Grandia corripuens eliso guttura morfu,
 Imbellem fractis prosternis faucibus hostem.
 Tunc & flavicomis radiantia tergora villis,
 Ceu spolium fuso victor rapis. emicat omnis
 In laudes mox turba tuas, longoque relicta
 Currit in arva metu. juvat ire, & libera rura,
 Defensosque videre locos, silvamque juvenis
 Jam facilem, & nullis resonantes steribus agros.

Mænialium petis inde nemus, stetamque colonis
 Arcadium, & steriles raro jam robore silvas.
 Namque hic immensa membrorum mole cruentus
 Indomitus regnabat aper, soloque tremendus
 Corpore lunatis fundebat dentibus ornos,
 Sternebatque suos lugentia rura colonos.
 Horrebant trifidis nigrantia corpora setis,
 Duratosque armos scopulis, totosque per artus
 Difficilis potuisse mori. non spicula in illum,
 Nodosumve tapis * gravato pondere robur.
 Armati viduatur honos. nec vulnera virtus
 Extemplo tibi facta timet. jamque arripis ultro
 Spumantem, cogisque diem sufferre tuendo,
 Atque supinato mirantem lumine vinci
 Argolici victor portas sub tecta Tyranni.
 Fama celer toto victorem sparserat orbe,
 Auxiliumque Dei poscebat Creta cruento
 Victa malo. tautus medio nam sidere Lunæ
 Progenitus Dictæ Jovis possederat arva:
 Fulmen ab ore venit, flammisque furentibus ardet
 Spiritus, & terram, non Cæli flamma perurit,
 Sed flatus monstri. * dextro jam Siria cessent
 Sidera, Sølque licet glaciali frigore victus
 Abstrusum mundo claudat jubar, aurea condens
 Lumina, & igniflavo stupefactus in orbe tepescat.
 Ællus habet Cretam, pereunt silvæque, lacusque,
 Graminaque, & fontes sacri, montesque perurit
 Flamma ferox. Idam Superis spectantibus ignis
 Dissipat, & magno cunabula grata Tonanti
 Igne suum monstrum, si fas est dicere, vincit.
 Tandem fama celer Dictæ ad littora magnum
 Duxerat Alciden, cum Tautum dita minantem
 Excipit, & sævum cornu, flammæque vomentem
 Corripit, atque artus constringens fortibus ulnis
 Ignifluos flatus, animamque in pectore claudit.

METAPHRASIS PERIEGESEOS
 DIONYSIANÆ.

Naturæ genitor, quæ mundum continet
 omnem,
 Annue rex cæli positum telluris & undæ,
 In quas imperium mortalibus ipse de-
 disti,
 Materiam tantam me promere carmine
 digno.

Incipiens terræ tractus, pontique meatus,
 Et fluvios canere, atque urbes, populosque per orbem
 Discretos: late refluum memorare parabo
 Oceanum; tellus quo cingitur æquore tota,
 Insula ceu sese diffundens littore vasto.
 Non tamen assiduo teres undique margine circum.
 Clauditur hæc, bifido sed brachia littore pandens
 Arctatur rapidos cursus ad solis utrimque,
 Assimilis fundæ. sed quamvis corpore toto
 Una sit hæc, homines tres dicunt esse diremptas:
 Et primam Libyen, post Europen, Asiamque.

Sed Libyam Europæ discernit finibus amplis
 Lineæ, quam obliquant Gades atque ostia Nili:
 Quæ boreæ excurrit Memphitis terra sub axes,
 Atque locum vovit Spartano fama Canopo.
 Sed terras aquilo quæ frigore damnat iniquo,
 Europen Asiæ Tanais disjungit ab oris:
 Sauromatas linqvens Scythiam quo gurgite vasto
 Perstringit, præcepisque ruit Mæotida poscens.
 At medius finis, jam jam declinis ad Austrum est,
 Quas Helleponti fauces dixere priores:
 Sed magis australis sunt terminus ostia Nili.
 Per mare sic fluviosque duos discernitur orbis.
 Ast alii terris malunt discernere terras.
 Finibus est Asiæ latus arctum lingua supernis,
 Caspia quam mediam faciunt atque æquora ponti
 Euxini: locus hic discrimen dicitur esse
 Europes Asiæ disjungens ruribus arva.
 Ast alius finis longissimus exit in austros,

hicis ingreſſus obortis,
 m. ſanctiſſima conjux,
 per hædæ juro,
 pectore vultus,
 lum lumen, & auras,
 ſpiritus hos regit artus
 mente reſoſum:
 quid ſolamen humani eſt,
 abſtere donis;
 a ſeduxerit artus,
 tam ſolemnia dona,
 que enim ipſa feretur
 bit gratia facti.
 . quas dicere grates
 ſortique futuræ.
 am certa tulſi:
 ſicra ſuperſtes
 inter talia verba,
 eget. Cæliæa proles,
 ando ducimus horas.
 ut conſpicit hoſtem,
 nunc promiſſa reſoſei,
 Deus! cui talia fanti
 ventos vita receſſit.

ULIS

paris cetera pectus.
 tus aura.
 que horrentia linguis
 mens levat ira vanennum.
 vane hære ſatis,
 ? cur obſicis angues?
 e unum poſſe necari
 ? licet omnia mundi
 : anas ſerpentibus Hydram,
 paremque probabit,
 lozem. jamque irrita teni
 nes. miſerorum ſurore
 ut tua membra perentes,
 merone ierara creſſe
 il ſancta ſuperba
 do ſicra tremulas,
 ani. Alcmena pavorem.
 jam tolle lærenum.
 libens hæc adſpice vultu,
 . deſpone timorem
 a quæ exemplar habebat,
 et. nam nun. iſte recto
 etique, animoſque ſuperbus
 lique ap. iſſimus orbis
 unu meruſſe novercam.
 andæ. garrula palmis,
 ens in brachia pondus,
 s. tellora dracones.
 un voler orbis in axem
 et ſua tabula Divos,
 s. non æqua laborum
 tes ſorte necarunt.
 s. hic inermis. & non
 arat cunabula parum,
 s. jam drama tingeret

Qui secat Ægypti terras æquorque Sabzum:
 Separat hic Libyen Asiæ confinia rumpens.
 Talia mortales perhibent discrimina terræ.
 Circuit Oceani gurges tamen undique vastus,
 Qui, quamvis unus sit, plurima nomina sumit.
 Finibus Hesperiiis Atlanticus ille vocatur.
 At boreæ qua gens fervens Arimaspa sub armis,
 Dicitur ille piger, nec non Saturnius: idem
 Mortuus est aliis, minimo quod lumine Solis
 Perfruitur: tarde radios nam suscipit ortus,
 Nubibus & crassis premitur, nimbisque gravatur.
 Unde tamen primo conscendit lumine Titan,
 Eoumq; vocant atque Indum nomine pontum.
 Sed qua devexus calidum polus excipit austrum,
 Æthiopumque simul pelagus Rubrumque vocatur:
 Qua deserta patet tellus ardore perusta.
 Circuit Oceanus sic totum maximus orbem,
 Nominibus variis celebratus & æquore tanto.
 Hinc atque inde sinus penetrabilis efficit ille
 Exiguos multos, dirimens mare, quatuor amplos.
 Persecat Hesperiam primus qui porgitur undis,
 Pamphylumque latus Libyæ protendit ab oris.
 Hoc minor est, reliquis major, quem Caspia tellus
 Suscipit intrantem vastis aquilonis ab undis,
 Nomine Saturni quod Tethys possidet æquor.
 Caspius ille sinus simul, Hyrcanusque vocatur.
 At duo qui veniunt australis ab æquore ponti,
 Hic supra currens mare Persidis efficit altum,
 E regione situs qua Caspia volvitur unda:
 Fluctuat ast alter Panchæaque littora pulsat,
 Euxini contra pelagus protentus in austris.
 Hosce sinus perhibent, quos Tethyos efficit unda,
 Maiores: nam sunt alii multique minores.
 Nunc maris Hesperii lustrabo carmine tractus,
 Flexibus in variis qui frangitur æquore pontus,
 Has stringens pelago terras, circumfluit illis:
 Montibus & radens, suppositasque urbibus oras.
 Adhis o numen studiorum præsul & aris,
 Ordine principium capiens Atlantis ab unda.
 Herculeo celebrant qua metæ munere Gades,
 Cæliferatque tenens Atlas stat monte columnas.
 Est primus vastis qui pontus ibericus undis
 Dividit Europen Libya, communis utrique.
 Hinc atque hinc statua sunt. ambæ littora cernunt,
 Hæc Libyes, hæc Europes, adversa tuendo.
 Gallicus hunc gurges, qui Celtica littora pulsat,
 Excipit. hinc sequitur Ligurum cognomine dictus.
 Qua domini rerum terris crevere Latinis,
 Ad Petram Leucen aquilonis ab axe reductis,
 Quæ freta Sicaniæ concludit littore curvo.
 Insula sed Cynos propriis pulsatur ab undis,
 Inter Sardinium pelagus Cæcumque refusis.
 Inde salis tumidus Tyrreni vivitur æstus,
 Ad partes vergens australes. excipit istum
 Sicaniæ gurges, solis deflexus ad ortus:
 Qui procul effusus Pachyni distenditur oris,
 Ad Cretæ summam, quæ prominat æquore, rupem:
 Qua Gortyna potens, mediis qua Phæstus in arvis.
 Arietis hanc rupem simulantem vertice frontem,
 Pro merito Graii Criu dixere metopon.
 Hoc mare Gargani concludit Japygis ora.
 Illinc incipiens extenditur Adria vastus,
 Ad boream penetrans pelago, solemque cadentem:
 Ionius pariter sinus hic perhibetur ab orbe.
 Dividit & geminas diverfis partibus oras,
 Quas tamen extremas conjungit terminus unus:

Ad dextram partem protenditur Illyris alma,
 Post hanc Dalmatiæ populorum martia tellus.
 At lævam Ausoniæ porrectus continet Isthmos,
 Quem tria circumdant maria undique littore curvo:
 Tyrrenum, Siculum, nec non simul Adria vastus:
 Finibus at propriis exceptant singula ventos:
 Tyrrenum zephyro, Siculum sed tunditur austro,
 Adria succurrens Eoo frangitur Euro.
 At post Sicaniam tractu diffunditur alto
 Ad Syrtin pelagus, Libycis quæ cingitur oris,
 Majorem: postquam minor excipit æquora longe,
 Atque sinu gemino resonantia littora pulsat.
 Finibus a Siculis Cretæum provolat æquor,
 Ad solis veniens ortus, Salmonida poscens,
 Dicitur Eous qui Cretæ terminus esse.
 Post hanc est geminum mare vastum fluctibus atris,
 Flatibus Ismarici boreæ quod tunditur atris,
 Qui ruit adversus celsæ de partibus arcti.
 Quod prius est, Pharium perhibent, hoc littora tangit
 Præcipitis Casi montis. post uada secunda
 Sidonium est pelagus: penetrat qua gurgite pontus
 Issicus, arctæ ad partes æquore vergens,
 Non longe rectus: Cilicum nam frangitur oris.
 Hinc zephyros poscens veluti draco flexitur undis,
 Qui juga montivagus vastat silvasque fatigat.
 Partibus extremis Pamphylia clauditur isto:
 Atque Chelidoniæ rupes cinguntur eodem.
 At procul hunc zephyrus finit Patareide summa.
 Post hæc arctæ ad partes aspice rursus
 Argæum, superat qui fluctibus æquora cuncta,
 Dispersas vasto qui gurgite Cycladas ambit:
 Terminat hunc Imbros pariter Tenedosque coercens,
 Angusta trahitur qua sauce Propontidis unda:
 Alia quam supra populis distenditur amplis
 Ad notiam partem, qua latus ducitur Isthmos:
 Threicius sequitur post Bosphorus, ostia ponti:
 Hoc nullum perhibent terras angustius orbis
 Esse fretum dirimens: hic sunt Symplegades artæ,
 Panditur hinc Ponti pelagus Titanis ad ortus;
 Quod petit obliquo boream solemque meatu.
 Hinc atque hinc medio percurrunt æquore colles.
 Unus, qui veniens Asiæ de parte Carambis
 Dicitur, australis: sed contra finibus alter
 Prominet Europæ, hunc Criudixere metopon.
 Ergo conveniunt adversi, gurgite tanto
 Distantes quantum ternis transire diebus
 Evaleat navis. bimarem sic æquore pontum
 Aspicias, similem cornu quo flexitur arcus
 Nervo curvatus distento. dextera nervum
 Assimilat: recto trahitur nam linea ductu,
 Extra quam boream quod scandit sola Carambis:
 Sed formam cornu geminatis flexibus edit
 Littus, quod Pontum cingit sub parte sinistra.
 In quam Mæotis penetrans aquilonis ad axes,
 Quam Scythiæ gentes circumdant undique ripis,
 Et matrem Ponti perhibent Mæotidis undam,
 Scilicet hinc Ponti vis exit gurgite multo
 Cimnerium torrens per Bosphoron. hic ubi Taurum
 Cimnerii gelidis habitant sub finibus imum.
 Hæc maris est species, splendens hæc forma præfundi.
 Nunc tibi telluris regiones carmine pandam,
 Ut cernas animo non visas lumine terras,
 Atque docens alios lauderis pectore docto.
 Incipiens Libye, tenuisque a Tethyos undis,
 Oceanus Tyrias qua pulsat gurgite Gades,
 Tenditur ad notias partes, & solis ad ortus.

Et mentis
 Quam tradunt ter
 Terminat hæc fine
 Casos: Æthiopu
 Quem calidis juxta
 Has pelli similes pa
 Namque solium squ
 Hæc feris, hæc hanc
 Sed summam Libyen
 Alia qua sunt statu
 Libyos imensa Ni
 Mæotidum, et
 Libyos hanc duris a
 Casus alit, seva qu
 Hæc ignaros terra
 Scythiæque boves pi
 Hæc que errant nemor
 Hæc prope tenduntur
 Hæc Tyris cele
 Hæc regnans felix D
 Hæc pudicitiam n
 Hæc minor inlequit
 Hæc tumor immensi
 Hæc fluitque sunt, l
 Hæc inter Syrtis urbs
 Hæc Nean polin: hæc
 Hæc gurgitis gaudens ger
 Hæc licet ad fines dese
 Hæc populis Nat
 Hæc post hos terr
 Hæc radio: summus Ly
 Hæc Cyrene claror
 Hæc Amyclæz populu
 Hæc unde post hos hæc
 Hæc prope super sunt, v
 Hæc radio post hos sequit
 Hæc habitant juxta G
 Hæc operat cunctas ur
 Hæc qui noctis serve
 Hæc frigit radis gla
 Hæc extrema popu
 Hæc popes: Libyes ubi
 Hæc inimicis que p
 Hæc longe fervent Ble
 Hæc Hævi pinguis de
 Hæc a Libycis qui
 Hæc Æthiopum pop
 Hæc cultores Nilum
 Hæc hæc currens ad p
 Hæc Ægypti terras f
 Hæc prope terit Pellæ
 Hæc distantum fluv
 Hæc tandem: limum o
 Hæc Libyen Asiæ d
 Hæc cerat, vide
 Hæc habitant juxta sa
 Hæc vias qui vira
 Hæc desiderant sulco
 Hæc solis tractant
 Hæc telluris fines nu
 Hæc nam, celebrat qua
 Hæc gurgitis distula p
 Hæc, & superans al
 Hæc Libyos laterum fo
 Hæc quidem boreæ sub
 Hæc angusta petu

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Angustum & longum Mæotidis ostia juxta.
 Hos equites supra celeres funduntur Agavi:
 Atque Melanchlænum populus, metuendus in arcu.
 Post Hippemolgi sunt, Hippopodesque potentes,
 Atque Geloni cum Neuris, pictique Agathyrsi:
 Hic ubi descendit porrecta Borysthenis unda,
 Euxinumque subit Criu prope tracta metopon.
 E regione jacet locus hic Symplegados artæ.
 Hic sunt Aldesci quoque, Panticapique fluenta:
 Dividui currunt Riphæis montibus ambo.
 Immiscent qua se ponti glacialibus undis,
 Nascitur electrum præfulgens luce nitenti,
 Mense solet primo qualis splendescere luna.
 Hos adamanta legunt juxta fortes Agathyrsi.
 Tot dirimit gentes aquilonis partibus Ister.
 Hujus ad australes terras, Gerræque feroces,
 Noricique colunt bellaces, Pannonique,
 Et Mysi Thracum boreis in finibus orti:
 In quorum tetræ, quas ponti præfluit unda,
 Ignipotens oleo commisto gignitur herba,
 Medica cui nomen; cujus compescere flammam
 Si quis aqua cupiat, plus ignem pascit in illa:
 Pulveris hunc jactus potis est extinguere solus.
 Thraces arant post hos latissima rura tenentes:
 Quæ torrens stringit finitque Propontidis unda,
 Atque Hellepontis fauces, Ægeus & altus.
 Nascitur hic scopulis Pallænæ gemma resurgens,
 Asterium perhibent: stellis certate putatur:
 Et flammæ similis splendenti lumine lychnis.
 Hi ripas Istri porrectas undique cingunt.
 Europæ reliquas nunc partes aspice ternas,
 Phœbeos vergens quibus eminet illa sub ortus.
 Prima est Hispanum quæ frangit littore pontum,
 Altera Tyrrenum, quæ pulsat molibus æquor,
 Tertia, quæ Grajos circumflua gurgite pascit.
 Sed tamen Oceanum contingit iberica tellus
 Occiduum: Calpen qua summam sustinet unam
 Herculis e stauis: quam supra dives & alta
 Tartessus, Cempsique, sedent qui collibus imis
 Pyrenes, cælum qui tangit vertice summo.
 Ast ambas inter tellus jacet Aufonidarum:
 Limite quam testæ mediam secat Apenninus.
 Qui mons, incipiens boreis ex Alpibus altus,
 In freta Sicaniæ porrectas terminat oras.
 Hunc urbes circum, populi, gentesque frequentant:
 Quos breviter retegam nostro tibi carmine cunctos.
 Tyrreni primum fortes: juxtaque Pelasgi:
 Cyllenes quondam propria qui sede relicta,
 Tyrrenis socias petierunt navibus arces.
 Hos quoque sunt omni superantes laude Latini.
 Quorum per terras decurrit in æquora Tybris
 Regius, irriguo dirimit qui gurgite Romam:
 Romam, quæ genitrix regum dominatur in orbem.
 Post hos pingue solum sequitur Campania dives.
 Hic ubi Parthenopes domus est castissima, frugum
 Fertilis: hanc pontus propriis exceperat undis.
 Ad noton est, longe lupta Sirenida rupem,
 Picentis Silati gurges spectabile flumen.
 Hunc habitant prope Lucani, Brettique coloni,
 Ad Leucen petram longissima tura tenentes.
 Hinc est ad Boream Zephyri quæ summa vocatur:
 Sub qua sunt Locri celeres, qui tempore prisco
 Istuc reginam propriam venere securi:
 Aufoniamque tenent, qua currit flumen Alecis.
 Mœnia cernuntur Metaponti deinde, Crotonque,
 Quam pulchet gratam præterfluit Æsacus urbem.

Ulterius pergens hinc templa Lacinia cernes.
 Post hæc est Sybaris, periit quæ numinis ira,
 Præponens hominum tumulos cælestibus aris:
 Ponere qui prisca ausi certamina soli.
 Samnites medio complectitur Itala tellus
 In gremio: Marsosque simul. tunc deinde Tarentum
 Tangitur æquoribus, quod munivere Lacones.
 Continuo Calabriae telluris rura sequuntur.
 Usque Hyrii summam sed tendit Iapygis ora:
 Qua salis Adriaci trahitur vastissimus æstus,
 Atque sinum penetrans Aquileium colligit undas,
 Alta Tegetraon posirent mœnia terræ,
 Qua sinus Ionius finitur gurgite lasso.
 Hi sunt Ausoniæ populi gentesque potentes.
 Flexilis hinc pontus convertens vergit ad ortus,
 Atque Liburnorum tetras, Hylleque feroces,
 Bulimeon pariter præstringens littora currit:
 Et venit Illyrias late porrectus ad arces:
 Qua tollunt montes excelsa Ceraunia summos.
 Cernitur hic tumulus, qui Cadmi dicitur esse
 Harmoniæque simul: namque hic serpentibus illi
 Corpora post tempus longum mutasse feruntur,
 In senio: postquam patriam Thebasque rehoquunt.
 Hic illos aliud posuerunt numina monstrum:
 Namque duo tumuli concurrunt peste futura,
 Significant quoties lævissima damna colonis.
 Hæc regio fontem mirandæ concipit undæ,
 Quem merito veteres dixerunt nomine sacrum.
 Nam gelidus superat cunctarum frigus aquarum.
 Accensasque faces si quis prope duxerit undam,
 Extinguit flammam; recipit sed rursus easdem,
 Admoverat dextra cum extinctam lampada fontem.
 Sed supra Thracen, nec non Epiron, ad austras,
 Principium terræ doctissima Græcia sumit:
 Ascendens multum, geminatoque æquore cincta,
 Ægæo Siculoque: movent quæ flamine venti
 Diverfo: Siculum zephyrus tenet, eurus at altum
 Ægæum. sequitur Pelopis post insula lata,
 Consimilis platani folio; quod muris acutam
 Æqualparat caudam: cujus jacet Isthmos imago,
 Hellados ad boream sibimet confinia jungens:
 Latior at tellus, folium ceu flexile, circum
 Cingitur æquoribus. Zephyrumque Triphyllidis arva
 Excipiunt: per quam descendit flumine pulchro
 Alphæus: qui Messeni discinditur undis
 Eurotæ: tetræ ambo nascuntur Afeis:
 Hic tamen Eleos, & dividit ille Laconas.
 Hic mediis habitant late telluris in arvis
 Arcades Apidanei, sub scopulis Erymanthi:
 Qua Melas, atque Crathis fluvii, qua currit Iacon,
 Tenditur atque vetus qua longo gurgite Ladon.
 Hic merulos perhibent albos, mirabile dictu:
 Hic nasci lapidem, qui tacto accensus ab igni
 Extingui nequitur: quem Graii nomine vero
 Asbestum memorant. ferri nitet ille colore.
 Juxta est Argivum tellus, pariterque Laconum:
 Ortus Argivi, verguntque Lacones ad austras.
 Æquoribus geminis Isthmos pulsatur utrimque:
 Hoc Ephyren contra, Zephyrus sed verberat; illud
 Eurus, in immensum quæ mergitur unda profundum,
 Nomine quam Danaï dixerunt Saronida prisco.
 Attica sed tellus post Isthmum solis ad ortum est.
 Hinc Orithyiam Boreas rapuisse puellam
 Traditur. hic Ilissos aquis devolvitur amnis.
 Boeotum sequitur finis: quo dicitur unda
 Esse potestatis diversæ. namque duobus

Fluminis
 Hoc fulcat nivea
 Locridis inde soli
 Thebalis, & telli
 Sub cujus scopulis
 Speluncæ veteris
 Finibus in mediis
 Oltrea manibus
 Dicitur latebras
 Concipit & parit
 Quam pariter per
 Aquilium confert,
 Cernitur hinc, nive
 Ina Threicus. qu

agna Cephalenæ
 La Galactiten ripi
 teribus prodest,
 si quis terat hu
 teræ fluvium juxta,
 Hæc ad arctos ven
 tæ contingat cali
 longa Parnassi: C
 am mediam dirimi
 templum Phœbi
 Nunc magno nobis
 is homines toto di
 guntur ponto tellus
 amon Gadit. stat
 Isthmum colitur. Cori
 quoque jacent Gy
 rani memorant. hi
 tæ postquam pe
 bus e liquidis pi
 pelant oculis agr
 eos furto, quos
 quam non longe
 lida quam pariter
 zos solam petubet
 portibus lapis hic
 ræ tamen tellus
 ubi generat. de
 system numero p
 vram ratibus p
 tæ post has m
 bus ternis later
 rans Pachyno le
 zæque rates Li
 zæ ad zephyrum I
 in Aufoniam, b
 are vix supera
 tæm, rapido qu
 zæ hic pelagi di
 zæ fretum terra
 zæ sunt illic tor
 zæ sors est, Cam
 zæ si quis manib
 zæ tritis non m
 zæ eadem montem
 zæ qui summo
 zæ sperant flamm
 zæ hic Acragas

Fluminibus mutat vervecum lana colorem:
Hoc fuscatur niveas, hoc albat gurgite nigras,
Loctidis inde solum sequitur regionis, & ora
Thessalis, & tellus Macetum cum mœnibus altis:
Sub cuius scopulis, tangentes vertice cælum
Speluncæ veteris servant insignia cladis:
Finibus in mediis terrarum namque videntur
Ostrea muricibus siccata latentibus esse:
Diluvium latebras dederat quod piscibus illas.
Concipit & parit hic naturæ munere gemma,
Quam prænitentem perhibent, prægnantibus ista
Auxilium confert, facilis relevamine partus.
Cernitur hinc, niveas attollens vertice rupes,
Æmus Threicius. quem contra tenditur agris
Ad Zephyrum regio Dodones lata feracis.
Ad cuius notias partes, sub rupe Aracynthi,
Ætolæ gentis sunt belli laude potentis
Campi: quos medios Achelœia perferat unda,
Et mare Trinacrium perumpit Echinadas inter.
Regna Cephallenæ prope sunt sapientis Uliſſei.
Ista Galactiten ripis ostendit in altis:
Uberibus prodest, nec non infantibus idem:
Et si quis terat hunc, albescit lacte liqueſcens.
Hunc fluvium juxta, præclaros solis ad ortus,
Phocis ad arctos ventos extenditur ingens,
Donec contingat calida ostia Thermopylarum,
Sub juga Parnassi: Cephisos gurgite magno
Quam mediam dirimit, descendens murmure vasto
Qua templum Phœbi memorabile Delphica sedes.
Nunc magno nobis sunt insulæ ore canendæ,
Quas homines toto dispersas æquore cernunt.
Est igitur ponto tellus circumflua prima,
Cui nomen Gadir. statuas hæc Herculis inter
A Tyriis colitur. Corinusa vocata verustis
Continuoque jacent Gymnesiæ. has Baleares
Romani memorant. hinc frangitur æquor Ebuso
Sardinia postquam pelago circumflua tellus
Fontibus e liquidis præbet miracula mundo:
Quod sanant oculis ægros: damnantque nefando
Perjuros furto, quos tacto flumine cæcant.
Postquam non longe cernuntur littora Cygni:
Corſida quam pariter geminato nomine dicunt.
Hanc solam perhibent carochiten gignere certam.
Corporibus lapis hic, ceu glutine, tactus adhæret.
Nulla tamen tellus atrissima robera tilvæ
Sic alibi generat. dehinc rupes solidarum:
Quas septem numero perhibent cognomine Plotas,
Quippe viam ratibus pelago dant undique vello
Trinacriæ post has moles distenditur ampla:
Cardinibus ternis laterum quam terminat ætus:
Procurrens Pachyno longe, claustrisque Pelori,
Exterrensque rates Lilybei cautibus aspris.
Eminent ad zephyrum Lilybe: Pachynusque sub ortum:
Aspicit Ausoniam, boreæque Pelorus ad axes
Qua mare vix superant haud æquor mille periclis,
Angustum, rapido quod frangit gurgite saxa.
Traditur hic pelagi diruptas viribus olim
Excepisse fretum terras, cogente ruina.
Plurima sunt illic totum memoranda per orbem.
Dianas fons est, Camerina gignitur unda:
Quem si quis manibus non castis hauserit unquam,
Lætifico tristis non miscet pocula Baccho:
Hæc eadem montem mirandum sustinet Ætnam:
Vertice qui summo rigida nive temperat ignem,
Nec superant flammæ frigus, nec frigora flammæ.
At salis hic Acragas miracula possidet unus,

Naturas in quo proprias mutare videntur
Ignis & unda: salem namque illum solvere flammæ,
Unda solet crepitus illi conjuncta movere.
Hic & Halesinus fons est, mitissimus undis:
Tibia quem extollit. cantu saltare putatur
Musicus, & tipis lætans excurrere plenis.
Cernitur egregius lapis hic, cui nomen Achates:
Hoc dederat fluvius cuius generatur ad undas:
Hanc simulacra vides venis ostendere gemmam.
Æquoris at Siculi, quod vastis funditur undis,
Ad noton, est portus Libyæ, Syrtisque vadosa
Major: at ulterius si pergas, cerne minorem
Occiduam: juxta quam Meninx insula suiget,
Et Cercina simul, Lybica statione parentes.
Agria qua penetrat, venias si parte sinistra,
Atque legas Calabrum littus: tunc insula magni
Ostendet sese Diomedis nomine dicta:
Quo profugus quondam victor concesserat ille,
Conjugis incestæ per fraudes Ægialeæ.
Ionium pergens Absyrtidas æquor ad ortus
Circuit: has olim Colchi tenuere feroces,
Lassi dum frustra Medæ furta sequuntur.
Continuo post hæc Liburnidas aspicias altas.
Ad notias partes hinc sæva Ceraunia nautis
Insulæ Ambraciæ contra cernuntur in alto.
Et Corcyra potens: Ithaces atque aspera tellus:
Et quas ohlimat rivis Achelœius amnis,
Flumine torrenti præcellam Chalcidæ linquens.
Sed multæ Amnisi boreæ sub parte videntur,
Ægylæque, inde Cythera, Casauria dura colonis:
Ad radios vergit sed Carpathus: hanc prope Crete
Pinguis, & umbrosis extendens collibus Iden,
Ante ortus solis perhibent quam fulgere sole.
Gignitur hic alimos: quam si quis mordet herbam,
Compescit damnumque famis rabiemque diurnam.
At Rhodos Ægyptum contra jacer, insula dives.
Suniados contra quoque summum rupis, ad ortus:
Nubila quam numquam veterunt lumine solis:
Nam purus caræ potitur telluris. Abantas
Supra sunt Salamis, nec non Ægina: sed ortus
Cernentem Cyprum pontus Pamphilius ambit.
Posthæc sunt ternæ citra Paræida summam,
Fama Chelidoniæ celebrat quas nomine terras,
Nec procul est Arados Phœnicæ æquore cincta
Ægæi vero diversis partibus asti,
Ad fauces artas, multæ sunt insulæ, Abydi.
Confines Aïr dextræ: Europæque sinistra:
Ad boream tamen hæc pettuntur ordine longo.
Europæ Macris agnoscit Abantius oram,
Et celsa Scyrus, Peperethus, sacraque Lemnos,
Fertilis atque Thasos, simul Imbros, post Corybantum.
Mœnibus antiquis Samo: thraciæ cernitur alta
Ast Asiæ partem qua tangunt æquore primæ,
Delon circumdant: has dicunt Cycladas esse.
Continuo Sporadas ceu stellas aspicias aimas,
Ioniasque simul: quas inter Caunus, & alte
Sunt Samus, atque Chius, celebratæ nomine claro.
Æolicæ post, & Lesbos, Tenedusque sequuntur.
Et sinus inde Melas Helles prorumpit in æquor.
Panditur hinc pelagus, tumidaque Propontide feruet
Ad Boream: saxisque viget Proconesus in illa.
Est etiam lævis Euxini partibus una,
Quam Leucæ perhibent, adversa Borysthenis amni,
Pascit aves quoniam multas candore nivali.
Hic animas perhibent Heroum, laude potentis,
Degere securas, virtutis munere pulchro.

Cimmerium resta sed si quis Bosporon ibit,
Cernitur huic dextra vallæ Mæotidis unda
Insula, mole gravi stans, Alopecea lata.
Postquam Phænagoren, Hermonassamque nepotes
Egregiæ quondam coluerunt gentis Ionum.
Insulæ hæc celebres pelagi sunt nomine claro.
Ast alias refluxum circumdat Tethyos æquor:
Quarum demonstrum positum regionis, & oras.
Æthiopes habitant Erythiam pectore iusti,
Atlantem juxta longævi. finibus olim
Venit Hyperboreis quæ gens, post fata perempti
Geryonis, domuit quem virtus Herculis ingens.
Sed summam contra sacram, cognomine dicunt
Quam caput Europæ, sunt stanni pondere piæ
Hesperides: populus tenuit quas fortis Iberi.
Ast aliæ Oceani juxta Boreotidas actas
Sunt geminæ, Rhenique Britannides ostia cernunt:
Hic etenim lasso perumpit Tethya cursu.
Has tamen haud valeat spatio superare per orbem
Insula. persulget nigro splendore Gagates
Hic lapis, ardescens haustu perfusus aquarum;
Ast oleo perdens flammam, mirabile visu:
Attritus rapit hic teneras, ceu succina, frondes.
Nec spatio distant Nesidum littora longe:
In quibus ukores Amnitem Bacchica lacra
Concelebrant, hederæ foliis testæque corymbis.
Oceani tranans hic navibus æquor apertum,
Ad Thulen venies: quæ nocte dieque relucet
Titanis radiis, cum curru scandit ad axes
Signiferi, boreas succendens lampade partes.
At navem pelago flæntenti aquilonis ab oris
Ad solem calido referentem lumen ab ortu,
Aurea spectetur tibi pinguibus insula glebis.
Hinc tepidos proram convertens navis ad austros,
Taprobanem venies: generat quæ magna elephantas
Per fines Asiæ: jacet hæc sub sidere Cancri.
Littoribus cujus saliant densissima cete,
Quæ pascit vastum mare rubrum, montibus æqua:
Tenditur horribilis quorum per terga, per armos,
Spina ferens cladem fatumque sub ore feroci:
Quippe solent pariter navem sorbere virosque.
Nam mala tam pelagus quam terra merentibus offert.
Ulterius pergas si post Carmanida summam,
Ogyris occurrat: qua dicitur esse sepulchrum
Regis Erythri, dederat qui nomina ponto.
Persicus inde sinus penetratur, & Icaron offert:
Insula quæ fertur nimium placare Dianam.

Tot sunt ingentes, quas cingit Tethyos unda,
Insulæ: ast aliæ diversis partibus orbis
Dispersæ plures, famam latuere minores:
Duris dirhicles nautis, vel portubus aptæ.
Quarum non facile est mihi promere nomina versu.

Ast Asiæ fines ambarum linea monstrat,
Et formam contra positaram in imagine coni.
Paulatim trahitur tamen hæc orientis ad oras:
Oceanus statuas Bacchi qua tangere fertur,
Finibus Indorum postremis, gurgite torrens
Qua Ganges liquido Nyctæos irrigat agros,
Non tamen est spatio similis telluris apertæ.
Scilicet ambabus penetrabilis unus in illis
Funditur Oceani sinus, & determinat ambas:
Ast Asiæ gremio triplex mare confluit undis:
Hyrcanum pariter, Parthum simul, atque Sabzum,
Hæc noton, at boreos Hyrcanum vergit ad axes,
Gurgitis Euxini vicinum: multa virorum
Millia quod circum degunt, per littora Ponti,

Amborum medius campis distenditur Isthmos.
Ast Asiam qui mons excelsus dividit omnem,
Incipit a mediis terræ Pamphyliæ oris,
Et longis sese spatiis producit ad Indos:
Nunc obliqua neans, nunc recto limite currens:
Vertice quem torvo perhibent cognomine Taurum.
Cornua nam summus scopulis imitatur acutis,
Multifidusque suos huc colles spargit & illuc.
Ex hoc innumeri descendunt fontibus amnes:
In partes euri, zephyri, boreæque, vel austri.
Quis memorare queat fluviorum nomina cuncta?
Non tamen est unum montis cognomen ubique,
Sed varii flexus variantur nomine multo:
Singula sed propriis sunt nomina nota colonis.
Nunc igitur gentes illum populosque tenentes,
Qui celebres, memorem, sed felix numen adesto.
Mæotæ primi tangunt Mæotidis undas.
Sauromatæque truces, gens aspera Martis in armis:
Sanguis Amazonidum fortis quos protulit olim,
Sauromatis mixtæ quæ, Thermodonte relicto,
Ingentes genere viros, belloque potentes;
Innumeras habitant qui silvas, gurgite vasto
Inter quas Tanais Mæotidis intima pullat,
Europen fluvio dirimens Asiamque reflexo:
Europen zephyris, Asiam sub partibus ortus.
Caucasiis exit cujus fons montibus altis,
Murmure cum vasto Scythiæ per plana refusus.
Hunc tamen, immenso torrentem flumine, vertit
In glaciem boreas horrendo flumine sævus.
Heu miseros homines, habitant qui finibus illis,
Aere damnati trilli nimioque rigore,
Quo pereunt pecudes pariter, populi que virorum,
Ni propere linquant sua rura furentibus euris.
Hi Tanain habitant fluvium prope Sauromatarum.
Cui sunt vicini Sindi quoque, Cimmeriique.
Post hos Cercetii: juxta quos Axenus altis
Fluctuat æquoribus: nec non Oretæque feroces:
Et qui Trojanæ post prælia gentis Achæi
Ascalaphi regis victricia signa sequentes,
Dispulsi ventis istas venere sub oras.
Post hos Eniochi, genuit quos Græcia tellus:
Et Zygii juxta vivunt regione sub una.
Intima sed ponti, post fines Tyndaridarum,
Ægypto missi Colchi tenuere coloni:
Caucasii montis prope collem, & Caspia ponti
Littora: qua celeres descendunt Phasidos undæ,
Circæosque secant campos atque æquota ponti:
Nascitur Armenii fluvius qui vertice montis.
Ad cujus partes boreas, & solis ad ortus,
Euxinum dirimens & Caspia littora late,
Diffusus spatium per longum panditur Isthmos.
Quem juxta terras habitant Orientis Iberes:
Pyrenes quondam cello qui monte relicto
Huc advenerunt Hyrcanis bella ferentes.
Hic Camaritarum gens est carissima Baccho.
Flustibus banc propter persævit Caspius æstus:
Undique quem tereri concludit margine tellus.
Sed mare non valeat tribus illud mensibus ulla,
Scilicet immensum, navis transire profundo.
Hoc tamen exacuit pars una sub axibus æquor,
Qua tractum refugæ miscetur Tethyos undæ,
Multa quidem generat vivis miracula rerum:
Sed tamen egregio crystalli pondere gemmam.
Arque, malos lemures quæ pellit munus, Iaspin:
Nocturni manes fugitant quam membra tuentem.
Hoc igitur pelagus quæ gentes undique cingunt,
Inci-

ergunt
sunt Scythi
ra videntes

quos Hyrcanum
Bactri mediis ha
farnellum late prop
Cercetii vero sub C
hos Massagetæ
pitiibus sævi cuncti
Bacchi donum,
mixtum p
juxta boream ver
hanc sequitur
montem qui
Sæz nimium certi
laxarem juxta
Phruisque,
pella boum, pecori
utuntur, texunt
reuant lectos dese
Scythiæ gens est
prope sunt trilles
nives semper p
his populis lustra
post Colchos nur
verfus, popul
densos usque ad
porus angustar scop
primi, quos ju
ones post hos pari
que, domos præ
arbores habita
corum dirges niri
prope sunt Chalyb
labor exercet sæv
illis campos ter
completi populi
Amazonidas Ther
lingens mor
quæ quondam deve
cognomen cepera
rni rigidas prope
lapidem crystalli
que gelu, ne
micans illic peri
quo liquidus dec
Hæz est fluvius: ba
Carambidis irrom
talis primas qui me

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Et spatium campos longis protendit in ortum.
Scis etenim memorasse tibi, quod collibus altis
Per totam medius mons ingens tenditur aëtu,
Qui fines Asiae nigros producit ad Indos:
Hoc ello laterum boream tibi. Nilus ad oras
Hespericæ finit. sed Tethys solis ab ortu
Indica concludit. rubrum mare terminat austrum.

Aspice nunc igitur dum hæc versibus ortus
Pervenio, retegens tibi vels omnia rebus,
Incipiens Syriae terris, qua parte reliqui.
Quæ, pelagus supra, sub solem, vergit ad austrum:
Urbibus & multis habitatur: nomine prisco
Quæ cava vulgatur, mediam quia collibus altis
Atque humilem Libanus claudit protentus in ortum,
Occasumque petens Casius. multisque virorum
Incolitur populis locupletibus alma diremptis.
Namque alii mediis habitant telluris in arvis,
Hosque Syros proprie perhibent: sed littora juxta
Phœnices vivunt, veteti cognomine dicti:
Quos misit quondam Mare rubrum laudibus auctos,
Chaldæo ninium decoratam sanguine gentem:
Arcanisque Dei celebratam legibus unam.
Qui pelagus primi tentantes navibus altis,
Disjunctas gentes docuerunt jungere mercem:
Et primi stellis numeros nomenque dedere:
Atque oculis [mirum] voces sentire figuris.
Hi muros lopes, Gazam quoque Elaida complent,
Antiquamque Tyrum, Beryti & mœnia gratæ,
Vicinarumque mari Bibium, Sidonaque pulchram,
Quam juxta liquido Bostrenus gurgite currit:
Et pinguem Tripolin, nec non Orthosida sacram,
Laodiceam pariter positam prope littus amœnum,
Et Posidi turres, & Daphnes optima tempe.
Terrarum mediis Apameæ mœnia claræ:
Ad cujus partes eas currit Orontes,
Antiochi medius dirimit qui gurgite regna.
Hæc omnis pingui tellus est ubere læta,
Arboribus pariter pecorique & commoda viti.
Ad cujus fines veniens quos terminat auster,
Arabii cernes extremi littora ponti:
Qui Syriam medius disternit Arabiamque,
Et tangit, vergens orientem versus Elanos.
Dives Arabs post quos latissima possidet arva,
Quæ protenta diu cinguntur ab æquore Perso,
Arabioque, ferit zephyrus quod flamine sævo:
Persica nam flatus eoi littora turbant.
Ora sed hæc austo tendit subiecta per ortus,
Fluctibus Oceani pullatur & undique rubri.
Hanc quoque describam tenui ratione recensens &
Nam populos pascit felices divite terra,
Floribus & variis miracula præbet odori.
Namque thyo, myrrhaque viget, cum thuris odore,
Et casia, nec non & cannæ dulcis odore:
Cinnama præterea jucundæ naribus auræ
Fertilis hæc generat tellus, aurique metalla:
Vestibus auratis quare gens utitur illa.
Hic, pueros servans, Molochites splendet arenis:
Andromadaque lapis compescens pectoris iras.
Sed Libani montis sunt post declivia primi,
Felices opibus, Nabatæi nomine dicti.
Chaulasii post hos, atque Agrees inde propinquant:
Chatramis, atque Macæ contra sunt Persidis æquor:
Minnæique maris prope rubri littora vivunt:
Atque Sabæ post hos, nec non habitant Cierabeni.
Arabiarum populi celebres hi nomine claro.
Sunt tamen & plures alii, nam maxima tellus.

Trans istam, zephyri sub partes, degit Erebum
Speluncis genus infelix, & rebus egenum.
Qui solis radiis nigrescunt corpus adusti,
Dispersique dolent lustrantes more ferarum:
Non Arabis similes opulentis. scilicet æqua
Omnibus esse potest nunquam fortuna bonorum.
Post Libani montes populi sunt, solis ad ortus
Alterius, Syriae: quæ tendit adusque Sinopen.
Cappadoces mediis habitant in finibus hujus:
Terminus Assyrios sed claudit Ponticus, ille
Thermodon pelagi qua pulsatur gurgite fluctus.
Cujus ab eo decurrit limite vastis
Viribus Euphrates, descendens montibus aspris
Armeniarum, longusque noton pertendit: & inde
Ad solem flexus, Babylonis dividit urbem:
Littora deinde ruens perumpit Persidis undæ,
Extrema fluvii sub parte Teredona radens.
Hujus ad auroram ripis devolvitur altis
Tigris, aqua superant quem flumina nulla rapaci.
Sed tantum distat, quantum vix septimus ortus
Conficiat pedibus spatium properantibus ire.
Atque lacu medius Thonites intrat, & exit:
Nec violatur aqua quamvis penetrabilis illa,
Ocyor atque vadis emergens cedit amaris.
Hoc tamen omne solum fluvius quod cingit uterque
Indigenæ populi pro re dixere Medamna:
Quod medias amnes has terras flumine cingunt,
Agricolis pariter pastoribus atque feracem.
Ubere nam læto florent ibi semina cuncta,
Herbarumque toris, & gramine læta virescunt:
Et variis rami complentur fructibus alti.
Gens quoque præfulget claris in laudibus illa.
Nam peperit multos celsa virtute potentes,
Atque deo similes, licet ut mortalibus esse.
Armenii juxta quam sunt aquilonis ad axes,
Cominus & fortes quos sentit Mars Marieni:
Quos prope concludunt Euphraten collibus altis
Montes, divitiis pariter belloque potentes.
Ad partes austri Babylon: quam mœnibus olim
Mirandis posuit firmisque Semiramis urbem.
Cujus in arce domum splendens fecerat auro:
Quam simul argentum varie decoravit, eburque.
Hoc quoque pingue solum palmarum divite siiva
Quod fert berylli munus, pretiosius auro,
Berylli lapidem liquidum, glaucique coloris,
Per loca quæ tendunt Asiæ ad mœnia petrarum.
At supra Babylona vides & flumina vasta
Cissos, Messabataque, Chaloniaque feroces.
Armenios montes si, linqvens ibis ad ortus,
Medica noscetur tibi tellus: cujus ad axes
Geli sunt, Mardique, viri simul Atropateni.
Ad noton inde habitant Medorum rura tenentes.
Medea huc fugiens dederat cognomina terræ.
Hinc Medi varios usus novere veneni.
Quorum per multas spatium distenditur oras.
Hæc generat Narcissiten oriente sub ipso,
Qui lapis est fuscus: complent hanc undique siivæ,
Inter quas homines pecuaria ditia pascunt,
Caspadas tangunt portas qui solis ab ortu:
Rupibus hæc celsis Asiæ sunt claustra potentis,
Qua via sub boream duplex se scindit & austrum:
Hæc regit ad Persas, Hyrcanos ducit at illa.
Sub colles imos habitant, post Caspia claustra,
Martia gens Parthi, telis arcuque potentes,
Vivere qui spoliis gaudent, rapruque nefando:
Quapropter bellis homines vexantur in orbe,

Atqu

... cadens Indo,
... ripis præc
... confumilis
... hæc tellus
... ventis semper
... eadem gemmi
... quis varias
... limum memore
... lapides renun
... mitemque, bon
... Aetites est: son
... am crepitans,
... non Pyrites, dig
... que, quæ rac
... Selenites, luna
... & minuit p
... hæc nunc reliqu
... ad pontum Cai
... pars habitant,
... post hos tend
... juxta: radi
... tellus aut
... pono rapidus rut
... nam celeri ve
... oris prim
... cujus Parale
... arat innumeras
... partes rapidi qua
... Aribalque sin
... is lenis, & Sar
... xai montis sub
... communi. qu
... habitant, qu
... lapidem qui ru
... que decus nigr
... cadunt venis
... terras hinc
... Titan af
... populi m
... gerant similes H
... ali terras, a
... teuat tenuiffi
... stas stingunt el
... tips alii to
... gamas glauci
... zura viridi legi
... que decus liquid
... que amethyste
... magnas sic t

degit Erebum
Sagarum.

que Sinopen.
inibus hujus:
Ponticus, ille

altis
is montibus aspris
attendit: & inde
didit urbem:
Perfidis urdx,
ona radens.
itur altis
lumina nulla rapaci,
vix lepitamus ortus
verantibus ire.
intrat, & exit:
penetrabilis illa,
scedit amaris.
rius quod cingit uterque
re Madama:
ras flumina cingunt,
s arque feracem.
femina cuncta,
mine lata virefcunt:
fructibus alti.
s in laudibus illa.
rute potentes,
nortibus esse.
culonis ad axes,
ite Mars Matieni:
ipitate collibus altis
deloque potentes.
quam meribus olim
Semiramis urbem.
endentem fecerat auro:
rie decoravit, eburque.
n palmarum divite silva
periosus auro,
s, glaucique coloris,
iaz ad arcana petre.
& lumina vasta
historiaque feroces.
ns ibis ad ortus,
s: cujus ad axes
i simul Atropateni.
Medorum cura tenentes.
rat cognomina terre.
averre veneni.
eum diffunditur oras.
n oriente lab ipio,
volent hanc undique silvz,
ara diria pascunt,
nem solis ab ortu:
unt claustra potentis,
ex se scindit & austrum:
vanos ducit at illa.
post Caspia claustra,
is arctique potentes,
nt. ratorque nefando:
reantur in obe.

PERIEGESEOS

Atque optata perit multo pax sanguine mundi.
Post hos est Persis, circumdata montibus altis,
Assiduis florens tegnis & divite censu,
Ex quo perdomuit Lydorum moenia Sardes.
Cingitur excelsis hanc undique collibus omnis,
Advergens austros, post Caspia claustra: petensque
Quod proprio pelagus celebrat cognomine latum.
Atque tripartitis habitatur finibus illa.
Namque colunt alii, rigidæ sub partibus arcti,
Terras quas Medi nemorosis montibus umbrant:
Ast alii mediæ vivunt regionis in arvis:
Littora postremi tangunt australia Persæ.
Prima parte Sabæ, mediisque Pasargada, post hunc
Tasorum telis habitat gens fortis & arcu:
Quique tenent populi divisos Persidis agros.
Amnibus hanc multis recreatur, & ubere pingui.
Hinc Coros immensus perfunditur: inde Choaspes
Fonte cadens Indo, qui stringit gurgite Sufas.
In cujus tipis præclarus fulget achates,
Pondere consimilis volvit quos unda cylindris.
Fertilis hanc tellus sæcundis pascitur auris:
Nam ventis semper florescunt rura secundis.
Hanc eadem gemmis nimium decoratur honestis,
Quarum quis varias vires, quis nomina dicat?
Tecolithum memorem, justo cognomine dictum,
Qui lapides renum tritus potusque resolvit:
Myrrhitemque, bonum nardi cum reddat odorem.
Hic Aetites est: sonitum cui spiritus addit
Arcanum crepitans, prægnantibus utilis agris.
Nec non Pyrites, digitos qui strictus adurit.
Gemmaque, quæ radios emittit candida solis.
Atque Selenites, lunaris imagine lucis
Qui decus & minuit proprii splendoris & auget.
Respice nunc reliquas Asiæ sub finibus oras.
Persidis ad pontum Carmani, solis ab ortu:
Littora pars habitant, mediæ pars limina terræ.
Gedrosi post hos tendunt orientis ad ignes,
Oceanum juxta: radiis propioribus inde
Est Scythiæ tellus australis: flumen ad Indum,
Qui ponto rapidus rubro contrarius exit:
Gurgite nam celeri rectus decurrit ad austrum,
Caucasiis otiens primum de montibus altis:
Dividua cujus Patalene cingitur unda,
Separat innumeras & vasto gurgite gentes.
Ad partes rapidi qua vergunt lumina solis,
Oritas, Aribasque simui, sinique Arachoras
Utentes lænis, & Sarraidas simul omnes,
Parpanei montis sub celsa rupe, Arjenos
Nomine communi, qui terras ubere nullo
Florentes habitant, squalent nam sentibus aspris:
Curalii lapidem qui rubrum siltore carpunt,
Sapphirique decus nigri flavique coloris
Saxorum cadunt venis, hac merce beati.
Indorum terras hinc Terhyos æquora claudunt,
Quas primo Titan ascendens lumine cernit.
Unde color populis niger est flagrantibus ortu,
Atque gerunt similes Hyacintho fronte capillos.
Effodiunt alii terras, antique metallum:
Ast alii texunt tenuissima tegmina lini:
Vel dentes stringunt elephantis ab ore revulsos:
Scrutantur tipis alii torrentibus imbrī
Berylli gemmas glauci, nitidumque adamanta.
Atque aura viridi legitur quæ splendet Iaspis,
Curaliique decus liquidi, gratique topazi,
Purpureoque amethystos inest suffusa colore.
Divitias magnas sic tellus illa ministrat.

DIONYSIANÆ

Assiduisque rigant hanc totam fontibus amnes:
Arboribusque viget variis, milioque frequenti,
Et pretio rubræ perfloret arundinis illa.
Hic alii superant procero corpore tantum,
Insiliant equitum faciles ut more Elephantos:
Ast alii vivunt sapienti pectore nudi,
Luminibusque vident rectis, mirabile, solem:
Et radios oculis & sacra mente retractant,
Signaque concipiunt arcana luce futuri.
Psittacus hic viridis, decoratus torque rubenti,
Nascitur, humanæ simulat qui verbera linguæ.
Nunc age te fluvios, montes, formamque docebo
Ipsius terræ, populos, gentesque beatas.
Marginibus ternis tellus hanc clauditur omnis,
Obliquatque latus per cunctas linea partes.
Hesperios fines immanis terminat Indus:
At notios pelagus concludit gurgite rubrum.
Sed Ganges ortus, & Caucasus excipit arctum.
Hanc homines habitant multi ditæque colendam,
Nominibus variis discreti & finibus amplis.
Dardanei ripas contingunt fluminis Indi:
Hic ubi præcipitem scopuli suadunt Acesinem,
Huncque capax classis venientem volvit Hydaspes:
Tertius hos sequitur splendenti gurgite Cophes.
Taxilus inter quos habitat, cum gente Sabarum.
Hinc Scodri post hos sunt, Peucalique feroces,
Gargaridæque truces: auri qua pondus honestum
Devolvens Hypanisque vehit, rapidusque Magarsus:
Quos capit Emodo missos Gangetica monte
Tellus, porrigitur quæ ad terræ Colidis austros,
Oceanī tangens pelagus sub collibus altis,
Quos volucres metuunt celeri contingere penna,
Unde locis Graii posuerunt nomen Aornin.
Hic via quam celebrat nomen Dionysia Bacchi,
Cui statuas dederat victoria finibus illis.
Hic Tylos est, superans vastæ miracula terræ,
Insula, namque viret cunctis in partibus anni:
Nec foliis nudat ramos autumnus in illa:
Assidueque tenet flores genus athonis omne.
Hic adamas fulget lymphantia pectora sanans,
Et prohibens miseris occulti damna veneni:
Quem minime valeat ferrum superare nec ignis
Frangitur hircino maceratus sanguine tantum,
Sed tepido, fractus multis incudibus ante.
Hic juxta positus magnetem viribus arcet
Occultis ferri tactu: vel tractibus ante
Admotum tetrahit, defendens robore miro.
Hic lychnis lucem simulat splendore lucernæ:
Hinc meruit nomen præclaro lumine dignum.
Tot sunt per terras vulgatæ nomine gentes.
Nam reliquas, quæ mens valeat mortalis in orbe
Dispersas numerare tibi, sine numine magno,
Quod bene disposuit terras pontique profundum,
Sideribus variis decorans cælestia templa,
Et multis recreans gratisque coloribus arva,
Munera per populos tribuens diversa virorum?
Sed vos terrarum tractus gaudere per ævum,
Et quæcumque mari circumdatur insula vasto,
Oceanusque simul, nec non penetrabilis unda,
Quam gremio tellus sinuoso suscipit alma:
Et fluvii, montesque, lacus quos continet orbis.
Nam pelagi partes percurri carmine vastas:
Et terræ pariter regiones finibus amplis.
Omnipotens pro quo genitor mihi præmia donet.

DE PONDERIBUS ET MENSURIS CARMEN.

Pondera Pzoniis veterum memorata
libellis

Nosse iuvat. pondus rebus natura lo-
cavit

Corporeis. elementa suum regit omnia
pondus.

Pondere terra manet. vacuus quoque ponderis æther
Indefessa rapit volventis sidera mundi.

Ordiam a minimis: post hæc majora sequentur.

Nam majus nihil est aliud, quam multa minuta.

Semioboli duplum est **OBOLUS**, quem pondete duplo
Γράμμω vocant: Scrupulum nostri dixere priores.

Semina sex alii siliquis latitantia curvis

Attribuunt scrupulo: lentes veraciter octo,

Aut totidem speltas numerant, tristisque lupinos

Bis duo. sed si par generatim his pondus inesset,

Servarent eadem diversæ pondera gentes:

Nunc variant. etenim cuncta non sœdere certo

Naturæ, sed lege valent hominumque repertis.

Scrupula tria drachmam faciunt: quo pondere doctis

Argenti facilis signatur nummus Athenis.

Holceque a drachma non re, sed nomine differt.

Drachmam si gemines, erit is, quem dicier audis,

Sicilicus. drachmæ scrupulum si adjecero, fiet

Sextula quæ fertur. nam sex his uncia constat,

Sextula quum dupla est, veteres dixere puellam.

Uncia fit drachmis bis quatuor. unde putandum

Grammata dicta, quod hæc viginti & quatuor in se

Uncia habet. tot enim formis vox Græca notatur,

Horis quot mundus peragit noctemque diemque.

Unciaque in libra pars est, quæ mensis in anno.

Hæc magno Latio libra est, gentique rogatæ.

Attica nam minor est. ter quinque hanc denique drachmis

Et ter vicenis tradunt explerier unam.

Accipe præterea parvo quam nomine Graii

Μύξυ vocitant, nostrique Minam dixere priores.

Centum hæ sunt drachmæ. quod si decerpseris illis

Quatuor, efficies hanc nostram denique libram:

Attica quæ fiet, si quartam dempseris hinc, mna.

✓ **Ἐκροπίου** superest post hæc docuisse Talentum

Sexaginta minas, seu vis, sex millia drachmas:

Quod summum doctis perhibetur pondus Athenis.

Nam nihil his obolve minus, majusve talento.

Nunc dicam solidæ quæ sit divisio libræ,

Sive assis. nam sic legum dixere periti.

Ex quo quod soli capimus, perhibemur habere,

Dicimur aut partis domini pro partibus hujus.

Uncia nam libræ si deest, dixere Deuncem.

At si sextantem retrahas, erit ille Decuncis.

Sed nullum reliquo nomen semuncia certum

Dempta dabit. neque enim est hujus sescuncia triplex.

Cumque triens desit, Bessem dixere priores.

Idem Septuncem dempto quincunce vocarunt.

Post hæc Semissis, solidi pars maxima fertur,

Nam quod dimidium superat, pars esse negatur,

Ut docuit tenui scribens in pulvere Musa.

Cætera dicta prius, quibus est semuncia major.

Hæc de ponderibus. superest pars altera nobis,

Humida metiri, seu frugum semina mavis:

Cujus principio nobis pandetur origo.

Pes longo spatio, atque alto latoque notetur:

Angulus ut par sit, quem claudit linea triplex:

Quatuor & quadris medium cingatur inane:

Amphora fit Cubus. quam ne violare liceret,

Sacravere Jovi Tarpeio in monte Quirites.

Hujus dimidium fert Urna, ut & ipsa Medimni

Amphora: terque capit Modium. sextarius istum

Sedecies haurit: quot solvitur in digitos pes.

At Corylas, quas si placeat, dixisse licebit

Heminas, recipit geminas sextarius unus.

Qui quater assumptus, Graio fit nomine **χοῖνιξ**.

Adde duo, **χῆς** fit: vulgo qui est congius idem.

E quo sextari nomen fecisse priores

Crediderim, quod eos capiat sex congius unus.

At Cotyle cyathos bis ternos una recepat.

Sed de abaco nobis id pondus sæpe notatur.

Bis quinæ hunc faciunt drachmæ, si appendere velles.

Oxybaphum fiet, si quinque addantur ad istas.

At Mystrum cyathi quarta est: ac tertia mystri,

Quam vocitant Chemen. capit hæc cochlearia bina.

Quod si mensuræ pondus componere fas est,

Sextari cyathus pars est, quæ est uncia libræ.

Necnon oxybaphi similis sescuncia fiet.

Sicilicumque tibi mystro simile licebit.

Cochlear extremum est, scruplique imitabitur instar.

Attica præterea discenda est amphora nobis,

Seu cadus: hanc facies, nostræ si adjeceris urnam.

Est &, bis decies quem conficit amphora nostra,

Culeus. hac nulla est major mensura liquoris.

Est etiam terris, quas advena Nilus inundat,

Artaba: cui superat modii pars tertia post tres.

Namque decem modiiis explebitur artaba triplex.

Illud præterea tecum cohibere memento,

Finitum pondus varios servare liquores.

Nam libræ, ut memorant, bessem sextarius addit,

Seu pueros pendas latices, seu dona Lyzi.

Addunt semissem libræ liventis olivi;

Selibramque ferunt mellis superesse bilibri.

Hæc tamen assensu facili sunt credita nobis.

Namque nec errantes undis labentibus amnes,

Nec mersi puteis latices, aut fonte perenni

Manantes, par pondus habent: non denique vina,

Quæ

Quod tibi mechanica p
Ducitur argento, ten
Quantum inter nodos fi
Cui cono interius mod
Ne torus sedeat, totul
Lineaque a summo ten
Ducta superbie: tot q
Quæ scrupulis gravis est
Hic cuilibet pores
Nisi si tenuis erit
Et gravior, plures
Et si tantundem latic
Hæc præstabit gravi
Et tunc
Quod sit ter septem nu
Et videas latices, illo
Et drachma gravior se
Et refert æqui tantum
Et gravior superet dr
Et aut hujus, tere
Hæc de mensuris:
Et ipsis veterum pot
Et altud partium in
Et Argentum fulvo siq
Et idem id sit, quov
Et Syracusii mens
Et namque ferunt
Et solum regi, ex a
Et pertoque dehinc t
Et tantundem opti
Et ingenium civis, s

Et tunc

PA

AD

U
Nde p
o
Quove
hi
Nobilita
C

Et, Romanas int
Et me virtus ra
Et quæ, si d
Et eadem pro
Et quod imaginibus,
Et quod pleni nume
Et, cui vita lab
Et, cuius laus ef
Et, qui tantis animu
Et, quem tituli non su
Et, tendens eris: nam
Et, a Calpo nomen
Et, Pisonis tulerit c
Et, callosa cum gnu
Et, cuncta velim, be
Et, ætherez moles c

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Et firmare jubet centeno iudice causas :
 Seu capitale nefas operosa diluis arte,
 Laudibus ipsa tuis resonant fora, tu quoque Piso
 Iudicis affectum, possessaque pectora ducis
 Victor, sponte tua sequitur quocumque vocasti :
 Flet, si flere jubes : gaudet gaudere coactus :
 Et te dante capit iudex, quam non habet, iram .
 Sic auriga solet ferventia Thessalus ora
 Mobilibus frenis in aperto flectere campo,
 Qui modo non solum rapido permittit habenas
 Quadrupedi, sed calce citat, modo torquet in auras
 Flexibiles rictus, & nunc cervice rotata
 Incipit effusos in gyrum carperet cursus .
 Quis non attonitus iudex tua respicit ora ?
 Quis regit ipse suam, nisi per tua pondera, mentem ?
 Nam tu, sive libet pariter cum grandine nimbos,
 Denaque vibrata jaculari fulmina lingua,
 Seu juvat adstrictas in nodum cogere voces,
 Et dare subtili vivacia verba catenæ,
 Vim Laertiadæ, brevitatem vincis Atridæ .
 Dulcia seu mavis, liquidoque fluentia cursu
 Verba, nec incluso, sed aperto pingere flore,
 Inçlyra Nestorei cedit tibi gratia mellis .
 Nec te, Piso, tamen populo sub iudice sola
 Mirantur fora, sed numerosa laude Senatus
 Excipit, & meritas reddit tibi curia voces,
 Quis digne referat, qualis tibi luce sub illa
 Gloria contigerit, qua tu, reticente Senatu,
 Cum tua bisenos numeraret purpurâ fasces,
 Cæsareum grato cecinisti pectore numen ?
 Huc etiam tota concurrat ab urbe juvenus,
 Auditura virum, si quando iudice fesso
 Turbida prolatis tacuerunt iurgia rebus ;
 Tunc etenim levibus veluti proludit in armis,
 Compositisque suas exercet litibus artes .
 Quinetiam facilis Romano profluit ore
 Græcia, Cecropiæque sonat gravis æmulus urbi,
 Testis Acidalia quæ condidit alite muros,
 Euboicam referens sæcunda Neapolis arcem .
 Qualis io, Superi, qualis nitor oris amœnis
 Vocibus ! hinc solido fulgore micantia verba
 Implevere locos : hinc exornata figuris
 Advolat, excusso velox sententiâ toro .
 Magna quidem virtus erat, & si sola fuisset,
 Eloquio sanctum modo permulcere Senatum,
 Exonerare pios modo, nunc onerare nocentes ;
 Sed super ista movet plenus gravitate serena
 Vultus, & insigni præstringit imagine visus .
 Talis inest habitus, qualem nec dicere mœstum,
 Nec fluidum, læta sed tetricitate decorum
 Possumus : ingenitæ stat nobilitatis in illo
 Pulcher honos, & digna suis natalibus ora .
 Additur huc & iusta fides, & plena pudoris
 Libertas, animusque mala ferrugine purus :
 Ipsaque possessio mens est opulentior auro .
 Quis tua cultorum juvenis sæcunde tuorum
 Limina pauper adit, quem non animosa beata
 Excipit, & subito juvat indulgentia censu ?
 Quodque magis dono fuerit pretiosius omni,
 Diligis ex æquo : nec te fortuna clientum,
 Natalesve movent : probitas spectatur in illis .
 Nulla superbiorum patiuntur dicta iocorum :
 Nullius subito adfert injuria risus .
 Unus amicitia summos tenor ambit, & imos .
 Rara domus tenuem non aspernatur amicum,
 Raraque non humilem calcat fastosa clientem ;

Illic casta licet mens, & sine crimine constet
 Vita, tamen probitas cum paupertate jacebit .
 Sed lateri nullus comitem circumdate quærit,
 Quem dat purus amor, sed quem tulit impia merces .
 Nec quisquam vero pretium largitur amico,
 Quem regat ex æquo, vicibusque regatur ab illo :
 Sed miserum parva stipe munerat, ut pudibundos
 Exercere sales inter convivium possit .
 Ista procul labes, procul hæc Fortuna refugit
 Piso tuam venerande domum, tu mitis, & acri
 Asperitate carens, postoque per omnia fastu,
 Inter ut æquales unus numeraris amicos :
 Obsequiumque doces, & amorem quæris amando .
 Cuncta domus varia cultorum personat arte,
 Cuncta movent studium, nec enim tibi dura clientum
 Turba, rudisve placet, misero quæ freta labore
 Nil nisi summo novit præcedere vulgo :
 Sed virtus numerosa juvat . tu pronus in omne
 Pectora ducis opus, seu te graviora vocarunt,
 Seu leviora juvant, nec enim faciundia semper
 Adducta cum fronte placet : nec semper in armis
 Bellica turba manet : nec tota classicus horror
 Noctæ dieque gemit : nec semper Gnosius arcu
 Destinat, exempto sed laxat cornua nervo .
 Et galea miles caput, & latus ense resolvit .
 Ipsa vices natura subit, variataque cursus
 Ordinat, inversis & frondibus explicat annum :
 Non semper fluidis adopertus nubibus æther
 Aurea terrificis obcæcat sidera nimbis,
 Cessat hiems, madidos & siccatur vere capillos :
 Ver fugit ætates : ætatum terga læcessit
 Pomifer autumnus, nimbis cessurus & undis .
 Ignea quinetiam Superum pater arma recondit,
 Et Ganymede repetens convivium mensæ,
 Popula sumit ea, qua gessit fulmina, dextra .
 Temporibus servire decet : qui tempora certis
 Ponderibus pensavit, eum si bella vocabunt,
 Miles erit : si pax, positis toga gestiet armis .
 Hunc fora pacatum, bellantem castra decebunt .
 Felix illa dies, torumque canenda per orhem,
 Quæ tibi, vitales cum primum traderet auras,
 Contulit innumeras intra tua pectora dotes .
 Mira subest gravitas inter fora, mirus omnia
 Paulisper gravitate lepos . si carmina forte
 Nectere ludenti juvit fluitantia versu,
 Aonium facilis deducit pagina carmen .
 Sive chelym digitis, & eburno verberet pulsas,
 Dulcis Apollinea sequitur testudine cantus,
 Et te credibile est Phœbo didicisse magistro .
 Nec pudeat pepulisse lyram, cum pace serena
 Publica securis exultent omnia terris .
 Nec pudeat Phœbea chelys, si creditur illis
 Pulsari manibus, quibus & contenditur arcus .
 Ipse fidem movisse ferox narratur Achilles,
 Quamvis mille rates Priameus ureret heros,
 Et gravis obstreperet modulatis buccina nervis .
 Illo dulce melos Nereus extudit heros
 Pollice, terribilis quo Pelias ibat in hostem .
 Arma tuis etiam si forte rotare lacertis,
 Inque gradum clausis libuit consistere membris .
 Et vitare simul, simul & captare perentem :
 Mobilitate pedum celeres super orbibus orbes
 Flectis, & obliquis fugientem cursibus urges,
 Et nunc vivaci scrutaris pectora dextra,
 Nunc latus adversum nec opino percutis ictu .
 Nec tibi mobilitas minor est, si forte volantem

At geminate
 Et non sperato
 Heret in hæc
 Turba repente

Non languere
 Callidore modo
 Calculus, & vit
 Ut nitens nigros
 Sed tibi quis non
 Calculus? aut qui

Nil modis acies
 Non fugit, ipse t
 Et heret in spec
 tate, & in præc
 tantes subit illi
 ut ipse duos:

Et cæcis & fracta pi
 tanaque dejecto
 terea festis, qu
 zilia, militibus,
 ut etiam pauco
 tibi captiva rel
 prius emento
 am mea tot laude

Et, & longa juv
 miumque tuæ ge
 nos, & hoc veri
 sed si digna tua mi
 voluisse fat est: ai
 modo lætas ades,
 tines dabit ipse fa

et animus: dignare
 solum petivimus, ne
 ziosa fames, & he
 tiant, sed laudis ar
 que, cumque tuis
 mibus certare mi
 tuz mihi pandis in

na quid prodest gen
 colore caet? quid
 tatoris eget, ratis
 tamenta ferat, ter
 lit & excusso dim

Et cæcis & fracta pi
 tanaque dejecto
 terea festis, qu
 zilia, militibus,
 ut etiam pauco
 tibi captiva rel
 prius emento
 am mea tot laude

Et cæcis & fracta pi
 tanaque dejecto
 terea festis, qu
 zilia, militibus,
 ut etiam pauco
 tibi captiva rel
 prius emento
 am mea tot laude

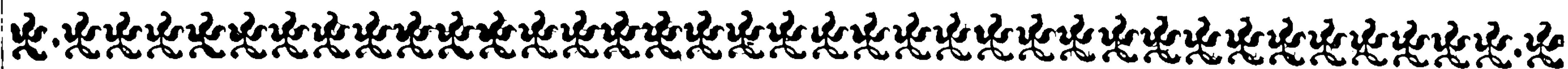
Et cæcis & fracta pi
 tanaque dejecto
 terea festis, qu
 zilia, militibus,
 ut etiam pauco
 tibi captiva rel
 prius emento
 am mea tot laude

Et cæcis & fracta pi
 tanaque dejecto
 terea festis, qu
 zilia, militibus,
 ut etiam pauco
 tibi captiva rel
 prius emento
 am mea tot laude

Et cæcis & fracta pi
 tanaque dejecto
 terea festis, qu
 zilia, militibus,
 ut etiam pauco
 tibi captiva rel
 prius emento
 am mea tot laude

Aut geminare pilam juvat, aut revocare cadentem,
 Et non sperato fugientem reddere gestu.
 Hæret in hæc populus spectacula, totaque ludos
 Turba repente suos jam sudabunda relinquit.
 Te si forte juvat studiorum pondere fessum,
 Non languere tamen, lusulque movere per artem,
 Callidior modo tabula variatur aperta
 Calculus, & vitreo peraguntur milite bella,
 Ut niveus nigros, nunc & niger alliget albos.
 Sed tibi quis non terga dedit? quis te Duce cessit
 Calculus? aut quis non periturus perdidit hostem?
 Mille modis acies tua dimicat, ille petentem
 Dum fugit, ipse rapit: longo venit ille recessu,
 Qui sterit in speculis, hic se committere rixæ
 Audet, & in prædam venientem decipit hostem.
 Ancipites subit ille moras, similisque ligato
 Obligat ipse duos: hic ad majora movetur,
 Ut citus & fracta prorumpat in agmina mandra,
 Clausaque dejecto populetur mœnia vallo.
 Interea sectis, quamvis acerrima surgant
 Prælia, militibus, plena tamen ipse phalange.
 Aut etiam paucis spoliata milite vincis,
 Et tibi captiva resonat manus utraque turba.
 Sed prius emenso Titan versetur Olympo,
 Quam mea tot laudes decurrere carmina possint.
 Felix, & longa juvenis dignissime vita,
 Eximiumque tuæ gentis decus, accipe nostri
 Certus, & hoc veri complectere pignus amoris.
 Quod si digna tua minus est mea pagina laude,
 At voluisse sat est: animus, non carmina jacto,
 Tu modo lætus ades, forsitan meliora tenemus:
 Et vires dabit ipse favor, dabit ipsa feracem
 Spes animum: dignare tuos aperire Penates.
 Hoc solum petimus, nec enim me divitis auri
 Imperiosa fames, & habendi sæva libido
 Impulerit, sed laudis amor. juvat, optime, tecum
 Degere, cumque tuis virtutibus omne per ævum
 Carminibus certare meis. sublimior ibo,
 Si famæ mihi pandis iter, si detrahis umbram.
 Abdita quid prodest generosi vena metalli,
 Si cultore caret? quid inertis condita portu,
 Si ductoris eget, ratis efficit, omnia quamvis.
 Armamenta ferat, teretique fluentia malo
 Possit & excusso dimittere vela rudente?

Ipse per Ausonias Æneia carmina gentes
 Qui sonat, ingenti qui nomine pulsat Olympum,
 Mæoniumque senem Romano provocat ore,
 Forsitan illius nemoris latuisset in umbra,
 Quod canit, & sterili tantum cantasset avena,
 Ignotus populis, si Mæcenate careret.
 Qui tamen haud uni patefecit limina vati,
 Nec sua Virgilio permisit nomina soli.
 Mæcenat Tragicæ quatientem pulpita gestu.
 Evexit Varium. Mæcenat alta Toantis
 Eruit, & populis ostendit nomina Graiis.
 Carmina Romanis etiam resonantia chordis,
 Ausoniamque chelyn gracilis patefecit Horati.
 O decus, & toto merito venerabilis ævo,
 Pierii tutela chori, quo præside tuti
 Non umquam vates inopi timuere senectæ.
 Quod si quis nostris precibus locus, & mea vota
 Si mentem subiere tuam, memorabilis olim
 Tu mihi Mæcenat tereti cantabere versu.
 Possumus æternæ nomen committere famæ:
 Si tamen hoc ulli de se promittere fas est,
 Et Deus ultor abest: superest animosa voluntas,
 Ipsaque nescio quid mens excellentius audet.
 Tu nanti protende manum: tu Piso latentem
 Exere. nos humilis domus & sincera parentum,
 Sed tenuis Fortuna sua caligine celat,
 Possumus imposuisti caput exonerare tenebris,
 Et lucem spectare novam, si quid modo iætus
 Annuis, & nostris subscribis, candide, votis.
 Est mihi, crede, meis animus constantior annis,
 Quamvis nunc juvenile decus mihi pingere malas
 Cæperit, & nondum vigesima venerit ætas.
 Quod si tam validæ mihi robor mentis inesset,
 Et solidus primos impleret spiritus annos,
 Auderem voces per carmina nostra referre,
 Piso, tuas: sed fessa labat mihi pondere cervix,
 Et tremefacta cadunt succiso poplite membra.
 Sed nec olorinos audet Pandionis ales
 Parva referre sonos, nec, si velit improba, possit.
 Sis & Aedonia superantur voce cicadæ,
 Stridula cum rapido faciunt convicia soli.
 Quare age, Calliope, posita gravitate sœrenti,
 Limina Pisonis mecum pete: plura supersunt,
 Quæ laudare velis inventa Penatibus ipsis.

C A T O N I S D I S T I C H A.

LIBER PRIMUS.

S I Deus est animus, nobis ut carmina dicunt,
 Hic tibi præcipue sit pura mente colendus.
 Plus vigila semper, nec somno deditus
 esto:
 Nam diuturna quies vitiis alimenta ministrat.

Virtutem primam esse pura, compefcere linguam:

Proximus ille Deo, qui scit ratione tacere.
 Sperne repugnando tibi tu contrarius esse:
 Conveniet nulli qui secum diffidet ipse.
 Si vitam inspicias hominum, si denique mores,
 Cum culpent alios, nemo sine crimine vivit.
 Quæ nocitura tenes, quamvis sint chara, relinque,
 Utilitas opibus præponi tempore debet.

Con-

Conflans atque levis, cum res exoptulat, esto :
 Temporibus mores sapiens sine crimine mutat .
 Nil temere uxori de servis crede querenti :
 Sæpe etenim mulier, quem conjunx diligit, odit .
 Cumque mones aliquem, nec se velit ipse moneri ;
 Si tibi sit charus, noli desistere captis .
 Contra verbosos noli contendere verbis :
 Sermo datur cunctis, animi patientia paucis .
 Dilige sic alios, ut sis tibi charus amicus ;
 Sic bonus esto bonis, ne te mala damna sequantur .
 Rumores fuge, ne incipias novus auctor haberi :
 Nam nulli tacuisse nocet, nocet esse locutum .
 Rem tibi promissam certo promittere noli :
 Rara fides ideo, quia multi multa loquuntur .
 Cum quis te laudat, iudex tuus esse memento :
 Plus ali de te, quam tu tibi credere noli .
 Officium alterius multis narrare memento,
 Atque aliis cum tu benefeceris, ipse fileto .
 Multorum cum facta senex & dicta recenset,
 Fac tibi succurrant, juvenis quæ feceris ipse .
 Nec cures, si quis tacito sermone loquatur :
 Consciis ipse sibi de se putat omnia dici .
 Cum fueris felix, quæ sunt adversa caveto :
 Non eodem cursu respondent ultima primis .
 Cum dubia & fragilis sit nobis vita tributa,
 In mortem alterius spem tu tibi ponere noli .
 Exiguum munus cum dat tibi pauper amicus,
 Accipito placide, plene & laudare memento .
 Infantem nudum cum te natura creavit,
 Paupertatis onus patienter ferre memento .
 Ne timeas illam, quæ vitæ est ultima finis :
 Qui mortem metuit, quod vivit perdit idipsum .
 Si tibi pro meritis nemo respondit amicus,
 Incusare Deum noli, sed te ipse coerce .
 Ne tibi quid desit, quæsitis utere parce :
 Urque quod est serves, semper tibi deesse putato .
 Quod præstare potes ne bis promiseris ulli,
 Ne sis ventosus, dum vis urbanus haberi .
 Qui simulat verbis, nec corde est fidus amicus,
 Tu quoque fac simules, sic ars deluditur arte .
 Noli homines blandos nimium sermone probare :
 Fistula dulce canit, volucrum dum decipit auceps .
 Si tibi sint nati, nec opes, tunc artibus illos
 Instrue quo possint inopem defendere vitam .
 Quod vile est, charum, quod charum est, vile putato,
 Sic tibi nec parcus, nec avarus habebis ulli .
 Quæ culpæ soles, ea tu ne feceris ipse :
 Turpe est doctori, cum culpa redarguit ipsum .
 Quod justum est petito, vel quod videatur honestum :
 Nam stultum est petere, quod possit jure negari .
 Ignoratum tibi nolito præponere notis :
 Cognita iudicio constant, incognita casu .
 Cum dubia incertis versetur vita periculis,
 Pro lucro tibi pone diem, quicumque laboras .
 Vincere cum possis, interdum cede sodali :
 Obsequio quoniam dulces retinentur amici .
 Ne dubites, cum magna petas, impendere parva ;
 His etenim rebus conjungit gratia charos . (est :
 Litem inferre cave, cum quo tibi gratia juncta
 Ira odium generat, concordia nutrit amorem .
 Servorum ob culpam cum te dolor urget in iram,
 Ipse tibi moderare, tuis ut parcere possis .
 Quem superare potes, interdum vince ferendo :
 Maxima enim morum semper patientia, virtus .
 Conserva potius quæ sunt jam parta labore,
 Cum labor in damno est, crescit mortalis egestas .

Dapsilis interdum notis, charis & amicis :
 Cum fueris felix, semper tibi proximus esto .

L I B E R I I .

Telluris si forte velis cognoscere cultus,
 Virgilium legito : quod si mage nosse laboras
 Herbarum vires, Macer tibi carmine dicet .
 Si Romana cupis, & Civica noscere bella,
 Lucanum quæras, qui Martis prælia dicet .
 Si quid amare libet, vel discere amare legendo,
 Nasonem perito : sin autem cura tibi hæc est,
 Ut sapiens vivas, audi quo discere possis,
 Per quæ semorum vitiis traducitur ævum .
 Ergo ades, & quæ sit sapientia, discite legendo .
 Si potes, ignotis etiam prodesse memento :
 Utilius regno meritis acquirere amicos .
 Mitte arcana Dei, cælumque inquirere quid sit :
 Cum sis mortalis, quæ sint mortalia cura .
 Linque metum leti ; nam stultum est tempore in omni :
 Dum mortem metuis, amittis gaudia vitæ .
 Iratus de re incerta contendere noli :
 Impedit ira animum, ne possit cernere verum .
 Fac sumptum propere, cum res desiderat ipsa :
 Dandum etenim est aliquid, cum tempus postulat aut res .
 Quod nimium est fugito, parvo gaudere memento :
 Tuta mage est puppis, modico quæ flumine fertur .
 Quod pudeat, socios prudens celare memento,
 Ne plures culpent id, quod tibi displicet uni .
 Nolo putes pravos homines peccata lucrari :
 Temporibus peccata latent, & tempore patent .
 Corporis exigui vires contemnere noli :
 Consilio pollet, cui vim natura negavit .
 Quem scieris non esse parem tibi, tempore cede :
 Victorem a victo superari sæpe videmus .
 Adversus notum noli contendere verbis :
 Lis minimis verbis interdum maxima crescit .
 Quid Deus intendat, noli perquirere sorte :
 Quid statuatur de te, sine te deliberat ipse .
 Invidiam nimio cultu vitare memento :
 Quæ si non lædit, tamen hanc sufferre molestum est .
 Esto animo fortis, cum sis damnatus inique :
 Nemo diu gaudet, qui judicæ vincit iniquo .
 Litis præteritæ noli maledicta referre :
 Post inimicitias iram meminisse, malorum est .
 Nec te collaudes, nec te culpaveris ipse :
 Hoc faciunt stulti, quos gloria vexat inanis .
 Utere quæsitis modice, cum sumptus abundat,
 Labitur exiguo quod partum est tempore longo .
 Inspiciens esto, cum tempus postulat aut res :
 Stultitiam simulare loco, prudentia summa est .
 Luxuriam fugito, simul & vitare memento
 Crimen avaritiæ : nam sunt contraria famæ .
 Noli tu quædam referenti credere semper :
 Exigua est tribuenda fides, qui multa loquuntur .
 Quod potu peccas, ignoscere tu tibi noli :
 Nam nullum crimen vini est, sed culpa bibentis .
 Consilium arcanum tacito committe sodali,
 Corporis auxilium medico committe fideli,
 Successus indignos noli tu ferre moleste ;
 Indulget fortuna malis, ut lædere possit .
 Prospice qui veniunt, hos casus esse ferendos :
 Nam levius lædit, quicquid prævideris ante .
 Rebus in adversis animum submittere noli,
 Spem retine, spes una hominem nec morte ralinquit .
 Rem tibi quam noscis aptam, dimittere noli :

Fronte

Fronte capillata, p
 Quod sequitur spect
 illum imitare Deu
 Fortior ut valeas,
 Pauca voluptati deb
 iudicium populi num
 Ne nulli placeas, du
 Sit tibi præcipue, quo
 Tempora ne culpes, et
 iudicia ne cures : nam
 vigilat sperans,

De quicumque ve
 Hæc præcepta se
 præceptis anime
 sine doctrina vita
 comoda multa feret
 mea me scriptorem,
 cum recte vivas, ne
 vitæ nostri non es
 seductus restis, salve
 tantumcumque pot
 rationes blandos, bla
 plicitas veri sana est
 mentem fugito, quæ
 cum animus langu
 ræpone tuis interdu
 nollis animo quem
 ius dictum aut fact
 solo simili ne te dei
 tibi fors dederit tabe
 rædo serva, ne sis, qu
 tibi divitæ superan
 ius facito vivas, t
 consilium Domini
 sensum, si prode
 & in sensu si non e
 vivas contentus eo, q
 tem fuge : ne ducas
 retinere velis, si co
 horum discere exem
 fugias : vita est nu
 potes, id tentes,
 abar labor, & fru
 nollis haud recte fa
 tate malos imitari
 auxilium (sed iniq
 tum leges cupiunt
 mato paratis, pat
 reus tibi sis, ip
 legas facito, perle
 randa canunt .
 ræctas fac si, ser
 ne loquax, dum
 ræctæ noli tu ver
 ræctis, struit in
 ræctis, sed ne vic
 a culorum, cum
 ræctis proponas mor
 ræctæ si non est, fin
 ræctam, si frugi
 ræctæ malum est nil
 ræctæ non ægra charo
 ræctam offendas,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

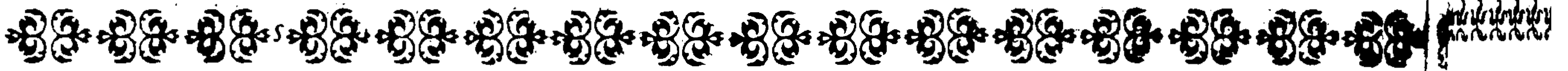
HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Demissos animo ac tacitos vitare memento:
 Qua flumen placidum est, forsitan laeret altius unda.
 Cum tibi displiceat rerum fortuna ruarum,
 Alterius spectata quo sis discrimine peior.
 Quod potes id tenta. nam litus carpere remis
 Tutius est multo, quam velum tendere in altum.
 Contra hominem justum prave contendere noli:
 Semper enim Deus injustas ulciscitur iras.
 Ereptis opibus noli gaudere merendo,
 Sed gaude potius, tibi si contingat habere.
 Est iactura gravis, que sunt, amittere damnis.
 Sunt quaedam, quæ ferre decet patienter amicum.
 Tempora longa tibi noli promittere vitæ:
 Quocumque ingrederis, sequitur mors corporis umbra.
 Thure Deum placa, vitulum sine crescat aratro:
 Ne credas placare Deum, dum cæde litatur.
 Cede locum læsus fortunæ, cede potenti.
 Cedere qui potuit, prodesse aliquando valebit.
 Cum quid peccaris, castiga te ipse subinde:

Vulnera dum sanas, dolor est medicina doloris:
 Damnaris numquam post longum tempus amicum:
 Mutavit mores, sed pignora prima memento.
 Gratiot officiis quo sis mage carior esto,
 Ne nomen subeas, quod dicitur officiperda.
 Suspectus cave ne sis miser omnibus horis:
 Nam timidus & suspectis aptissima mors est.
 Cum fueris servos proprios mercatus in usus,
 Et famulos ducas, homines tamen esse memento.
 Quam primum rapienda tibi est occasio prima,
 Ne rursus quaras, quæ jam neglexeris ante.
 Morte repentina noli gaudere maiorum:
 Felices obæunt, quorum sine crimine vita est.
 Cum coniux tibi sit, nec res & fama labore,
 Vitandum ducas inimicum nomen amici.
 Cum tibi contingat studio cognoscere multa,
 Fac discas multum, vites nescire doceri.
 Miraris verbis nudis me scribere versus?
 Hos brevitatis sensus fecit conjungere binos.

R U F F I N I I V E R S U S

DE COMPOSITIONE ET METRIS ORATORUM.

Usigenæ numeros vates & metra sequuntur,
 Orator numeros, hæc illi maxima virtus,
 Ne vagus errando laudandam nesciat artem.

Rhetoras Aufonios & Grajos dactylus armat.
 Dactylus armavit Ciceronem, armavit iambus
 Spondæusque gravis, numeroque aptissime præan.
 Temporibusque pares, quamvis & sillaba crescat.
 Continuos fugito multos (sit versus) eosdem.
 Optimus orator sequitur ratione poetas,
 Cognatus virtute sua, metrumque recusans
 Hic quoque vult numeris voces frenare vagantes.

Doctus Aristoteles prænam laudat utrumque
 A longa incipiens, primordia pulchra locabit
 Aspiciere ut verbum est, contrarius ille supremus.
 Tullius hunc laudat, cui sit penultima longa,
 Esse trochæus adest, videatur tertius ille,
 Quem præana vocat, musis devota vetustas,
 Hic membris melior nostris cui tertia longa.

Versus ejusdem de numeris & pedibus oratorum.

Rhetoricas pulchre structuras dochimus ornat,
 Principium bacchius erit, concludet iambus,
 Aut vice mutata nomen mutabitur uni,
 Primus iambus erit, cum finem Creticus explet,
 Prima brevis, longæque duæ, brevis, ultima longa,
 Exemplumque artis dabitur res publica nobis,
 Quam Cicero casu genitivo poære gaudet.

Hoc pede composito laudatur fama pedestris,
 Ut docet Aufonius orator Tullius ingens.
 Omnibus iste locis numerum pes efficit aptum,
 Longa brevem sequitur, longam brevis, adice longam
 Syllaba prima brevis cum syllaba longa secunda,
 Tertia longa, brevis quarta, productaque quinta:
 Tullius orator, ceu multi, dochimon ornat.
 Creticus, atque trochæus erit qui claudere possunt.
 Aut spondæus inest, nullo discrimine finis.
 Principioque trochæon habes, in fine molossium.
 At finis bacchius erit, brevis ultima claudet.
 Longa sit anne brevis, nullum discrimen habetur,
 Ut solet in metris doctus componere vates.
 Aut adsit numeris pulcher, bis sine trochæus.
 Sed magis erigitur spondæo clausula fortis.
 Hanc docet eloquium summi Demosthenis artem.

Item Versus Ruffini.

Spondæo narrare solent tibi rhetores acta,
 Quod gravis & tardus, res gestas mentibus affert,
 Dactylicis certant pedibus, qui currere possunt.
 Dicimus egregios Theopompi more labores,
 Et vitam insignem laudamus Isocratis arte,
 Hic stilus historiis, hic laudibus aptior hæret.

De Ambitu sive Circuitu, quem Greci περιόδοι dicunt.

Dicere musa jubet, me dicere jussit Apollo
 Circuitum orator quot membris reddere debet.
 Vos Phœbi comites animis hæc condite vestris,

Ei

Et memores de
 Non unum nat
 Legibus alteri
 Quatuor e me
 Rhetora circuitu
 Quatuor ex me

Judicis præana n

quis rem dubi
 his causis

De Theopompo

Rhetoras pulchros

De Ruffino

M

Am n

Excul
 a

Simulus
 hor

venturæ metuens

levat sensum vil

aque manu tenebra

aque focum. Lesi

exulio remaneba

obductæ celabat

et bis pronam sum

ædicit acu stupas hui

at & crebris languen

am concepto tenebr

atque manu lame

erat clausa, que p

erat terra frumenti

depromit quant

in odonos excurri

afflitique molz

nam panes illos se

da locat. gemino

& cinctus villos

cauda silices ger

inde manus ope

illio, dextra

æ alidus gyris, d

sallicum rapido d

causa succedit lev

re vices: modo

quam solatur voc

admat Scythale: h

ena, tota patriam te

nam, labroque te

aha, jacens manu

caulis, spatiosa p

caulis calcanea

medicina doloris,
 cum tempus amicum;
 prima memento.
 carior esto,
 tur officiperda.
 tribus horis:
 illa mors est.
 creatus in usus,
 amen esse memento
 est occasio prima,
 neglexeris ante.
 re malorum:
 crimine vita est.
 s & fama laboret,
 omen amici.
 quoscumque multa,
 sine doceri.
 bere veritas?
 occurrere dicos.

Et memores doctis componite mentibus artem.
 Non unum natura dedit nos ferre laborem.
 Legibus alternis, quæ pulchras junxerat artes,
 Quattuor e membris plenum formare videmus
 Rhetora circuitum, sic ambitus ille vocatur,
 Quattuor ex metris hunc versibus aspicias æquum.

De genere judiciali.

Judicis præzans refert tibi Tullius aptum.

De genere deliberativo.

Si quis rem dubiam deliberat, armat iambus.
 Dactylus his causis tibi dicitur aptus utrisque.

De Theophrasto idem Ruffinus metro sapphico sic.

Rhetoras pulchros Theophrastus ornat

Membra dispergens bona dithyrambi
 Fusa per artes. Anapæstus ista
 Floret in arte.
 Longior fluxit numerus per artem,
 Quem dedit nobis Anapæstus ille.
 Hinc pedes claros loca dithyrambi
 Rhetores aptant.

Versus Ruffini.

Craticus aut spondæus erit præzave supremus,
 Dactylus atque trochæus adest, vel cursor iambus,
 Partibus in cunctis qui ponitur ante supremum,
 Temporibusque pares hos omnes reddere possunt,
 Solvere seu longas malis ut syllaba crescat,
 Rhetoricis Alys placuit his sine trochæus.
 Principia, & mediæ, & suam tibi doctimus ornat.

N I M O R E T U M.

S
 ATORUM.

arum fama pebellis,
 e Tullius ingens.
 tam pes est in apram,
 longam dæris, adice longi
 a syllaba longa secunda,
 ra, præzansque quintar
 ti, doctum ornat.
 erit qui claudere possunt
 lo dictione hinc.
 abes, in sine molosseum.
 veris ultima claudet.
 ullum dictionem haberat,
 componere vates.
 bis sine trochæus.
 eo claudula fortis.
 erit Demolthenis artem.
 Rufini.
 me tibi dæros acls,
 res gestas mentibus adest,
 as, qui currere possunt.
 omni more labores,
 amus Horæis arte,
 laudibus aprior heret.
 præzans Grazi æquum
 ce dicere iussit Apollo
 membris reddere debet.
 aris hæc condite vestris.

Am nox hybernas bis quinque perege-
 gerat hotas,
 Excubitorque diem cantu prædixerat
 ales,
 Simulus exigui cultor cum rusticus
 horti,
 Crisia venturæ metuens jejunia lucis,
 Membra levat sensim vili demissa grabato,
 sollicitaque manu tenebras explorat inertes.
 Vestigatque focum: læsus quem denique sensit.
 Parvulus exulso remanebat stipite fumus,
 Et cinis obductæ celabat lumina prunæ:
 Admoveret his pronam summissa fronte lucernam,
 Et producit acu stupas humore carentes,
 Excitat & crebris languentem flatibus ignem.
 Tandem concepto tenebræ fulgore recedunt,
 Oppositaque manu lumen defendit ab aura,
 Et reterat clausa, quæ prævidet, ostia clavi.
 usus erat terra frumenti pauper acervus:
 hinc sibi depromit quantum mensura petebat,
 quæ bis in octonas excurrit pondere libras.
 inde abit assistitque molæ: parvaque tabella,
 quam fixam paries illos servabat in usus,
 lumina fida locat. geminos tunc veste lacertos
 liberat, & cinctus villosæ tegmine capræ
 erverrit cauda silices gremiumque molarum.
 admoveret inde manus operi, partitus utramque:
 læva ministerio, dextra est intenta labori.
 læc rotat assiduis gyris, & concitat orbem.
 rita Ceres silicum rapido decurrit ab ictu.
 interdum fessæ succedit læva forori
 alternatque vices: modo rustica carmina cantat,
 gressuque suum solatur voce laborem.
 iterea clamat Scybale: hæc erat unica custos,
 fra genus, tota patriam testante figura,
 orta comam, labroque tumens, & fusca colore:
 ectore lata, jacens mammis, compressior alvo,
 ruribus exilis, spatiosa prodiga planta:
 outinuis rimis calcanea scissa rigeabant.

Hanc vocat, atque arsuræ focis imponere ligna
 Imperat, & flamma gelidos adolere liquores.
 Postquam implevit opus iustum versatilibus finem,
 Transfert inde manu fusas in cribra farinas,
 Et quatit, ac remanent summo purgamina dorso:
 Subsidiit succera foraminibusque liquatur
 Emundata Ceres. lævi tum protinus illam
 Componit tabulâ, tepidas superingerit undas:
 Contrahit admittos tum fontes, atque farinas
 Transversat durata manu, liquidoque coacto
 Interdum grumos spargit sale, jamque subactum
 Format opus, palmisque suum dilatat in orbem,
 Et notat impressis æquo discrimine quadris.
 Infert inde foco (Scybale mundaverat aptum
 Ante locum) testisque regens superaggerat ignes,
 Dumque suas peragit Vulcanus, testaque partes,
 Simulus interea vacua non cessat in hora;
 Verum aliam sibi querit opem: neu sola palato
 Sit non grata Ceres, quas jungat, comparat escas:
 Non illi suspensa focum carnaria juxta,
 Durati sale terga suis, truncique vacabant:
 Trajectus medium sparto sed caseus orbem,
 Et vetus adstricti falcis pendeat anethi:
 Ergo aliam molitur opem sibi providus heros.
 Hortus erat junctus casulæ, quem vimina pauca,
 Et calamo redimita levi munibat arundo:
 Exiguus spatio, variis sed fertilis herbis.
 Non illi dæerat, quod pauperis exigit usus:
 Interdum locuples a paupere plura petebat.
 Nec sumptus erat illud opus, sed regula curæ.
 Si quando vacuum casula, pluvia ve tenebant,
 Festave lux, si forte labor cessabat aratri,
 Horti opus illud erat. varias disponere plantas
 Norat, & occultæ committere semina terræ,
 Vicinosque apte cura summittere rivos.
 Hic olus, hic late fundentes brachia betæ,
 Fæcundusque rumex, malvæque inulæque virebant.
 Hic cicer, & capiti nomen debentia porra.
 Hic etiam nocuum capiti, gelidumque papaver,
 K k 2 Gra-

Grataque nobilium requies lactuca ciborum,
 Et gravis in latum demissa cucurbita ventrem.
 Verum hic non domini (quis enim contractior illo?)
 Sed populi proventus erat; certisque diebus
 Venales olerum fasces portabat in urbem:
 Inde domum cervice levis, gravis ære redibat,
 Vix umquam urbani comitatus merce macelli.
 Cæpa rubens, festique famem domat area porri,
 Quæque trahunt acri vultus nasturtia morfu,
 Intubaque, & Venere[m] revocans eruca morantem.
 Tunc quoque tale aliquid meditans intraverat hortum:
 Ac primum leviter digitis tellure resossa,
 Quatuor educit cum spissis allia fibris.
 Inde comas apii graciles, rutamque virentem
 Vellit, & exiguo coriandra trementia filo.
 Hæc ubi collegit, lætum consedit ad ignem:
 Et clara famulam poscit mortaria voce.
 Singula tum capitum numerosa cortice nudat,
 Et summis spoliat coriis, contemptaque passim
 Spargit humi, atque abicit: servatum gramine bulbum
 Tingit aqua, lapidisque cavum demittit in orbem.
 Hinc salis inspergit micæ, sale durus adeso
 Caseus adjicitur, dictas superingerit herbas:
 Et læva vestem setosa sub inguina fulcit.

Dextera pistillo primum fragrantia mollit
 Allia: tum pariter misto tetit omnia succo.
 It manus in gyrum: paulatim singula vires
 Deperdunt proprias, color est e pluribus unus.
 Nec totus viridis, quia lactea frustra repugnant:
 Nec de lacte nitens, quia tot variatur ab herbis.
 Sæpe viri nares acer jaculatur apertas
 Spiritus, & sumo damnat sua prandia vultu.
 Sæpe manu summa lacrimantia lumina tergit.
 Immeritoque furens dicit convitia fumo.
 Procedebat opus, non jam salebrosus, ut ante,
 Sed gravior lentos ibat pistillus in orbes.
 Ergo Palladii guttas instillat olivi,
 Exiguique super vires infundit aceti,
 Atque iterum commiscet opus, mistumque retractat.
 Tum demum digitis mortaria tota duobus
 Circuit, inque globum distantia contrahit unum:
 Constat ut effecti species, nomenque moreti.
 Eruit interea Scybale quoque sedula panem:
 Quem lotis recipit manibus, pulsoque timore
 Jam famis, inque diem securus Simulus illam,
 Ambit crura ocreis paribus, rectusque galero
 Sub juga parentes cogit lorata juvencos,
 Atque agit in segetes, & terræ condit aratrum.

1522

Nonius

1520

No

fauc

Non

in autem lascivum N
 dens ad cantum cla

No

quod parere vos m
 tentis? extemploque

Nonis

minus a declitali lau

No

Nam ut
 & præda per p
 ca d.

A J

Non

ca videtur quod sit

POE-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

LIVII ANDRONICI
HERMIONA.

Nonius in Fuas.

Obsecro te, Anticile, matri ne quid tux adversus fuas.

J O N E.

Priscianus in Præcipem.

Seque in alta maria præcipem
Inops, ægra sanitatis herois.

Terentianus de carmine Miuro.

Et jam purpureo suras include coturno,
Baltheus & revocet volucres in pectore sinus:
Presaque jam gravida crepitent tibi terga pharetra.
Dirige odorisequos ad certa cubilla canes.

L A O D A M I A.

Priscianus in Pellicuit.

Aut
Nunc quæpiam alia te Ilio,
Asiatico ornatu adfluens,
Aut Sardonio aut Lydio
Fulgens decore & gloria,
Pellicuit.

L Y D I O.

Festus in Scena.

Corruit quasi ictus scena, haud multo secus.

O D Y S S E A.

Priscianus in Daps.

Quæ hæc daps est? quis festus dies?

Priscianus in Celer.

At celer hasta volans perrumpit pectora ferro.

Priscianus in Puera.

Mea puera, mea puera, quid verbi ex tuo ore profugit?

Priscianus in Gavisi.

Quoniam audivi paucis gavisi.

Nonius in Fite.

Fit quoque fitum est.

Priscianus in Nexebant.

Nexebant multa inter sese flexu nodorum dubio.

Festus in Noegeo.

Simulac lacrymas de ore noegeo deterfit.

F R A G M E N T A.

Priscianus in Carnis.

Carnis ait, vinum quoque quod libabat, antlabatur.

Priscianus in Superus.

Inferus aut superus tibi fert deus funera Ulysses.

Priscianus in Escas.

Arque escas habemus mentionem.

Priscianus in Monetas.

Nam diva monetas filiam docuit.

Priscianus in Latonas.

Mercurius, cumque eo filius Latonas.

Priscianus in Laertie.

Neque enim te oblitus sum, Laertie noster.

Gellius L. VII. C. VII.

Ibi denique vir summus adprimus Patroclus.

Gellius ibidem.

Parcentes præmodum.

Festus in Nequinunt.

Partim errant, neque nunc Græciam redire nequunt.

Priscianus in Mando.

Quum socios nostros mandisset impius Cyclops.

Priscianus in Filie.

Pater noster Saturni filie.

Priscianus in Puer.

Sancta puer Saturni filia regina.

P O L Y M E T R I S.

Priscianus in Versi.

Omnes sunt denis syllabis versi.

PROTESILAO vel PROTESILAO DAMIA.

Priscianus in Obitus.

Cupidus miserulo obito.

Gellius Lib. XII. C. X.

Claustitimum.

Festus in Redivia.

Scabra in legendo rediviosave offendens.

Festus in Procitum.

Mattera procitum plurimi venerunt.

Festus in Ocris.

Sed qui sunt hi, qui ascendunt altum Ocrim?
Celsosque Ocris, arvaque patriæ, & mare magnum.
Namque Tanari cello Ocris.
Haud ut quem Chiro in Pelio docuit Ocri.

Nonius in Disertim.

Tumque mihi narrato omnia disertim.

Nonius in Polubrum.

Argenteo polubro, & aureo, & glutro.

Priscianus in Attestari.

Impubes, libripens esse non potest, neque attestari.

Priscianus in Puerarum.

Puerarum manibus confectum pulcherrime.

limavit

Priscianus in Calypso.

Apud Nympham Atlantis filiam Calypsonem.

Nonius in Quisquis.

Mulier, quisquis es, te volumus.

Festus in Adfatim.

S. Adfatim edi, bibi, iusi.

Nonius in Antlare.

manus. Florem antlabant Liberi ex carchesiis.

Festus in Nefrendes.

Quem ego nefrendem alui, lacteam immulgens opem.

Festus in Quinquertiones.

it.

Quinquertiones præco in medium vocat.

Festus in Vecerra.

Vecorde & malefica vecordia.

Idem in Dusmoso.

Dusmoso in loco.

Nonius.

Tu cornifrontes pascere armentas soles.

Idem.

Quænam illa suavitas, quænam consortio est?

Isidorus Orig. Lib. XIX. cap. IV.

Tuncque remos iussit religate struppis.

Festus.

Surregit. Sorctus.

Idem.

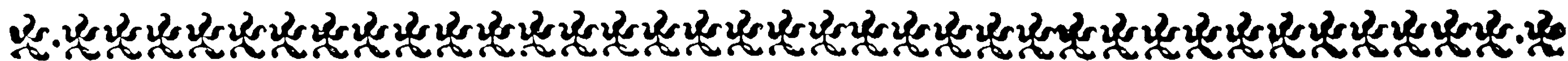
Dacrimas. Dautia.

Idem.

Demus: pro demum.

Idem.

Gnarigavit.

E N N I I

FRAGMENTA ET EPIGRAMMAT

ANNALIUM LIBER PRIMUS.

Orrida Romuleum certamina pango
duellum.

Horatius, & Porphyrio ad
Sat. II. Lib. I.

Audeire esto perai pretium procedere recte
Quei rem Romanam Latiumque augescere voltis.

Varro L. L. Lib. VI.

Musai, quai pedibus magnum pulsatis olumpum; Adeste

Et quas commemorant Casmoinas esse . . .

Iunai portum est operai cognoscere ceives

Cicero in Lucullo.

veisus Homerus adesse poeta,

Hei mihi qualis erat! quantum mutatus ab illo!

Varro R.R. Lib. III.

Septingentei sunt paullo plus vel minus annei,

Sospater in Pavus.

Quom meminei ferei me pavom . . .

Cicero in Bruto.

Scriptare aliei Rem
Vorsibu', quos olim Faunei Vatesque canebant,
Quom neque Musarum scopolos quisquam superarat,
Nec distei studiosus erat . . .

ante hunc

Nam latos populos, res, atque poemata nostra

Cluvebat . . . . .

Nos aufei referate . . . . .

Nec quisquam Sophiam, Sapia quai perhibetur;
In somneis veidit priu', quam sam discete coipit.

. neque me decet hic carinantibus edere carteis.

Nonius in Parumper.

Te nunc sancta precot Venus & genetrix patri' nostri,
Ut me de coilo veisas cognata parumper;

Nonius in Horam.

Teque Quireine pater veneror, Horamque Quireinei

Macrob. Lib. VI. cap. I.

Teque pater Tibereine tuo cum flumine sancto.

. . . . . Mavors . . . . .

Daidala . . . . .

Menerv

Priscianus in Veter.

Quom veter occubuit Priamus sub Marte Pelasgo

Corpore Tartarino prognata Paluda Virago,
Quoi par Imber & Ignis, Spiritus, & gravi' Terra

Varro R. R. Lib. VI.

Quaique freto cava coiroleo corteina recepit:

Quos omneis Erebo perhibent & nocte creatos

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Priscianus in Celerissimus.

Exit per terras postquam celerissamu' rumor

Festus in Sas.

Virgine' nam sibi quisque domos Romanu' rapit fas

Quis pater aut cognatu' volet vos contra tuerei?

Nonius in Vultum.

Avorsabuntur semper vos vosaque volta

Nonius in Ratus.

Occiduntur, ibus potitur ratu' Romolu', pra'idam

Dispertit . . . . .

Macrobius Lib. VI. Cap. I.

Quom superum lumen nox intempesta teneret

Adgrettus farei:

Varro L. L. Lib. IV.

Deivumque hominumque pater, rex,

Macrobius Lib. VI. C. I.

. . . s . Saturno sancte create,

Quei coilum vorfas stelleis folgentibus aptum;

. . . . . qui folmine ciato

Omnia per sonitus arces . . . . .

Festus in Orare.

. . . . . face vero, ...
Quod te cum precibus pater oro . . . . .

. . . . . Rex deinde citatus
Convellit sese . . . . .

Flentes, plorantes, lacrumantes, obtestantes:

Gellius Lib. XIII. Cap. XXI.

. . . s . . . . . Neriene Mavortis

Priscianus in Te.

O Tite tute Tati tibi tanta turanne tulistei

Festus in Sum.

Ast te, non ut sum, summam servare decet rem

Sospater.

Alternum feritote diem concorditer ambo

Macrobius Lib. VI. C. I.

Accipe, daque fidem, fidusque ferei bene firmum

. . . . . Tatienses . . . . .

Seneca Epist. CIX. Lib. XIX.

. . . . . quem super ingens
Porta tonat coilei . . . . .

Transnavit citu' per teneras caleiginis auras

Apuleius de Deo Socratis.

Juno, Vesta, Ceres, Deiana, Menerva, Venus, Mars,
Mercurius, Jovi', Neptunus, Volcanus, Apollo

Festus in Sos.

Constitit inde locei propter sos Dia Dearum

Unus erit, quem tu tolles in coitola coilei

Templa . . . . .

Respondet Juno Saturnia sancta Dearum

Cicero Tusc. Qua. Lib. I.

Romoius in coilo cum Dis genetalibus aivom

Degat . . . . .

Isidorus Lib. XV. Cap. I.

. . . . . Hujus nate auspiciis illa inciuta Roma .

Incerto loco.

. . . . . ^{P-es}
pe--de r:
Ennius lib. 1. ^a
narium . . . . .

F R A G M E N T A L I B . I

Lactant. Lib. I. Cap. XVI.

. . . . . O Romole, Romole, dic o
Qualem te patriai custodem Di genuerunt!
Tu produxistei nos endo luminis oras:
O Pater, o Genetor, o Sanguen Dis oriundum

Priscianus in verbo Mis.

Ingens coira mi' cum concordibus aiquiparare

Festus in Quadrata.

Ecquis exter erat, Romai regnare quadratai

Cicero de Divinatione Lib. II.

Quom tonuit laivom bene tempestate serena,

Contremuit templum magnum Jovis Altitonantis

Varro in Olli.

Olli respondet suavis sonus Aigeriai

Idem in Ancilia.

Mensas constituit, idemque Anceilia preimus,

. . . . . cairola prata

Festus in verbo Quiescentibus.

Ostia moenita est; Idem loca navibu' polcreis
Munda facit, Nauteisque mari quaisentibu' veitam

Cicero de Nat. Deor. Lib. III.

Europam Libuamque rapax ubi deividit unda,

. . . Et Tiberis flumen vomit in mare falsum

FRAGMENTA LIB. III.

Hic denseis Aquila penneis obnixa volabat
Vento, quem perhibet Grajum genus aera lingua

Festus in Sis.

Postquam lumina sis oculis bonus Ancu' releiquit;

Tarquinio dedit imperium simol & sola regnei

Gellius Lib. I. Cap. XXII.

Inde sibi memorat unum superesse laborem

Gellius, Lib. XVI. Cpa. X.

Proletariu' poblicitus scuteisque feroque
Ornatur ferro; moeros, urbemque, forumque
Excubieis coitat . . . . .

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. I.

Postquam defessei sunt, stant & spargere sese
Halleis, ansateis concurrunt undique teleis

Priscianus in Tondeo.

Deque totondit agros laitos atque oppida cepit

Festus in Sos.

Circum fos quai sunt magnai gentes opulentai

Servius in Virgilium, Donatus in Teren.

. . . . . Postumque turannei
Tarquiniei corpus bona femina lavit & unxit

Festus in verbo Prodeinunt.

Prodeinunt famolei, tum candida lumina lucent

Olim de coilo laivom dedit inclutu' signum

Macrobius Sat. Lib. I. Cap. IV.

Hac noctu feilo pendeat Etruria tota

. . . . . Infomnia . . . . .

Haut temere' st, quod tu trisei cum mente gubernas

Deducant habileis radios feilo-gracilento

. . . . . Interea fax

Occidit . . . . .

Coilum prospexit stelleis folgentibus aptum

Deitiu' supplicium sceleris violentia poscit

~~~~~

FRAGMENTA LIB. IV.

. Reges odisse superbos

Cicero de Oratore Lib. III.

At Romanus homo, tamen etsi res bene gesta est,
Corde suo trepidat, delicto Coclite

*Obsidionis famem exprimens, offam eripuisse plorantibus
liberis patres commemorat.*

Cicero de Officiis Lib. I.

Vos etenim Jovenes animos geritis moliebreis
Illa Virago Virei

Priscianus in Paro.

Ova patire solet genu' penneis condècoratum

Aiqueis de manibus nox intempesta diremit ^{Bellum.}

Nobeis unde forent fructus veitaique propagmen

Macrobius Sat Lib. VI. Cap. I.

Romanei scaleis summa neituntur opam vei

. Volscus perdidit Anxur

Propertius.

Anseris & iustum voce fuisse Jovem

Varro in Canes.

Tanteidem, quasi foira canes, sine dentibu' latrat

~~~~~

FRAGMENTA LIB. V.

D. Augustinus ex Cicerone de Republica Lib. V.

MOribus anteiueis Res fiat Romana vireisque

Ceives Romanei tunc factei sunt Campanei

Romanci muteis Albam cinxerunt Longam

. . . . . Divei hoc audeite parumper,

Ut pro Romano populo prognariter armeis
Certando, prudens animam de corpore mitto:

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. III.

Se tum; sicut equus, qui de praesepibus actus
Vincla suis magneis animeis abrumpit, & endo
Fert sese campeis, per cairola laitaque prata,
Celso pectore, saepe jubam, quassat simul altam,
Speiritus ex anima calida spumas agit albas;

Festus in Occasus.

Injicit inreitatu', tenet occasu', juvat res

Disperge hosteis, distrahe, deiduc, deivide, differ

Priscianus in verbo Misereo.

Cogebant hostes lacrumantes, ut misererent

. . . . . Ducuntur forte ligatei
Minturnenses . . . . .

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. IV.

Quod per amoinam urbem. lenei fluit agmine flumeta

Nonius in Ansatas.

Ansatas mittunt e turribus . . . . .

~~~~~

FRAGMENTA LIB. VI.

Festus in Mussa.

. intus in occulto inussa

*Q. Ennius T. Caecilium Dentrem, fratremque ejus praecipua
miratus, propter eos sextum Annalem adjecit.*

Festus in Navus.

Navo' repertus homo; Grajo patre, Grajus homo, re

. *Nonius in Stirpe.*

Aimoni', Purrus, uti memorant, a stirpe supremo

. solidum genus Aiacidarum
Bellipotentès sunt. magi', quam sapientipotentès

Servius ..

Ecfundit voces proprio cum pectore sancta-

Cicero de Divin. Lib. I.

AIO TE AIACIDA ROMANOS VINCERE POSSE

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. I.

Apta, dato signo, loca torreatis elefanteis

Explo-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Varro L. L. Lib. VI.

Conferta polcre rate, inairataque pereite,
Per liquidum mare eunt, sudantes atque sedentes:

Labitur uncta careina per aiquora cana celonis

Isidorus Lib. XIX. Cap. II.

. Aplustra
Molta foro ponens, ageaque longa repletur

Festus in Termonema.

. una trabes remeis rostrata per altum
Ingentei vadit cursu, qua redditu' termo' st;

Priscianus in verbo Mulgeo.

Molserat huc navim compoliã fluctibu' pontus:

Festus in Restat.

Imperus haut longe medicis regionibu' restat

Festus in Nare.

Alter nare cupit, alter pugnare paratu' st

Festus in Sos.

Dum cessent terrere mineis, hortantur eei sos:

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. I.

Non semper vostra evortit, nunc Jupiter hac stat;

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. I.

Fortibus est Fortuna Vireis data

Festus in Metonymia;

Africa terribilei tremit horrida terra tumultu
Undique, multimodis consumitur anxia coiteis:
Omnibus endo loceis ingens apparet imago
Trisilias, oculosque manusque ad sudera lassas
Protendunt, execrando duci' facta reprendunt
Poinci, pervortentes omnia, circumcursant

. Percolsei pectora Poinei
Tonilleis rapide conseigunt litus adunceis:

Servius in Lib. VI. Æneidos.

Navibus explebant sese terrasque replabant

. Evax' st

Aspis ab Attilio

Imber Neptunei ratibusque fremebat

Servius ad Æneidos Lib. I.

. furentibu' venteis

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. IX.

Denique vei magna quadrupes eques atque elefantei
Projiciunt sese

. quianam dicteis nostreis sententia flexa' st

Festus in obstopum.

Amplius exangem obsteipo lumine solis

. multiplicant Romanei funera late,

Qua Pollus furtim noctu summa arcis adortus
Moinia, concubia, vigilesque repente cruentant

Gellius Lib. XII. Cap. IV.

Hocce loquutu' vocat, queicum bene saipe libenter
Mensam, sermonesque suos, rerumque suarum
Comiter impertit; magna quom lassu' diei
Parti fuvisset, de summeis rebu' gerundeis
Consilio, endo foro lato, sanctoque Senatu.
Quoi res audacter magnas parvasque jocumque
Eloqueretur: tincta maleis, & quai bona dictu
Evomeret, sei qua vellet tutoque locaret:
Queicum molta volutat gaudia clamque palamque;
Ingenio quoi nolla malum sententia suadet,
Ut faceret facinus levis aut malus; doctus, fidelis,
Suavis homo, facundu', suo contentu', beatus,
Sceitu', secunda loquens in tempore, commodu', verbum
Paucum, molta tenens, antequa, sepolta, vetusta;
Quai faciunt mores veteresque novosque tenentem;
Moltarum veterum legum, Divomque hominumque
Prudentem, quei molta loquive tacereve possit.
Hunc inter pugnas compellat Servilius sic

Servius ad Æneidos Lib. VII.

. Postquam Discordia tetra
Bellei ferratos posteis portasque refregit

Festus in Sibyna.

Illuriei restant seiceis sibuneisque fodantes

. Legio reditus rumore ruinas
Mox auferre domos popoli rumore secundo.

Nonius in verbo Quadrupedes.

At non quadrupedes equites

Priscianus in verbo Vias.

. Dux ipse vias

Deducunt habileis gladios filo gracilento .

FRAGMENTA LIB. VIII.

O Ptuma Coilicolum Saturnia magna Dearum
Marfa manus, Peligna cohors, festeina virum vis

Debil homo

Cicero de Senectute .

Unus homo nobeis cunstando restituit rem :
Non ponebat enim rumores ante salutera ;
Ergo magisque magisque virei nuñc gloria, claret

Gellius Lib. XX. Cap. IX.

Pellitur e medio Sapientia ; Vei geritur Res ;
Spurnitur Orator bonus ; horridu' Miles amatur ;
Haut docteis disteis certantes, sed maledicteis ;
Miscent inter sese inimeicitas agitantes ;
Non ex joure manu confertum, sed mage ferro
Rem repetunt, regnumque petunt, vadunt solida vei .

Nonius in verbo Praecox .

. . . Praicox pugna' est

Diomedes in Abnuo .

Certare abnuo, meruo legionibu' labem

Hoslem quei fetiet mihi erit Kartaginiensis,
Quisquis erit, cujatis erit

Consequitur, summam sonitu quatit ungula terram :

*Nonius in verbo Pulvis . & Macrobius
Sat. Lib. VI. Cap. I.*

Jamque fere polvis ad coilum vasta viderur ;
Folva volat

. stant polvere campei :

Hastatei spargunt hastas, fit ferreus imber ;

Denfantur campeis horrentia tela virorum ;

Horret ager, campeique arneis subleimibus ardent

Festus in Supernati .

Heis pernas succidit iniqua superbia Poini

. crateribus ollei
Ex aurateis hauserunt

Nunc hostes veino domitei, somnoque sepoltei

Festus in Occasus .

Aut occasus ubei tempulve audere repressit

Brutates bilingues .

Quintu' pater quartum fit Consul

Festus in Metonymia .

Cum magno strepitu Volcanum ventu' vegebat

Festus in Ob .

Ob Romam noctu legiones ducere coipit

Festus in Oscos .

. de moeris res gerit Opstus

Festus in Meddix .

Summus ibi capitur Meddix, occiditur alter

Varrs L.L. Lib. VI.

Clamor ad caelum volvendu' per æthera vagit .

Nonius in Famul ;

. mortalem summum Fortuna repente
Reddidit, ut summo regno famul infamus essit

. molta dies in bello conficit unus,
Et rursus moltai fortunai forte recumbunt :
Haudquaquam quemquam semper fortuna secuta' st

Nonius in verbo Politiones .

Rastros dente faber rasit causa poliunde
Agrei

FRAGMENTA LIB. IX.

L ivius inde redit magno mactatu' triumpho

Cicero in Bruto .

Additur Orator Corneliu' suaviloquenti
Ore Cetegus Marcu' Tuditano conlega,
Marci filius : is dictus popularibus olleis,
Quei tum veivebant homines, atque oivom agitabant,
Flos delibatus popolei, Suadaique medolla

Priscianus in verbo Frux .

Sed quid ego haic memoro ? dictum factumque facit frux

Nonius in Lucto.

virei valideis cum viribu' luctant

Nonius in verbo Perpetuitas.

Libertatemque ut perpetuassiat
Maxime

Festus in Vel.

Vel tu Dictator, vel Equorum Equitumque Magister
Esto, vel Consol

Priscianus in verbo Turgeo.

Cuclopis venter velut olim turserat, alti
Carnibus humaneis

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. IV.

Luchnorum lumina bis sex

FRAGMENTA LIB. X.

Insece Musa, manu Romanorum endoperator
Quod quisque in bello gessit cum rege Pilippo

affatur Flamininum,
Ille vir, haut magna cum re, sed plenu' fideei,

Cicero de Oratore Lib. I.

Egredie cordatus homo, Catus Ailiu' Sextus:

Cicero in Catone majore.

O Tite, sei quid ego adjuro, coiramve levasso,
Quai nunc te coquit, & vorfat sub pectore fixa;
Et qua deprimeris frustra nocteisque diesque.
Ecquid erit praimi

Tunc coipit memorare simol cata dista

Sollicitarei te Tite sic nocteisque diesque

Varro in Latrare.

animusque in pectore latrat:

Festus in Nictare.

Sic ut, si quando vinclo venatica aeno
Apta, solet Cane', forte seram sei nare sagace
Sensit, voce sua nictatque ululatque ibi acute

Nonius in verbo Passus.

Aigro corde comas passeis palmeis lacerantes,

FRAGMENTA:

Diome des in Pinsere.

n
Pinsebant regam genibus

Priscianus ad Litteram M.

Insignita fere tum millia militum osto
Duxit, dilectos bellum tolerare potenteis

spastabat virtutem Legionis;
Suspectans, sei muffaret, quai denique causa
Pugnandi fieret, aut durei pausa laboris

Priscianus in Campse.

Leucadem campant

Regaei . vorfatum summam vero columnam

curfus quingentos saipe verutei

horitor Endoperator

Haic nox processit stelleis ardentibus apta

FRAGMENTA LIB. XI.

Priscianus in Resonant.

Tum clupei resonunt, & ferrei stridit acumen;

Priscianus in verbo Stridere.

Missaque per pectus, dum transit, striderat hasta

Festus in Quippe.

Quippe solent reges omnes in rebu' secundeis

Festus in Sos.

Contendunt Graicos, Graios memorare solent sos;
Quod Graica lingua longos per tempori' tractus
Hos parvei

Nonius in Lacte.

. & sei
Moulier erubuit ceu lacte & purpura milta.

Nonius in verbo Peniculamenta.

Pendent peniculamenta unum ad quemque pedum.

Nonius in verbo Malo.

Ut des Jupiter malo cruce fatum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Festus in Sapsa.

Quo res sapla loco sese ostentatque iubetque

Festus in Regimen.

Primus nec bradus in regimen belleique pereitus ^{se}

Ingenio fortei dextrum latu' pertudit hasta,
Concidit, & sonitum simul insuper arma dederunt:

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. I.

tamen endovolans summum abstulit hasta
Insigne

Vim tua noluntas facit imperiosa, vetando,
Quem Consol meruit, quom res bene gesta, triumphum

Festus in Obstipum.

Montibus obstipeis obstantibus, unde oritur nox

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. I.

Reges per regnum statuasque sepolcraque quairunt,
Aidificant nomen, summa nituntur opum vei

Priscianus in Neco.

Hos pestis necuit, pars occidit illa duelli

Festus in Spicit.

Quos ubi Rex paullo spexit de collibu' celseis

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. I.

Tum timido manat. ex toto corpore sudor

Macrobius Lib. VI. Cap. IV.

Interea fax
Occidit, Oceanumque rubra tractim obruit aithra:

Nox quando medieis signeis praicincta volabat

Festus in Speres.

Spero, sei speres quidquam prodesse potes sint

Festus in Prodere.

Non in sperando cupidei rem prodere summam

Insidiantes heic vigilant, partim requiescunt,
Contestei gladiis sub scuteis, ore saventes

Festus in Vagorens.

Qui clamos oppugnantis vagore volanti

Festus in Navus.

Navorum imperium servare est Endoperantum

Priscianus in Acer.

Aistatem Autumnus sequitur, post acer Hiems

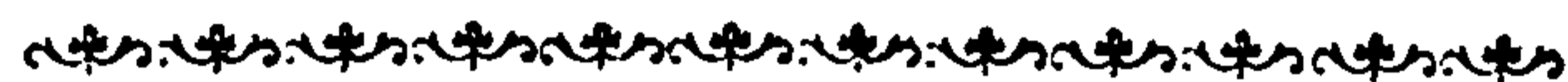
Priscianus in Contudit.

Contudit crudelis Hiems virosque valenteis

Gellius Lib. IX. Cap. XIV.

Prostremai longinqua dies quom fecerit aitas

. Hebem

FRAGMENTA LIB. XVII.

. Grumarei

Priscianus & Nonius in verbo Specus.

Concava sub monteis late specus intu' patebat

Nonius in Pigre.

. potes apte pigre sufferre laborem

Festus in Muffo.

Non possunt mussare bonei, qui facta labore
Nixei militiai peperere

Priscianus in Frux.

Sei lucei, sei nox, sei mox, sei quom data sit frux

Macrobius Sat. Lib. IV. Cap. I.

It eques, & plosu cava concutit ungula terram:

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. I.

Tollitur in coilum clamos exortus utrimque;

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. II.

Concurrunt, velutei ventei, quom spiritus Austrei
Imbricitor, Aquiloque suo cum flamine contra
Endo mari magno fluctus extollere certant:

Macrobius ibidem.

Undique conveniunt, velut imber, tela Tribuno
Conseigunt parmam, tinnit hastilibus umbo
Airato sonitu galeai, sed nec pote quisquam
Undique nitendo corpus discernere ferro:
Semper abundanteis hastas frangitque quatitque:
Totum sudor habet corpus, moltumque laborat;
Nec respirandei fit copia, praipete ferro
Istrei tela manu' jacentes sollicitabant,

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. I.

Apparent hominei magna ossa lacerteique

Nonius in Longiscere .

Longiscunt quidquam neque corpora firma

FRAGMENTA LIB. XVIII.

Quum septimum & sexagesimum annum aegeret, duodevigesimum Annalem scripsit, idque poeta in eo libro dicit

Cicero de Senectute.

Sic ut fortis equus, spatio qui saepe supremo Vicit Olympia, nunc senio confectu' quiescit

D. Augustinus de Trinitate Lib. III.

Omnes mortales sese laudari optant,

Priscianus in Adfectari.

Adfectari omnes cupiunt

Cicero de Oratore Lib. III.

Nos sumu' Romanei, quei fuimus ante Rodaei

Festus in Tongere .

alieu Retorica tongent

sanctosque poetas

Gellius Lib. II. Cap. XXVI.

aire . . . solva

EX INCERTIS LIBRIS ANNALIUM FRAGMENTA.

Priscianus in Jubar .

Interea fugit albu' jubar Huperioni' cursum

Gellius Lib. X. Cap. ult.

Atque atque accedit moeros Romana joventus

Sosipater .

Hispane non Romane memoreti' loqui me

Sic uti si qui' ferat vas vini dimidiatum

terrai frugiferai
Pars ludicre jastant saxa inter se licitantur

Nonius in Metus .

Nei metus ulla tenet, rite in virtute quiescunt

Varro L. L. Lib. VI.

pausam fecere fremendi

Sosipater in Sagas .

sagas . coiroleas . therva . . .
purpureis gemmavit pampinus uveis

coinacula maxuma coilei

Festus in Surum .

Suru' surum ferret tamen . defendere posset ^{unus}

Omnes corde patrem praibent animoque benigno Circumsusum

Servius .

Indignas turreis

Divom domus altisonum coil

proterviter

Contra carinantes verba atque obscoina loquutus

Nec dico . nec facio

rigido

ad illa reddita nuptam

Cicero in Oratore .

In templeis isdem

Festus in Trifax .

Aut permaceret paries percussu' trifacei

Diomedes Lib. I.

nec retrahei . . . potestur

Imperieis

Varo L. L. Lib. VI.

Suaviter frunde frutimei

Iracunditer

Inde Parum . . . ulabant

Festus in Topper.

. topper quam nemo melius scit
 Florens

Servius.

Ollei cernebant magneis de rebus agentes
 superbiter . . .

Cum legionibu' quom proficiscitur Endoperator

Ambactus

Sospiter in Partum.

Jamque fere quatuor partum

. sospite liber

Inde loeci lituus sonitus ecfundit acutos

. bipotentibus . . .

Festus in Naucum.

Illi est nugator nihilei non naucei homo . . .

Servius ad Lib. XI. Æneidos.

. quem non virtutis egentem

Surremsit

Festus in Cyprio.

Propter stagna, ubi lanigerum genu' piscibu' pascit

Armentas

. redinunt

. praclariter

Varro L. L. Lib. VI.

. clamore bovantes

Idem L. L. Lib. V.

Dico quei hunc dicare cupit

Inlustris sublime iter quadrupedantes,

Flammam halitantes

Torrus

. Clodiu' Tuscus

. septemtrio . . .

Nonius in Obsidium.

Quom saivo obsidio magnum Titana premebat

Crebrifuro :

Incedit veles volgo sicilicibu' lateis

. stipes

Quei vicit non est victor, nisi victu' fatetur

Optuma cum pulcreis animeis Romana joventus

Varro L. L. Lib. VI.

Jam cata signa fere sonitum dare voce parabant

. Inimiciter

Varro L. L. Lib. VI.

. decem coclites ques montibu' summeis

Ripeeis fodere

Servius ad Æneidos Lib. IX.

. vortunt crateras aenos

Cicero de Nat. Deor. Lib. IX.

Simia quam similis turpissima bestia nobeis

Consiluere

Nonius in Longiscere.

Quom sola est eadem faciunt longiscere longe

Inde patefecit radiis rota candida coilum

. endo suam do

Cicero de Nat. Deor. Lib. I.

. patrem Divomque hominumque

. quai scis

In volgum volgas, artemque expromis inertem

Salsum humorem

Cicero de Oratore.

Idem campus habet textrinum navibu' longeis.

. bona

. popolea frus

Quom somno lese exsiccat Romana joventus

. pilam vix

Sol mediam complere cohum terroribu' coilii

. Ignaviter.

. metari

Quo

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Libereis plorantibus offam
Eripuere Patres

Massilei portant juvenes ad litera tanas
Unde habeas quairit nemo, sed oportet habere
Expoliantur eos, & corpora nuda relinquunt

PHAGETICORUM FRAGMENTA

Apuleius Apologia.

Omnibus at Clupea præstat, Mustela marina;
Mures sunt Æni, ast aspra Ostrea plurima Abydi:
Est Mitylenæ Pecten, Aperque apud Ambraciæ amnem:
Brundusii Sargus bonus est: hunc, magnus erit si,
Sunt. Apricum piscem scito primum esse Tarentei.
Surrentei fac emas Glaucum, & Cumas apud: at quid
Scarum præterii cerebrum Jovi' pene supremei?
(Nestoris ad patriam heic capitur, magnusque bonusque)
Melanurum, Turdum, Merulamque, Umbramque mari-
Polypu' Corcyræ, Calvaria pinguis Atarnæ, (nam?)
Purpura, Myriculei, Mures, dulces quoque Echinei.

EPIGRAMMATUM RELIQUIÆ.

Q. Ennii Epitaphium ab ipsomet conditum.

Cicero Tusc. Quæst. Lib. I.

Adspicite, o Ceiveis, senis Ennii imagini' formam,
Heic vestrum panxit maxuma facta patrum.
Nemo me lacrumis decoret, nec funera fletu
Facit. quur? volito vivo' per ora virum.

P. Scipionis Africani Tumulus.

*Cicero Lib. II. de Legibus, Seneca Lib. XIX.
Epist. CIX.*

Hic est ille situs, quoi nemo ceivei', neque hostis
Quibit pro fasteis reddere operæ pretium.

De eodem.

*Cicero Tusc. Quæst. Lib. V. & Lactant. Lib. I.
Cap. XVIII.*

A Sole exoriente supra Mæoti' paludes
Nem' est, qui fasteis me æquiparare queat.
Si fas credendo cælestia scandere quouquam est:
Mi solei cælei maxuma porta patet.

XII. selectorum Deorum nomina.

Apuleius de Deo Socratis.

JU no, Vesta, Ceres, Deiana, Menerva, Venus, Mars,
Mercurius, Jovi', Neptunus, Volcanus, Apollo.

FRAGMENTA.

EX SCIPIONE.

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. II.

Mundus cæli vastus constitit silentio,
Et Neptunus sævus undeis asperis pausam dedit.
Sol equis iter repressit unguleis volantibus,
Constitere amneis perenneis, arbores vento vacant.

Gellius Lib. IV. Cap. VII.

Qui propter Annibalis copias considerant.

Cis. de Orat.

* Scipio invicte

Cicero de Finibus Lib. II.

* Define Roma tuos hosteis ---
* Namque tibi monumenta mei peperere labores;
* Testeis sunt campeis magnei ---

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. IV.

Sparseis hasteis longeis campus splendet, & horret.

Trebel. Pol. in Claudio.

* Quantam statuam faciet populus Romanus,
* Quantam columnam, quæ res tuas gestas loquatur.

EX EPICCHARMO.

Cicero in Lucullo.

Nam videbar somniare ego me' d esse mortuum

* Aqua, terra, anima, Sol, -

Priscianus in verbo Mentis.

Terra corpus est: at mentis ignis est.

Varro de Ling. Lat. Lib. IV.

Isteic de Sole sumptus ignis.

Isque actus mentis est ---

Varro L. L. Lib. IV.

* Esse igitur corpus terram, quæ deperit ipsam,
Et capit, & neque jam dispendei conficit hilum.

* Istæ terreis genteis omneis peperit, & resumit denuo.
Istæ dat cibaria; istæ omnibus fruges gerit.

* Frigori immiscet calorem, atque humori aritudinem.

* Omne corpus, ubi nimius ardor, aut humor viget.

Varro L. L. Lib. IV.

Isteic is est Juppiter, quem dico, Græci vocant
Aera; quique ventus est, & nubes, imber postea,

At-

Atque ex imbre fri
Et propter Jupp
Qui mortaleis, ut
Quod heic omneis,

Quo parte solet ger
Hæc animas ---

Et venit divinitu' p

Varro de

Epist.

EX ASOTC

Varro de

Et malacam vien

No

Et in mari voi

Et rhetoricam tong

--- Cygrio t

Et flagna, genus ub

Tacina maximo el

EX SATYRA

Et quicquid das

Nominis

Et non be e volt

: Latei campei, quos gerit Africa terra politos.

EX SATYRARUM LIBRO IV.

NEquē triste quæritat sinapi, neque cepe mœstum.

EX SATYRARUM LIBRO VI.

Donatus ad Terent. Phorm. Act. II. Sc. II.

QUippe sine cura lætus lautus quom̄ advenis
Inferteis maleis, & expedito brachio,
Alacer, celsus, lupino impetu expectans.
Mox dum alterius obligurrias bona,
Quid censes domineis esse animi? Pro divom fidem,
Ille tristis cibum dum servat, turidens voras.

EX INCERTIS LIBRIS SATYRARUM.

NAm quei lepide postulat alterum frustrari,
Iquem frustratur: frustra eum dicit, frustra esse.
Nam sese frustrari, quem frustra sentit,
Qui frustratur, is frustra est, si non ille est frustra.

Gellius Lib. II. Cap. XXIX.

Hercle puto, hoc erit tibi argumentum semper in promptu
situm,
Ne quid expectes amicos, quod tu agere possis.

Nonius in verbo Memordi.

Meum non est, at si me canis memorderit.

EX PROTREPTICIS.

Pannibus.

EX PRÆCEPTIS.

Priscianus in verbo Loliana.

Ubi vidit avenam, lolium crescere
Inter triticum, selegit, secernit, aufert sedulo,
Rei operam addit, quam tanto studio seruit.

EX INCERTO LIBRO.

unt. **E**O ego ingenio natus sum, amicitiam
Atque inimicitiam in fronte promptam gero.

RELIQUIÆ EX TRAGÆDIIS.

<i>Medæ,</i>	<i>Eumenidum,</i>	<i>Menalippes,</i>
<i>Iphigeniæ,</i>	<i>Dulorestis,</i>	<i>Alcmaeonis,</i>
<i>Achillis,</i>	<i>Erechthei,</i>	<i>Cressarum,</i>
<i>Ajacis,</i>	<i>Cresphontis,</i>	<i>Alcestidis,</i>
<i>Telamonis,</i>	<i>Athamantis,</i>	<i>Nemæe,</i>
<i>Hæctoris lustrorum,</i>	<i>Andromedæ,</i>	<i>Ilione, sive Poly-</i>
<i>Alexandri,</i>	<i>Telephi,</i>	<i>dri,</i>
<i>Andromaches,</i>	<i>Thyestis,</i>	<i>de Antiopa.</i>
<i>Hecubæ,</i>	<i>Phœnicis,</i>	

EX

E N N I I
EX COMÆDIIS.

Amphitrasonis, Ambraciae, Pancratiastæ.

Item

Fragmenta alia ex incertis Tragædiis, & Comædiis.

EX MEDEA.

Auctor Rhet. ad Heren. Lib. II.

Nut. **U**tinam ne in nemore Peiio securibus
Cæsa cecidisset abiegnæ ad tetram trabes.
Neve inde navis inchoandæ exordium
Cœpisset, quæ nunc nominatur nomine
Argo, qua vectei Argivei delectei virei
Petebant illam pellem inauratam arietis
Colchis imperio Regis Pelia per dolum.
Nam numquam hera errans mea domo efferret pedem
Medea, animo agra, amore sævo faucia.

Nonius in Elimino.

Pæ. Antiqua, herilis fida custos corporis,
Quid sic, extra ædeis exanimata eliminat?

Cicero Tusc. Quest. Lib. III.

Nut. Cupido cepit miseram nunc me prosequi
Cælo, atque terræ Medea miseras.

Nonius.

Cho. Fluctus verborum aures aucupant.

Cho. Qua Pontus Helles ---
Med. Nam multæ suam rem bene gessere, & poplicam
patria procul:
Multæ, qui domei ætatem agerent, propterea sunt im-
probati.

Med. Nam ter sub armis malim vitam cernere,
Quam semel modo parere ---

Cicero.

Cr. * Animadvertite, & dicto pare ---
Præter rogatum ne quietare ---

Varro L. L. Lib. V.

Cr. * Si te secundo lumine hic offendero,
Moriere ---

Festus.

Med. Teneor consupta, undique venor.

Cicero de Oratore Lib. III.

Med. Quo nunc me vortam, quo iter incipiam ingredi?
Domum paternamne? an ad Pelia filias?

Cicero Tuscul. Quest. Lib. IV.

FRAGMENTA.

Ias. * Tu me amoris magis, quam honoris servavisti
gratia.

Cicero de Oratore.

Med. * Neque tuum umquam in gremium extollas libe-
rorum ex te genus.

Nonius in Certe.

Med. --- salvete optima corpora
Certe manus vestras, measque accipite.

Probus in Ecl. VI. Virg.

Cho. Juppiter, tuque adeo summe Sol,
Quei res omnes inspicis,
Queique tuo lumine
Mare, tetram, ac cælum
Contines, inspicere hoc facinus,
Priusquam fiat, prohibe scelus.

EX ALTERA MEDEA.

Cicero Lib. III. de Oratore.

--- quei ipse sibi
Sapiens prodesse nequit, nequidquam sapit.

Nonius in Contempla.

Adsta, atque Athenas antiquum opulentum oppidum
Contempla; & templum Cereris ad lavam aspice.

Nonius in Extulisses.

Utinam ne umquam me de cordis cupido
Corde pedem extulisses ---

Diomedes in Quis.

Quis tu es mulier, quei me insueto nuncupasti nomine?

Nonius in Sublimat.

Sol, quei candentem cælo sublimat facem.

EX IPHIGENIA.

Varro L. L. Lib. VI.

Aga. **Q**uid nocti? videtur? *SEN.* In altifono
Cæli clupei temo superat
Stellas, cogens sublime etiam
Atque etiam noctis itiner.

Festus in Pedum.

Aga. Procede; gradum proferre pedum
Nitere. cessas?

Rufinianus de Figuris.

Menelaus me objurgat: id meis rebus regimen restat.

* Ego projector, quod tu peccas:

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

EX HECTORIS LUSTRIS.

Nonius in Spernit.

Melius est virtute jus : nam sæpe virtute malei (procul.
Naciscuntur jus, atque æquom, se a malis spernitit

Nonius in Fuit.

At ego omnipotens te exposco, ut hoc consilium
Achiveis auxilii fuit - - -

Nonius in Tumulti.

Quid hoc hic clamoris? quid tumulti est? nomen
Qui usurpat meum? quid in castris strepiti est?

Nonius in Occupo.

Hector re summa armatos educit foras,
Castrisque castra ultro jam fere occupat.

Festus.

Hector quidem haud cessat obsidionem obducere.

Nonius in Sonere.

- - - & sonit,

Franguntur hastæ, terra sudat sanguine.

Nonius in Cuncto.

Qui cupiant dare arma Achillei, ut ipsei cunctent.

Nonius in Derepente.

Ecce caligo oborta est, omnem prospectum abstulit,
Derepente contulit sese in pedes.

Nonius in Commiseresco.

Servos, & nostrum imperium, & fidem Myrmidonum
Vigiles commiserescite - - -

Nonius in Specus.

Asferam vastos specus - -

Nonius in Vagant.

Constitit, credo, Scamander : arbores vento vagant.

Idem.

Severiter fortuna ferri cernunt de victoria.

Festus in Redhostire.

Quæ mea cominus machæra, atque hasta hostiris e manu.

Diomedes Lib. I.

Nos quiescere æquom est, novimus ambo Ulysses.

Diomedes itidem.

Sublime iter quadrupedanteis, flammam halitanteis.

Nonius in Tenacis.

Ducet quadrupedem jugo invitum,
Domabit infrænum, & junget valide
Quoius tenacia infrænari nimis nequit.

EX ALEXANDRO.

Festus in Tania.

Volans de cælo cum corona, & tæniis,

Festus in Stolidus.

Hominem adpellat : quid lascivis stolide? non intelligit.

Macrob. Sat. Lib. VI. Cap. II.

O lux Troiæ germane Hector,
Quid ita cum tuo lacerato corpore miser?
Aut qui te sic resistentibus tractavere nobis?

Varro de Ling. Lat. Lib. V.

Jamdudum ab Iudeis animus, atque aureis avent
Avide expectanteis nuntium - - -

Macrob. Sat. Lib. VI. Cap. II.

Nam maximo saltu superavit
Gravidus armateis equus,
Qui suo partu ardua perdat Pergama :

Macrob. Sat. Lib. VI. Cap. I.

Mulrei alii adventant, paupertas quorum obscurat no-
mina.

Gellius Lib. VI. Cap. V.

Purum putum - -

Quapropter Patim pastores nunc Alexandrum vocant

EX ANDROMACHA.

Ex templo acceptum me necato, & filium.

Cicero Tusc. Quæ. Lib. III.

Ex opibus summeis opis egens, Hector, tuz.

Ibidem.

quid petam.
Præsidii? quid exsequar? quo nunc aut exilio, aut fuga
Freta sum? arce, & urbe sum orba. quo accedam? quo
applicem?

Quoi nec patriæ aræ domi stant; fractæ, & disjectæ jacent
Fana flamma deflagrata, rosti alti stant parietes,

Deformati, atque abiete crispa - -

O pater; o patria, o Priami domus,

Septum altisono cardine templum :

Vidi ego te, adstante ope barbarica,

Tectis cælatis, laqueatis,

Auro, ebore; instructum regifice.

Hæc omnia vidi inflammati,

Priamo vei vitam evitati,

Jovis aram sanguine turpari.

Heu reliquias semiaffi regis, denudatis ossibus

Per terram sanie delibutam sæde divexarier.

Vidi

Idem ibidem Lib. I.

Vidi, videreque passa sum ægerrime,
Cutru Hectorem quadrijugo raptarier :
Hectoris natum de mœro jactarier.

Cicero Tusc. Quæst. Lib. I.

Acherusia templa alta Orci salvete infera.

Varro L. L. Lib. VI.

Andromachæ nomen qui indidit, recte indidit.

Malo torquetis cum ærumnis illum exanclari diem.

Nonius in Longinque.

Hæc malos annos, multosque longinque ab domo
Bellum gerentes summum summa industria.

Nonius.

Quid fit seditio? tabes ne an numeros augificat suos?

Idem.

Nam neque iratei, neque blandei quidquam sincere
sonunt.

Nonius.

Nam ubi introducta est, puerumque ut laverunt, col-
locant in cluëo.

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. V.

Rapit ex alto naveis velivolas.

--- sed quasi
Ferrum, aut lapis dura, rarenter gemitum
Conatur trahere ---

Festus.

--- di. m est. nam mussare si.

E X H E C U B A .

Cicero Tusc. quæst. Lib. I.

A Dsum, atque advenio Acherunte vix via alta, atque
ardua,
Per speluncas saxeis structas aspereis pendentibus

Maxumeis; ubi rigida constat, & crassa caligo inferum;
Unde animæ excitantur obscura umbra, aperto ostio
Alti Acheruntis, falso sanguine imagines mortuorum.

Nonius.

O magna templa cælitum,
Commixta stelleis splendideis.

Gellius Lib. XI. Cap. IV.

Hæc tu, etsi pervorse dices, facile Achivos flexeris.
Nam quom opulentei loquuntur pariter, atque ignobiles,
Eadem dicta, eademque oratio æqua non æque valet.

Nonius in Miserere.

Miserete anuis, date ferrum qui
Me anima privem ---

Nonius in Evenat.

Senex sum, utinam mortem oppetam prius,
Quam evenat, quod in pauperie mea
Senex graviter gemam ---

Nonius in Guttatim.

Vide, hinc meæ inquam lacrumæ guttatim cadunt.

Cicero Tusc. Quæst. Lib. II.

Etsi segetem sunt in deteriolem datæ
Fruges, tamen ipsæ suapte natura enitent.

Idem de Finibus Lib. II.

--- nimium bonei est, quoi nihil est mali.

Nonius in Salum.

Undantem salum ---

Nonius in Perbitere.

Numquam scripsistis, quis patentem, aut hospitem
Necasset; quo quis cruciatu perbiteret.

Nonius in Modicum.

Quæ tibi in concubio verecunde, & modicè
Morem gerit ---

Nonius in Gratulor.

Jupiter tibi summe tandem male re gesta gratulor.

Nonius in Lavere.

Heu me miseram, interii: pergunt lavere sanguem fan-
guine.

E X E U M E N I D I B U S .

Nonius.

N Igi pattem materno sanguine exanclando ulci-
scerem.

Nonius in Expedibo.

Id ego æquom aptius fecisse expedibo, atque eloquar.

Nonius in Opino.

--- tacere opino esse optimum,
Ut pro viribus sapete, atque fabulati tute noverint.

Varro L. L. Lib. VI.

Areopagiticam ea de re vocant petram.

Nonius in Faceffere.

Dico ego vicisse Orestem, vos ab hoc faceffite.

E N N I I
EX DULORESTE.

Nonius in Conciere.

EXtemplo Ægisti fidem nuncupantes conciebant populum.

EX ERECHTHEO.

Gellius Lib. VI. Cap. ult.

Quibu' nunc ærumna mea libertatem paro?
Quibu' servitutum mea miseria deprecor?

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. IV.

Arma rigent, horrescunt tela ---

--- lapideo

Festus.

Sunt corde multei, quos non miseret neminis.

EX CRESPHONTE.

Auctor Rhetor. ad Heren. Lib. II.

Injuria abs te afficior indigna, pater,
Nam si improbum Cresphontem existimaveras;
Cur me huic locabas nuptiis? sin est probus,
Cur talem invitum invitam cogis linquere?
Nulla te indigna, nata, artificio injuria;
Si probus est, bene te locavi: sin est improbus,
Divortio te liberabo incommodis.

Idem.

--- duxi probum,

Erravi, post cognovi, fugio cognitum.

Festus in Quæfere.

Duxit uxorem sibi liberum quæsendum causa.

Festus in Redhostire.

Audis, atque auditis, hostimentum adjungito.

Nonius in Sortio.

An inter se sortiunt urbem, atque agros?

Nonius in Nitidant.

O pie eam secum advocant, eunt ad fontem, nitidant corpora.

Aulus Gellius Lib. VI. Cap. ult.

Ego quom meæ vitæ parcam, letum inimico deprecor.

Auctor Rhetor. ad Heren. Lib. II.

Eho tu, Dii, quibus est potestas motus superum, atque inferum,
Pacem inter sese conciliant, conferunt concordiam.

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. II.

Neque terram injicere, neque cruenta

FRAGMENTA.

Convestire mihi corpora licuit,
Neque miseræ lavete lacrumæ falsum sanguinem.

Nam nos decebat, cætus celebranteis domum
Lugere, ubi esset aliquis in lucem editus,
Humanæ vitæ varia reputantes mala.
At qui labores morte finisset graveis,
Omneis amicos laude, & lætitia exsequi.

EX ATHAMANTE.

Sospiter in Euboe.

Is erat in ore Bromius, heis Bacchus pater;
Illeis Lyæus vitis inventor factæ.
Tum pariter Evan, Evhyus:
Ignotus juvenum cætus alterna vice
Inibat alacris, Bacchico insultans modo.

EX ANDROMEDA.

Varro L. L. Lib. IV.

Quæ cava cæli signitinentibus
Confici bigeis---

Priscianus in Filiis.

Filiis propter te objecta sum innocens Nerei.

Nonius in Scapres.

Scrupeo investita saxo, atque ostreis, quam excaperent:

Festus.

Circum sese urvat ad pedes a terra quadringentos caput.

Nonius in Rursus.

Rursus prorsus reciprocatur fluctus feram.

Nonius.

Corpus contemplatur, unde corporaret vulnere.

Nonius in Visceratim.

Alia fluctus differt, dissipat visceratim membra:
Maria salsa spumant sanguine---

Festus in Quæfere.

Liberum quæsendum causa familiæ matrem tuæ.

EX TELEPHO.

Festus in Mutire.

Palam mutire plebeio, piaculum est.

Nonius in Stola.

Regnum reliqui septus medici stola.

Nonius in Stola.

Cedo, & caveo vestitus, squalida septus stola.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

E N N I I
E X A L C M E O N E .

Nonius in Jamdiu .

F Actum est jamdiu ---

Cicero Lib. III. IV. de Oratore .

Multi' modis sum circumventus morbo, exsulio, atque
inopia :
Tum pavor sapientiam mihi omnem ex animo expectorat.

Cicero Acad. Quest. Lib. IV.

Sed mihi neutiquam cor consentit .

Idem ibidem .

Unde hæc flamma oritur?
Incede, incede, adsunt, adsunt, me, me expetunt.

Idem ibidem .

Fer mi auxilium, pestem abige a me,
Flammiferam hanc vim quæ me excruciat.
Cæruleæ incinctæ igni incedunt,
Circumstant cum ardentibus tædis.
Intendit crinitus Apollo
Arquum auratum Luna innixus:
Diana facem jacet a læva.

E X C R E S S I S .

P Olvis oritur, omnem pervolgat cæli fretum .

E X A L C E S T I D E .

T Ibei vita, seu mors in mundo est .

Fulgentius in Friguttire .

Hæc anus admodum fringutit: nimirum se sauciavit flore
Liberi .

E X N E M E A .

Priscianus in Pecudi .

P Ecudi dare viva una marito .

E X I L I O N A sive P O L Y D O R O .

O Pietas animi ---

Cicero Tusc. Quest. Lib. I.

Mater, te adpello; tu quæ curam somno suspenso levas:
Neque te mei miseret; surge, & sepeli natum .

Idem Acad. Quest. Lib. IV.

• Age, adsta, mane, audi, itera, dum eadem & ista mihei .

E X A M P H I T R A S O N E .

Nonius in Exanclarem .

P ertolerarem vita, cladeisque exanclarem imparibiles .

F R A G M E N T A .
E X A M B R A C I A .

Nonius in Cluet .

P Er genteis esse cluebat omnium miserrimus .

Nonius in Depopulo .

Agros audaces depopulant servei do minorum dominei .

Nonius in Veges .

Et æquora falsa veges ingentibus venteis .

Nonius in Cuncto .

Bene mones: tute ipse cunctato: vide fortem virum .

E X P A N C R A T I A S T E .

Nonius in Desubito .

Q Uom desubito me orat mulier lactumans, quæ ac
genua accidit .

Nonius in Audibo .

Quo nunc me ducis? ubi molarum strepitum audibis
maximum .

Nonius in Proterviter .

Quis est, qui nostris foribus tam proterviter?

E X I N C E R T I S T R A G Œ D I I

E T C O M Œ D I I S .

Cic. de Off. Lib. I.

H Omo, qui erranti comiter monstrat viam,
Quasi de suo lumine lumen accendat, facit,
Nihilominus ut ipsi luceat, quom illi accenderit .

Idem de Orat. III

Suarum rerum incertei, quos ego mea ope ex
Incerteis certos, compoteique consilii
Dimitto, ut ne res temere tractent turbidas .

Cic. de Amicitia .

Amicus certus in re incerta cernitur .

Quem metuunt, oderunt:
Quem quisque odit, periisse expetit .

Cic. de Off. Lib. II.

Benefacta male locata malefacta arbitror .

Quod nemo est tam firmo ingenio, aut tanta confidentia,
Quin refugiat timido sanguen, atque exalbescat metu .

Cic. de Off. Lib. I.

Salmacida spolia sine sudore, & sanguine .

Idem

Cic. de Off. Lib. II.

* Quem incertum tibi isti credere, atque exercere lingua,
ut argutarier possis.

Festus.

Vivam, an moriar, nulla in me est metus.

Aut permaceret paries percussus trifaci.

Varro Lin. Lat. Lib. IV.

O terra trita, ubi Liberi fanum,
In cujus mœro locavi . . .

Idem. ibid.

Cubitis pinsibant humum . . .

Nonius.

Et quis illæc est, quæ lugubri succincta est stola?

Idem.

Labat, labuntur saxa, cæmentæ cadunt . . .

Diomed. Lib. I.

Nec retrahi potestur imperiis . . .

Diomed. Lib. II.

Eos deduci, quam relinqui; eveli, quam deserere malui.

Diomed. Lib. I.

An aliquid quod dono illi morares, sed accipite . . .

Ira insanæ initium

Num non vis hujus me versutiloquas malitias?

Varro L. L. Lib. VI.

Hebe ipse clupeus cecidit

Quicquam quisquam cuiquam, quod conveniat, neget.

Festinant diem

Qui silentio noctis favent faucibus
Ruffis, cantu, plausuque premunt alas.

Isidor. Lib. I. Cap. XXV.

. . . quasi in choro pila

Ludens, datatim dat sese, & communem facit.

Alium tenet; alii nutat, alibi manus

Est occupata, alii perpellit pedem;

Alii dat annulum spectandum a lahris;

Alium invocat, cum alio cantat: attamen.

Aliis dat digito literas

G N . N Æ V I I F R A G M E N T A

D E B E L L O P U N I C O .

Priscianus in Titani & Terras.

Nerant signa expressa quomodo Titani
bicipites, gigantes, magnique At-
lantes, Rhuncus atque Purpureus, filii
terras.

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. V.

Silvicolæ homines bellique inertes.

Sospater in Exerciti.

Marcus Valerius consul partem exerciti in expeditio-
nem ducit.

Nonius in Percont.

Blande & docte percontat Ennius quo pacto Trojam
urbem reliquisset.

Priscianus in Puer.

Prima incedit Ceteris Proserpina puer.

Priscianus in Quies.

Jamque ejus mentem fortuna fecerat quietem.

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. V.

Deinde pollens sagittis inclytus arcitenens sanctusque
Delphis prognatus Pythius Apollo.

Priscianus in Adoriant.

Hectore proficiscente tunc ipsos adoriant, neque hinc
Spartam referat nuntium.

Nonius in Gratulabatur.

Isque sursum ad cælum suas res Amulius gratulaba-
tur divis.

Festus in Sola.

Tarquinio dedit imperium simul & sola regni.

Nonius in Auspicat.

Virum prætor adveniet, auspicat auspicium prosperum.

Nonius in Concinnare.

Transit Melitam Romanus exercitus, insulam integram
urit, populatur, vastat, rem hostium concinnat.

Nonius in Danunt.

Eam carnem victoribus danunt.

Nonius in Atrocias.

Simul atrocias projecerunt extra ministratores.

Nonius in Vicissatim.

Vicissatim volvi victoriam.

Nonius in Superbiter.

Superbiter contemptim conterit legiones.

Nonius in Locos.

Convenit regnum, simulatque locos ut haberent;

Nonius in Illico.

Septimum decimum annum illico sedent.

Nonius in Censere.

Censent eo venturum obviam.

Nonius in Paciscunt.

Id quoque paciscunt mœnia sint, quæ Lucretium
conciliant captivos plurimos.

Nonius in Quianam.

Summe deum regnantor, quianam genus isti?

Priscianus in Marum.

Senex fretus pietate deum, alloquutus somni deum
gis fratrem Neptunum, regnatorem marum.

Priscianus in Decor.

Magnamque domum decoremque ditem vexerant.

Priscianus in Acer.

Fames acer augetur hostibus.

Donatus in Andriam.

Plerique omnes subjunguntur sub suum iudicium.

Isidorus in Citrosum.

--- pulchramque ex auro vesteinque citrosam,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

G N. N Æ V I I
B U C C U . L . A .

Nonius in Editis.

Quod editis nihil est: si vultis quod cacetis, copia est.

C A R B O N A R I A .

Priscianus in Edo.

Tibi servi multi apud mensam adstant, ille ipsa adstat quando edit.

C L A S T I D I O .

Varro L. L. Lib. II.

• Vita insepulta lectus in patriam reduxit.

C O L A C E .

Nonius in Protinam.

Ubi vidi, exanimabiliter timidis pedibus protinam me dedi.

Nonius in Multare.

Et asseri laudes ago cum votis me multatis meis, quod præter spem quem vellem audiebam: hoc mihi Ennius.

Priscianus in Polluxit.

Qui decumas parres quantum alieni fuit polluxit, tibi a publicando Herculis decumas.

Nonius in Proluvio.

Et volo, & vereor, & facere in proluvio est.

C O R O L L A R I A .

Sospater in Efflictim.

Nolo ego hanc adeo efflictim amare. diu vivat volo, ut mihi prodesse possit.

Idem in Mordicus.

Utinam nasum abstulisset mordicus.

Idem.

Quid laive at tat tat at at tata? rivalis. salve. quid istud a te advertisti tam cito?

Idem.

Se tale verbum cave faxis.

Idem in Nimio.

Nimis homo formidolosus est.

D A N A E .

Nonius in Valentiam.

F R A G M E N T A .

Omnes formidant hominis ejus valentiam.

Idem in Lavere.

Animi jubeo fonte lavere nemini manum.

Idem in Contemplo.

Contemplo placide formam & faciem Virginis.

Idem in Confidentia.

Excidit orationis omnis confidentia.

Idem in Exigor.

Indigne exigor patria innocens.

Idem in Icit.

Quam quondam fulmine icit Jupiter.

Idem in Pretium.

Quia ut quisque est meritus, præsens pretium proctis ferat.

Idem in Desubito.

Desubito famam tollunt, si quam solam videre in via.

Idem in Minitas.

Etiam minitas? mitte ea, quæ tua sunt magis quam mea.

Idem in Manubias.

Manubias suppetat pro me.

Idem in Compos.

Eam nunc esse inventam opprobriis compotem scis.

D E C U M A .

Nonius in Pariter.

Quid prophanari modo si treis menses in æde, ut pariter dispertiam.

Idem in Fallam.

Me non vocabit ob eam rem, hanc feci fallam.

Idem in Sublabrare.

Jam ego illi subiens sublabrabo efui illud sinciput.

D O T A T A .

Nonius in Attivit.

Attivit linguam in palatum, cœpit labia fugere.

Idem

Idem in Anima.

Nihil est periculi. dabo tibi virum validum, virum animosum.

Idem in Pistillus.

Testis pestinas pistillos mihi cantent.

F U N E R E .

Festus in Temetum.

Agite, exite, temulentiamque tollite.

G A L L I N A R I A ,

Nonius in Tolutiloquentia.

O pestifera Pontica fera, trux tolutiloquentia.

Idem in Maclare.

Maclatote hisce verbenis. maclat villam infortunio.

Idem in Senium.

Operæ coactor, cantor, cursor, senium fonticum.

G E M I N I S .

Nonius in Festiviter.

O domus parata pulchræ familiæ festiviter.

G L A U C O M A .

Priscianus in Pupugit.

Quod de eo obsonio stilo mihi in manum pupugit.

G Y M N A S T I C Ō .

Nonius in Dispulverare.

Saxa, silvas, lapides, montes disjicis, dispulveras.

Idem in Mustum.

Utrum est melius? virginem an viduam uxorem ducere? virginem, si musta est.

Idem in Pecua.

Homines, pecua, belluasque;

Idem in Spisse.

At enim tu minus spisse atque tardé incedis.

Idem in Simile.

Pol haut parasitorum aliorum simile est.

G N. N Æ V I I

Idem in Hærem.

Atque meis bonis omnibus ego te hærem faciã.

Idem in Destitui.

In alto navem jubet destitui ancoris.

Idem in Cupido.

Ædepol Cupido quam pusillus sis, nimis multum vales.

H E C T O R E.

Cicero Tusc. IV.

--- Lætus sum

Laudari me abs te, pater, laudato viro.

Priscianus Lib. VIII.

Proficiscente tunc ipsos adorian, ne quis hinc Spartam referat nunciũ.

H E S I O N A.

Gellius Lib. X. Cap. XXV.

Sine mihi morem gerere videar, haud lingua, verum lingula.

H E T Æ R A.

Nonius in Artivis.

Conatus artivis matri inter femina fortiter.

I L I A D E C Y P R I A.

Sasipater in Torquis.

Collum marmoreum torquis gemmata coronat.

Priscianus in Penitus.

Fœcundo penetrat penitus thalamoque potitur.

I P H I G E N I A.

Nonius in Passum.

Passo vel hoc vicinum aquilone hortum ser foras.

I T H Y P H A L L O.

*Gellius Lib. II. Cap. XIX.*Si umquam quidquam filium rescivero
Argentum amoris causa sumpsisse mutuum,
Extemplo illo te ducam, ubi non despuas.

L I G A R A R T A L I C I N I A R I A.

Gellius Lib. XV. Cap. XIII.

Quia supellex multa, quæ non utitur, emitur tamen.

F R A G M E N T A.

L I G N A R I A.

Priscianus in Forceps.

Signare oportet frontem calida forcipe.

L U P O.

Festus in Redhostis.

* Vel Veiens regem salutat jube Albanum milium comitem senem sapientem contra redhostis Menalus.

L Y C U R G O.

*Nonius in Ingenio.*Vos, qui regalis corporis custodias
Agitis, ite acturum in fructiferos lucos, ubi
Ingenio arbuta nata sunt, non obsira.*Idem in Mutus.*

Ducite eo cum argutis linguis mutas quadrupedæ:

*Idem in Illicere.*Alii sublime alios saltus illicite, ubi
Bipedes volucres lino linquant lumina.*Idem in Vitulantes.*Ut in venatu vitulantes ex aviis
Locis nos mittant pennis decoratos feris.*Idem in Fervere.*

Longe lateque trans nostros fervere.

Idem in Tutant.

Tuos qui cellos terminos turant.

Idem in Ignoti.

Ignotæ iteris sumus, tute scis.

Idem in Injurie.--- oderunt dii homines injurios:
Egone an ille injurie facimus?*Idem in Amnis.*

Sed quasi amnis cis rapit, sed tamen inflexa flectitur.

Idem in Liquefcere.

Jam solis æstu candor cum liquefceret.

Idem in Crocotuls.

Pallis, patagiis, crocotis, malatiis, mortualibus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

O P T I O N E .

Nonius in Panus.

Qui me miserum miseriorem reddidit quam panus puerum:

P A C E V O .

Nonius in Catapulta.

Ut sole horrescit fera, castra crebro catapulta impulit.

P A P P O P R Æ T E R I T O .

Nonius in Capulum.

Dum istos invitaveris suffragatorés, pater prius in capulo quam in curuli sella suspendit nates.

P A R T U .

*Gellius Lib. XVII. Cap. II.*Quod magnopere quæsierunt, id fruisi non queunt.
Qui non par sit apud se, fructus est.

P A T H I C I S v e l D E P A T H I C I S ,

Nonius in Dicebo.

Primum quod dicebo, recte; secundum quod dicebo, eo melius.

Idem.

Tibi quum videbo, fidelis ero.

P A U L O .

Idem in Celere.

Nunc te obtestor, celere sancto subveni censori.

P E D I O .

Idem.

Quot res vis hunc privari pulchras, quas uti solet.

Idem in Mollicina.

Mollicinam, crocotam, chirodatam, ricam,

Idem in Grassari.

Certanius si me diploidi a testa grassatur via.

Idem.

Nunc me res ipsa reprimit, sæpe hac eadem grassatus sum via.

P E L L I C O .

Nonius in Socrus.

Desine socii tuo, fratti patruī meo.

P H I L O N I C O .

Nonius in Penularium.

Non multo post sonoram accepit, absedet, consequi penularium, p̄slothrum petit.

P H Æ N I S S I S .

Festus in Scirpus.

Sume arma, id est, jam te occidam clavā scirpea :

P I C O .

Nonius in Rutabulum.

Quid ego facerem ? otiosus rodebam rutabulum .

P R Æ C O N E P O S T E R I O R E .

*Nonius in Labias.*Ergo dedita opera te pater solum foras
Seduxi, ut nequis esset testis tertius
Præter nos, tibi quum tunderem labias lubens .

P R O T E C T O .

Diomedes in Moras.

Quid moras?

Idem in Patio.

Populus patit: tu patias modo.

P R O T E S I L A O .

Nonius in Gracilens.

Vide gracilentis colorem, dum & quam cito factus est gracilens.

Idem in Joca.

Clam ineunt, irruunt, cachinnos, joca, diesteriis itatis.

Priscianus in Quie.

Complexa somno corpora operiuntur, ac suavi quie dicantur.

P U L L I S .

Nonius in Asperiter.

Ubi tu nequaquam cubares asperiter.

Nonius in Assulatim.

Hic jure inops paulo da adsimile, simul assulatim vias sumit cibum.

Idem in Defricate.

Facete & defricate.

Idem in Nimio.

Numquam quisquam amico amanti amica
 Nimis fiet fidelis, nec nimis erit
 Morigera nota quisque.

Idem in Peregri.

Primum ad virtutem ut redeatis, abeat ab ignavia, do-
 mo præfens patriam ut colatis potius quam peregri
 probro.

Idem in Peregre.

Ubi isti duo adulescentes habent, qui hic ante parva
 patria peregre prodigunt?

Festus in Adniſtat.

Alii adnutat, alii adniſtat, alium amat, alium tenet.

T · E · L · E · P · H · O ·

Nonius in Iteris.

pur-

Studiumque iteris reprime.

T O G U L A R I A .

Festus in Quisquiliæ.

Abi, deturba te ſaxo, quisquiliæ, non homo.

T E S T I C U L A R I A .

Priscianus in Scindo.

Immo quo ſciſcidimus conſcindam atque abjiciam.

T R I P A R T I T A .

Nonius in Deſubito.

Postquam ſe vidit hæredem, deſubito divortium fecerunt.

ute.

T R I P E R D I T A .

Nonius in Pingue.

Si autem pingue eſt, male cubandum eſt putrem panticas.

T U N I C U L A R I A .

Festus in Penis.

Theodorum compellas, qui aras compitalibus
 Sedens, in cella circumteſtas regetibus
 Lares ludentes peni pinxit bubulo.

Idem in Naucum.

Ejus noctem nauci ducere.

VINDEMIATORIBUS.

Nonius in Prælumbare.

Cœpit unumquemque prælumbare fustibus.

VIRGINE PRÆGNANTE.

*Nonius in Sapivi.*Quando ego pius sapivi, qui fullonam compressi quin-
quatribus.*Nonius in Puriter.*Sequere me, puriter volo facias. igni atque aqua volo
hunc accipere.

Z O N A.

Nonius in Duriter.

Duriter me habere, vigilasse.

Idem in Vulgariam.

Aquæ facilitatem video uteris vulgariam.

EX INCERTIS OPERIBUS.

*Gellius Lib. VI. Cap. VIII.*Eriam qui res magnas manu sepe gessit, gloriose,
Cujus facta viva nunc vigent, quæ apud gentes solus
Præstat, eum suus pater cum pallio uno ab amica abduxit.*Priscianus in Ai.*

An nata est sponsa prægnans? vel ai, vel nega.

Priscianus in Sallio.

Salliturus istæc, mittam salem.

*Nonius in Promicanda.*Siquidem loqui vis, non perdocere, multa longe pro-
micanda oratio est.*Idem in Metus.*

Magni metus tumultus pectora possidet.

Idem in Collus.

Cor utrum scapulæ plus angulus colli habeat nescio.

Idem in Gutturum.

Ingurgitavit usque ad imum gutturem.

Idem in Pacifico.

Sicilienses paciscit obsides ut reddant.

Idem in Questuis.

Per Deam sanctam Lavernam, quæ cultrix questuis sit.

*Idem in Ficitatem.*Ficitores omnes capiunt ficitatem, iners est sine mo-
lestia.*Idem in Præcox.*

Huic puellæ præcoquis libido inest.

Idem in Pedis.

Est pedis unus ingens in naso.

Idem in Fretus.

Dubiiis faventem per fretum intro currimus.

Idem in Fulgorivit.

Sane a suo sonitu claro fulgorivit Jupiter.

Varro L. L. Lib. V.

Consponsi spondebatur pecunia, aut filia nuptiarum causa.

Varro L. L. Lib. VI.

Expirante vapore vides unde ignes cluet mortalibus dives.

Varro L. L. Lib. VI.

Risi egomet cassabundum ire ebrium.

Idem L. L. Lib. VI.

Eccum ire video ferme injuria.

Idem L. L. Lib. VI.

Sed velatas frondentis comas cornua taurum.

*Festus in Rutabulum.*Vel quæ sperat se nupturum iri adolescentulo, ea
senile tractet retritum rutabulum.*Idem in Petimina.*

Petimine piscino qui meruerat.

Idem in Aleo.

Pessimorum pessime, audax, ganeo, lurco, aleo.

Idem in Apluda.

Non hercle apluda est hodie quam tu nequior.

Idem in Bilbit.

Bilbit amphora.

Idem in Buttubata.

Buttubata.

Idem in Concipilavisti.

Concipilavisti.

Idem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

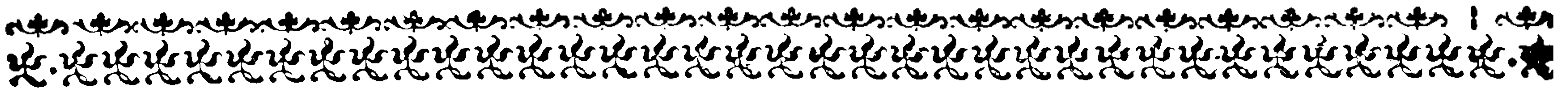
Idem ibid.

Quam numquam vobis Graii, atque barbari.

NÆVII EPITAPHIUM.

*a seipso compositum.**Gellius Lib. I. Cap. XXIV.*

Immortales mortales si foret fas flere,
 Flerent divæ camœnæ Nævium poetam.
 Itaque postquam orcio traditus est thesauro,
 Obliti sunt Romæ lingua latina loquier.

M. P A C U V I I

FRAGMENTA

EX ANCHISE.

Gellius Lib. IV. Cap. XVII.

N promontorium, cujus linguam in altum
 projicit.

ANTIOPA.

Nonius in Propages.

Salvete gemini, mea propages sanguinis.

Frendere noctes misera quas perpessa sum.

Nonius in Frendere.

Fruges frendo solas, ac sic probo re.

Nonius in Amolior.

Nonne-hinc vos propere stabulis amolimini?

*Idem in Attendo.*Sed cum ~~animum~~ attendo ad querendum quid fiet.*Idem in Minitabiliter.*

Minitabiliterque increpare distis sævis incipit.

Festus in Torrens.

Flammeo vapore torrens terræ fœtum exusserit.

Diomedes in Inito.

Loca arida initas.

Sosipater in Insomnia.

Perdita inlue atque insomnia.

Cervicum flores dispargite crines.

Cicero de Divinat. Lib. II.

Quadrupes tardigrada, agrestis, humilis, aspera,
 Capite brevi, cervice anguina, aspectu truci,

Eviscerata, inanima, cum animali sono.

Non intelligimus, nisi aperte dixeris.

Testudo.

--- Ærumnis cor luctificabile sulca.

ARMORUM JUDICIO.

Nonius in Causari.

Qui sese ad fines esse ad causandum volunt,
 De virtute iis ego cernundi do potestatem omnibus.

Nonius in Attollat.

Pro imperio agendum est. quis verat quisve attollat?

Idem in Inaudiui.

Quod ego inaudiui, accipite; & quid facto opus, decernit.

Idem in Cernere.

--- Et æquum est & rectum quod postulas;
 Jurati cernant. ---

Idem in Moneris.

Dic quid faciam; quod me * moneris, effectum da.

Idem in Vesci.

Qui viget, vescatur armis; ut percipiat præmium.

Idem in Certetur.

An quis est, qui te esse dignum quicum certetur, putet.

Idem in Pœnitebant.

--- Prologo.

Nunc * pœnitebunt, libant liberi grato ex loco.

Idem in Icit.

Nam canis quando est percussa lapide, non tam illum app
 Qui se icit, quam illum eum ipsum lapidem, quo
 ista est, petit. F

Idem in Civitas.

Nil sollicita studio, obstupida suspensa animo civitas.

Idem in Partu.

Ubi ego me gravidam sentio aggravescere
Propinquitatem partu. ---

Idem in Itiner.

Dolet pigetque magis magisque me conatum hoc ne-
quicquam itiner.

Idem in Insolens.

Quæ ægritudo insolens mentem attentat tuam?

Idem in Occupare.

Super fatisagere, ut ne in mare animum occupes.

Idem in Porcet.

Magna te, ut vereor, eloqui porcet pudor.

Idem in Tristitas.

Quid isthuc est? vultum alligat quæ tristitas?

attis.

Idem in Rimari.

Quum incultos pervestigans inrimarer sinus,

Idem in Æquiter.

Consentire ac dissentire partem da cursum æquiter.

Idem in Certe.

--- Is vestrorum uter sit, cui signum datum est, certe.

Extremum intra canterem ipsum prægradat Parthenoreum

Idem in Plaga.

Et si metuo picta de plaga pallam.

nem.

Festus in Sexus.

Triplicem virili sexu patrum procreat.

Idem in Ungulus.

Suspensum in lævo brachio ostendo ungulum.

Calydonia altrix terra exuberantium virum.

Cepisti me isthoc verbo; miseretur tui.

C H R Y S E.

Varro L. L. Lib. VI.

Dii monerint meliora, atque amentiam averruncaffint.

Cicero de Divinat. Lib. I.

Hoc vide circum supraque, quod complexu continet
Terram; id quod nostri cælum memorant, Graii per-
hibent æthera.

Quicquid est hoc, omnia is animat, format, auget, alit, ferat,
Sepelit, recipitque in sese omnia; omniumque idem est
pater:

Indidemque eadem quæ oriuntur, de integro æque eo-
dem occidunt.

Cicero de Divinat. Lib. I.

Nam illis qui linguam avium intelligunt,
Plusque ex alieno jecore sapiunt, quam ex suo,
Magis audiendum quam auscultandum censeo.

Cicero in Oratore.

Cives antiqui, amici majorum meum,
Consilium Socii, augurium atque extum interpretes.

Postquam prodigium horrifera, portentum pavor.

Festus in Specus, Nonius in Nigret, & Aucupo.

Est ibi sub eo saxo penitus strata arena ingens specus,
Solis quæ exortu capessit candorem, occasu nigret.
Illud incipio saxum tentans escendere verticem
In summum, deinde in omneis parteis prospectum aucupo.

Nonius in Vescimur.

--- Fugimus qui arte hac vescimur.

Idem in Adjutamini.

--- Adjutamini & defendite.

Idem in Augurat.

Propemodum animus conjectura de errore ejus augurat.

Idem in Integrare.

Sed cesso inimicitiam integrare.

Idem in Populare.

Atque ut promeruit pater, mihi patriam populavit meam.

Idem in Flucti.

--- Interea loci
Flucti flacescunt, silescent venti, mollitur mare.

Idem in Æsti.

Æsti forte exarido.

Idem in Opino.

Inveni * opino esse optimum, Orestes ut hæres sit sed
tamen.

FRAGMENTA:

Idem in Dejugare.

--- Perque nostram egregiam
Unanimitatem, quam memoria dejugat.

Idem in Potestur.

Si qua potestur investigari via.

Idem in Certissant.

Atque cccos unde certissent.

Idem in Adjugare.

Mater est terra, ea patit corpus, animam æther adjudat.

Priscianus in Ossum.

Ossum inhumatum, æstuosam auram.

Festus in Redantruare.

--- Promerendæ gratiæ,
Simul cum videam Graios nil mediocriter
Redantruare, opibusque summis persequi.

D U L O R E S T E.

Nonius in Nobilitare.

Hiccine hic est, * quæ fame gratia ante omnes nobilita
viro?

Festus in Spectu.

Amplius; rubicundo colore & spectu protervo, ferox,
Caperata fronte?

Nonius in Hymenæum.

--- Hymenæum fremunt
Æquales: aula resonit crepitu musico.

Idem in Torto.

Nam te in tenebris sæpe lacerabo fame
Clausum, & fatigans artus torto distraham.

Idem in Macste.

Macste esto virtute, operaquæ omenque approbo.

Idem in Dies.

Gnatam despondit, nuptiis hanc dat diem.

Idem in Pudet.

--- Quid? quondam & mihi
Piget paternum nomen, maternum pudet
Profari. ---

Idem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

H E R M I O N A .

Varro L. L. Lib. VI.

Regni alieni cupiditas pellexit.

Auctor Rhetoric. ad Heren. Lib. II.

Fortunam insanam esse, & cæcam, & brutam perhibent philosophi :

Saxoque intiare eam globoso prædicant volubilem ;
Ideo quo saxum fors impulerit, cadere fortunam autumant.
Cæcam ob eam rem esse memorant, quia nihil cernat quo se se applicet.

Insanam autem illam aiunt; quia atrox, incerta, inlabilisque sit.

Brutam autem, quia dignum atque indignum nequeat internoscere.

Sunt autem & alii philosophi, qui contra fortunam negent esse ullam, sed temeritate omnia autument regi. id magis Verisimile aiunt; quod usus teaple experiundo edocet.

Velut hic Orelles modo fuit rex, modo mendicus factus est. Naufragio res hæc contigit. nempe ergo haud fortuna obrigit.

In turba Orestis cognita, agnita est soror.

Nonius in Discorditas.

Quantamque ex discorditate cladem importem familiarum.

Idem in Amoliri.

Non tu te hinc e conspectu amolire?

Idem in Genitivis.

Tyndareo fieri contumeliam, cujus a te veretur maxime.

Idem in Genitivo.

Nihilne te populi veretur, qui vociferare in via?

Idem in Aptus.

Quod ego in acie celeberrimo obiectans vitam, bellando aptus sum.

Idem in Lamentas.

Lamentas, fletus facere compendi licet.

Idem in Brutum.

Et obnoxium esse, aut brutum, aut elinguem putes.

Idem in Dicere.--- Prius data est,
Quam tibi dare dista, aut quam reditum est Pergamo.*Idem in Concorditas.*Concorditatem hospitio adjunctam perpetem,
Probitatem conservetis. ---*Idem in Dignarent.*

Quum neque me aspicere æquales dignarent me.

Quid benefaciam ei, patris cujus opera te esse ultum autumat?

Nonius in Anxitude.

Tristitia atque animi intoleranda anxitudine.

Idem in Spissum.

Habet hoc senectus in se, cum pigra est ipsa, ut spisse omnia

Videantur confieri. ---

Idem in Clypeare.

Curram liquit, chlamyde contorta astu clupeat brachium.

Idem in Flexanima.

O flexanima, atque omnium regina rerum oratio.

Idem in Grandævitas.--- Quod tamen ipsa orbitas,
Grandævitasque Pelei per penuriam
Stirpis subaxet. ---*Idem in Tetinerim.*

Sub iudicio quoque omnes gradus tetinerim.

Idem in Moraret.

Paucis absolvit, ne moraret diutius.

Idem in Clepere.

Sermonem hic nostrum ex occulto clepit, quantum intelligo.

Idem in Domutio.

Nam solis Danais hic domutionem dedit.

Idem in Geminus.

Par fortitudo, gemina confidentia.

Festus in Tagit.

Aut non cernam, nili tagam.

--- quas gloria & ---

Ibo atque dicam, frequentes ut eant gratatum hospitium.

I L I O N A .

Nonius in Altercata.

Cur illa hic mecum altercata est?

Idem

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. I.

Diversi circumspicimus, horror percipit.

Illum amor quem dederat, qui plus pollet, potiorque est
patre.

Festus in Ostentum. Nonius in Calvitur.

--- *Medea.* Atque eccum in ipso tempore
Ostentum senem. tueorne te senex? proh Jupiter!
Sen. Quis tu es muller, quæ me infueto nuncupasti
nomine?

Medea. Sentio, pater, te vocis * calvi similitudine.
Sed quid conspicio? num me lactens calvitur ævitas?
Cœlitum Camilla, exspectata advenis: salve hospita.

Nonius in Sospitare.

Populoque ut faustum sempiternæ sospitent.

Nonius in Super.

Qua super re interfectum esse Hippotem dixisti?

Idem in Tetinisse.

Cedo, quorsum itiner tetinisse aiunt?

Idem in Fulgere.

Linguae bifulcis actu crispo fulgere.

Idem in abjugat.

Quæ res te ab stabulis abjugat, certum est loqui.

Idem in Illico.

Repudio auspicium. regrediendum est illico.

Priscianus in Egregius.

Mulier egregiissima forma.

Priscianus in Pegi.

Accessi ad eam, & tonsillam pegi lævo in littore.

Sospiter.

Te Sol invoco, ut mihi potestatem dvis
Inquirendi mei patentis. ---

Idem in Ques.

Ques sunt isti? ignoti, nescio ques ignobiles.

Nonius in Attollere.

Custodite illum vos, ne eum qui attollat, neve qui attigat.

Idem in Betere.

t. Ire si resto, pergit iter: jam si ire conor, prohibet betere.
Inter

Inter se degularunt omnia.

MERCATORE.

Varro L. L. Lib. VI.

Non tibi isthuc magis dividia est, quam mihi hodie fuit.

NIPTRIS.

Nonius in Infabre.

Barbãri eam pestem navibus nostris obrulit
Nova figura factam, commissam infabre.

Idem in Facies.

Ætate integra, feroci ingenio, facie procera virum.

Priscianus in Specus.

Advenio in scruposam specum.

Inde advenio montem Oetam scruposam specum.

Pedetentim ite, & sedato nisu, ne succussu arripiat ma-
jor dolor.

Cicero Tusc. Quest. Lib. II.

Tu quoque Ulißes, quamquam graviter cernimus ißtum,
nimis

Pene animo es molli, qui consuetus in armis ævum
agere.

--- Retinete, tenete, opprimite,

Ulcus nudate. heu miserum me! excrucior.

Opetite, abscedite, jam jam mittite.

Nam attrectatu & quassu sævum amplificatis dolorem.

Conqueri fortunam adversam, non lamentati decet:

Id viri est officium: fletus muliebri ingenio additus.

Festus in Serilla.

Nec ulla subsclus cohibet compagem alvei,
Sed suta lino & sparteis serilibus.

Nonius in Betite.

Vos hinc defensum patriam in pugnam betite.

Idem in Pariter.

Pariter te esse erga illum video, ut illum te erga scio.

Cedo tamen pedem, lymphis flavis flavum ut pulverem
Manibus isdem, quibus Ulyßi sæpe permulsi, abluam,
Lassitudinemque minuam manuum mollitudine.

Festus.

Spartam repedare inflat, id si perpetrat.

Idem.

Priusquam oppeto malam pestem hostili mandatam manu.

PAULLO.

Nonius in Progenis.

Pater supreme, nostræ progenii patris.

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. XV.

Quamvis caprigeno pecori grandior gressio⁹ st.

Nonius in Nivis.

Sagittis, plumbo, & saxis grandinat, nivit.

PERIBOEA.

Nonius in Moderat.

Neque tuum te ingenium moderat, neque fraternum
ira exsulium levat.

Idem in Ætas Mala.

Parum est quod te ætas male habet, ni etiam hic ad
malam

Ætatem adjungas cruciatum reticenti?

Idem in Gliscit.

Sed nescio quidnam est: animi horrescit, gliscit gaudium.

Idem in Perbitere.

Nam me perbitere, illic opitulor,
Quovis exitio cupio, dum per modo.

Idem in Mutus.

Thyasantem fremitum concidi melum.

Nonius in Niti.

Ardua per loca agrestia ac trepidante gradu nititur.

Varro L. L. Lib. VI.

Scrupea saxa Bacchi templa prope aggreditur.

Idem ibid.

Ardua per loca agresti
Nititur, ac trepidante gradu,
Saxaque scrupæ Bacchi,
Altraque templa prope aggreditur.

Nonius in Consternari.

* Consternatæ animæ, ex pectore hac, & volvere
Consilium subit omnes, quod de nata est modo;
Quo pacto inimicis mortem, & huc vitam effetas.

Idem in Tæret.

Belluarum ac ferarum adventus ne tæret loca.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Nonius in Alumnus.

Quæ desiderio alumnus, pœnitudo,
Squale, scapreque inculta vastitudine.

Idem in Facul.

Nos illum interea perficiendo propitiaturus facul remur.

Festus in Reciprocare.

* Rapido, reciproco, percito, angusto, citare, rectem,
reciprocare unde, eque gremiis subiectare, adfigere.

Nonius in Putres.

Quamquam annisque & ætate hoc corpus putret.

Festus in Tagit.

Ut ego, si quisquam me tagit, & tagam.

Priscianus Lib. IV.

Postquam defessus perrogitando advenas
De natis, neque quemquam invenit scium.

Priscianus in Pleræ.

Periere Danaï, pleræ pars pessumdata est.

Nonius in Hostire.

Nisi coerceo protervitatem, atque hostio ferociam.

Idem in Providere.

Aut me occide, illa hinc sine usquam provideam gradum.

Idem in Faceffere.

Te repudio, nec recipio, naturam dico faceffi.

Idem in Faceffite.

Faceffite hinc omnes, parumper tu mane.

Idem in Tueri.

Quam te post multis tueor tempestatibus.

Idem in Amplant.

Ubi poetæ pro sua parte falsa consista canant,
Qui causam humilem dictis amplant.

Festus in Perpetrare.

Neque perpetrare precibus nec pretio quit . . .

Festus in Profusus.

* Profusus gemitu murmuro oceistians ruat.

Festus in Sapsa.

Nata Teucrum regi sapsa res restibillet.

Festus.

Maxime Teu . . . numquam . . .

Nonius in Ferocia.

Inscitia, ferocitate, atque ferocia!

Idem in Accepfo.

--- Haud sinam.

Quidquam profari, priusquam accepfo quod peto.

Idem in Properiter.

--- Mihi classem impetrat Theffalam,
Nostramque in altum ut properiter deducerem.

Servius in IX. Æneid.

Flictus navium.

Cic. Tusc. Quest.

Patria est, ubicumque est bene.

THYESTE.

Fulgentius.

Non illic luteis aurora bigis.

TUNICULARIA.

Varro L. L. Lib. VI.

Ecboles quassant, ejiciunt.

INCERTIS EJUSDEM TRAGOEDIIS.

--- Piscium lasciviam

Intuerentur, nec tuendi satias capere possiet?
Interea prope jam occidente sole inhorrescit mare,
Tenebræ conduplicantur, noctisque & nimbum occæcas
nigros;

Flamma inter nubes coruscet, cælum tonitru contremat,
Grando mixta imbri largifluo subita præcipitans cadit:
Undique omnes venti erumpunt, sævi existunt turbines:
Fervit æstu pelagus. ---

Cic. de Orat. Lib. II.

Segregare abs te ausus, aut sine illo Salamina ingrediti
Neque paternum aspectum es. veritus?

Cic. de Fin. Lib. V.

-- Ego sum Orestes.

Imo enimvero ego sum, inquam, Orestes.

Cic. de Divinat. Lib. II.

Grajugena de isto aperit ipsa oratio.

Gellius Lib. XIII. Cap. VIII.

Ego odi homines ignava opera, & Philosophæ sententiæ
læta.

Aggreditur astu regem. manticulandum est hic mihi.
Machinam ordiris novam manticulatam astu. ---
Sanctiora adigis juranda jura, quibus cotidie
Parvæ noxæ extergeantur. ---

Idem in Mulcere.

Quid me obrutu terres, mulces laudibus?

Idem in Nequitur.

Sed cum contendi nequitum vi, clam tendenda est plaga.

Idem in Obstinati.

Obstinati exorsus.

Idem in Prologium.

Quid est? nam me exanimasti prologio tuo.
--- Promerendæ gratiæ
Simul, cum videam Graios nihil mediocriter
Redamptruare, opibusque summis persequi.

Festus in Repeda.

Paulum repeda, gnate, a vestibulo gradum.

. . . . pandite valvas completæ.

Festus in Salacia.

. . . . Hinc sævitiam Salaciæ fugimus,
. vescimur mo
. . . . ut me um septem

Festus in Solari.

Solatur, auxiliatur, hortaturque me.

Idem in Spira.

Quid cessatis, socii, ejicere spiras sparteas?

Idem in Topper.

Topper tecum sit potestas, faxit si mecum velit.

Idem in Trabica.

Labitur trabica in alveos.

Quoniam ille interit, imperium Caleso transmissum est.

Quæ meum venenis flexit socium pectora.

--- Murmur maris.

Volucris currit axe quadriga.

Quæ sunt ii ignoti, nescio quæ ignobiles.

Agite, ite, volvite, rapite, coma tractate per
Alpera saxa & humum: scindite vestem ocyus.

At accepisti me isto cum verbo, miseretur tui.

Nonius in Arvas.

Postquam calamitas plures annos arvas calvitur.

Idem in Debiliter.

Miseret me, lacrimis lingua debiliter stupet.

Idem in Frons.

Voce suppressa, innato fronte, vultu turpido.

Idem in Confidens.

Improbus, confidens, nequam, malus videatur.

Quæ te applicavisti tamen ærumnis obruta.

Priscianus in Agnota.

In turba Orestis cognita, agnota est soror.

Hic tibi strepitus, fremitus, clamor, tonitru, rudenti-

sibilus.

Qui apud te, quasi servos, est canicium panem.

Non ego sic fui, ut nunc sunt meretrices diabolæ,
Quæ suam nummi causa parvipendunt gratiam.*Diomedes Lib. III.*Omnivomo oceano Hyperion fulgurat euro,
Arrepto plastro Boreas bacchatur ahenò,
Hesperio zephyro. sed Orion volvitur austro,
Fulvo acrique noto vaga Cynthia proruit atro.*Epigramma Pacuvii verecundissimum & purissimum,
dignumque ejus elegantissima gravitate.**Gellius Lib. I. Cap. XXIV.*Adolescens, tamenetsi properas, hoc te saxum rogat
Uti se adspicias: deinde, quod scriptum est, legas:
Heic sunt poetæ Pacuvii Marci sita
Ossa. hoc volebam, nescius ne esses. Vale.

S. C Æ C I L I I

FRAGMENTA

ÆTHRIONE.

Festus in Ora.Ram reperire nullam, quam expediam,
queo.*Idem in Numero.*Hei perii, quid ita? numero venit: fuge
domum.*Idem in Sentinat.*Cum Mercurio capit consilium, postquam
sentinat satis.

AMPHITRYONE.

Nonius in Profumia.

De nocte ad portum sum proventus profumia.

ANDROGYNO.

Nonius in Tenia.

Sepulchrum plenum tæniarum, ita ut solet.

Idem in Stolidus.

Sed ego stolidus: gratulatum me oportuit prius.

ARIOLO.

Idem in Orea.

Deprandi autem leonis obdas oreas.

ARISTOSIS.

Heri vero prospexisse eum expassum domi.

ASOTO.

Nonius in Edim.

Nihilne tibi esse quod edim?

Idem in Callere.

Tu jam callebis, ille festus desidet.

*Idem in Desubito.*Nam ego duabus vigiliis transactis duco desubito do-
mum.*Idem in Meritissimo.*

Meritissimo hic me ejecit ex hac decuria.

Idem in Depopulat.

Jamdudum depopulat macellum.

CAL-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

S. CECILII
FŒNERATORE.

Nonius in Peniculamentum.

Volat sanguis, simul anhelat peniculamentum, & pallio
datur.

Idem in Pelvis.

Pelvicem sibi poposcit.

G A M O.

Festus in Toxicum.

Ut hom. toxico transfegerit.

H A R P A Z O M E N E.

Nonius in Ineptitudinis.

Qui homo ineptitudinis cumularus, cultum oblitus est.

Nonius in Collum.

Hunc collum ludo præcidi jube.

Idem in Pulchritatis.

Dii boni! quid illud est pulchritatis?

H Y M N I D E.

Nonius in Luculentitas.

Vide luculentitatem ejus & magnificentiam.

Festus in Senium.

Sine suam senectutem ducat utique ad senium sorbitio.

Idem in Prodigere.

Prodigere est, quum nihil habeas, te irridesier.

Idem in Nictare.

Garrulis medentes jactent sive nictentur perticis.

Nonius in Licitari.

Quæ narrare inepti est scitras ferventis, quin machæra
licitari adversum quum cœpisti sciens.

Idem in Blaterare.

Desine blaterate, nihil agit in amore inermis.

H Y P O B O L I M Æ O Æ S C H I N O.

Nonius in Exigor.

Ego illud minus nihilo exigor portorium.

Idem in Tetulisti.

Ærumnam pariter tetulisti meam.

F R A G M E N T A.

Festus in Stolidus.

Abi hinc tu stolide, illic ut tibi sit pater?

Nonius in Lactare.

Mea rastraria, quod proluvium, quæ volu ptas, quæ te
lactat largitas?

Priscianus in Schema.

Filius in me incedit satis hilari schema.

H Y P O B O L I R A S T R A R I A.

Nonius in Obsorduit.

Obsorduit jam hæc in me ærumna miseria.

Idem in Singulatim.

Hos singulatim sapere, vos minus arbitror.

Idem in Mantat.

Jam volru eodem in eadem mantat malitia.

M E R E T R I C E.

Nonius in Profumia.

Qui pro gubernatore se gerens, prope evertit profu-
miam.

Idem in Candelabrum.

Memini ibi candelabrum ligneum ardentem.

N A U C L E R O.

Nonius in Suppilare.

Suppilatum esse eum, atque ornamenta omnia.

Idem in Infelicitent.

Ut te dii omnes infelicitent cum male monita memo-
ria.

Idem in Audibis.

Num ab eo audibis, præterea si dicis, filia redeat Per-
gamo.

N O T O N I C A S I O N E.

Idem in Decolles.

Habes, vide, tibi tradidi: in tuo collo est, decolles cave.

Idem in Illico.

Illico ante ostium hic erimus.

O B O L O S T A T E.

Idem in Populatum.

Ego perdidisti te, qui omnes servos perdo populatum:
quæso, ne ad malum hoc addas malum.

Idem

Idem in Auspicant.

Infanum hospitium aliter bistrionum est, atque ut magistratus publice quum auspicant.

Idem in Opulentitate.

Opulentitate nostra sibi injuriam faciam.

Idem in Publicitus.

Ibo domum ad plebem: pergitur publicitus: defendendum est.

Idem in Pauperi.

Ibo ad forum, & pauperi tutelam geram.

Idem in Insomnia.

Consequitur comes insomnia, ea porro insaniam affert.

Idem in Danunt.

Patere quod datur, quando optata non danunt.

Idem in Properatim.

Properatim in tenebris tunc confectum est opus.

Gellius Lib. II. Cap. XXIII.

S. Is demum miser est, qui ærumnam suam nequit occultare. M. Ferre ita me uxor forma & factis facit.

Si taceam, tamen indicium est: quæ nisi dotem, omnia quæ nolis, habet. qui sapit, de me discet, qui quasi ab hoste captus, libere servio, salva urbe atque arce. Quæ nihil quidquam placet, eo privatum, vin' me servatum?

Dum ejus mortem inhiò, egomet vivo mortuus inter vivos. ea me, clam se, cum mea ancilla ait consuerum: id me arguit: ita plorando, orando, instando, atque objurgando, me obtudit, uti eam venundarem. nunc credo inter suas æquales Et cognatas sermonem ferit, Quæ nostrum fuit Integra ætarulâ, quæ hoc iridem a viro impetravit suo, quod ego anus modo Effeci, pellice ut meum privarem virum? Hæc erunt concilia. hodie: differor sermone miser.

Idem ibidem.

S. Sed tua morosane uxor quæso est?

M. Quam rogas?

S. Qui tandem? M. tædet mentionis: quæ mihi, ubi domum

Adveni, ac sedi, extemplo suavium datat jejuna anima.

S. Nihil peccat de suavio: ut devomas volt, quod soris potaveris.

Idem ibidem.

Is demum infortunatus est homo pauper, Qui educit in egestate liberos, cui fortuna. Et res est, ut continuo pateat: nam opulento famam Facile occultat factio.

Gellius Lib. III. Cap. XVI.

Insoletne mulier decimo mense parere? Pol. nono etiam.

S. CECILII

tiam, septimo atque octavo.

A D P O L.

Festus in Flores.

Ego neque florem, neque flores volo mihi: vinum volo.

P U G I L E.

Nonius in Nictare.

Tum inter laudandum hunc timidum tremulis palpebris
Percutere nictu: hic gaudere & mirarier.

S U B D I T I T I O.

Gellius Lib. XV. Cap. IX.

Nam ii sunt inimici pessimi, fronte hilario,
Corde tristi, quos neque ut adprehendas, neque ut mit-
tas scias.

Nonius in Iracunditer.

Quæso ne temere hanc rem agas, & ne iracunditer.

S Y M B O L O.

Idem in Destituit.

Destituit omnes fervos ad mensam ante se.

S Y N A R I S T U S I S.

Gellius Lib. XV. Cap. XV.

Hæri verò prospexisse eum se ex regulis
Hæc nuntiasse, & flammeum expansum domi.

S Y N E P H E B I S.

Cicero de Senectute.

Scrunt arbores quæ alteri seculo profunt.

Festus in Collus.

Ad restum res redit: imo collus, non res. nam ille ar-
gentum habet.

S Y R A C U S I S.

Idem in Similitas.

Vide, Demea, hominis quid fert morum similitas.

Idem in Sset.

Hic amet, familiæ fame pereant, ager autem sset sen-
sibus.

Idem in Indulcitas.

Tanta huic invasit in corda indulcitas.

F R A G M E N T A:

T I T H E.

Idem in Concedere.

Hic dum abit, huc concessero.

T R I U M P H O.

Nonius in Succenturiare.

Nunc meæ malitiæ astutia opus est succenturia.

Gellius Lib. VII. Cap. VII.

Hierocles hospes est mihi adolescens adprobus.

T Y C H E.

Nonius in Contendam.

Egon? viam meam Atticam contendam cum istâ
sicanâ Syra?

Idem in Compitum.

Ubi adjicientem compitum.

Idem in Gravidare.

Per mysteria hic inhoneste gravidavit probro.

V E N A T O R E.

Idem in Quæsti.

Satisne huic ordine? etsi nihil egi quæsti, quia sunt
muli.

Idem in Vernaliter.

Credo nimis tandem hoc sit vernaliter.

U M B R I S.

Priscianus in Puere.

Age, age puere, duce me ad patrios fines, deco
opipare.

Nonius in Turbam.

Mirum adeo nisi frater domi ebrius turbam aliquat
dedit.

Idem in Balneæ.

Quid mihi non sunt balneæ?

Idem in Uter.

Nunc uter crescit, non potest celari.

Idem in Pecus.

Et homini & pecudibus omnibus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

L. A C C I I F R A G M E N T A

A C H I L L E.

Nonius in Delica.

Ua re alia ex crimine inimicorum effugere possis, delica.

Idem in Fervat.

Ne tum cum fervat pectus iracundia.

Idem in Flaccet.

An scepra jam * flaccet, ferat.

Æ D I L I T I A.

Diomedes in Planipes.

Datum est aurum, exultat planipes.

Gellius Lib. VII. Cap. IX.

Sed si pepugero, metuet.

Æ G I S T H O.

Nonius in Fragescunt.

Neque fera hominum pectora fragescunt, donec vim persenserint imperii.

Idem in Fligi.

Heu cujatis stirpem penitus fligi studet.

Idem in Sordet.

Cum manus materno sordet sparsa sanguine.

Idem in Callet.

Melius quam viri calient mulieres.

Idem in Celebr.

Celebri gradu gressum adcelebrasse decet.

Æ N E A D I S, seu D E C I O.

Idem in Devorato.

Patrio exemplo & me dicabo, atque animam devorabo hostibus.

Idem in Verruncent.

Te, sancte, venerans precibus, invicte, invoco,

Portenta ut populo patriæ verruncent bene.

Nonius in Sanguen.

Vim Gallicam obduc contra in acie, exercitu-
Ve patrum hostili fufum sanguen sanguine.

Idem in Resonit.

Clamore & gemitu templum resonit cœlitum.

Idem in Segnitas.

Et nunc quod eorum * segnitas ardet focus.

Idem in Ignavit.

Fateor; sed sæpe ignavit fortem in spe expectatio.

Idem in Minitabiliter.

Gallei voce canora frémitu peragrant minitabiliter.

Idem in Castra.

Castra hæc vestra est, optime essis meritis a nobis.

Idem in Gliscit.

* Dii summa tibi perduellum est, quorum aut quibus
se a partibus
Gliscunt.

Idem in Tumulti.

Nihil neque periculi, neque tumulti est, quod sciam.

Idem in Callet.

Quod periti sumus in vita, atque usu callemus magis.

Idem in Adauclavit.

Quibus rem summam, & patriam nostram quondam
adauclavit pater.

A G A M E M N O N I D I S.

Nonius in Obliterare.

Inimicitias Pelopidarum extincta jam oblitteratas memo-
ria renovare.

Idem in Componere.

Sic multi, animus quorum atroci junctus malitia est,
Com.

Composita dicta e pectore evolvunt suo,
Quæ cum componas, dicta factis discrepant.

In altifono cæli clupeco.

A L C E S T I D E .

Priscianus in Strideret.

Cum strideret retracta rursus inferis.

A L C M Æ O N E .

Nonius in Vanans.

Tanta ut frustrando lactans vanans protrahit.

Idem in Specis.

Quod dii interdum inferam penitus depressum altis clu-
fere specis.

Idem in Grandævitas.

Quia nec vos, nec illi impune irriderent meam grandæ-
vitatem.

Idem in Superstites.

Suos deseruit liberos, superstites sunt.

Idem in Tarditudine.

Atque eccos segnis somno & tarditudine.

Idem in Amplexa.

Postremo amplexa, fructum quem dii dant, cape.

Idem in Generibus.

Qui ducat, cum te viderit socerum, generibus tantam
esse impietatem.

Idem in Latitudine.

Ut me repositum immerentem repentino nuntio alacrem
Reddidisti, ac me excitasti ex luctu in latitudinem!

A L P H E S I B Œ A .

Idem in Enoda.

Quid hi tam obscuri dicunt? estne tam inenodabile?

Idem in Dedicat.

At vereor, cum te esse Alcmæonis fratrem factis dedicat.

Idem in Angustitatem.

Sed angustitate inclusam, ac saxis squalidam.

Idem in Deponere.

• • • • • Etsi est malis
Depositus animus meus, quæ scribi exinde audiet.

Idem.

Ita territa membra
Animo ægroto
Cunctant sufferre laborem.

Idem in Misericordiam.

Cum ipsa sim, & misericordia eorum ulla est liberum.

Idem in Genitivis.

Si tui veretur te progenitoris, cedo.

Idem in Aspectu.

* Odiorum hostiliumque diem obvium turbam aspectu
arque horribilem.

Idem in Cautim.

Sed tibi cautim est adeundum ad virum.

A M P H I T R U O N E .

Nonius.

Si satis recte, aut vera ratione augurent.

Idem, & Festus.

Hocine est, quod tu tam temeriter meam benevolen-
tiam
Interiisse es ratus? aut tam obstinato animo confisus tuo?

Festus in Redhostire.

* Cedo ecquid te redhostitum cum meam obiectet
facilius.

Nonius in Redhostire.

* Quid hic redhostit viam: comitem obiet facilius.

Idem in Mala ætate.

An mala ætate mavis male mulcari exemplis omnibus?

Idem.

Quin meum senium cum dolore tuo jungam &
comparem.

Idem in Orbitudinis.

Miseret lachrimarum, luctuum, orbitudinis.

Idem in Tonsu.

Sed quænam hæc est mulier, funesta veste, tonsu lugu-
bri?
Ne, si forte paulo, quam tu, veniam ferius.

Idem in Gracilitudo.

Tametsi statuæ gracilitudo & propemodum luctus facit,
Ne dubitem.

R r 2

Idem

Idem in Sanguen.

Cum patre parvos patrum hostifice
Sanguine sanguen vilcere suo.

Idem in Ordiri.

. . . Non parvam rem oꝑidibor; ne retice, obsecro.
Pertolerarem vim tantam, cladesque exanclarem impa-
tientes.

A N D R O M E D A.

Nonius in Algo.

Miseræ obvalla saxo, senio, pædore, alguque & fame.

Nonius in Tetulisti.

Donec tu auxilium, Perseu, tetulisti mihi.

Nonius in Vapos.

Qui nequæ terræ est datus, nec cineris causa umquam
evant vapos.

Idem in Prolubium.

Muliebri ingenium, prolubium, occasio.

Idem.

Alui; educavi, id facite gratum ut sit seni.

Idem in Fors.

Multi iniquo, mulier, animo sibi mala auxere in malis,
Quibus natura prava magis, quam fors aut fortuna ob-
fuit.

Priscianus in Ningo.

Quum ninxerit cœlestium molem mihi.

Nisi quod tua facultas nobis tulat operam.

Nonius in Segnitate.

Namque ut dicam te metu aut segnitate addubitare, haut
meum est.

Idem in Dividos.

Nosque ut seorsum dividos leto offeres.

Idem in Famulitas.

Nam postquam parvos oppressit famulitas.

Vis atque egestas, fama, formido, pudor.

Nonius.

Quot luna circulos annuo in cursu insilit.

Idem in Seges.

Quod beneficium haut sterili in segete, rex, te obesse
intellegis.

Nec qui te adjurem invenio: hortari piget; non prodes-
se, id pudet.

Nonius in Immane.

Immane te habeat templum obvallatum ossibus.

A N N A L I B U S.

Priscianus Lib. V.

Maia nemus retinens gravido concepit in alvo.

Macrobius Sat. Lib. I. Cap. VII.

Maxima pars Graium Saturno, & maxime Athenæ
Conficiunt sacra quæ Cronia esse iterantur ab illis:
Quumque diem celebrant, per agros urbesque fere omnes
Exercent epulas læti, famulosque procurant
Quisque suos: nostrique itidem, & mos traditus illinc
Iste, ut cum dominis famuli tum epulentur ibidem.

Festus in Metelli.

Calones, famulique, metellique, caculæque.

Priscianus in Offum.

Fraxinus fixa ferax insensa infunditur ossis.

Idem in Alvus.

Ut quam frigidissimus alvus.

A N T E N O R I D I S.

Nonius in Integrens.

Namque huc venio, ut mea opè opes Troiæ integrem.

Idem in Mertet.

Fortassean sint, quos hic non mertet metus.

Idem in Mastabo.

Quia aut illorum in campo fundam copias,
Aut navis uram, aut castra mastabo in mare.

Nonius in Æquiter.

. Ad populum intellego
Referunda, quorum jam æquiter sententiæ
Fuere

Idem in Celeranter.

. Sed hic quis est,
Qui matutinum cursum huc celeranter rapit?

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Idem ibid.

Nunc ego te ab summo jam detexam exordio.

Cic. de Orat.

Nibilne ad te de iudicio armum accidit?

Caris. Lib. IV.

Vidi te, Ulysses, saxo sternentem Hecstora;
Vidi regentem clupei classem Doricam;
Ego tunc pudendam trepidus hortabar fugam.

A S T Y A N A C T E.

Nonius in Fortem.

Itera in quibus partibus (namque audire volo)
Si est quem exopto, & quo captus modo,
Fortunane an forte reperitur.

Idem in Miseritudinem.

Troja est testis; quare ex aliis, qui illius miseritudine
Nomen clarum in humili saxo multis memorant vocibus,

Idem in Aucupant.

Nunc in concilio id reges Argivum aucupant,
Id querunt.

Idem in Vastitates.

Propter te tot tantasque habemus vastitates funerum.

Idem in Pecua.

In celsis montibus
Pecua, atque inter colles pascunt Danai in Phrygiæ & ter-
minis.

Idem in Populavit.

Qui nostra per vim patria populavit bona.

Idem in Satiat.

Quorum crudelitatem nulla unquam explet satias sangui-
nis.

Idem in Divitant.

Nihil credo auguribus, qui aures verbis divitant
Alienas; suas ut auro locupletent domos.

Idem in Derepente.

Hic per matutinum lumen tardo properantem gradu,
Derepente aspicio ex nemore pavidum & properantem e-
gredi.

Idem in Aspekti.

Abducite intro. nam mihi miseritudine
Commovet animum excelsa aspekti dignitas.

Idem.

Utinam unicam mihi antislitam arcitenens suam
Tutetur.

Idem in Sæviter.

Ferum feroci contundendum vi permisit sæviter.

Idem in Obscænum.

Hunc altispinem regionum fac, ac desistet exercitum
morari, nec me ab domuitione marceretur obscæno
homine.

A T H A M A N T E.

Nonius in Indecoris.

Cujus sit vita indecoris, mortem fugere turpem haud con-
venit.

Idem in Miserarent.

Atque ita de illis merui, ut jure hæc numquam miserarent
mala.

Idem in Invadere.

Ut profugiens hostem, inimici invadam in manus.

Idem in Turbam.

An dubito? vah, quid agis? cave, ne in turbam te impli-
ces.

Idem in Grave.

Beneficium grave in hostium peperisti gratiam.

Idem in Vescuntur.

Priusquam infans facinus oculi vescuntur tui.
Veritus sum arbitror,
Atque utinam possim memet obliviscier.

A T R E O.

Nonius.

Ne cum tyranno quisquam epulandi gratia
Accumbat mensam, aut eandem vescatur dapem.

Idem in Sonere.

Sed quid tonitru turbida torvo
Concussa repente æquora cæli
Sensim' sonere?

Ego incipio, conata exsequar.

Nonius in Lacerti.

Concoquit partem vapore flammam tribuit veribus
cerata in focos.

Idem

er Quondam Thyesten clepere ausum esse e regia:
 re Qua in re adutricem conjugem cepit sibi.

A U T O M E D I A .

Nonius .

Immane te habeat templum, obvallatum ossibus .

B A C C H I S .

Nonius in Fulgere .

Lætum in Parnasso inter pinos, tripudiantem in circuitis
 Ludere, atque tædis fulgere. . . .

Nonius .

Quod neque sat fingi, neque satis dici potest
 Pro magnitate. . . .

Nonius in Latitudine .

Quanta in venando affecti lætitudine.

Nonius in Modico .

Agite modico gradu, jacite thyrsos leves .

Idem .

Tum silvestres exuvias lævo pictas lateri accommodant.

Idem in Fœtus .

Ubi sanctus Cithæron frondet viridantibus fœtis.

Idem .

Quia neque vetustas, neque mors, neque grandævitas .

Idem in Nitiditate .

Formæ figura, nitiditate, hospes regius .

Idem in Nigret .

Splendet sæpe, ast idem nimbis interdum nigret .

Nonius in Vago .

Deinde omnes stirpe cum incluta Cadmeide
 Vagant matronæ percitatæ tumultu.

Nonius .

Acre crepanteis melos .

Nonius .

Et nunc silvicolæ ignota invisentes loca .

Macrobius Sat. Lib. IV.

O Dionyse pater, optime vitifator, Semela genitus Eu-
 thuia .

Festus in Ostentum.

• Præfens præsto irridetis nobis . . . serpe ultro ostentum obtulit.

Sospiter.

Indecorabiliter alienos alunt.

Lanugo flora nunc genas demum irrigat.

Nam flori crines video, ut propexi jacent.

Deinde ab jugulo pectus glauco pampino obnoxæ obtextunt.

B R U T O.

*Tarquinius superbus de somnio suo.**Cic. de Divinat. Lib. I.*

Cum jam quieti corpus nocturno impetu
Dedi, sopore placans artus languidos;
Visum est in somnis pastorem ad me appellere
Pecus lanigerum eximia polcritudine:
Duos consanguineos arietes inde eligi,
Præclarioremque alterum involare me:
Deinde ejus germanum cornibus connitier
In me arietare, eoque ictu me ad casum dari:
Exin prostratum terra graviter faucium,
Resupinum; in cælo contueri maximum
Ac mirificum ficinus; dextrorsum orbem flammeum,
Radiatum solis, liquier cursu novo.

*Conjectorum interpretatio super eodem somnio Tarquinii.**Idem ibidem.*

Rex, quæ in vita usurpant homines, cogitant, curant,
vident,
Quæque agunt vigilantes, agitantque; ea si cui in somno
accidunt,
Minus mirum est: sed in re tanta haud temere visa of-
ferunt:
Proin vide, ne, quem tu esse hebetem deputes æque ac
pecus,
Is sapientia munitum pectus egregium gerat,
Teque regno expellat. nam id quod de sole ostentum
est tibi,
Populo commutationem rerum portendit fore
Perpropinquam. hæc bene verruncent populo. nam
quod ad dexteram
Cepit cursum ab læva signum præpotens, polcherrime
Auguratum est, rem Romanam publicam summam fore.

Varro L. L. Lib. IV.

Qui teste consulat, consul suat.

Nocte intempesta nostram devenit domum.

Tullius, qui libertatem civibus stabiliverat.

C H R Y S I P P O.

Festus in Pigrasse.

Melius pigrasse, quam properasse est nefas.

Nonius in Cernimus.

Quid agam? vox illius est certe. idem omnes cernimus.

Idem in Partissent.

Æternabilem divitiam partissent.

Festus in Rodus.

Neque quisquam a telis vacuus, sed uti cuique obvium
fuerat ferrum, alius saxum, rodum,

Idem in Superescit.

Quin huic, si superescit, Spartam atque Amyclas trade.

C L Y T Æ M N E S T R A.

In pectore fulmen inchoatum, flammam ostentabat Jo-
vis.

Deum regnator nocte cæca cælum e conspectu abstulit.

Priscianus in Resonunt.

Sed valvæ resonunt regiæ (domus.)

Feras potiuntur plagas.

Nonius in Incilas.

Matre meo jure factum incilas, genitorem injustum ap-
probas.

Idem in Tetinerit.

Ut quæ tum absentem rebus dubiis conjugem
Tetinerit, nunc prodat ultorem. . .

Idem in Pigrent.

Omnes gaudent facere teste, mali pigrent.

Idem in Compotem.

Cur me miseram irridet magnis compotem & mul-
malis?

Nonius.

Scribam hanc mihi supremam lucem, & servitutis sine
dari.

Idem.

Flucti immisericordes jacere, & atra ad saxa allidere.

Idem in Sufferam.

Aut ego illum eripiam, aut illi pœnas sufferam.

C O N C I L I A T R I C E.

Gellius Lib. VII. Cap. IX.

Ursum se memordisse autumat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

L A C C I I
E P I N A U S I M A C H E .

Sospiter in Duo .

Martes armis duo congressos crederes .

Idem .

Incurfio ita erat acris .

Priscianus .

Lucifera lampade exurat Jovis arietem .

Nonius in Senium .

Mors amici subigit, quæ mihi est senium multo acer-
timum .

Nonius in Exerciti .

Et contra, quantum obfueris, si victus fies,
Confidera, & quo revoces summam exerciti .

Idem in Anima .

Ut nunc cum animatus iero, fatis armatus sum .

Idem .

Probis probatum potius, quam multis fore .

Idem in Compara .

Proin tu id cui fiat, non qui facias, compara .

Nonius .

Quod si procedit, neque te, neque quemquam arbitror
Tuae pœnitarum laudis; quam ut serves, vide .

Idem in Terricula .

Ubi non terricula tua sunt ?

Idem in Amnis .

Sanguine undam falso sanctam obtexui Scamandriam,
Atque acervos alta in arani corpore explevi hostico .

Idem in Accusativis .

Ab classe ad urbem tendunt, neque quisquam potest
Fulgentium armum armatus ardorem obtui .

Idem in Fligi .

Neq̄ perdolescit fligi socios morte, campos contegi .

Idem in Fatiscere .

Tamen haud fatiscar, quin tuam implorem fidem .

Idem in Cernere .

Primores procerum revocarent nomina, nisi
Esset quis qui armis secum vellet cernere .

F R A G M E N T A .

Idem in Mutus .

Item ad mœstítiam mutam infantium quadrupedum .

Idem in Accusativis .

* Eos mortalis sc̄enis . Lib. x. miseror̄ sc̄pe studios volo

E R I G O N A .

Nonius .

Sapimus animo, fruimur anima: sine animo anima est
debilis .

Nonius in Comitasset .

* Tum autem Ægísthus si me esse eodem loco comi-
tasset patri .

Idem in Putret .

Quamquam exsanguis hoc corpus mihi annis putret .

Idem .

Ita imperitus stupiditate erumpit se, impos consiliū .

Idem Nonius in Genitivis .

Locrorum late viridia & frugum ubera .

Idem .

Assentio; age nunc tu tuam progeniem, & ordíne .

Hospitem deposita interímes .

Idem in Cleperet .

Eaque hoc causa, ut ne quis nostra auribus verba cle-
peret .

Nonius in Gravit .

Sed ubi ad finem ventum est, in quo illum fors expecta-
bat loco,
Atque Orestes gravis sacerdos ferro prompto adstitit .

Idem in Supplicii .

Nunc pergam, ut suppliciiis placans Cœlitum aras e-
pleam .

Nonius .

Quod utinam me suis arcitenens telis mastasset dea .

E R I P H Y L A .

Priscianus .

Pallas bicorpor anguium spiras trahit .

E U R Y S A C E .

Super Oceani stagna alta patris,
Terrarum amtracta revisam .

L A C C I I

Nonius,

Nunc per terras vagus, extorris regno, exturbatus mari.

Idem in Enoda.

Tu autem, quod quæro abs te, enoda, & qui sis explica.

Idem.

Nam ea oblectat spes ærumnosum hospitem,
Dum id, quod miser est, clam esse censet alteros.

Idem in Contendere.

Jam potero incipiam, & sine quid vi contendam ut hinc

Comportet texum Salaminem habeam.
Sed atratus tetra velie, & vastitudine
Tam deformatus. . . .

Idem in Fragescat.

Numquam erit tam immanis, cum mea opera extinctum
iciet,

Quin fragescat. . . .

Idem.

Apud ipsum adstas.

Idem.

Diffidam autem, ne cidere turbat vulgum ambigua ac-
cius evitat, mæros disjicit.

Idem.

Perfuasit mæror, anxitudo, error, dolor.

Idem in Accusativis.

Heu me miserum, cum hæc recordor, cum illos remi-
niscor dies.

Idem in Opinione.

. . . . opinione factum est, quanto minus
tirpem educabant, tanto ut retemur magis
nos esse. . . .

Idem.

ut tropæa transdes, summam gloriam evorti fines
am delubito?

Idem in Accusativis.

epime parumper vim citatum quadrupedum.

Idem in Disertim.

isertim id unum incommodis dehit meis,

Idem.

o dii immortales! speciem humanam, inusitatam, e-
gregiam,

F R A G M E N T A .

Indignam clade & squalitudine,

Idem in Calvor.

Sed memet calvor. vos istum, ut jussi, ocyus
Abstrahite.

Idem.

Quemadmodum impetum occupemus facere ultro in
regem.

Idem in Comparare.

* Nihil est, si autem ad te retardat, totum in portu
est, copiaque subsistat modo, tu te ipse effirma &
compara.

Idem in Miserari.

Heu mihi, ut etiam hæc ætumna mihi iustum addit
iustibus!

N. * Quid miserari id me Euryfacem tuam soliratem
memoras, formidas tibi: te commiserebar magis,
quam miserebar mei, & multis mei & aliquando
vexata generibus.

Idem.

Ille otbus, ex spes liberum.

Idem in Illico.

Illico inquam habitat * ovis quam propitius.

Atque, ut vides, non tenui de loco.

H E C U B A .

Priscianus.

Veter fatorum terminus sic jusserat.

H E L E N I B U S .

Festus.

Signa extemplo canere, & tela ob mœnia offerre Imperat.

Idem.

Qui, nisi probrum, omnia alia indelicta æstimant.

I L I O N A .

Nonius.

Aut stagnorum * humorem rimarentur loca.

Idem in Sonunt.

Ibo ad eam, ut sciscam quid velint: valvæ sonunt.

J O N E .

Priscianus in Aibant.

Quibusnam te aibant orrum locis?

Idem Lib. X.

Ex taurigeno semine ortam fuisse, an humano eam?

Idem ibidem.

Custodem assiduam Ioni apposuit virgini.

Festus.

Topper, ut fit, patris tunc eicit iras.

M E D E A.

*Nonius.*Ego me extollo in abietem, alte ex tuto prospiciens
aucupo.*Idem.*

Primo ex immani victum ad mansuetum applicans.

Nonius in Propria.. . . Fors dominatur, neque ulli vita propria
In vita est. . . .*Idem in Extispicum.*

Principio extispicum ex prodigiis congruens ars te arguit.

*Nonius.*Nisi ut astu ingenium, lingua laudem, dictis lacrimis
nibus.*Nonius in Aditum.*Tun' dia Medea es, cujus aditum expectans pervixi
usque adhuc?

Nisi quas terrestris pontus strages conciet.

*Nonius in Pecuda.*Vagant, pavore pecuda in tumultis deferunt,
Qui nos pascet postea?*Idem.*Qui potis est repellere quisquam, ubi nullus est cauſandi
locus?*Idem in Tabificabile.*

Par neci orbificor, liberorum leto & tabificabili.

Idem in Feris.

Perite in stabulis frenos immittens feris.

*Idem.*Ut tristis turbinum toleraret hiemes, mare cum horret
fluctibus.*Idem in Lavit.*

Lavere falsis vultum lacrimis.

Idem in Exspes.

Exsul, inter hostis, exspes, expers, desertus, vagus.

Apud vetustam turrem. . . .

M E L E A G R O.

Nonius in Ruspantes.

Vagent ruspantes Silvas, sectantes feras.

Idem.

Quæ vastitudo hæc, aut unde invalit mihi?

*Idem in Herba.*Gaudent, currunt, celebrant, herbam conferunt, de-
nant, tenent,
Pro se quisque, cum corona clarum constat caput.*Idem in Dativis.*

Cujus exuvias & coronam huic muneravit virgini.

Idem in Facul.

Erat virile istuc, ferre adversam fortunam facul.

*Idem in Frigit.*Frigit fricantem corpus aerium occulte abstruso in flu-
mine.*Idem.*

Frigit æstas rubore ex oculis fulgens flammeo.

*Idem in Torris.*Eum suum vitæ finem ac fati internecionem fore
Meleagro, torris cum esset interfectus flammeus.*Idem in Dignavi.*

Remanet gloria apud me; exuvias dignavi Atalantæ dare.

*Idem in Incilans.*Quis erit, qui non me spernens, incilans probris,
Sermone indecorans, turpi fama differet?*Idem in Ancillans.*

Quam invita ancillans, dicto obediens viri.

*Idem in Eliminator.*Tum ut eliminator clamore, simul ac nota vox ad aure
accidit.*Idem in Grandescere.*

Fruges perhibet grandescere.

Idem in Itiner.

Labore aut minuat itiner ingressum via.

Idem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Idem in Honestitudo.

Tua honestitudo Danaos decepit diu.

N E O P T O L E M O .

Nonius.

Ubi nihil contra rationem æquam habuit, assensit silens.

Festus.

Vim, ferociam, animum, atrocitatẽm, iram, acrimoniam.

Satis jam dictum est, neque ego errantiæ animi prave
morigerabor.*Nonius in Pudet.*

Dolet, pudetque Graium me, & vero piget,

Sat in aslu & fallendo callet,

*Nonius.*Sed quem mihi iungent? cui, quæ cum illo fuerim,
dignabor dari?*Idem in Sonere.*

Atque adeo valvas sonere sensi regias.

*Idem in Genitivis.*Quid si ex Græcia omne nomen Ilium par nemo repe-
riri potest?

Ita ut dixi, maeste his armis; maeste virtute patris.

Nonius.

Vis veritatis atque acritas,

Festus in Tænie.

Decorare est satius quam urbem tæniis.

Festus in Tolerare.

Haud quisquam potis est tolerate acritudinem.

Atque ego repercutio ratibus mare.

*Nonius in Piget.*An pro me, Dane, qui te adjutem, invenio? hottari
pudet, non prodesse, id piget.

Sed quædam. . . .

N I P T R I S .

Nonius.

Inde advenio montem Oetam, scruposam specum.

NYCTEGRESIA, al. NYCTEGERSIA.

Nonius in Ruspari.

Lubet nunc attentare, lubet nunc animo ruspari Phrygas

Idem in Fervit.

Classis adit, clauditur, fervit,

Nonius.

Cuncta expedibo; id modo jusjurandum date.

Idem.

Illos suapte induxit virtus; tu laudem illorum levas?

Idem in Tumulti.

Cujus vos tumulti causa accierim, & quid parem, advortite.

Idem.

Scandit ora laterum texta Volcani vorax,

Id quod facis, gratum & grave est.

Aut ego illum eripiam, aut illi pœnas sufferam,

Nonius in Lucii.

Tunc, quod superest, socium mittis leto, an lucii pœnites?

*Idem in Accusativis.*An ego Ulysses obliviscar umquam, aut quemquam
præponi velim?

O E N O M A O .

*Nonius in Faventia.*Vos ite actutum, atque opere magno edicite
Per urbem, ut omnes, qui arcem asteinque accolunt
Cives, omnibus faustis augustam adhibeant
Faventiam. ore obscœna dicta segregent.*Idem in Segetem.*Ferte ante auroram radiorum ardentum indicem,
Cum somno in segetem agrestis cornutos cient,
Ut rotulenta terras ferro fidas
Proscindant glebas, arvoque ex molli excitent.*Nonius & Festus in Expurgo.*Ego ut essem adfinis tibi, non ut te extinguerem,
Tuam petii gnatum. numero te expurgat timor.*Nonius in Grumum.*

Quemcumque insliteram grumum, aut præcisum jugum.

*Idem.*Saxum id facit angustitatem, & sub eo saxo exuberans
Sca-

n-
 Inclute, parva prædite patria;
 Nomine celebri, claroque potens
 Pectore, Achivis classibu' ductor,
 Gravis Dardaniis gentibus ultor,
 Laertiade . . .

Nonius.

Contra est eundem cautim, & captandum mihi.

Idem.

Quod ted' obsecro, ne isthæc aspernabilem
 Tæritudo mea me inculta faxit.

Idem in Habet.

ex
 Ubi habet? urbe, agrone?

Nonius in Contempla.

Contempla hanc sedem, in qua ego novem hyemes
 faxo stratus pertuli.

Nonius in Molitur.

. Ubi horrifera
 Aquilonis stridor gelidas molitur nives.

Quod ejulatu, questu, gemitu, fremitibus,
 Resonando multum flebiles voces refert.

Cicero Tusc. Quæst. Lib. II.

Cui viperino morfu venæ viscerum
 Veneno imbutæ tetros cruciatus cient.

. jacet in lecto humido,
 Qui ejulatu, questu, gemitu, fremitibus, &c.

Cicero ibidem.

Heu, quis salis fluctibus mandet
 Me ex sublimi vertice saxi?
 Jam jam absumor: conficit animam
 Vis vulneris, ulceris æstus.

. Pinnigero, non armigero in corpore,
 Exerceantur tela, abjecta gloria.

Cicero de fin. Lib. V.

Configo tardus celeres, stans volatiles,
 Pro veste pennis membra textis contegens.

Varro L. L. Lib. VI.

Quis tu es mortalis, qui in deserta Lemnia
 Et tesca te adportas loca?

Varro Lib. VI. & Cicero Tusc. Lib. II.

. Qui Lemni aspera
 Tesca tuete & celsa Cabirum
 Delubra tenes, misteriaque

Pristina castis concepta sacris.

Idem ibid.

Et Volcania templa sub ipsis
Collibus, in quos delatus locos
Dicitur alto ab lumine cæli,
Ætæna vi spirante, vapor
Fervidus; unde ignis mortalibus
Divisse cluet doctus Prometheus
Cepisse dolo, pœnasque Jovi
Fato expendisse supremo.

Reciproca tendens
Nervo equino concita tela.

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. I.

Quem neque tueri contra, nec affari queas.

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. V.

Heu Mulciber
Arma ignavo invicta es fabricatus manu.

Macrobius Sat. Lib. VI. Cap. V.

Caprigenum trita unguis.

Si imperasses tibi, ego nunc non essem miser.

Nonius in Cupienter.

Cui potestas si detur, tua
Cupienter malis membra discerpat suis.

Idem in Succusare.

Agite, ac, vulnus ne succisset gressus, caute ingre-
dimini.

Idem in Immanis.

Phrygiam mitiorem esse immani Græcia.

Loca aspera, saxa tesca tuor.

P H I N I D I S.

Nonius in Sonit.

Ac ubi curvo litore larrans
Unda sub undis labunda sonit.

Nonius in Cachinnare.

Simul & circum magna sonantibus
Excita saxis sæva sonando
Crepitu clangente cachinnat.

Nonius in Sublima.

Aut sæpe ex humili sede sublimæ advolant.
Neque ulla curas finis interea datur.

F R A G M E N T A:

Nonius.

Salus cruorem guttis lacrimarum lavit.

Abtorque proram, ac suppa tortas copulas.

Quæ vest graso tibi congenerat gentium aut generum
affinitas.

Nonius in Medicina.

Sevenis sterilem esse illius opera, medicina autumans.

Tacete, & tonsillas littore in lævo edite.

P H Œ N I S S I S.

Priscianus Lib. de Verbis Comicis.

Sol, qui micantem candido curru atque equis
Flammam citatis fervido ardore explicas,
Quianam tam adverso augurio & inimico omine
Thebis radiatum lumen ostendis tuum?

Nonius.

Vicissitatemque imperitandi tradidit.

Idem in Dividiæ.

Ne eorum dividiæ discordiæ dissipent
Et disturbent tantas & tam opimas civium
Divitias.

Idem in Vastescant.

Iussit proficisci exulium quovis gentium,
Ne scelere tuo Thebani vastescant agri.

Nonius.

Egredere, exi, effer te ex urbe, elimina.

Nonius.

Obit nunc vestra mœnia, & omnis faucios
Convulsit, ut curentur diligentius.

Nonius in Sanctitudines.

Delubra cœlitum, maris sanctitudines.

Nonius in Expectorant.

Incusant ultro, a fortuna opibusque omnibus
Desertum, abjectum, afflictum ex animo expectorant.

Nonius in Potiri.

Gnatus virtute sceptrum potiretur patris.

Idem in Castitudo.

Ibi fas, ibi cunctam antiquam castitudinem.

Idem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Nonius in Augura.

Pro certo arbitrabor sortis oracula, adytis augura.

Idem in Satu.

Profecto haudquaquam est ortus meliori satu.

Idem in Cujatis.

Qui neque kujatis esset umquam potuimus multa erogitantes sciscere.

Idem.

Nam etsi opertus squalitate est, luctuque horrificali.

Idem in Fervere.

Ære atque ferro fervere, igni, insignibus
Florere. . . .

Idem in Nobilitat.

Nam is demum miser est, cujus nobilitas miserias nobilitat.

Idem in Flucli.

Flucli cruoris volverent mihi.

Priscianus.

Quantam Tyndareo gnata, & Menelai domus
Molem excitarit belli, pastorque illius.

T E R E O.

Nonius in Depositus.

Tereus indomito more atque animo barbaro
Conspexit in eam, amore vecors, flammeus, &
Depositus: facinus pessimum ex dementia
Confingit. . . .

Nonius in Contendas.

Video ego te, mulier, more multarum utier,
Ut vim contendas tuam ad majestatem viri.

Idem in Dulcitas.

O suavem linguæ sonitum, o dulcitas conspirantis animæ!

Nonius in Famulanter.

Deum Cadmo generatum Semela affare, & famulanter
pete.

Nonius in Comparo.

Atque id ego semper mecum sic agito & comparo,
Quo pacto magnam molem minuam. . . .

Idem in Sanctitudo.

Alia hic sanctitudo est, aliud & nomen & numen Jovis.

Idem in Vagat.

Fama, non nobilitas alta ex stirpe præclare vagat.

Idem in Ferox.

Novus novo habitu, advena
Animo audaci in medium proripit sese ferox.

* Sed ubi clamor is regem auferre ab regina occupo puerum.

T R A C H I N I I S.

Herculis tunicati ejulatio.

O multa dictu gravia, perpeffa aspera,
Quæ corpore exanclato atque animo pertuli!
Nec mihi Junonis terror implacabilis,
Nec tantum invexit tristis Eurystheus mali,
Quantum una vecors Oenei partu edita:
Hæc me irretivit veste furiali inscium.
Quæ lateri inhærens morsu lacerat viscera,
Urgensque graviter pulmonum haurit spiritus:
Jam decolorem sanguinem omnem exforbuit.
Ipse corpus clade horribili absumptum extabit.
Ipse alligatus peste interimor textili.
Hos non hostilis dextra, non terra edita
Moles gigantum, non biformato impetu
Centaurus ictus corpori inflixit meo;
Non Graia vis, non barbara ulla immanitas,
Non sæva terris gens relegata ultimis;
Quas peragrans, undique omnem hinc feritatem expuli:
Sed feminea vi, feminea interimor manu.
O nate, vere hoc nomen usurpa patri,
Nec me occidentem matris superet caritas:
Huc arripe ad me manibus abstractam piis:
Jam cernam, me an illam potioem putes.
Perge, aude, nate; illacruma patris pestibus:
Miserere. gentes nostras flebunt miserias.
Heu! virginalem me ore ploratum edere,
Quem vidit nemo ulli ingemiscentem malo!
Sic feminata virtus afflicta occidit?
Accede, nate; assiste. miserandum adspice
Evisceratum corpus lacerati patris.
Videte cuncti: tuque cœlestum sator
Jace, obsecro, in me vim coruscam fulminis.
Nunc, nunc dolorum anxiferi torquent vortices:
Nunc serpit ardor. o ante victrices manus!
O pectora! o terga! o lacertorum tori!
Vestrone pressu quondam Nemeæus leo
Frendens efflavit graviter extremum halitum?
Hæc dextra Lernam tetra mactata excetra
Placavit? hæc bicorpoream affixit manum?
Erymanthiam hæc vastificam abjecit belluam?
Hæc, e Tartarea tenebrica abstractum plaga,
Tricipitem eduxit Hydra generatum canem?
Hæc interemit tortu multiplicabili
Dracontem, auriferam obrutu observantem arborem?
Multa alia victrix nostra lustravit manus.
Nec quisquam e nostris spolia cepit laudibus.

Henr. Stephanus superiores versus, non uti Attianos, sed Ciceronianos cum Sophoclis Trachin. versibus contulit, in Lexic. Ciceron. Græco-Lat.

Recte perfectis sacris vult accipi.

T H E B A I D E.

Nonius in Nitidare.

Quin id Ciræo fonte advenient mundulæ nitidantur
vulgo,
Pripendantur soni.

T R O A D I B U S.

Nonius in Frenere.

Saxo fruges frendas.

• Nocturnam saxo fruges franges torridas.

Priscianus.

Sed utrum terræmotus, sonitusve Inferum
Pervasit auris inter tonitrua & turbines?

Diomedes Lib. I.

— Nam neque pretio,
Neque amicitia, neque vi impellii, neque prece quita sum.

E X I N C E R T I S L O C I S.

Nonius in Ferox.

Neque vi tanta quisquam est, neque tam abundans fortunis ferox.

Nonius in Labascatur.

Nullum est ingenium tantum, neque cor tam ferum,
Quod non labascatur lingua, mitescat malo.

Nonius in Frena.

Pars frena terfa ori equorum accommodant. *Vid. supra in Paride.*

Varro in Polus.

. . . Pervade polum
Splendida mundi lidera bigis
Continuis se cœpit spoliis.

Varro in Aurora.

Jamque auroram rutilare procui cerno.
Oblivio lavet, quod incidit invidendum.
Citius Orion patefit.
Mystica ad dextram per vada vesti.

Varro in Numen.

Multis nomen vestrum numenque ciendo.

Recte perfectis sacris vult accipi.

Festus in Mundus.

Cum virginali mundo clam patre.

Sed jam propellunt rates solum.

Festus in Repudium.

Repudio ejecta ab Argis jam dudum exsulo.

Odi residos, somno deditos atque inertes.

Si rite ad patriam salvus & sospes pervenisset.

Festus in Vastum.

Jam hanc urbem ferro vastam faciet Peleus.

Quadrurbem Athenas.

Priscianus in Io.

Custodem assiduum Ioni apposuit virgini.

Nam neque pretio, neque amicitia, neque vi impellii,
neque prece quitus sum.

Unde omnia perdisci ac percipi queuntur.

Gradus eliminat.

Priscianus in Experta.

Multa inventa expertaque ex hoc sunt bona.

Non calida latice lautus.

An hæc jam obliti sunt Phryges?

Sospater Lib. I.

Quinam Tantalidarum internecioni modus
Paretur? aut quænam umquam ob mortem Myrtili
Pænis luendis dabitur satias supplicii?

Priscianus Lib. VII.

Quorum genitor fertur esse ops gentibus.

. . . . Præfervido fulgore
Ardor injectus Junonis dextera ingenti incidit.

Unde ellis nautæ huc hieme delati?

Cicero de Officiis Lib. III.

Multi iniqui atque infideles regno, pauci sunt boni.

Fregistine fidem? N. Neque dedi, neque do infideli
quouiquam.

Imo enimvero corpus Priamo reddidi, Hæctorem abstuli.

Scindens dolore identidem intonsam comam.

Cicero de Oratore.

Video sepulcra dua duorum corporum.

Idem ibidem.

— Mulier una duum virum.

Ecquis hoc animadvertit? vincite.

Nonius in Vulgus.

Evitat, mæros disjicit.

Varro in Miriones.

Personas distortas, oribus deformes, miriones.

Varro in Scrantia.

Scrantia, scrupeda, stritabilla, tantala.

Idem in Reciprocare.

Reciproca tendens nervo equino concita tela.

Varro in Intempesta.

Nocte intempesta nostram devenit ad domum.

Idem.

Veteres Casinas, cascas res volo profari.

C A I I L U C I L I I

F R A G M E N T A

S A T Y R I S.

L I B E R I.

Nonius in Pausa.

Æc ubi dicta dedit, pausam facit ore loquendi.

Nonius in Protolleret.

Si non amplius ad lustrum hoc protolleret unum.

Nonius in Grangrana.

Serpere uti grangrana malo ad quem herpetica posset.

Nonius in Amphitapa.

Pfilæ atque amphitapæ villis ingentibus molles.

Nonius in Tunica.

Prætextæ ac tunicæ Lydorum opus sordidum omne.

Nonius in Contendere.

ut contendere possem
Thestias Ledæ, atque Ixionas Archilochio.

Macrobius Sat. Lib. VII. Cap. IV.

Porro chænopodas, clinopodas, lychnosque.

Idem.

Diximus cennos ante pedes lecti atque lucernas.

Nonius in Priva.

Ad cœnam adducam, & primum hisce abdomina thyma
Advenientibus priva dabo, cephalæamque carnem.

Nonius in Cynædos.

Stulte saltatum te intervenisse cinædos.

Nonius in Munus fungi.

Munus tamen fungi, & muros servare.

Diomedes Lib. III. Cap. VI.

Per satyram ædilem factum qui legibus solvat.

Nonius in Scelerosi.

Non vim, ætatem, tempestatem hanc scelerosi merentur.

Donatus in Andriae locum. Nodum, in Scirpo queris.

Nodum in scirpo infane facere vulgus.

Sospater in Amplius.

Quo pacto populum atque urbem servare potis sit
Amplius Romanam.

*Donatus in Ter. & Charis. in Canes,
& Nonius in Irritare.*

Irritata canes quam homo quam planius dicit.

Nonius in Miracula.

Miracula ciet thelephantas.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Nonius in Riētus.

Malas tollimus animo, atque utimur riētū.

Nonius in Longiter.

Non (ut opinor) id a lecto jam longiter rati.

Priscianus in Expergitus.

Et somno pueros cum mane expergitus clamat.

Nonius in Ruētus.

Exhalas tum acidus ex pectore ruētus.

Nonius in Labosum.

Præterea omne iter hoc est labosum.

Priscianus in Caupona.

Caupona hic tamen una Sytia.

Nonius in Sumemus.. . . & spatium curando corpore honestum
Sumemus.*Nonius in Depositus.*Symmachus præterea jam tum depositus bubulcus,
Exhalans animam pulmonibus æger agebat.*Gellius Lib. I. Cap. XVI.*

Ad portam mille, a porta est exinde Salernum.

Nonius in Dictione postica.

Non peperit, verum postica parte protundit.

Nonius in Cernuus.

Cernuus extemplo plantas convestit honestas.

Priscianus in Adoriri.

Conturbare animam potis est quicumque adoritur.

*Nonius in Strictura.*Crebræ ut scintillæ in stricturis quod genus olim
Ferventi ferro.*Nonius, & Charis. in Forus.*

Romanis ludis forus olim ornatus lacernis.

Charis. in Lignum.

Asparagi nulli.

Charis ibid.

. . . student hi ligna videre.

LIBRO IV.

Nonius in Sententia.

Vertitur ænophoris fundus sententia nobis.

*Nonius in Componere, & Spurcus.*Esernius fuit flacco ore, una equidem
Samnis spurcus homo, vita illa dignus, locoque,
Cum Pacidiano componier, optimus multo
Post homines natos gladiator qui fuit unus.*Nonius in Unguentum.*Tisiphone te pulmonibus adirem, unguentum excoctum
attui Eumenidibus sanctissima Erinny.*Nonius in Vestis.*Ne agitare manu tu pessulus, & hunc vestem possis
cuneis ipso.*Nonius in Partisses.*

Tu partem laudis caperes, tu gaudia mecum partisses.

*Nonius in Commanducatur, & Comest.*Assequitur nec opinantem in caput insilit ipsum:
Commanducatur totum complexa, comestque.*Festus, Non. Prisc. in Puellus.*

Quumque hic tam formosus homo, ac te dignus puellus.

Priscianus in Turgeo.

Obtursi ebrius.

Non. in Grus.

Longior hic quam grus grue tota cum volat olim.

Non. in Catuli.

Concurfaret agros, catulos, fætumque ferarum.

*Non. in Genus.*Hæret ventriculis adfixum in posteriore
Parte atque articulis, ut novis talus genusque est.*Non. in Sumen.*Quod si nulla potest mulier tam corpore duro
Esse, tamen tenero moveat succussa lacerto,
Atque manus uberi lactanti in sumine fidat.*Priscianus in Æthiopus.*

Rhinocerus velut Æthiopus.

Nonius in Rostrum.

Nec designati rostrum prætoris pedesque
Spectes.

Nonius in Dare.

Sicuti quum primus ficos propalam recentes
Protulit, & pretio ingenti dat primitus paucos.

Nonius in Macste.

Macste, inquam, virtute simulque his versibus esto.

Non. in Mistarius.

Urceus aut longa geminus mistarius ansa.

Non. in Pecus.

Lascivire pecus jussit, rostrique repandum.

Non. in Minutim.

Dic quam cogitas, vis ire minutim,
Per commissuras rimarum noctis nigrore.

Non. in Intybus.

Intybus præterea pedibus prætensus equinis.

Priscianus Lib. IX. & X.

, . . hic solus vigilavit, opinor,
Et quum id mihi visus facere est, tum retia nexit.

Non. in Catapulta.

Custodem classis catapulta instila sarissas.

LIBRO VI.

Non. in Macellus.

SI nosti, non magnus homo est, nasutus, macellus.

Non. in Facul.

Peccare impune rati sunt posse, & nolit a te facul pro-
pellere iniquos.

Non. in Pestilitas.

Atque ea vis omnis morborum, pestilitasque.

Nonius in Pubere.

Salvere jubere.

Nonius in Ablativis.

Et id solum adversæ fortunæ, rei. quæ resistit.

Priscianus in Puellus.

Inde venit Romam tener ipse etiam atque puellus.

No-

Nonius in Innubere.

Suam enim invadere atque innubere censent.

Nonius in Zonatum.

Zonatum circum impluvium cineraris cludebat.

Nonius in Protilare.

Quem neque Lucanis oriundi tauri
Ducere protelo validis cervicibus possent.

Nonius in Genitivis.

Hortare illorum si possim capi sortiri.

Nonius in Elevit.

Si hic vestimenta elevit luto, ab eo risum magnum ad
cachinnum imprudens subjicit.

Nonius in Amphitapæ.

Pluma atque amphitapæ, & si aliud quid deliciarum.

Nonius in Porcent.

. . . non te porro procedere porcent.

Nonius.

Postquam præsidium castris educere crevi.

Nonius in Latrina.

Hoc tu apte, credit quemque latrina perisse.

Nonius in Mercatura.

Verum & mercaturæ omnes & quæsticuli instituti.

Donatus in Quiritare.

Hæc, inquam, rudet e rostris, atque ejulitavit,
Concurfans veluti arenarius, clareque quiritans.

Priſcianus in Scuta.

Scutam ligneolam cerebro infixit.

Nonius in Dominum.

Qui te bonus Jupiter, inquit, Crasso Mutium quum
cœnabat dominum fortem.

Donatus in Andriam.

Date bibere summo,

Nonius in Bulga.

Cui neque jumentum est, nec servus, nec comes ullus,
Bulga, & quicquid habet nummorum, secum habet
ipse:

Cum bulga cœnat, dormit, lavit: omnes in una
Spes hominis bulga, hac devincta est cætera vita,

Nonius in Prodigitas.

Nequitia occupat os, petulantia, prodigitasque.

Nonius in Abstemiis.

Thaunomeno, inquit, valva sororem lanificam diem
siccam atque abstemiam ubi audit.

L I B R O VII.

Nonius in Rorariis.

Q Uinque hastæ aureolo cinctu rorarius velox.

Nonius in Fulgit.

Primum fulgit uti caldum & fornaceum ferrum.

Nonius in Simare.

Simavit taxum ad nareis, delphinus ut olim.

Nonius in Vannere.

Hunc molere, illa autem ut frumentum vannere tum
vis.

Nonius in Caries.

Ne auriculam obsidat caries, ne vermiculique.

Nonius in Nobilis.

Phryne nobilis illa ubi amatorem improbius quem.

Nonius in Gannire.

Eodem pastolo gannis.

Nonius in Desquamari.

Sador, subellor, desquamor, punicor, ornor,
Expilor, pingor. . .

Nonius in Catuli.

Rate ad catulos acceleret inultum.

Gellius Lib. IX. Cap. XIV.

Qui te diligit, ætati faciæque tuæ se
Fautorem ostendat, fore amicum polliceatur.

Nonius in Flaccet.

Hic est Macedo, si agron longius flaccet.

Nonius in Sage.

Æratem & faciem ut saga & bona conciliatrix.

Nonius in Genitivis.

Trilles, difficiles sumus, fastidimus bonorum.

Nonius in Caprone.

Aptari caput, atque comas fluitare capronas
Aptas, frontibus immittas, ut mos fuit illis.

Nonius in Seges.

Solem auram adversam segetem immutasse statumque.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Nonius in Ramices.

Quod deformis senex appetitus ac podagrosus,
Quod mancus, miserque exilis, ramice magno.

Nonius in Rutellum.

Frumentarius est, modium hic secum atque etiam ru-
telium unum affert.

Nonius in Elephas.

Nec tutus spatio est elephas.

Nonius in Fingens.

Eodem in poculo bibo, eodem amplector, labra label-
lis fingens compono.

Nonius in Redandruare.

Ut vulgus redandruet inde.

Nonius in Panus.

Foris subtegminis panus est.

Nonius in Genitivis.

Si nihil ad faciem, et si olim lupa prostibulumque,
Nummi opus, atque absit.

L I B R O X.

Nonius in Sumam.

Honorum Judicium crassis est, ut describimus
ante,
Hoc est, quid sumam, quid non, in quoque locemus.

Nonius in Firmiter.

Fluibus a ventisque adversis firmiter essent.

Nonius in Pigror.

Languor obrescitque pigror, torporque quietis.

Nonius in Aptus.

Tonillas quoque validis in funibus aptas.

Nonius in Rorarius.

Pone paludatus stabat rorarius velox.

Nonius in Desubito.

Quamvis desubito trinis deducete scalis.

L I B R O XI.

Nonius in Damnant.

Cassius Caius hic operarius, quem Cephalonem
Dicimus sectorem, Furiumque hunc, Tullius quem
Judex hæredem facit, & damnant alii omnes.

Nonius in Evannetur.

Curfavit, ut si frumentum clunibus vannat.

Nonius in Tricones.

Lucius Cotta senex Crassi pater hujus Panzi
Magnus trico fuit nummarius, solvere nulli lentus.

Nonius.

Scipiadae magno improbus objiciebat asellus,
Lustrum illo censore malum infelixque fuisse.

Gellius Lib. IV. Cap. XVII.

. . . & jam conjicere in versus dictum praconis
volebam Granii.

Nonius in Tentæ.

Hic ubi confessum pellesque in ordine tentæ.

Nonius in Meret.

Annos hic erat tam plures triles hibernæ nobiscum meret.

Nonius in Latrina.

Qui in latrina lacuque.

Nonius in Torquem, & Fulgere.

Conventus pulcher, braccæ, saga, fulgere torques
Magni

Nonius in Spurcus.

Praetor noster adhuc, quam spurcus est ore, quod omnes
Extra castra ut stercus, foras ejecit ad unum.

Nonius in Rudus.

Viam struendam & jaciendum huc aggerem, & id genus
rudus.

Nonius in Famofus.

Quintus Opimius ille Jugurthini pater hujus,
Et formosus homo fuit & famofus, utrumque,
Primo adolescens, posterius directius lese.

L I B R O XII.

Nonius in Protelare.

Hunc juga mulorum protelo ducere centrum non pos-
sunt.

Priscianus in Assentior.

Assensus sum homini.

Nonius in Firmiter.

Firmiter hoc pariterque tuo sit pectore fixum.

CAII LUCILLI

Diomedes Lib. 1. in Decollare.

Quibus fructibus me decollavi.

Nonius in Publicitus.

Huic homini quaestore aliquo esse opus atque chorago,
Publicitus qui mi atque Episco praebat aurum.

Gellius Lib. IX. Cap. XIV.

Rugosum atque famii plenum.

Nonius in Petilis.

Insignis varis cruribus & petilis.

L I B R O XIII.

Nonius in Pasceolus.

A Dde Syracusis sola, pasceolum, alutament.

Nonius in Ostrea.

His itidem in caena dabis ostrea millibus nummum
Empta

Nonius in Fortuna.

Cui parilem fortuna locum farumque tulit foris.

Nonius in Fortuna.

Aut forte omnino ac fortuna vincere bello,
Si forte ac temere omnino quid cursum ad honorem.

Nonius in Gradarius.

Ipse equus non formosus, gradarius, optimus victor.

Nonius in Dominus.

Primum domini atque sodalitia omnia tollantur.

L I B R O XIV.

Nonius in Viscus, & in Largi.

I D ne ægri est magis, an quod pane & viscere primo
Quod viscus dederas, tu quidem, hoc est viscera largi.

Priscianus in Hilum.

Naumachiam licet hæc inquam alveolumque putare,
Et calces: delectes te, hilo non rectius vivas.

Nonius.

Non paucis male ac si a sapientibus esse probatum,
Καὶ πάντων κελεύει καταφθιμένοιτιν ἀνάσσειν.

Nonius in Cercurus.

Ad regem legatus Rhodum, Ecbatanam ac Babylonem
Ibo: cercurum sumam

Caper apud Prif. in Lacesso.

FRAGMENTA.

339

Nam vetus ille Cato laceffisse appellari, quod constius
ipse non erat sibi.

Nonius in Nebulones, & Tenebriones.

Publius Panus mihi Tubitanus quaestor Hibera
In terra fuit, lucifugus nebulo id genus sane.

Nonius in Ampliter.

Nam sumptibus magnis & struclam ampliter, atque quum
accumbimus mensam.

Macrobius Lib. VI. Cap. IV.

Si mihi non praetor fiet additus, atque agitet me;
Non male sic ille, ut dico, me extenderat unum.

Nonius in Antiquius.

Quin potius vitam degat sedatus quietam,
Quam tu antiquius facere quam hoc fecisse videaris.

Charif. in Caseus.

Caseus ala molliet.

Nonius in Manducamus.

Quum illud quid faciat, quod manducamus in ore.

Nonius in Vulgus.

Dilectum video studiose vulgus habere.

Nonius in Epulatio.

Id epulo cibus atque epulatio Jovis omnipotentis.

Nonius in Quem Utare.

Quem metuas sæpe, interdum quem utare libenter.

Nonius in Samio.

Et non pauper me uti Samio curtoque catino.

Nonius in Palumbes.

Macroscque palumbes.

L I B R O XV.

Nonius in Tunica.

S Cit poeticon esse, videt tunicam, & toga quid sit.

Nonius in Cerebrofi.

Te primum cum istis insanum homines & cerebrosum.

Nonius in Palla.

Quum rectum est, quid vis? latis est: visuri alieni.
Sint homines, spiram, pallas, redimicula promit.

Nonius in Ergastulus.

Non ergastulus unus & alius judicem apposuit, ut nemo sententiam libere quasi ergastulus possit dicere.

Gellius in Bovinator Lib. XI. Cap. VII.

Hic strigosus bovinatorque ore improbus duro.

Nonius in Senium.

In numero quorum nunc primus Trebellius multos Titos Lucios marcessebat, febris, senium, vomitus, pus.

Macr. Lib. I. Sat. Cap. V. et Gellius Lib. I. Noct. Att. Cap. XVI.

Hunc mihi passum qui vicerit atque duobus Campanus ionipes succussor nullus sequetur Majore in spatio, ac diversus videbitur ire.

Nonius in Corbita.

Multa homines portenta in Hometi versificata Monstra putant: quorum in primis Polyphemus ducentos Cyclopas coclites, & porro huic majus bacillum Quam malus navis in corbita maximus ulta.

Nonius in Meret.

Dum miles hybernat ac meret tersa ex ætate quasi annos.

Non. in Penula.

Penulam si quæris, cantherius servus segester utilior mihi quam sapiens.

Nonius in Sacrum.

Adde istos facer illoto colfo fax Syro phœnix, quid facere est solitus.

Nonius in Postomis.

Truleus postomis huic ingens de naribus pender.

Nonius in Holerorum.

Tintinnabulum abest hinc surpiculique holerorum.

Gellius Lib. IV. Cap. XVII.

Subjicit huic humilem & suffectus posteriorem.

Charis. in Halicarius.

Nemo est halicarius posterior te.

Nonius in Medimnus.

Præterquam in pretio: primus semisse, secundus Numo: tertius jam plures quam totus medimnus.

L I B R O XVI.

Non. in Cubita.

L Ysippi Juppiter ista transivit quadraginta cubita, altus Taranto.

Non. in Ignaviter.

Cur tam ignaviter hoc præsertim tempore quæris?

Non. in Cepe.

Hoc aliud longe est, inquit qui cepe ferebat.

Gellius Lib. IV. Cap. I. in Legavit.

Legavit quidam uxori mundum omne penumque. Quod mandum, atque penum? nam qui dijudicet istuc?

Non. in Horridum.

Et hi, quos divitiæ producant, & caput unguent Horridulum.

Priscianus Lib. III.

Fundi delectat virtus te, villicus paulo Strenuior si evaserit.

Charis. in Pistrinam.

Media e pistrina ad tabernam referens.

Non. in Publicitus.

Publicitus vendit tamen extrema figuris.

Macrob. Sat. Lib. III. Cap. XVI. in Lupo pisce.

Fingere præterea afferri quod quisque volebat. Illum sumina ducebant, atque altitium lanx, Hunc pontes Tiberinos duo inter captus catiilo.

L I B R O XVII.

Non. in Proprium.

Cætera contemnit, & in usura omnia ponit Non magna: proprium vero nihil neminem habere.

Non. in Laverna.

Si messes facit, Musas: si vendis, Lavernæ.

Non. in Compernes.

Compernem aut varam fuisse Amphitryonis Conjugem.

Priscianus Lib. IX.

Nupturum te nupta negas, quod vivere Ulyssam speras.

Non. in Calvitur.

Sed non capito inquit eum, etsi calvitur ergo fur dominum.

L I B R O XVIII.

Non. in Satis.

DEnique ut stulto nihil sit satis, omnia quum sint.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Idem in De.

Solut jam vim de classe prohibuit Vulcani .

Idem in Belli.

Ut populus Romanus victus vi & superatus præiis sæpe est multis, bello vero nunquam, in quo sunt omnia .

Idem in Tetigit.

Neque priusquam venas hominis tetigit ac præcordia .

Idem in Cognoscat.

Rem cognoscat simul & distis animum attendat postulo .

Idem in Idiota.

Quidni & tu idem illiteratum me atque idiotam diceres?

Idem in Munes.

Munifici munesque amicis nostris videamur viri .

Idem in Cogere.

Rauco contentionem sonitu curvis cogant cornibus ,

Idem in Effero.

Ego ubi quem ex præcordiis effero versum .

Idem in Depeculassere.

Depeculassere aliqua sperans me ac deargentassere, decalanticare, eburno speculo depeculassere .

Idem in Expirare.

Ut si illuuiem facere per ventrem velis, curare omnibus distento corpore expiret vis.

Idem in Repedare.

Redisse ac repedasse ut Roma vitet gladiatoribus .

Idem in Bulga.

Ita ut quisque nostrum e bulga est matris in lucem editus .

Idem in Genius.

Curet ægrotum, sumptum homini præbeat, genium suum detrauder, alii parcat .

Idem in Accusativis.

Hæc si tu voles, per aureis pectus irrigarier .

Idem in Accusativis.

Qui sex menses vitam ducunt, orco spondent septimum .

Idem in Capital.

Facile deridemur, scimus capital esse irascier .

Idem in Confectum.

Tum doloribus confectum corpus animo obsistere .

Idem in Conficere.

Non te multitudinem tuorum, quam in album inclytæ dextra confici sibi .

Idem in Gluttinum.

Prætanto tepido glutinator glutino .

Idem in Appellere.

Aggere in jaciendo si quod est in vineis actis opus, primum id dant operam ut quamprimum appellant .

Idem in Capere.

Nunc itidem populum istum scriptoribus volumus capere animum illorum .

Idem in Colere.

Quare hoc colere est satius quam illam studium omnino hic consumere .

Idem in Difflare.

Pars diffllatur vento, pars autem obrigescit frigore .

Idem in Rogare.

Ferri tantum si roget me, non dem, quantum auri peti, si se tubit, si quoque a me quæ roget non impetret .

Idem in Niti.

Summis niti naturæ opibus: at ego contra ut dissimili siem .

Idem in Nundinum.

Paucorum atque hoc pacto si nihil gustat inter nundinum

Idem in Efferent.

Depugnabunt pro te ipsi, & morientur ac se vitto efferent .

Idem in Clandestino.

At enim dicis clandestino tibi quod commissum foret, ne mutires quidquam, neu mysteria hæc ferres foras .

Idem in Delirare.

Quapropter deliro, & cupiendi officium fungor ruberum .

Idem in De magis.

ex Corus ille duos hos ventos Austrum atque Aquilonem novissime aiebat, solos de magis illos ex nimbo austellos, nec nos seneces putare.

Idem in Offenderam.

aliquid verum inusitatum, aut zetematium offenderam.

Idem in Spectatus.

quam probatam mihi & spectatam maxime adolescentiam.

Idem in Siccassum.

lucum studio in gymnasio duplici, corpus siccassum pila.

Idem in Lautum.

Malis necesse est lautum e mensa pure captaturus cibum.

Idem in Cor.

id quod tibi magnopere cordi est, mihi vehementer displicet.

Idem in Tollere.

Audivi quem febris una atque una ἀπεψία, vini inquam hiatus unus potuit tollere.

Idem in Monstrificabile.

Nunc ignobilitas his mirum ac monstrificabile.

Idem in Vitare.

Quid cavendum tibi censerem, quid evitandum maxime.

Idem in Sumas.

Tunc laborem sumas, laudem qui tibi ac fructum ferat.

Idem in Vegrande.

Non idcirco extollitur, nec vitæ vegrandi datur.

Idem in Vescum.

Quam fastidiosum ac vescum cum fastidio edendi vivere.

Idem in Mutem.

Mihi quidem non persuadetur publice ut mutem meos.

Idem in Provenire.

Denique adeo male me accipiunt decimæ & proveniunt male.

Idem in Dare.

Animoque ægrotat: vidimus corpore huic signum dare.

Idem in Adipisci.

Ut ego effutiam, quod ego te in primis cupere adipisci intelligo.

Idem in Fulgoritatem.

Luporum exauctorem malvanum, & fulgoritatem arborum.

Idem.

Percrepa pugnam Pompili factam, Corneli cave.

Idem in Eleviem.

Ut eleviem facere per ventum velis.

Idem in Viriatus.

Contra flagitium nescire bello vinci a barbaro viriato Annibale.

Idem in Dativis.

Si miserantur se ipsi, vide, ne illorum causa superiore loco collocaverit.

Idem in Producunt.

Ducunt uxores, producunt quibus hæc faciam liberos.

Idem in Offerre.

Homines ipsi hanc sibi molestiam ultro atque ærumnam offerunt, ducunt uxores.

Idem in Accusativis.

Suspendatne se, an in gladium incumbat, ne calum videat.

Idem in Summus.

Squalitate, summa scabie, summa ærumna obrutam, neque inimicis invidiosam, neque amicis exoptabilem.

Idem in Sevus.

Quodque te in tranquillum ex sævis transfert tempestatibus.

Idem in Precipere.

Porro amici est bene præcipere, tueri, bene prædicare.

Idem in Evadere.

Idcirco omnes evasuros censent ægritudinem.

Idem in Petere.

Sic autem hoc vident, bona semper petere sapientem, & putant.

Idem in Combibones.

Quandoquidem reperi magnis combibonum ex copiis.

Idem in Muto.

Publicanus vero, ut Agæ hæc scripturarius pro Lucilio:

in Capital.

in Confessum.

corpus animo oblitere.

in Conficere.

glutatio.

in Appellere.

est in vineis assis opus, ut quamprimum appellatur.

in Capere.

in scriptoribus volumus.

in Colere.

us quam illam studium omni.

in Difficili.

is autem obriget et frigore.

in Rogare.

non deum, quantum autem e a me que roget non impari.

in Niti.

is: at ego contra ut diffinit.

in gultat inter mundicia.

in Evadere.

& morientur se se ultro.

in Muto.

quod commissum foret. in scriptura hæc ferres foras.

in officium fungor ruberis.

lio: id ego nolo, & in uno hoc non muto omnia.

Idem in Impurus.

Conjugem infidamque, flacitam familiam, imputam domum.

Idem in Deducere.

Illuc oculi deducunt ipsi, atque animum spes illuc rapit.

Idem in Proferre.

Nec minimo & proferatur pax, quod Cassandram signo deripuit.

Idem in Evadere.

Evadat saltem aliquid aliqua, quod conatus sum.

Idem in Domutio.

Domutionis cupidi, imperium regis pene imminuimus.

Idem in Falliculum.

Ego si quis sum, & quo folliculo nunc sum indutus, non queo.

Idem in Versipellis.

At libertinus Tricorius Syrus ipse ad malleigas, quicum versipellis fio, & quicum commuto omnia.

Idem in Inductus.

Veterem historiam inductus studio scribis ad amores tuos.

Idem in Constare.

Principio Physici omnes homines ex anima & corpore constare dicunt.

Idem in Exasturum.

Vestimentis frigus atque horrorem exasturum putet.

LIBRO XXVII. SATYR.

Idem in Appellare.

Quum mei me adeunt servuli, non dominam ego appellem meam?

Idem in Differunt.

Tamen aliti verruca, aut cicatrix medius papulae differunt.

Idem in Credere.

Hymnis velim te id quod verum est credere.

Idem in Mordicus.

Mordicus petere aurum e flamma expediat, & e caeno cibum.

Idem in Cribrum.

Cribrum, incerniculum, lucernam in laternam, in telam licium.

Idem in Adutor.

Nec si paulo minus usuras, & magna adjutatus dia-

Idem in Conventurum.

Tu Lucilium credis conventurum, quum me rupe summa omnia fecerim.

Idem in Monogrammi.

Quae pietas, monogrammi quinque adducti pietatem vocant.

Idem in Adeo.

Quum pacem peto, quum placo, quum adeo, & quum appello meam.

Idem in Cernuus.

Modo sursum, modo deorsum, tamquam collus cernui.

Idem in Inducere.

Aut quod animum induxi semel, & ut ille omnino putat.

Idem in Rogare.

Consilium patriae, legumque oriundus rogator.

Idem in Commodent.

Certa sunt sine detrimento, quae inter sese commodent.

Idem in Insignis.

Cocus non curat caudam insignem esse illam, dum pinguis sit

Sic amici animum querunt, parasiti autem divitias.

Idem in Attendas.

Rem cognoscas simul, & dictis animum attendas possiula.

Idem in Praestat.

Si facies praestat facie, si corpore corpus.

Idem in Captare.

Quod si paulisper captare atque observare haec volueris.

Idem in Mediocritas.

Paulo hoc melius quam mediocre, hoc minus malum ut quam pessimum.

Idem in Concedere.

Concedere unum, atque in eo dicere, quo superatur manus.

Idem in Parcere.

Parcat illi majus, cui possit, cui fidem esse existiment.

Idem in Proprium.

Quum sciam nihil esse in vita proprium mortali datum.

Idem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Idem in Impertire .

Quibus potest impertit .

Idem in Petere .

Rerum explicatorem mittam, miserum mendicum petam .

LIBRO XXVIII.

Nonius in Summittas .

Summittas aliquos siquos possis censeas .

Idem in Armillum .

Hinc ad me, hinc licet anus rursus ad armillum .

Idem in Deferre .

Quapropter certum est facere contra, & prosequi, & nomen deferre hominis .

Idem in Exeatis .

Nè hoc faciat, atque ex hac ætumna exeatis .

Idem in Committere .

Quid me fiet, si quidem non vis te improbis committere ?

Idem in Cesseris .

Vel si aliqua opus sit, forte hinc aliquo cesseris .

Idem in Transmittere .

Polemon & amavit mortem, & huic transmisit suam stolam, quam ducunt .

Idem in Delinitus .

Concedat homini id quod vult, delinuat, corrumpat prorsus, ac nervos omnes delicet .

Idem in Sumere .

Omnia viscatis manibus leget, omnia sumet, Crede mihi, presse auferet omnis .

Idem in Exigas .

Quum cognoveris, vitam sine cura exigas .

Idem in Locare .

Hæc tum conventus, tela, insidiasque locavi .

Idem in Inducere .

Hymnis ego animum sic inducæ, quod tu ab insano auferas .

Idem in Interficere .

Piscium magnam atque altilium vim interfecisti, u nego .

Idem in Urgere .

Cæde ostium, gnato urgere restant, perimus .

Idem in Tristis .

Adde eodem, tristis ac severus philosophus .

Idem in Argutari .

Agite, agite fures, mendacia argutamini .

Idem in Fingere .

Sed fuga fingitur, timido vadit pede percitus .

Idem in Tergum .

Orationem facere compendi potes, dum salvo in tergo, & tergi non licet .

Idem in Balista .

Quid fit? balistas iactas centenarias .

Idem in Redundat .

Primo redundat aurum, ac thesauri patent .

Idem in Da .

Persuade, & transi, vel da quamobrem transeas .

Idem in Subire .

Pueri præterea nostris qui subeant, jubet .

Idem in Confector .

Malo hercle vestro confectores cardinum .

Idem in Cadi .

Millia ducentum frumenti tolles medimnum, Vini mille cadum .

Idem in Impertio .

Sospitat impertit salutem plurimam & plenissimam .

Idem in Vatrax .

Ut si progeniem antiquam qua est Maximus Quintus vacax, qua varicosus vatrax .

Idem in Autumare .

Socrate ut quid dante tyranno misisse Aristippum autumant .

Idem in Hornum .

Utrum anno anque horno te abstuleris a viro .

Idem in Maltas .

Insanum vocant quem maltam ac sæminam dici vellet .

Idem in Religiosi .

Anno vertente dies tetri miseri ac religiosi .

Idem

Nonius in Eligere .

Corrumpat prorsus, ad nervos omnes eligat .

Nonius in Depilati .

Nato quid actum est, depilati omnes sumus .

Idem in Distrabere .

Dividant, differant, dissipent, distrahant .

Idem in Nefantia .

Dissociat atque omnia ac nefantia .

Idem in Supplantare .

Supplantare aiunt .

Idem in Signate .

Si Socrates in amore & in adolescentulis meli ore paulo facie signat, nihilque amaret .

Idem in Attendere .

Præterea ut nostros animos attendere dictis, atque adhibere velis .

Idem in Stare .

Hic corpus solidum invenies, hic stare papillas
Pectore marmoreo

Idem in Ferre .

Colligere auxilium, tametsi est indigna ut feram .

Idem in Vomica .

Tyroneo & non mortifero adfectus vomica & vulnere .

Idem in Producere .

Etsi retinere hunc voles, si longius te producturum
& diutius .

Idem in Favitorem .

Favitorem me tibi, amicum, amatorem putes .

Idem in Subducere .

Eodem uno hic modo rationes subduceret .

Idem in Advocasse .

Amicos hodie cum improbo illo audivimus Lucilio advocasse .

Idem in Offerre .

Ut nunc hac re mihi opem atque auxilium offeras .

Idem in Interficere .

Prius non tollas quam tui animum ex nomine, atque hominem ipsum interfeceris .

Idem in Habebat.

Hoc tum habebat, & fere omnem Appuliam,

Idem in Referre.

Quod te intromisi, gratiam referat mihi.

Idem in Conducere.

Magno, non magna mercede, magno quidem conduxeris.

Idem in Obducere.

Vos interea lumen auferte, atque aulae obducite.

Idem in Nobile.

Tum illud epiphoni, quod etiam tum nobile est.

Idem in Offendere.

Crus lapide, nihil est, credam, si te offenderint.

Idem in Ancipiti.

Veste atque ancipiti ferro effringam cardines.

Idem in Mæstum.

Ventrem alienum, mæstum, fovere ex molito hordeo,
uti cataplasmo.

Idem in Exploratus.

Certum scio esse ita ut dicis. nam mihi erant de il-
lo explorata omnia.

Idem in Bellum.

Ætatem istuc tibi laturam, & bellum, si hoc bellum putas.

Idem in Ignominia.

Apolost numen, qui te antiquis non finet deliciis ma-
culam atque ignominiam imponere.

Idem in Carpam.

Hiemem una inquamque carpam.

Idem in Recipere.

Primum ex adverso si quod est cœnaculum quo recipiat te.

Idem in Palpatur.

Hic me ubi videt, subblanditur, palpatur: caput scabit.

Idem in Emungi.

In mellis spem esse omnem quovis possem emungi volo.

Idem in Satias.

Quid mihi proderit? satias te jam omnium rerum te-
net facta.

Idem in Reddere.

Pluteos excutit, testaque & testudines reddet.

Idem in Periculum.

Cujus si in periculo feceris periculum.

Idem in Periculum.

Adde alios omnes meo periculo ex ordine.

Idem in Remittere.

Cohibet & domi mæstus se Albinus, repudium quod
filiaz remisit.

Idem in Schema.

In gymnasio ut schema antiquo est peccatores retinere.

Idem in Polypus.

Paulisper cui medentia medem, hæc se ut polypus ipsa.

Idem in Exterminare.

Non rediret ad se, atque illam exterminaret miseram.

Idem in Pernicie.

Nunc tu contra venis, vel qui in nuptiis, vel se sene-
ces, nec sine pernicie.

Idem in Flagitium.

Quiete poscente minus, & præbeat rectius multo & sine
flagitio.

Idem in Filium.

Surge mulier, ducite filium non malum.

Idem in Consortio.

Dejerat enim scripsisse, & post non scripturum: redi in
consortionem.

Idem in Putare.

Perge, amabo, ac si potes, face dignam me ut vobi-
putem.

Idem in Eicere.

Ibi erat scorpios eicere istum ab te quamprimum, &
perdere amorem.

Idem in Haberet.

Huc, alio quum iter haberet, præteriens venit.

Idem in Partiret.

Quid quas partiret ipse pro doctrina boni?

Idem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Idem in Species.

Sicuti te, qui ea quæ speciem vitæ putamus esse.

Idem in Potus.

Secus cum eo medio ac ludo bene potus recessit.

Idem in Durus.

Et sævo ac duro in bello multo optimus hostis.

Idem in Cedunt.

Lana opus omne perit, squalor, tinea omnia cedunt.

Idem in Cariosus.

Planta una est pedibus cariosis mensulibano.

Idem in Nemo.

Neminis ingenio quemquam confidere oportet.

Idem in Experiar.

Summatim tamen experiar rescribere paucis.

Idem in Comest.

Conficit ipse comestque.

Idem in Efferre.

Omnia alia, in quibus efferimur rebus, ne ego multis loquar.

Idem in Induci.

Quid quærimus acre inductum, cantu custoditum.

Idem in Hilum.

Quod tuas laudes culpes non proficis hilum.

Idem in Privum.

Culcitæ accedunt privæ centonibus binis.

Idem in Involare.

Inde canino ritu, oculisque involem.

Idem in Nenum.

Sed tamen hoc dicas, nenum molestum est.

Idem in Cluere.

Cuja opera troginus calix per castra cluebat.

Idem in Sævus.

Idque tuis sævis factis & tristibus dictis.

Idem in Simisu.

Gratia habetur utrisque illis, quæ sibi quæ similitudo.

Idem in Volutari.

Quid tu istuc curas ubi ego oblinar atque voluter?

Idem in Invitare.

Cito enim bene longinquum mortalibus morbum
In vino esse, ubi qui invitavit dapilius se.

Idem in Do.

Si liceat facere etiam hoc, versibus reddere quod do.]

Idem in Sexcentum.

Quid vero est centum ac ducentum, possideas si millium.

Idem in Sexcentum.

Maximus si argenti sexcentum ac mille reliquit.

Idem in Verbi.

Maximus si argento in verbi Androgyni barbati me-
chocinædi.

Idem in Sumpti.

Quid dare, quid sumpti facere ac præbere potisset.

Idem in Subigas.

Tunc jugo juugas me ante, & succedere aratro
Invitum & glebas subigas proscindere ferro?

Priscianus in Peroleffe.

Quis totum scis corpus jam peroleffe bisculis.

Nonius in Manicæ.

Si laqueis, manicis, pedicis mens irretita est.

Nonius in Ducunt.

Non datur, admittit nemo, nec vivere ducunt,
Orco spondent septimum.

Idem in Dicare.

Sicubi ad aures fama tuam pugnam claram allatam di-
casset.

Idem in Di ferre.

Gaudes quum de me ista foris sermonibus differs.

Idem in Di ferre.

Et maledicendo multis sermonibus differs.

Idem in Volutare.

Hoc tu me insimulas, nonne ante in corde volutas?

Idem.

Quanti nos faciant focii quum parcere possunt.

Idem in Lustrari.

Quem sumptum facis in lustris, circum oppida lustrans.

Idem in Maculosus.

Hæc vestimentis maculosis aspicit ipse.

Idem in Dicare.

Juratam se uni cui sit data adæque dicata:

Idem in Exlex.

Accipiunt leges, populus quibus legibus exlex.

Idem in Accipere.

Hoc etiam accipe quod dico, nam pertinet ad rem.

Idem in Mereas.

Publica lege ut mereas præsto est tibi quæstor.

Idem in Macula.

Quem scis scire tuas omnes maculasque notasque.

Idem in Delinire.

Præservit, labra delicit, delinit amore.

Idem in Intybus.

Pulmentaria, ut intybus, aut aliqua id genus herba.

Idem in Operari.

Aut operat aliquo in celebri cum æqualibus fano.

Idem.

Cui ubi decimucia meæ epiteginæ appedi longe opera
ante omnia alia.

Idem in Ruere.

Ruis hæc & colligis omnia furtim.

Idem in Conducere.

Et virtute tua & claris conducere chartis.

Idem in Nutritur.

Sensu nutritatum sane caput opprimit ipse.

Idem in Tetrum.

Quæ non spectans spectandi studiose, at hominis terræ
impulsu ingressus.

Idem

Idem in Commistere.

Quod sua committunt mortali claustra camœnæ.

Idem in Curatum.

Et circumvolitant ficedulæ, turdi curatis coci.

Idem in Discerniculum.

Euplocamo digitis discerniculumque capillo

Idem.

Nolito tibi me maledicete posse putare.

Idem in Trepidare.

Sed quid ego hæc animo trepidante dicta profundo.

Idem in Porrigo.

Triste & corruptum, scabie & porriginis plenum.

Idem in Perstringere.

Perstringat oculorum aciem in acie hostibus.

Idem in Subigere.

An ego te acuam atque animosam Thessalam, ut indomitam frænis subigam ante domemque.

Idem in Exultare.

Quin totum purges, debellas me atque deauras, exultes, sollicites.

Idem in Rumpere.

Quæ quondam populi oris aures pectora rumpit.

Idem in Servas.

Quid servas quo eam? quid agam? quid id attinet ad te?

Idem in Delicare.

Nemo istum ventrem pertundet, delictet uti atque videbis.

Idem in Missum.

Hoc missum face, illomet utere libenter.

Idem in Sublatus.

Sublatus pudor omnis, licentia sæpnus refertur.

Idem in Mite.

Et illud quoque mite malum blandum atque dolosum.

Idem in Gerdius.

..curate domi sint Gerdius, ancillæ, pueti, zonarius, testor.

Idem in Tagax.

Et Musconis manu perscribere posset Ajacem.

Idem in Invitare.

Contra hæc invitasse aut instigasse videntur.

Idem in Improbis.

Improbior multo quam de quo diximus ante,
Quanto blandior, hoc tanto vehementius mordet.

Idem in Improbis.

Omnes formosi, fortes: ergo improbus es.

Idem in Apud.

Aut quum iter est aliquo & causam commentavi, ⁱⁿ
apud aurificem, ad matrem, communem cognatam,
ad amicam,

Idem in Metiri.

Vir mare metitur magnum fluctibus tradit.

Idem in Sacerda.

Hic in stercore humi, fabulisque fimo atque fucerdis.

Idem in Præstiterit.

Uti in pecudem tu, asinumque ut denique nasci præstiterit.

L I B R O XXXVI.

Idem in Contemnificus.

EGO enim contemnificus fieri, & fastidire Agamemnonis.

Idem in Referre.

Quod is intelligebat posse haud paucos, retuli.

Idem in Illuvies.

Hic cruciatur fame, frigore, illuvie, invalnitie, improfundie, incuria.

L I B R O XXXIX.

Idem in Vel.

HOC invenisset unum ad morbum illum homini ve
bellissimum.

Idem in Anceps.

Nemo hos ancipites ferro effringat cardines.

E P I S T O L A.

Idem in Poesis.

QUÆVIS non magna pars poema est illa: poesie opus
totum, totaque illa summa est una *ΣΕΪΣ*: ut Ar
nales Ennii: At quæstus unum est, majus multo
quam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Nonias in Exculpere .

UTi esurienti leoni ex ore exculpere prædam .

Idem in Urres .

Flacci lege utria .

Idem in Genitruis .

Si argenti indiges .

Idem in Labofas .

Tantalus labofas pœnas .

Idem in Gutturum .

Et ventrem & gutturem eundem .

Idem in Afertur .

Intereunt, labuntur, euntur omnia verfum .

Idem in Cyma .

Asparagi molles, sed viride cyma .

Idem in Invitare .

Pulchre invitari, acceptique benigne .

Idem in Verna .

Verna acer cupit hæc .

Idem .

Si tibi porro isthæc res idcirco est cordi : quod re utilem .

Idem in Interfici .

Durum molle voras, fragmenta interficis panis .

Idem in Menda .

Nam in quibus mendæ omnibus in rebus fiunt, fierique potis sunt .

Idem in Tolutim .

Velle tolutim hic semper incepturus videtur .

Idem in Gladius .

Hærebat mucro gladium in pectore tantum .

Idem in Algo .

Nam tam algo atque nigrore majus .

Idem in Repedare .

Sanctum ego a Metello Romam repedabam munere .

Idem in Sibilus .

Saxa & stridor ubi atque erunt dum sibilus institis .

Idem in Coxendix .

Caput colle sustentatur, truncus sustinetur a coxendicibus .

Idem in Anchora .

Armamenta tamen vel omnia servo, funis enim præcisus cito, atque anchora soluta .

Nonius in Carchestum .

Tertius hic mali superat carchestia summa .

Idem in Commodum .

. . . bisquinoctoginta videbis Commoda de Capua quinquaginta atque octo .

Idem in Hippocampi .

Transverso ordine posuit hippocampi elephanto camelos .

Festus in Imbubinat .

Hæc te imbubinat, & contra te imbulbitat .

Festus .

Carissam .

Festus .

Vinum crucium .

Festus .

. . . palmisque misellam
Depuvit me .

Festus in Mamphula .

Pistricem validam, si nummi suppeditabunt,
Addas empleuron, mamphulas quæ sciat omnes .

Idem in Me .

Nunc ad te redeo, ut quæ res me impendet agatur .

Idem in Delos .

Inde Diczarchum populos, Delumque minorem .

Idem in Nequam .

Nequam aurum est, auris quodvis vehementius ambit .

Idem .

Non omnibus dormio .

Idem

Et sectatori adeo ipsi suo, quo rectius dicas.
Ihat forte domum, sequimur multi atque frequentes.

Idem in Sicyonia.

Et pedibus læva sicyonia demit honesta.

Idem in Solla.

Suasa quoque omnino dirimit non solla dupondi.

Idem in Spara.

Tum spara, tum murices portantur, tragula porro.

Idem in Squarrosus.

Varronum, ac rupicum squarrosa incondita rostra.

Idem in Stlembum.

Pedibus stlembum.

Idem.

Ut veles bonus sub vitem, qui summisit hastas.

Idem.

Neque prodire in altum, præliari procul sub vite.

Idem in Suppus.

Si vero das quod rogat, & si suggeri suppus.

Idem in Tama.

Inguen ne existat, papulæ, tama, ne boa noxat.

Idem in Tapulla.

Tapullam rident legem contere opimi.

Idem.

Verticulas.

Idem in Vindicia.

Nemo hic vindicias, neque facta, neque numen veretur.

Idem in Vitiligo.

Hæc odiosa mihi vitiligo est, non dolet, inquit.

Nonius in Solox.

Pascali pecore & montano, hirto atque foloce.

Sospater in Intro.

Nam veluti intro aliud longe esse atque intus, sic apud se
longe aliud esse, neque eadem valet. at tu intro nos
vocas, & sese tenet.

Y y 2

Idem

Idem in Plure.

Fiura fora fuerunt.

Idem in Pedetentim.

Pedetentim hunc refalutem.

Idem in Ficus.

Fici comeduntur & uvæ.

Idem in Plure.

Plure foras vendunt.

Idem in Forum.

Quum illa fora itant.

Idem in Vocativis.

Tierei Leontado & Pemani & thermo Parnize.

Diomedes in Pretor.

Pretor ne rusticus fias.

Idem in Suffocare.

Et suffocare conatus.

Idem in Nolo.

Vultis? empta est. noltis? non empta est.

Priscianus in Penus.

Magna penus parvo spatio consumpta peribit.

Priscianus Lib. II.

A me auxiliatus es.

Idem.

Quin amplexetur qui velit, ego non sinam me ample-
xier.

Donatus in Eunuchum.

Vicimus, o socii, & magnam pugnavimus pugnam.

Idem in Phormionem.

Lesi omnes. Atticon hoc est.

Idem in Hecyram.

Myconi calva omnis juvenus.

Idem.

Carcer vix carcere dignus.

Idem in Adelphis.

Animo ac virtutibus tuis.

Idem in Eunuchis.

Ut multos mensesque diesque.

Idem in Andriam.

Tuam ut memoriam retineas.

Idem in Eunuchis.

Ante fores autem & triclinii lumina quidam
Perditus Tirelia tussi grandævus gernebat.

Servius in Lib. I. Æneid.

Ecquem Pamphilum queris.

Idem in Lib. VI. Æneid.

Scinde calam, ut caleas.

Idem ibidem.

Mihi necesse est loqui: nam scio Amyclas tacendo pe-
riisse.

Idem in Lib. IX. Æneid.

Consilium summis hominum de rebus habebant.

Idem in Lib. II. Georgic.

Χίστε δύνανθαι. *Vir. Georg. 2.* Sunt & amineæ vites,
firmissima vina,
Timolus & assurgit quibus, & rex ipse Phanæus.

Idem.

Resultant ædesque lacusque!

Isidorus.

Et velut in fabricam fervens quum marculus ferrum
Multorum magnis ictibus tundit.

Idem.

Hanc cataporatem puer eodem defert, unctum plumbi
pauillum rudis linique mataxam.

Idem.

Centum genera solæcismorum.

Varro L. L. Lib. VI.

Thynno capto corvum excludunt foras, occiduntque
lupos à perdice, & jura siuri. Sume pete atque
amiam.

Idem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Macrobius, & Nonius.

Quis hunc currere equum nos atque equitare videmus,
His equitat, curritque: oculis equitare videmus.
Ergo oculis equitat.

Lactantius Lib. IV. Cap. V.

Virtus, Albine, est pretium persolvere verum
Quis inverfamur, quis vivimus rebus potesse:
Virtus est homini, scire id, quod quæque habeat res:
Virtus, scire homini, rectum, utile, quid sit honestum
Quæ bona, quæ mala item, quid inutile, turpe, inhonestum.

Virtus, quærendæ rei finem scilicet, modumque:
Virtus, divitiis pretium persolvere posse:
Virtus, id dare, quod re ipsa debetur honori:
Hostem esse atque inimicum hominum morumque malorum,
Contra defensorem hominum morumque bonorum.
Magnificare hos, his bene velle, his vivere amicum.
Commoda præterea patriæ sibi prima putare,

Deinde parentum, tertia jam postremaque nostra.

Idem Lib. IV. Cap. III.

Ut nemo sit nostrum quin aut pater optimus divum,
Aut Neptunus pater, Liber, Saturnus pater, Mars,
Janus, Quirinus pater, nomen dicatur ad unum.

Idem Lib. V. Cap. IX.

Nunc vero a mane ad noctem, festo atque profesto
Torus item pariterque die populisque patresque
Jactare indu foro se omnes, decedere nusquam,
Uni se atque eidem studio omnes dedere, & arti,
Verba dare ut caute possint, pugnare dolose,
Blanditia certare, bonum simulare virum se,
Insidias facere, ut si hostes sint omnibus omnes.

Idem Lib. VI. Cap. XVIII.

Homini amico ac familiari non est mentiri meum.

SEX. TURPILLII FRAGMENTA

A C T A.

Nonius in Lupari.

Tque scalis cum meretrice e nostro pr-
nato per vias lupantur.

BETHONIBUS.

Idem in Legere.

Qui verba venatur mea, pestis ars cadat, & sermonem
hinc sublegam,

Idem in Cogita.

Quæso cogita ac delibera.

Idem in Sage.

Non ago hoc per sagam pretio conductam, ut vulgo
solent.

Idem in Tuburcinari.

Melixa intus cessat, credo hercle helluo tuburcinatur.

Idem in Derepente.

Eum derepente uxorem audio ducere.

Idem in Maeste.

Maeste virtute esto.

CANEPHORO.

Idem in Spissum.

Ita est: verum haud facile est venire illi, ubi spissa est
sapientia.

Idem in Fructi.

Satis fructi reddunt.

Idem in Logi.

Testamentum ergo calabis logi.

Idem in Gracilis.

Nosti quam sit gracili corpore.

DEMETRIO.

Idem in Levat.

Nunc me ex aliorum ingeniis judicat, intercapedo quo-
rum

Idem in Apertæ.

Apertæ suræ, brachia autem procera horrorem mihi ex
corde suscitabant.

Idem in Tricæ.

Judicia, lites, turbas, tricas, contentiones maximas.

Idem in Senio.

Quia enim odio ac senio mihi hæ sunt nuptiæ.

Idem in Porti.

Neque nautæ, quum essent circumventi ventis, incerto
itinere porti indigentes.

Idem in Quæsti.

Mulier meretrix, quæ me quæsti causa cognovit sui.

Idem in Scutus.

Quia non minus res hominem quam scutus tégit.

E P I C L E R O .

Priscianus Lib. de Metris Comicis.

Quæso ædepol quo ante lucem te subito rapis,
Here, cum uno puero?
Nequeo esse intus Stephanio.
Quid ita? Præut solent me curæ somno segregant,
Forasque noctis excitant silentio.
Currendo sic est, sic datur nimium ubi sopori servias
Potius quam domino, & ubi severo imperio quæ impe-
rata sunt.

Idem in Saucius.

Patrocinantem ubi factum audierit saucius.

Idem in Legere.

Quam legere, te optimum esse atque æquissimum, qua
cum ætas vegeta, & jubendum esse tibi.

Idem in Dividia.

Sperabam consilia nostra dividia tibi, quum ætas ac-
cesset, non fore.

Idem in Liberum.

In Caliphonis nunc te miseræ liberum.

Idem in Accusativis.

Sed vola ut familia nostra officia fungatur sua.

Idem in Invitare.

Non invitat plusculum hic sese, ut solet.

Idem in Miseretur.

Quam matris nunc patris me miseretur magis.

Idem

Idem in Nominativis.

At enim scies quæ fuisti inscius.

Idem in Copem.

Te quidam omnium jam pater copem causa rem facit.

Idem in Obitus.

Ecquis est qui interrumpit sermonem meum obitu suo?

H E T Æ R A.

Idem in Quæsti.

Simulari me a se amari quæsti gratia.

Idem in Jamdiu.

Rhodiensis se istuc commigravit jamdiu.

Idem in Torporavit.

Stupidus adstat: ita ejus aspectus repens cor torporavit homines amore.

Idem in Fructi.

Hæc si impetro abs te ut faciat, satis fructi cepero ex te.

Idem.

Rus ad illas commigrat, habitamus hiemem totam cum mulierculis.

Idem in Immortalitus.

Sat me, ut meum cor voluptatibus dat, immortalitus se obtulit mihi hæc facultas.

Idem in Proficisceret.

Hortatur hominem quamprimum proficisceret.

Idem in Villicari.

Hic villicor ante urbem, nunc rus eo.

Idem in Meret.

Metet me merito ut diligare.

L E M N I I S.

Idem in Celox.

Remulis sensim celox ab oppido processerat,

Idem in Lembus.

Lembi redeuntes domum duæ ad nos certam accelerarunt ratem.

Idem in Contendere.

Habet potestatem: nisi potestatem senis pretio contendas, ut redempto Phædria liceat redire antiquam in consuetudinem.

Idem in Comparavi.

Numquam unius me comparavi servire elegantiae.

Idem in Protelare.

Propter peccatum paucillum indignissime patria protelatum esse, sævitia patris.

Idem in Extorris.

Neque durare possunt, ita hujus inscitia atque dementia extorrem facit.

L E U C A D I A.

Idem in Suavitudo.

Intercapedine interficior, desiderio differor, tua mihi cupiditas suavitudo, & mei animi expectatio.

Idem in Attingere.

Ne me attingas, atque aufer manum. eja quam ferocula est.

Idem in Insolens.

Quem olim oderat, sestaturo ultro ac detinet ille insolens aut fastidiat carnifex.

Idem in Sanctitudo.

Miseram terrent me omnia, maris scopuli, sonitus, solitudo, sanctitudo Apollinis.

Idem in Vagas.

Vultu vecordi vagas infania,

Idem in Tangere.

Hoc quero ignoscere istis solent necis minoris noxia serum, si forte quasi alias res vini cavo.

Idem in Tristitias.

Antefacta in ignem committo, tristitias ante divortium.

Idem in Condemnata.

Et amplius illam apparere condecet, quandoquidem vorata condemnata est.

Idem in Mei.

Vide nunc fastidit mei.

Idem in Lembus.

Hortari nostros cœpi illico ut celerarent lembum.

Idem in Confidens.

Videtur frigus excessum, quam est confidens, diis tunc perdunt.

Idem in Illico.

Sed quam longe est cum isti illico.

Idem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Idem in Rostrum.

Nec unquam vidit rostrum hæc tragœdiâ tantum uti.

Idem in Timulti.

Progredior foras videre quid hinc tumulti ante fores.

Idem in Hannibale.

Quare esse dicat quisquam illum hominem, haud quidquam facere humanitus.

Idem in Increpa.

Age tu hymenzum increpa.

Idem in Genitivis.

Neque virum educta ut par est, expers malitii, metuens sui.

Idem in Meminisse.

Jam desine meminisse illius formam.

PHILOPATRO.

Idem.

Certum ac deliberatum est me illis obsequi.

Idem in Aetate.

Miserum puto si etiam istuc ad malam ætatem accessit mali.

Idem in Uterum.

Disperii misera, uterum cruciatur mihi.

Idem in Invitari.

Lucus ipse invitat hercle hic Veneris.

Idem in Glisco.

Quum te saluum video ut volui, glisco gaudio.

Idem in Meres.

Utinam possim tibi referte gratias, ut de me meres.

Idem in Contendit.

Gemmas fortunas mater, hem, qua causa huc opere maximo contenditur.

Idem in Olim.

Deinde quum ad te redierit res olim post mortem patris.

Idem in Acusativis.

Ecce autem tuo more, ut soles, videre mihi ægre patii, quia hos dies complusculos intercapedo sumpti faciundi sunt.

Idem in Lenitudo.

Mira lenitudine ac suavitate abundat.

Idem in Dominus.

Fortè eò diè meretrices ad me de levitate Atticæ, ut convenerat, quo dixerant quæ cœnam apud me, Thais atque Erotium, Antiphila, Pythias. ego extra cubui domina.

Idem in Auferre.

Simul circumspicit: ubi præter se neminem videt esse, tulit, aufert: ego clam consequor.

Idem in Strophium.

Me miseram, quid agam? inter vias epistola exiit mihi: infelix inter tuniculam ac strophium collocaram.

THRASYLEONE.

Idem in Obsequela.

Quum interea nihil quidquam a me est præmii, neque erat tuæ benignitatis atque obsequelæ.

Idem in Munerat.

Dat ultro, ac munerat quod ab illo abstulit.

Idem in Factio.

Non utilitate, factione fretus, intercedere.

Idem in Itiner.

Age, age, egredere: atque utinam istuo perpetuum itiner sit tibi.

Idem in Occupare.

Cesso occupare, & me in colloquium conferte horum.

Idem in Invitari.

Onera, mensam, talos, vinum, in hæc hujusmodi quibus rebus vitam amat tum invitati solem.

Idem in Mercimonium.

Videre cupio nostrum mercimonium.

Idem in Divitant.

Dii me divitant.

Idem in Vulgaria.

Non est mediocris, neque vulgaria fallacia hæc.

Idem in Turba.

Nemo unquam vidit ebrium interdum; neque turbam facere, neque fores exurere.

Idem

ENT A.
 Lermias.
 e abundat.
 Dominus.
 re de lertate Attica, u
 quz cenam apud ma
 Achiphila, Pythias. egi
 Aufere.
 erer se nemine
 lam conlequor
 opium.
 lam acitro excidit mi
 collocaras
 LEONE.
 Vofpuela.
 am a me est pramii, neq
 uque obfequialz.
 ut ab illo abfoluiz.
 Facer.
 s, intercedere.
 a limer.
 i rianoz idio perpetuoz
 Occurrere.
 ram iuritari folem.
 monium.
 Dicant.
 i iugaria.
 vulgaria fallacia hzc.
 i Turba.
 arete.

Idem in Orbitudo.

Hoc te oro, ut illius commiserescas miserę orbitudinis.

VELITERNA.

Idem in Ricinum.

Ducit me secum: postquam ad ædem venimus, veneratur deos, interea aspexit virginem gestantem in capite ricalam, indutam ostrinam.

EX INCERTIS LIBRIS.

Idem in Obsequela.

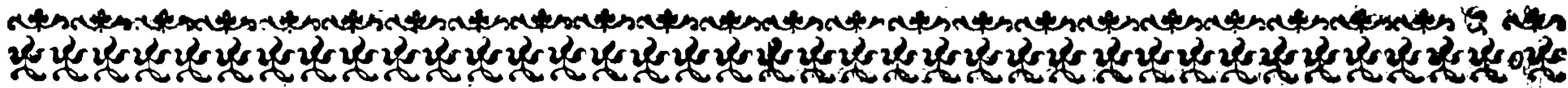
Et geleros, & neque offerte hunc diutius errari, & con-
queri necesse suz obsequela.

Isidorus in Propes.

Quasi quum ventus fert navem in mare secundus, si
quis propedon misit si veli sinistrum.

Nonius in Tapete.

Glabrum tapete.

G N. M A T I I
F R A G M E N T A

MIMIAMBIS.

Gellius Lib. X. Cap. XXIV.

Uper die quarto ut recordor, & terre
Aquarium urceum unicum domi fregit.

Idem Lib. XV. Cap. XXV.

Jam jam albifciscit Phæbus & recen-
tatur,

Commune lumen hominibus voluptasque.

Idem ibidem.

Quapropter edulcare convenit vitam,
Curasque acerbis sensibus gubernare,
sinuque amicam recipere frigidam caldo,
Columbatimque labra conferens labris.

Idem ibidem.

Jam tonsiles tapetes ebrii fucio,
Quos concha purpura imbuens venenavit.

I L I A D E.

Idem Lib. IX. Cap. XIV.

An maneat specii simulacrum in morte silentum.

Idem ibidem.

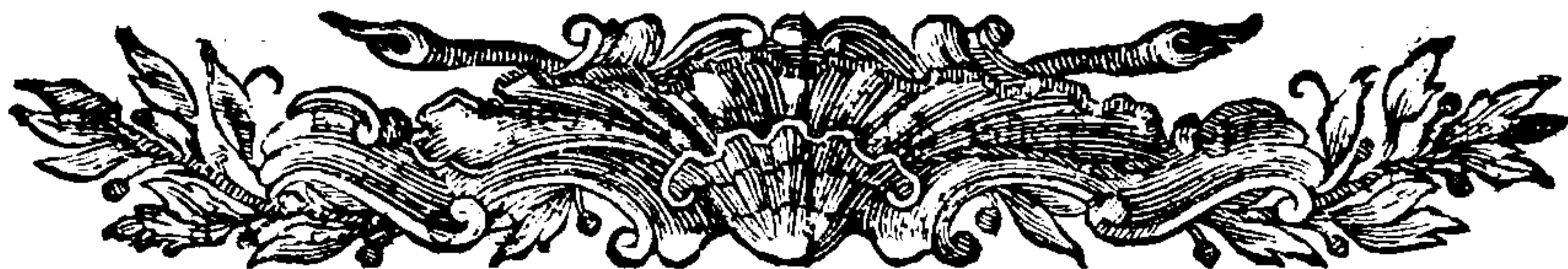
Altera pars Acii vitasset fluminis undas.

Varro L. L. Lib. IV.

Corpora Graiorum mætebat mandiet igni.

Idem ibidem.

Obscæni interpret funestique ominis auctor.

L. AFRANII FRAGMENTA

ABDUCTA.

Festus in Senticofus.

Uam senticofa verba pertorquet turba.

Nonius in Callere.

Nescis num. heri mei omnem melius
callent rem quam volo.

Idem in Pariter.

Dispartiantur patris bona pariter.

AQUALIBUS.

Idem in Comest.

Iste, ut tu rem narras, dona comest hic quotidie.

AUCTIONE.

Idem in Extrabunt.

Simul limen intrabo, illi extrabunt illico.

Idem in Facul.

Haud facul (ut ait Pacuvius) femina invenietur bona.

Idem in Absente.

Si hac absente nobis venerit puer.

AUGURIBUS.

Nonius in Putidum.

Et fallaci aspectu paries pictus, putidus.

Idem in Blaterare.

Quid est isthuc te blaterare atque obloqui?

Idem in Statim.

Quamquam non illis exercetur in jocis hic noster dela-
borat quum puer statim.

BRUNDUSINIS.

Idem in Regulasse.

Imo jamdudum obcubuisse, degulasse oportuit.

Priscianus in Resipio.

Equidem nunc resipui postquam pectus est lætitiæ o-
nustum.

Nonius in-Implicabatur.

In parte inferiore hic implicabatur caput fateor.

Festus in Sagaci.

Quis tam sagaci corde atque ingenio unico?

CÆDO.

Nonius in Spissum.

Itaque spissum videtur fieri, non possunt domi meum
virum expectare, quem mihi studeo jamdudum
dari.

CINERARIO.

Sospater in Cuccuru.

Id me celabat cucuru.

Nonius in Gratulor.

Quod salvus venis melius est, gratulor diis.

Priscianus in Gratulor.

Sexte frater mi salve, quum salvus venis, meliusque ti-
bi est, gratulor diis.

COMPITALIBUS.

Idem in Sal.

Ut quidquid loquitur, sal merum est.

Nonius in Genitivis.

Si non verear, nemo vereatur tui.

Idem in Pilare.

Præterea corpus meum nunc pilare primum cœpit.

CONSOBRINIS.

Sospater.

Non sum apud me: en lentus lenteque te rogabo.
Fe.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Idem Lib. II.

Nudiustertius tute advenisti quam diluculo.

*Idem Lib. II.**Idem es, qui semper, idque ut rite intelligas te facere.**Idem ibidem.*

Ne tu summatim ratio putes.

Idem Lib. I.

Ut sint repentino apparandæ nuptiæ.

Idem Lib. II.

O quot clamas!

Idem in Secreto.

Idcirco hæc agere tecum secreto institi.

Idem in Hem.

Hem quid ais? mane serva quæso, nisi molestum est, pauca sunt tecum, quæ volo.

Idem in An.

An mi homo? immo ædepol vos supremum meum concelebretis diem,

Idem in An.

An quid me censes obsecro? non audisti?

Idem in Compacto.

Te facere compacto omnia.

Idem in Pauloprius.

Paulo prius hinc abiit.

Idem in Nimum.

Cur nimium adpetimus, si responderetur nemini nimium, bene est.

Idem in Pudenter.

Malo pudenter metientem.

Idem in Porro.

Post narravero: nunc est distentus animus ut negotiis, porro autem propero.

Idem in Lente.

Quam lente tractat me atque inludit.

Nonius in Remeare.

Vetuit me sine mercede prosum paucis remeare in ludum.

EPISTOLA.

Nonius in Tristior.

Jactavit sese, jactet, mihi exit tristior.

Idem ibidem.

Natura tristiori paulula.

Idem in Intricavit.

Ita intricavit hujus hanc rem temeritas.

Idem in Comparatum est.

Nam proba & pudica quod sum, consulto & pareo mihi, Quoniam comparatum est, uno ut simus contentæ viro.

Idem in Supparum.

Tace. puella non sum, suppato si induta sum.

Idem.

Amare, habere puerum depositum foris.

Idem in Fervis.

Ego misera risu clandestino rumpier, fere matera menstra fervere.

Idem in Protinis.

Tum protinis testa domum digredimur.

Idem in Calleo.

Quamquam ista hæc malitiosa non tam calleo, tamen non fefelli.

Idem in Extundo.

Atque adeo extundo exitio datur mihi custodiendus.

Idem in Tenebrio.

Huc venit fugiens tenebrionem Tyrum.

Festus in Tyria Maria.

Hunc servum autem, maria Tyria conciet.

Idem in Quid nisi.

Me authore mater abstinebis. quid nisi?

Nonius in Contendissem.

Non licet me quo contendissem ita pervenire.

EXCEPTO.

Nonius in Palestricus.

Etiam depellis mihi manum per palæstricos.

Idem in Habet.

Ubi hic, nescis, quæso, habet meretrix Neapolitis?

Idem

Idem in Manducari.

Facile manducati qui potest.

Idem.

Formosa virgo est, dotis dimidium vocant
Isti qui dotes negligunt uxorias.

Idem in Speratum.

Curre & nuntia venire, & mecum speratum adduce.
Videat puellam: curent, conformentur jube.

Idem ibidem.

Speratam non odi tuam.

Idem in Merenda.

interim merendam occurro: caute quum veni juvat.

Idem in Fingere.

Nunc vide, hoc quo pacto eorum aurum in medio profe-
ram, tu Castalia cogita, tu finge, fabricare, uti
libet.

Idem in Requiram.

Proin tutum quæram, ne requiram te vide.

Idem in Toga.

Equidem prandere stantem nobiscum incincta togam.

Idem in Exigat.

Retinebitur vir, ut voluntate una probabili prægnantem
quod non exigat.

Idem in Luculentulus.

Pistori novat cur non scribitari ut mittas fratris filio lū-
culentulus.

Idem in Laverent.

Aquam ex cæno haurire, qui laverent manus.

FRATRIBUS.

Idem in Suppliciis.

Nullam profecto accessi ad aram, quin Deos suppliciis,
sumptu vatis, donis, precibus, plorans, obsecrans
nequidquam defatigarem.

Idem in Sacrum.

O sacrum scurram & malum.

Idem in Adsestrix.

Dimittit adsestricem, me ad sese vocat.

Idem

Idem in Olat.

Non potest qui in illas tacta longeque & multis olat.

Idem in Spurca.

Commemorabo, ostendam illius facta & spurca improbi.

Idem in Præclavium.

Mea nutrix surge, si vis profer purpuram, præclavium, contextus.

Idem in Atri dies.

Septembris heri calenda: hodie atri dies.

H O M I N E.

Idem in Derepente.

Atque ille derepente in jumentum exilit, contendit oculos, derepente abijt cælo.

Priscianus in Sciscidistis.

Satis fortiter paulo veitras sciscidistis colus.

Nonius.

Amabit sapiens, cupient cæteri.

Idem in Offendam.

Ea memoriter quum venero confecta ut offendam.

Idem in Bacillum.

Bacillum deligatum corneolum poscit.

Idem in Datatim.

Datatim uxorem ut ludas.

Idem in Præclavium.

Tertium diem præclavium unum texere.

Priscianus in Ipsi.

Ipsi me velle vestimenta dicit.

I D A.

Festus in Petulci.

Nostrum in conventum, aut confessum ludum, lapsumque petulcum.

M S.

Nonius in Facestes.

Multa atque molesta res potis ut dicta facestes.

FRAGMENTA:
INCENDIO.*Nonius.*Non usquequaque idoneum invenias locum,
Ubi derepente quum velis facias lurum.*Priscianus in Puer.*

O puere puere sine me prospicere mihi.

Nonius in Blateres.

Illud memento, nequid imprimis blateres.

Idem in Conjicere.

Servus est mihi Nicasio, sceleratus, curiosus: is cum filio ei conjicere ad nescio quidquid de larraticula.

Idem in Concedere.

Atque hæc etiam incendit hoc, procul concessero.

Idem.

Experjurabant, execrabant se ac suos.

I N I M I C I S.

Idem in Adjutamini.

Hæc obsecro igitur, agite & me adjutamini.

L I B E R T O.

Idem in Faceffe.

Nolo hic te videat, dominus est, puer faceffe hinc.

M A R I T I S.

Idem in Obedibo.

Meo ut obsequar amori, obedibo tibi.

M A T E R T E R I S.

Sospater in Ilicet.

Quum is Balbum supra modum differere conantem laudaret, an tu eloquens ilicet.

Nonius in Conjicere.

Causam conjicere hodie ad te volo: ambo adessis, profuturos arbitror.

Idem in Panum.

In quem pienam papulam, panum, tympanum.

Idem in Spissum.

Quod expectans defessa domi sedi, quod spisso venit visum est mihi.

fieri lacrimæ lingua

Id

se
commendat.

Idem

illuc est? quid se
loquere.

M E G A

Idem

N

Christi dominatum den

P A N

nens inquit libi
Gallia, quum a

ecce ambos.

terras nos ambo ad p

P O

tiam tua clienta.

Nonius

te tu, in medio nen
sim ire

P R I

no opus est: nulla i

Idem

cum quirit firmame
latis ingenium po

Idem

propter patrualem
defecta coma.

Idem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Idem in Serium.

Non ego te novi tristem? servum serium?

Festus in Tenax.

Vixisti tristis, durus, difficilis, tenax-

P R O D I G O.

*Idem in Suferre.*Nam me pudet, ubi mecum loquitur Numerius: aliquid
suffero, Græce irridet me illico.

P R O D I T O.

Festus in Remelignes.

Remeligo a laribus missa sum hanc quæ cursum coit.

Priscianus in Diminutivis.

Tu senecionem hunc satis est si servas anus.

P R O M O. vel P R I M O.

Festus in Tentipellium.

Pro manibus credo habere ego illos tentipellium.

Nonius in Fuas.

Cave, ne pendeas, si fuas in questione.

Idem in Adquo.

Ut scire possis, adquo te expediat loqui.

R E P U D F A T O.

*Idem in Humanitus.*Quanto facilius ego, qui equo venio, adducor ferre
humana humanitus.*Sospater in Secius.*Perdit ingens imbecillitas tuam æquo secius me colli-
gant ceciderit.*Idem ibidem.*

Sin, id quod non spero, ratio talis sequius ceciderit.

Idem in Pauxillo.

Pauxillo prius me convenit.

Idem in Officiose.

Te istuc facere officiose scio.

Idem in Occulto.

Age curre cursim ad Numisium occulto.

R O S A.

Nonius in Gannire.

Gannire ad aurem numquam didici.

S E L L A.

*Gellius Lib. XIII. Cap. VIII.*Usus me genuit, mater peperit Memoria:
Σοφίαν. vocant me Graii, vos Sapientiam.*Macrobius Sat. Lib. III. Cap. XIX.*

Pomum, holus, ficum, uva.

S I M U L A N T E.

Nonius in Sevum.

Sevum. ferre hæc te simul, & gnatam ab illo abducere.

Idem in Genitivis.

Tui veretur, me ad te misitorarum peteret.

Idem in Audio.

Ne ego illos. vel. tantis. ausculto libens.

Idem in Icit.

Simulantem offendit, regit, rumpit, icit poculo.

*Idem in Conjecere.*Vellem intervenissem ante. nam (ut signa indicant),
Hi conjecere verba inter se acrius.*Idem in Conjicere.*Nolim. matri me præsentem cum patre. conjicere, non
me non vis mel meum.*Festus in Numero.*

Enim fera numero: ac nequidquam egi gratias.

S O R O R I B U S.

Sospater.

Nunc se obsequentem atque hilarem dixi præbeas.

Nonius in Vestum.

At puer est vesticus imbecillus viribus.

S U S P E C T A.

Nonius in Numero.

Per falsum abs te creditum numero nimis celeriter.

Festus in Super.

Allis de rebus cœpisti super.

V · O · P · I · S · C · O ·

Nonius in Nutricatur.

Nam nutricatur oliva.

Idem in Confidenter.

Excludat uxor tam confidenter virum? non faciet.

Idem in Opera.

Deinde id, quod dedita opera controversiz concinno.

Idem in Infidelitas.

Id est intus actum, perit opera amicum mea, ea autem fidelitatis.

Idem in Æqualem.

Equidem te numquam mihi parasitum, verum amicum, æqualem atque hospitem quotidianum, & lautum convivam domi.

Idem in Tumulti.

Hem quid hoc? perii, pertimui: quid tumulti exaudii?

Idem in Mala ætas.

Si possent homines delinimentis capi,
Omnes haberent nunc amatores anus.
Ætas, & corpus tenerum & morigeratio,
Hæc sunt venena formosarum mulierum.
Mala ætas nulla delineamenta invenit.

Idem in Offendo.

Quoque nunc offendo læpe procul nostra sit mala.

Idem in Fervitur.

Quanta vociferatione fervitur! heu miseræ mihi.

Idem in Deamo.

Voluptatem capio maximam cruciari tua te culpa, qui det, & de illa pessuma quam deamas, promere.

Idem in Partio.

Non dolorum partionis veniet in mentem tibi, quos misera pertulisti, ut partum projiceret pater?

Idem in Morosus.

Dum morigeram, dum morosam præbeo, deinde aliquid dedita opera controversiz concinno, lædo interdum contumeliis.

Idem in Accusativis.

Antiquitas petenda in principio est mihi, majores vestri incupidores liberum fuere.

Idem in Nos indulgent.

Male merentur de nobis hetii, qui nos tantopere indulgent in pueritia.

Idem in Primoribus.

Apage sis, clivum tuum animum in naribus primoribus vix pertuli ædepol.

Idem in Effigia.

Cujus te suscitatur imago? cujus effigia cognatus patre?

Idem in Flagriones.

Tu flagrionibus privigno jucunditatis plus inest in te mihi, quam commercatis conquistæ edulibus.

Idem in Vestitispici.

Novi non inscituram ancillulam vespere.

Idem in Accusativis.

Tandem ut possimus nostra fungi munera.

Idem in Mulierofus.

Homo mulierofus confert me illico alio.

Idem in Uterum.

Sedit uterum non ut omnino tamen.

Idem in Titinnire.

Titinnire janitoris impedimenta audio.

Idem in Propria.

Dii tibi dent propria quæcumque exoptes bona.

Idem.

Igitur quiescit quoniam inter nos nuptiæ sunt distæ.

Sospater in Surde.

Amentes, quibus animi non sunt integri, surde audiunt.

Idem.

Tumultuose & cunctis copiis.

Idem.

Memini memoriter.

Idem in Impendio.

Cecidit spes reducendi domum quam cupio: cuius egi in dies impendio ex desiderio magis magisque macetor.

Idem in Perdite.

Quia scit me iliam amare perditte.

Idem in Porro.

Porro passuros scio.

Idem in Necessum.

Præfestinamus quæ sit causa sciscere, quod sit necessum scire, præsertim in bre *

EX INCERTIS LIBRIS.

Sospater in Testu.

Indignum vero dici soies testu.

Festus in Tamne.

Tamne arcula tua plena est aranearum?

Idem in Sonare.

Hostiarii impedimenta titinnire audio.

Idem in Mustricola.

Mustricolam in dentes impingam tibi.

Nonius in Manducari.

Fratris facile manducati qui potest.

Idem in Exercitus.

Suspecta ita ut huic hero adolescenti cui suspirium raddidit, qui me est animi exercitus.

Idem in Jentare.

Bucone adoptato, jentare nulla invitatur.

Idem.

Palam facito Demea, & plagulam de lecto pellis dimitte ordine.

Idem.

Aliber totius monilis possestricem, ita impulsatrix, ita curatrix, ita plaustrix, ita affestrix.

Idem in Gelus.

Quis tu es, ventoso in loco soleatus, intempesta nocte sub divo, aperto capite, s'licem quum findat gelus?

Idem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

L. POMPONII BONONIENSIS FRAGMENTA

ADELPHI.

Nonius in Datatim.

Uod ille dicit, tum datatim in lecto
tecum lusi.

ÆDITUO.

Nonius in Ædituor.

Qui postquam tibi appareo, atque ædituor in templo
tuo,
Nec mortalibus, nec mortalium ullum in terra miseri-
us est.

AGAMEMNONE.

Nonius in Expergisceret.

Supposito ne quis miraretur quum tam clare tonuerit,
ut si quis dormitaret expergisceret.

ALÆONIBUS.

Nonius in Rusticatim.

At ego rusticatim tangam, urbanatim nescio.

ANNULO POSTERIORE.

Nonius in Reperibitur.

Id credo metuis, ne invidia desit, quum nemo qui a
te recipiat reperibitur.

ARISTA.

Nonius in Irascere.

Noli quæso irascere: more fit, moriri suam quisque ux-
orem ut velit.

ARUSPICE.

Nonius in Puriter.

Fac puriter, vel pectore rustico uti tractes. lavi jam-
dudum manus.

ASIA.

Nonius in Auscultare.

Atque auscultare discere, si nescis loqui.

ASINARIA.

Nonius in Festivatim.

Exilui de nocte ad molam fullone festinatim.

ATREO.

Nonius in Notifices.

Nunc te obsecro stirpem ut evolvas, meorumque genus
notifices mihi.

AUCTORATO.

Nonius in Insaniter.

Ludit nimium insaniter.

Non. in Torviter.

Occidit taurum torviter, me amores amavit.

AUGURE.

Non. in Esuribus.

Immo mane non esuribus diutius. quare roga.

BUCCONE ADOPTATO.

Non. in Invenibit.

Sæpe annuit, invenibit sæpe.

Nonius in Taxim.

Clandestino tacitus taxim perspectavi percautum.

Non. in Properatim.

Pergis properatim.

Nonius.

Si prægnans non es, paribus numquam.

CALENDIS MARTIIS.

Macr. Sat. Lib. VI. Cap. IV.

Vocem deducas oportet, ut mulieris videantur verba.
Jube modo afferatur unus, ego vocem reddam te-
nuem & tinnulam.

Idem.

Etiam nunc vocem deducam.

CAM-

FULLONIBUS.

Non. in Complectite.

Quin ergo quando convenit, complectite. mi frater
salve. o soror salve mea.

Non. in Fervat.

Facite, ut ignis fervat, ligna in stipite, far concidite.

GALLIS TRANSALPINIS.

Gellius Lib. IV. Cap. VI.

Mars tibi voveo facturum, si umquam redierit, bidentis
verre.

H. L. R. N. E. A.

Non. in Verminari.

Pappi decimus mensis est, quum factum est, ita fit, ita
semper solet, decimo mense demum turgens ver-
minatur, parturit.

LARE FAMILIARI.

Priscianus in Lactes.

Oro te, Basse, per lactes tuas.

L. E. N. O. N. E.

Charis. in Caseum.

Caseum molle.

MACCHIS GEMINIS.

Non. in Contui.

Incepi contui, conspicio coleatam cuspidem.

Non. in Pannibus.

Bono animo es, video, eripuisti primitus de pannibus.

Non. in Abscondisti.

Perii, non puella est. numquid abscondisti inter nates?

Non. in Accinge.

Jam ego mihi adeto, dum ego revortor, agamus, ac-
cinge ad moias.

Non. in Venibo.

Sero est, si tibi placet, venibo.

M. A. C. C. O.

Non. in Attendere.

Quid futurum est, si pol ego hanc discere artem atten-
derim?

Non. in Verecunditer.

Virginem præteriens vidit duos sensim in ludo, verecunditer non docentem discipulum, verum scalpentem nates.

Non. in Foria.

Conforisti me Diomedes.

MACCO SEQUESTRI.

Non. in Fulgit.

Simile est quasi quum in cælo fulgit propter lunam lucifer.

MACHO MILITE.

Charif.

Nam si cibaria vicem duorum solum me comessè condecet.

Idem in Contubernale.

Cum contubernale pugnavi, quod meam cœnam.

MÆVIA.

Macrob. Sat. Lib. I. Cap. IV.

Dies hic sextus, quum nihil egi: die Quartid moriar fame.

MALIALI.

Non. in Revortit.

Cœnam quaritat, si eum nemo vocat, revortit mœstus ad me nam miser.

Non. in Frustrarent.

Miseret me eorum, qui sine frustis ventrem frustrarent suum.

Non. in Veget.

Animos Venus veget voluptatibus.

MEDICO.

Non. in Rhetorissas.

Dolasti uxorem nunc, & propter me cupis concidere, & jam rhetorissas.

MUNDA.

Non. in Convivent.

Si calendis convivent, idibus cœnant foris.

FRAGMENTA:

N U P T I I S.

Non. in Condepsere.

Partem insipui, conclusi, condepsui.

P A N N U C E A T I S.

Non. in Evannetur.

Dixi ego illud futurum. in prima valva est, vix hæret misera. evannetur, & mea ocyus opera ut fiat fecero.

Non. in Truam.

Multer ubi aspexit tam mirifice titulata tuam.

Non. in Velet.

Nunc rogas quid fiat? restis est vilis, velet gulam.

Nonius in Penula.

Penulam in caput induce, ne te noscat.

Non. in Incoxare.

Neque interim cacandi causa umquam incoxavi nate.

Non. in Nebulones.

Quid dedi nebuloni, quem pertæsum pauperem.

Non. in Rutrum.

Sarculum hinc illo profectus, illum redisti rutrum.

Non. in Nubere.

Sed meus frater major postquam vidit me indejectur domo, nupsit posterius detatæ verulæ, varicosæ Afræ.

P A P P O A G R I C O L A.

Non. in Ibus.

Nunc quando voluisti facere, fac voluptati sies ibus.

Non. in Fervit.

Domus hæc fervit flagitiis.

Non. in Manducatur.

Nescio qui sellam urget quasi asinus uxorem tuam, opertis oculis simul manducatur ac molet.

Non. in Desubito.

Volo scire ex te, cur urbanas res tam desubito deferis.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

veret : ibi nunc operatus est.

Nonius in Accusativis.

Quot læticias insperatas modo mihi irrepere in sinum.

Nonius in Committilibus.

Si sciam quid velis quasi servi comici committilibus.

Nonius in Derepente.

Vis facere, ut noverca vetulum derepente deleat.

P R Æ F E C T O M O R U M .

Nonius in Operibus.

Pater at est, negato esse hic me, ego operibus caput.

Nonius in Germanitis.

Ut si quis est amicus amici, gaudeat, si quid boni evenit, cujus amicus est germanitus.

P R O S T I B U L O .

Nonius in Rumine.

Ego rumorem parvifacio, dum sit rumen qui impleam.

Non. in Liraribus.

Jamne abierunt? jam non rudent? jamne ego sum in tuto satis? num quis hic resillit, qui nondum labas liraribus mihi?

Non. in Schema.

Si valebit plus in buccam veterem, si dicin' schema.

Non. in Edim.

Ego quaero quod edim, has quaerere qui parcant certum est.

Non. in Spurcus.

Quae pedibus nubere poterant, equites sperant spurcae.

Non. in Ocquiniscere.

Ut nullum civem perdicavi per dolum,
Nisi ipse orans ultro qui ocquinisceret.

Non. in Rictus.

Quis hic est, quamobrem hic prostat? rictum & labas quum confidero.

Non. in Centuriatim.

Continuo ad te centuriatim current, qui panem petent.

F R A G M E N T A . Q U I N Q U A T R I B U S .

Non. in Seplassia.

Venit rogatum nos, quando nostrae essent seplassiae.

R U S T I C O .

Non. in Dapsile.

Quid nunc vis fieri? verrem fume dapsile ac dilucide.

S A R C U L A R I A .

Non. in Suppilare.

Alteram apportat, prodigit pattem, suppilat semper.

S A T Y R A .

Priscianus in Discordis.

Blanda, fallax, impotens, superba, discordis.

Priscianus in Diademam.

Cujusvis leporis liber diademam dedit.

S P O N S A .

Non. in Assentio.

Papae pol magis ubi cognorint omnes, una assentiant.

S Y N E P H E B I S .

Charis. in Incolume.

Incolume illo.

S Y R I S .

Non. in Lurcare.

Lapitium nullum vescebatur, lardum lurcabat lubens.

Non. in Praesente.

'Quid est? apud forum praesente testibus mihi vendidit?'

V A C C A , v e l M A R S U P I O .

Priscianus in Conquexi.

Simul intro veni, accessi ad patrem,
Prehendi manum, in terra ut cubabat nuda,
Ad eum ut conquexi, interim mulieres conspiciunt.

V E R N I O N I B U S .

Non. in Aperibo.

Aperibo, non possum civem pati: orcus est, quem amare coepi, pinguis, non pulcher puer.

VER-

PA.
 I B U S.
 .
 : eſſent ſepulſa.
 O.
 : deſpice ac dilucide.
 R I A.
 : .
 : ra, ſappilat ſemper.
 R A.
 : Diſſeruit.
 : rba, diſcordis.
 N S A.
 HEBIS.
 : : laſſant.
 I I S.
 : : laſſant.
 : ur, tandem laſſabat abens.
 : me teſtimio mihi reddidit.
 MARSUPIO.
 : in Comperi.
 : diſſeruit.
 : in ſuſcipit caſa,
 : rera mulieres conſpiciet.
 ONIBUS.
 : n ſperito.
 : em pari : orcus eſt, que
 : non pulcher puer.
 V E :

L. POMPONI
 VERRE EGROTO.

Non. in Fruſtillatim.

Verum illi valent. qui luſtantur cum leonibus, & te ob-
 jectes fruſtillatim paſſerinum prandium ſaturarum,
 non fruſtillatim, nec minutatim dari.

Non. in Teſtatim.

Jam iſtam colaphis comminuiſſem teſtatim tibi.

Non. in Parciter.

Salbeole, parciter tamquam frater mihi ſis, medium ab-
 domen quum dividam.

EPIGRAMMA.

Var. de Ling. Lat. Lib. IV.

Ridiculum eſt, quum te caſcum tua dicit amica,
 Caſca Philotonis ipſa ſenex, puerum.

Dic tu illam puſam, ſic fiet murua muli.
 Nam vere puſus tu, tua amica ſenex eſt.

VITE, vide in ſequentibus.

DECIMI LABERII
 FRAGMENTA

ALEXANDREA.

Gellius.

Quid eſt juſſurandum? emplaſtrum æris
 alieni.

ANNALIBUS.

Non. in Collabella.

eranna collabella oſculum.

AQUIS CALDIS.

Non. in Glis.

tiam hic me optimus ſomnus premit, opprimatur glis.

Sofipater.

odagricus.

FRAGMENTA.

EX INCERTIS LIBRIS.

Non. in Palumbem.

Quo palumbem unum ex ore tollit.

Non. in Eliminare.

Conclavos iſtic manet, eliminabo extra ædes conjugem.

Non. in Inſaniter.

Metuo illum, jocari nescit, ludit nimium inſaniter.

Priscianus in Taxillus.

Interim dum contempro drcam, taxillos perdi.

Non. in Populatim.

Magnus poeta placuit populatim omnibus.

Diomedes in Pinſare.

Quum neque molis molui, neque palmis pinſui.

Non. in Aptate.

Heus aptate pueti munde atque ampliter convivium.

ARIETE.

Idem.

Vix ſuſtineo clunes ſcævolæ.

AUGURE.

Idem.

Largiter lucri feci.

AUL.

Non. in Ebriacus.

Homo ebriacus ſomno ſanari ſolet.

BELLO.

Idem in Efflicim.

Inſtria domina noſtra privignum ſuum amat efflicim.

DECIMI LABERII
CACOMEMNONE.

Gellius Lib. XIV. Cap. VII.

Hic est ille gurdus, quem ego
Me ab hinc duos menses ex Africa
Venientem excepisse tibi narravi.

CÆCULIS.

Sospater in Mauricatum.

. . . te mauricatum scire.

CANCRO.

Priscianus Lib. VI.

Nec Pythagoream dogmam doctus.

CARCERE.

Nonius in Misericonium.

Homo frugi, quod tibi relictum est misericonium re-
tines.

CATULARIO.

Gellius in Descendiderant.

Ego mirabar, quomodo mammæ mihi descendiderant.

Nonius in Hillas.

Neve aliter hunc prædicabis: quomodo video, adole-
scenti nostro cædit hilla.

CENTENARIO.

Idem in Eugium.

Quare tam arduum ascendis? an concupisti eugium
scindere?

CHARE.

Idem in Ebrulare.

Ebrulati mentem hilarem arripiunt.

CITHARA.

Idem in Portifculus.

Nec palmarum pulsus, nec portifculi.

COLACE.

Idem in Ignescitur.

Figura humana inimici ardore ignescitur.

COLORATORE.

Gellius Lib. VII. Cap. IX.

FRAGMENTA.

. . . itaque levi
Pruna percussus, simul sub dentes mulieris
Veni, bis ter memordit.

COPHINO.

Nonius in Lena.

Quum provincias dispoliavit, columnas monolithas,
bella lenis.

Gellius Lib. XVI. Cap. VII.

Manuatus est.

FULLONE. FULLONICIS.

Idem Lib. XVI. Cap. VII.

Manuari pudorem perdidisti.

Non. in Grus.

Virum tu hunc gruem balearicum, an hominem putas
esse?

Idem in Decidua.

Non ubi caput a foliis decidua folia pandit.

GALLIS.

Gellius Lib. VII. Cap. IX.

. . . De integro patrimonio
Meo centum millia nummum memordi.

GEMELLIS.

Idem Lib. I. Cap. VII.

Non putavi hoc eam facturum.

IMAGINE.

Idem in in Genius.

Genius generis nostri parens.

LACU AVERNO.

Idem in Catullire.

Scinde unam exoleto impatienti catullientem lupam.

Priscianus Lib. VI.

Verforum non numerum numero studuimus.

MARCO.

Nonius in Miseriter.

Mens incorrupta miseriter corrumpitur.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Idem.

Collicior in fullonicam.

T U C C A.

Nonius in Luculentitate.

Dominus noster tua luculentitate captus.

Idem in Bliteam.

Bipedem, bliteam, belluam.

T U S C O.

Idem in Mæstas.

Concitatam mobilitate mæstas.

V I R G I N E.

Idem in Pelvis.

Amore cecidi tamquam blatta in pelvim.

Idem in Appetones.

Alienum appetonibus viæ perditæ diverticulas.

*Idem in Collustra.*Siquidem mea collustra fretus terris studere fecisset sumere
aquam ex fonte.*In Prologo quodam.**Macrøb. Sat. Lib. I. Cap. VII.*

Neceſſitas (cuius curſus tranſverſi impetum
Voluerunt multi effugere, pauci potuerunt)
Quo me detrufit pene extremis ſenſibus?
Quem nulla arbitrio, nulla umquam largitio,
Nullus timor, vis nulla, nulla authoritas
Movere potuit in juvena de ſtatu:
Ecce in ſeneſta, ut facile labefecit loco
Viri excellentis mente clemente edita,
Submiſſa placide blandiloquens oratio.
Etenim ipſi dii denegare cui nihil potuerunt,
Hominem me denegare quis poſſet pati?
Ego bis tricenis annis actis ſine nota,
Eques Romanus ex late egreſſus meo,
Domum revertar mimus: nimirum hoc die
Uno plus vixi, mihi quam vivendum fuit.
Fortuna immoderata in bono æque atque in malo,

Si tibi erat libitum literarum laudibus
Floris cacumen noſtræ famæ frangere:
Cur quum vigebam membris præviridantibus,
Satisfacere populo & tali quum poteram viro,
Non flexibilem me concurvaſti, ut carperes?
Nunc me quo dejicis? quid ad ſcenam affero?
Decorem formæ, an dignitatem corporis?
Animi virtutem, an vocis jucundæ ſonum?
Ut hedera ſerpens vires arboreas necat,
Ita me veruſtas amplexu annorum necat.
Sepulchris ſimilis, nil niſi nomen retineo.

IN IPSA ACTIONE.

Idem ibidem.

Porro, Quirites, libertatem perdidimus.

Idem ibidem.

Necesse est multos timeat quem multi timent.

Idem ibidem.

Non poſſunt primi eſſe omnes omni in tempore.
Summum ad gradum quum claritatis veneris,
Conſiſtes ægre, & citius quam aſcendis, decides:
Cecidi ego, cadet qui ſequitur: laus eſt publica.

EX INCERTIS LIBRIS:

*Nonius in Deliritas.*Quænam mens, quæ deliritas vos ſuppilatores facit cum
cano Eugio velitari?*Idem in Hilla.*Lambit item hillam cocus: ſi lumbum aduſſit, flagris
cæditur.*Idem in Pluor.*Late loquente qui pedem ex taberna tulimus, tantum
quum itaret pluor.*Diomedes in Prævello.*

Aliqua parte prævulſerat.

Priscianus in Fruſtramur.

Fruſtramur, irridemur.

*Idem in Conſectari.*Uxorem tuam & meam novercam a populo lapidibus
conſectari video,

Q. CATULLI FRAGMENTA

IN ROSCIUM PUERUM.

Cicero de Nat. Deor. Lib. I.

Constiteram exorientem auroram forte
salutans,
Quum subito a læva Roscius exoritur.
Pace mihi liceat, cælestes, dicere vestra,
Mortalis visus pulchrior esse deo.

AD THEOTIMUM.

Gellius Lib. XIX. Cap. IX.

Infugit mi animus; credo (ut solet) ad Theotimum
Devenit. sic est, perfugium illud habet.
Quid si non interdixem, ne illuc fugitivum
Mitteret ad se intro, sed magis eiceret?
Quisquis quæsitum, verum, ne ipsi teneamur,
Formido. quid ago? da Venus consilium.

EX ALCMÆONE.

Cicero Acad. Quest. Lib. II.

Unde hæc flamma oritur?
Incende, incende: adsunt, adsunt: me, me experunt.

Idem ibidem.

Fer mi auxilium, pestem abige a me,
Flammiferam hanc vim quæ me excruciat.
Cæruleæ incinctæ igni incendunt,
Circumstant cum ardentibus tædis.

Idem ibidem.

Intendit crinitus Apollo
Arcum auratum Luna innixus,
Diana facem jacet a læva.

Q. ATTÆ FRAGMENTA

EX MEGALENSIBUS.

Servius ad Virg. Eclog. VII. Vers. XXXIII.

Nempe ad mensam ubi sermo de sinu solet su-
boriri.

EX SATYRIS.

Isidor. Orig. Lib. XI. Cap. IX.

Vertamus vomerem in ceram, mucroneque aremus
osseo.

PUBLII SYRI FRAGMENTA

Partim excerpta a Seneca, Aulo Gellio, & ceteris Grammaticis antiquis, partim ex codicibus.

DE AMORE ET FÆMINA.

Amor animi arbitrio sumitur non ponitur.
Amor extorqueri non potest, elabi potest.

Amans quid cupiat scit, quid sapiat non videt.
Amare juveni fructus est, crimen seni.
Amans quod suspicatur vigilans, somniat.

Amare & sapere vix Deo conceditur.

Ab

Q. C.

INTA,
s. prœvidentibus,
nunc poteram viro
alibi, ut carperes?
ad scenam afferet
em corporis?
cunde sonum
eas necat,
nartea retineo.
CTIONE.
dem.
idem.
quem moiti timent.
idem.
es omni in tempore.
i claritatis venaris
TIS LIBRIS:
idolores.
us vos suppilatores facite.
in Hills.
i lambum adultis, fig:
in Place.
ex taberna milimus, tan
in Fragment.

Ab amante lacrimis redimas iracundiam.
 Amans iratus multa mentitur sibi.
 In amore semper mendax iracundus est.
 Blanditia, non imperio, fit dulcis Venus.
 Amoris vulnus idem qui sanat, facit.
 Formosa facies, muta commendatio est.
 Aut amat aut odit mulier, nihil est tertium.
 Aperte quum est mala mulier, tum demum est bona.
 Mulier quum sola cogitat, male cogitat.
 Malo in consilio feminæ vincunt viros.
 Dediscere flere feminam, est mendacium.
 Feminæ naturam regere, desperare est omnium.
 Casta ad virum matrona parendo impetrat.
 Habent locum maledicti crebræ nuptiæ.
 Mulier, quæ nubit multis, multis non placet.
 Anus quum ludit, morti delicias facit.

De amicitia, & concordia.

Benevoli conjunctio animi, maxima est cognatio.
 Amicos res optimæ parant, adversæ probant.
 Ita crede amico, ne sit inimico locus.
 Ita amicum habeas, posse ut fieri inimicum putes.
 Cum inimico meo in gratiam cito redit.
 Discordia fit carior concordia.
 Næmum altercando veritas amittitur.
 Amici vitia si feras, facis tua.
 Ames patientem, si æquus est: si aliter, feras.
 Auxilia humilia firma consensus facit.
 Comes facundus in via pro vehiculo est.

De fortuna & rebus adversis.

Ex hominum quæstu facta fortuna est Dea.
 Fortunam citius repetias quam retineas.
 Excelsis multo facilius casus nocet.
 Fortuna quum blanditur captatum venit.
 Levis est fortuna, cito reposcit quæ dedit.
 Male geritur, quidquid geritur fortunæ fide.
 Fortuna vitrea est, quæ quum splendet frangitur.

Fortuna nimium quem fovet, stultum facit.
 Facit gratum fortuna, quem nemo videt.
 Nulla tam bona est fortuna, de qua nihil possis queri.
 Legem nocens veretur, fortunam innocens.
 Fortuna nulli plus quam consilium valet.
 Fortuna obesse nulli contenta est semel.
 Nescis quid optes, aut quid fugias; ita ludit dies.
 Bona nemini hora est, ut non alicui sit mala.
 Bonorum crimen est officiosus miser.
 Felix improbitas optimorum calamitas.
 Miserrima fortuna est, quæ inimico caret.
 Nil proprium ducas, quod mutari possit.
 Cito improborum læta in perniciem cadunt.
 In miseri vita nulla contumelia est.
 Gravius nocet quodcumque inexpertum accidit.
 Heu quam pœnitenda incurrunt homines vivendo diu!
 Et deest & superat miseris cogitatio.
 Cui nusquam domus est, sine sepulcro est mortuus.

De rerum vicissitudine.

Quotidie est deterior posterior dies.
 Lucrum sine damno alterius fieri non potest.
 Jucundum nihil est, nisi quod reficit varietas.

De morte & vita.

Dum vita grata est, mortis conditio optima est.
 Homo vitæ commodatus, non donatus est.
 Lex universi est, quæ jubet nasci & mori.
 Crimen relinquit vitæ qui mortem appetit.
 Mori necesse est, sed non quoties volueris.
 Bis interimitur, qui suis armis perit.
 Male vivunt, qui se semper victuros putant.
 Mori est felicitas antequam mortem invocet.
 Nusquam melius morimur homines, quam ubi libenter
 viximus.
 O vita misero longa, felici brevis!
 Bona mors est, quæ extinguit vitæ mala.
 Heu quam est timendus, qui mori tutum putat!

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Falsum maledictum, malevolum mendacium est.
 Ficta cito ad naturam reciderint suam.
 Grave est malum omne, quod sub aspectu latet.
 Gravior inimicus, qui latet sub pectore.
 Homo semper in sese aliud fert, in alterum aliud cogitat.
 Hæredis fletus, sub persona risus est.
 Cujus mortem amici expectant, vitam oderant.
 Nil peccent oculi, si animus oculis imperet.
 Astute dum celatur, se ætas indicat.
 Invitat culpam, qui peccatum præterit.
 Bis peccas quum peccanti obsequium accommodas.
 Bonis nocet quisquis pepercerit malis.
 Maledictum interpretando facies acrius.

De suspitione.

Ad tristem partem strenua suspicio.
 In calamitoso risus etiam injuria est.

De consuetudine & experientia.

Discipulus est prioris posterior dies.
 Hominem experiri multa paupertas jubet.
 Miseriam nescire est sine periculo vivere.
 Mala est voluptas, alienis assuescere.
 Gravissimum est imperium consuetudinis.
 Bonarum rerum nimia consuetudo pessima est.

De prudentia & sagacitate in rebus agendis.

Bonum est fugienda aspicere alieno in malo.
 Ex vitio alterius sapiens emendat suum.
 Deliberandum est diu, quod statuendum est semel.
 Deliberare utilia, mora est tutissima.
 Diu apparandum est bellum, ut vincas celerius.
 Ducis in consilio posita est virtus militum.
 Mora omnis odio est, sed facit sapientiam.
 Animus vereri qui scit, scit tuto aggredi.
 Aspicere oportet quæ possis deperdere.
 Cavendi nulla est dimittenda occasio.
 Honestè servit, qui succumbit tempori.

Quum vitia profunt, peccat qui recte facit.
 Etiam oblivisci quod scis, interdum expedit.
 Futura pugnant, ut se superare sistant.
 Habet lium venenum blanda oratio.
 Difficilem oportet aurem habere ad crimina.
 De inimico ne loquere malum, sed cogites.

De temeritate & stultitia.

Gravis animi pœna est, quem post factum pœnitet.
 Ad pœnitendum properat, cito qui judicat.
 Bene perdit nummos, judici quum dat nocens.
 Ridiculum est odio nocentis perdere innocentiam.
 Malum consilium est quod mutari non potest.
 Contemni est levius, quam stultitia percuti.
 Facilitas animi ad partem stultitiæ rapit.
 Mortuo qui mittit munus, nihil dat illi, adimit sibi.
 Absentem lædit, qui cum ebrio litigat.
 Frustra, quum ad senectam ventum est, repetas adolescentiam.
 Male secum agit æger, medicum qui hæredem facit.
 Improbe Neptunum accusat, qui iterum naufragium facit.
 Invitum quum retineas, exite incitas.
 Malæ naturæ numquam doctrina indigent.

De ambitione & cupiditate.

Alienum nobis, nostrum plus aliis placet.
 Alienum est quidquid optando evenit.
 Etiam celeritas in desiderio mora est.
 Cui plus licet quam par est, plus vult quam licet.
 Instructa inopia est, in divitiis cupiditas.
 Effugere cupiditatem, regnum est vincere.
 Lascivia & laus numquam habent concordiam.

De avaritia.

Inopiæ pauca defunt, avaritiæ omnia.
 Luxuriæ defunt multa, avaritiæ omnia.
 Tam deest avaro, quod habet, quam quod non habet.
 Avarus damno potius quam sapiens dolet.
 Avaro quid mali optes, ni ut vivat diu?

De clementia & patientia.

Injuriarum remedium est oblivio .

Id agas, ne quis tuo te merito oderit .

Ignoscere humanum, ubi pudet cui ignoscitur .

Vide, si adhuc malus es, & similibus parce .

Bis vincit, qui se vincit in victoria .

Fer difficilia, ut facilia levius feras .

Feras, non culpes, quod mutari non potest .

Dimissum quod nescitur, non amittitur .

Bonum quod est supprimitur, nequaquam extinguitur .

Bene cogitata si excidunt, non occidunt .

De metu .

Quotidie damnatur, qui semper timet .

Minus est quam servus dominus, qui servos timet .

Eheu quam miserum est fieri metuendo senem !

Metus quum venit, rarum habet somnus locus .

Multos timere debet, quem multi timent .

Stultum est timere, quod vitari non potest .

Non cito ruina perit vir, qui ruinam timet .

Inimicum quamvis humilem docti est metuere .

Etiam capillus unus habet umbram suam .

Magno cum periculo custoditur, quod multis placet .

Fatetur facinus is, qui iudicium fugit .

De dolore .

Animo dolenti nihil oportet credere .

Cuivis dolori remedium est patientia .

Etiā innocentes cogit mentiri dolor .

Heu, dolor quam miser est, qui in tormento vocem
non habet !

Homo nescit, si dolore fortunam invenit .

Laeso doloris remedium inimici dolor .

De fama & gloria .

Ad calamitatem quilibet rumor valet .

Damnum appellandum est, cum mala fama lucrum .

Frugalitas miseria est rumoris boni.
 Laus ubi nova oritur, etiam vetus amittitur.
 Loco ignominiae est apud indignum dignitas.
 Bona fama in tenebris proprium splendorem obtinet.
 Bona opinio homini tutior pecunia est.
 Honestus rumor alterum est patrimonium.

Heu quam difficile est gloriae custodia!

Ad Laberium.

Quicum contendisti scriptor, hunc spectator subleva.

C. JUL. CAES.

Favente tibi me, victus es, Laberi, a Syro.

P O R C I I L I C I N I I

F R A G M E N T A.

Gellius Lib. XIX. Cap. IX.

Ustodes ovium teneraque propaginis
 agnum
 Quæritis ignem? ite huc. quæritis? ignis
 homo est.
 Si digito attigero, incendam silvam
 simul omnem.

Omne pecus flamma est, omnia quæ video.

A L I O L O C O.

Idem Lib. XVIII. Cap. ult.

Punico bello secundo musa pennato gradu
 Intulit se bellicosam in Romuli gentem feram.

Donatus in Vita Terentii.

Dum lasciviam nobilium & sucosas laudes petit,
 Dum Africani voce divinæ inhiat avidis auribus,
 Dum ad Furiam se cœnitare & Lælium pulcrum putat,
 Dum se amari ab hisce credit, crebro in Alcanum rapi
 Ob florem ætatis suæ: ipse sublati rebus ad summam
 Inopiam reductus est.

Itaque e conspectu omnium abijt in Græciam, in terram
 ultimam.

Mortuus est in Stymphalo Arcadiæ oppido: nihil Publius
 Scipio profuit, nihil ei Lælius, nihil Furius,

Tres per idem tempus qui cogitabant nobiles facillime.
 Eorum ille opera ne domum quidem habuit conducticiam,
 saltem ut esset quo referret obitum Domini servulus.

V A L Æ D I T U I

F R A G M E N T A.

A D P A M P H I L A M.

Gellius Lib. XIX. Cap. IX.

Dicere quum conor curam tibi, Pamphila, cordis,
 Quid mi abs te quæram? verba labris abeunt.
 Per pectus miserum manat subito mihi sapor.
 Si tacitus, subidus: duplo ideo pereo.

A D P U E R U M P H I L E R O T A.

Idem ibidem.

Quid faculam præfers Phileros, qua nil opus nobis?
 Ibimus. hoc lucet pectore flamma laris.
 Istam non potis est vis sæva extinguere venti,
 Aut imber cælo candidus præcipitans
 At contra, hunc ignem Veneris, si non Venus ipsa
 Nulla est quæ possit vis alia opprimere.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Non. in Febris.

Aperiendam putat: idque alterum appellamus a calendo calore, alterum a fervore febrim.

Non. in Animo & Anima.

In reliquo corpore ab hoc fonte diffusa est anima: hinc animus ad intelligentiam tributus.

Priscianus in Caro.

Sed quid vis potius, o homo, quam caruncula nostra.

Priscianus in Geno.

Sed quod hæc loca aliquid genunt.

ANΘΡΩΠΟΥΡΓΙΑ, Η ΠΕΡΙ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ

Nonius in Scriptione.

Vulgoque avarus sceneratur spe lucri, rem scriptione duplicarat.

Nonius.

Non fit thesaurus non auro pectus solutum, non avaris demunt animis curas ac religiones, Perfarum montes non atria divitis Crassi.

Non. in Lavere.

Et Hymenæus qui primo lavere alvum marsupio solet.

Idem.

Non modo vinum dare, sed etiam (ut Plautus ait) murrhina, passum, defrutum.

Nonius in Seplastia.

Doti dato insulam Chium, agrum cæcubum, seplastia Capuæ, macellum Romuli.

ANOPUTIO.

Non. in Polliceres.

Nec dares, ne polliceres quid datum est.

ANTIQUOTETTI.

Non. in Rabere.

Quid est? quid blateras? quid rabis? quid vis tibi?

ARMORUM JUDICIO.

Nonius in Rixarent.

Ille viros hortari ut rixarent præclari philosophi.

Nonius in Primores.

Ut in littore cancri digitis primoribus stare.

B A I S.

Nonius in Puellascere.

Quod non solum ianubæ sunt communes, sed etiam veteres puellascunt, & multi pueri puellascunt.

B I M A R G O.

Non. in Recipere.

Ebrius es Marce. ὀδύττειν enim Homeri ruminari incipis, quum περὶ τρόπου scripturum te, scio, receperis.

Non. in Celos.

Nautæ remivagam movent celocent.

Non. in Strigilis.

Est enim vera causa, in candelabro pendet strigilis.

Nonius in Olla.

Vulcanum, nec quum novæ lagenæ ollarum fraguntur, ter precatur.

Nonius in Durissimum.

Scenæ quem senem Latina vidit durissimum.

Nonius in Negativa particula.

Qui non modo ignorasse me clamat, sed omnino omnes heroas negat nescisse.

Nonius in Edolem.

Quum tot comœdias sine ulla fecerimus, ego ullum libellum non edolem, ut ait Ennius?

Non. in Agere.

Non Hercules potes qui agebas, sed conopron.

Non. in Sumpti.

Quum novissime mitteret quantum sumpti fecerit.

Non. in Tardor.

Ne me prædatus versuum tardor, ne pœnet lacte cum prytimon certum.

Non. in Paxillus.

Ut novum cribrum novo paxillo pendeat.

Non. in Tonescis.

Tunc repente calitum altum tonitribus templum tonescit.

Non.

te pudet, Mani,
itonum tuorum c
menta.

Cohortes cocorum, atq

Non. in

Isium propter vix libe

Non

Quod utrum sit magnur

No

Levis tippula linifci

No

ter divum trifalc
mittat in tholum

Avi & atavi nostri,
ba olerent, tame

M

Nos ergo nihil egim
scutulans.

N

ex hostib
nia domum fer

B I M I

No

Sanus, potiaz, verro,

No

Scissis dicite labdea
ticipate, atque
dosti.

C A E

No

Gallica porta carros ar

C A V

No

Si rivus precipitatur
que offensus aliqu

Non. in Ignoscere.

Vosque in theatro, qui voluntatem autibus
Huc aucupatum concurristis domo,
Adelte, & a me quæ feram ignoscite,
Domum ut feratis e theatro literas.

COLUMNA ΗΡΑΚΛΗΣ.

Non. in Conscribellavit.

Itaque eas in ceram conscribellavit Hercules ad licem.

COSMOGRAPHIA.

Non. in Caries.

Singulos lectos stratos ubi habuimus, amisimus propter
cariam & tineam.

COSMOPHTHORO, vel COSMOPHTHORINE.

Non. in Phrygiones.

Phrygio qui pulvinar poterat pingere, soliarde vigebat.

Non. in Polliniores.

Propter cunam capulum positum nutrix tradit polliniori.

Non. in Sanguis.

Africa terribilis contra concurrere ibis,
Atque Æneæ misceri sanguine sanguen.

Non. in Anima.

Detis habenas animæ leni, dum ventus vos flamine sudo sua-
vem ad patriam perducatur.

Non. in Lavit.

Atque Ægeus fluctus, quam lavit ante Aquilo,
Sævus ubi posuit Neptuni filius urbem.

Non. in Abolla.

Toga fracta est, & abolla data est ad turbam,
Ubi sera militia in munera velli ut præstarem.

Non. in Stola.

Mulieres aliam cerneret cum stola holoferica.

CRAS CREDO, HODIE NIHIL.

Non. in Medullitus.

Atque ut igni fervido medullitus aquiloniam intus servat
frigidinem.

Non.

Non. in Fastidiliter.

Quibus instabilis animus, ardens mutabiliter, non habere fastidiliter inconstanti pectore.

C R O N O.

Non. in Vulgus.

Quare Heraclides Ponticus plus sapit, qui præcepit ut comburerent, quam Democritus, qui ut in melle servarent, quem si vulgus securus esset, peream si centum denariis calicem mulsi emere possimus.

ΚΥΚΝΟΣ. ΠΕΡΙ ΤΑΦΗΣ.

Non. in Refert.

Denique si vestimenta ei opus sunt quæ fers, cur conscindis? si non opus sunt, cur fers?

Non. in Itere.

Tua templa ad alta fani properans citus itere.

C Y N I C O.

Priscianus in Satisfacitur.

Si me hercule purgant, & deorum curæ non satisfacitur rei-publicæ.

D E S U L T O R I O.

Non. in Faselus.

In aliis domini delicias faselo nactum consili remota vilem fictam solvit.

Non. in Ferveve.

Ferveve piratis vastarique omnia circum.

ΕΚΑΤΟΜΒΗ. ΠΕΡΙ ΘΥΣΙΩΝ.

Non in Laveret.

Pater ut cruore laveret terrarum aggerem.

Non. in Imbuere.

At regis ensis sanguine imbutus nigro.

Non. in Putus.

Mea igitur hecatombe pura & puta.

Non. in Margaritum.

Ubi illa phalera, gemmeaque ephippia, & arma margaritum?

E C C L E S I A M.

Non. in Impancrare.

In regiam arcam impancrarunt.

FRAGMENTA:
ENDYMIONIBUS.

Non. in Matella.

Divitum aphocaschias ad communem revocat matellam.

E P H E B O.

Non. in Lux.

Die si possumus, quod debemus populo in foro medio, luci claro decoquere.

Nonius in Occupare.

Crede mihi, plures dominos servi comedere quam canes. Quod si Actæon occupasset, & ipse prius suos canes comedisset, & non negasset saltatoribus in theatro fieret.

E P H E M E R I D E.

Non. in Autumnus.

Navali Etesiz diutius & uberius fluant, & autumnum ventosum faciant.

EST MODUS MATULÆ.

Non. in Cupa.

Cupas viniarias sîrpare noli, adde cyathum vini in uxorcule opicillum.

Non. in Scaturix.

Manias hic theobegenes fluit scaturex.

Non. in Obba.

Dolia atque apothecas tricliniæ, melicas calenas, obbas & cumanos calices.

Non. in Temetum.

Quis in omni vita helio πῖπτο olfacit temetum?

Non. in Silicernium.

Non quo pransi discedentes dicimus alius alii, vale.

Non. in Coagulum.

Cui nihil jucundius quidquam venit, hæc ægri tudinem ad medendam invenerunt, hoc hilaritatis dulce seminatium, hoc continet coagulum convivia.

E T R A T I O N E.

Non. in Caduciter.

Aut frigidus nimbus aqua ista caduciter ruentes pertimuerunt aquatule querquerule natantes.

E U D Æ M O N I B U S.

Non. in Vigilium.

Animum vitio speculatum toto orbe, ut quid facerent homines.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Nonius in Tempestas.

Dum sermone cœnulam variamus, interea tonuit bene
tempestate serena.

Nonius in Crepare.

Propter crepas vocibus volitans aures vulgi.

Nonius in Merere.

Quia plus, inquit, merere debet, in quo est virtus.

Nonius in Merum.

Tu non insanis, quod tibi vino corpus corrumpis mero?

Nonius in Meteo.

Primum iste, qui meret sestertios vicenos.

Non. in Jactare.

Tibi nunc semiviri teretem comam volantem jactant
tibi galli.

Non. in Occupare.

Priusquam responderem, foris nescio quis occupat res
judicare.

Nonius in Occupare.

Quum in eo esset occupatus, atque in schola curaret, ut
scribit Scantius homo per Dionysia.

Nonius in Aura.

Simulac languido corpore solis calidior visa est aura.

Nonius in Anima.

Phrygios per ossa cantus liquidam canit anima.

Non. in Opinio.

Qui omnes me bimarem agitare clamitantes, opinio-
nem mihi insaniam meam confirmant.

Nonius.

Stolam calceosque muliebres propter positos capio.

Non. in Excantare.

Ubi vident se cantando ex ara excantare non posse,
deripere incipiunt.

Non. in Cepam.

In somnis venit, jubet me cepam esse & fessimum.

EUMENIDIBUS.

Non. in Ebrios.

Et cæteris scholasticis auribus scholica dape, qua ebris
festice ἀπεκυντολογίᾳ confurgia confurgimus jeju-
nis oculis.

Nonius in Exterritum.

Videmus populum furiis instinctum tribus,
Diversim ferri exterritum formidine.

Non. in Gallum.

Pudicitatem an pudorem Gallum cepit mihi videri.

Nonius in Sret.

denique avarus
Quis sanus? cui si stet terra & traditus orbis,
Furando tamen, ac morbo stimulus eodem,
Et sese ipse aliquid querat cogatque peculi.

Non. in Torrere.

Capite operto esse jubet, ante lucem suscitatur, frigore
torret, venatum ejicit jejunis vellicem.

Nonius in Severo.

Tertia pœnarum infamia, stans nexa in vulgi pectore,
fluctuanti intonsa coma, sordido vestitu, ore severo.

Nonius in Species.

Quæ casta ætas, quæ vestis adolescentium, quæ teneris
species.

Gellius in Spurcissimam.

Nunc de te, inquit, meliusculam spem habeo, qui rem
spurcissimam gustate noluerim.

Nonius in Patella.

Patella esurienti posita provocat Neapolitanas piscinas.

Nonius in Præter.

En domum præter matrem deum ædem exaudio cym-
balorum sonitum.

Non. in Matura.

Qui ut vigilarem matura cepisti, in eo retinueris.

Non. in Affici.

Cotonam ex auro & gemmis fulgentem gerit, luce lo-
cum afficiens.

Non. in Stola.

Partum venusta muliebri ornat stola.

Non. in Blitum.

Empedocles natos homines ex terra ait, ut blitum.

Non.

Non. in Stabones.

Multi enim qui limina intrarunt integris oculis, Stabones sunt facti.

FUNDANIO.

Priscianus in Mare.

In mare aquam frigidam oriri.

GEMINIS.

Non. in Sugillent.

Contra lex Mænia est in pietate, ne filii patribus lucis claro sugillent oculos.

ΓΕΡΟΝΤΙ ΔΙΑΔΑΣΚΑΛΩ.

Non. in Grævis.

Ubi graves pascantur atque alantur pavonum greges.

Non. in Castum.

Ergo tum factæ, religiosæ, castæque fuerunt res omnes.

Non. in Fax.

Confluit mulierum tota Roma, quæ noctu fieri iactis solita etiam nunc pinea fax indicat.

Non. in Lautam.

Video quod habeat faris, si vix putant lautum.

Non. in Fascia.

In quibus libis sacra turri fasciis cingit forem.

Non. in Ramices.

Rapta an nescio quo mulione rapturis ramicis rumpit.

Non. in Olla.

Sed simul manibus trahere lanam, nec non simul oculis observare ollam pulvis, ne aduratur.

Non. in Cæcutire.

Utrum oculi mihi cæcutiunt, an ego vidi servos in armis contra dominos?

Nonius in Nundinum.

Quoties priscus homo ac rusticus Romanus inter nundinum barbam radebat.

Non. in Trice.

Putas eas non citius tricas Attellanas quam id extricatos.

Non. in Arcera.

Vehebatur enim cum uxore vehiculo semel aut bis in anno cum arcera, si non vellet, non sterneret.

Non. in Culcellus.

Noctu cultro coquinari se trajecit. nondum enim mihi inventi erant cultelli empestatis Bithynia.

Non. in Aetarius.

Hoc est magnum censorem esse, ac non studere multos ararios facere.

Non. in Torculum.

Vineis ubi ampia cella torculum reponant.

Non. in Tenebriones.

Manius Curius consul in Capitolio, quum delectum haberet, nec citatus in tribunicivis respondisset, vendidit tenebrionem.

Non. in Citrus.

In quibus Libya citrus fasces cingit fores.

Non. in Granaria.

Vel decem mensis, ubi una sepiant granaria.

G L O B E R I T O N .

Non. in Olivitas.

Denique omnes cum lucerna combusta est in lucubrando, olivitasque consumpta est.

Γ Ν Ω Θ Ι Σ Ε Α Υ Τ Ο Ν .

Non. in Suctu.

Ut crementa corpora fierent majora parvo ut suctu candida lactis.

Non. in Ducere.

Nihil sunt musæ polæcis nostræ quas erifice duxti.

Non. in Orbitum.

Ut sydera cœli divum circum terram atque axem que volvuntur motu orbito.

Non. in Mulieravit.

Et rex misellus ille pauper amat, habetque ignem intus acrem, hic ephebetum mulieravit, hic ad me deca adolescentem cubiculum pudoris primus polluit.

Non. in Mirius.

Subtilis ac plaudis, & ab aratro poscas stivam, oro nunquid enim hoc mirum?

Non. in Spectare.

Qui sunt secundum naturam perfecti homines, ut non modo eos spectemus, sed etiam imitemur.

Non. in Festus.

Non videtis unus ut parvulus Amor ardi sœta lampade.

Non. in Mansum.

Deinde certe alii flustu, ut ficum pataret mansum, quod venarum sanguine vivos completeret.

Non. in Cetarii.

Non animadvertis cetarios, quum videre volunt in mari thunnos, ascendere in malum alte, ut penitus per aquam perspiciant pisces?

Nonius.

Candens corpore taurus trivio lumine lunæ.

Non. in Silone.

Nonne non unum scribunt esse grandibus superciliis Silonem quadratum, quod Silenus hirsutis superciliis fingeretur?

Non. in Contende.

Age nunc contende alterum genus philotoreon, nequid ibi viderit melius.

H E R C U L E S O C R A T I C O .

Non. in Sutrinis.

Qui sutrinis facere inscius, nihil homo agis.

Non. in Chlamys.

Cubo in Sardinia ista pedibus chlamyda, sed purpurea amicula.

Idem in Tapete.

In omnibus rebus bonis quotidianis cubo in Sardinianis tapetibus.

Non. in Celox.

Tuam fidem procella frigida arte obruat celocem.

Non. in Vagat.

Tuam fidem per maritimas oras vagat, suffragantur.

Idem in Tutanus.

Tuam fidem, noctu Annibalis quum fugavi exercitum Tutanus, hoc Tutanus Romæ nuncupor, hac propter omnes, qui laborant, invocant.

Idem ibidem.

Tuam fidem non Tutilianam, quam ego ipse invocor, quod meæ aures abs te oblidentur.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Non. in Squales.

Ager derelinqueretur, ac periret quale, scabreque, illuvie & vastitudine.

Non. in Obstrigillat.

Lex neque innocenti propter similitudinem obstrigillat, neque nocenti propter amicitiam ignoscit.

Non. in Patella.

Quocirca oportet bonum civem legibus parere & deos colere, in patellam dare *μικρὸν κρέας*.

Non. in Patritum.

Funere familiari commoto, avito ac patrito more precabamur.

Non. in Respicere.

Sedens altus alieno sumptu, neque post respiciens, neque ante prospiciens.

Non. in Limum.

Altus alieno sciens, sed limus intra milites culinæ.

Non. in Altum.

Habens ante positam alimoniam, sedens altus alieno sumptu.

Non. in Cepe.

Dulcem aquam bibat, salubre & flebile cepe.

Non. in Conducere.

Manius mane suscitavit nos; tum in rostra adfert, populum in forum conducit.

Non. in Confutare.

Harum ædium summa atria confutabant architecti omnes.

Non. in Matella.

Lepto strato, matella, lucerna, cæteras res hujus ubique præ se portant.

Nonius.

Non maledicere, pedem in focum non imponere, sacrificari.

Non. in Scrobs.

Qui dum administrant in scrobe sodiendo, inveniunt arcam.

Non. in Dolia.

Hæc adventoribus accedunt, cellæ, claves, claustra, carnaria, doia.

FRAGMENTA:

MARCIPORE.

Non. in Rapinates.

In invidiam veniant in hoc ipso rapinates.

Non. in Puellum.

Pellam me, & permisisse, ut seu eluvium degluberet dum madore puellum.

Non. in Tudiculate.

Hicine nobis terne tudiculate.

Non. in Jentare.

Ut eat, ac rempublicam administret, & quid pulli jentent.

Non. in Pinna.

Pinnas caduci naufragii.

Non. in Bipennis.

Delime, bipennis, ut levis passerculus.

Nonius in Evitare.

Spatulæ eviravit omnes venerivaga pueros.

Non. in Meridies.

Repente noctis circiter meridiem,
Quum pictus aer fervidis late ignibus,
Cæli oræ anastricæ ostenderent.

Nonius in Lusus.

Utri sunt magis pueri, hi pusilli, nigri, qui spectant nudinam, ut magister dimittat lusus.

Non. in Equisonis.

Hic in ambivio navem conscendimus palustrem, quam nautici equisones per viam conducerent loco.

Non. in Rheda.

Regi Medeam advestam per aera in rhedam anguibus.

Nonius in Margaritis.

Altera exorat pattem libram ocellatorum, altera virum semodium margaritarum.

Nonius in Capere.

Propontis unda, quam liquanti cærulea natantem perfundat cape.

Nonius in Conscribellarunt.

Astrologi non sunt, qui conscribellarunt pingentes cælum.

Non. in Syrus.

Ventique frigido ab axe erumpabant phrenetici, sep-

Non. in Dimittere.

Quum etiam Thais Menandri tunicam dimissam habeat ad talos.

Nonius. in Capere.

Quem idcirco terra non cepit; & cœlum recepit.

Non. in Fructus.

Quæro utrum fructus an delectationis causa, fructus ut vendatis.

Non. in Sparus.

Aut ille cervum, qui volabile currus sparo secutus est, tragulave trajicit.

Non. in Silicernium.

Funus exequiati laude ad sepulchrum antiquo more silicernium confecimus.

Non. in Aperire.

Non modo furis apertis, sed pene natibus apertis ambulat.

Non. in Finis.

Currere, vigilare, esurire, quando hæc facere oportet, quam ad finem.

M O D I O.

Non. in Gradatius.

An qui gradu totitili te melius quam rure molliter vectus, cito relinquat.

Non. in Luteus.

Sed Cynicis involucrium & pallium luteum non est.

Non. in Saperda.

Omnes videmur nobis esse belli, festivi, saperdæ. quum simus *νάπρ*.

Non. in Lapathium.

Hanc eandem voluptatē tacitulus taxim consequi lapathio & ptisana possum.

Non. in Comedones.

Putat fore hoc quod hinc comedonibus convenit usu, quibus nota voluntate comedunt, dumtaxat gula gaudet.

Non. in Aurigatur.

Ad se unum esse pulmentarium secundas, quo natura aurigatur, non necessitudo.

Non. in Deletile.

Si displicebit, tam tibi latum mare partis, quantum *ἰππο*.

Spongiam deletilem.

Non. in Popinones.

Quis poculis argenteum chorum introibit popino.

Non. in Modestissime.

Non eos optume vixisse, qui diutissime vixerint, sed qui modestissime.

Non. in Tibia.

Quare meas lubidines ac tibias bilingues.

Non. in Tunica.

Quam istorum, quorum vitreae togae ostentant tunicæ clavos.

Non. in Cibarium.

In cubiculo dormire mallet, scilicet potius vinum meum cibarium, quam ego dominus cubarem.

Non. in Medioximum.

Quid aliud est quod Delphica canat columna literis suis? ἄγ' οὐ μέγ' ἔστι; viduam vos facere addit mortalem modum medioxime, ut quondam patres nostri loquebantur.

Non. in Premere.

Capitis coronæ vaccitis linei face ut languore flatidi viridis premit.

Non. in Scenatilis.

Sed o Petrulle, ne meum taxis liberum.
Si te pepigat hæc modo scenatili.

Non. in Culina.

Et hoc interest inter Epicurum & ganeones nostros, quibus modulus est vitæ culina.

Non. in Promittere.

Qui quum erant in Græcia, coma promissa, rafa barba, pallia trahentes.

Nonius.

Tremodiam amphoramque eandem temeti a carris modium.

MUTUUM MULI SCABUNT.

Non. in Grallatores.

Grallatores qui gradiuntur, perticæ lignæ, ab homine isto, qui in ista tanguntur sicili animi nostri, sunt. Galeæ, crura, ac pedes nostri effiare κινητοί sed ab animo moventur.

FRAGMENTA:

Non. in Pollinctores.

Itaque si plures dies inter medicos discessum, & adventum pollinctores interfuerunt, & id æstate videas.

Non. in Tractus.

Ut venalem tuniculam poneret quotidie, ut videret, totum denique etiam suis manibus lanea tracta ministrasset infectori.

Non. in Aptus.

Ubi lucus opacus teneris fruticibus aptus.

M Y S T E R I I S.

Non. in Spissum.

Nascimur enim spissius quam emorimur. vix duo homines decem mensibus edolatum unum reddunt puerum: contra una pestilentia, hostica acies puncto temporis immanes acervos facit.

Non. in Portitores.

Æs defraudasse cauponem, bonam luto oblevisse, tum portitores æra inducere.

Non. in Dicere.

Ivit virgo, femina ut auferatur: quæ mihi posteaquam ad concordiam dicta est.

Non. in Crepera.

Prisca horrida silent oracla crepera in nemoribus.

Non. in Vulpinari.

Vulpinare modo, & concussa qualubet.

Non. in Apricari.

Licet videre multos quotidie hieme in sole apricari.

Non. in Depsere.

Sed tibi fortasse alius molit & depfit.

O C T O G E S I.

Non. in Bulga.

In quo nobilius est philippeum quod accipimus, quam quod bibimus: quum alterum addamus in bulgam alterum in vesicam.

Non. in Singulum.

Hoc erat incommodi, quod nesciebamus semel unum singulum esse.

Non. in Mutuiter.

Vive, meque ama mutuiter.

Prif.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Prisc. in Extima.

Ergo inter solis stationem & sidera septem
Exporrecta jacet tellus: huic extrema fluctu
Oceani interior Neptuno cingitur ora.

ΠΑΠΠΙΑ ΠΑΠΠΩ. ΠΕΡΙ ΕΓΚΩΜΙΩΝ.

Non. in Rictus.

Ante auris modo ex sobolibus parvuli intorti dimitteban-
tur, sed ciccinni oculis subpæculis, nigellis pupil-
lis. quam hilaritatem significantes animi rictus
parvissimus, ut refrenato risu roseo.

Non. in Accusativis.

O mi optanti ministerio invidum tabes.

Non. in Murmurari.

Hoc Græcis renuntiato, ut facile intelligeres nos ab his
amari, commurmuratur.

Non. in Regilla.

Collum procerum fictum lævi marmore
Regillam tunicam distingitur purpura.

Nonius in Mollitudinem.

Sigilla in mnto impressa amoris digitulo vestigio de-
monstrat mollitudinem.

Non. in Chortas.

Dum vixi, promiscaris meis in chortibus pavit.

Non. in Palpebræ.

Quos calliblepharon naturali palpebræ tinctæ vallato
mobilis septos tenent.

Non. in Rabule.

Ille ales gallus qui suscitabat, ait, harum musarum
scriptores, an hic quia gregem rabularum.

Non. in Juxta.

Qui potest laus videri versa, quum motus sæpe fura-
ces effemus, atque nequissimus ibis juxta ac P.
Africanus.

Non. in Dominum.

Dominum convivii vinum aliudve quid mi laudato.

Non. in Margarita.

Imperito nonnumquam concha videtur margaritam, ut
anisi margdos.

Nonius in Rapones.

Prætor noster eripuit mihi pecuniam, de ea questum ad
annum veniam ad novum magistratum, quum hic
rapo umbram quoque spei devorasset.

Non. in Lingulacæ.

Quare resident, lingulacæ, obtrectatores tui jam nunc
murmurantes dicunt, μωμήτειαί τις μάλλον
ἢ μιμήτεια.

Non. in Tenebriones.

Si & accusator & reus erunt tenebriones, uterque utrum-
que vituperato.

P A R M E N O N E.

Non. in Pudet.

Pudet me tui, & musarum agnoscere: piget currere, &
una sequi.

Non. in Poscere.

In argumentis Cæcilius poscit palmam, in ethesin Teren-
tius, in sermonibus Plautus.

Non. in Bipennis.

Ferens ferream humero bipennem securem.

Non. in Anfractum.

Cavo fonte ut quum irrigavit, cavata aurium anfracta
in silvam vocans.

Non. in Compedes, & in Viscus.

Lepusculi timentes hoc quadrangulum dedit Diana rete,
nexile aut viscum fuge lineamque compedem.

Non. in Cedere.

Cedit velocius juvenis membris levis, nitidus oleo.

Non. in Trabs, & Pronis.

Alia trabs pronis in humum accedens proxime frangit
ramos cadens.

Non. in Acer.

Dimittis que acres pectore curas cantu castaque poesi.

Non. in Micare.

Micandum erit cum Græco, utrum ego illius nume-
rum, an ille meum sequatur.

Non. in Caballus.

Alius caballum arboris ramo in humili alligatum relin-
quit.

Nonius in Acre.

Utendum est fortasse vocis contentione majore, & ver-
borum gravitate acriore.

Non. in Bount.

Exeunt citi, strepunt, bount.

Non.

Non. in Stupidus.

Andromeda juncta & proposita cito non debuit pati
suo homini stupidissima in os expuere vitam.

ΠΕΡΙ ΕΡΙΤΑΦΙΩΝ.

Non. in Vola.

Pleni libri, inquam, ubi maneant tapeti eorum, quorum
in sepulchris nec vola nec vestigium extat.

Non. in Evallare.

Donec foras nos intus evallaverunt.

ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΥΝΟΥ.

Non. in Fulgura.

Cognitio enim tonitrum fulget, & tonitrum fulguris a
fulmine orta.

ΠΕΡΙ ΛΕΞΕΩΝ.

Non. in Dextima.

Porro inde ab unoquoque compito ternæ viæ oriuntur,
e quibus singulæ extumæ exitum ad cœlos habent
proprium. Primo compito dextimam viam munx.
Epicurus.

Non. in Nobilis.

Tum contremula aquilenta apud alta litora oritis ac
nobilis omnibus reluces.

ΠΕΡΙ ΤΕΘΝΗΚΟΤΩΝ.

Non. in Multis annis.

Cujus ibi annis multis masculi vestigium inventum est.

ΠΕΡΙ ΤΤΧΗΣ.

Non. in Modicum.

Sapiens & bonum ferre potest modice, & malum for-
titer ac leviter.

Nonius.

Leges ruina ne jacentem subdealbet algo danti frigore.

Non. in Torques.

Tela dextra vibrant, ruffatia emicant, atque insignibus
Martis torques aureas & scuta cœlata Hiberis ar-
gento gravi crebra fulgent.

ΠΕΡΙ ΩΡΩΝ.

Non. in Exodium.

Vitæ cursum ut cognoscere possem, & quæ servitutis & li-
bertatis ab origine ad exodium ductæ.

Non. in Ostrea.

Non posse ostrea se Romæ præbere & echinos.

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ. ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ.

Non. in Rostrum.

Itaque videas barbato rostra illum commentari, & unum-
quodque verbum statera auraria pendere.

Non. in Garrulus.

In hac civitate tum regnabat Dionysius, homo garrulus
& acer.

Non. in Spissum.

Erraremus extrophas esse multas, omnino totum esse
sed spissum iter.

PRÆLIO CAPRINO.

Non. in Perferre.

Captivos prædones non posses jam amplius perferre.
tamen suadet ut notat.

Non. in Proprium.

Nam virtutem propriam mortalibus fecit, cætera pro-
miscue voluit communia habere.

Nonius in Censeam.

Ne vobis censeam, si ad me referretis.

PRANSO PARATO.

Non. in Itiner.

Luna expectans Adria se itiner longum sermone le-
vare.

Nonius in Niti.

Contra coactus cervus latratu canum
Fertur bisulcis unguis nitens humo.

P R O M E T H E O.

Nonius in Hara.

In tenebris ac suilla vivunt, nisi non forum, & hara,
atque homines, qui nunc plerique sues sunt existi-
mandi.

Nonius in Somnorinas.

Levius mensum quam somnorinas imagines affatur,
non umbratur somno pupulæ.

Nonius in Vastitas.

Mortalis nemo exaudit, sed late incolens barathrum,
inhospitalis campis vastitas.

Non. in Aritudo.

Humanam quandam gentem stirpis inquit frigus calore

F R A G M E N T A ;

atque humore aritudinem miscet.

Non. in Oculis.

Id ut scias, audi hoc, quod falsum dicis esse, nemini
oculos opus esse, si habet.

Non. in Satias.

Quum sumere cœpisset voluptas retineret, quum sat
haberet, satias manum de mensa tollere.

Non. in Posticum.

Retrimenta cibi quæ exierunt per posticum valem feci.

Non. in Putus.

Chrysofandalos vocat sibi amiculum de lacte, & ceram
Tarentinam; quam apes Milesiæ coegerint, ex omni-
bus floribus libantes, sine osse & nervis, sine pet-
le, sine pilis, puram putam, proceram, candi-
dam, teneram, formosam.

Non. in Compedes.

Ego infelix non queam vim propulsare, atque inimi-
cum unco nequidquam sæpe aratas manus compe-
des conor resellere.

Non. in Rica.

Aliæ mītram ricinam, aut mitram melitensem.

Nonius in Evirescere.

Atque exanguibus dolore evirescat colos.

Non. in Cortex.

Tum visus supernus cortex, aut cacumina morientum
in quercu & arborum alitudinem.

Nonius in Quæsti.

Æmulum illius artis, atque obstrigillatorem, quæ prop-
ter aliquot annos quæsti nihil fecerit.

Non. in Plaga.

Eburneis lectis, & plagis sigillatis.

P S E U D O L O A P O L L I N E.

Nonius in Vago.

Quum sex puer, & puellæ pariter sex, aut septem su-
nuero, quæ cum choro pari vagarunt.

Nonius in Excalceatur.

Quod in ejus Dei templa calceati introeunt. nam in
oppido quæ est ædes Apollinis, & quæ ibi ad
Herculis introeat, nemo se excalceatur.

P S E U D O N E A.

Prisc. in Æviternus.

Per æviternam hominum domum tellurem propero
gradum.

QUIN.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

si lectus locus, si tempus lectum, si apparatus non neglectus. Nec loquaces autem convivas, nec muros legere oportet: quia eloquentia in foro & apud sublellia: silentium vero non in convivio, sed in cubiculo esse debet. *Paulo post*, Quod profecto eveniet, si de id genus rebus ad communem vitæ usum pertinentibus confabulemur, de quibus in foro atque in negotiis agendis loqui non est otium. Dominum autem convivii esse oportet non tam lautum, quam sine sordibus. Et in convivio legi non omnia debent, sed ea potissimum, quæ simul sint βιωφελῆ, & delectent potius, ut id quoque videatur non superfuisse. Bellaria ea maxime sunt mellita, quæ mellita non sunt. πείμα-μασι enim & πέψα societas infida.

Priscianus.

Capite permulso.

ΣΚΙΟΜΑΧΙΑ. ΠΕΡΙ ΤΥΦΟΥ.

Non. in Compendium.

Hoc dico compendiarie sine ulla sollicitudine ac molestia dicendi ad eandem voluptatem posse perveniri.

Non. in Exlex.

Postremo quæto, parebis legibus annon? anne exlex solus vives?

SERA PARECTE.

Non. in Expulsum.

Purgatum scito, quoniam videbis Romæ in foro ante Ianienas pueros pila expulsim ludere.

SERANO. ΠΕΡΙ ΑΡΧΑΙΠΕΣΙΩΝ.

Non. in Autumnitas.

Retinet viatorem meridie prætereuntem fontem quod autumnitas in anni tetrachordo mensera præterierat.

Non. in Rostrum.

Rostrum in protrudendum cesserent.

Non. in Eliminare.

Occipitium ativo deo ostendo, ex oraculo elimino me.

Non. in Macor.

Atticus rivalis homo iturus in curiam cum macescebat.

Non. in Extispices.

Te consulem mihi pelum cedere subsidio & hostia, sed extispici disputanti relinquo.

FRAGMENTA:

Non. in Liquidus.

Hunc vocas, sed & liquida victa incuria vestra feram.

Non. in Contendere.

Et petere imperium populi, & contendere honores.

SESQUIULYSSE.

Non. in Ruro.

Dum in agro studiosus ruro, aspicio Triptoleum sculpineatum bigas sequi cornutas.

Non. in Rixant.

Dermit alius, nimirum vigilant, clamant, calent, rixant.

Non. in Invitari.

Ipsam audiavi non invitari poculis large atque benigne.

Non. in Gelo.

Pueri dum comesque tenet cata gelo putri montium laxa.

Non. in Ganem.

Qui se in ganem accensum conjecit amicæ.

Nonius in Trossuli.

Nunc emunt trossuli mardo nitidi vulgo attico talento equum.

Non. in Cognoscere.

Vereor, ne me quoque, quum domum ab Illo casus revertero, præter canem cognoscat nemo.

Non. in Parochus.

Hic enim omnia erat, idem sacerdos, prætor, parochos, denique idem senatus, idem populi caput.

Non. in Derepente.

In Thespiadum ore derepente.

Non. in Explicare.

Vias stelligeras ætheris explicans ære cavo sonitum hic in cothurnis.

Non. in Meram.

Diogenem postea pallium solum habuisse, & habere Ulysses meram tunicam, pileum ideo non habere.

Non.

Nonius.

Adversi venti ceciderunt, quod si pergunt diutius mare volvere, vereor, ne me quoque, quum domum ab illo casus revertero, præter canem cognoscat nemo.

Non. in Tegillum.

Vigere volitans nullus aquam e nubibus tortam indicat fore, ut tegillum pastor sibi sumat.

Non. in Calcitrones.

Itaque tu mecum mordacem calcitronem horridum miles ac vir non vitabat.

S E X A G E S I.

Non. in Ericium, & Proboscis.

Se circumspexe, atque invenisse, quum dormire cœpisset, tam glaber quam Socrates Galbam esse factum ericium e pilis albis cum proboscide.

Non. in Rutuba.

Ergo tum Romæ parce pureque pudentis vivere in patriam, nunc fumus in rutuba.

Non. in Puellus, & in Dormitio.

Ultra intra pectus dormitio vigilabilis, quæ me puellum impuberem cepisti.

Non. in Spica.

Si canis fit e catello, sic e tritico spicans.

Non. in Tollere.

Nunc quis patrem decem annorum natus, non modo aufert, sed tollit, nisi veneno?

Non. in Ruminaris.

Erras, inquit, Marce, accusare nos: ruminaris antiquitates.

Non. in Pecus.

Neque quas agi pennis anates tremipedas buxeis rostris pecudes paludibus nocte nigra ad lumina lampadis sequens.

Non. in Subire.

In quarum locum subierunt inquilinæ, impietas, perfidia, impudicitia, impudentia.

Non. in Involutum.

Adest fax involuta incendii.

Non. in Revocare.

Qui nobis ministrarunt pueri diebus festis cicer virides qui:

qui nos provocate cum audeant, nos illos revocare tuemus.

Nonius in Vulga.

Eo ut viaticum ex arcula adderem in vulgam.

Non. in Offendi.

Romam regressus, ibi nihil offendi, quod ante annos quinquaginta, quum primum dormire cœpi, reliqui.

Non. in Fervia.

Quod leges jubent, non faciunt, faciant, doctelave fervit omnino.

Non. in Ducere.

Avidus iudex rerum ducebat esse κοινόν, hoc modo.

Non. in Collus.

Ut nitens pavonis collus nihil extrinsecus humens.

Non. in Mercatus.

Ubi tum comitia habebant, ibi nunc fit mercatus.

Non. in Proboscis.

Invenisse se quum dormire cœpisset tam glaber, quam Socrates, calvum esse factum, ericium pilis albis cum proboscide.

Non. in Æquimentum.

An si equam emisses quadrupedem, ut meo asino Reatino admitteres, quantum poposcissem dedisses æquimenti.

Non. in Ostrea.

Tunc nuptiæ videbant ostreas Lucrinas.

Non. in Crassum.

Senibus crassis humuli non vidimus quid faciat.

Non. in Carnales.

Vix effatus erat quum more maiorum ultro carnales arripiunt, de fonte in Tiberim deturbant.

S Y N E P H E B O.

Non. in Imbutus.

Quid te facere oportet literis imbutum solis Minervæ.

Non. in Præcox.

Vetere, ne manu non mittat, quum octo medicarios honestos audissemus, date possis, mittet. quod si non mittet, fugies, si me audies. quum tempus revocat, ea præcox est fuga.

F R A G M E N T A.

Non. in Seplasiæ.

Hic narium seplasiæ, hic hedyclus Neapolis.

T A N A Q U I L E.

Nonius in Ruminari.

Non modo absens quidquam de te sequius cogitavit, sed etiam ruminabitur humanitatein.

ΤΑΦΗ ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ΠΕΡΙ ΕΧΟΝΤΟΣ. ΤΑΡΙΧΕΑΙΣ.

Nonius in Meander.

* Mihi facies mæandrata, & vermiculata, atque etiam adeo ingens orbem terræ.

Nonius in Fingere.

Ut hirundines, figlino oblitras luto regulas fingeant.

Non. in Urnarium.

Sed quæ necessitas te juvet aquam effundere domituz, si vasa habet pertula, plumbum non habent: ad quam rem nobis est confluvium? ad quam rem urnarium?

Non. in Pinferre.

Nec pinforem ullum nosset, nisi eum, qui in pistrino pinferet farinam.

Nonius in Fructuis.

Aliquot Romæ sunt, qui cellas vinarias fructuis parant, ut vendant.

Nonius in Crustati.

Pavimenta & parietes crustati.

Nonius in Liquit.

Illæ nobiles quondam canes, hic liquit homines omnes in terra pila.

Non. in Ricinium.

Nihilo magis dicere muliebre, quam de muliebri ricinio palliolum simplex.

Non. in Humu.

In pavimento non audes facere lacunam, at in humu calceos facis elixos.

Nonius in Habere.

Saltem infernus tenebrosus χίμωνσχιακός tenet, atque habet homines sollicitos, quod eum pejus formidant, quam fullo ululat.

Non.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

ramices rumpit.

Non. in Equise, & in Tolutim.

Nam ut equus, qui ad vehendum est natus, tamen hic traditur magistro, ut equiso doceat tolutim.

Non. in Tristem.

Illud vero quondam meæ, ut ego non metuam fulmen, non haruspicem tristem, simulac dici non quero.

TRIPHALO.

Non. in Longurio.

Ego nihil narro, adeo hic ita curat, qui nunc est nescio qui longurio.

VÆ VICTIS.

Non. in Accusativis.

Libet me epigrammata facere, & quoniam nomina non memini, quod in solum mihi venerit ponam.

Non. in Cestis.

Dicat pugil, spectatores, qui miserum putatis vinci, quero a vobis, si adversarius supercilia cestis discobinarit, num quis vestrum suam mihi est daturus?

Quis rotundam facere ferram nequeat?

VINALIBUS. ΠΕΡΙ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ.

Non. in Sartores.

Nec enim sic vide, utrum mercedem accipit is, qui meas venit segetes ut sarriat, an ego ab illo.

Sic ego centussum sartor, si tu plus laboras quam ego do.

VIRGULA DIVINA.

Non. in Sparagus.

Oleum in lucubrationem servavimus, quod in sparagos totum legitime vertamus.

Non. in Vilis.

Atabos quum volucres venit apud illos usque ad limina indica vilis. *aliter legitur.* Ad quos cum volucris ventus eos usque ad limina nitidabilis.

Non. in Pradius.

Primum venit in urbem, atque intra muros: deinde accedit propius, atque introit domum.

Non. in Legere.

Sed pancarpineo cibo coacto libamenta legens caduca victus.

Non. in Fritiniars.

Et pullos peperit fritinientes.

Non. in Levare.

Quos non iusta novo levata pascat.

Non. in Penula.

Non querenda est homini, qui habet virtutem, penula in imbri.

Non. in Sagus.

Quum neque aptam mollis humeris fibulam sagus ferret.

Non. in Murmurari.

Præsertim quum ventrem meum coerceam, nec murmurari patiamur.

EX INCERTIS LIBRIS.

Nonius.

Quum dixisset vitulus, ecce caldis pedibus quidam navicularius semiustularus irrupit se in curiam.

Idem.

Cujus ibi annis multismasculi vestigium inventum est.

Non. in Tergiversari.

Itaque illa tergiversari non sinent, secumque rapient.

Idem in Terta.

Terta nitet galea.

Idem in Fulmentum.

Fulmentum lectum scandant.

Idem in Exordium.

Vitæ cursum ut cognoscere possem, & quæ servitutis & libertatis ab origine ad exodium ductæ.

Idem in Morficatim.

Sicut pulli, sic incedunt, & in labellis morficatim ludunt.

Idem in Palitiones.

Quid mirum, si ex agri depolitionibus ejiciuntur, quum hic in cœnaculo polito recipiantur?

Idem in Temperatura.

Quero te, utrum hoc adduxerit cœli temperatura, an terræ bonitas.

Idem in Castus.

Et religiones & castus id possunt, ut ex periculo eripiant nostro.

Idem

ISENTA,
 s.
 a. Latus.
 a. pascat.
 Penula.
 si habet virtute penula.
 s. Sagax.
 numeris tibulam sagus ferret
 neam corceam, nec mur-
 TIS LIBRIS.
 vici.
 se caldis pedibus quida
 s. irupit se in curiam
 aem.
 sculi vestigium iuventum est.
 loent, secumque rapiunt.
 a. Tertia.
 s. Extratum.
 e. p. s. &
 e. ad. aduina
 a. labellis mortificam lodant.
 s. Politiones.
 politionibus ejiciuntur que
 no recipiunt?
 cerix cœli temperantia,
 a. Cœli.
 possunt, ut ex periculo:

M. TER. VARRONIS

Idem in Dormitio.

Quid mihi somno, si dormitio tollitur?

Priscianus in Utor.

Utile utamur potius, quam ab rege abutamur.

Priscianus in Hortari.

Ab amicis hortaretur.

Idem in Adminiculati.

Tribunitio auxilio adminiculati.

Idem in Conspicatur.

Paupertas enim hæc tum non ita nutrita, ut nunc
conspicatur.

Idem in Consequuta.

* Vestales incesti compertas anfa petuntur, incognita,
consequuta negliguntur.

Diomedes Lib. I.

Pecorina delitæ literæ.

Idem ibidem.

Affectatus est regnum.

C. CÆSARIS DICTATOR.
FRAGMENTA.

Suetonius in Vita Terentii.

TU quoque tu in summis. o dimidiate Menander,
Poneris, & merito, puri sermonis amator.
Lenibus atque utinam verbis conjuncta foret
vis
Comica, ut æquato virtus polieret honore
Cum Græcis, neque in hac despectus parte jaceres.

FRAGMENTA: 4r

ALIQUOT FRAGMENTA ADDEN-
DA vel MUTANDA.

Nonius in Comest.

Natura humanis omnia sunt paria.
Qui pote plus, arguet: pisces ut sæpe minoros
Magnu' comest, ut aves entecat accipiter.

ΤΑΦΕ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Non. in Linquere.

Menippus ille nobilis quondam Canis
Hic liquit omnes homines in terræ pila.

DE IMAGINIBUS.

Gellius Lib. III. Cap. XI.

Capella Homeri candida hæc tumulum indicat:
Quod hac letæ mortuo faciunt facta.

HEBDOMADIBUS.

Non. in Lucet.

Hic Demetrius aeneas tot aptu' st,
Quot lucet habet annus absolutus.

Unum hoc maceror, & doleo tibi deesse, Terenti.

Scriverius ex Membris.

Feltria perpetuo nivium damnata rigori,
Forte mihi posthac non adeunda vale.

Favente tibi me, victus es Laberi a Syro.

TITINNII FRAGMENTA.

ARATRO, AUT FORTASSE BARATHRO,
AUT BARBATO.

Non. in Dativis.

Bi ambitioni virtuti videas antecedere.

Festus in Solox.

Lana soloci ad purpuram data.

Sospater in Medio fidio.

Id necesse respondet edi pro edius fidius.

Idem in Noctu.

Noctu diuque ait.

Idem in Præpositionibus.

Priusquam auro privatæ purpuram quæ abteximus.

B A R B A T O.

Non. in Uni.

Quod quidem pol' mulier dicit. namque uni collegii
fumus.

Idem in Phrygio.

Phrygio fui primo, beneque id opus scivi: reliqui acus
aciasque hero atque heræ nostræ.

Idem.

Ita spurius animatur in prælium, veles equis recepit se,
nec ferit quemquam hostem.

C Æ C O.

Sospater in Seminativim.

Ita seminativim fugi atque effugi patrem.

D I V O R T I O.

Non. in Promissa.

Cui exacta ætate sponsa sit desponsa.

F E R E N T I N A T I.

Prisc. in Labris.

Craticula, cerebellum lactis agnina.

F U L L O N I A.

Non. in Fuam.

Perii hercle vero Tiberi, nunc testum obsecro ut mihi
subvenias, ut ego maialis fuam.

Idem in Pernitere.

Jampridem egressa ut perniteris.

Idem in Argutari.

Terra hæc est nova, qua ubi tu solitus argutari pedibus,
cretam dum competcis, vestimenta que levās.

Idem in Contempla.

Specula formam, atque os contempla meum.

F U L L O N I B U S.

Idem in Toga.

Quæ inter decem annos nequissi tuam togam detexere.

Idem in Comest.

Ego me mandatam meo viro male arbitror,
Qui rem disperdit, & meam domum comest.

Idem in Persimile.

Formicæ pol' persimile est ruiticus homo.

Idem in Diu.

Nec noctu nec diu licet fallonibus quiescant.

Idem in Putatam.

Da pensam lanam, qui non reddet tempore putatam
recte, facite ut multetur malo.

Idem in Ferox.

Videam ego te virginem formosissimam esse, sponso esse
superbam, forma ferocem.

Idem in Questi.

Ni nos texamus, nihil est, fallones, nobis questi.

Idem in Patibulam.

Si quispiam hodie præter hanc, posticum nostrum pe-
puls-

E
Idem
lenone
ad cer
Idem
rite ades, ablegite
Idem
phonia odiosum tan
Pa
hor pueras has nocte
N
s com scorto confi
pubeo, rustica roge
Idem
quam factus maritu
etiam uxorem pau
Idem
autem, inquit, in
Idem
aliquis vestrorum n
ret, adibus facessat
Idem
largus sermo habetur,
Idem
tam agebant satis e
comest sola uxor.
Idem
Klar credo advorsum
Idem
ceceratis parasitum
Idem
Castor, si morat
majoribus.
Idem
Idem te patrocinari

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Priscianus Lib. II.

Ferentinatis populus Græca studet.

Non. in Grave.

Gravique obsonio convivas.

Idem in Lavite.

Manus lavite mulieris, & capita velate,

Idem in Lactes.

Fartacula, cerebellum, lactes agninas,

Idem in Succumboneum.

Contemplari ancillas quam arbitrer illarum succuboneum esse.

Idem in Genitivis.

* Dicis tu quæso, quo a te avortisti mei fastidis, si meæ delicæ.

Q U I N T O.

Idem in Uti.

Item uti eum oportet libertatem qui sapit,

Idem in Delicere.

Quod ea parasitus habeat, qui illum sciat delicere, & noctem facere possit de die.

Idem in Delicere.

Quid istuc est? aut quid istuc sibi vult sermo? mater delicæ.

Idem in Festinem.

Nunc hoc uror, nunc hæc res me facit festinem,

Idem in Facitur.

Quanta stultitia cupidinis petunt consilium, bonæ gratia ut parvifaciatur.

Festus in Oscum.

Osce & Volscæ fabulantur: nam Latine nesciunt.

S E T I N A.

Sospater Lib. II.

An quia Pol ædepol fabulare, edi, medi.

Idem in Publicitus.

Statui statum publicitus.

Idem.

Paula mea amabo, pol tu ad laudem addito: præfiscini ne puella fascinetur.

Idem in Architecton.

Infensus architectoni.

Idem in Quo.

Quo avolavit gallus gallinaceus?

Festus in Mullei.

Jam cum mulleis te ostendisti, quos tibiatis in calceos.

Nonius in Oreæ.

Etsi tacebit, tamen gaudebit sibi permitti oreas.

Festus in Redivia.

Lassitudo conservum rediviæ flagri.

Nonius in Cumatilis.

Et quem cumatilis colos deceat.

Idem in Tale.

Accede ad sponsum audaciter, virgo nulla est, tale etiam est.

Non in Fervit.

Sapientia gubernator navem torquet, non valentia. cocus magnum abenum, quando fervit, paula confutat trua.

Idem in Itum.

Itum, gestum, amictum videbant ejus.

Idem in Nevult.

Ipsus quidem hercle ducere sane nevult.

Idem in Frons.

Quasi hermaphroditus fibriatum frontem gestas.

T I B I C I N A.

Sospater in Peregra.

Ut hic legatus abit peregre publice.

V A R O.

Non. in Dapalis.

Toto fit in foco de lignis mihi dapalis cœna.

Idem in Latiolente.

Latiolente flocci fiet & cuculator.

V E L I

*Idem**per pestes senio & iurgia**Idem**per duo postica, quæ lo-**Idem**ensam atque m
m fingere ejus su**Idem in**occupa foras exire, u**Idem**per & cingula obun
bit fatidos.**Idem**per hostes fugavit, spol**Idem**per aucupavi, plenas a**Idem in**per**Idem**per il
tibus.**Idem in**per esse votum
si condemna*

EX INCE

*Non.**per dolenti aliquid que
per lictales, aut form**Festus in**per tibi cantandum, fac*

Idem in Cannensem.

Cannensem cursorem.

Idem in Mirior.

Mitior inquam tibi videor.

Idem in Tentipellium.

Tentipellium inducis, rugæ in ore extenduntur.

Idem in Rictus.

Cave exporge frontem, habeat semper factos rictus.

Idem in Lens.

Lenti calido duella trapula, romice.

Idem in Osculana.

Hæc quidem quasi osculana pugna est scus, quia hinc fugere impulsæ, spolia colligunt.

Non. in Factio.

Sed jam metuo hercle ne nimis stuite fecerim, qui ex tanta factione atque opibus ea sum ausus aggredi.

Priscianus in Nemo.

Quod rogas neminem decet bonam.

Festus in Pedicosus.

Rus detrudetur pedicosus, squalidus.

Festus in Succrotilla.

Fœminina fabula, succrotilla vocabula.

Idem in Tam.

Bene quum facimus, tam male subimus, ut quidam perhibent viri.

Idem ibidem.

Quamquam estis nihil, tam escator simul vobis consului.

Idem in Pergræcari.

Hominem improbum, nunc ruri pergræcatur.

Idem in Succerda.

Quid habes nisi unam arcam sine clavi? eo condis succerdas.

Q. CICERO NIS

FRAGMENTUM.

Scaliger.

F Lumina verna ciet obscuro lumine Pisces,
Curriculumque Aries æquat noctisque diique;
Cornua quem comunt florum prænuncia Tauri.
Aridaque æstatis Gemini primordia pandunt.
Longaque jam minuit præclarus lumina Cancer.
Languidusque Leo proflat ferus ore calores.
Post modicum quatiens Virgo fugat atra vaporem.
Autumni referat partes, æquatque diurna
Tempora nocturnis dispenso sidere Libra.

Et fœtos ramos denudat flamma Nepai.
Pigra sagittipotens jaculatur frigora terris.
Bruma gelu glacians jubare spirat Capricorni.
Quem sequitur nebula; rorans liquor altus Aquarii,
Tanta supra citraque vigent ubi flumina, mundi
At dextra, levaque ciet rota fulgida solis
Mobile curriculum: & Lunæ simulacra feruntur.
Squama sub æterno conspectu torta Draconis
Eminet; hunc inter fulgentem sidera septem
Magna quatit stellans: quam servans ferus in alta
Condatur Oceani ripa cum luce Bootis.

C. CASSII PARMENSIS

D R P H E U S.

Burmianus.

Argutz primum cum plectra parentis, & auro
Distinctam sumpsit citharam Rhodopeius Heros,
Ridebant segnes pulsus, digitoque micantes
Serius, & chordis indoctæ diffusa vocis.
Mox pudor exardens, & gloria dulcis honesti
Lusibus avertit puerilibus. omnis & illuc
Pêrditus incumbens. Musæ paltebat amore:
Et nunc maternis inhiat, nunc ille paternis

Canibus: hinc illinc discens dependet utrimque.
Nulla Venus faciem cepit mentira dolosis
Compedibus. somni fuerat, parcusque Lyæi.
Donec ridiculus dudum modulamine silvas,
Evulsosque suis scopulos radicibus egit.
Ausus & ire viam viventibus inconcessam,
Pœnarum oblitus demulsit carmine manes.
Non levis adscensus, si quis perat ardua. sudor
Plurimus hunc tollit nocturno exsomnia olivo
Immoritur. jactat, quod mox laudaverat in se,
Qui cupit æternæ donari frondis honore.

C. LICINI CALVI

FRAGMENTA.

Gellius Lib. IX. Cap. XII.

DUrum rus fugis & laboriosum.

Macrobius Sat. Lib. III. Cap. VIII.

Pollentemque deum Venerem.

Africanus.

Et talis Curius pereruditus.

Sospater Lib. I.

Vaga candida nympa quod secet ungui.

Prubus.

Mens mea dira sibi prædicens omnia vecors.

Idem.

Frigida jam celeris vergatur Vestinis ora.

Priscianus in Jubar.

Hesperium ante jubar quatiens.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

M. FURII BIBACULI FRAGMENTA.

Suetonius de claris Grammaticis.

SI quis forte mei domum Catonis,
Depictas minio assulas, & illos
Custodes videt hortuli Priapos;
Miratur, quibus ille disciplinis
Tantam sit sapientiam assequutus,
Quem tres cauliculi & selibra farris,
Racemi duo, regula sub una,
Ad summam prope nutriant senectam.

Idem ibidem.

Catonis modo, Galle, Tusculanum
Tota creditor urbe venditabat.
Mirari sumus, unicum magistrum,
Summum grammaticum, optimum poetam,

Omnes solvere posse quæstiones.
Unum difficile expedire nomen.
En cor Zenodoti, en jecur Crætetis!

Idem ibidem.

Orbilius ubinam est, literarum oblivio?

Suetonius de claris Grammaticis.

Cato Grammaticus, Larina Siren,
Qui solos legit, ac facit Poetas.

Macrob. Sat. Lib. VI. Cap. III.

Preslatur pede pes, mucro mucrone, viro vir.

Et Bibaculus eram, & vocabar.

PUBLII TERENTII VARRONIS ATACINI FRAGMENTA.

Seruius in Lib. II. Georg.

TUm liceat pelagi volucres tardæque paludis.
Cernere inexploto studio certare lavandi,
Et velut insolitum pennis infundere rorem.
Aut arguta lacus circumvolitavit hirundo,
Et bos suspiciens cælum (mirabile visu)
Naribus aerium parulis decerpit odorem:
Nec tenuis formica cavis non evehit ova.

Idem ibidem.

Frigidus & silvis Aquilo decussit honorem.

Seneca. Controvers. IV.

Desierant latrare canes, urbesque silebant,
Omnia noctis erant placida composita quiete.

Sospater in Mare.

Cingitur Oceano, Libyco mare, flumine Nilo.

Idem in Anguem.

Cujus ut aspexit torta caput angue revinctum.

Scriverius ex Scholiaste Persii, & Burmannus.

Marmoreo Licinus tumulo jacet, at Cato parvo,
Pompeius nullo. credimus esse Deos?
Saxa premunt Licinum, levat altum fama Catonem.
Pompeium tituli. credimus esse Deos.

Scaliger.

Vidit & ætherio mundum torquerier axe,
Et septem æternis sonitum dare vocibus orbes:
Nitentes aliis alios; qua maxima Divis
Lætitiæ stat: tum longe gratissima Phœhi.
Dextera, consimiles meditatur reddere voces.
At quinque ætheriis zonis accingitur Orbis.
Ac vastant imas hyemes, medianque calores.
Sic terræ extremas inter, medianque coluntur,
Qua Solis calido nunquam rota se veat igne.
Ergo inter Solis stationem, ac sidera septem
Exporrecta jacet Tellus. Huic extrema fluctus
Oceani interior Neptuno cingitur ora.
Quæ Europa
Clauditur Oceano, Libyco mare, flumine Nilo.

L Ydia, doctorum a

Feli

etiam

M Itemque

sterea Oceani lingue

Et gravi subito devit
Sic equ
L. dicit

Quod genus hoc homin

etiam

LA

Plinius Nat. H

Quod tua; Roman
Sive loco meli
Academie celeb
hanc reparat cultu

C. T I C I D Æ F R A G M E N T A.

IN LYDIA.

Suetonius de claris Grammaticis.

LYdia, doctorum maxima cura, liber.

IN HYMENÆO.

Priscianus Lib. VI.

Felix lectule talibus sole amoribus.

Cic. Tusc. Quest. Lib. IV.

Lena delinita argento nitum observabit meum,
Quid velim, quid studeam adveniens digito impellam
januam.

Fores patebunt, deimproviso Chrysis, ubi me adspexerit,
Alactis obviam mihi veniet, complexum exoptans
meum:

Mihi se dedit.

Fortunam ipsam anteibo fortunis meis.

F U R I I A N T I A T I S F R A G M E N T A.

ANNALIBUS.

Macrob. Sat. Lib. VI. Cap. I.

... **M**itemque rigat per pectora tornum.

Idem ibidem.

Interea Oceani linguens Aurora cubile.

Idem Lib. VI. Cap. IV.

Ille gravi subito devinctus vulnere habenas
Misit equi, lapsuque in humum defluxit, & armis
Reddidit æratis sonitum.

LIBRO VI.

Idem Lib. VI. Cap. I.

Quod genus hoc hominum Saturno sancte create?

LIBRO X.

Idem ibidem.

Rumoresque serunt varios, ac multa requirunt.

Idem ibidem.

Nomine quemque ciet, distorum tempus adesse
Commemorat.

Idem ibidem.

Confirmat dictis, simul atque exsuscitat aeres
Ad bellandum animos, reficitque ad prælia mentes.

POEMATIS.

Gellius Lib. XVIII. Cap. XI.

Sanguine diluitur tellus, rava terra lutescit:
Omnia noctescunt tenebris caliginis atræ:
Increscunt animi, virescit vulnere virtus.
Ut fulica levis volitat super æquora classis,
Spiritus Eurotum virides quum purpurat undas,
Quo magis in patriis possint opulescere campis.

L A U R E Æ T U L L I I E P I G R A M M A.

Plinius Nat. Hist. Lib. XXXI. Cap. II.

Quod tua, Romane vindex clarissime linguæ,
Silva loco melius surgere iussa viret,
Atque Academix celebratam nomine villam
Nunc reparat cultu sub potiore Verus:

Hic etiam apparent lymphæ non ante repertæ,
Languida quæ infuso lumina rore levant:
Nimirum locus ipse sui Ciceronis honori
Hoc dedit, hac fontes cum patefecit ope:
Ut quoniam totum legitur sine fine per orhem,
Sint plures oculis quæ medeantur aquis.

C. CILNII MÆCENATIS

Diomedes Lib. III.

A Des huc, ades Cybebe, Dea montigena Dea,
Age tympano sonanti quate flexibile caput:
Latus horreat flagello, comitum chorus ululet.

Isidorus Etymol. Lib. XI.

L Ugent, o mea vita, te Zmaragdus,
Beryllus quoque, Flacce, nec nitentes
Nuper, candida margarita, quæro,
Nec quos Thynica lima perpolivit
Anellos, nec iaspios lapillos. * * *

Suetonius in Vita Horatii.

Ni te visceribus meis, Horati,
Jam plus diligo: tu tuum sodalem
Ninnio videas strigosorem.

Seneca Epist. Cl.

Debilem facito manu,
Debilem pede, coxa,
Tuber adstrue gibberum,
Lubricos quate dentes:
Vita dum superest, bene est.
Hac mihi vel acuta
Subdas, sustineo, cruce.

C. CÆS. OCTAVIANI AUGUSTI

E P I G R A M M A.

VIDE MARTIALEM EPIG. XXI. LIB. XI.

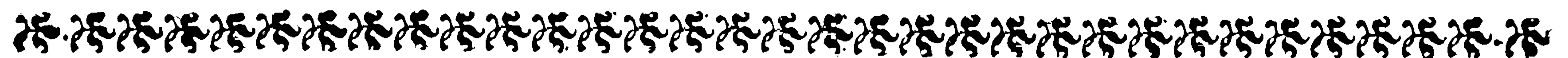

Q. V A R I.

F R A G M E N T U M.

Philargyrius ad Virg. Æneid. II. v. LXX.

Ex frondosam semiputatam queritur vitem. !

C. R A B I R I I.

F R A G M E N T A.

Seneca.

Hoc habui, quodcumque dedi. . . .

Fulgentius.

Abstemiam temulenta fugit Mecennia nomen.

T. VAL-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

DOMITII MARSI FRAGMENTA.

Suetonius de claris Grammaticis .

SI quos Orbilius ferula scuticaque cecidit.

Idem ibidem .

Eperota tenellorum nutricula vatum.

Sospater Lib. I.

. . Callum sibi pectore quemdam.

I N T I B U L L U M .

Pithæus ex Membranis .

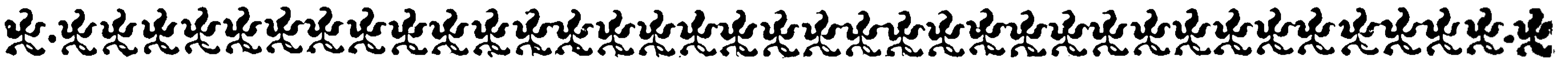
Te quoque Virgilio comitem non æqua, Tibulle,

Mors juvenem campos misit ad Elysiis.
Ne foret, aut elegis mores qui seret amores,
Aut caneret forti regia bella pede.

I N C I C U T A d e B A V I O C Ū R A T O R E .

Philargyrius ad Virg. Eclog. III. Vers. XC.

Omnia cum Bavio communia frater habebat,
Unanimes fratres sicut habere solent.
Rura, domum, nummos, arque omnia denique, ut aiunt,
Corporibus geminis spiritus unus erat.
Sed postquam alterius mulier concubitus
Novit, deposuit alter amicitiam.

CÆSII BASSI FRAGMENTA.

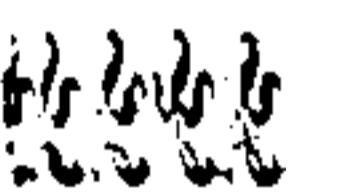
Priscianus Lib. X.

Calliope princeps sapienti psallerat ore.

Diomedes Lib III.

Romani Gallis devicti sunt victores.

capit ad lavam dei

ÆMILII MACRI FRAGMENTA.

T H E O G O N I A .

Nonius in Picumnus .

ET nunc agrestes inter Picumnus habetur.

T H E R I A C I S .

Sospater Lib. I.

. . . . Resonantia sibilis colla.

Ejusdem Macri loci, sed ἀνεπίγραφος .

Idem ibidem .

Inter præteritas numerabitur ocymus herbas .

Idem ibidem .

Quale seges intubus herbas.

Idem .

. . . . Fluviorum margine summa.

Idem .

. . . . Tum sacre veniunt cultoribus ibes.

Ludo Faliscum lib

Idem

EMILII MACRI

Idem.

Altis ex urbibus ibes.

Idem.

Auxilium sacrae veniunt cultoribus ibes.

Diomedes Lib. I.

Cum laude excellet omnes.

Servius ad Virg. Aeneid. Lib. I. Vers. CCCXCVII.

Cygnus in auguriis nautis gratissimus augur,
Hunc optant semper, quia nunquam mergitur undis.

Isidorus Orig. Lib. XII. Cap. VII.

FRAGMENTA.

Cygnus in auspiciis semper lztissimus ales,
Hunc optant nautae, quia se non mergit in undas.

Idem Lib. XII. Cap. IV.

Seu terga expirant spumantia venis,
Seu terram fumat, qua teter labitur aëguis.

Sospater Lib. I.

Sapientia Navis.

ANNALIUM LIB. XVI.

Priscianus Lib. X.

Omniura nostrum neglexerit auctoritatem.

C. ASINII GALLI

EPIGRAMMATA.

IN M. POMPONIUM GRAMMATICUM.

Suetonius de claris Grammaticis.

Præcipit. os nullum, vel potius pugilis.

Qui caput ad levam dejicit, glossemata vobis:

FL. ALPHII AVITI

FRAGMENTA.

Priscianus Lib. VIII.

Tum iterator creditor
Ludo Faliscum liberos
Causarus in campi patens
Extraque muri ducere,
spatiando paullatim trahit.

Hostilis ad valli iarus.

Idem Lib. XII.

Seu tute mavis hospites,
Seu tute captivos habes.

POMPONIUS SECUNDI

FRAGMENTA.

Terentianus de Metris.

Pendeat ex humeris dulcis chelys,
Et numeros edat varios, quibus
Adsonet omne virens late nemus,

Et tortis errans qui flexibus.

Sospater in Humile.

Ex humile rege.

C. N. GETULICI FRAGMENTUM.

Probus in Lib. I. Georg.

Non aries illum verno ferat aere cornu.

Grossa nec geminos præcedunt cornua tantum,
Sicca Lycaonius resupinat plaustra Bootes.

C. DOM. NERONIS IMP. FRAGMENTA.

EX TROICIS.

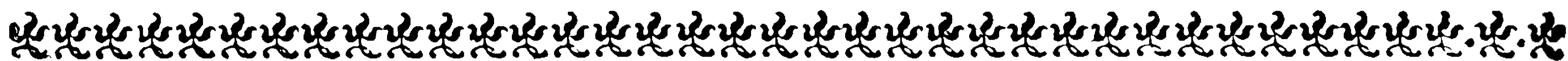
Scholiastes Lucani ad Lib. III. v. CCLXI.

DE TIGRIDE.

Quique pererratam subductus Persida Tigris
Deserit. & longo terrarum tractus hiatu
Reddit quæstas jam non quærentibus undas.

Persius Satira I.

Torva Mimalloneis impleunt cornua bombis,
Et raptum vitulo caput ablatura furore
Bassaris, & lyncem Miana flexura corymbis,
Evion, ingeminat: reparabilis adsonat Echo.

SEXTILII HÆNÆ FRAGMENTUM.

Seneca in Controversiis.

Defendus Cicero, Latique silentia linguae;

VOLCATII SEDIGITI FRAGMENTA.

DE POETIS COMICIS.

Gellius Lib. XV. Cap. XXIV.

Multos incertos certare hanc rem vidimus,
Palmam poetæ comico quoi deserant.
Eum meo iudicio errorem dissolvam tibi,

Ut contra si quis sentiat, nil sentiat.
Cæcilio palmam Statio do Comico.
Plautus secundus facile exsuperat cæteros.
Dein Nævius, qui fervet, pretio in tertio est.
Si erit, quod quarto derur, dabitur Licinio.
Post insequi Licinio facio Artilium.
In sexto consequetur hos Terentius.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Tibi verus ara caluit Aborigineo sacello.

Audio canticulum Zephyri modulante susurro.

Idem.

Idem.

Inquit amicus ager domino, Sere, plurima reddam.
Si bene mi facias, memini tibi solvere graes.
Pinea brachia quum trepidant stridentia flabris,

Geritque intus in oppidum
Anhelos Panope greges.

F L O R I

F R A G M E N T U M.

Spartianus in vita Hadriani.

Ambulare per Britannos :
Scythicas pati pruinas.

Ego nolo Caesar esse :

HADRIANI IMPERATORIS

F R A G M E N T A.

Spartianus in Vita Hadriani.

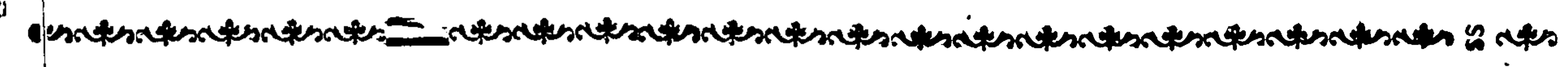
Pithæus ex Codicibus. De Milite Batavo.

Ego nolo Florus esse,
Ambulare per tabernas,
Statitare per popinas,
Vimices pati rotundos.

Ille ego Pannoniis quondam notissimus oris,
Inter mille viros primus fortisque Batavus,
Hadriano potui qui iudice vasta profundi
Aequora Danubii cunctis transnare sub armis :
Immissumque arcu dum pender in aere telum,
Et redit, ex alia fixi fregique sagitta.
Quem neque Romanus potuit, neque Barbarus umquam,
Non iaculo miles, non arcu vincere Parthus,
Hic situs, hoc memori saxo mea facta sacraui.
Viderit, anne aliquis post me mea gesta sequatur.
Exemplo mihi sum, primus qui talia gessi.

Idem ibidem.

animula, vagula, blandula,
Luspes, comesque corporis,
Quæ nunc abibis in loca,
Illidula, rigida, nudula,
Nec ut soles dabis jocos.

L. A P U L E I I

E P I G R A M M A T A.

Translata ex Orpheo.

Spiritus est cunctis, validusque est Jupiter ignis.
Jupiter est pelagi radix; est Lunaque Solque;
Cunctorum Rex est, princepsque & originis auctor.
Namque sinu occultans, dulces in luminis auras
Cuncta tulit, sacro versans sub pectore curas.

Primus cunctorum est & Jupiter ultimus idem,
Jupiter & caput & medium est. sunt ex Jove
cuncta.
Jupiter est terræ basis & stellantis olympi.
Jupiter & mas est, estque idem nymphea perennis.

Ex Epigr. Græc.

Astra vides. utinam fiam, mi sidus, Olympus,
Ut multis sic te luminibus videam.
Lucifer ante meus rutilans mortalibus Aster:
Hesperus a fato Manibus ecce nites.
Dixerit hic tantum quum nil nisi pulcher Alexis
Extirrit, & vertunt quilibet in te oculos.
Cur, anime, os canibus monstras, angisque dolore
Postmodo? non Phædro sic prius occidimus?

Civibus ingenti in patriæ laudate jaces nunc,
Qui insanum me animi reddis amore, Dion.

AT ego tibi sermone isto Milesio
Varias fabellas conferam, atque aures tuas
Lepido susurro benevolas permulceam;
Modo si papyrus Ægyptiam tu argutia
Nilotici calami inscriptam non spreveris
Inspicere. figuras formasque hominum, imagines
In alias conversas, & in se mutuo
Rursum nexu refectas ut mireris, hic
Exordior. quis ille, paucis accipe.
Hymettos Attica, atque Isthmos Ephyreia &
Spartiacæ Tænaros glebæ felicis æ-
ternum libris felicioribus conditæ.

Meæ: vetus est profapia.
Ibi linguam Atthidem primis pueritiæ
Stipendiis merui. Latina in urbe mox
Advena studiorum Quiritium.
Labore sermonem indigenam ærumnabili
Nullo præeunte magistro aggressus excolui,
Et ecce profamur veniam, si quippiam
Exotici ac forensis sermonis rudis
Offendero locutor. —

— ipsa jam quidem
Hæc vocis immutatio, desultoriæ
Stylo respondet, quem arcessimus, scientiæ.
Nunc fabulam Græcanicam
Incipiam; intende, Lector, & lætaberis.

Montis in excelsi scopulo desiste puellam
Ornatam mundo funerei thalami.
Nec speres generum mortali stirpe creatum,
Sed ævum atque serum vipereumque malum:
Qui pennis volitans super æthera, cuncta fatigat,
Flammaque & ferro singula debilitat.
Quem tremat ipse Jovis, quo Numina terrificantur,
Fluminaque horrescunt & Stygiæ tenebræ.

Et Critias mea delicia & sol alme Charine,
Par in amore meo vita tibi remanet.

Ne metuas, ne me ignis & ignis torreat, ut vult;
Hæc duas flammæ, dum potiar, patiar.
Hoc modo sim vobis, unus sibi quisque quod ipse;
Hoc mihi vos eritis, quod duo sunt oculi.

Florea serra, meum mel, & hæc tibi carmina dono;
Carmina dono tibi, serra tuo Genio:
Carmina, uti Critiæ lux hæc optata canatur,
Quæ bis septeno vere tibi remeat:
Serra autem, ut læto tibi tempore tempora vennent;
Ætatis florem floribus ut decores.
Tu mihi da contra pro verno flore tuum ver,
Ut nostra exsuperes munera muneribus.
Pro implexis fertis complexum corpore redde,
Proque tosis oris savia purpurei.
Quod si animum inspires, dona jam carmina: nostra
Cedent victa tuo dulciloquo calamo.

Calpurniane, salve properis versibus.
Misi, ut petisti, tibi munditias dentium,
Nitelas oris ex Arabicis frugibus.
Tenuem, candificum, nobilem pulvisculum,
Complanatorem tumidulæ gingivulæ,
Converritorem pridianæ reliquiæ,
Ne quæ visa, ut tetra labes sordium,
Restrictis forte si labellis riseris.

Ep. ccxxxī. Apuleji Ἀνεχόμενος ex Menandro.
Burmans.

Amare liceat, si potiri non licet.
Fruantur alii: non moror, non sum invidus:
Nam sese excruciat, qui beatis invidet.
Quos Venus amavit, facit amoris compotes.
Nobis Cupido velle dat, posse abnegat.
Olli purpurea delibantes oscula
Clemente morsu rosea labella vellicent,
Malas odorent ore & ingenuas genas,
Et popularum nitidas geminas gemmulas,
Quin & quum tenera membra molli lectulo,
Cum pectora ipsa adhærent Veneris glutino;
Libido quum lascivo instinctu suscitatur
Sinuate ad Veneris usum femina, femina
Inter gannitus & subantis vocolas,
Carpant pudilla, atque amplexus intiment,
Arentque sulcos molles arvo Venerio,
Thyrsumque pangant hortulo in Cupidinis,
Dum crebros ictus connivente lumine,
Trepidante cutsu, Venere & anima fessula,
Ejaculent tepidum rorem niveis laticibus.
Hæc illi faciant, queis Venus non invidet:
At nobis casto saltem delectamine
Amare liceat, si potiri non licet.

GALIENI IMPERATORIS

FRAGMENTUM.

Trebellius in Vita Galieni.

ITe, agite o iuvenes, & desudate medullis
Omnibus inter vos: non murmura vestra columbæ,

Brachia non hederæ, non vincant oscula conchæ:
Ludite, sed vigiles nolite extinguere lychnos:
Omnia nocte vident; nil cras meminere lucernæ.
ABLA-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Symmachus Lib. I. Epist. VIII: De Baulis.

Ubi corniger Lizus
Operit superna Gauri,
Vulcanus æstuosis
Media incoquit cavernis,
Tenet ima pisce multo

Thetis & vagæ sorores:
Calet unda, friget æthra:
Simul innatat choreis
Amathusias renidens,
Sâlis arbitra & leporis,
Flos siderum Dione.

ASTERII CONSULIS

DE CODICE VIRGILII A SE EMENDATO

EPIGRAMMATA.

Ex Codice Virgilii Mediceo.

Distinxi emendans, gratum mihi munus amici
Suscipiens operi sedulus incubui.
Tempore quo penaces Circo subjunximus, atque
Scenam Euripo extulimus subitam.
Ut ludos currusque simul, variumque ferarum
Certamen iunctim Roma teneret ovans.

Ternum quippe Sophos merui, terna agmina vulgi
Per caveas plausus concinuerunt meos.
In questum famæ census iactura cucurrit;
Nam laudis fructum talia diuina ferunt.
Sic tot consumptas servant spectacula gazas,
Festorumque trium permanet una dies.
Asteriumque suum vivax transmittit in ævum,
Qui partas trabeis tam bene donat opes.

ANTHOLOGIA LATINA,

SIVE CARMINA MINIMA AUCTORUM INCERTORUM, AUT INCERTÆ ÆTATIS, TUM EX LAPIDIBUS, TUM EX CODICIBUS CASCIS FERRE OMNIBUS CONLECTA.

CLASSIS PRIMA

CONTINENS EPIGRAMMATA ET FRAGMENTA AD DEOS DEASQUE PERTINENTIA, CUM INDIÇIIS AUCTORUM REFERENTIUM.

Ep. I. *Burmannus. Cui rei singula numina præsent.*

Ars gravis armorum, Pluto moderator
Averni est,
Neptunus maris imperio dominatur: in
astris
Imperium Jovis est: regnat vacuo æ-
re Juno.

Ep. II. *Burmannus.*

Jupiter astra, fretum Neptunus, Tartara Pluto
Regna paterna tenent, tres tria, quisque suum.

Ep. III. *Augustinus Lib. VII. de civitate Dei. De Jove,
Q. Valerii Sorani.*

Jupiter omnipotens, rerum, Regumque, Deumque
Progenitor, genetrixque Deum, Deus unus & omnis.

Ep. IV. *Burmannus. Callimachi, imagini inscriptum Jovis.*

Quenam hæc forma? Dæ. Cur versa est? fulgura lucis
Divinæ non fert debilis hæc acies.

Quid vero existit tamquam uno e corpore corpus?
Hic amor est. Si amor est, cur videt? At Jovis est.

Cur ita complicitis alis? numquam evolat. At cur.
In se convertit tela? sui ille amor est.

Cur ferro sine tela gerit? Quia vulneris expers.
Ille est. at vester vulnerat & cruciat.

Ep. V. *Idem. De Jove in pluteo.*

Flexilis obliquo sinuatur circulus orbe,
Inclusumque gerit machina sacra Jovem.
Vana sub adspectu duxit mendacia pictor,
Orbis rectorem quis probat orbe regi?

Ep. VI. *Idem. De Ganymede.*

Captus amante puer aquila moderante pependit,
Infamavit aquas captus amante puer.

Ep. VII. *Idem. De Jove in Cygnum converso.*

Cygneas genitor gestans post fulmina pennas
Dulcia diffundit carmina virginibus.
Quem retinens Leda, presso cum gaudet olore,

Amissa agnovit virginitate Jovem.

Ep. VIII. *Idem. De Cygno & Leda.*

Carmine dulcis olor dum virginis otia mulcet,
Texit furta Jovis carmine dulcis olor.

Ep. IX. *Idem. De Ovo Leda.*

Ledzi partus ovo monstrantur aperto,
In cygnum verso a Jove quos tenuit.
Una tribus genetrix, sed sors diversa creatis,
Sidera pars faciet, pars fera bella Phrygum.

Ep. X. *Idem. De Europa a Jove rapta.*

Terga bovis credens Europa ascendit alumni,
Inseditque Jovi, non revisura pattem.
Fraude suos genitor celat vel complet amores,
Nam Deus in tauri corpore prædo latet.

Ep. XI. *Idem.*

Europam, taurum mentitus, Jupiter aufert,
Virgineos ardens pandere fraude sinus.
Humani tandem venia donentur amores.
Si tibi, summe Deum, dulcia furta placent.

Ep. XII. *Idem.*

Vulneris impatiens hominum rerumque repertor,
Et faciem tauro propior descendit ad undas,
Europam nivei solatur amore juveni:
Dulcibus illa quidem inlecebris in litore sicco
Luserat, insignis facie, candore nivali.
Saucius at quadrupes saltus ingressus apertos
Forte fuit juxta superi regnator Olympi;
Obrulerat qui se ignotum venientibus ultro
Virginibus Tyriis aurata fronte juvenum:
At circum late comites per litora passim
Diffugiunt visur exsangues, taurumque relinquunt.
Sola, novum dictur, contra stetit ora juveni
Ante Jovem, nam te voluit rex magnus Olympi:
Hunc Phœnissa tenet vasta se mole moventem,
Purpureoique jacit flores, omnemque pererrat.
Ille autem spissa jacuit revolutus arena.
Imponit regina manum, patiensque pericli.

Mollibus intexens ornabat cornua fertis,
 Hunc ubi contiguum summo tenuis adtigit ore,
 Et superincumbens fertis & fronde coronat;
 Jam jam nulla mora est: animum labefactus amore
 Accepit venientem, ac mollibus extulit undis.
 Illi, sensit enim tuus, o clarissime, frater,
 Subsidunt undæ, straverunt æquora venti,
 Nunc pelagi nymphæ crimen de more tenentem,
 Suspensum & pariter comitrique onerique timentem:
 Egredia interea summa sublimis ab unda
 Prona petit maria, & pelago decurrit aperto:
 Tunc læva taurum cornu tenet inscia culpæ,
 Obliquatque sinus in ventum auramque patentes:
 Ille manu patiens vero properabat amore.
 Et dustus cornu Rex omnipotentis Olympi
 Insuatum per iter tacitis subremigat undis,
 Perfidus alta petens adducta virgine prædo.

Ep. XIII. *Isidorus in Origin. Cap. de Tropis. Neptune.*

Te Neptune pater, cui flumina cæna sonanti
 Cincta salo resonant: magnus cui præpete nimbo
 Perfluit Oceanus, & flumina crinibus errant.

Ep. XIV. *Burmannus. De Neptune marmoræ,
 aquas fundente.*

Quam melior, Neptune, tuo fors ista tridente?
 Post pelagus dulces hic tibi dantur aquæ,

Ep. XV. *Idem. De Apolline & Baccho.*

Sic Apollo, deinde Liber, sic videtur ignifer.
 Ambo sunt flammis creati, profatique ex ignibus.
 Ambo de comis calorem & ambo radios conferunt.
 Noctis hic rumpit tenebras, hic tenebras pectoris,

Ep. XVI. *Idem. Mercurio.*

Sum Deus, alatis qui cruribus æthera carpo,
 Quem peperit summo lucida Maja Jovi.

Ep. XVII. *Atilius Fortunatianus inter Grammaticos
 vet. Putschii. In Bacchum.*

Huc ades, Lyze, Bassareu, bicornis,
 Nictilie, bimater, crine nitidus apte,
 Luteis corymbis hederate coronis,
 Hasta viridi armate, placidus ades ad aras.
 Bacche, Bacche, Bacche, placidus percipe munus.

Ep. XVIII. *Burmannus. Floridi. Baccho.*

Bacche, vitium repertor, plenus adsis vitibus,
 Estluas dulcem liquorem comparandum nectari,
 Conditumque fac verustum, ne malignis venulis
 Asperum ducat saporem versum in usus alteros.

Ep. XIX. *Idem. Laus Liberi.*

Lenæ, vitifator, Bromie, Semeleie Bacche,
 Thirstitenens, bimater, trieterice, Nysie, Liber,
 Flos Ariadnæ, coriaticæ, late Thyoneu,
 Da reditum nobis. sic totis dulcia iivis
 Musta fluant, spumetque cavis vindemia labris.

Ep. XX. *Idem.*

Infantem Nymphæ Bacchum, quo tempore ab igne
 Prodiit, inventum sub cinere, abluerant:
 Ex illo Nymphis cum Baccho gratia multa est;
 Sejunctus quod sit ignis & urat adhuc.

Ep. XXI. *Idem. De Libero Patre.*

Orgia lassato quotiens solvuntur laccho,
 Hic Deus unda mero ponere membra solet.

Ep. XXII. *Idem.*

Non tibi vina placent, o insanabilis hospes,
 Nec mens est Theoana tibi, licet aggere celsæ
 Dirææ rupis dicas fluxisse parentes
 Vertice de Nisæ, per tura & nostra Lyæus
 Transit, implevitque vias nigrantibus uvis.
 Multa sibi potuit pater, & non tempore ab illo
 Desierant hæc sacra euli, vatunque sonoro
 Carmine Mincius, & tremuit circumlita ripa
 Fluminis Etruscæ, quem non æquabit Orontes.

Ep. XXIII. *Idem. Laus Martis.*

Mars pater armorum, fortissime belligerator,
 Esto volens, mitis, facilis Deus, esto benignus:
 Sic tibi post pugnas & pastos sanguine campos
 Amplexus tribuit vincis securæ Cythere,
 Tu crista galeaque rubes, tu pulcher in æro
 Incutis e vultu radiantia lumen ferro:
 Te thorax galeaque tegunt: non quo tibi terror
 Hostilis subeat: sed quod decor exit ab armis.
 Tu cum pullati clypei concusseris orhem,
 Immugit mundus, tellus tremit, æquora cedunt.

Ep. XXIV. *Idem. Subscriptum Statue Cupidinis.*

Sol calet igne meo: flagrat Neptunus in undis.
 Pensa dedi Alcide: Bacchum servire coegi,
 Quamvis Liber erat.*

Ep. XXV. *Idem. De Sigillo Cupidinis aquas fundentis.*

Ignem salutiferum Veneris puer omnia flammans
 Pro facibus proprias arte ministrat aquas.

Ep. XXVI. *Idem. Cupido amans.*

Quis me fervor agit? nova sunt suspiria menti,
 Anne aliquis Deus est nostro vehementior arcu?
 Quem mihi germanum fato fraudante creavit
 Diva parens? * an spicula fusa per orbem
 Vexavere polum? læsusque in tempore mundus
 Invenit pœnam; sed si mea vulnera novi,
 Hic meus est ignis, meus est qui parcere nescit.
 In furias ignesque trahot, licet orbe superno
 Jupiter, ex altis undis, Neptune, tegaris;
 Abdita pœnarum est * ingum Tartara Pluton.
 Impositum rumpemus onus, volitabo per axem
 Mundigerum, cœlique plagas, pontique procellas,
 Umbriferumque Chaos: pateant adamantina regna,
 Torva venenatis cedat Bellona flagellis,
 Pœnam mundus amet, stupeat vis major, anhelat

Castelis, crinem,
 Castelis & orba Proq
 Deo & Canace, fa
 Mæcha, meis ram
 Hinc, Aterhola,
 Ad amor vigilans,

Ep. XXVIII.

Enonhi sum cura Dei
 Perperæ pulchro
 Quisquis amas hæc
 Delitur, acceptu

Ep. XXIX

En, tibi, Phæbe,
 Oia dum tetimus,

Ep. XXX.

De decima victor tibi
 Moribus antiquis hoc
 Viam animo so. perh
 Cœzendo dissolvendi u
 Pericias, decumam u
 Propter hoc, atque

Ep. X

Almenæ Jovis & ma
 Trosus subito post

Ep. XXX

Alcide, sacri generis
 Et Jovis antistes de

Ep.

Te precor, Alcide, f
 Rite tuis læus dona
 Hæc tibi dona potest
 Nam grates dignas
 Sana libens simulacr
 Artis Urbanus dedi

Ep.

Arive victor Herculi
 Urbanus Prætor vel D.

Ep.

Hercules invide Caur
 Namini sancto dicavit
 Cum pia sollempne men

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Inque diem fratres ordine mortis eunt.

Ep. XLII. Bonada.

Littoribus nostris quoniam certamina Letum Exhibuisse juvat, Castor venerandeque Pollux, Munere pro tanto faciem certaminis hujus, Magna Jovis proles, vestra pro sede locavi, Urbanis Tatius gaudens me fascibus auctum, Neptunoque patri ludos fecisse Sabinos.

Ep. XLIII. Idem.

Esse putas marmor, latet hic cum Castore Pollux, Munus colorino de Jove Læda dedit.

Ep. XLIV. Idem. Sylvano.

Sylvane, facta semicluse fraxino, Et hujus alti summe custos hortuli, Tibi hæc grates dedicamus musicas, Quod nos per arva perque montes Alpico; Tuique luci suaveolentis hospites, Dum jus gubernæ, remque fungor Cæsarum, Tuo favore prosperanti hospitas; Tu me meosque reduces Romam sistito, Daque Itala rura te colamus Præside, Ego jam dicabo mille magnas arbores.

Ep. XLV. Idem. Quo curru queque Dea vehatur.

Matronam magni vehit ardens pavo Tonantis, Ad Veneris currum blanda columba cygno est. Pallada bubo vehit, sed eam rota nulla figurat, Anguibus alma Ceres, Persephoneque venit. Delia cum Luna est gemina provecta juvenca, Venatrix cervas virgo Diana tenet.

Ep. XLVI. Burmannus. M. D. M. Idea & Attidi Monocyranno.

Nobilis in causas, forma celsusque Sabinus Hic pater invicti mystica victor habet. Sermo duos . . . reservat, Consuiles aufert . . . Et veneranda movet Cybeles triodela signa, Augentur meritis symbola tauroboli.

Ep. XLVII. Idem.

Antiqua generose domo, cui regia Veste Pontifici felix sacro militat igne, Idem augur triplicis cultor venerande Dianæ, Perfidiique Mithræ antistes Babylonie templi, Taurobolique simul magni dux mystice sacri.

Ep. XLVIII. Idem.

Egregios procæres curram servare Cybeles, Quem traheret conductæ manus Megalensibus actis, Arboris excisæ truncum portare per urbem, Artin castratum subito prædicere Solem.

Ep. XLIX. Idem. Fragmentum, de celebrantibus sacra Magnæ Matris.

Animum meum mitto speculatum toto orbe, uti, Quid facerent homines, quom experrecti sient, Me facerent certiozem: U quis sumeret Me melius operam, ut ejus consilio ocus Vigiliam adminicularem nostrum, qui videt Alium curvantem extrema noctis tempora. Sed nos, simulac summam in speculam pervenimus, Videmus populum Furiis instinctum tribus, Diversum ferri exterritum formidine. Auroræ ostrinum hic iadutus supparum, Coronam ex auro & gemmis fulgentem gerit, Luce locum afficiens.

Nam quæ verustas hic adest gallantibus? Quæ casta ætas? quæ vestis adolescentium?

Ep. L. Idem. Magnæ Matris.

Sum vagus assidue, toto circumferor orbe, Nec me diversi cogit distantia mundi, Alterius titulo subdere vota reum. Veri certa fides, Tiburni vexit in arcem Et jam Quare o diva parens Ausonia in terra

Ep. LI. Idem. Junoni Ardeatina.

Digne digniloqueis pictureis condecoravi Regina Junoni summæ conjugis templum Marcus Ludius Elotas Ætolia oriundus: Quem nunc & post semper ob artem banc Ardea laudat.

Ep. LII. Idem. Dianæ.

Munere te hoc dono, Latonia, sancta virago, Cornigeram cepi virtute & laude potitus, Exuvieisque ejus templum tuum decoravi.

Ep. LIII. Idem. Veneris.

Hæc tibi diva Venus deponit munera Sylla, Ut somno monitus, Martis armatus in armis, Pugnantem atque acies armatas inter agentem.

Ep. LIV. Idem. Veneri & Chariti.

Cælum, terra, mare, & Deum remora Mens vostro colitur favente ductu. Nostris ergo Deæ favete votis.

Ep. LV. Idem. Epicteti de Venere.

Nuda Venus picta est, nudi pinguntur Amores, Nam quos nuda capit, nudos amittat oportet.

Ep. LVI. Idem. De Statua Veneris.

In gremium Veneris quoddam genus herba virefcit, Sensit dura silex quo loco exæstuat ignis.

Pender amore Ven

Ep. LVIII.

ora Venus, roget; omnip

Vulnera savus aper tlanda dedit Ven

Ep. LX. Idem. De true

Ceduntur rastro vite Inque usum belli Nam qua dejectis vi Hæc sunt muroru Mavors comp muros quatit

Ep. LX

Clio sacra retro men Euterpa geminis loq voce Thalia cluens Alpomene teboans Area Terpsichore to Ela premens digitis l Pallitur in faciles vai

Calliope doctis dat l

Ep. LXII.

Camina Calliope libi Clio gesta canens tran Deliloquis calamos E Alpomene tragico p Terpsichore affectus c Pala gerens Erato Equat concta manu, Cante cæli motus seæ Conica lascivo gaudet Matis Apollinæ vis a medio residens cor

Ep. LXIII. August

Cunctæ igit Fonticolæ p. Quæ canitis Mellifluis son Quæ lavitis e Purpureum H Fonte; ubi f Spumæa lavit Ora jubis aq Pegafus, in t Pervolaturus

Ep. LVII. *Idem. De Venere.*

Uritur igne suo fumantibus Ætna cavernis,
Pendet amore Venus, uritur igne suo.

Ep. LVIII. *Idem. De Adone & Venere.*

Pingitur ora Venus, ne vel contemnat Adonis
Aut roget; omnipotens pingitur ora Venus.

Ep. LIX. *Idem.*

Vulnera sævus aper lætæ spectanda Dianæ,
Flenda dedit Veneri vulnera sævus aper.

Ep. LX. *Idem. De templo Veneris, quod ad muros ex-
ruendos dirutum est.*

Cæduntur rastris veteris miracula templi,
Inque usum belli tecta sacrata tuunt.
Nam qua dejectis volvuntur fæxa catervis,
Hæc sunt murorum mox relocanda minis.
Dilati Mavors compendia cepit amoris,
Per muros quærit jam sua templa Venus.

Ep. LXI. *Idem. De Musis.*

Clio sæcla retro memorat sermone soluto,
Euterpæ geminis loquitur cava tibia ventis.
Voce Thalia cluens foccis Dea Comica gaudet.
Melpomene reboans Tragicis fervescit iambis,
Aurea Terpsichoræ totam lyra personat æthram,
Fila premens digitis Erato modulamina singit,
Flectitur in faciles variosque Polymnia motus,
Uranie numeris scrutatur munera mundi,
Calliope doctis dat laureaserta poetis.

Ep. LXII. *Idem. Musarum inventa.*

Carmina Calliope libris Heroica mandat,
Clio gesta canens transactis tempora reddit,
Dulciloquis calamos Euterpe flatibus urguet,
Melpomene tragico proclamat mœsta boatu,
Terpsichore affectus citharis movet, imperat, auget,
Plectra gerens Erato saltat pede, carmine, vultu;
Signat cuncta manu, loquitur Polyhymnia gestu,
Uranie cœli motus scrutatur & astra,
Comica lascivo gaudet sermone Thalia:
Mentis Apollinæ vis has movet undiquè Musas,
In medio residens complectitur omnia Phœbus.

Ep. LXIII. *Augustinus Lib. III. Cap. II. De Musis.*

Cunctorum igitur Camœnæ,
Fonticolæ puellæ,
Quæ canitis sub anttis
Mellifluos sonores.
Quæ lavitis capillum
Purpureum Hippocrene
Fonte; ubi fulus olim
Spumæa lavit almus
Ora jubis aquosis
Pegasus, in nitentem
Pervolaturus æthram.

Ep. LXIV. *Burmannus. De Luna & Musis.*

Phœba sedens gremio quem fert germana reclinem,
Languidulos pueri respiciens oculos.
Vos Heliconiadæ lentum submittite carmen,
Carmine somnus adest, carmine somnus abest.

Ep. LXV. *Idem. Charites.*

Sunt nudæ Charites niveo de marmore, & illas
Diva Columna suis ædibus intus habet.
Par tribus est facies, qualem decet esse sororum,
Par tribus est ætas, par quoque forma tribus.
Grata Thalia tamen geminæ conversa sorori,
Implicat alterne brachia, blanda soror.
Euphrosynam dextra stupeo, Aglaiamque sinistra,
Miror & implicitis brachia nexa modis.
Jupiter est genitor: peperit de semine cœli
Hemonia, & Veneris turba ministra fuit.
Inde alitur nudus placida sub matre Cupido,
Inde voluptates, inde alimenta Dei.

Ep. LXVI. *Bonada. De Nortia.*

Festus Musoni suboles prolesque Avieni,
Unde tui latices traxerunt Cælia nomen,
Nortia te veneror, lare cretus Vulturniensi,
Romam habitans, gemino Proconsulis auctus honore,
Carmina multa ferens, vitam insons, integer ævora,
Conjugio lætus Placidæ, numeroque frequenti
Natorum exultans, vivax & spiritus ollis:
Cetera composita fatorum lege trahentur.

Ep. LXVII. *Burmannus. Votum Fortunæ Prænestinae.*

Tu, quæ Tarpejo coleris vicina Tonanti,
Votorum vindex semper Fortuna meorum:
Accipe quæ pie as ponit tibi dona merenti,
Ethgiem nostrit conservatura parentis:
Cujus ne taceat memorandum litera nomen,
Cæsius hic, idemque Titus, Primusque vocatur.
Qui largæ Ceteris messes fructusque renatos
Digerit in pretium: cui constat fama, fidesque,
Et qui divitias vincit pudor; ire per illos
Consuetus portus cura studioque laboris,
Litora qui præstant fessis tutissima nautis.
Notus in urbe sacra, notus quoque finibus illis,
Quos Umber sulcare solet, quos Tuscus arator.
Omnibus hic annis votorum more suorum
Centenas adicit numero crescente coronas,
Fortunæ simulacra colens, & Apollinis aras,
Arcanumque Jovem, quorum consensit in illo
Majestas, longæ promittens tempora vitæ.
Accipe posteritas, quod per tua secula narres.
Taurinus cari iussus pietate parentis
Hoc posuit donum, quod nec sententia mortis
Vincere, nec poterit fatorum summa potestas:
Sed populi salvo semper rumore manebit.

Ep. LXVIII. *Idem. De Nympha ad fontem dormiente.*

Hujus Nympha loci, sacri custodia fontis,
Dormio, dum blandæ sentio murmur aquæ.

Parce meum, quisquis tangis cava marmora, somnum
Rumpere. sive bibas, sive lavere, tace.

Ep. LXIX. *Idem.*

Sextus Pompejus I. cognomine Pandus,
Quoius & hoc ab avis contigit esse solum,
Ædiculam hanc Nymphis posuit, quia sapius usus
Hoc sum fonte senex tam bene quam juvenis.

Ep. LXX. *Idem.*

Undis Cyaneis donum placabile fecit
Conductus blandas per aquas aram venerandam.
Hinc oritur pergitque fluens, deinde occidit in se
Ripas mox viridis renovantibus inclita Nymphis
Numina fontigero grates ex undique solvens
Sospes cum comite præstat renovante liquore.

Ep. LXXI. *Idem. Ad Nympham.*

Dat tibi marmoreo cæsam de monte Dianam,
Regina undarum, Nympha, decus nemorum,
Vota damnaasti perfecta quem prece, Bassus,
Mœnitæ propter mœnia Germisaræ.

Ep. LXXII. *Idem. De Galatea.*

Diffugiens pontum silvas Galatea peragrat,
Custodem ut pecorum cernere possit Acia.
Nam teneros gressus infigit sentibus ardens,
Nec tamen alta pedum vulnera sentit amor.
Ipsa Cupidineæ cedunt elementa pharetræ,
Cujus & in mediis flamma suburit aquis.

Ep. LXXIII. *Idem. De Galatea in vase.*

Fulget, & in patinis ludit pulcherrima Nais,
Prudentum inflammans ora decore suo.
Congrua non tardus diffundat jura minister,
Ut lateat positis tecta libido cibus.

Ep. LXXIV. *Idem.*

Ludere sueta vadis privato Nympha natatu,
Exornat mensas membra venusta movens.
Comitas nolo dapes, vacuum mihi pone boletar:
Quod placet adspiciam, renuo quod saturat.

Ep. LXXV. *Idem.*

In medio generata salo nunc arte magistra
Pervenit ad mensam, hic quoque nuda nato:
Si prandere cupis, differ spectare figuram,
Ne tibi jejunus lumina tendat amor.
Quæ sim ne dubites, ludens sine nomine lympha,
Quod Galatea vocer, lactea massa probat.

Ep. LXXVI. *Idem. Mercurio.*

Susceptum merito vorum tibi, Mercuri, solvi;

Ut facias, hilares semper tua templa colamus;

Ep. LXXVII. *Benada.*

Alcides hominum victor, domitorque ferarum,
Philotætis amicus ades; tu illi æque amor es.

Ep. LXXVIII. *Idem.*

Plutoni factum munus ne attingite, fures.
Ignotum est vobis, hoc quod in orbe latet.
Namque elementa gravi clausit digesta labore
Vale sub hoc modico Maximus Olybrius.
Adsit fecundo cultos tibi copia cornu,
Ne pretium tanti depereat laticis.
Abite hinc pessimi fures,
Vos quid vestris voltis
Cum oculis emifficis?
Abite hinc vestro cum Mercurio
Petalato caduceatoque.
Donum hoc maximum Maximus
Olybrius Plutoni sacrum fecit.

Ep. LXXIX. *Idem.*

Vota Faventinus bis deni suscipit orbis,
Ut macet repetens aurata fronte bicornes.

Ep. LXXX. *Idem.*

Flamen, item Duumvir, Quæstor, pagique Magister
Verus ad Augustum legato munere functus.
Pro novem obtinuit populis se jungere Gallos,
Urbe redux genio pagi hanc dedicat aram.

Ep. LXXXI. *Idem.*

Ægeria est, quæ præbet aquas, Dea grata Camœnis,
Illa Numæ conjux, consiliumque fuit.

Ep. LXXXII. *Idem.*

Fecerat Eufranor Bacchum, quem Gallus honorat
Fastorum Consul carmine, ture, factis.

Ep. LXXXIII. *Petronii Afranii, ex Catalektis Petronianis.*

Si Phœbi soror es, mando tibi, Delia, causam,
Scilicet ut fratti, quæ peto, verba feras:
Marmore Sicanio struxi tibi, Delphice, templum,
Et levibus calamis candida verba dedi.
Nunc si nos audis, atque es divinus Apollo,
Dic mihi, qui nummos non habet, unde petat?

QUE PERT

A I. I
Olive

Aut q
i

Ep. II. Bu

de manum gener
Tu facies natum n

Ep. II

Credita vi
Implevitque piam

distractor, p
traheres quod

Ep. V. I

Funere turbat equos
Hæstor & exanimi

Ep. VI. Id

Æmia olo
Prodi ade

Ep. VII.

Ægia constat Amor.
Ad tumultum fidei

Ep. VIII. I

Hæstoris Hæcides de
Occubui Parisidis t

Ep. IX. *Idem.*

Pelides ego sum, Th
Cui virtus clarum
Qui stravi toties arm
Inque fugam solus
Hælore sed magno i
Qui sæpe Argolica
Ite interfectus subit
Pergama tunc ferr

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ep. XV. *Idem. De Memnone.*

Filius Auroræ, Phœbi nascentis alumnus,
 Producit gentis millia tetra suæ;
 Succurrens fessis fausto non omine Teucris,
 Pergit Pelidæ procius ense moti.
 Jam nunc monstratur, maneat qui Pergama, casus,
 Cum nigrum Priamus suscipit auxilium.

Ep. XVI. *Idem. In Æneam patrios penates ex Troja incendio cum Patre auferentem.*

Cum patrem & patrios ferret cervicè penates,
 Atque adeo ingentis fata noverca Asiæ;
 Romanosque Deos, Europæosque triumphos,
 Tectus & mundi * exsiviis spolia,
 Tros Anchisiades; poterat periisse per ignes,
 Æmonia ut virtus tracta erat ante rota.
 At cum flamma furens terigit fenis ora parentis,
 Dissiluit nullis noxia turbinibus.
 Fata operi restent, Pietas si sola favebit.
 Invisum in mediis ignibus obsequium est.

Ep. XVII. *Idem, De Glauco.*

Squammeus anguis erat, qui reddidit æthera Glauco,
 Qui tulit Archemorum, squammeus anguis erat.

Ep. XVIII. *Idem. De Laocoonte.*

Lacontem gemini distendunt flexibus angues,
 Cumque suis genitis fors habet una patrem:
 Quod tamen iligni violarit terga caballi,
 Hinc tolerasse ferunt sæva venena virum.
 Quid sperare datur Superum jam numine læso,
 Cæca sic frasci ligneus audet equus,

Ep. XIX. *Idem. Antenoris.*

Inclitus Antenor patriam * vox nisa quietem,
 Transulit huc Hænetum Dardanidumque fugas.
 Expulit Euganeos, Patavinam condidit urbem:
 Quem tenet hic humili marmore cæsa domus.

Ep. XX. *Idem,*

Est via, quæ populam ducit Junonis ædem,
 Fons ubi nativis æra pulsat aquis.
 Quisquis ad hanc pergis, Perianthri transage thernas,
 Antra, domos, curvis parva theatra locis,
 Et ripas Athesis, Phrygique palatia Jani,
 Regia septa, lares, arria, templa, forum.
 Inde celer subeas magni delubra Tonantis,
 Qua fert sublimes Martia porta gradus.
 Hic & Atheste jacet, qui post Antenora nomen
 Laudibus & titulis tollit in astra suum.
 Transulit huc Hænetos, Patavinam condidit urbem.
 Cujus & ossa ducis nunc brevis urna tegit.

Ep. XXI. *Idem. De Atheste.*

Vicerat Euganeos Hænetorum ductor Atheste,
 Cui Rex Antenor Dardana tela dedit.
 Et profugus nostram fundavit mœnibus Urbem,
 Mox obit, & magnum parva sepulchra tegunt.

Ep. XXII. *De Pallante.*

Filius Evandri Pallas, quem lancea Turni
 Militis occidit, morte sua jacet hic.

Ep. XXIII. *Idem.*

Quæ dedit, ipsa tulit virtus Pallanta dolendum,
 Prima dies bello quæ dedit, ipsa tulit.

Ep. XXIV. *Idem. De Turno & Pallante.*

Turnus honore ruit fusi Pallantis in hostem,
 Pallantis fusi Turnus honore ruit.

Ep. XXV. *Idem. De equis Diomedis.*

Vim Diomedis equi monstrabant hospite cæso,
 Hospite fregerunt vim Diomedis equi.

Ep. XXVI. *Idem. De Euryalo.*

Unicus Euryalus meruit solatia matris,
 Ereptus matri est unicus Euryalus.

Ep. XXVII. *Idem. De Niso & Euryalo.*

Nomen amicitæ magna pietate colendum est,
 Maxima pars vitæ est nomen amicitæ.

Ep. XXVIII. *Idem. De Judicio Paridis.*

Judicium Paridis prorexit conjuge Trojam,
 Decepit Trojam judicium Paridis.

Ep. XXIX. *Idem.*

Connubii bellique Deas superavit amorum,
 Cum pastor pulchram judicat esse Cyprid.
 Verticis & thalami pignus sublime Tonantis
 Exsuperat Paridis laudè probata Venus.
 Exstat causa mali malum cessisse Dionem,
 Cum ruerent Graja Pergama pulsa manu.
 Dat Veneri malum formæ pro munere pastor,
 Cum Junonæ dolens victa Minerva redit.

Ep. XXX. *De Ægypto & Danao.*

Perfida nox Danai dirarum cæde sororum,
 Mitis Hypermnestræ, perfida nox Danai.

Ep. XXXI. *Idem. De Bellerophonte.*

Bellerophon superans incendia dira Chimeræ,
 Victor Gorgoneo nubila tangit equo.

Ep. XXXII. *Idem. De eodem.*

Vestum Pegaseo volucris pendente caballo
 Compita senserunt Bellerophonta Deum.
 Cujus iter vacuos & calcans ungula ventos

Illic Proceres, juncti
 significam edificant f
 ope ventorum, Ju
 atum referunt trans
 in hac picta est Vi
 Labor acer opus g
 que opus effectum est
 tibi Fortunæ dant rai
 corat nummos, sapi
 ducibus tandem gl
 is incassum, nec te
 nisi te ternus dux si
 ticias igitur? Forti
 tibus servit, servit
 tur Divos, ut sis t
 obolus, Musas irrec

Ep. XXXV. *Idem*

is arte decus patri
 tuit patriæ conjugis

Ep. XXXVI. *Idem*

mit infantes infidi
 tions, & nati crim
 te quavis mater viv
 conjugis in pœnam
 a tamen pietas, in
 tæc furista premit,

Ep. XXXVII. *Idem*

les tibi dira, Creon,
 ai cum busta negas

Ep. XXXVIII. *Idem*

locasta nefas, vei
 id cum sit mater, d

Ep. XXXI

plex nullo comp

Ep. XL. *Idem.*

itate nefas matris
 aruit magnum pro

Ep. XLII.

is magnanimum no
 tæpit conjux These

Ep.

Ep. XLII. *Idem*
 miseranda caput do

Solum quod doleat fert miseranda caput.

Ep. XLIII. *Idem. Palladii, Allegoria Orphei.*

Threicius quondam vates fide creditur canora,
 Movisse sensus actium ferarum,
 Atque amnes tenuisse vagos, sed & alites volantes,
 Et surda cantu concitasse saxa.
 Suavisonæque modos testudinis arbores securæ
 Umbram feruntur præbuisse vati.
 Scilicet haud potuit quæ sunt sine, permovere, sensu,
 (Finxere docti fabulam poetæ)
 Sed placidis hominum dictis fera corda mitigavit.
 Doctæque vitam voce temperavit.
 Justitiam docuit, cætu quoque congregavit uno,
 Moresque agrestes expolivit Orpheus.

Ep. XLIV. *Idem. de Fratribus Thebanis.*

Quos paribus nutrix eadem pavisse papillis,
 Pectore quos uno genetrix gestasse probatur,
 Dissidiis indiscissis in mutua sæpe
 Vulnera, non una perituri clade ruerunt.
 Quos post longævus discordia deserit annos,
 Aut post commissas junxerunt fœdera dextras,
 Constantis dederunt documenta frequenter amoris,
 Thebanum nullo linquit discrimine Tydeus,
 Tydea nullo umquam Polynices Marte relinquit.

Ep. XLV. *Idem. De Marsya.*

Aerio victus dependet Marsya ramo,
 Nativusque probat pectora tensa rubor.
 Docta manus varios lapidem limavit in artus,
 Arboris atque hominis fulget ab arte * figis.

Ep. XLVI. *Idem. Pentadii, de Narcisso.*

Cui pater amnis erat, fontes puer ille colebat,
 Laudabatque undas, cui pater amnis erat.
 Se puer ipse videt, patrem dum quærit in amne,
 Perspicuoque lacu se puer ipse videt.
 Quod Dryas igne calet, puer hunc iridet amorem:
 Nec putat esse decus, quod Dryas igne calet.
 Stat, stupet, hæret, amat, rogat, innuit, aspicit, ardet,
 Blanditur, queritur, stat, stupet, hæret, amat.
 Quodque amat ipse facit, vultu, prece, lumine, fletu,
 Oscula dat fonti quodque amat ipse facit.

Ep. XLVII. *Idem. Eiusdem, de Eodem.*

Invenit propriis Narcissus fontibus ignes,
 Et sua deceptum torret imago virum.

Ep. XLVIII. *Idem. Eiusdem de Narcisso.*

Hic est ille, suis nimium qui credidit undis,
 Narcissus vero dignus amore puer.
 Cernis ab irriguo repetentem gramine ripam,
 Ut per quas perit, crescete possit aquas.

Ep. XLVIX. *Idem. Eiusdem de Eodem.*

Se Narcissus amat captus lenonibus undis.
 Cui si tollis aquas, non est ubi sæviat ignis.

Ep. L. *Idem. De Narcisso.*

Dum putat esse parem vitreis Narcissus in undis
Solut amore perit, dum putat esse parem.

Ep. LI. *Idem. Aliter.*

Ardet amore sui flagrans Narcissus in undis,
Cum modo perspicua se speculatur aqua.

Ep. LII. *Idem. Aliter.*

Suspirat propriæ Narcissus gaudia formæ,
Quem scrutata suis vultribus unda domat.

Ep. LIII. *Idem. Narcissus.*

Candida per silvam primævo flore juvenus
Assidue veniebat: ibi hæc cælestia dona,
Et fontes sacros insigni laude ferebat
Insignis facie, longumque bibebat amorem,
Intentos volvens oculos, securus amorum:
Dum stupet, atque animum pictura pascit inani,
Expleri mentem nequit, ardescitque tuendo
Egregium forma juvenem, quem Nympha creatat,
Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat.
His amor unus erat, dorso dum pendet iniquo,
Oblitusve sui est, & membra decora juvenæ
Miratur, retinque ignarus imagine gaudet.
Illece ignis edax secreti ad fluminis undas,
Ipsius in vultu vana spe lusit amantem,
Et præceptis animi collo dare brachia circum
Ter conatus erat, nec, quid speraret, habebat.

Ep. LIV. *Idem. Mavortii, Judicium Paridis.*

Pictus acu tunicas & barbara tegmina crurum,
Forte recensebat numerum sub tegmine fagi,
Horrescit visu subito, & memorabile numen
Aut videt, aut vidisse putat. quo tenditis, inquit,
Cœlicolæ magni, pacemne huc fertis, an arma?
Ad quem tunc Juno supplex his vocibus usa est.
O lux Dardaniæ, Trojanæ gloria gentis,
Quam dives pecoris, nivei quam lactis abundans;
Et proprio fuerint distentæ lacte capellæ
Ubera, nec metas rerum, nec tempora pono;
Hæc tibi semper erunt, hic inter flumina nota
Sponte sua sandix pascentes vestiet agnos;
Præterea sceptrum dabitur, Trojane, quod optas.
Talibus orabat Juno. Tritonia Pallas
Orla loqui, nimbo effulgens, & Gorgone sæva;
Disce, puer, virtutem ex me, verumque laborem,
Militem & grave Martis opus: sit peccote in illo
Vulnera dirigere, & calamos armare veneno.
Has inter voces, media inter talia verba,
Sic contra est ingressa Venus, numen male amicum,
Nuda genu, nudos cervix cui lactea crines
Corripit in nodum, tosea cervice retulit,
Et vera incessu paruit Dea, illa repente
Obsupuit, subitaque animum dulcedine movit:
Et mentem Venus ipsa dedit, decus enitet ore,
Exultatque animis, & se cupit ante videri.
Sic tua Cyrneas fugiant exanima taxos,
Sic citiso pastæ distendant ubera vaccæ,
Formosi pecoris cullos toriosior ipse.
Adspice nos tantum, Lacedæmoniosque hymenæos

Conjugio jungam stabili, propriamque dicabo
Reginam thalamis Phrygio servire marito.
Ille Deæ donis, ac tanto lætus honore,
Ultero animos tollit dictis, ac talia farur.
Jam jam nulla mora est, neque me sententia vertit,
Do quodvis, licet arma mihi mortemque minentur;
Me tamen urit amor, veniam, quocumque vocaris,
Tu modo promissis maneat. ea verba locutus
Vendidit hic auro partiam, dux femina facti.
Nec mora, continuo penetrat Lacedæmonia pastor,
Lædamque Helenam Trojanas vexit ad urbes,
Et si fata Deum, si mens non læva fuisset.

Ep. LV. *Idem. Pentadii, Tumulus Acidis.*

Acidos hæc cernis montana cacumina busti,
Æquor & ex imis fluminis ire jugis.
Ista Cyclopei durant monumenta furoris.
Hic amor, hic dolor est, candida Nympha, tuus,
Sed bene, si perit, jacet hac sub mole sepultus,
Nomen & exultans unda perenne vehit.
Sic manet ille quidem, nec mortuus esse feretur.
Vitaque per liquidas cætula manat aquas.

Ep. LVI. *Idem. Pyrami & Thisbes Epitaphium.*

Quos habet unus amor, quos perdidit ensis & unus,
Una habet extinctos marmoris urna duos.
Sponte manu miseri simul occubistis amantes,
Causa fuit diræ vitta cruenta necis.
Sed quæ purpureo madefacta est sanguine radix,
Nunc atra, quæ dudum candida, mora dabit.

Ep. LVII. *Idem. De Pyramo & Thisbe.*

Pallia nota fovet lacrimis decepta Themislo,
Pyramus heu! lacrimis pallia nota fovet.

Ep. LVIII. *Idem. De Hyla & Hercule.*

Raptus amator Hylas, Nympharum gaudia crescunt,
Herculis ira tumet, raptus amator Hylas.

Ep. LIX. *Idem. De Hero & Leandro.*

Fecit amore viam juvenis crudele per æquor,
Præduræ morti fecit amore viam.

Ep. LX. *Idem. De Hyppolito & Phædra.*

Vincere falsa pudor poterat. sed castus & insons
Erubuit Phædræ vincere falsa pudor.

Ep. LXI. *Idem. Vincentii Phædra.*

Viste pudor, compone preces, secreta duorum
Tertius ignoret. sit tantum litera testis,
Immensum * locutura nefas, metus unicus urget,
Ne speret juvenis lacrimas finxisse novercam.
Hinc tamen incipiam, Cæli regnator amavit,
Et thalamos tenet una soror, nec crimine dignum est,
Quod mundus cum lege facit. telluris alumnus
Unus in orbe fuit; nulla est cognatio piehis.
Venimus ex uno mixti patre, matre, sorore,
Ne metuas facinus, non vult hoc scire Cupido.
Pignus habet tabulas, rea sum semper, rea sola;

Sed

negature veni,
Nus tolerare tu
suspensis defig
cruet captivus
polytum: secumq
amor onus,
volo, dum nolo
asos collo laqueos

Ep. LXII.

imen vitæ, ludit
recurrat, disco tem
potuit Phæbus fa
ed oror extiahi fi
sist remans ludet
dita pulcher mo
a magna tamen
semper Apollineus

Ep.

gne flos genitus
erat ut ante decu

Ep. LXIV. *Idem.*

Arabem Myrth
dria præcipiti lin
sequens genitor
premit inceltæ j
murata in frutic

Ep. LXV. I

stat ægra thoris
im

tribus & membris
congruus ut sculpti
mirum junctæ a
clendit varius cum

Ep. LXVII

stima virum qua
didit ac dalcem

Ep. LXVI

viro, regno ju
Dra forte venit su
cupiens tantos le
perpetuo plactu re
valeat variis mo
Post regnum in vic

Ep. LXIX.

tra Lemniadum ne
ta tamen sensit f

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Sanguine Sisyphio generatus magnus Ulyxes
 Hac tutos sola præstitit arte suos ;
 Illevit cera fociorum callidus aures,
 Atque suas vinclis præbuit ipse manus .
 Transiluit scopulos , & inhospita litora classis .
 Illæ præcipites desiluere freto .
 Sic blandas voces nocituraque carmina vicit .
 Sic tandem exitio monstra canora dedit .

Ep. LXXVII. *Idem . Fragmentum .*

Ipsè manu patiens immensa volumina versat,
 Adtollitque globos, sonuerunt omnia plausu .
 Tunc Cererem corruptam undis emittit ab alto,
 Septem ingens gyros, septena volumina traxit
 Lubrica convolvens . & torrida semper ab igni ,
 At rubicunda Ceres , oleo perfusa nitescit .
 Scintillæ absistunt . opere omnis semita fervet ,
 Fervet opus redoletque , volat vapor ater ad auras ,
 Instant ardentes , verubusque trementia figunt ,
 Conclamant rapiuntque focis , onerantque canistris ,
 Undique conveniunt pueri inuuptæque puellæ .

Ep. LXXVIII. *Idem . Thema Virgilianum . Nec tibi
 Diva parens &c.*

Dedecus o juvenum, turpisque infamia Teucrum!
 Qui segnis per bella fores, gens perfida & amens,
 Non virtute potens, non belli maximus auctor:
 Ignavus tu semper eris, semperque fuisti,
 Naufragus atque miser, segnisque in prælia ductor .
 Nec non est aliud quod majus crimen obibit ;
 Jamque tuo generi quod semper perfidus exitas,
 Non equidem miror . non est ex tempore natum ;
 Antiquos imiraris avos, perjuriam patrum :
 Nec non & Veneris pulchra de stirpe crearis,
 Nec pater Anchises, vestræque aut Dardanus auctor
 Gentis, sed duræ tigres, lapidesque sinistra,
 Te genuere virum, silvæ, montesque profani,
 Ubera quæque tibi & potum admovere malignum,
 Quæ tibi perfidiam mixto cum lacte dederunt .

Ep. LXXIX. *Idem . Thema Virgilianum . Turne, in
 te suprema salus &c.*

Turne, spes Italum, custos fortissime regni,
 Si properes mutos, arces, civesque Latinos,
 Non solitis urget Trojanus viribus hostis,
 Sed potiora premunt: quare * nunc ignosce fugaci ;
 Nec pugnae inferior, nec belli cede relictor
 Adferat, armatus * timendo prælia miles
 Nec culpam nec crimen habet, nec bella minatus
 Dum gerit Æneas, reverendi fragor Olympi
 Ex umbone tonat, cælestes concita flammæ
 Hæc jacit, oculis * flatus ingerit ensis
 Fulgura, progeniesque Dei testata vigorem
 Numinis antiqui spoliavit fulmine cælum,
 Et tulit arma Jovi, quod felix turba Deotum
 In levos quondam potuit conferre Gigantas,
 Æneas nunc solus habet; urbisque ruinam
 Savo Marte parat, Italasque evertere turres,
 Non ariete gravi, non torti turbine saxi

Disponit, spernit belli tormenta magister,
 Et memor exitii Trojam sic esse sepultam,
 Jamque faces, non tela jactat, scit quippe Tyrannus
 Iliacas sine * face domos steterisse per ævum .
 Eja age, curre puer, te mater, Rexque Latinus,
 Turba senum lacrimans, Lavinia virgo requirit .

Ep. LXXX. *Idem . Viri Clariss. Coronati .*

Aspera diverso laxatur vita dolore,
 Et morti vicinus eo, vivitque dolori
 Ægra salus, nostas cruciant dum flamina mentes,
 Vitæ flatus abit: quantus post Pergama casus!
 Vidit enim præclara manus quos sæpe dolores
 Pertulit, atque iterum quas sensit Troja ruinas,
 Plus cecidit post fata Phrygum, nunc ipsa cremata est
 In natis incensa suis, recidivaque morti
 Juncta est, & cæsum meruit miseranda maritum .
 Traditur infestis semper nova nupta procellis,
 Et flammæ habet ipsa suas, tædæque ministrat
 Sola sibi, non lucis eget, non ignibus umquam,
 De facibus micat ipsa suis, lumenque nigellum
 Possidet infelix semper; quas æquoris iras,
 Quas cæli terræque lues miserabile vulgus
 Pertulit errantes sævis Tritonis in undis .
 Atque domus mihi pontus erat, Phrygiique penates,
 Et quasi jam pirata sui, lacrimisque profusis
 Inter aquas siccabat homo, nostroque profecto
 Fluctibus addebant, fluctus crescebat in astris,
 Et mihi naufragium nostri fecere liquores .
 Jam mulier sibi nauta fuit; jam virginis astrum
 Vidit virgo potens, fortes torquere rudentes,
 Et remis aptare manus, curaque vigente
 Nocte vigil fuerat, non norat femina somnum,
 Sideribus jam docta poli, labor ipse magistræ
 Fecerat astrorum, norat venientia fata;
 Non ver tranquillum fuerat, non mollior ætas
 Sideribus, tempus requiem non denique norat .

Ep. LXXXI. *Idem . V. C. Coronati .*

Medeam fertur natos Prognemque necasse,
 En natis atavisque simul, vel cæde suorum,
 Crescit plus moriens, sumsit de prole tumorem .

Ep. LXXXII. *Terentianus Maurus .*

Primus ab oris
 Troius heros
 Perdita flammis
 Pergama linquens,
 Exsul in altum
 Vela resolvit.
 Sæpe repulsus
 Ausone terra
 Mœnia fessis
 Sæva locavit .
 Unde Latinum
 Post genus ortum,
 Altaque magnæ
 Mœnia Romæ .

CLASSIS TERTIA

CONTINENS EPIGRAMMATA ET FRAGMENTA AD VIROS
FEMINASQUE ILLUSTRIS PERTINENTIA CUM IN-
DIGNIS AUCTORUM REFERENTIUM.

EPIGRAMMA I. *Burmamnus . Cyri .*

Uisquis es mortalium, & undecumque
Advenis, adventurum enim te scio.
Cyrus sum, qui Persis imperium acquisivi,
Hoc igitur humi paululum, quo meum
corpus
Obtegitur, igitur mihi ne invidias.

Ep. II. *Idem . De Nino .*

Ninus ab Assyriis sum primus regibus ausus
Non modo finitimos populos regesque potentes
Imperio pressisse meo: sed viribus omnem
Æne Asiam domui terræque marique rimendus.

Ep. III. *Idem . De Semiramide .*

Te stola te dubium teneat cultusque venusti
Corporis ambiguus, sum clara Semiramis, alto
Non minor ipsa viro, belli pacisque probatis
Artibus insignis, nato miserabilis uno.

Ep. IV. *Idem . De Cyro .*

Quantum fata valent atque immutabilis ordo
Astrorum, docui Cyrus: quem nulla domare
Vis potuit, non Astyages, Babylonve superba:
Massagetis eadem me fata cedere tremendis.

Ep. V. *Idem . De eodem .*

Quantum ego claruerim Mavortis in agmine, Cyrus
Ipse ferus novit: qui, dum mea regna profanus,
Sargapise insidiis rapto, popularier audet,
Quam Tomyris turbata valet, cognovit in utre.

Ep. VI. *Idem . De Alexandro Magno .*

Magnus Alexander bellisque horrendus & armis,
Qui terrore mei trepidantem nominis orbem
Usque sub Eoum parvo cum milite Gangen
Undique concussi: nulli sum laude secundus.

Ep. VII. *Idem . De Myrina .*

Inter Amazonidas, quas insula celsa Tritonis
Hespera progeniit, qui me nescire Myrinam
Dixerit, ignarum sese fateatur oportet
Eximia laudis. Libyamque Asiamque subegi.

Ep. VIII. *Idem . De Jul. Cesare .*

Sum genus Æneadum Cajus cognomine Cæsar
Julius, Assyrios, Cyrum, Macetumque ferocem

Qui juvenem probitate animi, qui corporis acer
Viribus exsuperans, fueram pater urbis & orbis.

Ep. IX. *Idem . De Penthesilea .*

Grajugenas acies superans, passimque fugatas
Penthesilea premens, ulcisci nobilis umbram
Hectoris ipsa mei potui, ni dirus Achillis
Ille Neoptolemus me clam misisset ad orcum.

Ep. X. *Idem . De Perdicca .*

Eximius Perdicca fuit, qui corpore eburno
Fulgebat, roseisque genis, cui lumina blandæ
Fundebant flammæ, crocei per colla capilli
Pendebant, variosque dabant sibi sæpe colores:
Fulvus poples erat, nitidus pes, omnia habebat
Quidquid haber juvenis, solus vincebat Adonem.

Ep. XI. *Petronii Antigenidis Pisaur. Cl. Oliver. in Notis
ad Marm. Pisaur. p. 166.*

Perfes magnus adest. totus comitatur euntem
Orbis, quid dubitas, Græcia, ferre jugum?
Tellus iussa facit. Solem texere sagittæ.
Abscondunt clarum Persica tela diem.
Classes fœsus Athos intra sua viscera vidit,
Phryxæ peditem ferre jubentur aquæ.
Qui novus hic hominum terramque diemque fretumque
Permutat? certe sub Jove mundus erat.

Ep. XII. *Ejusdem Petronii Antigenidis Pisaurensis. Idem Cl. Oliverius ibidem.*

Hic, quem cernis, Athos, immixtis pervius undis,
Flexibus obliquis circumeundus erat.
Acceptit magno deductum Nerea fluctu:
Perque latus misit maxima bella suum.
Sub tanto subitæ sonuerunt pondere classes.
Cæruleus cana sub nive Pontus erat.
Idem commisit longo duo litora ponte
Perfes: & fecit per mare miles iter.
Quale fuit regnum, mundo nova ponere jura?
Hoc terræ fiat: hac mare, dixit, eat.

Ep. XIII. *Burmamnus . Miltiades .*

Qui Persas bello vicit Marathonis in arvis,
Civibus ingratis & patria interiit.
Πάντες, Μιλτιάδη, ταλαρή:α ἔργα ἴστατιν
Πέρσαι, καὶ Μαραθῶν σῆς ἀρετῆς τέμενος.

Ep. XIV. *Idem . In Alexandrum .*

Sufficit huic tumulus, cui non suffecerat orbis,
Res brevis huic ampla est. cui fuit ampla brevis.

Ep. XV. *Idem. In Eumdem.*

Quisquis adhuc nondum Fortunæ mobile regnum;
Nec Sortem varias credis habere vices:
Adspice Alexandri positum memorabile corpus.
Abscondit tantum putris arena virum.

Ep. XVI. *Idem. In Eumdem.*

Mille post annos quater, atque * centum,
Græciæ vindex capit arma, mundi,
Et superbiorum gravis * arma Regum
Diripit audax.

Ille non * magno genitore Magnus
Indiæ Reges, Mediæque, Parthos,
Bactra cum Porō, Ecbatanosque parvo
Milite vicit.

Vincere ingentes animis, & ausis,
Non docens gentes numero, & metallo,
Vi celer, virtute valens, profundo
Pectore doctus.

Hoc magister te docuit ministrum,
Nam volens parere, regit deinde,
Pœnitet tempus abiisse tantum
Absque Camena.

Scribit in pectus bona dicta rector,
Præcipit doctor pietate tota:
Sic Alexander simul & magister
Omnia vincunt.

Ast ubi totum tenuit sub uno
Orbem habens * scepro, sibi victus * ipse
Corruit, vicit Babylon triumpho
Te muliebri.

Sic Clitum ab Bacchi necat * aram,
Sic Deum temnit juvenis protervus,
Ut duos & jam decem habens reliquit
Sceptra per annos.

Ter decem vixit juvenis per annos,
Additis tantum tribus aut duobus:
Vivus exarsit, * moriens flagravat
Orbis in illo.

Non satis * mundus fuit * unus illi,
Nec satis * quisquam fuit * unus illi,
Maximus princeps sine fine, Baccho
Finis in ipso est.

Ep. XVII. *Idem. Reges Romani.*

Romulus adgreditur regnum, qui condidit urbem,
Prima Remus quoniam mœnia transit, obit.
Et Numa divinis implevit cultibus urbem.
Tullius inventis fascibus arma ciet,
Ancus Aventinum montem superaddidit urbi.
Prisæ, triumphali primus honore tumes.
Tullius invenit censum, Vulcania proles.
Tarquinius Sexti crimine pulsus abit.

Ep. XVIII. *Idem. De primis Italiæ Regibus.*

Primus in Italia Janus regnavit agresti.
Aurea Saturnus jugera falce colit.
Tertius Ausoniis dominatur Picus in oris.
Faunus & in Latio regna paterna capit.
Filia Laurentum regi fuit una Latino.
Dos fuit Aeneæ terra Latina pio.

Ep. XIX. *Idem. De Scævola.*

Listorem pro rege necans nunc Mucius ultro
Sacrifico propriam concremat igne manum.
Miratur Porfenna virum, pœnamque relaxans
Maxima cum obsessis fœdera victor inicit.
Plus flammis patriæ confert, quam fortibus armis,
Una domans bellum sinere dextra suo.

Ep. XX. *Idem. Jugurthæ Epitaphium.*

Frattis cæde madens Numidarum rector iniquus
Hostis item Romæ, pulsus ab arce tuit.

Ep. XXI. *Idem. Asdrubalis.*

Asdrubal hic situs est, hic Africa tota triumphos
Et spes Carthago condidit alta suas.
Mars gemit ad tumulum, tumulo decorata superbo
Italia extincti suspicit ossa Ducis.
Tu quoque, Roma, doles; nam, dum cadit æmula virtus
In te converti, quæ geris, arma vides.

Ep. XXII. *Idem. Q. Fabii Dictatoris Nepotum.*

Abdita sarcophago cum manibus ossa sub illo
Sunt Fabii Dictatoris defleta nepotum.
Sparge rosam tumulum, legis hæc quicumque viator,
Quæque jacent tumulo, dic molliter ossa quiescant.

Ep. XXIII. *Idem. In Magnos Duces.*

Junxit Magnorum casus Fortuna virorum.
Hic parvo, nullo conditus ille loco est.
Ite, novas toto terræ conquirite mundo.
Nempe manet Magnos parvula terra Duces.

Ep. XXIV. *Idem. Epitaphium Pompejorum.*

Magne, præmis Libyam, fortes tua pignora nati
Europam, atque Asiam nomina quanta jacent?
Quam late vestros duxit Fortuna triumphos,
Tam late sparsit funera, Magne, tua.

Ep. XXV. *Idem.*

Pompejus totum victor lustraverat orbem;
At rursus toto victor in orbe jacet.

Ep. XXVI. *Idem.*

Membra pater Libyco posuit male tecta sepulchro;
Filius Hispana est vix adpertos humo:
Sexte, Asiam sortite tenes. divisa ruina est.
Uno non potuit tanta jacere solo.

Ep. XXVII. *Idem.*

Aut Asia, aut Europa tegit, aut Africa Magnum.
Quanta domus, toto quæ jacet orbe, ruit!

Ep. XXVIII. *Idem.*

Maxima civilis belli jactura sub ipso est,
Quantus quam parvo vix tegeris tumulo!

tes tuit campe

Ep. XXV. Cl. 1
D

Luxuriantem animæ
Urbis in excidium
Patribus edocui, c
Possit olim invidiæ
Insolentem subiere
Hannō, Hiberus
Maxima cunctarum

Ep.

Ille ego sum, patriæ
Salsivæ, rapique
Hispanas, * Hann
Perdomui, & frat
Hannibalem, atq
Punicæ, & excel

Hinc oino ploiru
Quonoro optumo

Ep.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Supremas error ne possit tumpere ceras,
Arte sua cavit, clausit operata fide.
Excipiet manes sua qui sine lite reliquit,
Laudabit studium, cui sua cura cavet.

Ep. XLVIII. *Suetonius. In C. Cæsarem.*

Gallias Cæsar subegit, Nicomedes Cæsarem.
Ecce nunc Cæsar triumphat, qui subegit Gallias.
Nicomedes non triumphat, qui subegit Cæsarem.

Ep. XLIX. *Suetonius. In Cæsarem.*

Urbani servate uxores: mæchum calvum adducimus.
Auro in Gallia stuprum emisti: hic sumplisti mutuum.

Ep. L. *Idem. In C. Cæsarem.*

Gallos Cæsar in triumphum duxit, inde in curiam.
Galli bracas deposuerunt: latum clavum sumplerunt.

Ep. LI. *Idem. Subscriptum statuae C. Cæsaris.*

Brutus, quia Reges ejecit, Consul primo factus est,
Hic, quia Consules ejecit, Rex postremo factus est.

Ep. LII. *Idem. In M. Bibulum Cos.*

Consule non Bibulo quidquam, sed Cæsare factum est,
Nam Bibulo hetu Consule nil memini.

Ep. LIII. *Burmannus. Julii Cæsaris tumulus.*

Ille hic magnanimus, qui claris arduus actis,
Non timuit generum, nec inertia tela Senatus,
Ne sibi Gallorum reperetur pompa triumphi,
Intulit immitis per civica viscera ferrum.
Vis invicta viri reparata classe Britannos
Vicit, & hostiles Rheni compescuit undas.

Ep. LIV. *Idem. Octaviani Augusti.*

In Macetum campis ultus jam Cæsaris umbras
Sum patris, Augustus belloque armisque superbus.
Namque meos sensit fugiens Antonius enses.
Quantum ingens orbis, quantum Jovis alta potestas,
Tantus in orbe sui, mare trans pontumque subegi.
Vix cælum Superis & sidera lumina reliqui.

Ep. LV. *Suetonius. In Augustum.*

Postquam bis classe victus naves perdidit:
Aliquando ut vincat, ludit adsidue aleam.

Ep. LVI. *Burmannus. De Cæs. Oct. Augusto.*

Jupiter in cælis: Cæsar regit omnia terris.

Ep. LVII. *Suetonius. In Augustum.*

Cum primum istorum conduxit mensa choragum,

Sexque Deos vidit Manlia, sexque Deas:
Impia dum Phœbi Cæsar mendacia ridet,
Dum nova Divorum cœnat adulteria:
Omnia se a terris tunc numina declinarunt,
Fugit & autatos Jupiter ipse thronos.

Ep. LVIII. *Burmannus. Ponnani. De Pictura Cleopatrae morientis.*

Picta fuit quondam Pharii regina Canopi,
Artifici formata manu, nam vivere serpens
Creditor, & morsu gaudens dare fata papilla.
O quam vivit opus! quam pene figura dolorem
Sentit! & ex ipso moritur pictura veneno!

Ep. LIX. *Idem. Germanici Cæsaris, Caligulae patris.*

Parce hospes tumulo, Cæsar Germanicus hic sum;
Sæpe etiam ignotis ipse dedi requiem.
Quod si quem tumuli nihil hujus gratia tangit,
Admoneat, patria fraude quod hic jaceo.
Sed jaceo, quamvis non vitæ, & plenus honoris,
Hoc uno ingratus, quod genui patriæ.
Testata est mores lacrimis plebesque patresque,
Hæc sunt sinceri judiciz ingenii.

Ep. LX. *Suetonius. In Cl. Tiberium Cæsarem.*

Adspice felicem sibi, non tibi, Romule, Sullam.
Et Marium, u vis, adspice, sed reducem.
Nec non Antoni civilia bella moventis,
Nec semel infectas adspice cæde manus.
Et dic, Roma perit, regnabit sanguine multo,
Ad regnum quisquis venit ab exilio.

Ep. LXI. *Idem.*

Non es eques. quare? non sunt tibi millia centum,
Omnia si quæras, & Rhodos exilium est.

Ep. LXII. *Idem.*

Asper, & immitis: breviter vis omnia dicam?
Dispeream, si te mater amare potest.

Ep. LXIII. *Idem.*

Aurea mutasti Saturni secula, Cæsar.
Incolumi nam te terrea semper erunt.

Ep. LXIV. *Idem.*

Fastidit vinum, quia jam sirit iste cruorem.
Tam bibit hunc avide, quam bibit ante merum.

Ep. LXV. *Burmannus. De Cl. Tiberio Nerone.*

Ternos vetusti congios Falerni,
Uno die, convivis peractis,

Tubos

Extremum citra constitit Oceanum.
At nunc Oceanus geminos interluit orbes.
Pars est imperii, terminus ante fuit.

Ep. LXXV. *Idem.*

Mars pater, & nostræ gentis tutela, Quirine,
Et magno positus Cæsar uterque polo:
Cernitis ignotos Latia sub lege Britannos.
Sol citra nostrum flectitur imperium.
Ultima cesserunt adaperto claustra profundo.
Et jam Romano cingimur Oceano.

Ep. LXXVI. *Idem.*

Opponis frustra rapidum Germania Rhenum.
Eufrates prodest nil tibi, Parthe fugax.
Oceanus jam terga dedit: nec pervius ulli
Cæsareos fasces, imperiumque tulit.

Ep. LXXVII. *Idem.*

Illa procul nostro semota exclusaque cælo,
Adluitur nostra victa Britannis aqua.

Ep. LXXVIII. *Idem.*

Semota & vasto disjuncta Britannia ponto,
Cinctaque inaccessis horrida litoribus:
Quam pater invictis Nereus vallaverat undis:
Quam fallax æstu circuit Oceanus:
Brumalem sortita polum, qua frigida semper
Præfulget stellis Arctos innociduis.
Conspectu devicta tuo, Germanice Cæsar,
Subdidit insueto colla premenda jugo.
Adspice, confundit populos impervia Tellus.
Conjunctum est, quod adhuc orbis, & orbis erat.

b-

Ep. LXXIX. *Suetonius in Othone.*

Cur Otho mentito sit, quæritis, exsul honore?
Uxoris mæchus cœperat esse suæ.

Ep. LXXX. *Burmannus. Vespasiano & Tito.*

I nunc, & rebus fidas, Romane, secundis,
Cuncta brevi cum sint interitura die.
Orbis delicias, & Titum, & Vespasianum,
Terrarum dominos hæc capit urna duos.

Ep. LXXXI. *Idem. Imp. Nervæ Trajano D. Nervæ
F. Dacico Germanico C. Julius Lacer.*

Templum in rupe Tagi Superis & Cæsare plenum,
Ars ubi materia vincitur ipsa sua;
Quis, quali dederit voto, fortasse requireret
Cura viatorum, quos nova fama juvat.
Ingentem vasta pontem qui mole peregit,
Sacra litaturo fecit honore Lacer.
Pontem perpetui mansurum in secula mundi
Fecit divina nobilis arte Lacer.
Qui pontem fecit Lacer, & nova templa dicavit.
Scilicet & Superis munera sola litant.
Idem Romuleis templum cum Cæsare divis
Constituit felix: utraque causa sacri.

Ep.

Ep. LXXXII. *Spartianus in Anton. Diadum.*

Commodus Herculeum nomen habere cupit,
Antoninorum non putat esse bonum,
Expers humani juris & imperii:
Sperans quin etiam clarius esse deum,
Quam si sit princeps nominis egregii,
Non erit iste deus, nec tamen ullus homo.

Ep. LXXXIII. *Spartianus in Pescennio Nigro.*

Optimus est Fuscus, bonus Afer, pessimus Albus.

Ep. LXXXIV. *Idem.*

Fundetur sanguis Albi, Nigrique manantis,
Imperium mundi Pœna reget urbe profectus.

Ep. LXXXV. *Idem.*

Cui dederint Superi nomen habere Pii.

Ep. LXXXVI. *Idem.*

Bis denis Italum conscendit navibus æquor,
Si tamen una ratis transiliet pelagus.

Ep. LXXXVII. *Idem in Alexandro Severo.*

Te manet imperium cœli terræque marisque.

Ep. LXXXVIII. *Idem.*

Te manet imperium, quod tenet imperium.

Ep. LXXXIX. *Idem.*

Pulchrum quod vides esse nostrum regem,
Quem Syrum sua detulit propago,
Venatus facit, & lepus comesus,
Ex quo continuum capit leporem.

Ep. XC. *Idem. Respondet Severus. versum e Græco.*

Pulchrum quod putas esse vestrum regem,
Vulgari, miserande, de fabella:
Si verum putas esse, non irascor:
Tantum tu comedas velim lepusculos,
Ut fias, animi malis repulsis,
Pulcher, ne invidias livore mentis.

Ep. XCI. *Iulius Capitolianus in Maximino.*

Et qui ab uno non potest occidi, a multis occiditur.
Elephas grandis est, & occiditur.
Leo fortis est, & occiditur:
Tigris fortis est, & occiditur:
Cave multos, si singulos non times.

Ep. XCII. *Spartianus in Pescennio Nigro Imp.*

Terror Egyptiaci Niger adstat limitis ingens,
Thebaidos socius aurea secla volens.
Hunc reges, hunc gentes amant, hunc aurea Roma.
Hic Antoninis carus & imperio.
Nigrum nomen habet. Nigrum formavimus ipsi,

Ut consentirent forma metalla tibi.

Ep. XCIII. *Capit. in Opil Macrin. In Diadumenum*

Vidimus in somnis cives (nisi fallor) & illud,
Antoninorum nomen puer ille gerebat,
Qui patre venali genitus, sed matre pudica:
(Centum nam mœchos passa est, centumque rogavit)
Ipse etiam calvus mœcus fuit, inde maritus.
En Pius, en Marcus. Verus nam non fuit ille.

Ep. XCIV. *Idem. In Opilium.*

Histrionum jam senior turpis, gravis, asper, iniquus,
Impius, & felix sic simul esse cupit:
Ut nolit Pius esse, velit tamen esse Beatus:
Quod natura negat, nec recipit ratio.
Nam Pius & Felix poterat dici atque videri:
Cui imperium intelix est, erit ille sibi.

Ep. XCV. *Idem. Macrinus respondet.*

Si talem Grajum retulissent fata poetam,
Qualis Latinus Gabalus iste fuit,
Nil populus nosset, nil nosset curia, magno
Nullus scripsisset carmina tætra mihi.

Ep. XCVI. *Trebellius Pollio in Aureolo.*

Dona sepulcrorum victor post multa tyranni
Prælia, jam felix Claudius Aureolum
Munere prosequitur mortali, & jure superstes.
Vivere quem vellet, si pateretur amor.
Militis egregii vitam qui jure negavit
Omnibus indignis, & magis Aureolo,
Ille tamen clemens, qui corporis ultima servans,
Et pontem Aureoli dedicat & tumulum.

XCVII. *Burmannus. Supra portam auream Constantinopoli.*

Hæc loca Theodosius decorat post fata Tyranni,
Aurea secla gerit, qui portam construit auro.

Ep. XCVIII. *Idem. Inscriptum basi Obelisci Constantiani in Circo Maximo Ro.*

Patris opus munusque suum tibi, Roma, dicavit
Augustus toto Constantius orbe recepto:
Et quod nulla tulit tellus, nec viderat ætas,
Condidit, ut claris exæquet dona triumphis.
Hoc decus, ornatum genitor cognominis urbis
Esse volens, cæsa Thebis de rupe revellit:
Sed gravior Divum tangebatur cura vehendi,
Quod nullo ingenio, nisuque, manuque, moveri
Caucasæ molem discurrens fama moneret.
At dominus mundi Constantius, omnia fretus
Cedere virtuti, terris incedere jussit
Haud parvæ exigua montis, pontoque tumentis
Credidit, & placido vecta est velocius Euro
Litus ad Hesperium, populo mirante carinam.
Interea, Romam tæstro vastante tyranno,
Augusti jacuit donum, studiumque locandi,
Non fastu spreto, sed quod non crederet ullus
Tantæ molis opus superas consurgere in auras.
Nunc veluti rursus rufis avulsa metallis
Emicuit, pulsataque polos. hæc gloria dudum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Ep. CVII. *Idem. M. Petilii Processii, Caussidici Romani, sedis Prætorianæ Togati.*

Post mortem si vivit amor, si gratia pristæ
Durat in arcanum mentis adacta bonum;
Quamvis iustificum, fratris tamen accipe carmen;
Ne male sit tumulis externa lingua tuis.
Te Natura parens omni depinxerat arte,
Moribus, ingenio, corpore, mente, fide.
Purus amicitiae cultor, servator honesti,
Eloquio miseros vel pietate fovens.
Hinc est quod toto semper te flebimus ævo,
Quod fuerit juveni vis tibi multa senis.
Te genitrix, fratresque simul, te compare luctu
Perpetuis lacrimis plangit amata domus.

Ep. CVIII. *Idem. Valerio Proculo V. C. Præsidi provinciae Val. Byzac.*

Hic bis Præfectus patriæ, Præfectus & idem
Hic Libyæ, atque idem Libyæ Proconsul, & ante
Ter vice qui sacra discinxit iurgia iudex,
Consul & æterno decoravit nomine fastos.
Cetera quid memorem tanto sua iudice gesta,
Cum Proculum videas, totus qui natus honori est?

Ep. CIX. *Idem.*

Ille ego sum Proculus, totus qui natus honori,
Aut dic quis sit honos, quem mihi inesse negas.

Ep. CX. *Idem. Valeriani, de Cicerone.*

Par scelus admisit Phariis Antonius armis:
Abscidit vultus ensis uterque sacros.
Illud, laurigeros ageres cum læta triumphos;
Hoc tibi, Roma, caput, cum loquereris, erat.
Quid profunt sacrae præcisa silentia linguæ?
Incipiunt omnes pro Cicerone loqui.

Ep. CXI. *Idem. M. Tullii Ciceronis Tumulus per XII. Scholasticos Poetas. Euphorbus I.*

Hic jacet Arpinas, manibus tumulatus amicis,
Qui fuit orator summus & eximius.
Quem nece crudeli mactavit civis, & hostis.
Nil agis, Antoni: scripta diserta manent.
Vulnere nempe uno Ciceronem conficis: at te
Tullius æternis vulneribus lacerat.

Ep. CXII. JULIANUS. II.

Corpus in hoc tumulo magni Ciceronis humatum
Contegitur, claro qui fuit ingenio.
Quique malis gravis hostis erat, tutorque bonorum,
Quo pæne indigne Consule Roma perit.
Sed vigili cura detectis hostibus, urbem,
Supplicioque datis, præstitit incolumem.

Ep. CXIII. HILASIVS III.

Unicus orator, lumenque decusque Senatus,
Servator patriæ, conditor eloquii.
Cuius ab ingenio tandem illustrata perenni
Lumine præclaro lingua Latina viget:
Occidit insane manibus laceratus iniquis

Tullius, ac tumulo subditus exiguo est.

Ep. CXIV. PALLADIUS IV.

Quicumque in libris nomen Ciceronis adoras,
Adspice quo jaceat conditus ille loco.
Ille vel orator, vel civis maximus: idem
Clarus erat factis, clarior eloquio.
Ac, ne quid Fortuna viro nocuisse putetur,
Vivus in æternum docta per ora volat.

Ep. CXV. ASCLEPIADIUS V.

Marcus eram Cicero, toto notissimus orbe,
Cujus reliquias occulit urna brevis.
Dextera me patriæ nuper civilis ademit,
Eripui patriam qui prius exitio.
Si quis in hoc saxo Tulli legis advena nomen,
Non dedigneris dicere, Marce vale.

Ep. CXVI. EUSTHENIUS VI.

Tullius Arpinas ex ordine natus equestri,
Sed virtute sua Consul in urbe fuit.
Quem Catilina malus, conjuratique nocentes
Senserunt vigilem civibus esse suis.
Hunc tamen, o pietas, tres occidere tyranni:
At Lamia ille pio supposuit titulo.

Ep. CXVII. POMPEJANUS. VII.

Qui tenet eloquii fastigia summa Latini:
Qui Consul patriam cædibus eripuit:
Quique trium sævo vitam dedit ense Virorum,
Tullius, en! hac est ipse sepultus humo.
Sed vitæ brevis pensatur laude perenni.
Quod mors eripuit, gloria restituit.

Ep. CXVIII. MAXIMIANUS VIII.

Tullius hic situs est, venerabile nomen in ævum:
Clarus honore simul, clarus & ingenio.
Quem scelerata neci crudeliter arma dederunt,
Quod patriæ vindex ille fidelis erat.
Sed nihil infanda profecit cæde tyrannus.
Ingenium vivit, corpus inane perit.

Ep. CXIX. VITALIS. IX.

Romani princeps populi, decus ordinis ampli,
Maximus orator, civis & egregius:
Conjuratorum vindex, hostisque malorum,
Proscriptus perlit a tribus ille Viris.
Qui cæsus graviter, qui detruncatus acerbe,
Hoc Lamiæ debet, quod jacet in tumulo.

Ep. CXX. VOMANUS. X.

Doctrinæ antistes, rerum mirabilis auctor
Tullius, existens nobilis ex humili:
Cui dedit excellens ars oratoria nomen:
Virtute ingenii venit in astra sui.
Sed Fortuna nocens miserando funere taptum
Carpsit, & hoc voluit membra jacere loco.

Ep. CXXI. ASMENUS. XI.

Eloquii princeps, magnis memorabilis actis,
Tullius, indigna cæde peremptus obit.
Sed terras omnes implevit nomine claro,
Ingenium, cæso corpore, morte caret:
Vivit, & ingenti pollet cum laude per orbem.
Cujus in hoc tumulo membra sepulta jacent.

Ep. CXXII. BASILIUS. XII.

Inclutus hic Cicero est Lamix pietate sepultus,
Quem Fortuna neci tradidit immeritæ:
Maximus eloquio, civis bonus, urbis amator,
Perniciesque malis, profugiumque bonis.
Qui sexaginta completis ac tribus annis
Servitio pressam destituit patriam.

Ep. CXXIII. Idem. Epitaphium Ciceronis.

Ille Oratorum princeps, & gloria linguæ
Romanæ, jacet hac cum conjugè Tullius urna:
Tullius ille, inquam, de se qui scripserat olim,
O fortunatam natam me Consule Romam!

Ep. CXXIV. Idem. De Lucretia. Modesti.

Roma, tibi ambiguum mea mors sine teste dedisset,
Esset utrum, ut corpus, sic scelerata anima.
Proin animam testor scelus haud retigisse, sed ecce,
Ut solum scædum est corpus, & id fodio:
Qua cruor infictam labem lavet, & per aperta
Pectora ab iavisâ sit fuga sede animæ.

Ep. CXXV. Idem.

Cum foderet ferro castum Lucretia pectus,
Sanguinis & torrens egereretur, ait:
Procedant telles, me non favisse tyranno,
Ante virum sanguis, spiritus ante Deos.
Quam bene producti pro me post fata loquentur,
Alter apud Manes, alter apud Superos.

Ep. CXXVI. Idem. De Operibus Virgilii.

Mænonium quisquis Romanus nescit Homerum,
Me legat, & lectum credat utrumque sibi.
Illius immensus miratur Græcia campos,
Ast minor est nobis, sed bene cultus ager.
Non pastor, miles, nec carvus deerit atarot.
Hæc Græjis constant singula, trina mihi.

Ep. CXXVII. Donatus in Vita Virgilii. C. Sulpicii
Apollinaris Grammatici, in Æneidem Virgilianam.

Jusserat hæc rapidis aboleri carmina flammis
Virgilius. Phrygium quæ cecinere ducem.
Tucca vetat Varusque simul, tu maxime Cæsar
Non finis, & Latix consulis historix.
Infelix gemino cecidit prope Pergamon igni,
Et pæne est alio Troja cremata rogo.

Ep. CXXVIII. Burmannus. Imitatio ejusdem: Phocæ
Grammatici, ex fragmento vite Virgilii.

Carmina Virgilius Phrygium proventia Martem

Secum fatali jusserat igne mori.
Tucca negat: Varus prohibet: superaddite Cæsar
Nomen, in Ænea non finis esse nefas.
O quam pæne iterum geminasti funere funus
Troja bis interitus causa futura tui.

Ep. CXXIX. Idem. De morte Virgilii & Æneide versus
adtributi Cornelio Gallo, sed Scholastici poeta: imi-
tati ex Sulpicio Carthaginensi.

Temporibus lætis tristamur, maxime Cæsar,
Hoc uno amisso, quem fleo Virgilium.
Sed vetuit telegi, si tu patiere, libellos,
In quibus Æneam condidit ore sacro.
Roma rogat: precibus totus tibi supplicat orbis,
Ne pereant flammis tot monumenta ducum.
Atque iterum Trojam, sed major, flamma cremabit.
Fac laudes Italum, fac tua facta legi.
Æneamque suum fac major nuncius ornet.
Plus fatis possunt Cæsar's ora Dei.

Ep. CXXX. Idem. Alcimi de Virgilio & Homère.

Mænonio vati qui par aut proximus esset,
Consultus Pæan tistit, & hæc cecinit.
Si potuit nasci quem tu sequereris, Homere,
Nascetur qui te possit, Homere, sequi.

Ep. CXXXI. Idem. Alcinoi de Virgilio.

De numero vatum si quis seponat Homerum,
Proximus a primo tum Maro primus erit.
Et si post primum Maro seponatur Homerum:
Longe erit a primo, quisque secundus erit.

Ep. CXXXII. Idem. Laus Virgilii.

Alter Homerus éro, vel eodem major Homero,
Tot clades numero scribere si potero.

Ep. CXXXIII. Idem.

Virgilium vatem melius sua carmina laudant.
In freta dum fluvii current, dum montibus umbræ
Lustrabant convexa, polus dum sidera pascet,
Semper honos, nomenque tuum laudesque manebunt.

Ep. CXXXIV. Idem. De Homero & Virgilio.

Argumenta, locos, versus, totumque poema
Virgilius rapuit Grajo Romanus Homero,
Æneasque locum magni sibi sumsit Ulyxis.
Carthagoque fuit captis Phæacia terris
Barbatus interimit Pallanta hic Turnus, at illic
Dat leto insignem Patroclum maximus Hector.
At Turnum Æneas Stygias dedit ire sub umbras.
Hectora magnanimum leto dat magnus Achilles.
Jurgia Drancis enim & Turni, lis illa molesta
Pelidæ magni & late regnantis Atridæ.
Singula ludorum posuit certamina uterque;
Nec mutavit enim quidquam, nisi forte, quod alter
Quatuor in currus pandas dat ire carinas.

Ep. CXXXV. Idem. De Virgilio.

Vate Syracosio qui dulcior, Hesiodoque

Major, Homero non minor ore fuit.
Illius hæc quoque sunt divini elementa poetæ,
Et rudit in vario carmine Calliope.

Ep. CXXXVI. Idem. De Asino, qui Æneidem dentibus discerpit.

Carminis Iliaci libros consumsit asellus,
Hoc fatum Trojæ est, aut equus, aut asinus.

Ep. CXXXVII. Idem. De Æneide, veteris Scholastici Poetæ versus, sub nomine Augusti Cesaris.

Ergone supremis potuit vox improba verbis
Tam dirum mandare nefas? ergo ibit in ignes,
Magnaque doctiloqui morietur Musa Matonis?
Ah scelus indignum! solvetur litera dives?
Et poterunt spectare oculi? nec parcere honori
Flamma suo? dignumque operi servare decorem?
Noster Apollo veta. Musæ prohibete Latinæ.
Liber, & alma Ceres succurrite. vester in armis
Miles erat: vester docilis per rura colonus.
Nam docuit, quid Ver ageret, quid coeret Æstas:
Quid daret Autumnus, quid Bruma novissima ferret.
Arva reformavit: sociavit vitibus ulmos:
Curavit pecudes: apibus sua castra dicavit.
Hæc dedit, ut pereant? ipsum si dicere fas est.
Sed legum est servanda fides. suprema voluntas
Quod mandat, fierique jubet, parere necesse est.
Frangatur potius legum veneranda potestas
Quam tot congestos noctesque diesque labores
Hauserit una dies, supremaque iussa parentis
Amittant vigilasse suum. si forte furenti
Erravit in morte dolor: si lingua locuta est
Nescio quid, titubante animo, non sponte, sed altis
Expugnata malis, odio languoris iniqui:
Si mens cæca fuit: iterum sentire ruinas
Troja suas, iterum cogetur reddere voces?
Ardebit miseræ post vulnera vulnus Elisæ?
Hoc opus æternum ruet? & tot bella, tot enses
Cineres dabit hora nocens, & perfidus error?
Nunc Pierides nemorum per lustra loquaces
& ardentes ignes fluvialibus undis
Nunc pereat tam clari Musa poetæ,
Nunc nescat. vivat Maro clarus in orbe,
Iam nescat. sed quod male jusserat ipse,
Huc nunc sacer est post tempora vitæ.
Tendite. Tacer est post tempora vitæ.
Mergite: nunc a resonante Camena
Flammaque va sub nomine vivat.
Ingratusque sibi. telegatur, ametur.
Sit vetuisse meum. *ventum omnium operum*
Sicque erit æternum tot.
Carmen, & imperii vivi.
Laudetur, vigeat, placeat.

Ep. CXXXVIII. Idem. Argum. Virgili.
Pastorum Musam vario certamine pro.
Ruris item docilis culturam carmine mon.
Arboribus vitem, prolem quoque jungis o.
Pastorumque Palen, & curam tradit equoru.
Tunc apium seriem, & quæ mellis dona, rest.
Æneas intrat profugus Carthaginis or.
Convivis series narratur Troica belli.
Tertius at complet narrantis in ordine gesta.
Ardet amans Dido, fatum sortita supremum.
Quintus habet varia tumuli spectacula patris.
Infernos Diris Manes, & regna pererrat.
In Latium Æneas, Italas simul intrat in oras.
Intonat hinc bellum recti de culmine Turnus.

Euryalum, & Nisum desset cum matre juvenus.
Mezenti interitus canitur, post funera Lausi.
Ultraque dehinc fertur telo mactata Camilla.
Turni vita fugit infernas mœsta sub umbras.

Ep. CXXXIX. Idem. Inerti postea Tetraſticha in Geor- gica. Prefatio.

Qualis Bucolicis: quantus tellure domanda
Vitibus, arboribusque, apibus, pecorique, satisque;
Æneadum fuerit vates, Tetraſticha dicent.
Contineat quæ quisque liber, lege carmina nostra.

LIBRI PRIMI.

Quid faciat lætas segetes: quæ sidera servet
Agricola, ut facilem terram prosciadat aratris,
Semina quo jacienda modo, cultusque locorum,
Et messes docuit magno olim sænore reddi.

SECUNDI.

Hæstenus arborum cultus, & sidera cæli:
Pampineas canit inde comas, collesque virentes,
Descriptasque locis vites, & dona Lyæi,
Atque oleæ ramos pomorum ex ordine lectos.

TERTII.

Teque Pales, & te pastor memorande per orbem,
Et pecorum cultus, & gramine pascua læta.
Queis habitent armenta locis, stabulentur & agni,
Omnia divino monstravit carmine vates.

QUARTI.

Protinus aërii mellis redolentia regna,
Hyblæas & apes, alveorum cerea tecta.
Quique apibus flores, exanima quæque legenda,
Indicat, humentesque favos, cælestia dona.

Ep. CXXXIX. Idem. In Æneidem Monosticha Basilii.

Primus habet, Libycam veniunt ut Troes in urbem.
Edocet excidium Trojæ clademque secundus.
Tertius a Troja vestos canit æquore Teucros.
Quartus item miseræ duo vulnera narrat Elisæ.
Manibus ad tumulum quinto celebrantur honores.
Æneam memorat visentem Tartara sextus.
In Phrygas Italiam bello jam septimus armat.
Dat simul Æneæ socios octavus, & arma.
Daunius expugnat nono nova mœnia Trojæ.
Exponit decimus Thuscorum in litore pugnas.
Undecimo Rutuli superantur morte Camillæ.
Ultimus imponit bello Turni nece finem.

Ep. CXXX. Idem. Alia Monosticha in XII. libros Æneidos.

Æneas primo Libyes adpellitur oris.
Furter Dardaniæ narrat sterusque secundo.
Tertius errores canit, amissumque parentem.
Uritur in quarto Dido, flammæque faterur.
Quintus habet ludos, & classem corripit ignis.
Quærentur sexto Manes, & Tartara Ditis.
Septimus æneæ reddidit fatalibus arvis.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Euryali, & Nisi cœptis fuit exitus impar.
Pugnatur. castra Æneadæ, vallumque tuentur.
Audacem Rutulum dat leto pulcher Iulus.
Fit via vi. Turnus Bitian, & Pandaron altum
Dejicit, & totis victor dat funera castris.
Jamque fatigatus recipit se in castra suorum.

DECIMI.

Concilium Divis hominum de rebus habetur.
Interea Rutuli portis circum omnibus instat.
Advenit Æneas multis cum millibus heros.
Mars vocat, & totis in pugnam viribus itur.
Interimit Pallanta potens in prælia Iurnus.
Cædunturque duces, cadit & sine nominæ vulgus.
Subtrahitur pugnae Junonis numine Turnus.
Æneas perstat Mezenti cæde piata:
Et Laufum invicta perimit per vulnera dextra.
Mox ultor nati Mezentius occidit ipse.

UNDECIMI.

Constituit Marti spoliolum ex hoste tropæum.
Exanimumque patri natum Pallanta remittit.
Jura sepulturæ tribuit, tempusque, Latinis,
Evander patrios affectus edit in urbe.
Corpora cæsa virum passim digesta cremantur.
Legati referunt Diomedem arma negasse.
Drances, & Turnus, leges æquante Latino,
Concurrunt dictis. Æneas imminet urbi.
Pugnatur. vincunt Troes. cadit ista Camilla,
Deinde duces castris, donec cessere, minantur.

DUODECIMI.

Turnus jam fractis adverso Marte Latinis
Semet in arma parat, pacem cupiente Latino.
Fœdus percutitur passuris omnia victis.
Hoc Turni Juturna soror confundit: & ambos
In pugnam populos agit, ementita Camertem.
Æneas volucris tardatur membra sagitta.
Anxia pro nato servavit cura parentis.
Urbs capitur. vitam laqueo sibi finit Amata.
Æneas Turnum, campo congressus, utrimque
Circumsusa acie, vita spoliavit, & armis.

Ep. CXXXII. Idem. *Tetrasticha in omnia Virgilio Opera.*

IN BUCOLICA.

Tityrus agresti modulatus carmen avena.
Formosum pastor Corydon dilexit Alexin.
Silenumque senem fertisque meroque ligavit.
Pastorumque melos facili deduxit avena.

IN GEORGICA.

Sidera deinde canit, segetes, & dona Lyxi,
Et pecorum cultus, Hyblæi mella saporis.
Principio breviter ventura volumina dixit,
Intercidit opus, cœpitque referre secunda.

IN ÆNEIDEM.

LIBRI PRIMI.

Arma virumque canit mixta virtute potentem;

Junonis odio disjectas æquote puppes;
Hospitium Didus, classem sociosque receptos:
Utque epulas inter casus regina requirat.

SECUNDI.

Conticuere omnes. infandos ille labores,
Deceptamque dolis Trojam, patriæque ruinas,
Et casus Priami docet, & flagrantia regna;
Ignibus e mediis raprum deque holte parentem.

TERTII.

Postquam res Asiæ, deceptaque Pergama, dixit;
Tum, Polidoro, tuos tumulos, tum Gnosa regna,
Andromachen, Helenumque, & valla mole Cyclopas,
Amissumque patrem Siculis narravit in oris.

QUARTI.

At regina gravi Veneris jam carpitur igni,
Venatque petit, capitur venaribus ipsis;
Et tædas, Hymenæe, tuas ad funera vertit,
Postquam Anchisiades fatorum est iussa secutus.

QUINTI.

Interea Æneas pelagus jam classe tenebat,
Ludorumque patris tumulum celebrabat honore:
Puppibus ambustis fundavit mœnia Acestæ,
Destituitque ratem media Palinurus in unda.

SEXTI.

Sic lacrimans tandem Cumarum adlabitur oris,
Descenditque domus Ditis, comitante Sibylla.
Agnoscit Troas cæsos, agnoscit Achivos,
Et docet Anchises venturam ad sidera prolem.

SEPTIMI.

Tu quoque litoribus famam, Cajeta, dedisti.
Impetrat Æneas Latium, regnumque Latinis,
Fœdus agens; sævit Juno, bellumque laceffit,
Finitimosque viros, Turnumque in prælia mittit.

OCTAVI.

Ut belli signum Turnus, Mezentiaque arma,
Concivitque duces; tum mœnia Pallantea
Æneas adit, Evandri socia agmina quærens.
Arma Venus portat proprio Vulcania nato.

NONI.

Atque ea diversa dum parte; hic diva Cybebe
Puppes esse suas Nympharum numina jussit.
Euryali & Nisi cædes & fata canuntur;
Fecerit inclusus castris quæ funera Turnus.

DECIMI.

Panditur interea cælum cœtusque Deorum.
Jam redit Æneas, & Pallas sternitur acer.
Eripuit Juno Turnum, Laufique patentem
Adjecit comitem mortis Cythereia proles.

UNDE-

Hic primum mæstos videt inter cetera Troas,
Tum patrem agnoscit . discit reditura sub ortus
Corpora, Romanosque duces, seriemque nepotum .

S E P T I M I .

Tu quoque litoribus nostris, Cajeta, manebis,
Servat honos nomen, pietas testatur honorem .
Causa opus insequitur : bellum namque incipit esse,
Tyrrhidæ juvenum quod tunc conflaverat ira .
Turnus adest; monet, arma sibi contraria sumat .
Tum gentes socia arma ferunt, fremit arma juventus .

O C T A V I .

ba .

Ut belli signum cecinit, sociosque vocavit
Turnus, & in varias turbatus pectora mentes,
Æneas Evandron adit; facit hospitis usum,
Atque operum causas urbis cognoscit honores :
Arma rogat, Cytherea rogat, mox accipit heros :
Tumque opere obstupuit, factis labor addidit artem .

N O N I .

Atque ea diversa penitus dum parte geruntur,
Iris adest, monet arma sibi contraria sumat :
Cæduntur vigiles, & mutua corpora frantum .
Nisus & Eurialus morte & pietate fideles .
Dumque petit laudem, vincunt contraria fata .
Audacem Remulum leto dat pulcher Iulus .

D E C I M I .

Panditur interea cælum, sedesque Tonantis,
Alternos questus Venus ac Saturnia promunt .
Illa dolos, hæc bella movet; sed vincitur ira
Mater. at Æneas bello non segnior inflat .
Vulnere Mezentis Lauso nam fecerat iram,
Quem tetigit virtus, superat per fata periculum .

U N D E C I M I .

Oceanum interea Phœbus superaverat ortu .
Exstitit Æneas dextra quæsitæ tropæa,
Condit humi socios, fatum quos condidit ante .
Legati responsa ferunt . veniamque petitam
Non negat, & contra pugnat secunda Camilla,
Femina cæde potens, casu temeraria tanto .

D U O D E C I M I .

Turnus ut infractos vidit cessisse Latinos,
Instat atrox, pugnaeque vices sibi percipit hostis,
Pectore secreto violatur vulnere teli,
Æneas causa est . illi Juturna neganti
Adfuit obsequio, quum mors finiverat iram :
Sed sua fata virum traxerunt querere mortem .

Ep. CXX. Idem. XII. *Scholasticorum Poetarum Argu-
menta in Æneidem .*

L I B R I P R I M I .

V O M A N U S I .

Æolus immittit ventos, Junone precante,

Tro-

Trojanosque vagos Libycas expellit in oras.
Solatur Venerem dictis pater ipse dolentem.
Æneam recipit pulchra Carthagine Dido.
Cui Venus Ascanii sub imagine mittit amorem.

S E C U N D I.

EUFORBUS. II.

Cogitur Æneas bellorum exponere casus,
Grajorumque dolos, & equum, fraudemque Sinonis,
Excisamque urbem, Priamique miserrima fata;
Utque patrem impositum forti cervice per ignes
Extulerit, caramque amiserit ipse Creusam.

T E R T I I.

JULIANUS. III.

Post casum Trojæ fabricata classe superstes,
Vela dat Æneas, urbemque in litore Thracum,
Mox aliam pulsus Cretæis condidit oris,
Cedit & hinc, Helenumque videt, præceptaque discit,
Ætneum Cyclopa fugit, sepeliturque parentem.

Q U A R T I.

HILASIVS. IV.

Ardet amore gravi Dido, soror Annaque suadet
Nubere. junguntur, nimbo cogente, sub antro.
Incusat precibus patrem contemptus Iarbas.
Navigat Æneas jussu Jovis. illa dolore
Impatiens, & amore, necem sibi protinus infert.

Q U I N T I.

PALLADIUS. V.

In Siculas iterum terras Fortuna reducit
Æneam, tumuloque patris persolvit honorem.
Tum cogit naves incendere Troadas Iris.
Troes ibi relinquunt socios. Venus anxia placat
Neptunum. somnus Palinurum mergit in undis.

S E X T I.

ASCLEPIADIUS. VI.

Sacratam Phœbo Cumarum fertur in urbem
Rex Phrygius, vatisque petit responsa Sibyllæ.
Misanum sepelit. post hæc adit infera regna;
Congressusque patri, discit genus omne suorum.
Quoque modo casus valeat superare futuros.

S E P T I M I.

EUSTHENIVS. VII.

Tandem deveniunt Laurentia Troes in arva:
Et pace accepta læti nova mœnia condunt.
Nocte satam Juno Furiam evocat. illa Latinos
Inter, & Æneas bellum serit, & ciet arma.
Protinus auxiliis terra instruit Itala Turnum.

POMPEJANUS. VIII.

Vidit ut Æneas summa vi bella parari:
Arcadas, Evandrumque senem libi sœdere jungit.
Dardanioque duci sœciatur Hetturia tota.
Anna petit genetrix, dat Mulciber: in clypeoque
Res pingit Latias, & fortia facta nepotum.

N O N I.

MAXIMIANUS. IX.

Ad Turnum propere Junonia mittitur Iris,
Instigatque animos. acies movet ille, Phrygasque
Obsidet. in Nymphas versa est Æneia classis.
Euryalus, Nisusque luunt nece prælia noctis.
Vi Turnus potitur castris. vi pellitur inde.

D E C I M I.

VITALIS. X.

Placat & uxoris dictis, & jurgia natæ
Jupiter. auxiliis instructus Troius heros
Advenit. occurrunt Rutuli, atque in litore pugnant.
Occidit a Turno Pallas, victorque superbus
Æneæ eripitur. Mezentius interit acer.

U N D E C I M I.

BASILIUS. XI.

Occis proprium pars utraque reddit honorem.
Supplicibus Calydone fatus negat arma Latinis.
Cum Drance alterno jurgat certamine Turnus.
Æneas equitem præmittit, & obvia virgo
Excipit. extincta Rutuli dant terga Camilla.

D U O D E C I M I.

ASMENUS. XII.

Trojanis, Rutulisque placet conjungere sœdus.
Id Rutuli rumpunt. nato Venus alma medetur
Dictamno, Rutulique luunt perjuria victi.
Cogitur Æneæ Dauni concurrere proles.
Pallantea necem misero dant cingula Turno.

Ep. CXXXV. *Idem. De Æneide Virgilio.*

Diruta quæ flammis olim Maro Pergama dixit,
In flammis moriens jussit & igne dari.
Non tulit Augustus, rapuitque ex ignibus ignes,
Et tristi e busto tot sacra busta Ducum.
Quæ vestra, o Teucri, Vulcanum injuria læsit?
Neptunus certe dignior ultor erat.

Ep. CXXXVI. *Eorundem XII. Scholasticorum Epitaphia P. Virgilio Maronis, per Terrasticha.*

VITALIS. I.

Prima mihi Musa est sub fagi Tityrus umbra.
Ad mea navus humum jussa colonus arat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

JULIANUS X.

Hic data Virgilio requies, qui carmine dulci
Et Pana, & segetes, & fera bella canit.

HILASIVS XI.

Pastores cecini: docui qui cultus in agris:
Prælia descripsi. contegor hoc tumulto.

PALLADIUS XII.

Conditus hic ego sum, cuius modo rustica Musa
Per silvas, per rus, venit ad arma virum.

Ep. CXXXVIII. *Idem. Epitaphium ejusdem Virgilii.*

Quæ cineris tumulto hoc vestigia? conditur, olim,
Ille hoc, qui cecinit pascua, rura, duces.

Ep. CXXXIX. *Idem. Subscriptum imagini Virgilianæ
Hilastii.*

Subduxit morti vivax pictura Maronem.
Et quem Parca tulit, reddit imago virum.

Ep. CXL. *Idem. Ejusdem.*

Lucis damna nihil tanto nocuere poetæ,
Quem præsentat honos carminis, & plutei.

Ep. CXLI. *Idem. In Virgilium.*

Tristia fata tui dum fles in Daphnide Flacci,
Docte Maro, fratrem Dis immortalibus æquas.

Ep. CXLII. *Idem. In eundem, Pentadii.*

Pastor, atator, eques, pavi, colui, superavi
Capras, rus, hostes, fronde, ligone, manu.

Ep. CXLIII. *Idem. In eundem.*

De grege pasto, rure satò, duce nempe subacto
Nec lac, nec segetes, nec spolia ulla tuli.

Ep. CXLIV. *Idem. Aliud.*

Pascua rusque canens peragraram, bella sequebar,
Nondum finieram Virgilius, perii.

Ep. CXLV. *Idem. Aliud.*

Silvas, rura, acies cecini. mihi Mantua mater,
Nomen Virgilius, Parthenope tumulus.

Ep. CXLVI. *Idem. Stefichori.*
Ops ego Stefichori Aetnæis hic ossibus ossa
Causa te go vatis, cetera mundus habet.

Ep. CXLVII. *Idem. Euripidis.*

Siste. quid ipse velim rogitas? cognosce viator.
Euripides tragico carmine clarus homo
Hic jaceo: istud erat quod te novisse volebam.
Ergo diu felix, care viator, abi.

Ep. CXLVIII. *Idem. Sapphus.*

Tantum ego carminibus superavi Sappho puellas,
Mæzonides quantum vicerat ante viros.

Ep. CXLIX. *Acron. ad Horat. Lib. I. Epist. I. v. 67.
Puppii Poetæ Tragædiographi.*

Flebunt amici, & bene noti morte in mea.
Nam populus etiam vivo me lacrumatus est.

Ep. CL. *Gellius Lib. I. Cap. XXIV. M. Attii Plantæ
Sarsinatis.*

Postquam est mortem aptus Plautus, Comœdia luget:
Scena est deserta. hinc ludus, risusque, jocusque,
Et numeri innumeri simul omnes collacrumarunt.

Ep. CLI. *Gellius ibidem. M. Pacuvii.*

Adolescens, tamen si properas, te hoc saxum rogat,
Uti se adspicias: deinde quod scriptum est, legas.
Hæc sunt poetæ Marcei Pacuviei sita
Ossa. hoc volebam, nescius ne esses. vale.

Ep. CLII. *Gellius ibidem. Cn. Nævii.*

Mortales immortales flere si foret fas,
Flerent divæ Camenæ Nævium poetam.
Itaque postquam est Orcino traditus thesauro,
Oblitei sunt Romæ loquies lingua Latina.

Ep. CLIII. *Burmannus. P. Terentii.*

Natus in excelsis tectis Carthaginis altæ,
Romanis ducibus bellica præda fui.
Descripsi mores hominum juvenumque senumque,
Qualiter & servi decipiant dominos.
Quid meretrix, quid leno doli, quid fingat avarus.
Hæc quicumque legit, sic, puto, cautus erit.

Ep. CLIV. *Idem. Ovidii Epitaphium.*

Hic situs est vates, quem divi Cæsaris ira
Augusti Latia cedere jussit humo.
Sæpe miser voluit patriis occumbere terris:
Sed frustra. hunc illi fata dedere locum.

Ep.

Ep. CLV. *Idem . M. Annei Lucani .*

Corduba me genuit , rapuit Nero , prælia dixi ,
Quæ gessere pares , hinc socer , inde gener .
Continuo numquam direxi carmina ducta :
Quæ tractim serpit , plus mihi comma placet .
Fulminis in morem quæ sunt miranda citentur .
Hæc verè sapiat dictio , quæ feriet .

Ep. CLVI. *Idem . Cæsaris de libris Lucani .*

Mantua da veniam , fama sacrata perenni ,
Sit fas Thessaliam post Simoenta legi .

Ep. CLVII. *Idem . De Lucano .*

Grandia qui exiguis deducit facta figuris ,
Ad Veneres abeat , nos tuba læva iuvat .
Sanguine quæ rubeant , Gradivum carmina placant ,
De magnis nolim dicere parva viris .
Quos timeat clypeus , depolcunt prælia versus ,
Ictus qui nullum vulnerat , hunc repero :
Sed variis armis nunc servio Cæsaris actis ,
Nunc Magnum laudo , nunc Cato solus adest .
Sic volui Patræ servire , domestica bella
Qui vincit , laudis deterioris erit .

Ep. CLVIII. *Quintilianus Lib. VIII. Cap. III.
De Sallustio .*

Et verba antiqui multum furate Catonis
Crispe , Jugurthinæ conditot historix .

Ep. CLIX. *Burmannus . Statii .*

Qui primo eecinit Thebas , mox casus Achillem
Occidit , hæc colitur Staius in statua .
Hunc genuit tali gavisa Neapolis ortu ,
Ipsa Tholosa licet blateret esse suum .
Quod si vana suum contendat Gallia vatem ,
silvarum relegas , candide lector , opus .
Hæc etiam genuit Stellam * paritura poetam ,
Ne sit in hoc uno splendida Parthenope .

Ep. CLX. *Bonada . Statii Epitaphium .*

Staius hic sirus est , juvenem quem Cypris ademit ,
Præconem Aeneæ carmine quod premeret .

Ep. CLXI. *Burmannus . De Petronio Arbitro .*

Petroni carmen divino pondere currit ,
Quo juvenum mores arguit atque senum :
Quare ille * præsa gaudet lasciva puella ,
At quoque delicias frigida sentit anus .
Nam * iter diri scripsitque Neronis amictu
Arbiter , arbitrio dictus & ipse suo .

Ep. CLXII. *Idem . C. Aurelii Romuli de A. Gellio .*

Cecropias noctes doctorum exempla virorum
Donat habere mihi nobilis Eustochius .
Vivat , & æternum lætus bona tempora ducat ,
Qui sic dilecto tanta docenda dedit .

Ep. CLXIII. *Maurus Terentianus .*

Adesto Jambe præceps , & tui tenax
Vigoris , adde concitum celer pedem .
Nec alterius indigens opis veni ,
Sed ipse vetus , integerque , gestiens :
Adulta felle qualis ante carmina
Dabas amarus , ultor imperus tui .

Ep. CLXIV. *Burmannus . De Serrano , Vegeto , & Herogeno .*

Serranum , Vegetumque simul , junctumque duobus
Herogenem , caros adspice Geryonas .
Esse putes fratres , tanta pietate fruuntur .
Immo neges , sic est in tribus unus amor .
Triga mihi paucos inter dilecta sodales .
Triga sodalitiis pars bene magna mei .

Ep. CLXV. *Idem . De Crispo .*

Ablatus mihi Crispus est , amici .
Pro quo si pretium dari liceret ,
Nostros dividerem libenter annos .
Nunc pars optima me mei reliquit .
Crispus , præsidium meum , voluptas ,
Pectus , deliciae . nihil sine illo
Lætum mens mea jam putabit esse .
Consumtus male , debilisque vivam .
Plus quam dimidium mei recessit .

Ep. CLXVI. *Idem . De Cornelio Celso .*

Distantes medici quandoque & Apollinis artes
Musas Romano jussimus ore loqui .
Nec minus est nobis per pauca volumina famæ ,
Quam quos nulla satis bibliotheca capit .

Ep. CLXVII. *Idem . In Curii Fortunatiani Rhetoricam .*

Quisquis Rhetorico festinat tramite doctus
Ad leges & jura trahi , bene perlegat artis
Hoc opus , & notum faciet per compita callem .

Ep. CLXVIII. *Idem . Phoeæ Grammatici de Arte sua .*

Ars mea , multorum es , quos secula prisca tulerunt :
Sed nova te brevitatis adserit esse meam .
Omnia quum veterum sint explorata libellis ,
Multa loqui breviter sit novitatis opus .
Te relegant juvenes , quos garrula pagina terret :
Aut si quem paucis seria nosse iuvat .
Te longinqua petens comitem sibi ferre viator
Ne dubitet , parvo pondere multa vehis .

Te si quis scripsisse volet, non ulla queretur
 Dæmona, nec ingrati triste laboris onus.
 Est quod quisque petat, numquam censura diferti
 Hoc contemnet opus, si modo livor abest.

Ep. CLXIX. *Idem. Citerii Sidonii Syracusani,
 de tribus Pastoribus.*

Almo, Theon, Thyrsis, orti sub monte Peloti,
 Semine disparili, Laurente, Lacone, Sabino.
 Vite Sabine, Lacon sulco, sue cognite Laurens.
 Thyrsis oves, vitulos Theon egerat, Almo capellas.
 Almo puer, pubesque Theon, at Thyrsis ephebus.
 Canna Almo, Thyrsis stipula, Theon ore melodus.
 Nais amat Thyrsin, Glauce Almona, Nisa Theonem.
 Nisa rosas, Glauce violas dat, lilia Nais.

Ep. CLXX. *Idem. In Commentarium E. Crassitii
 Grammatici in Smyrnæ C. Helvii Cinæ.*

Uni Crassitio se credere Smyrna probavit.
 Desinite indecti conjugio hanc petere.
 Soli Crassitio se dixit nubere velle,
 Intima cui soli nota sua extiterint.

Ep. CLXXI. *Idem. De Scaeva,
 Rufino, Atis.*

Occumbunt fixi jaculo, mucrone, sagitta,
 Ora, latus, jugulum, Scaeva, Rufinus, Atis.
 Brutus Atim perimit, Milo Scaevam, Cotta Rufinum,
 Græcus Atis, Medus Scaeva, Rufinus Arabs.
 Jam vir Atis, sed Scaeva puer, juvenisque Rufinus,
 Dux Atis, armiger at Scaeva, Rufinus eques.
 Scaeva nothus, generosus Atis, de plebe Rufinus,
 Magnus eques, medius dux, famulusque minor.
 Flavus Scaeva, niger Atis, inter utrumque Rufinus,
 Blandus Atis, patiens Scaeva, Rufinus atrox.
 Absque modo largus, lascivus, patrus, avarus.
 Laudis Atis, formæ Scaeva, Rufinus opum.
 Arcu Scaeva bonus, Atis armis, jure Rufinus,
 Voce Rufinus, Atis carmine, Scaeva lyra.
 Scaeva pila, cursuque Rufinus, Atisque palæstra,
 Ore Rufinus, Atis corpore, Scaeva coma.

Ep. CLXXII. *Idem. Inscriptum statuae Viri Illustri.*

Hic nunc Campanas moderator sublevat urbes,
 Unde ergo & populis statuam tribuere Suescæ.

Ep. CLXXIII. *Idem. Scipioni.*

Viribus, ingenio, forma, vel sanguine, si te
 Extulero in turba, Scipio, clarus eris.
 At si quod juvenem formosam, aurumque marito
 Miseris intactum, dixero, solus eris.

Ep. CLXXIV. *Idem. Leti Aviani, in opus Martiani
 Capelle de Nuptiis Mercurii.*

Qui dubias artes per mystica dicta subibis,
 Mercurii doctos volvere disce toros.
 Ille brevi ductu scandet sublime cathedram,
 Qui lychnos discet, docte Capella, tuos.
 Canicem auctoris auget gravitasque magistri,
 Qui discet libris, hinc cito proficiet.

Ep. CLXXV. *Inter Grammaticos Putschii. Valerianus
 Probus ad Cælestinum.*

Accipe nostra tuis audacius edita jussis,
 Cælestine potens, & mentibus insere dicta.
 Quo cumulante, mihi semper fortuna favore
 Haud invita dedit sese comitante benigno,
 Quem Superi voluere virum mihi condere famam.
 Ausus enim incipio, (quoniam tua jussa fatigant)
 Tempora, vel numeros verborum & commata, verbis;
 Ut possum, monstrare meis: licet alto subire
 Mens humilis vetet, & lex metri fortius arcet.
 Aptius esse tamen conantes jussa fatemur
 Arcta subire nimis, quam voce animoque filere.

Ep. CLXXVI. *Burmannus. Q. Ennii Rudini.*

Adspicite, o civeis, senis Ennii imagini' formam.
 Hic vestrum panxit maxuma facta partum.
 Nemo me lacrumis decoret, neque funera fletu
 Facit, quare? volito vivu' per ora virum.

Ep. CLXXVII. *Bonada.*

Principis hanc statuam Marciani cerne torumque,
 Ter ejus vovit quod Tatianus opus.

Ep. CLXXVIII. *Idem. Regis Misbridatis.*

Uranos es Manili; vive inquam: nam hæc manet in te
 Præteritis horis nuda hæc effigies.
 Hæc est effigies regis magni Misbridatis
 Divitis, & summi, pauperis, & tenuis.
 Hic positum horarum rationes reddere cogit;
 Post obitum nullum tempus habere doces.

Ep. CLXXIX. *Idem. M. Livio
 Salinatori.*

Livius ecce sui Romanus conditor urbis
 Hujus, & hanc volui terram coluisse Quirites
 Magnanimos, populisque dedi cognomina victor.

Ep. CLXXIX. *Idem. Cuidam.*

O Patriæ rector, Cato pectore, viribus Hector,
 Heu decus antiquum vie Cynea palma Quiritum,
 Ottus Roma tui locus est, Papia sepulchri.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ep. CLXXXVIII. *Idem. A. Acilio Fontano.*

Eripuit nobis . . . undevigesimus annus
Ingressum juvenem militiam cupide .
Parcæ falluntur, Fontanum quæ rapuerunt,
Cum sit perpetua fama futura viri .

Ep. CLXXXIX. *Idem. Q. Catronio.*

Vixi quod volui semper bene pauper honeste,
Fraudavi nullum, quod juvat ossa mea .

Ep. CXC. *Idem.*

Fluminis in morem quæ sunt miranda citentur.
Hæc vere sapiat dictio, quæ feriet .

Ep. CXCI. *Idem. Nicephori cujusdam Filio.*

Ut te, Palladi, raptum flevit Camænx,
Fleverunt populi, quos continet Ostia dia .

CXCIII. *Idem. Cuidam Medico.*

Accipe supremos, queis te donamus, honores,
Care Macre, & longum me cariture, vale .
Felix qui commune malum, nec tanta videbis
Funera, quæ nostra barbatus in patria
Patrabit felix, tribuit cui Roma sepulcrum,
Cui tot amicorum justa dedere manus .
Te Græcæ Latæque simul flevit Camænx,
Et medicina tuo mæsta sedet tumulo .

Ep. CXCIV. *Idem. L. Sabino L. Liberto Primi-
genio Medico.*

Ortus ab Iguvio medicus fora multa secutus
Arte feror nota, nobiliore fide .
Me confurgentem valida fortuna juvença
Destituit, rapidis imposuitque rogis .
Clusino cineres flammæ cessere sepulcro,
Patronus Patrio condidit ossa solo .

Ep. CXCV. *Idem. Cuidam Servo Lectori.*

Grammaticus, lectorque sui, sed lector eorum,
More, incorrupto qui placere sono .
Conjugis exiguo, natæ pietate sepultus,
Hoc Marius Fidens contegor a tumulo .

Ep. CXCVI. *Idem. P. Atilio Septiciano Gramma-
tico Latino.*

Morborum vitia, & vitæ mala maxima fugi,
Nunc careo pœnis, pace fruor placida .

Ep. CXCVII. *Idem. Docta erudita omnes attes
virgo vixit A. XIII.*

Heus oculo errante quei aspicias leti domus,
Morare gressum, & titulum nostrum perlege;
Amor parentis quem dedit gnatae suæ,
Ubi te reliquæ conlocarent corporis .
Hæc viridis ætas cum floreret artibus,
Crescente & ævo gloriam conscenderet,
Properavit hora tristis fatalis mea,
Et denegavit ultra vitæ spiritum .
Docta erudita pæne Musarum manu,
Quæ modo nobilium ludos decoravi choris,
Et Græca in scæna prima populo apparui,
En hoc in tumulo cinerem nostri corporis
Infestæ Parcæ deposierunt carmine.
Studium Patronæ, cura, an or, laudes, decus
Silent ambusto corpore, & leto tacent .
Reliqui fletum genitori meo,
Et antecessi genita post leti diem .
Bis hic septem mecum natales dies
In ebris tenentur Ditis æterna domu .
Rogo, ut discedens terram mihi dicas levem .

Ep. CXCVIII. *Idem. M. Lelio Africana Musico.*

Musicus in scena docte cantare solebat,
Acceptusque nimis multis magnifico ingenio,
Receptus inter vina jocosque prior,
Celebri favore artem exponens suam,
Ut quemvis raperet mirifico ingenio,
Leniretque animum carmine dictiloquo .

Ep. CXCIX. *Cl. Oliverius in Marmor. Pisaur. p. 74
Petronii Antigenidis.*

Tu pede qui stricto vadis per senta, Viator,
Siste, rogo, titulumque meum ne spreveris, oro .
Bis quinos annos, mensesque duos, duo soles
In superos feci, tenere nutritus, amatus .
Dogmata Pithagoræ sensi, studiumque sophorum,
Et libros legi, legi pia carmina Homeris,
Sive quot Euclides abaco præscripta tulisset .
Delicias habui pariter, lususque procaces .
Hæc Hilarus mihi contulerat Pater ipse Patronus,
Si non infelix contraria fata habuissem .
Nunc vero infernas sedes Acherontis ad undas,
Tetraque Tariatei per funera tendo profundi .
Effugi tumidam vitam. Ipses, forma, valete .
Nil mihi vobiscum est. alios deludite, quæso .
Hæc domus æterna est. hic sum situs. hic ero semper .

Ep. CC. *Bonada. Æmilie Lepidæ Sponse L. Caesaris.*

Procurator eram, Lepidæ moresque regebam .
Dum vixi, mansit Cæsaris illa nurus .

Ep. CCI. *Idem.*

Ille ego qui quondam pre . . . paucisque diebus
Prætextatus agri iudex finisque regendi,
Justitiam colui matremque æqualiter ambas,
Hic sum quem cernis nunc Cassius Agrippinus .

Ep.

quid defunctis pro
Hoc potius ritu vive

F

Hæpæ, quod deico, p
Hæc est sepulcrum, he
Nomen
Ibrom
Scatos duos creavit t
ter terra linquit, aliu
Demum servavit, lar

Ej

Hæpæ sta, & lacrum
Ossa dum cernis ce
Quous laudati mores
Anchialo, quem cu
Læbia sum, quæ dule
Quod vitam vivens
Hæi comen queris, su

Ep. CCII. *Idem.*

Hic jacet Helvidius fatis extinctus iniquis,
Egregius juvenis, causarum Orator honestus .

Ep. CCIII. *Idem.*

Zoicus hic nomen nudum vanumque reliqui :
In cineres corpus & in æthera vita soluta est .

Ep. CCIV. *Idem.*

Finitum Euhodiz fatum qui conspicias hospes ,
Desine mirari . corpus inane jacet .

Euhodus ut valeat pater optumus opto .

Ep. CCVI. *Franciscus Aligerius in Antiq. Valent.*

Defuncta Chelidone Pomponia est hic sita,
Ætatis quinto decimo anno infeliciter abiit :
Quæ dulcem vitam , & lucem reddere morte mea
Lubet , nec licitum est : Misera siccine taces ?
Nec lacrumis meis refers lacrumulam ? metu
An cessas : Conjux verum me mors acerba fatis
Sit , quod & immatura abstulit complexu tuo :
Nec te macera : dulcissima autem , & suavissima
Uxor tui Pomponi memot æternum vale .

CLASSIS QUARTA

CONTINENS EPIGRAMMATA ET FRAGMENTA AD VIROS;
UXORESQUE PERTINENTIA , CUM INDICIIS AUCTO-
RUM REFERENTIUM .

Ep. I. *Bonada.*

Ui, dum vita data est , semper vivebat avarus ,
Heredi parcens , invidus ipse sibi ;
Hic accumbentem sculpi genialiter arte
Se jussit docta post sua fata manu ;
Ut saltem recubans in morte quiescere
posset ,

Securaque jacens ille quiete frui .
Filius a dextra residet , qui castra lecutus .
Occidit ante patris funera mœsta sui .
Sed quid defunctis prodest genialis imago ?
Hoc potius ritu vivere debuerant .

Ep. II. *Idem.*

Hospes , quod deico , paulum est . asta , ac pellege .
Heic est sepulcrum , heu pulcrum pulcraï feminai .
Nomen parentes nominant Claudiam .
Sovom mareitum corde dilexit sovo .
Gnatos duos creavit horunc alterum
In terra linquit , alium sub terra locat :
Domum servavit , lanam fecit , dixi , abei .

Ep. III. *Idem.*

Hospes sta , & lacruma , si quidquam humanitus in te est ,
Ossua dum cernis consita mœsta mihi ;
Quoius laudati mores , & forma probata est
Anchialo , quem cura anxia debilitat .
Lesbia sum , quæ dulces mores sola reliqui ,
Quod vitam vivens parui in officiis .
Sei nomen quæris , sum Lesbia : si duo amantes ,

Anchialus dulcis cum suave homine spurio .
Sed quid ego hoc cerno ? mea sunt hic ossua in olla
Consita . vive hospes , dum licet , atque vale ?

Ep. IV. *Idem.*

Sic piã , sic felix , sic quod tibi vita beata
Contigit , & cunctis auxilians bonitas .
Nos tamen hic cruciat dolor intimus , & pia cura ,
Quod te festinans abstulit atra dies .
Numina nunc inferna precor , patri date lucos ,
Queis est purpureus , perpetuusque dies .
Hic certe , ut meruit , cuncta est data cura sepulcro ,
Texeruntque favi de Siculis apibus .

Ep. V. *Idem.*

Functus honorato senio , plenusque dierum
Evocor ad superos . Pignora quid gemitis ?

Ep. VI. *Idem.*

Functa jaces hic , sed vivis , vivesque Secundo
Lelia tuo , debent nec benefacta mori .
Te , Tellus , sanctosque precor pro conjuge manes ,
Vos ite placidi , tu levis ossa tegas .

Ep. VII. *Idem.*

Jam datus est finis vitæ , jam caussa malorum
Vobis , quas habet hoc gnatam , matremque sepulcrum
Litore Phocaico pelagi vi exanimatas :
Illic unde Tagus , & nobile flumen Hiberus

Vorsum ortus vorsum occasus fuit alter, & alter,
 Stagna sub Oceani Tagus, & Tyrrhenica Iberus.
 Sic etenim duxere olim primordia Parca,
 Et nevere super vobis vitalia fila,
 Cum primum Lucina daret lucemque, animasque,
 Ut vitæ diversa dies foret unaque lethi.
 Nobis porro alia est trino de numine fati
 Dicta dies lethi, quam propagare suopti
 Visum ollis tacito arbitrio cum lege perenni,
 Sisti quæ cunctos jubet ad vadimonia mortis.

Ep. VIII. *Idem.*

Nam fuit æximia specie miraque decore,
 Membraque erant vere pectore digna suo.

Ep. IX. *Idem.*

Invida florentem rapuerunt fata juventam,
 Nec licuit misero me superare viro.
 Flevit præsentem Pater, & flere sorores
 Et Mater tepido condidit ossa rogo,
 Quæ prius hoc titulo debuit ipsa legi.

Ep. X. *Idem.*

Livia me tellus aluit, geminamque sororem
 Egregio de patre satam, sancta Genitrice.
 Kara fuit casto bene juncta pudica marito,
 Invida sed fati lex reddidit irrita vota,
 Et tantum miseræ solatia liquit amanti,
 Conjugis in manibus licuit quod reddere vitam.

Ep. XI. *Idem.*

Julia, quæ longa fueras dignissima vita,
 Occidis e nostro rapta puella sinu.
 Sed comes ardenti nunc degis juncta Coronæ,
 Nunc Helicem propius cernis & Andromeden.
 Me cruciat, conjux, miserumque absumit amantem,
 Servus amor nullis ignibus inferior.
 Namque ego seu rebus fuerim districtus agendis,
 Seu dederim vacuo languida membra thoro.
 Tu mihi semper ades, tua præsens semper imago est,
 Quæ misero movear flehile cordolium,
 Impia cur teneros o mors disjungis amantes,
 Quos bene conveniens conciliavit amor?

Ep. XII. *Idem.*

Meja fuit felix septem circumdata natis,
 Dum vixi, adstabat turba tenella mihi:
 Ut mihi grata vicem natorum turba refertet,
 Hoc mihi de Pario marmore struxit opus.
 Manibus atque meis nati pia vota dedere,
 Persolvere meis manibus inferias.
 Postquam nulla mei, Superi, vos cura fatigat,
 Natorum memores este precor Superi.

Ep. XIII. *Idem.*

Hoc castæ in tumulo jacet pars magna puellæ,
 Orbati dolor infelix utriusque parentis.
 Conjugis æternum lacrimoso crimen amore,
 Et cito defectæ sobolis miserabile fatum.
 Da quicumque legis fletus, & parce sepulcro.

Ep. XIV. *Idem.*

Per hæc sepulcra, perque quos colis manes,
 His parce tumulis ingredi pedem sæpe.
 Sic numquam doleas, atque triste suspires,
 Quantum doloris titulus ille testatur.

Ep. XV. *Idem.*

Uxor cara viro monumentum fecit amanti,
 Optaram in manibus conjugis occidere;
 Quem quia fata nimis rapuerunt tempore iniquo,
 Ossibus opto tuis sit pia terra levis.

Ep. XVI. *Idem.*

Lævitæ conjux Petronia forma pudoris
 His mea discedens sedibus ossa loco.
 Parcite vos lacrymis dulces cum conjugis nati
 Viventemque Deo credite flere nefas.

Ep. XVII. *Idem.*

Quisquis amore volens solido tranquillus, & alta
 Pace frui, majora fuge, & nimis alta caveto.
 Quinetiam vitare parem, licet obstrepat error
 Publicus, admoneo. fidum tibi junge minoris
 Pectus, ubi obsequium pernox, humilesque vicissim
 Blanditiæ, dulcisque timor. res cognita paucis.
 Alta perunt omnes. utinam mihi tale dedissem
 Consilium, sed cogit amor, perque ardua vinculum,
 Luctantemque rapit victor. fuit ille Deorum,
 Mollia qui Herculeis aptavit pensa lacertis.
 Tu, cui libertas salva est, tibi consule eorum.

Ep. XVIII. *Idem.*

Hic pietatis honos, hæc sunt pia dona Mariti.

Ep. XIX. *Idem.*

Apollonia, quæ vocitabar,
 Lapide hoc inclusa quiesco:
 Ipso mihi flore juventæ
 Ruperunt fila sorores:
 Annos post decem & octo
 Vetuerunt visere lumen:
 Unum lortita maritum
 Servavi casta pudorem:
 Mater misera hoc monumentum
 Extruxit Olympias amens.
 Hæc sunt bene. vive viator.

Deona conjugio m
 Quam rapuit m
 Hæc debent memo
 Ob requiem grat
 Conjugis officium t
 Extremumque ti
 Dulcis, casta, vitæ
 Tot damna am
 Te lapis obtestor
 Et media ætati

me rapuit cr
 m foveo afflic

Hic matris cineres
 Quæ genuit telli

Immitis ferro secu
 Dum propero st
 Dnus & ante tho
 Quo cecidit noi

Ep.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Ep. XXXI. *Idem.*

Servavi thalamum genio, dulcissime conjux:
Servandus nunc est pro thalamo tumulus.

Ep. XXXII. *Idem.*

Ornasti & manes lacrimis miserabilis uxor,
Haud optare alias fas erat inferias.

Ep. XXXIII. *Idem.*

Detrahe farta comis & amorum oblita tuorum,
Tristis, inops palla veste Thalia veni.
Non manus Idalia lasciviat improba virga,
Nec fluat ante tuos lucida palla pedes.
Julius hæc feci Mellitus qui vocor olim
Cupito Patri, Matri & iusta meæ.
Deposui conjugemque meam mihi juncta rogatam,
Ut sit in æternum condita fama loci.

Ep. XXXIV. *Idem.*

Viximus ad tatum, pietatem implevimus ambo,
Præstitimus sobolem femineam duplicem.
Vos quoque qui legitis versus, & facta probatis,
Discite sic vestros merito sancire parentes.
Hos ut ego pius excolerem, titulosque relinquam,
Vivū' ut ego facerem, fata dedere mihi.
Julius hoc peto nunc a te, dominator Averni,
Cum moriar, jaceant ossa quieta mihi.

Ep. XXXV. *Idem.*

Hic lapis & tutamen erit post morte sepulcro,
Et dabit indicium obitos hic esse sepultos,
Si tamen ad manes credimus esse aliquid.
Vivere quid prodest, nisi si post morte cavemus?
Nomen, fama volat, tantum corpusque crematur,
Æternamque domum petimus, & sine laborum.
Dum legis hoc, discere ponere & ipse tibi.

Ep. XXVVI. *Idem.*

Vibia Phryne vixit ter senos annos.
Cara meis vixi: subita fatale rapina
Florentem vitam sustulit atra dies.
Hoc tumulo nunc sum, cineres simul namqua sacrati
Per matrem caram sunt positique mei.
Quos pius sæpe colit fraterque, conjuxque puellæ,
Atque obitum nostrum seribus usque fluunt.
Di Manes me unam retinete, ut vivere possint,
Quos semper colui viva libente animo.
Ut sint qui cineres nostris bene floribus fertis
Sæpe ornent, dicas; sit mihi terra levis.

Ep. XXXVII. *Idem.*

Castia, pudica, decens, sapiens, generosa, probata.

Ep. XXXVIII. *Idem.*

Urbis alumna graves casus huc usque secuta;
Conjugis infelix Atilia cura Philippi,
Hic sita sum manibus gratis sacrata mariti,
Pro cuius vita vitam pensare precanti
Indulserè Dii. ne cesset fama, meremur.
Quod credis templum, quod forte viator adoras,
Pomptillæ cineres ossaque parva tegit.
Sardoa tellure premor comitata maritum,
Proque viro fama est me voluisse mori.

Ep. XXXIX. *Idem.*

Hic Pomptilla jacet cineri conjuncta Philippi.
Junonis ledes internæ cernite cuncti.
Namine mutato fulget Pomptilla per ævum.
Unam & viginti bis juncti viximus annos,
Una fides nobis gaudia multa dedit.
Et prior ad lectam cum sum Pomptilla recepta,
I tempore tu, dixi, vive Philippe meo.
Nunc æterna quies, Ditisque silentia mœsta
Hanc statuere mihi pro pietate domum.
Languentem tristis dum flet Pomptilla maritum,
Pro vita voluit conjugis ipsa mori.
Protinus in placidam delabi visa quietem
Occidit. o celeres in mala vota Dei!
Has audite preces vitam servare marito,
Ne pereat vita dulcior ille mihi.

Ep. XL. *Idem.*

Semicapti quicumque subis sacraria Fauni,
Hæc lege Romana verba notata manu.
Hersilus hic jaceo, mecum Marcella quiescit:
Hæc soror, hæc genetrix, hæc mihi sponsa fuit.
Vera negas, frontem trahis, ac ænigmata sphingis
Credis? sunt Pythio vera magis tripode.
Me pater e nata genuit, mihi jungitur illa:
Sic mihi sponsa, parens, sic fuit illa soror.

Ep. XLI. *Idem.*

Hic pietatis honos, hæc sunt pia dona mariti,
Cui multum dilecta fui ego Marcellina
Pro meritis, cernisque mihi solus conjux Ælius
Quoque post obitum memor amoris dicat.

Ep. XLII. *Idem.*

Invide quid gaudes? illa hic mihi mortua vivet,
Illa meis oculis aurea semper erit.

Ep. XLIV. *Idem.*

Ver tibi contribuat sua munera florea grata,
Et tibi grata comis nuret æstiva voluptas.
Reddat & Autumnus Bacchi tibi munera semper,
Ac leve hiberni tempus tellure dicetur.

Ep.

Ep. XLIV. *Idem.*

Hic sita, quæ vixit duo de triginta per annos,
Unanimes Calpurniano sociata marito.
Nomina matura. Tuder est mihi nota propago,
Aufidius genitor, genuit me Plania mater.
Quadraginta duos mecum fere flebilis annos
Rapta meis fatiis, Superi sic namque jubebant
Ima penetrali Lucinæ sacra petenti.

Ep. XLV. *Idem.*

Ille ego, qui varios casus, variosque labores
Sustinui, ut multas conciliarem opes.
Amisi moriens rerum quæcumque paravi,
Et satis ad manes sufficit urna mihi.

At iusta conjux meritos testatur honores,
Æternum retinens consociata torum.
Nos ætate pares, dulcis dum vita manebat,
Unus amor junxit, nunc premit una quies.
Discite qui legitis factis acquirere famam,
Ut probat hic tumulus, non perit esse bonos.

Ep. XLVI. *Idem.*

Salve care mihi conjunx, dilecta propago,
Condite perpetuis tumulis sine lucis hiatu,
Desseo te puto, nec satis est decerpere crines:
Nunc neque te video, nec amor satiatur amantis.
Descent & gemini genitoris imagine capti,
Et conjux misera finem deposco dolori.

CLASSIS QUINTA

CONTINENS EPIGRAMMATA ET FRAGMENTA AD JUVENES
PUELLASQUE INGENUAS PERTINENTIA, CUM INDICIIS
AUCTORUM REFERENTIUM.

Ep. I. *Bonada.*

Si non fatorum constantia jura fuissent,
Mater in hoc tumulo debuit ante legi.
Quæ rogat, ut dicas motus fatalibus an-
nis,
Terra sit hæc Petalo non onerosa, pre-
cor.

Ep. II. *Idem.*

Quisquis es, huc oculos paulum converte, Viator,
Et lege, quod nomen hic titulus teneat.
Antonii fratres vivorum plaga parentum
Perfuncti fato hic tenere locum.
Ambo per invidiam crudeli funere rapti,
Ruffinus prior, & Ruffinilla dehinc.

Ep. III. *Idem.*

Nil profunt gemitus: lacrimis corrumpere ocellos
Desine, nec duro jam doleas obitu.
Nec tibi, nec nobis æternum vivere jussit:
Quod pueri occidimus, fata querenda putas?
Dum sis in vita, dolor est amittere vitam,
Dum semel occidimus, omnia despicias.
Orbem sub legem si habeas, num vivis ad Orchum?
Quid valet hic nulla est divitis ambitio.

Ep. IV. *Idem.*

Me miserum! fraternus amor persolvere cogit
Has, puer, exequias, has, puer, inferias.
Belle puer, formosè puer, puer unice, dico:
Quid puer, imo infans: quid puer, imo cinis.
Vix dum natus eras, Lachesis tua fila recidit,
Sic lux, quæ fuerat prima, suprema fuit.
Nam quasi momento sub eodem temporis ad te
Torva juvena venit, torva senectæ venit.
Mater abortivum cum te produxit in auras,
Parturiit puerum, parturiitque senem.
Mors & abortivum quæ te produxit in auras,
Sustulit & puerum, sustulit atque senem.
At puto non rapuit te mors, sed filia magni
Cara Jovis Stygio nupta puella Jovi.
Hæc rapuit, paucos ut quum te adoleverit annos,
Inter delicias te beet illa suas.
Cresce puer, tu cresce infans, infantule cresce,
Cresce puer, crescas bellule, cresce puer.
Nec desiderium bellæ remorate puellæ,
Cresce puella cito, bella puella rogat.
Cresce cito. interea manibus dabo lilia plenis,
Misceboque tuis balsama in ossiculis.
Tu modo non fratris donum aspernabere nardum:
Suscipe cum nardo, suscipe & has lacrimas.
Suscipe & hos gemitus frarris, cape & alba ligustra,
Albe puer, simulant alba ligustra tibi.
Tu pia verba refer nunc iusta, & iusta sacerdos:
Eja age condentur ustaque, bustaque humo.

Ep. V. *Idem.*

Di Manes, Manes sitis, jam morte misellis

Præpropera senibus sero datum rapitis.
 Hic etenim puer est Umbri de sanguine cretus,
 invida quem tenerum Larca tenax rapuit;
 Quo matri multos scripsit, multos quoque patri
 Ingratis annos. vota satis misera.
 Nam solos septem proles quos duxerit orbes,
 Septuaginta forent, ni miseros cuperet.
 Qui pro vinetis, fundis, terraque marique
 Hoc solum proli, hoc peperete solum.

Ep. VI. *Idem.*

Hanc tibi dat tumulum pietatis nomine mater,
 Et properat intro solvere iusta. vale.

Ep. VII. *Idem. In prima columna.*

Quum præmatura raptum mihi morte nepotem
 Flerem, Parcarum putia fila querens;
 Et gemerem trisli damnatam sorte juventam,
 Versaretque novus viscera tota dolor;
 Me desolatum, me desertum, ac spoliatum
 Clamans, & largis saxa movens lacrimis;
 Exacta prope nocte, suos cum Lucifer ignes
 Spargeret, & volucris ræscidus iret equo;
 Vidi sidereo radiantem lumine formam
 Æthere delabi, non fuit illa quies.
 Sed verus juveni color, & sonus, & status ipse
 Major erat nota corporis effigie.
 Ardentes oculorum orbes, humerosque nitentes
 Ostendens roseo reddidit ore sonos.
 Adfinis memorande, quid o me ad sidera Cæli
 Ablatum quereris? desine flere Deum.

Ep. VIII. *Idem. In secunda columna.*

Ne pietas ignara superna sede receptum
 Lugeat, & lædat lumina tristitia;
 Non ego tartareas penetrabo tristis ad umbras,
 Non Acheronteis transvehar umbra vadis.
 Non ego caruleam remo pulsabo carinam,
 Nec te terribilem fronte timebo, Charon.
 Nec Minos mihi jura dabit grandævus, & atris
 Non errabo locis, ne cohibebor aquis.
 Surge, refer matri, nec me noctesque, diesque
 Deseat, ut mærens Attica mater Ityn.
 Nam me sancta Venus sedes non nosse silentum
 Jussit, & in Cæli lucida templa tulit.
 Erigor: & gelidos horror perfuderat artus,
 Spirabat suavi tinctus odore locus.
 Dic nepos, seu tu turba stipatus amorum,
 Lætus Adoneis lusibus infereris;

Ep. IX. *Idem. In tertia columna.*

Seu grege Pieridum gaudes, divisque Camænis,
 Omnis cælicolum te chorus inlequitur.
 Si libeat thyrsum gravidis onerare cotymbis,
 Et velare comam palmitibus, Liber eris.
 Pascere si crines, & lauro redimitus ovanti
 Arcum cum pharetra sumere, Phæbus eris.
 Indueris teretes manicas, Phrygiamque tyaram,

Non unus Cybeles pectore vivat Atys.
 Si spumantis equi libeat quaterere ora lupatis,
 Cillari formosus membra vehes equitis.
 Sed quicumque Deus, quicumque vocaberis Heros,
 Sic soror, & mater, sic puer incolumis.
 Hæc dona unguentis, & sunt potiora corollis,
 Quæ non tempus edax, non rapit ira Jovis.

Ep. X. *Idem.*

Bis binos vixit vixdum compleverat annos,
 Et nimium fato citius depulsus in antro est:
 Nec licuit lumen fato superare parentes.
 Venit iniqua dies, & acerbæ terminus horæ,
 Ut titulum miseri lacrimis impleret acerbis.
 Vivite felices Superi, quorum fortuna beata est.

Ep. XI. *Idem.*

Parvulus hic situs est. vixit tres usque per annos,
 Inque novem menses, invalidosque dies.
 Nomine Chrysológus amabilis usque erat infans,
 Flebilis & misere raptus ad inferias.

Ep. XII. *Idem.*

Hoc in sarcophago genitrix, duo corpora, natos
 Condidit infelix, semper subitura dolore
 Quos superat. vivet, vitamque miserrima ducet
 Coniuge prærepro: genitor quibus ipse misellis,
 Et tibi condiderat vivens commune sepulcrum.

Ep. XIII. *Idem.*

Funere non æquo puer immaturus obivi,
 Marmoreisque meis hic jaceo tumulis.
 Non potui parvus juvenilem implere juventam,
 Nec vestire meam flore novo faciem.
 Nec senior capiti niveos mutare capillos,
 At fati victus sorte perii.
 Heu crudele nefas! quæ me generaverat hora,
 Hæc eadem vitæ terminus hora fuit.
 Non ego quod perii doleo, sed parvulus infans
 Quod, cum plus saperem, spem merui dubiam.
 Si vita incolumis potuisset vincere fata,
 Crevisset generis gloria magna mei.
 Fortuna invisâ est, spes est frustrata jacentem:
 Mors cuncta eripuit: dira quies hominum.

Ep. XIV. *Idem.*

Hic Aquilæ cineres miserabilis urna sepultos
 Contegit, & satis exproperata nimis.
 Occidit infelix cæpto modo flore juventæ,
 Quam finiit annus septimus, & decimus.
 Formosus, frugi, doctus, pius a patre mæsto
 Accepit tumulos, quos dare debuerat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Roma mihi patria: nomen meum: primus in ævum:
Hos versus fraterque, soror, tumuloque dicarunt,
Qui pietate sua merito laudem potuere.

Ep. XXX. *Idem.*

Camillus Aquilejus se vivo inscribi iussit sic.
Non fui, deinde fui, modo non sum.
Aspice, quam subito marcescit quod floruit ante,
Aspice, quam subito quod lierit ante cadit.
Nascentes morimur, finisque ab origine pendet.
Illa eadem vitam, quæ inchoat, hora rapit.

Ep. XXXI. *Idem.*

Desine jam mater lacrimis renovare querelas,
Namque dolor talis non jam tibi contigit uni.

Ep. XXXII. *Idem.*

Florentes annos subito nox abstulit atra.
Vivite felices, moneo. mors omnibus instat.

Ep. XXXIII. *Idem.*

Quem quoniam Manes ut alumnum Di rapuerunt,
Ne calcare velis, nec gravis esse loco.

Ep. XXXIV. *Idem.*

Heu crudele nimis fatum! duo funera mœrens
Plango, vir & genitor flebile mersa Deo.
Sat fuerat, Porrimne, cymba vexisse mantam,
Abreptamque mihi lede jacere tua.
Adjecit Clotho iteratum rumpere filum,
Ut natum raperet tristis ut ante mihi.
Me decuit morti prius occubuisse supremæ,
Teque mihi tales, nate, dare obsequias.
At tu ne propera, simili qui sorte teneris,
Nunc annos titulo, nomina ut ipsa legas.
Illa bis undenos vixit, natus quoque senos:
Nomen huic Prorus est, huic quidem Athenaidis.
Quas ego, quas genitor pro te dabo, nate, querelas,
Raptum quem Stygio detinet unda lacu.
Quam bene bis senos florebas nate per annos,
Credebamque Deis vota placere mea.
Stamina ruperunt subito tua candida Parcæ,
Abstuleruntque simul vota precesque mihi.
Cum te, nate, fleo, planctus dabit Attica Aedo,
Et comes lacrimis veniet pro conjuge Siren:
Semper & Alcyona flebit te voce suprema,
Et tristis mecum resonabit carmen & Echo,
Oebaliusque dabit mecum tibi murmura Cycnus.

Ep. XXXV. *Idem.*

Nomine quo genitor mihi dicitur, hoc ego vixi.
Telephus est genitor, Telephus ipse fui.
Augustina Parens quarto me flebilis anno,
Ter decimoque die perdidit orba fatum.
Non igitur lector lacrimas: decepit utrosque
Maxima mendacis fama Mathematici.

Ep. XXXVI. *Idem.*

Quintum annum, & decimum Narcissus flore juventæ
Hoc jacet abreptus conditus in tumulo.

Quisquis ades lector, fatum miserabile cernis,
Parcæ nam impubem quem rapuere mihi.
Mœret casta soror, quæ fratrem legit ademptum;
Mater hebet. natum florem lux candida torquet.

Ep. XXXVII. *Idem.*

Vivite felices, moneo. mors omnibus instat.
Exemplum a nobis dicitur, qui legitis.

Ep. XXXVIII. *Idem.*

Cajus Rutilius Rufius nominor ille,
Annos qui vitæ linquo novem atque decem.
Heu scelus, heu crudele nefas, facinusque tremendum!
Cum fateare vides, quam miser est genitor.
Qui me conspexit moribundum, qui mea clausit
Lumina diversis ætatis vicibus.
Quos non ille prius, qua non ego voce rogavi
Infelix Superos, nec valere preces.
Sed vis major agit mortis jam jamque, parens, aut
Mecum semper eris, aut dolor una obiet.

Ep. XXXIX. *Idem.*

Vervex & pueri, puer unus, sponsa, maritus
Cultello, lympha, fune, dolore cadit.

Ep. XL. *Idem.*

Quod tu debueras frater post tempora no...
Majorum ut faceres morte suprema mi...
Feci ego cum miseris miseris quos den...
Invida quod pietas lege sinistra tulit.

Ep. XLI. *Idem.*

Hic stirps Amphion ereptus prima juventa,
Nondum terdenos numerabat temporis annos.
Heus immatura mors properata sibi.

Ep. XLII. *Idem.*

Hospes, disce novum mortis genus. improba feles
Dum trahitur, digitum mordet, & intereo.

Ep. XLIII. *Idem.*

Tu quicumque mei veheris prope limina busti,
Supprime festinum quæso, Viator, iter.
Perlege signum. quam doleas pro funere acerbo,
Invenies titulo nomina fixa meo.
Roma mihi patria est, media de plebe parentes,
Vita fuit nullis tunc violata malis.
Gratus eram populo quondam, notusque favore,
Nunc sum defleti parva favilla rogi.
Quis bona non hilari vidit convivium vulru,
Atque meos mecum pervigilare jocos?
Quondam ego Pierio varum monumenta canore
Doctus Cygneis enumerare modis;
Doctus Mæonio spirantia carmina versu,
Dicere Cæsareo carmina nota foro.
Nunc amor, & nomen superest de corpore toto,
Quod spargit lacrimis mæstus uterque parens.
Serra mihi, floreque novos mea gaudia ponunt:
Fusus in Elysia sic ego valle moror.

Quod

Funeris arborum,
lucem vidisse facti
Vivere quæ nollet,

Ep.

Arbus ingenuis cura
sortita egregium c
Nondum bis septem
Hic Corals castis c
Vivite felices, patitur
Sæpe & formosus t

Ep.

Some fuit nomen. h
Utraque hoc titulu
parum, dulcisq
Hoc titulo tegeor,
legis ritualur
Hoc peto nunc dic

Ep.

Ita sed in lacrimis
Hic sita sum, vixi
Acus erat nata prin
Limnibus rapuit n

Ep.

Sub hac lapidur
sacra animam inn

Ep.

Barum secura qu
laudata, colitis q
is infontem Mag
Per memora & ca
Sæpe est octavo fa
Carpebat vitæ te
mola, & sensu
Docta, decens, e
Sæpetuo talis gemi
Infelix ævo tam
Hic Hecuba flevi

Ep.

Es tu qui tran
Sile gradum, l
Illa hic jaceo
is mihi cum i

Ep. LI. *Idem.*

Fœcundum novies Romæ natam obruit altæ
 Post duo me natos Arcianense solum .
 Sergia mi nomen fuerat, Volumnius inquam
 Conjux, fata cujus fausta fuere parum .

Ep. LII. *Idem.*

Lucius ingenti Romana stirpe Volumnus,
 Quo cerne ingentem fata tulere mea .

Ep. LIII. *Idem.*

Decipimur votis, & tempore fallimur, & mors
 Deridet curas anxia vota nihil .

Ep. LIV. *Idem.*

Quod decuit natam patri præstare sepulto,
 Hoc contra natæ præstitit ipse pater .

Ep. LV. *Idem.*

Verius hunc tumulum Matri tu nata dicasses,
 Quem mater miseræ nunc tibi, nata, facit.
 Bis tenos completam annos te, filia, matri
 Eripuit miseræ mortis iniqua dies.
 Obtestor manes meritæ, sanctæque Patronæ.
 Comprecor, ut leni terra tegat tumulo .

Ep. LVI. *Idem.*

Have Septima. sit tibi terra levis,
 Quisquis hoc tumulo posuit ardente lucernam,
 Illius cineres aurea terra tegat .

Ep. LVII. *Idem.*

Hic sum Bassa sita pia filia,
 Virgo pudica, excedens
 Cunctas ingenio æquales.
 Cum mihi bis quinos annos mea fata dedissent,
 Undecimum me non licuit perducere annum,
 Cumque pater materque Deos pro me adularent,
 At sævos Pluto rapuit me ad infera templa:
 Opfide me Parcæ finem fecisse videntur,
 Cum ante alios vernas tres rapuere mihi.
 Si quis forte mea gaudet de morte iniqua,
 Huic sit iniqua Ceres, perficiatque fame .

Ep. LVIII. *Idem.*

Quod dulces nati, quod cara pignora præstant,
 Continet hic tumulus, membra qui parva retentat .
 Dolorem sine fine dedit Felicitas. isto
 Clauditur infelix falso cognomine dicta .
 Nam cui prima dies in lucem protulit annos
 Quatuor, & male cum quintum sumeret ortum,
 Abstulit atra dies, & funere merfit acerbo:
 Hæc mater, & genitor conscribunt carmina busto,
 Quo legenti simul redeat sub corde figura,
 Et siccato sæpe madescant lumina fletu .
 Sic medicatur amor, nec curant carmina manes .

Ep. LIX. *Idem.*

Felix hæc vîla est nascendi lege puella,
 Quæ non est mihi tum sortita lares.
 Sed legem fati Parcæ dixere cruentam,
 Primus natalis condant ut ossa sua.
 Cognomen pater huic fuerat natale daturus,
 Sustulit atra dies una cum corpore nomen.

Ep. LX. *Idem.*

Rapta sinu Matris jacet hic miserabilis infans,
 Ante novem plenos lunæ quam viveret orbes;
 Hunc pater & mater mœsti flere jacentem,
 Parvaque marmoreo clausurunt ossa sepulcro.

Ep. LXI. *Idem.*

Cernis, ut orba meis hospes monumenta locavi.
 Et tristis senior natos miseranda requiro.
 Exemplis referenda mea est deserta senectus,
 Ut steriles vere possint gaudere maritæ.

Ep. LXII. *Idem.*

Invida fors fati rapuisti utilem
 Sanctam puellam bis quinos annos,
 Nec patris ac matris es miserata preces.
 Accepta, & cara suis mortua hic sita sum:
 Cinis sum, cinis terra est, Terra Dea est:
 Ergo ego mortua non sum.

Ep. LXIII. *Idem.*

Nascentes morimur, finisque ab origine pendet.

Ep. LXIV. *Idem.*

Tu pater, & mater lacrimis retinete dolorem,
 Nam fato raptam non potes eripere.

Ep. LXV. *Idem.*

Sum castæ eorum lapis puellæ
 Custos. me relegens pius Viator,
 Hujus cognita si tibi fuisset
 Virtus, lacrimulis tuis rigares.

Ep. LXVI. *Idem.*

Quisquis ades, celeri gressu precor ito viator,
 Ito procul, & linque nefas, tibi dico, viator.
 Parce oculis, nec nostra velis cognoscere fata,
 Sanguinea palla quæ textit prodiga Clotho,
 Et pavit rupisse suas quoque fila sorores.

Ep. LXVII. *Idem.*

Lustifica properante manu jam siste viator,
 Ne tibi sim penitus querenti causa doloris.
 Sede sub hac parva titulo parvoque tenetur
 Parva anima, dolor immensus, crudeleque funus,
 Orbatuque parens geminus, spes dura trienni,
 Diraque fors leti. placet hoc fortuna sepulcrum.

Ep. LXVIII. *Idem.*

Ummidæ manes tumulus tegit iste, simulque
 Primigeni vernæ, quos tulit una dies.
 Nam Capitolinæ compressi examine turbæ
 Supremum fati competiere diem.

Ep. LXIX. *Idem.*

Hic jacet exanimis tumulis Ælia Sabina
 Cum sua nata simul, sætu quem procreat ipsa.
 O fortuna fidem quantam mutasti maligne!
 Quem genuit genitrix, secum tenet in Lare Ditis,

Ep. LXX. *Idem.*

Ossa pia, cineresque sacri hic ecce quiescunt.

Ep. LXXI. *Idem.*

Hoc Anuline mei memorantur carmine manes,
 Parvola, quæ vix denos menses.
 Sed mea divina non est itura sub umbras
 Cælestis anima: mundus me sumpsit, & astra:
 Corpus habet tellus, & saxum nomine inane.

Ep. LXXII. *Idem.*

Heu positæ gnatae tristes posuere parentes.

Ep. LXXIII. *Idem.*

Immatura quies, quos abstulit, hic siti sunt tres;
 Mater cum parvis pignoribus geminis.
 Pollia Saturnina parens triginta per annos
 Vixit, & enituit docta sonare melos.
 Octo puer Titius proles cito rapta Philippus,
 Et fratri tenero carior una soror.
 Ælia Saturnina obiit uno insuper anno,
 Nec saltus vitam protulit, aut choreæ.

Ep. LXXIV. *Ex Tom. I. Spicilegii Bibliæ
 ad Gen. 11. 17. pag. 35. Can. Mazzocchi.*

Una dies adimit crudeli clade preemptas,
 Quis ara hæc posita est, pœna hominis miseri.
 Filia namque perit, periit & mater, eundem
 Deserit illa patrem, deserit illa virum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Ep. VI. *Idem.*

Una juveniles domus hos produxit alumnos,
 Libertatis opus contulit una dies.
 Naufraga mors pariter rapuit, quos junxerat ante,
 Et duplices luctus sic periniqua dedit.

Ep. VII. *Idem.*

Hoc mihi noster Herus sacravit inane sepulcrum,
 Villæ recta suæ propter ut aspicerem:
 Utque suis manibus flores mihi, vinaque sæpe
 Funderet, & lacrimam, quod mihi pluris erit.
 Nostros nam cineres Pollentia sæva subegit:
 Est & ibi tumulus, nomen & ara mihi.
 Nec tamen aut illic subter crudelia busta,
 Aut istas sedes nostra subiit anima:
 Sed petat Assyrios, petat ille licebit Hiberos,
 Per mare, per terras subsequitur dominum.

Ep. VIII. *Idem.*

Quid sibi vult, quæris, tellus congesta, Viator?
 Ossibus hic uxor miscuit ossa meis.
 Nobilis Euphrosyne, facilis, formosa puella,
 Docta, opulenta, pia, casta, pudica, proba.
 Fortunam mirere meam, verum exitus hic est
 Omnium: mecum uno composui tumulo.
 I nunc, & quidquid votis melioribus opta:
 Absumit tecum singula Sarcophagus.

Ep. IX. *Idem.*

Si pensare animas sinerent crudelia fata,
 Et posset redimi morte aliena salus;
 Quantulacumque meæ debentur tempora vitæ,
 Pensarem pro te, o Homonœa libens.
 At nunc, quod possum, fugiam lucemque, deosque,
 Ut te matura per Styga morte sequar.
 Parce tuam conjux fletu quassare juventam,
 Fataque mœrendo sollicitare mea.
 Nil profunt lacrimæ, nec possunt fata moveri.
 Viximus. hic omnes exitus unus habet.
 Parce: ita non unquam similem experiare dolorem,
 Et saveant votis numina cuncta tuis.
 Quodque mihi eripuit mors immatura juventæ,
 Id tibi victuro præroget ulterius.

Ep. X. *Idem.*

Tu, qui secunda procedis mente, parumper
 Siste gradum quæso, verbaque pauca lege.
 Illa ego, quæ claris fueram prælata puellis,
 Hoc Homonœa brevi condita sum tumulo.
 Cui formam Paphiæ Charites tribuere decoram,
 Quam Pallas cunctis artibus erudiit.
 Nondum bis denos ætas meæ viderat annos,
 Injecere manus invida fata mihi.
 Nec pro me queror. hoc morte est mihi tristior ipsa
 Mœror Atimeri conjugis ille mei.
 Sit tibi terra levis, mulier dignissima vita,
 Quaque tuis olim perfrueare bonis.

Ep. XI. *Idem.*

Quod viva merui, moriens quod & ipsa rogavi,
 Conjugis hoc mœsti reddidit ecce fides.
 Sit licet infernæ mortis tristissimus horror,
 Me tamen illius credo jacere toris.
 Conjugii memot umbra mei, dum testor amores;
 Te, pie possessor, sive colone, precor,
 Ne patiare meis tumulis increfcere silvas:
 Sic tibi dona Ceres larga det, & Bromius.

Ep. XII. *Idem.*

Suetrius Hermes hic situs est, cui tertia conjux
 Aram constituit digno meritoque marito,
 Cum quo concordem vitam, multosque per annos
 Vixit, & heu tenero casu subtrahita marito est.
 De cujus fama multi cum laude loquuntur,
 Quod fuerit cultor domini, rerumque & amator.
 Tu, qui transis, dic, sit tibi terra levis.

Ep. XIII. *Idem.*

Cunctorum hæc soboli sedem post morte reliquit,
 Ante tamen nato, conjuge & ante suo.
 Nondum secunda dum stet mœstissima mente,
 Occidit, & tristes decepit mæsta fovendi.
 Sed nos solliciti, memoresque parentis amore
 Matrem cum nato, conjuge cumque suo
 Securos colimus memores de nomine nostro,
 Et faciet soboles multos memorata per annos,
 Sacra Deis, patribusque suis, memoresque priorum,
 Et memores nostri, nostrorumque alta præpago,
 Æterno servant semper memorabile nomen.
 Quisquis es, aut olim nostra de stirpe futurus,
 Sis memor antiqui nominis, & tituli.
 In quorum titulo hic datur esse locus,
 Et domus æternæ tu tueare focos.

Ep. XIV. *Idem.*

Quandocumque levis tellus mea conteget ossa;
 Incisum & duro nomen erit lapide;
 Quod si forte tibi fuerit factorum cura meorum,
 Ne grave sit tumulum visere sæpe meum.
 Et quicumque tuis humor labetur ocellis,
 Protinus inde meos profluat in cineres.

Ep. XV. *Idem.*

Quid lacrimis opus est, Rusticelle carissime conjux,
 Extinctos cineres sollicitare meos?
 Una domus cunctis neu fugienda viris,
 Ut quæ volui tempore tempus habet.
 Nondum vicenos annos compleverat annus,
 Supremam Parcæ sorte dedere mihi.

Ep. XVI. *Idem.*

Murria hoc titulo patronum pietatis honorat,
 Quidquid id est gratum manibus officium.
 Non iussa tamen, nec voce rogata
 Hic aliis obiit, vivit libertæ suæ suavis patronus.

Maxima quadrupedum cura, studia quoque plura fuerunt,
 Ingenio semper plenus, probitate beatus,
 Ut quandoque simul partibus finito lumine vitæ
 Manibus his quieti pariter sociabimur una.
 Quisque legis, doleas, devites talia fata.

Ep. XXIV. *Idem.*

Florus ego hic jaceo bigarius infans,
 Qui cito dum eupio currus, cito decido ad umbras.

Ep. XXV. *Idem.*

O utinam vivo potuissem præmia morum
 Reddere: nunc lacrimas accipe pro meritis.
 Nam semper, fateor, tacita te mente probavi,
 Detexit sensus ultima flamma meos.
 Tu columen rerum, semper tu cura mearum
 Nunc eris, & luctus tu quoque causa mei.
 Ossibus infundam quæ numquam vina bibisti.

Ep. XXVI. *Idem.*

Hic dormit Lucas Agathensis gentis alumnus,
 Functus in hac aula cardinis officio.
 Justitiæ fons, munditiæ vas, lex pietatis,
 Lux fidei, at dominis devia spes miseris.
 Ut voluit Deus hunc mundi finire laborem,
 Sustulit ipse animam, & reddidit ossa mihi.

Ep. XXVII. *Idem.*

Lege æviterna traditus leto puer
 Bis octo in annis hocce sub tumulo jacet,
 Quem cuncta flevit turba, multo plus herus.
 Specie obnitentem moribus cum vinceret
 Hic Phocaensium civis in patrio solo,
 Hunc Italorum ditis intra terminos,
 Nomen tenebit Isis nati puer.

Ep. XXVIII. *Idem.*

Pallados inventum, medicinalemque laborem,
 Quod feci studio proximus ipse meo;
 Testor nunc Iuperos, non hoc meruisse videbar,
 In vulnus generis quod subito occidimus.
 I nunc & dubias fatorum negligite clades.
 Conjux, quod potuit, tumulum mihi reddidit uni.

Ep. XXIX. *Idem.*

Desine jam frustra mater, mater mea, desine fletu
 Te miseram totos exagitate dies.
 Namque dolor talis non nunc tibi contigit uni,
 Hac eadem & magnis regibus acciderunt.

Ep. XXX. *Idem.*

Maximus hic recubo dulcissimus infans,
 Bimulus in tertium escendens. sit mihi terra levis.
 Dulcis eram matri, carior usque Patri.

Ep. XXXI. *Idem.*

Sei qua renascentes optant certamina laudis,
Ex nostra aspiciant facta priora fide.

Ep. XXXII. *Idem.*

Seu stupor huic studio est, sive est insania nomen,
Omnis ab hac cura cura levata mea est.

Ep. XXXIII. *Idem.*

Quicumque es, puero lacrimas effunde, Viator:
Bis tulit hic senos primævi germinis annos,
Deliciumque fuit Domini, spes grata Parentum,
Quos male deseruit longo post fata dolori.
Noverat hic docta fabricare monilia dextra,
Et molle in varias aurum disponere gemmas:
Nomen erat puero, Pagus: at nunc funus acerbum,
Et cinis in tumulo jacet, & sine nomine corpus.

Ep. XXXIV. *Idem.*

Hic situs est quondam Gelli pars maxima Phœbus;
Adfectus omnes possidet ipse lapis.
Vix consummavit septem quinquennia lustris,
Oscula ferventem nec tenere animam.
Quod si mutari potuissent fila sororum,
Gauderet condi Maximus hoc tumulo.

Ep. XXXV. *Idem.*

Te, lapis, obtestor, leviter super ossa residas,
Ne nostro doleas condita officio.

Ep. XXXVI. *Idem.*

Hi sancte coluere Deos, vixere probati,
Pob obitum Elysios ut possent visere campos.

Ep. XXXVII. *Idem.*

Ereptam viro & matri mater me terra recepit,
Cum ad mortem matris de gremio rapior.
Omnibu' cara fui: vive carissima Matri,
Adversis quæ me sustulit ominibus.
Desine jam frustra, mater mea, desine fletu
Te miseram totos sollicitare dies.

Ep. XXXVIII. *Idem.*

Hic sum Pestejus vitæ modo sine peractio
Conditus, Histriacæ nobilis artis honos.
Ter lenos annos Asclepiadorus ad æquam
Matrem ab eo terram, qua prius ortus eram.

Ep. XXXIX. *Idem.*

Hoc jacet in tumulo secura Glyconis honesto,
Dulcis nomine erat, anima quoque dulcior ipsa,
Sic numquam tetricos egit sibi lucis honores,
Sed magi' lascivos suavis Bacchoque madere,
Simplicitate loqui: cantus mollesque choreas
Lusibus ipsa suis generabat, sæpe & amores.
Dulce sibi natisque suis, quos pube reliquit,
Castorea fratres sub imagine quos generavit.

Digna quidem frui perpetua de luce benigna,
Sed celerat, qua nos fata benigna vocant.

Ep. XL. *Idem.*

Docta lyra, grata & gestu, formosa puella,
Hic jacet æterna Sabis amata domu.
Cujus fatales pensare optaverat annos,
Ponticus huic conjux ultima dona dedit.
Hunc tumulum socios manes commune sepulcrum,

Ep. XLI. *Idem.*

Laudatus populo, solitus mandata referre,
Adlectus scenæ Parasitus Apollinis idem
Multarum in mimis saltantibus utilis auctor.

Ep. XLII. *Idem.*

Tu qui tendis iter properatim, siste parumper,
Si grave non animo est, fataque acerba lege.

Ep. XLIII. *Idem.*

Servilia Irene reverens, pia, casta, pudica,
Bis quinos denos & sex provecta per annos.
Sit tibi terra levis, cineres quoque flore tegantur,

Ep. XLIV. *Idem.*

Hic jacet exiguis Dionysia flebilis annis,
Extremum tenui quæ pede rupit iter.
Cujus in octava lascivia surgere messe
Ceperat, & dulces fingere nequitas.
Quod si longa tuæ mansissent tempora vitæ,
Doctior in tetrīs nulla puella foret.

Ep. XLV. *Idem.*

Quæ nondum septem vitæ compleverat annos,
Quæ caruit luce, & tenebris se miscuit attis,
Lascivia nimium fatis crudelibus orta est,
Liquit & orbatos miseros, fidosque parentes,
Uberibus pressis nutricem liquit amantem.
Conjux nutricis infelix ille relictus
Mæret, & ad cineres plangit sua pectora palmis.

Ep. XLVI. *Idem.*

Invide, quid gaudes? illa hic mihi mortua vivet,
Illa meis oculis aurea semper erit.

Ep. XLVII. *Idem.*

Si fatum nostræ patiens vis scire viator
Conjugis, & matris titulis quid noster arator
Scripserit, ut discas, paulum consiste, docebo.
Quam miser heu liqui, quondam carissima conjux
Illa mihi fuerat Flavia Nicopolis.
Quæ insiderit nunc cura mihi, cum vita manebit,
Atque aderit jam nulla quies, nisi mortis imago.
Flavia Nicopolis nomen dulce tuum,
Et tumulo spargam sæpe meas lacrimas.
O mihi si superi vellent præstare roganti
Vel roseo, vel purpureo, violæque nitore,
Ut aut præteriens gressu tardante viator

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ep. LXIV. *Idem*.

Quærere cessavi numquam, nec perdere desii:
Mors intervenit. nunc ab utroque vaco.

Ep. LXV. *Idem*.

Altorio meritam dicat hanc Octavius aram,
Acri homini, atque alacri, forti, fido, atque venusto,
Cui domus Assyriis, fuerat cui Quinctio nomen,
Hic in flore cubar longum securus in ævum,
Post ter vicanos ac tres bene consutus annos.

Ep. LXVI. *Idem*.

Si fortuna suos potuisset flectere manes,
Hunc titulum Patri ponere debueram.

Ep. LXVII. *Idem*.

Hic miser Anteros posuit duo corpora fratrum.

Ep. LXVIII. *Idem*.

Corporis hic domus est, illic paulisper:
Remoramur at hic, habitamus illud.

Ep. LXIX. *Idem*.

Prius hunc titulum Matri tu nata dicasses,
Quem mater miseræ nunc tibi nata facit.
Bis senos completam annos te filia matri
Eripuit miseræ mortis iniqua dies.
Obtestor manes meritæ sanctæque Patronæ,
Et comprecor, ut levi Terra tegat tumulo.

Ep. LXX. *Idem*.

Firma satis felix cum me mea vita maneret,
Conjugis obsequio cum pietate fui.
Conjugis illius, quem vix æquare mariti
Adfectu potuerunt, aut bonitate pari.
Conlibertorum vultus, animosque meorum
Placatos merui sedulitate mea.
Placatos merui per te magis, omnis ut ætas
Sanguine me junctam crederet esse sibi:
Qui tecum pia castra sequi consuetus, & ille,
Quem lex servitii distrahit a domino:
Hos omnes tibi pro meritis, qui sidera torquent,
Secum placatos semper habere velint.

Ep. LXXI. *Idem*.

Hic positus sum, qui semper sine crimine vixi,
Et, quem mi dederat cursum fortuna, peregi,
Cujus ossua & cineres hic lapis intus habet.

Ep. LXXII. *Idem*.

Parva sub hoc titulo Festi sunt ossa lapillo,
Quem Africus fero condidit ipse Pater.
Qui si vixisset, Domini jam nomina ferret.

Ep. LXXIII. *Idem*.

Nonum post decimum compleras nubilis annus
Vibia crudeli funere rapta viro:
Dum tibi progenies, animo dum fides in illa,
Heu facinus victrix, me tua vota gravant.
Molliter ad matrem placidi descendite manes,
Elysiis campis floreat umbra tibi.

Ep. LXXIV. *Idem*.

Hic sita est infans patri per secula flenda,
Quam raptam assidue mater mœrore requirit,
Quales quisque sibi cupiat producere natos.
Hanc annus decimus privavit munere lucis,
Calum quisque legat, fato maledicat iniquo.

Ep. LXXV. *Idem*.

O quanta pietas fuerat in hac adolescentia,
Fides, amor, sensus, pudor, & castitas.
Noli dolere amica, eventum meum
Properavit ætas, hoc dedit fatum mihi.

Ep. LXXVI. *Idem*.

Qui dolet interitum, mentem soletur amore.
Tollere mors vitam potuit. post fata superstes
Fama viget, periit corpus, sed nomen in ore est,
Vivir, laudatur, legitur, celebratur, amatur.
Nuncius Augusti velox pede cursor, ut aura,
Cui Latæ gentis nomen patriæque Sabinus.
O crudele nefas! tulit hic sine crimine mortem,
Damnatus periit, deceptus fraude latronum.
Nil scelus egisti, fama est quæ nescit obire.

Ep. LXXVII. *Idem*.

Hunc puerum Neni amisit lectissima Mater
Ut vita insontem, sic pietate bonum.
Amisit, luxit, lugebit & usque sepulcrum,
Nec, nisi defuerit, desinet esse dolor.

Ep. LXXVIII. *Idem*.

Pro paupertate hic summo tibi tempore, conjux,
Ut potui meritis parvula dona dedi.

Ep. LXXIX. *Idem*.

Hic foetibus caræ recubant mihi conjugis ossa,
Expectantque suis ut mea contribuant.
Tossius ista tibi permisit sæpe parenti.
Præstabit, manes si modo tangit amor.

Ep. LXXX. *Idem*.

Nos tibi digna tuæ monumenta extrema favillæ
Fecimus, at nobis tu gemitum assiduum.

Ep. LXXXI. *Idem*.

Debit hoc natus nobis præstare duobus,
Ut cineres patrios dederet inferiis.

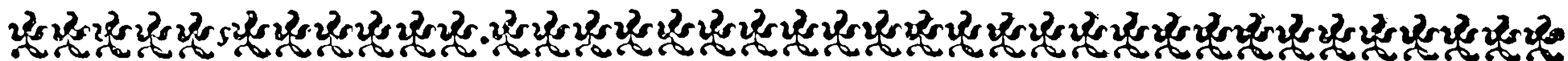
Ep. LXXXII. *Idem.*

Liber nunc curis, fuerim qui, respice, lector.
 Notus in urbe sacra vendenda pelle caprina
 Exhibui merces popularibus usibus aptas:
 Rara fides cujus laudara est semper ubique,
 Vita beata fuit. struxi mihi marmora, feci
 Secure solus semper fiscalia maniceps,
 In cunctis simplex, contractibus omnibus æquus,
 Ut potui, nec non subveni sæpe petenti,
 Semper honorificus, semper communis amicis.
 Major adhuc stat landis honor, potior quoque cunctis,
 Ipse meis quod constitui tumulamina membris,
 Talia qui feci non tam mihi providus uni,
 Heredum quoque cura fuit. tenet omnia secum
 Re propria quicumque facit. me fama loquetur.

Exemplum laudis vixi, dum vita manebat:
 Sollicitus multis, requiem feci quoque multis.

Ep. LXXXIII. *Ex Schedis docti viri Petri Antonii Serassi Bergomensis.*

Hic jacet exanimam dilectæ corpus alumnae,
 Quam Parcæ insontem merferunt funere acerbo.
 Nondum etenim vitæ decimum compleverat annum,
 Et mihi crudelem tristem fecere senectam.
 Namque ego te semper, mea alumna Asiatica, quæram,
 Adsidueque tuos vultus fingam mihi mærens,
 Et solamen erit, quod te jam jamque videbo,
 Cum vita functus jungar tuis umbra figuris.

CLASSIS SEPTIMA

CONTINENS EPIGRAMMATA ET FRAGMENTA AD LOCA,
 ET AEDIFICIA PERTINENTIA CUM INDICIIS
 AUCTORUM REFERENTIUM.

Ep. I. *Barmannus. In Græciæ ruinam.*

Græcia bellorum longa succussa ruina
 Concidit, immodice viribus usa suis.
 Fama manet: fortuna perit. cinis ipse
 jacentis
 Visitur, & tumulo est nunc quoque sacra
 suo.
 Exigua ingentis retinet vestigia famæ;
 Et magnum infelix nisi nomen, habet.

Ep. II. *Idem. In Athenas & alias urbes.*

Quisquis Cecropias hospes cognoscis Athenas,
 Quæ veteris famæ vix tibi signa dabunt:
 Hasne Dei, dices, cælo periire relicto,
 Regnaque partitis hæc fuit una Deis?
 Idem, Agamemnonias, dices, quum videris arces:
 Heu victrix victa vastior urbe jaces!
 Hæ sunt, quas merito quondam est mirata vetustas:
 Magnatum rerum magna sepulcra vides.

Ep. III. *Idem. Urbis Romæ ruinam.*

Vix scio quæ fueram, vix Romæ Roma recordor,
 Quæ populo, regnis, mœnibus alta fui.
 Cesserunt arces, cecidere palatia divum,
 Jam servit populus, degeneravit eques.
 Quæ fueram totum quondam celebrata per orbem,
 Vix sanæ occasus vel meminisse meæ.

Ep. IV. *Idem.*

Roma vetus, veteres dum te rexere Quirites,
 Nec bonus immunis, nec malus ullus erat.

Defunctis patribus successit prava juvenus,
 Quorum consiliis præcipitata ruis.

Ep. V. *Aliud ejusdem argumenti.*

Parti tibi, Roma, nihil, quum sis prope tota ruina,
 Quam magni fueris integra, fracta doces.
 Longa tuos fastus ætas destruxit, & arces:
 Cæsaris & Superum templa palude jacent.
 Ille labor, labor ille ruit, quem dirus Araxes
 Et stantem tremuit, & cecidisse dolet.
 Quem magis optavit cum crimine solus habere
 Cæsar, quam socius & pius esse focer:
 Qui crescens studiis tribus, hostes, crimen, amicos,
 Vi domuit, secuit legibus, emit ope.
 In quem, dum fieret, vigilavit cura priorum:
 Juvit opus pietas hospitis, unda locum.
 Materiem, fabros, expensas axis uterque
 Misit, se muris obtulit ipse locus.
 Expendere duces thesauros: fata favorem,
 Artifices studium, totus & orbis opem.
 Proh dolor! urbs cecidit, cujus dum specto ruinas,
 Pense statum, solitus dicere, Roma fuit.
 Urbs cecidit, de qua si dignum dicere quidquam
 Moliar, hoc potero dicere, Roma fuit.
 Non tamen annorum series, non fiamma, nec ensis,
 Aeternum potuere hoc abolere decus.
 Cura hominum potuit tantam componere Romam,
 Quantam non potuit solvere cura Deum.
 Constat opes, marmorque novum, Superumque favorem,
 Artificum vigilent in nova facta manus:
 Non tamen aut fieri par flauti machina muro,
 Aut instaurari sola ruina potest.
 Tantum restat adhuc, tantum ruit, ut neque stans pars
 Equari possit, diruta nec refici.

Hic

Hic Superum formas Superi mirantur, & ipsi
 Se cupiunt fictis vultibus esse pares.
 Non potuit Natura Deos hoc ore creare,
 Quo miranda Deum ligna creavit homo.
 Vultus adest his numinibus, potiusque coluntur
 Artificum studio, quam deitate sua.
 Urbs felix, si vel dominis urbs illa careret,
 Vel dominis esset turpe, carere fide.

Ep. VI. *Idem. De ruinis ville Luculli.*

Hic tibi surgebant celebres, Luculle, penates,
 Pro quibus, heu, vasta mole ruina jacet.
 Ipse tamen paries priscae vestigia formae
 Servat, & eversum grande superbit opus.
 Omnia quae diro confirmant dente, parabant
 Exitium saxi tempora, fama negar.

Ep. VII. *Idem. De Gentibus Caucasais.*

Humanæ quamdam stirpis gentem concoquit
 Frigus, calore, atque humore aritudinem
 Miscens * * *
 Dum iis subernus cortex, aut cacumina
 Morientum in quercu, & aritudine
 Et ex sanguine calore evirescat colos.
 Mortalis nemo exaudit, sed late incolens
 Scytharum inhospitalis campi vastitas.
 Levissimam mens sonorinas imagines
 Affatur. non umbrantur somno pupulæ.

Ep. VIII. *Idem. De Amphitheatro vicino mari.*

Amphitheatrales mirantur rura triumphos,
 Et nemus insignes cernit adesse feras.
 Spectat arando novos agrestis turba labores,
 Nautaque de pelago gaudia mixta videt.
 Fœcundus nil perdit ager, plus germina crescunt,
 Dum metuunt omnes hic sua fata feræ.

Ep. IX. *Idem. De Circo.*

Circus imago poli, formam cui docta vetustas
 Condidit, & numeros limitis ætherei.
 Nam duodecennigenas ostendunt ostia menses,
 Quæque meat cursim aureus astra jubar.
 Tempora cornipedes, referant clementa colores,
 Auriga ut Phœbus quatuor aptet equos.
 Cardinibus propriis includunt septa quadrigis,
 Janus vexillum qua juvat ire levans.
 Ast ubi panduntur, funduntque repagula cursus,
 Unus & ante omnes cogitur ire prior:
 Metarum tendunt circumdare cursibus orbes.
 Namque axes gemini orrum obitumque docent.
 Namque his Euripus quasi magna intervenit æquor,
 Et medius centri summa obeliscus adit.
 Septem etiam gyris condunt certamina palmæ,
 Quot cælum stringunt cingula sorte pari.
 Lunæ biga datnr semper, Solique quadriga,
 Castoribus simpli rite dicantur equi.
 Divinis constant nostra hæc spectacula rebus.
 Gratia magna quibus crevit honore Deum.

Ep. X. *Idem. Super muros Asulæ, Castellum ad Fluv. Clesium.*

Asula sum muris circumdata pulchra duobus,
 Asula præstanti splendida facta manu.
 Desine dux belli de me sperare triumphum,
 Frange opus hoc: hominum pectora murus erunt.

Ep. XI. *Idem. De Treveris.*

Nini Semiramis, quæ tanto conjugæ felix
 Plurima possedit, sed plura prioribus addit,
 Non contenta suis, nec totis finibus orbis,
 Expulit a patrio privignum Trebeta regno,
 Insignem profugus nostram qui condidit urbem.

Ep. XII. *Idem. Interamnæ, Umbriæ ad Natem.*

Tirenus fecit, Trajanus me reparavit,
 Ergo mihi Tranum nomen uterque facit.

Ep. XIII. *Idem. De Urbe Albingauno a Constantio Comite instaurata.*

Constantii virtus, studium, victoria, nomen,
 Dum recipit Gallos, restituit Ligures.
 Mœnibus ipse locum dixit, duxitque recenti
 Fundamenta solo, juraque parta dedit.
 Cives, tecta, forum, portus, commercia, portas,
 Conditor exstructis ædibus instituit.
 Dumque refert orbem, me primam protulit urbem,
 Nec tenuit titulos limina nostra loqui.
 Et rabidos contra fluctus gentesque nefandas
 Constantii murum nominis opposuit.

Ep. XIV. *Idem. De Ponte viæ Salutis.*

Quam bene curvati directa est semita pontis,
 Atque interruptum continuatur iter!
 Calcamus rapidas subjecti gurgitis undas,
 Et libet iratæ cernere murmur aquæ.
 Ite igitur faciles per gaudia vestra Quirites,
 Et Nasin resonans plausus ubique canat.
 Qui potuit rigidas Gothorum subdere mentes,
 Hic docuit durum flumina ferre jugum.

Ep. XV. *Idem. De Puteo excavato in montis jugo.*

Hunc quis non credat ipsis dare Syrtibus annes,
 Qui dedit ignotas viscere montis aquas?

Ep. XVI. *Idem. De Fonte.*

Quod blando facilem producit murmure somnum,
 Quæ cadit, & tremulos efficit unda lacus:
 Quod sumis puros haustus, nitideque lavaris,
 Instauratori gratia habenda Lupo.
 Es animumque somni spectans dic, Komule, verum,
 An minus hic pater est, quam Lupa mater erat?

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Ep. XXVI. *Idem. Aliter Eiusdem.*

Regia præclaras erexit iussio moles,
 Sentit & imperium calx, lapis, unda, focus.
 Inclusus Vulcanus aquis argentibus hic est,
 Et pacem liquidis fontibus ignis habet.
 Cum lymphis gelidis gestant concordia flammæ,
 Hac stupet ardentis frigida Nymphæ lacus.
 Uritur hic semper gaudens neque læditur hospes,
 Et vegetat tepidus pectora tota vapor.
 Maxima sed quisquis paritur fastidia Solis,
 Aut gravibus madido corpore torpet aquis.
 Hic Thrasamundiæis properet se tingere Thermis,
 Protinus effugiet tristes uterque labor.

Ep. XXVII. *Idem. Aliter Eiusdem.*

Publica qui celsis educit mœnia testis,
 Hic pia rex populis Thrasamundus vota dicavit:
 Per quem cuncta suis consurgunt pulchra ruinis,
 Et nova transcendunt prisca fastigia sedes.
 Hic quoque post sacram meritis altaribus ædem,
 Egregiasque aulas, quas grato erexit amore,
 Condidit ingentes proprio sub nomine Ihermas;
 Hic bonus irriguis decertat fontibus ignis.
 Hic etiam ardentis timet ora camini,
 Plurimus hic imber gelidas adcommodat undas,
 Hic æstus levis est, hic nullum frigora terrent,
 Hic geminata dies per candida marmora fulget.

Ep. XXVIII. *Idem. De Thermis.*

Quis Deus has incendit aquas? quis fontibus ignes
 Miscuit, & madidas fecit discurrere flammæ?
 In regnis, Neptune, tuis Vulcanus anhelat.

Ep. XXIX. *Idem. De Thermis.*

Delectat variis infundere corpora lymphis,
 Ut mutare magis sæpe fluenta libet.
 Nam ne consuetæ pariant fastidia Thermæ,
 Hinc iuvat alterno tingere membra lacu.

Ep. XXX. *Idem.*

Tecta novem Phœbi nuper dicata Camenis
 Nunc retinet Bacchus, & sua tecta vocat.
 Namque ubi tot veterum manserunt scripta virorum,
 Hic potat læta dulcia vina Cypris.
 Cognato semper lustrantur numine sedes,
 Quas coluit Phœbus, has colit & Bromius.

Ep. XXXI. *Idem. Versus Balneorum.*

In parvo magnas fecit manus ardua Bajas,
 Culmina distendit uiveis suspensa columnis,
 Curvavit cameris vario pro schemate conchas,
 Marmora resplendent solida compage decora
 Unikum mentita decus sarcophagi magistri
 Murmure raucifono fornacibus æstuat ardor
 In flammis dominantur aquæ, furit ignis amœnus.

Statutus lautor multo circumdatus igne
 Innocuas inter flammæ, mirabile dictu,
 Ignibus ut possit fervores vincere solis,
 Inde petit latices glaciali fonte fluentes:
 Hinc calor, inde nives reparant per membra salutem,
 Discurrunt Nymphæ, piscinas flumina complent,
 Vitrea crispatur labris resluentibus umbra:
 Hæc tibi monumenta tibi natisque manebunt,
 Et decoratam ac claros per secula nepotes.
 Tu tamen excelsus per tempora longa fruaris.

Ep. XXXII. *Idem. De Balneis.*

Adspice fulgentes testis & gurgite Bajas,
 Dant quibus haud parvum pictor & unda decus.
 Namque gerunt pulchras splendentia culmina formas,
 Blandaque perspicuo fonte fluenta cadunt:
 Gaudia qui gemino gestit decerpere fructu,
 Et vita novit prætereunte frui.
 Hic laver, hic corpus reparans, mentemque relaxans,
 Lumina picturis, membra fovebit aquis.

Ep. XXXIII. *Idem.*

Fausta novum domini condens Fortuna lavacrum
 Invitar fessos huc properare viros.
 Laude operis fundi capiet sua gaudia præsul,
 Hospes dulcissima dum recreatur aqua.
 Condentis monstrant versus primordia nomen,
 Auctoremque facit litera prima legi.
 Lustrent pontivagi Cumani litoris antra,
 Indigenæ placeant plus mihi delicis.

Ep. XXXIV. *Idem.*

Quisquis Cumani lustravit litoris antra,
 Atque hospes calidis sæpe natavit aquis.
 Hic lavet, infani virans discrimina ponti,
 Bajarum superant balnea nostra decus.

Ep. XXXV. *Idem.*

Flammea perspicuis coeunt hic lumina lymphis,
 Dantque novum mixti Phœbus & unda diem.
 Denique succedit nostris lux tanta lavacris,
 Ut cernas nudus erubuisse sibi.

Ep. XXXVI. *Idem.*

Infundit nostris Titan sua lumina Bajas,
 Inclusumque tenet splendida cella jubar.
 Subjectis caleant aliorum Balnea flammis,
 Hæc reddi poterunt, Phœbe, vapore tuo.

Ep. XXXVII. *Idem. De Balneis cuiusdam Pauperis.*

Vir opibus tenuis, sed parvo in cespere sollets:
 Fundavit gemino munere delicias.
 Nam nova in angusto erexit balnea campo,

Edulisque virens fœtibus hortus olet .
 Quæ natura negat , confert industria paucis ,
 Vix sunt divitibus , quæ bona pauper habet .

Ep. XXXVIII. *Idem* .

Parvula sejunctis ornavit jugera Bajis
 Urbanus callens fundere vita locos .
 Hic quoque pomiferum conjunxit sedulus hortum ,
 Qui vario austorem gramine dives alat .
 Rus gratum domino duplici jam munere constat ,
 Hinc capitur victus , sumitur inde salus .

Ep. XXXIX. *Idem* .

Una salus homini est , calidum captare lavacrum ,
 Ne tepidus reddat morbida membra vapor .

Ep. LX. *Idem* . *De Lavacro* .

Qui splendere cupis claro tenuique lavacro ,
 Pontica succedas in balnea nobilis undæ ,
 Quam nec Alexandri mater sub sole cadenti
 Emeruit : non si varia se adspersine Caji
 Effundat per aperta latex è sedibus imis ,
 Cum Syrio unguento , cui semper roscidus humor
 Hic femora & suras & brachia molliter ambit ,
 Et rigat in pluviam , sensimque ad colla resultans
 Tangit odore levi , & grato spiramine nares
 Lenis , & externas admittere nescius artes .
 Huc ades , o Florens , & festa luce relaxa
 Mentis onus , nebulasque fuga , quæ frontis honorem .

Ep. XLI. *Idem* . *De Laudibus Hortuli* .

Adeste Musæ , maximi proles Jovis ,
 Laudes feracis prædicemus hortuli .
 Hortus salubres corpori præbet cibos :

Variosque fructus sæpe cultori refert ;
 Olus suave , multiplex herbæ genus :
 Uvas nitentes , atque fœtus arborum .
 Non defit hortis & voluptas maxima :
 Multisque milla commodis jucunditas .
 Aquæ strepentis vitreus lambit liquor :
 Sulcoque ductus irrigat rivus sata :
 Flores nitescunt discolorè gramine ,
 Pinguntque terras gemmeis honoribus .
 Apes susurro murmurant gratæ levi ,
 Cum summa florum , vel novos rores legunt ,
 Fœcunda vitis conjuges ulmos gravat ,
 Textasve inumbrant pampinis arundines .
 Opaca præbent arbores umbracula ,
 Prohibentque densis fervidum solem comis .
 Aves canoros garrulæ fundunt sonos :
 Et semper aures cantibus mulcent suis .
 Oblectat hortus , avocatur , pascitur , tenet ,
 Animoque masto demit angores graves .
 Membris vigorem reddit , & visum capit .
 Refert labori plenior gratiam ,
 Tribuit colenti multiforme gaudium .

Ep. XLII. *Idem* . *De Luco Amœno* .

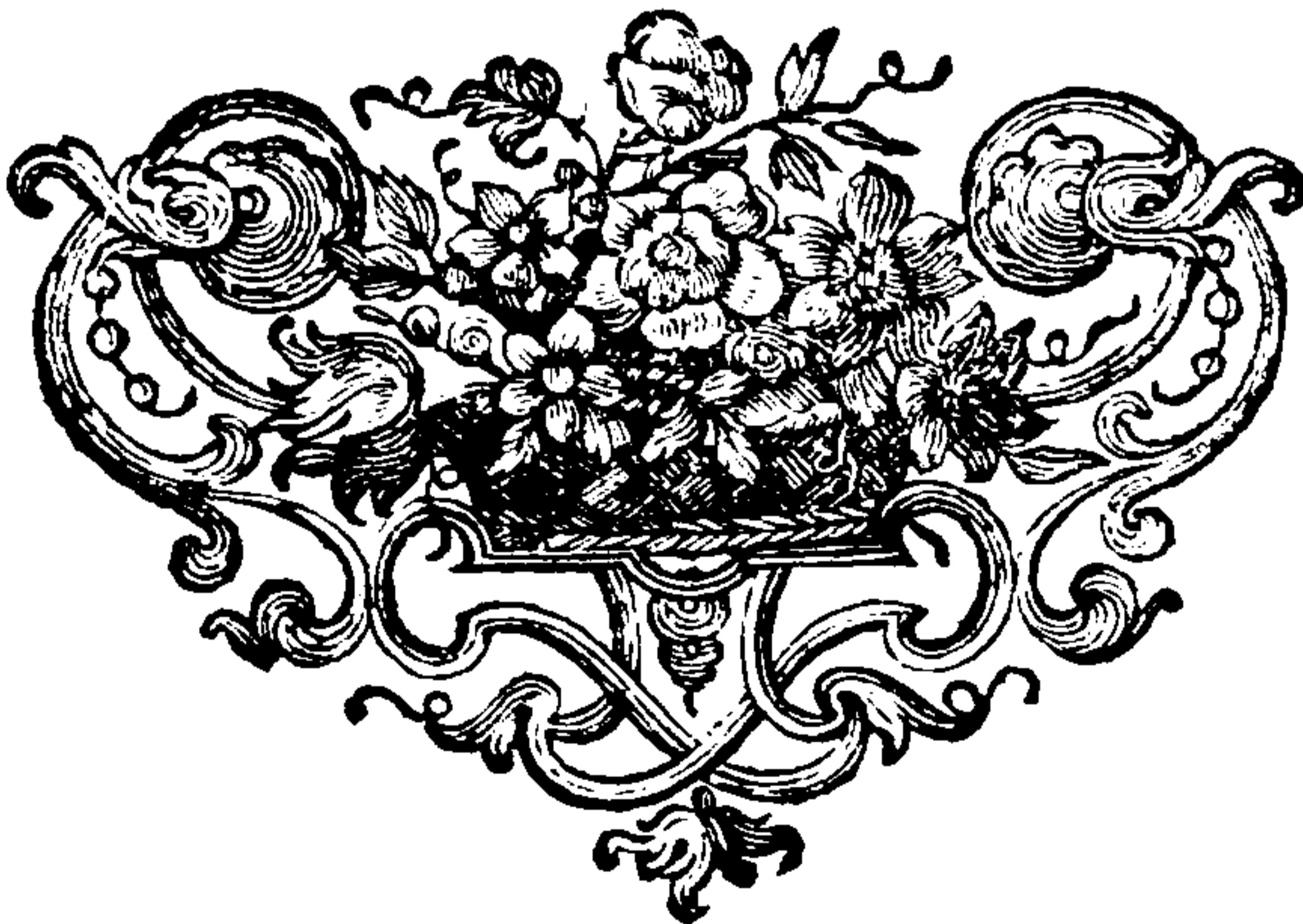
Hic , Cytherea , tuo poteras cum Marte jacere :
 Vulcanus prohibetur aquis , Sol pellitur umbris .

Ep. XLIII. *Idem* .

Bellipotens Mavors , Veneri gratissime , furtum
 Hic securus ama , locus hic amplexibus aptus .
 Vulcanus prohibetur aquis , Sol pellitur umbra .

Ep. LXIV. *Idem* . *De villa Ruffina fonte* .

Rupe sub hac vaga lympha sui sine nomine , sed nunc
 Ruffina e domini nomine lympha vocor .
 Ille etenim sparfos latices collegit , & undas
 Auxit , & extracto fornice clausit aquas .

CLASSIS OCTAVA

CONTINENS EPIGRAMMATA ET FRAGMENTA MORALIA,
ET DIDASCALICA CUM INDICIIS AUCTORUM
REFERENTIUM.

Ep. I. *Burmannus. De Literarum Æternitate.*

Hæc, urbem circa, stulti monumenta
laboris,
Quasque vides moles, Appia, mar-
moreas;
Pyramidasque aufas vicinum adtingere
Cælum,
Pyramidas, medio quas fugit umbra die;
Et Mausoleum miseræ solatia mortis,
Intulit externum quo Cleopatra virum;
Concuriet, sternetque dies: quoque altius exstat
Quodque opus, hoc illud carpet, edetque magis.
Carmina sola carent fato, mortemque repellunt,
Carminibus vives semper, Homere, tuis.

Ep. II. *Idem. Item eodem Argumento.*

Nullum opus exurgit, quod non annosa vetustas
Expugnet, quod non vertat iniqua dies:
Tu licet extollas magnos ad sidera montes,
Et calidas æques marmore Pyramidas.
Ingenio mors nulla nocet. vacar undique turum:
Inlæsum semper carmina nomen habent.

Ep. III. *Idem. De Musarum perennitate.*

Ut Venus in terris, in aquis dat jura Cupido,
Sic Musæ memores servant per secula libros.
Sic comes armorum crescit per carmina Fama,
Nec finit æternis occumbere scripta coronis.
Pallas amat Musas, atque armat laude Camenas,
Bellorum vivit placatis gloria Musis,
Et Veneris constant juncta cum Pallade Musæ
Imperio, sic cuncta regit divina voluptas.

Ep. IV. *Idem. De inventione Literarum.*

Moyse primus Hebræas exaravit literas,
Abraham Syras, & idem reperit Chaldaicas.
Isis arte non minore prorulit Ægyptias.
Mente Phœnices sagaci condiderunt Atticas.
Quas Latini scriptitamus, edidit Nicoltrata.
Gulfila prompsit Getarum, quas videmus, ultimas.

Ep. V. *Idem.*

Litera rem gestam loquitur: res ipsa medullam
Verbi, quam vivax mens videt, intus habet.

Ep. VI. *Idem. De Ludi Magistro.*

Indoctus teneram suscepit Calculo pubem,
Quam cogat primas discere literulas.
Sed quum discipulos nullo terrore coerces,
Et serulis culpas tollere cessat iners:
Projectis pueri tabulis Floraria ludunt.
Jam nomen ludi rite magister habet.

Ep. VII. *Idem. Rursus Festi Avieni.*

Qua venit Ausonias Austro duce Pænus ad oras;
Si jam forte tuus, Libyca rate, misit agellus
Punica mala tibi Tyrrenum vecta per æquor,
Quæso aliquid nostris gustatibus inde relaxes.
Sic tua cuncta raris plenis secet æquora velis,
Spumanti dum longa trahit vestigia sulco,
Romulæque Phati fauces illæsa relinquat.
Sit licet illa tatis, quam miserit alta Corinthos,
Adria consurgente notus qua prospicit æstus,
Quamve suis opibus cumularit Hiberia dives,
Solverit aut Libyco quam lætus navita portu.
Sed forsitan, quæ sint, quæ poscam mala, requiras;
Illa precor mittas, spisso quibus arta cohæret
Granorum sætura situ, castrisque sedentes,
Ut quædam turmæ, socio latus agmine quadrant,
Multiplicemque trahunt per mutua vellera pallam:
Unde ligant teneros ex agmine flammea calces.
Tunc ne pressa gravi sub pondere grana liquescant,
Dividere domos, & pondera partibus æquant.
Hæc ut, amice, petam, cogunt fastidia longis
Nata malis, & quod penitus fellitus amarans
Ora sapor nil dulce meo sinit esse palato.
Horum igitur succo forsitan fastidia solvens
Ad solitas revocer mensis redeuntibus escas.
Nec tantum miseri videar possessor agelli,
Ut genus hoc arbor nullo mihi floreat horto:
Nascitur; & multis onerat sua brachia pomis:
Sed gravis austerum fert succus ad ora saporem.
Illa autem Libycas quæ se sustollit ad auras,
Mitescit meliore solo, cœlique repentis
Nutrimenta trahens succo se nectaria implet.

Ep. VIII. *Idem. Ad Amicos de Agro. Eiusdem.*

Rute morans quid agam, respondi pauca, rogatus.
Mane Deum exoro, famulos post arvaque vilo,
Partitusque meis justos indico labores.
Inde lego, Phœbumque cio, Musamque lacecco.
Tunc oleo corpus fingo, mollique palæstra
Stringo libens, animo gaudens, ac sereno liber.
Prandeo, potō, cano, ludo, lavo, cano, quiesco.
Dum parvus lychnus modicum consumat olivi,
Hæc dat nocturnis nox lucubrata Camenis.

Ep.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Imum crusta tegit quod pretiosa solum,
Atria quod circa dives tegit omnia cultus:
Hoc animos tollit nempe, beate, ruos.
Aedibus in totis gemmæ licet omnia claudant,
Turpe est, nil domino turpius esse suo.

Ep. XX. *Idem.*

Nil artes, nil pura fides, nil gloria linguæ,
Nil fons ingenii, nil probitas sine re.
Nullus inops sapiens; ubi res, ibi copia sensus.
Res sapiunt, pauper nil, ubi pauper erit.
Nec jam divitibus tollunt sua crimina nomen,
Sed quos lex damnat, gratia solvit opum.
Hinc est quod populus, aurum quasi numen adorans,
Audet in ignotum sponte venire nefas:
Speque lucri toties excedere jus & honestum
Sustinet, ut gratis nunc juvet esse reum.
Jus ruit, ordo perit, sceleri placet ora manusque
Vendere; quamque inopem, tam pudet esse probum.
Non ergo mirum, si quisquam pravus & excors
Divinos vates nullius esse putat.

Ep. XXI. *Idem. De Cupiditate.*

Heu misera in nimios hominum petulantia census,
Cæcus inutilium quo ruit ardor opum?
Auri dira fames & non expiera libido
Ferali pretio vendat ut omne nefas.
Sic latebras Eriphyla viri patefecit, ubi aurum
Accepit turpis materiam sceleris.
Sic quondam Acrisæ in gremium per claustra puellæ
Corruptore auro fluxit adulterium.
O quam mendose votum insaturabile habendi
Imbuir infamæ pectora nostra malo:
Quamlibet immenso dives vigil incubet auro:
Aestuat augendæ dira cupido rei.
Heu mala paupertas numquam locupletis avari!
Dum struere immodice, quod tenet, optat; eget.
Quis metus hic legum, quæve est reverentia veri,
Crescenti nummo si mage cura subest?
Cognatorum animas promptum est, patrumque cruorem
Fundier. affectus vincit avara fames.
Divitis est semper fragiles male quærere gazas.
Nulla huic in lucro cura pudoris erit.
Istud templorum damno exitioque requirit,
Hoc cælo jubeas ut petat, inde petet.
Mirum ni pulchras artes Romana juventus
Discat, & egregio suder in eloquio:
Ut post jurisonæ famola stipendia linguæ,
Barbaricæ ingeniis anteterantur opes.
Atqui sunt, quos propter honestum rumpere fœdus
Audeat inlicite pallida avaritia.
Romani sermonis egens, ridendaque verba
Frangit ad horribiles turbida lingua sonos.
Sed tamen ex vulnè adperitur spes grata nepotum.
Saltem istud nostri forsitan honoris habent.
Ambusti torris species, exesaque seculo
Abduntur præcis corpora de tumulis.
Perplexi crines, frons improba, tempora pressa,
Extantes mala deficiente genæ.
Simatæque jacent pando sinuamine nares.
Territat os nudum, cæsaque labra tument.
Defossam in ventrem. proculio pondere tergum
Frangitur, & vacuo crure tument genua.

Discolor in manibus species, ac turpius illud,
Quod cutis obscure pallet in invidiam.

Ep. XXII. *Idem. De Ratione Tabula. Versus senis
verbis & literis.*

XII. SCHOLASTICORUM POETARUM.

PALLADIUS I.

Sperne lucrum: versat mentes vesana libido.

ASCLEPIADIUS II.

Fraude carete graves: ignari cedite doctis.

EUSTHENIUS III.

Lusuri nummos, animos quoque ponere debent.

POMPEJANUS.

Irasci victos minime placet, optime frater.

MAXIMIANUS V.

Ludite securi, quibus aes est semper in arca.

VITALIS VI.

Si quis habens nummos venies, exhibis inanis.

BASILIVS VII.

Lusori cupido semper gravis exitus instat.

ASMENUS VIII.

Sancta probis pax est: irasce desine victus.

VOMANUS IX.

Nullus ubique potest felici ludere dextra.

EUPHORBUS X.

Irrito Furias, ego sum tribus addita quarta.

JULIANUS XI.

Flecte truces animos, ut vere ludere possis.

HILARIUS XII.

Ponite mature bellum, precor, iraque cesset.

Ep. XXIII. *Idem. De Tabula.*

Discolor ancipiti sub jactu calculus adstat,
Decertantque simul candidus atque rubens.
Qui quamvis parili scriptorum tramite currant,
Is capiat palmam, quem bona fata juvant.

In parte alveoli pyrgus velut urna resedit,
 Qui vomit internis tesserulas gradibus.
 Sub quarum jactu discordans calculus exit,
 Certantesque fovet fors variata duos.
 Hic proprium faciunt ars & fortuna periculum,
 Hæc cavet adversus calibus, illa favet.
 Composita est tabulæ nunc talis formula belli,
 Cujus missa facit tessera principium.
 Ludentes vario tum exercent prælia fato,
 Russeus an nitidus præmia sorte ferat.
 Pascitur a multis avidè damnosa voluptas,
 Ne sædet gliscens otia segnities.
 Hoc opus inventor nimium Palamedes amavit,
 Et parili excellens Mucius ingenio.

Ep. XXV. *Aliud. De Tabula.*

Indica materies blandum certamen amicis
 Otert se, belli fert simulacra ramen.
 Namque acie æquali concurrir russeus albo;
 Ur gravibus damnis se domet alteruter.
 Contorquet varios alternans tessera missus,
 Fataque ludentum collis & ima probant.
 Pax & pugna simul ludo junguntur in unum,
 Cum victi spoliis victor amicus ovat.

Ep. XXVI. *Aliud. De Tabula.*

Has acies bello similes cano, quas Palamedes
 Constituit casu vario, paribusque periculis,
 Inscius hac sollers sistentes namque superbis
 Vana supervacue crescunt mendacia buxis,
 Et se solletes punctis labentibus instant.
 En proceres Frida, secte laurusque magister
 Hac * siduit similes mittuntur semper in imo.
 Adque deus dedit se præfert inscius artis
 Quid labor ingeniumque juvat; cur pallidus exstat?
 Atque iners dubitat? securus ludar amator,
 Nummos quisquis habet: discedat lividus hospes,
 Sed doctum jactans, quod si reppertor adesset,
 Princeps hac sollers victum se sæpe vocasset:
 Adversus punctis doctum se nemo faterur,
 Vulnera plus crescunt punctis, quam bella sagittis.

Ep. XXVII. *Idem. De Tabula Picta.*

Hunc quem nigra gerens tabella vultu
 Clarum linea quæ more * vis notavit,
 Mox pictor variis domans colores,
 Callenti nimium peritus arte,
 Formavit similem, probante vero,
 Ludentem propriis fidem figuris.
 Ut quoscumque manu repingat artus,
 Credas corporeos habere sensus.

Ep. XXVIII. *Idem. De Vino & Lætitia.*

Vince mero curas, & quidquid forte remordet,
 Comprime, deque animo nubila pelle tuo.
 Nox, curam si prendit, alit. male creditur illi
 Cura, nisi a multo marcida facta mero.

Nec Veneris, nec tu vini capiaris amore.
 Uno namque modo vina Venusque nocent.
 Ut Venus enervat vires, sic copia vini
 Et tentat gressus, debilitatque pedes.
 Multos cæcus amor cogit secerera fateri:
 Arcanum demens detegit ebrietas.
 Bellum sæpe parit ferus exitiale Cupido:
 Sæpe manus itidem Bacchus ad arma movet.
 Perdidit horrendo Trojam Venus improba bello:
 At Lapithas bello perdis, lacche, gravi.
 Denique cum mentes hominum furia vit uterque:
 Et pudor, & probitas, & metus omnis abest.
 Compeditibus Venerem, vinculis constringe Lyæum:
 Ne te muneribus lædat uterque suis.
 Vina sitim sedent; natis Venus alma creandis
 Serviat. hos fines transiisse nocer.

Ep. XXX. *Idem. De Venere, Vino, & Balneis.*

Balnea, vina, Venus, corrumpunt corpora nostra.
 Sed vitam faciunt balnea, vina, Venus.

Ep. XXXI. *Idem. De Vino.*

Vindicat ipsa suos, quos perculit, uva labores,
 Quæ pede quod premitur, subtrahit ipsa pedem.

Ep. XXXII. *Idem. De Amore Feminarum.*

Crede ratem ventis, animum ne crede puellis.
 Namque est feminea tutior unda fide.
 Femina nulla bona est: vel, si bona contigit ulla,
 Nescito quo fato res mala facta bona est.

Ep. XXXIII. *Idem. Versus Anaclysi, de Amore.*

Blanditias fera mors Veneris persensit amando
 Permittit solitæ nec striga tristitiæ.
 Tristitiæ striga nec sol tæ permittit amando,
 Persensit Veneris mors fera blanditias.
 Omnipotens pater huic semper concessit amori,
 Fecit nec requiem tot sibi fulminibus.
 Fulminibus sibi tot requiem nec fecit amori,
 Concessit semper huic parer omnipotens.
 Purpureos sibi flos vultus non pingit iacchum,
 Monstrat nec mitem frons nova lætitiæ.
 Lætitiæ nova frons mitem nec monstrat iacchum,
 Pingit non vultus flos sibi purpureos.
 Occubuit minor hic fractis & virions, astu
 Torpuit oppressus Amphitryoniades.
 Amphitryoniades oppressus torpuit astu,
 Viribus & fractis hic minor occubuit.
 Incaluit jubar hoc externis ignibus ardens,
 Fortius ardorem sol sibi congeminat.
 Congeminat sibi sol ardorem fortius, ardens
 Ignibus externis hoc jubar incaluit.
 Deposita face nox quæ sivit lumina Phœbes,
 Vulnere sed blandus hæc tener Endymion.
 Endymion tener hæc blandus sed vulnere Phœbes,
 Lumina quæ sivit nox face deposita.
 Amphipotens deus hoc suspirat pondere vulnus,
 Ferrea nec rabies aut furor exsuperat.

Exsuperat furor aut rabies nec ferrea vulnus,
 Pondere suspirat hoc deus armipotens.
 Impariens Venus est, silvas dum lustrat Adonis,
 Carpit si marrem jam cui conveniat.
 Conveniat cui jam, matrem si carpit Adonis,
 Lustrat dum silvas, est Venus impatiens.

Ep. XXXIV. *Idem. De Temperantia.*

Ne te gulosæ Scylla voraginis
 Mergat profunda nocte libidinum;
 Præbe palato frena modellæ.
 Libes modeste Bacchica pocula.
 Frangat Lyæi lympa superbiam.
 Vini furorem flumina temperent.
 Plebeia, simplex, rara comestio,
 Carnis superbæ murmura conterat.
 Lentus Cupido sic ager oria.
 Frenentur in te frena Cupidinis.
 Largire visus pessula januis.
 Frenans ocellos ne nimis improbos
 Venenent extra luminis impetus.
 Si quos habendi fervor inebriat,
 Exire cogant mente pecuniam.
 Custos honoris, divitis usibus
 Si tempus adsit, si locus exigat,
 Surgat sepultæ massa pecuniæ,
 Nummos crumenæ funditus evomant.
 Quævis honori munera militent.
 Calcare si vis colla superbæ,
 Pensa caducæ pondus originis.

Ep. XXXV. *Idem. De Ira.*

Iratus recolas, quod nobilis ira Leonis
 In sibi prostratos se negat esse feram.

Ep. XXXVI. *Idem. De Livore.*

Livor, tabificum malis venenum,
 Intactis votar ossibus medullas,
 Et totum bibit artubus cruorem.
 Quod quisquis furit, invidetque forti,
 Ut debet, sibi pœna semper ipse est.
 Testatur gemitu graves dolores:
 Suspirat, fremit, incutitque dentes.
 Sudat frigidus, intuens quod odit.
 Effundit mala lingua virus arrum.
 Pallor terribilis genas colorat.
 Infelix macies renudat ossa.
 Non lux, non cibus est suavis illi:
 Nec potus juvat, aut sapor Lyæi.
 Nec si pocula Jupiter propiner:
 Aut hæc porrigat, & ministret Hebe,
 Aut tradat Catamitus ipse nectar.
 Non somnum capit, aut quiescit umquam.
 Vesanos tacite mover furores,
 Intentans animo faces Erinnyes
 Letalis, Tityique vultur intus,
 Qui semper lacerat, comestque mentem.
 Vivit pectore sub dolente vulnus:
 Quod Chironia nec manus levarit,
 Nec Phœbus, sobolesve clara Phœbi.

Ep. XXXVII. *Idem. De Vita Beata:*

Non est, salieris, hæc beata, non est:
 Quod vos creditis esse, vita non est:
 Fulgentes manibus videre gemmas,
 Aut testudineo jacere lecto,
 Aut pluma latus abdidiisse molli,
 Aut auro bibere, & cubare cocco,
 Regales dapibus gravare mensas,
 Et quidquid Libyco secatur arvo,
 Non una positum tenere cella:
 Sed nullos trepidum timere casus,
 Nec vano populi favore tangi,
 Et stricto nihil æstuare ferro.
 Hoc quisquis poterit, licebit illi,
 Fortunam moveat loco superbus.

Ep. XXXVIII. *Idem. De Aetate:*

Viram vivere si cupis beatam,
 Et votis Lachesis dabit senectam;
 Anuos ludere te decem decebit,
 Viginti studiis dabis severis,
 Triginta pete litium tribunal,
 Quadraginta stylo polita dicas,
 Quinquaginta velim dissetta scribas,
 Sexaginta tuo satis fruaris,
 Septuaginta velis venire mortem,
 Octoginta senes caveto morbos,
 Nonaginta time labente sensu,
 Centum nec puer unus adloquatur.

Ep. XXXIX. *Idem. De qualitate temporis.*

Omnia tempus edax depascitur, omnia carpit:
 Omnia sede mover, nil finit esse diu.
 Flumina deficiunt, profugum mare litora siccant,
 Subsidunt montes, & juga celsa ruunt.
 Quid tam parva loquor? moles pulcherrima cœli
 Ardebit flammis tota repente suis.
 Omnia mors poscit. lex est, non pœna, perire.
 Hic aliquo mundus tempore nullus erit.

Ep. XL. *Idem. Epicteti.*

Poma ut in arboribus pendentia, corpora nostra
 Aut matura cadunt, aut cito acerba ruunt.

Ep. XLI. *Idem. De Vetustate. Sulpicii Servasti Junioris:*

Omne quod natura parens creavit,
 Quamlibet firmum videas, labascit
 Tempore, ac longo fragile ac caducum
 Solvitur usu.
 Amnis insueta solet ire valle,
 Mutat & rectos via certa cursus,
 Rupta cum cedit male pertinaci
 Ripa fluente.
 Decidens scabrum cavar unda tosum,
 Ferreus vomis tenuatus agris
 Splendet, ac trito digitos honoraos
 Annulus auro.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Tam malum est foris amica, quam malum est uxor domi.
Nemo non hæc vera dicit, nemo non contra facit.

Ep. L. *Idem.*

Qui mali sunt, non fuere matris ab alvo mali:
Sed malos faciunt maiorum falsa contubernia.

Ep. LI. *Idem.*

Omnis mulier intra pectus celat virus pestilens,
Dulce de labris loquantur, corde vivunt noxio.

Ep. LII. *Idem.*

Consules fiunt quotannis & novi Proconsules,
Solut aut Rex aut Poeta non quotannis nascitur.

Ep. LIII. *Idem. De Ratione vite instituenda.*

Formula vivendi præsto est tibi. pauca loquaris,
Plurima fac, si utriusque comes modus, utile, pulchrum.
Sobrius a mensis, a lecto surge pudicus.
Obsequiis infles, ea pro te præmia poscant,
Ur decet ac prodest, & amabis & oderis idem.
Stans calum mernas, speres prostratus, & illum,
Quem colis in titulis, miserum abjectumque tuere.

Ep. LIV. *Idem. De Universo.*

Quod cernunt oculi, Deus est; fons nempe Deorum est,
Majestas cæli vertitur orbe suo.
Terra gerit gremio sese cælique suoque,
Et finem ingentis monstrat uterque globi.
At quæ se pelago tradidit natura videndam,
Luminibus dicit; non ego finem habeo.
Omnia me circum, super omnia, fundit aquæ lex,
Sic nusquam immens terminus Oceani est.
Hic oculos igitur rerum in primordia mittis;
Exspirant omnes hic numeri atque notæ.
Nascitur hinc quidquid moritur, retroque recedit;
Huc redit æterno quidquid in orbe perit.
Hoc perimir flammæ elementum, alit, evocat, auget,
Omnis abest sapiens atque Thalete procul.

Ep. LV. *Idem. De Deo.*

Auro quid melius? jaspis. quid jaspide? sensus.
Quid sensu? ratio. quid ratione? Deus.

Ep. LVI. *Idem. Mensæ inscriptum.*

Quisquis amat dictis absentum rodere vitam,
Hanc mensam vetitam noverit esse sibi.

Ep. LVII. *Idem. In Garrulitatem.*

Lingua brevis, brevitate levis, levitate movetur,
Mobbilitate loquax, garrulitate nocens.

Ep. LVIII. *Idem. Epicuri.*

Cum te mortalem noris, præsentibus exple
Deliciis animum. post mortem nulla voluptas.

Ep. LIX. *Scaliger. Duodecim Scholasticorum descriptio
quatuor tempestatum anni. Argumentum est ex his
Ovidianis.*

Verque novum stabat cinctum fiorente corona.
Stabat nuda Aestas, & spicea ferta gerebat.
Stabat & Autumnus calcatis fordidus uvis.
Et glacialis Hyems, canos hirsuta capillos.

BASILIVS I.

Vere sinum Tellus aperit, floresque ministrat.
Tempore solis ager messes fert pinguis opimas.
Fœcundos Autumnus lacus de vitibus implet.
Vis Hiemis glacie currentes alligat undas.

ASMENVS II.

Frigoribus pulsus nitidum ver æthera mulcet.
Scindit agros Aestas Phœbeis ignibus ardens.
Autumno dat hiems mitum vicina reporem.
* Albentes hæc durat aquas, & flumina necit.

VOMANVS III.

Ver pingit vario gemmantia prata colore.
Ignea vestit agros culmibus Cerealibus Aestas.
Viribus Autumnus turgentes detrahit uvas.
* Frigore at hiberno est gravidus nive nubilus æther.

EUPHORBVS IV.

Vere Venus gaudet florentibus aurea ferris.
Flava Ceres Aestatis habet sua tempore regna.
Vinifero Autumnus summa est tibi, Bacche, porcellas.
Imperium sævis hiberno tempore ventis.

JULIANVS V.

Vere gravis fundit Tellus cum floribus herbas.
Frugiferas arvis fert Aestas torrida messes.
Pomifer Autumnus tenero dat palmite fructum.
Mox humus hibernis albescit operata pruina.

HILASIVS VI.

Vere novo lætis decorantur floribus arva.
Ac riger æstivis hirsutus campus aristis.
Labra per Autumnum musio spumantia servent.
Deponunt frondes hiemali frigore silvæ.

PALLADIUS VII.

Ver placidum vario necit de flore corollas.
Spicea ferta gerit caldissima solibus Aestas.
Temporaque * Autumnus cingunt tua, Bacche, racemus.
Tristis hiems montes niveo velamine vestit.

ASCLEPIADIVS VIII.

* Ver agrum gemmis nitidum stellantibus ornat.
At servens Aestas pinguis frugibus arva.
Mox Autumnali redolet vindemia sætu.
Fronde nemus male nudat hiems, amnesque rigescunt.

ANTHOLOGIA
EUSTHENIUS IX.

Purpureos flores humus effert vere comanti.
Ac Ceteris donis horrescunt arva per æstum.
Bacche, tuo tempus finit autumnale liquore.
Obtegitur tellus per frigora veste nivali.

POMPEIANUS X.

Vere tepet picto Zephyris spirantibus aer,
Decrescunt celeres æstivis ignibus amnes.
Temperies, Autumnus, finit tua nectare dulci.
Perque hiemem lentus cælo nivis advolat imber.

MAXIMIANUS XI.

Veris honos tepidi floret, vere omnia rident.
Arva sub æstivis undant horrentia flabris.
Vite coronatas Autumnus degravat olmos.
Decutit ipse rigor silvis hiemalis honorem.

VITALIS XII.

Flore solum vario depingit odoriferum ver.
Falciferamque Deam falces remorantur in æstu.
Dat multo gravidas Autumnus pomifer uvas.
Sithonia glacialis hiems nive cana senescit.

Ep. LX. *Idem. Eorumdem de signis Cælestibus.*

JULIANUS I.

Primus adest Aries, Taurusque insignibus auro
Cornibus, & Fratres, & Cancer aquatile signum.
Tum Leo terribilis Nemees, atque innuba Virgo.
Libra subit, caudaque animal quod dirigit ictum.
Armatumque arcu Chiron, & corniger Hircus.
Fufor aquæ simul, & fulgenti lumine Pisces.

HILASIVS II.

Proditor est Helles, & proditor Europæus.
Et Gemini juvenes, & pressus ab Hercule Cancer.
Horrendusque Leo sequitur cum Virgine sancta.
Libraque lance pari, & violentus acumine caudæ.
Inde Sagittiferi facies senis, & Capricornus,
Et qui portat aquam puer urniger, & duo Pisces.

PALLADIUS III.

Signorum princeps Aries, & Taurus, & una
Tyndaridæ Juvenes, & fervida brachia Cancræ.
Herculeusque Leo Nemeæ pavor: almaque Virgo.
Libra jugo æquali pendens, & Scorpius acer,
Centaurusque senex Chiron, & cornua Capræ.
Et Juvenis gestator aquæ, Piscesque supremi.

ASCLEPIADIUS IV.

Corniger astrorum ductor, Taurusque secundus.
Tum lidus Geminum, & Cancræ gemmantis imago.
Truxque Leo, & Virgo, quæ spicæ munera gellat,
Et Libram, quam Cæsar habet: Chelæque minaces,
Arque arcu pollens, & falli gurgitis Hircus.
Urnaque Nimbiferi, Piscesque novissima forma.

LATINA: 493

EUSTHENIUS V.

Dux Aries, & frons Tauri metuenda minacis,
Et Lædæ soboles, & Cancræ torridus ignis.
Terribilisque Leo, species quoque Virginis almæ,
Momentumque sequens, caudaque timendus adunca:
Hinc tendens arcum: liquidi Capræ æquoris inde.
Trojanusque puer, geminique sub ærhete Pisces.

MAXIMILIANUS VI.

Nubigenæ juvenis vector, Taurique trucidis frons,
Et proles duplex Jovis, & Nepæ torrida flammis.
Æstifer inde Leo iusta cum Virgine fulgens.
Quam sequitur Libra, & violenta cuspide sævus.
Semifer Arcipotens subit, & Capricornus aquosus,
Et cui nomen aquæ faciunt, Piscesque gemelli.

VITALIS VII.

Corniger imprimis Aries, & Corniger alter
Taurus, item Gemini, sequitur quos Cancer adustus,
Terribilisque feræ species, & iusta puella.
Libra simul, nigrumque gerens in acumine virus.
Centaurusque biformis adest, pelagique procella.
Atque amnem fundens, & Pisces sidus aquosum.

BASILIVS VIII.

Cornigeri ductor gregis, Europæ quoque vector,
Et duo Tyndaridæ: tum Cancer sole perustus:
Herculeaque manu pressus Leo, & optima Virgo.
Hinc Tutina species venit, armatusque veneno
Scorpius, atque Sagittifer, æquoreique Capræ frons.
Quique urnam gerit, & Pisces duo ligna sub uno.

ASMENIVS IX.

Principium signis ovium fator. iude Juvencus,
Progenies duplex, & aquarum Cancer alumnus,
Pressa sub Herculeis manibus fera, iustaque Virgo.
Libra subest, caudaque ferens lethale venenum.
Tum geminus Chiron, & corniger æquoris alti,
Dilectusque Jovi puer, & duo sidera Pisces.

VOMANUS X.

Dux gregis, & placidum pandens sobit æthera Taurus,
Germanique pares, & Cancro jam comes æstus,
Atque Leo primus labor Herculis, & pia Virgo.
Libra comes sequitur, minitans & Scorpius ictu.
Et qui tela gerit Centaurus, & æquoris Hircus.
Deucalionis aquæ, & Pisces postrema figura.

EVPHORBUS XI.

Velleris aurati fulget pecus * aurea cælo.
Zethus & * Amphion, Cancræque figura calentis.
Insequitur Leo sævus, & almæ Virginis * astrum.
Hinc æquale jugum, caudaque venenifer unca.
Centaurusque minax arcu, & Neptunia proles.
Quique refundit aquas, & Pisces ultimus ordo.

POMPEJANUS.

Deetant in exemplari.

EORUMDEM IRIS.

MAXIMIANUS I.

Thaumantis proles varianti veste * figuras,
Multicolor picto per nubia devolat arco:
• Cum Sol ardentis radios per nubila jecit.

VITALIS II.

* Cum Sol horrifico nimbo fulgore replevit,
Apparet * varii radiis distincta coloris
Iris, & insigni decorat curvamine cælum.

BASILIUS III.

Clara sub ætheriis fulgens Thaumantia proles
Nubibus, ut radiis pluvium Sol attigit imbrem,
Et picturato cælum velamine cingit.

ASMENUS IV.

Discolor ætheriis apparet nubibus Iris,
Postquam flammiferi rubuerunt lumina Solis,
Et cælum variis miranda coloribus ornat.

VOMANUS V.

Imbriferas nubes radiis ubi contigerit Sol:
Luce sub adversa varios jacit unda colores.
Dicitur hæc Iris picto * spectantibus areu.

EUPHORBUS VI.

Cum tetigit nubes radiis fulgentibus atras
Phœbus, & adverso lumen replenduit imbrī,
Tunc Iris vario circumdat nubila cinctu.

IULIANUS VII.

Mirifico nubes ambit * Thaumante creata:
Quas cum ex adverso tetigit rota fulgida Solis,
Tum jacit insignes per nubila densa colores.

HILASIVS VIII.

Nuncia Iunonis vario decorata colore,
Æthera nubificum complectitur orbe decoro:
Cum Phœbus radios in nubem jecit aquosam.

PALLADIUS IX.

Nubila cum Phœbus persudit lumine claro:

Tum fit, ut humor aquæ suffulgeat, atque color
Sub varia specie jaciatur mutabilis arcus.

ASCLEPIADIUS X.

Cum radiis imbres, & aquarum pendulus humor
Frangitur, * apparet, quam Græcia nominat, Iris,
Multorum insignis vario splendore colorum.

EVSTENIVS XI.

Iris habet varios subjecta luce colores.
Quam sol imbrifera fulgens de luce creavit,
Cum pepulit radiis obstantia nubila claris.

POMPEJANUS XII.

Luce repentina cum Sol implevit aquosam
Adversus nubes: effulget protinus Iris
Picta veste decens, & multicoloribus alis.

Ep. LXVIII. *Idem.*

EORUMDEM, IMAGO IN UNDA:

HILASIVS I.

Redditur effigies liquida spectantis in unda:
Qualis in adverso speculorum cernitur orbe.

POMPEIANUS II.

Formas pura refert oculis spectantibus unda,
Obiecto quales speculi fulgore videntur.

MAXIMIANUS III.

Fontis aquæ reddunt simulacra imitantia verum,
Qualia læve refert speculi, cum cernimus, æquor.

VITALIS IV.

Exprimit oppositas immobilis unda figuras:
Lævati quales speculi nitor ipse remittit.

BASILIUS V.

Apparet mendax illi fonte figura,
Qualem reiectat speculi nitidissimus orbis.

ASCLEPIADIUS VI.

Unda quieta refert alto de gurgite formas:
Ac veluri speculum nitido splendore coruscat.

EUPHORBUS VII.

Forma repercussus liquidarum fingit aquarum,
Quales purifico speculorum ex orbe reducit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Aurea fulgebat roseis Aurora capillis,
Et matutino rore madebat humus.
Tethyos undivagæ cum profilit æquore Titan,
Flammiferos vultus ore micante ferens.

ASCLEPIADIUS VII.

Exoritur Phœbus perfundens luce nitenti
Et maria & terras, stelliferumque polum.
Astraque cesserunt fulgentia crinibus aureis.
Et nox¹ sidereas occulit atra faces.

EUSTHENIUS VIII.

Sol oriens, currusque suos e gurgite tollens
Oceano, claro reddidit orbe diem.
Flammiferumque jubar terræque poloque reduxit,
Et pepulit radiis astra repente suis.

POMPEJANUS IX.

Memnonis ut genitrix infecerat humida cælum,
Et roseis manibus sidera dispulerat:
Phœbus Atlanteis e fluctibus aureus orbem
Sustulit igniferum: luxque repente rediit.

MAXIMIANUS X.

Prævia flammiferi cursus Aurora sedebat:
Extuleratque alto gurgite Phœbus equos.
Noctivagosque simul radiis flagrantibus ignes
Depulerat cælo, reddideratque diem.

VITALIS XI.

Vix Aurora suo rubefecerat æthera curru,
Summaque canebat roribus herba novis:
Profilit e mediis candens rota Tethyos undis,
Et vaga cesserunt sidera Solis equis.

BASILIUS XII.

Surgit ab Oceano Tirhoni fulgida conjux,
Et veste ab rosea subruit ipsa pedes.
Tum Phœbus radiis rutilum fulgentibus orbem
Depulit e tenebris: noxque peracta fuit.

Ep. LXIII. De Die Natali Asmeni.

Clarus in offenso procedat lumine Titan,
Lætificusque dies eat omnibus æthere puro.
Vosque simul juvenes animis, & voce faventes
Concelebrate diem voris felicibus alnum.
Prosper ut is semper redeat, vatiq; quotannis
Asmenidæ referant alacres sua munera nati.

Ep. LXIV. Mors trium.

Sus, juvenis, serpens casum venere sub unum.
Sus jacer ex ictu, pede serpens, ille veneno.

Ep. LXV. Item.

Anguis, aper, juvenis pereunt vi, vulnere, morsu.
Hic fremit, ille gemir, sibilat hic moriens.

Ep. LXVI. Item.

Sus, serpens, juvenis pariter periere vicissim.
Dente perit juvenis, pede serpens, porcus ab ictu.

Ep. LXVII. Item.

Non bene cum parvis junguntur grandia rebus.
Stantia namque premunt: præcipitata ruunt.

Ep. LXVIII. Idem.

Tu forte in luco lentus vaga carmina gignis:
Argutosque inter latices, & musica flabra
Pierio liquidam perfundis nestare mentem.
At nos congeries obnubit turbida rerum,
Ferratæque premunt milleno milite curæ.
Legicrepi tundunt. lattant fora, classica turbant.
Et trans Occanum ferimur porro usque, nivofus
Quum teneat Vasco, nec parcat Cantaber horrens.
En quibus indicas, ut crinem frondea Phœbi
Succingant, hederæve comas augustius ombrent.
En quos flammantem jubeas volitare per æthram.
Quin mage præveniens Aquilas vis pigra Elephantum
Præcurret, volucrumque pigens testudo Molossum:
Quam nos rorifluam sectemur carmine Lunam.
Sed tamen, incurvus per pondera terrea nitens,
Dicam quur fesso livescat circulus orbe:
Purpureumque jubar nivei quur tabear oris.
Non illam, ut populi credunt, nigrantibus antris
Infernas ululans mulier prædira sub umbras
Detrahit altivago e speculo: nec carmine victa
Vel rore Stygias
Vincibilemque petit clamorem. quippe per æthram,
Qua citinus limes dispescit turbida puris,
Inviolata meat. sed vasto corpore Tellus,
Quæ medium tenet ima polum, dum lumina Fratris
Detinet umbriferis metis: tum sidere crasso
Pallefcit teres umbra rotæ, dum transeat axem
Aggeri velox tumuli, speculoque rosanti
Fraternas reparer per cælum libera flammæ.
Sed quia mira puras, quur, quum vis maxima Solis
Bis novies major clueat, quam terreus orbis,
Nunc circumcingat terrestres lumine metas:
Sume tatum rationis opus. namque aspice Phœbum,
Quam sublimis eat convexa per aurea Mundi,
Quamque humilem terram collustret curribus altis:
Hic ingens utcumque libet vel desuper ignes
Sparferit, obliquo vel quum radiaverit axe,
In terram radii franguntur. cætera Solis
Lumina, qua major jaculis radiantibus exit,
Nil obstantæ globo, tenduur per inania vasta:
Donec Pyramidis peragat victa umbra cacumen.
Per quam quum Phœbe validos agit uda jugales,
Infina vicinis nonnumquam decolor umbris
Fratre caret, vacuoque exanguis deficit ore.
Quur autem sola spolietur lumine Luna,
Nil verò mirum eli. quippe illam lucis egentem
Lux aliena fovet: quam quum pars proxima meræ
Invidet, expectat radios male cæcula Fratris.
At chorus astrorum reliquus non tangitur umbris.

J U N I U S .

Nudus membra dehinc solates respicit horas
 Junius : ac rhœbum flectere monstrat iter .
 Lampas maturas Cereris designat aristas .
 Floralesque fugas lilia fusa docent .

J U L I U S .

Ecce coloratos ostentat Julius artus ,
 Crines cui rutilos spicea ferta ligar .
 Morus sanguineos præbet gravidata racemos :
 Quæ medio Cancri sidere læta viret .

A U G U S T U S .

Fontanos latices , & lucida pocula vitro
 Cerne ut demerso torridus ore bibat ,
 Æterno Regni signatus nomine mensis ,
 Latona genitam quo perhibent Hecaten .

S E P T E M B E R .

Surgentes acinos , varias & præsecat uvas
 September , sub quo mitia poma jacent :
 Captivam filo gaudens religasse lacertam ,
 Quæ suspensa manu mobile ludir opus .

O C T O B E R .

Dat prensum leporem , cumque ipso palmite foetus
 October : pingues dat tibi ruris aves .
 Jam Bromios spumare lacus , & multa sonare
 Apparet . vino vas calet ecce novo .

N O V E M B E R .

Carbaso post hunc artus inductus amictu
 Memphidos antiquæ facta , Deamque colit .
 A quo vix avidus sistro compescitur anser ,
 Devotusque satis incola Memphidiis .

D E C E M B E R .

Annua sulcatæ coniectaque semina terræ
 Pascit hyems , pluvio de Jove cuncta madent .
 Annua nunc revocet Saturno festa December .
 Nunc tibi cum domino ludere , verna , licet .

Ep. LXXIX. *Eorundem Pictura .*

Fulget honorificos inductus Mensis amictus
 Signans Romuleis tempora Consulibus .
 Rustica Bacchigenis intentans arma novellis
 Hic meruit Februi nomen habere Dei .
 Martius in campis ludens simulacra duelli
 Ducit Cinyphii lactea dona gregis .
 Sacra Dioneæ referens solemnia matri
 Lascivus crotalis plaudit Aprilis ovans .
 Majus Atlantiados gnatæ dignatus honore
 Expoliar puichris florea ferta rosis .
 Sanguineis ornans æstiva prandia moris
 Junius : huic nomen fausta inventa dedit .
 Quintilis mensis Cereali germine gaudens
 Julius a magno Cæsare nomen haber .
 Augustum penitus tortet Phaetontius ardor .

Quem recreat fessum gillo, faula, melo.
 Æquales Libræ September d'gerit horas:
 Cum botruis captum rete terens leporem.
 Contentit October lascivis calcibus uvas.
 Et spumant pleno dulcia mulla lacu.
 Arva November arans, * sæcundo nomine bestiarum
 Cum terit, & lenir pinguis oliva molas.
 Pigra tuum cunctis commendat Bruina Decembrem,
 Cum solers famulis tessera jungit heros.

Ep. LXXX. *Quatuor Temporum Pictura.*

Carpit blanda suis Ver alnum dona rosetis.
 Torrida collectis exultat frugibus Æstas.
 Indicat Autumnum redimito palmitis vertex.
 Frigore pallet Hyems designans alire tempus.

Versus in laudem Solis. Pitheous.

Dum mundum natura potens terramque dicaret,
 Sol dedit ipse diem, hæc horrentia nubila cælo
 Dispulit, & faciem roseo distudit in orbe:
 Pulchra serenigero fulserunt sidera motu.
 Nam chaos est sine Sole dies. tunc discere lucem
 Cœpius, & croceum cæli sentire reporem.
 Gurgite de croceo surgunt ex more jugales,
 Navibus elaris estant e pectore lucem.
 Sol rumpit tenebras rutilo qui fulget ab ortu,
 Spargit in æthereos flammantia lumina campos:
 Alitis hinc pecudes, vivit genus omne natantum,
 Quod cælum, quod terra tener, quod sustinet æquor.
 Hinc calor infusus totum qui continet orbem.
 Cuncta patent quæcumque tamen nox clausit atra.
 Mox silvæ, campique virent, & florea rura.
 Tunc placidum jacet omne mare & vernantibus undis
 lumina, per tremulos currit lux aurea fluctus.
 Hic regit imperium mundi, hic tempora sancit,
 Fluctibus hic nitidum tollit caput æthera in altum.
 Mox tamen alipedum gemmantia lora rigescunt.
 Aurens * æquis inest currus, ardescit ab Euro
 S * prio fulgens imitatur lumine Phœbi
 * c solus vicit orbe Deus, quem cernere nobis
 * per florea tura
 * opus quod flamma gubernat
 * igne suo prostat cum lumine sensus
 * hinc vita redit, hinc cuncta reguntur.
 * q; docet phoenix, istis reparata favillis.
 Omnia Phœbeo vivere e corpora tactu:
 Hæc vitam de morte petit, post fata vigorem:
 Nascitur, ut pereat, perit ut nascatur ab igni,
 Una cadit torrens, surgitque, ac deficit una:
 Rupe sedet, capitur radiis, & lumine Phœbi
 Sulcipit immentum recidiva morte calorem.
 Sol qui purpureo distundit lumine terras.
 Sol cui * vernantur tellus respirat odorem.
 Sol cui picta virent sæcundo gramine prata.
 Sol speculum Cali divini nominis instar.
 Sol semper juvenis rapidum qui dividis axem.
 Sol facies mundi, cælique volubile templum.
 Sol Liber, sol alma Ceres, sol Juppiter ipse,
 Sol labor & * ribice, infunt cui nomina mille.
 Sol qui quadrijugo distundit lumina cursu.
 Sol & Hyperboreo fulger matutinus in ortu.
 Sol reddit cum luce diem, cum pingit olympum.
 Sol ællas, autumnus, hiems, sol ver quoque gratum.
 Sol cui merenti * servit maris unda teporem.

Sol sæclum, mensisque, dies, sol annus, & hora:
 Sol globus æthereis hæc est lux aurea mundi.
 Sol bonus agricolis, nantis quoque prosper in undis.
 Sol repetit quæcumque potest transcendere semper.
 Sol cui sereno pallefcunt sidera motu.
 Sol cui tranquillo splendet lumine pontus.
 Sol cui cuncta licet rapido lustrare calore.
 Sol mundi, lucisque decus, sol omnibus unus.
 Sol cui surgente resonat * liba blanda canorem,
 Sol noctis, lucisque decus, sol finis, & ortus.

VESPRICII SPURINNÆ

Poetæ Veteris Odæ Quatuor

Ex Membranis in lucem editæ a Caspare Barbio.

Ode I.

Dulceis Vesprii jocos
 Sera Socraticæ reliquias domus,
 Ne laudes nimium * Marti.
 Contemnit placitas * bilibus Viris
 Soli, qui Sapientiæ
 Posti florem tepidum, nec stabilem gradum
 Ætatis, senium dicat.
 Mentis compositæ, qualis ab arduis
 Ad se versa Laboribus
 Quos non dat Pa * * ac seposuit sibi
 Anuos, orba lucro gravi
 * * * Ambitio regimine candida
 Illudat gravidæ spei.
 Nos sero pelagus vicimus invium:
 Quidquid viximus, interit;
 Æstas, quam decies septima dividit,
 An leveis memoret jocos?
 Atque aptos citharæ conciliet modos
 Surdis auriculis strepens?
 Quisquis decrepiti corporis est reus
 Sat se se Eloquit probat.
 Si ser * placidi jura silentii,
 Et patrocinium otii.
 Hoc cani gravitas verticis abstulit,
 Non ut sponte sua fugax,
 Sed * multi numeris carminis * *.

I I.

*
 Fave Sancta Deum fata
 Nullis, Pauperies, Numinibus minor.
 Tecum si sapias tibi.
 Ultra magnificis hospes honoribus
 Absolvens numerum tuæ
 * *
 In te lætitiæ; fordida cum quies
 Lauris nuda tumultibus
 Ambit se patria fertilis in domo.
 * *
 Nullis vendibilis plausibus, ;

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Ep. VI. *Idem. In Græculum a cane interfectum.*

Græculus Argolicis lætus veniebat ab oris
 Italiam canis hunc forte momordit, obit.
 A cane non mirum est subito periisse Pelasgum:
 Nam rabies Hecubæ durat in Argolicos.

Ep. VII. *Idem. Tullii Marci.*

Callidus Afereris semper, Romane disertus,
 Semper Galle piger, semper Ibere celer.

Ep. VIII. *Idem. De Arzugitano Poeta.*

Præcissæ filicis cautibus edite,
 Silvestri juvenis durior arbuto,
 Trunco cum stupeas horridius, cupis
 Formare e propriis carmina versibus,
 Et metri variis ludere legibus.
 Sed quis te docilem iudicer artium,
 Quas natura dedit cordis auctior?
 Solis ligna dolans fortibus ascis,
 Et duri resicans robora pectoris,
 Vatem te poterat reddere ligneum,
 Qui vaccam trabibus lusit adulteris,
 Vel qui struxit equum fraudis Achaicæ.

Ep. IX. *Idem. De Lenone uxoris suæ.*

Græcule, consueta lenandi callidus arte,
 Cœpisti adductor conjugis esse tuæ.
 Et quem forte procax penitus consererat uxor,
 Consereras propria præcipitare domo.
 Sed prætenfa catus derisit retia quidam,
 Teque tuis miserum depulit e laribus.
 Solus vera probas jucundi verba poetæ,
 Cum jugulas hircum, factus es ipse caper.

Ep. X. *Idem. Ad Lenonem Comitiacum.*

Militiæ cultus & nigri tegmina panni
 Cur magis exoptes, differe, leno, mihi.
 Exiguone tibi crescebat cellula quæstu,
 Quum gravis adducta virgine faccus erat?
 An nescis populi partum sibi tollere paucos,
 Unde miser fisco paupere miles eget.
 Effuge virandos, si qua potes arte, labores,
 Ut valeas tenso vivere, leno, pede.
 Nam si formosas redeas lenare puellas,
 Et dederit quæstus quotidiana Venus;
 Non jam miles eris humilis, sed divite nummo
 Fies militiæ mox utriusque comes.

Ep. XI. *Idem. In Martium Cinædum.*

Quid prodest Martis te vel de nomine dictum,
 Pruriat infami cum tibi clune Venus.
 For fuerat potius, Cypridos ut nomen haberes,
 Et natura daret Martia membra tibi.
 Nunc utroque carens, ignoti fabula sexus;
 Femina cum non sis, vir tamen esse nequis.

Ep. XII. *Idem. In Caballinam Meretricem.*

Caballina furens, amanda nulli,
 Excussis modo calcibus fremebat:
 Quæ quamvis facie micet rubenti,
 Et vibrer Parium nitens colorem,
 Hirsutis tamen est perenda nullis,
 Qui possint pariles citare junctas.

Ep. XIII. *Idem. De duabus Sororibus, meretriculis ex Illyrico, Gentia & Chloe, quæ Romana castra cum matre Iena sequebantur.*

* * * * *
 * * Matris amor delictumque meum.
 Ne vero inter vos odio cœtate sorores,
 Utrius alba magis vel minus atra cutis:
 Hoc unum cœtate, suos magis urat amores,
 Altera nonne oculis, altera nonne comis.
 Anne coma ex auro fiava est tibi, Gentia? an auri
 Ex ipsa magis est bractea flava coma?
 E Bœronicæo detonsam vertice crinem
 Rettulit esuriens Græcus in astra Conon:
 Centia rapta tibi fiat coma protinus astrum.
 Et regat illyricas certior Urfa rates.
 Cum quatit, & candam Junonius explicat ales,
 Mille oculos, gemmas mille decenter habet:
 . . . huc illuc flectat ocellos,
 Hinc illinc videas currere mille faces.

Ep. XIV. *De Virgo, quem mulier cadebat.*

Cum te Barbati referas de sanguine cœtum,
 Ut tibi cognatus sit Varitina ferox;
 Cur tua fæmineo cæduntur pectora focco,
 Infamique manu barbula vulsa cadit?
 Desine jam tibimet auctores fingere fortes,
 Vimque tuis membris stirpis inesse feræ.
 Illa Salautensis magis est de stirpe creata,
 Audet quæ proprium sternere calce virum.

Ep. XV. *Idem. De Eunuchis.*

Quem natura marem dederat, sit femina ferro,
 Nam tener impubes viribus exuitur.
 Hinc juvenem cernis tanto sub robore mollem,
 Et dubii pulcher corporis errat homo.
 Conjugibus cauris placita est monstrosa voluptas.
 Fidus enim est custos, qui sine teste darur.

Ep. XVI. *Idem. Aliter. De Eodem.*

Incertum ex certo sexum fert pube recisa,
 Quem tenerum secuit mercis avara manus.
 Namque ita femineo Eunuchus crure movetur,
 Ut dubites quid sit, vir magis, an mulier.
 Omnem Grammaticam castrator iustulit artem,
 Qui docuit neutri esse hominem generis.

Ep. XVII. *Idem. De Hermaphrodito.*

Quum mea me genetrix gravida gestaret in alvo,
 Quid pareret, fertur consuluisse Deos.
 Mas est, Phæbus ait: Mars, femina: Junoque, neutrum.
 Quumque forem natus, Hermaphroditus eram.
 Quærenti lerum? Dea sic ait; Occidet ærmis:

Mars,

Mars, cruce : Phoebus, aquis . fors rata quæque fuit .
 Arbor obumbrat aquas : adscendo, decidit enlis,
 Quem ruleram, casu labor & ipse super ;
 Pes hæsit ramis, caput incidit amue : tulique
 femina, vir, neutrum, flumina, tela, crucem .

Ep. XVIII. *Idem . De Pantomimo .*

Mascula femineo derivans pectora flexu,
 Atque aptans lentum sexum ad utrumque latus,
 Ingressus scenam populum saltator adorat,
 Sollerti pender prodere verba manu .
 Nam cum grata chorus diffundit cantica dulcis,
 Quæ resonat cantor, motibus ipse probat .
 Pugnat, ludit, amat, bacchatur, vertitur, adstat,
 Inlustrat verum, cuncta decore replet .
 Tot linguæ, quot membra viro . mirabilis ars est,
 Quæ facit articulos ore silente loqui .

Ep. XIX. *Idem . De Funambulo .*

Stuppea suppositis renduntur vincula lignis,
 Quæ fido adscendit docta inventa gradu :
 Quæ super aerius prætendit crura viator,
 Vixque avibus facili tramite currir homo .
 Brachia distendens gressum per inane gubernat :
 Ne lapsa e gracili planta rudente cadar .
 Dædalus adstruitur terras mutasse voiatu,
 Et medium pennis prosecuisse diem :
 Præsentis exemplo firmatur fabula mendax .
 Ecce hominis cursus funis & aura ferunt .

Ep. XX. *Idem . De Funambulo .*

• Vidi hominem pendere cum via, cui lator erat
 Planta quam semita .

Ep. XXI. *Idem . De Citharædo .*

Musica contingens subtili stamina pulsu
 Ingreditur, vulgi auribus ut placeat .
 Stat tactu cantuque potens, cui brachia linguæ
 Concordant sensu conciliata pari .
 Nam jura æquali amborum moderamine iibrar,
 Atque oris locias temperar arte manus :
 Ut dubium tibi sit gemina dulcedine capto,
 Vox utrumne canat, an lyta sola sonet .

Ep. XXII. *Idem . De Eodem .*

Doctus Apollineo disponere carmina plectro,
 Gaudet multifidam pectore ferre chelyn .
 Quam mox linguato decurrens pollice cogit,
 Humanum ut posset chorda canora loqui .
 Amphion cithara Thebarum mœnia sepsit,
 Aurita ad muros currere saxa docens .
 Nec minus hac valuit reparator conjugis Orpheus,
 Impia cum flexit Tattara dulcis amor .
 Ars laudanda nimis, cujus moderamine sacro
 Unum ex diversis vox digitique canunt .

Ep. XXIII. *Idem . De Basterna .*

Aurea matronas claudit Basterna pudicas,
 Quæ radians patulum gestat utrimque latus .

Hanc geminus portat duplici sub robore burdo,
 Provehit & modico pendula septa gradu .
 Provisum est caute, ne per ioca publica pergens
 Fuscetur visis casta matrona viris .

Ep. XXIV. *Idem . De Pyrricha .*

In spatio Veneris simulantur prælia Martis,
 Cum sese adversum sexus uterque venit .
 Femineam maribus nam confert Pyrricha classem,
 Et velut in morem militis arma movet .
 Quæ tamen haud ullo chalybis sunt testæ rigore,
 Sed solum reddunt buxea tela sonum .
 Sic alterna petunt jaculis, clypeisque teguntur ;
 Nec sibi congressu vir nocet aut mulier .
 Lusus habet pugnam, sed habent certamina pacem :
 Nam remeare jubetur organa blanda pares .

Ep. XXV. *Idem . De Eo qui molat .*

Cum possis parvo sumtu conducere asellum,
 Qui soleat teretes volvere rite molas .
 Cur nummi cupidus sic te contemnis, amice,
 Ut cupias duro subdere colla jugo ?
 Linque precor gyros, poteris, pistore ministro,
 Candentis quadræ munus habere sedens .
 Per te namque terens, Cereris pariere labores,
 Quos quærens natam pertulit ipsa Ceres .

Ep. XXVI. *Idem . De equa Philagri Advocati, insul-
 ratio pro Concubitu .*

Causidicus pauper media sub nocte lucubrans
 Cornipedis voluit terga fricare suæ .
 Sed cum corpus equæ dextra famulante titiller,
 Invasit juvenem prodigiosa Venus .
 Nam qua longa solet * quadrupia carpere sessor,
 Subducens duræ pendula crura viæ :
 Hanc fover amplexu molitor, caudamque caballæ
 Aderit adsiduo pene fututor hebes .
 Concubitus Cressa legitur quæsisse juveni,
 Quam gravis ira Deæ iussit amare pecus .
 Par crimen flammis nostris fors intulit annis,
 Pasiphae tauro, Philager arsit equa .

Ep. XXVII. *Idem . Aliter . De eodem .*

Defensor probe trillium reorum,
 Cujus voce factum tonat tribunal,
 Et palmas capiunt lares nitentes .
 Cur post atla fori, togæque pompam,
 Gaudens monstrifero calere luxu,
 Vectricis propriæ furens in usus,
 Fessæ cornipedis fricas meatum,
 Verso & munere dignitatis, optas
 Admissarius esse, quam patronus ?
 Expellas animo nimis, rogamus,
 Mores inlicite libidinantes .
 Horrendum vitium est in advocato,
 Orando folirum movere caulas,
 Subantis pecudis tenere gambas .

Ep. XXVIII. *Idem. De Discipulo Medici.*

Discipulum medicus quidam suscepit adultum,
 Traderet ut juveni dogma salutiferum:
 Qui primo ut jussum nosset tolerare magistri,
 Publica selliferum per loca duxit equum.
 Artis prolixæ breviavit tempora doctor,
 Incepto puerum reddidit Hippocratem.

Ep. XXIX. *Idem. De Electione Conjugii. Imitatio Scholastica.*

Moribus & vultu mulier quæratu habenda.
 Horrida nam facies multo celatur ab auro.
 Si quis erit sponsus, talem qui ducat avarus,
 Ipse suam horrebit; feriras dissolvit amorem.
 Illa calens venier, dorsum dabit iste calestri,
 Cogeturque suo furas submittere asello,
 Concubitu turpi monstrum paritura biforme,
 Quemque suum mulier timeat pertingere natum.
 Discite, formosas aurum superare puellas.

Ep. XXX. *Idem. Votum. de Amore.*

Sic tua sit, quamcumque tuam vis esse puellam,
 Sic, quamcumque voles, mutuus ignis edat:
 Sic numquam dulci careant tua pectora fiamma:
 Et sic læsuro semper amore vacent.

Ep. XXXI. *Idem. Quod non severa carmina scribat.*

Jam libet ad lusus, lascivaque furta reverti.
 Ludere, Musa, juvat. Musa severa vale.
 Nunc mihi narretur timidis Arethusa capillis,
 Nunc adstricta comas, nunc resoluta comas:
 Et modo nocturno pulsans mea limina signo,
 Intrepidus tenebris ponere docta pedes.
 Nunc collo molles circum diffusa lacertos,
 Et hæctar niveum semisupina latus.
 Iuque modos omnes dulces imitata tabellas
 Transeat, & lecto pendeat illa meo.
 Nec possit quidquam, sed me quoque nequior ipso,
 Exulet toto non requieta toto.
 Non deerit, Priamum qui desinat, Hæctora narret.
 Ludere, Musa, juvat. Musa severa vale.

Ep. XXXII. *Idem. Excusatio severioris materie.*

Esse tibi videor demens, quod carmina nolim
 Scribere, patricio digna supercilio:
 Quod Telamoniaden non æquo iudice victum
 Præteream, & pugnas, Penthesilea, tuas.
 Quod non aut magni scribam primordia mundi,
 Aut Pelopis currus, aut Diomidis equos.
 Aut ut Achilleis infelix Troja lacertis
 Quassata, Hæstoreo vulnere conciderit.
 Vos mare tentetis, vos deris lintea ventis.
 Me vehat in tutos parva carina lacus.

Ep. XXXIII. *Idem.*

Insanus vobis videor, nec deprecor ipse,
 Quo minus hoc videat, cur tamen hoc videor,
 Dicite nunc: quod semper amas, quod semper amasti:

Hic furor, hic, Superi, sit mihi perpetuus!

Ep. XXXIV. *Idem. de Ea, quam amat.*

Quædam me, si credis, amat. sed diffilit, ardet,
 Non sic, non leviter: sed perit, & moritur.
 Dum fugiet, gratis quædam simul atque rogabit.
 Ostendam, quam non semper amatus amem.

Ep. XXXV. *Idem. Ad Gallam.*

Juratum tibi me cogis promittere, Galla,
 Ne narrem. jura rursus & ipsa mihi.
 Ne cui tu dicas, (nimium est lex dura) remittam,
 Præterquam, si vis dicere, Galla, viro.

Ep. XXXVI. *Idem. De Diffidio, ad Deliam.*

Nescio quo stimulante malo pia sædera rupi:
 Non capiunt vires crimina tanta meæ.
 Instilit, & stimulis ardentibus impulit actum,
 Sive fuit Fatum, seu fuit ille Deus.
 Arguimus quid vana Deos? vis, Delia, verum?
 Qui tibi me dederat, idem & ademit Amor.

Ep. XXXVII. *Idem. Lusus Amatorius.*

Sic me custodi, Cosconia: neve ligata
 Vincula sint nimium, neve soluta nimis.
 Effugiam laxata nimis: nimis aspera rumpam.
 Sed neutrum faciam, commoda si fueris.

Ep. XXXVIII. *Idem in Munditias.*

Semper munditias, semper, Basilissa, decores,
 Semper compositas arte decente comas;
 Et comtos semper cultus, unguentaque semper,
 Omnia sollicita comta videre manu,
 Non amo. neglectum mihi se quæ comit amica,
 Hæc & inornata simplicitate valet.
 Vincula nec cures capitis discussa soluti:
 Et coram faciem mel habet illa suum.
 Fingere se semper, non est confidere amori.
 Quid, quod sæpe decor, cum prohibetur, adest?

Ep. XXXIX. *Idem. In Recusantem.*

Ante dies multos, nisi te, Basilissa, rogavi:
 Et nisi præmonui, te dare posse negas.
 Ut subito crevere, soleut ex tempore multæ,
 Quam scriptæ, melius cedere deliciæ.

Ep. XL. *Idem.*

Cur differs, mea lux, rogata, semper?
 Cur longam petis advocationem?
 Primum hoc artificis scelus puellæ est.
 Dein' est dicitile & laboriosum
 In tentigine tam diu morari.
 Nil est præterea puella, nil est.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ep. LII. *Idem. Ad Deliam.*

Si Phœbi soror es, mando tibi, Delia, caussam,
 Scilicet ut fratti, quæ peto, verba feras:
 Marmore sicano struxi tibi, Delphice, templum.
 Et levibus calamis candida verba dedi.
 Nunc si nos audis, atque es divinus Apollo,
 Dic mihi, qui nummos non habet, unde petat?

Ep. LIII. *Idem. De Hesperie Fascia.*

Hoc sibi lusit opus de stamine floricolore
 Hesperie renetas officiosa manus.
 Et pulchro pulchras strophio producta papillas,
 Gaudet utrumque sui pectoris esse decus.

Ep. LIV. *Idem.*

Hesperie lateri redimicula nectit eburno,
 Facta suis manibus, pectore digna suo.
 Jam veteres iras Venus & Tritonia ponit:
 Pectora nam Veneris Palladis ambit opus.

Ep. LV. *Idem.*

Intertexta rosa Tyrîi subtemine fuci
 Involver quoties mobile zona latus:
 Ambrosium gemino porabit ab ubere rorem,
 Et vere roseo fiet odore rosa.

Ep. LVI. *Idem. Ad Laidem.*

Formosissima, Lai, feminarum,
 Dum noctis pretium tuæ requiro,
 Magnum continuo petis talentum:
 Tanti non emo, Lai, pœnitere.

Ep. LVII. *Idem. Ad Juliam.*

Me nive candenti petiit modo Julia: rebar
 Igne carere nivem, nix tamen ignis erat.
 Quid nive frigidius? nostrum tamen utete pectus
 Nix potuit manibus, Julia, missa tuis.
 Quis locus insidiis dabitur mihi tutus amoris,
 Frigote concreta si later ignis aqua?
 Julia, sola potes nostras extinguere flammæ,
 Non nive, non glacie; sed potes igne pari.

Ep. LVIII. *Idem. Ad Lydiam.*

Lydia, bella puella, candida,
 Quæ bene superas lac & lilium,
 Albamque simul rosam rubidam,
 Aut expolitum ebur Indicum.
 Pande, puella, pande capillulos
 Flavos, lucentes ut aurum nitidum.
 Pande puella collum candidum,
 Productum bene candidis humeris.
 Pande puella stellatos oculos,
 Flexaque super nigra cilia.
 Pande puella genas roseas,
 Perfusas rubro purpuræ Tyriæ.
 Porriges labra, labra corallina,

Da columbatim mitia basia.
 Quid mihi fugis vivum sanguinem?
 Conde papillas, conde gemipomas,
 Compresso lacte que modo pullulant.
 Sinus expansa profert cinnama:
 Undique surgunt ex te deliciæ.
 Conde papillas, quæ me fauciant
 Candore, & luxu nivei pectoris.
 Sæva, non cernis, quod ego languo?
 Sic me destituis jam semimortuum?

Ep. LIX. *Idem. Ad quamdam virifugam.*

Pulchrior & nivei quum sit tibi forma coloris,
 Cuncta pudiciæ jura tenere cupis.
 Mirandum est, quali naturam lege gubernes:
 Moribus ut Pallas, corpore Cypris eas.
 Te neque conjugii libet excepisse levamen,
 Sæpius exoptans nolle videre mares.
 Hæc tamen est animo quamvis odiosa voluptas,
 Numquid non mulier, quam paris, esse potes?

Ep. LX. *Idem. De cretata Sertoriae facie.*

Dum sumit cretam in faciem Sertoria, cretam
 Perdidit illa simul, perdidit & faciem.

Ep. LXI. *Idem. De Pueri Amore.*

Quid sævis, Sybari? dormiti modo terga juvenci
 Quid premis, & tenerum currere cogis equum?
 Dum stupet, ac novus est, & adhuc non novit amorem,
 Parce: premendus erit, cum veteranus erit.

Ep. LXII. *Idem. De Pueri amato.*

O factos vultus, Baccho vel Apolline dignos!
 Quos vir, quos tuto femina nulla videt.
 O digitos, quales pueri vel virginis esse,
 Vel potius credas virginis esse Deæ.
 Felix, si qua tuum corrodit femina collum.
 Felix, quæ labris livida labra facit.
 Quæque puella tuo cum pectore pectora ponit:
 Et linguam tenero lassat in ore suam.

Ep. LXIII. *Idem. Pasiphae Fabula ex omnibus metris Horatianis.*

Filia Solis
 Æstuat igne novo,
 Et per prata juvencum,
 Mentem perdita, quæritat.
 Non lilam thalami pudor arcet,
 Non regalis honos, non magni cura mariti.
 Optat in formam bovis
 Convertier vultus suos:
 Et Prætides dicit beatas;
 Ioque laudat; non quod Isis alta est,
 Sed quod juvenca cornua in frontem levar.
 Si quando miseræ copia suppetit,
 Brachiis ambit fera colla tauri,
 Floresque vernos floribus illigat,
 Oraque iungere quærit ori.
 Audaces animos efficiunt tela Cupidinis:
 Inlicitisque gaudet

Corpus includi stabulis, se faciens juvencam.
Et amoris pudibundi malefuadis
Obsequitur votis, & procreat (heu nefas!) bimembrem,
Cecropidæ juvenis quem perculit fractum manus,
Filo resolvens Gnosæ tristia recta domus.

Ep. LXIV. *Idem. De Marco filium amante.*

Marcus amans puetum, natum mentitur amare,
Vultque pater dici, nescius esse pater.
Et pietate nefas, & amorem velat amore;
Se pietas umbram criminis esse dolet.
Nate, dies audit: nox & torus audit, Amice;
Et pro temporibus nomina mutat amor.
Stolte, quid ignaro non dicit Cintia fratti?
Ne credas noctis digna latere diem.
Qui pater est, huic filius est. a lumine primo
Filius, a thalamis incipit esse puer.

Ep. LXV. *De Venere Praxitelis.*

Praxitelis Venerem lapidosa per oscula multi
Stuprarunt: quin sub marmore viva fuit.
At mirum hos gelido e saxo prodisse calores?
Mitare exultos lampade Solis agros.

Ep. LXVI. *Idem. Ad Aquilam.*

Mitte aquila, hunc puerum: mitte, inquam, si sapias; inquam,
Aut tibi per medium missile corpus agam.
Non mittis? sed non moveor stridoribus ullis.
Quid gemis? at culpæ est, ingemis? auctor Amor.
Mirus Amor si credibilis volucrisque hominisque;
Sed quantum, oro, homini convenit & volucris?
Et si remigio alarum rostroque superba es,
O, aquila, ast omni est alite major homo.
Naturam accusa, quæ corpus pectore dispar;
At qui dat dispar corpore pectus Amor.
Quidquid formosum est, penetrat, trahit, adripit ad se.
Nempe est de Veneris sanguine natus Amor.

Ep. LXVII. *Idem. De Columbarum nido in galea.*

Militis in galea nidum fecere columbæ,
Adparet, Marti quam fit amica Venus.

Ep. LXVIII. *Idem. In Imaginem puellæ formosæ.*

Cernitur hic, quidquid potuit Natura, Deusque,
Delicias cæli parva puella gerit.

Ep. LXIX. *Idem. In Imaginem puellæ.*

Subrides si Virgo, facies jacularis ocellis,
Et tua nescio quo murmure labra sonant:
Cur non ora mihi jamdudum in verba resolvis?
* * *

Ep. LXX. *Gellius Lib. XIX. Cap. XI. Ex Platone.*

Dum semihulco favio
Meum puellum favior:
Dulcemque florem spiritus
Duco ex aperto tramite:

Anima tunc ægra, & faucia,
Orisque rictum pervium,
Et labra pueri mollia,
Rimata itineri transitus,
Ut transiliret, nititur.
Tum si moræ quid plusculæ
Fuisset in coitu osculi:
Amoris igni percita
Transisset, & me linqueret.
Et mira prorsum res foret,
Ut ad me fierem mortuus:
Ad puerum ut intus viverem.

Ep. LXXI. *Burmannus. In Eumdem.*

Cascom Cascam duxisse, non mirabile est.
Quoniam Charon eas faciebat nuptias.

Ep. LXXII. *Idem. Sulpiciæ.*

* * *
Ne me cadurcis destitutam fasciis,
Nudam Caleno concubantem proferat.
* * *

Ep. LXXIII. *Idem. Epithalamium.*

Ite, verecundo conjungite fœdera lecto,
Atque Cupidineos discite ferre jocos.
Concordesque tegat cum majestate benigna,
Quæ regit Idalium, quæ Cnidon alma regit.
Adliger amplexus tenerorum mater amorum,
Constituatur patres, & cito reddat avos.

Ep. LXXIV. *Idem. De Ursidio.*

Cogitat Ursidius sibi dote jugare puellam,
Ut placeat domino, cogitar Ursidius.
Cogitar Ursidius heredem tollere parvum,
Ut placeat domino, cogitar Ursidius.
Cogitat Ursidius domino quacumque placere,
Virgine vel puero, quam sapit Ursidius!

Ep. LXXV. *Idem. In Flaviam Rufillam, puellam formosam.*

Quid natum cædit Venus? arcum perdidit. Arcum
Quis rapuit? Thusco Flavia nata solo.
Qui factum? Petit hæc, dedit hic. nam lumine formæ
Deceptus, Matri se dare crediderat.

Ep. LXXVI. *Idem. Ad Sabellum.*

Hortis Hesperidum, Sabelle, cultis
Nostræ cultior hortus est puellæ:
Mirari, o bone, desinas, Sabelle,
Hortorum Deus ipse nam Priapus
Cunctis hunc fodit & rigat diebus.

Ep. LXXVII. *Idem. Floridi.*

Quando ponebam novellas arbores mali & piri,
Cortici summæ notavi nomen ardoris mei.
Nulli fit exinde finis vel quies cupidinis.

Crescit arbor, gliscit ardor, ramus implet literas.

Ep. LXXVIII. *Idem. De Theide & Melas.*

Me mihi subripuit contraria flamma sororum,
Pulchra Theis oculis, ore nigella Melas.
Ore Melas, oculisque Theis, placuere subinde:
Pulchra Theis oculis, ore nigella Melas.
Sed dum nigra Melas, ridet sine voce sotorem,
Despectam Theidis forma facitque Melam.
Me mihi restituit contraria flamma sororum,
Pulchra Theis oculis, ore nigella Melas.

Ep. LXXIX. *Idem. In Statuam Satyri & Pueri.*

Blanditur puero Satyrus vultuque manuque,
Nolenti similis retrahit ora puer.
Quem non commoveant quamvis de marmore ? fundit
Pæne preces Satyrus, pæne puer lacrimas.

Ep. LXXX. *Idem. In puerum formosum, ad-
tribuitur Virgilio, item Alfonso.*

Dum dubitat Natura, marem faceretne puellam,
Factus es, o pulcher pæne puella puer.

Ep. LXXXI. *Idem. Eiusdem Argumenti.*

Seu puerum vidi formosum, sive puellam
Formosam, sit uter sexus enim dubito.
Inter utrumque decus formæ dubitare coactus,
Contra Grammaticos ne faciam, vereor.
Sin pulcher, seu pulchra mihi dicatur, & errem,
Musa soloecismi nostra futura rea est.

Ep. LXXXII. *Idem. In Nisum.*

Pars tibi, Nise, datur Bacchi, pars deinde negatur,
Esse potes liber, non potes esse pater.

Ep. LXXXIII. *Idem. In Julianum castratum.*

Virginis infano Julianus captus amore
Femina fit cultu, dissimulatque virum:
Et sic indutus muliebriter, intrat ad illam.
Res patet: abscindit membra pudenda pater.
Femina virque prius, nec vir nec femina nunc est:
Fit neutrum, credi femina dum voluit.

Ep. LXXXIII. *Idem. Senis Poete ad Puellam.*

Candida jam nostris aptentur crura lacertis,
Suspendo maneat poplite noster amor.
Lusibus optatis noctis luctemur in umbris,
Pervigiles lauder jam rubicunda dies.
Fulgidus ardenti jungatur saphyrus auro,
Floribus in thalamos cincta cupressus eat.
Exsultent nostro magnæ certamine Nymphæ,
Tactibus exsultes tuque puella meis.

Ep. LXXXIV. *Idem. Puellæ responsio.*

Conspicuam primum speciem quam fata beatu nt,
Desine pompifero tu violare thoro:
Ah si ut albiplumbeum valeat calcare columbam
Inter tot niveas rustica milvus aves:

Nec rubeis cardus succrescat jure rosetis,
Lilia nec campis vana cicuta premat:
Nec miser eximæ cervæ jungatur asellus,
Quem stimulis crebris sarcina sæva domat.

Ep. LXXXV. *Idem. In Senectutem Amori inertem.*

Utilis es nulli, cunctis ingrata, senectus,
Te Stygio peperit cana Megæra Deo.
Nil adeo firmum est, quod non tua robora frangant,
Arma, stilos, chartas, saxa, metalla, deos.
Carmina vivaci membranis illita succo
Armorum serie debilitata cadunt.
Ipsa, mihi pugnas quæ necere mille solebat,
Æquales inter maxima dicta suas;
Numquam suera nisi jugulato cedere ah hoste,
Inque imis mortes quærere visceribus;
Virgineis ambita choris, adamata puellis,
Quamque hostes etiam caram habuere sui;
Illa caput roseum florenti laudice cincta,
Languida cæruleo mentula victa situ est.

Ep. LXXXVI. *Idem. De Cythere.*

Forte erat Auroræ tempus, Solisque quadriga
Fecerat & ventum & sonitum per nobile marmor
Adstantis putei; cum te, mea bella Cythere,
Agnosco venientem, & tu mea limina grato
Introitu dignara, rosas & lenis amomi
Delicias miras tecum adlicis, unde secutæ
Palladis & frondes, nulliusque inscia laurus.
Atria nostra virent, & agunt in limine primo
Radice platani, ad portam venir arbutus ipsam:
Felix multa arbor, imitans miracula Pindi,
Quam non delebit livor, nec læra vetustas.
O jucunda nimis, tenui quæ visa poetæ,
Dum credis vitium non auscultare Camænis.

Ep. LXXXVII. *Idem. De Die frigida.*

Sint tibi deliciae, sint vilis prandia mensæ,
Munera post Bacchi sit tibi pulchra Venus.
Vincere nec libeat villosa veste rigorem,
Sed jungat calidum servida virgo latus.

Ep. LXXXVIII. *Idem. Verba Amatoris ad
Pictorem.*

Pinge, precor, pictor, tali candore puellam,
Qualem pinxit amor, qualem meus ignis anhelat.
Nil pingendo neget, tegat omnia serica vestis,
Quæ totum prodat tenui velamine corpus.
Te quoque pulsat amor, cruciant pigmenta medullas,
Si bonus es pictor, miseri suspiria pinge.

Ep. LXXXIX. *Idem. Amans Amanti.*

Dic, quid agis, formosa Venus, si nescis amanti
Ferre vicem, perit omne decus, dum deperit æras.
Marcent post rorem violæ, rosa perdit odorem,
Lilia post vernum posito candore liquecunt.
Hæc metnas exempla, precor, tu semper amanti
Redde vicem, quia semper amat, qui semper amatur.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Ep. CIV. *Idem.*

Agnovi. verè venit mihi voeis imago.
Blandior arguta tinnit in aure sonus.

Ne cessate, precor, longos gestare susurros.
Dum loquor, hæc jam vos obticuisse * si curas.

Ep. CV. *Idem. Postulatio muneris.*

Sic tibi florentes æquævo germine nati
Indolis æternæ sidere, celsa petant:
Sic priscos vincant atavos, clarosque parentes
Exsuperent meritis, seclaque longa gerant:
Sic sobolis numerum transcendat turba nepotum,
Nobilibusque riges gaudia tanta roris:
Ne sterilem præstes indigno munere mulam,
Utque soles, largus carmina nostra fove:
Imperiis ut nostra tuis servire Thalia
Possit, & in melius personet icæta chelys.

Ep. CVI. *Burmamnus. De Ludi Magistro.*

Indoctus teneram suscepit Calculo pubem,
Quam cogat primas discere litterulas.
Sed quum discipulos nullo terrore coerces,
Et serulis culpas tollere cessat iners:
Projectis pueti tabulis Floralia ludunt.
Jam nomen ludi rite magister habet.

Ep. CVII. *Idem.*

Uni Crassitio se credere Smyrna probavit.
Desinare indocti conjugio hanc petere.
Soli Crassitio se dixit nubere velle,
Intima cui soli nota sua extiterint.

Ep. CVIII. *Scaliger.*

Tarpeio quondam sedit quæ vertice cornix,
Est bene, non potuit dicere: dixit, erit.

Ep. CIX. *Bonuda.*

Tibur mihi patria, Agricola sum vocitatus,
Flavius idem ego sum discumbens, ut me videtis,
Sic & apud superos annis quibus fata dedere
Animulam colui, nec desuit umquam Lyæus,
Præcessitque prior primitiva gratissima conjux
Flavia, & ipsa cultrix Dææ Phariæ, casta,
Sedulaque, & forma decote repleta,
Cum qua ter denos dulcissimos egerim annos.
Solatiumque sui generis Aurelium primitivum
Tradidit, qui pietate sua coleret fastigia nostra,
Hospitiumque mihi secure servavit in ævum.
Amici, qui legitis, moneo, miscete Lyæum,
Et porate procul redimiti tempora flore.
Cetera post obitum terra consumit & ignis.

Ep. CX. *Idem.*

Doctibus jacet hic is, qui, dum vita manebat,
Non meruit dici Vivulus, at Bibulus.
Namque videns rumidos per tot vineta racemos,
Omnia potipotens vina verusta bibit.
Grandine plus solito grandi vindemia siccis
Exhaustisque cadis tota & ubique cadit.
Vivulus exclamans: Misero spes ergo bibendi
Omnis adempta mihi? sit mea vita mori.
Et vere moriens hæc verba novissima dixit,
Malo mori nunc, quam vivere, nec bibere.

Ep. CXI. *Idem.*

Vixi, edi, atque bibis lurco merus atque popino.
Hæc mihi quot curis vita peracta fuit!
Qui legis hæc. divæ bona verba precare Vacunæ,
Nunc saltem vacuo donet ut esse mihi.

Ep. CXII. *Idem.*

Hospes, ad hunc tumulum ne meas, ossa precantur,
Tecta hominis. sed si gratus humo es,
Misce, bibe, da mi.

CLASSIS DECIMA

CONTINENS EPIGRAMMATA ET FRAGMENTA MISCELLANEA
CUM INDICIIS AUCTORUM REFERENTIUM.

Ep. I. *Bonade.*

Arva quidem monumenta tibi pro munere vitæ

Fecimus, & tumulo teximus ossa levi.
Sed quoniam tacitis adsunt sua præmia votis,

Testatur titulus pignus amicitia.
Si datur extinctis mentem retinere priorem.

Respice, Birroni, munus amicitia.

Ep. II. *Idem.*

Monumentum absolvi sumptu & impensa mea,
Amica tellus ut det hospitium ossibus:
Quod omnes optant, sed felices impetrant.
Namque quid egregium, quidve cupiendum est magis,
Quam, libertatis ubi tu lucem acceperis,
Fesse senectæ spiritum ibi deponere.
Quod innocentis argumentum est maximum.

Ep. III. *Idem.*

Sic tibi præterito redeat felicior annus,
Longæva & facili vita regatur ope:
Nec duræ mortis sacraros laüere manes,
Ecce monent leges & levis umbra rogi.

Ep. IV. *Idem.*

Cæsius Æquidicus jam centum clauserat annos,
Felicis annos tot tulit hora brevis.

Ep. V. *Idem.*

Siste gradum, fugiat quamvis brevis hora, viator:
Sic sati nullus te dolor exanimet.
Lesbia, quam tulerat tellus pulcherrima Tarsis,
Indicio sit amor totius Hesperia.
Quam ereptam terris pia numina subtraxerunt,
Hanc sibi sola domum corpore constituit.

Ep. VI. *Idem.*

Sint licet exigua fugientia tempora vitæ,
Parvaque raptorum cito transeat hora dierum;
Mergat & Elysiis mortalia corpora terris
Assidue rapto Lachæus male conscia penso.

Ep. VII. *Idem.*

Ut perferantur, si qua sunt, ad inferos,
Date terræ fructum, ut terra possit reddere.
Ab alio speres, alteri quod feceris.

Ep. VIII. *Idem.*

Manlius hic situs est Montanus raptus iniqua,
Femineaque manu. insperans incidit ætas.
Fas erat, ut potius natus pia sonera nobis
Penderet, & dignos coleret manesque patresque;
Si fortuna pie servasset vota parentum.

Ep. IX. *Idem.*

Hoc, qui scire cupis, jaceant quæ membra sepulcro,
Dilces, dum relegas hos modo versiculos.

Ep. X. *Idem.*

Sponte fui pauper, tam re quam nomine Felix:
Quæsi nomen, quærat avarus opes.

Ep. XI. *Idem.*

Molliter ossa cubent, dicat, rogo, quisque viator:
Sic tibi defuncto dicere Dii jubeant.

Ep. XII. *Idem.*

De Genitore mihi domus Umbria, de Genitrice
Ostia: Tybris ibi vitreus, Nar hic cluit albus.
Ille ego, qui vixi bis deno Circile Solis
Flore genas tenero vernans, & robore pollens,
Miles eram, sum deinde cinis de milite factus.
Nec solum hoc, quia me tapuit, Fatum male fecit,
Quod pater & mater planguant, hoc plus male fecit,
Hac luce si excessi, spes & fortuna valete,
Nil amplius in me vobis per secula licebit.
Quod fuerat vestrum, amisi: quod erat meum, hic est.

Ep. XIII. *Idem.*

O tu, qui multas hospes iustraveris urbes,
Dic, quo vidisti steminata plura loco.

Ep. XIV. *Idem.*

Infelix annosa viro natæque superstes.

Ep. XV. *Idem.*

Selustus olim latices Parrizque negatos
Restituit populis Tiro Flaviolus amore.

Ep. XVI. *Idem.*

Hic Lapis est unus, dic nunc, qua est arte locatus,
Si nunc sunt bini, dic, ubi contigui?

Ep. XVII. *Idem.*

Stallius Gajus has sedes Hauranus tuetur
Ex Epicurejo gaudivigente Choro.

Ep. XVIII. *Idem. Canis.*

Gailia me genuit. nomen mihi divitis undæ
Concha dedit, formæ nominis aprus honos.
Dæsti per incertas audax discurrere silvas,
Collibus hirsuras atque agitare feras.
Non gravibus v. n. n. unquam consueta teneri,
Verbera nec niveo corpore seva pari.
Molli namque sine Domini Dominæque jacebam,
Et noram in strato lassa cubate toro.
Et plus quam licuit in isto canis ore loquebar,
Nulli latrans perimuerere meos.
Sed jam fara subii partu jactata sinistro,
Quam nunc sub parvo marmore terra tegit.

Ep. XIX. *Idem. Canis.*

Quod potui, posui tibi, fida catella, sepulcrum,
Digna magis cæli munere quam tumuli.
Candenri e lapide hæc tibi convenit urna, fuisti
Candida tota pilo, candida tota fide.
Si Cælan. ut quondam, canibus patet, haud tua terras
Incendet, sed ver stella perenne dabit.

Ep. XX. *Idem. Avis.*

Hic sita sum varios avium perfingere cantus,
Docta avis e Siculo præda petita sinu.
Nuper herum studiis fessum curisque lavabam,
Nunc manes blandis mulceo rapta sonis.

Ep. XXI. *Idem. Dis avibus. Lusina Philumene
ex Aviatio Domitiorum.*

Selestæ versicolori pulcerimæ eantrici,
Suavissime omnibus grâtiis ad digitum pipillanti,
In poculo murrhino caput abluenti,
Infeliciter submersæ. Heu misella,
Avicula. Hinc inde volitabas tota
Garua. tota festiva. Latitas modo
Inter pulla Leprynis loculamenta
Implumis, frigidula, clausi. ocellis.
Licinia Filumena deliciæ suæ,
Quam in sinu pastillis alebat
In proprio cubiculo, alumnae carissimæ.

Ep. XXII. *Idem.*

Ave avis jucundissima, quæ mihi volans
Obvia personans rostellis Salve
Toties cecinisti, cave avis avia averna.

Ep. XXIII. *Idem.*

In cavea picta saltans quæ dulce canebat,
Muta tenebrosa nunc jacet in cavea.

Ep. XXIV. *Idem.*

Papilio volitans texto religatus aranæ est.
Ille præda repens, huic data mors subita est.

Ep. XXV. *Laedita apud Franciscum Xaverium Zb
ladam, Patrium Murcesem, Præsulem Roma-
num, XII. Virum stitibus judicandis.*

Quamdiu vixi, quæsi, nec cessavi perdere semper,
Mors supervenit, quæ facie, ut ao utroque vacem.

Ep. XXV. *In Diff. Epist. Paschalis Caryophili de
Thermis Herculaneis nuper in Dicia detectis.*

Hanc. Sedem. Longo. Placuit Sacrare. Labori.
Hanc. Requiem. Fe. Is. G. n. 21a. Conderet. Artus
Ulpus. Emeritis. Longævi. Meritis. Annis.
Ipse. Suo. Curam. Titulo. Dedit. Ipse. Sepulcro.
Arbiter. Hospitium. Membris. Fatoque. Patavit.

Ep. XXVI. *Ex Syntagmate III. Cap. IV. pag. 84
Pauli Ernesti Jablonski, de Memnone Græco-
rum & Ægyptiorum.*

Horam cum primam, cumque
Horam Solis secundam
Plorato Oceano lumnat,
Alma dies,
Vox audita mihi est
Bene Memnonia.

Ep. XXVII. *Ex Gabrielis Matie Guastatii Camo-
dulensis Monachi Opere: Conferma e Difesa del
Parere sopra il Rubicone degli Antichi,
T. I. della nuova Raccolta Calogeriana.*

Si meritis possem dare munera tantum,
Quantum tibi debentur præmia laudis,
Aureus hic titulus & littera nominis auro
Condecorara legi debet tam simolice vitæ,
Quæ Superis semper tam grata fuisti,
Inter securas sine crimine vitæ
Sit pro
Et super H. C. sit tibi terra levis.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ANTHOLOGIA

CORNIFICII EX GLAUCO.

Macrob. Sat. Lib. VI. Cap. V.

Centauros fœdare bibembres,
Caprigenunisque pecus nullo custode per herbas.

EX LOCO INCERTO.

Macrob. Sat. Lib. VI. Cap. IV.

Deducta mihi voce garrienti.

Servius ad Virgil. Georgic. Lib. I. V. v. LV.

Ut folia quæ frugibus arhoreis tegmina gignuntur.

CORNUTI EX SATYRA.

Fulgensius de Prisco Sermone, in Titivillitium.

Titivillitii fat cedo tibi.

HOSTII DE BELLO HISTRICO LIB. I.

Servius ad Virg. Æneid. XII. V. CXXII.

Percutir, atque hastam pilans præ pondere frangit.

Sententia præsto pecore pilata.

LÆVII, seu LÆLII.

Apul. Apolog.

Philtera omnia undique eruunt,
Antipathes illud quæritur,
Trochiscili, ungues, teniæ,
Radiculæ, herbæ, furculi,
Auræ ilices, bichordilæ,
Hinnientium dulcedines.

I L I I.

Theutrante.

Flammeam per æthram alte fervidam ferri facem.

L A T I N A

C. G R A N I I.

Peliadibus.

Sonat impulsâ regia cardo.

MEMORIS, al. MEMMI.

Hercule.

Ferte suppetias optimi comites.

C. JULII CÆSARIS STRABONIS.

Adrasto.

Cum capita viridi lauro velare imperant
Prophetæ, sancta calle qui purant facta.

SEMPRONII GRACCHI.

Thyeste.

Mersit sequentis humidam plantis humum.

Atalanta.

O grata cardo regium egressum indicans.

RUTILII GEMINI.

Astyanactæ.

Melius fuggundarium misero quæretes, quam sepulchrum.

INCERTORUM TRAGICORUM
FRAGMENTA.*Cicer. de Offic. Lib. III.*

Cuju' ipse princeps juris jurandi fuit,
Quod omnes scitis, solus neglexi: ndem.
Furere assimulavit: ne coiret, intlitit.
Quod ni Palamedis perspicax p ia
Illi' percepset malitiosam audacident,
Fide lacratum jus perpetuo falleret.

Idem

Quia mater gravida parere se ardentem facem
Visa est in somnis Hecuba: quo facto pater
Rex ipse Priamus, somnio mentis metu
Percussus, cutis sumptus suspirantibus,
Exsuscitabat hostiis balantibus.

Idem ibidem.

Tum conjectorem postulat, pacem petens,
Ut se edoceret obsecrans Apollinem,
Quo sese vortant tantæ sortes somnium.
Ibi ex oraculo voce divina edidit
Apollo: puerum, primus qui Priamo foret
Post-illa natus, temperaret tollere:
Eum esse exitium Trojæ, pestem Pergamo.

Idem ibidem.

Prælagibat animus frustra me ire, cum exirem domo.

Idem ibidem.

Sed quid oculis rabere visa es derepente ardentibus?
Ubi paulo ante sapiens illa & virginali modestia?
Mater optima, tum multo mulier melior mulierum,
Missa sum superstitiosis hariolantibus;
Neque me Apollo fatis sandis dementem invitam ciet.
Virgines vero æquales patris mei meum factum pu-
det.
Opprimi viri, mea mater, tui me miseret, mei piget:
Optimam progeniem Priamo peperisti extra me: hoc
dolet,
Me obesse, illos prodesse: me obstare, illos obsequi.

Idem ibidem.

Adest, adest fax obvoluta sanguine atque incendio:
Multos annos latuit: vos cives ferte opem, & tellin-
guite.

Idem ibidem Lib. II.

Jamque mari magno classis cita
Texitur: exitium examen rapit;
Advenit, & fera velivolantibus
Navibu' complevit manu' littora.

Idem ibidem.

Eheu, videte: indicavit inclutum
Judicium inter deas tres aliquis, quo judicio
Lacedæmonia mulier, Furiarum una, adveniet.

Nam sapiens virtuti honorem, præmium, haud prædam
petit.

Ecquid video? ferro septus possidet sedes sacras.

Quo nunc me vertam? quod iter incipiam ingredi?
Domum paternamne? ane ad Peliaæ filias?

Video, video te: vive, Ulysses, dum licet,
Oculis postremum lumen radiatum rape.

Cicero Tusc. Quæst. Lib. III.

. . . Nolite hospites adire ad me
illico isthic, ne contagio mea bonis umbrave obsit.
Tanta vis sceletis in corpore hæret.
N. Quidnam est, obsecro, quid te adire abnutas?

Idem ibidem Lib. I.

Heu reliquias semiaffi regis, denudatis ossibus,
Per terram sanie delibutam sœde divexarier.

Nemo pius est, qui pietatem cavet.
Probæ et si in segetem sunt deteriorem data
Fruges, tamen ipsæ suapte natura eulent.

Cicero de Divinat. Lib. II.

O Patrocle, ad vos adveniens auxilium & vestras ma-
nus Peto,
Priusquam oppeto malam pestem, mandatam hostili manu.
Neque sanguis ullo potis est pacto profluens consu-
fiere.
Si qua sapientia magis vestra devitari mors potest:
Namque tuculapîi liberorum faucii opplent porticus:
Non potest accedi. . . .

Idem ibidem.

. . . . Qui alteri exitium parat,
Eum scire oportet, sibi pararam pestem, ut participet,
param.

Idem ibidem.

Eloquere, res Argivum prælio ut se sustinet?

. . . Quiesce igitur, & vulnus alliga.

Idem ibidem.

. . . . Ubi fortuna Hectoris
Nostram acrem aciem inclinatam. . . .

Idem ibidem.

Ob scelera, animique impotentiam & superbiloquen-
tiam.

Idem ibidem.

Iterum Thyestes Atreum attractum advenit,
Iterum jam aggreditur me, & quietum exsuscitat.
Major mihi moles, majus miscendum est malum,
Qui illius acerbum cor contundam & comprimam.

Idem

ANTHOLOGIA

Idem ibidem.

parent se, in vita ut vinci nesciant.

Cic. de Nat. Deor. Lib. III.

Nequaquam istuc istac ibit. magna inest certatio,
Nam ut illis supplicarem tanta blandiloquentia.

Idem ibidem.

Qui volt, quod volt; ita dat se res, ut operam dahit.

Ille transversa mente mihi hodie tradidit repagula,
Quibus ego iram omnem recludam, atque illi perniciem
dabo:

Mihi mœtores, illi luctum: exitium illi, exilium mihi.

Idem ibidem.

. . . . Postquam pater
Appropinquat, jamque pene ut comprehendatur parat,
Puerum interea obtruncat, membraque articulatim di-
vidit,
Perque agros passim dispargit corpus. id ea gratia,
Ut dum nati dissipatos artus captaret parens;
Ipsa interea effugeret: illum ut mœror tardaret sequi:
Sibi salutem ut familiari pareret parricidio.

Idem ibidem.

Addo huc, quod mihi portento cœlestum pater
Prodigium misit, regni stabilimen mei,
Agnum inter pecudes aurea clatum coma,
Quondam Thyesten clepere ausum esse e regia:
Qua in re adjutricem conjugem cepit sibi.

Ipse summis faxis fixus asperis,
Evisceratus, latere pendens, saxa spargens tabo,
Sanie & sanguine atro.

Cic. de Oratore Lib. III.

. . . . Neque me patiar iterum
Ad unum scopulum & telum classem Achivum offen-
dere.

Idem ibidem.

Erras, erras: nam exultantem te & præidentem tibi
Reprimunt validæ legum habenæ, atque imperii insistent
jugo.

Segregare abs te ausus.

Ecquis hoc animadvertit? vincite.

Cicero Tusc. Quæst. Lib. III.

Refugere oculi, corpus macie extabuit,
Lacrumæ peredere humore exsanguis genas,
Situ nidoris, barba pœdore horrida,
Atque intonsa, insulcat pectus inluvie scabrum.

L A T I N A

Cicero ibidem Lib. I.

Cælum mirefcere, arbores frondescere,
Vites lætescere, pampinis pubescere,
Rami bacatum ubertate incurvescere,
Segetes largiri fruges, florere omnia,
Fontes scaterere, herbis prata convestier.

Idem ibidem Lib. II.

Audisne hæc, Amphiaræ, sub terram abdite?

Idem de Divinat. Lib. I.

Inter se strepere, aperteque artem obterere extispicum,
Solvere imperat secundo rumore, adversaque avi.

Quod est ante pedes, nemo spectat: cœli scrutantur plagas.

Nihil horum simile apud Lacænas virgines;
Queis magi' palæstra, Eurota, Sol, polvis, labos,
Militia in studio est, quam fertilitas barbara.

. . . . Si telum manû fugit.

Cic. de Divinat. Lib. I.

O Apollo, qui umbelicum certum terrarum obsides,
Unde superstitioni primum sæva evasit vox fera.

Idem ibidem.

Anguens ingentes alites, juncti jugo.

Cicero de Juvent.

Cum te expetebant omnes florentissimo
Regno, reliqui: nunc desertum ab omnibus,
Summo periclo, lola ut restituum, paro.

Qua pontus Helles. . . .

Auratus aries Colchorum.

Frugifera & ferta arva Asiæ tenet.

Cic. de Oratore Lib. III.

Qua tempestate Paris Helenam inuuptis sibi junxit
nuptiis,
Ego tum gravida fui, expletis jam fere ad pariendum
mensibus,
Per idem prope tempus Polydorum Hecuba pattu po-
stremo parit.

Habeo ego istam perterricrepam. . . .

Nam non vis hujus me versutiloquas malitias.

Seneca Epist. LXXXI. Lib. XI.

Impero Argis, regna mihi liquit Pelops,

Qua

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Liber, qui augusta hæc loca Cithæronis colis.

Festus in Erebum.

Erebo creata, fuscis crinibus, Nox, te invoco.

Festus in Obstinet.

Peruasit animo vinum, deus qui multo est maximus.
Sed jam de cælo candens aurora oblinet suum patrem.

Charisius de Transmutatione Personarum.

Thesprote, si quis sanguine exortum tuo
Prolem inter aras sacras sacram immolet:
Quid meritis hic sit, dubium an quouquam fiat?

Idem in Sarcasmo.

Rite Thesprotum pudeat rei, quod ipse a Tantalò ducat genus.

Non memero, quod draconis sævi sopivi impetum;
Non, quod viros domavi & fegetis armatæ manus.

Matrem fatigat prodigus vitæ furor.

Struunt sorores Atticæ dirum nefas.

Tela, famuli, tela propere, sequitur me Thoas.

Axena Ponti per freta Colchos denique delatus adhæsi.

Ore beato lumine volitans, qui cælum candidus æquitas.

Quædam terribilis tua pectora turbat, terrifico sonitu intulit.

Proinde & abs te regimen Argos, dum est potestas consulendi.

Qui repens semipulsus onere gravi fores strepitu terret.

Hæc bellicosus cui mater paterve Minerva.

Quis meum nominans nomen exciet,
Quamvis tumulto invocans incolarum fidem?

Nunc ego te ab summo jam detexam exordio.

Unde hæc flamma oritur?

Cic. Tusc. Quest. Lib. V.

Patria est, ubicumque est bene.

Cic. de Nat. Deor. Lib. I.

Ubi initiantur gentes orarum ultimæ.

Cic. Tusc. Quest. Lib. I.

Saxum sudans nitendo, neque proficit hilum.

Idem ibidem Lib. IV.

Si quidem sit quisquam deus, cui ego sum curæ.

Idem de Orat. Lib. III.

Num non vis hujus me versutiloquas malitias?

Idem ibidem.

Quemnam te esse dicam, qui tarda in senectute?

Charisius Lib. I.

Tunc Clytemnestræ sædasti viscera ferro?
Cyclops Ætnæus cultor, Neptunia proles.

Idem Lib. IV.

Tiphyn aurigam celeres fecere carinæ.

Idem de Aporia Schemate.

Luna, deum quæ sola vides perjuria vulgi,
Seu Cretæa magis, seu tu Dictynna vocaris,
Huc descende . . .

Festus in Camillio.

Hyberno pulvere, verno luto, grandia farra Camille metes.

Idem in Zeuxide.

Nam quid modi facturus risu denique?
Nili pictor fieri vult, qui risu mortuus est.

Non. in Cernuus.

Sibi pastores ludos faciunt cernui Consualia.

F I N I S.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

